This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

3 3433 02267019 8

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

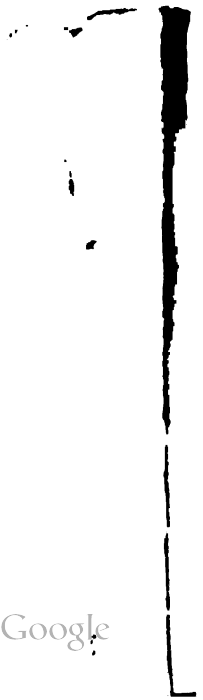

Digitized by Google

DIOGENIS LAERTII

DE

VITIS, DOGMATIS ET APOPHTHEGMATIS CLARORUM PHILOSOPHORUM

LIBRI DECEM.

GRAECA EMENDATIORA EDIDIT,
NOTATIONE EMENDATIONUM, LATINA AMBROSII
INTERPRETATIONE CASTIGATA, APPENDICE
CRITICA ATQUE INDICIBUS
INSTRUXIT

HENRICUS GUSTAVUS HUEBNERUS

LIPSIENSIS.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK.

VOLUMEN PRIMUM.

LIPSIAE, A. MDCCCXXVIII.

SUMPTUS FECIT ET VENUMDAT

CAROLUS FRANCISCUS KOEHLERUS.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Qui plures veteres scriptores Graeci novas easque superioribus luculentiores desiderant editiones, inter eos summa iniuria latuit Diogenes Laertius: cuius quas editiones habemus, quae paucae sunt et rarae, ex iis solae Stephani editiones tres propter commoditatem formae chartarum usum habent facilem et expeditum, sed parum religiosae illae interpretes rerum criticarum. Accidit nimirum illud, in quo plerumque lapsum videmus Stephanum, ut fontes lectionum suarum aperire negligeret et quos veteres libros universe et obiter significaret, eorum dubiam redderet et obscuram auctoritatem. Quae quidem illius incuria tantum abest ut ipsi debeat vitio verti, ut cum illorum consuetudine temporum excusanda, tum etiam summo eius et laboriosissimo de litteris bene merendi studio compensanda esse videatur. Reliquae vero editiones, Aldobrandiniana, Pearsoniana et Mei-

Digitized by Google

bomiana, tum propter formae magnitudinem tum propter alias caussas nemini possunt ad usum facilem accommodatae videri. Et Aldobrandiniana quidem editio, quae prodiit Romae apud Aloysium Zanettum anno MDXCIV. forma maxima, reliquis duabus emendatior est. Etenim Thomas ille Aldobrandinus, iurisconsultus Graece non mediocriter doctus, usus est codicibus quibusdam pervetustis, maxime Farnesiano, qui et bonitate et vetustate caeteris antecellere perhibetur. Huic editioni prorsus suam accommodavit Ioannes Pearsonus, qui si externo nitori adiungere voluisset corrigendi diligentiam, id effecisset, ut ipsius editio caeteris praestaret omnibus. Aldobrandini editionem praeter Pearsonum in commentariis scribendis secutus est Aegidius Menagius, cuius commentarii cum primum additi legantur editioni Pearsonianae essentque ornamentum eius praecipuum, ab ornamento ipsam nuncupavi Menagianam. Prodiit autem Londini impensis Octaviani Pulleyni anno MDCLXIV. chartis maximis. Hae igitur editiones duae una cum Frobeniana principe Diogenem mendis quidem contaminatum protulerant, verumtamen ad librorum scriptorum fidem descriptum. Sed mox ex officina ea, qua nulla veteres libros diligentius ornabat, tam deformatus

Digitized by Google

prodiit, ut Diogenem in Diogene quaereres. Scilicet Henricus Wetstenius Diogenem elegantissimis formis excudit Amstelaedami anno CIↃIↃCVIIIC. chartis quaternis duobus voluminibus. Verum is cui curam delegaverat, Marcus Meibomius, non ille boni viri fide cum librario egit, sed ingenio malo pravoque abusus est ad Diogenem eiusque interpretem Ambrosium turpiter corrumpendum atque interpolandum. Temeritas autem Meibomii tantopere grassata est, ut quidquid ipsi in mentem veniret, tamquam aliter esse non posset, ita statim reciperet, ut neque rationem adderet ullam neque adnotaret quam fecisset mutationem. Adnotationum vero officium ita explevit, ut, si ab una Epicuri vita discesseris, perpaucas daret ad reliquorum vitas philosophorum: in quis sane ita lapsus est, ut modo miserandus modo irridendus esse videatur. Exempla si quis desideraverit, luculenta suppeditabunt Ignatii Rossii commentationes Laertianae et Ioannis Aenothei Schneideri adnotationes ad Epicuri Physica et Meteorologica, quibus addi possunt quae uterque dixit in praefatione, Rossius p. XXXI., Schneiderus p. XIV. At vero magnifica illa sumptuosaque Wetsteniani operis venustas ita occaecavit corrupitque hominum mentes, ut Meibomianum exemplar tamquam emendatissi-

Digitized by Google

mum et superstitiose sequerentur et expeterent cupidissime. Quare profecto mirandum accidisset, si defuisset qui illud fideliter repeti curaret. Curavit autem Paullus Daniel Longolius Curiae Regnitianae apud Gotthardum Ioannem Puettnerum anno MDCCXXXIX. chartis octonis duobus voluminibus, sed ita curavit, ut vel pessima vitia bona fide repeteret eaque novis augeri pateretur erroribus typothetarum. Quo factum est, ut neque eam quam ipse spopondisset praefationis p. 76. corrigendi diligentiam adprobaret, et longius recederet ab ea qua ipse praedicat excellere Wetstenianam. Confirmabo rem exemplo quod legitur libro III. §. 49. p. 328. *τοῦ δὲ λόγου τοῦ Πλατωνικοῦ δύο εἰσὶν ἀνωτάτω χαρακτῆρες, ὅ τε ὑφηγητικὸς καὶ ὁ ζητητικός. διαιρεῖται δ' ὁ ὑφηγητικὸς εἰς δύο ἄλλους χαρακτῆρας, θεωρηματικόν τε καὶ πρακτικόν. καὶ τῶν ὁ μὲν θεωρηματικὸς εἰς τὸν φυσικὸν καὶ λογικόν· ὁ δὲ πρακτικὸς εἰς τὸν φυσικὸν καὶ λογικόν· ὁ δὲ πρακτικὸς εἰς τὸν ἠθικὸν καὶ πολιτικόν.* quo quid cogitari turpius possit non invenio. Iisdem quibus Longoliana vitiis, sed auctis subinde laborat ea editio quam ad exemplar Longolianae repetitam vulgavit bibliopola Viennensis Ioannes Paulus Krausius. Is quod modo attuli vitium non dubitavit recoquere. Facta est haec editio Lipsiae

Digitized by Google

anno CIↃIↃCCLIX. chartis octonis. Iam quum haec esset ratio atque conditio editionum eaque magno propter raritatem pretio vendi solita, non mirabere, novam editionem eamque parvo parabilem non tam exoptari debuisse quam desiderari: illud profecto mirabere, desiderium illud tam diu relinqui potuisse ac negligi. Neque enim quisquam exstitit, qui si non edendo et recensendo, certe observationibus criticis vel etiam colligendis novorum codicum lectionibus accurateque describendis operam navaret Diogeni. Nam qui unus quod sciam aliquo modo ipsi consultum voluit, Ignatius Rossius, is fere substitit in levioribus, ut interpretationes castigaret Ambrosianam Aldobrandinianamque, alia ipse tentaret interpretando, non ubique feliciter; porro ut Meibomii commenta plurima, pauciora aliorum prolixius refelleret maximeque talia refutaret spissius, quae vix obiter refutari mererentur. Deinde quae de suo ipse ingenio addidit, in iis fere timidior quam felicior videtur fuisse, non ut desint bene emendata, sed ut pauciora sint quam speres. Omninoque ita se gessit, ut studii diligentiam facile agnoscas, doctrinae copiam aegre desideres. Denique sagacius interpretamenta solet odorari, quae non librariorum libidini nescio cui, sed scriptoris inertiae et

Digitized by Google

levitati tribuendo esse appareat. Ita factum est, ut qui olim commentationibus criticis opitulari Laertio constituissem; idem ego nunc mutato consilio editionem parare susciperem. Eoque me minus instituti mei poenitet, quo facilius sentio, quam multorum non modo discendi, sed etiam scribendi studia incenderim. In edendo igitur instruendoque Diogene quid sequi et agere voluerim, breviter aperiam, ne quis maius quidpiam requirat, quam ipse aut volui praestare, aut potui. Et Graeca quidem ad exemplum editionis Stephanianae tertiae, quae prodiit Coloniae Allobrogum sive Genevae apud Petrum et Iacobum Chouet anno MDCXVI. chartis octonis, a me correctum emendatumque operis describenda dedi. In quo negotio ita versatus sum, ut editionem principem, quae Basileae exiit ex officina Hieronymi Frobenii et Nicolai Episcopii anno MDXXXIII. chartis quaternis, cum Stephaniana illa et Menagiana maxima inter se cura conferrem, collatas lectiones ita describerem, ut Frobenianae et Menagianae integras, Stephanianae nonnisi eas darem, quae aliquid critici viderentur momenti habere, omitterem scripturae lectionisque errores propemodum omnes. Editionis vero principis lectiones tanta enotavi cura ac fide, nihil ut omnino praeterem nisi ty-

Digitized by Google

pographica menda manifestissima. Quod quidem eo feci consilio, ut appareret quanta cum negligentia priores editores hoc ipso negotio sint defuncti. Ac profecto mirarentur illi, si quem defugissent laborem, magna mihi compensatum viderent multitudine lectionum optimarum. Ita quantumvis licet consultum esset orationi Graecae, supererant tamen alia lectionis vitia paene innumerabilia. Horum ego plurima sustuli summorum doctrina virorum, Isaaci Casauboni atque Aegidii Menagii, quorum commentariis incredibile dictu est quantum lucis allatum sit Diogeni. Laudandi sunt etiam tres spectatae fidei codices, litteris R, RR et RRR a me notati, quos Menagius ex bibliotheca regia Parisiensi acceptos regios appellavit. Neque improbandi Cantabrigiensis et Arundelianus, quos codices qui contulit Thomas Galeus, non tam Wettenium quam omnes omnino Diogenis studiosos optime demeruit. Neque enim vere de iis iudicavit Rossius praefationis p. XXXVII. Nec mediocre auxilium tulerunt interpretes, Ambrosius atque Aldobrandinus, uterque codice usus, alter praeter alios quos memorant Farnesiano, Ambrosius eo quem possedisse tradunt Matthaeum Aurogallum. Aliquanto minoris pretii sunt adnotationes Merici Casauboni Isaaci filii et Ioachimi Kuehni

Digitized by Google

professoris olim Argentoratensis notae. Adiectae leguntur editioni Meibomianae, testes quidem illae sat amplae doctrinae, sed parum subacti iudicii. Quare faciendum putavi, ut Isaaci Casauboni Menagiique coniecturas et emendationes integras exhiberem, raro attingerem alterius Casauboni et Kuehnii conatus. His inserui quaecumque criticis utilia expromsit Ignatius Bossius in commentationibus Laertianis, quae Romae prodierunt anno MDCCLXXXVIII. chartis quaternis. Praeterea operam dedi, ut quae assidua lectione collegissem virorum doctorum emendationes et coniecturas, si fieri posset, omnes apponerem. Non pauca tamen, ut facile auguror, memet ipsum latuerunt quamvis invitum. Ea deinceps proferam in appendice, quae est eo fine addita, ut quidquid in critica parte deficere animadverterem, quantum possem cumque naviter supplerem. Nec desunt, quae si abessent, nemo cordatior desideraret. Sed ne quis haberet quo mei me delectus argueret invidiosius, malui addendo peccare, quae neque addita onerarent editionem meam, neque ornarent omissa. Quae denique addidi Lobeckiana ex Phrynicho cum aliis quibusdam ut sane minus exspectaveris, ita si modo accuratius consideraveris, non facile graveberis addita esse. Maximum ta-

Digitized by Google

men editioni meae ornamentum idem ille vir, qui ad ingrediendam studiorum meorum rationem princeps mihi divinitus exstitit, ipse Godofredus Hermannus adiecit. Hunc enim virum, cuius ego humanitatem expertus sum sine exemplo maximam, quotiescumque pulcrum aliquod sive non pulcrum Diogenis aliorumve carmen metris suis restituendum esset, toties in consilium vocavi. Quod consilium quantum Diogeni profuerit, ut non est meum praedicare, ita singulae prope huius editionis plagulae testantur. Quae de mea coniectura novavi, ea et levia sunt et paucissima. Neque enim eo me adduxit simplicitas mea, ut quas multas in promptu haberem coniecturas emendationesque subitarias, veluti equos desultorios temere permitterem. Reservabo eas potius commentationibus quibus Diogenem proprie illustraturus sum. Ibi quae maior erit commentandi disputandique opportunitas, ea ita utamur, ut novos simul exspectemus codices, quorum praeclaram spem fecit Ioannes Aenotheus Schneiderus. Scilicet docti Angli Gualteri Burleii liber qui est de vita et moribus philosophorum et poetarum, quum plurimis refertus esset veterum philosophorum iudiciis et sententiis, quas manifestum est Diogeni deberi, Schneidero suspicionem movit eam, ut in

Digitized by Google

Anglia codices Diogenis latere crederet. Scripsit ea de re docta commentatione, qua Diogenem ex Burleio illustrari, emendari supplerique posse exemplis docuit. Inserta est ea commentatio Friderici Augusti Wolfii analectis litterariis, fasciculo tertio inde a p. 227. ad 255. Atqui ipse removi scribendi vitia quae essent in tonis, inclinatione et spiritibus, communia illa omnium Diogenis editionum. Horum vitiorum correctionem raro commemoravi. Itaque tacite correxi libro I. §. 3. *λανθάνουσι δ' αὐτους* pro *λανθάνουσι δ' αὐτούς*. §. 5. *προστρῖψαι* pro *προστρίψαι*. §. 42. *Λᾶσον* pro *Λάσον*. §. 60. *φῦναι* pro *φύναι*. libro II. §. 24. *ἀποδρᾶναι* pro *ἀποδράναι*. §. 63. *Καρκῖνον* pro *Καρκίνον*. libro III. §. 7. *συμμῖξαι* pro *συμμίξαι*. libro IV. §. 1. *ῥῖψαι* pro *ῥίψαι*. §. 8. *ἀνθινοὺς* pro *ἀνθίνους*. §. 21. *ἄπο* pro *ἀπό*. §. 36. *Φημ' ἐγὼ* pro *Φημὶ ἐγώ*. §. 37. *Εὐμένει* pro *Εὐμενεῖ*. §. 38. *Εὐμένης* pro *Εὐμενής*. §. 64. *ἐκκεκηρῦχθαι* pro *ἐκκεκηρύχθαι*. aliaque plurima quae enumerare molestum erat atque inutile. Alia vero quae correcta velles non correxi: de his aliisque rebus finitimis quid sentiam, in commentationibus explicabo. Illuc etiam hoc pertinet, quod omnium exemplo librorum *γίνομαι* scripsi, non *γίγνομαι*; *γινώσκω*, non *γιγνώσκω*; item *ἔννατος*, non *ἔνατος*, praeterquam ubi alteram formam meliores praeberent

Digitized by Google

editiones. Neque Ἀθήνησι scripsi, sed Ἀθήνῃσι, nec Μέλητος cum Buttmanno in addendis et corrigendis ad grammaticam Graecam amplissimam, parte II. p. 382., sed Μέλιτος; neque ἐοραχέναι, sed ἑωραχέναι cum eodem Buttmanno l. l. p. 416. et 417. Interpunctionis quas feci mutationes, nusquam commemoravi. Commata vero et cola longe plurima eieci, retinui pauca, paucissima addidi. Qua ratione dici vix potest quoties aut adiuverim orationis perspicuitatem aut consuetudinem Graecam sententiamque restituerim. Sed quum perspicuitatis caussa inventa sit interpunctio, non est quod extimescam reprehensionem eorum qui omittenda quam addenda interpunctione peccare malunt. Atqui de Graecis satis dictum esto. Interpretationem Latinam ut adderem, ipse mihi auctor fuit Godofredus Hermannus. Quod non deerunt qui demirentur: nec defuturos esse existimo qui Ambrosianam interpretationem praelatam mirentur Aldobrandinianae. At caussa praeferendi eadem fuit quae praeter alias fuit edendi Diogenis. Nam ut Diogenem corruperat Meibomius, ita idem corruperat Ambrosium. Omninoque iam antiquis temporibus male actum cum Ambrosio est. Nam quum magna eius esset celebritas, nihil mirum, si quae essent eius ingenii

Digitized by Google

monumenta, ea et expetita esse assidue et lectitata. Quare quum saepius post mortem Ambrosii iteranda esset interpretatio Diogenis, accidit, ut alius eam recognosceret recognitamque repeteret, alius corrigeret, alius denique corrumperet. Et recognovit quidem Benedictus Brognolus ediditque Venetiis per Nicolaum Ienſonium Gallicum anno MCCCCLXXV. chartis quaternis. Eius recognitionis saepius repetitae errores diligenter correxit Henricus Stephanus ad calcem editionum suarum inde a p. 8. ad 47. ed. tertiae. Aliquanto magis Ambrosianae interpretationi profuit Ioannis Sambuci opera, qui eam ex aliquot exemplaribus vetustissimis, ut perhibent, emendatam repetiit Antverpiae sumptibus Plantini anno MDLXVI. chartis octonis. Denique foedissime eam corrupit Meibomius, ut non tam versio esse Ambrosii, quam inversio ac perversio Diogenis videatur. Quae eo minus ferenda corruptio erat, quo melior est germana illa Ambrosii interpretatio. Atqui interpretationem dico propterea, quod Latina Ambrosii saepissime non tam verbis quam sententia cum Graecis conveniunt. Quod non ita dico, tamquam si tanta licentia in convertendo usum putem Ambrosium, ut cum Menagio historicum potius quam interpretem historici agnoscere videar, sed ut Am-

Digitized by Google

brosius fere continere existimem sententiam aliquam aut verba nonnulla tam apte eloquenterque addita orationi Diogeneae, quibus non perturbari sententiarum inter se nexus et perspicuitas, sed mirifice adiuvari videatur. Illud quidem fatendum est, fere elegantiorem esse magisque compositam Aldobrandinianam, inaequalem et asperiorem Ambrosianam. Attamen saepissime accidit, ut quae ille falso interpretaretur nec satis eleganter, ea et recte et elegantissime reddiderit Ambrosius. Ita factum est, ut Ambrosianam interpretationem repeterem talem, qualem tertia editione exhibuit Stephanus. In quo negotio hoc sane mihi sumpsi, ut ubi errare viderem Ambrosium, ad Aldobrandini exemplum corrigerem; ubi neuter satisfaceret, commentatorum ope vel etiam meis verbis quod verum esset levissima mutatione restituerem. Caeterum divisiones librorum a Marco Meibomio factas cum Longolio repetii, quibus quas capitibus sive singulis philosophorum vitis adscripsit Longolius, etiam ego retinui. Denique optimis quibusque editionibus additi sunt indices, alter rerum et verborum memorabilium, alter scriptorum quos consuluit Diogenes. His ad divisiones Meibomianas exactis Wetstenianam editionem ornavit Ioannes Clericus, suis accommodatos divisionibus

Digitized by Google

repeti curavit Longolius. Eosdem ipse describendos curavi, variis locis a me correctos et locupletatos.

Haec est editionis nostrae brevis descriptio, in qua si temere aliquid alicuius praeteriisse aut non satis eleganter secuti videbimur, docti ab aliquo facile et libenter sententiam commutabimus. Non enim parum cognosse, inquit Cicero, sed in parum cognito stulte et diu perseverasse turpe est: propterea quod alterum communi hominum infirmitati, alterum singulari uniuscuiusque vitio est attributum. Itaque explete praefandi officio nihil restat, quam ut tibi, Hermanne, — quidni enim te tamquam praesentem appellem, cuius sancta imago perpetuo obversatur animo meo? — ut tibi, cui tam multa debeo, cuius divino ingenio tam multa debet Diogenes meus, publicas hoc loco gratias referam et vero nihil umquam grati erga te animi sensus restincturum esse promittam. Hoc vero munus pensumque meum tum demum prospere me feliciterque administrasse existimabo, ubi tibi, Hermanne, certe non omni ex parte improbari cognovero. Scribebam Lipsiae die IV. Augusti, anno MDCCCXXVIII.

Digitized by Google

ADDENDA.

Libro I. §. 51. *Ὅτε δέ.* Edit. Menag. omittit *δέ*, Aldobrandin. non item.

§. 52. *σύμπυσιν.* Ita etiam cod. Arund.

§. 53. *ὡς οὐ προσῆκόν μοι.* Ὡς quod Menagius deleri volebat, abest ab MSS. ap. Menagium et a cod. Arund.

§. 54. *ἴσῃ ἀνὰ πρώτους.* MSS. ap. Stephanum et Menaglum *ἴσῃ ἂν πρῶτος.*

§. 55. *Νικίου.* Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 59. *τραγῳδίας ἄγειν.* Contra Casaubonum et Menagium *ᾄδειν* corrigentes disputavit Trillerus Observv. Critt. I. 11. p. 23.

§. 60. *ἐξηκονταέτη.* Codd. Cantabr. et Arund. *ὀγδωκονταέτη.*

§. 61. *ὀγδωκονταέτη.* Codd. Cantabr. et Arund. *ἐξηκονταέτη.*

§. 64. *περὶ αὐτῷ.* Scribendum est *αὐτῷ* cum edit. Steph. et Menagio.

§. 65. *ἐπιτρέποντες τὸ κοινόν.* Tanaqu. Faber coni. *ἐπιτραπέντες τὸ κοινόν*, Menagius *ἐπιτροπεύοντες τὸ κοινόν.*
τελευτῶν δέ. Δέ confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 66. *ἐπ' Ἰλιαίων.* Menagius corrigebat *ἐφ' Ἰλιαίων.*

§. 70. *ἰσχυρόν.* Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. fasc. III. p. 244. putat *τοίραινον* vel simile quid excidisse.

§. 71. *αὐτὸς μὲν κατὰ τὸν νόμον — τηρήσῃ.* Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. fasc. III. p. 243. coni. *αὐτὸς μὲν κακὰ τὸν νόμον κατεδίκασε, τὸν δὲ φίλον ἔπεισεν ἀποδικάσαι αὐτοῦ, ἵνα ἀμφότερα καὶ τὸν φίλον τηρήσῃ.* Kuehnius ad h. l. T. II. p. 512. ed. Bleib. „Integer locus quam maxime sanus est: *se quidem*, inquit, *iudicasse secundum legem*, *amico vero*, qui simul iudex erat, *persuasisse ut a se damnatum absolveret.*

§. 73. *οὔτενεν.* Ita recte iam Stephanus edidit.
ἐπιστέλλεις ἡμῖν ἐπιστρατείαν. Codd. RRR, Cantabr. et Arund. *ἐπιστέλλεις ἡμῖν ἀστρατείαν.*

§. 79. *Ἀριστομένους.* Codd. Cantabr. et Arund. *Ἀριστοθήμου.*

§. 81. *κατεσοβαρεύετο αὐτοῦ.* Occupavit iam Kuehnius T. II. p. 512. *ὁμίλαος.* Cod. Arund. *συνόμιλος.*

§. 82. *Τευτάμου.* Confirmant codd. Cantabr. et Arund.
πλούσιον. Menagius T. II. p. 49. coni. *πενιχρόν.*

Digitized by Google

§. 84. *Δημόδικος.* Fortasse cum Bocharto ap. Menagium T. II. p. 50. scribendum *Δημόδοκος.*

Ἄ καί. Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 88. *ἀνάπεμπε.* Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. fasc. III. p. 252. *„Das ungriechische ἀνάπεμπε für ἀνάφερε od. μετάφερε rührt gewiſs von dem Excerptenmacher her.“*

Οἱ πλεῖστόν κακοί. Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 93. *Ἄνδρα σοφὸν — ἀγαλλομένη.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 618.

§. 94. *Ἀριστοδήμου.* Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 95. *τετταράκοντα καὶ ἑνί, πρὸ —.* Menagius distingui volebat *ἕκτῳ τετταράκοντα, καὶ ἑνὶ πρὸ —.*

§. 97. *Μή ποτε — ἤθελεν.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 620.

§. 98. *Εὔφορος.* Corrigendum *Ἔφορος* ex cod. Arund. et Ambrosio.

§. 99. *Ἀπόλλωνι.* Cod. Arund. *Ἀπόλλῳ.*

§. 100. *κατακαύσαις.* Ita iam cod. Arund.

§. 102. *ἐπιτελοῦντα.* Ita Membranae ap. Menagium.

§. 103. *Ἑλλαδικοῖς.* Ita etiam codd. R et Arund.

§. 108. *ἐννενήκοντα.* MS. ap. Menagium *ἑβδομήκοντα*, praelatum Menagio quod Mysonis inter *μακροβίους* non meminerit Lucianus.

§. 110. *ὅθεν Ἀθηναίοις τότε.* Codd. Cantabr. et Arund. *ὅθεν καὶ Ἀθηναίοις τότε.*

σημαίνοντα. Cod. R *σημαίνοντες.*

§. 115. *Λωριστί.* MSS. RRR, Arund. et Stephaniani *Δωρίδι.*

§. 118. *οἳ δὲ φθειριάσαντα τὸν βίον τελευτῆσαι.* Haec videntur post *διοικῆσαι* inserenda esse, ut iam Ambrosii interpretatio arguit, quam immutatam dedi.

§. 120. *Τῆς σοφίης — ὦδ' ἀγορεύω.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 93. ubi est — *ἦν δέ τι πλεῖον Πυθαγόρῃ τῷ Μῷ, λίγε ταῦθ', ὅτι κ. τ. λ.*

Libro II. §. 3. *ὑπὸ γῆν.* Codd. RRR *ὑπὲρ γῆν.*

§. 9. *φωτὸς ἡλιακοῦ.* Recipienda erat coniectura Aldobrandini Menagiique, *τῶν ὑπὸ φωτὸς ἡλιακοῦ.*

§. 15. *Ἥλιον — σοφίης.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 95.

§. 16. *Οὗτος πρῶτος — Ἀθήναζε.* Addititia censet Menagius. *θερμὸν καὶ ψυχρόν.* Menagius T. II. p. 79. probat *ὑγρόν*, coniecturam Meibomii.

§. 17. *διοφυῆ.* Confirmant codd. *διοφυῆ* praebentes.

§. 18. *Μνησίμαχον.* Elmsleius ad Eurip. vitam Baccharum editioni additam p. 173. ed. Lips. coni. *Τηλεκλείδης.*

§. 25. *Εὐρυλόχου.* Franc. Passovius in Biblioth. Critica Hildes. a. 1821. num. I. p. 89. coni. *Εὐρυπύλου.* Non assentitur Meinekius Commentt. Miscell. Fasc. I. p. 56.

§. 32. *ἄωρα.* Menagius *ἀώρια* volebat, formam poeticam.

Digitized by Google

§. 35. *Ἥματι — ἴκοιο.* Versus est Homeri Iliad. L. 363.

§. 39. *Ἴτεσιν.* Praepositionem ante me deleverat Bigotius ap. Menagium T. II. p. 92.

§. 44. *Ἐκάνετε — Μουσῶν.* Vid. Valckenar. ad Eurip. Phoeniss. v. 321. p. 111. sq. et Diatrib. Eurip. p. 190. sq. Hermannus: „Male Valckenarius *τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν.* Id Euripides dixisset *οὔτιν'. Μουσῶν* librorum auctoritate firmatum est apud Philostratum et Tzetzen. Non debebat tamen Boissonadus *Μοῦσαν* ineptum vocare. Apud Tzetzen in fine adiicitur *ἐκάντετ' ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.* Qui versus sic scribendus videtur:

ἐκάνετ', ἐκάνετ', ἄριστον Ἀχαιῶν.

Turpis est, quem finxit Valckenarius.“

§. 48. *τῶν δήμων.* Hanc formam fere ubique tuetur editio Frobeniana, de qua forma aliter iudicavit Menagius T. II. p. 100.

§. 52. *Σιλινοῦς.* Confirmant codd. RRR.

§. 55. coll. 62. *Ἀσθενική τε — γράψαι.* Hermannus: „Nisi fallor, omnia sana sunt praeter *ἐπιπειθής*, quod nescio an non satis firma auctoritate munitum sit. Videtur Timon scripsisse:

ἀσθενική τε λόγων δυὰς ἢ τριὰς ἢ ἔτι πόρσω,
οἷος Ξενοφῶν, ἦτ' Αἰσχίνου οὐκ εὐπειθὴς
γράψαι.

Debilis sermonum biga vel triga vel amplius, qualis Xenophon, vel Aeschinis (scilicet aliqua biga) haud facile excitans ad scribendum.“

§. 94. *ὥστε διὰ ταῦτα — αἱρετόν.* Menagius T. II. p. 115. „Mericus Casaubonus ita hunc locum optime constituebat: *ὥστε διὰ ταῦτα ἀνύπαρκτον τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν τε ζωὴν, καὶ τὸν θάνατον αἱρετόν.*“

§. 95. *εὐλόγως.* Confirmat cod. R.

πιεζόμενον. Confirmant MSS. ap. Menagium.

§. 103. *φωνασκικόν.* Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 104. *τεσσαρεσκαιδέκατος.* Menag. *τεσσαρακαιδέκατος.* V. Lobeck. ad Phrynich. p. 409.

§. 125. *σκηνοφόρον.* Codd. Sambuci et Muretus Varr. Lectt. XI. 11. *σκηνογράφον.*

§. 130. *ὠνστηρότερον.* Confirmat cod. R.

§. 133. *προεφέρετο.* Recipienda erat Casauboni coniectura *προυφέρετο.*

§. 137. *στηριζομένους.* Confirmat cod. Arund.

§. 138. *ὥστε.* Confirmat praeter Stephan. cod. R.

§. 144. *ἑβδομηκοστόν.* Humfredus Hody dissert. contra historiam Aristeae de LXX. Intpp. ap. Menagium T. II. p. 135. legendum putat *ἐννενηκοστόν*, cui suffragatur Menagius.

Libro III. §. 33. *Ἔρως.* Vid. Friedemanni Addenda ad dissert. de media syllaba pentam. Gr. p. 360.

Digitized by Google

αἱ Μοῦσαι. Scribendum καὶ Μοῦσαι cum Natali Comite Mythолog. lib. VII. p. 778. ed. Hanov. a. 1605. et Iacobsio Anthol. Gr. IX. 36.

§. 39. ἐν γοῦν τοῖς Νόμοις φησί. VII. 13. p. 269. ed. Ast., ubi est καθεύδων γάρ.

§. 41. ἐν Ἰταισιιάδων. Confirmat cod. R.

§. 51. Ἀλκιβιάδαι. Confirmant codd. R et Sambuci.

§. 56. Θρασύλος. Confirmat cod. R. Menagius corrigebat Θράσυλλος.

§. 70. ἀμετάβολον. MSS. ap. Menag. ἀμετάβλητον.

§. 83. παραθήκας. Edit. Stephani παρακαταθήκας. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 312. sq.

Libro IV. §. 19. καταπυγοσύνη — μέγα. Hermannus: „Süvernius quam explicationem proposuerat in diss. de Nubibus p. 15. eam retractavit in dissertatione, quam de Aristophanis Γήραι scripsit, p. 35. s. ubi hunc versum, in quo καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ legit, coniunctum fuisse putat cum versibus, quos ex ea fabula affert Pollux VI. 69.

ὀξωτά, σιλφιωτά, βόλβος, τεύτλιον,
περίκομμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον,

hoc sensu: homini delicato haec tantumdem et paene pluris sunt quam aliquantum bonae carnis. Vera scriptura est καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα. Id comicus ille sic dixit, ut κρέας obscenam significationem haberet: Polemo simpliciter: istae turpes deliciae sunt, si comparentur cum carnibus, quibus quis rectius satietur.“

διὰ δὴ οὖν. Menag. διὰ δὲ οὖν, Aldobrand. δια δὴ οὖν.

Libro V. §. 24. περὶ τοῦ αἱρετοῦ καὶ τοῦ συμβεβηκότος α'. Buhlius omisit numerum.

§. 27. ἰδίας. Buhlius cum Meibomio ἰδίᾳ.

§. 32. καὶ τὴν ψυχὴν δέ. Buhlius omisit δέ.

§. 43. δακετῶν. Fortasse rectius scribitur δακέτων. Sed vid. Iacobsius Nott. Critt. in Anthol. Gr. IX. 2. T. III. p. 451.

§. 48. Ἱστορικῶν. Fortasse scribendum Ἱστοριῶν.

§. 54. Πομπύλον. Edit. Froben. πόμπυλον.

§. 57. Ἀείμνηστος. Recipienda erat coniectura Menagii Ἀρίμνηστος. Cf. V. 15.

§. 76. Ἴλν γὰρ ἐκ τῆς Κόνωνος οἰκίας, ὡς — φησίν, ἀλλὰ ἄστῃ καὶ εὐγενεῖ. συνῴκει Λαμίᾳ τῇ ἐρωμένῃ. Edit. Froben. et Menag. cum Aldobrandino: Ἴλν γὰρ — φησίν. ἀλλὰ ἄστῃ καὶ εὐγενεῖ συνῴκει Λαμείᾳ τῇ ἐρωμένῃ. Alteram lectionem commendat Stephan. cum Amb rosio.

Digitized by Google

CORRIGENDA.

I. In Graecis

pag. 37. corrigatur Οἳ δ' ἄρ'.
- 54. corrigatur χὼ.
- 65. deleatur comma post φιλοφρονεῖσθαι.
- 66. corrigatur μὲν τίν.
- 73. deleatur comma post θεάσασθαι.
- 78. deleatur comma post Ποντικοῦ.
- 101. corrigatur Φαληρεύς.
- 102. dividatur ἐ-παρθέντες.
- 110. deleatur comma post Σαλαμίνιον.
- 111. corrigatur ἥ τε.
- 127. ponatur interrogandi signum post ἄνθρωποι.
- 136. corrigatur Τηλαύγης.
- 168. notarum signa transponenda sunt ita, ut littera *i* adhaerescat voculae οὐκ, littera *k* voculae ἄρα.
- 199. corrigatur μῖξίν τε.
- 203. dividatur παραδεί-γματα.
- 204. corrigatur οὐχ.
- 204. corrigatur τίς ἐστιν.
- 227. corrigatur ἐπαγωγῆς εἰσι.
- 241. corrigatur οἱἀπὶρ ἐστίν.
- 314. corrigatur γένει Βιθυνόν.
- 320. corrigatur valeiv.
- 339. corrigatur προσῶφλεν.

II. In notatione emendationum

pag. 37. et 44. corrigatur Additita.
- 64. corrigatur φρόνει.
- 92. corrigatur Edit. Froben. cum MSS. nonnullis ψευδοφαῆ.
- 308. corrigatur Homer. Odyss. Δ. v. 384.

III. In Latina interpretatione

pag. 41. post defunctum filium inseratur: de cuius nomine nihil accepimus.
- 42. pro *eis antiquatis civitati* corrigatur *lustrata urbe.*
- 60. post omnibus stude inseratur: in civitate afflicta maneas.

Digitized by Google

pag. 87. corrigatur iussisse.
- 144. corrigatur an ei quae Aulli.
- 147. pro vitam corrigatur mancipia, et paullo inferius saltarent pro salutarent.
- 161. corrigatur Dionysum.
- 170. corrigatur Clinomachus.
- 193. pro *faciens* corrigatur *fecisti*.
- 205. corrigatur praesagiens.
- 215. corrigatur *Archeanassa*.
- 217. pro quod adfuerit corrigatur quod non adfuerit.
- 223. corrigatur Hipp. et Call. Athenienses.
- 241. post proportionemque inseratur a deo.
- 245. corrigatur astrologus.
- 259. post est celerius inseratur: Eorum igitur quae sunt alia per se dicuntur, alia ad aliquid.
- 270. corrigatur sub Lysimacho.
- 275. post *lepos* comma ponatur.
- 292. dividatur di-scipulos.
- 294. dividatur no-strum, et paullo inferius corrigatur Arcesilai.
- 314. corrigatur impetrasset.

Digitized by Google

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.*)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὸ τῆς φιλοσοφίας ἔργον ἔνιοί φασιν ἀπὸ βαρβάρων ἄρξαι. I. 1
γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις Μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίους, καὶ Γυμνοσοφιστὰς παρὰ Ἰνδοῖς, παρά τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους Δρυΐδας καὶ Σεμνοθέους· καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ καὶ Σωτίων ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς. Φοίνικά τε γενέσθαι Ὄχον, καὶ Θρᾷκα Ζάμολξιν, καὶ Λίβυν Ἄτλαντα. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ Νείλου γενέσθαι παῖδα Ἥφαιστον, ὃν ἄρξαι φιλοσοφίας, ἧς τοὺς προεστῶτας ἱερέας εἶναι καὶ προφήτας. Ἀπὸ δὲ τούτου εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἐτῶν II. 2.

*) Hunc libri titulum praeivit editio princeps Frobeniana. Alii ambitiosiorem praeferunt hunc: ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΠΕΡΙ ΒΙΩΝ, ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Α ΤΩΝ Ι. Vid. Menagii Observatt. p. 1. ed. Londin.

PROOEMIUM.

Philosophiae munus nonnulli a barbaris initia sumpsisse autumant. Nam Persis Magos, Babyloniis et Assyriis Chaldaeos, Indis Gymnosophistas, Celtis seu Gallis Druidas et qui Semnothei appellabantur, eius rei fuisse auctores ait Aristoteles in Magico et Sotion in vicesimo tertio Successionis libro. Phoenicem praeterea fuisse Ochum, et Zamolxim Thracem, et Atlantem Libycum. Aegyptii autem tradunt filium Nili fuisse Vulcanum, qui philosophiae aperuerit principia, cuius antistites sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab hoc autem ad Alexandrum Macedonum regem fluxisse annos

Digitized by Google

repeti curavit Longolius. Eosdem ipse describendos curavi, variis locis a me correctos et locupletatos.

Haec est editionis nostrae brevis descriptio, in qua si temere aliquid alicuius praeteriisse aut non satis eleganter secuti videbimur, docti ab aliquo facile et libenter sententiam commutabimus. Non enim parum cognosse, inquit Cicero, sed in parum cognito stulte et diu perseverasse turpe est: propterea quod alterum communi hominum infirmitati, alterum singulari uniuscuiusque vitio est attributum. Itaque explete praefandi officio nihil restat, quam ut tibi, Hermanne, — quidni enim te tamquam praesentem appellem, cuius sancta imago perpetuo obversatur animo meo? — ut tibi, cui tam multa debeo, cuius divino ingenio tam multa debet Diogenes meus, publicas hoc loco gratias referam et vero nihil unquam grati erga te animi sensus restincturum esse promittam. Hoc vero munus pensumque meum tum demum prospere me feliciterque administrasse existimabo, ubi tibi, Hermanne, certe non omni ex parte improbari cognovero. Scribebam Lipsiae die IV. Augusti, anno MDCCCXXVIII.

Digitized by Google

ADDENDA.

Libro I. §. 51. *Ὅτε δέ.* Edin Menag. omittit *δέ*, Aldobrandin. non item.

§. 52. *σύμπτωσιν.* Ita etiam cod. Arund.

§. 53. *ὡς οὐ προσῆκόν μοι.* *Ὡς* quod Menagius deleri volebat, abest ab MSS. ap. Menagium et a cod. Arund.

§. 54. *Ἴσῃ ἀνὰ πρώτους.* MSS. ap. Stephanum et Menagium *Ἴσῃ ἂν πρῶτος.*

§. 55. *Νικίου.* Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 59. *τραγῳδίας ἄγειν.* Contra Casaubonum et Menagium *ᾄδειν* corrigentes disputavit Trillerus Observv. Critt. I. 11. p. 23.

§. 60. *ἑξηκονταέτη.* Codd. Cantabr. et Arund. *ὀγδωκονταέτη.*

§. 61. *ὀγδωκονταέτη.* Codd. Cantabr. et Arund. *ἑξηκονταέτη.*

§. 64. *περὶ αὐτῷ.* Scribendum est *αὐτῷ* cum edit. Steph. et Menagio.

§. 65. *ἐπιτρέποντες τὸ κοινόν.* Tanaqu. Faber coni. *ἐπιτραπέντες τὸ κοινόν*, Menagius *ἐπιτροπεύοντες τὸ κοινόν.*
τελευτῶν δέ. Δὲ confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 66. *ἐπ' Ἰλιαίαν.* Menagius corrigebat *ἐφ' Ἰλιαίαν.*

§. 70. *ἰσχυρόν.* Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. fasc. III. p. 244. putat *κολάνον* vel simile quid excidisse.

§. 71. *αὐτὸς μὲν κατὰ τὸν νόμον — τηρήσῃ.* Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. fasc. III. p. 243. coni. *αὐτὸς μὲν κατὰ τὸν νόμον κατεδίκασε, τὸν δὲ φίλον ἔπεισεν ἀποδικάσαι αὐτοῦ, ἵνα ἀμφότερα καὶ τὸν φίλον τηρήσῃ.* Kuehnius ad h. l. T. II. p. 512. ed. Heib. „Integer locus quam maxime sanus est: *se quidem*, inquit, *iudicasse secundum legem, amico vero*, qui simul iudex erat, *persuasisse ut a se damnatum absolveret.*

§. 73. *οὔνεκεν.* Ita recte iam Stephanus edidit.
ἐπιστέλλεις ἡμῖν ἐκστρατείαν. Codd. RRR, Cantabr. et Arund. *ἐπιστέλλεις ἡμῖν ἀστρατείαν.*

§. 79. *Ἀριστομένους.* Codd. Cantabr. et Arund. *Ἀριστοδήμου.*

§. 81. *κατεσοβαρεύετο αὐτοῦ.* Occupavit iam Kuehnius T. II. p. 512. *ὁμίλιος.* Cod. Arund. *συνόμιλος.*

§. 82. *Τευτάμου.* Confirmant codd. Cantabr. et Arund.
πλούσιον. Menagius T. II. p. 49. coni. *πενιχρόν.*

Digitized by Google

§. 84. *Δημόδικος.* Fortasse cum Bocharto ap. Menagium T. II. p. 50. scribendum *Δημόδοκος.*

Ἀ καί. Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 88. *ἀνάπεμπε.* Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. fasc. III. p. 252. „*Das ungriechische ἀνάπεμπε für ἀνάφερε od. μετάφερε rührt gewiſs von dem Excerptenmacher her.*"

Οἱ πλεῖστοι κακοί. Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 93. *Ἄνδρα σοφὸν — ἀγαλλομένη.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 618.

§. 94. *Ἀριστοδήμου.* Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 95. *τετταράκοντα καὶ ἑνί, πρὸ —.* Menagius distingui volebat *ἕκτῳ τετταράκοντα, καὶ ἑνὶ πρὸ —.*

§. 97. *Μή ποτε — ἔθελεν.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 620.

§. 98. *Εὔφορος.* Corrigendum *Ἔφορος* ex cod. Arund. et Ambrosio.

§. 99. *Ἀπόλλωνι.* Cod. Arund. *Ἀπόλλῳ.*

§. 100. *κατακαύσαις.* Ita iam cod. Arund.

§. 102. *ἐπιτελοῦντα.* Ita Membranae ap. Menagium.

§. 103. *Ἑλλαδικοῖς.* Ita etiam codd. R et Arund.

§. 108. *ἐννενήκοντα.* MS. ap. Menagium *ἑβδομήκοντα*, praelatum Menagio quod Mysonis inter *μακροβίους* non meminerit Lucianus.

§. 110. *ὅθεν Ἀθηναίοις τότε.* Codd. Cantabr. et Arund. *ὅθεν καὶ Ἀθηναίοις τότε.*

σημαίνοντα. Cod. R *σημαίνοντες.*

§. 115. *Δωριστί.* MSS. RRR, Arund. et Stephaniani *Δωρίδι.*

§. 118. *οἱ δὲ φθειριάσαντα τὸν βίον τελευτῆσαι.* Haec videntur post *δισκῆσαι* inserenda esse, ut iam Ambrosii interpretatio arguit, quam immutatam dedi.

§. 120. *Τῆς σοφίης — ὦδ' ἀγορεύω.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 93. ubi est — *ἦν δέ τι πλεῖον Πυθαγόρῃ τῷ Μῷ, λέγε ταῦθ', ὅτι κ. τ. λ.*

Libro II. §. 3. *ὑπὸ γῆν.* Codd. RRR *ὑπὲρ γῆν.*

§. 9. *φωτὸς ἡλιακοῦ.* Recipienda erat coniectura Aldobrandini Menagiique, *τῶν ὑπὸ φωτὸς ἡλιακοῦ.*

§. 15. *Ἥλιον — σοφίης.* Recepit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 95.

§. 16. *Οὗτος πρῶτος — Ἀθήναζε.* Additicia censet Menagius.

θερμὸν καὶ ψυχρόν. Menagius T. II. p. 79. probat *ὑγρόν*, coniecturam Meibomii.

§. 17. *διφυῆ.* Confirmant codd. *διοφυῆ* praebentes.

§. 18. *Μνησίμαχον.* Elmsleius ad Eurip. vitam Baccharum editioni additam p. 173. ed. Lips. coni. *Τηλεκλείδης.*

§. 25. *Εὐρυλόχου.* Franc. Passovius in Biblioth. Critica Hildes. a. 1821. num. I. p. 89. coni. *Εὐρυπύλου.* Non assentitur Meinekius Commentt. Miscell. Fasc. I. p. 56.

§. 32. *ὥωρα.* Menagius *ἀώρια* volebat, formam poeticam.

Digitized by Google

§. 35. Ἥρατο — ἴκοιο. Versus est Homeri Iliad. I. 363.

§. 39. Ἴτεσιν. Praepositionem ante me deleverat Bigotius ap. Menagium T. II. p. 92.

§. 44. Ἐκάνετε — Μουσῶν. Vid. Valckenar. ad Eurip. Phoeniss. v. 321. p. 111. sq. et Diatrib. Eurip. p. 190. sq. Hermannus: „Male Valckenarius τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν. Id Euripides dixisset οὔτιν'. Μουσῶν librorum auctoritate firmatum est apud Philostratum et Tzetzen. Non debebat tamen Boissonadus Μοῦσαν ineptum vocare. Apud Tzetzen in fine adiicitur ἐκάνετ' ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν. Qui versus sic scribendus videtur:

ἐκάνετ', ἐκάνετ', ἄριστον Ἀχαιῶν.

Turpis est, quem finxit Valckenarius."

§. 48. τῶν δήμων. Hanc formam fere ubique tuetur editio Frobeniana, de qua forma aliter iudicavit Menagius T. II. p. 100.

§. 52. Σιληνοῦς. Confirmant codd. RRR.

§. 55. coll. 62. Ἀσθενική τε — γράψαι. Hermannus: „Nisi fallor, omnia sana sunt praeter ἐπιπειθής, quod nescio an non satis firma auctoritate munitum sit. Videtur Timon scripsisse:

ἀσθενική τε λόγων δυὰς ἢ τριὰς ἢ ἔτι πόρσω,
οἷος Ξενοφῶν, ἦ' Αἰσχίνου σὺν εὐπειθὴς
γράψαι.

Debilis sermonum biga vel triga vel amplius, qualis Xenophon, vel Aeschinis (scilicet aliqua biga) haud facile excitans ad scribendum."

§. 94. ὥστε διὰ ταῦτα — αἱρετόν. Menagius T. II. p. 115. „Mericus Casaubonus ita huno locum optime constituebat: ὥστε διὰ ταῦτα ἀνύπαρκτον τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι τήν τε ζωήν, καὶ τὸν θάνατον αἱρετόν."

§. 95. εὐλόγως. Confirmat cod. R.

πιεζόμενον. Confirmant MSS. ap. Menagium.

§. 103. φωνασκικόν. Confirmant codd. Cantabr. et Arund.

§. 104. τεσσαρεςκαιδέκατος. Menag. τεσσαρακαιδέκατος. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 409.

§. 125. σκηνορράφον. Codd. Sambuci et Muretus Varr. Lectt. XI. 11. σκηνογράφον.

§. 130. αὐστηρότερον. Confirmat cod. R.

§. 133. προςεφέρετο. Recipienda erat Casauboni coniectura προεφέρετο.

§. 137. στηριζομένους. Confirmat cod. Arund.

§. 138. ὥστε. Confirmat praeter Stephan. cod. R.

§. 144. ἑβδομηκοστόν. Humfredus Hody dissert. contra historiam Aristeae de LXX. Intpp. ap. Menagium T. II. p. 138. legendum putat ἐννηκοστόν, cui suffragatur Menagius.

Libro III. §. 33. Ἔρως. Vid. Friedemanni Addenda ad dissert. de media syllaba penitam. Gr. p. 360.

Digitized by Google

αἱ Μοῦσαι. Scribendum καὶ Μοῦσαι cum Natali Comite Mytholog. lib. VII. p. 778. ed. Hanov. a. 1605. et Iacobsio Anthol. Gr. IX. 36.

§. 39. ἐν γοῦν τοῖς Νόμοις φησί. VII. 13. p. 269. ed. Ast., ubi est καθεύδων γάρ.

§. 41. ἐν Ἱπαιστιάδων. Confirmat cod. R.

§. 51. Ἀλκιβιάδαι. Confirmant codd. R et Sambuci.

§. 56. Θρασύλος. Confirmat cod. R. Menagius corrigebat Θράσυλλος.

§. 70. ἀμετάβολον. MSS. ap. Menag. ἀμετάβλητον.

§. 83. παραθήκας. Edit. Stephani παρακαταθήκας. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 312. sq.

Libro IV. §. 19. καταπυγοσύνη — μέγα. Hermannus: „Süvernius quam explicationem proposuerat in diss. de Nubibus p. 15. eam retractavit in dissertatione, quam de Aristophanis Γήρᾳ scripsit, p. 35. s. ubi hunc versum, in quo καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ legit, coninunctum fuisse putat cum versibus, quos ex ea fabula affert Pollux VI. 69.

ὀξωτά, σιλφιωτά, βόλβος, τεύτλιον,
περίκομμα, Θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον,

hoc sensu: homini delicato haec tantumdem et paene pluris sunt quam aliquantum bonae carnis. Vera scriptura est καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα. Id comicus ille sio dixit, ut κρέας obscenam significationem haberet: Polemo simpliciter: istae turpes deliciae sunt, si comparentur cum carnibus, quibus quis rectius satietur.“

διὰ δὴ οὖν. Menag. διὰ δὲ οὖν, Aldobrand. διὰ δὴ οὖν.

Libro V. §. 24. περὶ τοῦ αἱρετοῦ καὶ τοῦ συμβεβηκότος α'. Buhlius omisit numerum.

§. 27. ἰδίας. Buhlius cum Meibomio ἰδίᾳ.

§. 32. καὶ τὴν ψυχὴν δέ. Buhlius omisit δέ.

§. 43. δακετῶν. Fortasse rectius scribitur δακέτων. Sed vid. Iacobsius Nott. Critt. in Anthol. Gr. IX. 2. T. III. p. 451.

§. 48. Ἱστορικῶν. Fortasse scribendum Ἱστοριῶν.

§. 54. Ποιμάνδιον. Edit. Froben. πόμπυλον.

§. 57. Ἀείμνηστος. Recipienda erat coniectura Menagii Ἀρίμνηστος. Cf. V. 15.

§. 76. Ἦν γὰρ ἐκ τῆς Κόνωνος οἰκίας, ὡς — φησὶν, ἀλλὰ ἀστῇ καὶ εὐγενεῖ. συνῴκει Λαμίᾳ τῇ ἐρωμένῃ. Edit. Froben. et Menag. cum Aldobrandino: Ἦν γὰρ — φησὶν. ἀλλὰ ἀστῇ καὶ εὐγενεῖ συνῴκει Λαμείᾳ τῇ ἐρωμένῃ. Alteram lectionem commendat Stephan. cum Amurosio.

Digitized by Google

CORRIGENDA.

I. In Graecis

pag. 37. corrigatur Οἳ δ' ἄρ'.
- 54. corrigatur χὼ.
- 65. deleatur comma post φιλοφρονεῖσθαι.
- 66. corrigatur μὲν τίν.
- 73. deleatur comma post Θεάσασθαι.
- 78. deleatur comma post Ποντικοῦ.
- 101. corrigatur Φαληρεύς.
- 102. dividatur ἐ-παρθέντες.
- 110. deleatur comma post Σαλαμίνιον.
- 111. corrigatur ἥ τε.
- 127. ponatur interrogandi signum post ἄνθρωποι.
- 136. corrigatur Τηλαύγης.
- 168. notarum signa transponenda sunt ita, ut littera *i* adhaerescat voculae οὐκ, littera *k* voculae ἄρα.
- 199. corrigatur μῖξίν τε.
- 203. dividatur παραδεί-γματα.
- 204. corrigatur οὐχ.
- 204. corrigatur τίς ἐστιν.
- 227. corrigatur ἐπαγωγῆς εἰσι.
- 241. corrigatur οἰάπερ ἐστίν.
- 314. corrigatur γένει Βιθυνόν.
- 320. corrigatur ναίειν.
- 339. corrigatur προσῶφλεν.

II. In notatione emendationum

pag. 37. et 44. corrigatur Addititia.
- 64. corrigatur φρόνει.
- 92. corrigatur Edit. Froben. cum MSS. nonnullis ψευδοφαῆ.
- 308. corrigatur Homer. Odyss. Δ. v. 384.

III. In Latina interpretatione

pag. 41. post defunctum filium inseratur: de cuius nomine nihil accepimus.
- 42. pro *eis antiquatis civitati* corrigatur *lustrata urbe.*
- 60. post omnibus stude inseratur: in civitate afflicta maneas.

Digitized by Google

pag. 87. corrigatur iussisse.
- 144. corrigatur an ei quae nulli.
- 147. pro vitam corrigatur mancipia, et paullo inferius saltarent pro salutarent.
- 161. corrigatur Dionysum.
- 170. corrigatur Clinomachus.
- 193. pro *faciens* corrigatur *fecisti*.
- 205. corrigatur praesagiens.
- 215. corrigatur *Archeanassa*.
- 217. pro quod adfuerit corrigatur quod non adfuerit.
- 223. corrigatur Hipp. et Call. Athenienses.
- 241. post proportionemque inseratur a deo.
- 245. corrigatur astrologus.
- 259. post est celerius inseratur: Eorum igitur quae sunt alia per se dicuntur, alia ad aliquid.
- 270. corrigatur sub Lysimacho.
- 275. post *lepos* comma ponatur.
- 292. dividatur di-scipulos.
- 294. dividatur mo-strum, et paullo inferius corrigatur Arcesilai.
- 314. corrigatur impetrasset.

Digitized by Google

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.*)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

I. 1 Τὸ τῆς φιλοσοφίας ἔργον ἐνιοί φασιν ἀπὸ βαρβάρων ἄρξαι. γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις Μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίους, καὶ Γυμνοσοφιστὰς παρὰ Ἰνδοῖς, παρά τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους Δρυΐδας καὶ Σεμνοθέους· καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ καὶ Σωτίων ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς. Φοίνικά τε γενέσθαι Ὦχον, καὶ Θρᾷκα Ζάμολξιν, καὶ Λίβυν Ἄτλαντα. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ Νείλου γενέσθαι παῖδα Ἥφαιστον, ὃν ἄρξαι φιλοσοφίας, ἧς τοὺς προεστῶτας ἱερέας εἶναι καὶ II. 2 προφήτας. Ἀπὸ δὲ τούτου εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἐτῶν

*) Hunc libri titulum praivit editio princeps Frobeniana. Alii ambitiosiorem praeferunt hunc: ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΠΕΡΙ ΒΙΩΝ, ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Α ΤΩΝ Ι. Vid. Menagii Observatt. p. 1. ed. Londin.

PROOEMIUM.

Philosophiae munus nonnulli a barbaris initia sumpsisse autumant. Nam Persis Magos, Babyloniis et Assyriis Chaldaeos, Indis Gymnosophistas, Celtis seu Gallis Druidas et qui Semnothei appellabantur, eius rei fuisse auctores ait Aristoteles in Magico et Sotion in vicesimo tertio Successionis libro. Phoenicem praeterea fuisse Ochum, et Zamolxim Thracem, et Atlantem Libycum. Aegyptii autem tradunt filium Nili fuisse Vulcanum, qui philosophiae aperuerit principia, cuius antistites sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab hoc autem ad Alexandrum Macedonum regem fluxisse annos

Digitized by Google

εἶναι μυριάδας τέσσαρας καὶ ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια ἔτη ἑξήκοντα τρία· ἐν οἷς ἡλίου μὲν ἐκλείψεις α) γενέσθαι τριακοσίας ἑβδομήκοντα τρεῖς, σελήνης δὲ ὀκτακοσίας τριάκοντα δύο. ἀπὸ δὲ τῶν Μάγων, ὧν ἄρξαι Ζωροάστρην τὸν Πέρσην, Ἑρμόδωρος μὲν ὁ Πλατωνικὸς ἐν τῷ περὶ μαθημάτων φησὶν εἰς τὴν Τροίας ἅλωσιν ἔτη γεγονέναι πεντακισχίλια· Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς εἰς τὴν Ξέρξου διάβασιν ἀπὸ τοῦ Ζωροάστρου ἑξακισχιλιάδ b) φησι, καὶ μετ' αὐτὸν γεγονέναι πολλούς τινας Μάγους κατὰ διαδοχήν, Ὀστάνας καὶ Ἀστραμψύχους c) καὶ Γωβρύας καὶ Παζάτας, μέχρι τῆς Περσῶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου καταλύ-
III. σεως. Λανθάνουσι δ' αὐτοὺς τὰ τῶν Ἑλλήνων κατορθώματα, ἀφ' ὧν μὴ ὅτι γε φιλοσοφία, ἀλλὰ καὶ γένος ἀνθρώπων ἦρξε, βαρβάροις προσάπτοντες. Ἰδοὺ γοῦν παρὰ μὲν
3. Ἀθηναίοις γέγονε Μουσαῖος, παρὰ δὲ Θηβαίοις Λίνος. καὶ τὸν μὲν Εὐμόλπου παῖδά φασι, ποιῆσαι δὲ θεογονίαν καὶ σφαῖραν πρῶτον· φάναι τε ἐξ ἑνὸς τὰ πάντα γίνεσθαι καὶ εἰς ταὐτὸν ἀναλύεσθαι. τοῦτον τελευτῆσαι Φαληροῖ d), καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐλεγεῖον·

a) ἐκλείψεις. Edit. Froben. ἐλλείψεις.
b) ἑξακισχίλια. Legebatur ἑξακόσια. Illud duorum MSS. auctoritate commendavit Menagius.
c) Ἀστραμψύχους. Legebatur Ἀστραψύχους. Correxit Menagius in observatt. p. 3. B.
d) Φαληροῖ. Edit. Froben. φαλαροῖ.

quadragesies octies mille octingentos sexaginta tres: quo toto tempore solis defectus apparuisse trecentos septuaginta tres, lunae autem octingentos triginta duos. Enimvero a Magis, quorum principem fuisse Zoroastrem Persam memoriae proditum est, Hermodorus Platonicus in libro de disciplinis usque ad excidium Troiae annos quinquies mille computat: Xanthus vero Lydus a Zoroastre usque ad Xerxis transitum sexies mille enumerat: post autem Magos plurimos sibi invicem successisse, Ostanas, Astrampsychos, Gobryas ac Pazatas, donec ab Alexandro eversum est Persarum regnum. Sed hi profecto per imprudentiam Graecorum recte facta inventaque barbaris applicant: ab iis enim non solum philosophia, verum ipsum quoque hominum genus initio manavit. Nam Musaeo Athenae, Thebae Lino inclytae sunt. Horum alterum, Eumolpi filium, asserunt primum deorum generationem tradidisse sphaeramque invenisse, et ex uno fieri atque in idem resolvi omnia dixisse. Hunc Phaleris obiisse diem ibique sepultum esse, inscriptumque ipsius tumulo fuisse hoc epigramma:

Digitized by Google

Εὐμόλπου φίλιον σῶμα δέχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας,
Μουσαίου φθίμενον e) σῆμα, ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

ἀπὸ τοῦ πατρὸς δὲ τοῦ Μουσαίου καὶ Εὐμολπίδας καλοῦντες παρ' Ἀθηναίοις. τὸν δὲ Λίνον παῖδα εἶναι Ἑρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίης· ποιῆσαι δὲ κοσμογονίαν, ἡλίου καὶ σελήνης περιόδους, καὶ ζώων καὶ καρπῶν γενέσεις. τούτῳ ἀρχὴ τῶν πεπραγμάτων ἦδε·

Ἦν ποτε τὰς χρόνος οὗτος, ἵν' ᾧ ἅμα πάντ' ἐπέφυκε.

ὅθεν λαβὼν Ἀναξαγόρας πάντα ἅμα χρήματα γεγονέναι ὁμοῦ, νοῦν δὲ ἐπελθόντα αὐτὰ διακοσμῆσαι. τὸν δὲ Λίνον τελευτῆσαι ἐν Εὐβοίᾳ τοξευθέντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι.

Ὧδε f) Λίνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

καὶ ὧδε μὲν οἱ Ἕλληνες ἦρξε φιλοσοφία· ἧς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τὴν βάρβαρον ἀποστρέφονται προσηγορίαν. Οἱ δὲ τὴν IV. σῶσαν διδόντες ἑτέρους παράγουσι καὶ Ὀρφέα τὸν Θρᾷκα, 5. λέγουσι φιλόσοφον γεγονέναι καὶ εἶναι ἀρχαιότατον. ἐγὼ δέ,

e) *Μουσαῖον φθίμενον.* Iacobs. Anthol. Gr. Palat. VII. 615. *Μουσαίου φθιμένου.*

f) *Ὧδε.* V. D. apud Menagium obss. p. 3. A. coni. ἥδε, quod probat Schaefer. Append. ad Basth Epist. Crit. p. 279. Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 616.

Eumolpi exanimem Musaeum terra Phalera
Claudit in hoc tumulo, pignora cara patris.

Porro Musaei pater Eumolpidis apud Athenienses cognomen dedit. Linum vero Mercurio Musaque Uranie genitum affirmant: scripsisse autem mundi generationem, solis item et lunae cursus, animalium et fructuum generationes. Hoc autem operi suo fecit initium:

Tempus erat quo cuncta simul sunt condita quondam.

Quae sequutus Anaxagoras et ipse simul facta omnia asseruit, eaque mente accedente composita. Linum autem in Euboea occubuisse, sagitta ab Apolline percussum, in quem hoc exstat epitaphium:

Candida purpureis redimitae tempora sertis
Thebanum Uraniae continet urna Linum.

Itaque philosophia non a barbaris, sed a Graecis initium habuit, cuius et ipsum nomen a barbaris omnino abhorret appellatione. Qui autem illius inventionem barbaris assignant, Orpheum quoque Thracem in medium adducunt philosophum fuisse, et quidem antiquissimum. Ego vero, si philosophum vocare decet illum qui de diis talia protulerit,

Digitized by Google

εἰ τὸν περὶ θεῶν ἐξαγορεύσαντα τοιοῦτον φρὴ φιλόσοφον καλεῖν, οὐκ οἶδα τίνα δεῖ προσαγορεύειν τὸν πᾶν τὸ ἀνθρώπειον πάθος ἀφειδοῦντα τοῖς θεοῖς πραττρῖψαι, καὶ τὰ ἀκατάσχετα ὑπὸ τινων ἀνθρώπων αἰσχρουργούμενα καὶ τῷ πᾶσι φύσεως ὀργάνῳ g). τοῦτον δὲ ὁ μὲν μῦθος ὑπὸ γυναικῶν ἀπολέσθαι φησί· τὸ δ' ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας ἐπίγραμμα, κεραυνωθῆναι αὐτόν, λέγον οὕτως·

Θρῃΐκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει h).

V. Οἱ δὲ φάσκοντες ἀπὸ βαρβάρων ἄρξαι φιλοσοφίαν τὸν τρόπον παρ' ἑκάστοις αὐτῆς ἐκτίθεντες· καὶ φασι τοὺς μὲν Γυμνοσοφιστὰς καὶ Δρυΐδας αἰνιγματωδῶς ἀποφθεγγομένους φιλοσυφῆσαι, σέβειν θεοὺς καὶ μηδὲν κακὸν δρᾶν καὶ ἀνδρείαν ἀσκεῖν. τοὺς γοῦν Γυμνοσοφιστὰς καὶ θανάτου κατα-
VI. φρονεῖν φησι Κλείταρχος i) ἐν τῇ δωδεκάτῃ· τοὺς δὲ Χαλδαίους περὶ ἀστρονομίαν καὶ πρόρρησιν ἀσχολεῖσθαι· τοὺς δὲ Μάγους περί τε θεραπείας θεῶν διατρίβειν καὶ θυσίας καὶ εὐχάς, ὡς αὐτοὺς μόνους ἀκουομένους. ἀποφαίνεσθαί τε περί τε οὐσίας θεῶν καὶ γενέσεως, οὓς καὶ πῦρ εἶναι καὶ γῆν καὶ

g) ὀργάνῳ. Menagius de lacuna cogitabat.
h) Θρῃΐκα — βέλει. Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 617.
i) Κλείταρχος. Menagius coni. Κλέαρχος.

haud scio quem appellare oporteat enm qui diis non pepercerit omnes humanas perturbationes affricando, eaque quae raro a quibusdam hominibus vel ipso vocis instrumento turpiter perpetrantur. Hunc autem a mulieribus discerptum periisse fama est. Caeterum ex eo epigrammate quod in Dio Macedoniae insculptum est, fulmine interiisse cognoscitur hoc modo:

Orphea candenti traiectum fulmine Thracem
Cum aurata Aeonides hic posuere lyra.

Exponunt etiam mores et instituta singulorum, qui barbaros aiunt philosophiae principes fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sententias philosophari, colendos deos, nihil mali faciendum et exercendam fortitudinem. Priores illos mortis quoque esse contemptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa astronomiae rationes praedictionesque occupari: Magos deorum vacare cultui, et preces illis ac vota et sacrificia, quasi soli ab iis exaudiantur, offerre: de deorum natura et generatione disserere, quos item ignem, terram et aquam esse arbitrentur: signa statuas-

Digitized by Google

ὕδωρ ἡ. εἶεν δὲ ξοάνων καταγινώσκειν, καὶ μάλιστα τῶν λεγόντων ἄρρενας εἶναι θεοὺς καὶ θηλείας. περί τε δικαιοσύνης 7.
λόγους ποιεῖσθαι, καὶ ἀνόσιον ἡγεῖσθαι πυρὶ θάπτειν· καὶ ὅσιον νομίζειν μητρὶ ἢ θυγατρὶ μίγνυσθαι, ὡς ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ φησὶν ὁ Σωτίων. ἀσκεῖν τε καὶ μαντικὴν καὶ προρρησιν, καὶ αὐτοὺς θεοὺς ἐμφανίζεσθαι λέγοντας. ἀλλὰ καὶ εἰδώλων πλήρη εἶναι τὸν ἀέρα, κατὰ ἀπόρροιαν ὑπὸ ἀναθυμιάσεως εἰσχωρουμένων τοῖς ὄμμασι τῶν ὀξυδερκῶν· προκοσμήματά τε καὶ χρυσοφορίας ἀπαγορεύειν. τούτων δὲ ἐσθὴς μὲν λευκή, σανδὰς δὲ εὐτή, καὶ λάχανον τρόφη, τυρός τε καὶ ἄρτος εὐτελής, καὶ κάλαμος ἡ βακτηρία, ᾧ κεντοῦντες, φασί, τοῦ τυροῦ ἀντιποιοῦνται καὶ ἁπτόμεθα. τὴν δὲ γοητικὴν μαν- 8.
τείαν δυὸ ἔγνωσαν, φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ καὶ Δείνων ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν· ὃς καὶ μεθερμηνευόμενόν φησι τὸν Ζωροάστρην ἀστροθύτην k) εἶναι· φησὶ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Ἑρμόδωρος. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας καὶ πρεσβυτέρους εἶναι τῶν Αἰγυπτίων· καὶ δύο κατ' αὐτοὺς εἶναι ἀρχάς, ἀγαθὸν δαίμονα καὶ κακὸν δαίμονα· καὶ τῷ μὲν ὄνομα εἶναι Ζεὺς καὶ Ὡρομάσδης, τῷ δὲ Ἅιδης καὶ

k) ἀστροθύτην. Menagius cum Bocharto Geogr. Sacr. IV. 1. coni. ἀστροθέτην. Tenphn Opusc. Crit. T. II. p. 137. sq. ed. Lips. ἀστροθέτην.

que reprehendere, et eorum in primis qui mares esse deos ac feminas dicunt, errores improbare: de iustitia verba facere, iniquumque arbitrari atque impium igni sepelire: iustam matri ac filiae miseeri, ut in vicesimo tertio libro ait Sotion: divinationem praeterea praedictionemque exercere, sibi deos apparere asserentes: plenum esse spectris aera, quae tenuiter ac veluti ex evaporatione cernentium oculis influant: exteriorem cultum et auri usum interdicere. His autem vestis candida, cibus humus, esca olus, caseus panisque cibarius est: Arundine pro baculo utuntur, cuius in summitate praefixum caseum ori applicantes mandunt. Magicae illos divinationis ignaros Aristoteles ait in libro quem inscripsit Magicum et Dinon in quinto Historiarum libro, qui Zoroastrem quoque ex interpretatione nominis sui astrorum asserit fuisse cultorem. Hoc ipsum et Hermodorus tradit. Aegyptiis vero antiquiores esse Magos Aristoteles auctor est in primo de philosophia libro, duoque secundum illos esse principia, bonum daemonem et malum: alterum ex his Iovem et Oromasden, alterum Plutonem et Arimanium dici.

Digitized by Google

Ἑρμιππίου. φησὶ δὲ τοῦτο καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Μάγων καὶ Εὔδοξος ἐν τῇ Περιόδῳ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ
9. ὀγδόῃ τῶν Φιλιππικῶν· ὡς καὶ ἀναβιώσεσθαι παρὰ τοὺς Μάγους φησὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσεσθαι ἀθανάτους, καὶ τὰ ὄντα ταῖς αὐτῶν ἐπικλήσεσι διαμενεῖν. ταῦτα δὲ καὶ Εὔδημος ὁ Ῥόδιος ἱστορεῖ. Ἑκαταῖος δὲ καὶ γεννητοὺς τοὺς θεοὺς εἶναι κατ' αὐτούς. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ παιδείας καὶ τοὺς Γυμνοσοφιστὰς ἀπογόνους εἶναι τῶν Μάγων φησίν· ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τούτων εἶναι. πρὸς τούτοις κατηγορήκασιν Ἡροδότου οἱ τὰ περὶ Μάγων γράψαντες· μὴ γὰρ ἂν εἰς τὸν ἥλιον βέλη ξέρξην ἀφεῖναι, μηδ' εἰς τὴν θάλασσαν πέδας καθεῖναι, θεοὺς ὑπὸ τῶν Μάγων παραδε-
VII. δομένους. τὰ μέντοι ἀγάλματα εἰκόνας καθαιρεῖσθαι). Τὴν δὲ
10. τῶν Αἰγυπτίων φιλοσοφίαν εἶναι τοιαύτην περί τε θεῶν καὶ ὑπὲρ δικαιοσύνης. φάσκειν τε ἀρχὴν μὲν εἶναι τὴν ὕδατι εἶτα τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐξ αὐτῆς διαιρεθῆναι, καὶ ζῷά τινα ἀποτελεσθῆναι. θεοὺς δ' εἶναι ἥλιον καὶ σελήνην, τὸν μὲν Ὄσιριν, τὴν δ' Ἶσιν καλουμένην· αἰνίττεσθαί τε αὐτοὺς διά τε κανθάρου καὶ δράκοντος καὶ ἱέρακος καὶ ἄλλων, ὡς φησι Μάνεθως m)

l) καθαιρεῖν. Menagius coni. καθελεῖν.
m) Μάνεθως. Edit. Froben. et Menag. Μάνεθος. Illud commendant RRR et Stephanus.

Quod Hermippus quoque in primo de Magis ait atque Eudoxus in Periodo et Theopompus octavo Philippicorum libro. Qui et revicturos homines ex Magorum sententia dicit, immortalesque futuros, et universa illorum precationibus consistere. Ista Eudemus quoque Rhodius tradit. Porro Hecataeus deos quoque ex eorum sententia esse genitos ait: Clearchus vero Solensis in libro de disciplina Gymnosophistas a Magis fluxisse asseverat: plerique et Iudaeos ab his duxisse originem tradunt. Herodotum praeterea in ius vocant mendaciique arguunt qui Magorum historiam scripsere. Neque enim iacula in solem torsisse Xerxem, ut ille ait, nec compedes mari immisisse: quod hi a Magis dii sunt traditi: signa tamen et statuas ex disciplinae instituto e medio sustulisse. Aegyptiorum autem huiusmodi philosophiam de diis ac iustitia dixere. Materiam principium fuisse rerum: ex ea deinceps quattuor elementa discreta, perfectasque complurea animantes: solem ac lunam deos esse, alterumque Osirim, alteram Isim appellatos: exprimere illos per scarabeum et draconem, accipitrem aliaque animalia Manethus

Digitized by Google

ἐν τῇ τῶν φυσικῶν ἐπιτομῇ καὶ Ἑκαταῖος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῆς Αἰγυπτίων φιλοσοφίας. κατασκευάζειν δὲ ἀγάλματα καὶ τεμένη τῷ μὴ εἰδέναι τὴν τοῦ θεοῦ μορφήν. τὸν κόσμον γενητὸν καὶ φθαρτὸν καὶ σφαιροειδῆ· τοὺς ἀστέρας πῦρ εἶναι, καὶ τῇ τούτων κράσει τὰ ἐπὶ γῆς γίνεσθαι· σελήνην ἐλλείπειν εἰς τὸ σκίασμα τῆς γῆς ἐμπίπτουσαν· τὴν ψυχὴν καὶ ἐπιδιαμένειν καὶ μετεμβαίνειν· ὑετοὺς κατὰ ἀέρος τροπὴν ἀποτελεῖσθαι· τά τε ἄλλα φυσιολογεῖν, ὡς Ἑκαταῖός τε καὶ Ἀρισταγόρας ἱστοροῦσιν. ἔθεσαν δὲ καὶ νόμους ὑπὲρ δικαιοσύνης, οὓς εἰς Ἑρμῆν ἀνήνεγκαν· καὶ τὰ εὔχρηστα τῶν ζώων θεοὺς ἐδόξασαν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς αὐτοὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρολογίαν καὶ ἀριθμητικὴν εὗρον. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς εὑρέσεως ὧδε ἔχει. Φιλοσοφίαν δὲ πρῶτος ὠνόμασε Πυθαγόρας καὶ ἑαυτὸν φιλόσοφον, ἐν Σικυῶνι διαλεγόμενος Λέοντι τῷ Σικυωνίων τυράννῳ ἢ Φλιασίοις, καθά φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῇ περὶ τῆς ἅπνου· μηδένα γὰρ εἶναι σοφὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἢ θεόν. σοφίαν δὲ ἐκάλεῖτο σοφία, καὶ σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὅς ἦν κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος· φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. 11. VIII. 12.

a) ὅς. Kuhnius Obss. in Diog. Laert. T. II. p. 511. ed. Meibom. coni. ὡς.

auctor est in Naturalium epitome et Hecataeus in primo de Aegyptiorum philosophia libro. Statuas praeterea et fana fabricare, quod ignorent effigiem dei. Mundum genitum mortalemque et ad sphaerae similitudinem rotundum: stellas ignem esse, quarum temperata commixtione cuncta super terram nascantur: lunam deficere quum in terrae incidit umbram: animum et corpori superesse et ex alio in aliud migrare: pluvias ex aeris conversionibus fieri. Ista et huiusmodi illos de rerum natura disserere Hecataeus et Aristagoras tradunt. De iustitia quoque leges constituerunt, quas ad Mercurium referunt. Utiles quasque et usui hominum accommodatas animantes divino honore prosequuti sunt. Asserunt et ipsi geometriam, astrologiam et arithmeticam se primos invenisse. De inventione autem hactenus. Philosophiam vero Pythagoras primus appellavit, eoque philosophum, quum Sicyone conveniret Leontem Sicyoniorum tyrannum sive Phliasiorum, ut ait Heraclides Ponticus in libro quem inscripsit de femina examini: nullum enim hominum, sed solum Deum esse sapientem. Antea enim sapientia dicta, quae nunc philosophia dicitur, et qui hanc profitebatur sapiens

Digitized by Google

IX. Οἱ δὲ σοφοὶ καὶ σοφισταὶ ἐκαλοῦντο· καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ποιηταὶ σοφισταί, καθὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις ο)
13. τοὺς περὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἐπαινῶν οὕτως καλεῖ. σοφοὶ δὲ ἐνομίζοντο οἵδε· Θαλῆς, Σόλων, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χείλων, Βίας, Πιττακός. τούτοις προσαριθμοῦσιν Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην, Μύσωνα τὸν Χηνέα, Φερεκύδην τὸν Σύριον, Ἐπιμενίδην τὸν Κρῆτα· ἔνιοι καὶ Πεισίστρατον τὸν
X. τύραννον. καὶ οἱ μὲν οἱ σοφοί p). Φιλοσοφίας δὲ δύο γεγόνασιν ἀρχαί, ἥ τε ἀπὸ Ἀναξιμάνδρου καὶ ἡ ἀπὸ Πυθαγόρου· τοῦ μὲν Θαλοῦ διακηκοότος, Πυθαγόρου δὲ Φερεκύδης καθηγήσατο. καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μὲν Ἰωνική, ὅτι Θαλῆς Ἰων ὤν, Μιλήσιος γάρ, καθηγήσατο Ἀναξιμάνδρου· ἡ δὲ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου, ὅτι τὰ πλεῖστα κατὰ τὴν Ἰταλίαν διέτριψε q).
14. καταλήγει r) δὲ ἡ μὲν εἰς Κλειτόμαχον καὶ Χρύσιππον καὶ Θεόφραστον ἡ Ἰωνική· ἡ δὲ Ἰταλικὴ εἰς Ἐπίκουρον. Θαλοῦ μὲν γὰρ Ἀναξίμανδρος, οὗ Ἀναξιμένης, οὗ Ἀναξαγόρας, οὗ Ἀρχέλαος, οὗ Σωκράτης ὁ τὴν ἠθικὴν εἰσαγαγών· οὗ οἵ τε

o) Ἀρχιλόχοις. Edit. Froben. ἀρχιλόχῳ.
p) οἱ σοφοί. Articulum commendavit R et Menagius in obss.
q) διέτριψε. Menag. ἐφιλοσόφησε.
r) καταλήγει. Edit. Froben. καταλύει.

appellatus, quicunque summis animi dotibus esset perpolitus: philosophus autem qui sapientiam amplexaretur. Ipsi tamen sapientes etiam sophistae sunt dicti: neque hi solum, verum poetae quoque: quo nomine Cratinus in Archilochis Homerum et Hesiodum admiratus illos vocat. Sapientes autem habiti sunt Thales, Solon, Periander, Cleobulus, Chilo, Bias, Pittacus. His annumerant plerique Anacharsim Scytham, Mysonem Cheneum, Pherecydem Syrium Epimenidemque Cretensem. Addunt alii Pisistratum tyrannum. Et hi quidem sapientes dicti. Iam vero philosophiae duo fuere principia, unum quod ab Anaximandro, alterum quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales praeceptor fuit, Pythagorae vero Pherecydes. Appellatumque est id philosophiae genus Ionicum, quod Thales ex Ionia cum esset — erat enim Milesius — Anaximandrum instituit: hoc autem Italicum, quod illius auctor Pythagoras in Italia ut plurimum philosophatus est. Desinit autem Ionica in Clitomachum, Chrysippum et Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Anaximander, Anaximandro Anaximenes, Anaximeni Anaxagoras, Anaxagorae Archelaus, ei vero Socrates,

Digitized by Google

ἄλλοι. Σωκρατικοὶ καὶ Πλάτων ὁ τὴν ἀρχαίαν Ἀκαδημίαν συστησάμενος· οὗ Σπεύσιππος καὶ Ξενοκράτης, οὗ Πολέμων, οὗ Κράντωρ καὶ Κράτης, οὗ Ἀρκεσίλαος ὁ τὴν μέσην Ἀκαδημίαν εἰσηγησάμενος· οὗ Λακύδης ὁ τὴν νέαν Ἀκαδημίαν φιλοσοφήσας· οὗ Καρνεάδης, οὗ Κλειτόμαχος. καὶ οὗτος μὲν εἰς Κλειτόμαχον. εἰς δὲ Χρύσιππον οὕτω καταλήγει· Σωκράτους Ἀντισθένης, οὗ Διογένης ὁ κύων, οὗ Κράτης ὁ Θηβαῖος, οὗ Ζήνων ὁ Κιτιεύς a), οὗ Κλεάνθης, οὗ Χρύσιππος. εἰς δὲ Θεόφραστον οὕτως· Πλάτωνος Ἀριστοτέλης, οὗ Θεόφραστος. καὶ ἡ μὲν Ἰωνικὴ τοῦτον καταλήγει τὸν τρόπον. ἡ δὲ Ἰταλικὴ οὕτως· Φερεκύδους Πυθαγόρας, οὗ Τηλαύγης ὁ υἱός οὗ Ξενοφάνης, οὗ Παρμενίδης, οὗ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, οὗ Λεύκιππος, οὗ Δημόκριτος· οὗ πολλοὶ μέν, ἐπ' ὀνόματος δὲ Ναυσιφάνης καὶ Ναυσίδης, ὧν Ἐπίκουρος. Τῶν δὲ φιλοσόφων οἱ μὲν γεγόνασι δογματικοί, οἱ δὲ ἐφεκτικοὶ δογματικοὶ μέν εἰσι περὶ τῶν πραγμάτων ἀποφαίνονται ὡς καταληπτῶν· ἐφεκτικοὶ δὲ ὅσοι ἐπέχουσι περὶ αὐτῶν ὡς ἀκαταλήπτων. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατέλιπον ὑπομνήματα, οἱ δ' ὅλως 15. XI. 16.

a) Κιτιεύς. Scribebatur Κιττιεύς.

qui primus ethicen invenit: huic vero cum Socratici reliqui, tum in primis Plato, qui veterem Academiam instituit: Platoni Spensippus et Xenocrates, ei Polemon, Polemoni Crantor et Crates, cui Arcesilaus, qui mediam invexit Academiam: ei Lacydes, qui novam Academiam invenit: Lacydi Carneades, eique Clitomachus. Atque in hunc modum in Clitomachum desiit. Sic autem in Chrysippum: Socrati successit Antisthenes, Antistheni Diogenes Cynicus, ei vero Crates Thebanus, Crateti Zeno Citieus, Zenoni Cleanthes, cui Chrysippus. In Theophrastum vero sic desiit: Platoni succedit Aristoteles, Aristoteli vero Theophrastus. Et hunc quidem in modum Ionica philosophia desiit. Porro Italicae haec series fuit: Pherecydi Pythagoras, Pythagorae Telauges filius successit, ei Xenophanes, cui Parmenides, huic Zeno Eleates, Leucippus Zenoni, Democritus Leucippo: Democrito complures, sed inter reliquos Nausiphanes Naucydesque celebrantur. His vero suo ordine successit Epicurus. Philosophi autem in duo genera distribuuntur. Quidam ex his a decretis sunt dicti, qui de rebus, veluti comprehendi possint, disserunt: alii ab assensu continendo, qui nihil definiunt et de rebus ita disputant ac si comprehendi non possint. Ex his plerique ingenii sui monumenta reliquerunt,

Digitized by Google

οὐ συνέγραψαν, ὥσπερ κατὰ τινας Σωκράτης, Χίλιων, Φίλιππος, Μενέδημος, Πύρρων, Θεόδωρος, Καρνεάδης, Βρύσων· κατὰ τινας Πυθαγόρας, Ἄριστων ὁ Χῖος, πλὴν ἐπιστολῶν ὀλίγων· οἱ δὲ ἀνὰ ἓν συγγράψαντες, Μέλισσος, Παρμενίδης, Ἀναξαγόρας· πολλὰ δὲ Ζήνων, πλείω Ξενοφάνης, πλείω Δημόκριτος, πλείω Ἀριστοτέλης, πλείω Ἐπίκουρος, πλείω Χρύσιππος. Τῶν δὲ φιλοσόφων οἱ μὲν ἀπὸ πόλεων προσηγορεύθησαν, ὡς οἱ Ἠλιακοὶ καὶ Μεγαρικοὶ καὶ Ἐρετρικοὶ t) καὶ Κυρηναϊκοί· οἱ δὲ ἀπὸ τόπων, ὡς οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ Στωϊκοί· ἀπὸ συμπτωμάτων δέ, ὡς οἱ Περιπατητικοί, καὶ ἀπὸ σκωμμάτων, ὡς οἱ Κυνικοί· οἱ δὲ ἀπὸ διαθέσεων, ὡς οἱ Εὐδαιμονικοὶ u)· τινὲς ἀπὸ αἱρέσεως, ὡς οἱ Φιλαλήθεις καὶ Ἐλεγκτικοὶ x) καὶ Ἀναλογητικοὶ y)· ἔνιοι δ' ἀπὸ τῶν διδασκάλων, ὡς οἱ Σωκρατικοὶ καὶ Ἐπικούρειοι, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς περὶ φύσιν πραγματείας φυσικοί· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὰ ἤθη σχολῆς ἠθικοί· διαλεκτικοὶ δὲ ὅσοι περὶ τὴν τῶν λόγων τερπνρίαν κατατρίβονται. Μέρη δὲ φιλοσοφίας τρία, φυσικόν, ἠθικόν, διαλεκτικόν· φυσικὸν

XII. 17.

XIII. 18.

t) Ἐρετρικοί. Menagius coni. Ἐρέτριοι vel Ἐρετριακοί.

u) Εὐδαιμονικοί. Edit. Froben. εὐδαιμονιακοί.

x) Ἐλεγκτικοί. Casaubonus coni. ἐλεγκτικοί. Quod mirer tueri RRR et Stephanum.

y) Ἀναλογητικοί. H. Stephanus coni. ἀναλογιστικοί, Scaliger ἀπολογητικοί. Sed ἀναλογητικοὶ optime habet.

alii nihil penitus scripserre. His, ut quidam volunt, Socrates annumeratur, Stilpon item, Philippus, Menedemus, Pyrrho, Theodorus, Carneades, Bryso: Pythagoras etiam secundum quosdam et Aristo Chius, praeter paucas epistolas. Alii sunt qui singula tantum opuscula scripserunt, Melissus, Parmenides et Anaxagoras. Multa scripsit Zeno, plura Xenophanes, plura Democritus, plura Aristoteles, plura Epicurus, sed Chrysippus plurima. Philosophorum alii a civitatibus sunt appellati, ut Elienses, Megarenses, Eretrici et Cyrenaici: quidam a locis, ut Academici et Stoici: ab adiunctis nonnulli, ut Peripatetici: nonnulli ab ignominia, ut Cynici: alii ab iis quibus alios afficiebant, ut Eudaemonici: quidam a fastu, ut qui se veritatis studiosos, argutatores rerumque diiudicatores vocant. Sunt item qui a praeceptoribus sunt dicti, ut Socratici, Epicurei aliique. Alii quod de natura rerum scripsere, Physici; alii ab instituendis moribus Ethici; Dialectici, qui verborum ac rationum acumine pugnant. Dividitur autem philosophia in partes tres, Phy-

Digitized by Google

μὲν τὸ περὶ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ· ἠθικὸν δὲ τὸ περὶ βίου καὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς· διαλεκτικὸν δὲ τὸ ἀμφοτέρων τούτων μέρος παραβαῖνον. καὶ μέχρι μὲν Ἀρκεσιλάου τὸ φυσικὸν εἶδος ἦν· ἀπὸ δὲ Σωκράτους, ὡς προείρηται, τὸ ἠθικόν· ἀπὸ δὲ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου τὸ διαλεκτικόν. τοῦ δὲ ἠθικοῦ γεγόνασιν αἱρέσεις δέκα· Ἀκαδημαϊκή, Κυρηναϊκή, Ἠλιακή, Μεγαρική, Κυνική, Ἐρετριακή, Διαλεκτική, Περιπατητική, Στωϊκή, Ἐπικούρειος. Ἀκαδημαϊκῆς μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας προ- 19.
ἔστη Πλάτων, τῆς μέσης Ἀρκεσίλαος, τῆς νέας Λακύδης· Κυρηναϊκῆς Ἀριστιππος ὁ Κυρηναῖος, Ἠλιακῆς a) Φαίδων ὁ Ἠλεῖος, Μεγαρικῆς Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Κυνικῆς Ἀντισθένης ὁ Ἀθηναῖος, Ἐρετριακῆς Μενέδημος Ἐρετριεύς, Διαλεκτικῆς Κλειτόμαχος Καρχηδόνιος a), Περιπατητικῆς Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης, Στωϊκῆς Ζήνων Κιτιεύς b). ὁ δὲ Ἐπικούρειος ἀπ' αὐτοῦ κέκληται Ἐπικούρου. Ἱππόβοτος δ' ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων ἐννέα φησὶν αἱρέσεις καὶ ἀγωγὰς εἶναι· πρώτην Μεγαρικήν, δευτέραν Ἐρετριακήν, τρίτην Κυρηναϊκήν, τετάρτην Ἐπικούρειον, πέμπτην Ἀννικέρειον, ἕκτην Θεοδώρειον,

a) Ἠλιακῆς. Scribebatur Πλειακῆς.
a) Κλειτόμαχος Καρχηδόνιος. Ignat. Rossius Commentatt. Laert. §. II. p. 7. sqq. coni. Διονύσιος Χαλκηδόνιος.
b) Κιτιεύς. Scribebatur Κιττιεύς.

sicam, Ethicam et Dialecticam. Physicae proprium est de mundo et de iis quae sunt in eo, disserere; Ethicae vero de vita moribusque tractare; porro Dialecticae ambarum partium explicare rationes. Sola usque ad Archelaum Physica viguit: a Socrate vero, ut praedictum est, Ethica initium sumpsit, et a Zenone Eleate Dialectica. Ethicae vero pars in sectas decem scinditur, Academicam, Cyrenaicam, Eliacam, Megaricam, Cynicam, Eretricam, Dialecticam, Peripateticam, Stoicam et Epicuream. Veteris Academiae princeps fuit Plato, mediae Arcesilaus, novae Lacydes: Cyrenaicae Aristippus Cyrenaeus, Eliacae Phaedon Eliensis, Megaricae Euclides Megarensis, Cynicae Antisthenes Atheniensis, Eretricae Menedemus Eretriensis, Dialecticae Clitomachus Carthaginiensis, Peripateticae Aristoteles Stagirites, Stoicae Zeno Citiensis. Porro Epicurea ab auctore ipso appellata est. Caeterum Hippobotus in libro de Sectis novem sit fuisse sectas atque institutas. Ex his Megaricam primo loco constituit, secundo Eretricam, tertio Cyrenaicam, quarto Epicuream, quinto Anniceriam, sexto Theodoriam, septimo Ze-

Digitized by Google

εἰ τὸν περὶ θεῶν ἐξαγορεύσαντά τοιοῦτον φρὴ φιλόσοφον καλεῖν, οὐκ οἶδα τίνα δεῖ προσαγορεύειν τὸν πᾶν τὸ ἀνθρώπειον πάθος ἀφειδοῦντα τοῖς θεοῖς πραττρῖψαι, καὶ τὰ ἀκουόντως ὑπό τινων ἀνθρώπων αἰσχρουργούμενα καὶ τῇ τῆς φωνῆς ὀργάνῳ g). τοῦτον δὲ ὁ μὲν μῦθος ὑπὸ γυναικῶν ἀπολέσθαι φησί· τὸ δ' ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας ἐπίγραμμα, κεραυνωθῆναι αὐτόν, λέγον οὕτως·

Θρῃΐκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μαῖναι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει h).

V. Οἱ δὲ φάσκοντες ἀπὸ βαρβάρων ἄρξαι φιλοσοφίαν τὸν τρόπον παρ' ἑκάστοις αὐτῆς ἐκτίθεντες· καὶ φασι τοὺς μὲν Γυμνοσοφιστὰς καὶ Δρυΐδας αἰνιγματωδῶς ἀποφθεγγομένους φιλοσοφῆσαι, σέβειν θεοὺς καὶ μηδὲν κακὸν δρᾶν καὶ ἀνδρείαν ἀσκεῖν. τοὺς γοῦν Γυμνοσοφιστὰς καὶ θανάτου κατα-
VI. φρονεῖν φησι Κλείταρχος i) ἐν τῇ δωδεκάτῃ· τοὺς δὲ Χαλδαίους περὶ ἀστρονομίαν καὶ πρόρρησιν ἀσχολεῖσθαι· τοὺς δὲ Μάγους περί τε θεραπείας θεῶν διατρίβειν καὶ θυσίας καὶ εὐχάς, ὡς αὐτοὺς μόνους ἀκουομένους. ἀποφαίνεσθαί τε περί τε οὐσίας θεῶν καὶ γενέσεως, οὓς καὶ πῦρ εἶναι καὶ γῆν καὶ

g) ὀργάνῳ. Menagius de lacuna cogitabat.
h) *Θρῃΐκα — βέλει.* Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 617.
i) *Κλείταρχος.* Menagius coni. *Κλέαρχος.*

haud scio quem appellare oporteat enm qui diis non pepercerit omnes humanas perturbationes affricando, eaque quae raro a quibusdam hominibus vel ipso vocis instrumento turpiter perpetrantur. Hunc autem a mulieribus discerptum periisse fama est. Caeterum ex eo epigrammate quod in Dio Macedoniae insculptum est, fulmine interiisse cognoscitur hoc modo:

Orphea candenti traiectum fulmine Thracem
Cum aurata Aeonides hic posuere lyra.

Exponunt etiam mores et instituta singulorum, qui barbaros aiunt philosophiae principes fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sententias philosophari, colendos deos, nihil mali faciendum et exercendam fortitudinem. Priores illos mortis quoque esse contemptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa astronomiae rationes praedictionesque occupari: Magos deorum vacare cultui, et preces illis ac vota et sacrificia, quasi soli ab iis exaudiantur, offerre: de deorum natura et generatione disserere, quos item ignem, terram et aquam esse arbitrentur: signa statuas-

Digitized by Google

ὕδωρ. τῶν δὲ ξοάνων καταγινώσκειν, καὶ μάλιστα τῶν λεγόντων ἄρρενας εἶναι θεοὺς καὶ θηλείας. περί τε δικαιοσύνης 7.
λόγους ποιεῖσθαι, καὶ ἀνόσιον ἡγεῖσθαι πυρὶ θάπτειν· καὶ ὅσιον νομίζειν μητρὶ ἢ θυγατρὶ μίγνυσθαι, ὡς ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ φησὶν ὁ Σωτίων. ἀοιδήν τε καὶ μαντικὴν καὶ πρόρρησιν, καὶ αὐτοὺς θεοὺς ἐμφαίνεσθαι λέγοντας. ἀλλὰ καὶ εἰδώλων πλήρη εἶναι τὸν ἀέρα, κατὰ ἀπόρροιαν ὑπὸ ἀναθυμιάσεως εἰσχρωσμένων τοῖς ὄμμασι τῶν ὀξυδερκῶν· προκοσμήματά τε καὶ χρυσοφορίας ἀπαγορεύειν. τούτων δὲ ἔθος μὲν λευκή, στιβὰς δὲ εὐνή, καὶ λάχανον τροφή, τυρός τε καὶ ἄρτος εὐτελής, καὶ κάλαμος ἡ βακτηρία, ᾧ κεντοῦντες, φασί, τοῦ τυροῦ ἀπρόσιτον καὶ ἀπήθιον. τὴν δὲ μαντικὴν μα- 8.
ντείαν ὑδάτων ἔγνωσαν, φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ καὶ Δίωνα ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν· ὃς καὶ μεθερμηνεύομενον φησι τὸν Ζωροάστρην ἀστροθύτην k) εἶναι· φησὶ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Ἑρμόδωρος. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας καὶ πρεσβυτέρους εἶναι τῶν Αἰγυπτίων· καὶ δύο κατ' αὐτοὺς εἶναι ἀρχάς, ἀγαθὸν δαίμονα καὶ κακὸν δαίμονα· καὶ τῷ μὲν ὄνομα εἶναι Ζεὺς καὶ Ὡρομάσδης, τῷ δὲ Ἅιδης καὶ

k) ἀστροθύτην. Menagius cum Bocharto Geogr. Sacr. IV. 1. coni. ἀστροθέατην. Tenglia Opusc. Crit. T. II. p. 137. sq. ed. Lips. ἀστροθέσην.

que reprehendere, bb eorum in primis qui mares esse deos ac feminas dicunt, errores improbare: de iustitia verba facere, iniquumque arbitrari atque impium igni sepelire: iustum matri ac filiae misceri, ut in vicesimo tertio libro ait Sotion: divinationem praeterea praedictionemque exercere, sibi deos apparere asserentes: plenum esse spectris aera, quae tenuiter ac veluti ex evaporatione cernentium oculis influant: exteriorem cultum et auri usum interdicere. His autem vestis candida, lectus humus, esca olus, caseus panisque cibarius est. Arundine pro baculo utuntur, cuius in summitate praefixum caseum ori applicantes mandunt. Magicae illos divinationis ignaros Aristoteles ait in libro quem inscripsit Magicum et Dinon in quinto Historiarum libro, qui Zoroastrem quoque ex interpretatione nominis sui astrorum asserit fuisse cultorem. Hoc ipsum et Hermodorus tradit. Aegyptiis vero antiquiores esse Magos Aristoteles auctor est in primo de philosophia libro, duoque secundum illos esse principia, bonum daemonem et malum: alterum ex his Iovem et Oromasden, alterum Plutonem et Arimanium dici.

Digitized by Google

Ἀριμάνιος. φησὶ δὲ τοῦτο καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Μάγων καὶ Εὔδοξος ἐν τῇ Περιόδῳ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ 9. ὀγδόῃ τῶν Φιλιππικῶν· ὃς καὶ ἀναβιώσεσθαι παρὰ τοὺς Μάγους φησὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσεσθαι ἀθανάτους, καὶ τὰ ὄντα ταῖς αὐτῶν ἐπικλήσεσι διαμενεῖν. ταῦτα δὲ καὶ Ἑκαταῖος ὁ Ῥόδιος ἱστορεῖ. Ἑκαταῖος δὲ καὶ γεννητοὺς τοὺς θεοὺς εἶναι κατ' αὐτούς. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ παιδείας καὶ τοὺς Γυμνοσοφιστὰς ἀπογόνους εἶναι τῶν Μάγων φησίν· ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τούτων εἶναι. πρὸς τούτοις καταγινώσκουσιν Ἡροδότου οἱ τὰ περὶ Μάγων γράφοντες· μὴ γὰρ ἂν εἰς τὸν ἥλιον βέλη ξέρξην ἀφεντέαι, μηδ' εἰς τὴν θάλασσαν πέδας καθετέαι, θεοὺς ὑπὸ τῶν Μάγων παραδο- VII. δομένους. τὰ μέντοι ἀγάλματα εἰκότως καθαιρεῖν l). Τὴν δὲ 10. τῶν Αἰγυπτίων φιλοσοφίαν εἶναι τοιαύτην περί τε θεῶν καὶ ὑπὲρ δικαιοσύνης. φάσκειν τε ἀρχὴν μὲν εἶναι τὴν ὕλην, εἶναι τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐξ αὐτῆς διαιρεθῆναι, καὶ ζῷά τινα ἀποτελεσθῆναι. θεοὺς δ' εἶναι ἥλιον καὶ σελήνην, τὸν μὲν Ὄσιριν, τὴν δ' Ἶσιν καλουμένην· αἰνίττεσθαι τε αὐτοὺς διά τε κανθάρου καὶ δράκοντος καὶ ἱέρακος καὶ ἄλλων, ὡς φησι Μανέθως m)

l) καθαιρεῖν. Menagius coni. καθελεῖν.
m) Μανέθως. Edit. Froben. et Menag. Μανέθος. Illud commendant RRR et Stephanus.

Quod Hermippus quoque in primo de Magis ait atque Eudoxus in Periodo et Theopompus octavo Philippicorum libro. Qui et revicturos homines ex Magorum sententia dicit, immortalesque futuros, et universa illorum precationibus consistere. Ista Eudemus quoque Rhodius tradit. Porro Hecataeus deos quoque ex eorum sententia esse genitos ait: Clearchus vero Solensis in libro de disciplina Gymnosophistas a Magis fluxisse asseverat: plerique et Iudaeos ab his duxisse originem tradunt. Herodotum praeterea in ius vocant mendaciique arguunt qui Magorum historiam scripsere. Neque enim iacula in solem torsisse Xerxem, ut ille ait, nec compedes mari immisisse: quod hi a Magis dii sint traditi: signa tamen et statuas ex disciplinae instituto e medio sustulisse. Aegyptiorum autem huiusmodi philosophiam de diis ac iustitia dixere. Materiam principium fuisse rerum: ex ea deinceps quattuor elementa discreta, perfectasque complures animantes: solem ac lunam deos esse, alterumque Osirim, alteram Isim appellatos: exprimere illos per scarabeum et draconem, accipitrem aliaque animalia Manethus

Digitized by Google

ἐν τῇ τῶν φυσικῶν ἐπιτομῇ καὶ Ἑκαταῖος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῆς Αἰγυπτίων φιλοσοφίας. κατασκευάζειν δὲ ἀγάλματα καὶ τεμένη τῷ μὴ εἰδέναι τὴν τοῦ θεοῦ μορφήν. τὸν κόσμον γενητὸν καὶ φθαρτὸν καὶ σφαιροειδῆ· τοὺς ἀστέρας πύρ εἶναι, καὶ τῇ τούτων κρύσει τὰ ἐπὶ γῆς γίνεσθαι· σελήνην ἐλλείπειν εἰς τὸ σῶμα τῆς γῆς ἐμπίπτουσαν· τὴν ψυχὴν καὶ ἐκδιαμένειν καὶ μετεμβαίνειν· ὑετοὺς κατὰ αἴρος τροπὴν ἀποτελεῖσθαι· τά τε ἄλλα φυσιολογῶν, ὡς Ἑκαταῖός τε καὶ Ἀρισταγόρας ἱστοροῦσιν. ἔθεσαν δὲ καὶ νόμους ὑπὲρ δικαιοσύνης, οὓς εἰς Ἑρμῆν ἀνήνεγκαν· καὶ τὰ εὔχρηστα τῶν ζώων θεοὺς ἐδόξασαν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς αὐτοὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρολογίαν καὶ ἀριθμητικὴν ἀνεῦρον. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς εὑρέσεως ὧδε ἔχει. Φιλοσοφίαν δὲ πρῶτος ὠνόμασε Πυθαγόρας καὶ ἑαυτὸν φιλόσοφον, ἐν Σικυῶνι διαλεγόμενος Λέοντι τε τῷ Σικυωνίων τυράννῳ ἢ Φλιασίων, καθά φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἄπνου· μηδένα γὰρ εἶναι σοφὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἢ θεόν. θᾶττον δὲ ἐκαλεῖτο σοφία, καὶ σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὅς γε εἴη ἂν κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος· φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. 11. VIII. 12.

n) ὅς. Kuehnius Obss. in Diog. Laert. T. II. p. 511. ed. Meibom. coni. ὡς.

auctor est in Naturalium epitome et Hecataeus in primo de Aegyptiorum philosophia libro. Statuas praeterea et fana fabricare, quod ignorent effigiem dei. Mundum genitum mortalemque et ad sphaerae similitudinem rotundum: stellas ignem esse, quarum temperata commixtione cuncta supor terram nascantur: lunam deficere quum in terrae incidit umbram: animum et corpori supereasse et ex alio in aliud migrare: pluvias ex aeris converaionibus fieri. Ista et huiusmodi illos de rerum natura disserere Hecataeus et Aristagoras tradunt. De iustitia quoque leges constituerunt, quas ad Mercurium referunt. Utiles quasque et usui hominum accommodatas animantes divino honore prosequati sunt. Asserunt et ipsi geometriam, astrologiam et arithmeticam se primos invenisse. De inventione autem hactenus. Philosophiam vero Pythagoras primus appellavit, seque philosophum, quum Sicyone conveniret Leontem Sicyoniorum tyrannum sive Phliasiorum, ut ait Heraclides Ponticus in libro quem inscripsit de femina examini: nullum enim hominum, sed solum Deum esse sapientem. Antea enim sapientia dicta, quae nunc philosophia dicitur, et qui hanc profitebatur sapiens

Digitized by Google

IX. Οἱ δὲ σοφοὶ καὶ συνεστᾶσι ἐκαλοῦντο· καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ποιηταὶ σοφισταί, καθὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις o) 13. τοὺς περὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἐπαινῶν οὕτως καλεῖ. σοφοὶ δὲ ἐνομίζοντο οἵδε· Θαλῆς, Σόλων, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χείλων, Βίας, Πιττακός. τούτοις προσαριθμοῦσιν Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην, Μύσωνα τὸν Χηνέα, Φερεκύδην τὸν Σύριον, Ἐπιμενίδην τὸν Κρῆτα· ἔνιοι καὶ Πεισίστρατον τὸν X. τύραννον. καὶ οἱ μὲν οἱ σοφοὶ p). Φιλοσοφίας δὲ δύο γεγόνασιν ἀρχαί, ἥ τε ἀπὸ Ἀναξιμάνδρου καὶ ἡ ἀπὸ Πυθαγόρου· τοῦ μὲν Θαλοῦ διαπηκόητος, Πυθαγόρου δὲ Φερεκύδης καθηγήσατο. καὶ ἐπαλεῖτο ἡ μὲν Ἰωνική, ὅτι Θαλῆς Ἴων ὤν, Μιλήσιος γάρ, καθηγήσατο Ἀναξιμάνδρου· ἡ δὲ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου, ὅτι τὰ πλεῖστα ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν διέτριψε q). 14. καταλήγει r) δὲ ἡ μὲν εἰς Κλειτόμαχον καὶ Χρύσιππον καὶ Θεόφραστον ἡ Ἰωνική· ἡ δὲ Ἰταλικὴ εἰς Ἐπίκουρον. Θαλοῦ μὲν γὰρ Ἀναξίμανδρος, οὗ Ἀναξιμένης, οὗ Ἀναξαγόρας, οὗ Ἀρχέλαος, οὗ Σωκράτης ὁ τὴν ἠθικὴν εἰσαγαγών· οὗ εἷς τε

o) Ἀρχιλόχοις. Edit. Froben. ἀρχιλόχῳ.
p) οἱ σοφοί. Articulum commendavit R et Menagius in obss.
q) διέτριψε. Menag. ἐφιλοσόφησε.
r) καταλήγει. Edit. Froben. καταλύει.

appellatus, quicunque summis animi dotibus esset perpolitus: philosophus autem qui sapientiam amplexaretur. Ipsi tamen sapientes etiam sophistae sunt dicti: neque hi solum, verum poetae quoque: quo nomine Cratinus in Archilochis Homerum et Hesiodum admiratus illos vocat. Sapientes autem habiti sunt Thales, Solon, Periander, Cleobulus, Chilo, Bias, Pittacus. His annumerant plerique Anacharsim Scytham, Mysonem Cheneum, Pherecydem Syrium Epimenidemque Cretensem. Addunt alii Pisistratum tyrannum. Et hi quidem sapientes dicti. Iam vero philosophiae duo fuere principia, unum quod ab Anaximandro, alterum quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales praeceptor fuit, Pythagorae vero Pherecydes. Appellatumque est id philosophiae genus Ionicum, quod Thales ex Ionia cum esset — erat enim Milesius — Anaximandrum instituit: hoc autem Italicum, quod illius auctor Pythagoras in Italia ut plurimum philosophatus est. Desinit autem Ionica in Clitomachum, Chrysippum et Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Anaximander, Anaximandro Anaximenes, Anaximeni Anaxagoras, Anaxagorae Archelaus, ei vero Socrates,

Digitized by Google

ἄλλοι Σωκρατικοὶ καὶ Πλάτων ὁ τὴν ἀρχαίαν Ἀκαδημίαν συστησάμενος· οὗ Σπεύσιππος καὶ Ξενοκράτης, οὗ Πολέμων, οὗ Κράντωρ καὶ Κράτης, οὗ Ἀρκεσίλαος ὁ τὴν μέσην Ἀκαδημίαν εἰσηγησάμενος· οὗ Λακύδης ὁ τὴν νέαν Ἀκαδημίαν φιλοσοφήσας· οὗ Καρνεάδης, οὗ Κλειτόμαχος. καὶ οὗτε μὲν εἰς Κλειτόμαχον. εἰς δὲ Χρύσιππον οὕτω παραλήγει· Σωκρά- 15.
τους Ἀντισθένης, οὗ Διογένης ὁ κύων, οὗ Κράτης ὁ Θηβαῖος, οὗ Ζήνων ὁ Κιτιεύς a), οὗ Κλεάνθης, οὗ Χρύσιππος. εἰς δὲ Θεόφραστον οὕτως· Πλάτωνος Ἀριστοτέλης, οὗ Θεόφραστος. καὶ ἡ μὲν Ἰωνικὴ τοῦτον παραλήγει τὸν τρόπον. ἡ δὲ Ἰταλικὴ οὕτως· Φερεκύδους Πυθαγόρας, οὗ Τηλαυγὴς ὁ υἱός, οὗ Ξενοφάνης, οὗ Παρμενίδης, οὗ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, οὗ Λεύκιππος, οὗ Δημόκριτος· οὗ πολλοὶ μέν, ἐπ' ὀνόματος δὲ Ναυσιφάνης καὶ Ναυσίδης, ὧν Ἐπίκουρος. Τῶν δὲ φιλοσό- XI.
φων οἱ μὲν γεγόνασι δογματικοί, οἱ δὲ ἐφεκτικοὶ δογματικοὶ 16.
μὲν ὅσοι περὶ τῶν πραγμάτων ἀποφαίνονται ὡς καταληπτῶν· ἐφεκτικοὶ δὲ ὅσοι ἐπέχουσι περὶ αὐτῶν ὡς ἀκαταλήπτων. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατέλιπον ὑπομνήματα, οἱ δ' ἄλλως

a) Κιτιεύς. Scribebatur Κιττιεύς.

qui primus ethicen invenit: huic vero cum Socratici reliqui, tum in primis Plato, qui veterem Academiam instituit: Platoni Spensippus et Xenocrates, ei Polemon, Polemoni Crantor et Crates, cui Arcesilaus, qui mediam invexit Academiam: ei Lacydes, qui novam Academiam invenit: Lacydi Carneades, eique Clitomachus. Atque in hunc modum in Clitomachum desit. Sic autem in Chrysippum: Socrati successit Antisthenes, Antistheni Diogenes Cynicus, ei vero Crates Thebanus, Cratети Zeno Citieus, Zenoni Cleanthes, cui Chrysippus. In Theophrastum vero sic desit: Platoni succedit Aristoteles, Aristoteli vero Theophrastus. Et hunc quidem in modum Ionica philosophia desiit. Porro Italicae haec series fuit: Pherecydi Pythagoras, Pythagorae Telauges filius successit, ei Xenophanes, cui Parmenides, huic Zeno Eleates, Leucippus Zenoni, Democritus Leucippo: Democrito complures; sed inter reliquos Nausiphanes Naucydesque celebrantur. Iis vero suo ordine successit Epicurus. Philosophi autem in duo genera distribuuntur. Quidam ex his a decretis sunt dicti, qui de rebus, veluti comprehendi possint, disserunt: alii ab assensu continendo, qui nihil definiant et de rebus ita disputant ac si comprehendi non possint. Ex his plerique ingenii sui monumenta reliquerunt,

Digitized by Google

οὐ συνέγραψαν, ὥσπερ κατὰ τινας Σωκράτης, Φίλιππος, Μενέδημος, Πύρρων, Θεόδωρος, Καρνεάδης, Βρύσων· κατὰ τινας Πυθαγόρας, Ἀρίστων ὁ Χῖος, πλὴν ἐπιστολῶν ὀλίγων· οἱ δὲ ἀνὰ ἓν συγγράψαντες, Μέλισσος, Παρμενίδης, Ἀναξαγόρας· πολλὰ δὲ Ζήνων, πλείω Ξενοφάνης, πλείω Δημόκριτος, πλείω Ἀριστοτέλης, πλείω Ἐπίκουρος.

XII. πλείω Χρύσιππος. Τῶν δὲ φιλοσόφων οἱ μὲν ἀπὸ πόλεων
17. προσηγορεύθησαν, ὡς οἱ Ἠλιακοὶ καὶ Μεγαρικοὶ καὶ Ἐρετρικοὶ t) καὶ Κυρηναϊκοί· οἱ δὲ ἀπὸ τόπων, ὡς οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ Στωϊκοί· ἀπὸ συμπτωμάτων δέ, ὡς οἱ Περιπατητικοί, καὶ ἀπὸ σκωμμάτων, ὡς οἱ Κυνικοί· οἱ δὲ ἀπὸ διαθέσεων, ὡς οἱ Εὐδαιμονικοί u)· τινὲς ἀπὸ αἱρέσεως, ὡς οἱ Φιλαλήθεις καὶ Ἐλεγκτικοὶ x) καὶ Ἀναλογητικοὶ y)· ἔνιοι δ' ἀπὸ τῶν διδασκάλων, ὡς οἱ Σωκρατικοὶ καὶ Ἐπικούρειοι, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς περὶ φύσιν πραγματείας φυσικοί· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὰ ἤθη σχολῆς ἠθικοί· διαλεκτικοὶ δὲ
XIII. ὅσοι περὶ τὴν τῶν λόγων τερπνότητα κατατρίβονται. Μέρη
18. δὲ φιλοσοφίας τρία, φυσικόν, ἠθικόν, διαλεκτικόν· φυσικὸν

t) Ἐρετρικοί. Menagius coni. Ἐρέτριοι vel Ἐρετριακοί.
u) Εὐδαιμονικοί. Edit. Froben. εὐδαιμονιακοί.
x) Ἐλεγκτικοί. Casaubonus coni. ἐκλεκτικοί. Quod miror tueri RRR et Stephanum.
y) Ἀναλογητικοί. H. Stephanus coni. ἀναλογιστικοί, Scaliger ἀπολογητικοί. Sed ἀναλογητικοὶ optime habet.

alii nihil penitus scripsere. His, ut quidam volunt, Socrates annumeratur, Stilpon item, Philippus, Menedemus, Pyrrho, Theodorus, Carneades, Bryso: Pythagoras etiam secundum quosdam et Aristo Chius, praeter paucas epistolas. Alii sunt qui singula tantum opuscula scripserunt, Melissus, Parmenides et Anaxagoras. Multa scripsit Zeno, plura Xenophanes, plura Democritus, plura Aristoteles, plura Epicurus, sed Chrysippus plurima. Philosophorum alii a civitatibus sunt appellati, ut Elienses, Megarenses, Eretrici et Cyrenaici: quidam a locis, ut Academici et Stoici: ab adiunctis nonnulli, ut Peripatetici: nonnulli ab ignominia, ut Cynici: alii ab iis quibus alios afficiebant, ut Eudaemonici: quidam a fastu, ut qui se veritatis studiosos, argutatores rerumque diiudicatores vocant. Sunt item qui a praeceptoribus sunt dicti, ut Socratici, Epicurei aliique. Alii quod de natura rerum scripsere, Physici; alii ab instituendis moribus Ethici; Dialectici, qui verborum ac rationum acumine pugnant. Dividitur autem philosophia in partes tres, Phy-

Digitized by Google

μὲν τὸ περὶ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ· ἠθικὸν δὲ τὸ περὶ βίου καὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς· διαλεκτικὸν δὲ τὸ ἀμφοτέρων τοὺς λόγους παραβλῆσον· καὶ μέχρι μὲν Ἀρχελάου τὸ φυσικὸν εἶδος ἦν· ἀπὸ δὲ Σωκράτους, ὡς προεῖπεν, τὸ ἠθικὸν· ἀπὸ δὲ Ζήνωνος καὶ Κλεάνθους τὸ διαλεκτικόν. τοῦ δὲ ἠθικοῦ γεγόνασιν αἱρέσεις δέκα· Ἀκαδημαϊκή, Κυρηναϊκή, Ἠλιακή, Μεγαρική, Κυνική, Ἐρετριακή, Διαλεκτική, Περιπατητική, Στωϊκή, Ἐπικούρειος. Ἀκαδημαϊκῆς μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας προ- 19.
ίστη Πλάτων, τῆς μέσης Ἀρκεσίλαος, τῆς νέας Λακύδης· Κυρηναϊκῆς Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος, Ἠλιακῆς a) Φαίδων ὁ Ἠλεῖος, Μεγαρικῆς Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Κυνικῆς Ἀντισθένης ὁ Ἀθηναῖος, Ἐρετριακῆς Μενέδημος Ἐρετριεύς, Διαλεκτικῆς Κλειτόμαχος Καρχηδόνιος a), Περιπατητικῆς Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης, Στωϊκῆς Ζήνων Κιτιεὺς b). ὁ δὲ Ἐπικούρειος ἀπ' αὐτοῦ κέκληται Ἐπικούρου. Ἱππόβοτος δ' ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων ἐννέα φησὶν αἱρέσεις καὶ ἀγωγὰς εἶναι· πρώτην Μεγαρικήν, δευτέραν Ἐρετριακήν, τρίτην Κυρηναϊκήν, τετάρτην Ἐπικούρειον, πέμπτην Ἀννικέρειον, ἕκτην Θεοδώρειον,

a) Ἠλιακῆς. Scribebatur Πλιακῆς.
a) Κλειτόμαχος Καρχηδόνιος. Ignat. Rossius Commentatt. Laerti. §. II. p. 7. sqq. coni. Διονύσιος Χαλκηδόνιος.
b) Κιτιεύς. Scribebatur Κιτιεὺς.

sicam, Ethicam et Dialecticam. Physicae proprium est de mundo et de iis quae sunt in eo, disserere; Ethicae vero de vita moribusque tractare; porro Dialecticae ambarum partium explicare rationes. Sola usque ad Archelaum Physica viguit: a Socrate vero, ut praedictum est, Ethica initium sumsit, et a Zenone Eleate Dialectica. Ethicae vero pars in sectas decem scinditur, Academicam, Cyrenaicam, Eliacam, Megaricam, Cynicam, Eretricam, Dialecticam, Peripateticam, Stoicam et Epicuream. Veteris Academiae princeps fuit Plato, mediae Arcesilaus, novae Lacydes: Cyrenaicae Aristippus Cyrenaeus, Eliacae Phaedon Eliensis, Megaricae Eucli des Megarensis, Cynicae Antisthenes Atheniensis, Eretricae Menedemus Eretriensis, Dialecticae Clitomachus Carthaginiensis, Peripateticae Aristoteles Stagirites, Stoicae Zeno Citiensis. Porro Epicurea ab auctore ipso appellata est. Caeterum Hippobotus in libro de Sectis novem sit fuisse sectas atque institutas. Ex his Megaricam primo loco constituit, secundo Eretricam, tertio Cyrenaicam, quarto Epicuream, quinto Anniceriam, sexto Theodoriam, septimo Ze-

Digitized by Google

ἐβδόμην Ζηνώνειον τὴν ἀπὸ Στίλπωνος, ὀγδόην Ἀκαδημαϊκὴν τὴν ἀρχαίαν, ἐννάτην Περιπατητικήν· οὔτε δὲ Κυνικήν, οὔτε Ἐλιακήν[c], οὔτε Διαλεκτικήν. τὴν μὲν γὰρ Πορρώνειον οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται διὰ τὴν ἀσάφειαν· ἔνιοι δὲ κατά τι μὲν αἵρεσιν εἶναί φασιν αὐτήν, κατά τι δὲ οὔ. δοκεῖ μὲν γὰρ αἵρεσις εἶναι. αἵρεσιν δέ[d]) λέγομεν, φασί[f]), τὴν λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσαν [ἀγωγὴν g)] ἢ δοκοῦσαν ἀκολουθεῖν· καθ' ὃ εὐλόγως ἂν αἵρεσιν τὴν Σκεπτικὴν καλοῖμεν. εἰ δὲ αἵρεσιν νοοῖμεν προκλίσιν δόγματος h) ἀκολουθίαν ἐχουσιν οὐκέτ' (ἂν i)) προσαγορεύοιτο αἵρεσις· οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. αἱ δὲ ἀρχαὶ καὶ διαδοχαὶ καὶ τοσαῦτα μέρη καὶ τόσαι
XIV. φιλοσοφίας αἱρέσεις. Ἦν δὲ πρὸ ὀλίγου καὶ ἐκλεκτική τις
21. αἵρεσις εἰσηχθεῖσα ὑπὸ Ποτάμωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως, ἐκλεξαμένου αὐτὰ ἃ ἤρεσκεν ἐξ ἁπάσης τῶν αἱρέσεων. ἀρέσκει δ' αὐτῷ, καθά φησιν ἐν τῇ στοιχειώσει, κριτήρια τῆς ἀληθείας εἶναι

c) Ἐλιακήν. Scribebatur Ἐλειακήν.
d) δοκοῦμεν. Rossius l. l. §. III. p. 11. coni. ἀφοριστὴν.
e) δέ. Edd. Froben. μὲν γάρ.
f) φασί. Edit. Froben. omittit. Rossius l. l. §. III. p. 13. sq. totum hunc locum sic constituit: "Ἔνιοι δὲ κατά τι μὲν αἵρεσιν εἶναί φασιν αὐτήν, κατά τι δὲ οὔ δοκεῖν· εἰ μὲν γὰρ αἵρεσιν εἶναι λέγομεν, φασί, τὴν λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσαν ἢ δοκοῦσαν ἀκολουθεῖν, κατὰ τοῦτο εὐλόγως ἂν αἵρεσιν τὴν Σκεπτικὴν καλοῖμεν.
g) [ἀγωγήν]. Addidi de sententia Casauboni et Menagii.
h) δόγματος. Legebatur ἐν δόγματος. Delevi ἐν, cum Meinekio, in observatt. Neque agnoscit illud R.
i) οὐκέτ' ἄν. Edit. Froben. οὐ τ' ἄν.

noniam eandemque Stoicam, octavo Academicam veterem, nono Peripateticam: Cynicae autem et Eliacae atque Dialecticae nullam mentionem facit. Ea vero quae Pyrrhonia dicitur, propter obscuritatem a plurimis repudiatur. Hanc ipsam tamen plerique ex parte sectam esse dicunt, ex parte negant. Sed enim videtur secta esse. Eam denique sectam dici aiunt, quae rationem aliquam ei quod apparet aptam sequitur aut sequi videtur: qua ratione Scepticam quoque non iniuria sectam appellabimus. Verum si sectam intelligimus propensionem ad decreta, quae sibi ipsis consentiant, non iam appellabitur secta: neque enim habet decreta. Ista de philosophiae initiis, auctibus, partibus ac sectis diximus. Quanquam haud ita pridem nova quaedam secta a Potamone Alexandrino inventa est, qui de singulis sectis quae sibi placuere selegit. Visum autem illi est, ut in institutione sua fatetur, iudicia esse veritatis: unum a quo iudicium fiat,

Digitized by Google

τὸ μὲν ὡς ὑφ' οὗ γίγνεται ἢ πρῶτος, τουτέστι τὸ ἡγεμονικόν· τὸ δὲ ὡς δι' οὗ, οἷον τὴν ἀκροβατωτάτην φαντασίαν. ἀρχάς τε τῶν ὅλων τήν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν, ποιότητά τε καὶ τόπον· ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ καὶ ποίῳ καὶ ἐν ᾧ k). τέλος δὲ εἶναι ἐφ' ᾧ πάντα ἀναφέρεται, ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν καὶ τῶν ἐκτός. λεκτέον δὲ περὶ αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν, καὶ πρώτου γε περὶ Θαλοῦ.

k) ἀρχάς τε — καὶ ἐν ᾧ. Edit. Froben. ἀρχάς τε τῶν ὅλων τήν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν, ποίησίν τε καὶ τόπον· ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ καὶ ποῦ καὶ ἐν ᾧ. Menag. ἀρχάς τε τῶν ὅλων τήν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν, ποίησίν τε καὶ τόπον· ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ καὶ ποίῳ καὶ ἐν ᾧ. Casaubonus coni. τήν τε ὕλην κατὰ τὸ ποιοῦν. Emendavit Menagius in observatt., quem secutus sum.

hoc est principale: alterum per quod, id est certissimam imaginem. initiaque rerum omnium materiam esse et effectionem, qualitatem ac locum, ex quo et a quo et quomodo et in quo. Finem vero ad quem cuncta referantur, vitam ait esse omni virtute perfectam, non absque corporis naturalibus externisque bonis. Sed iam de viris ipsis, cuiusmodi fuerint, dicendum, ac primum quidem de Thalete.

Digitized by Google

CAPUT I.

Θ Α Λ Η Σ.

I. Ἦν τοίνυν ὁ Θαλῆς, ὡς μὲν Ἡρόδοτος καὶ Δοῦρις καὶ Δη-
22. μόκριτός φασι, πατρὸς μὲν Ἐξαμίου, μητρὸς δὲ Κλεοβουλί-
νης, ἐκ τῶν Θηλιδῶν, οἵ εἰσι Φοίνικες, εὐγενέστατος τῶν
ἀπὸ Κάδμου καὶ Ἀγήνορος, καθὰ καὶ Πλάτων α) φησί. καὶ
πρῶτος σοφὸς ὠνομάσθη ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου, καθ'
ὃν καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἐκλήθησαν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Φα-
ληρεὺς ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀναγραφῇ. ἐπολιτογραφήθη δ')
δὲ ἐν Μιλήτῳ, ὅτε ἦλθε σὺν Νειλέῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης c)· ὡς
δ' οἱ πλείους φασίν, ἰθαγενὴς d) Μιλήσιος ἦν καὶ γένους λαμ-
II. προῦ. Μετὰ δὲ τὰ πολιτικὰ τῆς φυσικῆς ἐγένετο e) θεωρίας,
28. καὶ κατά τινας μὲν σύγγραμμα κατέλιπεν οὐδέν. ἡ γὰρ εἰς

a) *Πλάτων.* Ruhnkenius apud Wyttenbach. Praefat. ad Plutarch. Morall. p. XLIII. ed. Oxon. min. coni. *Πλούταρχος.*
b) *ἐπολιτογραφήθη δέ.* Edit. Froben. *ἐπολιτογράφη δέ.*
c) *ἐκπεσόντι Φοινίκης.* Cassubonus coni. *ἐκπεσόντων τῆς Φοινίκης,* quod probat Kuehnius, ipse coniiciens *τῆς γῆς.* Menagius cum Palmerio *ἐκπεσόντι Ἀττικῆς.*
d) *ἰθαγενής.* V. Lobeck. Parergg. ad Phrynich. p. 648.
e) *ἐγένετο.* H. Stephanus Praef. ad Diog. Laert. coni. *ἐγώνετο.*

THALES.

Thales itaque, ut Herodotus, Duris ac Democritus aiunt, patre Examio, matre Cleobulina natus est, ex Thelidarum familia, qui Phoenicum nobilissimi a Cadmo et Agenore originem ducunt, Platone quoque teste. Primusque sapiens vocatus est, quo tempore Damasius Athenis princeps erat: sub quo septem quoque sapientes appellati sunt, ut scribit Demetrius Phalereus in Descriptione principum. Mileti autem civis adscriptus est, profectus cum Neleo ex Phoenicia ejecto, seu, ut aliis visum est, indigena Milesius et claro genere natus. Post reipublicae negotia sese ad contemplandam rerum naturam transtulit. Sane secundum quosdam nullum ingenii sui monumentum reliquit. Nam quae in eum refer-

Digitized by Google

αὐτὸν ἀναμφισβήτητον ναυτικὴ Ἀστρολογία Φόκου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου. Καλλίμαχος δ' αὐτὸν οἶδεν εὑρετὴν τῆς ἄρκτου τῆς μικρᾶς, λέγων ἐν τοῖς ἰάμβοις f) οὕτως·

Καὶ τῆς ἁμάξης εἶπετο σταθμήσασθαι
τοὺς ἀστερισμοὺς ff), ἢ πλέουσι Φοίνικες.

κατὰ τινας δὲ δύο μόνα συνέγραψε, περὶ τροπῆς καὶ ἰσημερίας, τὰ ἄλλα κατειληφὼς g) εἶναι δοκιμάσας. δοκεῖ δὲ κατά τινας πρῶτος ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὥς φησιν Εὔδημος ἐν τῇ περὶ τῶν ἀστρολογουμένων ἱστορίᾳ· ὅθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἡρόδοτος θαυμάζει. μαρτυρεῖ δ' αὐτὸ h) καὶ Ἡρακλείτος καὶ Δημόκριτος. Ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰκῇ φασιν ἀθανάτους τὰς ψυ- III.
χὰς ὧν ἐστι Χοιρίλος i) ὁ ποιητής. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ἀπὸ 24.
τροπῆς ἐπὶ τροπὴν πάροδον εὗρε, καὶ πρὸς τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος τὸ τοῦ σεληναίου k) ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀπεφήνατο κατά τινας. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ὑστέραν τοῦ μη-

f) *ἰάμβοις.* Scaliger ad Sphaeram Manilii ita citat:
Ἐπλεύσαν εἰς Μίλητον· ἦν γὰρ ἡ νίκη
Θαλητος, ὃς τά τ' ἄλλα δέξιος γνώμην
καὶ τῆς ἁμάξης κ. τ. λ.

ff) *ἀστερίσμους.* Edit. Froben. *ἀστερίσμους.*

g) *κατειληφὼς.* Scaliger cum Casaubono coni. *ἀπειλήφοτα.*

h) *αὐτό.* Menag. *αὐτῷ.*

i) *Χοιρίλος.* Edit. Froben. *χοιρίλλος.* V. Naekii Choerilea p. 32. sqq. et 182.

k) *πρὸς — τὸ τοῦ σεληναίου.* Legebatur *πρῶτος τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος τοῦ σεληναίου.* Emendavit Casaubonus cum Menagio in observatt.

tur nautica Astrologia, Phoci Samii esse perhibetur. Callimachus inventorem fuisse minoris Ursae tradit, cuius hi sunt iambi:

Plaustri notasse dictus est minusculas
Stellas, periti queis Phoenices navigant.

Secundum quosdam duo sola conscripsit, de conversione et aequinoctio, eaetera facilia esse ad percipiendum arbitratus. Putant pleriqne primum astrologiae secreta rimatum solis defectus conversionesque praedixisse, ut ait Eudemus in ea quam de astrologia scripsit historia: quocirca Xenophanem et Herodotum illum maxime fuisse miratos. Id ipsum autem Heraclitus Democritusque testantur. Sunt qui illum immortales animos primum dixisse asseverent: ex quibus est Choerilus poeta. Primus et solis cursum a conversione in conversionem repperit, solisque magnitudini lunarem orbem comparatum septingentesimam et vicesimam illius partem esse primus, ut quibusdam placet, dixit. Primus etiam mensis

Digitized by Google

ὸς τριακάδι εἶπε. πρῶτός δὲ καὶ περὶ φύσεως διείλθη, ὥς τινες. Ἀριστοκλῆς δὲ καὶ Ἵππίας φασὶν αὐτὸν καὶ τοῖς ἀψύχοις μεταδιδόναι ψυχῆς, ταμαιρόμενον ἐκ τῆς λίθου τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἠλέκτρου. παρά τε Αἰγυπτίων γεωμετρεῖν μαθόντα φησὶ Πάμφιλη πρῶτον καταγράψαι κύκλου τὸ τρί-
25. γωνον ὀρθογώνιον, καὶ θῦσαι βοῦν. οἱ δὲ Πυθαγόραν φασίν, ὧν ἐστιν Ἀπολλόδωρος ὁ λογιστικός. αὐτὸς προήγαγεν ἐπὶ πλεῖστον, ἃ φησι Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις. Εὔφορβον εὑρεῖν τὸν Φρύγα· οἷον σκαληνὰ καὶ τρίγωνα καὶ ὅσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας. δοκεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἄριστα βεβουλεῦσθαι. Κροίσου γὰρ l) πέμψαντος πρὸς Μιλησίους ἐπὶ συμμαχίᾳ m), ἐκώλυσεν· ὅπερ Κύρου κρατήσαντος ἔσωσε τὴν πόλιν. Κλύτος n) δέ φησιν, ὡς Ἡρακλείδης ἱστορεῖ, μονήρη
IV. αὐτὸν γεγονέναι καὶ ἰδιαστήν. Ἔνιοι δὲ καὶ γῆμαι αὐτὸν καὶ
26. Κίβισσον υἱὸν ἔχειν· οἱ δὲ ἄγαμον μεῖναι, τῆς δὲ ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι. ὅτι καὶ ἐρωτηθέντα διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, διὰ φιλοτεκνίαν o) εἰπεῖν. καὶ λέγουσιν ὅτι τῆς μητρὸς ἀναγκαζούσης αὐτὸν γῆμαι, „Νὴ Δία,“ ἔλεγεν, „οὐδέπω καιρός.“ εἰ-

l) γὰρ. Edit. Froben. γοῦν.
m) πέμψαντος ἐπὶ συμμαχίᾳ. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 475.
n) Κλύτος. Legebatur καὶ αὐτός. Emendavit Menagius.
o) διὰ φιλοτεκνίαν. Edit. Froben. δὲ ἀφιλοτεκνίαν.

ultimum diem trigesimam vocavit. De natura quoque primus ipse diseruit. Inanimatis etiam illum animas inesse putasse Aristoteles et Hippias auctores sunt, coniicientem id ex magnete lapide et succino. Ab Aegyptiis vero praecepta geometriae eruditum primum descripsisse circuli triangulum rectis angulis, et immolasse bovem refert Pamphila: alii Pythagoram dicunt, ut Apollodorus computator. Porro quae Callimachus in Iambis ait Euphorbum Phrygem invenisse scalenos et triangulos quaeque ad linearum speculationem pertinent, ea iste amplificavit. Constat illum et reipublicae commodis optime consuluisse. Nam quum socios Milesios Croesus habere oraret, obstitit ille: eaque res postea, Cyro victoria potito, salus civitatis fuit. Clytus vero asserit, ut tradit Heraclides, solitariam eum ac privatam vitam adamasse. Quidam uxorem duxisse filiumque Cibissum procreasse, alii caelibem perseverasse sororisque filium sibi adoptasse ferunt. Et quum rogaretur cur liberis non daret: operam, quod liberorum amore teneretur, respondisse. Urgenti matri ut se matrimonii vinculis astringeret, adhuc intempestivum esse

Digitized by Google

τα, ἐπειδὴ παρήβησεν ἐγκειμένης, εἰπεῖν· „Οὐκέτι καιρός.“ Φησὶ καὶ ὁ Ῥόδιος Ἱερώνυμος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σποράδην ὑπομνημάτων, ὅτι βουλόμενος δεῖξαι ῥᾴον εἶναι πλουτεῖν, φορᾶς μελλούσης ἐλαιῶν p) ἔσεσθαι, προνοήσας ἐμισθώσατο τὰ ἐλαιουργεῖα καὶ πάμπλεισια συνεῖλε χρήματα. Ἀρχὴν δὲ τῶν πάντων ὕδωρ ὑπεσήσατο, καὶ τὸν κόσμον ἔμψυχον καὶ δαιμόνων πλήρη. τάς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ φασιν αὐτὸν εὑρεῖν καὶ εἰς τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε ἡμέρας διελεῖν. οὐδείς τε αὐτοῦ καθηγήσατο, πλὴν ὅτ' εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν τοῖς ἱερεῦσι συνδιέτριψεν. ὁ δὲ Ἱερώνυμος καὶ ἐκμετρῆσαί φησιν αὐτὸν τὰς πυραμίδας, ἐκ τῆς σκιᾶς παρατηρήσαντα ὅτε ἡμῖν ἰσομεγέθεις εἰσὶ q). συνεβίω δὲ καὶ Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίων τυράννῳ, καθά φησι Μινύης. Τὰ δὲ περὶ τὸν τρίποδα φανερά, τὸν εὑρεθέντα ὑπὸ τῶν ἁλιέων καὶ διαπεμφθέντα τοῖς σοφοῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Μιλησίων. φασὶ γὰρ Ἰωνικούς τινας νεανίσκους βόλον ἀγοράσαι παρὰ Μιλησίων ἁλιέων. ἀνασπασθέντος δὲ τοῦ τρίποδος ἀμφισβήτησις ἦν, ἕως οἱ Μιλήσιοι ἔπεμψαν εἰς Δελφούς· καὶ ὁ θεὸς ἔχρησεν οὕτως·

V.

VI.

27.

VII.

28.

Ἔκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾷς;

p) ἐλαιῶν. Edit. Froben. omittit.
q) ἰσομεγέθεις εἰσί. Menagius coni. ἰσομεγέθης ἐστί.

dixit: ingravescente iam aetate quum sibi acrius insisteret, iam, inquit, intempestivum est. Scribit autem Hieronymus Rhodius in secundo Commentariorum, quum vellet ostendere quam sit facile ditari, praecognita futura olearum ubertate conduxisse olearia pecuniasque innumeras sibi comparasse. Principium omnium aquam esse dixit, et animatum mundum ac daemonibus plenum. Anni tempora illorumque vicissitudines primum invenisse ferunt, eumque in trecentos sexaginta quinque dies divisisse. Nullo praeceptore usus est, nisi quod Aegyptiis sacerdotibus, eo profectus, familiariter adhaesit. Porro Hieronymus mensum esse pyramidas umbram observando, memoriae tradidit, quando nobis aequa magnitudine sunt. Thrasybulo quoque Milesiorum tyranno, ut ait Minyas, convixit. Quae vero de tripode a piscatoribus reperto, sapientibusque a plebe Milesiorum dedicato memorantur, manifesta sunt. Aiunt enim Ionicos adolescentes quosdam a piscatoribus Milesiis iactum retis emisse. Capto deinde et educto tripode orta contentio non ante est sedata, quam Delphos a Milesiis missum responsumque a deo est:

De tripode ex Phoebo quaeris, Milesia proles?

Digitized by Google

τὶς r) σοφίη πάντων πρῶτος, τούτου τρίποδ' αὐδῶ.
διδοῦσιν s) οὖν Θαλῆ· ὁ δὲ ἄλλῳ καὶ ἄλλος ἄλλῳ ἕως Σόλωνος. ὁ δὲ ἔφη σοφίᾳ πρῶτον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἀπέστειλεν εἰς Δελφούς. ταῦτα δὴ ὁ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Λεάνδρου t) λαβὼν τοῦ Μιλησίου. Βαθυκλέα γάρ τινα Ἀρκάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπισκῆψαι δοῦναι τῶν σοφῶν τῷ πρωτίστῳ u). ἐδόθη δὲ Θαλῆ, καὶ κατὰ περίο-
29. δον πάλιν Θαλῆ· ὁ δὲ τῷ Διδυμαίῳ Ἀπόλλωνι ἀπέστειλεν, εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλίμαχον·

Θαλῆς με τῷ μεδεῦντι x) Νειλέω δήμου
δίδωσι, τοῦτο δὶς λαβὼν ἀριστεῖον.

τὸ δὲ πεζὸν οὕτως ἔχει· „Θαλῆς Ἐξαμίου y) Μιλήσιος Ἀπόλλωνι Διδυμαίῳ z) Ἑλλήνων ἀριστεῖον δὶς λαβών." ὁ δὲ περιενεγκὼν τὴν φιάλην τοῦ Βαθυκλέους παῖς Θυρίων ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἔλευσις a) ἐν τῷ περὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἀλέξανδρος b) ὁ Μύνδιος ἐν ἐννάτῳ μυθικῶν. Εὔδοξος δ' ὁ Κνί-

r) τὶς. Menagius malebat ὅς. Non opus.
s) διδοῦσιν. Edit. Froben. δίδουσιν. Menag. δίδωσιν. Illud ex MSS. commendavit Menagius.
t) Λεάνδρου. Stephan. Λεανδρίου. codd. Cantabr. et Arund. Λεανδρείου. Illud praebent editt. Froben. et Menag. cum interpretibus.
u) πρωτίστῳ. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 419.
x) μεδεῦντι. Menag. μεδοῦντι.
y) Ἐξαμίου. Edit. Froben. ἐξαμίνου.
z) Διδυμαίῳ. Legebatur Δελφινίῳ. Emendavit Menagius.
a) Ἔλευσις. Menagius coni. Ἐλεύσινος sive Ἐλεύσιος.
b) Ἀλέξανδρος. Legebatur Ἀλέξων. Correxit Menagius.

Huic tripodem addico, cui sit sapientia prima.

Datur ergo Thaleti, Thalesque illum alii dat et rursus alius alii, donec ad Solonem ventum est: qui deum primum esse sapientia asserens illum Delphos misit. Ista Callimachus in Iambis aliter tradit acceptа a Leandro Milesio. Bathyclem enim quempiam Arcadem phialam reliquisse, atque iussisse dari sapientissimo, datamque Thaleti ac per orbem rursum Thaleti: quam ille Apollini Didymaeo misit, sic dicens secundum Callimachum:

Plebem regenti me Thales Nelei dat,
Clarum bis hoc qui iam assequutus est donum.

Pedestris autem oratio sic se habet: *Thales Examii filius Milesius Apollini Didymaeo, Graecorum praemium bis nactus.* Qui autem circumtulerat phialam Bathyclis filius, Thyrion vocabatur, ut Eleusis ait in libro de Achille et Alexander Myndius in nono Fabulosorum. Eudoxus autem Cnidius

Digitized by Google

διος καὶ Εὐάνθης ὁ Μιλήσιος φασι τῶν Κροίσου τινὰ φίλων λαβεῖν παρὰ τοῦ βασιλέως ποτήριον χρυσοῦν, ὅπως δῷ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων· τὸν δὲ δοῦναι Θαλῆ. καὶ περιελθεῖν εἰς Χείλωνα, ὃν πυθόμενον παρὰ τοῦ Πυθίου τίς αὐτοῦ σοφώτερος· καὶ τὸν ἀνεπιεῖν Μύσωνα, περὶ οὗ λέξομεν. [τοῦτον δέ περὶ τὸν Εὔδοξον ἀντὶ Κλεοβούλου τεθεικασι, Πλάτων δ' ἀντὶ Περιάνδρου.] περὶ αὐτοῦ δὴ τάδε ἀνεῖπεν d) ὁ Πύθιος· 30.

Οἰταῖόν τινα φημὶ Μύσωνα γενέσθαι
σοῦ μᾶλλον πραπίδεσσιν ἀρηρότα πευκαλίμοισιν.

ὁ δ' ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρσις e). Δαίδακος δ' ὁ Πλατωνικὸς f) καὶ Κλέαρχος φασὶν ἀποσταλῆναι ὑπὸ Κροίσου Πιττακῷ καὶ οὕτω περιενεχθῆναι. Ἄνδρων δ' ἐν τῷ Τριποδι, Ἀργείους ἄθλον ἀρετῆς τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων τρίποδα θεῖναι· κριθῆναι δὲ Ἀριστόδημον Σπαρτιάτην, ὃν παραγωρῆσαι Χείλωνι. μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος οὕτως· 31.

Ὡς γὰρ δή ποτέ φασιν Ἀριστόδαμον
ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν,

d) [τοῦτον — Περιάνδρου.]. Additicia videntur Menagio.
e) ὁ δ' ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρσις. Rossio l. l. §. IV. p. 16. sq. e Mysone §. 106. huc translata videntur. Mihi non item.
f) Δαίδακος δ' ὁ Πλατωνικὸς. Edit. Frob. Δαίμαχος. Menagius cum Casaubono coni. Δαίμαχος δ' ὁ Πλαταικὸς vel Πλαταιεύς.

Euanthesque Milesius aiunt Croesi amicam quendam aureum poculum a rege accepisse, ut illud sapientissimo Graecorum daret, ipsumque Thaleti dedisse, pervenisseque ad Chilonem. Ei vero, quum a Pythio quaereret quisnam esset se sapientior, responsum esse, Mysonem: de quo suo loco dicemus. [Hunc Eudoxus pro Cleobulo, Plato pro Periandro ponit.] De ipso haec respondit Apollo:

Oetaeum quendam prognatum Chene Mysonem:
Te magis esse aio rebus sublimibus aptum.

Qui autem rogaverat, Anacharsis fuit. Daedacus vero Platonicus et Clearchus philum a Croeso ad Pittacum missum atque ita in orbem circumlatum ferunt. Andron vero in Tripode Argivos ait virtutis praemium sapientissimo Graecorum tripoda constituisse: eumque Aristodemum Spartanum fuisse indicatum, qui item concesserit Chilonis. Meminit Aristodemi Alcaeus quoque sic:

Ita enim quondam aiunt Aristodemum
Spartae sermonem haud inhonestum protulisse:

Digitized by Google

Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσθλὸς. [οὐδὲ τίμιος g).]

ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ Περιάνδρου Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίων τυράννῳ πλοῖον ἔμφορτον ἀποσταλῆναι· τοῦ δὲ περὶ τὴν Κῶαν θάλασσαν ναυαγήσαντος, ὕστερον εὑρεθῆναι πρός τινων ἁλιέων τὸν τρίποδα. Φανόδικος h) δὲ περὶ τὴν Ἀθηναίων θάλασσαν εὑρεθῆναι καὶ ἀνενεχθέντα εἰς ἄστυ γενομένης ἐκ-

32. *κλησίας Βίαντι πεμφθῆναι· διὰ τί δέ, ἐν ᾧ περὶ Βίαντος λέξομεν. ἄλλοι φασὶν ἡφαιστοτέυκτον εἶναι αὐτὸν καὶ δοθῆναι πρὸς τοῦ θεοῦ Πέλοπι γαμοῦντι· εἶθ' οὕτως τε εἰς Μενέλαον ἐλθεῖν καὶ σὺν τῇ Ἑλένῃ ἁρπασθέντα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ῥιφθῆναι εἰς τὴν Κῶαν θάλασσαν πρὸς τῆς Λακαίνης, εἰκούσης ὅτι περιμάχητός ἐστιν· χρόνῳ δὲ Λεβεδίωνί i) τινῶν αὐτόθι γρῖφον k) ὠνησαμένων καταληφθῆναι καὶ τὸν τρίποδα. μαχομένων δὲ l) πρὸς τοὺς ἁλιέας, γενέσθαι τὴν ἄνοδον ἕως τῆς Κῶ· καὶ ὡς οὐδὲν ἧττον, τοῖς Μιλησίοις μητροπό-*

g) Ὡς γὰρ — [οὐδὲ τίμιος.]. Restitui ex Scholiasta Pindari Isthm. II. 17. qui in fine addit *οὐδὲ τίμιος*. Legebatur Ὡς γὰρ δή ποτ' Ἀριστόδαμον, | ὃν (Steph. om.) *φασιν οὐκ ἀπάλαμνον | ἐν Σπάρτᾳ λόγον εἰπεῖν, | Χρήματ' — ἐσθλός.*

h) *Φανόδημος.* Menagius coni. *Φανόδημος.*

i) *Λεβεδίων.* Edit. Frobeni. *Λεβεντίνων.*

k) *γρῖφον.* Edit. Froben. et Steph. *γρῦπον.* Menag. *γρῖφον.*

l) *δὴ.* Menag. *δέ.*

Pecunia facit virum, pauper vero nemo apparet bonus [neque honestus.]

Nonnulli a Periandro ad Thrasybulum Milesiorum tyrannum onustam navem missam referunt: ea vero quum circa Coum mare naufragium feciset, inventum post a piscatoribus tripodem, qui ea vehebatur. Phanodicus vero circa mare Atticum repertum atque in urbem delatum scribit, advocataque concione ex decreto publico, Bianti missum. Causam suo loco dicemus, quum de Biante dicendum erit. Alii a Vulcano fabrefactum tradunt, ac pro munere Pelopi a deo datum, quum ille uxorem duceret: deinde ad Menelaum pervenisse, raptumque cum Helena ab Alexandro in Coum mare fuisse conjectum a Lacaena rixarum causam fore asserente. Postea, quum quidam illic Lebedii retis iactum mercati essent, tripoda quoque fuisse comprehensum: et quum exorto cum piscatoribus iurgio Coum ascendissent nihilque proficerent, Miletum, quia erat metropolis, eam rem detu-

Digitized by Google

λει οὔσι μηνύουσιν. οἱ δ' ἐπειδὴ διαπρεσβευόμενοι ἠλογοῦντο, πρὸς τοὺς Κώους πολεμοῦσι. καὶ πολλῶν ἑκατέρωθεν πιπτόντων ἐκπίπτει χρησμὸς δοῦναι τῷ σοφωτάτῳ· καὶ ἀμφότεροι συνῆνεσαν Θαλῆ. ὁ δὲ μετὰ τὴν περίοδον τῷ Διδυμαίῳ τίθησιν Ἀπόλλωνι. Κώοις μὲν οὖν τοῦτον ἔχρησθη τὸν τρόπον· 33.

Μὴ πρότερον λήξειν νεῖκος Μερόπων καὶ Ἰώνων,
πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἥφαιστος βάλε πόντῳ,
ἐκ πόλιος πέμψητε καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἵκηται,
ὃς δεδάηκε τά τ' ὄντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.

Μιλησίοις δὲ·

Ἔκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοίβον ἐρωτᾷς;
ὡς προείρηται. καὶ τόδε μέν οὕτως. Ἕρμιππος δ' ἐν τοῖς βίοις εἰς τοῦτον ἀναφέρει τὸ λεγόμενον ὑπό τινων m) περὶ Σωκράτους. ἔφασκε γάρ, φησίν n), τριῶν τούτων ἕνεκα χάριν ἔχειν τῇ τύχῃ· πρῶτον μὲν ὅτι ἄνθρωπος ἐγενόμην καὶ οὐ θηρίον· εἶτα ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή· τρίτον ὅτι Ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος. Λέγεται δ' ἀγόμενός ὑπό γραὸς ἐκ τῆς οἰ- VIII.
κίας, ἵνα τὰ ἄστρα κατανοήσῃ, εἰς βόθρον ἐμπεσεῖν καὶ αὐτῷ 34.
ἀνοιμώξαντι φάναι τὴν γραῦν, „Σὺ γάρ, ὦ Θαλῆ, τὰ ἐν πο-

m) ὑπό τινων. Edit. Froben. et Menag. ὑπό τινος.
n) φησί. Edit. Froben. et Menag. φασί.

lerunt. Missi a Milesiis legati, qui eam rem componerent, infecto negotio reversi sunt. Milesii, ut se contemptos viderunt, adversus Coos armis decernere parant: plurimisque hinc inde cadentibus, divino oraculo responsum est, sapientissimo dandum tripoda. Mox in Thaletem utraeque partes consensere. Hunc ille postea Didymaeo devovit Apollini. Cois itaque responsum:

Non prius Ionis Meropesque a Marte recedent,
Quam tripodem auratum, pelagus quem misit in altum
Vulcanus, vos rursum ipsi mittatis in aedes
Mox hominis, cui sit sapientia noscere prompta,
Quae sint, quae fuerint, quae mox ventura trahantur.

Milesiis, ut supra iam diximus, responsum:

De tripode ex Phoebo quaeris, Milesia proles?

Sed de his hactenus. Hermippus autem in Vitis in hunc refert quod a quibusdam de Socrate dicitur. Aiebat enim, inquit, trium maxime rerum causa gratias se fortunae agere: primo quod homo, non belua; deinde quod vir, non mulier; tertio quod Graecus esset natus, non barbarus. Fertur, quum domo exiret contemplandorum siderum causa, in subiectam fossam incidisse, petulantique probro dictum ab anu

Digitized by Google

CAPUT I.

Θ Α Λ Η Σ.

I. Ἦν τοίνυν ὁ Θαλῆς, ὡς μὲν Ἡρόδοτος καὶ Δοῦρις καὶ Δη-
22. μόκριτός φασι, πατρὸς μὲν Ἐξαμίου, μητρὸς δὲ Κλεοβουλί-
νης, ἐκ τῶν Θηλιδῶν, οἵ εἰσι Φοίνικες, εὐγενέστατος τῶν
ἀπὸ Κάδμου καὶ Ἀγήνορος, καθὰ καὶ Πλάτων α) φησί. καὶ
πρῶτος σοφὸς ὠνομάσθη ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου, καθ'
ὃν καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἐκλήθησαν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Φα-
ληρεὺς ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀναγραφῇ. ἐπολιτογραφήθη δὲ
β) ἐν Μιλήτῳ, ὅτε ἦλθε σὺν Νειλέῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης c)· ὡς
δ' οἱ πλείους φασίν, ἰθαγενὴς d) Μιλήσιος ἦν καὶ γένους λαμ-
II. προῦ. Μετὰ δὲ τὰ πολιτικὰ τῆς φυσικῆς ἐγένετο e) θεωρίας,
23. καὶ κατά τινας μὲν σύγγραμμα κατέλιπεν οὐδέν. ἡ γὰρ εἰς

a) Πλάτων. Ruhnkenius apud Wyttenbach. Praefat. ad Plutarch. Morall. p. XLIII. ed. Oxon. min. coni. Πλούταρχος.
b) ἐπολιτογραφήθη δέ. Edit. Froben. ἐπολιτογράφη δέ.
c) ἐκπεσόντι Φοινίκης. Casaubonus coni. ἐκπεσόντι τῆς Φοινίκης, quod probat Kuehnius, ipse coniiciens τῆς νίκης. Menagius cum Palmerio ἐκπεσόντι Ἀττικῆς.
d) ἰθαγενὴς. V. Lobeck. Parergg. ad Phrynich. p. 648.
e) ἐγένετο. H. Stephanus Praef. ad Diog. Laert. coni. ἐγνώστο.

T H A L E S.

Thales itaque, ut Herodotus, Duris ac Democritus aiunt, patre Examio, matre Cleobulina natus est, ex Thelidarum familia, qui Phoenicum nobilissimi a Cadmo et Agenore originem ducunt, Platone quoque teste. Primusque sapiens vocatus est, quo tempore Damasius Athenis princeps erat: sub quo septem quoque sapientes appellati sunt, ut scribit Demetrius Phalereus in Descriptione principum. Mileti autem civis adscriptus est, profectus cum Neleo ex Phoenicia ejecto, seu, ut aliis visum est, indigena Milesius et claro genere natus. Post reipublicae negotia sese ad contemplandam rerum naturam transtulit. Sane secundum quosdam nullum ingenii sui monumentum reliquit. Nam quae in eum refer-

Digitized by Google

αὐτὸν ἀναφερομένη ναυτικὴ Ἀστρολογία Φόκου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου. Καλλίμαχος δ' αὐτὸν οἶδεν εὑρετὴν τῆς ἄμαξαν τῆς μικρᾶς, λέγων ἐν τοῖς ἰάμβοις f) οὕτως·

Καὶ τῆς ἁμάξης εἰλίσσετο σταθμήσασθαι
τοὺς ἀστερισμοὺς ff), ἢ πλόους Φοίνικες.

κατά τινας δὲ δύο μόνα συνέγραψε, περὶ τροπῆς καὶ ἰσημερίας, τὰ ἄλλα κατειληπτὰ g) εἶναι δοκιμάσας. δοκεῖ δὲ κατά τινας πρῶτος ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησιν Εὔδημος ἐν τῇ περὶ τῶν ἀστρολογουμένων ἱστορίᾳ· ὅθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἡρόδοτος θαυμάζει. μαρτυρεῖ δ' αὐτὸ h) καὶ Ἡράκλειτος καὶ Δημόκριτος. Ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰπεῖν φασιν ἀθανάτους τὰς ψυ- III.
χάς· ὧν ἐστι Χοιρίλος i) ὁ ποιητής. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ἀπὸ 24.
τροπῆς ἐπὶ τροπὴν πάροδον εὗρε, καὶ πρὸς τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος τὸ τοῦ σεληναίου k) ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀπεφήνατο κατά τινας. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ὑστέραν τοῦ μη-

f) ἰάμβοις. Scaliger ad Sphaeram Manilii ita citat:
Ἐλίσσων εἰς Μίλητον· ἦν γὰρ ἡ νίκη
Θαλητος, ὃς τά τ' ἄλλα δέξιος γνώμην
καὶ τῆς ἁμάξης κ. τ. λ.

ff) ἀστερίσμους. Edit. Froben. ἀστερίσμους.

g) κατειλημτά. Scaliger cum Casaubono conf. ἀκατάληπτα.

h) αὐτό. Menag. αὐτῷ.

i) Χοιρίλος. Edit. Froben. χοιρύλλος. V. Naekii Choerilea p. 32. sqq. et 182.

k) πρὸς — τὸ τοῦ σεληναίου. Legebatur πρῶτος τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος τοῦ σεληναίου. Emendavit Casaubonus cum Menagio in observatt.

tur nautica Astrologia, Phoci Samii esse perhibetur. Callimachus inventorem fuisse minoris Ursae tradit, cuius hi sunt iambi:

Plaustri notasse dictus est minusculas
Stellas, periti queis Phoenices navigant.

Secundum quosdam duo sola conscripsit, de conversione et aequinoctio, caetera facilia esse ad percipiendum arbitratus. Putant plerique primum astrologiae secreta rimatum solis defectus conversionesque praedixisse, ut ait Eudemus in ea quam de astrologia scripsit historia: quocirca Xenophanem et Herodotum illum maxime fuisse miratos. Id ipsum autem Heraclitus Democritusque testantur. Sunt qui illum immortales animos primum dixisse asseverent: ex quibus est Choerilus poeta. Primus et solis cursum a conversione in conversionem rope cit, solisque magnitudini lunarem orbem comparatum septingentesimam et vicesimam illius partem esse primus, ut quibusdam placet, dixit. Primus etiam mensis

Digitized by Google

νὸς τριακάδι εἶπε. πρῶτος δὲ καὶ περὶ φύσεως διεξῆλθε, ὡς τινες. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἱππίας φασὶν αὐτὸν καὶ τοῖς ἀψύχοις μεταδιδόναι ψυχῆς, ταμιαιρόμενον ἐκ τῆς λίθου τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἠλέκτρου. παρά τε Αἰγυπτίων γεωμετρεῖν μαθόντα φησὶ Πάμφιλη πρῶτον καταγράψαι κύκλου τὸ τρί-
25. γωνον ὀρθογώνιον, καὶ θῦσαι βοῦν. οἱ δὲ Πυθαγόραν φασίν, ὧν ἐστιν Ἀπολλόδωρος ὁ λογιστικός. οὗτος προήγαγεν ἐπὶ πλεῖστον, ἃ φησι Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις. Εὔφορβον εὑρεῖν τὸν Φρύγα· οἷον σκαληνὰ καὶ τρίγωνα καὶ ὅσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας. δοκεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἄριστα βεβουλεῦσθαι. Κροίσου γὰρ l) πέμψαντος πρὸς Μιλησίους ἐπὶ συμμαχίᾳ m), ἐπαύλυσεν· ὅπερ Κύρου κρατήσαντος ἔσωσε τὴν πόλιν. Κλύτος n) δέ φησιν, ὡς Ἡρακλείδης ἱστορεῖ, μονήρη
IV. αὐτὸν γεγονέναι καὶ ἰδιαστήν. Ἔμοι δὲ καὶ γῆμαι αὐτὸν καὶ
26. Κίβισσον υἱὸν ἔχειν· οἱ δὲ ἄγαμον μεῖναι, τῆς δὲ ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι. ὅτε καὶ ἐρωτηθέντα διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, διὰ φιλοτεκνίαν o) εἰπεῖν. καὶ λέγουσιν ὅτι τῆς μητρὸς ἀναγκαζούσης αὐτὸν γῆμαι, „Νὴ Δία,“ ἔλεγεν, „οὐδέπω καιρός.“ εἰ-

l) γὰρ. Edit. Froben. γοῦν.
m) πέμψαντος ἐπὶ συμμαχίᾳ. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 475.
n) Κλύτος. Legebatur καὶ αὐτός. Emendavit Menagius.
o) διὰ φιλοτεκνίαν. Edit. Froben. δι' ἀφιλοτεκνίαν.

ultimum diem trigesimam vocavit. De natura quoque primus ipse disseruit. Inanimatis etiam illum animas inesse putasse Aristoteles et Hippias auctores sunt, coniicientem id ex magnete lapide et succino. Ab Aegyptiis vero praecepta geometriae eruditum primum descripsisse circuli triangulum rectis angulis, et immolasse bovem refert Pamphila: alii Pythagoram dicunt, ut Apollodorus computator. Porro quae Callimachus in Iambis ait Euphorbum Phrygem invenisse scalenos et triangulos quaeque ad linearum speculationem pertinent, ea iste amplificavit. Constat illum et reipublicae commodis optime consuluisse. Nam quum socios Milesios Croesus habere oraret, obstitit ille: eaque res postea, Cyro victoria potito, salus civitatis fuit. Clytus vero asserit, ut tradit Heraclides, solitariam eum ac privatam vitam adamasse. Quidam uxorem duxisse filiumque Cibissum procreasse, alii caelibem perseverasse sororisque filium sibi adoptasse ferunt. Et quum rogaretur cur liberis non daret: operam, quod liberorum amore teneretur, respondisse. Urgenti matri ut se matrimonii vinculis astringeret, adhuc intempestivum esse

Digitized by Google

τα, ἐπειδὴ παρήβησεν ἐχεμένης, εἰπεῖν; „Οὐκέτι καιρός.“ Φησὶ καὶ ὁ Ῥόδιος Ἱερώνυμος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σποράδην V. ὑπομνημάτων, ὅτι βουλόμενος δεῖξαι ῥᾴον εἶναι πλουτεῖν, φορᾶς μελλούσης ἐλαιῶν p) ἔσεσθαι, προνοήσας ἐμισθώσατο τὰ ἐλαιουργεῖα καὶ πάμπλεισια συνεῖλε χρήματα. Ἀρχὴν δὲ τῶν VI. πάντων ὕδωρ ὑπεσιήσατο, καὶ τὸν κόσμον ἔμψυχον καὶ δαιμόνων πλήρη· τάς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ φασιν αὐτὸν εὑρεῖν καὶ εἰς τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε ἡμέρας διελεῖν. οὐδείς τε αὐτοῦ καθηγήσατο, πλὴν ὅτ' εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν τοῖς ἱερεῦσι συνδιέτριψεν. ὁ δὲ Ἱερώνυμος καὶ ἐκμετρῆσαί φησιν αὐτὸν τὰς πυραμίδας, ἐκ τῆς σκιᾶς παρατηρήσαντα ὅτε ἡμῖν ἰσομεγέθεις εἰσὶ q). συνεβίω δὲ καὶ Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίων τυράννῳ, καθά φησι Μινύης. Τὰ δὲ περὶ τὸν τρίποδα φανερά, VII. τὸν εὑρεθέντα ὑπὸ τῶν ἁλιέων καὶ διαπεμφθέντα τοῖς σοφοῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Μιλησίων. φασὶ γὰρ Ἰωνικούς τινας νεα- 28. νίσκους βόλον ἀγοράσαι παρὰ Μιλησίων ἁλιέων. ἀνασπασθέντος δὲ τοῦ τρίποδος ἀμφισβήτησις ἦν, ἕως οἱ Μιλήσιοι ἔπεμψαν εἰς Δελφούς· καὶ ὁ θεὸς ἔχρησεν οὕτως·

Ἔγγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοίβον ἐρωτᾷς;

p) *ἐλαιῶν.* Edit. Froben. omittit.
q) *ἰσομεγέθεις εἰσί.* Menagius coni. *ἰσομεγέθης ἐστί.*

dixit: ingravescente iam aetate quum sibi acrius insisteret, iam, inquit, intempestivum est. Scribit autem Hieronymus Rhodius in secundo Commentariorum, quum vellet ostendere quam sit facile ditari, praecognita futura olearum ubertate conduxisse olearia pecuniasque innumeras sibi comparasse. Principium omnium aquam esse dixit, et animatum mundum ac daemonibus plenum. Anni tempora illorumque vicissitudines primum invenisse ferunt, eumque in trecentos sexaginta quinque dies divisisse. Nullo praeceptore usus est, nisi quod Aegyptiis sacerdotibus, eo profectus, familiariter adhaesit. Porro Hieronymus mensum esse pyramidas umbram observando, memoriae tradidit, quando nobis aequa magnitudine sunt. Thrasybulo quoque Milesiorum tyranno, ut ait Minyas, convixit. Quae vero de tripode a piscatoribus reperto, sapientibusque a plebe Milesiorum dedicato memorantur, manifesta sunt. Aiunt enim Ionicos adolescentes quosdam a piscatoribus Milesiis iactum retis emisse. Capto deinde et educto tripode orta contentio non ante est sedata, quam Delphos a Milesiis missum responsumque a deo est:

De tripode ex Phoebo quaeris, Milesia proles?

Digitized by Google

τὶς r) σοφίη πάντων πρῶτος, τούτου τρίποδ' αὐδῶ.
διδοῦσιν s) οὖν Θαλῆ· ὁ δὲ ἄλλῳ καὶ ἄλλος ἄλλῳ ἕως Σόλωνος. ὁ δὲ ἔφη σοφίᾳ πρῶτον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἀπέστειλεν εἰς Δελφούς. ταῦτα δὴ ὁ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Λεάνδρου t) λαβὼν τοῦ Μιλησίου. Βαθυκλέα γάρ τινα Ἀρκάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπισκῆψαι δοῦναι τῶν σοφῶν τῷ πρωτίστῳ u). ἐδόθη δὲ Θαλῆ, καὶ κατὰ περιο-
29. δον πάλιν Θαλῆ· ὁ δὲ τῷ Διδυμαίῳ Ἀπόλλωνι ἀπέστειλεν, εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλίμαχον·

Θαλῆς με τῷ μεδεύντι x) Νειλέως δήμου
δίδωσι, τοῦτο δὶς λαβὼν ἀριστεῖον.

τὸ δὲ πεζὸν οὕτως ἔχει· „Θαλῆς Ἐξαμίου y) Μιλήσιος Ἀπόλλωνι Διδυμαίῳ z) Ἑλλήνων ἀριστεῖον δὶς λαβών." ὁ δὲ περιενεγκὼν τὴν φιάλην τοῦ Βαθυκλέους παῖς Θυρίων ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἐλευσις a) ἐν τῷ περὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἀλέξανδρος b) ὁ Μύνδιος ἐν ἐννάτῳ μυθικῶν. Εὔδοξος δ' ὁ Κνι-

r) τὶς. Menagius malebat ὅς. Non opus.
s) διδοῦσιν. Edit. Froben. δίδουσιν. Menag. δίδωσιν. Illud ex MSS. commendavit Menagius.
t) Λεάνδρου. Stephan. Λεανδρίου. codd. Cantabr. et Arund. Λεανδρείου. Illud praebent editt. Froben. et Menag. cum interpretibus.
u) πρωτίστῳ. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 419.
x) μεδεύντι. Menag. μεδοῦντι.
y) Ἐξαμίου. Edit. Froben. ἐξαμίνου.
z) Διδυμαίῳ. Legebatur Δελφινίῳ. Emendavit Menagius.
a) Ἑλευσις. Menagius coni. Ἑλεύσινος sive Ἑλευσιος.
b) Ἀλέξανδρος. Legebatur Ἀλέξων. Correxit Menagius.

Huic tripodem addico, cui sit sapientia prima.

Datur ergo Thaleti, Thalesque illum alii dat et rursus alius alii, donec ad Solonem ventum est: qui deum primum esse sapientia asserens illum Delphos misit. Ista Callimachus in Iambis aliter tradit acceptа a Leandro Milesio. Bathyclem enim quempiam Arcadem phialam reliquisse, atque iussisse dari sapientissimo, datamque Thaleti ac per orbem rursum Thaleti: quam ille Apollini Didymaeo misit, sic dicens secundum Callimachum:

Plebem regenti me Thales Nelei dat,
Clarum bis hoc qui iam assequutus est donum.

Pedestris autem oratio sic se habet: *Thales Examii filius Milesius Apollini Didymaeo, Graecorum praemium bis nactus.* Qui autem circumtulerat phialam Bathyclis filius, Thyrion vocabatur, ut Eleusis ait in libro de Achille et Alexander Myndius in nono Fabulosorum. Eudoxus autem Cnidius

Digitized by Google

λος καὶ Εὐάνθης ὁ Μιλήσιος φασι τῶν Κροίσου τινὰ φίλων λαβεῖν παρὰ τοῦ βασιλέως ποτήριον χρυσοῦν, ὅπως δῷ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων· τὸν δὲ δοῦναι Θαλῆ. καὶ περιλ- 30.
θεῖν εἰς Χείλωνα, ἂν πυνθάνεσθαι τοῦ Πυθίου τίς αὐτοῦ σοφώτερος· καὶ τὸν ἀπεῖπεῖν Μύσωνα, περὶ οὗ λέξομεν. [τοῦτον οἱ περὶ τὸν Εὔδοξον ἀντὶ Κλεοβούλου τιθέασι, Πλάτων δ' ἀντὶ Περιάνδρου.] περὶ αὐτοῦ δὴ τάδε ἀπεῖπεν a) ὁ Πύθιος·

Οἰταῖόν τινα φημὶ Μύσωνα τὸν Χηνὶ γενέσθαι
σοὶ μάλλον πραπίδεσσιν ἀμήχανα πεπνυμένον.

ὁ δ' ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρσις b). Δαίδαλος δ' ὁ Πλατωνικὸς c) καὶ Κλέαρχος φασὶν ἀποσταλῆναι ὑπὸ Κροίσου Πιττακῷ καὶ οὕτω περιελθεῖν. Ἄνδρων δ' ἐν τῷ Τριπόδι, Ἀργείους ἆθλον ἀρετῆς τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων τρίποδα θεῖναι· χρηθῆναι δὲ Ἀριστοδήμου Σπαρτιάτην, ὃν παραχωρῆσαι Χείλωνι. μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος οὕτως· 31.

Ὡς γὰρ δή ποτέ φασιν Ἀριστόδαμον
ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν,

a) [τοῦτον — Περιάνδρου.]. Addititia videntur. Menagio.
b) ἀνεῖλεν. Casaubonus malebat ἀνεῖλεν.
c) ὁ δ' ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρσις. Rossio l. l. §. IV. p. 16. sq. e Mysone §. 106. huc translata videntur. Mihi non item.
d) Δαίδαλος δ' ὁ Πλατωνικὸς. Edit. Frob. Δαίδαχος. Menagius cum Casaubono coni. Δαίμαχος δ' ὁ Πλαταϊκὸς vel Πλαταιεύς.

Enanthesque Milesius aiunt Croesi amicam quendam aureum poculum a rege accepisse, ut illud sapientissimo Graecorum daret, ipsumque Thaleti dedisse, pervenisseque ad Chilonem. Ei vero, quum a Pythio quaereret quisnam esset se sapientior, responsum esse, Mysonem: de quo suo loco dicemus. [Hunc Eudoxus pro Cleobulo, Plato pro Periandro ponit.] De ipso haec respondit Apollo:

Oetaeum quendam prognatum Chene Mysonem:
Te magis esse aio rebus sublimibus aptum.

Qui autem rogaverat, Anacharsis fuit. Daedalus vero Platonicus et Clearchus phialam a Croeso ad Pittacum missam atque ita in orbem circumlatam ferunt. Andron vero in Tripode Argivos ait virtutis praemium sapientissimo Graecorum tripoda constituisse: eumque Aristodemum Spartanum fuisse indicatum, qui item concesserit Chilonis. Meminit Aristodemi Alcaeus quoque sic:

Ita enim quendam aiunt Aristodemum
Spartae sermonem haud inhonestum protulisse:

Digitized by Google

Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐ-
δεὶς πέλετ' ἐσθλὸς. [οὐδὲ
τίμιος g).]

ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ Περιάνδρου Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίων τυράννῳ πλοῖον ἔμφορτον ἀποσταλῆναι· τοῦ δὲ περὶ τὴν Κῴαν θάλασσαν ναυαγήσαντος, ὕστερον εὑρεθῆναι πρός τινων ἁλιέων τὸν τρίποδα. Φανόδικος h) δὲ περὶ τὴν Ἀθηναίων θάλασσαν εὑρεθῆναι καὶ ἀνενεχθέντα εἰς ἄστυ γενομένης ἐκ-
32. *κλησίας Βίαντι πεμφθῆναι· διὰ τί δέ, ἐν ᾧ περὶ Βίαντος λέξομεν. ἄλλοι φασὶν ἡφαιστότευκτον εἶναι αὐτὸν καὶ δοθῆναι πρὸς τοῦ θεοῦ Πέλοπι γαμοῦντι· αὖθίς τε εἰς Μενέλαον ἐλθεῖν καὶ σὺν τῇ Ἑλένῃ ἁρπασθέντα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ῥιφθῆναι εἰς τὴν Κῴαν θάλασσαν πρὸς τῆς Λακαίνης, εἰκούσης ὅτι περιμάχητός ἐστι. χρόνῳ δὲ Λεβιδίωνι i) τινῶν αὐτόθι γρῖφον k) ὠνησαμένων καταληφθῆναι καὶ τὸν τρίποδα. μαχομένων δὲ l) πρὸς τοὺς ἁλιέας, γενέσθαι τὴν ἄνοδον ἕως τῆς Κῶ· καὶ ὡς οὐδὲν ἤνυτον, τοῖς Μιλησίοις μητροπό-*

g) Ὡς γὰρ — [οὐδὲ τίμιος.]. Restitui ex Scholiasta Pindari Isthm. II. 17. qui in fine addit *οὐδὲ τίμιος*. Legebatur Ὡς γὰρ δή ποτ' Ἀριστόδαμον, | ὃν (Steph. om.) *φασιν οὐκ ἀπάλαμνον* | *ἐν Σπάρτᾳ λόγον εἰπεῖν*, | *Χρήματ' — ἐσθλός.*

h) *Φανόδικος.* Menagius coni. *Φανόδημος.*

i) *Λεβιδίων.* Edit. Frobeni. *λεβιντίων.*

k) *γρῖφον.* Edit. Froben. et Steph. *γρῦπον.* Menag. *γρίφον.*

l) *δὴ.* Menag. *δέ.*

Pecunia facit virum, pauper vero
nemo apparet bonus [*neque*
honestus.]

Nonnulli a Periandro ad Thrasybulum Milesiorum tyrannum onustam navem missam referunt: ea vero quum circa Coum mare naufragium fecisset, inventum post a piscatoribus tripodem, qui ea vehebatur. Phanodicus vero circa mare Atticum repertum atque in urbem delatum scribit, advocataque concione ex decreto publico Bianti missum. Causam suo loco dicemus, quum de Biante dicendum erit. Alii a Vulcano fabrefactum tradunt, ac pro munere Pelopi a deo datum, quum ille uxorem duceret: deinde ad Menelaum pervenisse, raptumque cum Helena ab Alexandro in Coum mare fuisse coniectum a Lacaena rixarum causam fore asserente. Postea, quum quidam illic Lebedii retis iactum mercati essent, tripoda quoque fuisse comprehensum: et quum exorto cum piscatoribus iurgio Coum accendissent nihilque proficerent, Milesium, quia erat metropolis, eam rem detu-

Digitized by Google

λει οὔσι μηνύουσιν. οἱ δ' ἐπειδὴ διαπρεσβευόμενοι ἠλογοῦντο, πρὸς τοὺς Κώους πολεμοῦσι. καὶ πολλῶν ἑκατέρωθεν πιπτόντων ἐκπίπτει χρησμὸς δοῦναι τῷ σοφωτάτῳ· καὶ ἀμφότεροι συνῆνεσαν Θαλῆ. ὃ δὲ μετὰ τὴν περίοδον τῷ Διδυμαίῳ τίθησιν Ἀπόλλωνι. Κώοις μὲν οὖν τοῦτον ἔχρησθη τὸν τρόπον· 33.

Μὴ πρότερον λήξειν νεῖκος Μερόπων καὶ Ἰώνων,
πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἥφαιστος βάλε πόντῳ,
ἐκ πόλιος πέμψητε καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἵκηται,
ὃς δεδάηκε τά τ' ὄντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.

Μιλησίοις δὲ·

Ἔκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοίβον ἐρωτᾷς;
ὡς προείρηται. καὶ τόδε μέν οὕτως. Ἕρμιππος δ' ἐν τοῖς βίοις εἰς τοῦτον ἀναφέρει τὸ λεγόμενον ὑπό τινων m) περὶ Σωκράτους. ἔφασκέ γάρ, φησίn), τριῶν τούτων ἕνεκα χάριν ἔχειν τῇ τύχῃ· πρῶτον μέν ὅτι ἄνθρωπος ἐγενόμην καὶ οὐ θηρίον· εἶτα ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή· τρίτον ὅτι Ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος. Λέγεται δ' ἀγόμενος ὑπὸ γραὸς ἐκ τῆς οἰ- VIII.
κίας, ἵνα τὰ ἄστρα κατανοήσῃ, εἰς βόθρον ἐμπεσεῖν καὶ αὐτῷ 34.
ἀνοιμώξαντι φάναι τὴν γραῦν, „Σὺ γάρ, ὦ Θαλῆ, τὰ ἐν πο-

m) ὑπό τινων. Edit. Froben. et Menag. ὑπό τινος.
n) φησί. Edit. Froben. et Menag. φασί.

lorunt. Missi a Milesiis legati, qui eam rem componerent, infecto negotio reversi sunt. Milesii, ut se contemptos viderunt, adversus Coos armis decernere parant: plurimisque hinc inde cadentibus, divino oraculo responsum est, sapientissimo dandum tripoda. Mox in Thaletem utraeque partes consensere. Hunc ille postea Didymaeo devovit Apollini. Cois itaque responsum:

Non prius Ionii Meropesque a Marte recedent,
Quam tripodem auratum, pelagus quem misit in altum
Vulcanus, vos rursum ipsi mittatis in aedes
Mox hominis, cui sit sapientia noscere prompta,
Quae sint, quae fuerint, quae mox ventura trahantur.

Milesiis, ut supra iam diximus, responsum:

De tripode ex Phoebo quaeris, Milesia proles?

Sed de his hactenus. Hermippus autem in Vitis in hunc refert quod a quibusdam de Socrate dicitur. Aiebat enim, inquit, trium maxime rerum causa gratias se fortunae agere: primo quod homo, non belua; deinde quod vir, non mulier; tertio quod Graecus esset natus, non barbarus. Fertur, quum domo exiret contemplandorum siderum causa, in subiectam fossam incidisse, petulantique probro dictum ab anu

Digitized by Google

σὺν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν, τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἷει γνώσεσθαι;" οἴδε δ' αὐτὸν ἀστρονομούμενον καὶ Τίμων, καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις ἐπαινεῖ αἰτὸν λέγων·

Οἷόν θ' ἑπτὰ θάλητα σοφῶν σοφόν, ἀστρονόμημα.

τὰ δὲ ο) γεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ φησι Λόβων ὁ Ἀργεῖος εἰς ἔπη τείνειν διακόσια. ἐπιγεγράφθαι δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰκόνος τάδε·

Τόνδε θαλῆν Μίλητος ἰὰς θρέψασ' ἀνέδειξεν
ἀστρολόγον p) πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ.

IX. 35. *Τῶν τε ἀδομένων αὐτοῦ τάδε εἶναι·*

Οὖ τι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήνατο δῆξαν·
ἓν τι μάτευε q) σοφόν,
ἓν τι κέδνὸν αἰροῦ·
λύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλαῖσσας ἀπρεαντολόγους r).

φέρεται δὲ ἀποφθέγματα αὐτοῦ τάδε· πρεσβύτατον τῶν ὄντων θεός· ἀγένητον γάρ. κάλλιστον κόσμος· ποίημα γὰρ θεοῦ. μέγιστον τόπος· ἅπαντα γὰρ χωρεῖ. τάχιστον νοῦς·

o) *Οἷόν θ' — ἀστρονόμημα. τὰ δὲ —.* Menag. *Οἷόν θ' ἑπτὰ θάλητα σοφῶν σοφόν. Ἀστρονομήματα δὲ —.* Alteram lectionem, probatam Casaubono Menagioque, praebent MSS. ap. Menag., cod. Arund., Froben. (qui cum cod. Cantabr. habet *οἷον ἑπτὰ*) et Stephan. Caeterum commate distinxi post *σοφόν* cum Friderico Paul in libello de Sillis Graecorum p. 42. fr. VI.

p) *ἀστρολόγον.* Iacobs. Anthol. Gr. VII. 88. *ἀστρολέγων.*

q) *μάτευε.* Edit. Froben. et Menag. *μάτευε.*

r) *Οὖ τι — ἀπρεαντολόγους.* Mutila videbantur Scaligero et Menagio. Metri rationem praescripsit Hermannus.

domestica. Qua ratione, o Thales, quae in caelis sunt comprehensurum te arbitraris, qui ea quae sunt ante pedes videre non vales? Astronomiae sane fuisse studiosissimum Timon quoque agnovit, qui illum in Sillis laudat, quum ait;

Qualis erat sophiaeque Thales caelique peritus.

Porro quae ab eo scripta sunt ad ducentos versus pertingere Lobon Argivus auctor est, inscriptosque imagini ipsius versus hos;

Hunc quae nutrivit Milesia terra Thaletem,
Astrologum primi nominis ipsa tulit.

Quae autem eius nomine circumferuntur, haec sunt:

Non multa verba prudentis animi indicium sunt.
unum aliquid sapiens divina,
unum quippiam praeclarum elige;
obstrues enim os loquacium hominum non paucorum.

Feruntur eius et istae sententiae: Antiquissimam eorum omnium quae sunt, deus: ingenitus enim. pulcherrimum mundus: a deo enim factus est. maximum locus: capit enim om-

Digitized by Google

διὰ παντὸς γὰρ τρέχει. ἰσχυρότατον ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων. σοφώτατον χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. οὐδὲν ἔφη τὸν θάνατον διαφέρειν τοῦ ζῆν. „Σὺ οὖν," ἔφη τις, „διὰ τί οὐκ ἀποθνήσκεις;" „Ὅτι," ἔφη, οὐδὲν διαφέρει." πρὸς τὸν πυθόμενον τί πρότερον ἐγεγόνει, νὺξ ἢ ἡμέρα, „Ἡ νύξ," ἔφη, „μιᾷ ἡμέ- 36.
ρᾳ πρότερον." ἠρώτησέ τις αὐτὸν εἰ λήθοι θεοὺς ἄνθρωπος ἀδικῶν· „Ἀλλ' οὐδὲ διανοούμενος," ἔφη. πρὸς τὸν μοιχὸν ἐρόμενον εἰ ὀμόσει μὴ μεμοιχευκέναι, „Οὐ χεῖρον," ἔφη, „μοιχείας ἐπιορκία." ἐρωτηθείς τί δύσκολον, ἔφη, „Τὸ ἑαυτὸν γνῶναι." τί δὲ εὔκολον, „Τὸ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι." τί ἥδιστον, „Τὸ ἐπιτυγχάνειν." τί τὸ θεῖον. „Τὸ μήτε ἀρχὴν ἔχον μήτε τελευτήν." τί δυσκολώτατον εἴη τεθεαμένος, „Γέροντα," ἔφη, „τύραννον." πῶς ἂν τις ἀτυχίαν ῥᾷστα φέροι, „Εἰ τοὺς ἐχθροὺς χεῖρον πράσσοντας βλέποι." πῶς ἂν ἥμερόν τε καὶ δικαιότατα βιώσιμεν, „Ἐὰν ἃ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ ῥᾳθυμῶμεν." τίς εὐδαίμων, „Ὁ 37.
τὸ μὲν σῶμα ὑγιής, τὴν δὲ τύχην εὔπορος), τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος." φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μεμνῆσθαι φησὶ· μὴ

π) τί δύσκολον. Meursius coni. τί δὲ καινόν.

ρ) τὴν δὲ τύχην εὔπορος, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος. Edit. Froben. ὃ τὰ μὲν σῶμα ὑγιής, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος. Menag. τὴν δὲ ψυχὴν εὔπορος, τὴν δὲ φύσιν εὐπαίδευτος. Nostram lectionem praeter Stephan. commendant codd. Cantabr. et Arund., duo MSS. ap. Menag. atque Ambrosius. Cf. L. G. Schneiderus in F. A. Wolfii Anall. Litt. Fasc. III. p. 242.

nia. velocissimus mens: nam per universa discurrit. fortissimum necessitas: cuncta enim superat. sapientissimum tempus: namque invenit omnia. Nihil ait mortem a vita differre: Tu vero, aiebat quispiam, quare non moreris? Quia nihil, inquit, differt. Sciscitanti cuidam utrum prius factum esset, nox an dies: Nox, ait, una prius die. Interrogatus latereture deus homo male agens, Ne cogitans quidem, inquit. Percontanti adultero an iuraret non commisisse se adulterium, Non est, ait, periurium adulterio deterius. Interrogatus quidnam esset difficile, Se, inquit, ipsum noscere: quid contra facile, Alteri consilium dare; quid suavissimum, Frui; quid Deus, Quod initio et fine caret. Quid difficile vidisset, Tyrannum, inquit, senem. Quo pacto adversae fortunae impetus quispiam ferat facillime, Si inimicos, ait, videat deterius affectos. Quomodo optime ac iustissime vivemus, Si quae in aliis reprehendimus, ait, ipsi non faciamus. Quisnam felix sit, Qui corpore, inquit, sanus, fortuna locuples, animo non ignavus neque imperitus est. Amicorum praesentium et absentium

Digitized by Google

τὴν ὕψιν καλλωπίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν εἶναι καλόν. μὴ πλούτει, φησί, κακῶς, μηδὲ διαβαλλέτω σε λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας. οὓς ἂν ἐράνους εἰσενέγκῃς, φησί, τοῖς γονεῦσι, τοὺς αὐτοὺς προσδέχου καὶ παρὰ τῶν τέκνων. τὸν Νεῖλον εἶπε πληθύνειν ἀνακοπτομένων τῶν ῥευμάτων ὑπὸ τῶν
X. ἐτησίων ἐναντίων ὄντων. Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς
38. πέμπτης Ὀλυμπιάδος. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομηκοντὰ ὀκτὼ ἢ, ὡς Σωσικράτης φησίν, ἐννενήκοντα· τελευτῆσαι γάρ) ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος, γεγονότα κατὰ Κροῖσον, ᾧ καὶ τὸν Ἅλυν ὑποσχέσθαι ἄνευ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖ-
XI. θρον παρατρέψαντα. Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι Θαλαῖ, ὧν φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις, πέντε· ῥήτωρ Καλατιανός u), κακόζηλος· ζωγράφος Σικυώνιος, μεγαλοφυής· τρίτος ἀρχαῖος πάνυ, κατὰ Ἡσίοδον καὶ Ὁμηρον καὶ Λυκοῦργον· τέταρτος οὗ μέμνηται Δοῦρις ἐν τῇ περὶ ζωγραφίας· πέμπτος νεώτερος, ἄδοξος, οὗ μνημονεύει Διονύσιος ἐν
XII. 39. Κριτικοῖς x). Ὁ δ' οὖν σοφὸς ἐτελεύτησεν ἀγῶνα θεώμενος

t) γάρ. Edit. Froben. δέ.

u) Καλατιανός. Edit. Froben. et Steph. et Menag. cum Intpp. Καλαντιτιανός. Correxit Menagius ex RRR. Cf. V. 83.

x) Διονύσιος ἐν Κριτικοῖς. Casaubonus coni. Δ. ἐν Κρητικοῖς, Menagius Δ. ἐν Χρονικοῖς.

aeque memores debere esse: non componere faciem, sed bonarum artium studiis animum excolere praeclarum esse. Noli, inquit, ditari nequiter, neque in ius te vocet sermo contra coniunctos tibi ac socios dictus. Quaecunque, ait, stipendia parentibus intuleris, eadem ipse a filiis exspecta. Nilum ait excrescere, quando etesiae, qui contrarii sunt, undas repellunt. Ortum primo anno tricesimae quintae Olympiadis Thaletem Apollodorus in Chronicis tradit: mortuum aetatis anno septuagesimo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo: quinquagesima quippe et octava Olympiade esse defunctum. Croesi vero natum temporibus, cui etiam pollicitus sit Halyn fluvium sine ponte traiicere, averso flumine. Fuisse etiam alios quinque huius nominis Demetrius Magnesius in Aequivocis fatetur: primum rhetorem Calatianum; secundum pictorem Sicyonium, magnanimum; tertium antiquissimum, ferme Hesiodi, Homeri Lycurgique temporibus; quartum cuius meminit Duris in libro de pictura; quintum iuniorem et obscurum, cuius Dionysius quoque in Criticis mentionem facit. Sapiens igitur Thales obiit, quum certamen gymni-

Digitized by Google

γυμνικὸν ὑπό τε καύματος καὶ δίψους καὶ ἀσθενείας, ἤδη γηραιός. καὶ αὐτῷ ἐπιγέγραπται τῷ μνήματι·

Ἤ ὀλίγον τόδε σῆμα — τὸ δὲ κλέος οὐρανόμηκες —
τῶ πολυφροντίστω τοῦτο Θάλητος ὄρηγ).

ἔστι καὶ παρ' ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιγραμμάτων ἢ παμμέτρῳ τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, ἠέλιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἤρπασας ἐκ σταδίων z).
αἰνέω ὅττι μιν ἔγγυς ἀπηγαγες· ἢ γὰρ ὁ πρόσβυς
οὐκέθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς αὐτέρας ἠδύνατο.

Τοῦτον ἐστὶ τὸ Γνῶθι σαυτόν, ὅπερ Ἀντισθένης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς Φημονόης εἶναί φησιν, ἐξιδιοποιήσασθαι δὲ αὐτὸ Χείλωνα. Περὶ δὴ τῶν ἑπτά — ἄξιον γὰρ ἐνταῦθα καθολικῶς κἀκείνων ἐπιμνησθῆναι — λόγοι φέρονται τοιοῦδε. Δάμων ὁ Κυρηναῖος, γεγραφὼς περὶ τῶν φιλοσόφων, πᾶσιν ἐγκαλεῖ, μάλιστα δὲ τοῖς ἑπτά. Ἀναξιμένης δέ φησι a) πάντας ἐπιθέσθαι ποιητικῇ b)· ὁ δὲ Δικαίαρχος οὔτε σοφοὺς οὔτε φιλοσόφους φησὶν αὐτοὺς γεγονέναι, συνετοὺς δὲ τινας καὶ νομο-

XIII. 40.

XIV.

y) Ἤ ὀλίγον — ῥῃ. Iacobsius Anthol. Gr. VII. 84. Ἤ ῥ' ὀλίγον τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανόμηκες (f. οὐρανόμακες), | τῷ πολυφροντίστου τοῦτο Θάλητος ὄρη.

z) σταδίων. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 85. σταδίου.

a) φησὶ. Edit. Froben. omittit.

b) ποιητικῇ. Ed. Frob. ποιητικά. Menag. ποιητικῆς. Correxit Menag.

cum spectaret, aestu scilicet, siti et infirmitate fatigatus, iam vetulus. Eius sepulcro inscriptum est hoc epigramma:

Nempe hic exiguus tumulus, sed sidera scandit
Gloria, sunt cuius haec monumenta Thalae.

Est quoque nostrum in eum primo epigrammatum sive parmetri libro hoc epigramma:

Gymnicon aspiceret quum rursus agona, Thaletem
Traxisti e stadiis, Iuppiter Eelie.
Hunc laudo, caelo propius quod duxeris: ultra
Non poterat terris vastra videre senex.

Huius illud est, Nosce te ipsum, quod Antisthenes in Successionibus ait fuisse Phemonoes, idque sibi usurpasse Chilonem. Iam de septem sapientibus, quorum generatim hoc loco facienda mentio est, sermones feruntur huiusmodi. Dämon Cyrenaeus, quum de philosophis scriberet, omnes insimulavit et septem in primis. Anaximenes autem omnes ait poeticae fuisse magis studiosos. Dicaearchus neque sapientes neque philosophos eos fuisse asserit, sed cordatos plane

Digitized by Google

θετικούς. Ἀρχέτιμός τε ὁ Συρακόσιος c) ὁμιλίαν αὐτῶν γέγραφε παρὰ Κυψέλῳ, ᾗ καὶ αὐτὸς φησι περιτυχεῖν· Ἔφορος d) δὲ παρὰ Κροίσῳ πλὴν Θαλοῦ. φασὶ δέ τινες καὶ ἐν
41. Πανιωνίῳ καὶ ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν Δελφοῖς συνελθεῖν αὐτούς. διαφωνοῦνται δὲ καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ἄλλου ἄλλο φασὶν εἶναι, ὡς ἐκεῖνο·

Ἦν Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφός, ὃς τάδ' ἔλεξε·
Μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά·

στασιάζεται δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Λέανδρος e) μὲν γὰρ ἀντὶ Κλεοβούλου καὶ Μύσωνος Λεώφαντον f) Γοργιάδα,
... Λεβέδιον, ἢ Ἐφέσιον ἐγκρίνει καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρῆτα· Πλάτων δ' ἐν Πρωταγόρᾳ Μύσωνα ἀντὶ Περιάνδρου· Ἔφορος g) δὲ ἀντὶ Μύσωνος Ἀνάχαρσιν· οἱ δὲ καὶ Πυθαγόραν πωσχρᾶς ὁμοῦ. Δικαίαρχος δὲ τέσσαρας ὁμολογουμένους ἡμῖν παραδίδωσι, Θαλῆν, Βίαντα, Πιττακόν, Σόλωνα. ἄλλους δὲ ὀνομάζει ἓξ, ὧν ἐκλέξασθαι τρεῖς, Ἀριστόδημον, Πάμφιλον, Χείλωνα Λακεδαιμόνιον, Κλεόβουλον, Ἀνάχαρσιν, Περίανδρον. ἔνιοι παρεισιθέασιν Ἀκουσίλαον Κάβα ἢ Σκάβρα Ἀρ-

c) Συρακόσιος. Scribebatur Συρακούσιος.
d) Ἔφορος. Legebatur Εὔφορος. Alterum recepi ex codd. Cantabr.
e) Ἦν καλὸ. V. Iacobs. Append. Anthol. Gr. tom. 206.
f) Λέανδρος. Scribebatur Λεάνδριος. Vid. supra §. 28.
g) Λεώφαντον. Edit. Froben. hic et §. 42. λεόφαντον.
h) Ἔφορος. Legebatur Εὔφορος. Alterum recepi ex codd. Cantabr. et Arund., confirmatum hic et supra Aldobrandino.

viros legumque latores. Archetimus Syracusanus illorum cum Cypselo congressum scripsit, cui se quoque interfuisse ait: Ephorus apud Croesum praeter unum Thaletem convenisse tradit. Aiunt autem quidam et in Panionio et Corintho et Delphis eos convenisse. De sententiis quoque illorum inter se dissentiunt, aliam alii tribuentes, ut illud;

Haec sapiens Chilon Lacedaemone dixerat olim:
Nil nimium; iusto tempore facta placent.

Magna et de illorum numero discordia est. Leandrus enim pro Cleobulo et Mysone Leophantum Gorsiada, Lebedium sive Ephesium inserit, Epimenidemque Cretensem; Plato autem in Protagora Mysonem pro Periandro. Ephorus pro Mysone ponit Anacharsim: alii Pythagoram adiiciunt. Porro Dicaearchus quattuor nobis consensu omnium sapientes tradit: Thaletem, Biantem, Pittacum atque Solonem. tum sex alios nominat, quorum ex numero tres elegit: Aristodemum scilicet, Pamphilum, Chilonem Lacedaemonium, Cleobulum, Anacharsim et Periandrum. Adiunt quidam Acusilaum Ca-

Digitized by Google

γεῖν. Ἕρμιππος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν σοφῶν ἑπτακαίδεκά φησιν, ὧν τοὺς ἑπτὰ ἄλλους ἄλλως αἱρεῖσθαι· εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλῆν, Πιττακόν, Βίαντα, Χείλωνα, Μύσωνα i). Κλεόβουλον, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Ἀκουσίλαον, Ἐπιμενίδην, Λεώφαντον, Φερεκύδην, Ἀριστόδημον, Πυθαγόραν, Λᾶσον Χαρμαντίδου· ἢ Σισυμβρίνου k) ἤ, ὡς Ἀριστόξενος, Χαβρίνου Ἑρμιονέα, Ἀναξαγόραν. Ἱππόβοτος δ' ἐν τῇ τῶν φιλοσόφων ἀναγραφῇ· Ὀρφέα, Λίνον, Σόλωνα, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Κλεόβουλον, Μύσωνα, Θαλῆν, Βίαντα, Πιττακόν, Ἐπίχαρμον, Πυθαγόραν. Φέρονται δὲ καὶ τοῦ Θαλοῦ ἐπιστολαὶ αἵδε· XV.

42.

Θαλῆς Φερεκύδει.

Πυθάνομαί σε πρῶτον Ἰώνων μέλλειν λόγους ἀμφὶ τῶν θείων χρημάτων εἰς τοὺς Ἕλληνας φαίνειν. καὶ τάχα μὲν ἡ γνώμη τοι δικαίη ἐς τὸ ξυνὸν καταθέσθαι γραφὴν μᾶλλον l) ἢ ἐφ' ὁποιοισοῦν ἐπιτρέπειν χρῆμα εἰς οὐδὲν ὄφελος. εἰ δή τοι ἥδιον, ἐθέλω γενέσθαι λεσχηνωτὴς περὶ ὁτέων γράφεις· καὶ ἣν κελεύῃς, παρά σε ἀφίξομαι ἐς Σύρον m). ἢ γὰρ ἂν

43.

i) *Μύσωνα.* Inserui iussu Casauboni Menagiique.

k) *Σισυμβρίνου.* Edit. Froben. et Menag. *Συμβρίνου.* Illud commendant praeter Steph. et cod. Arund. Ambrosius et ex MSS. Menagius.

l) *μᾶλλον.* Edit. Froben. cum cod. Arund. *καὶ μᾶλλον.* Caeterum MSS. ap. Menag. omittunt *μᾶλλον.*

m) *ἐς Σύρον.* Edit. Froben. *ἐς οὖρον.*

bae sive Scabrae filium Argivum. Hermippus autem in libro de sapientibus decem et septem fuisse tradit, quorum ex numero septem illos alii aliter eligunt: esse autem hos: primo loco Solonem, Thaletem, Pittacum, Biantem, Chilonem, Mysonem, Cleobulum, Periandrum, Anacharsim, Acusilaum, Epimenidem, Leophantum, Pherecydem, Aristodemum, Pythagoram, Lasum Charmantidae seu Sisymbrini sive, ut Aristoxenus tradit, Chabrini filium Hermionensem, Anaxagoram. Enimvero Hippobotus in Descriptione philosophorum hanc illorum seriem exponit: primo Orpheum, deinde Linum, tum Solonem, Periandrum, Anacharsim, Cleobulum, Mysonem, Thaletem, Biantem, Pittacum, Epicharmum et extremo loco Pythagoram. Feruntur et istae Thaletis epistolae:

Thales Pherecydi.

Audio te primum Ionum de divinis rebus apud Graecos palam disserere parare. Vetum iustiore fortasse sententia in commune quae scripseris conferes, quam ut quibusvis aliis commissas nullo emolumento. Equidem si tibi gratum cognovero, vola conscius eorum quae scribis esse: ac si quidem iubes, ad te mature proficiscar. Neque enim

Digitized by Google

οὐ φρενήρεες εἴημεν ἐγώ τε καὶ Σόλων ὁ Ἀθηναῖος, εἰ πλώσαντες μὲν ἐς Κρήτην κατὰ τὴν κεῖθι ἱστορίην ο), πλώσαντες δὲ ἐς Αἴγυπτον ὁμιλήσοντες τοῖς ἐκείνη ὅσοι τε ἱρέες τε καὶ ἀστρονόμοι, παρὰ σὲ δὲ μὴ πλώσαιμεν. ἥξει γὰρ καὶ ὁ
44. Σόλων, ἢν ἐπιτρέπῃς. σὺ μέντοι χωροφιλέων ὀλίγα φοιτέεις ἐς Ἰωνίην, οὐδέ σε ποθὴ ἴσχει ἀνδρῶν ξείνων· ἀλλά, ὡς ἔλπομαι, ἑνὶ μούνῳ χρήματι πρόσκεαι τῇ γραφῇ· ἡμέες p) δὲ οἱ μηδὲν γράφοντες περιχωρέομεν τήν τε Ἑλλάδα καὶ Ἀσίην.

XVI. Θαλῆς Σόλωνι.

Ὑποστὰς ἐξ Ἀθηνέων q) δοκέεις ἄν μοι ἁρμοδιώτατα ἐν Μιλήτῳ οἶκον ποιέεσθαι παρὰ τοῖς ἀποίκοις ὑμέων· καὶ γὰρ ἐνθαῦτα r) τοι δεινὸν οὐδέν. εἰ δὲ ἀσχαλήσεις ὅτι καὶ Μιλήσιοι τυραννεύονται — ἐχθαίρεις γὰρ πάντας αἰσυμνήτας — ἀλλὰ κέρδιον ἂν εἴη τοῖς ἑταίροις ἡμῖν καταβιοῦν. ἐπέστειλε δέ τοι s) καὶ Βίας ἥκειν ἐς Πριήνην· σὺ δὲ εἰ προσηνέστερόν τοι τὸ Πριηνέων ἄστυ κεῖθι οἰκέειν t), καὶ αὐτοὶ παρὰ σὲ οἰκήσομεν.

p) εἰ. Addidi ex sententia Casauboni Menagiique.
o) κατὰ τὴν κεῖθι ἱστορίην. Menagius conj. κατὰ τὴν τῶν κεῖθι ἱστορίην. Confirmant tres MSS. κατὰ τῶν κεῖθι ἱστορίην praebentes.
p) ἡμέες. Scribebatur ἡμεῖς. Correxit Menagius.
q) Ἀθηνέων. Legebatur Ἀθηναίων. Vid. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 330. ed. Schaefer.
r) ἐνθαῦτα. Edit. Froben. ἐνταῦθα.
s) τοι. Scribebatur σοι. Correxit Menagius.
t) κεῖθι οἰκέειν. Menagius conj. οἰκέειν κεῖθι.

adeo amentes ac stolidi simus ego et Solon Athenienses, ut quum navigio Cretam petierimus visendi gratia, Aegyptumque itidem penetraverimus, ut istic sacerdotibus et astronomis congrederemur; ad te non pari studio navigaturi simus. Veniet enim et Solon ipse, si annuas. Namque tu loci illius amore detentus raro in Ioniam transis, neque peregrinorum hominum desiderio tangeris. Verum uni tantum, ut spero, scribendi negotio incumbis. At nos, qui nihil scribimus, Graeciam Asiamque peragramus.

Thales Soloni.

Athenis si excedas, Mileti, ut equidem reor, commodissime habitare poteris. Est enim vestra colonia, patierisque grave nihil. Quod si et apud Milesios exsecreris tyrannidem — aeque enim ubique tyrannos infestos habes — ut cum amicis nobiscum vivere verit iucundissimum. Scripsit ad te Bias ut Prienam proficiscaris: eam tu urbem si libentius inhabitaveris, et ipsi eo ad te advolabimus.

Digitized by Google

CAPUT II.

Σ Ο Λ Ω Ν.

Σόλων Ἐξηκεστίδου Σαλαμίνιος πρῶτον μὲν τὴν σεισάχθειαν I.
εἰσηγήσατο Ἀθηναίοις· τὸ δὲ ἦν λύτρωσις σωμάτων καὶ 45.
κτημάτων. καὶ γὰρ ἐπὶ σώμασιν ἐδανείζοντο καὶ πᾶλλοί δι'
ἀπορίαν ἐθήτευον. ἑπτὰ δὴ τάλαντων ἀφειλομένων αὐτῷ, πα-
τρῴων συνεχώρησε πρῶτος καὶ τοὺς λοιποὺς τὸ ὅμοιον προσ-
έταξε πρᾶξαι, καὶ οὗτος ὁ νόμος ἐκλήθη σεισάχθεια· φα-
νερὸν δὲ διὰ τί. ἔπειτα τοὺς λοιποὺς νόμους ἔθηκεν, οὓς μα-
κρὸν ἂν ἦν διεξιέναι, καὶ ἐς τοὺς ἄξονας κατέθετο. τὸ δὲ II.
μέγιστον, τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σαλαμῖνος ἀμφισβητουμένης 46.
ὑπό τε Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων καὶ πολλάκις τῶν Ἀθηναίων
ἐπταικότων ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ψηφισαμένων εἴ τις ἔτι συμ-
βουλεύσει περὶ Σαλαμῖνος μάχεσθαι, θανάτῳ ζημιοῦσθαι, οὐ-

a) τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σαλαμῖνος ἀμφισβητουμένης. Edit. Froben. τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀμφισβητουμένης, ὄηλονότι, τῆς σαλαμῖνος.

S O L O N.

Solon Execestidae filius Salaminius primus condonationem aeris alieni invexit Atheniensibus. Sic autem appellabatur corporum possessionumque redemptio. Plurimi enim per summam inopiam foeneratoribus corpora sua exponebant ac super his foenerabantur. Quum igitur septem sibi talenta ex patrimonii sui iure deberentur, ea primus remisit ac reliquos idem facere exemplo suo provocavit. Eaque lex σεισάχθεια appellata est: quam autem ob causam, non obscurum est. Hoc felix initium faustumque fuit ad caeteras condendas leges, quas enumerare longissimum est, easque in fabulas retulit ligneas. Est autem hoc ipsius factum vel celeberrimum. Quum de Salamine ipsius patria inter Athenienses et Megarenses ferme usque ad internecionem armis dimicatum esset, multisque cladibus acceptis capitale apud

Digitized by Google

τος μαίνεσθαι προσποιησάμενος καὶ στεφανωσάμενος εἰσέπεσεν εἰς τὴν ἀγοράν· ἔνθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω διὰ τοῦ κήρυκος τὰ συντεθέντα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεῖα καὶ παρώρμησεν αὐτούς. καὶ αὖθις πρὸς τοὺς Μεγαρέας ἐπολέμησαν καὶ
47. ἐνίκων διὰ Σόλωνα. ἦν δὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ μάλιστα καθαψάμενα τῶν Ἀθηναίων ταῦτα·

Εἴην δὴ τόθ' ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντὶ γ' Ἀθηναίου, παιρίδ' ἀμειψάμενος.
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν b).

εἶτα·

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς χαλεπόν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

ἔπεισε δὲ αὐτοὺς καὶ τὴν ἐν Θρᾴκῃ Χερρόνησον προσκτήσα-
48. σθαι. ἵνα δὲ μὴ δοκοίη βίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκῃ τὴν Σαλαμῖνα κεκτῆσθαι, ἀνασκάψας τινὰς τάφους ἐδείξε τοὺς νεκροὺς πρὸς ἀνατολὰς ἐστραμμένους, ὡς ἦν ἔθος θάπτειν Ἀθηναίοις· ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς bb) τάφους πρὸς ἕω βλέποντας καὶ ἀπὸ τῶν δήμων τοὺς χρηματισμοὺς ἐγκεχαραγμένους,

b) τῶν Σαλαμιναφετῶν. Legebatur τῶν Σαλαμῖν' ἀφέντων. Emendavit Is. Vossius ad Iustin. II. 7. V. Hermannum ad Viger. p. 223. sq. ed. tertia.

bb) τοὺς. Menag. omittit.

Atheniensis esse coepisset, si quis legem de vindicanda insula ferret; tum Solon subitam sibi dementiam simulans, coronatus in forum irrupit. Ibi quae de Salamine carmina composuisset, recitare per praeconem populo coepit, omniumque animos ita cepit, ut adversus Megarenses bellum extemplo decernerent, insulaque devictis hostibus Atheniensium fieret. Versus autem quibus potissimum illos induxit, sunt hi:

Olim utinam fuerim Pholegandrius aut Sicinites,
Ac mutata foret Attica terra mihi.
Nam subito fama haec hominum volitabit ad aures,
Atticus unus adest qui Salamina fugit.

deinde:

Quin Salamina igitur, sarturi dedecus, imus,
Subdita quod nobis insula restituet.

Persuasit Atheniensibus in Thracia quoque sibi vindicarent Chersonesum. Ac ne magis vi quam iure Salaminem possidere viderentur, effossis quibusdam tumulis cadavera ad orientem solem conversa, qui Atheniensibus sepeliendi mos

Digitized by Google

ὅπερ ἦν ἄδων Ἀθηναίων. ἔνιοι δὲ φασι καὶ ἐγγράψαι αὐτὸν c) εἰς τὸν d) κατάλογον τοῦ Ὁμήρου μετὰ τόν,

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας —
Στῆσε δ' ἔ ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

Τοῦ δὲ λοιποῦ προσεῖχον αὐτῷ ὁ δῆμος καὶ ἡδέως καὶ τυ- III. 49.
ραννεῖσθαι ἤθελον παρ' αὐτοῦ f)· ὁ δὲ οὐχ εἵλετο, ἀλλὰ καὶ Πεισίστρατον τὸν συγγενῆ, καθά φησι Σωσικράτης, προαισθόμενος τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δεκπολῦσαι. ἤξας g) γὰρ εἴς τινα ἐκκλησίαν μετὰ δύρατος h) καὶ ἀσπίδος προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Πεισιστράτου· καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ βοηθεῖν ἑτοιμος εἶναι, λέγων ταῦτα· „Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερός εἰμι· σοφώτερος μὲν τῶν i) τὴν ἀπάτην Πεισιστράτου μὴ συνιέντων, ἀνδρειότερος δὲ τῶν ὑποπτευόντων μέν, διὰ δέος δὲ σιωπώντων." καὶ ἡ βουλή, Πεισιστρατίδας ὄντες, μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί·

c) *αὐτόν.* Menagius deleri volebat.
d) *εἰς τόν.* Edit. Froben. omittit.
e) *Στῆσε δ'.* Ante hunc versum Menagius *τόνδε* volebat inseri.
f) *παρ' αὐτοῦ.* Menag. *πρὸς αὐτοῦ*, recte improbatum Menagio.
g) *ἤξας.* Edit. Froben. *ἧξας.* Menag. *ἀΐξας.* V. Lobeck. Parergg. ad Phrynich. p. 748. sq.
h) *δύρατος.* Edit. Froben. et Steph. cum codd. Cantabr. et Arund. *θώρακος.*
i) *τῶν.* Menag. omittit.

erat, ostendit; sepulcra item ipsa ad orientem posita insculptaque ipsis familiarum nomina, quod quidem proprium Atheniensium fuit. Aiunt plerique illum exinde in Homeri addidisse catalogo post hunc versum,

Dux Salamine aderat binenis navibus Aiax —
Castra ubi Cecropiae quondam posuere cohortes.

Ex eo iam tempore plebis in se animus ita converterat, ut sibi illum omnes uno animo imperare cuperent. Eis vero ille in tantum abfuit ut acquiesceret, ut auctore Sosicrate Pisistratum quoque propinquum suum, quum sibi tyrannidem parare intelligeret, quantum in se fuit, prohibuerit. Nam cum in concionem quandam prosiliisset hasta armatus et clypeo, Pisistrati insidias et improbos conatus aperuit: neque id solum, verum et iuvare paratum sese asseveravit, *Viri*, inquiens, *Athenienses, aliis quidem sapientior, aliis vero fortior sum: sapientior enim illis sum, qui Pisistrati conatus non animadverterunt; fortior autem iis qui sciunt illos quidem, sed metu silent.* Senatus vero, quod studeret Pisistrato, insanire illum proclamabat. Itaque ille haec dixit:

Digitized by Google

Δείξει δὴ ταχὺν μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει, ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

50. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεῖα k) προλέγοντας αὐτοῦ ταῦτα ἦν·

Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνας μένος l) ἠδὲ χαλάζης,
βροντὴ τ' ἐκ λαμπρῆς γίγνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μοναρχου
δῆμος ἄϊδρις ἐὼν m), δουλοσύνην ἔπεσεν.

IV. Ἤδη δὲ αὐτοῦ κρατοῦντος οὐ πείθων ἔθηκε τὰ ὅπλα πρὸ τοῦ στρατηγίου καὶ εἶπών· „Ὦ πατρίς, βεβαήθηκά σοι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ," ἀπέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰς Κύπρον καὶ πρὸς Κροῖσον ἦλθεν. ὅτε καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, „Τίς σοι δοκεῖ εὐδαίμων," „Τέλλος n)," ἔφη, „Ἀθηναῖος καὶ Κλεόβις
51. καὶ Βίτων καὶ τὰ θρυλλούμενα." φασὶ δέ τινες ὅτι κοσμήσας ἑαυτὸν ὁ Κροῖσος παντοδαπῶς καὶ καθίσας εἰς τὸν θρόνον ἤρετο αὐτὸν εἴ τι θέαμα κάλλιον τεθέαται· ὁ δὲ „Ἀλεκτρυόνας," εἶπε, „φασιανοὺς καὶ ταὼς· φυσικῷ γὰρ ἄνθει κεκόσμηνται

k) ἐλεγεῖα. Edit. Froben. omittit.
l) μένος. Edit. Froben. βία.
m) ἄϊδρις ἐών. Edit. Froben. ἀϋδρείη.
n) Τέλλος. Ed. Frob. cum cod. Cantabr. et Ambrosio Τέλος. Menag. cum cod. Farnes. Τέλαος. Τέλλος recepi ex Steph. et cod. Arund. cum Menagio. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Contempl. c. 10. T. I. p. 508. ed. Reitz.

Ostendet furorem meum breve tempus civibus,
ostendet, veritate in medium procedente.

Elegi autem quibus Pisistrati tyrannidem praedixit, sunt hi:

Vis nivis et nebuloso agitatur in aethere grando,
Horrendum excutiunt fulgura clara sonum:
Et cecidere viris persaepe potentibus urbes,
Detrusa inque ferum plebs stolida imperium est.

Iam vero Pisistrato rerum potito minime obtemperans ante curiam arma deposuit, dicens illud: *O patria, tibi equidem verbo et opere auxiliatus sum.* Inde in Aegyptum navigavit atque in Cyprum profectus postremo ad Crocsum pervenit. A quo interrogatus quisnam sibi felix videretur, Tellus, inquit, Atheniensis et Cleobis et Bito et cactera quae sunt in ore omnium. Aiunt quidam Crocsum, quum se exquisitissimo omnium ornamentorum genere composuisset sublimique in solio sederet, interrogasse eum an pulchrius unquam spectaculum viderit: illumque dixisse, gallos gallinaceos, fasianos atque pavones: naturali enim eos nitore et incredibili spe-

Digitized by Google

καὶ μυρίῳ καλλίονι ἐκτῖσθέν τε μεταλλαγεὶς ἐκένετο ἐν Κιλικίᾳ, καὶ πόλιν ὤκισεν ἣν ἀπ' αὐτοῦ Σόλους ἐπάλεσεν· ὀλίγους τέ τινας τῶν Ἀθηναίων ἐγκατῴκισεν, οἳ τῷ χρόνῳ τὴν φωνὴν ἀποξενωθέντες σολοικίζειν ἐλέχθησαν. καὶ εἰσιν οἱ μὲν ἔνθεν Σολεῖς, οἱ δ' ἀπὸ Κύπρου Σόλιοι. Ὅτε δὲ τὸν Πεισί- V.
στρατον ἔμαθεν ἤδη τυραννεῖν, τάδε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους·

Εἰ δὲ πεπόνθατε δεινὰ o) δι' ὑμετέρην κακότητα, 52.
μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε.
αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠύξησατε, δῶρα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἴσχετε p) δουλοσύνην.
ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασιν pp) δ' ὑμῖν νοῦφος q) ἔνεστι νόος.
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός r),
εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

καὶ οὗτος μὲν ταῦτα. Πεισίστρατος δ' αὐτῷ φεύγοντι τοῦ- VI.
των ἐπιστέλλει τὸν τρόπον·

o) δεινά. Bachius ad Solon. Fragm. XIX. p. 96. λυγρά.
p) ἴσχετε. Edit. Froben. ἴχετε. Menag. ἔσχετε. Vid. Bachius l. l. p. 97.
pp) σύμπασιν. Scribebatur σύμπασι.
q) νοῦφος. Bachius l. l. p. 98. χωῦνος.
r) εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός. Bachius l. l. p. 97. sq. εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός.

ciositate vestiri. A Croeso deinde in Ciliciam profectus urbem condidit atque ex suo nomine Solos appellavit: in qua Atheniensium aliquot statuit, qui tractu temporis quum patriam vocem corrupissent, σολοικίζειν dicti sunt. Et appellabantur hi quidem Solenses, qui Cyprii vero, Solii. Quum vero Pisistratum in tyrannide perseverare didicisset, ita Atheniensibus scripsit:

Si vestro meritas pendetis crimine poenas,
Non culpa in iustos reiicienda deos.
Hos nam ipsi immanes vestra fovistis in urbe,
Qui miseris vobis subdita colla premunt.
Quivis enim vestrum vulpis vestigia calcat:
Verum mens stolida est omnibus atque levis.
Suspicitis nam linguam hominis versutaque verba:
Quod tentat, nemo cernere curat, opus.

Haec ille. Pisistratus autem, quum illius fugam didicisset, sic ad eum scripsit:

Digitized by Google

θετικούς. Ἀρχέτιμός τε ὁ Συρακόσιος c) ὁμιλίαν αὐτῶν γέγραφε παρὰ Κυψέλῳ, ᾗ καὶ αὐτὸς φησι παραγενέσθαι. Ἔφορος d) δὲ παρὰ Κροίσῳ πλὴν Θαλοῦ. φασὶ δέ τινες καὶ ἐν
41. Πανιωνίῳ καὶ ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν Δελφοῖς συνελθεῖν αὐτούς. διαφωνοῦνται δὲ καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ἄλλου ἄλλο φασὶν εἶναι, ὡς ἐκεῖνο·

Ἦν Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφός, ὃς τάδ' ἔλεξε·
Μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά e).

στασιάζεται δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Λέανδρος f) μὲν γὰρ ἀντὶ Κλεοβούλου καὶ Μύσωνος Λεύφαντον g). Γοργίαδα, Λεβίδιον, ἢ Ἡφέσιον ἐγκρίνει καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρῆτα· Πλάτων δ' ἐν Πρωταγόρᾳ Μύσωνα ἀντὶ Περιάνδρου. Ἔφορος h) δὲ ἀντὶ Μύσωνος Ἀνάχαρσιν· οἱ δὲ καὶ Πυθαγόραν παρεγγράφουσι. Δικαίαρχος δὲ τέσσαρας ὡμολογημένους ἡμῖν παραδίδωσι, Θαλῆν, Βίαντα, Πιττακόν, Σόλωνα. ἄλλους δὲ ὀνομάζει ἓξ, ὧν ἐκλέξασθαι φησὶν, Ἀριστόδημον, Πάμφιλον, Χείλωνα Λακεδαιμόνιον, Κλεόβουλον, Ἀνάχαρσιν, Περίανδρον. ἔνιοι προστιθέασιν Ἀκουσίλαον Κάβα ἢ Σκάβα Ἀρ-

c) Συρακόσιος. Scribebatur Συρακούσιος.
d) Ἔφορος. Legebatur Εὔφορος. Alterum recepi ex codd. Cantabr.
e) Ἦν κ.τ.λ. V. Iacobs. Append. Anthol. Gr. nr. 206.
f) Λέανδρος. Scribebatur Λεάνδριος. Vid. supra §. 28.
g) Λεύφαντον. Edit. Froben. hic et §. 42. λεύφαντον.
h) Ἔφορος. Legebatur Εὔφορος. Alterum recepi ex codd. Cantabr. et Arund., confirmatum hic et supra Aldobrandino.

viros legumque latores. Archetimus Syracusanus illorum cum Cypselo congressum scripsit, cui se quoque interfuisse ait: Ephorus apud Croesum praeter unum Thaletem convenisse tradit. Aiunt autem quidam et in Paunonio et Corintho et Delphis eos convenisse. De sententiis quoque illorum inter se dissentiunt, aliam alii tribuentes, ut illud;

Haec sapiens Chilon Lacedaemone dixerat olim:
Nil nimium; iusto tempore facta placent.

Magna et de illorum numero discordia est. Leandrus enim pro Cleobulo et Mysone Leophantum Gorgiada, Lebedium sive Ephesium inserit, Epimenidemque Cretensem; Plato autem in Protagora Mysonem pro Periandro. Ephorus pro Mysone ponit Anacharsim: alii Pythagoram adiiciunt. Porro Dicaearchus quattuor nobis consensu omnium sapientes tradit: Thaletem, Biantem, Pittacum atque Solonem. tum sex alios nominat, quorum ex numero tres elegit: Aristodemum scilicet, Pamphilum, Chilonem Lacedaemonium, Cleobulum, Anacharsim et Periandrum. Adiunt quidam Acusilaum Ca-

Digitized by Google

γίων. Ἕρμιππος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν σοφῶν ἑπταικαίδεκά φη- 42.
σιν, ὧν τοὺς ἐπὶ πλείους ἄλλως αἱρεῖσθαι· εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλῆν, Πιττακόν, Βίαντα, Χείλωνα, Μύσωνα i), Κλεόβουλον, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Ἀκουσίλαον, Ἐπιμενίδην, Λεώφαντον, Φερεκύδην, Ἀριστόδημον, Πυθαγόραν, Λᾶσον Χαρμαντίδου ἢ Σισυμβρίνου k) ἢ, ὡς Ἀριστόξενος, Χαβρίνου, Ἑρμιονέα, Ἀναξαγόραν. Ἱππόβοτος δ' ἐν τῇ τῶν φιλοσόφων ἀναγραφῇ· Ὀρφέα, Λίνον, Σόλωνα, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Κλεόβουλον, Μύσωνα, Θαλῆν, Βίαντα, Πιττακόν, Ἐπίχαρμον, Πυθαγόραν. Φέρονται δὲ καὶ τοῦ Θαλοῦ ἐπιστολαὶ αἵδε· XV.

Θαλῆς Φερεκύδει.

Πυθάνομαί σε πρῶτον Ἰώνων μέλλειν λόγους ἀμφὶ τῶν 43.
θείων χρημάτων εἰς τοὺς Ἕλληνας φαίνειν. καὶ τάχα μὲν ἡ γνώμη τοι δικαίη ἐς τὸ ξυνὸν καταθέσθαι γραφὴν μᾶλλον l) ἢ ἐφ' ὁποιοισοῦν ἐπιτρέπειν χρῆμα εἰς οὐδὲν ὄφελος. εἰ, δή τοι ἥδιον, ἐθέλω μενέσθαι λεσχηνευτὴς περὶ ὅτεων γράφεις· καὶ ἢν κελεύῃς, παρά σε ἀφίξομαι ἐς Σύρον m). ἢ γὰρ ἂν

i) *Μύσωνα.* Inserui insu Casauboni Menagiique.
k) *Σισυμβρίνου.* Edit. Froben. et Menag. *Συμβρίνου.* Illud commendant praeter Steph. et cod. Arund. Ambrosius et ex MSS. Menagius.
l) *μᾶλλον.* Edit. Froben. cum cod. Arund. *καὶ μᾶλλον.* Caeterum MSS. ap. Menag. omittunt *μᾶλλον.*
m) *ἐς Σύρον.* Edit. Froben. *ἐς σῦρον.*

bae sive Scabrae filium Argivum. Hermippus autem in libro de sapientibus decem et septem fuisse tradit, quorum ex numero septem illos alii aliter eligunt: esse autem hos: primo loco Solonem, Thaletem, Pittacum, Biontem, Chilonem, Mysonem, Cleobulum, Periandrum, Anacharsim, Acusilaum, Epimenidem, Leophantum, Pherecydem, Aristodemum, Pythagoram, Lesum Charmantidae seu Siaymbrini sive, ut Aristoxenus tradit, Chabrini filium Hermioneum, Anaxagoram. Enimvero Hippobotus in Descriptione philosophorum hanc illorum seriem exponit: primo Orpheum, deinde Linum, tum Solonem, Periandrum, Anacharsim, Cleobulum, Mysonem, Thaletem, Biantem, Pittacum, Epicharmum et extremo loco Pythagoram. Feruntur et istae Thaletis epistolae:

Thales Pherecydi.

Audio te primum Ionum de divinis rebus apud Graecos palam disserere parare. Vetum iustiore fortasse sententia in commune quae scripseris conferes, quam ut quibusvis aliis committas nullo emolumento. Equidem si tibi gratum cognovero, volo conscius eorum quae scribis esse: ac si quidem iubes, ad te mature proficiscar. Neque enim

Digitized by Google

οὐ φρενήρεες εἴημεν ἐγώ τε καὶ Σόλων ὁ Ἀθηναῖος, εἰπ) πλώσαντες μὲν ἐς Κρήτην κατὰ τὴν κεῖθι ἱστορίην o), πλώσαντες δὲ ἐς Αἴγυπτον ὁμιλήσοντες τοῖς ἐκείνη ὅσοι ἱερέες τε καὶ ἀστρονόμοι, παρὰ σὲ δὲ μὴ πλώσαιμεν. ἥξει γὰρ καὶ ὁ
44. Σόλων, ἢν ἐπιτρέπῃς. σὺ μέντοι χωροφιλέων ὀλίγα φοιτέεις ἐς Ἰωνίην, οὐδέ σε ποθὴ ἴσχει ἀνδρῶν ξείνων· ἀλλά, ὡς ἔλπομαι, ἑνὶ μούνῳ χρήματι πρόσκεαι τῇ γραφῇ· ἡμέες p) δὲ οἱ μηδὲν γράφοντες περιχωρέομεν τήν τε Ἑλλάδα καὶ Ἀσίην.

XVI. Θαλῆς Σόλωνι.

Ἱπαπόστας ἐξ Ἀθηνέων q) δοκέεις ἄν μοι ἁρμοδιώτατα ἐν Μιλήτῳ οἶκον ποιέεσθαι παρὰ τοῖς ἀποίκοις ὑμέων· καὶ γὰρ ἐνθαῦτα r) τοι δεινὸν οὐδέν. εἰ δὲ ἀσχαλήσεις ὅτι καὶ Μιλήσιοι τυραννεύμεθα — ἐχθαίρεις γὰρ πάντας αἰσυμνήτας — ἀλλὰ ξέροι ἂν σὺν τοῖς ἑταίροις ἡμῖν καταβιοῦς. ἐπέστειλε δέ τοι s) καὶ Βίης ἥκειν ἐς Πριηνην· σὺ δὲ εἰ προςηνέστερόν τοι τὸ Πριηνέων ἄστυ κεῖθι οἰκέειν t), καὶ αὐτοὶ παρὰ σὲ οἰκήσομεν.

n) εἰ. Addidi ex sententia Casauboni Menagiique.
o) κατὰ τὴν κεῖθι ἱστορίην. Menagius coni. κατὰ τὴν τῶν κεῖθι ἱστορίην. Confirmant tres MSS. κατὰ τῶν κεῖθι ἱστορίην praebentes.
p) ἡμέες. Scribebatur ἡμεῖς. Correxit Menagius.
q) Ἀθηνέων. Legebatur Ἀθηναίων. Vid. Koenius ad Gregor. Coriuth. p. 330. ed. Schaefer.
r) ἐνθαῦτα. Edit. Froben. ἐνταῦθα.
s) τοι. Scribebatur σοι. Correxit Menagius.
t) κεῖθι οἰκέειν. Menagius coni. οἰκέειν κεῖθι.

adeo amentes ac stolidi simus ego et Solon Atheniensis, ut quum navigio Cretam petierimus visendi gratia, Aegyptumque itidem penetraverimus, ut istic sacerdotibus et astronomis congrederemur; ad te non pari studio navigaturi simus. Veniet enim et Solon ipse, si annuas. Namque tu loci illius amore detentus raro in Ioniam transis, neque peregrinorum hominum desiderio tangeris. Verum uni tantum, ut spero, scribendi negotio incumbis. At nos, qui nihil scribimus, Graeciam Asiamque peragramus.

Thales Soloni.

Athenis si excedas, Mileti, ut equidem reor, commodissime habitare poteris. Est enim vestra colonia, patierisque grave nihil. Quod si et apud Milesios esse veris, tyrannidem — aeque enim ubique tyrannos infestos habes — ut cum amicis nobiscum vivere veris iucundissimum. Scripsit ad te Bias ut Prienam proficiscaris: eam tu urbem si libentius inhabitaveris, et ipsi eo ad te advolabimus.

Digitized by Google

CAPUT II.

ΣΟΛΩΝ.

Σόλων Ἐξηκεστίδου Σαλαμίνιος πρῶτον μὲν τὴν σεισάχθειαν I. 45.
εἰσηγήσατο Ἀθηναίοις· τὸ δὲ ἦν λύτρωσις σωμάτων καὶ κτημάτων. καὶ γὰρ ἐπὶ σώμασιν ἐδανείζοντο καὶ πάλαι δὲ ἀπορίαν ἐφήκεσαν. ἔπειτα δὴ τελέντων ὀφειλομένων αὐτῷ πατρῴων συνεχώρησε πρῶτος, καὶ τοὺς λοιποὺς τὸ ὅμοιον προὔτρεψε πρᾶξαι, καὶ οὗτος ὁ νόμος ἐκλήθη σεισάχθεια φανερὸν δὲ διὰ τί. ἔπειτα τοὺς λοιποὺς νόμους ἔθηκεν, οὓς μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι, καὶ ἐς τοὺς ἄξονας κατέθεκε. Τὸ δὲ II.
μέγιστον, τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σαλαμῖνος ἀμφισβητουμένης 46.
ὑπό τε Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων καὶ πολλάκις τῶν Ἀθηναίων ἐπικαιρόντων ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ψηφισαμένων εἴ τις ἔτι συμβουλεύσει περὶ Σαλαμῖνος μάχεσθαι, θανάτῳ ζημιοῦσθαι, οὐ-

a) τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σαλαμῖνος ἀμφισβητουμένης. Edit. Froben. τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀμφισβητουμένης, δηλονότι, τῆς σαλαμῖνος.

SOLON.

Solon Execestidae filius Salaminius primus condonationem aeris alieni invexit Athenienſibus. Sic autem appellabatur corporum poſſeſſionumque redemptio. Plurimi enim per ſummam inopiam foeneratoribus corpora ſua exponebant ac ſuper his foenerabantur. Quum igitur ſeptem ſibi talenta ex patrimonii ſui iure deberentur, ea primus remiſit ac reliquos idem facere exemplo ſuo provocavit. Eaque lex σεισάχθεια appellata eſt: quam autem ob cauſam, non obſcurum eſt. Hoc felix initium fauſtumque fuit ad caeteras condendas leges, quas enumerare longiſſimum eſt, easque in fabulas retulit ligneas. Eſt autem hoc ipſius factum vel celeberrimum. Quum de Salamine ipſius patria inter Athenienſes et Megarenſes ferme usque ad internecionem armis dimicatum eſſet, multisque cladibus acceptis capitale apud

Digitized by Google

τος μαλεσθαι προσποιησάμενος καὶ στεφανωσάμενος εἰσέπεσεν εἰς τὴν ἀγοράν· ἔνθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω διὰ τοῦ κήρυκος τὰ συνειλεγμένα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεῖα καὶ παρώρμησεν αὐτούς. καὶ αὖθις πρὸς τοὺς Μεγαρέας ἐπολέμησαν καὶ
47. ἐνίκων διὰ Σόλωνα. ἦν δὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ μάλιστα καθαψάμενα τῶν Ἀθηναίων ταῦτα·

Εἴην δὴ τόθ' ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίης
ἀντὶ γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψάμενος.
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν b).

εἶτα·

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς χαλεπόν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

ἔπεισε δὲ αὐτοὺς καὶ τὴν ἐν Θρᾴκῃ Χερρόνησον προσκτήσα-
48. σθαι. ἵνα δὲ μὴ δοκοίη βίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκῃ τὴν Σαλαμῖνα κεκτῆσθαι, ἀνασκάψας τινὰς τάφους ἔδειξε τοὺς νεκροὺς πρὸς ἀνατολὰς ἐστραμμένους, ὡς ἦν ἔθος θάπτειν Ἀθηναίοις· ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς bb) τάφους πρὸς ἕω βλέποντας καὶ ἀπὸ τῶν δήμων τοὺς χρηματισμοὺς ἐγκεχαραγμένους,

b) τῶν Σαλαμιναφετῶν. Legebatur τῶν Σαλαμῖν' ἀφέτων. Emendavit Is. Vossius ad Iustin. II. 7. V. Hemsterhusius ad Viger. p. 228. sq. ed. tertia.

bb) τοὺς. Menag. omittit.

Athenienses esse coepisset, si quis legem de vindicanda insula ferret; tum Solon subitam sibi dementiam simulans, coronatus in forum irrupit. Ibi quae de Salamine carmina composuisset, recitare per praeconem populo coepit, omniumque animos ita cepit, ut adversus Megarenses bellum extemplo decernerent, insulaque devictis hostibus Atheniensium fieret. Versus autem quibus potissimum illos induxit, sunt hi:

Olim utinam fuerim Pholegandrius aut Sicinites,
Ac mutata foret Attica terra mihi.
Nam subito fama haec hominum volitabit ad aures,
Atticus unus adest qui Salamina fugit.

deinde:

Quin Salamina igitur, sartum dedecus, imus,
Subdita quod nobis insula restituet.

Persuasit Atheniensibus in Thracia quoque sibi vindicarent Chersonesum. Ac ne magis vi quam iure Salaminem possidere viderentur, effossis quibusdam tumulis cadavera ad orientem solem conversa, qui Atheniensibus sepeliendi mos

Digitized by Google

ὅπερ ἦν ἴδιον Ἀθηναίων. ἔνιοι δὲ φασι καὶ ἐγγράψαι αὐτοὺς εἰς τὸν d) κατάλογον τοῦ Ὁμήρου μετὰ τόν,

Δῖος δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας —
Στῆσε δ' ἔ, ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

III. 49. Τοῦ δὴ λοιποῦ προσεῖχον αὐτῷ ὁ δῆμος καὶ ἡδέως καὶ τυραννῆσθαι ἤθελον παρ' αὐτοῦ f) ὁ δὲ οὐχ εἵλετο, ἀλλὰ καὶ Πεισίστρατον τὸν συγγενῆ, καθά φησι Σωσικράτης, προαισθόμενος τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δυσκόλυνεν. ἦξας g) γὰρ εἴς τινα ἐκκλησίαν μετὰ θώρακος h) καὶ κόπιδος προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ Πεισιστράτου· καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ βοηθεῖν ἑτοιμος εἶναι, λέγων ταῦτα· „Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερός εἰμι· σοφώτερος μὲν τῶν i) τὴν ἀπάτην Πεισιστράτου μὴ συνιέντων, ἀνδρειότερος δὲ τῶν ὑποπτευόντων μέν, διὰ δέος δὲ σιωπώντων." καὶ ἡ βουλή, Πεισιστρατίδαι ὄντες, μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί·

c) αὐτόν. Menagius deleri volebat.
d) εἰς τόν. Edit. Froben. omittit.
e) Στῆσε δ'. Ante hunc versum Menagius τόνδε volebat inseri.
f) παρ' αὐτοῦ. Menag. πρὸς αὐτοῦ, recte improbatum Menagio.
g) ἦξας. Edit. Froben. ἧξας. Menag. ἀΐξας. V. Lobeck. Parergg. ad Phrynich. p. 748. sq.
h) θώρακος. Edit. Froben. et Steph. cum codd. Cantabr. et Arund. θώμικος.
i) τῶν. Menag. omittit.

erat, ostendit; sepulcra item ipsa ad orientem posita insculptaque ipsis familiarum nomina, quod quidem proprium Atheniensium fuit. Aiunt plerique illum exinde in Homeri addidisse catalogo post hunc versum,

Dux Salamine aderat binenis navibus Aiax —
Castra ubi Cecropiae quondam posuere cohortes.

Ex eo iam tempore plebis in se animus ita converterat, ut sibi illum omnes uno animo imperare cuperent. Eis vero ille in tantum abfuit ut acquiesceret, ut auctore Sosicrate Pisistratum quoque propinquum suum, quum sibi tyrannidem parare intelligeret, quantum in se fuit, prohibuerit. Nam cum in concionem quandam prosiliisset hasta armatus et clypeo, Pisistrati insidias et improbos conatus aperuit: neque id solum, verum et juvare paratum sese asseveravit, *Viri*, inquiens, *Athenienses, aliis quidem sapientior, aliis vero fortior sum: sapientior enim illis sum, qui Pisistrati conatus non animadverterunt; fortior autem iis qui sciunt illos quidem, sed metu silent.* Senatus vero, quod studeret Pisistrato, insanire illum proclamabat. Itaque ille haec dixit:

Digitized by Google

Δείξει δὴ μικρὸν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει, ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

50. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεῖα k) προλέγοντας αὐτοῦ ταῦτα ἦν·

Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνας μέγας l) ἠδὲ χάλαζης
βροντή τ', ἐκ λαμπρῆς γίγνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ἔπλετο· εἰς δὲ μοναρχου
δῆμος ἄϊδρις ἐὼν m), δουλοσύνην ἔπεσεν.

IV. Ἤδη δὲ αὐτοῦ κρατοῦντος ῥᾳθυμότερον ἔθηκε τὰ ὅπλα πρὸ τοῦ στρατηγείου καὶ εἰπών· „Ὦ πατρίς, βεβαίωκέ σοι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ," ἀπέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰς Κύπρον καὶ πρὸς Κροῖσον ἦλθεν. ὃς καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, „Τίς σοι δοκεῖ εὐδαίμων;" „Τέλλος n)," ἔφη, „Ἀθηναῖος καὶ Κλεόβις
51. καὶ Βίτων καὶ τὰ θρυλλούμενα." φασὶ δέ τινες ὅτι κοσμήσας ἑαυτὸν ὁ Κροῖσος παντοδαπῶς καὶ καθίσας ἐπὶ τὸν θρόνον ἤρετο αὐτὸν εἴ τι θέαμα κάλλιον τεθέαται· ὁ δὲ „Ἀλεκτρυόνας," εἶπε, „φασιανοὺς καὶ ταὼς· φυσικῷ γὰρ ἄνθει κεκόσμηνται

k) ἐλεγεῖα. Edit. Froben. omittit.
l) μέγας. Edit. Froben. βία.
m) ἄϊδρις ἐών. Edit. Froben. ἀϊδρείῃ.
n) Τέλλος. Ed. Frob. cum cod. Cantabr. et Ambrosio Τῖλος. Menag. cum cod. Farnes. Τῖλαος. Τέλλος recepi ex Steph. et cod. Arund. cum Menagio. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Contempl. c. 10. T. I. p. 503. ed. Reitz.

Ostendet furorem meum breve tempus civibus,
ostendet, veritate in medium procedente.

Elegi autem quibus Pisistrati tyrannidem praedixit, sunt hi:

Vis nivis et nebuloso agitatur in aethere grando,
Horrendum excutiunt fulgura clara sonum;
Et cecidere viris saepe potentibus urbes,
Detrusa inque ferum plebs stolida imperium est.

Iam vero Pisistrato rerum potito minime obtemperans ante curiam arma deposuit, dicens illud: *O patria, tibi equidem verbo et opere auxiliatus sum.* Inde in Aegyptum navigavit atque in Cyprum profectus postremo ad Croesum pervenit. A quo interrogatus quisnam sibi felix videretur, Tellus, inquit, Atheniensis et Cleobis et Bito et caetera quae sunt in ore omnium. Aiunt quidam Croesum, quum se exquisitissimo omnium ornamentorum genere composuisset sublimique in solio sederet, interrogasse eum an pulchrius unquam spectaculum viderit: illumque dixisse, gallos gallinaceos, fasianos atque pavones: naturali enim eos nitore et incredibili spe-

Digitized by Google

καὶ μυρίῳ καλλίονι· ἐκπέμψας τε ἀποικίαν ἐκένετο ἐν Κιλικίᾳ, καὶ πόλιν ὤκισεν ἣν ἀπ' αὐτοῦ Σόλους ἐκάλεσεν· ὀλίγους τέ τινας τῶν Ἀθηναίων ἐγκατῴκισεν, οἳ τῷ χρόνῳ τὴν φωνὴν ἀποξενωθέντες σολοικίζειν ἐλέχθησαν. καί εἰσιν οἱ μὲν ἔνθεν Σολεῖς, οἱ δ' ἀπὸ Κύπρου Σόλιοι. Ὅτε δὲ τὸν Πεισίστρατον ἔμαθεν ἤδη τυραννεῖν, τάδε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· V.

Εἰ δὲ πεπόνθατε δεινὰ o) δι' ὑμετέρην κακότητα, 52.
μή τε θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε.
αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠύξησατε, ῥύσια δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἴσχετερ p) δουλοσύνην.
ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλείπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασιν ρρ) δ' ὑμῖν κοῦφος q) ἔνεστι νόος.
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός r),
εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

καὶ οὗτος μὲν ταῦτα. Πεισίστρατος δ' αὐτῷ φεύγοντι τοῦ- VI.
των ἐπιστέλλει τὸν τρόπον·

o) *δεινά.* Bachius ad Solon. Fragm. XIX. p. 96. *λυγρά.*
p) *ἴσχετε.* Edit. Froben. *ἴχνετε.* Menag. *ἔσχετε.* Vid. Bachius l. l. p. 97.
pp) *σύμπασιν.* Scribebatur *σύμπασι.*
q) *κοῦφος.* Bachius l. l. p. 98. *χοῦνος.*
r) *εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός.* Bachius l. l. p. 97. sq. *εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός.*

ciositate vestiri. A Croeso deinde in Cilicíam profectus urbem condidit atque ex suo nomine Solos appellavit: in qua Atheniensium aliquot statuit, qui tractu temporis quum patriam vocem corrupissent, *σολοικίζειν* dicti sunt. Et appellabantur hi quidem Solenses, qui Cyprii vero, Solii. Quum vero Pisistratum in tyrannide perseverare didicisset, ita Atheniensibus scripsit:

Si vestro meritas pendetis crimine poenas,
Non culpa in iustos reiicienda deos.
Hoc nam ipsi immanes vestra fovistis in urbe,
Qui miseris vobis subdita colla premunt.
Quivis enim vestrum vulpis vestigia calcat:
Verum mens stolida est omnibus atque levis.
Suspicitis nam linguam hominis versutaque verba:
Quod tentet, nemo cernere curat, opus.

Haec ille. Pisistratus autem, quum illius fugam didicisset, sic ad eum scripsit:

Digitized by Google

Πεισίστρατος Σόλωνι.

53. Οὔτε μόνος Ἑλλήνων τυραννίδι ἐπεθέμην, οὔτε ὡς s) οὐ προσῆκόν μοι, γένους ὄντι τῶν Κοδριδῶν. ἀνείλαβον γὰρ ἐγὼ ἃ ὑμόσαντες Ἀθηναῖοι παρέξειν Κόδρῳ τε καὶ τῷ ἐκείνου γένει, ἀφείλοντο. τά τε ἄλλα ἁμαρτάνω οὐδὲν ἢ περὶ θεοὺς ἢ περὶ ἀνθρώπους· ἀλλὰ καθότι σὺ διέθηκας τοὺς θεσμοὺς Ἀθηναίοις, ἐπιτροπεῖ t) πολιτεύειν. καὶ ἄμεινόν γε u) πολιτεύονσιν ἢ κατὰ δημοκρατίαν· ἐᾷ γὰρ οὐδένα ὑβρίζειν. καὶ ὁ τύραννος ἐγὼ οὐ πλεῖόν τι φέρομαι τἀξιώματος καὶ τῆς τιμῆς· ὁποῖα δὲ καὶ τοῖς πρὶν βασιλεῦσιν ἦν τὰ ῥητὰ γέρα x). ἀπάγει δὲ ἕκαστος Ἀθηναίων τοῦ αὐτοῦ πλήρου δεκάτην, οὐκ ἐμοί, ἀλλὰ ὅπαθεν ἔστιν ἀναλοῦν εἴς τε θυσίας δημοτελεῖς y) καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν κοινῶν καὶ ἦν ὁ πόλεμος ἡμᾶς κα-
54. ταλάβῃ. ἐοὶ δ' ἐγὼ οὔτε z) μέμφομαι μενόσαντι τὴν ἐμὴν διανοιαν. εὐνοίᾳ γὰρ τῆς πόλεως μᾶλλον ἢ κατὰ τὸ ἐμὸν ἔχθος ἐμήνυες· ἔτι τε ἀμαθίᾳ τῆς ἀρχῆς, ὁποίαν τινὰ ἐγὼ

s) ὡς. Menagio delendum videtur.
t) ἐπιτροπῶ. Casaub. corr. ἐπιτρέπω. V. Lobeck. Parergg. ad Phrynich. p. 590.
u) γε. Edit. Froben. et Menag. τε.
x) ὁποῖα — γέρα. Casaub. suppleri vult ἔστι κἀμοὶ aut tale quid. Marqu. Gudius apud Menag. p. 19. B. coni. καὶ ὁ τύραννος ἐγὼ οὐ πλεῖόν τι φέρω μοι τἀξιώματος καὶ τῆς τιμῆς· ὁποῖα δὲ καὶ τοῖς πρὶν βασιλεῦσιν ἦν τὰ ῥητὰ γέρα.
y) θυσίας δημοτελεῖς. Menag. θυσίας τὰς δημοτ.
z) οὔτε. Edit. Froben. et Menag. οὔτε. Correxit praeeunte Stephano Menagius in observv.

Pisistratus Soloni.

Neque solus Graecorum tyrannidem arripui, neque mihi rem alienam usurpavi. Quippe genus a Cecrope duco. Id enim meo mihi iure vindico, quod Athenienses olim quum iureiurando firmassent Codro eiusque genti se praebituros, postmodo abstulerant. Caeterum in deos vel in homines nihil alias pecco. Leges, quas ipse Atheniensibus dedisti, servari atque secundum eas vivere iubeo. Et quidem melius servantur quam possent, si multitudinis imperio res ageretur. Permitto enim nemini iniuriam fieri. Ac tyrannus ego praeter dignitatem et honorem nihil a plebe differo, solis iis stipendiis contentus, quae iis quoque qui ante me regnarunt debebantur. Denique Atheniensium singuli decimas frugum suarum separant, non in usus nostros consumendas, verum sacrificiis publicis commodisque communibus: aut si quid aliud ad rempublicam spectet aut quando bellum contra nos ingruerit, in sumptus deputandas. Tibi equidem nihil succenseo,

Digitized by Google

παραστήσομαι. ἐκεῖ μαθὼν τάχα ἂν ἧττον πεπίστευκα, οὐδὲ ἔφυγες. ἐπάνιθι τοίνυν οἴκαδε, πίστευσόν μοι καὶ ἀνομότερον, ἄχαρι μηδὲν πεπονθέναι Σόλωνα ἐκ Πεισιστράτου. ἴσθι γὰρ μηδὲ ἄλλον τινὰ πεπονθέναι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν. εἰ δὲ ἐξούσης a) τῶν ἐμῶν φίλων εἷς εἶναι, ἔσῃ ἀνὰ πρώτους· οὐ γάρ τι ἐν σοὶ ἐνορῶ δολερὸν ἢ ἄπιστον· εἴτε ἄλλως Ἀθήνησιν οἰκεῖν, ἐπιτρέψεται. ἡμῶν δὲ εἵνεκα μὴ ἐστέρησο τῆς πατρίδος.

Ταῦτα μὲν Πεισίστρατος. Σόλων δὲ ὅρον ἀνθρωπίνου βίου φησὶν εἶτη ἑβδομήκοντα. δοκεῖ δὲ καὶ κάλλιστα νομοθετῆσαι· ἐάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονέας, ἄτιμος ἔστω· ἀλλὰ καὶ ᾧ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς ὁμοίως. καὶ ὁ ἀργὸς ὑπεύθυνος ἔστω παντὶ τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Νικίου b) Δράκοντά φησι γεγραφέναι τὸν νόμον, Σόλωνα δὲ κεκυρικέναι. τόν τε ἡταιρηκότα εἴργειν τοῦ βήματος. Συνέστειλε δὲ καὶ τὰς τιμὰς τῶν ἐν ἀγῶνι ἀθλητῶν, Ὀλυμπιονίκῃ μὲν τάξας πεντακοσίας δραχμάς, Ἰσθμιονίκῃ δὲ ἑκα- VII. 55. VIII.

a) ἐξούσης. Edit. Froben. ἀξιώσεις.
b) Νικίου. Menag. Νεικείδου [Νεικεΐδου].

quod mentem meam consiliumque detexeris: quippe qui id potius studio civitatis quam mei odio detexeris, ac praeterea quod ignorares, cuiusmodi ego rex futurus essem. Id enim si didicisses, aequo animo et conatus meos forte tolerasses, et te fugae haudquaquam commisisses. Redi igitur domum bona fide, mihi et iniurato credens, nihil esse periculi a Pisistrato Soloni. Nosti enim neminem, etiam ex inimicorum numero, mali quippiam a me perpessum. Denique si placuerit frui nostra amicitia, inter primos eris. Nihil enim in te fraudis perfidiaeve conspicio. Quod si alioqui habitare Athenis nolueris, pro arbitrio tuo id facies: tantum ne nostri causa patria excideris.

Haec Pisistratus. Solon autem humanae vitae terminum septuaginta annos esse ait. Videtur autem haec praeclare statuisse: Si quis parentes non enutrierit, is ignobilis et obscurus esto: similiter et qui patrimonium comederit. Is item qui sectatur otium omnibus accusare volentibus obnoxius esto. Porro Lysias in oratione quam contra Niciam scripsit Draconem asserit eam scripsisse legem, Solonemque tulisse. Eum item qui nequitia ac flagitiis insignis esset, tribunali publicisque suggestis arcendum statuit. Athletarum quoque praemia castigata moderatione correxit. Ei quidem qui Olympia vicisset quingentas drachmas, qui vero Isthmia,

Digitized by Google

τόν, καὶ ἀνάλογον ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἀπειρόκαλον γὰρ ἔχειν τὰς τούτων τιμάς, ἀλλὰ μόνον ἐκείνων τῶν ἐν πολέμοις τελευτησάντων, ὧν καὶ τοὺς υἱοὺς δημοσίᾳ τρέφεσθαι καὶ παι-
56. δεύεσθαι. ὅθεν καὶ ἐζήλουν καλοὶ κἀγαθοὶ γίνεσθαι κατὰ πόλεμον· ὡς Πολύζηλος, ὡς Κυναίγειρος, ὡς Καλλίμαχος, ὡς σύμπαντες οἱ Μαραθωνομάχοι· ἔτι δ' Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων καὶ Μιλτιάδης καὶ μυρίοι ὅσοι. ἀθληταὶ δὲ καὶ ἀσκούμενοι πολυδάπανοι, καὶ νικῶντες ἐπιζήμιοι, καὶ στεφανοῦνται κατὰ τῆς πατρίδος μᾶλλον ἢ κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν· γέροντές τε γενόμενοι κατὰ τὸν Εὐριπίδην

Τρίβωνες ἐκλείποντες bb) *οἴχονται κρόκας.*

IX. ὅπερ συνιδὼν ὁ Σόλων μετρίως αὐτοὺς ἀπεδέξατο. Κάλλιστον δὲ κἀκεῖνο· τὸν ἐπίτροπον τῇ τῶν ὀρφανῶν μητρὶ μὴ συνοικεῖν, μηδ' ἐπιτροπεύειν, εἰς ὃν ἡ οὐσία ἔρχεται τῶν
57. ὀρφανῶν τελευτησάντων. κἀκεῖνο· δακτυλιογλύφῳ μὴ ἐξεῖναι σφραγῖδα φυλάττειν τοῦ πραθέντος δακτυλίου· καὶ ἐὰν ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος ἐκκόψῃ τις, ἀντεκκόπτειν τοὺς δύο. ἃ μὴ ἔθου, μὴ ἀνέλῃ· εἰ δὲ μή, θάνατος ἡ ζημία. τῷ ἄρχοντι, ἂν μεθύων ληφθῇ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. Τά τε Ὁμή-

bb) ἐκλείποντες. Athenaeus X. p. 413. D. ἐκβαλόντες.

dari centum constituit: eademque ratione in certaminibus caeteris. Esse enim absurdum huiusmodi honores modum desiderare, solum vero eos qui in praeliis occubuissent, praemiis esse illustrandos: quorum filios ex publico nutriendos erudiendosque praecepit. Quo sane animati universi fortiter ac strenue in bellis dimicabant. Sic Polyzelus, sic Cynaegirus, sic Callimachus, sic omnes qui in Marathonis expeditione pugnaverunt. Sic praeterea Harmodius, Aristogiton, Miltiades, innumerabilesque alii. Hi vero dum exercentur, nimium pretiosi sumptuosique athletae, et dum vincunt, reipublicae detrimento sunt, et contra patriam magis quam adversus hostes coronantur: ac iuxta Euripidem, quum senuerint,

Tramis relicta deteruntur pallia.

Id praevidens Solon eos parcius accepit. Praeclare et illud statuit, ut curator cum pupillorum matre non cohabitet, cavitque ne is fieret curator, ad quem post pupillorum obitum res esset perventura. Illud item, non licere annulario, eius qui anulum vendidisset, servare sigillum. Et qui alteri unum oculum eruerit, ei ambos erui debere: et quae non posuisti, ne tollas: si quis scelus faxit, capitale esto. Principem, si

Digitized by Google

ρου ἐξ ὑποβολῆς γέγραφε φαψῳδεῖσθαι, οἷον ὅπερ ὁ πρῶτος εἶπεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. [μᾶλλον οὖν Σόλων Ὁμήρου ἐφώτισεν ἢ Πεισίστρατος, c)] ὡς φησι Διευχίδας ἐν πέμπτῳ Μεγαρικῶν. ἦν δὲ μάλιστα τὰ ἔπη ταυτί· „Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον" καὶ τὰ ἑξῆς. πρῶτος δὲ Σόλων τὴν τριακάδα ἔνην καὶ νέαν ἐκάλεσεν. καὶ πρῶτος τὴν 58.
συναγωγὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων ἐποίησεν εἰς τὸ συνεισφέρειν, ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν δευτέρῳ περὶ νομοθετῶν. ἀλλὰ καὶ τῆς στάσεως γενομένης οὔτε μετὰ τῶν ἐξ ἄστεως, οὔτε μετὰ τῶν πεδιέων d), ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τῶν παραλίων ἐτάχθη. Ἔλεγε δὲ τὸν μὲν λόγον εἴδωλον e) εἶναι X.
τῶν ἔργων· βασιλέα δὲ τὸν ἰσχυρότατον τῇ δυνάμει. τοὺς δὲ νόμους τοῖς ἀράχνιος ὁμοίους· καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ἐὰν μὲν ἐμπέσῃ τι κοῦφον καὶ ἀσθενές, στέγειν· ἐὰν δὲ μεῖζον, διακόψαν οἴχεσθαι. ἔφασκέ τε σφραγίζεσθαι τὸν μὲν λόγον σιγῇ, τὴν σιγὴν δὲ f) καιρῷ. ἔλεγε δὲ τοὺς παρὰ τοῖς τυράννοις δυναμένους 59.
παραπλησίους εἶναι ταῖς ψήφοις ταῖς ἐπὶ τῶν λογισμῶν. καὶ

c) [μᾶλλον οὖν — Πεισίστρατος.] Additicia videntur Rossio l. l. §. V. p. 19. sqq.
d) πεδιέων. Valckenarius ad Herodot. p. 447. a. edit. Wessel. coni. Πεδιαίων.
e) εἴδωλον. Edit. Froben. omittit.
f) τὴν σιγὴν δέ. Edit. Froben. τὴν δὲ σιγήν.

ebrius deprehensus esset, morte mulctandum. Homeri poemata, ut ordine resarcirentur, scripsit, ut esset versuum sensuumque consequentia. [Magis ergo Solon quam Pisistratus Homerum illustravit,] ut in quinto Megaricorum Dicuchidas ait. Praecipue autem hi versus erant: *Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον* et caetera. Primus autem trigesimam diem mensis *ἕνην καὶ νέαν* appellavit, novemque principum numerum ad sententias dicendas primo instituit: ut Apollodorus in secundo libro de legislatoribus refert. Seditione autem inter urbanos, agrestes ac maritimos exorta neutrarum se partium fecit. Aiebat sermonem esse imaginem quidem operum: regem vero, qui esset fortissimus viribus. Leges aranearum telis esse simillimas. illis quippe si quid leve et imbecillum inciderit, involvi ab eis atque contegi; si quid maius aut gravius, perrumpi ac perire. Sermonem quidem silentio, silentium vero tempore signari dicebat. Qui apud tyrannos auctoritate valerent, eos calculis quibus in componendis rationibus utimur, comparare consueverat. Ut enim illi interdum maiorem numerum, interdum minorem significant, ita et tyran-

Digitized by Google

γὰρ ἐκείνων ἑκάστην ποτὲ μὲν πλείω σημαίνειν, ποτὲ δὲ ἧττω· καὶ τούτων τοὺς τυράννους ποτὲ μὲν ἕκαστον μέγαν ἄγειν καὶ λαμπρόν, ποτὲ δὲ g) ἄτιμον. ἐρωτηθεὶς διὰ τί κατὰ πατροκτόνου νόμον οὐκ ἔθηκε, „Διὰ τὸ ἀπεπίσωτον," ἔφη. πῶς τε ἥκιστα ἀδικοῖεν οἱ ἄνθρωποι, „Εἰ ὁμοίως," ἔφη, „ἄχθοιντο τοῖς ἀδικουμένοις οἱ μὴ ἀδικούμενοι." καὶ „Τὸν μὲν πόρον ὑπὸ τοῦ πλούτου γεννᾶσθαι, τὴν δὲ ὕβριν ὑπὸ τοῦ πόρου."

XI. Ἠξίωσέ τε Ἀθηναίους τὰς ἡμέρας κατὰ σελήνην ἄγειν. καὶ Θέσπιν ἐκώλυσε τραγῳδίας ἄγειν h) καὶ διδάσκειν, ὡς ἀνω-
60. φελῆ τὴν ψευδολογίαν. ὅτ' οὖν Πλεισίστρατος ἑαυτὸν κατα-
XII. τρώσειεν, ἐκεῖθεν μὲν ἔφη ταῦτα φῦναι. τοῖς τε ἀνθρώποις συνεβούλευσεν, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν φιλοσόφων αἱρέσεων, τάδε· καλοκἀγαθίαν ὅρκου πιστοτέραν ἔχε. μὴ ψεύδου. τὰ σπουδαῖα μελέτα. φίλους μὴ ταχὺ κτῶ· οὓς δ' ἂν κτήσῃ μὴ ἀποδοκίμαζε. ἄρχε πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι. συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα i). νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ. μὴ κακοῖς ὁμίλει. θεοὺς τίμα, γονεῖς αἰδοῦ.

XIII. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Μιμνέρμου γράψαντος,

g) ποτὲ δέ. Edit. Froben. ὅτε δέ.
h) τραγῳδίας ἄγειν. Casaub. et Menag. coni. ᾄδειν.
i) ἄριστα. Edit. Froben. κάλλιστα.

nos horum quemque, prout libitum fuerit, aliquando illustrem et inclytum, aliquando obscurum habere et ignobilem. Interrogatus quamobrem contra parricidam legem non tulisset, quod desperasset, ait, hoc scelus. Quo pacto item homines minime humana iura violarent, si sic doleant et afficiantur, ait, qui iniuriis non lacessuntur, ut qui lacessuntur. Satietatem ex divitiis nasci, et ex satietate contumeliam gigni. Athenienses vero ut dies secundum lunae cursum agerent, monuit. Thespin tragoedias agere ac docere prohibuit, inutilem eas falsiloquentiam vocans. Ubi ergo se ipsum Pisistratus consternasset ac vulnerasset, hinc, ait, ista pullularunt. Sunt autem eius monita quibus consulere solebat hominibus, ut ait Apollodorus in libro de philosophorum sectis, huiusmodi: Virtutem atque probitatem iuramento fideliorem censе. Mentiri noli. Praeclara studiose meditare. Amicos cito noli parare, quos autem paraveris, ne reiicias. Tunc rege, quum primum didiceris regi. Consule non quae suavissima, sed quae sunt optima. Animum ac rationem ducem sequere. Noli malis congredi. Deos honora, parentes reverere. Aiunt quoque eum, cum Mimnermus scripsisset,

Digitized by Google

Ἀεὶ γὰρ ὅτεῳ γούνατ' ἐπαὶ ἀρχαλέον μελεδώνην k)
ἑξηκοντούτην l) πρῖν' κίχοι θανάτου,
ἐπιμωμήσεται αὐτῷ εἰπεῖν· 61.
Ἀλλ' εἴ μοι κἂν νῦν ἔτι πείρατος, ἔχελε τοῦτο·
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι νεῦ m) λώϊον ἐφρασάμην n).
καὶ μεταποίησον θρασέως τὰδι, ὧδε δ' ἄειδε o)·
ὀγδωκοντούτην p) μοῖρα κίχοι θανάτου.

τῶν δὲ φθομένων αὐτοῦ ἐστι τάδε· XIV.
Περφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον, ὄρα
μὴ κρυπτὸν ἔγχος q) ἔχων κραδίῃ,
φαιδρῷ r) προσχρέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ ἀχέμυθος
ἐκ μελαίνας φρενὸς γεγωνῇ s).

k) ἀρχαλέον μελεδώνην. Edit. Froben. ἀρχαλεδώνην.
l) ἑξηκοντούτην. Menagius putat Mimnermum scripsisse ἀγδωκοντούτην, Solonem ἑξηκοντούτην. V. Bachius ad Solon. Fragm. XXI. p. 100.
m) σεῦ. Edit. Froben. σ' εὖ.
n) λώϊον ἐφρασάμην. Legebatur νοῖον ἐπεφρασάμην. Emendavit Florens Christianus. V. Bachius l. l. p. 99.
o) καὶ μεταποίησον — ἄειδε. Edit. Froben. καὶ μεταποίησον ἀγυιάς, ταδὶ ὧδ' ἄειδε. Menag. καὶ μεταποίησον ἀγυιάς, ταδὶ ὧδε δ' ἄειδε. Rossius l. l. §. VI. p. 22. sq. corr. μεταποίησον δ' ἀγυιὰ τάδ'. Bachius l. l. καὶ μετὰκ. τάγυιο. τόδι, ὧδε δ' ἄειδε. quem vide p. 99. sq. Hermannus haec mihi scripsit: „Mutavit hos versus pro suo arbitrio Brunckius in Poesi gnomica p. 104. recepta inepta lectione λυγίως. Nec Schaeferus quidquam notavit. Ex cod. Cantabr. et Arund. scriptura ὄγδοα ἐς, i. e. OΓΔΟΑΕΣ elicias ΘΡΑCΕΙΣ.“
p) ὀγδωκοντούτην. Edit. Froben. ὀχδοηκοντούτην.
q) ἔγχος. Casaubonus Menagiusque coni. ἴχθος. Hermannus: „Ἔχθος Latini interpretis valde placet, etsi ἔγχος videtur defendi posse.“
r) κραδίῃ, φαιδρῷ. Edit. Froben. κραδίην φαιδρῷ.
s) περφυλαγμένος — γεγωνῇ. Haec versuum distinctio debetur Hermanno. Cf. Bachius ad Solon. Fragm. XXVII. p. 111. sq.

Ultimam aegritudinibus morbisque molestisque aegritudinibus octogenarium Parca offendat mortis,
intropentam illum dixisse:
At si mihi nunc tandem quid credas, tolle hoc, neque invide, quod te melius sentio.
Ac tu multa fortiter haecce inque atque sic cane: octogenarium Parca offendat mortis.
Sunt item quae metro celebrantur eius praecepta, in hunc sensum:
Tu si sapis, fac singulos probe observes, Ne forte quisquam tegat, quod habet intus Odium, et interim multa loquatur blando, Ac lingua duplex ex ore sonet mendax.

Digitized by Google

γέγραπται δὲ δῆλον μὲν ὅτι τοὺς νόμους, καὶ δημηγορίας δὲ καὶ εἰς ἑαυτὸν ὑποθήκας, ἐλεγεῖα, καὶ τὰ περὶ Σαλαμῖνος καὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἔπη πεντακισχίλια, καὶ ἰάμβους καὶ
XV. ἐπωδούς. Ἐπὶ δὲ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐπιγέγραπται τόδε·
62. Ἡ Μήδων ἄδικον παύσασ' ὕβριν, ἥδε Σόλωνα
τόνδε τεκνοῖ τ) Σαλαμὶς θεσμοθέτην ἱερόν.

ἤκμαζε μὲν οὖν περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα, ἧς τῷ τρίτῳ ἔτει ἦρξεν Ἀθηναίων, καθά φησι Σωσικράτης· ὅτε καὶ τίθησι τοὺς νόμους. ἐτελεύτησε δ' ἐν Κύπρῳ βιοὺς ἔτη ὀγδοήκοντα, τοῦτον ἐπισκήψας τοῖς ἰδίοις τὸν τρόπον, ἀποκομίσαι αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ εἰς Σαλαμῖνα καὶ τεφρώσαντας εἰς τὴν χώραν σπεῖραι. ὅθεν καὶ Κρατῖνος ἐν τοῖς Χείρωσι υ) φησιν αὐτὸν ποιῶν λέγοντα·

Οἰκῶ δὲ νῆσον, ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος,
ἐσπαρμένος κατὰ πᾶσαν Αἰακοῦ πόλιν.

63. ἔστι δὲ καὶ ἡμέτερον ἐπίγραμμα ἐν τῇ προειρημένῃ παμμέτρῳ, ἔνθα καὶ περὶ πάντων τῶν χ) τελευτησάντων ἐλλογίμων διείλεγμαι παντὶ μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ, ἐπιγράμμασι καὶ ψ) μέλεσιν, ἔχον οὕτως·

τ) τεκνοῖ. Legebatur τεκνεῖ. Corr. Casaub. et Menag. in observv. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 86. τόνδ' ἐπίκει, et v. l. τὴν Μήδων.
υ) Χείρωσι. Menag. Χείροσι.
χ) τῶν. Edit. Froben. omittit.
ψ) καὶ. Edit. Froben. omittit.

Constat eum scripsisse leges, conciones quoque et ad hese quaedam exhortatoria, elegias de Salamine Atheniensiumque republica ad quinque millia versuum: iambos etiam et epodos. Porro ipsius imagini in hunc sensum epigramma inscriptum est:

Quae dudum insanas Medorum propulit iras,
Legiferum Salamis pulcra Solona parit.

Floruit autem maxime circa quadragesimam sextam Olympiadem, cuius tertio anno princeps Atheniensium fuit, ut ait Sosicrates: quo etiam tempore leges eis dedit. Obiit autem in Cypro, aetatis suae anno octuagesimo: hoc suis mandans, ut Salaminem ipsius ossa transferrent atque in cinerem soluta per provinciam disseminarent. Quocirca et Cratinus in Chironibus ipsum ita loquentem facit:

Ego hanc, ut aiunt homines, insulam colo,
Sparsus per omnem Aiacis urbem strenui.

Exstat de illo et nostrum epigramma, ex eo cuius iam supra meminimus epigrammatum libro, ubi et de sapientibus

Digitized by Google

Σῶμα μὲν ἥρε z) Σάλαμις ἐν ἀλλοδαπῇ Κύπρου πυρί·
δοστᾶ δ' ἔχει a) Σαλαμὶς, οἷσι κόνις ἀσκάρδεα·
ψυχὴ δ' ἄβρεκτος εὐθὺς ἐς οὐρανὸν ἦγαγον ἅμ' ἅρμα
θῆκε νόημα πυκνοῖς b) κῆδεα κουφόταται.

Ἀπεφθέγξατο δέ, φασί, Μηδὲν ἄγαν. καὶ αὐτόν φησι Δίωνα XVI.
κουφίζῃ ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν, ἐπειδὴ δακρύειν c) τὸν
παῖδα τελευτήσαντα, Οὐ γὰρ ἡμεῖς οὐ παρειλήφαμεν πρὸς τὸν κό-
πον, ἀλλ' οὐδὲν ἀνύτειν d) λέγειν, ἀλλ' αὐτὸ δὲ τοῦτο δακρύειν, ὅτι οὐδὲν ἀνύω e). Φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπι- XVII.
στολαὶ αἵδε.

Σόλων Περιάνδρῳ.

Ἐπαγγέλλουσί f) μοι πολλοὶ τῶν ἐπιβουλεύειν σοὶ δὲ μὲν 64.
μέλλειν ἐπιόντων ἅπαντας πιστεύειν, οὐκ ἂν φθάνοις· ἐπι-
βουλεύσει δ' ἄν τις καὶ τῶν οὐχ ὑπόπτων, ἃ μὲν δείσας περὶ
αὐτῷ, ἃ δὲ σοὶ κατεγνωκώς, μὴ ἔχῃ ὅ τι οὐκ ἀρρωδοῦν-
τος, ὅτου τῇ πόλει χάριν καταθήσει ἐξευρὼν, ἢ μὴ ὑπόπτως

z) ἧρε. Edit. Froben. ἦρε.
a) δοτᾶ ἔχει. Legebatur ὀστᾶ δ' ἔχει. Correxit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 87.
b) αὐτοῖς. Gesneb. coni. ἀστοῖς.
c) δακρύσαι. Edit. Froben. δακρύειν.
d) ἀντεῖς. Edit. Froben. ἀνύτειν. V. Intpp. ad Gregor. Corinth. p. 70. ed. Schaefer.
e) ἀνύτω. Edit. Froben. ἀνύττω.
f) ἀπαγγέλλουσι. Menag. coni. ἀπαγγέλλουσι.

omnibus et doctrina praestantibus viris omni genere metrorum lusimus:

Cypria defunctum subtraxit flamma Salonem:
Ossa sed in cineres versa tenet Salamis.
Mox animus nitido sublatus ad aethera curru,
Quippe sacras leges pondera grata tulit.

Aiunt et hanc ipsius fuisse sententiam, Nihil nimis. Ipsumque refert Diogenides in Commentariis, quum lacrimaretur ac lugeret defunctam filiam, diceretque a quodam, at nihil proficis, respondisse, at propter hoc ipsum illacrimor, quia nihil proficio. Feruntur etiam istae eius epistolae:

Solon Periandro.

Scribis tibi plurimos insidiari. At tu, siquidem omnes e medio tolleris, ne sic quidem proficies. Insidiabitur enim tibi quispiam ex iis quos minime suspectos habes, partim sibi quidem metuens, partim te reprehendens, quod omnia formides nihilque non metuas: quin civitati gratificetur, minime suspectus. Hoc ergo optimum abstinere tyrannide, ne causas

Digitized by Google

εἶης. ἄρτιον μὲν οὖν ἦν ἀπέχεσθαι, ἵνα τῆς πόλεως ἀπαλλαγείης. εἰ δὲ πάντως τυραννητέον, φρόντιζον ὅπως τὴν ἀλλοδαπὴν δύναμιν μείζονα ἕξεις τῆς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐδεὶς ἔτι τοι δεινός, μηδὲ σὺ ἐκποδών τινα ποιοῦ.

XVIII. Σόλωνι Ἐπιμενίδης.

Οὔτε οἱ ἐμοὶ θεσμοὶ ἄρα Ἀθηναίοις ἐπαυλὺ ὠφέλουν ἔμελλον, οὔτε σὺ παθήρας τὴν πόλιν ὄνησας. τό τε γὰρ θεῖον καὶ οἱ νομοθέται οὐ καθ' ἑαυτοὺς ὠφέλουσι τοὺς πόλεις· οἱ δὲ ἀεὶ τὸ πλῆθος ἄγοντες ὅπως ἂν γνώμης ἔχωσιν. οὕτω δὲ καὶ τὸ θεῖον καὶ οἱ νόμοι, εὖ μὲν ἀγόντων, εἰσὶν
65. ὠφέλιμοι· κακῶς δὲ ἀγόντων, οὐδὲν ὠφελοῦσιν. οὐδ' οἱ ἐμοὶ ἀμείνους εἰσὶ καὶ ἅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα. οἱ γ' ἐπιφέροντες τὸ κοινὸν ἔβλαπτον, οἳ οὐκ ἐγένοντο ἐμποδὼν Πεισιστράτῳ ἐπιθέσθαι τυραννίδι. οὐδὲ ἐγὼ προλέγων πιστὸς ἦν· δοκῶν δὲ πιστότερος, πολακεύων Ἀθηναίους ἐμοῦ ἀληθεύοντος. ἐγὼ δὴ θέμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγίου τὰ ὅπλα εἶπον· τῶν μὲν μὴ αἰσθανομένων Πεισίστρατον τυραννικείοντα εἶναι ξυνετώτερος, τῶν δὲ ὀκνούντων ἀμύνασθαι ἀμεριμνότερος. οἱ δὲ μανίαν Σόλωνος κατεγίνωσκον. τελευτῶν δὲ g) ἐμαρτυράμην, „Ὦ

g) δέ. Menag. omittit.

omnis metus evaderes. Quod si tyrannidi omnino insistendum censes, compares tibi necesse est externas vires et peregrina auxilia urbanis viribus maiora, ut iam tibi nullus infestus sit, at tu neminem externum agas.

Solon Epimenidi.

Neque leges meae profecto Athenienses prositurae multum erant, neque tu eis antiquatis civitati fuisti emolumento. Deus enim ac latores legum non soli iuvare civitates possunt, sed qui multitudinem agunt in quamcunque sententiam volunt. His enim, si recte rem administrent, deus ac leges utiles sunt: sin autem male, nihil prosunt. Neque sane meae leges ac iura quae scripsi quicquam profuerunt, sed qui illas transgressi sunt, magna reipublicae invexere detrimenta, qui Pisistrato, ne tyrannidem invaderet, non obstiterunt: neque vero futura praedicenti mihi fides habebatur. Ille fidelior existimabatur Athenienses blandiens, quam ego vera proloquens. Positis igitur armis pro curia his quidem qui Pisistratum gestire tyrannidem non animadverterent, sapientiorem: eis vero qui libertatem reipublicae asserere maturerent, furiosum esse me dixi. At illi Solonis insaniam. Tandem ita patriam contentatus

Digitized by Google

πατρίς, οὗτος μὲν Σόλων ἕτοιμός τοι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀμύνειν· τοῖς δ' ἄλλοις μαίνεσθαι δοκῶ, ὥστε ἀπιέναι ἐκ μέσου ὁ μόνος ἐχθρὸς Πεισιστράτου· σὺ δὲ καὶ φίλος ὢν καὶ ἐπιτήδειος αὐτόν, εἴ τι βούλοιτο." ἔσθ' ὅπως σὺν ἀνδρὶ, ὦ ἑταῖρε, δεινοτάτῳ ἀψάμενον τῆς τυραννίδος. ἤρξατο μὲν δημαγωγεῖν· εἶτα 66. δὲ ἑαυτῷ τραύματα ποιήσας, παρελθὼν ἐπ' Ἠλιαίαν ἐβόα φεύγειν παθὼν ταῦτα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· καὶ φύλακας ἔδου παραδοῦναι οἱ τετρακοσίους κορυνηφόρους ἄνδρας h). οἱ δὲ ἀναχουσάσαντές μου πλεῖστον τοῖς ἄνδρας. οὗτοι δὲ ἦσαν κορυνηφόροι· καὶ μετὰ τοῦτο τὸν δῆμον κατέλυσεν· ἢ μάκτην ἔσπευδον ἐπαλλάξαι τοὺς πένητας αὐτῶν τῆς θητείας, οἵ μοι δὴ νῦν ξύμπαντες ἐνὶ δουλεύουσι Πεισιστράτῳ.

Σόλων Πεισιστράτῳ. XIX.

Πιστεύω μηδὲν κακὸν ὑπὸ σοῦ i) πείσεσθαι. καὶ γὰρ πρὸ τῆς τυραννίδος φίλος σοὶ ἦν, καὶ νῦν οὐ μᾶλλον διάφορος ἢ τῶν ἄλλων τις Ἀθηναίων ὅτῳ μὴ ἐρίζειν τυραννίδι. εἴτε δὲ ὑφ' ἑνὸς ἄρχεσθαι ἄμεινον αὐτοῖς, εἴτε δεῖ k) δημοκρατεῖσθαι, πεπίσθω ἢ ἑκάτερος γινώσκει l). καί σε φημὶ 67.

h) τετρακοσίους. Edit. Froben. omittit.
i) ὑπὸ σοῦ. Menag. ἐκ σοῦ.
k) δεῖ. Menag. δέῃ.
l) ἢ ἑκάτερος γινώσκει. Edit. Froben. ἢ ἑκάτερον γινώσκειν.

excessi: O patria, hic quidem Solon ille tibi opem ferre et facto et dicto promptus et paratus est, caeterum hisce et insanire videor. itaque te deserta proficiscor, solus ex omnibus Pisistrati inimicus: isti vero et favere et obsequi parati sunto. Nosti enim hominem, amice, quanto ille astu, quo ingenio, qua arte tyrannidem invaserit. Nam coepit blande plebem illicere, deinde sibi etiam vulnera inflixit, ac progressus in Eliaeam eaque se ab hostibus accepisse vociferans orabat quadringentos robustissimos iuvenes sibi custodes darent. At illi, me quidem reluctante, acquieverunt. Erant autem hi armati validis fustibus. His itaque stipatus statum reipublicae evertit. Dumque illi spe inani pauperes suos, ne mercede servirent, liberare student, omnes una sub iugum missi sunt, unique serviunt Pisistrato.

Solon Pisistrato.

Credo equidem nihil me abs te passurum mali. Nam ante tyrannidem tibi amicus eram, ne nunc quidem magis infensus quam alius quivis Atheniensium qui tyrannidem non ament. Sive autem unius imperio regi, sive publice rem administrari illis utilius sit, ex sua quisque sententia sta-

Digitized by Google

πάντων τυράννων m) εἶναι βέλτιστον. διαβήσομαι δὲ πρὸς Ἀθήνας· οὐ καλῶς ἔχον ὁρῶ, μή μέ τις μέμψηται, ὡς διαθεὶς Ἀθηναίους ἰσοπολιτείαν, καὶ παρὸν τυραννεῖν αὐτὸς οὐκ ἀξιώσας, νῦν ἐπανελθὼν ἀρτιπολιμην οἷος σὺ πράσσεις.

XX. Σόλων Κροίσῳ.

Ἀγαμαί σε τῆς περὶ ἡμᾶς φιλοφροσύνης καὶ νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, εἰ μὴ περὶ παντός μοι ἦν οἰκεῖν ἐν δημοκρατίᾳ, ἠβουλόμην ἂν μᾶλλον τὴν διαιταν ἔχειν ἐν τῇ παρὰ σοῦ n) βασιλείᾳ ἢ Ἀθήνῃσι, τυραννοῦντος βιαίως Πεισιστράτου o). ἁπλᾶ καὶ ἡδέων ἡμῖν ἡ βιοτή, ἔνθα πᾶσι τὰ δίκαια καὶ ἴσα. ἀφίξομαι δ' οὖν παρά σε, ἐπεύδων τοι ξένος γενέσθαι.

m) τυράννων. Edit. Froben. τύραννον.
n) παρὰ σοῦ. Meurg. παρὰ σοί.
o) τυραννοῦντος βιαίως Πεισιστράτου. Additicia videntur Rossio l. l. §. VII. p. 23. sq.

tuae. Certe tyrannorum te omnium esse praestantissimum fateor. Athenas autem redire mihi utile non esse cognosco, ne quis me iuste reprehendat, qui Atheniensibus dudum rempublicam ea aetate administrandam tradidissem, praesensque oblatam mihi tyrannidem sponte declinavissem, modo rediens factum tuum subita poenitentia probare videar.

Solon Croeso.

Amplector mirifice tuam in nos benevolentiam: et per deos immortales, nisi apud me iam pridem statuissem ibi sedem habere, ubi respublica sit libera, mallem apud te in tuo regno vitam quam Athenis agere, violenter tyrannidem exercente Pisistrato. Verum ibi suavius ex instituto nostro vivimus, ubi sunt omnibus aequa et communia iura. Veniam tamen ad te, ut tuo vel hospitio tantisper fruar.

Digitized by Google

CAPUT III.

XEIΛΩΝ.

Χείλων Δαμαγήτου Λακεδαιμόνιος. οὗτος ἐποίησεν ἐλεγεῖα ἀ) εἰς ἔπη διακόσια, καὶ ἔφασκε πρόνοιαν περὶ τοῦ μέλλοντος λογισμῷ καταληπτὴν εἶναι ἀνδρὸς ἀρετήν. πρός τε τὸν ἀδελφὸν δυσφοροῦντα ὅτι μὴ ἔφορος ἐγένετο, αὐτοῦ ὄντος, „Ἐγὼ μὲν γὰρ ἐπίσταμαι," εἶπεν b), „ἀδικεῖσθαι, σὺ δὲ οὔ." γέγονε δὲ ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν πέμπτην c) Ὀλυμπιάδα· Παμφίλη δέ φησι κατὰ τὴν ἕκτην. καὶ πρῶτον ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθυδήμου, ὥς φησι Σωσικράτης. καὶ πρῶτος εἰσηγήσατο ἐφόρους τοῖς βασιλεῦσι παραζευγνῦναι· Σάτυρος δὲ Λυκοῦργον. οὗτος, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ d), Ἱπποκράτει e) θυομένῳ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τῶν λεβήτων αὐτομάτων ζε- 68.

a) ἐλεγεῖα. Edit. Froben. ἐλεγεῖαν.
b) εἶπεν. Edit. Froben. omittit.
c) πεντηκοστὴν πέμπτην. Legebatur πεντ. ἕκτην. Restituit Casaubonus praeeunte Ambrosio. Scaliger ad Eusebii Chronicon infra legebat κατὰ τὴν πέμπτην, Palmerius κατὰ τὴν ἑξῆς. V. Menag. observv. p. 25. sq.
d) ἐν τῇ πρώτῃ. Edit. Froben. omittit.
e) Ἱπποκράτει. Edit. Froben. ἱπποκράτῃ.

CHILO.

Chilo Lacedaemonius patre Damageto fuit. Hic scripsit elegiam ad versus fere ducentos. Dicebat autem futurorum providentiam quae ratione comprehendi possit, virtutem viri esse. Indignanti fratri quod ephorus ipse non fieret, quum ille fuisset, Ego, inquit, pati iniurias scio, non tu. Fuit autem ephorus circa quinquagesimam et quintam Olympiadem: Pamphila autem circa sextam ait: primumque ephorum fuisse sub Euthydemo, auctore Sosicrate: primumque instituisse, ut ephori regibus adiungerentur: Satyrus Lycurgum dixit. Hic, ut Herodotus in primo historiarum libro refert, Hippocrati Olympiae sacrificanti, quum fervere abs-

Digitized by Google

σάντων, συνεβούλευσεν ἢ μὴ γῆμαι, ἢ, εἰ ἔχοι γυναῖκα, ἐκ-
II. πέμψαι καὶ παῖδας ἀπείπασθαι. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Αἰσώ-
69. που πυθέσθαι, ὁ Ζεὺς τί εἴη ποιῶν· τὸν δὲ φάναι, „Τὰ μὲν
ὑψηλὰ ταπεινοῦν, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῦν. ἐρωτηθεὶς τίνι διαφέ-
ρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, „Ἐλπίσιν ἀγα-
θαῖς." τί δύσκολον, „Τὸ τὰ ἀπόρρητα σιωπῆσαι, καὶ σχολὴν
εὖ διαθέσθαι, καὶ ἀδικούμενον δύνασθαι φέρειν." προσέταττε
δὲ καὶ ταῦτα· γλώττης κρατεῖν, καὶ μάλιστα ἐν συμποσίῳ.
μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον· εἰ δὲ μή, ἀκούσεσθαι ἐφ' οἷς
70. λυπήσεσθαι. μὴ ἀπειλεῖν μηδενί· γυναικώδες γάρ. ταχύτερον
ἐπὶ τὰς ἀτυχίας τῶν φίλων ἢ ἐπὶ τὰς εὐτυχίας πορεύεσθαι.
γάμον αὐτελῆ ποιεῖσθαι. τὸν τεθνηκότα μὴ κακολογεῖν. γῆρας
τιμᾶν. φυλάττειν ἑαυτόν. ζημίαν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος
αἰσχρόν· ἡ μὲν γὰρ ἅπαξ ἐλύπησε, τὸ δὲ διὰ παντὸς f). ἀτυ-
χοῦντι μὴ ἐπιγελᾶν. ἰσχυρὸν ὄντα πρᾶον εἶναι, ὅπως οἱ
πλησίον αἰδῶνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται. μανθάνειν τῆς αὐτοῦ
οἰκίας καλῶς προστατεῖν. τὴν γλῶτταν μὴ προτρέχειν ταῖν νοῦ.
θυμοῦ κρατεῖν. μαντικὴν μὴ ἐχθαίρειν. μὴ ἐπιθυμεῖν ἀδυνά-
των. ἐν ὁδῷ μὴ σπεύδειν. λέγοντα μὴ κινεῖν τὴν χεῖρα· μα-

f) διὰ παντός. Menag. διὰπαντός.

que ignis adminiculo lebetes coepissent, consuluit, aut persisteret caelebs, aut, si duxisset uxorem, dimitteret filiosque abdicaret. Ferunt cum et Aesopum interrogasse, quidnam faceret Iupiter, illumque respondisse, Excelsa deprimit et humilia extollit. Rogatus quo differant periti ab imperitis, Bona, inquit, spe. Quid difficile, Arcana, inquit, reticere, et otium recte dispensare, iniuriasque tolerare posse. Praecipiebat et haec: Lingua semper quidem, sed in convivio praesertim continenda. Proximo non maledicendum, alioquin audituros quae nobis dolebunt. Nemini intentandas minas: esse enim muliebre. Promptius ad amicorum adversos casus, quam ad secundos successus accurrendum. Nuptias modicas faciendas esse. Mortuo non maledicendum. Honorandam senectutem. Cavendum sibi ipsi. Damnum potius quam turpe lucrum eligendum: nam id semel tantum dolori esse, hoc semper. Nullius calamitates irridendas. Fortem mansuetum esse oportere, ut proximi non tam metuant quam revereantur. Discendum domui suae recte praeesse. Linguam praeire menti non permittendum. Superandam iracundiam. Divinationem non exsecrandam. Quae fieri non possint

Digitized by Google

ναῶν γὰρ. νόμους πείθεσθαι. ἡρέμα χρῆσθαι. τῶν δὲ φέρειν αὐτοῦ. μάλιστα εὐδοκίμησαν ἐπῳδαί· „Ἐν λεπίναις ἁπάντως ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται, δοὺς βάσανον φανερόν· ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε νοῦς ἔδοξε.“ Φασὶ δ' αὐτόν ποτε γηρυὸν ἤδη ὄντα εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν συνειδείη ἄγνωμον ἑαυτῷ ἐν τῷ βίῳ· διστάζειν δὲ περὶ ἑτέρου, περίνεω γάρ ποτε φίλῳ δίκην αὐτὸς μὲν κατὰ τὸν νόμον g), τὸν δὲ φίλον πείσειν ἀποδικάσαι αὐτοῦ, ἵνα ἀμφοτέρων καὶ τῶν νόμου καὶ τῶν φίλων τηρήσῃ. Εὐδοξότατος δὲ k) μάλιστα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο προειπὼν περὶ Κυθήρων i) τῆς νήσου τῆς Λακωνικῆς. καταμαθὼν γὰρ τὴν φύσιν αὐτῆς, „Εἴθε,“ ἔφη, „μὴ ἐγεγόνει k), ἢ γενομένη καταβυθισθῆναι.“ καὶ εὖ προύνοήσατο. Δημάρατος μὲν γὰρ φυγὰς ὢν Λακεδαιμονίων Ξέρξῃ συνεβούλευσε τὰς ναῦς συνέχειν ἐν τῇ νήσῳ· κἂν ἑαλώκει ἡ Ἑλλάς, εἰ ἐπείσθη Ξέρξης. ὕστερόν τε Νικίας ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν κατασυρφήσαντος τὴν νῆσον, φρουρᾶν ἔχθα-

I. 71.

II.

III.

IV.

72.

g) αὐτὸς μὲν κατὰ τὸν νόμον. Casaubonus hic aliquid deesse suspicabatur. Menag. coni. κρίνων γάρ ποτε φίλῳ δίκην, αὐτὸς μὲν κατεδίκαζε κατὰ τὸν νόμον, τοὺς δὲ φίλους ἔπεισεν ἀποδικάσαι αὐτόν, ἵνα ἀμφοτέρῳ καὶ τὸν νόμον καὶ τὸν φίλον τηρήσῃ.

h) θέ. Edit. Froben. δή.

i) Κυθήρων. Edit. Froben. κυθήρου.

k) ἐγεγόνει. Edit. Froben. γεγόνει.

non appetenda. In via non festinandum. Inter loquendum non agitandam manum: esse enim vecordium. Obtemperandum legibus. Quietem adamandam. Inter caeteras eius sententias haec maxime placuit, qua dixerat lapidcis cotibus aurum examinari, et dare apertum sui documentum: auro autem bonorum malorumque hominum mentem, cuiusmodi sit, comprobari. Aiunt illum, quum iam esset vetulus, dixisse nihil sibi esse conscium in tota vita contra aequi viri iudicium fecisse: una tamen re se medice moveri, quod quum semel inter amicos illi iudicandum esset, neque contra ius agere aliquid vellet, persuaserit amico iudicium a se provocaret, ut sic nimirum utrumque, legem et amicum, servaret. In maxima gloria praecipue apud Graecos fuit, quod de Cytheris insula Laconiae praedixerat. Nam quum illius naturam situmque didicisset, Utinam, inquit, haec nunquam fuisset, aut certe simulac nata est, submersa esset. Ac praeclare praeviderat. Demaratus enim Lacedaemone fugiens Xerxi consulnerat in ea insula naves contineret: et profecto in ditionem hostium venisset Graecia, si id regi persuasisset. Postea vero Nicias bello Peloponnesiaco eversa insula prae-

Digitized by Google

τέσσαρσιν Ἀθηναίων, καὶ πάμπολλα τοὺς Λακεδαιμονίους κακὰ V. διέθηκε. Βραχυλόγος τε ἦν· ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χειλώνειον καλεῖ Βράγχου δὲ εἶναι, ὃς τὸ ἱερὸν ἔκτισε τὸ ἐν Βραγχίδαις l). ἦν δὲ γέρων περὶ τὴν πεντηκοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα, ὅτε Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς ἤκμαζεν. ἐτελεύτησε δ', ὡς φησὶν Ἕρμιππος, ἐν Πίσῃ m), τὸν υἱὸν Ὀλυμπιονίκην ἀσπασάμενος πυγμῇ. ἔπαθε δὲ n) τοῦτο ὑπερβολῇ τε χαρᾶς καὶ ἀσθενείᾳ πολυετίας. καὶ αὐτὸν πάντες οἱ κατὰ τὴν πανήγυριν ἐντιμότατα παρέπεμψαν. ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγραμμα o) ἡμῶν·

78. Φωσφόρε, σοί, Πολύδευκες, ἔχω χάριν, οὕνεκεν p) υἱὸς
Χείλωνος πυγμῇ χλωρὸν ἔλεν κότινον.
Εἰ δ' ὁ πατὴρ στεφανοῦχον ἰδὼν τέκνον ἤμυσεν ἡσθείς,
οὐ νεμεσητόν· ἐμοὶ τοῖος ἴτω θάνατος.

ἐπὶ δὲ τῆς εἰκόνος αὐτῷ ἐπιγέγραπται τόδε·

l) Βράγχου — Βραγχίδαις. Mutila videntur Menagio.
m) Πίσῃ, Edit. Froben. πίσσῃ. V. Creuzer. Melett. Part. I. p. 19.
n) ἔπαθε δέ. Menag. ἔπαθεν δή.
o) ἐπίγραμμα. Menag. omittit.
p) οὔνεκεν. Edit. Froben. et Menag. οὔνεκα. Correxit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 88.

sidium illic Atheniensium statuit, Lacedaemoniosque multis cladibus afflixit. Erat in loquendo brevis: atque ob eam rem Aristagoras Milesius hunc loquendi morem Chilonium appellat, et Branchi fuisse ait, qui templum apud Branchidas aedificavit. Senuerat iam circa quinquagesimam secundam Olympiadem, quo tempore florebat Aesopus fabularum scriptor. Obiit autem, ut Hermippus ait, Pisae, amplexus atque osculatus filium, quod in Olympicis fuisset coronatus. Defunctum asserunt immodica laetitia et senii imbecillitate. Omnes autem qui ad celebritatem convenerant, honorificentissime iusta persolverunt. Est in hunc quoque nostrum epigramma:

Phosphore reddatur Pollux tibi gratia, quod fert
Chilonis natus tempora cincta pugil.
Serta videns nati genitor, si laetus obivit
Mortem, non mirum: mors mihi talis eat.

Ipsius item imagini inscriptum:

Digitized by Google

Τόνδε δορυστέφανος q) Σπάρτα Χείλων' ἐφύτευσεν r),
ὃς τῶν ἑπτὰ σοφῶν πρῶτος ἔφυ σοφίῃ s).

Ἀπεφθέγξατο· Ἔγγύα, πάρα δ' ἄτα t). ἔστιν αὐτοῦ καὶ ἐπι- VI.
στόλιον τόδε·

Χείλων Περιάνδρῳ.

Ἐπιστέλλεις ἐμὶν ἐπιβουλεύειν u) ἐπὶ ἐκδάμως, ὡς αὐτὸς καὶ ἐξέρποις x). ἐγὼν y) δὲ δοκέω καὶ τὰ οἰκεῖα σφαλερὰ ἦμεν ἀνδρὶ μονάρχῳ, καὶ τήνυν τυράννων εὐδαιμονίζω ὅστις καὶ ἄκος ἐξ αὐτὸς αὐτῶ z) καταθάνῃ.

q) δορυστέφανος. Iacobs. Anthol. Gr. IX. 696. δορισστέφανος. V. Pabbeck. ad Phrynich. p. 535.
r) Χείλων' ἐφύτευσεν. Iacobs. l. l. Χείλωνα φύτευσεν.
s) σοφίῃ. Iacobs. l. l. σοφίᾳ.
t) ἔγγύα, πάρα δ' ἄτα. Edit. Froben. ἐγγύη πάρα δ' ἄτη.
u) ἐπιστέλλεις ἐμὶν ἐπιβουλεύειν. Casaubono debetur, cui assentitur Menagius, Edit. Froben. ἐπιστ. ἐμὴν ἐπιβατείαν. Menag. ἐμπέδως στρατείας.
x) ὡς αὐτὸς καὶ ἐξέρποις. Casaubonus coni. καὶ ὡς αὐτὸς ἐξέρποις.
y) ἐγὼν. Edit. Froben. ἐγώ.
z) ἐξ αὐτὸς αὐτῶ. Edit. Froben. αὐτοῦ. Menag. coni. ἐξ αὐτῷ αὐτός.

Hic sapiens forti natus Lacedaemone Chilon,
Qui e numero septem maximus unus erat.

Eius est ea sententiola. Sponsioni non deesse iacturam. Brevis quoque epistola ipsius fertur huiusmodi:

Chilo Periandro.

Scribis mihi ad peregrinos te cum exercitu profecturum, ut ipse quoque prorepas. Atqui ego monarchae nec sua tuta esse puto, felicemque eum tyrannum censeo, cui in sua domo absque sanguine contigerit mori.

Digitized by Google

CAPUT IV.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

1. 74. Πιττακὸς Ὑρραδίου Μιτυληναῖος. φησὶ δὲ Δοῦρις τὸν πατέρα αὐτοῦ Θρᾷκα εἶναι. οὗτος μετὰ τῶν Ἀλκαίου γενόμενος ἀδελφῶν Μέλαγχρον καθεῖλε τὸν τῆς Λέσβου τύραννον· καὶ περὶ τῆς Ἀχιλλείτιδος χώρας μαχομένων Ἀθηναίων καὶ Μιτυληναίων ἐστρατήγει μὲν αὐτός α), Ἀθηναίων δὲ Φρύνων παγκρατιαστὴς Ὀλυμπιονίκης. συνέβητο δὴ μονομαχῆσαι πρὸς αὐτόν· καὶ δίκτυον ἔχων ὑπὸ τὴν ἀσπίδα λαθραίως περιέβαλε τὸν Φρύνωνα, καὶ κτείνας ἀνεσώσατο τὸ χωρίον. ὕστερον μέν τοί φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθη-
II. 75. ναίοις προσκρῖναι. Τότε δ' οὖν τὸν Πιττακὸν ἰσχυρῶς ἐτίμησαν οἱ Μιτυληναῖοι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐνεχείρισαν b) αὐτῷ. ὁ

a) ἐστρατήγει μὲν αὐτός. Hic *Μιτυληναίων* excidisse coniiciunt Casaubonus et Menagius. Sed excidit nihil.
b) ἐνεχείρισαν. Edit. Froben. et Menag. ἐχειρίσαν.

PITTACUS.

Pittacus Mitylenaeus Hyrrhadio patre, quem Thraca fuisse Duris auctor est. Hic una cum Alcaei fratribus Melanchrum Lesbi tyrannum profligavit. Et quum de agri Achillitidis possessione inter Athenienses et Mitylenaeos armis decerneretur, imperator ipse exercitus cum Phrynone Atheniensium duce, qui et Pancratiastes et Olympionices fuerat, singulari certamine pugnare instituit. Rete igitur clypeo tegens Phrynonem eo, dum non cavet, involvit, ipsoque peremto agrum servavit. Postea vero Athenienses disceptasse cum Mitylenaeis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiae iudice Atheniensibus adiudicatum tradit Apollodorus in Chronicis. Hinc igitur Pittacum in summo honore Mitylenaei habuere, eique principatum tradiderunt, quem

Digitized by Google

δὲ δέκα ἔτη κατασχὼν καὶ εἰς τάξιν ἀγαγὼν τὸ πολίτευμα, κατέθετο τὴν ἀρχήν, καὶ δέκα ἐπεβίω ἄλλα. καὶ χώραν αὐτῷ ἀπένειμαν οἱ Μιτυληναῖοι· ὁ δὲ ἱερὰν ἀνῆκεν c), ἥτις νῦν Πιττάκιος καλεῖται. Σωσικράτης δέ φησιν ὅτι ὀλίγον ἀποτεμόμενος d) ἔφη τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πλεῖον εἶναι. ἀλλὰ καὶ Κροίσου διδόντος χρήματα οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν ἔχειν ὧν ἐβούλετο διπλάσια· ἄπαιδος γὰρ τἀδελφοῦ τελευτήσαντος κεκληρονομηκέναι. Παμφίλη δέ φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν ὑπομνημά- III.
των, ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τυρραῖον καθήμενον ἐπὶ κουρείου 76.
ἐν Κύμῃ χαλκεύς τις πέλεκυν ἐμβαλὼν ἀνέλοι. τῶν δὲ Κυμαίων πεμψάντων τὸν φονέα τῷ Πιττακῷ, μαθόντα καὶ ἀπολύσαντα εἰπεῖν, „Συγγνώμη μετανοίας κρείσσων“ Ἡράκλειτος δέ φησιν, Ἀλκαῖον ὑποχείριον λαβόντα καὶ ἀπολύσαντα φάναι, „Συγγνώμη τιμωρίας κρείσσων.“ νόμους δὲ ἔθηκε· τῷ μεθύοντι e), ἐὰν ἁμάρτῃ, διπλῆν εἶναι τὴν ζημίαν· ἵνα μὴ μεθύωσι, πολλοῦ κατὰ τὴν f) νῆσον οἴνου γινομένου. Εἰπέ τε καλε- IV.
πὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται λέγων g)·

c) ἀνῆκεν. Florens Christianus corr. ἀνέθηκεν.
d) ἀποτεμόμενος. Edit. Froben. ἀποτυγχανόμενος.
e) νόμους δὲ ἔθηκε· τῷ μεθύοντι. Wyttenbach. ad Plutarchi Morall. p. 961. ed. Oxon. Tom. II. p. 248. ed. Lips. „— nisi legendum νόμον, certe post ἔθηκε excidisse putandum ἐν οἷς vel simile.“
f) τὴν. Edit. Froben. omittit.
g) λέγων. Edit. Froben. omittit.

ille quum decem annis tenuisset ac rempublicam praeclaris ordinibus constituisset, se ipsum sponte magistratu abdicavit. Decem inde alios supervixit annos, agrumque sibi a Mitylenaeis traditum sacravit, qui nunc Pittacius dicitur. Porro Sosicrates ait eum cum partem abscidisset, dimidium sibi plus toto dixisse. Sed et Croeso pecunias ad se mittente suscipere noluit, duplo plura quam vellet se habere contestatus. Defuncto enim fratre sine liberis haereditatem ad se pertinere. Pamphila autem in secundo Commentariorum Tyrrhaeum refert ipsius filium, quum sederet in tonstrina Cumis, iniecta securi ab aerario fuisse necatum: a Cumanis vero vinctum homicidam ad Pittacum missum, atque ab eo poena fuisse absolutum, dicente, quum rem cognovisset, indulgentiam poenitentiae esse praeferendam. Heraclitus autem Alcaeum asserit habuisse captivum, liberumque dimisisse, veniamque supplicio meliorem dixisse. Ebrios quum peccarent, duplici poena afficiendos per leges statuit, ut caverent temulentiam: abundat quippe vino insula. Feruntur eius istae sententiae: Perdifficile est bonum esse: cuius

Digitized by Google

„Ἄνδρα ἀγαθὸν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπόν, τὸ Πιττάκειον.“ 77. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ· „Ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ gg) θεοὶ μάχονται.“ καὶ „Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.“ ἐρωτηθεὶς δέ ποτε τί ἄριστον, „Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.“ καὶ ὑπὸ Κροίσου, τίς ἀρχὴ μεγίστη, „Ἡ τοῦ ποικίλου,“ ἔφη, „ξύλου“ σημαίνων τὸν νόμον. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς νίκας ἄνευ αἵματος ποιεῖσθαι. ἔφη δὲ καὶ πρὸς τὸν Φωκαϊκὸν φάσκοντα δεῖν ζητεῖν ἄνθρωπον σπουδαῖον, „Ἂν λίαν,“ ἔφη, „ζητῇς, οὐχ εὑρήσεις.“ καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους τί εὐχάριστον, „Χρόνος,“ ἔφη· ἀφανές, 78. „Τὸ μέλλον“ πιστόν, „Γῆ“ ἄπιστον, „Θάλασσα.“ ἔλεγέ τε συνετῶν h) ἀνδρῶν, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται· ἀνδρείων δέ, γενόμενα εὖ θέσθαι. ὃ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ. ἀτυχίαν μὴ ὀνειδίζειν, νέμεσιν αἰδούμενον. παραχαταθήκην λαβόντα ἀποδοῦναι. φίλον μὴ λέγειν κακῶς, ἀλλὰ μηδὲ ἐχθρόν. εὐσέβειαν ἀσκεῖν. σωφροσύνην φιλεῖν. ἀλήθειαν ἔχειν, πίστιν, ἐμπειρίαν, ἐπι- V. δεξιότητα, ἑταιρίαν, ἐπιμέλειαν. Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε·

gg) οὐδέ. Edit. Froben. οὐ.
h) συνετῶν. Menag. συνετῶν μέν.

etiam Simonides meminit his: *Virum bonum vere esse arduum secundum Pittacum.* meminit item Plato in Protagora: Necessitati ne deos quidem reluctari. principatum virum declarare. Interrogatus aliquando quid esset optimum, Quod in praesentia, inquit, occurrit, bene agere. A Croeso item rogatus quodnam esset maximum imperium, Ligni, inquit, varii: legem nimirum innuens. Dicebat autem victorias sine sanguine acquiri. Phocaico item dicenti, quaerendum esse studiosum ac frugi virum, Etiamsi valde, inquit, quaesieris, non invenies. Percontantibus quidnam esset maxime gratum, Tempus, ait: quid obscurum, Futurorum eventus, inquit: quid fidele, Terra: quid contra infidum, Mare, inquit. Dicebat prudentium virorum esse, prius quam adversa eveniant praevidere ne eveniant: fortium vero, quum evenissent probe constituere. Quod, inquit, facere instituis, noli praedicare: nam si facere nequiveris, rideberis. Infelicitatem nemini exprobrandam, qui invidiam vereatur. Depositum quum acceperis, redde. Amico noli maledicere, ac ne inimico quidem. Pietatem colas: ama temperantiam: veritati stude: fidem, peritiam, dexteritatem, amicitiam diligentiamque custodi. Quae vero cecinit, eorum haec maxime probantur:

Digitized by Google

Ἔχοντα i) δεῖ τόξα k) καὶ ἰοδόκον φαρέτρην
στείχειν ποτὶ l) φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα
κραδίη m) νόημα.

ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη ἑξακόσια, καὶ ὑπὲρ νόμων κατα- 79.
λογάδην τοῖς πολίταις. Ἤκμαζε μὲν οὖν περὶ τὴν τεσσαρα- VI.
κοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα· ἐτελεύτησε δ' ἐπὶ Ἀριστομέ-
νους n) τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος,
βιοὺς ὑπὲρ ἔτη ἑβδομήκοντα, ἤδη γηραιός. καὶ αὐτῷ ἐπὶ τοῦ
μνήματος ἐπιγέγραπται τόδε·

Οἰκείοις δακρύοις ἃ γειναμένα κατεθάπτει
ἐνθάδε Λέσβος υἱόν, Πιττακόν, Ὑρραδίου o).

ἀπόφθεγμα αὐτοῦ· Καιρὸν γνῶθι. Γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Πιτ- VII.
τακὸς νομοθέτης, ὥς φησι Φαβωρῖνος ἐν ἀπομνημονευμάτων

i) *Ἔχοντα — νόημα.* Hanc versuum distinctionem Hermanni benevolentiae debeo.
k) *τόξα.* Restituit Hermannus. Legebatur *τόξον.*
l) *ποτί.* Edit. Froben. *ἐπί.*
m) *κραδίη.* Edit. Froben. *κραδίην.*
n) *Ἀριστομένους.* Edit. Froben. *ἀριστοδήμου.*
o) *οἰκείοις — Ὑρραδίου.* Edit. Froben. et Menag. alterum versum praebent talem:

ἐνθάδε Πιττακὸν ἡδ' ἱερὰ Λέσβος.

priorem Menagiana talem:

οἰκεῖοι δακρύοισι λογάδην, ἢ κακὰ λαλεῖ.

Secutus sum coniecturam, quam primam de tribus proposuit Menagius, confirmatam illam codd. Cantabr. et Arundel. lectione.

Sumpto arcu et iaculis sagittiferaque pharetra
Impetendum hominem improbum.
Nam fidum nihil lingua loqui valet,
Dum cordi duplex alte insedit sensus.

Fecit item ad sexcentos elegos versus, et carptim de legibus ad civea. Floruit maxime circa XLII. Olympiadem. Mortuus est autem sub Aristomeno, tertio anno LII. Olympiadis, quum vixisset supra annos septuaginta, iam totus senio confectus, sepultumque in Lesbo monumento ipsius inscriptum epigramma testatur:

Condidit hoc tumulo lacrymis te, Pittace, Lesbos
Sacra suis, obitu languida facta tuo.

Est illa eius sententia, Tempus nosce. Fuit et alter Pittacus legislator, cuius et Phavorinus in primo Commentario-

Digitized by Google

πρώτῳ καὶ Δημήτριος ἐν p) ὁμωνύμοις, ὃς καὶ μικρὸς προς-
VIII. ηγορεύθη. Τὸν δ' οὖν σοφὸν λέγεται ποτὲ νεανίσκῳ συμβου-
λευομένῳ περὶ γάμου ταῦτα εἰπεῖν, ἃ φησὶ Καλλίμαχος ἐν
τοῖς ἐπιγράμμασι·

80. Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο q) Πιττακὸν οὕτως r)
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρραδίου·
Ἄττα s) γέρον, δοιός μοι) καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα u), γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
ἤνιδε x), κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια· χὠ μὲν ἐπίστην y)
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα.

p) ἐν. Edit. Froben. omittit.
q) ἀνήρετο. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 89. ἀνείρετο.
r) οὕτω. Legebatur οὕτως.
s) ἄττα. Edit. Froben. et Menag. ἄντα.
t) δοιός μι. Edit. Froben. δοῖός μι.
u) σκίπωνα. Iacobs. l. l. σκήπωνα. V. Iacobs. Nott. Critt. ad Anthol. Gr. VI. 293, 1. T. III. p. 198.
x) ἤνιδε. Ita Iacobs. l. l. Edit. Froben. et Menag. ἠνίδε. V. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 286. ed. Schaefer.
y) ἐπίστη. Menag. ἐφίστη.

rum et Demetrius in Aequivocis meminit, qui et minor appellatus est. Fertur autem sapiens ille quum aliquando ab adolescente compelleretur de nuptiis eum consulente, ea dixisse, quae Callimachus in epigrammatis scribit:

Nuper Atarnaeus rogitabat Pittacon hospes,
Hyrrhadii natum, quem Mitylena tulit:
Care senex, gemina invitat me taeda, puella
Una mihi par est gente simulque opibus:
Altera sed praestat. tu fare quod expedit, oro,
Ducenda in thalamos utra mihi uxor erit?
Dixerat: ille brevi elato, senis arma, bacillo,
Ecce, ait, hi totam rem, mihi crede, docent.
Illi autem celeres scuticis levioribus orbes
Gyrabant latis in triviis pueri.
I, sequere illorum vestigia, dicit: et ille
Accedit: recinunt: tu tibi sume parem.

Digitized by Google

Ταῦτ᾽ εἶπον ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
ἁρπάσαθαι, παίδων πληθόνα[a]) συνθέμενος.
τὴν δ᾽ ὀλίγην ὡς πεῖνος εἰς οἶκόν ἤγαγε[a]) νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ᾽ ἰὼν[b]) τὴν παρὰ σαυτὸν ἔλα.

δοκεῖ δ᾽ ἐκ διαθέσεως αὐτὰ εἰρηκέναι. εὐγενεστέρα γὰρ αὐτῷ 81.
οὖσα ἡ γυνὴ, ἐπειδήπερ ἦν Δράκοντος ἀδελφὴ τοῦ Πενθίλου, ἐφόδρα κατεσοβαρεύετο αὐτοῦ[c]). Τοῦτον Ἀλκαῖος σαράποδα IX.
μὲν καὶ σάραπον ἀποκαλεῖ διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπιεύρειν τὼ πόδε· χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλουν· γαύρηκα[d]) δὲ ὡς εἰκῇ γαυριῶντα· φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα ὅτι παχὺς ἦν· ἀλλὰ μὴν καὶ ζοφοδορπίδαν ὡς ἄλυχνον· ἀγάσυρτον δὲ ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν. τούτῳ γυμνάσιον σῖτον ἀλεῖν, ὡς φησι Κλέαρχος ὁ φιλόσοφος. Καὶ αὐτοῦ ἐστιν ἐπιστόλιον τοιόνδε· X.

Πιττακὸς Κροίσῳ.

Κέλευί με[e]) ἰνεῖσθαι ἐς Λυδίαν, ὅπως σοι τὸν ὄλβον ἴδωμι· ἐγὼ δὲ καὶ μὴ ὁρεῖς πέπεισμαι τὸν Ἀλυάττεω[f]) παῖ-

a) κληδόνα. Edit. Froben. κληδόνι. Menag. κληδόνι.
a) ἐς οἶκον ἤγαγε. Iacobs. l. l. ἐς οἶκον ἐπήγετο.
b) σύ γ᾽ ἰών. Legebatur σὺ Λίων. Correxit Iacobs. l. l.
c) αὐτοῦ. Edit. Froben. αὐτῷ. Menag. αὐτόν.
d) γαύρηκα. Legebatur γαύρικα. Emendavit Menagius in observv.
e) κέλευί μι. Edit. Froben. κέλευσαί μι.
f) Ἀλυάττεω. Edit. Froben. ἀλύτεω.

Haec ubi deprendit, iuvenum aequis lusibus hospes
Commonitus magnis aedibus abstinuit.
Ac tenuem modicas uxorem duxit in aedes:
Ergo fac posthac tu tibi sume parem.

Videtur autem ex affectu ita dixisse. Nam nobiliorem ipse duxerat Draconis filii Penthili sororem, quae in illum immodice superba erat. Hunc Alcaeus σαράποδα et σάραπον vocat, quod latos pedes traheret: χειροπόδην autem, quod vulnera in pedibus haberet, quae χειράδες appellantur: γαύρηκα, quod frustra intumesceret: φύσκωνα vero et γάστρωνα, quod pingui esset aqualiculo: porro ζοφοδορπίδαν quoque, quod obtusam haberet oculorum aciem: ἀγάσυρτον vero, quod obtrectatoribus pateret et sordidus esset. Huic exercitium fuit molendi tritici, ut Clearchus philosophus testatur. Est autem eius brevis epistola huiusmodi:

Pittacus Croeso.

Iubes me in Lydiam venire spectatum opes tuas. Ego etsi illas minime aspexi, nihil ambigo, Alyattis filium regum

Digitized by Google

τέσι τῶν Ἀθηναίων, καὶ πάμπολλα τοὺς Λακεδαιμονίους κακὰ V. διέθηκε. Βραγχιδόγε τε ἦν· ὅθεν καὶ Ἀριστηγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χειλώνειον καλεῖ Βράγχου δὲ εἶναι, ὃς τὸ ἱερὸν ἔκτισε τὸ ἐν Βραγχίδαις l). ἦν δὲ γέρων περὶ τὴν πεντηκοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα, ὅτε Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς ἤκμαζεν. ἐτελεύτησε δ', ὡς φησὶν Ἕρμιππος, ἐν Πίσῃ m), τὸν υἱὸν Ὀλυμπιονίκην ἀσπασάμενος πυγμῇ. ἔπαθε δὲ n) τοῦτο ὑπερβολῇ τε χαρᾶς καὶ ἀσθενείᾳ πολυετίας. καὶ αὐτὸν πάντες οἱ κατὰ τὴν πανήγυριν ἐντιμότατα παρεπέμψαν. ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγραμμα o) ἡμῶν·

78. Φωσφόρε, σοί, Πολύδευκες, ἔχω χάριν, οὕνεκεν p) υἱὸς
Χείλωνος πυγμῇ χλωρὸν ἔλεν κότινον.
Εἰ δ' ὁ πατὴρ στεφανοῦχον ἰδὼν τέκνον ἤμυσεν ἡσθείς,
οὐ νεμεσητόν· ἐμοὶ τοῖος ἴτω θάνατος.

ἐπὶ δὲ τῆς εἰκόνος αὐτῷ ἐπιγέγραπται τάδε·

l) Βράγχου — Βραγχίδαις. Mutila videntur Menagio.
m) Πίσῃ. Edit. Froben. πίσσῃ. V. Creuzer. Meleti. Part. I. p. 19.
n) ἔπαθε δέ. Menag. ἔπαθεν δή.
o) ἐπίγραμμα. Menag. omittit.
p) οὕνεκεν. Edit. Froben. et Menag. οὔνεκα. Correxit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 88.

sidium illic Atheniensium statuit, Lacedaemoniosque multis cladibus afflixit. Erat in loquendo brevis: atque ob eam rem Aristagoras Milesius hunc loquendi morem Chilonium appellat, et Branchi fuisse ait, qui templum apud Branchidas aedificavit. Senuerat iam circa quinquagesimam secundam Olympiadem, quo tempore florebat Aesopus fabularum scriptor. Obiit autem, ut Hermippus ait, Pisae, amplexus atque osculatus filium, quod in Olympicis fuisset coronatus. Defunctum asserunt immodica laetitia et senii imbecillitate. Omnes autem qui ad celebritatem convenerant, honorificentissime iusta persolverunt. Est in hunc quoque nostrum epigramma:

Phosphore reddatur Pollux tibi gratia, quod fert
Chilonis natus tempora cincta pugil.
Serta videns nati genitor, si laetus obivit
Mortem, non mirum: mors mihi talis eat.

Ipsius item imagini inscriptum:

Digitized by Google

Τόνδε δορυστέφανος q) ἔπαρτα Χείλων' ἐφύτευσεν r),
ὃς τῶν ἑπτὰ σοφῶν πρῶτος ἔφυ σοφίῃ s).

Ἀπεφθέγξατο· Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα t). ἔστιν αὐτοῦ καὶ ἐπι- VI.
στόλιον τόδε·

Χείλων Περιάνδρῳ.

Ἐπιστέλλεις ἐμὶν ἐκστρατεύειν u) ἐπὶ ἐκδάμως, ὡς αὐτὸς καὶ ἑξέρποις x). ἐγὼν y) δὲ δοκέω καὶ τὰ οἰκεῖα σφαλερὰ ἦμεν ἀνδρὶ μονάρχῳ, καὶ τήνδε τυράννων εὐδαιμονίζω ὅστις καὶ οἴκοι ἐξ αὐτὸς αὐτῶ z) κατθάνῃ.

q) δορυστέφανος. Iacobs. Anthol. Gr. IX. 696. δορισστέφανος. V. Pal-beck. ad Phrynich. p. 535.
r) Χείλων ἐφύτευσεν. Iacobs. l. l. Χείλωνα φύτευσεν.
s) σοφίῃ. Iacobs. l. l. σοφίᾳ.
t) ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. Edit. Froben. ἐγγύη πάρα δ' ἄτη.
u) ἐπιστέλλεις ἐμὶν ἐκστρατεύειν. Casaubono debetur, cui assentitur Menagius. Edit. Froben. ἐπιστ. ἐμὶν ἀστρατείαν. Menag. ἐμμένειν στρατείας.
x) ὡς αὐτὸς καὶ ἑξέρποις. Casaubonus coni. καὶ ὡς αὐτὸς ἑξέρποις.
y) ἐγὼν. Edit. Froben. ἐγώ.
z) ἐξ αὐτὸς αὐτῶ. Edit. Froben. αὐτοῦ. Menag. coni. ἐξ αὐτῶ αὐτός.

Hic sapiens forti natus Lacedaemone Chilon,
Qui e numero septem maximus unus erat.

Eius est ea sententiola. Sponsioni non deesse iacturam. Brevis quoque epistola ipsius fertur huiusmodi:

Chilo Periandro.

Scribis mihi ad peregrinos te cum exercitu profecturum, ut ipse quoque prorepas. Atqui ego monarchae nec sua tuta esse puto, felicemque eum tyrannum censeo, cui in sua domo absque sanguine contigerit mori.

Digitized by Google

CAPUT IV.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

1. 74. Πιττακὸς Ὑρραδίου Μιτυληναῖος. φησὶ δὲ Δοῦρις τὸν πατέρα αὐτοῦ Θρᾷκα εἶναι. οὗτος μετὰ τῶν Ἀλκαίου γενόμενος ἀδελφῶν Μέλαγχρον καθεῖλε τὸν τῆς Λέσβου τύραννον· καὶ περὶ τῆς Ἀχιλλείτιδος χώρας μαχομένων Ἀθηναίων καὶ Μιτυληναίων ἐστρατήγει μὲν αὐτός α), Ἀθηναίων δὲ Φρύνων παγκρατιαστὴς Ὀλυμπιονίκης. συνέβαινε δὴ μονομαχῆσαι πρὸς αὐτόν· καὶ δίκτυον ἔχων ὑπὸ τὴν ἀσπίδα λαθραίως περιέβαλε τὸν Φρύνωνα, καὶ κτείνας ἀνεσώσατο τὸ χωρίον. ὕστερον μέν τοί φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθη-
II. ναίοις προσκρῖναι. Τότε δ' οὖν τὸν Πιττακὸν ἰσχυρῶς ἐτί-
75. μησαν οἱ Μιτυληναῖοι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐνεχείρισαν b) αὐτῷ. ὃ

a) ἐστρατήγει μὲν αὐτός. Hic *Μιτυληναίων* excidisse coniiciunt Casaubonus et Menagius. Sed excidit nihil.
b) ἐνεχείρισαν. Edit. Froben. et Menag. ἐνεχείρησαν.

PITTACUS.

Pittacus Mitylenaeus Hyrrhadio patre, quem Thraca fuisse Duris auctor est. Hic una cum Alcaei fratribus Melanchrum Lesbi tyrannum profligavit. Et quum de agri Achillitidis possessione inter Athenienses et Mitylenaeos armis decerneretur, imperator ipse exercitus cum Phrynone Atheniensium duce, qui et Pancratiastes et Olympionices fuerat, singulari certamine pugnare instituit. Rete igitur clypeo tegens Phrynonem eo, dum non cavet, involvit, ipsoque perempto agrum servavit. Postea vero Athenienses disceptasse cum Mitylenaeis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiae iudice Atheniensibus adiudicatum tradit Apollodorus in Chronicis. Hinc igitur Pittacum in summo honore Mitylenaei habuere, eique principatum tradiderunt, quem

Digitized by Google

δὲ δέκα ἔτη κατασχὼν καὶ εἰς τάξιν ἀγαγὼν τὸ πολίτευμα, κατέθετο τὴν ἀρχήν, καὶ δέκα ἐπεβίω ἄλλα. καὶ χώραν αὐτῷ ἀπένειμαν οἱ Μιτυληναῖοι· ὁ δὲ ἱερὰν ἀνῆκεν c), ἥτις νῦν Πιττάκειος καλεῖται. Σωσικράτης δέ φησιν ὅτι ὀλίγον ἀποτεμόμενος d) ἔφη τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πλεῖον εἶναι. ἀλλὰ καὶ Κροίσου διδόντος χρήματα οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν ἔχειν ὧν ἐβούλετο διπλάσια· ἄπαιδος γὰρ ταδελφοῦ τελευτήσαντος κεκληρονομηκέναι. Παμφίλη δέ φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν ὑπομνημά- III.
των, ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τυρραῖον καθήμενον ἐπὶ κουρείου 76.
ἐν Κύμῃ χαλκεύς τις πέλεκυν ἐμβαλὼν ἀνέλοι. τῶν δὲ Κυμαίων πεμψάντων τὸν φονέα τῷ Πιττακῷ, μαθόντα καὶ ἀπολύσαντα εἰπεῖν, „Συγγνώμη μετανοίας κρείσσων“ Ἡράκλειτος δέ φησιν, Ἀλκαῖον ὑποχείριον λαβόντα καὶ ἀπολύσαντα φάναι, „Συγγνώμη τιμωρίας κρείσσων.“ νόμους δὲ ἔθηκε· τῷ μεθύοντι e), ἐὰν ἁμάρτῃ, διπλῆν εἶναι τὴν ζημίαν· ἵνα μὴ μεθύωσι, πολλοῦ κατὰ τὴν f) νῆσον οἴνου γινομένου. Εἰπέ τε χαλε- IV.
πὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται λέγων g)·

c) ἀνῆκεν. Florens Christianus corr. ἀνέθηκεν.
d) ἀποτεμόμενος. Edit. Froben. ἀποτυγχανόμενος.
e) νόμους δὲ ἔθηκε· τῷ μεθύοντι. Wyttenbach. ad Plutarchi Morall. p. 961. ed. Oxon. Tom. II. p. 248. ed. Lips. „— nisi legendum νόμον, certe post ἔθηκε excidisse putandum ἐν οἷς vel simile.“
f) τὴν. Edit. Froben. omittit.
g) λέγων. Edit. Froben. omittit.

ille quum decem annis tenuisset ac rempublicam praeclaris ordinibus constituisset, se ipsum sponte magistratu abdicavit. Decem inde alios supervixit annos, agrumque sibi a Mitylenaeis traditum sacravit, qui nunc Pittacius dicitur. Porro Sosicrates ait eum cum partem abscidisset, dimidium sibi plus toto dixisse. Sed et Croeso pecunias ad se mittente suscipere noluit, duplo plura quam vellet se habere contestatus. Defuncto enim fratre sine liberis haereditatem ad se pertinere. Pamphila autem in secundo Commentariorum Tyrrhaeum refert ipsius filium, quum sederet in tonstrina Cumis, iniecta securi ab aerario fuisse necatum: a Cumanis vero vinctum homicidam ad Pittacum missum, atque ab eo poena fuisse absolutum, dicente, quum rem cognovisset, indulgentiam poenitentiae esse praeferendam. Heraclitus autem Alcaeum asserit habuisse captivum, liberumque dimisisse, veniamque supplicio meliorem dixisse. Ebrios quum peccarent, duplici poena afficiendos per leges statuit, ut caverent temulentiam: abundat quippe vino insula. Feruntur eius istae sententiae: Perdifficile est bonum esse: cnius

Digitized by Google

„Ἄνδρα ἀγαθὸν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπόν, τὸ Πιττάκειον.“ 77. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ· „Ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ gg) θεοὶ μάχονται.“ καὶ „Ἀρχὴ ἄνδρα δεικνύει.“ ἐρωτηθεὶς δέ ποτε τί ἄριστον, „Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.“ καὶ ὑπὸ Κροίσου, τίς ἀρχὴ μεγίστη, „Ἡ τοῦ ποικίλου,“ ἔφη, „ξύλου“ σημαίνων τὸν νόμον. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς νίκας ἄνευ αἵματος ποιεῖσθαι. ἔφη δὲ καὶ πρὸς τὸν Φωκαϊκὸν φάσκοντα δεῖν ζητεῖν ἄνθρωπον σπουδαῖον, „Ἂν ἴδῃς,“ ἔφη, „ζητῆς, οὐχ εὑρήσεις.“ καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους τί εὐχάριστον, „Χρόνος,“ ἔφη· ἀφανές, 78. „Τὸ μέλλον“ πιστόν, „Γῆ“ ἄπιστον, „Θάλασσα.“ ἔλεγέ τε συνετῶν h) ἀνδρῶν, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται· ἀνδρείων δέ, γενόμενα εὖ θέσθαι. ὃ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ. ἀτυχίαν μὴ ὀνειδίζειν, νέμεσιν αἰδούμενον. παρακαταθήκην λαβόντα ἀποδοῦναι. φίλον μὴ λέγειν κακῶς, ἀλλὰ μηδὲ ἐχθρόν. εὐσέβειαν ἀσκεῖν. σωφροσύνην φιλεῖν. ἀλήθειαν ἔχειν, πίστιν, ἐμπειρίαν, ἐπιV. δεξιότητα, ἑταιρίαν, ἐπιμέλειαν. Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε·

gg) οὐδέ. Edit. Froben. οὐ.

h) συνετῶν. Menag. συνετῶν μέν.

etiam Simonides meminit his: *Virum bonum vere esse arduum secundum Pittacum.* meminit item Plato in Protagora: Necessitati ne deos quidem reluctari. principatum virum declarare. Interrogatus aliquando quid esset optimum, Quod in praesentia, inquit, occurrit, bene agere. A Croeso item rogatus quodnam esset maximum imperium, Ligni, inquit, varii: legem nimirum innuens. Dicebat autem victorias sine sanguine acquiri. Phocaico item dicenti, quaerendum esse studiosum ac frugi virum, Etiamsi valde, inquit, quaesieris, non invenies. Percontantibus quidnam esset maxime gratum, Tempus, ait: quid obscurum, Futurorum eventus, inquit: quid fidele, Terra: quid contra infidum, Mare, inquit. Dicebat prudentium virorum esse, prius quam adversa eveniant praevidere ne eveniant: fortium vero, quum evenissent probe constituere. Quod, inquit, facere instituis, noli praedicare: nam si facere nequiveris, rideberis. Infelicitatem nemini exprobrandam, qui invidiam vereatur. Depositum quum acceperis, redde. Amico noli maledicere, ac ne inimico quidem. Pietatem colas: ama temperantiam: veritati stude: fidem, peritiam, dexteritatem, amicitiam diligentiamque custodi. Quae vero cecinit, eorum haec maxime probantur:

Digitized by Google

Ἔχοντα i) δὲ τόξα k) καὶ ἰοδόκον φαρέτρην
στείχειν ποτὶ l) φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα
καρδίη m) νόημα.

ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη ἑξακόσια, καὶ ὑπὲρ νόμων κατα- 79.
λογάδην τοῖς πολίταις. Ἤκμαζε μὲν οὖν περὶ τὴν τεσσαρα- VI.
κοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα· ἐτελεύτησε δ' ἐπὶ Ἀριστομέ-
νους n) τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος,
βιοὺς ὑπὲρ ἔτη ἑβδομήκοντα, ἤδη γηραιός. καὶ αὐτῷ ἐπὶ τοῦ
μνήματος ἐπιγέγραπται τόδε·

Οἰκείοις ἀκρύοις ἃ γειναμένα κατάθαπτει
ἐνθάδε Λέσβος υἱόν, Πιττακόν, Ὑρραδίου o).

ἀπόφθεγμα αὐτοῦ· Καιρὸν γνῶθι. Γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Πιτ- VII.
τακὸς νομοθέτης, ὃς φησι Φαβωρῖνος ἐν ἀπομνημονευμάτων

i) ἔχοντα — νόημα. Hanc versuum distinctionem Hermanni bonevolentiae debeo.
k) τόξα. Restituit Hermannus. Legebatur τόξον.
l) ποτί. Edit. Froben. ἐπί.
m) καρδίη. Edit. Froben. καρδίην.
n) Ἀριστομένους. Edit. Froben. ἀριστοδήμου.
o) οἰκείοις — Ὑρραδίου. Edit. Froben. et Menag. alterum versum praebent talem:

ἐνθάδε Πιττακὸν ἥδ' ἱερὰ Λέσβος

priorem Menagiana talem:

οἰκείοις ἀκρύοισι λιγαίνομεν, ἢ κατακλαίει.

Secutus sum coniecturam, quam primam de tribus proposuit Menagius, confirmatam illam codd. Cantabr. et Arundel. lectione.

Sumpto arcu et iaculis sagittiferaque pharetra
Impetendum hominem improbum.
Nam fidum nihil lingua loqui valet,
Dum cordi duplex alte insedit sensus.

Fecit item ad sexcentos elegos versus, et carptim de legibus ad cives. Floruit maxime circa XLII. Olympiadem. Mortuus est autem sub Aristomeno, tertio anno LII. Olympiadis, quum vixisset supra annos septuaginta, iam totus senio confectus, sepultumque in Lesbo monumento ipsius inscriptum epigramma testatur:

Condidit hoc tumulo lacrymis te, Pittace, Lesbos
Sacra suis, obitu languida facta tuo.

Est illa eius sententia, Tempus nosce. Fuit et alter Pittacus legislator, cuius et Phavorinus in primo Commentario-

Digitized by Google

πρώτῳ καὶ Δημήτριος ἐν p) ὁμωνύμοις, ὃς καὶ μικρὸς προς-
VIII. ηγορεύθη. Τὸν δ' οὖν σοφὸν λέγεται ποτε νεανίσκῳ συμβου-
λευομένῳ περὶ γάμου ταῦτα εἰπεῖν, ἃ φησι Καλλίμαχος ἐν
τοῖς ἐπιγράμμασι·

80. Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο q) Πιττακὸν οὕτως r)
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρραδίου·
Ἄττα s) γέρον, δοιός μοι t) καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα u), γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
ἤνιδε x), κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια· χὠ μὲν ἐπίστην y)
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα.

p) ἐν. Edit. Froben. omittit.
q) ἀνήρετο. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 89. ἀνείρετο.
r) οὕτω. Legebatur οὕτως.
s) ἄττα. Edit. Froben. et Menag. ἄννα.
t) δοιός μι. Edit. Froben. δοῖός μι.
u) σκίπωνα. Iacobs. l. l. σκήπωνα. V. Iacobs. Nott. Crit. ad Anthol. Gr. VI. 293, 1. T. III. p. 198.
x) ἤνιδε. Ita Iacobs. l. l. Edit. Froben. et Menag. ἠνίδε. V. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 286. ed. Schaefer.
y) ἐπέστη. Menag. ἐφέστη.

rum et Demetrius in Aequivocis meminit, qui et minor appellatus est. Fertur autem sapiens ille quum aliquando ab adolescente compellereiur de nuptiis eum consulente, ea dixisse, quae Callimachus in epigrammatis scribit:

Nuper Atarnaeus rogitabat Pittacon hospes,
Hyrrhadii natum, quem Mitylena tulit:
Care senex, gemina invitat me taeda, puella
Una mihi par est gente simulque opibus:
Altera sed praestat. tu fare quod expedit, oro,
Ducenda in thalamos utra mihi uxor erit?
Dixerat: ille brevi elato, senis arma, bacillo,
Ecce, ait, hi totam rem, mihi crede, docent.
Illi autem celeres scuticis levioribus orbes
Gyrabant latis in triviis pueri.
I, sequere illorum vestigia, dicit: et ille
Accedit: recinunt: tu tibi sume parem.

Digitized by Google

Τοῦτ᾽ αἶνον ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
ἁρπάξασθαι, παίζων κληδόνα z) συνθέμενος.
τὴν δ᾽ ὀλίγην ὡς νεῖνος εἰς οἶκλον ἦγαγε a) νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ᾽ ἰὼν b) τὴν κρείσσονα σαυτὸν ἔλα.

δοκεῖ δ᾽ ἐκ διαθέσεως αὐτὰ εἰρηκέναι. εὐγενεστέρα γὰρ αὐτῷ 81.
οὖσα ἡ γυνή, ἐπειδήπερ ἦν Δράκοντος ἀδελφὴ τοῦ Πενθίλου,
ἐφόρει κατεσοβαρεύετο αὐτοῦ c). Τοῦτον Ἀλκαῖος σαράποδα IX.
μὲν καὶ σάραπον ἀποκαλεῖ διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπι-
εύρινον τῶν πόδε· χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγά-
δας, ἃς χειράδας ἐκάλουν· γαύρηκα d) δὲ ὡς εἰκῇ γαυριῶν-
τα· φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα ὅτι παχὺς ἦν· ἀλλὰ μὴν καὶ
ζοφοδορπίδαν ὡς ἄλυχνον· ἀγάσυρτον δὲ ὡς ἐπισεσυρμέ-
νον καὶ ῥυπαρόν. τούτῳ γυμνάσιον σίτου ἀλεῖν, ὡς φησι
Κλέαρχος ὁ φιλόσοφος. Καὶ αὐτοῦ ἐστιν ἐπιστόλιον τοιόνδε· X.

Πιττακὸς Κροίσῳ.

Κέλευί με e) ἰκνεῖσθαι ἐς Λυδίαν, ὅπως σοι τὸν ὄλβον
ἴδωμι· ἐγὼ δὲ καὶ μὴ ὁρεὶς πέπεισμαι τὸν Ἀλυάττεω f) παῖ-

z) κληδόνα. Edit. Froben. κληδόνι. Menag. κληδόνι.
a) ἐς οἶκλον ἦγαγε. Iacobs. l. l. ἐς οἶκον ἐπήγετο.
b) σύ γ᾽ ἰών. Legebatur σὺ Δίων. Correxit Iacobs. l. l.
c) αὐτοῦ. Edit. Froben. αὐτῷ. Menag. αὐτόν.
d) γαύρηκα. Legebatur γαύριχα. Emendavit Menagius in observv.
e) κέλευί με. Edit. Froben. κέλευσαί με.
f) Ἀλυάττεω. Edit. Froben. ἀλύττεω.

Haec ubi deprendit, iuvenum aequis lusibus hospes
Commonitus magnis aedibus abstinuit.
Ac tenuem modicas uxorem duxit in aedes:
Ergo fac posthac tu tibi sume parem.

Videtur autem ex affectu ita dixisse. Nam nobiliorem ipse duxerat Draconis filii Penthili sororem, quae in illum immodice superba erat. Hunc Alcaeus *σαράποδα* et *σάραπον* vocat, quod latos pedes traheret: *χειροπόδην* autem, quod vulnera in pedibus haberet, quae *χειράδες* appellantur: *γαύρηκα*, quod frustra intumesceret: *φύσκωνα* vero et *γάστρωνα*, quod pingui esset aqualiculo: porro *ζοφοδορπίδαν* quoque, quod obtusam haberet oculorum aciem: *ἀγάσυρτον* vero, quod obtrectatoribus pateret et sordidus esset. Huic exercitium fuit molendi tritici, ut Clearchus philosophus testatur. Est autem eius brevis epistola huiusmodi:

Pittacus Croeso.

Iubes me in Lydiam venire spectatum opes tuas. Ego etsi illas minime aspexi, nihil ambigo, Alyattis filium regum

Digitized by Google

δα τῶν βασιλέων πολυχρυσότατον πλεῖν. οὐδέν τε πλέον ἄμμιν ἰκομένοις ἐς Σάρδις g)· χρυσοῦ γὰρ οὐ δεύμεθ' h), ἀλλ' ἃ πέπαμαι ἄρκια i) καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις. ἦμπας δ' ἥξομαι, ὡς ἀνδρὶ ξείνῳ γενοίμην τοι ὁμίλαος k).

g) Σάρδις. Edit. Froben. σάρδιες.
h) δεύμεθ'. Edit. Froben. δεύμεσθ'.
i) ἄρκια. Edit. Froben. ἄρκιες.
k) ὁμίλαος. Notetur haec vox, quam agnoscit quidem R, sed ita, ut superscriptum habeat συνόμιλος, lectionem Stephani.

omnium esse opulentissimum auroque refertissimum. Neque vero amplius quicquam habituri sumus, si Sardes ad te accesserimus. Auro enim ipsi non indigemus, contenti modico vitae stipendio, quantum satis sit mihi et amicis. Veniam tamen, ut tibi perhumano et hospitali viro familiaris officiar.

Digitized by Google

CAPUT V.

Β Ι Α Σ.

Βίας Τευτάμου a) Πριηνεύς, προκεκριμένος τῶν ἑπτὰ ὑπὸ Σατύρου. τοῦτον οἱ μὲν πλούσιον b), Δοῦρις δὲ πάροικόν φησι γεγονέναι. Φανόδικος δὲ κόρας αἰχμαλώτους λυτρωσάμενον Μεσσηνίας θρέψαι τε ὡς θυγατέρας καὶ προῖκας ἐπιδοῦναι καὶ εἰς τὴν Μεσσήνην ἀποστεῖλαι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, χρόνῳ δὲ ἐν τοῖς Ἀθήναις, ὡς προείρηται, τοῦ τρίποδος εὑρεθέντος ὑπὸ τῶν ἁλιέων, τοῦ χαλκοῦ, ἐπιγραφὴν ἔχοντος „Τῷ σοφῷ,“ Σάτυρος μέν φησι παρελθεῖν τὰς κόρας — οἱ δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὡς καὶ Φανόδικος — εἰς τὴν ἐκκλησίαν c), καὶ εἰπεῖν τὸν Βίαντα σοφόν, διηγησαμένας τὰ καθ' ἑαυτάς. καὶ ἀπεσταλῆ ὁ τρίπους· καὶ ὁ Βίας ἰδὼν ἔφη τὸν Ἀπόλλω σοφὸν εἶναι, οὐδὲ d) προσήκατο. Οἱ δὲ λέγουσιν ἐν Θήβαις τῷ I. 82. II. 83.

a) Τευτάμου. Edit. Proben. ταυτάμου. Menag. Τευταμίδου. Menagius in observv. coni. Τευταμίδης.
b) πλούσιον. Vox Menagio suspecta.
c) εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Edit. Proben. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
d) οὐδέ. Edit. Proben. οὐ δέ.

B I A S.

Bianti Prienaeo pater fuit Teutamus. Hunc Satyrus septem reliquis praetulit. Fuisse opulentum plerique autumant: Duris advenam fuisse testatur. Phanodicus vero, captivas eum puellas redemisse Messenias, sibique in filias nutrisse, ac postea adiectis dotibus Messanam parentibus illas remisisse. Brevi post invento Athenis, ut diximus, a piscatoribus aureo tripode, cui erat inscriptum: Sapienti, Satyrus quidem puellas, alii vero, ex quibus Phanodicus est, illarum patrem in concionem venisse tradunt, Biantemque, expositis quae in se egisset, appellasse sapientem, sicque tripoda ad eum missum: eo conspecto dixisse Biantem, Apollinem esse sapientem: neque illum admisisse. Alii Thebis Herculi sa-

Digitized by Google

Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἀναθεῖναι, ἐπεὶ ἀπόγονος ἦν Θηβαίων ἀποικίαν εἰς Πριήνην στειλάντων, ὥσπερ καὶ Φανόδικός φησι. λέγεται δὲ καὶ Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήνην τὸν Βίαντα πιήναντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον· τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθενίαν e). καὶ ἐβουλήθη σπεισασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελλον. Βίας δὲ σωροὺς ψάμμου χέας καὶ ἄνωθεν σῖτον περιχέας ἔδειξε τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ τέλος μαθὼν ὁ Ἀλυάττης εἰρήνην ἐσπείσατο πρὸς τοὺς Πριηνέας. θάττον δ' αὐτῇ πέμψαντι πρὸς τὸν Βίαντα ἵνα ἥκῃ παρ' αὐτόν, „Ἐγὼ δέ," φησίν, III. „Ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν, [ἴσον τῷ κλαίειν ee)]." Λέ- 84. γεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν. ἐκ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρῆτο. ὅθεν καὶ Δημώδικος ὁ Λέριος f) τοῦτο αἰνίττεται λέγων· „Ἦν τύχῃς κρίνων δικάζειν τὴν Πριηνέων δίκην g)." καὶ Ἱππῶναξ h)· „Ἃ καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρεῖσσον i)." Τοῦ-

e) εὐθενίαν. Edit. Froben. et Menag. εὐθάνειαν. Illud ex R restituit Menagius in obss., coniectura occupatum a Casaubono.

ee) [ἴσον τῷ κλαίειν]. Glossatori debentur.

f) ὁ Λέριος. Legebatur ὁ Μιλήσιος. Restituit Menagius in observv.

g) ἦν τύχῃς — δίκην. Florens Christianus uno versu comprehendit: Casaubonus distinxit ita: ἦν τύχῃς | κρίνων δικάζειν τὴν Πριηνέων δίκην. Huic assentitur Menagius.

h) Ἱππῶναξ. Scribebatur Ἱππάναξ.

i) ἃ καὶ δικάζεσθαι — κρεῖσσον. Menag. omittit ἃ. Versuum vestigia Menagius deprehendit haec: ὃ καὶ δικάζεσθαι | δίκαν Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων. Gaisford. ad Hephaest. p. 265. uno complectitur hoc: καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

crasse eum ferunt, quod illinc esset oriundus, Prieneque Thebanorum colonia: Phanodico id ipsum asserente. Fertur, quum ab Alyatte Priene obsideretur, Biantem ex industria duos saginasse mulos, eosque in castra impulisse: eis conspectis obstupuisse regem, quod bruta quoque animalia tam nitide haberent: ac de solvenda obsidione cogitantem, explorandi gratia nuntium in urbem misisse. Bias autem cum arenae acervos effudisset operuissetque tritico, ostendit: quo denique agnito Alyattes cum Prienensibus pacem fecit. Mox quum Bianti, ut ad se veniret, mandasset, ille dixit, Equidem Alyatten cepas edere [hoc est flere] iubeo. Fertur et in causis orandis summus atque vehementissimus fuisse, bonam tamen in partem dicendi vim exercere solitum: idque Demodicus Lerius significat, quum dicit, Oratori Prienaeam causam esse imitandam: Hipponaxque similiter, qui dum laudare quempiam summae integritatis vellet, eum

Digitized by Google

τον οὖν καὶ ἐτελεύτα τὸν τρόπον. δίκην γὰρ ὑπέρ τινος λέ- IV.
ξας ἤδη ὑπέργηρως ὑπάρχων, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λό-
γον ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοῦ τῆς θυγατρὸς υἱοῦ
κόλπους. εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ k) τῶν δικαστῶν
τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ, λυ-
θέντος τοῦ δικαστηρίου νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὑρέθη. καὶ 85.
αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις, καὶ ἐπέγραψαν·

Κλεινοῖς l) ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα παλύπτει
ἥδε Βίαντα πέτρη m), κόσμον Ἴωσι μέγαν.

ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·

Τῆδε Βίαντα κέκευθα n), τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν Ἑρμῆς
εἰς Ἀΐδην, πολιῷ γήραϊ νικόμενον.
εἶπε γάρ, ἅπερ δίκην ἑτέρου τινός· εἶτ' ἀποκλινθεὶς
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔκευεν ὕπνον.

Ἔσωσε δὲ περὶ Ἰωνίας, τίνα μάλιστα ἂν τρόπον εὐδαιμονοίη, V.
εἰς ἐπη διςχίλια. τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε·
Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν. ἐν πόλει ἀεικεῖ o) μένῃς· πλείστων

k) καί. Edit. Froben. omittit.
l) κλεινοῖς. Legebatur κλεινῆς. Correxit Iacobs. Anthol. Gr. VII. 90.
m) πέτρη. Legebatur πέτρα.
n) κέκευθα. Legebatur κέκευθε. Correxit Iacobs. Anthol. Gr. VII. 91.
o) ἀεικεῖ. Debetur Menagii ingenio. Legebatur αἰκε. Caeterum male in Menagiana hae Biantis sententiae versibus dispositae sunt hisce:

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἰκε μένῃς·
πλείστων γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

Biante Prienensi ait causas egisse praestantius. Mortuus est et ipse in hunc modum: Causam pro amico dixerat iam vetulus, et quum a dicendi labore quievisset, caput in sinu nepotis ex filia fessus reclinavit. Quum vero adversarius itidem perorasset, iudicesque sententiam pro eo tulissent qui causae suae Biantem habuerat patronum, soluto iudicio nepotis in gremio efflavisse animam compertus est. Ipsumque magnifice sepelivit civitas, tumuloque inscripsit:

Petra Prienaeum tegit haec bene culta Biantem,
Ornamentum ingens qui fuit Ioniis.

Est et nostrum in eundem:

Hic situs est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum,
Albentem niveis tempora cana pilis.
Ut causam dixit socii, inclinatus in ulnas
Mox pueri, somnum solvitur in tenuem.

Scripsit autem de Ionia ad duo millia versuum, qua maxime ratione felix esse posset. Placuerunt eius istae in primis

Digitized by Google

γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος πολλὰ μὲν βλάβας ἐξέλαμ-
86. ψεν ἔσαν, καὶ τὸ μὲν ἰσχυρὸν γενέσθαι, τῆς φύσεως ἔργον· τὸ δὲ λέγειν δυνάσθαι τὰ συμφέροντα τῇ πατρίδι ψυχῆς ἴδιον καὶ φρονήσεως. πλουτεῖν δὲ χρημάτων πολλῶν καὶ διὰ τύχην περιγίνεσθαι. ἔλεγε δὲ ἀτυχῆ εἶναι τὸν ἀσυχίαν μὴ φέροντα· καὶ νόσον ψυχῆς τὸ τῶν ἀδυνάτων ἐρᾶν, ἀλλοτρίων δὲ κακῶν ἀμνημόνευτον εἶναι. ἐρωτηθεὶς τί δυσχερές, „Τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον" ἔφη, „μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγκεῖν." συμπλέων ποτὲ ἀσεβέσι, χει-
μάζομένης τῆς νεὼς κακείνων τοὺς θεοὺς ἐπικαλουμένων, „Σι-
γᾶτε," ἔφη, „μὴ αἴσθωνται ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας." ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀσεβοῦς ἀνθρώπου τί ποτέ ἐστιν εὐσέβεια, ἔφη, „τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς σιγῆς πυνθομένου, „Σιωπῶ," ἔφη, „ὅτι περὶ τῶν
87. οὐδὲν σοι προσηκόντων πυνθάνῃ p)." ἐρωτηθεὶς τί γλυκὺ ἀν-θρώποις, „Ἐλπίς," ἔφη. ἥδιον ἔλεγε δοκάζειν μεταξὺ ἐχθρῶν ἢ φίλων· τῶν μὲν γὰρ φίλων πάντως ἐχθρὸν ἔσεσθαι τὸν ἕτερον, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὸν ἕτερον φίλον. ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν ἄνθρωπος τέρπεται, ἔφη, „Κερδαίνων." ἔλεγέ τε q) τὸν βίον οὕτω μετρεῖν ὡς καὶ πολὺν καὶ ὀλίγον χρόνον βιωσομένους, καὶ

p) πυνθάνῃ. Edit. Froben. πυνθάνει.
q) τε. Edit. Froben. et Menag. omittunt.

sententiae: Civibus placere omnibus studet: habet enim id multum gratiae. contra vero fastus ac superbia semper nocuit. Et illud, Corpore quidem esse validum, naturae munus est: porro quae utilia sint patriae dicere, animi et prudentiae proprium. Pecuniarum autem copiam etiam plurimis forte obvenisse. Infelicem dicebat, qui ferre nequiret infelicitatem: morbumque animi ea desiderare, quae fieri non possunt, alieni vero incommodi non meminisse. Interrogatus quidnam esset difficile, Ferre, inquit, fortiter mutationem rerum in deterius. Navigabat cum impiis aliquando, et quum tota tempestate navis quateretur fluctibus, illique deos invocarent, Silete, inquit, ne vos hic illi navigare sentiant. Percontanti impio homini quid esset pietas, nihil respondit: quumque ille silentii causam sciscitaretur, Quia, inquit, de rebus nihil ad te pertinentibus quaeris. Rogatus quid esset dulce hominibus, Spes, ait. Malle se inter inimicos quam inter amicos iudicare dicebat: quippe ex amicis alterum prorsus futurum inimicum, ex inimicis autem alterum amicum. Forte interrogatus quidnam faciens homo delectetur, Lucrans, inquit. Dicebat vitae tempus ita metiendum, quasi et diu et parum victuri simus: ita amandum,

Digitized by Google

φιλεῖν ὡς μισήσοντας· τοὺς γὰρ πλείστους εἶναι κακούς. συνεβούλευέ τε ὧδε· βραδέως ἐγχείρει τοῖς πραττομένοις· ὃ δ' ἂν ᾖ, βεβαίως τηρῶν διάμενε. μὴ ταχὺ λάλει· μανίαν γὰρ ἐμφαίνει. φρόνησιν ἀγάπα. περὶ θεῶν λέγε, ὡς εἰσίν. ἀνάξιον 88. ἀνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ πλοῦτον. πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος. ὅ τι ἂν ἀγαθὸν πράττῃς, εἰς θεοὺς ἀνάπεμπε. ἐφόδιον ἀπὸ νεότητος εἰς γῆρας ἀναλάμβανε σοφίαν· βεβαιότερον γὰρ τοῦτο τῶν ἄλλων κτημάτων. Μέμνηται τοῦ Βίαντος καὶ Ἱππῶ- VI.
ναξ r), ὡς προείρηται, καὶ ὁ δυσάρεστος Ἡράκλειτος μάλιστα αὐτὸν ἐπῄνεσε γράψας· „Ἐν Πριήνῃ Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμεω, οὗ πλείων λόγος ἢ τῶν ἄλλων· καὶ οἱ Πριηνεῖς δὲ αὐτοῦ τίμενος καθιέρωσαν τὸ Τευτάμειον λεγόμενον." ἀπεφθέγξατο s)· Οἱ πλείστοι t) κακοί.

r) Ἱππῶναξ. Scribebatur Ἱππώνας.
s) ἀπεφθέγατο. Edit. Froben. ἀπεφθέγατο.
t) οἱ πλεῖστοι. Menag. ἄνθρωποι addit. Verba ἀπεφθέγξατο — κακοί Menagio spuria videntur.

quasi odio simus habituri. malos enim esse plurimos. Sic autem consulebat: Si quid agere instituis, lente id aggredere: caeterum in eo quod elegeris, firmiter persiste. Noli cito loqui: est enim insaniae indicium. Prudentiam dilige. De diis ita ut sunt loquere. Indignum hominem divitiarum gratia laudare noli. Persuadens accipe, non cogens. Quicquid boni egeris, in deos refer. Viaticum tibi ab adolescentia ad senectutem sapientiam compara: ea quippe sola est certa veraque possessio. Meminit Biantis, ut diximus, etiam Hipponax, et insuavis Heraclitus ipsum praecipue commendat his verbis: *Prienae oppidum Biantem tulit Teutami filium, cuius est opinio illustrior quam caeterorum. et Prienenses sacellum ipsi dedicarunt, quod Teutamium dicitur.* Eius est sententia, Plerique mali sunt.

Digitized by Google

CAPUT VI.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ.

I. Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, εἰς δὲ Δωῦριος, Κάρ· ἔνιοι
89. δὲ εἰς Ἡρακλέα ἀναφέρειν τὸ γένος αὐτόν· ῥώμῃ a) δὲ καὶ κάλλει διαφέρειν, μετασχεῖν τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. γενέσθαι τε αὐτῷ θυγατέρα Κλεοβουλίνην, αἰνιγμάτων ἑξαμέτρων ποιήτριαν, ἧς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, πληθυντικῶς ἐπιγράψας. ἀλλὰ καὶ τὸ ἱερὸν τῆς
II. Ἀθηνᾶς ἀνανεώσασθαι αὐτὸν τὸ b) ἀπὸ Δαναοῦ. Οὗτος ἐποίησεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια. καὶ τὸ ἐπίγραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδᾳ τοῦτόν φασι ποιῆσαι·

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδου c) δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἕστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ d) καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,

a) ῥώμῃ. Menag. *γνώμῃ.*
b) τό. Addiderunt Casaubonus et Menagius in observv.
c) *Μίδου.* Iacobs. Anthol. Gr. VII. 153. *Μίδα.*
d) *ῥέῃ.* Iacobs. l. l. *νάῃ.*

CLEOBULUS.

Cleobulus Euagorae filius ex Lindo, sive, ut Duris auctor est, ex Caria fuit. Eius genus plerique ad Herculem referunt. Corporis viribus ac forma fuisse insignem, Aegyptumque percipiendae philosophiae gratia petiisse tradunt: natamque illi filiam Cleobulinam, hexametrorum aenigmatum vatem: cuius et Cratinus meminit in eiusdem nominis fabula, plurali inscribens numero. Sed et Minervae fanum a Danao constructum illum instaurasse aiunt. Scripsit autem carmina obscurasque sententias ad tria millia versuum. De Mida quoque epigramma ab eo factum, non desunt qui sentiant:

Aenea sum virgo, Midae quae incumbo sepulcro,
Dum fluit unda levis, sublimis nascitur arbor,

Digitized by Google

ἡλίου τ' αἰνυμένου λαμπάδα, λαμπρά τε σελήνη(e), 90.
καὶ ποταμοί γε ῥέουσιν, ἀναπλύζει δὲ θάλασσα,
αὐτοῦ τῇδε μίμνουσα πολυπλάνητῳ(f) ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελίην παρσοῦσα, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

φέρουσι δὲ μαρτύριον Σιμωνίδου ᾆσμα, ὅπου φησί·

Τίς κεν αἰνήσειε τόν(g) πάνυ
Λίνδου ναίειν Κλεόβουλον,
ἀενάοις(h) ποταμοῖς
ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς
ἠελίου τε φλογὶ χρυσαίᾳ(i) τε σελάνας
καὶ θαλασσαίοισι(k) δίνας
ἀντιθέντα μένος σταλᾶς(l);
πᾶσιν γὰρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δὲ
καὶ βροτοὶ(m) παλάμαι θραύοντες· μωροῦ
φωτὸς ἄδε βουλή(n).

οὐ γὰρ εἶναι Ὁμήρου τὸ ἐπίγραμμα, πολλοῖς ἔτεσι πρόσγον-

e) ἡλίου τε — σελήνη. Hunc et sequentem versum omittit Iacobs. l. l. quem vid. Nott. Critt. T. III. p. 249.
f) πολυπλάνητῳ. Iacobs. l. l. πολυπλάντῳ.
g) τόν. Debetur Hermanno. Scribebatur τῷ.
h) ἀενάοις. Emendavit Hermannus. Scribebatur ἀεννάοις.
i) χρυσαίᾳ. Emendavit Hermannus. Scribebatur χρυσᾶς.
k) θαλασσαίοισι. Edit. Froben. θαλασσαίαις.
l) ἀντιθέντα μένος σταλᾶς. Edit. Froben. ἀντιθετούμενος στήλας. Menag. ἀντιθέμενον στήλας.
m) βροτοὶ. Emendavit Hermannus. Scribebatur βρότειοι.
n) τίς κεν αἰνήσειε — βουλή. Versuum distinctio debetur Hermanno.

Dum sol exoriens et splendida luna relucet,
Dum fluvii labuntur, inundant littora fluctus,
Hic constanter ago, lacrimisque in marmore tincto
Fixa Midam moneo hic tumulatum, care viator.

Innituntur autem Simonidis testimonio cantica, ubi ait:

Quisnam laudaverit mentis compos
Lindi incolam Cleobulum,
Perennibus flaminibus,
Floribusque vernis,
Solisque flammae, aureaeque lunae
Et marinis vorticibus
Comparantem statuae?
Omnia enim sunt Diis inferiora.
Saxum quippe etiam mortalis manus frangunt.
Stulti hoc viri consilium est.

Unde constat Homeri illud non esse, qui multis annis Midam

Digitized by Google

δα τῶν βασιλήων πολυχρυσοδινεντων πλείων. οὐδέν τε πλέον ἄμμιν ἱκομένοις ἐς Σάρδις g)· χρυσοῦ γὰρ οὐ δευόμεθ' h), ἀλλ' ἅ πέπαμαι ἄρκια i) καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις. ἔμπας δ' ἥξομαι, ὡς ἀνδρὶ ξείνῳ γενοίμην τοι ὁμίλιος k).

g) Σάρδις. Edit. Froben. σάρδις.
h) δεύμεθ'. Edit. Froben. δεύμεσθ'.
i) ἄρκια. Edit. Froben. ἄρκιμι.
k) ὁμίλιος. Notetur haec vox, quam agnoscit quidem R, sed ita, ut superscriptum habeat συνόμιλος, lectionem Stephani.

omnium esse opulentissimum auroque refertissimum. Neque vero amplius quicquam habituri sumus, si Sardes ad te accesserimus. Auro enim ipsi non indigemus, contenti modico vitae stipendio, quantum satis sit mihi et amicis. Veniam tamen, ut tibi perhumano et hospitali viro familiaris efficiar.

Digitized by Google

CAPUT V.

B I A S.

Βίας Τευτάμου a) Πριηνεύς, προπεκριμένος τῶν ἑπτὰ ὑπὸ I. 82.
Σατύρου. τοῦτον οἱ μὲν πλούσιον b), Δοῦρις δὲ πάροικόν φησι γεγονέναι. Φανόδικος δὲ κόρας αἰχμαλώτους λυτρωσάμενον Μεσσηνίας θρέψαι τε ὡς θυγατέρας καὶ προῖκας ἐπιδοῦναι καὶ εἰς τὴν Μεσσήνην ἀποστεῖλαι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, χρόνῳ δὲ ἐν τοῖς Ἀθήναις, ὡς προείρηται, τοῦ τρίποδος εὑρεθέντος ὑπὸ τῶν ἁλιέων, τοῦ χαλκοῦ, ἐπιγραφὴν ἔχοντος „Τῷ σοφῷ," Σάτυρος μέν φησι παρελθεῖν τὰς κόρας — οἱ δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὡς καὶ Φανόδικος — εἰς τὴν ἐκκλησίαν c), καὶ εἰπεῖν τὸν Βίαντα σοφόν, διηγησαμένας τὰ καθ' ἑαυτάς. καὶ ἀπεσιάλη ὁ τρίπους· καὶ ὁ Βίας ἰδὼν ἔφη τὸν Ἀπόλλω σοφὸν εἶναι, οὐδὲ d) προσήκατο. Οἱ δὲ λέγουσιν ἐν Θήβαις τῷ II. 83.

a) Τευτάμου. Edit. Proben. ταυτάμου. Menag. Τενταμίδου. Menagius in observv. conl. Τενταμίδης.
b) πλούσιον. Vox Menagio suspecta.
c) εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Edit. Proben. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
d) οὐδέ. Edit. Proben. οὐ δέ.

B I A S.

Bianti Prienaeo pater fuit Teutamus. Hunc Satyrus septem reliquis praetulit. Fuisse opulentum plerique autumant: Duris advenam fuisse testatur. Phanodicus vero, captivas eum puellas redemisse Messenias, sibique in filias nutrisse, ac postea adiectis dotibus Messanam parentibus illas remisisse. Brevi post invento Athenis, ut diximus, a piscatoribus aureo tripode, cui erat inscriptum: Sapienti, Satyrus quidem puellas, alii vero, ex quibus Phanodicus est, illarum patrem in concionem venisse tradunt, Biantemque, expositis quae in se egisset, appellasse sapientem, sicque tripoda ad eum missum: eo conspecto dixisse Biantem, Apollinem esse sapientem: neque illum admisisse. Alii Thebis Herculi sa-

Digitized by Google

Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἀναθεῖναι, ἐπεὶ ἀπόγονος ἦν Θηβαίων ἀποικίαν εἰς Πριήνην στειλάντων, ὥσπερ καὶ Φανόδικός φησι. λέγεται δὲ καὶ Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήνην τὸν Βίαντα πιήναντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον· τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι μέχρι καὶ ἀλόγων διατελεῖν αὐτῶν τὴν εὐθενίαν e). καὶ βουληθῆ σπείσασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελλον. Βίας δὲ σωροὺς ψάμμου χέας καὶ ἄνωθεν σῖτον περιχέας ἔδειξε τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ τέλος μαθὼν ὁ Ἀλυάττης εἰρήνην ἐσπείσατο πρὸς τοὺς Πριηνέας. θάττον δ' αὐτῷ πέμψαντι πρὸς τὸν Βίαντα ἵνα ἥκῃ παρ' αὐτόν, „Ἐγὼ δέ," φησίν, III. „Ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν, [ἴσον τῷ κλαίειν ee)]." Λέ- 84. γεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν. ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρῆτο. ὅθεν καὶ Δημόδικος ὁ Λέριος f) τοῦτο αἰνίττεται λέγων· „Ἦν τύχῃς κρίνων δικάζειν τὴν Πριηνέων δίκην g)." καὶ Ἱππῶναξ h)· „Ἃ καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρεῖσσον i)." Τοῦ-

e) εὐθενίαν. Edit. Froben. et Menag. εὐθάνειαν. Illud ex R restituit iussit Menagius in obss., coniectura occupatum a Casaubono.

ee) [ἴσον τῷ κλαίειν]. Glossatori debentur.

f) ὁ Λέριος. Legebatur ὁ Ἀλιέριος. Restituit Menagius in observv.

g) ἦν τύχῃς — δίκην. Florens Christianus uno versu comprehendit: Casaubonus distinxit ita: ἦν τύχῃς | κρίνων δικάζειν τὴν Πριηνέων δίκην. Huic assentitur Menagius.

h) Ἱππῶναξ. Scribebatur Ἱππάναξ.

i) ἃ καὶ δικάζεσθαι — κρεῖσσον. Menag. omittit ἃ. Versuum vestigia Menagius deprehendit haec: ὃ καὶ δικάζεσθαι | δίκαν Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων. Gaisford. ad Hephaest. p. 265. uno complectitur hoc: καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

crasse eum ferunt, quod illinc esset oriundus, Prieneque Thebanorum colonia: Phanodico id ipsum asserente. Fertur, quum ab Alyatte Priene obsideretur, Biantem ex industria duos saginasse mulos, eosque in castra impulisse: eis conspectis obstupuisse regem, quod bruta quoque animalia tam nitide haberent: ac de solvenda obsidione cogitantem, explorandi gratia nuntium in urbem misisse. Bias autem cum arenae acervos effudisset operuissetque tritico, ostendit: quo denique agnito Alyattes cum Prienensibus pacem fecit. Mox quum Bianti, ut ad se veniret, mandasset, ille dixit, Equidem Alyatten cepas edere [hoc est flere] iubeo. Fertur et in causis orandis summus atque vehementissimus fuisse, bonam tamen in partem dicendi vim exercere solitum: idque Demodicus Lerius significat, quum dicit, Oratori Prienaeam causam esse imitandam: Hipponaxque similiter, qui dum laudare quempiam summae integritatis vellet, cum

Digitized by Google

τον οὖν καὶ ἐτελεύτα τὸν τρόπον. δίκην γὰρ ὑπέρ τινος ἰδ- IV.
ξας ἦδη ὑπέργηρως ὑπάρχων, μετὰ τὸ κατακοῦσαι τὸν λό-
γον ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοῦ τῆς θυγατρὸς υἱοῦ
κόλπους. εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ k) τῶν δικαστῶν
τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ, λυ-
θέντος τοῦ δικαστηρίου νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὑρέθη. καὶ 85.
αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις, καὶ ἐπέγραψαν·

Κλεινοῖς l) ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει
ἥδε Βίαντα πέτρη m), κόσμον Ἴωσι μέγαν.

ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·

Τῆδε Βίαντα κέκευθα n), τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν Ἑρμῆς
εἰς Ἀΐδην, πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
εἶπε γάρ, εἶπε δίκην ἑτάρου τινός· εἶτ' ἀποκλινθεὶς
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

Ἐποίησε δὲ περὶ Ἰωνίας, τίνα μάλιστα ἂν τρόπον εὐδαιμονοίη, V.
εἰς ἔπη δυοκαίδεκα. τῶν δὲ ἀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε·

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν. ἐν πόλει ἀεικεῖ o) μένης· πλείστων

k) *καί.* Edit. Froben. omittit.
l) *κλεινοῖς.* Legebatur *κλεινῆς.* Correxit Iacobs. Anthol. Gr. VII. 90.
m) *πέτρη.* Legebatur *πέτρα.*
n) *κέκευθα.* Legebatur *κέκευθε.* Correxit Iacobs. Anthol. Gr. VII. 91.
o) *ἀεικεῖ.* Debetur Menagii ingenio. Legebatur *αἶκε.* Caeterum male in Menagiana hae Biantis sententiae versibus dispositae sunt hasce:

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἶκε μένῃς·
πλείστων γὰρ ἴχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλὰκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

Biante Priencnsi ait causas egisse praestantius. Mortuus est et ipse in hunc modum: Causam pro amico dixerat iam vetulus, et quum a dicendi labore quievisset, caput in sinu nepotis ex filia fessus reclinavit. Quum vero adversarius itidem perorasset, iudicesque sententiam pro eo tulissent qui causae suae Biantem habuerat patronum, soluto iudicio nepotis in gremio efflavisse animam compertus est. Ipsumque magnifice sepelivit civitas, tumuloque inscripsit:

Petra Prienaeum tegit haec bene culta Biantem,
Ornamentum ingens qui fuit Ioniis.

Est et nostrum in eundem:

Hic situs est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum,
Albentem niveis tempora cana pilis.
Ut causam dixit socii, inclinatus in ulnas
Mox pueri, somnum solvitur in tenuem.

Scripsit autem de Ionia ad duo millia versuum, qua maxime ratione felix esse posset. Placuerunt eius istae in primis

Digitized by Google

γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος πολλάκις βλάβεραν ἐξέλαμ-
86. ψεν αἴσαν, καὶ τὸ μὲν ἰσχυρὸν γενέσθαι τῆς φύσεως ἔργον· τὸ δὲ λέγειν δυνάσθαι τὰ συμφέροντα τῇ πατρίδι ψυχῆς ἴδιον καὶ φρονήσεως. εὐπορίαν δὲ χρημάτων πολλοῖς καὶ διὰ τύχην παρῳκίκασθαι. ἔλεγε δὲ ἀτυχῆ εἶναι τὸν ἀσυχίαν μὴ φέροντα· καὶ νόσον ψυχῆς τὸ τῶν ἀδυνάτων ἐρᾶν, ἀλλοτρίων δὲ κακῶν ἀμνημόνευτον εἶναι. ἐρωτηθεὶς τί δυσχερές, „Τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον" ἔφη, „μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγκεῖν." συμπλέων ποτὲ ἀσεβέσι, χειμάζομένης τῆς νεὼς κακείνων τοὺς θεοὺς ἐπικαλουμένων, „Σιγᾶτε," ἔφη, „μὴ αἴσθωνται ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας." ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀσεβοῦς ἀνθρώπου τί ποτέ ἐστιν εὐσέβεια, ἔσιγα· τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς σιγῆς πυθομένου, „Σιωπῶ," ἔφη, „ὅτι περὶ τῶν
87. οὐδὲν σοι προσηκόντων πυνθάνῃ p)." ἐρωτηθεὶς τί γλυκὺ ἀνθρώποις, „Ἐλπίς," ἔφη. ἥδιον ἔλεγε δικάζειν μεταξὺ ἐχθρῶν ἢ φίλων· τῶν μὲν γὰρ φίλων πάντως ἐχθρὸν ἔσεσθαι τὸν ἕτερον, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὸν ἕτερον φίλον. ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν ἄνθρωπος τέρπεται, ἔφη, „Κερδαίνων." ἔλεγέ τε q) τὸν βίον οὕτω μετρεῖν ὡς καὶ πολὺν καὶ ὀλίγον χρόνον βιωσομένους, καὶ

p) πυνθάνῃ. Edit. Froben. πυνθάνει.
q) τε. Edit. Froben. et Menag. omittunt.

sententiae: Civibus placere omnibus studet: habet enim id multum gratiae. contra vero fastus ac superbia semper nocuit. Et illud, Corpore quidem esse validum, naturae munus est: porro quae utilia sint patriae dicere, animi et prudentiae proprium. Pecuniarum autem copiam etiam plurimis forte obvenisse. Infelicem dicebat, qui ferre nequiret infelicitatem: morbumque animi ea desiderare, quae fieri non possunt, alieni vero incommodi non meminisse. Interrogatus quidnam esset difficile, Ferre, inquit, fortiter mutationem rerum in deterius. Navigabat cum impiis aliquando, et quum tota tempestate navis quateretur fluctibus, illique deos invocarent, Silete, inquit, ne vos hic illi navigare sentiant. Percontanti impio homini quid esset pietas, nihil respondit: quumque ille silentii causam sciscitaretur, Quia, inquit, de rebus nihil ad te pertinentibus quaeris. Rogatus quid esset dulce hominibus, Spes, ait. Malle se inter inimicos quam inter amicos iudicare dicebat: quippe ex amicis alterum prorsus futurum inimicum, ex inimicis autem alterum amicum. Forte interrogatus quidnam faciens homo delectetur, Lucrans, inquit. Dicebat vitae tempus ita metiendum, quasi et diu et parum victuri simus: ita amandum,

Digitized by Google

μιλεῖν ὡς μισήσοντας· τοὺς γὰρ πλείστους εἶναι κακούς. συνεβούλευέ τε ὧδε· βραδέως ἐγχείρει τοῖς πραττομένοις· ὃ δ' ἂν ᾖ, βεβαίως τηρῶν διάμενε. μὴ ταχὺ λάλει· μανίαν γὰρ ἐμφαίνει. φρόνησιν ἀγάπα. περὶ θεῶν λέγε, ὡς εἰσίν. ἀνάξιον 88.
ἀνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ πλοῦτον. πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος. ὅ τι ἂν ἀγαθὸν πράττῃς, εἰς θεοὺς ἀνάπεμπε. ἐφόδιον ἀπὸ νεότητος εἰς γῆρας ἀναλάμβανε σοφίαν· βεβαιότερον γὰρ τοῦτο τῶν ἄλλων κτημάτων. Μέμνηται τοῦ Βίαντος καὶ Ἱππῶ- VI.
ναξ r), ὡς προείρηται, καὶ ὁ δυσάρεστος Ἡράκλειτος μάλιστα αὐτὸν ἐπῄνεσε γράψας· „Ἐν Πριήνῃ Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμεω, οὗ πλείων λόγος ἢ τῶν ἄλλων· καὶ οἱ Πριηνεῖς δὲ αὐτοῦ τίμενος καθιέρωσαν τὸ Τευτάμειον λεγόμενον." ἀπεφθέγξατο s)· Οἱ πλεῖστοι t) κακοί.

r) Ἱππῶναξ. Scribebatur Ἱππώνας.
s) ἀπεφθέγατο. Edit. Froben. ἀπεφθέγατο.
t) οἱ πλεῖστοι. Menag. ἄνθρωποι addit. Verba ἀπεφθέγξατο — κακοί Menagio spuria videntur.

quasi odio simus habituri. malos enim esse plurimos. Sic autem consulebat: Si quid agere instituis, lente id aggredere: caeterum in eo quod elegeris, firmiter persiste. Noli cito loqui: est enim insaniae indicium. Prudentiam dilige. De diis ita ut sunt loquere. Indignum hominem divitiarum gratia laudare noli. Persuadens accipe, non cogens. Quicquid boni egeris, in deos refer. Viaticum tibi ab adolescentia ad senectutem sapientiam compara: ea quippe sola est certa veraque possessio. Meminit Biantis, ut diximus, etiam Hipponax, et insuavis Heraclitus ipsum praecipue commendat his verbis: *Priene oppidum Biantem tulit Teutami filium, cuius est opinio illustrior quam caeterorum, et Prienenses sacellum ipsi dedicarunt, quod Teutamium dicitur.* Eius est sententia, Plerique mali sunt.

Digitized by Google

CAPUT VI.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ.

I. Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, οἱ δὲ Δωρῆς, Κὰρ· ἔνιοι
89. δὲ εἰς Ἡρακλέα ἀναφέρειν τὸ γένος αὐτόν· ῥώμῃ a) δὲ καὶ
κάλλει διαφέρειν, μετασχεῖν τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας.
γενέσθαι τε αὐτῷ θυγατέρα Κλεοβουλίνην, αἰνιγμάτων ἑξαμέ-
τρων ποιήτριαν, ἧς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ
δράματι, πληθυντικῶς ἐπιγράψας. ἀλλὰ καὶ τὸ ἱερὸν τῆς
II. Ἀθηνᾶς ἀνανεώσασθαι αὐτὸν τὸ b) ἀπὸ Δαναοῦ. Οὗτος
ἐποίησεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τριςχίλια. καὶ τὸ ἐπι-
γραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδᾳ τοῦτόν φασι ποιῆσαι·

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδου c) δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ d) καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,

a) ῥώμῃ. Menag. γνώμῃ.
b) τό. Addiderunt Casaubonus et Menagius in observv.
c) Μίδου. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 153. Μίδα.
d) ῥέῃ. Iacobs. l. l. νάῃ.

CLEOBULUS.

Cleobulus Euagorae filius ex Lindo, sive, ut Daris auctor est, ex Caria fuit. Eius genus plerique ad Herculem referunt. Corporis viribus ac forma fuisse insignem, Aegyptumque percipiendae philosophiae gratia petiisse tradunt: natamque illi filiam Cleobulinam, hexametrorum acnigmatum vatem: cuius et Cratinus meminit in eiusdem nominis fabula, plurali inscribens numero. Sed et Minervae fanum a Danao constructum illum instaurasse aiunt. Scripsit autem carmina obscurasque sententias ad tria millia versuum. De Mida quoque epigramma ab eo factum, non desunt qui sentiant:

Aenea sum virgo, Midae quae incumbo sepulcro,
Dum fluit unda levis, sublimis nascitur arbor,

Digitized by Google

ἡλίδς τ' αὐτὸν λάμπῃ, λαμπρά τε σελήνη), 90.
καὶ ποταμοὶ γε ῥέωσιν, ἀναπλύζῃ δὲ θάλασσα,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυπλαύστῳ f) ἐπὶ τύμβῳ,
ἄγγελίαν παρέοῦσα, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

φέρουσι δὲ μαντεῖον Σιμωνίδου ἔπος, ὅπου φησί·

Τίς κεν αἰνήσειε νόῳ g) πίσυνος
Λήδου ναέταν Κλεόβουλον,
ἀενάοις h) ποταμοῖς
ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς
ἠελίου τε φλογὶ χρυσείᾳ i) τε σελάνᾳ
καὶ θαλασσαίοισι k) δίναις
ἀντιθέντα μένος ἀτάλαι l);
πάντα γὰρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δὲ
καὶ βροτέοι m) παλάμαι θραύουσι· μωροῦ
φωτὸς ἄδε βουλά n).

οὐ γὰρ εἶναι Ὁμήρου τὸ ἐπίγραμμα, πολλοῖς ἔτεσι πρόσχον-

e) ἡλιός τε — σελήνη. Hunc et sequentem versum omittit Iacobs. l. l. quem vid. Nott. Critt. T. III. p. 249.
f) πολυπλαύστῳ. Iacobs. l. l. πολυπλαύτῳ.
g) νόῳ. Debetur Hermanno. Scribebatur νῷ.
h) ἀενάοις. Emendavit Hermannus. Scribebatur ἀενναόις.
i) χρυσείᾳ. Emendavit Hermannus. Scribebatur χρυσᾶς.
k) θαλασσαίοισι. Edit. Froben. θαλασσάιαις.
l) ἀντιθέντα μένος ἀτάλας. Edit. Froben. ἀντιθετοίμενος στήλας. Menag. ἀντιθέμενον στήλας.
m) βροτέοι. Emendavit Hermannus. Scribebatur βρότειοι.
n) τίς κεν αἰνήσειε — βουλά. Versuum distinctio debetur Hermanno.

Dum sol exoriens et splendida luna relucet,
Dum fluvii labuntur, inundant littora fluctus,
Hic constanter ago, lacrimisque in marmore tincto
Fixa Midam moneo hic tumulatum, care viator.

Innituntur autem Simonidis testimonio cantico, ubi ait:

Quisnam laudaverit mentis compos
Lindi incolam Cleobulum,
Perennibus flaminibus,
Floribusque vernis,
Solisque flammae, aureaeque lunae
Et marinis vorticibus
Comparantem statuas?
Omnia enim sunt Diis inferiora.
Saxum quippe etiam mortales manus frangunt.
Stulti hoc viri consilium est.

Unde constat Homeri illud non esse, qui multis annis Midam

Digitized by Google

Ἱππος, φασί, τὸν Ἵππαν φέρουσι δ' αὐτοῦ ἐν τοῖς Ἀπομνήμασιν καὶ αἴνιγμα τοῖον·

91. Εἷς ὁ πανήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα σ) τῶν δὲ ἑκάστῳ ρ) παῖδες ἦσαν τριάκοντα q) διάφορα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δέ τ' ἐοῦσαι r), ἀποφθινύθουσιν s) ἅπασαι.

IV. Ἔστι δὲ ὁ ἐνιαυτός. Τῶν δὲ ἀδομένων εὐδοκίμησεν αὐτοῦ τάδε· Ἄμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσι, λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει. φρονεῖν τι νεόν· μὴ μάταιος ἄχαρις γινέσθω t). Ἔφη δὲ δεῖν συναικίζειν τὰς θυγατέρας, παρθένους μὲν τὴν ἡλικίαν, τὸ φρονεῖν δὲ u) γυναῖκας· ὑποδεικνὺς ὅτι δεῖ παιδεύεσθαι καὶ τὰς παρθένους· ἔλεγέ τε τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως ᾖ μᾶλλον φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν x)· φυλάσσεσθαι γὰρ τῶν μὲν φίλων τὸν

o) παῖδες δὲ δυώδεκα. Iacobs. Anthol. Gr. XIV. 101. παῖδες δυωκαίδεκα.

p) τῶν δὲ ἑκάστῳ. Ita Iacobs. l. l. Legebatur τῶν δὲ ἑκάστῳ.

q) παῖδες δὶς τριάκοντα. Edit. Froben., Menag. et Iacobs. l. l. παῖδες τριήκοντα. Emendavit Marqu. Gudius apud Menagium p. 33. A.

r) δέ τ' ἐοῦσαι. Ita Iacobs. l. l. Edit. Froben. et Menag. δέ τε οὖσαι.

s) ἀποφθινύθουσιν. Edit. Froben. ἀποφθινήθουσιν.

t) ἄμουσία — γινέσθω. Has Cleobuli sententias Menagius in observv. versibus Incubit hisce:

Ἄμουσί' ἐν βροτοῖσι τὸ πλέον μέρος
λόγων τε πλῆθος· ἂν δ' ὁ καιρὸς ἀρκέσῃ
φρονεῖ τι νεόν· μὴ μάταιος ἡ χάρις
γινέσθω.

u) τὸ φρονεῖν δέ. Menag. τῷ δὲ φρονεῖν.

x) φίλον ποιεῖν. Menagius coni. ἵνα φίλον ποιῇς vel ὅστε φίλον ποιεῖν.

praecessit, ut aiunt. Fertur in Commentariis Pamphilae ipsius huiusmodi aenigma:

Est genitor proles cui sit bissena: sed horum
Quidve bis triginta natae, sed dispare forma:
Has niveis totas, fuscis sed vultibus illas:
Atque immortales quum sint, moriuntur ad unam.

Est autem annus. Sunt et istae ex sententiis illius celebres: Imperitia in omnibus maiori ex parte dominatur, et multitudo verborum: sed occasio sufficiet. Sentire atque sapere illustre aliquid et inclytum stude. Inanis et ingratus ne sis. Filias nuptui locari oportere aetate virgines, sed prudentia et sensu mulieres: decens eo virgines quoque eruditas esse. Dicebat amicos beneficiis fovendos, ut amiciores sint, inimicos autem amicos faciendos. Cavendam enim calamuiam amicorum, insidiasque inimicorum fugiendas. Illud item: an-

Digitized by Google

φόγων, νῦν δὲ ἔχθρῶν τὴν ἀκροασίην. καὶ ὅταν τις ἐξίῃ τῆς 92.
οἰκίης, ζητείτω πρότερον τί μέλλει πράσσειν· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ
πάλιν, ζητείτω τί ἔπραξε. Συνεβούλευέ τε εὖ τὸ σῶμα ἀσκεῖν·
φιλήκοον εἶναι μᾶλλον ἢ φιλόλαλον· φιλομαθῆ μᾶλλον ἢ ἀμα-
θῆ· γλῶσσαν εὔφημον ἴσχειν· ἀρετῆς οἰκεῖον εἶναι, κακίας ἀλ-
λότριον· ἀδικίαν φεύγειν· πόλει τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν·
ἡδονῆς κρατεῖν· βίᾳ μηδὲν πράττειν· τέκνα παιδεύειν· ἐχθρὰν
διαλύειν. γυναικὶ μὴ φιλοφρονεῖσθαι, μηδὲ μάχεσθαι, ἀλλο-
τρίων παρόντων· τὸ μὲν γὰρ ἄνοιαν, τὸ δὲ μανίαν σημαίνει.
οἰκέτην παροινοῦντα μὴ πολάζειν· δοκεῖν γὰρ παροινεῖν. γαμεῖν
ἐκ τῶν ὁμοίων· ἂν γὰρ ἐκ τῶν κρειττόνων λάβῃς, φησί, δε-
σπότας πρῶτον τοὺς συγγενεῖς. μὴ ἐπιγελᾶν τοῖς σκωπτομένοις· 93.
ἀπεχθήσεσθαι γὰρ τούτοις. εὐτυχῶν μὴ ἴσθι ὑπερήφανος·
ἀποφάσεις μὴ ταπεινοῦ· τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως
ἐπίστασο φέρειν. Ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς, ἔτη βιοὺς ἑβδομή- V.
κοντα· καὶ αὐτῷ ἐπεγράφη γ)·

Ἄνδρα σοφὸν Κλεόβουλον ἀποφθίμενον κατανεύθεν
ἥδε πάτρα Λίνδος πόντῳ ἀγαλλομένη.

γ) ἐπεγράφη Edit. Froben. ἐπιγραφὴ αὐτῷ.

tequam domo quis exeat, quid acturus sit, apud se pertractet: rursus quum redierit, quid egerit recogitet. Consulebatque corpus rite exercendum. Audiendi magis quam loquendi studiosum esse oportere: intentum studiis potius quam indoctum. Linguam non maledicam esse debere. Proprium virtutis esse, alienum a vitio: iniustitiam fugere. Civitati ea consulenda quae sunt optima. Voluptatem frenandam. Vi nihil agendum. Erudiendos liberos. Inimicitias solvendas. Cum muliere neque blanditiis agendum, neque praesentibus extraneis iurgandum: illud quippe vecordiam, istud vesaniam significare. Famulum vino hilarem non puniendum: videri enim id dementius esse. Uxorem sibi parem eligendam: nam si clariorem te duxeris, inquit, affines dominos habebis. Iis qui conviciis perstringuntur non insultandum: inimicos quippe ex ea irrisione fieri. Dum secunda fortuna arridet, superbire noli: adversa perstrepente noli frangi. Fortunae mutationes fortiter perferre disce. Obiit senex annorum septuaginta, eiusque laudes tumulo inscriptum epigramma continet:

Extinctum luget Cleobulum patria Lindus,
Patria quae medio est undique cincta mari.

Digitized by Google

VI. Ἀνερρώγατο· Μέτριον ἄριστον. καὶ Σόλωνος ἐπιστεῖλαν οὕτως·

Κλεόβουλος Σόλωνι.

Πολλοὶ μέν τινες a) εἰσὶν ἑταῖροι καὶ οἶκος πάντα a)· φημὶ δὲ ἐγὼν ποτανιστάταν b) ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον δαμοκρατεομέναν. καὶ ἁ νᾶσος πελαγία, ἔνθα οἰκέοντι οὐδὲν δεινὸν ἐκ Πεισιστράτου· καὶ τοὶ ἑταῖροι δὲ ἑκαστόθεν πάρ τυ c) βασοῦνται.

a) μέν τιν. Edit. Froben. et Menag. μέν τινες. Correxit Casaubonus. Vid. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 265. ed. Schaefer.
a) πάντα. Edit. Froben. et Menag. ἅπανσι. Correxit Casaubonus.
b) ποτανιστάταν. Edit. Froben. ποταγιστάταν. Menag. ποθυστάταν. Vid. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 196. ed. Schaef.
c) πάρ τυ. Edit. Froben. et Menag. πάρ σου. Vid. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 231. ed. Schaef.

Eius sententia est, Modus optimus. Scripsit et ipse brevem epistolam Soloni hanc:

Cleobulus Soloni.

Amici quidem tibi sunt permulti et ubicunque. domus est: verum ego Solonti commodissimam fore ad inhabitandum Lindum censeo, civitatem liberam. Estque insula maritima: ubi si morari voluerit, nihil a Pisistrato mali formidabis, atque ad te amici undique confluent.

Digitized by Google

CAPUT VII.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ

Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος ἀπὸ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν I. 94.
γένους. οὗτος γήμας Λυσίδην, ἣν αὐτὸς Μέλισσαν ἐκάλει a), τὴν Προκλέους τοῦ Ἐπιδαυρίων τυράννου καὶ Ἐριοθενείας τῆς Ἀριστοκράτους παιδὸς, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Ἀριστοδήμου b) θυγατέρα, οἳ σχίδον πᾶσης Ἀρκαδίας ἐπῆρξαν, ὡς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἀρχῆς, παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐποίησε δύο, Κύψελον c) καὶ Λυκόφρονα· τὸν μὲν νεώτερον συνετὸν, τὸν δὲ πρεσβύτερον ἄφρονα· χρόνῳ δὴ ὑπὸ ὀργῆς βαλὼν ὑποβάθρῳ ἢ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἔγκυον οὖσαν ἀπέκτεινε, πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδων, ὡς ὕστερον ἔπαυσε. τὸν τε παῖδα ἀπεπήρωσεν εἰς Κέρκυραν, λυπούμενον ἐπὶ τῇ μητρὶ, ᾧ ὄνομα Λυκόφρων. Ἤδη δὲ ἐν γήρᾳ καθεστὼς με- II.
τεπέμπετο αὐτὸν ὅπως παραλάβῃ τὴν τυραννίδα· ὃν φθάσαν- 95.

a) ἣν αὐτὸς Μέλισσαν ἐκάλει. Menagius quoi. Ἡρόδοτος Μέλισσαν καλεῖ.
b) Ἀριστοδήμου. Menag. Ἀριστομήδους.
c) Κύψελον. Edit. Frobeni. Ψάμμιτιχον.

PERIANDER.

Periandro Corinthio Cypselus pater fuit ex Heraclidarum gente. Uxorem autem Lysiden duxit, quam ipse Melissam appellabat, Procliei Epidaurensium tyranni et Eristhenene Aristocratia filiae, sororisque Aristodami filiam, qui, ut ait Heraclides Ponticus in libro de principatu, toti ferme Arcadiae dominabantur. Duos ex ea filios genuit, Cypselum et Lycophronem alterum ex his iuniorem, prudentem, maiorem natu, stolidum. Post aliquantum temporis ira accensus uxorem ab gradu praegnantem coniugem calcibus percussit ac necavit, pellicum persuasus calumniis; quas tamen postea igne cremavit; puerumque Lycophronem matri fletu iusta solventem abdiderit atque in Corcyram agi praecepit.

Digitized by Google

τες οἱ Κερκυραῖοι διεχρήσαντο. ὀθεν ὀργισθεὶς ἔπεμψε τοὺς παῖδας αὐτῶν πρὸς Ἀλυάττην ἐπ' ἐκτομῇ· προσχούσης d) δὲ τῆς νεὼς Σάμῳ, ἱκετεύσαντες τὴν Ἥραν ὑπὸ τῶν Σαμίων διεσώθησαν. καὶ ὃς ἀθυμήσας ἐτελεύτησεν, ἤδη γεγονὼς ἐτῶν ὀγδοήκοντα. Σωσικράτης δέ φησι πρότερον Κροίσου τελευτῆσαι αὐτὸν ἔτεσι τετταράκοντα καὶ ἑνί, πρὸ e) τῆς τεσσαρακοστῆς ἐννάτης Ὀλυμπιάδος. τοῦτον Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ
96. ξένον φησὶν εἶναι Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίων τυράννῳ. φησὶ δὲ Ἀριστιππος ἐν πρώτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς περὶ αὐτοῦ τάδε, ὡς ἄρα ἐρασθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ Κράτεια συνῆν αὐτῷ λάθρα· καὶ ὃς ἤδετο, φανερὸν δὲ γενόμενον βαρὺς πᾶσιν ἐγένετο διὰ τὸ ἁλίσκειν ἐπὶ τῇ φωρᾷ f)· ἀλλὰ καὶ Ἔφορος ἱστορεῖ ὡς εὔξαιτο, εἰ νικήσειεν Ὀλύμπια τεθρίππῳ, χρυσοῦν ἀνδριάντα ἀναθεῖναι. νικήσας δὲ καὶ ἀπορῶν χρυσίου, κατά τινα ἑορτὴν ἐπιχωρίων κεκοσμημένας ἰδὼν τὰς γυναῖκας πάν-
III. τα ἀφεῖλετο τὸν κόσμον, καὶ ἔπεμψε τὸ ἀνάθημα. Λέγουσι δέ τινες ὡς θελήσας αὐτὸν τὸν τάφον μὴ γνωσθῆναι, τοιοῦτόν

d) προσχούσης. Menag. πρόσχουσης.
e) τετταράκοντα καὶ ἑνί, πρό. Edit. Froben. αὐτὸν, ἔτεσι τετταράκοντα καὶ ἑνὶ πρό.
f) φωρᾷ. Tanaqu. Faber apud Menagium p. 35. A. coni. ἑαρᾷ.

Iam vero vicinus senio illum, ut ei tyrannidem pro manu daret, ad se accersiri iussit. Eius deprehensa consilio Corcyrenses illum praevenientes interemerunt. Hoc ille comperto furiis succensus eorum liberos ad Alyatten praesecandos misit. Quum autem navis appropinquasset Samo, Junoni vota facientes a Samiis servati sunt. Quod ille ubi didicit, moerore confectus excessit e vita, annos natus ferme octoginta. Sosicrates eum ante Croesum obiisse diem asserit, annis uno et quadraginta, ante quadragesimam nonam Olympiadem. Hunc Herodotus in primo Historiarum Thrasybuli Milesiorum tyranni hospitem fuisse ait. Aristippus autem in primo de antiquis deliciis libro haec de illo refert: matrem eius Crateam illius amore ferventem clam congredi solitam, illo non invito, tantoque flagitio acquiescente. Quod ubi cognitum est, dolens se fuisse deprehensum, gravius iam civibus instabat. Porro Ephorus in historia vovisse illum tradit, si Olympia quadriga vicisset, aureum statuam dee sacraturum: victoria vero potitum et auro egentem, quadam celebritate populari, mulieribus procedentibus ornatis, mundum ademisse muliebrem, atque ita donarium misisse asserunt. Aiunt quidam illum, quum sepulcrum suum ignoraret

Digitized by Google

τε ἐπιχειρήσατο. δυοῖν γὰρ ἐφεύσατο νεανίσκοις, δεῖξαί τινα ὁδὸν, ἐξελθεῖν νύκτωρ, καὶ τὸν ἀπαντήσαντα ἀνελεῖν καὶ θάψαι· ἔπειτα βαδίζειν ἄλλους τε κατὰ τούτων τέτταρας, καὶ ἀνελόντας θάψαι· πάλιν τε κατὰ τούτων πλείονας, καὶ οὕτως αὐτὸς τοῖς πρώτοις ἐπιχειρῶν, ἀγνοούμενος ἀπέθανε. Κορίνθιοι δὲ ἐπὶ τῷ νεκροταφίῳ ἐπέγραψαν αὐτῷ τόδε·

Πλοῦτον καὶ σοφίης πρύτανιν πατρὶς ἥδε Κόρινθος 97.
κόλπος ἀγχιάλοις γῆ Περίανδρον ἔχει.

ἔστι καὶ ἡμῶν·

Μή ποτε λυπήσῃ σε τὰ μή σε τυχεῖν τινος· ἀλλὰ
τέρπεο πᾶσιν, ὅμως οἷσι δίδωσι θεός.
καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
οὐ νικῶν οὐκ ἄτυχεν πρήξιος ἧς ἐθέλων.

Τοῦτον ἔστι καὶ τόν, μηδὲν χρημάτων ἕνεκα πράττειν· δεῖν γὰρ IV.
τὰ καρδιανὰ κερδαίνειν, ἐποίησε δὲ καὶ ὑποθήκας εἰς ἔπη ἑξχίλια. εἶπέ τε τοὺς μέλλοντας ἀσφαλῶς τυραννήσειν τῇ εὐνοίᾳ δορυφορεῖσθαι, καὶ μὴ τοῖς ὅπλοις. καί ποτε ἐρωτηθεὶς διὰ τί τυραννεῖ, ἔφη, „Ὅτι καὶ τὸ ἑκουσίως ἀποστῆναι καὶ τὸ

g) ἀγχίαλος. Emendavit Iacobs. Anthol. Gr. VII. 619. Legebatur ἀγχιάλοις.

vellet; tale quippiam molitum. „Duobus iuvenibus viam quandam ostendisse ac iussisse noctu per illam incederent, eumque qui primus occurrisset, interimerent ac sepelirent: postque illos quattuor alios misisse, qui eos necarent ac sepulturae traderent: rursus contra eos misisse plures, idemque ut facerent imperasse, atque ita ipsum primis obvium occisum esse. Enimvero Corinthii cenotaphium illius versibus illustrarunt his:

Et sophia et nummis Periandrum terra Corinthus
Clarum littoreo continet alma sinu.

Exstat nostrum quoque in eundem:

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris,
Sed iuvet id superi quod tribuere dei.
Nam sapiens Stygias Periander cessit ad umbras
Exstinctus, quod non quae voluit valuit.

Huius illud est, Nihil pecuniarum gratia agendum: nam oportere lucri facienda lucrifacere. Scripsit et praecepta ad duo millia versuum. Dicebat his qui tuto regnare vellent, summa ope nitendum ut benevolentia non armis stiparentur. Rogatus aliquando cur in tyrannide persisteret, Quia, inquit, et

Digitized by Google

ἀφαιρεθῆναι κίνδυνον φέρει. ἔπειτα δὲ καὶ τάδε· πολὺν ἔσωθεν ἐπισφαλὲς προπέτεια· κέρδος αἰσχρόν h)· δημοκρατία πρεῖττον τυραννίδος· αἱ μὲν ἡδοναὶ φθαρταί, αἱ δὲ τιμαὶ ἀθάνατοι·
98. εὐτυχῶν μὲν μέτριος ἴσθι, δυστυχῶν δὲ φρόνιμος· φίλοις εὐτυχοῦσι καὶ ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι· ὃ ἂν ὁμολογήσῃς, διατήρει· λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ· μὴ μόνον τοὺς
V. ἁμαρτάνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέλλοντας κόλαζε. Οὗτος πρῶτος δορυφόρους ἔσχε, καὶ τὴν ἀρχὴν εἰς τυραννίδα μετέστησε· καὶ οὐκ εἶα ἐν ἄστει ζῆν τοὺς βουλομένους, καθά φησιν Εὔ-
VI. φορος καὶ Ἀριστοτέλης. Ἤκμαζε δὲ περὶ τὴν τριακοστὴν ὀγδόην Ὀλυμπιάδα, καὶ ἐτυράννησεν i) ἔτη τεσσαράκοντα. Σωτίων δὲ καὶ Ἡρακλείδης καὶ Παμφίλη ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ὑπομνημάτων δύο φασὶ k) Περιάνδρους γεγονέναι, τὸν μὲν τύ-
99. ραννον, τὸν δὲ σοφὸν καὶ Ἀμβρακιώτην l). τοῦτον καὶ Νεάνθης φησὶν ὁ Κυζικηνός, ἀνεψιοὺς τε εἶναι ἀλλήλοις. καὶ Ἀριστοτέλης μὲν τὸν Κορίνθιον φησιν εἶναι τὸν σοφόν· Πλάτων δὲ

h) κέρδος αἰσχρόν. Hic Menagio aliquid excidisse videtur. Wassius ad Thucyd. II. 45. p. 126. ed. Duker. ex Stobaeo Serm. VIII. addi volebat βαρὺ κακόν. Lacunam agnovit cod. Cantabr.

i) ἐτυράννησεν. Edit. Froben. ἐτυράννευσεν.

k) φασί. Edit. Froben. φησί.

l) Ἀμβρακιώτην. Scribebatur Ἀμπρακιώτην. V. Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 493. p. 90. sq. ed. Oxon.

sponte et invitum cedere aeque periculosum est. Dixit et haec: Bona res est quies, periculosa petulantia. Turpe lucrum. Populi administratio tyrannide praestantior est. Voluptates caducae sunt, honores immortales. Inter secundas res esto moderatus, inter adversas prudens. Amicis et felicibus et infelicibus eundem te praebe. Quodcunque pollicitus fueris, serva. Inter loquendum cave ne secreta pronunties. Non peccantes modo, verum etiam peccare gestientes punito. Primus hic armatis circumseptus incessit, magistratumque ad tyrannidem transtulit, neque in urbe vivere quosvis permittebat, ut Ephorus et Aristoteles tradunt. Claruit autem circa trigesimam octavam Olympiadem, exercuitque tyrannidem annos quadraginta. Porro Sotion atque Heraclides et Pamphila in quinto Commentariorum duos aiunt fuisse Periandros, tyrannum alterum, alterum vero sapientem, eumque Ambraciotem. Quin eos Neanthes quoque Cyzicenus ait patrueles sibi invicem fuisse. Porro Aristoteles Corinthium asserit fuisse sapientem, Plato negat. Ipsius et hoc

Digitized by Google

οὗ φησι. τοῦτον ἐστὶ· Μελέτη τὸ πᾶν. ἤθελε δὲ καὶ τὸν Ἰσθμὸν διορύξαι. Φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴ m)· VII.

Περίανδρος τοῖς σοφοῖς.

Πολλὰ χάρις τῷ Πυθοῖ Ἀπόλλωνι n), ὅτ' εἰς ἓν ἐλθόντας o) αὐτοὺς ἠξοῦντι p) καὶ ἐς Κόρινθον ταῦτα ἐμαὶ ἐπιστολαὶ q). ἐγὼν r) δὲ ὑμᾶς ἀποδέχομαι s), ὡς ἴστε αὐτοί, ὅτι δαμοτικώτατα. πεύθομαι ὡς πέρυτι ἐγένετο ὑμῶν ἄλλα t) παρὰ τὸν Λυδῶν ἐς Σάρδεις. ἤδη ὦν μὴ ὀκνεῖτε καὶ παρ' ἐμὲ φοιτῆν u) τὸν Κορίνθου τύραννον. ὑμᾶς γὰρ καὶ ἄσμενοι ὄψονται Κορίνθιοι φοιτεῦντας x) εἰς οἶκον τὸν Περιάνδρου.

Περίανδρος Προκλεῖ. VIII.

Ἁμῖν μὲν ἀκούσιον y) τᾶς δάμαρτος τὸ ἄγος· τὺ δὲ ἑκὼν 100. τῷ παιδί με ἄπο θυμοῦ ποιήσαις z) ἀδικεῖς. ἢ ὦν παῦσον τὰν

m) φέρονται — ἐπιστολή. Menag. coni. φέρονται ἐπιστολαί.
n) Ἀπόλλωνι. Edit. Froben. ἀπόλλῳ, quod probat Casaubonus.
o) ἐλθόντας. Edit. Froben. ἐλθόντες.
p) ἠξοῦντι. Edit. Frobcn. ἠξουντι. Casaubonus coni. ἀξοῦντι.
q) ταὶ ἐμαὶ ἐπιστολαί. Edit. Froben. ταὶς ἐμὰς ἐπιστολάς.
r) ἐγών. Edit. Froben. ἐγώ.
s) ἀποδέχομαι. Menag. coni. ἀποδέξομαι.
t) ἄλλα. Edit. Froben. ἀλλά.
u) φοιτῆν. Edit. Frobcn. φοιτεῖν.
x) φοιτεῦντας. Edit. Froben. φοιτεῶντας.
y) ἀκούσιον. Edit. Froben. ἀκούσιν.
z) τῷ παιδί με ἄπο θυμοῦ ποιήσαις. Edit. Frobcn. et Menag. τῷ παιδὶ ἢ ἀπὸ θυμοῦ ποιήσαις. Casaubonus coni. τῷ παιδὶ ἦν ἀπὸ θυμοῦ με ποιήσαις. neque aliter Valckenarius ad Herodot. p. 222. ed. Wessel. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 210. sq. ed. Schaefer. τῷ παιδί με ἀπὸ θυμοῦ ποιήσαις. Bastius ad Greg. Cor. l. l. ἄπο θυμοῦ.

est: Exercitatio potest omnia: nam Isthmum quoque voluit perfodere. Ipsius aliquot feruntur epistolae, cuiusmodi haec est:

Periander Sapientibus.

Gratias multas ago Pythio Apollini, quod in unum coactos vos epistolae meae Corinthum quoque sint perducturae. Exspecto itaque vos. Certe ipsi videbitis quam civiliter vos excipiam. Audio vos superiore anno Sardes apud Lydum convenisse: ita nunc oro ne pigeat ad me quoque proficisci, Corinthi tyrannum. Videbunt enim vos non sine gratulatione Corinthii, Periandri domum adeuntes.

Periander Procleo.

Nobis quidem non ex sententia fuit uxoris vulnus. Tu autem qui pueri animum a me abalienasti, iniuste facis.

Digitized by Google

ἀπήνεαν τῷ παιδύς, ἢ ἐγώ τυ a) ἀμυνοῦμαι. καὶ χὰρ δὴ καὶ αὐτὸς ποινὰς ἔτισα κἰν τᾷ Θυγατρὶ b), πατακαύσαις αὐτᾷ καὶ τὰ πασᾶν Κορινθιᾶν εἵματα c).

IX. Ἔγραψε δὲ αὐτῷ καὶ Θρασύβουλος οὕτως·

Θρασύβουλος Περιάνδρῳ.

Τῷ μὲν κήρυκι σεῦ οὐδὲν ὑποκρινάμην d). ἀγαγὼν δὲ αὐτὸν ἐς λήϊον, τοὺς ὑπερφυέας τῶν ἀσταχύων ῥάβδῳ παίων ἀπεθέριζον, ὁμαρτέοντος ἐκείνου, καὶ σοι ἀναγγελεῖ, εἰ ἐπέρηαι, ὅ τι μεν ἀκούσεται ἢ ἴδοι. σὺ τε πολὶν οὕτως, ἢν γ' ἐθέλῃς καρτύνασθαι, τὴν αἰσυμνητείην e)· τοὺς ἐξόχους τῶν πολιτέων ἐξαίρειν, ἤν τέ τις ἐχθρός τοι φαίνηται, ἤν τε μὴ. ὕπαπτος ἀνδρὶ αἰσυμνήτῃ καὶ τῶν τις ἑταίρων.

a) ἐγώ τυ. Edit. Froben. et Menag. ἐγώ τοι. Correxit Valckenarius l. l. Cf. Porsonus Adverss. p. 250. ed. Lips.

b) τὶν τᾷ Θυγατρί. Debetur Koenio ad Gregor. Corinth. p. 266. ed. Schaefer. Edit. Froben. τῇ τε Θυγατρί. Menag. τήν τε Θυγατρί. Casaubonus coni. τᾷ σᾷ Θυγατρί, Menagius τᾷ Θυγατρί.

c) κατακαύσας — εἵματα. Edit. Froben. κατακούσας αὐτὰς καὶ τὰ πᾶσαν κορινθίων εἵματα. Menag. κατακαύσας αὐτὰς καὶ τὰ πασᾶν Κορινθίαν εἵματα. Emendavit Casaubonus Menagiusque.

d) ὑποκρινάμην. Edit. Froben. et Menag. ἀποκρινάμην. Ὑποκρινάμην, Stephani lectionem, commendavit Casaubonus.

e) αἰσυμνητείην. Edit. Froben. αἰσυμνητίην.

Aut igitur immanitatem filii compesce, aut ego ulciscar. Jam enim ego quoque filiae poenas persecutus sum, omnium Corinthiarum mulierum ad eius sepulcrum vestibus crematis.

Ad eum vero Thrasybulus ita scripsit:

Thrasybulus Periandro.

Praeconi quidem tuo nihil respondi. Sed ipsum in segetem inducens, eminentiores spicas bacillo feriens excutiebam, subsequente illo: tibique, si interrogaveris, referet quicquid vel viderit vel audierit a me. Tu ergo sic facito, si quidem tyrannidem tuto tenere cupis, atque in ea constabiliri: civitatis principes tolle, sive illi amici, sive inimici videantur. Quippe tyranno amici quoque saepe suspecti sunt.

Digitized by Google

CAPUT VIII.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ Ο ΣΚΥΘΗΣ.

Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης Γνούρου μὲν ἦν υἱός, ἀδελφὸς δὲ Κα- I.
δουΐδα a) τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος· διὸ 101. II.
καὶ δίγλωττος ἦν. οὗτος ἐποίησε τῶν τε παρὰ τοῖς Σκύθαις νομίμων καὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, εἰς εὐτέλειαν βίου καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔπη ὀκτακόσια. παρέσχε δὲ καὶ ἀφορμὴν παροιμίας διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν b). Φέρει δὲ αὐτὸν Σωσικράτης ἐλθεῖν εἰς Ἀθήνας κατὰ III.
τὴν τεσσαρακοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκράτους c). Ἕρμιππος δὲ πρὸς τὴν Σόλωνος οἰκίαν ἀφικόμενον τῶν θεραπόντων τινὶ κελεῦσαι μηνῦσαι ὅτι παρεῖη πρὸς αὐτὸν Ἀνάχαρσις, καὶ βούλοιτο αὐτὸν θεάσασθαι, ξένος τε, εἰ οἷόν τε, γενέσθαι. καὶ d) ὁ θεράπων εἰσαγγείλας ἐκελεύθη 102.

a) *Καδουΐδα.* Legebatur *Καδωϊδου.* Correxit Casaubonus.
b) *τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν.* Menag. *ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.*
c) *Εὐκράτους.* Edit. Froben. *εὐκράτου.*
d) *καί.* Menag. omittit.

ANACHARSIS.

Anacharsis Scytha, Gnuri quidem filius, Caduidae vero Scytharum regis frater, matre Graeca fuit: quamobrem et utriusque linguae peritus erat. Scripsit autem et de Scytharum legibus, et de iis quae apud Graecos legitima et solennia sunt, ad frugaliorem ac viliorem victum, itemque de re bellica versibus octingentis. Praestitit proverbii occasionem, eo quod esset audax et constans in dicendo, ut qui eius constantiam imitaretur, Scythicum dicendi genus diceretur imitatus. Eum Sosicrates Athenas concessisse quadragesima septima Olympiade sub Eucrate principe tradit. Porro Hermippus Solonis ivisse domum, et cuidam ex familia iussisse nuntiaret ei Anacharsim adesse pro foribus, ut illius conspectu et hospitio, si fieri posset, frueretur: puerum intus

Digitized by Google

ὑπὸ τοῦ Σόλωνος εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτιπερ ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσιν ξένους ποιοῦνται. ἔνθεν ὁ Ἀνάχαρσις ἐλθὼν ἔφη νῦν αὐτὸς e) ἐν τῇ πατρίδι εἶναι καὶ προσήκειν αὐτῷ ξένους ποιεῖσθαι. ὃ δὲ καταπλαγεὶς τὴν ἑτοιμότητα εἰσέφρησεν f) αὐτὸν καὶ μέγι-

IV. στον φίλον ἐποιήσατο. Μετὰ χρόνον δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν g) Σκυθίαν καὶ νομίζων τὰ νόμιμα παραλύειν τῆς πατρίδος, πολὺς ὢν ἐν τῷ Ἑλληνίζειν, τοξευθεὶς ἐν κυνηγεσίῳ πρὸς τἀδελφοῦ τελευτᾷ, εἰπὼν διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος h) σωθῆναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ i) ἀπολέσθαι. ἔνιοι δὲ τελευτὰς Ἑλληνικὰς ἐπιτελοῦντα k) διαχρησθῆναι. καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν·

108. Εἰς Σκυθίην Ἀνάχαρσις ὅτ' ἦλυθε, πολλὰ πλαγχθεὶς l)
πάντας ἔπειθε βιοῦν ἤθεσιν Ἑλλαδικοῖς m).
τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄπραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα
πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὠκὺ δόναξ.

V. Οὗτος τὴν ἄμπελον εἶπε τρεῖς φέρειν βότρυς· τὸν πρῶτον

e) αὐτός. Casaubonus coni. αὐτόν.
f) εἰσέφρησεν. Edit. Froben. εἰσέφρασεν. Menag. εἰσέφρεσεν.
g) τήν. Edit. Froben. omittit.
h) ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Menagius coni. ἐν τῇ Ἑλλάδι.
i) οἰκείᾳ. Menag. οἰκίᾳ.
k) ἐπιτελοῦντα. Edit. Froben. et Menag. διατελοῦντα. Restituit Menagius in observv.
l) πλαγχθείς. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 92. μαγήσας.
m) Ἑλλαδικοῖς. Edit. Froben. et Menag. Ἑλλανικοῖς.

haec nuntiasse Soloni, eiusque iussu haec illi renuntiasse, in propriis regionibus hospites fieri. Ad haec introgressum dixisse Anacharsim, modo se esse in patria, atque ad se pertinere hospites facere. Eam viri dexteritatem admiratum Solonem continuo illum admisisse, et arctissimis amicitiae vinculis sibi devinxisse. Post aliquantulum temporis regressus in Scythiam, quum patrias leges immutare vellet, Graecasque toto conatu niteretur inducere, in venatu a fratre sagitta percussus interiit, dicens sermonis et disciplinae gratia se ex Graecia servatum, per invidiam in domo et patria periisse. Quidam Graeco ritu sacrificantem occisum tradunt. Est autem nostrum in illum epigramma:

In Scythiam patrias rediens Anacharsis ad oras
Orabat Graeco vivere more suos:
Vix ea quum summo infelix versaret in ore
Verba, senem superis dira sagitta dedit.

Huius illud dictum memoratur: Vitem uvas tres ferre, pri-

Digitized by Google

ἡδονῆς· τῶν δεύτερον μέθης· τῶν τρίτων ἀηδίας. Θαυμάζειν δὲ ἔφη πῶς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγωνιζόμενοι μὲν οἱ τεχνῖται, κρίνουσι δὲ οἱ μὴ τεχνῖται. ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν γένοιτό τις φιλοπότης, „Εἰ παρὰ ὀφθαλμῶν," εἶπεν, „ἔχοι τὰς τῶν μεθυόντων ἀσχημοσύνας." Θαυμάζειν τε ἔλεγε πῶς οἱ Ἕλληνες νομοθετοῦντες κατὰ τῶν ὑβριζόντων, τοὺς ἀθλητὰς τιμῶσιν ἐπὶ τῷ τύπτειν ἀλλήλους. μαθὼν τέτταρας δακτύλους εἶναι τὸ πάχος τῆς νεώς, τοσοῦτον ἔφη τοῦ θανάτου τοὺς πλέοντας ἀπέχειν. τὸ ἔλαιον μανίας φάρμακον ἔλεγε διὰ τὸ ἀλειφομένους τοὺς 104. ἀθλητὰς ἐπμαίνεσθαι ἀλλήλοις. πῶς, ἔλεγεν, ἀπηγορεύοντες τὸ ψεύδεσθαι ἐν ταῖς καπηλείαις φανερῶς ψεύδονται; καὶ θαυμάζειν φησὶ πῶς Ἕλληνες ἀρχόμενοι μὲν ἐν μικροῖς πίνουσι, πλησθέντες δὲ ἐν μεγάλοις. ἐπιγράφεται δὲ αὐτοῦ ταῖς εἰκόσι· „Γλώσσης, γαστρός, αἰδοίων κρατεῖν η)." ἐρωτηθεὶς εἰ εἰσὶν ἐν Σκύθαις αὐλοί, εἶπεν, „Ἀλλ' οὐδὲ ἄμπελοι." ἐρωτηθεὶς τίνα τῶν πλοίων εἰσὶν ἀσφαλέστερα, ἔφη, „Τὰ νενεωλκημένα." καὶ τοῦτο ἔφη θαυμασιώτατον ἑωρακέναι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τὸν μὲν κάπνὸν ἐν τοῖς ὄρεσι καταλείπουσι, τὰ δὲ ξύλα εἰς τὴν πόλιν κομίζουσιν. ἐρωτηθεὶς πότεροι ο) πλείους εἰσίν,

η) κρατεῖν. Menag. κράτει.
ο) πότεροι. Edit. Froben. πότερον.

mam voluptatis, secundam ebrietatis, tertiam moeroris. Mirari se dixit, quomodo apud Graecos artifices certarent, iudicarentque qui artifices non essent. Rogatus quo pacto quis abstemius fieret, Si turpes, inquit, ebriosorum motus sibi ante oculos ponat. Mirari item se dicebat, quinam fieret ut Graeci adversus eos qui iniuriis lacessunt legem ferentes athletas, quum se invicem feriunt, honorent. Quum didicisset quattuor digitos navis esse crassitudinem, Tantum, inquit, a morte absunt qui navigant. Oleum vesaniae medicamentum dixit, quod eo uncti athletae contra se mutuo magis insanirent. Qui fit, inquit, ut qui mentiri vetant, in caponum tabernis aperte mentiantur? Mirari se dixit, cur Graeci initio convivii parvis poculis uterentur, ubi vero saturati essent, maioribus. Inscribitur autem ipsius imaginibus: Linguam, ventrem, pudenda contine. Rogatus an in Scythia sint tibiae, Ne vites quidem, inquit. Percontanti quaenam esset securissima navis, Ea, inquit, quae in portum venerit. Istud quoque se apud Graecos mirabile vidisse referebat, quod fumum in montibus relinquerent, ligna in urbem conveherent. Interroganti utrum plures sint vivi quam

Digitized by Google

οἱ ζῶντες ἢ οἱ νεκροί, ἔφη, „Τοὺς οὖν πλείονας p) ποῦ τίθης;“ ἐνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀττικοῦ ὅτι Σκύθης ἐστίν, ἔφη, „Ἀλλ' ἐμοί q) μὲν ὄνειδος ἡ πατρίς, σὺ δὲ τῆς πατρίδος.“ ἐρωτηθείς τί ἐστιν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθόν τε καὶ φαῦλον, ἔφη, „Γλῶσσα.“ πρεῖττον ἔλεγεν ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. τὴν ἀγορὰν ὡρισμένον ἔφη τόπον εἰς τὸ ἀλλήλους ἀπατᾶν καὶ πλεονεκτεῖν. ὑπὸ μειρακίου παρὰ πότον ὑβρισθεὶς ἔφη, „Μειράκιον, ἐὰν νέος ὢν τὸν οἶνον οὐ φέρῃς r), γέρων γενόμενος
VI. ὕδωρ οἴσεις.“ Ἔφη δ' εἰς τὸν βίον ἄγκυράν τε καὶ πηδάλιον
VII. χρεών, ὡς τινες· καὶ ἐπέστειλεν ὧδε·

Ἀνάχαρσις Κροίσῳ.

Ἐγώ, βασιλεῦ Λυδῶν, ἀφῖγμαι εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων, διδαχθησόμενος ἤθη τὰ τούτων καὶ ἐπιτηδεύματα. χρυσοῦ δ' οὐδὲ δέομαι, ἀλλ' ἀπόχρη με ἐπανήκειν ἐς Σκύθας ἄνδρα ἀμείνονα. ἥκω γοῦν ἐς Σάρδεις, πρὸ s) μεγάλου ποιούμενος ἐν γνώμῃ τοι γενέσθαι.

p) πλόντας. Casaubonus coni. πλείονας.
q) ἐμοί. Menagius coni. ἐμοῦ.
r) φέρῃς. Edit. Froben. φέρεις.
s) πρό. Edit. Froben. πρός.

mortui, Navigantes, inquit, utra in parte constituis? Exprobranti ipsi Attico, quod Scytha esset, At mihi, ait, dedecori est patria, sed tu patriae. Rogatus quidnam esset hominibus bonum ac malum, Lingua, inquit. Melius, aiebat, est, amicum unum egregium, quam gregarios multos possidere. Forum ad fallendum invicem atque ad dandas avaritiae manus destinatum locum dicebat. Ab adolescente in convivio passus contumeliam, Adolescens, inquit, si modo, quum iuvenis es, vinum non fers, quando senueris aquam feres. Invenit, ut quidam volunt, ad vitae usum ancoram et figuli rotam. Scripsit autem hanc epistolam:

Anacharsis Croeso.

Ego, Lydorum rex, in Graeciam adveni, Graecorum mores et studia et instituta percepturus. Auro autem nihil egeo, satisque mihi est ad Scythas redire meliorem atque doctiorem. Veniam tamen ad te Sardes, plurimi faciens tibi familiarem et amicum fieri.

Digitized by Google

CAPUT IX.

M Y S O N.

Μύσων Στρύμωνος a), ὡς φησι Σωσιτράτης Ἑρμιππον παρατιθέμενος, τὸ γένος Χηνεύς, ἀπὸ κώμης τινὸς Οἰταϊκῆς ἢ Λακωνικῆς b), εἷς τοῖς ἑπτὰ καταριθμεῖται. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τυράννου πατρὸς εἶναι. λέγεται δή πρός τινος Ἀναχάρσιδος πυνθανομένου, εἰ τῆς αὐτοῦ σοφώτερος εἴη c), τὴν Πυθίαν εἰπεῖν d) ἅπερ προείρηται ἐν τῷ Θαλοῦ βίῳ ὑπὲρ Χίλωνος

Οἰταῖόν τινά φημι Μύσων' e) ἐν Χηνὶ γενέσθαι
σοῦ μᾶλλον πραπίδεσσιν ἀρηρότα πευκαλίμῃσι.

πολυπραγμονήσαντα δὲ ἐλθεῖν εἰς τὴν κώμην καὶ εὑρεῖν αὐτὸν θέρους ἐχέτλην ἄροτρῳ προσαρμόττοντα, καὶ εἰπεῖν, „Ἀλλ', ὦ Μύσων, νῦν σχολὴν ἄγειν ἀρότρου;" „Καὶμάλα," εἶπεν, „ὅτε

a) *Στρύμονος.* Menag. *Στρυμόνος.*
b) *Λακωνικῆς.* Edit. Froben. et Menag. *τῆς Λακωνικῆς.*
c) *εἴη.* Edit. Froben. *omittit.*
d) *εἰπεῖν.* Casaubonus *veni dicendi.*
e) *Μύσων'.* Edit. Froben. *μύσαν.*

M Y S O N.

Myson Strymonis filius, ut ait Sositratus, qui Hermippum auctorem sequitur, Chenaea genere, ex vico quodam Oetaeo, sive Laconico, numeratur inter septem sapientes. Aiunt eius patrem tyrannum fuisse. Fertur a quodam Pythiam, quum ab Anacharside quaereretur quisnam se esset sapientior, respondisse, ut de Chilone praediximus in Thaletis vita:

Oetaeum quendam aio Mysonem, Chenae filium,
sapientiorem quam te corde aptatum.

Hoc illum oraculo sollicitatum ad vicum pervenisse, eumque reperisse agentem stivam aratro aptantem, ac dixisse, Atqui, o Myson, non aratro vacandi nunc tempus est: illumque re-

Digitized by Google

107. ἐπισπευάζειν." ἄλλοι δὲ τὸν χρησμὸν οὕτως ἔχειν φασίν, „Ἠετίωνα τινά φημι" καὶ ζητοῦσι τί ἐστιν ὁ Ἠετίων. Παρμενίδης μὲν οὖν δῆμον εἶναι Λακωνικῆς, ὅθεν εἶναι τὸν Μύσωνα. Σωσικράτης δ' ἐν διαδοχαῖς, ἀπὸ μὲν πατρὸς Ἠετίωνα εἶναι, ἀπὸ δὲ μητρὸς Χηνέα. Εὐθύφρων δ' ὁ Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, Κρητά φησιν εἶναι· Ἠετίαν γὰρ πόλιν εἶναι Κρήτης.

11. Ἀναξίλαος δ' Ἀρκάδα. Μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Ἱππώναξ f) εἰπών· „καὶ Μύσωνος, ὃν Ἑλλήνων ἐνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων g)." Ἀριστόξενος δέ φησιν ἐν τοῖς σποράδην οὐ πόρρω Τίμωνος αὐτὸν καὶ Ἀπημάντου h) γεγονέναι· μεμανθρωπῆσθαι γάρ. ἐφθῆναι γοῦν ἐν Λακεδαίμονι μόνον ἐπ' ἐρη-

108. μίας γελάσαντα· ἄφνω δὲ τινὸς ἐπισπάντος καὶ πυθομένου διὰ τί μηδενὸς χαρέντος γελᾷ, φάναι, „Διὰ αὐτὸ τοῦτο i)." φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὅτι ἔνθεν καὶ ἄδοξος ἦν, ὅτι μηδὲ πόλεως, ἀλλὰ κώμης, καὶ ταῦτα ἀφανοῦς. ὅθεν διὰ τὴν ἀδοξίαν αὐτοῦ καὶ τὰ αὐτοῦ τέκνα Πεισιστράτῳ περιθεῖναι τῇ τυράννῳ, χωρὶς

f) Ἱππώναξ. Scribebatur Ἱππίναξ.

g) καὶ Μύσωνος — πάντων. Haec Casaubonus Menagiusque in observv. versibus distinxerunt hisce: καὶ Μύσωνος, ὃν ἑλλήνων ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

h) Ἀπημάντου. Edit. Froben. Ἀπημάντῳ.

i) ἔφασαν δὲ τινος — φησίν. Edit. Froben. ἔφασαν δέ τινες ἐπισπάντος αὐτοῦ γελᾷ. φάναι, διὰ αὐτὸ τοῦτο.

spondisse, Immo satis tempestivum ad illud paenitendum. Alii oraculum illud non Oetaeum, sed *Etaeum quendam* aio dixisse autumant, inquiruntque quid sit Eteus. Parmenides quidem pagum esse Laconiae, unde fuerit Myson: Sosicrates vero in Successionibus patre Etaeum, matre Cheneum fuisse tradit: Euthyphron Heraclidis Pontici filius Cretensem asserit: esse enim in Creta oppidum Etean. Anaxilaus Arcadem tradit. Meminit ipsius et Hipponax, dicens, *Et Myso, quem virorum omnium sapientissimum Apollo praedicavit.* Aristoxenus in varia historia hunc ab Apemanti et Timonis moribus non multum abfuisse testis est, quippe qui hominum osor fuerit, quique deprehensus Lacedaemone solus in solitudine riserit. Quum ab eo rogaretur, qui eum de improviso deprehenderit, cur nemine praesente rideret, At ob hoc ipsum rideo, dixisse. Ex hoc habitum ignobilem, quod non ex urbe, sed ex vico, eoque obscuro natus esset, eoque eum ignobilitatem, quae ipsius sunt, plerisque Pisistrato tyrannis attribui, idem Aristoxenus auctor est, praeter Pi-

Digitized by Google

Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου· μέμνηται γὰρ αὐτοῦ καὶ οὗτος ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, ἀντὶ Περιάνδρου θεὶς αὐτόν. Ἔφασκε δὴ μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖν. οὐ γὰρ ἕνεκα τῶν λόγων τὰ πράγματα συντελεῖσθαι, ἀλλ' ἕνεκα τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους. Κατέστρεψε δὲ βιοὺς ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα. III. IV.

tonem philosophum. Nam meminit illius in Protagora, illum pro Periandro constituens. Dicebat autem, non ex verbis res, sed ex rebus verba esse inquirenda: neque propter verba res perfici, sed rerum gratia verba consummari. Defunctus est autem cum annos septem et nonaginta vixisset.

Digitized by Google

CAPUT X.

ΕΠΙΜΕΝΙΔΗΣ.

I. Ἐπιμενίδης, καθά φησι Θεόπομπος καὶ ἄλλοι συχνοί, πα-
109. τρὸς μὲν ἦν Φαιστίου a)· οἱ δὲ Δωσιάδου· οἱ δὲ Ἀγησάρκου· Κρὴς τὸ γένος ἀπὸ Κνωσσοῦ, καθέσει τῆς κόμης τὸ εἶδος
II. παραλλάσσων. Οὗτός ποτε πεμφθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον, τῆς ὁδοῦ κατὰ μεσημβρίαν ἐκκλίνας ὑπ' ἄντρῳ τινὶ κατεκοιμήθη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτη. διαναστὰς δὲ μετὰ ταῦτα ἐζήτει τὸ πρόβατον, νομίζων ἐπ' ὀλίγον κεκοσμῆσθαι. ὡς δὲ οὐχ εὗρισκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ μετεσκευασμένα b) πάντα καταλαβὼν καὶ παρ' ἑτέρῳ τὴν κτῆσιν, πάλιν ἦλθεν c) εἰς ἄστυ διαπορούμενος. κἀκεῖ δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰσιὼν οἰκίαν περιέτυχε τοῖς πυνθανομένοις τίς εἴη· ἕως τὸν νεώτερον ἀδελφὸν εὑρὼν τότε ἤδη γέροντα ὄντα, πᾶσαν ἔμα-

a) *Φαιστίου.* Vid. Heinrich. Epimenides p. 13. sq.
b) *μετεσκευασμένα πάντα.* Edit. Froben. *μετασκευασμένα καταλαβών.*
c) *ἦλθεν.* Edit. Froben. et Menag. *ἦλε.*

EPIMENIDES.

Epimenides, ut ait Theopompus aliique complures, patrem habuit Phaestium: alii Dosiadem, alii Agesarcum tradunt. Cretensis fuit genere, Cnosso oriundus: comae natura effigiem mutasse perhibetur. Missus aliquando a patre ut ovem rure deferret, meridiano tempore divertit ex itinere, atque in speluncа septem et quinquaginta annos perpetuos obdormivit. Dehinc somno excitatus quaerebat ovem: putabat enim se parum obdormisse. Quam quum non invenisset, in agrum revertitur. Quum vero rerum omnium faciem immutatam cerneret, agrumque in alterius ius concessisse, stupore attonitus et dubius rediit in oppidum. Ibi quum domum suam vellet ingredi, quisnam esset interrogatus, vixque agnitus a iuniore fratre iam vetulo, omnem ex

Digitized by Google

θε ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν φήμην. Γνωσθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Ἕλ- III.
λησι θεοφιλέστατος εἶναι ὑπελήφθη. ὅθεν Ἀθηναίοις τότε d) 110.
λοιμῷ πιεζομένοις ἔχρησεν ἡ Πυθία παθῆραι τὴν πόλιν· οἱ
δὲ πέμπουσι ναῦν τε καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου εἰς Κρήτην,
καλοῦντες τὸν Ἐπιμενίδην. καὶ ὃς ἐλθὼν Ὀλυμπιάδι τεσσα-
ρακοστῇ ἕκτῃ ἐπάθηρεν αὐτῶν τὴν πόλιν καὶ ἔπαυσε τὸν λοι-
μὸν τοῦτον τὸν τρόπον. λαβὼν πρόβατα μέλανά τε καὶ λευ-
κὰ ἦγαγε πρὸς τὸν Ἄρειον πάγον· κἀκεῖθεν εἴασεν ἰέναι οἷ
βούλοιντο, προστάξας τοῖς ἀκολούθοις ἔνθα ἂν κατακλίνοι
αὐτῶν ἕκαστον, θύσαι καὶ προσήκοντι θεῷ· καὶ οὕτω λῆξαι
τὸ κακόν. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἔστιν εὑρεῖν κατὰ τοὺς δήμους
τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς ἀνωνύμους, ὑπάρχημα τῆς τότε γε-
νομένης ἱλάσεως. οἱ δὲ τὴν αἰτίαν αἰτιῶνται τοῦ λοιμοῦ τὸ Κυ-
λώνειον ἄγος, σημαίνοντα) τὴν ἐπαλλαγήν· καὶ διὰ ποῦτο
ἀποθανεῖν δύο νεανίας, Κράτινον καὶ Κτησίβιον, καὶ λυθῆναι
τὴν συμφοράν. Ἀθηναῖοι δὲ τάλαντον ἐψηφίσαντο δοῦναι 111.
αὐτῷ καὶ ναῦν τὴν εἰς Κρήτην ἀπάξουσαν αὐτόν. ὁ δὲ τὸ
μὲν ἀργύριον οὐ προσήκατο· φίλων δὲ καὶ συμμαχίαν ἐπρεσ-
σατο Κνωσσίων καὶ Ἀθηναίων. Καὶ ἐπανελθὼν ἐς οἶκον IV.

d) ἔθεν Ἀθηναίους τότε. Menag. ἔτι καὶ Ἀθηναίους.
e) σημαίνοντα. Menag. σημαίνοντες.

illo didicit rei veritatem. Porro illius fama per Graeciam volante, Deo esse carissimus existimatus est. Unde et Athenienses quum aliquando peste laborarent, responso a Pythia accepto, urbem expiari oportere, Niciam Nicerati filium navi miserc, Epimenidemque ex Creta advocarunt. Profectus autem Olympiade quadragesima sexta lustravit urbem, pestemque compescuit hoc modo. Sumpsit oves nigro et candido vellere, duxitque in Arium pagum atque inde quo vellent abire permisit: his qui illas sequebantur mandans, ubicunque illae accubuissent singulas mactarent peculiari cuidam deo. Atque in hunc modum quievit lues. Ex eo iam hodieque per Atheniensium pagos aras sine nomine inveniri certum est, in eius quae tunc facta est expiationis memoriam. Alii causam dixisse pestis Cylonium scelus, liberationemque significasse, atque ideo mortuos duos adolescentes Cratinum et Ctesibium, atque ita cladem quievisse. Athenienses ea pernicie liberi hominis talentum decernunt, et navim quae illum in Cretam reveheret. Verum ille pecunia repudiata amicitiam et societatem Atheniensium et Cnossiorum impetravit, reversusque domum parvo post tempore

Digitized by Google

μὲν οὖν πολὺ μετέλλιπεν, ὡς φησι Φλέγων f) ἐν τῷ περὶ μακροβίων, βιοὺς ἔτη ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· οἱ δὲ Κρῆτες λέγουσιν, ἐνὸς δέοντος τριακόσια g)· ὡς δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἀκριβέστερον φησίν, οὗτος πρὸς τοῖς h) πεντή-
V. κοντα καὶ ἑκατόν. Ἔκλεισε δὲ Κουρήτων καὶ Κορυβάντων γένεσιν καὶ θεογονίαν, ἔπη i) πεντακισχίλια· Ἀργοῦς τε κατασκευὴν καὶ Ἰάσονος εἰς Κόλχους ἀπόπλουν, ἔπη ἑξακισχι-
112. λια πεντακόσια. συνέγραψε δὲ καὶ παντοδαπῶν περὶ θυσιῶν καὶ τῆς ἐν Κρήτῃ πολιτείας καὶ περὶ Μίνω καὶ Ῥαδαμάν-
VI. θυος εἰς ἔπη τετρακισχίλια. Ἱδρύσατο δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις τὸ ἱερὸν τῶν σεμνῶν θεῶν, ὡς φησι Λύσιος ὁ Ἀργεῖος ἐν τῇ περὶ τελετῶν. λέγεται δὲ καὶ πρῶτος εἰπεῖν καὶ
VII. ἀρρήτους κατῆρχαι καὶ ἱερὰ ἐδιδάσκειν. Εἶναι δ' οἱ μὲν κατηρθῆναι αὐτὸν λέγουσιν, ἀλλὰ μόνους τινὰς ἐκπεμφθῆναι ἀσεβεί-
VIII. ας περὶ φιλοσοφίαν. Φέρεται δ' αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴ πρὸς Σόλωνα τὸν νομοθέτην, παρέχουσα πολιτείαν ἣν ἔθετο Κρησὶ Μίνως. ἀλλὰ Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων Φιλόλογον παραῦτα νέον ἔσεσθαι

f) Φλέγων. Edit. Froben. φάσγων. Emendavit Menagius.
g) τριακόσια. Edit. Froben. τριακοσιοστά.
h) πρὸς τοῖς. Edit. Froben. omittit.
i) ἔπη. Menagius hic et infra coni. εἰς ἔπη.

migravit e vita, aetatis sane anno centesimo quinquagesimo septimo, ut ait Phlegon in libro de longaevis: sicut autem Cretenses tradunt, ducentesimo nonagesimo nono: Xenophanes vero Colophonius audisse se dixit, centesimo quinquagesimo quarto. Scripsit autem Curetum et Corybantum generationem et theogoniam ad quinque millia versuum. Argus quoque navis apparatum et structuram, et Iasonis in Colchon navigationem ad sex millia et quingentos versus. Scripsit et prosa oratione de sacrificiis et republica Cretensium, ac praeterea de Minoe et Rhadamantho, ad quattuor millia versuum. Construxit et apud Athenienses fanum verendorum deorum, ut ait Lobon Argivus in libro de poetis. Fertur etiam primus domos atque agros expiasse, delubraque erexisse. Sunt qui illum non obdormisse, sed ad tempus exspatiatum asseverent, intentum videlicet radicibus secandis. Exstat ipsius ad Solonem conditorem legum epistola de ea republica quam Minos Cretensibus tradidit. Sed Demetrius Magnesius in libro de poetis ac scriptoribus aequivocis epistolam ut recentem, neque Cretensi sed Attica lingua, ipsa-

Digitized by Google

ἔην αὖ τοιῶν καὶ μὴ τῇ Κρητικῇ φωνῇ γεγραμμένον, Ἀθήνῃσι δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἐγὼ δὲ καὶ αὐλὴν εὗρον ἐκσυλήν IX.
ἔχουσαν οὕτως·

Ἐπιμενίδης Σόλωνι.

Θάρρει, ὦ ἑταῖρε. εἰ γὰρ ἂν θνητοὶ γένοιντο k) Ἀθηναίοις 113.
καὶ μὴ συνεμμένοις ἐνεθήκατο Πεισίστρατος, εἶχε καὶ τὰν ἀρχὰν ἐπί, ἀνθρωποδεΐμονας τοὺς πολίτας· νῦν δὲ οὐ κακὸς ἔνδρας δουλῶσαι· καὶ μεμναμένοι τᾶς Σόλωνος μανύσιος ἀλγέοντι πάθαι l) *ἀνιχύνας αὐτὸ ἀνέξονται τυραννεύμενοι. ἀλλ' αἶνε Πεισίστρατος καταιγεθῇ τὰν πόλιν, τὺ μὰν ἐς παῖδας τέκνα ἔλπομαι τὸ κράτος ἥξειδαι· δυσμάχανον γὰρ ἀνθρώπως ἔννεθερμέοντας* m) *δυ τεθμοῖς ἀρίστοις δούλως ἦμεν. τὺ δὲ μὴ ἀλᾶσθαι, ἀλλ' ἔρπε ἐς Κρήτην ποθ' ἅμας. τουτᾶ γὰρ οὐκ ἐπίσκοπος τος ἐσσὸς ὁ μόναρχος· αἰ δέ κη* n) *ἐκ' ἀλατὰς* o) *ἐγκύρσοντι τὸν τέκνα τοὶ φίλοι* p), *ἔσεμαινε μή τι δεινὸν πάθῃς.*

k) *Θρηνέοντεσσιν.* Edit. Froben. et Menag. *θρηνέουσιν.* Vid. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 396. ed. Schaefer.
l) *πάθα.* Edit. Froben. et Menag. *παῖδα.* Correxit Menagius cum Casaubono in observv.
m) *ἐννεθερμέοντας.* Menagius malebat *ἐνθερμέοντας.*
n) *αἰ δέ κη.* Edit. Froben. *αἰδ' ἴκῃ.*
o) *ἐκ' ἀλατὰς.* Edit. Froben. *πλανεῖς.* Menag. *πλανεῖς.* Casaubonus coni. *πλανεῖς.* Menagius *πλανηθῇς καὶ ἐγκύρσωντι* vel *πλανηθείης, ἐγκύρσοντι.* Emendavit Valckenarius ad Herodot. p. 602. b. ed. Wessel. et ad Eurip. Hippol. p. 278.
p) *τοὶ τέκνα τοὶ φίλοι.* Valckenarius ad Herodot. p. 602. b. ed. Wessel. coni. *τοὶ τοὶ τέκνα φίλοι.*

que non satis antiqua scriptam refellere nititur. Ego vero aliam quoque ipsius epistolam reperi in hunc modum:

Epimenides Solonι.

Confide, o amice. Si enim vel servire aequatis vel non bene institutis Atheniensibus Pisistratus institisset, imperium profecto, mancipatis civibus, diuturnum habuisset. caeterum viros haud sane malos aut ignavos servire compulit, sed qui monitorum Solonis memores prae pudore ingemiscant, servireque tyrannidi diutius haudquaquam ferent. Verum etsi Pisistratus civitatem occuparit, non tamen ad illius liberos imperium spero perventurum. Et enim perdifficile hominibus liberis, praeclarisque institutis legibus sub servitute durare. Tu autem noli quaeso vagus agi, sed in Cretam venire ad nos matura, ubi tyrannus nullius cuiquam molestus est. Si vero illius amici forte, ut fit, in itinere inciderint, metuo ne quid sinistri tibi eveniat.

Digitized by Google

114. Καὶ οὗτος μὲν ὧδε. Φησὶ δὲ Δημήτριός τινας ἱστορεῖν
X. ὡς λίβοι παρὰ νυμφῶν ἔθεσμά τε καὶ φυλάττοι ἐν χηλῇ βοὸς
προσφερόμενός τε κατ' ὀλίγον μηδεμιᾷ κενοῦσθαι ἀποπλήσει
μηδὲ ὀφθῆναί ποτε ἐσθίων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ
XI. δευτέρᾳ. Λέγουσι δέ τινες ὅτι Κρῆτες αὐτῷ θύουσιν ὡς θεῷ· φασὶ γὰρ καὶ γνωστικώτατον γεγενῆσθαι. ἰδόντα γοῦν τὴν Μουνυχίαν παρ' Ἀθηναίοις ἀγνοεῖν φάναι αὐτοὺς ὅσων κακῶν αἴτιον ἔσται τοῦτο τὸ χωρίον αὐτοῖς· ἐπεὶ κἂν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτὸ διαφορῆσαι. ταῦτα ἔλεγε τοσούτοις πρότερον χρόνοις. λέγεται δὲ ὡς καὶ πρῶτος αὐτὸν Αἰακὸν λέγοι q), καὶ Λακεδαιμονίους προείπει τὴν ὑπὸ Ἀρκάδων ἅλωσιν, προεποιηθῆ-
115. ναί τε πολλάκις ἀναβιβισκόμενος. Θεόπομπος δ' ἐν τοῖς Θαυμασίοις, κατασκευάζοντος αὐτοῦ τὸ τῶν Νυμφῶν ἱερὸν φαγῆναι φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ, „Ἐπιμενίδη, μὴ Νυμφῶν, ἀλλὰ Διὸς Κρῆσί τε προειπεῖν τὴν Λακεδαιμονίων ἥτταν ὑπὸ Ἀρκάδων, καθάπερ προείρηται· καὶ δὴ καὶ ἐληφθῆναι πρὸς Ὀρχομενῷ.
XII. γηρᾶσαί τε ἐν τοσαύταις ἡμέραις αὐτὸν ὅσαπερ ἔτη κατεσκευάσθη· καὶ γὰρ τοῦτό φησι Θεόπομπος. Μυρωνιανὸς δὲ ἐν

q) λέγεται δὲ — λίγοι. Suspecta sunt Casaubono Menagioque.

Haec ille. Quidam Demetrio auctore tradunt accipere solitum a nymphis cibum, eumque intra bovis ungulam conditum servare: paulatimque inde sumere, nullaque exinde egestione indigere, neque visum unquam edere. Meminit huius et Timaeus in secunda. Sunt item qui dicant Cretenses illi sacrificia offerre ut deo. Aiunt et divinationis fuisse peritissimum. Siquidem quum apud Athenienses Munychiam vidisset, ignorare eos dixisse quantarum cladium causa locus ille futurus esset: quod si scirent, dentibus illum discerpturos. Haec autem praedixit multis ante temporibus. Fertur et primus se Aeacum dixisse, Lacedaemoniisque praedixisse captivitatem quam passuri erant ab Arcadibus, ac se ipsum reviviscere saepe simulasse. Theopompus autem in Mirabilibus refert, quum Nympharum templum exaedificaret, vocem e caelo lapsam, Epimenides, non Nymphis, sed Iovi dedicato: Cretensibus item pronuntiasse belli exitum, quod inter Arcadas et Lacedaemonios agebatur, eum quem praediximus. Quo in bello deserti ab Orchomeniis in ius hostium concessere. Senuisse illum intra tot dies quot obdormisset annos, non desunt qui asseverant: hoc enim Theopompus ait. Hunc a Cretensibus Curetem appellari solitum

Digitized by Google

ὁμοίους φησὶν ὅτι Κούρητα αὐτὸν ἐκάλουν Κρῆτες· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ φυλάττουσι Λακεδαιμόνιοι παρ' ἑαυτοῖς κατά τι λόγιον, ὡς φησι Σωσίβιος ὁ Λάκων. Γεγόνασι δὲ καὶ Ἐπι- XIII.
μενίδαι ἄλλοι δύο, ὅ τε γενεαλόγος καὶ τρίτος ὁ Δωριστὶ γεγραφὼς περὶ Ῥόδου.

Myronianus in Similibus auctor est. Corpus eius apud se Lacedaemonii servant, responso quodam admoniti, ut refert Sosibius Lacedaemonius. Fuerunt alii duo Epimenides, genealogiae scriptor alter et tertius qui Dorice Rhodi historiam scripsit.

Digitized by Google

CAPUT XI.

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ.

I. 116. II. Φερεκύδης Βάβυος a) Σύριος, καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν διαδοχαῖς, Πιττακοῦ διακήκοε. Τοῦτόν φησι Θεόπομπος πρῶτον περὶ φύσεως καὶ θεῶν Ἕλλησι γράψαι. πολλὰ δὲ καὶ θαυμάσια b) λέγεται περὶ αὐτοῦ. καὶ γὰρ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Σάμου c) περιπατοῦντα καὶ ναῦν οὐριοδρομοῦσαν d) ἰδόντα εἰπεῖν ὡς μετ' οὐ πολὺ καταδύσεται· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καταδῦναι. καὶ ἀνιμηθέντος e) ἐκ φρέατος ὕδατος πιόντα προειπεῖν ὡς εἰς τρίτην ἡμέραν ἔσοιτο σεισμός· καὶ γενέσθαι. ἀνιόντα τε εἰς Ὀλυμπίαν f) ἐς Μεσσήνην τῷ ξένῳ Πε-

a) *Βάβυος.* Edit. Froben. et Menag. *Βάδυος.* Correxit Menagius in observv, Cf. Sturz. Comm. de Pherecyd. §. 1. p. 3. ed. alter.

b) *πολλὰ δὲ καὶ θαυμάσια.* Edit. Froben. *πολλὰ καὶ θαυμάσια δέ.*

c) *Σάμου.* Edit. Froben. et Menag. *φάμου.* Correxit Casaubonus Menagiusque. Cf. Sturz. l. l. §. 7. p. 36.

d) *οὐριοδρομοῦσαν.* V. Lobeck. Paregg. ad Phrynich. p. 617.

e) *ἀνιμηθέντος.* Edit. Froben. *ἀνιμηθέντος.*

f) *εἰς Ὀλυμπίαν.* Casaubonus coni. *ἐξ Ὀλυμπίας,* quod probat Menagius. Immo sana sunt omnia.

PHERECYDES.

Pherecydes Babyos filius, Syrius, ut in Successionibus Alexander tradit, Pittaci auditor fuit. Eum Theopompus asserit primum omnium de natura et de diis scripsisse. Plurima de illo et stupenda memorantur. Deambulantem enim apud litus Sami, quum intuitus fuisset navem plenis velis currentem, post paulum mergendam praedixisse, atque ut dixerat, se inspectante contigisse. Haustam rursus aquam ex puteo quum biberet, post diem tertium terrae motum futurum praedicasse: atque ita factum esse. Quum denuo Olympiam profectus Messanam ascendisset, Perilao hospiti consu-

Digitized by Google

ρολάφ συμβουλεῦσαι μετοικῆσαι g) μετὰ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν μὴ πεισθῆναι· Μεσσήνην δὲ ἁλωκέναι h). Καὶ Λακεδαιμο- III.
νίους εἰπεῖν μήτε χρυσὸν τιμᾶν μήτε ἄργυρον, ὡς φησι Θεό- 117.
πομπος ἐν τοῖς Θαυμασίοις· προστάξαι δὲ αὐτῷ ὄναρ τοῦτο τὸν Ἡρακλέα· ὃν καὶ τῆς αὐτῆς νυκτὸς τοῖς βασιλεῦσι κελεῦσαι Φερεκύδῃ πείθεσθαι. ἔνιοι δὲ Πυθαγόρᾳ περιάπτουσι ταῦτα. Φησὶ δ' Ἕρμιππος, πολέμου ἐφεστῶτος Ἐφεσίοις καὶ IV.
Μάγνησι βουλόμενον τοὺς Ἐφεσίους νικῆσαι πυθέσθαι τινὸς παρόντος πόθεν εἴη· τοῦ δ' εἰπόντος, „Ἐξ i) Ἐφέσου," „Ἑλκησάτω μὲ τοίνυν," ἔφη, „τῶν σκελῶν καὶ θὲς εἰς τὴν τῶν Μαγνήτων χώραν, καὶ ἀπάγγειλόν σου τοῖς πολίταις μετὰ τὸ νικῆσαι αὐτόθι με θάψαι." ἐπισκηφέναι τε ταῦτα Φερεκύδῃ 118.
ὁ μὲν ἀπήγγειλεν· οἱ δὲ μετὰ μίαν ἐπελθόντες κρατοῦσι τῶν Μαγνήτων, καὶ τόν τε Φερεκύδην μεταλλάξαντα θάπτουσιν αὐτόθι καὶ μεγαλοπρεπῶς τιμῶσιν. Ἔνιοι δέ φασιν ἐλθόντα V.
εἰς Δελφοὺς ἀπὸ τοῦ Κωρυκείου ὄρους αὐτὸν διακῆσαι k)· Ἀριστόξενος δ' ἐν τῷ περὶ Πυθαγόρου καὶ τῶν γνωρίμων

g) *μετοικῆσαι.* Edit. Froben. et Menag. *μετοικίσαι.* Correxit Menagius in observv.
h) *Μεσσήνην δὲ ἁλωκέναι.* Menag. *Μεσσήνη δὲ ἁλῶ.*
i) *ἐξ.* Edit. Froben. omittit.
k) *διακῆσαι.* Scaliger malebat *διοικῆσαι.*

luisse, cum tota familia emigrare maturaret: neglexisse illum, Messanamque paulo post captam ab hostibus fuisse. Lacedaemoniis solitum dicere, neque aurum neque argentum honorandum, ut Theopompus in Mirabilibus scribit. Praecepisse hoc sibi in somnis Herculem: quem eadem quoque nocte regibus, Pherecydi ut obtemperarent, iusisse. Sunt qui Pythagorae ista adscribant. Tradit Hermippus illum, quum inter Ephesios atque Magnesios vigeret bellum, cuperentque Ephesios vincere, quendam ex praetereuntibus interrogasse unde esset, et quum se ille Ephesium dixisset, adiecisse, Trahe me per crura et in agr. Magnesio pone, civibusque tuis annuntia, ut parta victoria me in eo loco sepeliant: Pherecydemque haec mandasse adiicito. Haec ubi ille civibus renuntiavit, magna eos victoriae incessit spes. Postridie vero commisso praelio Magnesios fundunt, victoresque Pherecydem defunctum sepelientes magnifice honorant. Quidam profectum Delphos e monte Corycio se ipsum deiecisse aiunt, denique sepultum esse. Alii a pediculis consumptum obiisse diem tradunt. Aristoxenus vero quum de Pythagora eiusque familiaribus scriberet, refert illum, quum a Pythagora

Digitized by Google

αὐτοῦ φησι νοσήσαντα κλισὸν ὑπὸ Πυθαγόρου ταφῆναι ἐν Δήλῳ· οἱ δὲ φθειριάσαντα τὸν βίον τελευτῆσαι. ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυθομένου πῶς διαίσιτο, διαβάλοντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν, „Χροΐ[l]) δῆλα." καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις[m]) ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται· οἱ δ' ἐπὶ τῶν βελτίσσων χρώμενοι διαμαρτά-
119. νουσιν. ἔλεγέ τε ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσιν.
VI. Ἄνδρων δ' ὁ Ἐφέσιος δύο φησὶ γεγονέναι Φερεκύδας Συρίους, τὸν μὲν ἀστρολόγον, τὸν δὲ θεολόγον, υἱὸν Βάβυος, οὗ καὶ Πυθαγόραν σχολάσαι· Ἐρατοσθένης δ' ἕνα μόνον, καὶ ἕτερον Ἀθηναῖον, γενεαλόγον. σώζεται δὲ τοῦ Συρίου τό τε π) βιβλίον ὃ συνέγραψεν, οὗ ἡ ἀρχή· „Ζεὺς μὲν καὶ Χρόνος εἰς ἀεὶ καὶ Χθὼν ἦν· Χθονίῃ δὲ ὄνομα ἐγένετο Γῆ, ἐπειδὴ αὐτῇ Ζεὺς γέρας ο) διδοῖ." σώζεται δὲ καὶ ἡλιοτρόπιον ἐν Σύρᾳ τῇ
VII. νήσῳ. Φησὶ δὲ Δοῦρις ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὅρων p) ἐπιγεγράφθαι αὐτῷ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·
120. Τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἦν δ' ἔτι q) πλεῖον,

l) χροΐ. Edit. Froben. χρωτί. Menag. χροΐ. Cf. Sturz. l. l. §. 5. p. 17.
m) φιλοσόφοις. Menag. φιλολόγοις. Emendavit Menagius in observv. p. 42. F.
n) τό τε. Menag. τότε.
o) γέρας. Menag. γῆν γέρας. Cf. Sturz. l. l. §. 8. p. 40. sqq.
p) ὅρων. Scribebatur ἱερῶν. Emendavit Ionsius et Menagius in observv. p. 43. D. E.
q) δ' ἔτι. Edit. Froben. et Menag. δέ τι. Correxit Menag. in obss.

qui visitandi gratia advenerat, ut sese haberet interrogatus esset, digitum immisisse per ianuam ac dixisse, Ex cute manifestum: unde ea vox postea a philosophis in malam partem accipi solita. Qui autem ea in meliorem partem utuntur, peccant. Dicebatque deos mensam θυωρὸν vocare. Porro Andron Ephesius duos tradit fuisse Pherecydes Syros: astrologum alterum, alterum theologum, Babyos filium, cuius Pythagoras studiosus fuerit. Eratosthenes unum tantum Syrium, alterum Atheniensem genealogum fuisse asserit. Servatur adhuc Pherecydis Syri quem scripsit libellus de rerum principio, cuius initium est: *Iuppiter quidem atque Tempus et Tellus erant semper. Terrenae autem nomen fuit Telluri, postquam ipsi Iuppiter praemium dedit.* Servatur et heliotropium in Syro insula. Refert autem Duris in secundo Limitum inscriptum eius tumulo hoc epigramma:

Desinit in me omnis sapientia: prima quod autem

Digitized by Google

Πυθαγόρῃ τῷ μὲν λέγε ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἁπάντων
ἔστιν ἀν' Ἑλλάδα γῆν. οὐ ψεύσομαι ὧδ' ἀγορεύων.

Ἴων δ' ὁ Χῖος περὶ αὐτοῦ φησιν·

Ὡς ὁ μὲν ἡνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ,
καὶ σοφίῃσιν ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον.
εἶπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

ἔστι καὶ ἡμῶν οὕτως ἔχον τῷ μέτρῳ τῷ Φερεκρατείῳ·

Τὸν πάππον Φερεκύδην,
ὃν τίκτει ποτὲ Σύρος,
ἐς φθαῖρας λόγος ἐστὶν 121.
ἀλλάξαι τὸ πρὶν εἶδος,
Θεῖναί τ' εὐθὺ κελεύειν
Μαγνήτων, ἵνα νίκην
δοίη τοῖς Ἐφέσοισι
γενναίοις πολίταις·
ἦν γὰρ χρησμός, ὃν ἤδει
μοῦνος, τοῦτο κελεύων·
καὶ θνήσκει παρ' ἐκείνοις.

Pythagoras nostro tribuatur palma, fatebor
Id, sed ob hoc quia primus erat in gente Pelasga.

Ion antem Chius de ipso sic scribit:

Virtutum ornatus insignibus atque pudore
Hic animo vivit suaviter exanimis.
Atque, ut Pythagoras sapientia summa, virorum
Multorum mores vidit et edidicit.

Est et nostrum sic se habens carmine Pherecratio:

Insignis Pherecydes,
Syrus quem parit olim,
Turpes in pedicillos
Permutasse priorem
Formam dicitur: atque
Magnetum in regionem
Se iussisse trahi, quo
Donaret generosis
Palmam illustrem Ephesinis.
Oraculum fuerat, quod
Solus noverat ipse,
Hoc mandans: moriturque
Laetus sic apud illos.

Digitized by Google

ἆρ᾽ οὖν τοῦτ᾽ ἀρ᾽ ἀληθὲς
ἦν, αἴ τις σοφὸς ὄνασις,
καὶ ζῶν ἐστιν ὄνησις,
ἢ οὐτω μηδὲν qq) ὑπάρχῃ.

VIII. γέγονε δὲ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἐνάτην Ὀλυμπιάδα. καὶ ἐπίστειλεν οὕτω·

Φερεκύδης Θαλῆ.

122. Εὖ θνήσκοις ὅταν τοι τὸ χρεὼν ἥκῃ. νοῦσός με κατὰ λελάβηκε διεφθαρμένον τὰ παρὰ σὸν γράμματα. φθειρῶν ἔβρυον πᾶς καὶ με εἶχεν ἡπίαλος. ἐπέσκηψα δ᾽ ἐν τοῖσιν οἰκήτησιν r), ἐπήν με κατθάψωσιν s), ἐς σὲ τὴν γραφὴν ἐνέγκαι. σὺ δὲ ἢν δοκιμώσῃς σὺν τοῖς ἄλλοις σοφοῖς, οὕτω μιν φῆνον· ἢν δὲ οὐ δοκιμώσητε, μὴ φήνῃς. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὔπω ἤνδανεν. ἔστι δὲ οὐκ ἀτρεκίη προηγμάτων οὐδ᾽ ὑπεσχήμεθα οὔτ᾽ ἀληθὲς εἰδέναι· ἄσσα δ᾽ ἂν ἐπιλέγῃ θεολογέων· τὰ ἄλλα t) χρὴ νοεῖν. ἅπαντα γὰρ αἰνίσσομαι. τῇ δὲ νούσῳ πιεζόμενος ἐπὶ μᾶλλον οὔτε τῶν τινα ἰητρῶν οὔτε τοὺς ἑταίρους ἐσιέμην.

qq) μηδέν. Menag. μηδέ᾽. Illud praeter Froben. et Stephan. commendant codd. Cantabr. et Arund.
r) οἰκήτησιν. Menag. οἰκήτησι.
s) κατθάψωσιν. Menag. καταθάψωσιν.
t) ἐπιλέγῃ θεολογέων· τὰ ἄλλα. Casaubonus coni. ἐπιλέγῃ θεολογέοντα ἄλλα. Menagius ἐπιλέγῳ θεολογέων.

Verum est hoc igitur, quod
Si vere est sapiens quis,
Vivus utilis neque
Exstinctusque inutilis.

Fuit autem circa sexagesimam nonam Olympiadem. Est eius quoque ad Thaletem huiusmodi epistola:

Pherecydes Thaleti.

Bene moriaris quum tibi fatalis dies supervenerit. Morbus me invaserat quum tuas accepi litteras: pediculis operiebar, et febri quatiebar totus. Mandavi itaque quibusdam ex familiaribus, ut quum me sepeliverint, ad te perferant quae scripsi. Tu autem, si quidem ea probaveris cum sapientibus reliquis, ita legenda domum trades: sin autem improbaveris, nolito edere. Mihi certe necdum satis placebant. Est ibi quidem non certa rerum fides: neque enim id recepi, neque quid sit verum me scire professus sum: sed quae deligat is, qui de rebus divinis disserat: reliqua coniicere oportet. Omnia quippe indico potius quam aperio. Morbo autem diebus singulis invalescente neque medicorum

Digitized by Google

προσιστῶσι w) δὲ τῇ θύρᾳ καὶ ἐρωμένους x) ἐποῖόν τε εἴη, δεῖς δάκτυλον ἐκ τῆς κλειθρης y) δεικνὺς ἀν εἰς ἔδυον τοῦ κακοῦ. καὶ προεῖπε μετεῖσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑστεραίην ἐπὶ τὰς Φερεκύδεω ταφάς.

Καὶ οὗτοι μὲν οἱ κληθέντες σοφοί, οἷς τινες καὶ Πεισίστρατον τὸν τύραννον προσκαταλέγουσι. λοιπὸν δὲ περὶ τῶν φιλοσόφων· καὶ πρώτου γε ἀρκτέον ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς φιλοσοφίης, ἧς καθηγήσατο Θαλῆς, οὗ δεύτερον Ἀναξίμανδρος.

w) προσιστῶσι. Edit. Froben. et Menag. προεστεῶσι. Menagius coniecit aut προεστῶσι aut προεστάσι aut προεστέσι.

x) ἐρωμένους. Edit. Froben. ἠρωμένους.

y) κλειθρης. Edit. Froben. et Menag. κλειήθρης. Correxit Menagius.

quempiam neque amicorum penitus admitto. Caeterum assistentibus pro foribus et interrogantibus quo in statu sim, digito per ostii claustra dimisso quam pestilenti malo tenear ostendi, admonuique ut postridie conveniant ad solennes Pherecydis exsequias.

Atque hi sunt qui appellati sunt sapientes: quibus nonnulli Pisistratum quoque tyrannum adscribunt. Veniendum vero iam ad philosophos, ac primo inchoandum ab Ionica philosophia, cuius principem Thaletem fuisse memoravimus, Anaximandri praeceptorem.

Digitized by Google

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

CAPUT I.

ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΣ.

I. 1. Ἀναξίμανδρος Πραξιάδου Μιλήσιος. οὗτος ἔφασκεν ἀρχὴν καὶ a) στοιχεῖον τὸ ἄπειρον, οὐ διορίζων ἀέρα ἢ ὕδωρ ἢ ἄλλο τι· καὶ τὰ μὲν μέρη μεταβάλλειν, τὸ δὲ πᾶν ἀμετάβλητον εἶναι· μέσην τε τὴν γῆν κεῖσθαι, κέντρου τάξιν ἐπέχουσαν οὖσαν σφαιροειδῆ· τήν τε σελήνην ψευδοφαῆ b), καὶ ἀπὸ ἡλίου φωτίζεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον οὐκ ἐλάττονα τῆς γῆς, III. καὶ καθαρώτατον c) πῦρ. Εὗρε δὲ καὶ γνώμονα πρῶτος καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων ἐν Λακεδαίμονι, καθά φησι Φαβωρῖνος

a) καί. Edit. Froben. omittit.
b) ψευδοφαῆ. Edit. Froben. omittit.
c) καθαρώτατον. Edit. Froben. καθαρότατον.

ANAXIMANDER.

Anaximandro Milesio Praxiades pater fuit. Huius est illud, Principium elementum immensum hoc et infinitum esse, non tamen definiens aera et aquam aut aliud quippiam. Partes quidem eius immutari, totum vero immutabile. Durare medio loco terram centri instar constitutam, globosamque esse et rotundam. Lunam falso lucere lumine, splendoremque a sole mutuari. Solem terrae aequare magnitudinem, et esse purissimum ignem. Primus autem gnomonem invenit, ipsumque Lacedaemone in loco captandae umbrae idoneo statuit,

Digitized by Google

ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ τροπάς τε d) καὶ ἰσημερίας σήμαινον-
τα, καὶ ὡροσκόπια κατεσκεύασε. καὶ γῆς καὶ θαλάσσης πε- 2.
ρίμετρον πρῶτος ἔγραψεν· ἀλλὰ καὶ σφαῖραν κατεσκεύασε.
τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔκθεσιν,
ὑπερ περιέτυχε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. Ὃς καὶ IV.
φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκο-
στῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἑξήκοντα τεσσάρων· καὶ
μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πο-
λυκράτην τὸν Σάμου τύραννον. τοῦτον φασὶν ᾄδοντος κατάγε-
λάσαι τὰ παιδάρια· τὸν δὲ μαθόντα φάναι, „Βέλτιον οὖν
ἡμῖν ᾄστέον διὰ τὰ παιδάρια.“ Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Ἀναξί- V.
μανδρος ἱστορικός, καὶ αὐτὸς Μιλήσιος, τῇ Ἰάδι γεγραφώς.

d) ἱστορίᾳ, τροπάς τε. Edit. Froben. et Menag. ἱστορίᾳ· τροπάς τε. Correxit Salmasius Exercitt. Plin. p. 632. sqq. cui assentitur Menag.

quo, ut ait Phavorinus in varia historia, conversiones solis et aequinoctia notaret. Horoscopia quoque fabricatus est, ac primus terrae marisque circuitus descripsit, et sphaeram insuper construxit. Quae vero accommoda sibi visa sunt, summatim, prout memoriae occurrebant, exposuit. In hos commentarios incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illam in Chronicis ait secundo anno quinquagesimae octavae Olympiadis annum egisse aetatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno. Aiunt eum canentem a pueris irrisum, eoque comperto dixisse, Canendum ergo puerorum causa modulatius. Fuit et alius Anaximander historicus, qui et ipse Milesius Ionice scripsit.

Digitized by Google

CAPUT II.

ANAXIMENES.

I. 1. Ἀναξιμένης Εὐρυστράτου Μιλήσιος ἤκουσεν Ἀναξιμάνδρου· ἔνιοι δὲ καὶ Παρμενίδου φασὶν ἀκοῦσαι αὐτόν. οὗτος ἀρχὴν ἀέρα εἶπε καὶ τὸ ἄπειρον· συνεσθαι δὲ τὰ ἄστρα οὐχ ὑπὸ γῆν a) ἀλλὰ περὶ γῆν· πέφρηται τε γλώσσῃ Ἰάδι ἁπλῇ καὶ ἀπερίττῳ. καὶ γεγένηται μέν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἑξηκοστῇ τρίτῃ b) Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρ-
II. δεων ἅλωσιν. Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι δύο, Λαμψακηνοί, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός, ὃς ἀδελφῆς υἱὸς ἦν τοῦ ῥήτορος τοῦ τὰς Ἀλε-
III. ξάνδρου πράξεις γεγραφότος. Οὗτος δὲ ὁ φιλόσοφος καὶ ἐπιστολὴν ὧδε·

Ἀναξιμένης Πυθαγόρᾳ.

4. Θαλῆς Ἐξαμίου c) ἐπὶ γήρως νῦν εὐποτμως εἶχεν· εὐ-

a) ὑπὸ γῆν. Edit. Froben. ὑπὲρ γῆν.
b) ἑξηκοστῇ τρίτῃ. Petitus Obss. II. 1. emendabat πεντηκοστῇ πέμπτῃ.
c) Ἐξαμίου. Legebatur in malo. Correxit Martin. Gudius apud Menagium p. 45. B.

ANAXIMENES.

Anaximenes Eurystrati filius, Milesius, Anaximandri auditor fuit: quidam et Parmenidem audivisse asserunt. Hic initium dixit aera et infinitum: moveri sidera non supra terram, sed circa terram. Usus est autem Ionica oratione simplici et minime fucata. Sexagesima tertia Olympiade natum esse, atque eo anno quo Sardes captae sunt, obiisse diem Apollodorus tradit. Fuerunt et alii duo Lampsaceni eius nominis, orator unus, alter historicus, qui ex oratoris sorore natus est, eius qui Alexandri gesta conscripsit. Exstat philosophi Anaximenis epistola huiusmodi:

Anaximenes Pythagorae.

Thales Examii filius in senectute haud feliciter decessit.

Digitized by Google

πρόσω, ἤρκει ἕωθεν, ἅμα τῇ ἀμφιπόλῳ προϊὼν ἐκ τοῦ αὐλείου τὰ ὄψιμα ἐθηεῖτο· καὶ — οὐ γὰρ ἐς μνήμην ἔθετο — θηρεύμενος εἰς τὸ προηνεμίδιος ἐμβὰς κατεπίπτου. Μιλησίοισι μὲν νῦν ὁ αἰθερολόγος ἐν τοιῷδε κεῖται τέλει· ἡμέες δὲ οἱ λεσχηνεῦται αὐτοί τε μεμνήμεθα τοῦ ἀνδρός, οἵ τε ἡμέων παῖδές τε καὶ λεσχηνεῦται α) ἐπιδεξιούμεθα δ' ἔτι τοῖς ἐπείνου λόγοις. ἀρχὰ μέντοι παντὸς τοῦ λόγου Θαλῆς ἀναπίσθω.

Καὶ πάλιν· IV.

Ἀναξιμένης Πυθαγόρᾳ.

Εὐβουλότατος εἰς δδ) ἡμέων, μεταναστὰς ἐκ Σάμου εἰς Κρό- 5.
τωνα, ἐνθάδε κῆρηνεῖς. οἱ δὲ Αἰακίδεω παῖδες ἄλαστα ε) κακὰ ἔρδουσι καὶ Μιλησίους οὐκ ἐπιλείπουσιν αἰσυμνῆται. δεινὸς δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Μήδων βασιλεύς, οὐκ ἂν f) γε ἐθέλωμεν δασμοφορίεω· ἀλλὰ μέλλουσι δὴ ἀμφὶ τῆς ἐλευθερίης ἁπάντων Ἴωνες Μήδοις παθίστασθαι ἐς πόλεμον· καταστᾶσι g) δὲ οὐκέτι ἐλπὶς ἡμῖν σωτηρίης h), πῶς i) ἂν οὖν Ἀναξιμένης ἐν

d) αὐτοί τε — λεσχηνεῦται. Edit. Froben. omittit.
dd) εἰς. Edit. Froben. ἧς.
e) ἄλαστα. Scribebatur ἄλλοις τά. Emendavit Porsonus ad Eurip. Med. v. 44. p. 20. ed. tertiae Lips.
f) ἤν. Edit. Froben. εἰ.
g) καταστᾶσι. Edit. Froben. καστᾶσι.
h) σωτηρίης. Edit. Froben. σωτηρίας.
i) πῶς. Menag. πῶς.

Is quum, ut consueverat, una cum ancillula sidera inspecturus atrio domus matutinus exiisset, immemor ut esse loci situs haberet, dum aethera secutus explorat, in subiectam foveam cecidit. Milesii siderum observatoris hunc finem tradunt. Caeterum nos qui literarum amore tenemur, et ipsi tanti viri memoriam colamus, et filii sodalesque nostri, eiusque adhuc sermonibus nos inter nos excipiamus. Initium tamen totius sermonis a Thalete proficiscatur.

Rursum alia ad eundem:

Anaximenes Pythagorae.

Consultius nobis egisti, ut quietus viveres, qui ex Samo Crotonem commigrasti. Nam cum Aeacidae infanda mala patrant, tum Milesiis tyranni dominantur. Medorum item rex nobis acriter imminet, nisi velimus esse tributarii: quanquam videntur Iones pro libertate omnium cum Medis dimicaturi. Ita enim illi nos undique urgent, ut nulla nobis spes salutis sit. Quonam igitur animo possit Anaximenes coeli

Digitized by Google

θυμῷ ἐπέχοι ii) αἰθεραλογίαν, ἢν δείσαντ' ἂν ἐλεύθερον ἢ δουλοσύνης; σὺ δὲ εἰ καταθύμιος μὲν Κροτωνιήταις k), καταθύμιος δὲ l) καὶ τοῖς ἄλλοισι m) Ἰταλιώτῃσι· φοιτέουσι δέ τοι λεχηναῖοι καὶ ἐκ Σικελίης.

ii) ἐπίχοι. Schaefer. apud Orellium Epistt. Socratt. et Pythagorr. p. 299. legi volebat ἔτι ἔχοι.
k) Κροτωνιήταις. Edit. Froben. κροτωνιήτησι.
l) καταθύμιος δέ. Edit. Froben. omittit.
m) ἄλλοισι. Edit. Froben. ἄλλοισιν.

secreta rimari, cuius ingiis aut mortis aut servitutis incumbit metus? Atqui tu Crotoniatis atque Italis caeteris gratus atque in pretio es, quem accedunt et ex Sicilia studiosi quique.

Digitized by Google

CAPUT III.

ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ.

Ἀναξαγόρας Ἡγησιβούλου ἢ Εὐβούλου Κλαζομένιος. οὗτος I. 6.
ἤκουσεν Ἀναξιμένους, καὶ πρῶτος τῇ ὕλῃ νοῦν ἐπέστησεν, ἀρξάμενος οὕτω τῆς συγγράμματος, ὃ ἐστιν ἡδέως καὶ μεγαλοφρόνως ἀπομνημονεύειν a)· „Πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ· εἶτα νοῦς ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμησε.“ παρὸ καὶ Νοῦς ἐπεκλήθη. καὶ φησι περὶ αὐτοῦ Τίμων ἐν τοῖς Σίλλοις οὕτως·

Καὶ που Ἀναξαγόρην φὰς ἔμμεναι ἄλκιμον ἥρω,
Νοῦν, ὅτι δὴ νόος αὐτῷ, ὃς ἐξαπίνης ἐπαγείρας
πάντα συνταφήκωσεν ὁμοῦ τεταραγμένα πρόσθεν.

Οὗτος εὐγενείᾳ καὶ πλούτῳ διαφέρων ἦν, ἀλλὰ καὶ μεγαλο- II.
φροσύνῃ, ὅς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. αἰτια- 7.
θεὶς b) γὰρ ὑπ' αὐτῶν ὡς ἀμελῶν, „Τί οὖν,“ ἔφη, „οὐχ ὑμᾶς

a) ἡμπνευμένον. Menagius coni. ἡρμοσμένον.
b) αἰτιαθείς. Edit. Probem. αἰτιασθείς.

ANAXAGORAS.

Anaxagoras Hegesibulo sive Eubulo patre, Clazomenius, Anaximenis fuit studiosus. Primus materiae, quam ὕλην appellant, mentem adiecit, in principio operis suavi et magnifica oratione scribens: *Omnia simul erant, deinde accessit mens, eaque composuit.* quamobrem et Mens dicitur. Timon hoc ipsum de Anaxagora fatetur in Sillis, dixisse scilicet mentem confusis primo rebus accessisse, omniaque compegisse simul atque ordinasse. Timonis carmen ita habet:

Nunc ubi Anaxagoras Mens est, fortissimus heros,
Qui mentem subito — nam mens non defuit illi —
Composuisse putat, fuerant quae incondita quondam.

Hic non modo generis gloria et opibus, verum animi quoque magnitudine clarissimus fuit: quippe qui universum patrimonium suis sponte concessit. quo quum ab eis insimulare-

Digitized by Google

ἐπιμελεῖσθε;" καὶ τέλος ἀπέστη καὶ περὶ τὴν τῶν φυσικῶν θεωρίαν ἦν, οὐ φροντίζων τῶν πολιτικῶν. ὅτε καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα, „Οὐδέν σοι μέλει τῆς πατρίδος; „Εὖφημει," ἔφη, „ἐμοὶ γὰρ καὶ σφόδρα μέλει τῆς πατρίδος," δείξας τὸν οὐρανόν.

III. Λέγεται δὲ κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν ἔτη ὄσιον ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἑβδομήκοντα ἕνα, φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἑβδομηκοστῇ c) Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης d). ἤρξατο δὲ φιλοσοφεῖν Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου e), ἐτῶν ὄσιον ὤν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀναγραφῇ· ἔνθα καὶ φησιν αὐτὸν ἐτῶν διατρίψαι τριάκοντα.

IV. Οὗτος ἔλεγε τὸν ἥλιον μίσθιον εἶναι διάπυρον καὶ μείζω τῆς
8. Πελοποννήσου· οἱ δὲ φασι Τάνταλον. τὴν δὲ σελήνην οἰκήσεις ἔχειν, ἄλλα καὶ λόφους καὶ φάραγγας. ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας· καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν f) τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν μερῶν συμπήγνυσθαι τὸ πᾶν συγκεφαλίσθαι. καὶ τοῦ μὲν ἀρχὴν νοῆσαι· τοῦ δὲ σω-

c) τῇ ἑβδομηκοστῇ. Casaubonus coni. τῇ ἑξηκοστῇ.
d) τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης. Meursius Lect. Att. III. 27. emendabat τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης.
e) Καλλίου. Meursius de Archont. Athen. II. 8. corrigebat Καλλιάδου.
f) λέγομεν. Legebatur λεγομένου. Correxit Casaubonus.

tur negligentiae, quid ergo, inquit, nonne vos ista cogitatis? Demum ab eis profectus ad speculandam rerum naturam se contulit, rei et publicae et privatae omnino negligens: adeo ut cuidam se ita compellanti, Nullane tibi patriae cura est? dixerit, Mihi vero patriae cura, et quidem summa est, digitum in coelum intendens. Fertur in Xerxis transitu annum aetatis vicesimum egisse, vixisseque annos septuaginta. Apollodorus in Chronicis floruisse eum septuagesima Olympiade, septuagesimoque octavae primo anno obiisse refert. Philosophari Athenis coeperat sub Callia, vicesimo aetatis anno, ut Demetrius Phalereus in Descriptione principum refert: ubi et triginta annos commoratum tradunt. Dicebat solem candens ferrum esse ac penitus ignitum, et Peloponneso maiorem. Alii hoc ad Tantalum referunt. Lunam habitacula in se habere et colles et valles. Initia rerum similitudines habere partium. Ut enim ex minutissimis quae vocantur ramentis aurum constat, ita et ex parvis similium partium corporibus hoc totum esse compositum. Mentemque initium esse motus, et gravia corpora inferiorem locum, ut

Digitized by Google

μένων καὶ μέσα τὰ κάτω τόπον, ὡς τὴν γῆν· τὰ δὲ πυῤῥὰ τὸν ἄνω ἐποχεῖν, εἶτα τὸ πῦρ· ὕδωρ δὲ καὶ ἀέρα τὸν μέσον. οὕτω γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς πλατείας οὔσης τὴν θάλασσαν ὑποδυῆναι, δεσμευθέντων ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῶν ὑγρῶν. τὰ δ' 9.
ἄστρα κατ' ἀρχὰς μὲν φοιτᾶσθαι ἐνεχθέντα, ὕστερον δὲ τὴν ὑπὸ τὸν ἀεὶ φαινόμενον εἶναι πόλον, ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν. καὶ τὸν γαλαξίαν ἀπόκλασιν εἶναι φωτὸς ἡλιακοῦ g), μὴ καταλαμπομένων τῶν ἄστρων· τοὺς δὲ κομήτας 11
συνοδὸν πλανητῶν φλόγας ἀφιέναι· τοὺς τε διάττοντας οἷον σπινθῆρας ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀποπάλλεσθαι. ἀνέμους γίνεσθαι λεπτυνομένου τοῦ ἀέρος ὑπὸ τοῦ ἡλίου, βροντὰς συγκρουσιν νεφῶν· πάτραπας ἔκπτωσιν νεφῶν· σεισμὸν ὑπονόστησιν ἀέρος εἰς γῆν. ζῶα γενέσθαι ἐξ ὑγροῦ καὶ θερμοῦ καὶ γεώδους, ὕστερον δὲ ἐξ ἀλλήλων· καὶ ἄρρενα μὲν ἀπὸ τῶν δεξιῶν, θήλεα δὲ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν. Φασὶ δ' αὐτὸν προει- V.
πεῖν καὶ περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πτῶσιν, 10.
ὃν εἶναι ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι. ὅθεν καὶ Εὐριπίδην, μαθητὴν ὄντα αὐτοῦ, χρυσέαν βῶλον h) εἰπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ Φαέθοντι. ἀλλὰ καὶ εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθόντα ἐν θερματίνῳ κυ-

g) φωτὸς ἡλιακοῦ. Menagius cum Aldobrandino legendum probat τὸν ὑπὸ φωτὸς ἡλιακοῦ.
h) χρυσέαν βῶλον. Vid. Valckenar. Diatr. Eurip. p. 84.

terram: levia superiorem obtinuisse, ut ignem: medium aeri atque humori distributum. Ita enim super terrae latitudinem mare subsistere, humoribus a sole in vaporem conversis. Sidera principio quidem turbato et confuso motu ferri solita, itaque secundum terrae verticem eum qui semper apparet polum versari, postea vero inclinationem accepisse. Lacteum orbem reflexum esse solaris luminis, non intermicantibus astris. Cometas errantium stellarum esse concursum, flammas ex se emittentium, eosque veluti scintillas ab aere vibrari. Ventos fieri, quum aer a sole tenuatur. Tonitrua nubium esse collisionem, coruscationes confricationem itidem nubium, terrae motum successionem aeris in terram. Animantes primo ex humore et calore terraque manasse, postea ex se invicem natas esse, mares a dextris, feminasque a sinistris. Aiunt illum praedixisse eum qui circa Aegos fluvium contigit lapidis lapsum, quem ex sole casurum dixerit: eaque ratione inductum Euripidem ipsius discipulum solem in Phaethonte fabula auream glebam appellasse. Profectum quoque in Olympiam sereno et lucente coelo se-

Digitized by Google

θέσθαι, ὡς μέλλοντος ὕσειν· καὶ γενέσθαι. πρός τε τὸν εἰπόντα, εἰ τὰ ἐν Λαμψάκῳ ὄρη ἔσται ποτὲ θάλαττα, φασὶν εἰ-
VI. πεῖν, „Ἐάν γε ὁ χρόνος μὴ ἐπιλίπῃ ἱ)." Ἐρωτηθείς ποτε εἰς τί γεγένηται, „Εἰς θεωρίαν," ἔφη, „ἡλίου καὶ σελήνης καὶ οὐρανοῦ." πρὸς τὸν εἰπόντα, „Ἐστερήθης Ἀθηναίων," „Οὐ μενοῦν," ἔφη, „ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἐμοῦ." ἰδὼν τὸν Μαυσώλου τάφον ἔφη, „Τάφος πολυτελὴς λελιθωμένης ἐστὶν οὐσίας εἴδωλον."
11. πρὸς τὸν δυσφοροῦντα ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, „Πανταχόθεν," ἔφη, „ὁμοία ἐστὶν ἡ εἰς ᾅδου καταβασις." Δοκεῖ δὲ πρῶτος, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἀποφήνασθαι εἶναι περὶ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης· ἔτι πλεῖον δὲ προστῆναι τοῦ λόγου Μητρόδωρον τὸν Λαμψακηνόν, γνώριμον ὄντα αὐτοῦ, ὃν καὶ πρῶτον σπουδάσαι τοῦ ποιητοῦ
VIII. περὶ τὴν φυσικὴν πραγματείαν. Πρῶτος δὲ Ἀναξαγόρας καὶ βιβλίον ἐξέθωκε συγγραφῆς. φησὶ δὲ Σιληνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν ἐπὶ ἄρχοντος Ἀυσ* μύλου λίθον k) ἐξ οὐρανοῦ πε-
12. σεῖν· τὸν δὲ Ἀναξαγόραν εἰπεῖν ὡς ὅλος ὁ οὐρανὸς ἐκ λίθων

i) ἐπιλίπῃ. Edit. Froben. ἐπιλίπωσι.
k) ἐπὶ ἄρχοντος Ἀυσ* μύλου λίθον. Scribebatur ἐπὶ ἄρχοντος Δημύλου λίθον. Scaliger ad Euseb. Chronic. num. MDLI. coni. ἐπὶ ἄρχοντος Ἀυσανίου δίμυλον λίθον. Seldenus Marm. Arundell. ἐπὶ ἄρχοντος Θεαγενίδου λίθον. Adoptavi probabiliorem Kuehnii rationem Obss. in Diog. Laert. T. II. p. 514. ed. Meibom.

disse pellicea indutum veste, quasi brevi eruptura pluvia, sicque contigisse. Percontanti an Lampsaceni montes mare essent aliquando futuri, dixisse ferunt, Ita sane, nisi tempus defecerit. Rogatus cuius rei causa natus esset, Inspiciendi, inquit, coeli et solis et lunae. Dicenti cuidam, Atheniensibus privatus es, Non ego illis, ait, sed illi me. Quum vidisset Mausoli sepulcrum, Monumentum, inquit, pretiosum et lapidibus ornata divitiarum imago. Indignanti cuidam ac moleste ferenti quod in alienò solo moreretur, Bono, inquit, esto animo: idem enim undique in infernum descensus est. Videtur autem, ut Phavorinus in varia historia testatur, primus Homeri poema de virtute et iustitia compositum esse dixisse, multumque Metrodorum Lampsacenum familiarem suum ad eam opinionem confiniasse. Quem in iis etiam quae ad naturae historiam attinent, constat poetae fuisse in primis studiosum. Primus autem Anaxagoras librum a se scriptum edidit. Enimvero sub Lys* molarem cecidisse de coelo lapidem, Anaxagoramque tum di-

Digitized by Google

συγκόπτειν· τῇ σφοδρᾷ δὲ περιδινήσει συνιστάναι καὶ ἀνεθέντα πεπυκνῶσθαι. Περὶ δὲ τῆς δίκης αὐτοῦ διάφορα λέ- IX.
γεται. Σωτίων μὲν γάρ φησιν ἐν τῇ διαδοχῇ τῶν φιλοσόφων ὑπὸ Κλέωνος αὐτὸν ἀσεβείας κριθῆναι, διότι τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους καὶ μαθητοῦ, πέντε τάλαντοις ζημιωθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις ὑπὸ Θουκυδίδου φησὶν εἰσαχθῆναι τὴν δίκην, ἀντιπολιτευσαμένου τῷ Περικλεῖ· καὶ οὐ μόνον ἀσεβείας, ἀλλὰ καὶ μηδισμοῦ· καὶ ἀπόντα καταδικασθῆναι θανάτου, ὅτε καὶ ἀμφοτέρων αὐτῷ προσαγγελθέν- 13.
τοιν, τῆς τε καταδίκης καὶ τῆς τῶν παίδων τελευτῆς, εἰπεῖν περὶ μὲν τῆς καταδίκης, ὅτι „Ἆρα κἀκείνων κἀμοῦ πάλαι ἡ φύσις κατεψηφίσατο" περὶ δὲ τῶν παίδων, ὅτι „Ἤδειν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας." οἱ δὲ εἰς Σόλωνα τοῦτο ἀναφέρουσιν· ἄλλοι εἰς Ξενοφῶντα. τοῦτον δὲ καὶ θάψαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν αὐτοὺς Δημήτριός φησιν ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ περὶ γήρως. Ἕρμιππος δ' ἐν τοῖς βίοις φησὶν ὅτι καθείρχθη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τεθνηξόμενος. Περικλῆς δὲ παρελθὼν εἶπεν εἴ τι ἔχουσιν ἐγκαλεῖν αὐτῷ[1] κατὰ τὸν βίον· οὐδὲν δὲ εἰπόντων, „Καὶ

1) αὐτῷ. Menagius malebat αὐτῇ, lectionem Stephani.

xisse, coelum omne ex lapidibus esse compositum, ac vehementi circuitu constare: alias continuo summa vi impetus lapsurum. Sidonius in primo Historiarum auctor est. Varia de huius damnatione referuntur. Nam in Successione philosophorum tradit Sotion a Cleone impietatis accusatum, quod eodem condentem dixerit laminam ac penitus ignitam: defensum autem a Pericle discipulo, quinque talentis multatum exilioque damnatum fuisse. Porro Satyrus in Vitis a Thucydide accusatum, qui contraria Pericli in reipublicae administratione sentiret: neque impietatis modo, verum et proditionis, absentemque morti addictum. Et quum illi renuntiata esset et damnatio sua et filiorum mors, ad alterum dixisse, Iampridem adversum illos atque se ex aequo naturam tulisse sententiam: ad alterum, Sciebam me genuisse mortales. Alii hoc ad Solonem referunt, alii ad Xenophontem. Hunc autem manibus etiam propriis sepeliisse liberos Demetrius Phalereus in libro de senectute testatur. Hermippus in Vitis carcere inclusum moriturum fuisse tradit: sed accedente Pericle et percontante si quid haberent in eius vita quod criminarentur, cum nihil illi respondissent, Atqui ego, inquit, discipulus istius sum: nolite igitur iniquis

Digitized by Google

μὴν ἐγώ," ἔφη, „τούτου μαθητὴς εἶμι· μὴ οὖν διαβολῆς ἕνα ἀρθέντες ἀποκτείνητε τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐμοὶ παραδόντες ἄγετε." καὶ ἀφείθη. οὐκ ἐνεγκὼν δὲ τὴν ὕβριν ἑαυτὸν ἐξή-
14. γαγεν. Ἱερώνυμος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὑπομνημάτων φησὶν ὅτι ὁ Περικλῆς παρῆγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ δικαστήριον, διεφθαρμένον καὶ λεπτὸν ὑπὸ νόσου, ὥστε θᾶττον μᾶλλον ἢ κρίσει ἀφεθῆναι. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς δίκης αὐτοῦ τοσαῦτα. ἔδοξε δέ πως καὶ Δημοκρίτῳ ἀπεχθὴς γεγενῆσθαι,
X. ἀποτυχὼν τῆς πρὸς αὐτὸν κοινωνίας. καὶ τέλος ἀπελθὼν ἐπὶ ῥήσας εἰς Λάμψακον αὐτόθι κατέστρεψε. διὸ καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως ἀξιούντων τί βούλεται αὐτῷ γενέσθαι, φάναι, „Τοὺς παῖδας ἐν ᾧ ἂν ἀπυθάνῃ μηνὶ κατὰ ἔτος παί-
15. ζειν συγχωρεῖν." καὶ φυλάττεται τὸ ἔθος καὶ νῦν. τελευτήσαντα δὴ αὐτὸν ἔθαψαν ἐντίμως οἱ Λαμψακηνοὶ καὶ ἐπέγραψαν·

Ἐνθάδε m), πλεῖστον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
οὐρανίου κόσμου, κεῖται Ἀναξαγόρας.

ἔστι καὶ ἡμῶν εἰς αὐτόν·

Ἥλιον πυρόεντα μύδρον πατρὶ φάσκειν μὴ ἄρχειν.

m) *ἐνθάδε.* Casaubonus coni. *ἐνθάδ' ἑ.* Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 94.

calumniis inducti illum perdere, verum mihi potius obtemperate, liberumque abire permittite. Atque ita dimissus est. Hanc tamen illo iniuriam aegre tulit, ac sponte inde discessit. Verum Hieronymus in secundo Commentariorum Periclem asserit illum adduxisse in iudicium, incertis gressibus nutantem et prae nimia aegritudine confectum macie, miseroque iudicum potius quam quod improbus fuerit inventus, dimissum esse. Ac de ipsius damnatione hactenus. Nec defuere qui existimarent illum Democriti infectum fuisse, quod ab illo non fuerit admissus in colloquium. Lampsacum postea profectus illic diem suum obiit. Ubi regentibus eum principibus civitatis num quid fieri mandaret, iussisse ferunt, ut pueri quotannis quo mense defecisset ludere permitterentur. Servaturque et hodie consuetudo. Defuncto igitur Lampsaceni honorifice iusta persolverunt, extaque tumulum epigrammate illustraverunt:

Hic situs ille est cui rerum patuere recessus
Atque arcana poli, magnus Anaxagoras.

Est et nostrum in eundem:

Candentem ferri mensum Phaethonta putavit

Digitized by Google

καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλον Ἀναξαγόρας·
ἀλλ' ὁ φίλος Περικλῆς μὲν ἐρύσατο τοῦτον, ὁ δ' αὐτὸν n)
ἐξάγαγεν βιότου μαλθακὴν σοφίης.

Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀναξαγόραι, ὧν ἐν οὐδενὶ πάν- XI.
των· ἀλλ' ὁ μὲν ἦν ῥήτωρ Ἰσοκράτειος· ὁ δ' ἀνδριαντοποιός, οὗ μέμνηται Ἀντίγονος· ἄλλος γραμματικὸς Ζηνοδότειος.

n) αὐτόν. Edit. Froben. et Menag. αὐτόν.

Quondam, et ob id morti addictus Anaxagoras.
Hunc tamen incolumem Pericles servavit: at ille
Rursus ob invisam perdidit inscitiam.

Fuere et tres alii eodem nomine, in quorum nullo fuere omnia: primus orator ex Isocratis discipulis: statuarius alter, cuius meminit Antigonus: tertius grammaticus, Zenodoti discipulus.

Digitized by Google

CAPUT IV.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ

I. Ἀρχέλαος Ἀθηναῖος ἢ Μιλήσιος, πατρὸς Ἀπολλοδώρου, οἷς δέ τινες, Μύδωνος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου, διδάσκαλος Σω-
II. κράτους. Οὗτος πρῶτος ἐκ τῆς Ἰωνίας τὴν φυσικὴν φιλοσοφίαν μετήγαγεν Ἀθήναζε a) καὶ ἐκλήθη φυσικός, παρὸ καὶ ἔδηξεν ἐν αὐτῷ ἡ φυσικὴ φιλοσοφία, Σωκράτους τὴν ἠθικὴν εἰσαγαγόντος. ἔοικε δὲ καὶ οὗτος ἅψασθαι τῆς ἠθικῆς. καὶ γὰρ περὶ νόμων πεφιλοσόφηκε καὶ καλῶν καὶ δικαίων· παρ' οὗ λαβὼν Σωκράτης τῷ αὐξῆσαι εἰς τὸ εὑρεῖν b) ὑπελήφθη.
III. Ἔλεγε δὲ δύο αἰτίας εἶναι γενέσεως, θερμὸν καὶ ψυχρόν· καὶ τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς ἰλύος γεννηθῆναι· καὶ τὸ δίκαιον εἶναι καὶ τὸ αἰσχρὸν οὐ φύσει, ἀλλὰ νόμῳ. ὁ δὲ λόγος αὐτῷ οὕτως
17. ἔχει. τηκόμενόν φησι τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, καθὸ μὲν

a) Οὗτος — Ἀθήναζε. Menagio videntur e glossemate esse.
b) εἰς τὸ εὑρεῖν. Corrupta sunt. Menagius coni. καὶ εὑρεῖν. Neque εἰς agnoscunt RRR et Arund.

ARCHELAUS.

Archelaus Atheniensis sive Milesius patrem habuit Apollodorum, sive, ut quidam scripsere, Mydonem, Anaxagoraeque discipulus et Socratis magister fuit. Primus hic ex Ionia physicam philosophiam Athenas invexit et appellatus est Physicus, quod in eum philosophia desierit naturalis, Socrate moralem introducente. Quanquam ne hic quidem Ethicae rudis fuisse videatur: namque de legibus philosophatus est et de honesto et aequo. Porro Socrates, quod haec ab illo sumpta propagaverit, invenisse putatus est. Duas esse generationis causas asserebat, calidum et frigidum: animalia de limo nata: iustumque et turpe non natura constare, sed lege. Hac autem ratione nitebatur: liquentem calore aquam, ubi ignis inflammatur ardore, terram efficere: ubi vero cir-

Digitized by Google

εἰς τὸ πυρῶδες συνίστασθαι, ποιεῖν γῆν· καθὸ δὲ περιῤῥεῖ, ἀέρα γεννᾶν. ὅθεν ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς περιφορᾶς πρατεῖται. γεννᾶσθαι δέ φησι τὰ ζῶα ἐκ θερμῆς τῆς γῆς καὶ ὑλὺν παραπλησίαν γάλακτι οἷον τροφὴν ἐνιείσης· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι c). πρῶτος δὲ εἶπε φωνῆς γένεσιν τὴν τοῦ ἀέρος πλῆξιν. τὴν δὲ θάλατταν ἐν τοῖς πολίοις διὰ τῆς γῆς ὑποδυομένην συνίστανα. μέγιστον τῶν ἄστρων τὸν ἥλιον, καὶ τὸ πᾶν ἄπειρον. Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρχέλαοι· ὁ χωρογράφος τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου πατηθείσης γῆς, ὁ τὰ διφυῆ d) ποιήσας, ἄλλος τεχνογράφος ῥήτωρ. IV.

c) ποιῆσαι. „Aut τὸ ποιῆσαι ad γῆν referendum, aut legendum ποιῆσθαι." Menagius.

d) διφυῆ. Scribebatur *ἰδιοφυῆ*. Emendavit Menagius in obs.

cumflnit, aerem gignere. atque ideo illam quidem ab aere, hunc autem ab ignis laxi facilique motu contineri. Gigni vero animalia ex terrae calore, quae limum lacti simillimum velut escam eliquaverit: sic etiam homines natos. Primus vocem aeris percussum definivit. Mare in concavis ejus humum veluti colatum consistere dixit: maximumque siderum solem, et universum infinitum appellavit. Fuerunt et tres alii eiusdem nominis: primus chorographus, qui amnem ab Alexandro peragratam terram descripsit: alius, qui de duplici rerum natura versibus exposuit: tertius orator, qui et artem oratoriam scripsit.

Digitized by Google

CAPUT V.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

I. Σωκράτης Σωφρονίσκου μὲν ἦν υἱὸς λιθουργοῦ καὶ Φαιναρέτης μαίας, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν[a]), Ἀθη-
II. ναίους τῶν δήμων[b]) Ἀλωπεκῆθεν. Ἔδοκει δὲ συμπορίσαι Εὐριπίδῃ τὰ ἔπη. Μνησίμαχος[c]) φησί·

Φρύγες ἦσαν καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου,
ᾧ καὶ τὰ φρύγανα ὑπεστίθησι Σωκράτης[d]).

καὶ πάλιν· „Εὐριπίδης Σωκρατογόμφους[e])." καὶ Καλλίας Πεδήταις·

a) φησὶν. Edit. Paehan. φησί.

b) τῶν δήμων. Menag. τὸν δῆμον [s. δῆμον]. Vid. H. Stephanus ad III. 2. et ad Plutarchi Themistocl. c. 1. in.

c) *Μνησίμαχος.* Legebatur *Μνησίλοχος.* Emendavit Menagius in observatt.

d) ᾧ καὶ — *Σωκράτης.* Legebatur ᾧ καὶ *Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑπεστίθησι.* Transposuit Io. Piersonus apud Valckenar. Diatr. Eurip. p. 14. et ante eum Menagius in observatt.

e) *Εὐριπίδης σωκρατογόμφους.* Menag. *Εὐριπίδῃς, σωκρατογόμφους.* Casaubonus et Menagius Aldobrandini auctoritate *Socratis clavus* interpretantis corrigi volebant *Εὐριπίδῃς σωκρατόγομφος.*

SOCRATES.

Socrates Sophronisco patre lapidario, matre Phaenareta obstetrice natus, quemadmodum Plato in Theaeteto meminit, Atheniensis patria, pago Alopecensis fuit. Non defuerunt qui illum iuvasse Euripidem existimaverint. Unde Mnesimachus ait:

Phryges, novum Euripidis poema hoc est,
cui et Socrates sarmenta supposuit.

et rursus: *Euripides Socratis clavis compactos.* Et Callias Captivis:

Digitized by Google

Α. Ἤδη οὐ σεμνὴ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα f);

Β. Ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις g).

Εὐριπίδης δ' ὃ τὰς τραγῳδίας ποιῶν

τὰς περιλαλούσας οὐτός ἐστι, τὰς σοφάς.

Ἀπούσας δὲ Ἀναξαγόρου κατά τινας, ἀλλὰ καὶ Δάμωνος, III. 19.
ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, μετὰ τὴν ἐκείνου καταδίκην διήκουσεν Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ· οὗ καὶ παιδικὰ γενέσθαι φησὶν Ἀριστόξενος. Λοῦριν δὲ καὶ δουλεῦσαι αὐτὸν καὶ ἐργά- IV.
σασθαι λίθους· εἶναί τε αὐτοῦ καὶ τὰς ἐν ἀκροπόλει Χάριτας ἔνιοί φασιν, ἐνδεδυμένας οὔσας. ὅθεν καὶ Τίμωνα ἐν τοῖς Σίλλοις εἰπεῖν·

Ἐκ δ' ἄρα τῶν ἐπέλυτο λιθοξόος, ἐννομολέσχης,
Ἑλλήνων ἐπαοιδός, ἀπριβολόγους ἀποφήνας,
μυκτὴρ ῥητορόμυκτος, ὑπαττικὸς εἰρωνευτής h).

ἦν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς δεινός, ὡς φησι καὶ Ἰδομε- V.

f) *Ἤδη — μέγα;* Edit. Froben. *ἦδη οὐ σεμνὴ καταφρονεῖς οὕτω μέγα. καταφρονεῖς* etiam, cod. Cantabr. praebet. Menag. *ἦδη οὐ σεμνῇ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα.* Toupius Opusce. Critt. T. I. p. 411. ed. Lips. coni. *σεμνύῃ.*

g) *Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.* Vid. Guil. Esser Dissert. de prima et altera quae fertur Nubium Aristophanis editione p. 56. ad 66. coll. pp. 73. et 74.

h) *ῥητορόμυκτος, ὑπαττικὸς εἰρωνευτής.* Edit. Froben. *ῥητορόμυκτος.* Hemsterhusius ad Lucian. Dial. Mort. VI. 3. p. 358. ed. Reitz. corr. *ῥητορόμυκτης, Ἀττικὸς εἰρωνευτής.*

A. Iam tu te efferens magnifice de te sentis?

B. Enimvero licet hoc mihi: Socrates quippe in causa.

Aristophanes Nubibus:

Euripides autem qui tragoedias facit,
eius, qui de omnibus sermones serit, ope sapientes effingit.

Quum igitur Anaxagorae secundum quosdam auditor fuisset, et Damonis, ut Alexander in Successionibus ait, post eius damnationem ad Archelaum se physicum contulit, cui in deliciis fuisse scribit Aristoxenus. Porro Duris serviisse illum ait et sculpsisse lapides: opus illius esse Gratias quae sunt in arce, vestitas, plerique asserunt. Unde illum et Timon in Sillis ita depingit his versibus:

Fluxit ab his legumque loquax lapidumque polītor,
Graecorum vates, impōsturaeque magister,
Derisor, rhetorque subatticus et simulator.

Erat quippe in oratoria, sicut etiam Idomeneus refert, prom-

Digitized by Google

νεύς· ἀλλὰ καὶ οἱ τριάκοντα αὐτὸν ἐκέλευσαν τέχνας διδάσκειν
20. λόγων, ὡς φησι Ξενοφῶν. καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν κομῳδεῖ
ὡς τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιοῦντα. καὶ γὰρ πρῶτος, ὡς
φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, μετὰ τοῦ μαθη-
τοῦ Αἰσχίνου ῥητορεύειν ἐδίδαξε· λέγει δὲ τοῦτο καὶ Ἰδομε-
νεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Σωκρατικῶν. καὶ πρῶτος περὶ βίου
διελέχθη καὶ πρῶτος φιλοσόφων παιδευθεὶς ἐτελεύτα.
φησὶ δ' αὐτὸν Ἀριστόξενος ὁ Σπινθάρου καὶ χρηματίσασθαι
τριάντα γοῦν τὸ βαλλάντιον πέρια ἀθροίζειν· εἶτ' ἀναλώ-
σαντα πάλιν τιθέναι i). Κρίτωνα δ') δ' ἀναστήσας αὐτὸν ἀπὸ
τοῦ ἐργαστηρίου καὶ παιδεύσας τῆς κατὰ ψυχὴν χάριτος
VI. ἐρασθέντα Δημητρίου φησὶν ὁ Βυζάντιος. Γνόντα δὲ τὴν
21. φυσικὴν θεωρίαν μηδὲν εἶναι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἠθικὰ φιλοσο-
φεῖν ἐπί τε τῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶνὰ δὲ
φάσκειν ζητεῖν,

Ὅ, τις τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται l).

i) τιθέντα γοῦν — πάλιν τιθέναι. Vid. de hoc loco Mahnius Diatrib. de Aristoxeno p. 72. sq. et Luzacius Lect. Att. Sect. II. p. 27. p. 247. qui quidem vocam ante τὸ βαλλόμενον excidisse putat βαλάντιον sive βαλλάντιον. Eundem in interpretando secutus sum.
k) Κρίτωνα. Edit. Froben: κριτίωνα.
l) Ὅ, τι — τέτυκται. Versus est Homeri Odyss. Δ. 392.

ptus atque acer: sed eum tyranni triginta dicendi artem, ut ait Xenophon, docere vetuerunt. Agitatur et ab Aristophane, ut qui deteriorem causam meliorem faceret. Primus quippe, ut Phavorinus in omnigena scribit historia, cum Aeschine discipulo oratoriae campos aperuit, Idomeneo id ipsum in libris quos de Socraticis scripsit asserente: primusque de vitae ratione disseruit, ac primus philosophorum damnatus vitam deposuit. Dicit autem Aristoxenus Spinthari filius eum et rem fecisse: posito enim marsupio iniectos nummulos collegisse: mox his consumptis iterum marsupium posuisse. Caeterum Critonem eum ab emendicanda quotidiana stipe atque ab officinae subduxisse ministerio, gratiam animi ipsius admiratum, eique se in disciplinam dedisse Demetrius Byzantius auctor est. Animadvertens autem naturalis speculationis fructum nullum esse, eamque ad officia vitae nihil esse necessariam, invexit primus Ethicen, deque illa et in officinis et in publico quotidie philosophans ea potius inquirere dixit,

Quae domi bona malave agantur.

Digitized by Google

πολλάκις δὲ βαιδότερον ἐν ταῖς ζητήσεσι m) διαλεγόμενον προσβολίζεσθαι καὶ παροιμιάζεσθαι," τὸ πλέον τε γελᾶσθαι καταφρονούμενον· καὶ πάντα ταῦτα φέρειν ἀνεξικάκως. ὅθεν καὶ λακτισθέντα, ἐπειδὴ ἠνέσχετο, τινὸς θαυμάσαντος, εἰπεῖν, „Εἰ δέ με ὄνος ἐλάκτισε, δίκην ἂν αὐτῷ ἐπράττομεν;" καὶ ταῦτα μὲν ὁ Δημήτριος. Ἀποδημίας δὲ οὐκ ἐπῆλθε, καθάπερ οἱ πλείους, πλὴν εἰ μὴ στρατεύεσθαι δέοι. τὸ δὲ λοιπὸν αὐτόθι μένων φιλοσοφώτερον συνεζήτει τοῖς προσδιαλεγομένοις, οὐχ ὅπως ἐμπλήσθη τὴν δόξαν αὐτούς, ἀλλ' ὅπως τὸ ἀληθὲς ἐμπαθεῖν ποιήσωσιν. φασὶ δ' Εὐριπίδην αὐτῷ δόντα τοῦ Ἡρακλείτου σύγγραμμα ἐρέσθαι, „Τί δοκεῖ;" τὸν δὲ φάναι, „Ἃ μὲν συνῆκα, γενναῖα· οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα· πλὴν Δηλίου γέ τινος δεῖται πολυμβητοῦ." ἐπεμελεῖτο δὲ καὶ σωμασκίας, καὶ ἦν εὐέκτης. ἐστρατεύσατο γοῦν εἰς Ἀμφίπολιν· καὶ Ξενοφῶντα ἀφ' ἵππου πεσόντα ἐν τῇ κατὰ Δήλιον μάχῃ διέσωσεν ὑπαλαβών· ὅτε καὶ πάντων φευγόντων Ἀθηναίων αὐτὸς ἠρέμα ἀνεχώρει, παρεπιστρεφόμενος ἡσυχῇ καὶ τηρῶν ἀμύνασθαί τι τῶν ἐπιόντων. ἐστρατεύσατο δὲ καὶ εἰς Ποτί- VII. 22. 23.

m) ζητήσεσι. Edit. Froben. ζητήσεσιν.

Saepe vero in quaestionibus disputans pugnis caedi pervellique solebat, ita ut a plerisque rideretur habereturque despectui: quae tamen omnia ferebat aequo animo. Unde et quum fuisset a quodam calce percussus, admirantibus illius tolerantiam dixit, Quid enim, si me asinus calce impetiisset, num illi diem dixissem? Haec Demetrius. Peregrinatione vero illi opus non fuit, quemadmodum plurimis, nisi in quantum militavit, sed semper eodem in loco manens, contentus cum familiaribus ac studiosis disputabat, nitebaturque summo ingenii acumine non tam illos ex sententia refellere, quam ipse quid verum esset, invenire. Fertur, quum Euripides ei legendum Heracliti opusculum dedisset, rogaretque quid sibi videretur, dixisse, Ea quidem quae intellexi, praeclara sunt: puto item et quae non intellexi: verum Delio quopiam natatore indigent. Cura illi vehemens fuit corporis exercitationis, eratque praeclari habitus. Denique in Amphipolin armatus militiam sequutus est, atque proelio commisso circa Delium lapsum equo Xenophontem apprehendit atque servavit. Confugientibus Atheniensibus caeteris ipse lento passu abibat, saepe clam retrospiciens et ulcisci cupiens, si quis ense incautos invadere tentasset. Militavit et in Potidaeam per mare: nam pedibus minime lice-

Digitized by Google

δοκεῖν ἀναπηδῆσαι· πολὺ γὰρ ἂν ἔτι τοῦ πολέμου πολύν-
τος m). ὅτε καὶ μέσην νυκτὸς ὅλης ἐφ' ἑνὸς σχήματος αὐτὸν
φασι, καὶ ἁμαυρούμενα αὐτοῦ παραχωρῆσαι. Ἀλκιβιάδῃ τοῦ
ἀριστείου n). οὗ καὶ ἐρασθῆναί φησιν αὐτὸν Ἀρίστιππος ἐν
τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς. Ἴων δὲ ὁ Χῖος καὶ νέον ὄντα
εἰς Σάμον σὺν Ἀρχελάῳ ἀποδημῆσαι· καὶ Πυθοῖδόν o) Θηβαῖον
Ἀριστοτέλης φησίν p)· ἀλλὰ καὶ εἰς r) Ἰσθμόν, ὡς Φαβωρῖ-
VIII. νος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων. Ἦν δὲ καὶ ἐσχυ-
24. ρογνώμων καὶ δημοκρατικός, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ μὴ ἐξεῖναι
τοῖς περὶ Κριτίαν, πελεύουσι Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον, πλού-
σιον ἄνδρα ἀγαγεῖν πρὸς αὐτούς, οὗτος ἀπολέσθαι· ἀλλὰ καὶ
μόνος ἀπορριφασθαι τῶν δεῖνα στρατηγῶν· καὶ δοὺς αὐτῷ
ἀποδρᾶναι τῆς εἱρκτῆς μὴ θελῆσαι· τοῖς τε πλείοσιν αὐτὸν
ἐπιπλῆξαι καὶ τοὺς καλλίστους λόγους εἰπεῖν δεδεμένον δια-
IX. θέσθαι. αὐτάρκης τε ἦν καὶ πενιχρός. Καί ποτε Ἀλκιβιάδου,
πυθομένου φησὶ Παμφίλη ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῶν ὑπομνημάτων, δι-

m) τοῦ πολέμου πολύοντος. Edit. Froben. πολύοντος. Menagius coni. περὶ πολίμων aut Καλλίου. Tollius Emendatt. in Suidam T. II. p. 355. ed. Oxon. τοῦ δήμου πελεύοντος.

n) τοῦ ἀριστείου. Menag. τὰ ἀριστεῖα. Genitivum confirmant codd. Cantabr. et Arund.

o) Πυθοῖδα. Scribebatur Πυθοῦδα. Correxit Menagius in obss.

p) φησίν. Menag. omittit.

r) εἰς. Edit. Froben. omittit.

but, obsistente bello: quo tempore nocte tota in uno habitu permansisse tradunt. Et quum in ea expeditione fortissime pugnasset ac vicisset, victoriam Alcibiadi sponte concessisse, quem a Socrate amatum Aristippus in quarto de antiquis deliciis testatur. Ion autem Chius iuvenem cum Archelao in Samum peregrinatum venisse tradit: Aristoteles et Pythonem profectum ait: Isthmum quoque Phavorinus in primo Commentariorum adiisse refert. Erat autem constantis animi invictaeque sententiae, et in primis popularis rei studiosus: quod cum ex aliis constat, tum ex eo maxime, quod inbentibus qui cum Critia erant nobilibus Leontem Salaminium, illustrem et opulentum virum ad se deduci perimendum, haudquaquam cessit, solusque adversus decem potentissimos duces sententiam ferre ausus est. Et quum libere quo vellet abire carcere liceret, noluit, et plorantes severe increpavit, pulcherrimosque sermones illos vinctus prosequutus est. Frugi item erat et continens. Refert Pamphila in septimo Commentariorum, quum Alcibiades grandem illi aream ad construendam domum largiretur, dixisse, At vero

Digitized by Google

δόντος αὐτῷ χιλίας μνᾶς ἐπιδεομένῳ εἰπεῖν· πρὸς „Καὶ εἰ ὑποδήματα δέοι, καλὸν βόειον μοι δοῦναι, ἐν ἑαυτῷ) ὑποδήματα ποιήσαιμην u), ἀναγέλαστος ἂν ἦν λαβών." πολλάκις δ' ἀφορῶν εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀπιόντων μόνων ἔλεγε πρὸς αὑτόν x)· „Πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω." καὶ συνεχῶς ἐκεῖνον ἀνεπιθύμητον τὸν ἴαμβεῖον

Τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥτις τραγῳδοῖς χρήσιμ', οὐκ εἰς τὸν βίον y).

ὑπερεφρόνησε δὲ καὶ Ἀρχελάου τοῦ Μακεδόνος καὶ Σκόπα z) τοῦ Κρανωνίου καὶ Εὐρυλόχου τοῦ Λαρισσαίου a), μήτε χρήματα προσέμενος αὐτῶν, μήτε παρ' αὐτοὺς ἐκπλεύσας, εὐτακτός τε ἦν b) τὴν διαίτην οὕτως, ὥστε πολλάκις Ἀθήνησι λοιμῶν γενομένων μόνος οὐκ ἐνόσησε. Φησὶ δ' Ἡρακλείδης X. 26. δύο γυναῖκας αὐτὸν ἀγαγέσθαι· πρότερον μὲν Ξανθίππην, ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Λαμπροκλέα· δευτέραν δὲ Μυρτώ, τὴν

s) καὶ. Legebatur ante καταγέλαστος. Sed hic ponendum esse Hermannus me docuit.
t) ἑμαυτῷ. Edit. Froben. ἐμαυτόν. Menag. ἑαυτῷ.
u) ποιησαίμην. Edit. Froben. ποιήσαμαι. Sustuli cum Hermanno interrogandi signum.
x) αὑτόν. Edit. Froben. αὐτόν.
y) τὰ δ' ἀργυρώματ' — οὐκ εἰς τὸν βίον. Philemonis sunt versus, Stobaeo quoque laudati Serm. LIV. ubi pro χρήσιμ' legitur αὐθέ. Vid. Meinekius Menandr. et Philem. Reli. p. 406.
z) Σκόπα. Edit. Froben. et Menag. Σκώπα. Correxit Casaubonus, confirmat R.
a) Λαρισσαίου. Edit. Froben. Λαρισαίου.
b) ἦν. Edit. Froben. omittit.

si calciamentis mihi opus esset, coriumque dares ut calceos mihi ipse conficerem, ridiculus essem, si acciperem. Saepe quum eorum quae publice vendebantur multitudinem intueretur, secum ista volvebat, Quam multis ipse non egeo. Ac semper habebat in ore iambos illos:

Argentea vasa ac purpura
tragoediis utilia sunt, non vitae.

Archelaum praeterea Macedonem et Scopam Cranonium Eurylochumque Larissaeum aspernatus est magno animo, quum neque ab eis missas pecunias accepit, neque ad eos ipse proficisci voluit. Adeo autem parce ac temperate vixit, ut quum Athenas pestis saepenumero vastaret, solus ipse nunquam aegrotaverit. Duas illum uxores duxisse, priorem Xanthippen, ex qua Lamproclem genuerat; alteram Myrto-

Digitized by Google

Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατέρα c), ἣν καὶ ἄπροικον λαβεῖν, ἐξ ἧς γενέσθαι Σωφρονίσκον καὶ Μενεξένην. οἱ δὲ πρότερον γῆμαι τὴν Μυρτὼ φασιν· ἔνιοι δὲ καὶ ἀμφοτέρας ἔχειν ἅμα, ὧν ἐστι Σάτυρός τε καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος. φασὶ d) γὰρ βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λοιμικοῖς συνεχῆσθαι τὸ πλῆθος ψηφίσασθαι, γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν e), παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας f). ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην g). Ἦν δ' ἱκανὸς καὶ τῶν συνόντων αὐτὸν h) ὑπερορᾶν. καὶ ἐσπουδάζετο ἐπὶ τῇ αὐτάρκειᾳ, μισθόν τε οὐδένα εἰσπράξατο. καὶ ἔλεγεν ἡδέως ἐσθίειν ἥκιστα ὅταν πρόχειρα ᾖ· καὶ ἥδιστα πίνειν ἥκιστα τὸ μὴ παρὸν ποθεῖν ἀναμένειν· καὶ ἐλαχίστων δεόμενος ἐγγύτατα εἶναι θεῶν. τοῦτο δ' ἐνίστατο καὶ παρὰ τῶν πεμφθέντων λαβεῖν, οἳ λανθάνουσιν ἑαυτοὺς δι' ὧν σπάπτουσιν ἐπαινοῦντες αὐτόν. Ἀριστοφάνης i) μὲν οὕτως·

XI. 27.

c) θυγατέρα. Menagius emendavit θυγατρυῖαν. Vid. Luzac. Lectt. Att. Sect. I. §. 5. p. 26. sqq.

d) φασί. Menag. φησί.

e) γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν. Toupius Opusce. Critt. T. I. p. 221. ed. Lips. coni. γαμεῖν μὲν ἴσα ἀστὴν μίαν, sed T. II. p. 246. γαμεῖν μὲν ἴσαιον ἄστυ μίαν.

f) ἑτέρας. Claud. Sarravius apud Menagium Obss. p. 53. E. coni. ἑταίρας. Vid. Luzac. Lectt. Att. Sect. I. §. 14. p. 78. sqq.

g) Σωκράτην. Menag. Σωκράτη.

h) αὐτόν. Edit. Froben. omittit.

i) Ἀριστοφάνης. Tractavit hunc locum Reisigius Praefat. ad Nubes p. XVII. sq.

nem, Aristidis illius iusti filiam, quam et sine dote acceperit, quaeque sibi Sophroniscum Menexenumque peperit, Aristoteles auctor est. Alii Myrtonem prius duxisse, plerique utrasque simul habuisse, tradunt, ex quibus et Satyrus est et Hieronymus Rhodius. Nam Athenienses, quum bellis ac lue civibus exhaustam civitatem reparare, sobolemque propagare vellent, decrevisse referunt, uti urbanam quidem unam uxorem cives ducerent, liceret autem et ex altera procreare liberos: idque tum et Socratem fecisse. Magna vero animi sublimitate carpentes se atque obiurgantes contemnebat. In facilitate victus maxime gloriabatur, mercedemque a nullo exigebat. Dicebat autem, qui suavissime comederet, eum minime obsonio egere: et qui cum voluptate biberet, eum quod praesens non sit poculum non quaerere nec exspectare: eumque diis maxime propinquum, qui minimis egeat. Hoc si quis velit, a Comicis doceri poterit, qui profecto illum dum vituperare conantur, laudant. Aristophanes enim sic illum Comoediis agit:

Digitized by Google

Σὲ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε δικαίως,
ὡς εὐδαίμων παρ' k) Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι l) διά-
ξεις m).
εἰ γὰρ μνήμων n) καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔν-
εστιν
ἐν τῇ γνώμῃ, κοὐκ ἔτι κάμνεις οὔθ' ἑστὼς οὔτε βαδίζων,
οὔτ' αὖ ῥηγῶν ἄχθει o) λίαν, οὔτ' ἀρίστων ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει p) καὶ ἀθηφαγίας q) καὶ τῶν ἄλλων ἀνο-
ήτων r).
Ἀμειψίας s) δ' ἐν τριβῶνι παρεισάγοντί αὐτὸν φησιν οὕτως 23.
Σώκρατες ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ u) ματαιό-
ταθ', ἥκεις
καὶ δὴ πρὸς ἡμᾶς καρτερικός τ' εἶ. πόθεν ἄν σοι χλαῖνα
γένοιτο;
τοῦτ' τὸ κακὸν τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται.
οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι x).

k) παρ'. Reisigius l. l. corr. ἐν.
l) Ἕλλησι. Legebatur ἄλλοις. Correxit Reisigius l. l.
m) διάξεις. Legebatur διαζῇς. Correxit Reisigius l. l.
n) εἰ γὰρ μνήμων. Legebatur εἶτα· Μνήμων, particula illa extra versum posita. Casaubonus corrigebat Εἰ μνήμων εἰ καὶ φρ. Secutus sum Reisigium l. l.
o) ἄχθει. Edit. Froben. ἄχθῃ. Menag. ἄχθῃ. Correxit Reisigius l. l.
p) ἀπέχει. Legebatur ἀπέχῃ. Correxit Reisigius l. l.
q) ἀθηφαγίας. Scribebatur ἀδηφαγίας. Correxit Reisigius l. l.
r) Ὧν τῆς — ἀνοήτων. Paulo aliter haec legas Nubium quales nos habemus vv. 411—416.
s) Ἀμειψίας. Vid. Meinekius Quaestt. Scenn. Spec. II. p. 44.
t) παρεισάγων. Legebatur παράγων. Correxit Casaubonus.
u) ὀλίγων, πολλῶν δέ. Meinekius l. l. ὀλίγῳ, πολλῷ δέ.
x) οὗτος — κολακεῦσαι. Legebantur Diogenei mixta. Amipsiae esse iam Menagius intellexit.

O praeclarae sapientiae iure amator homo,
Quam felix Athenis et inter Graecos eris,
Si memor es, et curis plenus, et aerumna inest
Animo, neque fatigaris aut stans, aut sedens, aut ambulans:
Sed ne algens quidem multum doles, neque prandere cupis,
Et vino abstines, et voracitate, et id genus stolidis.

Porro Amipsias pallium illum inducens sic ait:

Socrates, paucorum optime virorum, multorumque vanissime,
Et ipse ad nos tandem venis, patiensque es?
Unde tibi penula? Hoc certe incommodum
Per coriariorum contigit malitiam.
Hic tametsi esuriens assentari nunquam sustinuit.

Digitized by Google

τοῦτο δ' αὐτοῦ τὸ ὑπερφυὲς καὶ μεγαλόφρον γ) ἐμφαίνει καὶ Ἀριστοφάνης λέγων οὕτως,

ὅτι βρενθύει ε) τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὼφθαλμὼ παραβάλλεις,
κἀνυπόδητος α) πάντα πόλλ' ἀνέχει b), καφ' ἡμῖν c) σεμνοπροσωπεῖ d),

καίτοι ἐνίοτε πρὸς τοὺς καιροὺς ἁρμοττόμενος καὶ λαμπρὸς ἠμπίσχετο· καθάπερ ἐν τῷ Πλάτωνος συμποσίῳ παρ' Ἀγάθωνα βαδίζων. Ἱκανὸς δ' ἀμφότερα ἦν, καὶ προτρέψαι καὶ ἀποτρέψαι, ὥσπερ τὸν Θεαίτητον περὶ ἐπιστήμης διαλεχθεὶς ἔνθεον ἀπέπεμψε, μεθ' καὶ Πλάτων φησίν. Εὐθύφρονα δὲ τῷ πατρὶ γραψάμενον ξενοκτονίας e) δίκην περὶ ὁσίου τινὸς διαλεχθεὶς ἀπήγαγε, καὶ τὸν Λύσιν δὲ ἠμυάκαστον ἐποίησε προτρέψας. ἦν γὰρ ἱκανὸς ἀπὸ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους εὑρίσκειν. ἐνέτρεψε δὲ καὶ Λαμπροκλέα τὸν υἱὸν τῇ μητρὶ ἀγριαινόμενον, ὥς που καὶ Ξενοφῶν ἱστόρηκε. καὶ Γλαύκωνα XII. 29.

y) μεγαλόφρον. Edit. Froben. μεγαλόφρονα.
z) βρενθύει. Scribebatur βρενθύη. Cf. Hemsterhus. ad Lucian. Diall. Mort. X. 8. T. I. p. 367. sqq. ed. Reitz. Versus sunt Nubb. 361. sq.
a) κἀνυπόδητος. Legebatur κἀνυποδητεῖς.
b) ἀνέχει. Scribebatur ἀνέχῃ.
c) κἀφ' ἡμῖν. Legebatur καὶ ἐν ἡμῖν.
d) σεμνοπροσωπεῖς. Edit. Froben. σεμνοπρεπεῖς.
e) ξενοκτονίας. Legebatur ξενίας. Emendavit Muretus Varr. Lect. IX. 20. Florens Christianus ξενοφονίας.

Caeterum eius rei quam semper inimicus fuerit, quamque magno et alto animo foedam istam adulationem contempserit, Aristophanes idem testatur in hanc sententiam:

Elatus fastu vias teris, oculosque circumfers,
Et discalceatus mala multa toleras, et inter nos vultus gravitatem prae te fers.

Quumque hoc vitae instituto degeret, interdum tamen tempori serviens venustiore habitu amiciebatur, ut in Platonis Symposio ad Agathonem profectus. Aequa illi et hortandi et dehortandi facultas fuit. Etenim Theaetetum, quum de disciplina dissereret, ut ait Plato, mirifice immutatum divinumque ferme remisit. Euthyphronem, qui caedis peregrini iudicium patri intenderat, quaedam de iustitia et pietate loquens ab instituto revocavit. Lysidem autem hortando optime moratum reddidit. Erat enim illi ingenium ad eliciendos ex rebus sermones accommodatum. Lamproclem filium in matrem immitem ac ferum, ut ait Xenophon, suadendo ad reverentiam reduxit. Glauconem praeterea Platonis fratrem

Digitized by Google

μὲν τὸν Πλάτωνος ἀδελφὸν Γλαύκωνα πολιτεύεσθαι ἀπέστησε διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν, ὡς φησι Ξενοφῶν *f*). Χαρμίδην δὲ τοὐναντίον ἐπέστησεν, οἰκείως ἔχοντα. ἐπῆρε δὲ καὶ εἰς φρόνημα Ἰφικράτην *g*) τὸν στρατηγόν, δείξας αὐτῷ τοῦ κουρέως Μειδίου *h*) ἀλεκτρυόνας ἀντίον τῶν Καλλίου πτερυξαμένους. καὶ αὐτὸν Γλαυκωνίδης ἠξίου τῇ πόλει περιποιεῖν καθάπερ φασιανὸν ὄρνιν ἢ ταώ *i*). ἔλεγε δὲ ὡς θαῦμα τὰ μὲν *k*) ἕκαστον εἰπεῖν ἂν ῥᾳδίως ὅσα ἔχοι, φίλους δ' οὐκ ἂν ὀνομάσαι ῥᾳδίως πόλλους πάνυ. οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν περὶ αὐτούς. ὁρῶν δ' Εὐκλείδην ἐσπουδακότα περὶ τοὺς ἐριστικοὺς λόγους, „Ὦ Εὐκλείδη," ἔφη, „σοφισταῖς μὲν δυνήσῃ χρῆσθαι, ἀνθρώποις δὲ οὐδαμῶς." ἄχρηστον γὰρ ᾤετο εἶναι τὴν περὶ ταῦτα γλισχρολογίαν *l*), ὡς καὶ Πλάτων ἐν Εὐθυδήμῳ φησί. Χαρμίδου τε φίλτρας αὐτῷ διδόντος, ἵν' ἀπ' αὐτῶν προσοδεύοιτο, οὐχ εἵλετο· καὶ τὸ κάλλος ὑπερεῖδεν Ἀλκιβιάδου κατά τινας. Καὶ ἐπῄνει σχολὴν ὡς κάλλιστον κτημάτων, καθὰ καὶ Ξενο-

30.

XIII.

31.

XIV.

f) ὅς φησι Ξενοφῶν. Menag. ὡς φησιν ὁ Ξενοφῶν.
g) Ἰφικράτην. Menag. Ἐφικράτη.
h) *Μειδίου*. Legebatur *Μίδου*. Correxit Menagius in obss.
i) *καὶ αὐτὸν — ταώ*. Locum mutilum Menagius in obss. ita emendavit: *καὶ αὐτὸν Γλαυκωνίδην ἠξίου τὴν πόλιν περιποιεῖν καθάπερ φασιανὸν ὄρνιν ἢ ταώ*. Valde probo. Non probo, quod prius suaserat, *φασιανόν, ὄρνιν, ἢ ταώ*.
k) *τὸ μέν*. Legebatur *τὰ μέν*. Correxit Menagius in obss.
l) *γλισχρολογίαν*. Legebatur *αἰσχρολογίαν*. Correxit Muretus l. l., confirmant codd. Cantabr. et Arund.

ad rempublicam accedere volentem a proposito retraxit, quod is rudis esset ignarusque rerum: idem, ut refert Xenophon, Charmidem contra, quia esset maxime idoneus, ad capessendam incitavit. Iphicrati quoque duci spiritus addidit, quum ostendisset ei gallinaceos tonsoris Midiae adversus eos qui erant Calliae, alis dimicantes. Ipsum Glauconides civitati applicare optabat, non secus ac fasianum avem aut pavonem. Aiebat autem tanquam mirabile, quae quisque possideat, singulos facile posse dicere: amicos autem quos possideat nominare haud facile posse, tantam in eis observandis inesse negligentiam. Euclidem vero quum videret forensium causarum in primis studiosum, O, inquit, Euclides, sophistis quidem uti poteris, hominibus non poteris. Inutile enim arbitrabatur ac turpe hisce dare operam, sicut et Plato in Euthydemo testatur. Dederat illi Charmides domesticos pueros, ut ab eis lucrifaceret, sed noluit ipse suscipere. Sunt qui dicant illum Alcibiadis eximiam formam aspernatum. Otium ut possessionum omnium pulcherrimam

Digitized by Google

φῶν ἐν Συμποσίῳ φησίν. ἔλεγε δὲ καὶ ἓν μόνον ἀγαθὸν εἶναι, τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἓν μόνον κακόν, τὴν ἀμαθίαν· πλοῦτον δὲ καὶ εὐγένειαν οὐδὲν σεμνὸν ἔχειν· πᾶν δὲ τοὐναντίον κακόν. εἰπόντος γοῦν τινος αὐτῷ ὡς εἴη Ἀντισθένης μητρὸς Θρᾴττης, „Σὺ δ' ὅρα," ἔφη, „οὕτως ἂν γενναῖον ἐκ δυοῖν Ἀθηναίων γενέσθαι;" Φαίδωνα δὲ δι' αἰχμαλωσίαν ἐπ' οἰκήματος καθήμενον προσέταξε Κρίτωνι λυτρώσασθαι, καὶ φιλόσοφον
XV. ἀπειργάσατο. Ἀλλὰ καὶ λυρίζειν ἐμάνθανεν ὅτε καιρός m)·
32. μηδὲν λέγων ἄτοπον εἶναι ἃ τις μὴ οἶδεν ἐκμανθάνειν. Ἔτι τε ὠρχεῖτο συνεχές, τῇ τοῦ σώματος εὐεξίᾳ λυσιτελεῖν ἡγούμενος τὴν τοιαύτην γυμνασίαν, ὡς καὶ Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ φη-
XVI. σίν. Ἔλεγε δὲ καὶ προσημαίνειν τὸ δαιμόνιον τὰ μέλλοντα αὐτῷ· τό τε εὖ ἄρχεσθαι μικρὸν μὲν μὴ εἶναι, παρὰ μικρὸν δέ n)· καὶ εἰδέναι μὲν μηδὲν πλὴν αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι. τούς τε τὰ ἄωρα o) πολλοῦ ἐωνημένους ἀπογινώσκειν ἔλεγεν εἰς τὰς ὥρας ἐλθεῖν. καί ποτε ἐρωτηθείς, τίς ἀρετὴ νέου, „Τὸ μηδὲν ἄγαν," εἶπεν. ἔφασκέ τε δεῖν γεωμετρεῖν, μέχρι ἂν τις μέτρῳ

m) ὅτε καιρός. Menagius coni. ἤδη γηραιός.

n) τό τε εὖ ἄρχεσθαι — παρὰ μικρὸν δέ. Wyttenbachius ad Plutarch. Morall. p. 607. ed. Oxon. T. I. p. 486. ed. Lips. corrigebat τό τε εὖ μικρὸν μὲν μὴ εἶναι, παρὰ μικρὸν δὲ ἄρχεσθαι. Sed vide Aldobrandinum ad h. l.

o) ἄωρα. Legebatur ὥρια. Emendavit Menagius in obss.

laudabat, ut in Symposio testatur Xenophon. Dicebat et unicum esse bonum scientiam: malum contra unicum insciti-am. Opes ac nobilitatem non solum nihil in se habere honestatis, verum et omne malum ex eis oboriri. Denique quum dixisset ei quidam, Antisthenem matre esse Threicia, Tune, inquit, arbitraris ex duobus Atheniensibus adeo insignem virum natum? Phaedonem quoque captivitatis necessitate quaestui turpi expositum, Critoni redimendum praecepit, spectatumque philosophum fecit. Sed et fidibus canere didicit quum vacaret, minime improbum seu pudendum dicens, quod quis nesciat, discere. Saepius item saltabat, eam exercitationem plurimum ad tuendam bonam valetudinem conducere existimans, sicut et Xenophon in Symposio testatur. Asserebat et daemonium sibi futura praedicere: ac bonum non parvum illud quidem esse, sed parvo proximum, et scire se nihil praeter hoc ipsum quod nihil sciret. Eos item qui praecocia magno emerent, desperare aiebat se ad maturitatis tempus perventuros. Rogatus aliquando quaenam sit iuvenum virtus, Nihil nimis, inquit. Geome-

Digitized by Google

δύνηται γῆν τε παραλαβεῖν καὶ παραδοῦναι. Εὐριπίδου δ' ἐν 33.
τῇ Αὐγῇ p) εἰπόντος περὶ ἀρετῆς·

Κράτιστον εἰπῆ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα,

ἀναστὰς ἐξῆλθε, φήσας γελοῖον εἶναι ἀνδράποδον μὲν μὴ εὑρισκόμενον ἀξιοῦν ζητεῖν· ἀρετὴν δ' οὕτω ἐᾶν ἀπολωλέναι. ἐρωτηθεὶς πότερον γῆμαι ἢ μή, ἔφη, „Ὁ. ἂν αὐτῶν ποιήσῃς, μεταγνώσῃ." ἔλεγέ τε θαυμάζειν τῶν τὰς λιθίνους εἰκόνας κατασκευαζομένων τοῦ μὲν λίθου προνοεῖν, ὡς ὁμοιότατος ἔσται· αὐτῶν q) δ' ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίους τῷ λίθῳ φαίνεσθαι. ἠξίου δὲ καὶ τοὺς νέους συνεχῶς κατοπτρίζεσθαι, ἵν' εἰ μὲν καλοὶ εἶεν, ἄξιοι γίγνοιντο· εἰ δ' αἰσχροί, παιδείᾳ τὴν φυσείδειαν ἐπικαλύπτοιεν. καλέσας ἐπὶ δεῖπνον πλουσίους, καὶ 34.
τῆς Ξανθίππης αἰδουμένης ἔφη, „Θάρρει· εἰ μὲν γὰρ εἶεν μέτριοι, συμπεριενεχθεῖεν ἄν· εἰ δὲ φαῦλοι, ἡμῖν αὐτῶν οὐδὲν μελήσει." ἔλεγε τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν ἵν' ἐσθίοιεν· αὐτὸν δὲ ἐσθίειν ἵνα ζῇ. πρὸς τὸ οὐκ ἀξιόλογον πλῆθος ὄφαινεν ὅμοιον εἴ τις τετράδραχμον ἓν ἀποδοκιμάζων τῶν ἐκ

p) *Αὐγῃ.* Edit. Froben. *αὐγῇ.*
q) *αὐτῶν.* Edit. Froben. et Menag. *αὐτῶν.*

triae eo usque dandam operam monebat, quoad quisque posset terram mensura accipere et dare. Euripide vero in Auge de virtute ita disserente, ut diceret:

Optimum esse temere haec omittere ac relinquere,

surgens egressus est, ridiculum esse dicens, Mancipium, si non inveniatur, dignum inquisitione iudicare: virtutem vero pessum perire permittere. Interrogatus utrum melius esset uxorem ducere, necne, Utrumvis horum, inquit, egeris, poenitentia duceris. Mirari se dicebat cur hi qui lapidea signa sculperent, summa ope niterentur ut lapis homini quam simillimus evadat, se ipsos curare negligerent, ne similes lapidibus et videantur et sint. Hortabatur et iuvenes ut se ingiter in speculo intuerentur, ut, si quidem formosi essent, digni ea specie fierent: sin autem deformes, eam deformitatem eruditione tegerent. Quum vocasset ad coenam divites, et Xanthippen modici puderet apparatus, Bono, inquit, esto animo. nam si quidem modesti erunt frugique, mensam haudquaquam aspernabuntur: sin autem intemperantes, nulla nobis de hisce cura fuerit. Aiebat alios homines vivere ut ederent, se ideo edere ut viveret. Ad haec vulgus ignobile et imperitam multitudinem idem ferme facere dicebat, ac si quis singulos nummos reprobaret, congestum ex hisce cumu-

Digitized by Google

τῶν τοιούτων σωρὸν ὡς δέκτορον ἀποδέχοιτο. Αἰσχίνου δὲ εἰπόντος, „Πένης εἰμὶ καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δέ σοι ἐμαυτόν.“ „Ἆρ᾽ οὖν,“ εἶπεν, „οὐκ αἰσθάνῃ τὰ μέγιστά μοι διδούς;“ πρὸς τὸν ἀποδυσπετοῦντα ἐπὶ τῷ πωροῦσθαι; ὁπότε ἐπανέ-
35. στησαν οἱ τριάκοντα, „Ἆρα,“ ἔφη, „μήτι σοι μεταμέλει;“ πρὸς τὸν εἰπόντα, „Θάνατόν σου κατέγνωσαν Ἀθηναῖοι,“ „Κἀκεῖνον,“ φησίν, „ἡ φύσις.“ οἱ δὲ τοῦτ᾽ Ἀναξαγόραν[1]) φασι. τῆς γυναικὸς εἰπούσης, „Ἀδίκως ἀποθνήσκεις,“ „Σὺ δέ,“ ἔφη, „δικαίως ἐβούλου;“ ὄναρ δόξας τινὰ αὐτῷ λέγειν,

Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἵκοιο,

πρὸς Αἰσχίνην ἔφη, „Εἰς τρίτην ἀποθανοῦμαι.“ μέλλοντί τε αὐτῷ τὸ κώνειον πιεῖσθαι Ἀπολλόδωρος ἱμάτιον ἐδίδου καλόν, ἵν᾽ ἐκείνῳ ἐναποθάνῃ· καὶ ὅς, „Τί δ᾽,“ ἔφη, „τὸ ἐμὸν ἱμάτιον ἐμβιῶναι μὲν ἐπιτήδειον, ἐναποθανεῖν δὲ οὐχί;“ πρὸς τὸν εἰπόντα, „Κακῶς ὁ δεινά σε λέγει,“ „Καλῶς γάρ,“ ἔφη, „λέγειν οὐκ ἔμα-
36. θε.“ στρέψαντος Ἀντισθένους τὸ διερρωγὸς τοῦ τρίβωνος εἰς τοὐμφανές, „Ὁρῶ σου,“ ἔφη, „διὰ τοῦ τρίβωνος τὴν κενοδοξίαν.“ πρὸς τὸν εἰπόντα, „Οὐ σοὶ λοιδορεῖται ὁ δεῖνα;“ „Οὐχί,“ ἔφη· „ἐμοὶ γὰρ οὐ πρόσεστι ταῦτα.“ ἔλεγε δὲ τοῖς πωμικοῖς δεῖν

1) Ἀναξαγόραν. Fortasse scribendum Ἀναξαγόρου.

lum ut probabilem susciperet. Quum illi dixisset Aeschines, Pauper sum et aliud habeo nihil, me ipsum autem tibi do: An vero tu, inquit, non animadvertis quam mihi maxima tradas? Indignanti cuidam quod despiceretur, quum summam rerum triginta tyranni sibi vindicassent, Ergone, inquit, poenitet te? Referenti quod illum Athenienses mori decrevissent, Et natura illos, inquit. Hoc alii ad Anaxagoram referunt. Dicente ei uxore, Iniuste morieris: An tu, inquit, iuste malles? Quum in somnis quendam sibi ista dicentem audisset:

At te frugiferas sistet lux tertia Phthias.

ait ad Aeschinem post diem tertium se moriturum. Qua die cicutam bibiturus erat, Apollodorus ei pallium pretiosum obtulit, ut in illo moreretur: et ille, Quid, inquit, num pallium meum viventi convenit, vita functo non conveniet? Nuncianti quendam ipsum maledictis incessere, Bene, inquit, loqui non didicit. Quum disruptam pallii sui partem vertisset Antisthenes, et inspectandam omnibus dedisset, Aspicio, inquit, per scissuram pallii tuam vanitatem. Dicenti cuidam, nonne tibi ille maledicit? Non, inquit: mihi enim ista non adsunt. Dicebat expedire ut sese ex industria

Digitized by Google

ἐπίτηδες ἑαυτὸν διδόναι· εἰ μὲν γάρ τι τῶν προσόντων λέξειαν, διορθώσονται· εἰ δ' οὔ, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. Πρὸς Ξανθίππην πρότερον μὲν λοιδορουῦσαν, ὕστερον δὲ καὶ πέριχέασαν αὐτῷ, „Οὐκ ἔλεγον," εἶπεν, „ὅτι Ξανθίππη βροντῶσα καὶ ὕδωρ ποιήσει;" πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, „Οὐκ ἀνέχῃ ἡ Ξανθίππη λοιδορουῦσα;" „Ἀλλ' ἔγωγ'," ἔφη, „συνείθισμαι, παθαπερεὶ καὶ τροχιλίας α) ἀκούων συνεχές." „Καὶ σὺ δέ," εἶπε, „χηνῶν βοώντων ἀνέχῃ;" τοῦ δὲ εἰπόντος, „Ἀλλὰ μοι ὠὰ καὶ νεοττοὺς τίκτουσι," „Καὶμοί, φησί, Ξανθίππη παιδία γεννᾷ." ποτὲ αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ καὶ θοιμάτιον περιελομένης συνεβούλευον οἱ γνώριμοι χεῖρα ἀμύνασθαι, „Νὴ Δί'," εἶπεν, „ἐν ἡμῶν πυκτευόντων ἕκαστος ὑμῶν λέγει β), τὸ Σώκρατες γ), εὖ Ξανθίππη." ἔλεγε συνεῖναι παραχεῖα γυναικὶ παθάπερ οἱ ἱππικοὶ θυμοειδέσιν ἵπποις. „Ἀλλ' ὦ ἑταῖροι," φησί, „τούτων κρατήσαντες ῥᾳδίως τῶν ἄλλων περιγενησόμεθα, οὕτω καὶ ἐγὼ Ξανθίππῃ χρώμενος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις συμπεριενεχθήσομαι." Ταῦτα δὴ καὶ τοιαῦτα λέγων καὶ πράττων πρὸς τῆς Πυθίας ἐμαρτυρήθη, Χαιρεφῶντι ἀνακοινουμένῳ ἐκεῖνο δὴ τὸ περιφερόμενον, XVII. XVIII.

α) προχιλίας. Legebatur τροχιλίας. Correxit Menagius ex Suida v. τροχιλία.
β) σύ. Edit. Froben. σοί.
γ) λέγει. Edit. Froben. λέγεις.
δ) Σώκρατες. Menag. Σωκράτης.

comicis exponeret. nam si quidem ea dixerint quae in nobis corrigenda sint, emendabunt: sin alia, nihil ad nos. Xanthippe quum in eum prius convicia et maledicta ingessisset, post vero et sordidis aquis perfudisset, Nonne, inquit, dicebam Xanthippen tonantem quandoque pluituram? Dicenti Alcibiadi non esse tolerabilem Xanthippen adeo morosam, Atqui, ait, ego ita hisce iampridem assuetus sum, ac si iugiter sonum trochlearum audiam. An vero tu non toleras clamore perstrepentes anseres? Illo dicente, At mihi ova pullosque pariunt, Et mihi, ait, Xanthippe filios gignit. Quum pallium illa sibi in platea sustulisset, monerentque familiares, iniuriam manu ulcisceretur, Praeclare, inquit, ut nobis corrixantibus quisque vestrum acclamet, Eia Socrates, eia Xanthippe. Asperioris ingenii uxori ita congrediendum monebat, ut equis animosis equites. nam sicut illi, quum eos semel subegerint, reliquis facile utuntur: ita et mihi post Xanthippes usum reliquorum mortalium facilis conversatio obveniet. Iata et huiusmodi gerens quotidie et dicens Pythiae testimonio laudatus est, quae Chaerephonti id oraculum edidit, quod in omnium ore est, nimirum hoc:

Digitized by Google

Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

33 ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἐφθονήθη μάλιστα· καὶ δὴ καὶ ἄτε διηγχε τοὺς μεγαλοφρονοῦντας ἐφ' ἑαυτοῖς μᾶς ἀναιτίους, παλαπὶ ἀμέλει καὶ τὸν Ἄνυτον)· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνός ἐστι Μένωνι. οὗτος γὰρ οὐ φέρων τὸν ὑπὸ Σωκράτους χλευασμὸν πρῶτον μὲν ἐπήλειψεν αὐτῷ τοὺς περὶ Ἀριστοφάνην, ἔπειτα καὶ Μέλιτον συνέπεισεν ἀπενέγκασθαι κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἀσεβείας καὶ τῶν νέων διαφθορᾶς. ἀπηνέγκατο μὲν οὖν τὴν γραφὴν ὁ Μέλιτος, εἶπε δὲ τὴν δίκην Πολύευκτος, ὡς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ· συνέγραψε δὲ τὸν λόγον Πολυκράτης ὁ σοφιστής, ὡς φησιν Ἕρμιππος, ἢ Ἄνυτος, ὡς
34 τινες· προητοίμασε δὲ πάντα Λύκων ὁ δημαγωγός. Ἀντισθένης δ' ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διαδοχαῖς καὶ Πλάτων ἐν Ἀπολογίᾳ τρεῖς αὐτοῦ κατηγορῆσαί φασιν, Ἄνυτόν καὶ Λύκωνα καὶ Μέλιτον· τὸν μὲν Ἄνυτον ὑπέρ α) τῶν δημιουργῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ὀργιζόμενον· τὸν δὲ Λύκωνα ὑπὲρ τῶν ῥητόρων· καὶ τὸν Μέλιτον α) ὑπὲρ τῶν ποιητῶν, οὓς ἅπαντας ὁ Σωκράτης διέσυρε. Φαβωρῖνος δέ φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων μὴ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον τὸν Πολυκρά-

y) ἀμέλει καὶ τὸν Ἄνυτον. Edit. Froben. μάλιστα καὶ ἄνυτον.
z) ὑπέρ. Legebatur περί. Correxit Casaubonus cum Menagio.
a) Μέλιτον. Edit. Froben. μάλιτον.

Mortalium unus Socrates vere sapit.

Ex quo magna in illum invidia conflata est, praetereaque quod eos qui se ipsos magni facerent et aestimarent, ut stolidos et insipientes arguisset. Eorum ex numero Anytus erat, sicut in Menone Plato ait. Is enim a Socrate rideri se non ferens primum quidem Aristophanem adversus illum invexit atque in eum maledicta pronunciavit. Post vero Melitum etiam induxit, ut illi crimen impietatis adolescentiumque corruptionis obiiceret. Et Melitus quidem apud iudices illum accusavit: sententiam vero Polyeuctus dixit, ut ait Phavorinus in varia historia: orationem Polycrates sophista scripsit, ut Hermippus refert, sive, ut quidam volunt, Anytus: praeparavit autem omnia Lycon orator. Porro Antisthenes in philosophorum Successionibus et in Apologia Plato tres illum accusasse tradunt, Anytum, Lyconem ac Melitum: Anytum quidem opificum civiliumque partes tuentem, Lyconem oratorum, Melitum vero poetarum, quod eos omnes carperet Socrates. Phavorinus in primo Commentariorum veram non esse Polycratis in Socratem oratio-

Digitized by Google

τους κατὰ Σωκράτους· ἐν αὐτῇ γάρ, φησί, μνημονεύει τῶν ὑπὸ Κόνωνος τειχῶν ἀνασταθέντων, ἃ γέγονεν ἔτεσιν b) ἓξ τῆς Σωκράτους τελευτῆς ὕστερον. καὶ ἔστιν οὕτως ἔχον. Ἡ δ' ἀντωμοσία τῆς δίκης τοῦτον εἶχε τὸν τρόπον· ἀνάκεισαι γὰρ ἔτι καὶ νῦν, φησὶ Φαβωρῖνος, ἐν τῷ Μητρῴῳ c)· „Τάδε ἐγράψατο καὶ ἀνθωμολογήσατο d) Μέλιτος Μελίτου Πιτθεὺς Σωκράτει Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν· ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσηγούμενος· ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρων. τίμημα θάνατος." Ὁ δ' αὖ e) φιλόσοφος, Λυσίου γράψαντος ἀπολογίαν αὐτῷ, διαγνοὺς ἔφη, „Καλὸς μέν ὁ λόγος, ὦ Λυσία, οὐ μὴν ἁρμόττων ἐμοί." δηλαδὴ γὰρ ἦν τὸ πλέον δεκανικὸς ἢ ἐμφιλόσοφος. εἰπόντος δὲ τοῦ Λυσίου, „Πῶς, εἰ καλός ἐστιν ὁ λόγος, οὐκ ἄν σοι ἁρμόττει;" ἔφη, „Οὐ γὰρ καὶ ἱμάτια καλὰ καὶ ὑποδήματα εἴη ἂν ἐμοὶ ἀνάρμοστα;" κρινομένου δ' αὐτοῦ φησιν Ἰοῦστος ὁ Τιβεριεὺς ἐν τῷ Στέμματι Πλάτωνα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ εἰπεῖν· „Νεώτατος ὤν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβάντων" τοὺς δικαστὰς

XIX. 40.

XX. 41.

b) ἔτεσιν. Legebatur ἐν ἔτεσιν. Delevi praepositionem.
c) φησὶ Φαβωρῖνος, ἐν τῷ Μητρῴῳ. Legebatur φησὶ Φαβωρῖνος ἐν τῷ Μητρῴῳ. Correxit Casaubonus.
d) ἀνθωμολογήσατο. Menagius coni. ἀντωμόσατο.
e) αὖ. Menag. οὖν, quod confirmat cod. Arund.: αὖ Cantabr.

nem tradit, quod in ea facta sit mentio murorum a Conone instauratorum. Id vero factum constat sexto anno post mortem Socratis: atque ita se habet. Enimvero causae ipsius coniuratio hoc modo gesta est: servatur enim hactenus, ut tradit Phavorinus, in Metroo: Accusavit Melitus Meliti filius Pitheensis Socratem Sophronisci filium Alopecensem de hisce criminibus: iura violat Socrates, quos ex maiorum instituto suscepit civitas, deos esse negans, alia vero nova daemonia inducens: contra ius et fas iuvenes corrumpit. poena illi mors. Philosophus vero, quum illi Lysias quam pro eo scripserat apologiam recitasset, Bona, inquit, et praeclara est oratio, Lysia, mihi tamen minus congruit. Erat enim illa iudiciali instituto vicinior quam ut philosopho convenire videretur. Percontanti Lysiae cur si bona esset, non sibi congrueret oratio, Nonne, inquit et indumenta et calciamenta speciosa esse possent, neque tamen mihi convenire? Quum vero iudicium ageretur, ascendisse Platonem in suggestum refert Iustus Tiberiensis in Stemmate, ac dixisse, Minimus natu quum sim, viri Athenienses, his omnibus qui tribunal

Digitized by Google

XXI. ἐπιβοῆσαι, „Καταβάντων, τουτέστι καταβῆθι.“ Ὅτ' οὖν κατεδικάσθη διακοσίαις ὀγδοήκοντα μιᾷ πλείοσι ψήφοις τῶν ἀποψηφισαμένων τῶν δικαστῶν τί χρὴ παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτίσαι, πέντε καὶ εἴκοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. Εὐ-42. βουλίδης μὲν γάρ φησιν ἑκατὸν ὁμολογῆσαι· θορυβησάντων δὲ τῶν δικαστῶν, „Ἕνεκα μέν,“ εἶπε, „τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.“ καὶ οἳ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν, προσθέντες ἄλλας ψήφους ὀγδοήκοντα. καὶ δεθεὶς μετ' οὐ πολλὰς f) ἡμέρας ἔπιε τὸ κώνειον, πολλὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ διαλεχθεὶς ἃ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν.

XXII. Ἆιδε καὶ παιᾶνά πού τινας ἐποίησεν, οὗ ἡ ἀρχή·

Δήλι' Ἄπολλον χαῖρε, καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεεινώ g).

Διονυσόδωρος δέ φησι μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιᾶνα· ἐποίησε δὲ καὶ μῦθον Αἰσώπειον οὐ πάνυ ἐπιτετευγμένως, οὗ ἡ ἀρχή·

Αἴσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστυ νέμουσι,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῃ σοφίῃ.

XXIII. Ὁ μὲν οὖν ἐξ ἀνθρώπων ἦν· Ἀθηναῖοι δ' εὐθὺς μετέγνωσαν,
43. ὥστε πλεῖσθαι καὶ παλαίστρας καὶ γυμνάσια. καὶ τοὺς μὲν ἐφυ-

f) μετ' οὐ πολλάς. Menagius coni. μετὰ πολλάς.
g) κλεεινώ. Edit. Froben. κλεινώ.

ascenderunt: interpellatumque a iudicibus reclamantibus, Descende. Damnatus igitur est iudicum ducentis octoginta et una sententiis supra eas quibus absolvebatur. Tractantibusque inter se iudicibus quid illum potius conveniret, pati an pendere, quinque et viginti drachmas soluturum se dixit. Quanquam Eubulides centum esse pollicitum dixerit. Verum tumultuantibus iudicibus, Eorum, inquit, gratia quae a me gesta sunt, censeo me in Prytaneo publice ali debere. Tum illi adiectis aliis octoginta sententiis mox illum capitis damnant, nec multis post diebus coniectus in vincula, post paucos dies cicutam bibit, multa prius praeclara disserens, quae in Phaedone Plato digessit. Paeana quoque illum scripsisse plerique autumant: cuius est initium:

Delie Apollo, salve, et Diana, pueri gloriosi.

Dionysodorus autem paeana illius non esse memorat. Fecit et Aesopiam fabulam non multum composite, cuius initium est:

Civibus Aesopus dixit queis culta Corinthus,
Ne virtutem in ius iudice plebe vocent.

Atque in hunc modum Socrates excessit e vita. Atheniensibus eius facti tantum poenitentiae incessit, mox ut palaestras

Digitized by Google

γράψαντες, Μέλητον δὲ θάνατον κατέγνωσαν· Σωκράτη δὲ χαλκῆς εἰκόνος ἐτιμήσαντο, ἣν ἔθεσαν ἐν τῷ πομπείῳ h), Ἀναίπτωσι i) ταύτην ἐργασαμένου. Ἄνυτόν τε ἐπιδημήσαντα αὐθημερὸν ἐξεπήρυξαν Ἡρακλεῶται. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ Σωκράτους Ἀθηναῖοι πεπόνθασι τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλείστων ὅσων. καὶ γὰρ Ὅμηρον, καθά φησιν Ἡρακλείδης, πεντήκοντα δραχμαῖς ὡς μαινόμενον ἐτίμησαν, καὶ Τυρταῖον παραπόπτειν ἔλεγον, καὶ Ἀστυδάμαντα πρότερον τῶν k) περὶ Αἰσχύλου ἐτίμησαν εἰκόνι χαλκῇ. Εὐριπίδης δὲ καὶ ἐνευθίζει αὐτοῖς ἐν τῷ Παλαμήδει λέγων·

Κτάνητε, κτάνητε l) τὸν
πάνσοφον, [ὦ Δαναοί,]
τὸν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσῶν.

καὶ τάδε μὲν ὧδε. Φιλόχορος δέ φησι προτελευτῆσαι τὸν Εὐριπίδην τοῦ Σωκράτους. ἐγεννήθη δέ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς, ἐπ' Ἀψεφίωνος ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει

h) πομπείῳ. Edit. Froben. πομπίῳ.
i) Ἀναίπτου. Menag. cum Aldobrandino Ἀδείπτου.
k) πρότερον τῶν. Legebatur πρώτων τόν. Πρότερον restituit Hermannus Dissert. II. de chore Eumenidum Aeschyli p. XVIII. sq., τῶν Menagius in obss., suffragante cod. R.
l) ἐκάνετ', ἐκάνετε. Edit. Froben. et Menag. ἐκτάνετ' ἐκτάνετε. Illud confirmant praeter Stephanum codd. Cantabr. et Arund. Caeterum ὦ Δαναοί addidi ex Philostrato Heroico cap. X. §. 12. Vid. Valckenar. ad Eurip. Phoeniss. v. 321. p. 111. sq.

et gymnasia clauderent et alios quidem exsilio, Melitum vero morte damnarent. Socratem aerea imagine publice honoravere, quam a Lysippo perfectam in urbis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die, dum peregre esset, Heracleotae exterminarunt. Idem Atheniensibus non modo in Socrate, verum et in aliis viris illustribus permultis accidit. Namque, ut ait Heraclides, Homerum veluti insanientem drachmis quinquaginta mulctarunt, Tyrtaeumque mentis impotem dixerunt: Astydamantem vero prius quam Aeschylum honoraverunt imagine aerea. Eis Euripides quoque id exprobrat in Palamede:

Occidistis, occidistis
sapientissimum, [o Danai,]
nihil nocentem amicum Musarum.

Atqui haec quidem ita habent. Philochorus autem Euripidem ante Socratem obiisse tradit. Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Apsephione, septuagesimae et

Digitized by Google

τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος τα), Θαργηλιῶνος ἕκτῃ, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν Ἀθηναῖοι καὶ τὴν Ἄρτεμιν γενέσθαι Δήλιοί φασιν. ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐννενηκοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος, γεγονὼς ἐτῶν ἑβδομήκοντα. καὶ
45. ταῦτά φησι καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς. ἔνιοι γάρ, ἑξηκοντα
XXIV. ἐτῶν τελευτῆσαι αὐτόν φασιν. Ἀμφότεροι δὲ ἤκουσαν Ἀναξαγόρου. καὶ οὗτος καὶ Εὐριπίδης, ὃς καὶ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιάδου. δοκεῖ δέ μοι καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ὁ Σωκράτης διειλέχθαι n)· ὅπου γε καὶ περὶ προνοίας τινὰ διαλέγεται, καθά φησι καὶ Ξενοφῶν, καίτοι περὶ μόνων τῶν ἠθικῶν φασθαι τοὺς λόγους αὐτὸν εἰπών. ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ μνησθεὶς Ἀναξαγόρου καὶ ἄλλων φυσικῶν, ἃ Σωκράτης ἀρνεῖται, περὶ τούτων αὐτὸς λέγει, καίπερ ἀνατιθεὶς πάντα Σωκράτει. φησὶ δ' Ἀριστοτέλης μάχον τινὰ ἐλθόντα ἐκ Συρίας εἰς
46. Ἀθήνας τά τε ἄλλα κατηγορῆσαι τοῦ Σωκράτους, καὶ δὴ καὶ βίαιον ἔσεσθαι τὴν τελευτὴν αὐτῷ. ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτω·

m). ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει. — Ὀλυμπιάδος. Meursius de Archontt. Athen. II. 7. legi volebat: ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης Ὀλυμπιάδος ᾗ, ὡς ἄλλοι, ἐπὶ Φαίδωνος ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος.

n) διειλέχθαι. Edit. Froben. διειλέχθαι.

septimae Olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimae quintae Olympiadis, septuagesimo aetatis anno. Eadem ferme Demetrius Phalereus ait. Sunt qui sexagenarium obiisse referant. Uterque vero, Socrates et Euripides, Anaxagorae auditores fuere. Porro Euripides primo anno septuagesimae quintae Olympiadis sub Calliade ortus est. Videtur autem mihi Socrates et de naturalibus disseruisse, quandoquidem et de providentia plerumque disputat, ut Xenophon ait: tametsi de rebus quae ad bonos mores faciunt, tantum verba eum fecisse asseveret. Sed et Plato in Apologia mentionem Anaxagorae faciens aliorumque physicorum, quae Socrates negat, de his dicere ipse comprobatur, et quidem quum sua omnia Socrati semper attribuat. Refert Aristoteles magum quendam ex Syria profectum Athenas Socratem pluribus in rebus reprehendisse violentamque illi mortem futuram praedixisse. Est nostrum in illum adscriptum epigramma:

Digitized by Google

Πῖνέ νυν o) ἐν Μοῦσ' ὦν, ὦ Σώκρατες· ἢ νυ γὰρ ὄντως
καὶ σοφὸν εἶπε θεός, καὶ θεὸς ἦ σοφίη p).
Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κύπελον q) ἁπλῶς οὐ r) δέξω·
αὐτοὶ δ' ἔξέπιον ταῦτό σεφ στόματι.

Τούτῳ τις, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τρίτῳ περὶ ποιητι- XXV.
κῆς s), Φιλοχείνει Ἀντίλοχος t) Λήμνιος καὶ Ἀντιφῶν τερα-
τοσκόπος, ὡς Πυθαγόρᾳ Κύλων Κροτωνιάτης u), καὶ Σάγα-
ρις Ὁμήρῳ ζῶντι, ἀποθανόντι δὲ Ξενοφάνει ὁ Κολοφώνιος
καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδῳ ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος
Ξενοφάνης· καὶ Πινδάρῳ Ἀμφιμένης ὁ Κῷος· Θαλήτι δὲ
Φερεκύδης καὶ Βίαντι Σάλαρος Πριηνεύς· Πιττακῷ Ἀντι-
μενίδας καὶ Ἀλκαῖος, Ἀναξαγόρᾳ Σωσίβιος, καὶ Σιμωνίδῃ
Τιμοκρέων. Τῶν δὲ διαδεξαμένων αὐτὸν τῶν λεγομένων Σω- XXVI.
κρατικῶν οἱ κορυφαιότατοι x) μὲν Πλάτων, Ξενοφῶν, Ἀντι- 47.
σθένης· τῶν δὲ φερομένων δέκα οἱ διασημότατοι τέτταρες,
Αἰσχίνης, Φαίδων, Εὐκλείδης, Ἀρίστιππος. λεπτὸν δὲ πρῶ-

o) *νυν.* Edit. Froben. *νῦν.*
p) *σοφὴ.* Iacobs. Anthol. Gr. VII. 96. *σοφία.*
q) *κώνειον.* Vid. Iacobs. Addenda ad Appar. Crit. Anthol. Gr. T. III. p. LI. sq.
r) *σύ.* Legebatur *μέν.* Correxit Iacobsius l. l.
s) *περὶ ποιητικῆς.* Ludov. Castelvetrius apud Menagium p. 60. volebat *περὶ ποιητῶν.*
t) *Ἀντίλοχος.* Menag. *Ἀντίλοιπος.* Illud confirmat praeter Frobenium cod. Arund. et recentior manus in R.
u) *Κύλων Κροτωνιάτης.* Legebatur *Κύδων καὶ Ὀνάτας.* Emendavit Menagius in obss.
x) *κορυφαιότατοι.* Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 69. sq.

Nunc bibe apud superos, bone Socrates: ipse enim Apollo
Te sapere haud leviter dixit, et is sapiens.
Civibus ingratis tibi erat porrecta cicuta:
Ast iidem hauserunt protinus ore tuo.

Fuit ei, ut refert Aristoteles tertio de poetica, cum Antiolocho Lemnio et Antiphonte prodigiorum interprete contentio, quemadmodum et Pythagorae cum Cylone Crotoniata, viventique Homero cum Sagari, vita functo cum Xenophane Colophonio: Hesiodo item cum Cercope, defuncto cum Xenophane, cuius iam supra meminimus: Pindaro cum Amphimene Coo, Thaleti cum Pherecyde, Biantique cum Salaro Prienaeo, Pittaco cum Antimenide et Alcaeo, Anaxagorae cum Sosibio, Simonidaeque cum Timocreonte. Verum ex iis qui successere Socrati et appellantur Socratici, nobilissimi sunt Plato, Xenophon et Antisthenes. Ex his vero qui decem dicuntur, clarissimi fuerunt quattuor, Aeschines,

Digitized by Google

τον περὶ Ξενοφῶντος, εἶτα περὶ Ἀντισθένους ἐν τοῖς κυνικοῖς, ἔπειτα περὶ τῶν Σωκρατικῶν, εἶθ' οὕτω περὶ Πλάτωνος, ὃς καὶ κατάρχει τῶν δόξαν αἱρέσεων καὶ τὴν πρώτην Ἀκαδημίαν αὐτὸς συνεστήσατο. ἡ μὲν οὖν γ) διαδοχὴ τοιαύτη XXVII. τις ἐχέτω τὸν τρόπον. Γέγραφε δὲ Σωκράτης καὶ ἕτερος, ἱστορικός, περιήγησιν Ἄργους γεγραφώς· καὶ ἄλλος περιπατητικός, Βιθυνός· καὶ ἕτερος ἐπιγραμμάτων ποιητής· καὶ ὁ Κῷος, ἐπιλήσιος δ) θεῶν γεγραφώς.

γ) οὖν. Edit. Froben. et Menag. omittunt.
δ) ἐπιλήσιος. Edit. Froben. ἐπίσιος.

Phaedon, Euclides et Aristippus. Primo igitur dicendum de Xenophonte, deinceps de Antisthene inter Cynicos, tum de Socraticis, atque ita demum de Platone, qui et decem sectarum princeps erat, primamque Academiam ipse constituit. Hic ergo successionis esto modus. Fuit et alius Socrates historicus, qui Argos descripsit: alius item Peripateticus, Bithynus: atque alius poeta epigrammatum: et alius Cous, qui deorum precationes invocationesque conscripsit.

Digitized by Google

CAPUT VI.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ξενοφῶν Γρύλλου μὲν ἦν υἱός, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων a) Ἐρ- I.
χιεύς b), αἰδήμων δὲ καὶ εὐειδέστατος εἰς ὑπερβολήν. Τοῦτον a) II.
ἐν στενοπῷ φασιν ἀπαντήσαντα Σωκράτην d) διατεῖναι τὴν
βακτηρίαν καὶ κωλύειν παριέναι, πυνθανόμενον ποῖ e) πορεύ-
οιτο τῶν προφερομένων ἕκαστον· ἀποριαμένου δὲ πάλιν
πυθέσθαι, ποῦ δὲ καλοὶ κἀγαθοὶ γίνονται ἄνθρωποι· ἀπο-
ρήσαντος δέ, „Ἕπου τοίνυν," φάναι, „καὶ μάνθανε." καὶ τοῦν-
τεῦθεν ἀκροατὴς Σωκράτους ἦν. Καὶ πρῶτος ὑπομνημευσάμενος III.
τὰ λεγόμενα εἰς ἀνθρώπους ἤγαγεν, ἀπομνημονεύματα ἐπι-
γράψας. ἀλλὰ καὶ ἱστορίαν φιλοσόφων πρῶτος ἔγραψε. καὶ IV.
αὐτὸν φησὶν Ἀριστιππος ἐν τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς

a) τῶν δήμων. Menag. τὸν δῆμον. Frobeniana ubique τῶν δήμων, quod miror improbare Menagium.
b) Ἐρχιεύς. Edit. Froben. ἀρχιεύς.
c) Τοῦτον. Edit. Froben. et Menag. τοῦτον.
d) Σωκράτην. Menag. Σωκράτει.
e) ποῖ. Edit. Froben. οἱ.

XENOPHON.

Xenophon Grylli filius, Atheniensis, pago Erchiens fuit: verecundus admodum, et ultra quam dici possit speciosus. Aiunt eum, quum Socratem in angiportu quodam habuisset obvium, porrecto baculo transire prohibitum: percontanti vero, ubinam venirent quae humanis usibus sunt necessaria, quum ille respondisset: rursus, ubinam boni ac probi homines fierent, haerente illo, dixisse Socratem: Sequere igitur et disce. Ex eo tempore Socratis auditor factus. Et primus omnium quae dicebantur notis excepta in publicum edidit, commentaria inscribens, primusque philosophorum scripsit historiam. Hunc adamasse Cliniam Aristippus in quarto de antiquis deliciis meminit, atque ad eum haec dixisse: At

Digitized by Google

49. ἐρασθῆναι Κλεινίου· πρὸς ὃν καὶ ταῦτα εἰπεῖν· „Νῦν γὰρ ἐγὼ Κλεινίαν ἥδιον μὲν θεῶμαι ἢ τἄλλα πάντα ἐν ἀνθρώποις καλά· τυφλὸς δὲ τῶν ἄλλων πάντων δεξαίμην ἂν ἢ Κλεινίου ἐνὸς ὄντος γενέσθαι· ἄχθομαι δὲ καὶ νυκτὶ καὶ ὕπνῳ, ὅτι ἐκεῖνον οὐχ ὁρῶ· ἡμέρᾳ δὲ καὶ ἡλίῳ τὴν μεγίστην χάριν οἶδα,
V. ὅτι μοι Κλεινίαν ἀναφαίνουσι.“ Κύρῳ δὲ φίλος ἐγένετο τοῦτον τὸν τρόπον. ἦν αὐτῷ συνήθης Πρόξενος ὄνομα, γένος Βοιώτιος, μαθητὴς μὲν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου, φίλος δὲ Κύρῳ. οὗτος ἐν Σάρδεσι διατρίβων παρὰ τῷ Κύρῳ ἔπεμψεν εἰς Ἀθήνας ἐπιστολὴν Ξενοφῶντι, καλῶν αὐτὸν ἵνα γένηται Κύρῳ φίλος. ὁ δὲ τὴν ἐπιστολὴν δείκνυσι Σωκράτει καὶ συμβούλου
50. ἔρετο. καὶ ὃς ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Δελφοὺς χρησόμενος τῷ θεῷ. πέμπεται Ξενοφῶν· ἦκε παρὰ τὸν θεὸν· συνθαυμάσας οὐχὶ εἰ χρὴ ἀπιέναι πρὸς Κῦρον, ἀλλ' ὅπως· ἐφ' ᾧ καὶ Σωκράτης αὐτὸν ἠτιᾶτο μέν, συνεβούλευσε δὲ ἐξελθεῖν. καὶ ὃς γίνεται παρὰ Κύρῳ, καὶ τοῦ Προξένου φίλος οὐχ ἧττον ἦν αὐτῷ. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τὰ κατὰ τὴν ἀνάβασιν γενόμενα καὶ
VI. τὴν κάθοδον ἱκανῶς αὐτὸς ἡμῖν διηγεῖται. Ἐχθρῶς δὲ διέκειτο πρὸς Μένωνα τὸν Φαρσάλιον περὶ τὸν χρόνον τῆς ἀναβάσεως τὸν ξενάγὸν· ὅτε καὶ λοιδορῶν αὐτόν φησιν αὐτοῦ f) μείζο-

f) αὐτοῦ. Edit. Froben. et Menag. αὐτοῦ.

nunc ego Cliniam libentius intueor quam caetera omnia quae sunt inter homines speciosa, caecusque malim ad caetera fieri, dum unici Cliniae conspectu fruerer. angor noctu et in somnis quod illum non video: diei ac soli gratias ago quod Cliniae mihi faciem revelant. In Cyri amicitiam hoc modo venit. Erat illi familiaris quidam Proxenus nomine, Boeotius genere, discipulus Gorgiae Leontini, Cyro notus et carus. Is apud Cyrum Sardibus morabatur. Scripsit autem Xenophonti epistolam Athenas, accersens illum et Cyro amicum fieri suadens. Hanc ille Socrati ostendit, consilliumque petebat. Eum ille Delphos misit, in ea re dei consilio usurum. Paruit Xenophon, profectusque ad deum rogat, non an proficisci ad Cyrum debeat necne, sed quomodo. Ea in re Socrates illum etsi modice insimulabat, proficisci tamen monuit. Ubi autem ad Cyrum venerat, ita se illi insinuavit, ut non minus illi amicus carusque fuerit quam Proxenus. Omnia igitur quae in ascensu Cyri ac descensu contigere, nobis ipse diligentissime tradidit. Inimicitias autem adversus Menonem Pharsalium gravissimas exercuit, qui fuerat sub ipsum profectionis tempus peregrini militis ductor: cui

Digitized by Google

σε g) παχυῆσθαι παίδωσῖν· ἀλλὰ καὶ Ἀπολλωνίδῃ τινὶ ὀνειδίζει τετρῆσθαι τὰ ὦτα. Μετὰ δὲ τὴν τε ἀνάβασιν καὶ τὰς ἐν VII.
τῷ Πόντῳ συμφορὰς καὶ τὰς παρασπονδήσεις τὰς Σεύθου 51.
τοῦ τῶν Ὀδρυσῶν βασιλέως ἦλθεν εἰς Ἀσίαν πρὸς Ἀγησίλαον τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα, μισθοῦ τοὺς Κύρου στρατεύσας αὐτῷ παρασχών· φίλος τε ἦν εἰς ὑπερβολήν. παρ' ὃν ποτὲ ἐπὶ Λακωνισμῷ φυγὴν ὑπ' Ἀθηναίων κατεγνώσθη. ἥκόμενος δ' ἐν Ἐφέσῳ καὶ χρυσίον ἔχων τὸ μὲν ἥμισυ Μεγαβύζῳ gg) ὁδεύσει τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ φυλάττειν, ἕως ἂν ἐκεῖθεν ἔλθῃ· εἰ δὲ μή, ἄγαλμα ποιησάμενον ἀναθεῖναι τῇ θεῷ· τοῦ δὲ ἡμίσους h) ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς ἀναθήματα. ἐντεῦθεν ἦλθεν μετὰ Ἀγησιλάου εἰς τὴν Ἑλλάδα, κεκλημένου εἰς τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον· καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐντεῦθεν ἐάνας τὸν Ἀγησίλαον ἤκοντα i) εἰς VIII.
Σκιλλοῦντα, χωρίον τῆς Ἠλείας ὀλίγον τῆς πόλεως ἀπέχον. 52.
ἔδοσαν δὲ αὐτῷ καὶ γύναιον ὄνομα Φιλησία, ἀφ' ἧς φησὶ Δημήτριος ὁ Μάγνης, καὶ δύο υἱεῖς k), Γρύλλος καὶ Διόδωρος,

g) μαζοσι. Edit. Froben. μιζωσι.
gg) Μεγαβύζῳ. Cod. Cantabr. Μεγαβάζῳ. V. Hemsterhus. ad Lucian. Timon. c. 22. T. I. p. 134. sq. ed. Reitz.
h) τοῦ δὲ ἡμίσους. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 247.
i) ἥκοντα. Menag. ἥλθεν. Illud praeter Froben. et Stephan. praeferunt codd. Cantabr. et Arund.
k) υἱεῖς. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 68. sq.

inter caetera maledicta et illud obiecit, maioribus illo se usum amasiis. Apollonidi item cuidam exprobravit quod perforatis esset auribus. Post ascensum vero et Ponticas clades foederaque a Seuthe Odrysiorum rege violata se in Asiam contulit ad Agesilaum Lacedaemoniorum regem, Cyrique milites illi sub mercede praestitit ac se illi totum devovit, amicissimusque fuit. Quo tempore quod Laconicas partes tueri videretur, exilio damnatus ab Atheniensibus est. Profectus deinde Ephesum dimidium auri quod secum tulerat, Megabyzo Dianae sacerdoti servandum tradit quoad reverteretur: sin secus, statuam ex eo confectam deae consecrare iubet. Ex dimidio reliquo donaria in Delphos misit. Inde cum Agesilao in Graeciam ad bellum contra Thebanos profectus est, Lacedaemoniis commeatum illi suppeditantibus. Hinc iam omisso Agesilao Scilluntem Elaeae locum venit, ab urbe haud procul distantem. Sequebatur autem illum et muliercula Philesia nomine, ut refert Demetrius Magnesius, et duo liberi, Gryllus ac Diodorus, ut ait

Digitized by Google

ἐφ' ᾧ φησι Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα ἀποστασίου, οἱ καὶ Διόσκουροι ἐπεκαλοῦντο. ἀφικομένου δὲ εἰς Μεγαβύζου κατὰ πρόφασιν τῆς πανηγύρεως, ἀφικόμενος τὰ χρήματα χωρίον ἐπρίατο καὶ καθιέρωσε τῇ θεᾷ, δι' οὗ ποταμὸς ἔρρει Σελινοῦς 1), ὁμώνυμος τῷ ἐν Ἐφέσῳ. ταύτῃ δὲ θηρεύων συνηγετῶν καὶ τοὺς φίλους ἑστιῶν καὶ τὰς ἱστορίας συγγράφων, φησὶ δ' ὁ Δείναρχος, ὅτι καὶ οἰκίαν καὶ ἀγρὸν αὐτῷ
53. ᾠδωσαν Λακεδαιμόνιοι. ἀλλὰ καὶ Φίλιππον τὸν Σπαρτιάτην φασὶν αὐτῷ πέμψαι αὐτόθι δωρεὰν ἀνδράποδα αἰχμάλωτα ἐκ Μαρδόνου· καὶ τὸν διαθέσθαι αὐτὰ ὡς ἐβούλετο. Ἠλείους τε στρατευσαμένους εἰς τὸν Σκιλλοῦντα καὶ βραδυνόντων Λα-
IX. κεδαιμονίων ἐξελεῖν τὸ χωρίον. Ὅτε καὶ τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ μὴ Λέπρεον ὑπεξελθεῖν μετ' ὀλίγων οἰκετῶν, καὶ αὐτὸν Ξενοφῶντα εἰς τὴν Ἦλιν πρότερον, εἶτα καὶ εἰς Λέπρεον πρὸς τοὺς παῖδας κἀκεῖθεν σὺν αὐτοῖς εἰς Κόρινθον διασωθῆναι
X. καὶ αὐτόθι κατοικῆσαι. Ἐν τούτῳ δὲ ψηφισαμένων Ἀθηναίων βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις ἔπεμψε τοὺς παῖδας εἰς τὰς Ἀθήνας
54. στρατευσομένους ὑπὲρ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ γὰρ ἐπεπαίδευντο m) αὐτόθι ἐν τῇ Σπάρτῃ, καθά φησι Διοκλῆς ἐν τοῖς

1) Σελινοῦς. Menag. Σιληοῦς. V. Schneidor. ad Xen. Anab. V. 3, 8.
m) ἐπεπαίδευντο. Edit. Froben, ἐπεφοίτησε.

Dinarchus in oratione de repudio adversus Xenophontem, qui etiam Dioscuri vocati sunt. Adveniente vero Megabyzo sub occasione publicae festivitatis receptis pecuniis praedium emit et deae consecravit, quod amnis interfluit Selinus eiusdem nominis cum Ephesino. Hinc vero venationibus vacabat, amicis convivia faciens historiasque conscribens. Refert Dinarchus Lacedaemonios illi domum agrumque dedisse. Philopidam praeterea Spartiatam aiunt ad eum illuc dono misisse mancipia ex Dardano captiva abducta, ipsumque arbitrio suo illa disposuisse: quo tempore Elienses Scilluntem cum exercitu profectos Lacedaemoniis remorantibus agrum cepisse. Tum vero Xenophontis filii cum paucis servis clam se subducentes in Lepreum concesserc. Xenophon quoque ipse in Elidem primo, postea in Lepreum ad filios venit, atque inde cum illis Corinthum profectus salvus evasit, ubi etiam postea habitavit. Interea quum decrevissent Athenienses Lacedaemoniis opitulari, filios Athenas militatum Lacedaemoniis misit. Apud Spartanos quippe instituti fuerant, ut refert Diocles in vitis philosopherum. Ex ea pugna Diodorus nullo praeclaro facinore illustris ser-

Digitized by Google

βίους τῶν φιλοσόφων. ὁ μὲν οὖν Λάβδαμος οὐδὲν ἐπιφανὲς πράξας ἐκ τῆς μάχης ἀνασώζεται, καὶ αὐτῷ υἱὸς ὁμώνυμος γίνεται τἀδελφῷ. ὁ δὲ Γρύλλος τετιμημένος παρὰ τοὺς ἱππέας — ἦν δὲ ἡ μάχη περὶ Μαντίνειαν — ἰσχυρῶς ἀγωνιζόμενος ἐτελεύτησεν, ὡς φησιν Ἔφορος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ Κηφισοδώρου μὲν ἱππαρχοῦντος, Ἡγησίλεω δὲ στρατηγοῦντος ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινώνδας ἔπεσε, τετιμηκὼς δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασι θύειν ἐστεμμένον· ἀπαγγελθέντος δ' αὐτῷ τοῦ θανάτου ἀποστεφανώσασθαι, ἔπειτα μαθόντα, ὅτι γενναίως, πάλιν ἐπιθέσθαι τὸν στέφανον. ἔνιοι δὲ οὐδὲ δακρῦσαί φασιν αὐτόν, ἀλλὰ γάρ, εἰπεῖν, „ᾔδειν θνητὸν γεγεννηκώς." φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ὅτι ἐγκώμιον καὶ ἐπιτάφιον Γρύλλου μυρίοι ὅσοι συνέγραψαν[n], τά μέρας καὶ τῷ πατρὶ χαριζόμενοι. ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ περὶ Θεοφράστου καὶ Ἰσοκράτην[o] φησὶ Γρύλλου ἐγκώμιον γεγραφέναι. Τίμων δ' ἐπισκώπτει αὐτὸν ἐν τούτοις·

Ἀσβαρικήν τε λάγυν ἐνεκ' ἢ κριὸς ἢ ἔτι πόρσω,

n) *συνέγραψαν.* Edit. Froben. *ἐγγράψειαν.*

o) *Ἰσοκράτην.* Legebatur *Σωκράτην.* Emendavit Luzacius Lect. Att. p. 148. sq. et V. D. in Ephemeridd. Scholast. Darmstadtinis a. 1827. Sect. II. Num. 77. p. 614., legiturque sic perspicue, referente Luzacio, in Collatione Vossiana Vitae Xenophonteae, quae est in fronte edit. Aldin. Opp. Xenophontis in Biblioth. Acad. Lugd. Bat. Ut mireris Ruhnkenium Histor. Crit. Orat. Grr. p. LXXXIV. *Σωκράτην* tueri potuisse.

vatus est, eique filius ex fratris nomine fuit. Porro Gryllus inter equites fortissime dimicans — erat autem ea pugna circa Mantineam — honesta morte defungitur, magistro equitum Cephisodoro et imperatore exercitus Agesilao, ut ait Ephorus in quinto et vicesimo Historiarum libro. In ea pugna et ipse Epaminondas cecidit. Ferunt Xenophontem tunc coronatum sacrificasse, et quum filium corruisse didicisset, coronam deposuisse: ubi vero acriter pugnantem cecidisse comperit, eam rursus capiti imposuisse. Sunt qui illum ne lacrimatum quidem dicant, solumque dixisse, Sciebam me genuisse mortalem. Refert Aristoteles Grylli laudes et epitaphia tunc innumeros scripsisse, partim ut eius virtus celebris fieret, partim item ut patri gratificarentur. Isocratem, item Grylli laudes conscripsisse Hermippus testis est in libro de Theophrasto. Timon eum, ut solet, insectatur his:

Insuperque sermonem dualitas aut trinitas vel etiam

Digitized by Google

οἷος p) Ξενοφῶν ἢ q) Αἰσχίνου οὐκ ἐπιπειθὴς γράψειν.

XI. καὶ ὃ μὲν βίος αὐτῷ τοιόσδε. Ἤκμαζε δὲ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς τετάρτης καὶ ἐννενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ ἀναβέβηκε σὺν Κύρῳ ἐπὶ ἄρχοντος Ξεναινέτου ἐνὶ προτέρῳ ἔτει
56. τῆς Σωκράτους τελευτῆς. κατέστρεψε δέ, καθά φησι Στησικλείδης ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων καὶ Ὀλυμπιονικῶν ἀναγραφῇ, ἔτει πρώτῳ τῆς πέμπτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ ἄρχοντος Καλλιδημίδου s), ἐφ' οὗ καὶ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Μακεδόνων t) ἦρξε. τέθνηκε δὲ ἐν Κορίνθῳ, ὥς φησιν Δημήτριος ὁ Μάγνης, ἤδη θηλαδὴ γηραιὸς ἱκανῶς·
XII. ἀνὴρ τά τε ἄλλα γεγονὼς ἀγαθὸς καὶ δὴ καὶ φίλιππος καὶ φιλοκύνηγος καὶ τακτικός, ὡς ἐκ τῶν συγγραμμάτων δῆλον· εὐσεβής τε καὶ φιλοθύτης καὶ ἱερεῖα διαγνῶναι ἱκανὸς καὶ
XIII. Σωκράτη ζηλώσας ἀκριβῶς. Συνέγραψε δὲ βιβλία πρὸς τὰ τετ-
57. ταράκοντα, ἄλλων ἄλλως διαιρούντων· τήν τε Ἀνάβασιν, ἧς κατὰ βιβλίον μὲν ἐποίησε προοίμιον, ὅλης δὲ οὔ· καὶ Κύρου

p) οἷος. Edit. Froben. et Menag. οἷος.
q) ἤτ'. Casaubonus coniiciebat ἢς τ'.
r) οὐκ ἐπιπειθὴς γράψειν. Edit. Froben. οὐκ ἀπειθὴς γράψας. Menag. οὐκ ἀπειθὴς γράψειν.
s) Καλλιδημίδου. Menag. Καλλιδήμου. Illud praeter Froben. et Stephan. commendat R. At Menagius cum Meursio de Archontt. Athen. IV. 6. emendabat Καλλιμηδους.
t) Μακεδόνων. Menag. Μακεδών.

qualis Xenophon aut Aeschinis haud morigerus scribere.

Haec vita Xenophontis fuit. Floruit maxime quarto anno nonagesimae et quartae Olympiadis, ascenditque cum Cyro sub principe Xenaeneto, anno uno ante Socratis mortem. Obiit autem, ut ait Stesiclides Atheniensis in descriptione principum et Olympionicum, anno primo centesimae quintae Olympiadis, sub principe Callidemide, sub quo et Philippus Amyntae filius Macedonibus imperabat. Obiit Corinthi, ut ait Demetrius Magnesius, ad maturam iam provectus senectutem, vir profecto cum in caeteris praestans ac bonus, tum equorum venationisque ac disciplinae militaris in primis studiosus, ut ex libris eius intelligi potest. Religiosus praeterea et sacrificiis intentus, qui res sacras non mediocriter teneret, et Socratem ad unguem imitatus. Scripsit autem ad quadraginta libros, aliis aliter eos dividentibus: Ascensum Cyri, cuius per singulos libros, non autem totius operis prooemium fecit:

Digitized by Google

Παιδείαν καὶ Ἑλληνικὰ παίγν) Ἀπομνημονεύματα· Συμπόσιόν τε καὶ Οἰκονομικὸν καὶ περὶ ἱππικῆς καὶ Κυνηγετικὸν περὶ Ἱππαρχικόν, Ἀπολογίαν τε Σωκράτους καὶ περὶ πόρων x) καὶ Ἱέρωνα ἢ Τυραννικόν, Ἀγησιλαόν τε καὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων Πολιτείαν, ἣν φασιν οὐκ εἶναι Ξενοφῶντος ὁ Μάγνης Δημήτριος. λέγεται δ' ὅτι καὶ τὰ Θουκυδίδου βιβλία λανθάνοντα ὑφελέσθαι δυνάμενος αὐτὸς εἰς δόξαν ἤγαγεν. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀττικὴ Μοῦσα y) γλυκύτητι τῆς ἑρμηνείας· ὅθεν καὶ πρὸς ἀλλήλους ζηλοτύπως εἶχον αὐτός τε καὶ Πλάτων, ὡς ἐν τῷ περὶ Πλάτωνος λέξομεν. ἔστι δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἡμῶν ἐπιγράμματα τοῦτον ἔχοντα τὸν τρόπον·

XIV. 58.

Οὐ μόνον z) εἰς Πέρσας ἀνέβη Ξενοφῶν διὰ Κῦρον,
ἀλλ' ἄνοδον ζητῶν εἰς Διὸς ἦτορ a) ἄγοι.
παιδείης γὰρ ἔδειξε Ἑλληνικὰ πράγματα δείξας,
ὡς καλὸν ἡ σοφίη μνήσατο Σωκράτεος.

Ἄλλο, ὡς ἐτελεύτα·

Εἰ καὶ σέ, Ξενοφῶν, Κρανααῦ Κέκροπός τε πολῖται

u) *καί.* Edit. Froben. omittit.
x) *πόρων.* Edit. Froben. *σπόρων.*
y) *Μοῦσα.* Menagius coni. *μέλιττα.*
z) *μόνον.* Edit. Froben. *μόνος.*
a) *ἦτις.* Edit. Froben. *ἔτι.*

Cyri institutionem, Graecorum res gestas et Memorabilia, Symposium et Oeconomicum, de re equestri et de venatione, de equitum praefecti munere, Socratis Apologiam, de reditibus, Hieronem sive Tyrannicum, Agesilaum et Atheniensium ac Lacedaemoniorum Rempublicam: quam non esse Xenophontis Demetrius Magnesius testatur. Fertur et Thucydidis libros eatenus latentes, quum subducere posset, ipse primus in eius viri gloriam in lucem dedisse. Appellabatur autem Musa Attica propter dulcedinem eloquentiae et incredibilem facilitatem. Unde illi cum Platone non omnino conveniebat, ut suo loco quum ad Platonem venerimus, dicemus. Sunt autem et in hunc nostra epigrammata sic se habentia:

Non tantum ad Persas Cyrus Xenophonta vocavit
Quam virtus, qua itur limina ad alta Iovis.
Ipse suum ostendit, Graecorum gesta recensens,
Nobile et egregii Socratis ingenium.

Item aliud de eius morte:

Sis quamquam ingratis Xenophon sepultus Athenis

Digitized by Google

φεύγειν b) πατέρων, τοῦ φίλου χάριν Κύρου.
ἀλλὰ Κόρινθος δέκτο φιλόξενος, ἣ σὺ φαληθῶν
οὕτως ἀρέσκῃ c) κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

XV. Εὗρον δὲ ἀλλαχόθι ἀκμάσαι αὐτὸν περὶ τὴν ἐνάτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα σὺν τοῖς ἄλλοις Σωκρατικοῖς, καὶ Ἴστρος φησὶν αὐτὸν φυγεῖν κατὰ ψήφισμα Εὐβούλου, καὶ κατελθεῖν
59. XVI. καὶ ψήφισμα τοῦ αὐτοῦ. Γεγόνασι δὲ Ξενοφῶντες ἑπτά· πρῶτος αὐτὸς οὗτος· δεύτερος Ἀθηναῖος, ἀδελφὸς Πυθοστράτου d) τοῦ τὴν Θησηΐδα πεποιηκότος, γεγραφώς τε καὶ βίον Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου e)· τρίτος ἰατρὸς Κῷος· τέταρτος ἱστορίαν Ἀννιβαϊκὴν f) γεγραφώς· πέμπτος μυθώδη τερατείαν κατεπραγματεύμενος· ἕκτος Πάριος, ἀγαλματοποιός· ἕβδομος κωμῳδίας ἀρχαίας g) ποιητής.

b) φεύγειν. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 98. φαυγέμεναι.
c) ἀρέσκῃ. Vid. Iacobs. Addend. ad Appar. Crit. Anthol. Gr. T. III. p. LII.
d) Πυθοστράτου. Menag. Νικοστράτου. Illud praeter Froben. et Stephan. commemorant R. Cantabr. et Arthnd.
e) Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου. Edit. Froben. ἐπαμινώνδα καὶ πελοπίδα.
f) Ἀννιβαϊκήν. Edit. Froben. ἀνιβαϊκήν.
g) ἀρχαίας. Edit. Froben. ἀρχαῖος.

In te ob favorem Cyri amici regium:
Te tamen excepit fugitivum grata Corinthus,
In qua hospes urbe nosti laetus vivere.

Inveni alibi claruisse illum circa octogesimam et nonam Olympiadem una cum Socraticis caeteris. Istrus autem asserit illum ex decreto Eubuli exulasse, eiusdemque postea sententia rediisse. Septem vero fuere Xenophontes. Primus hic ipse: secundus Atheniensis, Pythostrati illius frater qui Theseidos poema composuit, qui inter caetera Epaminondae quoque vitam conscripsit ac Pelopidae: tertius Cous, medicus: quartus qui Annibalis historiam scripsit: quintus qui prodigia fabulosa commentus est: sextus Parius, statuarius: septimus antiquae comoediae poeta.

Digitized by Google

CAPUT VII.

AISCHINES.

Αἰσχίνης Χαρίνου τοῦ ἀλλαντοποιοῦ a), οἱ δὲ Λυσανίου, Ἀθηναῖος, ἐκ νέου φιλόπονος· διὸ καὶ Σωκράτους οὐκ ἀπέστη. ὅθεν b) ἔλεγε, „Μόνος ἡμᾶς οἶδε τιμᾶν ὁ τοῦ ἀλλαντοποιοῦ.“ τοῦτον ἔφη Ἰδομενεὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ συμβουλεῦσαι περὶ τῆς φυγῆς Σωκράτει, καὶ οὐ Κρίτωνα· Πλάτωνα δέ, ὅτ' ἦν Ἀριστίππῳ μᾶλλον φίλος, Κρίτωνι περιθεῖναι τοὺς λόγους. Διεβάλλετο δ' ὁ Αἰσχίνης καὶ μᾶλισθ' ὑπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως, ὡς τοὺς πλείστους διαλόγους ὄντας Σωκράτους ὑποβάλλοιτο, λαμβάνων παρὰ Ξανθίππης· ὧν οἱ μὲν καλούμενοι ἀκέφαλοι σφόδρ' εἰσὶν ἐκλελυμένοι καὶ οὐκ ἐπιφαίνοντες τὴν Σωκρατικὴν εὐτονίαν· οὓς καὶ Πεισίστρατος ὁ Ἐφέσιος ἔλεγε μὴ εἶναι Αἰσχίνου. καὶ τῶν ἑπτὰ δὲ 61.

I. 60. II. III.

a) ἀλλαντοποιοῦ. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. ἁλαντοποιοῦ. Menag. cum Stephan. ἀλλαντοπολοῦ.
b) ὅθεν. Edit. Froben. διὸ καί.

AESCHINES.

Aeschines Charini fartoris sive, ut alii volunt, Lysaniae filius, Atheniensis, a puero laborum patientissimus fuit. Quocirca et a Socrate nunquam discessit: atque ideo Socrates de illo dicere solebat, Solus nos colere novit Aeschines. Huic Idomeneus tradit in carcere fugam Socrati suadere tentasse, non Critonem: verum Platonem, quum magis faveret Aristippo, Critoni verba illa accommodasse. Vocatur in ius Aeschines et in primis a Menedemo Eretriense, quod Socratis dialogos complures pro suis venditaverit, quos a Xanthippe acceperat: ex quibus illi sunt, qui vocantur ἀκέφαλοι, nimium remissi, nec Socraticam constantiam aut copiam praeferentes: eos tamen Aeschinis non esse Pisistratus Ephesius asserit. Sed bonam

Digitized by Google

τοὺς πλείστους Περσαῖός φησι Πασιφῶντος εἶναι τοῦ Ἐρετριακοῦ, εἰς τοὺς Αἰσχίνου δὲ καταράξαι. ἀλλὰ καὶ τῶν α) Ἀντισθένους τόν τε μικρὸν Κῦρον καὶ τὸν Ἡρακλέα τὸν ἐλάσσω d) καὶ Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς τῶν ἄλλων δὲ ἐκπεμφθῆναι dd). οἱ δ' οὖν τῶν Αἰσχίνου τὸ Σωκρατικὸν ἦθος ἀπομεμαγμένοι εἰσὶν ἑπτά· πρῶτος Μιλτιάδης, διὸ καὶ ἀσθενέστερόν πως ἔχει· Καλλίας, Ἀξίοχος, Ἀσπασία, Ἀλκιβιάδης, Τηλαυγής, Ῥίνων. φασὶ δ' αὐτὸν διὰ ἀπορίαν ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν πρὸς Διονύσιον, καὶ ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δὲ Ἀριστίππου συσταθῆναι· δόντα τέ τινας τῶν διαλόγων δῶρα λαβεῖν. ἔπειτ' ἀφικόμενον Ἀθηνάζε μὴ τολμᾶν πείθειν, ἐνδοκιμούντων τότε τῶν περὶ Πλάτωνα καὶ Ἀριστίππου. ἐμμίσθους δὲ ἀκροάσεις ποιεῖσθαι· εἶτα συγγράφειν λόγους δικανικοὺς τοῖς ἀδικουμένοις· διὸ καὶ τὸν Τίμωνα εἰπεῖν ἐπ' αὐτῷ e), „Ἦτ' f) Αἰσχίνου οὐκ ἐπιπειθὴς g) γράψαι." φασὶ δ' αὐτῷ λέγειν Σωκράτη, ἐπειδήπερ ἐπιέζετο ὑπὸ πενίας, παρ' ἑαυτῷ δανείζεσθαι· τῶν σιτίων ὑφαιροῦντα.

IV. 62.

c) τῶν. Ed. Froben. et Menag. τόν. Illud commendat R. Arund. et Steph.
d) τὸν ἐλάσσω. Menagius coni. τὸν μείζω.
dd) ἐκπεμφθῆναι. Kuehnius obss. in Diog. L. T. II. p. 516. ed. Meibom. coni. ἐκπεμφθῆσαι.
e) ἐπ' αὐτῷ. Menag. ἐπ' αὐτοῦ.
f) ἦτ'. Menagius praeeunte Casaubono legi volebat ἧς τ'.
g) ἐπιπειθής. Edit. Froben. et Menag. ἀπιθής.

partem septem illorum Peraeus refert Pasiphontis Eretrici esse atque ab eo Aeschinis insertos libris. Antisthenis quoque parvum Cyrum et Herculem minorem et Alcibiadem caeterorumque libros diligentius excussit. Sunt autem Aeschinis dialogi, qui Socraticum exprimunt morem, septem isti: primus Miltiades, ideoque quodammodo imbecillior est, deinde Callias, tum Axiochus, Aspasia, Alcibiades, Telauges et Rhinon. Aiunt ipsum inopia adactum venisse in Siciliam ad Dionysium, atque a Platone despectum ab Aristippo fuisse illi commendatum, ibique prolatis dialogis quibusdam accepisse munera; demum Athenas revertum, ibique minime docere philosophiam suam suum, quod illic Platonis et Aristippi esset clarissimum nomen. Auditores sibi mercede quaesivisse, deinde in defensionem innocentium se ad scribendas orationes iudiciales convertisse; atque ideo Timonem de illo dixisse ferunt: *Sive Aeschinis haud morigerus scribere.* Aiunt illi dixisse Socratem, quum premeretur inopia, ut a se ipso mutuaretur sibi subducendo cibaria.

Digitized by Google

Τούτου h) τοὺς διαλόγους καὶ Ἀριστιππος ὑπώπτευεν. ἐν γοῦν V.
Μεγάροις ἀναγινώσκοντος αὐτοῦ φασι σκῶψαι εἰπόντα, „Πό-
θεν σοι, λῃστά, ταῦτα;“ Φησὶ δὲ Πολύκριτος ὁ Μενδαῖος ἐν VI.
τῷ πρώτῳ τῶν περὶ Διονύσιον ἄχρι τῆς ἐκπτώσεως συμβιῶ- 63.
ναι αὐτὸν τῷ τυράννῳ καὶ ὡς τῆς Δίωνος εἰς Συρακούσας
καθόδου, λέγων εἶναι σὺν αὐτῷ Καρκίνον τὸν τραγῳδοποιόν i).
φέρεται δὲ καὶ ἐπιστολὴ πρὸς Διονύσιον Αἰσχίνου. Ἦν δὲ καὶ VII.
ἐν τοῖς ῥητορικοῖς ἱκανῶς γεγυμνασμένος, ὡς δῆλον ἔκ τε τῆς
ἀπολογίας τοῦ πατρὸς Φαίακος τοῦ στρατηγοῦ καὶ δι' ὧν
μάλιστα μιμεῖται Γοργίαν τὸν Λεοντῖνον· καὶ Λυσίας δὲ κατ'
αὐτοῦ γέγραφε λόγον, περὶ συκοφαντίας ἐπιγράψας· ἐξ ὧν
δῆλον ὅτι καὶ ῥητορικός τις ἦν. γνώριμος δὲ αὐτοῦ φέρεται
εἷς, Ἀριστοτέλης ὁ Μῦθος ἐπικληθείς. Πάντων μέντοι τῶν VIII.
Σωκρατικῶν διαλόγων Παναίτιος ἀληθεῖς εἶναι δοκεῖ τοὺς 64.
Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Ἀντισθένους, Αἰσχίνου· διστάζει δὲ
περὶ τῶν Φαίδωνος καὶ Εὐκλείδου, τοὺς δὲ ἄλλους ἀναιρεῖ
πάντας k). Γεγόνασι δ' Αἰσχῖναι ὀκτώ· πρῶτος αὐτὸς οὗτος· IX.
δεύτερος δὲ ὁ τὰς τέχνας γεγραφὼς τὰς ῥητορικάς· τρίτος ὁ

h) τούτου. Edit. Froben. τούτους.
i) τραγῳδοποιόν. Legebatur κωμῳδοποιόν. Emendavit Meinekius Commentatt. Miscellan. Fascic. I. p. 25.
k) πάντων μέντοι — ἀναιρεῖ πάντας. Haec verba Menagio videntur supra inserenda esse §. 61. post ἐσκευώρηται.

Huius dialogos Aristippus etiam suspectos habuit. Nam dum eos Megaris legeret, subsannatum ferunt ac dixisse, Unde tibi ista, furcifer? Refert Polycritus Mendaeus in primo de Dionysio vixisse illum cum tyranno quoad tyrannide exciderit et usque ad Dionis in Syracusas reditum, cum illo asserens et Carcinum tragicum fuisse. Fertur et eius ad Dionysium epistola. Erat autem in arte oratoria maxime exercitatus, ut ex ea oratione quam pro defensione patris Phaeacis magistri militum scripsit et ex eo quod Gorgiam Leontinum imitatus est, maxime constat. Scripsit autem et Lysias orationem contra illum, quam inscripsit de calumnia: ex quibus profecto liquet oratorem praecipuum fuisse. Erat ei et familiaris quidam Aristoteles cognomento Mythus. Panaetius omnium Socraticorum veros esse dialogos censet, Platonis, Xenophontis, Antisthenis, Aeschinis: de Phaedonis tantum et Euclidis ambigit, cacteros damnat. Octo autem fuerunt Aeschines: primus hic de quo loquimur; secundus qui artem oratoriam conscripsit; tertius orator, De-

Digitized by Google

ῥήτωρ· ὁ κατὰ Δημοσθένην· τέταρτος Ἀρκάς, μαθητὴς Ἰσοκράτους· πέμπτος ὁ Μιτυληναῖος, ὃν καὶ ῥητοραμάστιγα ἐκάλουν· ἕκτος Νεαπολίτης, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, Μελανθίου τοῦ Ῥοδίου μαθητὴς καὶ παιδικά· ἕβδομος Μιλήσιος, πολιτικὸς συγγραφεύς· ὄγδοος ἀνδριαντοποιός.

mosthenis aemulus; quartus Arcadia profectus Isocratisque discipulus; quintus Mitylenaeus, quem et flagellum oratorum vocabant; sextus Neapolitanus, Academicus philosophus, Melanthii Rhodii discipulus eidemque in deliciis habitus; septimus Milesius, civilis scriptor; octavus statuarius.

Digitized by Google

CAPUT VIII.

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ

Ἀριστιππος τὸ μὲν γένος ἦν Κυρηναῖος, ἀφιγμένος δὲ Ἀθήναζε, καθά φησιν Αἰσχίνης, κατὰ κλέος Σωκράτους. οὗτος σοφιστεύσας, ὡς φησι Φανίας ὁ Περιπατητικὸς ὁ Ἐρέσιος, πρῶτος τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς εἰσεπράξατο καὶ ἀπέστειλε χρήματα τῷ διδασκάλῳ, καὶ ποτε πέμψαντος αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι παλινδρόμους ἔλαβεν, εἰπόντος Σωκράτους τὸ δαιμόνιον αὐτῷ μὴ ἐπιτρέπειν· ἐδυσχέραινε γὰρ ἐπὶ τούτῳ. Ξενοφῶν τε εἶχε πρὸς αὐτὸν δυσμενῶς· διὸ καὶ τὸν κατὰ τῆς ἡδονῆς λόγον Σωκράτει κατὰ Ἀριστίππου περιτέθεικεν a). οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Θεόδωρος ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων ἐκάκισεν αὐτὸν καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς, ὡς ἐν ἄλλοις εὑρήκαμεν. Ἦν δὲ ἱκανὸς ἁρμόσασθαι καὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ προσώπῳ, καὶ πᾶσαν περίστασιν ἁρμονίως ὑποκρίνασθαι· διὸ καὶ παρὰ Διονυσίῳ I. 65. II. III. 66.

a) περιτέθεικεν. Edit. Froben. περιτέθηκεν.

ARISTIPPUS.

Aristippus genere Cyrenaicus fuit: profectum vero Athenas Socratis fama percitum Aeschines tradidit. Is sophistam se professus, ut ait Phanias Peripateticus Eresius, primus Socraticorum mercedem exegit praeceptorique pecunias mittebat. Cui quum aliquando viginti minas misisset, ille eas continuo remisit, asserens deum Socratis id sibi non permittere. Displicebat id nimirum Socrati. Xenophon quoque adversus eum infesto fuit animo. Quocirca et librum contra voluptatem in Aristippum scripsit assertorem voluptatis, eamque Socrati disputationem assignavit. Theodorus quoque in libro de sectis illum convicliis agit, et Plato in libro de anima, sicut in aliis memoravimus. Erat autem ei ingenium facile, ut se accommodaret loco, tempori, personae. Noverat omnem convenienter simulare rationem. Quam-

Digitized by Google

τῶν ἄλλων ἡδονῶν μᾶλλον, καὶ τὸ προσηκὸν εὖ διατιθέμενος b). ἀπόλαυσιν c) μὲν γὰρ ἡδονῆς τῶν παρόντων, οὐκ ἐθήρα d) δὲ πόνῳ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν οὐ παρόντων· ὅθεν καὶ Διογένης βασιλικὸν κύνα ἔλεγεν αὐτόν. ὁ δὲ Τίμων παρέφαγεν ὡς θρυπτόμενον, οὕτως πως εἰπών·

Οἷά τ' Ἀριστίππου ψυχρὴ φύσις ἀμφαφόωντος
ψεύδη.

τοῦτόν φασί ποτε κελεῦσαι πέρδικα πεντήκοντα δραχμῶν ἀγορασθῆναι· αἰτιασαμένου δέ τινος, „Σὺ δ' οὐκ ἄν," εἶπεν, „ὀβολοῦ τοῦτον ἐπρίω;" ἐπινεύσαντος δέ, „Τοσοῦτον," ἔφη, „ἐμοὶ δύ-
67. γανται αἱ πεντήκοντα δραχμαί." Διονυσίου δέ ποτε τριῶν ἑταιρῶν οὐσῶν μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος, τὰς τρεῖς ἀπήγαγεν εἰπών, „Οὐδὲ τῷ Πάριδι συνήνεγκε μίαν προκρῖναι." ἀπαγαγών μέντοι, φασίν, αὐτὰς ἄχρι τοῦ θυρῶνος ἀπέλυσεν. οὕτως ἦν καὶ ἑλέσθαι καὶ καταφρονῆσαι πολύς. διό ποτε Στράτωνα, οἱ δὲ Πλάτωνα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, „Σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα φορεῖν καὶ ῥάκος." Διονυσίου δὲ προσπιτύσαν-

b) καὶ τὸ προσηκὸν εὖ διατιθέμενος. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Necyom. c. 21. T. I. p. 485. sqq.
c) ἀπόλαυσε. Edit. Froben. ἀπόλαβε.
d) ἐθήρα. Edit. Froben. ἐθήρα.

obrem et Dionysio plus caeteris probabatur, quia ad omne quod accideret bene affectus instructusque videretur. Nam ut libenter percipiebat praesentium voluptatem, ita ut absentibus frueretur, non laborabat: unde et Diogenes ipsum regium appellabat canem: eumque Timon ut nimis delicatum acriter mordet, quum ait:

Qualis Aristippi mollis natura sophistae,
Quae potuit tactu a falso discernere verum.

Aiunt illum aliquando iussisse perdicem quinquaginta drachmis emi: tantum luxuriae graviter ferenti cuidam respondisse, Tu istam obolo non emeres? et quum annuisset ille, Mihi vero, inquit, quinquaginta drachmae tantum valent. Tres formosas meretrices ei in conspectum dari aliquando Dionysius iussit, eumque quam ex illis vellet eligere. Tum ille tres simul abduxit, dicens, ne Paridi quidem tutum fuisse quod unam praetulerit caeteris. Eas igitur ad vestibulum usque deduxit ac dimisit. adeo erat in eligendo et in contemnendo facilis. Ideoque Stratonem, sive, ut alii volunt, Platonem ad eum dixisse tradunt, Tibi soli et chlamydem

Digitized by Google

τος e) αὐτῷ ἡδύσματο. μεμψαμένου δέ τινος, „Εἶσιν οἱ μὲν ἁλιεῖς f)," εἶπεν, „ὑπομένουσι βαίνεσθαι τῇ θαλάττῃ, ἵνα κεν-
βεὸν θηράσωσιν· ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάσχωμαι πράμματι g) ῥανθῆ-
ναι, ἵνα βλέννον h) λάβω;" Παριόντα ποτὲ αὐτὸν λάχανα πλύ- IV.
νων Διογένης ἔσκωψε, καὶ φησιν, „Εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέ- 68.
ρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες" ὁ δέ, „Καὶ σύ," εἶπεν, „εἶπερ ἤδεις ἀνθρώπους ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες." ἐρωτηθείς τι αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, „Τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν." ὀνειδιζόμενός ποτ' ἐπὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν, „Εἰ ταῦτ'," ἔφη, „φαῦλόν ἐστιν, οὐκ ἂν ἐν ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς ἐγίνετο." ἐρωτηθείς ποτε τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, „Ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρε-
θῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν i)." ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου διὰ τί 69.
οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη· „Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν." ὀνειδιζόμενός ποτ',

e) προεστώσαντος. Legebatur προεστῶσαντος. Emendavit Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. Fasc. III. p. 231. sq.
f) „Εἶσιν οἱ μὲν ἁλιεῖς. Legebatur εἶτα, „Οἱ μὲν ἁλιεῖς. Correxit Casaubonus.
g) πράμματι. Scribebatur πράμματι. Correxit Menagius in obss. Vid. Schneiderus l. l. p. 229. sqq.
h) βλέννον. Edit. Froben. βλέννον. Schneiderus l. l. p. 232. sq. desiderabat piscem maioris pretii. At βλέννον sanissimum.
i) Ἐὰν πάντες — βιώσομεν. Vid. Schneiderus l. l. p. 233. sq.

et pannum ferre datum est. Consputus a Dionysio aequo animo tulit. Eam iniuriam quum quidam aegre ferret, Piscatores, inquit, ut gobium venentur, mari patiuntur se aspergi, et ego ut blennum capiam, non patiar vino lymphato aspergi? Praetereuntem quandoque Diogenes olera abluens obiurgavit et dixit, Ista tu si comedere didicisses, tyrannorum aulas non ambires: Tu vero, ait ille, siquidem conversari cum hominibus scires, olera profecto non lavisses. Interrogatus quidnam sibi ex philosophiae studiis quaesisset, Posse, inquit, omnibus fidenter loqui. Quum probro ipsi daretur quod pretiose et exquisitissime viveret, Si vituperandum, ait, hoc esset, in celebritatibus deorum profecto non fieret. Rogatus aliquando quid habeant eximium philosophi, Si omnes, inquit, leges intereant, aequabiliter vivemus. Percontanti Dionysio cuius rei gratia philosophi divitum limina terant, philosophorum vero divites non ita: Quod illi, inquit, sciunt quibus indigent, at hi nesciunt. Quum

Digitized by Google

ἐπὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν ὑπὸ Διδύμου τινος, ἔφη, „Μέθ' ἡδέως ἂν οὖν καὶ Διονύσιος ἀγαθός;" τοῦ δ' ὁμολογήσαντος, „Καὶ μήν," ἔφη, „ἐμοῦ πολυτελέστερον ὧδε οὐδὲν κωλύει καὶ πολυτελῶς καὶ καλῶς ζῆν." ἐρωτηθεὶς τίνι διαφέρουσιν k) οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, „Ὥσπερ οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων." εἰσιών ποτε εἰς ἑταίρας οἶκον, καὶ τῶν συν- αυτῷ μειρακίων τινὰς ἐρυθριάσαντος, „Οὐ τὸ εἰσελθεῖν," ἔφη, 70. χαλεπόν, ἀλλὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξελθεῖν." αἰνίγμά τινος αὐτῷ προτείναντος καὶ εἰπόντος, „Λῦσον," „Τί, ὦ μάταιε," ἔφη, „λῦσαι θέλεις, ὃ καὶ δεδεμένον ἡμῖν πράγματα παρέχει;" ἄμει- νον ἔφη ἐπαίτην ἢ ἀπαίδευτον εἶναι· οἱ μὲν γὰρ χρημάτων, οἱ δὲ ἀνθρωπισμοῦ δέονται. λοιδορουμένου ποτὲ ἀνεχώρει· τοῦ δ' ἐπιδιώκοντος εἰπόντας, „Τί φεύγεις;" „Ὅτε," φησί, „τοῦ μὲν κακῶς λέγειν σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, τοῦ δὲ μὴ ἀκούειν, ἐγώ." εἰπόντος τινὸς ὡς ἀεὶ τοὺς φιλοσόφους βλέποι παρὰ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις l), „Καὶ γὰρ καὶ οἱ ἰατροί," φησί, „παρὰ ταῖς m) τῶν νοσούντων· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτό τις ἕλοιτ' 71. ἂν νοσεῖν ἢ ἰατρεύειν." εἰς Κόρινθον n) αὐτῷ πλέοντί ποτε

k) εἰσὶ διαφέρουσιν. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 394.
l) ταῖς — θύραις. Edit. Froben. τὰς — θύρας.
m) ταῖς. Edit. Froben. τὰς.
n) εἰς Κόρινθον — ἕκαστοι. Vid. Schneiderus l. l. p. 235. seqq.

illi vitio vertisset Plato quod tam laute viveret, Num, inquit, tibi videtur bonus vir esse Dionysius? illo annuente, Atqui ille, ait, multo me lautius vivit. unde nihil prohibet quempiam laute et bene vivere. Interrogatus quo differant docti ab indoctis, Quo, inquit, domiti equi ab indomitis. Ingressus aliquando meretricis cubiculum, quum erubesceret quidam ex his qui cum eo erant adolescentibus, Non est, inquit, ingredi, sed egredi non posse turpe. Quum a quodam sibi propositum esset aenigma, et ut solveret importune ab eo ipso qui proposuerat urgeretur, Quid, inquit, o stolide, vis ut solvam, quod etiam ligatum nobis exhibet negotium? Melius esse dicebat mendicum esse quam indoctum: illic enim pecuniis, hic vero humanitate indigetur. Quum aliquando conviciis ageretur, abibat: insectatore vero prosequente ac dicente, Cur fugis? Quoniam, inquit, maledicendi tu potestatem habes, non audiendi ego. Indignanti cuidam ac dicenti quod philosophos cerneret obsidere divitum fores, Et medici, inquit, langnentium ianuas frequentant: non tamen ideo quispiam aegrotare mallet quam mederi. Corinthum navigabat aliquando, et quum tempestate iacta-

Digitized by Google

καὶ χαμαιζήλου συνέβη παραχθῆναι. πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, „Ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε;“ „Οὔκουν περὶ ὁμοίας,“ ἔφη, „ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι.“ ἐπιτιμῶντός τινος ἐπὶ πολυμαθίᾳ ἔφη, „Ὥσπερ οὐχ οἱ τὰ πλεῖστα ἐσθίοντες καὶ γυμναζόμενοι ὑγιαίνουσι μᾶλλον τῶν τὰ δέοντα προσφερομένων, οὕτως οὐχ οἱ πολλὰ ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι.“ πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ λογογράφον δίκην εἰπόντα καὶ νικήσαντα, ἔπειτα φάσκοντα πρὸς αὐτόν, „Τί σε ὄνησε Σωκράτης;“ ἔφη, „Τοῦτο τοὺς λόγους, οὓς εἶπας ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀληθεῖς εἶναι.“ τὰ ἄρι- 72. στα ὑπειλῆφει τῇ θυγατρὶ Ἀρήτῃ, συνασκῶν αὐτὴν ὑπερ- οπτικὴν τοῦ πλείονος εἶναι. ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος εἰ αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔστιν ἀκούειν, „Καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο,“ εἶπεν, „δι γοῦν τὴν θεάτρῳ οὐ καθεδεῖται o) λίθος ἐπὶ λίθῳ.“ συνοντός τινος αὐτῷ υἱὸν ἤτησε πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δ' εἰπόντος, „Τοσούτου δύναμαι ἀφράντοδον ὠνήσασθαι;“ „Ἠρκῶ,“ ἔφη, „καὶ ἕξεις δύο.“ ἀργύριον εἶπε παρὰ τῶν γνωρίμων λαμβάνειν, οὐχ ἵνα αὐτὸς χρῷτο, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνοι εἰδεῖεν εἰς οἷα δεῖ χρῆσθαι τοῖς ἀργυρίοις. ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι δίκην

o) καθεδεῖται. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. καθιδήσεται.

retur, turbari coeperat. In ea perturbatione cuidam insultanti ac dicenti, Nos imperiti non metuimus, vos philosophi cur trepidatis? Non, inquit, de eadem ut simili anima utrisque nostrum cura et metus incumbit. Glorianti cuidam quod multa didicisset, sit, Sicuti non qui plurima comedunt et exercentur, melius valent quam qui sumunt necessaria: ita non qui plurima, sed qui utilia legunt, studiosi habendi sunt et eruditi. Oratori qui causam pro se dixerat et vicerat, sciscitanti, Quid tibi profuit Socrates? Hoc, inquit, ut oratio quam pro me habuisti, vera sit. Aretam filiam praeclaris monitis instituebat, exercens eam ut id quod nimium esset contemneret. Rogatus a quodam, in quo melior evasurus esset filius, si erudiretur, Etsi nulla, inquit, alia in re, certe vel in theatro non sedebit lapis super lapidem. Quum ipsi quidam commendasset filium, quingentas postulavit drachmas: cui ille quum diceret, Tanti emere mancipium possum, Eme, inquit, et habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat, non ut ipse uteretur, sed ut scirent illi quas ad res pecuniis uti conveniat. Probro

Digitized by Google

ἔφασαν ἐμπαίσασθαι ἐρέσθαι, „Καὶ μήν," ἔφη, „ὅταν ἐδάσωμεν ὄφιν, 73. μάγειρον μισθούμεθα." ἀναγκαζόμενός ποτε ὑπὸ Διονυσίου εἰπεῖν τι τῶν ἐκ φιλοσοφίας, „Γελοῖον," ἔφη, „εἰ τὰ λέγειν μὲν παρ' ἐμοῦ πυνθάνη β), αὐ δὲ πότε δεῖ λέγειν αὐ μὲ διδάσκεις." ἐπὶ τούτῳ δὴ ἀγανακτήσαντα τὸν Διονύσιον ἔρχεσθαι αὐτὸν κελεῦσαι· καὶ τὸν, „Ἐνδοξότερον," φάναι, „τὸν τόπον ἡβούλησας ποιῆσαι." αἰχμῶντός τινος ἐπὶ τῷ καλύμβᾳ, „Οὐχ ὁρᾷτε," εἶπεν, „ἐπὶ δελφῖνος ἔρχεσθαι ἐπιζητοῦντας;" ἐρομένου τινὸς τὸν Διογένην ὁπόθεν εἴη τὸ γένος, ἔφη, „Ἐξ ἀγνώτας τοὺς θεοὺς ἀπόκριναι, καὶ εἶπε." αἰχμῶντός τινος ἐπὶ τῇ πολλὰ πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι, „Τοῦτο καὶ 74. ὑμίονος," φησὶ, πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι ἑταίρᾳ συνοικεῖ, „Δρά γε," εἶπεν, „μή τι διὰ τοῦτο ὄνειδος λαβεῖν ἐν ᾗ πολλοὶ ποτὲ φαίνεται ἡ μηδείς;" ἐλέγχειν δὲ οὐ, „Τί δὲ πλέον ἐν ταῖς ᾗ πολλοὶ ποτὲ ἐπέπλευσαν ἢ μηδὲ εἷς;" „Οὐδέν μοῦς." „Οὐδ' ἄρα γυναικί," ἔφη, „συνεῖναι ᾗ πολλοὶ πέπλευκεν ἢ μηδείς." πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι Σωκράτους μαθητὴς ὢν ἀργύριον

β) πυνθάνῃ. Wyttenbach. ad Plutarch. Moral. p. 1164. ed. Oxon. T. II. p. 421. ed. Lips. coni. μανθάνεις.

illi semel obiicientibus quod in causa propria conduxerit rhetorem, Atqui, inquit, et coquum, dum coenam facio, conduco. Cogente aliquando Dionysio ut aliquid ex philosophia loqueretur, Ridiculum, ait, est, si quidem me ut loquar interrogas, et quando loqui oporteat ipse me doces. Ad haec vero indignatus Dionysius extremum omnium iussit accumbere: sed ille, Illustrem, inquit, hunc locum voluisti facere. Gloriabatur quidam ac sibi applaudebat de natandi peritia: ad quem ille, Non erubescis, inquit, in iis quae delphinis propria sunt gloriari? Interrogatus quid differat sapiens ab insipiente, Mitte, ait, ambos nudos ad ignotos, et disces. Exultanti cuidam quod multum bibens non inebriaretur, Hoc, inquit, etiam multus facit. Ad eum qui illi quod meretrici cohabitaret exprobrabat, Dic age, inquit, num quid differat eam domum accipere quam multi aliquando inhabitaverint, aut quam nemo? Negante illo, Quid, inquit, num differre putas ea navi ferri in qua innumeri saepe navigaverint, an in qua nullus? Minime, inquit ille. Non ergo, inquit, differt, utri mulieri congrediare, ei quae multis fuerit exposita, an ei quae nulli? Culpatus cur ex Socratis disciplina veniens pecuniam

Digitized by Google

λαμβάνειν. Καὶ μάλα, ἔφη, καὶ μὴν Σωκράτη, πολλάκις
τῶν οἴνων τινῶν καὶ σῖτον καὶ οἶνον δίκην δεδωκέναι· δεῖ
λαμβάνειν ἀπολείπειν· εἶχε γὰρ πενιχροὺς τοὺς πρώτους Ἀθηναίων·
ἐγὼ δὲ Εὐτυχίδην ἠγορακὼς ἔχω. Ἐχρῆτο γὰρ καὶ Λαΐδι ἑταίρᾳ
τοιαύτῃ οὔσῃ καὶ Σατύρου ἐν δευτέρᾳ διαδοχῶν· ἣν ἐρω-
μένων τῶν μεμφομένων ἔφη· Ἐμοὶ [δὲ] οὐκ ἔστιν
μανῆναι ἵνα τὸ κρατεῖν καὶ μὴ κρατᾶσθαι ἡδονῶν ἡγοῦμαι
καὶ μὴ χρῆσθαι. πρὸς τὸν ὀνειδίσαντα αὐτῷ πολυτελῆ εἶναι
ὄψα· Οὐκοῦν, ἔφη, τριωβόλου γε ἐμοὶ ὄνου μᾶλλον
χρήσιμος δὲ οὐδείς πω ἐγένετο. ἔφη γοῦν· ἐμοὶ δὲ καὶ
ἡδύσματος. Καὶ τοῦ Ἀριστίππου τοίνυν πολυτελῆ
φασιν αὐτὸν καὶ λαμπρὸν διαιτᾶσθαι. ὁ δὲ Θεόφρα-
στος καταγελᾷ τούτων προσάπτων αὐτῷ· καὶ ὁ
Ἐρατοσθένης· Οὐκ ἔχω, ἔφη, πόσου ἐπριάμην.
πρὸς Χαρώνδην εἰπόντα, οἱ δὲ πρὸς Φαίδωνα εἰρωτῶντα

a) πρὸς τὸν αἰτιώμενον — Εὐτυχίδην ἠγορακώς. Desid. Heraldus de rect. indicand. auctor. p. 345. sic hunc locum volebat corrigendum: πρὸς τὸν αἰτιώμενον, ὅτι Σωκράτης μεθύων ἐφάνη λαβὼν — καὶ γὰρ Σωκράτει πεμπόντων αὐτῷ οἴνων καὶ σίτων καὶ οἴνου, ἐγὼ δὲ Εὐτυχίδην ἠγορακὼς ἔχω. Καὶ μάλα — ἔφη, καὶ μὴν Σωκράτη, πολλάκις τῶν οἴνων τινῶν καὶ σῖτον καὶ οἶνον δίκην δεδωκέναι· δεῖ λαμβάνειν ἀπολείπειν· εἶχε γὰρ πενιχροὺς τοὺς πρώτους Ἀθηναίων, ἐγὼ δὲ Εὐτυχίδην ἠγορακὼς ἔχω.

b) ἔφη [δὲ] ἐμοὶ. Numen metricis melius, rhetoricis indicavit Menagius. Vererque ne adversativa quoque debeat abesse. Vid. Iacobs. in Wielandi Mus. Att. III. 2. p. 234.

accingeret. Et merito, inquit: nam Socrates quum ipsi plerique mitterent triticum et vinum, paucis in suos usus reservatis remittebat reliqua. habuit enim ille penuarios Athenaeum principes, ego autem Eutychidem emptitium servum. Utebatur et Laide meretrice, ut refert Sotion in secundo Successionum libro. Qua ex re quum sugillaretur a plurimis, habere se Laidem respondit, non a Laide se haberi: nam continere se a voluptatibus, neque eis manus dare praeclarum esse, non earum sibi usum interdicere. Exprobranti sibi lautiores et delicatiores cibos, Tu, inquit, ista tribus obolis non emeres? fatente illo, Non tam igitur, inquit, ego voluptati studeo, quam tu avaritiae. Ostendebat si Simus Dionysii quaestor magnifice instructas aedes et pavimenta pretiosa — erat autem Phryx et homo perditus — tum ille sputa quam maxime potuit ei in faciem coniecit: indignante illo, Non habui, inquit, opportuniorem locum. Charondae sive, ut quidam volunt, Phaedoni interroganti quis-

Digitized by Google

ῥήτωρ ὁ κατὰ Δημοσθένην· τέταρτος Ἀρκάς, μαθητὴς Ἰσοκράτους· πέμπτος ὁ Μιτυληναῖος, ὃν καὶ ῥητορομάστιγα ἐκάλουν· ἕκτος Νεαπολίτης, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, Μελανθίου τοῦ Ῥοδίου μαθητὴς καὶ παιδικά· ἕβδομος Μιλήσιος, πολιτικὸς συγγραφεύς· ὄγδοος ἀνδριαντοποιός.

mosthenis aemulus; quartus Arcadia profectus Isocratisque discipulus; quintus Mitylenaeus, quem et flagellum oratorum vocabant; sextus Neapolitanus, Academicus philosophus, Melanthii Rhodii discipulus eidemque in deliciis habitus; septimus Milesius, civilis scriptor; octavus statuarius.

Digitized by Google

CAPUT VIII.

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ

Ἀρίστιππος τὸ μὲν γένος ἦν Κυρηναῖος, ἀφιγμένος δὲ Ἀθή- I.
ναζε, καθά φησιν Αἰσχίνης, κατὰ κλέος Σωκράτους. οὗτος 65. II.
σοφιστεύσας, ὡς φησι Φανίας ὁ Περιπατητικὸς ὁ Ἐρέσιος, πρῶτος τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς εἰσεπράξατο καὶ ἀπέστειλε χρήματα τῷ διδασκάλῳ, καὶ ποτε πέμψαντος αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι παλινδρόμους ἔλαβεν, εἰπόντος Σωκράτους τὰ δαιμόνιον αὐτῷ μὴ ἐπιτρέπειν· ἐδυσχέραινε γὰρ ἐπὶ τούτῳ. Ξενοφῶν τε εἶχε πρὸς αὐτὸν δυσμενῶς· διὸ καὶ τὸν κατὰ τῆς ἡδονῆς λόγον Σωκράτει κατὰ Ἀριστίππου περιτέθεικεν a). οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Θεόδωρος ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων ἐκάκισεν αὐτὸν καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς, ὡς ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν. Ἦν δὲ ἱκανὸς III.
ἁρμόσασθαι καὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ προσώπῳ, καὶ πᾶσαν 66.
περίστασιν ἁρμονίως ὑποκρίνασθαι· διὸ καὶ παρὰ Διονυσίῳ

a) περιτέθεικεν. Edit. Froben. περιτέθηκεν.

ARISTIPPUS.

Aristippus genere Cyrenaicus fuit: profectum vero Athenas Socratis fama percitum Aeschines tradidit. Is sophistam se professus, ut ait Phanias Peripateticus Eresius, primus Socraticorum mercedem exegit praeceptorique pecunias mittebat. Cui quum aliquando viginti minas misisset, ille eas continuo remisit, asserens deum Socratis id sibi non permittere. Displicebat id nimirum Socrati. Xenophon quoque adversus eum infesto fuit animo. Quocirca et librum contra voluptatem in Aristippum scripsit assertorem voluptatis, eamque Socrati disputationem assignavit. Theodorus quoque in libro de sectis illum convicliis agit, et Plato in libro de anima, sicut in aliis memoravimus. Erat autem ei ingenium facile, ut se accommodaret loco, tempori, personae. Noverat omnem convenienter simulare rationem. Quam-

Digitized by Google

τῶν ἄλλων τρυφᾶν μᾶλλον, καὶ τὸ προσηκεῖν εὖ διατιθέμενος b). ἀπέλαυε c) μὲν γὰρ ἡδονῆς τῶν παρόντων, οὐκ ἐθήρα d) δὲ πόνῳ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν οὐ παρόντων· ὅθεν καὶ Διογένης βασιλικὸν κύνα ἔλεγεν αὐτόν. ὁ δὲ Τίμων παρέφαγεν ὡς θρυπτόμενον, οὕτως πως εἰπών·

Οἷά τ' Ἀριστίππου τρυφερὴ φύσις ἀμφαφόωντος
ψεύδηι.

τοῦτόν φασί ποτε κελεῦσαι πέρδικα πεντήκοντα δραχμῶν ἐωνῆσθαι· αἰτιασαμένου δέ τινος, „Σὺ δ' οὐκ ἄν," εἶπεν, „ὀβολοῦ τοῦτον ἐπρίω;" ἐπινεύσαντος δέ, „Τοσοῦτον," ἔφη, „ἐμοὶ δύο
67. γαντα αἱ πεντήκοντα δραχμαί." Διονυσίου δέ ποτε τριῶν ἑταιρῶν οὐσῶν μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος, τὰς τρεῖς ἀπήγαγεν εἰπών, „Οὐδὲ τῷ Πάριδι συνήνεγκε μίαν προκρῖναι." ἀπαγαγὼν μέντοι, φασίν, αὐτὰς ἄχρι τοῦ θυρῶνος ἀπέλυσεν. οὕτως ἦν καὶ ἑλέσθαι καὶ καταφρονῆσαι πολύς. διό ποτε Στράτωνα, οἱ δὲ Πλάτωνα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, „Σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα φορεῖν καὶ ῥάκος." Διονυσίου δὲ προσπιτύσαν-

b) ἐὺ τὸ προσηκεῖν εὖ διατιθέμενος. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Necyom. c. 21. T. I. p. 485. sqq.
c) ἀπέλαυε. Edit. Froben. ἀπέλαβε.
d) ἐθήρα. Edit. Froben. ἐθήρα.

obrem et Dionysio plus caeteris probabatur, quia ad omne quod accideret bene affectus instructusque videretur. Nam ut libenter percipiebat praesentium voluptatem, ita ut absentibus frueretur, non laborabat: unde et Diogenes ipsum regium appellabat canem: eumque Timon ut nimis delicatum acriter mordet, quum ait:

Qualis Aristippi mollis natura sophistae,
Quae potuit tactu a falso discernere verum.

Aiunt illum aliquando iussisse perdicem quinquaginta drachmis emi: tantum luxuriae graviter ferenti cuidam respondisse, Tu istam obolo non emeres? et quum annuisset ille, Mihi vero, inquit, quinquaginta drachmae tantum valent. Tres formosas meretrices ei in conspectum dari aliquando Dionysius iussit, eumque quam ex illis vellet eligere. Tum ille tres simul abduxit, dicens, ne Paridi quidem tutum fuisse quod unam praetulerit caeteris. Eas igitur ad vestibulum usque deduxit ac dimisit. adeo erat in eligendo et in contemnendo facilis. Ideoque Stratonem, sive, ut alii volunt, Platonem ad eum dixisse tradunt, Tibi soli et chlamydem

Digitized by Google

τος e) αὐτῷ ἡσθέντος. μεμψαμένου δέ τινος, „Εἰσὶν οἱ μὲν ἁλιεῖς f)," εἶπεν, „ὑπομένουσι ῥαίνεσθαι τῇ θαλάττῃ, ἵνα κεν-
βεὸν θηράσωσιν· ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάσχωμαι πράμματος g) ῥανθῆ-
ναι, ἵνα βλέννου h) λάβω;" Παριόντα ποτὲ αὐτὸν λάχανα πλύ- IV.
νων Διογένης ἔσκωψε, καὶ φησιν, „Εἰ ταῦτα ἔπαθες προσφέ- 68.
ρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες;" ὁ δέ, „Καὶ σύ," εἶπεν, „εἴπερ ἤδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυ-
νες." ἐρωτηθείς τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, „Τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν." ὀνειδιζόμενός ποτ' ἐπὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν, „Εἰ τοῦτ'," ἔφη, „φιλόν ἐστιν, οὐκ ἂν ἐν ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς ἐγίνετο." ἐρωτηθείς ποτε τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, „Ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρε-
θῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν i)." ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου διὰ τί 69.
οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, „Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν." ὀνειδιζόμενός ποτ'

e) προσπτύσαντος. Legebatur προσπτύσαντος. Emendavit Schneiderus in Wolfii Anall. Litt. Fasc. III. p. 231. sq.
f) „Εἰσὶ οἱ μὲν ἁλιεῖς. Legebatur εἶτα, „Οἱ μὲν ἁλιεῖς. Correxit Casaubonus.
g) πράμματος. Scribebatur πράμματι. Correxit Menagius in obss. Vid. Schneiderus l. l. p. 229. sqq.
h) βλέννου. Edit. Froben. βλένου. Schneiderus l. l. p. 232. sq. desiderabat piscem maioris pretii. At βλέννου sanissimum.
i) Ἐὰν πάντες — βιώσομεν. Vid. Schneiderus l. l. p. 233. sq.

et pannum ferre datum est. Conputus a Dionysio aequo animo tulit. Eam iniuriam quum quidam aegre ferret, Piscatores, inquit, ut gobium venentur, mari patiuntur se aspergi, et ego ut blennum capiam, non patiar vino lymphato aspergi? Praetereuntem quandoque Diogenes olera abluens obiurgavit et dixit, Ista tu si comedere didicisses, tyrannorum aulas non ambires: Tu vero, ait ille, siquidem conversari cum hominibus scires, olera profecto non lavisses. Interrogatus quidnam sibi ex philosophiae studiis quaesisset, Posse, inquit, omnibus fidenter loqui. Quum probro ipsi daretur quod pretiose et exquisitissime viveret, Si vituperandum, ait, hoc esset, in celebritatibus deorum profecto non fieret. Rogatus aliquando quid habeant eximium philosophi, Si omnes, inquit, leges intereant, aequabiliter vivemus. Percontanti Dionysio cuius rei gratia philosophi divitum limina terant, philosophorum vero divites non ita: Quod illi, inquit, sciunt quibus indigent, at hi nesciunt. Quum

Digitized by Google

καὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν. ὑπὸ Διονυσίου, ἔφη, δοκεῖ σοι χαλεπὸν εἶναι ἀγαθός;" τοῦ δ' ὁμολογήσαντος, „Καὶ μήν," ἔφη, „ἐμοῦ πολυτελέστερον ὤφτ' οὐδὲν κωλύει καὶ πολυτελῶς καὶ ἡδέως ζῆν." ἐρωτηθείς, τίνι διαφέρουσιν k) οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, „Ὥσπερ οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων." εἰσιών ποτε εἰς ἑταίρας οἰκίαν, καὶ τῶν συνόντων μαραινόντων τοὺς ἐρυθριάσαντας, „Οὐ τὸ εἰσελθεῖν," ἔφη, 70. „χαλεπόν, ἀλλὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξελθεῖν." αἰνίγμά τινος αὐτῷ προτείναντος καὶ εἰπόντος, „Λῦσον," „Τί, ὦ μάταιε," ἔφη, „λῦσαι θέλεις, ὃ καὶ δεδεμένον ἡμῖν πράγματα παρέχει;" ἄμεινον ἔφη ἐπαίτην ἢ ἀπαίδευτον εἶναι· οἱ μὲν γὰρ χρημάτων, οἱ δὲ ἀνθρωπισμοῦ δέονται. λοιδορούμενός ποτε ἀνεχώρει· τοῦ δ' ἐπαδιώκοντος εἰπόντος, „Τί φεύγεις;" „Ὅτι," φησί, „τοῦ μὲν ψεκτῶς λέγειν σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, τοῦ δὲ μὴ ἀκούειν, ἐγώ." εἰπόντος τινὸς ὡς ἀεὶ τοὺς φιλοσόφους βλέποι παρὰ ταῖς l) τῶν πλουσίων θύραις, „Καὶ γὰρ καὶ οἱ ἰατροί," φησί, „παρὰ ταῖς m) τῶν νοσούντων· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτό τις ἕλοιτ' 71. ἂν νοσεῖν ἢ ἰατρεύειν." εἰς Κόρινθόν n) αὐτῷ πλέοντι ποτε

k) τίνι διαφέρουσιν. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 394.
l) ταῖς — θύραις. Edit. Froben. τὰς — θύρας.
m) ταῖς. Edit. Froben. τάς.
n) εἰς Κόρινθον — ἕκαστοι. Vid. Schneiderus l. l. p. 235. sqq.

illi vitio vertisset Plato quod tam laute viveret, Num, inquit, tibi videtur bonus vir esse Dionysius? illo annuente, Atqui ille, ait, multo me lautius vivit. unde nihil prohibet quenpiam laute et bene vivere. Interrogatus quo differant docti ab indoctis, Quo, inquit, domiti equi ab indomitis. Ingressus aliquando meretricis cubiculum, quum erubesceret quidam ex his qui cum eo erant adolescentibus, Non est, inquit, ingredi, sed egredi non posse turpe. Quum a quodam sibi propositum esset aenigma, et ut solveret importune ab eo ipso qui proposuerat urgeretur, Quid, inquit, o stolide, vis ut solvam, quod etiam ligatum nobis exhibet negotium? Melius esse dicebat mendicum esse quam indoctum: illic enim pecuniis, hic vero humanitate indigetur. Quum aliquando conviciis ageretur, abibat: insectatore vero prosequente ac dicente, Cur fugis? Quoniam, inquit, maledicendi tu potestatem habes, non audiendi ego. Indignanti cuidam ac dicenti quod philosophos cerneret obsidere divitum fores, Et medici, inquit, languentium ianuas frequentant: non tamen ideo quispiam aegrotare mallet quam mederi. Corinthum navigabat aliquando, et quum tempestate iacta-

Digitized by Google

καὶ χαμαιζήλου συνέβη παραχθῆναι πρὸς οὐ νοῦν εἰπόντα, „Ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοικαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε;“ „Οὐκοῦν περὶ ὁμοίας,“ ἔφη, „ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι.“ εμπυνομένου τινὸς ἐπὶ πολυμαθίᾳ ὅτι, „Ὥσπερ οὐχ οἱ τὰ πλεῖστα ἐσθίοντες καὶ γομφαζόμενοι ὑγιαίνουσι μᾶλλον τῶν τὰ δέοντα προσφερομένων, οὕτως οὐχ οἱ πολλὰ ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰσι σπουδαῖοι.“ πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ λογογράφον δίκην εἰπόντα καὶ νικήσαντα, ἔπειτα φράσαντα πρὸς αὐτόν, „Τί σε ὤνησε Σωκράτης;“ ἔφη, „Τοῦτο τοὺς λόγους, οὓς εἶπας ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀληθεῖς εἶναι.“ τὰ ἔρι- 72. φια ῥᾳδίως ἐφερε τῇ θυγατρὶ λέγων, συνασκῶν αὐτὴν ὑπερφυᾶ τοῦ πλησίον εἶναι. ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος εἰ αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔσται παιδευθείς, „Καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο,“ εἶπεν, „ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδεῖται ο) λίθος ἐπὶ λίθῳ.“ συνεστάντος τινὸς αὐτῷ υἱὸν ἤτησε παντοδαπὰς δραχμάς· τοῦ δ' εἰπόντος, „Τοσούτου δύναμαι ἀφορπῆσαι σήμασθαι,“ „Ἠρκῶ,“ ἔφη, „καὶ ἕξεις δύο.“ ἀργύριον εἶπε παρὰ τῶν γνωρίμων λαμβάνειν, οὐχ ἵνα αὐτὸς χρῆται, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνοι εἰδεῖεν εἰς οἷα δεῖ χρῆσθαι τοῖς ἀργυρίοις. ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι δίκην

ο) καθεδεῖται. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. καθεδήσεται.

retur, turbari coeperat. In ea perturbatione cuidam insultanti ac dicenti, Nos imperiti non metuimus, vos philosophi cur trepidatis? Non, inquit, de eadem ut simili anima utrisque nostrum cura et metus incumbit. Glorianti cuidam quod multa didicisset, ait, Sicuti non qui plurima comedunt et exercentur, melius valent quam qui sumunt necessaria: ita non qui plurima, sed qui utilia legunt, studiosi habendi sunt et eruditi. Oratori qui causam pro se dixerat et vicerat, sciscitanti, Quid tibi profuit Socrates? Hoc, inquit, ut oratio quam pro me habuisti, vera sit. Aretam filiam praeclaris monitis instituebat, exercens eam ut id quod nimium esset contemneret. Rogatus a quodam, in quo melior evasurus esset filius, si erudiretur, Etsi nulla, inquit, alia in re, certe vel in theatro non sedebit lapis super lapidem. Quum ipsi quidam commendasset filium, quingentas postulavit drachmas: cui ille quum diceret, Tanti emere mancipium possum, Eme, inquit, et habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat, non ut ipse uteretur, sed ut scirent illi quae ad ea pecuniae uti conveniat. Probro

Digitized by Google

ἔφασαν ἀμαθέστατα ἀπόκρισιν, „Καὶ γάρ," ἔφη, „ὅταν διδάσκωμεν ἔγωγε,
73. μάγειρον μανθάνομεν." ἀναπηδήσαντός ποτε ὑπὸ Διονυσίου εἰπεῖν τι τῶν ἐκ φιλοσοφίας, „Γελοῖον," ἔφη, „εἰ τὰ λέγειν μὲν παρ' ἐμοῦ πυνθάνῃ β), αὐ δὲ πότε δεῖ λέγειν οὐ μὲ διδάσκεις." ἐπὶ τούτῳ δὴ ἀγανακτήσαντα τὸν Διονύσιον ἔρωτῆσαι αὐτὸν πρεσβεῖναι καὶ τόν, „Ἐνδοξότερον," φάναι, „τὸν τύραννον ἢ διάλεκτον ποιῆσαι." ἀνερωτῶντός τινος ἐπὶ τῷ πολυτελῶν, „Οὐχὶ αἰσχύνῃ," εἶπεν, „ἐπὶ βελτίστοις ἔργοις πλουτολυμαίνων;" ἐρωτηθείς ποτὲ τὴν διαφέρειν ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη· „Εἰς ἀγνῶτας τοὺς δύο γυμνοὺς ἀποστείλαι, καὶ εἶδη." ἀνερωτῶντός τινος ἐπὶ τῷ πολλὰ πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι, „Τοῦτο καὶ
74. ἡμίονος," φησὶ. πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι ἐταίρᾳ συνεῖναι, „Ἀρά γε," εἶπεν, „μή τι διατέτμηται οἰκίαν λαβεῖν ἐν ᾗ πολλοὶ οὐκ ἤκασιν ἢ μηθείς;" εἰπόντος δὲ αὐ, „Τί δὲ πλεῦσαι ἐν σκάφει μικρῷ καὶ ἐπιπλώσιμον ἢ μεγάλῳ ἵνῃ;" „Οὐδαμῶς." „Οὐδ' ἄρα γυναικί," ἔφη, „συνεῖναι ἢ πολλοὶ κέχρηνται ἢ μηδείς." πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι Σωκράτους μαθητὴς ὢν ἀργύριον

β) πυνθάνῃ. Wyttenbach. ad Plutarch. Morali, p. 1164. ed. Oxon. T. II. p. 421. ed. Lips. coni. μανθάνεις.

illi aethel obiicientibus quod in causa propria conduxerit rhetorem, Atqui, inquit, et coquum, dum coenam facio, conduco. Cogente aliquando Dionysio ut aliquid ex philosophia loqueretur, Ridiculum, ait, est, si quidem me ut loquar interrogas, et quando loqui oporteat ipse me doceas. Ad haec vero indignatus Dionysius extremum omnium insuit accumbere: sed ille, Illustrem, inquit, hunc locum voluisti facere. Gloriabatur quidam ac sibi applaudebat de natandi peritia: ad quem ille, Non erubescis, inquit, in iis quae delphinis propria sunt gloriari? Interrogatus quid differat sapiens ab insipiente, Mitte, ait, ambos nudos ad ignotos, et disces. Exultanti cuidam quod multum bibens non inebriaretur, Hoc, inquit, etiam multa facit. Ad eum qui illi quod meretrici cohabitaret exprobrabat, Die age, inquit, num quid differat eam domum accipere quam multi aliquando inhabitaverint, aut quam nemo? Negante illo, Quid, inquit, num differre putas ea navi ferri in qua innumeri saepe navigaverint, an in qua nullus? Minime, inquit ille. Non ergo, inquit, differt, utri mulieri congrediare, ei quae multis fuerit exposita, an ei quae nulli? Culpatus cur ex Socratis disciplina veniens pecuniam

Digitized by Google

λαμβάνειν. Καὶ μάλα, ἔφη, καὶ φησὶν Εὐτυχίδην, πολίτην
τῶν αὐτῶν τούτων καὶ οὗτον, ἐλάττω λαμβάνοντα τὰ
λοιπὰ ἀποκέμπειν· εἶχε γὰρ τιμὴν τοὺς πρώτους Ἀθηναίων
ἑαυτὸν δὲ Εὐτυχίδην ἀγοραιότατον. Ἐρομένου δὲ αὐτὸν
ἐν πολλοῖς, ὅτου καὶ Σωκράτη, ἐν δυσκρασίαις ἀφεῖναι 75
αὐτὸν τοὺς μαινομένους ἔφη. Εἶτα [δεῖπνα], φησὶν, οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ πονεῖν καὶ μὴ κατάλυσιν ἡδονῆς ἔχειν καὶ
τὸ μὴ χρῆσθαι. Πρὸς τὸν ἀντιδιαιτώμενον αὐτῷ πολυτελῆ
ὄψον ὄντα, Σὺ δ' οὐκ ἂν, ἔφη, ὠνοῖο κεφαλῆς ἑνὸς
ὀβολοῦ; Μὰ Δί', ἔφη, ἐγώ· ἀλλ' οὐ τοσούτου. Ἀλλὰ καὶ
τριῶβολος. Πολλοῦ καὶ τοῦ ἀνωνύμου πωλουμένου
ὄψου αὐτὸς καὶ λιθαρυτηρίου ὀνούμενος — ἦν δὲ Φρὺξ καὶ
ἄφρων τὰ πολλὰ καὶ παντάπασιν ἀπόπληκτος — καὶ ὁ
ἀγοραῖος ἐκεῖνος Ὄψει, ἔφη, ὅπου ἐνεγκεῖν σοι· ἀλλὰ καὶ
πρὸς Χαιρεφῶντα εἰπόντα, εἰ δὲ πρὸς Θεόδωρον εἶχ' ὁ μὴν 76

a) πρὸς τὸν αἰτιώμενον — Εὐτυχίδην ἀγοραιότατον. Desid. Heraldus de rect. iudicandi auctor. p. 845. sic hunc locum vertebat: πρὸς τὸν αἰτιώμενον, ὅτι Σωκράτης μαίνεται ἐν ταῖς λοιμώξεσι — καὶ γὰρ Σωκράτη πεμπόντων αὐτῷ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ οἴκον, εἰ μεμφόμενός τι λοιπὸς ἀποπέμπειν — „εἶχε γὰρ τιμὴν τοὺς πρώτους Ἀθηναίων, ἐγὼ δὲ Εὐτυχίδην ἀγοραιότατον."

b) ἔφη [δεῖπνα], φησὶν ἐγώ. Nuncii instrucia melius phasin recta indicavit Menagius. Vereorque ne adversativa quoque debeat abesse. Vid. Iacobs. in Wielandi Mus. Att. III. 2. p. 234.

accipere. Et merito, inquit: nam Socrates quum ipsi plerique mitterent triticum et vinum, paucis in suos usus reservatis remittebat reliqua. habuit enim ille pennarios Atheniensium principes, ego autem Eutychidem emptitium servum. Utebatur et Laide meretrice, ut refert Solon in secundo Successionum libro. Qua ex re quum sugillaretur a plurimis, habere se Laidem respondit, non a Laide se haberi: nam continere se a voluptatibus, neque eis manus dare praeclarum esse, non earum sibi usum interdicere. Exprobranti sibi lautiores et delicatiores cibos, Tu, inquit, tribus obolis non emeres? fatente illo, Non tam igitur, inquit, ego voluptati studeo, quam tu avaritiae. Ostendebat et Simus Dionysii quaestor magnifice instructas aedes et pavimenta pretiosa — erat autem Phryx et homo perditus — tum ille sputa quam maxime potuit ei in faciem coniecit. Indignante illo, Non habui, inquit, opportuniorem locum. Charondae sive, ut quidam volunt, Phaedoni interroganti quo-

Digitized by Google

φαίνεται, ἔφη, φησὶν ὁ Διόδωρος, πάντα κατάπλουτος ὁ Περσῶν βασιλεύς· ἀλλ' ὅρα μὴ ὡς οὐδὲν οὗτος ἄλλο ἢ χρυσὸν πάρεστι κεκτῆσθαι, οὕτως οὐδ' ἐν ἀνθρώποις πᾶσιν οὐδὲν ἄλλο ἢ κακίαν ὑπολείπεται οἱ σίνασθαι, ἕνεκα τοῦδε ἡμῖν ἄλειμμα ἀναβάλλεσθαι." ἐρωτώμενος πῶς ἀπέθανε Σπερχείης, ἔφη „Ὡς οὐκ ἐγὼ εὐξάμην." Πολυξένου ποτὲ τοῦ ῥήτορος ἀφελθόντος πρὸς αὐτὸν καὶ διατριβόντος γυναικὸς αὐτοῦ πολυτελῆ ὑφαντὸν, ἕνεκα αἰτησαμένου, μικρὸν ὑπολείπεσθαι νόσου, ἔφη, καὶ σὺ μετ' ἡμῶν ὑπήκοον γενέσθαι. 77. τοῦ δ' ἐπινεύσαντος, „Τί οὖν," ἔφη, „χρήμασον; ἵνα σοι γὰρ ἐν τῇ ὑφάνσει αἷμα τὸ ἀνάλωμα αἱτήσωμαι." τοῦ δὲ ῥήτορος ἐν ὁδῷ βαδίζοντος ἀργύριον καὶ χρυσοῦν εὗρε φασὶ οἱ περὶ τὸν Βίωνα· ἐν τοῖς Διατριβαῖς. „Ἀπόχρη," ἔφη, „τὸ πλέον καὶ ὅσον ἀνίους βάστασε." πλέων ποτὲ ἐπὶ τὸ σκάφος ἔγνω συμπεπνίσθαι, λαβὼν τὸ χρυσίον ἐρίψας ἐπέσπα εἰς θάλατταν ὡς μὴ θέλων παρασκεύβαλε καὶ δῆθεν ἀνιώμενος. οἱ δέ φασι) καὶ ἐπειπεῖν φασιν αὐτὸν ὡς ἄμεινον τοῦτο ἢ ἐμὲ ἀπολωλέναι ἢ διὰ τοῦτο Δρίστιππον ἀνιᾶσθαι. ἀποπλέοντι ποτὲ ἐρομένου τινὸς τί ἥκοι, ἔφη ἐπὶ τῷ μεταθήσειν

ἢ δέ. Menag. omittit.

num esset unguentis delibutus. Ego, inquit, infelix, et me infelicior Persarum rex. caeterum vide ne, ut caeterae animantes propterea nihil sui amittunt, sic ne homo quidem. mali vero male pereant cinaedi, qui unguenta pretiosa nobis exprobrant. Interrogatus quomodo Socrates obiisset diem, Quomodo ego, inquit, optaverim. Intravit ad illum aliquando sophista Polyxenus, intuitusque mulieres compositas et magnifice instructum convivium, accusare luxum eiusmodi coepit. Continuit se ille modice, ac demum, Potesne, inquit, hodie nobiscum esse? Et quum ille annuisset, Cur ergo, inquit, quereris? videris enim non delicatiorem mensam accusare, sed sumptum. Gestabat eius famulus in itinere pecuniam, ut testatur id Bion in Exercitationibus, et quum premeretur onere, Effunde, ait, quod nimis est, et fer ea quae potes. Quum aliquando navigaret, didicissetque navem esse piraticam, prolatum aurum numerabat, deinde velut imprudenti et invito lapsum e manibus iactavit in mare, ingemuitque graviter. Sunt qui illum haec addidisse memorent, Melius est ut haec ab Aristippo pereant, quam Aristippus propter ista. Interrogauti Dionysio ad quid venisset, Ut, inquit, quae habeo impertiar, quae non habeo,

Digitized by Google

ἐδεῖτο ἔχειν, καὶ μεταλήψεσθαι ἂν μὴ ἔχειν. ἔνιοι δ' οὕτως ἀπο- 78.
κρίνασθαι, „Ὅτε μὲν σοφίας ἐδεόμην, ἦκον παρὰ τὸν Σω-
κράτην· νῦν δὲ χρημάτων δεόμενος παρὰ σὲ ἦκω." κατεγέλασε
τῶν ἀνθρώπων ὡς τὰ σκεύη μὲν ἐν ταῖς ἀγοραίοις σκο-
πούντων τ), τοὺς δὲ βίους εἰκῇ δοκιμαζόντων· οἱ δὲ τοῦτο
Διογένους φασί. καί ποτε παρὰ πότον κελεύσαντος Διονυσίου
ἕκαστον ἐν πορφυρᾷ ἐσθῆτι ὀρχήσασθαι, τὸν μὲν Πλάτωνα
μὴ προσέσθαι, λέγοντα·

Οὐκ ἂν δυναίμην ψῆλυν ἐνδῦναι στολήν
[ἄρρην πεφυκὼς καὶ γένους ἐξ ἀρρένος u).]

τὸν δ' Ἀριστιππον λαβόντα καὶ μέλλοντα ὀρχήσασθαι εὐ-
σταλῶς εἰπεῖν·

Καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὐδὲ ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται x).

Διόρμενός ποτε περὶ φίλου Διονυσίου καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων εἰς 79.
πόδας αὐτοῦ ἔπεσε. πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαντα, „Οὐκ ἐγώ,"
φησίν, „αἴτιός; ἀλλὰ Διονύσιος ὁ ἐν τοῖς ποσὶ τὰς ἀκοὰς
ἔχων." διατρίβων ἐν Ἄβδοις καὶ ληφθεὶς ὑπὸ Ἀριαφέρνου τοῦ

t) σκοπούντων. Cod. Florent. κομπούντων, quod ita probat Menagius, ut non damnet vulgatum.

u) [ἄρρην — ἄρρενος.] Hunc versum, quem interpretando expressit Ambrosius, ex Suida addidi de sententia Menagii. Prior est Euripidis Bacch. 827. Herm.

x) καὶ γὰρ — διαφθαρήσεται. Versus sunt Euripidis Bacch. 314. et 315.

accipiam. Alii sic eum respondisse referunt, Quando sapientia egebam, adii Socratem: nunc pecuniarum egens ad te veni. Argnebat maxime homines quod in auctionibus quidem vasa inspicerent, vitam vero temere probarent. Hoc alii Diogenis fuisse volunt. Iusserat aliquando Dionysius in convivio ut singuli in veste purpurea salutarent. id Plato remit dicens:

Effeminata veste non possum tegi,
Quum sim vir et virili natus stemmate.

Sumptam vero Aristippus induit, et quum saltare inciperet, proprie prompteque dixit:

Neque in sacris Liberi
Patris pudica mens unquam corrumpitur.

Orabat aliquando pro amico Dionysium, et quum repelleretur, ad pedes eius corruit. Id factum quum argueret quispiam, Non ego, inquit, in culpa sum, sed Dionysius, qui aures habet in pedibus. Morabatur in Asia, et quum ab Ar-

Digitized by Google

σατράπου πρὸς τὸν εἰπόντα, „Καὶ ὧδε θαρρεῖς;“ „Πότε γ) γάρ,“ εἶπεν, „ὦ μάταιε, θαρρήσαιμι ἂν μᾶλλον ἢ νῦν, ἄρα μέλλω Ἀρταφέρνη διαλέξεσθαι;“ τοὺς τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων μετασχόντας, φιλοσοφίας δὲ ἀπολιφθέντας ὁμοίους ἔλεγεν εἶναι τοῖς τῆς Πηνελόπης μνηστῆρσι· καὶ γὰρ ἐκείνους Μελανθὼ μὲν καὶ Πολυδώραν καὶ τὰς ἄλλας θεραπαίνας ἔχειν, πάσας δ) δὲ μᾶλλον ἢ αὐτὴν τὴν δέσποιναν δύνασθαι
80. γῆμαι. τὸ δ' ὅμοιον α) καὶ Ἀρίστωνι· τὸν γὰρ Ὀδυσσέα καταβάντα εἰς ᾅδου τοὺς μὲν νεκροὺς πάντας σχεδὸν ἑωρακέναι καὶ συντετυχηκέναι, τὴν δὲ βασίλισσαν αὐτὴν μὴ τεθεᾶσθαι b). ὁ δ' οὖν Ἀριστιππος ἐρωτηθεὶς τίνα ἐστὶν ἃ δεῖ τοὺς καλοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη, „Οἷς ἄνδρες χρήσονται.“ πρὸς τὸν εἰπόντα ἐν αἰτίᾳ ὡς ἀπὸ Σωκράτους πρὸς Διονύσιον ἔλθοι, „Ἀλλὰ πρὸς Σωκράτην,“ εἶπεν, „ἦλθον παιδείας δεόμενος, πρὸς δὲ Διονύσιον παιδιᾶς.“ ἐξ ὁμιλίας αὐτῷ c) χρηματισαμένῳ φησὶ Σωκράτης, „Πόθεν σοι τοσαῦτα;“
81. καὶ ὅς, „Ὅθεν σοι τὰ ὀλίγα.“ ἑταίρας αἰσχούσης πρὸς αὐτόν, „Ἐκ σοῦ κύω,“ „Οὐ μᾶλλον,“ ἔφη, „γενήσεις ἢ εἰ ἐκ ῥοσχοῦ

y) πότε. Edit. Froben. ποτέ.
z) πάσας. Edit. Froben. πάντα.
a) τὸ δ' ὅμοιον. Menagius coni. τῷ δ' ὁμοίως.
b) μὴ τεθεᾶσθαι. Edit. Froben. μήτε θεᾶσθαι.
c) αὐτῷ. Menagius coni. αὐτοῦ.

tapherne satrapa fuisset comprehensus, interrogatus a quodam an ibi confideret, Quasi vero, inquit, o stulte, magis unquam fidens fuerim quam modo sum, alloquuturus Artapherneen? Eos qui liberalibus imbuti disciplinis philosophiam neglexissent, Penelopes aiebat procis esse simillimos. illos enim et Melantho et Polydoram cunctasque ancillas potius habere quam dominae ipsius nuptias sperare potuisse. Simile quiddam et Aristo dixisse fertur: Ulyssem quippe quum descendisset ad inferos, mortuos fere vidisse omnes alloquutumque esse, reginam vero ipsam ne videre quidem potuisse. Aristippus vero rogatus quaenam iuvenes oporteat discere, Ea, inquit, quae viris usui futura sunt. Exprobranti cuidam quod a Socrate ad Dionysium se contulisset, Atqui, inquit, ad Socratem institutionis indigens profectus sum, ad Dionysium autem illusionis. Multas iam pecunias e disciplina consequuto quum diceret Socrates, Unde tibi tam multa? ille inquit, Unde tibi pauca? Dicente scorto, Ex te gero uterum, Non, inquit, hoc magis nosti,

Digitized by Google

νων ἰοῦσα ἔφασκες ὑπὸ τοῦδε πεπεντῆσθαι.“ ἠτιάσατό τις αὐτὸν τὸν υἱὸν ἀπορραπτοῦντα ὥςπερ οὐκ ἐξ αὐτοῦ γεγονότα· καὶ ὃς d), „Καὶ τὸ φλέγμα,“ φησί, „καὶ τοὺς φθεῖρας ἐξ ἡμῶν ὄντας γεννωμένους, ἀλλ' ἀχρεῖα ὄντα ὡς πορρωτάτω ῥίπτομεν.“ δεηθέντος τὸ ἀργύριον παρὰ Διονυσίου, Πλάτωνος φέροντος βιβλίον, πρὸς τὸν αἰτιασάμενον, „Ἐγὼ μὲν γάρ,“ εἶπεν, „ἀργυρίων, Πλάτων δὲ βιβλίων ἐστὶν ἐνδεής.“ πρὸς τὸν εἰπόντα τίνος ἕνεκα ἐλέγχεται παρὰ Διονυσίου, „Οὗ ἕνεκα,“ φησίν, „οἱ ἄλλοι ἐλέγχουσιν.“ ἤτει Διονύσιον ἀργύριον, καὶ ὃς, 82.
„Ἀλλὰ μὴν ἔφης οὐκ ἀπορήσειν τὸν σοφόν“· ὁ δ' ὑπολαβών, „Δός,“ εἶπε, „καὶ περὶ τούτου ζητῶμεν.“ δόντος δέ, „Ὁρᾷς,“ ἔφη, „ὅτι οὐκ ἠπόρηκα;“ εἰπόντος πρὸς αὐτὸν Διονυσίου·

Ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται,
κείνου ὅτι δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μολῇ dd)·

ὑπολαβών, „Οὐκ ἔστι δοῦλος, ἂν ἐλεύθερος μολῇ.“ τοῦτο Διονυσίῳ φησιν ἐν τῷ περὶ βίων φιλοσόφων· ἄλλοι γὰρ εἰς Πλάτωνα e) ἀναφέρουσιν. ὀργισθεὶς πρὸς Δίονυσίην μετ' οὐ πολύ, „Οὐ διαλλαχθησόμεθα, οὐ παυσόμεθα,“ εἶπε, „ληροῦν-

d) *καὶ ὃς.* Edit. Froben. omittit.
dd) *Ὅστις γὰρ — ἐλεύθερος μολῇ.* Versus sunt Sophoclis Fragmm. Incerti. ap. Brunck. LIV.
e) *Πλάτωνα.* Menagius coni. *Ζήνωνα.*

quam si per spinas densissimas ambulans dicere posses, Iata me pupugit. Causante quodam quod filium quasi non ex se natum proiiceret, An vero, inquit, ignoramus et pituitam et pediculos ex nobis gigni, quae tamen velut inutilia quam longissime proiicimus? Quum a Dionysio pecuniam ipse, Plato librum accepisset, insimulante ipsum quodam, Ego, inquit, pecuniis indigeo, Plato libris. Percontanti cuius rei gratia ipsum Dionysius argueret, Eius, ait, cuius arguunt caeteri. Postulabat pecuniam a Dionysio, et ille, Dixisti, inquit, non egere sapientem: Da, inquit ille, et postea de his quaeramus. et quum dedisset, Videsne, ait, me non indiguisse? Dicente ad eum Dionysio:

Qui ad tyrannum proficiscitur,
illius est servus, quamvis liber advenerit,

subiecit,

Non est servus, si liber venit.

Hoc Diocles refert in libro de vitis philosophorum. Alii Platonem id dixisse tradunt. Iratus Aeschini, Nonne mox redibimus, ait, in gratiam, neque delirare desistemus? num exspectabis quoad quispiam nos scurra reconciliabit ad pocu-

Digitized by Google

τες, ἀλλὰ ἀναμενεῖς ἕως ἄν τις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πόλεως φλυα-
83. ρῶν διαλλάξῃ f);" καὶ ὅς, „Ἀμείνους," ἔφη· „Μεμνῆσθαι τοί-
νυν," εἶπεν ὁ Ἀριστιππος, „ὅτι σοι πρότερος προσῆλθον." καὶ ὁ Αἰσχίνης, „Εὖγε, νὴ τὴν Ἥραν, φίλτατος εἶπας, ἐπεὶ πολλῷ μου βελτίων ὑπάρχεις· ἐγὼ μὲν γὰρ ἔχθρας, σὺ δὲ φιλίας ἄρχεις." καὶ ταῦτα μὲν εἰς αὐτὸν ἀνα-
V. φέρεται. Γεγόνασι δ' Ἀριστιππου τέσσαρες· περὶ οὗ τε ὁ λό-
γος καὶ δεύτερος ὁ τὰ περὶ Ἀρκαδίας γεγραφώς· τρίτος ὁ μητροδίδακτος, θυγατριδοῦς τοῦ πρώτου· τέταρτος ὁ ἐκ
VI. τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας. Τοῦ δὲ Κυρηναϊκοῦ φιλοσόφου φέ-
ρεται βιβλία τρία μὲν ἱστορίας τῶν κατὰ Λιβύην, ἀπεσταλ-
μένα Διονυσίῳ g)· ἓν δὲ ἐν ᾧ διάλογοι πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ
84. μὲν Ἀττίδι, οἱ δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ γεγραμμένοι εἰδέ· Ἀρ-
ταβάζος, πρὸς τοὺς ναυαγούς, πρὸς τοὺς φυγάδας, πρὸς πτω-
χόν, πρὸς Λαΐδα, πρὸς Πῶρον, πρὸς Λαΐδα περὶ τοῦ κατόπ-
τρου, Ἑρμείας, Ἐνύπνιον, πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς πώλου, Φι-
λόμηλος, πρὸς τοὺς οἰκείους, πρὸς τοὺς ἐπιτιμῶντας ὅτι πέ-
πτηται οἶνον παλαιὸν καὶ ἑταίρας, πρὸς τοὺς ἐπιτιμῶντας
ὅτι πολυτελῶς ὀψωνεῖ, Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀρήτην τὴν θυγατέ-
ρα h), πρὸς τὸν εἰς Ὀλυμπίαν γυμνάζοντα ἑαυτόν, Ἐρώτησις,

f) διαλλάξῃ. Edit. Froben. διαλέξῃ.
g) Διονυσίῳ. Edit. Froben. παρὰ διονυσίῳ.

la? et ille, Grato, inquit, animo: Memento ergo, ait Aristippus, quod ad te, quum maior essem natu, prior accessi. et Aeschines, Recte, inquit, per Iunonem dixisti: nam me multo profecto melior es: ego enim inimicitiarum, tu amicitiae princeps fuisti. Et ista quidem de illo referuntur. Fuerunt autem Aristippi quattuor. Primus iste de quo nobis sermo est: secundus qui Arcadiae historiam scripsit: tertius, qui quod a matre doctus esset, μητροδίδακτος dictus est, prioris nepos ex filia: quartus, ex nova Academia profectus. Huius autem Cyrenaici philosophi libri memorantur hi: tres historiae Libycae libri ad Dionysium missi, dialogi viginti quinque, alii quidem Attica, alii vero Dorica locutione scripti. Sunt autem hi: Artabazus, ad naufragos, ad fugitivos, ad mendicum, ad Laidem, ad Porum, ad Laidem de speculo, Hermias, Somnium, ad eum qui praerat poculo, Philomelus, ad domesticos, ad increpantes quod vetus vinum scortaque possideret, ad vituperantes quod magnifice instrueret mensam, Epistola ad Areten filiam, ad eum qui se ipsum exercebat ad Olympia, Interrogatio, alia Inter-

Digitized by Google

ἄλλη Ἐρωτήσεως, ἄλλη πρὸς Διονύσιον, ἄλλη ἐπὶ τῆς εἰκόνος, ἄλλη ἐπὶ τῆς Διονυσίου θυγατρός, πρὸς τὸν δόξαντα ὑπερόπτως ἔχειν αὐτοῦ, πρὸς τὸν συμβουλεύειν ἐπιχειροῦντα. ἔνιοι δὲ καὶ δεκαβίβλῳ αὐτὸν φασιν ἐξ γεγραφέναι, οἱ δ' οὐδὲ ὅλως γράψαι· ἐν οἷς καὶ Σωσικράτης ὁ Ῥόδιος. κατὰ δὲ Σωτίωνα 85. καὶ ἐν δευτέρῳ καὶ Πανατίου ἔστιν αὐτῷ συγγράμματα τάδε· περὶ παιδείας, περὶ ἀρετῆς, Προτρεπτικός, Ἀρταβάζος, Ναυαγοί, Φυγάδες, Διατριβῶν ἓξ, Χρειῶν τρία, πρὸς Λαΐδα, πρὸς Πῶρον, πρὸς Σωκράτην, περὶ τύχης. τέλος δ' ἀπέφαινε τὴν ἡδονὴν εἶναι εἰς αἴσθησιν ἀναδιδομένην. Ἡμεῖς δ' ἐπειδὴ VII. τὸν βίον ἀνεγράψαμεν αὐτοῦ, φέρε νῦν διέλθωμεν τοὺς ἀπ' αὐτοῦ Κυρηναϊκούς, οἵτινες ἑαυτοὺς οἱ μὲν Ἡγησιακούς, οἱ δὲ Ἀννικερείους, οἱ δὲ Θεοδωρείους προσανόμαζον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπὸ Φαίδωνος, ὧν τοὺς κορυφαιοτάτους Ἐρετριακοὺς ἔχειν οὕτως i)· Ἀριστίππου διήκουσεν ἡ θυγάτηρ 86. Ἀρήτη καὶ Αἴθιοψ k) Πτολεμαεὺς καὶ Ἀντίπατρος Κυρηναῖος· Ἀρήτης δὲ Ἀριστίππος ὁ μητροδίδακτος ἐπικληθείς,

h) ἐπιστολὴ πρὸς Ἀρήτην τὴν θυγατέρα. Hanc tanquam spuriam rejecit Valckenarius Diatr. Eurip. p. 190.

i) Ἐρετριακοὺς ἔχειν οὕτως. Casaubonus Menagiusque coniiciebant Ἐρετριακοὺς ἀνόμαζον. ἔχει δὲ οὕτως. Improbat Rossius l. l. §. XIV. p. 86. sqq.

k) Αἰθίοψ. Scribebatur *alθίωψ*. Illud debetur Frobenio.

rogatio, Sententia ad Dionysium, alia de imagine, alia de Dionysii filia, ad eum qui arbitrabatur se contemptui et ignominiae haberi, ad eum qui consulere moliebatur. Quidam Exercitationum illum et sex libros explicuisse asserunt, alii prorsus scripsisse negant, ex quibus est Sosicrates Rhodius. Porro et Sotion in secundo et Panaetius haec illum scripsisse referunt: de disciplina, de virtute, Exhortatorius, Artabazus, Naufragi, Fugitivi, Exercitationum libri sex, Sententiarum libri tres, ad Laidem, ad Porum, ad Socratem, de fortuna. Finem vero definivit lenem motum ad sensum emanantem. Age vero, quoniam ipsius vitam descripsimus, nunc eos qui ab illo fluxere, Cyrenaicos suo ordine prosequamur. Ex his alii quidem Hegesiacos, Annicerios alii, alii Theodorios se ipsos appellavere. Sed et illos etiamnum qui a Phaedone manarunt, ex quibus Eretrici nobilissimi sunt, recognoscamus. Aristippum audivit Arete filia et Aethiops ex Ptolemaide et Cyrenaeus Antipater: Aretae vero auditor fuit Aristippus, matris discipulus cognominatus: cius vero Theo-

Digitized by Google

οὗ Θεόδωρος ὁ ἄθεος, εἶτα θεός. Ἀντιπάτρου δ' Ἐπιτιμήδης Κυρηναῖος, οὗ Παραιβάτης, οὗ Ἡγησίας ὁ πεισιθάνατος VIII. καὶ Ἀννίκερις ὁ Πλάτωνα λυτρωσάμενος l). Οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τῆς Ἀριστίππου μείναντες καὶ Κυρηναϊκοὶ προσαγορευθέντες δόξαις ἐχρῶντο τοιαύταις· δύο εἶδη διέστειλε, πόνον καὶ ἡδονήν· τὴν μὲν λείαν κίνησιν, τὴν ἡδονήν, 87. τὸν δὲ πόνον τραχεῖαν κίνησιν m). μὴ διαφέρειν δὲ ἡδονὴν ἡδονῆς, μηδὲ ἡδὺν τι n) εἶναι· καὶ τὴν μὲν εὐδαιμονικὴν o) πᾶσι ζώοις, τὸν δ' ἀποκρουστικὸν p) ἡδονὴν μόνοις τὴν τοῦ σώματος, ἣν καὶ τέλος εἶναι, καθά φησι καὶ Πανσίτιος ἐν τῷ περὶ τῶν αἱρέσεων, οὐ τὴν καταστηματικὴν ἡδονὴν τὴν ἐπ' ἀναιρέσει ἀλγηδόνων καὶ οἷον ἀνοχλησίαν q), ἣν ὁ Ἐπίκουρος ἀποδέχεται, τέλος εἶναι φησιν r). δοκεῖ δ' αὐτοῖς καὶ τέλος εὐδαιμονίας διαφέρειν. τέλος μὲν γὰρ εἶναι τὴν κατὰ μέρος ἡδονήν, εὐδαιμονίαν δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παροχθεῖσαι καὶ

l) ὁ Πλάτωνα λυτρωσάμενος. Librarie deberi putat Menagius.
m) τὴν μὲν λείαν — τραχείαν κίνησιν. Menagius coni. τὴν μέν, λείαν κίνησιν· τὸν δέ, τραχείαν κίνησιν. Proba.
n) ἡδύν τι. Edit. Froben. ἰδιόν τι. Menag. ἡδεῖόν τι. Correxit Casaubonus cum Menagio in obss.
o) εὐδοκητήν. Edit. Froben. εὐδοκιτήν.
p) ἀποκρουστικόν. Menagius coni. ἀπόκρουστον.
q) ἀνοχλησίαν. Vid. Lobeck. Parergg. ad Phrynich. p. 730.
r) φασί. Menagius coni. φάς, ad Epicurum referens.

dorus, qui primo ἄθεος, deinde θεὸς appellatus est. Antipatrum Epitimedes Cyrenaeus audivit: eius Paraebates auditor fuit: Paraebatis Hegesias qui πεισιθάνατος est dictus et Anniceris a quo Plato redemptus est. At enim qui in Aristippi disciplina permanserunt et ab illo Cyrenaici sunt appellati, hisce opinionibus utuntur. Duas perturbationes ponunt, dolorem et voluptatem: voluptatem lenem motum, dolorem vero asperum motum appellantes. Nihil differre a voluptate voluptatem, neque esse alterum iucundum alterum: atque illam quidem cunctas animantes appetere, hanc autem aspernari. Voluptatem autem corporis intelligunt, quam et finem esse dicunt, ut etiam Panaetius in libro de Sectis tradit, non tamen eam quae stabilis sit et in privatione dolorum consistit, et quasi turbationis immunitatem, quam probat Epicurus, finem esse dicunt. Videtur autem eis finis a beata vita differre: finem quippe esse particularem voluptatem, beatam autem vitam sive felicitatem voluptatum particularium contatare conventu, quibus et praeteritae comme-

Digitized by Google

καὶ μέλλουσας. εἶναί τε τὴν μερικὴν ἡδονὴν δι' αὐτὴν αἱρε- 88.
τήν·) τὴν δ' εὐδαιμονίαν οὐ δι' αὐτήν, ἀλλὰ διὰ τὰς κατὰ μέρος ἡδονάς. πίστιν δ' εἶναι τοῦ τέλους τ) εἶναι τὴν ἡδονὴν τὸ ἀπροαιρέτως ἡμᾶς ἐκ παίδων ἐφιεσθαι πρὸς αὐτήν, καὶ γυμνοῦντας αὐτῆς μηθὲν ἐπιζητεῖν μηδέν τε οὕτω φεύγειν ὡς τὴν ἐναντίαν· αὐτῇ ἀλγηδόνα. εἶναι δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν κἂν ἀπὸ νοσηματώδων υ) γένηται, καθά φησιν Ἱππόβοτος ἐν τῷ περὶ τῶν αἱρέσεων. εἰ γὰρ καὶ ἡ πρᾶξις ἄτοπος εἴη, ἀλλ' οὖν ἡ ἡδονὴ δι' αὐτὴν αἱρετὴ καὶ ἀγαθόν. ἡ δὲ 89.
καθ' ἀλγοῦντος ἀναλίσκεσις, ὡς αἱρητέα παρ' Ἐπικούρῳ, δοκεῖ αὐτοῖς μὴ εἶναι ἡδονή· οὐδὲ ἡ ἀηδονία φ) ἀλγηδών. ἐν πᾶσι γὰρ εἶναι ἀμφότερα, μὴ οὔσης τῆς ἀπουσίας ἢ τῆς ἀπουσίας κινήσεως, ἐπεὶ ἡ ἀπουσία οἱονεὶ καθεύδοντός ἐστι κατάστασις. δύνασθαι δέ φασι γ) καὶ τὴν ἡδονὴν τινας μὴ αἱρεῖσθαι κατὰ διαστροφήν· οὐ πάσας μέντοι τὰς ψυχικὰς ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας ἐπὶ σωματικαῖς ἡδοναῖς καὶ ἀλγηδόσι γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἐπὶ φιλῇ τῇ τῆς πατρίδος εὐημερίᾳ ἥπερ τῇ

s) αἱρετήν. Menag. omittit.
t) τέλος. Edit. Froben. τέλους.
u) ἀσχηματίστων. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 383.
φ) ἀηδονία. Vid. Lobeck. Parergg. ad Phrynich. p. 729.
γ) δύνασθαι δέ φασι. Edit. Froben. δύνασθαί φησι.

merantur et futurae. Particularem quoque voluptatem propter se eligendam, felicitatem vero non propter se ipsam, sed propter particulares voluptates expetendam. Testimonio nobis esse, finem habendam voluptatem, quod a pueris hanc nobis natura conciliaverit etiam absque iudicio rationis: et quum illa fruimur, nihil amplius inquirimus, quodque nihil aeque ac dolorem ei contrarium fugimus. Voluptatem praeterea bonum esse, etiamsi a turpissimis provenisset rebus, ut sit Hippobotus in libro de Sectis. Si enim foeda sit actio, voluptatem tamen per se ipsam eligendam esse, bonumque existimandam. Porro illa doloris amotio quam tuetur Epicurus, eis non videtur voluptas esse, neque privatio voluptatis dolor: utraque enim esse in motu constituta, quum non sit motus doloris voluptatisque privatio. Quippe doloris illa vacatio veluti dormientis status est. Posse quosdam etiam voluptatem unicuique appetere per animi perversionem: non tamen omnes animi voluptates ac dolores in corporis voluptatibus et doloribus fieri: quippe qualibet simplices ex patriae prosperitate sive privata felicitate gau-

Digitized by Google

ἴδῃ χαρὰν ἐγγίνεσθαι z). ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ μνήμην τῶν ἀγαθῶν ἢ προσδοκίαν ἡδονὴν φασιν a) ἀποτελεῖσθαι· ὅπερ
90. ἤρεσεν Ἐπικούρῳ. ἐκλύεται b) γὰρ τῷ χρόνῳ τὸ τῆς ψυχῆς κίνημα. λέγουσι δὲ μηδὲ κατὰ ψιλὴν τὴν ὄρασιν ἢ τὴν ἀκοὴν ἥδεσθαι ἡδονάς. τῶν γοῦν μιμουμένων θρήνους ἡδέως ἀκούομεν, τοῖν δὲ κατὰ ἀλήθειαν ἀηδῶς. μέσας τε καταστάσεις ἀνύμαζον ἀηδονίαν καὶ ἀπονίαν. πολὺ μέντοι τῶν ψυχικῶν τὰς σωματικὰς ἀμείνους εἶναι, καὶ τὰς ὀχλήσεις χείρους τὰς σωματικάς· ὅθεν καὶ ταύτας πολάζεσθαι μᾶλλον τοὺς ἁμαρτάνοντας. χαλεπώτερον γὰρ τὸ πονεῖν, οἰκειότερον δὲ τὸ ἡδεσθαι bb) ὑπολάμβανον. ἔνθεν καὶ πλείονα οἰκονομίαν περὶ θάτερον ἐποιοῦντο. διὸ καὶ καθ' αὑτὴν c) αἱρετὴν οὖσαν τὴν ἡδονὴν τὰ ποιητικὰ ἐνίων ἡδονῶν ὀχληρὰ πολλάκις δύνασθαι· ὡς δυσχολώτατον αὐτοῖς φαίνεσθαι τὸν ἀθροίσαντα
91. τῶν ἡδονῶν εὐδαιμονίαν ποιοῦντων d). αἱρέσεις δ' αὐτοῖς

z) χαρὰν ἐγγίνεσθαι. „Videtur quid deesse, v. c. ὡς καὶ τοὐναντίον, aut quid simile: nihil enim est, quod respondeat τῷ διὰ τοῦτο." Menagius.

a) φασιν. Edit. Froben. φησιν.

b) ἐκλίνεται. Casaubonus coni. ἐκλύεσθαι.

bb) ἥδεσθαι. Meric. Casaubonus coni. ἄχθεσθαι.

c) καθ' αὑτήν. Edit. Froben. κατὰ ταυτὴν. Menag. κατ' αὐτήν. Correxit Menagius.

d) τὸν ἀθροίσαντα τῶν ἡδονῶν εὐδαιμονίαν ποιούντων. Edit. Froben. cum cod. Arund. εὐδαιμονίαν μὴ ποιούντων. Cantabr. ποιοῦντες. Stephani lectionem μὴ ποιοῦντα deleta negatione praeoptabat Menagius, sed insuper coniiciens ποιουσῶν. At ποιούντων recte tuentur edit. Aldobrand. et Menag. itemque V. D. in Miscell. Obss.

dium gigni. Immo ne ex memoria quidem seu exspectatione bonorum voluptatem perfici dicunt: quod placet Epicuro. Nam tempore motum animi effluere. Quin ne solo quidem visu vel auditu voluptates constare posse, quando et eos qui lamentationes imitantur libenter audimus, veras autem illibenter atque iniucunde. Porro privationem huiusmodi aut voluptatis aut doloris medios status appellabant. Longe tamen esse praestantiores corporum quam animorum voluptates, deteriorescque corporis quam animi affectiones: quocirca et his peccantes magis cruciari. Durius quippe dolere, laetari vero familiarius et gratius arbitrabantur, quocirca et maior illis erat corporis cura quam animi. Unde quum inde quoque constet per se eligendam voluptatem, pleraque tamen quae sunt efficientia quarundam voluptatum, quum sint molesta, saepe adversari: ut difficillima eis videatur voluptа-

Digitized by Google

μήτε τὸν σοφὸν πάντα ἡδέως ζῆν, μήτε πάντα φαῦλον ἐπιπόνως, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον. ἁρμεῖ δὲ κἂν κατὰ μίαν τὰς προσπιπτούσας ἡδέως ἐπανάγῃ. τὴν φρόνησιν ἀγαθὸν μὲν εἶναι λέγουσιν, οὐ δὲ ἑαυτὴν δὲ αἱρετήν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐξ αὐτῆς περιγινόμενα· τὸν φίλον τῆς χρείας ἕνεκα· καὶ γὰρ μέρος ἀνάγκης, μέχρις ἂν παρῇ, ἀσπάζεσθαι. τῶν ἀρετῶν ἐνίας καὶ περὶ τοὺς ἄφρονας συνίστασθαι. τὴν σωματικὴν ἄσκησιν συμβάλλεσθαι πρὸς ἀρετῆς ἀνάληψιν. τὸν σοφὸν μήτε φθονήσειν μήτε ἐραστὴν ἔσεσθαι ἢ δεισιδαιμονήσειν·ε) γίνεσθαι γὰρ ταῦτα παρὰ κενὴν δόξαν. λυπήσεσθαι μέντοι καὶ φοβήσεσθαι· φυσικῶς γὰρ γίνεσθαι. καὶ τὸν πλοῦτον δὲ ποιητικὸν ἡδονῆς εἶναι, οὐ δὲ αὐτὸν αἱρετόν. τά τε πάθη καταληπτά. ἔλεγον οὖν αὐτά, οὐκ ἀφ' ὧν γίνεται. ἀφίσταντο δὲ καὶ τῶν φυσικῶν διὰ τὴν ἐμφαινομένην ἀκαταληψίαν· τῶν δὲ λογικῶν διὰ τὴν εὐχρηστίαν ἥπτοντο. Μελίαγρος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ δοξῶν καὶ Κλειτόμαχος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν αἱρέσεων φασὶν αὐτοὺς ἄχρηστα ἡγῆσθαι τό τε φυσικὸν μέ- 92.

a. 1738. Vol. III. Tom. I. p. 151. Cf. Hermann. ad Viger. p. 715. sq. ed. tert.

e) δεισιδαιμονήσειν. Edit. Froben. δεισιδαιμονίσειν.

tum congeries, quae beatam vitam efficere possint. Placet autem eis neque sapientem semper in voluptate vivere, neque rursus insipientem semper in dolore, verum maiore ex parte sic utrumque affici. Satis autem esse, si quis vel per unam incidentem voluptatem suaviter afficiatur. Prudentiam quidem bonum esse asserunt, non autem propter se ipsam appetendam, sed eorum gratia quae nobis ex illa proveniant. Amicum necessitatis causa amplectendum. Nam et corporis partes quamdiu adsunt, adamari. Virtutes quasdam imprudentibus quoque communes esse. Corporis exercitationem conferre ad virtutem capessendam. Sapientem nunquam invidia laboraturum, neque cupiditati neque superstitioni unquam cessurum: ista enim ex inani opinione contingere. Metu tamen et dolore pulsari: id quippe naturaliter fieri. Divitias praeterea voluptates efficere, neque per se appetendas. Perturbationes item comprehendi posse dicebant, non autem etiam ex quibus fiunt, sed ipsas. Naturalium rerum inquisitionem omittebant, quod comprehendi non posse manifesto colligerent. Eloquentiam propter summum eius usum attingebant. Tamen Meleagri sententia est in secundo de Opinionibus et Clitomachi in primo de Sectis eos et physicam et dialecticam aeque aspernari. Posse enim et

Digitized by Google

ρος καὶ τὸ θεαλεπτικόν. δύνασθαι γὰρ καὶ εὖ λέγειν καὶ δυσεδαιμονίας ἐκτὸς εἶναι καὶ τὸν περὶ θανάτου φόβον ἐκφεύ-
93. γειν τὸν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν λόγον ἐκμεμαθηκότα. μηδέν τε εἶναι φύσει δίκαιον ἢ καλὸν ἢ αἰσχρόν, ἀλλὰ νόμῳ καὶ ἔθει. ὁ μέντοι σπουδαῖος οὐδὲν ἄτοπον πράξει διὰ τὰς ἐπιπεμπούσας ζημίας καὶ δόξας· εἶναι δὲ τὸν σοφόν, προκοπὴν τε *f*) ἀπολείποντα καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. φασὶ δὲ καὶ λυπεῖσθαι ἄλλον ἄλλου μᾶλλον, καὶ τὰς αἰσθήσεις μὴ
IX. πάντοτε ἀληθεύειν. Οἱ δὲ Ἡγησιακοὶ λεγόμενοι σκοποὺς μὲν εἶχον τοὺς αὐτούς, ἡδονὴν καὶ πόνον. μήτε δὲ χάριν τιν *g*) εἶναι μήτε φιλίαν μήτε εὐεργεσίαν, διὰ τὸ μὴ δι' αὐτὰ ταῦτα αἱρεῖσθαι ἡμᾶς αὐτά, ἀλλὰ διὰ τὰς χρείας αὐτάς, ἂν
94. ἀπόντων μηδ' ἐπεῖνα ὑπάρχειν. τὴν εὐδαιμονίαν ὅλως ἀδύνατον εἶναι· τὸ μὲν γὰρ σῶμα πολλῶν ἀναπεπλῆσθαι παθημάτων, τὴν δὲ ψυχὴν συμπαθεῖν τῷ σώματι καὶ ταράττεσθαι, τὴν δὲ τύχην πολλὰ τῶν κατ' ἐλπίδα κωλύειν· ὥστε διὰ ταῦτα ἀνύπαρκτον τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι. τήν τε ζωὴν καὶ τὸν θάνατον αἱρετόν. φύσει τε οὐδὲν ἡδὺ ἢ ἀηδὲς ὑπε-

f) εἶναι δὲ τὸν σοφόν, προκοπήν τε. Legebatur εἶναι δὲ τὸν σοφὸν προκοπήν τε. Correxit Casaubonus.

g) χάριν τι. Edit. Froben. χάριν τινά.

apte dicere et extra superstitionem esse mortisque metum effugere, qui rationem bonorum malorumque didicerit. Nihilque natura iustum esse aut honestum vel turpe, sed consuetudine ac lege. Vir tamen bonus nihil agit perperam ob imminentia damna opinionesque sinistras evitandas: esse autem sapientem. Atque etiam profectum quendam in philosophia vel in caeteris bonis et honestis artibus relinquunt. Aiunt et dolore affici alium alio magis, sensusque non semper vera nuntiare. Verum enim vero ii qui dicuntur Hegesiaci eandem sane de voluptate ac dolore habuere sententiam: praeterea neque gratum esse aliquid, neque amicitiam, neque beneficentiam, quod ista non per se ipsa appetamus, sed usus ac necessitatis gratia ac propter ea, quae si abiant, illa ne subsistere quidem. Fieri autem non posse ut cumulate contingat beata vita: corpus quippe morbis multis passionibusque affligi, animum vero simul cum corpore pati et una turbari, complura item quae speremus a fortuna impediri: propter ista igitur atque huiusmodi beatam vitam non posse obtineri. Vitam praeterea ac mortem eligendam.

Digitized by Google

λάμβανον h)· ὑπὲ δὲ σπάνιν ἢ ξένωσιν ἢ πόρον τοὺς μὲν ἡδεσθαι, τοὺς δ' ἀηδῶς ἔχειν πενίαν καὶ πλοῦτον πρὸς ἡδονῆς λόγον εἶναι οὐδέν· μὴ γὰρ διαφερόντως ἥδεσθαι τοὺς πλουσίους ἢ τοὺς πένητας. δουλείαν ἐρίσης ἐλευθερίᾳ ἀδιάφορον πρὸς ἡδονῆς μέτρον, καὶ εὐγένειαν δυσγενείᾳ, καὶ δόξαν ἀδοξίᾳ. καὶ τῷ μὲν ἄφρονι τὸ ζῆν λυπτελὲς εἶναι· τῷ δὲ 95. φρονίμῳ ἀδιάφορον. τὸν τε σοφὸν ἑαυτοῦ ἕνεκα πάντα πρᾶξειν· οὐδένα γὰρ ἡγεῖσθαι τῶν ἄλλων ἐρίσης ἄξιον αὑτοῦ. κἂν γὰρ τὰ μέγιστα δρᾳῇ περ' ἄλλου i) παρποῦσθαι, μὴ εἶναι ἀντάξια ὧν αὐτὸς παράσχοι. ἀγήρουν δὲ καὶ τὰς φιλοτησίας οὐκ ἀριθρούσας τὴν ἐπίγνωσιν, τῶν τ' αὐλόγως k) φαινομένων πάντα πράττειν. ἔλεγον τὰ ἁμαρτήματα συγγινώσιμα ἔνια εἶναι kk)· οὐ γὰρ ἑκόντα ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ γίνεσθαι παρὰ δόξαν l). καὶ μὴ μισήσειν, μᾶλλον δὲ μεταδιδάξειν. τὸν τε σοφὸν οὐχ οὕτω πλουτήσειν ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν αἱρέσει, ὡς ἐν τῇ τῶν κακῶν φυγῇ, τέλος τιθέμενον τὸ μὴ ἐπιπόνως ζῆν 96. καθ' ὑπερβολήν. ὃ δὴ προαγίγνεσθαι τοῖς ἐπιμορφάσασι περὶ τὰ

h) ἐπιλάμβανον. Menag. ἐπιλάμβανον. Illud praeter Froben. et Stephan. confirmant codd. Cantabr. et Arund.

i) ἄλλου. Legebatur αὐτοῦ. Emendavit Menagius in obss.

k) αὐλόγως. Edit. Froben. ἀλόγως. Mario Casaubonus coni. τὸ εὐλόγως φαινόμενον πάντα πράττειν.

kk) συγγίνειν. Casaubonus coni. συγγίνειν δεῖν.

l) παράδοξον. Menag. παραγινομένων.

Natura item suave atque insuave nihil opinabantur: caeterum propter rerum vel raritatem vel novitatem vel satietatem laetari alios, alios angi. Divitias vel pauperiatem nihil ad voluptatis valere rationem; neque enim aliter ea voluptate divites quam pauperes affici. Servitutem aeque atque libertatem, nobilitatem atque ignobilitatem, gloriam vel ignominiam nihil differre ad voluptatis modum. Atque insipienti quidem expedire, si vivat, id vero sapienti indifferens esse. Sapientem sui ipsius gratia cuncta facturum: alium quippe neminem aeque ac se dignum arbitrari. Quamlibet enim ingentia videatur ab alio consequutus, non tamen eorum quae ipse praestiterit, merita aequare. Tollebant et sensus, quod certam non inferunt notionem. Item quae rationi consentanea videantur omnia facienda. Peccata veniam dicebant promereri: neque enim sponte aliquem peccare, sed aliqua perturbatione coactum. Non odio quemquam habiturum, sed potius eruditurum. Sapientem non adeo in bonorum electione inhaesurum, ut in malorum fu-

Digitized by Google

X. τοιαύτην τῆς ἡδονῆς. Οἱ δ' Ἀννικέρειοι τὰ μὲν ἄλλα κατὰ ταὐτὰ τούτοις. ἀπείλητον δὲ καὶ φίλον ἐν βίῳ καὶ χάριν καὶ πρὸς γονέας τιμὴν καὶ ὑπὲρ πατρίδος τι πράξειν. ὅθεν διὰ ταῦτα, κἂν ὀχλήσεις ἀναδέξηται ὁ σοφός, οὐδὲν ἧττον εὐδαιμονήσει, κἂν ὀλίγα ἡδέα παρεγένηται αὐτῷ. τὴν τε τοῦ φίλου εὐδαιμονίαν δι' αὐτὴν μὴ εἶναι αἱρετήν· μηδὲ γὰρ ἀσθενῆ τῷ πέλας ὑπάρχειν. μὴ εἶναί τε αὐτάρκη τὸν λόγον πρὸς τὸ θαρρῆσαι καὶ τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπεράνω γενέσθαι· δεῖν δὲ ἀνατίζεσθαι διὰ τὴν ἐκ παίδων συντραφεῖσαν
97. ἡμῖν φαυλην διάθεσιν. τόν τε φίλον μὴ διὰ τὰς χρείας μόνον ὑποδέχεσθαι, ἂν ὑπολειπόντων μὴ ἐκστρέφεσθαι· ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν γεγονυῖαν σύνοιαν, ἧς ἕνεκα καὶ πόνους ὑπομένειν m). καίτοι νοθέμενον ἡδονὴν τέλος καὶ ἀχθόμενόν ἐπὶ τῷ στέρεσθαι αὐτῆς ὅμως ἐκνευίως ὑπομένειν διὰ τὴν πρὸς
XI. τὸν φίλον στοργήν. Οἱ δὲ Θεοδώρειοι κληθέντες τὴν μὲν ὀνομασίαν ἔσχηκαν ἀπὸ Θεοδώρου τοῦ προγεγραμμένου, καὶ δό-
XII. γμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῦ. Ἦν δὲ ὁ Θεόδωρος πανταπασὶν

m) ὑπομένειν. Casaubonus cons. hic et infra ὑπομενεῖν.

ga finem constituendo, ut neque in labore neque in dolore vivatur. Idque eos assequi qui circa voluptatum materiam neutram in partem inclinationes sunt. Porro Annicerii in caeteris ab istis non dissentiunt. Relinquunt autem amicitiam in vita et gratiam, honoremque adversus parentes, et pro patria praeclarum aliquod facinus. Quocirca quamvis molestias sapiens ac negotia subeat, nihilominus beate victurum; etsi minimum voluptatis illi suppetierit. Amici felicitatem non per se appetendam: neque enim proximi patere sensui, neque satis esse in ratione momenti, ut confidere possimus et multorum opinione celsiores evadere: oportere vero in optimis quibusque assuefieri propter inolitam et inveteratam nobis affectionem vitiosam. Amicum non propter usum ac necessitatem solum suscipiendum, quae profecto si desinit, non erit ille aversandus: verum etiam propter ipsam benevolentiam, cuius gratia dolores quoque esse subeundos. Quamvis enim finem in voluptate constituant doleantque si illa privari contingat, sponte tamen sustinendos labores volunt pro summo in amicum studio affectuque singulari. Qui autem Theodorii sunt appellati, a Theodoro quem praediximus traxere cognomen, eiusque decretis usi sunt. Porro Theodorus ipse omnes de diis opiniones susti-

Digitized by Google

ὑπομνῆσαι τοὺς περὶ Θεῶν δόξας· καὶ αὐτοῦ περιέχομεν βιβλίον ἐπιγεγραμμένον περὶ Θεῶν, οὐκ εὐσταθοῦντος· ἐξ οὗ φασιν Ἐπίκουρον τὰ πλεῖστα λαβόντα συγγράφειν. ἤκουσε δὲ καὶ 98.
Ξενοκράτους ὁ Θεόδωρος καὶ Διονυσίου τοῦ διαλεκτικοῦ, παρ' οὗ φησιν Ἀντισθένης ἐν φιλοσόφων διαδοχαῖς. Τέλος δ' XIII.
ὑπέλαβον χαρὰν καὶ λύπην· τὴν μὲν διὰ φρονήσεως, τὴν δὲ διὰ ἀφροσύνην· ἀγαθὰ δὲ φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην, κακὰ δὲ τὰς ἐναντίας ἕξεις, μέσα δὲ ἡδονὴν καὶ πόνον. σοφὸν δὲ καὶ φίλιον, διὰ τὸ μήτε ἐν ἄφροσιν αὐτὴν εἶναι, μήτ' ἐν σοφοῖς· οὐδὲ μὴν ἐν μέσῃ τάξει χρείας ἀναιρεθείσης καὶ τὴν φιλίαν ἐπιδιὰ πόνου· οὐδὲ δὲ σοφοὺς αὐτάρκεις ὑπάρχοντας μὴ δεῖσθαι φίλων. ἔλεγε δὲ καὶ εὔλογον εἶναι τὸν σπουδαῖον μὴ ἐγγαμεῖν ὑπὲρ τῆς περιβολῆς αὐτοῦ· τὸ γὰρ ἀποβαλλειν ρ) τὴν φρόνησιν ἕνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων ὠφελείας εἶναι κακόν. 99.
τρέφειν τὸν πόνον. πλήρωμα τε καὶ μυστηρίου καὶ προνοήτου ἐν παιδοῖ· μηδὲν γὰρ εἶναι τοιοῦτον οἰκτρὸν φύσει, τῆς δικαίας αὐτοῦς δόξης πεφρονηκυίας q), ἢ σύμπασα ἕνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων συνοχῆς· φανερὰς δὲ τοῖς ἐρωμένοις εἶναι τοῦτο ὑφ' οὗτος ὑφ' οὗτος χρήσασθαι τὸν σοφόν. διὸ καὶ τοιούτους λόγους

a) τὰ πλείστα λαβόντα. B λαβόντα τὰ πλείστα.
o) αὐτόν. Menag. ἑαυτόν.
p) ἀποβαλλειν. Menag. ἀποβαλεῖν.
q) πεφρονηκυίας. Edit. Probem. πεφρόνηκε.

Mt. Denique librum ipsius de iis inscriptum offendimus non contemnendum, ex quo et Epicurum complura sumpsisse asserunt. Audivit autem Amisceridem Dionysiumque dialecticum, ut ait Antisthenes in philosophorum Successionibus. Finem opinatus est gaudium et moerorem: alterum constare prudentia, alterum vero imprudentia. Bona esse prudentiam atque iustitiam: mala vero contrarios habitus: media voluptatem et dolorem. Sustulit et amicitiam, quod ea neque insipientibus adsit neque sapientibus. In illis enim subesse opus amicitiam quoque evanescere. Sapientes vero quum sibi ipsis sufficiant, amicis non indigere. Probabile dicebat prudentem virum non se ipsum pro patria periculis exponere: neque enim pro insipientium commodis amittendam esse prudentiam. Eosque patriam mundum. Furta quoque et adulterio et sacrilegio, quum tempestivum erit, facturum operam sapientem. Nihil quippe horum turpe natura esse, si auferatur de hisce vulgaris opinio, quae e stultorum imperitorumque plebecula conflata est. Sapientem pu-

Digitized by Google

ἀρέσκει· „Ἆρά γε γυνὴ γραμματικὴ χρήσιμος ἂν εἴη σοφῷ ὅσῃ γραμματικὴ ἐστι;" „Ναὶ" „Καὶ παῖς καὶ νεανίσκος χρήσιμος ἂν εἴη σοφῷ ὅσον γραμματικός ἐστι;" „Ναί." „Οὐκοῦν καὶ γυνὴ καλὴ χρησίμη ἂν εἴη σοφῷ ἅτε καλή ἐστι, καὶ παῖς καὶ νεανίσκος καλὸς χρήσιμος ἂν εἴη σοφῷ ὅσον καλός ἐστι;" „Ναί." „Καὶ παῖς ἄρα καὶ νεανίσκος καλὸς πρὸς τοῦτ' ἂν εἴη χρήσιμος ὅπερ ὁ καλός ἐστι;" „Ναί." „Ἔστι δὲ χρήσιμος πρὸς τὸ πλησιάζειν;" ἂν δοκοῦσιν ἐπῆγεν. „Οὐκοῦν εἴ τις πλησιασμῷ χαίρει πρὸς ὅπερ χρήσιμός ἐστιν, οὐ διαφαίνει σὺ δ' ἄρα καλλιτρίχῳ χαίρειν σοφὸν πρὸς ὅσον χρήσιμόν ἐστι, διαμαρτήσεσθαι;" ταῦτα ἔλεγε XIV. διερωτῶν λόγῳ τῷ λόγῳ. Λαμπὶς δὲ ἔφη ποτ' αὐτὸν, Νὴ Δία νος αὐτὸν ἐρωτήσαντος οὕτως, „Ἀράγε, Θεόδωρε, ἄθεα φῆς τοῦτο καὶ εἶ;" ἐπινεύσαντος δὲ, „Ἀλλὰ δαίμονα ἴσως φῂς εἶναι θεούς." τοῦ δ' ὁμολογήσαντος, „Θεὸς εἶ ἄρα," ἔφη, δεξιούμενος αὐτὸν φιλοφρόνως, „Ἀλλ' οὐ μάθησε, καὶ λόγον τοῦτον καὶ πολλοὺς 101. ἂν ὁμολογήσαις εἶναι καὶ ἄλλα μυρία." ὁ δ' αὖ Θεόδωρος προσπαίζων ποτὲ Εὐρυκλείδῃ τῷ ἱεροφάντῃ, „Λέγε μοι," ἔφη, „Εὐρυκλείδη, τίνες εἰσὶν οἱ ἀσεβοῦντες περὶ τὰ μυστήρια;" εἰπόντος δ' ἐκείνου, „Οἱ τοῖς ἀμυήτοις αὐτὰ ἐκφέροντες." „Λέγε XV. βοῦς ἄρα," ἔφη, „καὶ σύ, τοῖς ἀμυήτοις διηγούμενος." Καὶ μὲν-

blice absque ullo pudore ac suspicione amicibus suis ser-
turum. Aiebatque istiusmodi argutiis. Nonne mulier litte-
ris instructa utilis erit, quia litterata est? ita. et puer iti-
dem et adolescens utilis erit, quia litteras callet? ita sane.
Et mulier igitur utilis est, quia pulchra est, et puer et ado-
lescens utilis erit, quia formosus est? ita sane. Puer igitur
et adolescens pulcher et ad hoc erit profecto utilis, ad quod
formosus natus est? assentiebatur. Est autem utilis ut ei quis
congrediatur. Quibus concessis inferebat, si quis ita natus
sit ejusmodi congressione quando id utile est, non peccabit,
neque igitur si natus pulchritudine, dum id utile est, pec-
cet. His igitur atque hujusmodi interrogationibus facilia auditores
capiebat. Videtur autem ideireo appellatus Deus, quod quum
illum Stilpo percontatus esset, Putasne, Theodore, te id esse
quod dicaris? atque ille fateretur: Deum esse, inquit; ei.
Id quum ille grate accepisset, subridens ait, Atqui, infelix,
inquit, ea ratione et graculum te esse fateeris et alia hujus-
modi innumera. Quum assideret aliquando Theodorus Eu-
ryclidi hierophantae, Dic mihi, ait, Eurycleides, quinam sint
qui circa mysteria impii sunt? quum respondisset eos esse
qui ea nondum initiatis aperirent: Et tu ergo, inquit, ves-

Digitized by Google

καὶ τὴν ὀλίγον ἐπιθύσαντες εἰς Ἄρειον ἀναχθῆναι πάγον, εἰ μὴ Δημήτριος αὐτὸν ὁ Φαληρεὺς ἐρρύσατο. Ἀμφικράτης δὲ ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν φησι καινὸν αὐτὸν πιεῖν κατασκευάσαντα. Διατρίβων δὲ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου ἀπέστειλε πρὸ' αὐτοῦ πρὸς Λυσίμαχον πρεσβευτήν. ὅτε καὶ παρρησιαζομένῳ φησὶν ὁ Λυσίμαχος, „Λέγε μοι, Θεόδωρε, οὐ σὺ ὁ ἐμπρήσας Ἀθήνησιν;" καὶ ὅς, „Ὀρθῶς ἀκήκοας· ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων πόλις οὐ δυναμένη με φέρειν, ὥσπερ ἡ Σεμέλη τὸν Διόνυσον, ἐξέβαλε." πάλιν δ' εἰπόντος τοῦ Λυσιμάχου, „Βλέπε ὅπως μὴ παρέλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἴς," „Οὐκ ἄν," ἔφη, „εἰ μὴ Πτολεμαῖος ἀποστείλῃ." Μύθρου δὲ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Λυσιμάχου παριστῶτος καὶ εἰπόντος, „Ἔοικας σὺ μὴ μόνον θεοὺς ἀγνοεῖν ἀλλὰ καὶ βασιλέας," „Πῶς," εἶπεν, „ἀγνοῶ ὅπου γε καὶ οἱ θεοῖς ἐχθροὶ ἅπαντα νομίζω." Φασὶ δέ ποτε ἐν Κορίνθῳ παρεγγενέσθαι αὐτὸν συχνοὺς ἐπαγόμενον μαθητάς, Μητροκλέα τε) δὲ τὸν κυνικὸν σκήπτρου πλήσαντα εἰπεῖν, „Σὺ δ' ὁ σοφιστὴς οὐκ ἂν τριακοσι ἔχοιτο μαθητῶν, εἰ λάχανα ἔπλυνες;" τὸν δ' ὑπολαβόντα εἰπεῖν σ), „Καὶ σὺ εἴπερ ἀνθρώποις σε) XV. 102. XVII.

τε) *Μητροκλέα.* Apud Berglerum ad Aleiphron. Epistt. III. 49. p. 636. scribitur est *Μητρόδωρον.*

σ) σὺ δ' ὁ σοφιστὴς — ὑπολαβόντα εἰπεῖν. Edit. Froben. omittit.

σε) ἀνθρώποις. Menag. τοῖς ἀνθρώποις.

pius es, qui ista nondum initiatis enarres. Parum autem abfuit, quin periclitaretur ne traheretur in Arium pagum, nisi eum Demetrius Phalereus eruisset. Amphicrates vero in libro de viris illustribus ait illum damnatum venenumque bibisse. Quum vero apud Ptolemaeum Lagi filium moraretur, legatus aliquando ad Lysimachum ab illo missus est. Magna vero fiducia utenti ait Lysimachus, Dic mihi, Theodore, nonne tu Athenis excidisti? et ille, Recte iudicas, inquit: nam me Atheniensium civitas ferre non valens, non secus ac Semele Dionysium, expulit. Rursus dicenti Lysimacho, Cave ne ulterius ad nos proficiscare, Non, inquit, revertar, nisi me mittat Ptolemaeus. Aderat Mythrus Lysimachi dispensator: is quum diceret, Videris non solum deos, verum et reges ignorare: Quo pacto, inquit, illos ignoro, quandoquidem te diis inimicum puto? Fertur quum aliquando Corinthum venisset magna discipulorum turba comitatus, et Metrocles Cynicus scandices ablnens ei diceret, At tu sophista nequaquam multis discipulis egeres, si olera diluceres; dixisse, Et tu si cum homini-

Digitized by Google

103. ἥδεως ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν τούτοις τοῖς ε) λυχνούχοις ἔχρω." τὸ ὅμοιον ἀναφέρεται, καθάπερ προείρηται, εἰς τε Διογένη καὶ Ἀρι-
XVIII. στιππον. Τοιοῦτος μὲν ὁ Θεόδωρος καὶ τούτους· τελευταῖον δ' εἰς Κυρήνην ἀπελθὼν καὶ Μάγα υ) συμβιοὺς ἐν πάνυ τιμῇ διετέλει τυγχάνων. ἔνθεν τὸ πρῶτον ἐκβαλλόμενος λέγεται χαριέν τι εἰπεῖν· ἔφη γάρ, „Καπῆλός φ) ποτε, ἄνδρες Κυρη-
XIX. ναῖοι, ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἑλλάδα με ἐξορίζοντες." Θεόδωροι δὲ γεγόνασιν εἴκοσι· πρῶτος Σάμιος, υἱὸς Ῥοίκου. οὗτός ἐστιν ὁ συμβουλεύσας ἀνθρακας ὑποτεθῆναι τοῖς θεμελίοις τοῦ ἐν Ἐφέσῳ νεώ· καθύγρου γὰρ ὄντος τοῦ τόπου τοὺς ἀνθρακας ἔφη τὸ ξυλῶδες ἀποβαλόντας αὐτὸ τὸ στερεὸν ἀπαθὲς ἔχειν ὕδατι. δεύτερος Κυρηναῖος, γεωμέτρης οὗ ἐδήπουσε Πλάτων· τρίτος ὁ προηγουμένως φιλόσοφος· τέταρτος οὗ τὸ φωνασκικὸν γ) φέρεται βιβλίον πάγκαλον z)·
104. πέμπτος ὁ περὶ τῶν νομοποιῶν πεπραγματευμένος, ἀρξάμενος ἀπὸ Τερπάνδρου· ἕκτος στωϊκός· ἕβδομος ὁ τὰ περὶ Ῥωμαίων πεπραγματευμένος· ὄγδοος Συρακόσιος a), περὶ τακτι-

t) τοῖς. Edit. Froben. et Menag. omittunt. Addidi cum Stephano et Berglero ad Aleiphron. Epistt. III. 49. p. 386.
u) *Μάγᾳ*. Legebatur *Μαρίᾳ*. Emendavit Palmerius apud Menagium p. 71. F. Cf. Meinekius Menandr. et Philem. Rell. p. XLIV.
x) *καπῆς*. H. Stephanus Praefat. ad Diog. Laert. corr. *καπῆλος*.
y) *φωνασκικόν*. Menag. *φωνασικόν*.
z) *πάγκαλον*. Edit. Froben. *πώμαλον*.
a) *Συρακόσιος*. Scribebatur *Συρακούσιος*.

bus conversari didicisses, profecto istis oleribus non uterere. Simile quiddam, ut suo loco diximus, de Diogene et Aristippo memoratur. Huiusmodi Theodori fuisse vitam ac doctrinam comperimus. Demum vero Cyrenen profectus apud Magam in pretio diu vixit: ubi quum primum eiiceretur, non illepidum quiddam dixisse fertur, Male, inquit, facitis, viri Cyrenaici, qui me ex Libya in Graeciam exulem agitis. Fuerunt autem Theodori viginti. Primus Samius Rhoeci filius, qui consuluit carbones fundamentis Ephesini templi subiici. nam quum humidus esset locus, carbones ait rejecta ligni natura soliditatem accipere humori inviolabilem. Secundus Cyrenaicus geometra, cuius et Plato auditor fuit: tertius hic ipse philosophus: quartus cuius fertur libellus de vocis exercitatione: quintus qui de modulatoribus scripsit, a Terpandro initium sumens: sextus Stoicus: septimus qui Romanas res conscripsit: octavus Syracusanus, qui de re militari scripsit: nonus Byzantius, in causis civili-

Digitized by Google

ων γεγραφως· ἕνατος Βυζάντιος, δ b) ἀπὸ λόγων πολιτικῶν· δέκατος ὁμοίως, οὗ Ἀριστοτέλης μνημονεύει διὰ τῆς ἐπιτομῆς τῶν ῥητόρων· ἑνδέκατος Θηβαῖος, ἀνδριαντοποιός· δωδέκατος ζωγράφος, οὗ μέμνηται Πολέμων· τρισκαιδέκατος ζωγράφος, Ἀθηναῖος, ὑπὲρ οὗ γράφει Μηνόδοτος· τεσσαρεσκαιδέκατος Ἐφέσιος, ζωγράφος, οὗ μέμνηται Θεοφάνης ἐν τῷ περὶ γραφικῆς· πεντεκαιδέκατος ποιητὴς ἐπιγραμμάτων· ἑκκαιδέκατος c) γεγραφως περὶ ποιητῶν· ἑπτακαιδέκατος ἰατρός, Ἀθηναίου μαθητής· ὀκτωκαιδέκατος Χῖος, φιλόσοφος στωϊκός· ἐνεακαιδέκατος Μιλήσιος, καὶ αὐτὸς στωϊκὸς φιλόσοφος· εἰκοστὸς ποιητὴς τραγῳδίας.

b) δ'. Restituit Menagius in obss. p. 72. A.
c) ἑκκαιδέκατος. Edit. Frober. ἑξκαιδέκατος.

bus clarus: decimus similiter, cuius et Aristoteles in oratorum Epitome mentionem facit: undecimus Thebanus, sculptor: duodecimus pictor, cuius et Polemo meminit: decimus tertius Atheniensis, pictor, de quo Menodorus scribit: decimus quartus Ephesius, pictor, cuius Theophanes in libro de pictura meminit: decimus quintus epigrammatum poeta: decimus sextus qui de poetis scripsit: decimus septimus medicus, Athenaei discipulus: decimus octavus Chius, philosophus Stoicus: decimus nonus Milesius, et ipse philosophus Stoicus: vicesimus tragoediarum scriptor.

Digitized by Google

CAPUT IX.

ΦΑΙΔΩΝ.

I. Φαίδων Ἠλεῖος, τῶν εὐπατριδῶν, συνεάλω τῇ πατρίδι καὶ
105. ἠναγκάσθη στῆναι ἐπ' οἰκήματος· ἀλλὰ τὸ θυρίον προστε-
θεὶς a) μετεῖχε Σωκράτους, ἕως αὐτὸν λυτρώσασθαι τοὺς
περὶ Ἀλκιβιάδην ἢ Κρίτωνα προὔτρεψε· καὶ τοὐντεῦθεν ἐλευ-
θερίως ἐφιλοσόφει. Ἱερώνυμος δ' ἐν τῷ περὶ ἕξεως καθα-
II. πτόμενος δοῦλον αὐτὸν εἴρηκε. Διαλόγους δὲ συνέγραψε γνη-
σίους μὲν Ζώπυρον, Σίμωνα καὶ διαταζόμενον b) Νικίαν,
Μήδιον c), ὃν φασί τινες Αἰσχίνου, οἱ δὲ Πολυαίνου· Ἀν-
τίμαχον ἢ Πρεσβύτας· καὶ οὗτος διεστάζεται· Σκυθικοὺς λό-
III. γους d)· καὶ τούτους τινὲς Αἰσχίνου φασί. Διάδοχος δ' αὐτοῦ

a) τὸ θυρίον (scribebatur θύριον) προστιθείς. Casaubonus sani. τῷ θυρίῳ προσεθείς, Menagius πρὸς ἐναφισμὸν προσθείς. Vulgatum optime defenderunt Kuehnius ad h. l. et Wesselingius Lect. publ. de Fragm. Orphei ad calcem Valckenar. Diatr. de Aristobulo p. 430. ed. Luzac.

b) καὶ διαταζόμενον — Σκυθικοὺς λόγους. Edit. Froben. καὶ διατάτας. καὶ οὗτος διατάζεται. σκυτικοὺς λόγους.

c) Μήδιον. Ita cum Stephano scripsi. Menag. Μηδεῖον.

d) Σκυθικούς. Edit. Froben. et Aldebrand. cum codd. Cantabr. et Arund. σκυτικούς.

PHAEDON.

Phaedon Eliensis nobili familia, una cum patria captus coactus est in lupanari sedere: sed ianuam occludens Socratis utebatur disciplina, quoad ipsum Alcibiades seu Crito Socrate monente redimeret: ex quo liberaliter philosophiae operam dedit. Hunc Hieronymus in libro de assensu retinendo servum fuisse asseverat. Scripsit autem dialogos de quibus nihil dubitatur, Zopyrum et Simonem: de Nicia controversia est: Medum quem Aeschinis esse plerique tradunt, alii vero Polyaeni: Antimachum sive Senes, de quo et ipso ambigitur. Scythicos sermones etiam quidam Aeschinis

Digitized by Google

Ἠλείουσας) Φίλιππος καὶ τρίτος ἀπ' αὐτοῦ οἱ περὶ Μενέδημον τὸν Ἐρετριέα καὶ Ἀσκληπιάδην τὸν Φλιάσιον, μεταγουσες ἀπὸ Στίλπωνος. καὶ ἕως μὲν τούτων Ἠλειακοὶ προσηγορεύοντο, ἀπὸ δὲ Μενεδήμου Ἐρετριακοί· περὶ οὗ λέξομεν ἐν ὑστέρῳ διὰ τὸ καὶ αὐτὸν κατάρχειν αἱρέσεως.

a) Ἠλείουσας. Menagius coni. Ἠλειωνάς.

esse asseverant. Successor autem eius fuit Phistanus Eliensis, et ab eo tertius Menedemus Eretricus Asclepiadesque Phliasius a Stilpone profecti. Atque usque ad eos Eliaci vocati sunt, a Menedemo autem Eretriaci: de quo postea dicemus, idcirco quod ipse sectae princeps atque auctor fuerit.

CAPUT X.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.

I. 106. Εὐκλείδης ἀπὸ Μεγάρων τῶν πρὸς Ἰσθμῷ, ὡς Γέλλιος ἐν ἕκτοις, οἷς φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς οὗτος πρῶτος Παρμενίδεια μετεχειρίζετο, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Μεγαρικοὶ προσηγορεύοντο, εἶτ' ἐριστικοί, ὕστερον δὲ διαλεκτικοί, οὓς οὕτως ὠνόμασε πρῶτος Διονύσιος ὁ Καρχηδόνιος a), διὰ τὸ πρὸς ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τοὺς λόγους διατίθεσθαι. πρὸς τοῦτόν φησιν ὁ Ἑρμόδωρος ἀφικέσθαι Πλάτωνα καὶ τοὺς λοιποὺς φιλοσόφους μετὰ b) τὴν Σωκράτους τελευτήν, δείσαντας II. τὴν ὠμότητα τῶν τυράννων. Οὗτος ἓν τὸ ἀγαθὸν ἀπεφαίνετο πολλοῖς ὀνόμασι καλούμενον· ὁτὲ μὲν γὰρ φρόνησιν, ὁτὲ δὲ θεόν, καὶ ἄλλοτε νοῦν καὶ τὰ λοιπά. τὰ δ' ἀντικείμενα τῷ 107. ἀγαθῷ ἀνῄρει, μὴ εἶναι φάσκων. ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο οὐ κατὰ λήμματα, ἀλλὰ κατ' ἐπιφοράν. καὶ τὸν διὰ παραβολῆς λόγον ἀνῄρει, λέγων ἤτοι ἐξ ὁμοίων αὐτὸν ἢ ἐξ ἀνο-

a) Καρχηδόνιος. Ionsius Hist. Philos. III. 8. coni. Χαλκηδόνιος.
b) μετά. Edit. Froben. κατά.

EUCLIDES.

Euclides Megaris oppido quod Isthmo adiacet, sive secundum quosdam Gelous, ut in Successionibus tradit Alexander. Parmenidis librorum in primis studiosus fuit. Ab eo Megarici denominati sunt, qui postea Litigiosi, postremo Dialectici sunt appellati. Quos ita primus Dionysius Carthaginiensis idcirco appellavit quod interrogando ac respondendo sermones librosque componerent. Ad hunc ait Hermodorus post Socratis mortem venisse Platonem ac philosophos reliquos metu atrocitatis tyrannorum compulsos. Hic bonum esse unum definivit multis nominibus celebre. Aliquando enim hoc dici prudentiam, quandoque deum, alias mentem appellari et huiusmodi caetera. Quae bono adversa viderentur sustulit, ea ne esse quidem dicens. Utebatur probationibus, non his quae per assumptiones, sed quae per conclu-

Digitized by Google

μοίαν συνδιατριβήν. καὶ εἰ μὲν ἐξ ὁμοίων, περὶ αὐτὰ δεῖν μᾶλλον ἢ οἷς ὅμοιά ἐστιν, ἀναστρέφεσθαι· εἰ δ' ἐξ ἀνομοίων, περιττὴν τὴν παραβολὴν. διὰ ταῦτα δὲ καὶ παρὰ τοῦτον τὸν τρόπον φησὶ Τίμων, παρεπιπαραινέσαι καὶ τοῖς λοιποῖς Σωκρατικοῖς·

Ἀλλ' οὔ μοι τούτων φιλοδόξων μέλει, οὐδὲ γὰρ ἄλλου
ἀνδρὸς, οὐ Φαίδωνος, ὅστις γε μὲν, οὐδ' ὁ ἰδιάζεται
Εὐκλείδου, Μεγαρῆσιν ὃς ἔμβαλε νόσον ἐριστικοῦ.
Διαλόγους δὲ συνέγραψεν ἓξ, Λαμπρίαν, Αἰσχίνην, Φαίδωνα, III.
Κρίτωνα, Ἀλκιβιάδην, Ἐρωτικόν. Τῆς δὲ Εὐκλείδου διαδοχῆς IV.
ἦσαν καὶ Εὐβουλίδης ὁ Μιλήσιος, ὃς καὶ πολλοὺς ἐν διαλεκτικῇ λόγους ἠρώτησεν, τόν τε ψευδόμενον καὶ τὸν διαλανθάνοντα, καὶ Μίλησιον καὶ ἐγκεκαλυμμένον καὶ σωρείτην καὶ κερατίνην καὶ φαλακρόν, περὶ τούτου φησὶ τις τῶν κωμικῶν·

Ὁ ὑριστικὸς e) δ' Εὐβουλίδης κερατίνης ἐρωτᾶν
καὶ ψευδαλαζόσιν f) λόγους τοὺς ῥήτορας κυλίων

c) ὅστις γε μέν, οὐδ'. Edit. Froben. ὅς τις γε, οὐδ'.
d) φαλακρόν. Edit. Froben. βαλακρόν.
e) ὑριστικός. Legebatur ὁ ὑριστικός. Illud commendant Suidas s. v. βουβοστυμπλήξαι et MS. apud Menagium.
f) ψευδαλαζόσιν. Legebatur ψευδαλαζόσι. Edit. Froben. ψευδ' ἀλαζόσι.

sione fiunt. Disputationem item quae fit per similitudinem, sustulit, dicens illam sane aut ex similibus consistere aut ex dissimilibus. Et si ex similibus consistit, circa ipsa potius quam quibus sunt similia versari rationem debere: sin autem ex dissimilibus, supervacaneam esse comparationem. Idcirco et Timon illum una cum caeteris Socraticis monidet:

Non ego horum sugatorum curam gero nec alterius.
Quisquam non Phaedonis, quisquis ille est, nec litigiosi
Euclidis, qui Megarensibus contentionis rabiem invexit.

Dialogos autem conscripsit sex, Lampriam, Aeschinem, Phaenicem, Critonem, Alcibiadem, Amatorium. Porro ex Euclidis successione erat et Eubulides Milesius, qui et plurimos in dialectica modos rationesque interrogandi tradidit, mentientem et fallentem, Electram, convelatum, acervalem, cornutum et item calvum. Et istum non defuit ex Comicis qui carperet:

Contumelionus Eubulides ceratinas interrogans
Et mendacibus fastidiosisque verbis rhetores versans

Digitized by Google

ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν g). ἐφασκε γὰρ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένην ἀκηκοέναι καὶ ῥωβδιάζοντος
109. αὐτὸν πεύσασθαι. ὁ δὲ Εὐβουλίδης καὶ πρὸς Ἀριστοτέλην δια-
V. φέρεσθαι, καὶ πολλὰ αὐτὸν διαβάλλειν. Μενεδήμου δὲ ἄλλων ὄντων τῆς Εὐβουλίδου διαδοχῆς Ἀλεξῖνος ἐγένετο Ἠλεῖος, ἀνὴρ φιλονεικότατος· διὸ καὶ Ἐλεγξῖνος h) ἐπεκλήθη. διηνέχθη δὲ μάλιστα πρὸς Ζήνωνα. φησὶ δ' Ἕρμιππος περὶ αὐτοῦ ὡς ἄρα ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἦλιδα εἰς Ὀλυμπίαν κατέβη φιλοσοφήσων. τῶν δὲ μαθητῶν αὐτοῦ συντιθεμένων διὰ τί χρὴ ταῦτα φάναι βούλεσθαι αἵρεσιν συστήσασθαι ἐν Ὀλυμπιάσιν ἀθροισθήσεσθαι τοὺς δὲ καὶ τοῖς ἱματίοις διαῤῥαγέντας καὶ τὸν χιτῶνα κατεγγύησαι ἀπελθεῖν, διὰ τοῦ λοιποῦ ἐν ἀῤῥαφίαν ἔρημον καὶ ἀλλόφυλον καὶ οἰκίαν μόνην ἐπίπονον μόνους τηρήσαντας ἐν τῷ ἄλσει συχνὴν καλάμην καὶ οὕτω κάμ-
110. πτεσθαι. καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἡμῶν οὕτως ἔχον·

Οὐκ ἄρα) μῦθος ἦν ἐκεῖνος ἐκεῖνος k);
ὡς ἀνυχῆς τις ἐών

g) *Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.* Legebatur *τὴν ῥωβδοστωμυλήθραν.* Illud Hermanno monente restitui ex Suida s. v. ῥομβοστωμυλήθρα. Menagius ex Plutarch. Demosth. c. 9 restitui volebat *Δημοσθένη τὴν ῥωβδοστωμυλήθραν.* Meinekius Quaest. Menandr. Spec. I. p. 33. *Δημοσθένους τὴν ῥιπτοπαιγμοσθήραν.*

h) *Ἐλεγξῖνος.* Edit. Froben. *Ἀλεξῖνος.*

i) *Οὐκ ἄρα — καλάμ.* Metra restituit Hermannus.

k) *ἄρα.* Scribebatur *ἄρα.*

Abiit Demosthenis habens malabdibitatem. Videtur enim Demosthenes hunc audivisse et quum R litteram pronuntiare vix posset, didicisse. Neque itaque obscurum est Eubulidem adversus Aristotelem inimice animo fuisse eumque in plurimis reprehendisse. Inter caeteros vero qui ex Eubulidis ludo manaverunt, Alexinus Eliensis fuit, vir acer et contentionis viribus ac nervis clarus: unde et *Ἐλεγξῖνος* cognominatus est. Maxime autem Zenoni infestus erat. Hunc ait Hermippus ex Elide Olympiam profectum ibique philosophatum. Discipulis autem regantibus eur illic moveretur, dixisse velle se sectam instituere quum Olympiacum veniret. Illos vero, quum rerum omnium penuria et privatorum insalubri loco affligerentur, ab eo recessisse, ipsumque Alexinum solum ac desertum uno tantum famulo comite ibi remoratum. Postea dum naret in Alpheo flumine, arundinis acumine laesum vita excessisse. Et est in ipsum nostrum epigramma sic se habens:

At non inanis hercle erat illa fluma,

Digitized by Google

ὠνομάσθαι πολυμαθῆ περιπατητικὸν ὄντα ἢ) ἤδη.
καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς οὗτος,
πρὸς Ἀλφειὸν μ) τὸν ποταμὸν ἐπιτρέχων, Ἀλεξῖνος
ὀνομασθεὶς ν) τυγχάνει ὁ) κολάμβης.
γέγραφε δὲ οὐ μόνον πρὸς Ζήνωνα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα βιβλία
καὶ πρὸς Ἔφορον τὸν ἱστοριογράφον. Πτολεμαίου δὲ καὶ Εὐ- VII.
φανοῦς γέγονε ὁ Ὀλύνθιος π), ἱστορίας γεγραφὼς τοὺς καθ'
ἑαυτὸν χρόνους τοῦ ἐκείνου. ἐπεὶδὴ δὲ καὶ τραγῳδίας πλείστας
ἐν αἷς εὐδοκίμει πάνυ τοῦτο ἐφύλαξε. γέγονε δὲ καὶ Ἀντιγόνου
τοῦ βασιλέως διδάσκαλος, πρὸς ὃν καὶ λόγον γέγραφε περὶ
βασιλείας· ᾠδήκασι δὲ αὐτὸν ἐπαινοῦντες τὸν βίον δὲ γήρᾳ κακίστερον.
Εἶσι δὲ καὶ ἄλλοι διαπεπύστες Εὐβουλίδου, ἐν οἷς καὶ VIII.
Ἀπελλαῖνος ὁ Κρής, οὗ γ) Διόδωρος Ἀμινίου Ἰασεύς ρ),
καὶ αὐτὸς Κρόνος ἐπικληθείς, περὶ οὗ φησι Καλλίμαχος ἐν ἐπι-
γράμμασιν·

Κρόνος ὁ Μῶμος.

Ἔγραψεν ἐν τοίχοις, Ὁ Κρόνος σοφός.

l) περιπατητικὸν ὄντα. Edit. Froben. περιπατητικόν.
m) Ἀλφειόν. A Menagio correctum Ἀλφειόν.
n) ὀνομασθεὶς. Edit. Froben. ὠνομάσθη.
o) τυγχάνει. Legebatur τυγχάνῃς. Emendavit Hermannus.
p) Ὀλύνθιος. Edit. Froben. ὀλύνθιος.
q) οὗ. Edit. Froben. et Stephan. omittunt, ita ut quae de Diodoro sequuntur novae sint vitae initium. Quod secus esse satis docent quae §. 112. sequuntur εἶσι δὲ καὶ ἄλλοι Εὐβουλίδου κ. τ. λ.
r) Ἰασεύς. Casaubonus et Menagius malebant Ἰασσεύς. Sed vide Naekium Choeril. p. 42.

Cuidam natanti mihero transfixum pedem
Clavo: num Alexinus prius flumen Alpheum
Quam transfretasset, canna fixus occidit.

Scripsit non solum ad Zenonem, verum et alios complures libros et ad Ephorum historicum. Ex Eubulidis disciplina et Euphantus fuit Olynthius, qui temporis sui conscripsit historiam. Scripsit et tragoedias plurimas, quibus in certaminibus maxime probabatur. Fuit et praeceptor Antigoni regis, ad quem etiam librum de regno scripsit perutilem atque laudatissimum. Vitam vero senectute finivit. Fuerunt et alii complures auditores Eubulidis, inter quos et Apollonius Cronus, cuius est Diodorus Aminiae filius Iaseus, et ipse cognominatus Cronus, de quo et Callimachus in Epigrammatis ait:

Momus ipse
scripsit in parietibus, Cronus est sapiens.

Digitized by Google

ἦν δὲ καὶ οὗτος διαλεκτικός, πρῶτος δόξας ἀποφαίνειν τὸν ἐγκεκαλυμμένον καὶ κερατίνην λόγον, κατὰ τινὰς φησὶν αὐτὸς παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Σωτῆρι διαλύειν λόγους ἐκεῖθεν διαλεκτικοὺς ἐρωτηθεὶς πρὸς Στίλπωνος· καὶ παραχρῆμα μὴ δυνάμενος διαλύσασθαι, ἐπὶ τῷ βασιλέως τε αὐλῇ ἐφυτιάθη, καὶ
112 δὴ καὶ Κρόνος ἐπικληθεὶς ἐν συνουσίαν μέλλων ἐλθεῖν ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν καὶ λόγον κρούσας περὶ τοῦ παρόντος ἀφυοῦς τὸν βίβλον ἀπέτεμεν· καὶ ἔστιν αὐτοῦ ἐπίγραμμα τοιόνδε·

Κρόνε Διόδωρε, τίς σε δαιμόνων κακὴ
ἀφυΐᾳ ἐνέσχεθεν,
ἵνα αὐτὸς αὐτὸν ἐμβάλῃς εἰς Τάρταρον
Στίλπωνος οὐλὰς οὐ λύσας ἔπος,
ἀλλ' ἡττηθείς; τοὐ μὴ τυχεῖν Κρόνος
[illegible]

VIII. Τῶν δ' ἀπὸ Εὐκλείδου ἐστὶ καὶ Ἰχθύας Μετάλλου, ἀνὴρ γενναῖος, πρὸς ὃν καὶ Διογένης ὁ κυνικὸς διάλογον πεποίηται· Κλειτόμαχος δὲ ὁ Θούριος τὰ τοιαῦτα καὶ ἐπιχειρημάτων καὶ κατηγορημάτων καὶ τῶν τοιούτων συνέγραψε· καὶ Στίλπων ὁ Μεγαρεύς, διασημότατος φιλόσοφος, περὶ οὗ λεκτέον.

a) Ἐκ γε. Legebatur ἐκεῖθεν. Correxit Casaubonus.

Erat et iste dialecticus, primusque invenisse a quibusdam existimatus est involutum et cornutum disserendi genus. Hic apud Ptolemaeum Soterem cum interrogatus quum a Stilpone sermones quosdam dialecticos interrogatus extemplo nequivisset solvere, a rege increpatus Cronusque in turgio vocatus convivium deserit, egressusque librum de ea propositione conscripsit, vitamque moerore finivit. Est in ipsum nostrum epigramma in hunc modum:

Crone Diodore, quis te daemonum mala
Affectione compulit,
Ut ipse te ipsum iniiceres in Tartarum,
Quod non solutis Stilponis aenigmatis
Victus fuisti? iure ergo deprehenderis
Cronus remotis R et Kappa litteris.

Fluxit ab Euclide Ichthyas Metalli filius, vir illustris, ad quem Diogenes Cynicus dialogum scripsit; Clitomachus item Thurius, qui primus de proloquiis et praedicamentis et caeteris huiusmodi scripsit: et Stilpo Megarensis, clarissimus philosophus de quo nunc dicendum est.

Digitized by Google

CAPUT XI.

ΣΤΙΛΠΩΝ.

Στίλπων Μεγαρεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀκήκοεμὲν τῶν ἀπὸ Εὐκλείδου τινῶν· οἱ δὲ καὶ αὐτὸν Εὐκλείδου ἀκοῦσαί φασιν αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ Θρασυμάχου τοῦ Κορινθίου, ὃς ἦν Ἰχθύᾳ συνήθης, κατά φησιν Ἡρακλείδης. Τοσοῦτον δ' ὑπερενεγκεῖν [1] καὶ φορτικῆς προήγετο τοὺς ἄλλους, ὥστε μικροῦ δεῖν πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεταβολαῖς περὶ τὰς τέχνας χρῆσθαι. Φίλιππος ὁ Μεγαρικὸς κατὰ λέξιν οὕτως· „Παρὰ μὲν γὰρ Θεοφράστου Μητρόδωρον τὸν θεωρηματικὸν [b], καὶ Τιμαγόραν τὸν Γελῷον ἀπέσπασε, παρὰ Ἀριστοτέλους δὲ τοῦ Κυρηναϊκοῦ Κλείταρχον καὶ Σιμίαν [c]· ἀπὸ δὲ τῶν διαλεκτικῶν Παιώνιον μὲν ἀπὸ Ἀριστείδου, Δίφιλον [d] δὲ τὸν Βοσποριανὸν Εὐφάντου καὶ Μύρμηκα τὸν ἐξ Ἐντεύθεν [e] πα-

a) *εὐρεσιλογίᾳ.* Scribebatur *εὐρεσιλογίᾳ.* Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 446.

b) *θεωρηματικόν.* Menagio cum Aldobrandino placebat *θεωρητικόν.*

c) *Σιμίαν.* Scribebatur *Σιμμίαν.* Vid. Meinekius Praefat. ad Menandr. et Philem. Rell. p. XV. sq.

d) *Δίφιλον.* Edit. Froben. *φίλον.*

e) *ἐξ Ἐντεῦθεν.* Legebatur *Ἐξαντίνου.* Emendavit Meursius apud Meinekium p. 76.

STILPO.

Stilpo Megarensis, eius oppidi quod in Graecia est, audivit quosdam ex Euclidis familia: alii et ipsius Euclidis fuisse auditorem tradunt: Thrasymachi etiam Corinthii illius qui Ichthyae familiaris erat, ut ait Heraclides. In tantum vero et inventione et eloquentia praecessit alios, ut parum abfuerit, quin omnis Graecia in illum intenta Megaricam sectam sequi decerneret. De eo Philippus Megaricus ita ferme retulit: *A Theophrasto quidem Metrodorum illum speculationis studiosum et Timagoram Geloum avulsit: ab Aristotele vero Cyrenaico Clitarchum et Simiam, porro a dialecticis, Paeonium quidem ab Aristide, Diphilum vero Bosphorianum Euphanti et Myrmecem Enteusem, qui ad se ar-*

I. 113.

Digitized by Google

114. γαγενημένους ὡς ἔλεγχόντας ἀμφοτέρους ζηλωτὰς ὄντας." χωρὶς τοίνυν τούτων Φρασίδημον μὲν τὸν περιπατητικὸν καὶ φυσικὸν f), ἔμπειρον ὄντα προσήγαγε, καὶ τὸν ῥητορικὸν Ἀλκιμον g), ἁπάντων πρωτεύοντα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ῥητόρων, Κράτητά τε καὶ ἄλλους πλείστους ὅσους h) ἐθήρασε· καὶ δὴ
III. καὶ Ζήνωνα τὸν Φοίνικα μετὰ τούτων ἀφείλετο. Ἦν δὲ καὶ πολιτικώτατος. καὶ γυναῖκα ἠγάγετο· καὶ ἑταίρᾳ συνῆν Νικαρέτῃ, ὡς φησί που καὶ Ὀνήτωρ. καὶ θυγατέρα ἀπόλαστον ἐγέννησεν, ἣν ἔγημε γνώριμός τις αὐτοῦ Σιμίας Συρακούσιος i). τούτῳ οὖ κατὰ τρόπον βιούσῃ φασί τινες πρὸς τὸν Στίλπωνα, ὡς καταισχύνοι αὐτόν· ὁ δέ, „Οὐ μᾶλλον," εἶπεν,
IV. „ἢ ἐγὼ ταύτην ἐμοί." Ἀποδέχετο δ' αὐτόν, φασί, καὶ Πτο-
115. λεμαῖος ὁ Σωτήρ. καὶ ἐγκρατὴς Μεγάρων γενόμενος δίδωσι τὸ ἀργύριον αὐτῷ καὶ παρεπέμψε εἰς Αἴγυπτον συμπλεῖν· ὁ δὲ μέρος μέν τι τοῦ ἀργυρίου προσήκατο, ἀρνησάμενος δὲ τὴν ὁδὸν μετῆλθεν εἰς Αἴγιναν, ἕως ἐκεῖνος ἀπέπλευσεν. ἐκεῖθί τε καὶ Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου καταλαβὼν k) τὰ Μέγαρα τὴν τε οἰκίαν αὐτῷ φυλαχθῆναι καὶ πάντα τὰ ἁρπασθέντα προὐνόη-

f) φυσικόν. Menagius cum Casaubono malebat φυσικῶν.
g) Ἄλκιμον. Menagius coni. Ἀλκιδάμαντα.
h) ὅσους. Menag. καὶ ὅσους.
i) Σιμίας Συρακούσιος. Scribebatur Σιμίας Συρακούσιος.
k) καταλαβών. Menagius coni. καταβαλών.

quendam venerant, utroque sui studiosos habuit. Praeter hos autem Phrasidemum Peripateticum physicumque peritissimum ad se attraxit, Alcimumque oratorem omnium qui in Graecia tum florebant eminentissimum. Cratetem insuper et complures alios in sua retia induxit, Phoenicemque Zenonem una cum illis abstulit. Erat praeterea maxime civilis, ac praeter uxorem quam duxerat, Nicarete etiam pellice utebatur, ut Onetor ait; filiamque parum pudicam genuit, quam duxit Simias Syracusanus, eius necessarius. Haec dum lascivius viveret, Stilponique a quodam renuntiatum esset eam sibi probro esse, Non, inquit, ista maiori mihi probro est quam ego illi ornamento. Suscepit hunc honorifice, ut aiunt, et Ptolemaeus Soter, quum Megara ipsius urbem victor obtinuisset ac tradita sibi pecunia oraret ut in Aegyptum secum navigaret. Tum ille pecuniae modicum admisit, eamque profectionem renuens in Aeginam contendit, quoad ille remearet. Demetrius quoque Antigoni filius quum cepisset Megaram, domum illi servari et quae direpta essent cuncta restitui curavit. Ubi quum ea quae amico-

Digitized by Google

σαν ἀποδιδῶσιν· ὅτε καὶ βουλομένῳ ποτὲ αὐτοῦ παῖν ἀποκλεῖσαι λόγων ἀπαγορεῦσαι λαβεῖν ἔφη μηδὲν τῶν αἰσχίστων ἀπολελοιπέναι l) παιδείαν γὰρ μηδένα ἐξαπορεῖσθαι, τόν τε λόγον ἔχειν καὶ τὴν ἀκοσμίαν. καὶ αὐτῷ διαλεχθεὶς περὶ ἀνθρώπων εὐ- 116.
εργεσίας οὕτως εἶπεν m) ὥστε προσέχειν αὐτῷ. Τοιοῦτόν φασι Νι
περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τοῦ Φειδίου τοσοῦτόν τινα λόγον ἔχειν, τῶνδε· „Ἆρά γε ἡ τοῦ Διὸς Ἀθηνᾶ θεός ἐστι;" φήσαντος δέ, „Ναί," „Αὕτη δέ γε," εἶπεν, „οὐκ ἔστι Διός, ἀλλὰ Φειδίου." συγχωρουμένου δέ, „Οὐκ ἄρα," εἶπεν, „αὐτὴ θεός ἐστιν." ὁμ. ὃ καὶ εἰς Ἄρειον πάγον προσληθέντα μὴ ἀρνήσασθαι, φάν ειναν δ' ἀρθῶς διειλέχθαιn)· μὴ γὰρ εἶναι αὐτὴν θεόν, ἀλλὰ Θεάν· θεοὺς δὲ εἶναι τοὺς ἄρρενας. καὶ μέντοι τοὺς Ἀρεο ἐκείνης εὐθέως αὐτὸν κελεῦσαι τῆς πόλεως ἐξελθεῖν. ὅτε καὶ Θεόδωρον τὸν ἐπίκλην θεὸν ἐπισκώπτοντα εἰπεῖν· „Πόθεν δὲ τοῦτ' ἤδει Στίλπων; ἢ ἀνασύρας αὐτῆς τὸν κῆπον ο) ἐθεάσ ατο;" ἦν δ' ἀληθῶς οὗτος μὲν θρασύτατος· Στίλπων δὲ 117.
πανυρότατος. Κράτητος γοῦν αὐτὸν ἐρωτήσαντος εἰ οἱ θεοὶ

l) ἀπολελοίπεναι. Legebatur ἀπολελόιπεναι. Convenit Casaubonus.
m) εἶλεν. Legebatur εἶλεγεν. Correxit Valckenarius ad Eurip. Hippol. v. 1002. p. 270. et ad Theocr. Adoniaz. p. 290.
n) διειλέχθαι. Edit. Froben. διηλέγχθαι.
o) κῆπον. Memg. κόλπον. quod ipse probabat Menagius in observv. At κῆπον R, Arund., Froben. et Stephan. satis tuentur. Cf. Valckenar. ad Theocr. Adoniaz. p. 284.

rat ut scripto sibi traderet moneret, nihil ille suum se perdidisse respondit: quippe doctrinam et eruditionem sibi ademisse neminem, reliquamque sibi esse et eloquentiam et disciplinam. Atque illum erga mortales beneficentiae admonuit tanta orationis vi, ut rex illius iam studiosus prorsus auditor fieret. Aiunt illum ita quendam de Phidiae Minerva compellasse, Num, inquit, Minerva Iovis filia deus est? quum vero annuisset ille, dixisse, At ista non Iovis, sed Phidiae est concedente illo, Non ergo, inquit, ipsa deus. Qua ex re quum in Areum pagum pertractus fuisset, nihil inficiatum ferunt, immo recte se loquutum asseruisse: non enim deum esse, sed deam: deos quippe mares esse. Areopagitas tamen nihilo placatiores factos iussisse continuo ipsum urbe excedere. Quo etiam tempore Theodorum cognomento Deum furgio dixisse, Unde hoc noverat Stilpo? num ipsius sublata veste hortum inspexerat? Erat iste profecto audacissimus, verum Stilpo vir compositissimus et maxime facetus. Denique quum rogasset illum Crates an dii precationibus ac di-

Digitized by Google

χαίρουσι· καὶ πρὸς ἐπήκοον καὶ ἐγχαῖς, φασὶν εἰπεῖν, „Πλὴν τούτων μὴ ἐρώτα, ἀνόητε, ἐν ὁδῷ, ἀλλὰ πόρρω.“ τὸ δ' αὐτὸ καὶ Βίωνα ἐρωτηθέντα εἰ θεοί εἰσιν εἰπεῖν·

Οὐκ ἐν' ἐμοῦ σπουδάσεις ὄχλον ταλαπείριον πρήσσω;

VI. Ἦν δ' ὁ Στίλπων καὶ ἀφελὴς καὶ ἀνεπιτήδευτος πρός τε τὸν ἰδιώτην εὔθετος. Κράτητος γοῦν ποτε τοῦ κυνικοῦ πρὸς μὲν τὸ ἐρωτηθὲν οὐκ ἀποκρινομένου, ἀποπαρδόντος δέ, „Ἥδιον,“ 118. ἔφη, „ὦς πάντα μᾶλλον φθέγξῃ ἢ ἃ δεῖ.“ ἀλλὰ καὶ ἰσχάδα προτείναντος αὐτῷ ποτε καὶ ἐρώτημα, δεξαμένου κατεφαγέν· τοῦδέ, „Ἦδ' Ἡράκλεις,“ εἰπόντος, „ἀπολώλεκα τὴν ἰσχάδα.“ „Οὐ μόνον,“ ἔφη, „ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρώτημα, οὗ ἦν ἀρραβὼν ἡ ἰσχάς.“ πάλιν δὲ ἰδὼν τὸν Κράτητα χειμῶνος συγκεκαυμένον, „Ὦ Κράτης,“ εἶπε, „δοκεῖς μοι χρείαν ἔχειν ἱματίου παχυτέρου.“ ὅπερ ἦν ἐπὶ καὶ ἱματίου. καὶ τὸν αἰδεσθέντα παρῳδῆσαι εἰς αὐτὸν οὕτως·

Καὶ μὴν καὶ Στίλπων' ἔσιδον χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα
Ἐν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφωέος p) ἔμμεναι εὐνάς.
ἔνθα τ' ἰρίζοντα q), πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·

p) *Τυφωέος.* Edit. Froben. τυφωέως.
q) *ἰρίζοντα.* Scribebatur ἰρίζοντι. Correxit Menagius.

vinis honoribus gaudeant, Noli me, inquit, fatuo, in via de hisce rogare, sed solum ac seorsum. Hoc ipsum et Bionem interrogatum, an sint dii, dixisse tradunt:

Tune senex turbam a nobis propellere curas?

Fuit et Stilponi ingenium simplex, neque ulla simulatione facetum, ita ut imperitae quoque concioni se accommodare nullo negotio posset. Cratete denique Cynico semel ad id quod fuerat interrogatus non respondente, sed crepitum ventris emittente, Sciebam, inquit, te omnia potius quam quae deberet loquuturum. Caricam illi aliquando interrogatiunculamque proposuerat: eam vero ille statim comedit. et quum diceret illi Crates, Hercle, caricam perdidi, Non solum, inquit, caricam, sed et interrogatiunculam, cuius arrha haec fuit carica. Rureus quum vidisset hieme Cratetem adustum, O Crates, inquit, videris mihi novo indigere pallio, quasi diceret, veste et mente. Ad hanc eius vocem rubore suffusum ita in illum lusisse Cratetem:

Atqui ego Stilponem Megaris mala multa ferentem
Vidi, ubi monstrosi esse ferunt habitacla Typhoei.
Hic contendebat iuvenum comitante caterva:

Digitized by Google

τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα r) διδάσκοντες s) κατέτριβον. λέγεται δ' οὕτως Ἀθήνηθεν ἐπιστρέψαι τοὺς ἀνθρώπους, 119.
ὥστε ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων συνθεῖν ἵνα αὐτὸν θεάσαιντο. καί τινος εἰπόντος, „Στίλπων, θαυμάζουσί σε ὡς θηρίον.“ „Οὐ μέν οὖν,“ εἰπεῖν, „ἀλλ' ὡς ἄνθρωπον ἀληθινόν.“ Λεινὸς δὲ ἄγαν VII.
ἦν ἐν τοῖς ἐριστικοῖς ἀνήρει καὶ τὰ εἴδη· καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄνθρωπον μὴ εἶναι, μηδένα· οὔτε γὰρ τόνδε λέγειν οὔτε τόνδε· τί γὰρ μᾶλλον τόνδε ἢ τόνδε; οὔτε ἄρα τόνδε. καὶ πάλιν· τὸ λάχανον οὐκ ἔστι τὸ θειαζόμενον· λάχανον μὲν γὰρ ἦν πρὸ μυρίων ἐτῶν· φύκη ἄρα ἐστὶ τοῦτο λάχανον· φασὶ δ' αὐτὸν ὁμιλοῦντα Κράτητι μεταξὺ σπεῦσαι ἐκθὺς πριάσθαι· τοῦ δ' ἐπισπωμένου καὶ φάσκοντος, „Καταλείπεις τὸν λόγον;“ „Οὐκ ἔγωγε,“ ἔφη, „ἀλλὰ τὸν μὲν λόγον ἔχω, σὲ δὲ καταλείπω· ὁ μὲν γὰρ λόγος περιμένει, τὸ δ' ὄψον πεπράσεται.“ Φέρονται δ' αὐτοῦ διάλογοι ἐννέα ψυχροί· Μόσχος, Ἀρι- VIII.
στιππος ἢ Καλλίας, Πτολεμαῖος, Χαιρεκράτης, Μητροκλῆς, 120.
Ἀναξιμένης, Ἐπιγένης, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, Ἀριστοτέλης. Τοῦτον καὶ Ἡρακλείδης φησὶ τὸν Ζήνωνα ἀκοῦσαι IX.
τὸν τῆς στοᾶς πλείστην γηραιὸν δὲ τελευτῆσαι φησιν Ἕρμιπ- X.

r) παρὰ γράμμα. Menag. παρὰ γράμμα.
s) διδάσκοντες. Edit. Froben. διώκοντες.

Nil sani misera quam de virtute docebat.

Fertur Athenis hominum ita in se studia vertisse, ut ex officinis ad eum confluerent visendum. Ubi quum quidam diceret, Admirantur te, o Stilpo, veluti belluam, Minime, inquit ille, sed velut hominem verum. Caeterum quum esset disputator acerrimus, species quoque tollebat, dicebatque qui hominem diceret esse, neminem dicere: neque enim hunc aut hunc dicere. qui enim hunc magis quam hunc? non igitur hunc. Rursusque, Olus quod ostenditur non est: olus enim ante mille annos fuit: non est igitur hoc olus. Fertur quum Crateti colloqueretur, inter loquendum festinasse ut pisces emeret. Quum eum ille retinere vellet ac diceret, Sermonem relinquis? Minime, inquit: sed sermonem habeo, at te derelinquo: sermo quippe manet, cibus autem venum dabitur, nisi festinavero. Feruntur ipsius dialogi novem, non satis gratiae habentes, Moschus, Aristippus sive Callias, Ptolemaeus, Chaerecrates, Metrocles, Anaximenes, Epigenes, ad filiam suam, Aristoteles. Huius auditorem fuisse Zenonem Stoicorum principem Heraclides refert. Senem vero defecisse

Digitized by Google

πος, εἶναι προσεγκείμενον ὄνυξ θάλιχον πεφυκώς. ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν·

Τὸν Μεγαρέα τὸν Στίλπωνα, γεραίκεις δ' ἴσως,
γῦρος, ἅπαξ νόσος παθεῖλε, δυσμαχον ζυγόν·
ἀλλ' οἶνον εὗρε τῆς κακῆς ἀπορίδος
φέρτερον· ἡλιάσω γὰρ ἥλιος.

προσεσκώφθη δὲ ὑπὸ Σοφίλου ε) τοῦ κωμικοῦ ἐν δράματι Γάμοις ϛ)·

Στίλπωνός ἐστι βύσματ' ὁ Χαρίνου γάμος.

ε) Σοφίλου. Scribebatur Σοφίλον. Correxit Casaubonus. Edit. Froben. cum cod. Arund. φίλου, ut etiam probabilius Aldobrandini auctoritate Διφίλου coniecerit Menagius.
ϛ) Γάμοις. Legebatur γάμου. Correxit Casaubonus, confirmat R.

Hermippus testis est, hausto prius mero, ut citius moreretur. Est autem in hunc Stilponem nostrum epigramma:

Stilpona nosti Megarensem illum senem,
Quem quum senectus cepit morbus improbus,
Iugumque triste, vinum bigae pessimae
Invenit auriga illico longe optimum.

Reprehensus est a Sophilo comico in comoedia quae inscribitur Nuptiae:

Stilponis sunt marsupia Charini vorno.

Digitized by Google

CAPUT XII.

K R I T Ω N.

Κρίτων Ἀθηναῖος νέος μάλιστα φιλοτεργότατα διετέθη πρὸς Σωκράτην, καὶ οὕνεκα ἐπεμελεῖτο αὐτοῦ ὅτου μηδέποτε λείποιτο τὰ τοῦ νεὼς τὴν χρείαν. Καὶ οἱ παῖδες δὲ αὐτοῦ διήκουσαν Σωκράτους, Πρωτόβουλος, Ἑρμογένης, Ἐπιγένης, Κτήσιππος. Ὁ δὲ οὖν Κρίτων διαλόγους γέγραφεν ἓν καὶ δεκαπέντε βιβλίῳ ἐπιγεγραμμένα, τοὺς ὑπογεγραμμένους, Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς μαθήμασι τὰ ἀγαθά, περὶ τοῦ πλείω ἔχειν, τί τὸ ἐπιτήδειον ἢ Πολιτικός, περὶ τοῦ καλοῦ, περὶ τῶν πανουργῶν, περὶ εὐθημοσύνης, περὶ νόμου, περὶ τοῦ θείου, περὶ τάξεων, περὶ εὐνομουμένης, περὶ σοφίας, Πρωταγόρας ἢ Πολιτικός, περὶ γραμμάτων, περὶ ποιητικῆς, περὶ τοῦ καλοῦ, περὶ τοῦ μαθεῖν, περὶ τοῦ γνῶναι ἢ περὶ ἐπιστήμης, τί τὸ ἐπίστασθαι a).

I. 121. II. III.

a) τί τὸ ἐπίστασθαι. Casaubonus coni. ἢ τί τὸ ἐπίστασθαι.

C R I T O.

Crito Atheniensis, annus omnium maxime eximio quodam amore Socratis affectus est, atque eius ita curam egit ut nunquam aliquid ex his quae sunt ad usum necessaria illi deesse pateretur. Ipsius liberi Socratis auditores fuere, Critobulus, Hermogenes, Epigenes, Ctesippus. Crito igitur dialogos decem et septem scripsit, qui uno continentur codice, ita inscriptos: Non ex disciplinis constare probitatem, quid sit abundare, quid idoneum sive Politicus, de honesto, quid sit malefacere, de ordine rerum, de lege, de Deo, de artibus, de congressu, de sapientia, Protagoras sive Politicus, de litteris, de poetica, de honesto, de disciplina, de scientia, quid sit scire.

Digitized by Google

CAPUT XIII.

Σ Ι Μ Ω Ν.

122. Σίμων Ἀθηναῖος, κυνοτόμος, οὗτος ἐφοίτα πρὸς Σωκράτην ἐπὶ τὸ ἐργαστήριον καὶ διαλεγομένου τινός, ἃ μὲν ἐμνημόνευεν ὑπεσημειώσατο· ὅθεν αὐτοσχέδιοι αὐτοῦ οἱ διάλογοι καλοῦνται. εἰσὶ δὲ τριῶν καὶ τριάκοντα ἐν ἑνὶ φερόμενοι βιβλίῳ· περὶ θεῶν, περὶ τοῦ ἀγαθοῦ, περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ καλόν, περὶ δικαίου πρῶτον, δεύτερον· περὶ ἀνδρείου δεύτερον· περὶ ἀνδρείας πρῶτον, δεύτερον· περὶ νόμου, περὶ δημαγωγίας, περὶ τιμῆς, περὶ παιδείας, περὶ εὐπαιδείας a), περὶ ἔρωτος, περὶ φιλοσοφίας, περὶ ἡδονῆς, 123. περὶ μουσικῆς, περὶ ποιήσεως, περὶ τοῦ καλόν, περὶ δικαιολήψεως, περὶ τοῦ διαλέγεσθαι, περὶ παιδιᾶς, περὶ τοῦ φρονεῖν, περὶ εὐθυμίας, περὶ τοῦ ἐπαμελεῖσθαι, περὶ τοῦ ἐρωτᾶσθαι, περὶ φιλοκερδοῦς, περὶ ἀλαζονείας, περὶ τοῦ καλοῦ· οἱ δέ, περὶ τοῦ βουλεύεσθαι, περὶ λόγου ἢ περὶ ἐπιτηδειότητος, περὶ πανοῦρ-

a) εὐπαθείας. Edit. Froben. εὐπαθείᾳ.

S I M O N.

Simon Atheniensis, coriarius. Quoties ad eius officinam perrexisset Socrates atque dissereret, omnia quae meminisse poterat, notabat. Unde et ipsius dialogos corlacoos appellant. Sunt autem numero tres et triginta, qui uno itidem libro comprehenduntur: de diis, de bono, de honesto, quid sit pulchrum et honestum, de iusto duo, de virtute quod doceri non possit, de fortitudine tres, de lege, de populari assentatione, de honore, de poesi, de bona valetudine, de amore, de philosophia, de scientia, de musica, quid sit pulchrum, de disciplina, de disserendo, de iudicio, de eo quod est, de numero, de diligentia, de operando, de avaro, de iactantia, de honesto: alii volunt, de consulendo, de ratione sive de idoneo, de maleficentia. Fertur

Digitized by Google

γίας. Οὗτος, φασί, πρῶτος διελέχθη τοὺς λόγους τοὺς Σω- III.
κρατικούς. ἐπαγγειλαμένου δὲ Περικλέους θρέψειν αὐτὸν καὶ
πελεύοντος ἀπιέναι πρὸς αὐτόν, οὐκ ἂν ἔφη τὴν παρρησίαν
ἀποδόσθαι. Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Σίμων ῥητορικὰς τέχνας IV.
γεγραφώς· καὶ ἕτερος ἰατρὸς καὶ Σέλευκον τὸν Νικάνορα·
καὶ τις ἀνδριαντοποιός.

hic primus omnium Socraticos sermones disseruisse. Quum autem Pericles polliceretur, si ad se veniret, cuncta illi necessaria exhibiturum, libertatem, inquit, vendere consilii non fuerit. Fuit et alius Simon, qui scripsit artem rhetoricam: alius item medicus, Seleuci et Nicanoris aequalis: atque alius quidam sculptor.

CAPUT XIV.

ΓΛΑΥΚΩΝ.

Γλαύκων Ἀθηναῖος καὶ οὗτος φέρονται ἐν ἑνὶ διάλογοι 124.
ἑνδεκα· Φειδύλος a), Εὐριπίδης, Ἀμύντιχος, Εὔθιας, Λυσιθεί-
δης, Ἀριστοφάνης, Κέφαλος, Ἀναξίφημος, Μενέξενος φέ-
ρονται καὶ ἄλλοι δύο καὶ τριάκοντα οἱ νοθεύονται.

a) Φειδύλος. Scribebatur Φαίδιλος. Correxit Bastius Epist. Crit. p. 245. ed. Lips.

GLAUCON.

Glaucon Atheniensis, novem itidem uno libro scripsit dialogos, Phidylum, Euripidem, Amyntichum, Euthiam, Lysithidem, Aristophanem, Cephalum, Anaxiphemum, Menexenum. Feruntur eius et alii triginta duo, sed suspecti et supposititii.

Digitized by Google

CAPUT XV.

ΣΙΜΙΑΣ

Σιμίας a) ὁ Θηβαῖος· καὶ τούτου φέρονται ἐν ἑνὶ διαλόγῳ τρεῖς καὶ εἴκοσι· περὶ σοφίας, περὶ λογισμοῦ, περὶ μουσικῆς, περὶ ἐπῶν, περὶ ἀνδρείας, περὶ φιλοσοφίας b), περὶ ἀληθείας, περὶ γραμμάτων, περὶ διδασκαλίας, περὶ τέχνης, περὶ τοῦ δικαστεῖν, περὶ πρέποντος, περὶ αἱρετοῦ καὶ φευκτοῦ, περὶ ψιλοῦ, περὶ τοῦ εἰδέναι, περὶ ψυχῆς, περὶ τοῦ εὖ ζῆν, περὶ δυνατοῦ, περὶ χρημάτων, περὶ ζωῆς, τί τὸ καλόν, περὶ ἐπιμελείας, περὶ ἔρωτος.

a) Σιμίας. Scribebatur Σιμμίας.
b) περὶ λογισμοῦ — περὶ φιλοσοφίας. Edit. Froben. omittit.

SIMIAS.

Simias Thebanus fuit. Et huius feruntur dialogi viginti tres, uno volumine, de sapientia, de ratiocinatione, de musica, de versibus, de fortitudine, de philosophia, de veritate, de litteris, de doctrina, de arte, de regimine, de decoro, quid eligendum quidve fugiendum sit, de amico, de scientia, de anima, de bene vivendo, de possibili, de pecuniis, de vita, quid sit honestum, de diligentia, de amore.

CAPUT XVI.

ΚΕΒΗΣ

125. Κέβης ὁ Θηβαῖος· καὶ τούτου φέρονται διάλογοι τρεῖς· Πίναξ, Ἑβδόμη, Φρύνιχος.

CEBES.

Cebes, et ipse Thebanus, scripsit dialogos tres, qui inscribuntur: Tabula, Septima, Phrynichus.

Digitized by Google

CAPUT XVII.

ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ.

Μενέδημος οὗτος τῶν ἀπὸ Φαίδωνος, Κλισθένους τοῦ τῶν I. *Θεοπροπιδῶν καλουμένων υἱός, ἀνδρὸς εὐγενοῦς μέν, ἀρχιτέκτονος δὲ καὶ πήκτου· οἱ δὲ καὶ σκυτοράφον a) αὐτὸν εἶναί φασι καὶ ῥαθῆν ἑκάτερον τὸν Μενέδημον. ὅθεν γράψαντος αὐτοῦ ψήφισμά τε καθηψατό τις Ἀλεξίνεως, εἰπὼν ὡς οὔτε σοφὸν ἀνδρὶ οὔτε ψήφισμα πρόσηκεν τῷ σοφῷ γράφειν. Πεμ-* II. *φθεὶς δὲ φρουρὸς ὁ Μενέδημος ὑπὸ τῶν Ἐρετριέων εἰς Μέγαρα ἀπῆλθεν εἰς Ἀκαδημίαν πρὸς Πλάτωνα, καὶ θηραθεὶς* 125. *παύεται τὴν στρατείαν. Ἀσκληπιάδου δὲ τοῦ Φλιασίου πε-ρισπάσαντος αὐτὸν ἐγένετο ἐν Μεγάροις παρὰ Στίλπωνα, οὗπερ ἀμφότεροι διήκουσαν· κἀντεῦθεν πλεύσαντες εἰς Ἴλιον Ἀγχιάλῳ c) καὶ Μόσχῳ ταῖς ἀπὸ Φαίδωνος παρέβαλον. καὶ*

a) σκυτορράφον. Menag. σκυτεράφον. Illud comtendant R, Arund., Froben. et Stephan.
b) οὔτε σκυτέν. H. Stephanus Praef. ad Diog. Laert. et Scaliger ἰδέαν hic inseri volebant.
c) Ἀγχιάλῳ. Edit. Froben. et Menag. Ἀγχιάλλῳ.

MENEDEMUS.

Menedemus, e numero illorum qui a Phaedone profecti sunt, Clisthenis ex familia Theopropidarum filius fuit, viri sane nobilis, sed opificis ac pauperis. Alii tabernaculorum sutorem fuisse tradunt, et utrumque didicisse Menedemum. Quocirca quum decretum quoddam tulisset, reprehensus est ab Alexinio quodam, quod scilicet non conveniret sapienti neque tabernaculum neque decretum scribere. Missus autem ab Eretriensibus Megaram contendit ad Platonem in Academiam, inque illius retia non invitus incidit, deseruitque militiam. Caeterum Asclepiade Phliasio ad se illum pertrahente Megaris apud Stilponem egit, eiusque ambo auditores fuere. Inde navigantes Elidem Anchipylo et Moscho Phaedonis discipulis congressi sunt. Illi tum adhuc, ut su-

Digitized by Google

μέχρι μὲν τούτων, ὡς προείρηται ἐν τῷ περὶ Φαίδωνος, Ἠλειακοὶ προσηγορεύοντο· Ἐρετρικοὶ δ' ἐκλήθησαν ἀπὸ τῆς πατρίδος
III. τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος. Φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κράτης παρῳδῶν φησι·

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρέτρην.

ὁ δὲ Τίμων οὕτως·

Λῆρον δ') ἀναστήσας ὀφρυωμένος c) ἀφροσιβόμβαξεε).

127. οὕτω δ' ἦν σεμνὸς ὡς Εὐρύλοχον τὸν Κασανδρέα μετὰ Κλείπιδου Κυζικηνοῦ μειρακίου κληθέντα ὑπὸ Ἀντιγόνου ἀντεπιλῦν· φοβεῖσθαί γὰρ μὴ Μενέδημος αἴσθηται. ἦν γὰρ καὶ ἐπαοίδιμος f) καὶ παρησιαστής. μειρακίου γοῦν καταθαρσυνομένου εἰπεῖν μὲν οὐδὲν· λαβὼν δὲ κάρφος διάγραφεν εἰς χοῦν· δάφος περαινομένου σχῆμα· ὡς ἐρώντων πάντων, οὐδὲν τὸ μειράκιον τὴν ὕβριν ἀπηλλάχθη. Λεβαδεὺς δὲ ἐκ τοῦ g) Πειραιῶς h) συναναπόπτοντος i) αὐτὸν k) ἐν l) Ἀφροσιάδου καὶ

d) *λῆρον.* Edit. Froben. et Menag. *λόγον.*
e) *ὀφρυωμένος.* Legebatur *ὀφρυωμένοις.* Correxit Menagius id ipse.
ee) *ἀφροσιβόμβαξ.* Fridericus Paul de Sillis Graeca. p. 45. Fr. XXXI. cum Scaligero Brunckioque *ἀφρασιβόμβαξ* dedit.
f) *ἐπικόπτης.* Menag. *ἐπιδικόπτης.*
g) *ἐκ τοῦ.* Menag. *τοῦ ἐκ τοῦ.*
h) *Πειραιῶς.* Edit. Froben. *πειρεῶς.*
i) *συναναπόπτοντος.* Menag. *συναναπέμπτοντος.* Illud comprobavit B, Arund., Froben. et Stephan.
k) *αὐτόν.* Ita correxi. Legebatur *αὐτῷ.*
l) *ἐν.* Edit. Froben. *ἐπί.*

pra quum de Phaedone loqueremur, dictum est, Eliaci appellabantur: postea vero ab eius patria de quo nunc sermo est, Eretrici vocati sunt. Videtur autem Menedemus valde severus fuisse, quocirca eum Crates exagitans sic ait:

Phliasiumque Asclepiadem taurumque Eretrensem.

Timon autem sic:

Dicturus fastosus erat rudibusque cachinnus.

Adeo autem ea gravitate insignis fuit, ut quum Eurylochus Casandreus ab Antigono accersiretur una cum Cleitide Cyziceno adolescente, abnuerit: metuere enim ne id Menedemus resciret. Erat enim cavillator et in loquendo liber. Denique quum adolescens illo motu temerario ferretur, dixit quidem nihil: baeterum sumpta festuca pingebat in pavimento tractoli figuram, dum interim spectantibus omnibus adolescens insigni contumelia notatus intelligeba absentia. Hierocles in Piraeeo ad Amphiarai filium obtundebat [illegible]

Digitized by Google

πολλὰ λέγοντος περὶ τῆς Ἐρετρίας, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπεν, προϊόντος δὲ εἴς τι αὐτὸν Ἀντιγόνου περιτυχόντος δὲ τὸν βραπυνόμενον μοιχόν, „Ἀγνοεῖς,“ ἔφη, „ὅτι οὐ 128.
μόνον κράμβη χυλὸν ἔχει χαυσκόν, ἀλλὰ καὶ ῥαφανίδες;“ πρὸς δὲ τὸν ἀγύνερον κεκραγότα, „Σκέψαι,“ ἔφη, „μή τι ὄπισθεν ἔχων λέληθας.“ Ἀντιγόνου δὲ συμβουλευομένου εἰ ἐπὶ κῶμον ἀφίκηται, σκώψαντος τἄλλα μόνον ἐκέλευσεν ἀπαγγεῖλαι ὅτι βασιλέως υἱὸς ἐστι· πρὸς δὲ τὸν ἀναίσθητον ἀναφέροντά τι φίλῳ εἰπόντος, ἠρώτησεν εἰ ἄγρον ἔχει· φήσαντος δὲ καὶ παμπληθῆ κτήματα, „Πορεύου τοίνυν,“ ἔφη, „κἀκείνων ἐπιμελοῦ, μὴ σμικρῇ σοι καὶ ταῦτα καταφθείρασι καὶ κομιῶν ἀηδίαν ἀπορραλεῖν.“ πρὸς δὲ τὸν πυθόμενον εἰ χήμαι m) ὁ σκώπτειος, ἔφη, „Πότερον ἐγώ σοι φαυδᾶρος δοκῶ ἢ οὔ;“ φήσαντος δὲ εἶναι, „Ἐγὼ τοίνυν,“ εἶπε, „γεγάμηκα.“ πρὸς δὲ 129.
τὸν εἰπόντα πολλὰ τὰ ἀγαθὰ ἐπύθετο πόσα τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰ τριάκοντα πλείω τῶν ἑκατόν. μὴ δυνάμενος δὲ τῶν καλούντων ἐπὶ δεῖπνόν τινος περιιδεῖν τὴν πολυτέλειαν, κληθεὶς παρὰ οὐδέν μὲν εἶπε, σιωπῶν δ' αὐτὸν ἐνομοθέτησε μόνας ἐλαίας προσενεγκάμενος. Διὰ δὴ οὖν τὸ παρρησιαστικὸν τοῦτο IV.

m) χήμαι. Edit. Froben. χήμοι.

plurimi de Eretriae loquerentur exeidio, nihil aliud loquutus est, tantum rogavit quid eum Antigonus conficeret. Audacter exsultanti adultero, Ignoras, inquit, non modo brassicae succum inesse iucundum, sed et rhaphano? Clamanti adolescentulo et vociferanti, Vide, inquit, ne quid retrodum nescis, habeas. Consultanti Antigono an luxuriosum adiret convivium, hoc illi solum renuntiari iussit, Memento regis te esse filium. Stupidum quendam nescio quid nihil ad rem dicentem interrogavit an villam haberet, et quum ille multa se habere praedia dixisset, Perge, inquit, et illorum curam gere, ne et illa negligenter curando perdere contingat, et amittere simplicem urbanitatem. Sciscitanti cuidam an uxor esset ducenda sapienti, Non ego, inquit, tibi sapiens videor? et quum annuisset ille, At ego, ait, duxi. Dicente quodam complura esse bona, rogat quot numero, et an putet plura esse quam centum. Saepius dolebat quod luxuriosa convivia magnificumque apparatum nequiret ferre. Vocatus vero semel ad coenam intuensque lautissimis cibis divitem mensam, nihil loquutus est, sed tacitus eam luxuriam coarguit, dum solas oleas in cibum sumpsit. Huius

Digitized by Google

μαρού καὶ ἐκινδύνευσεν ἐν Κύπρῳ παρὰ Νικοκρέοντι τῷ Ἀσκληπιάδῃ τῷ φίλῳ. τοῦ γὰρ τὸν βασιλέως ἐπιτηδείων ἑορτὴν τελοῦντος καὶ καλέσαντος καὶ τούτους ὥσπερ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους, τὸν Μενέδημον εἰπεῖν ὡς εἰ καλὸν ἦν ἡ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν συναγωγή, καθ' ἡμέραν ἔδει γίνεσθαι τὴν
130. ἑορτήν· εἰ δ' οὔ, περιττὸς καὶ νῦν. πρὸς δὲ τοῦτο ἀπαντήσαντος τοῦ τυράννου καὶ εἰπόντος ὡς ταύτην τὴν ἡμέραν ἔχοι σχολάζουσαν πρὸς τὸ διακούειν φιλοσόφων, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον αὐστηρότερον n) ἔκειτο, δεινὸς o) ἐπὶ τῇ θυσίᾳ p) ὡς χρὴ πάντα καιρὸν φιλοσόφων ἀκούειν· εἰς εἰ μὴ τις ἀδύλητὸς αὐτοὺς διεπέμψατο, κἂν ἀπόλοιντο. ὄντων χειμαζομένων ἐν τῷ πλοίῳ τῶν Ἀσκληπιάδην φασὶν εἰπεῖν ὡς ἡ μὲν τοῦ αὐλητοῦ συμουσία σέσωκεν αὐτούς, ἡ δὲ τοῦ Μενεδή-
V. μου παρρησία ἀπολώλεκεν. Ἦν δέ, φασί, καὶ ἰδιώτης q) καὶ τὰ τῆς σχολῆς ἀδιάφορος. οὔτε γοῦν τάξιν τινὰ ἦγε παρ' αὐτῷ βλέπειν οὔτε βάθρα κύκλῳ διέκειτο, ἀλλ' οὗ ἂν δύνατος ἔτυχε περιπατῶν ἢ καθήμενος ἦκουε, καὶ αὐτοῦ τοῦτον τὸν τρό-
VI. 131. πον διακειμένου. Ἀγωνιάτης μέντοι, φασίν, ἦν ἄλλως καὶ

n) αὐστηρότερον. Menag. ἀπιθανότερον, quod vereor ne verum sit. Kuehnius coni. ἀνηρότερον.
o) δεινὸς. Casaubonus coni. δεινοῦ ὄν.
p) ἐπὶ τῇ θυσίᾳ. Kuehnius coni. ἐπὶ παρρησίᾳ.
q) ἰδιώτης. Ita ii, Casaubonus et Menagius coni. ἀδίδακτος. Fruitra.

denique libertatis causa parum abfuit quin in Cypro apud Nicocreontem periclitaretur cum Asclepiade amico. Nam quum eos rex ad menstruam celebritatem evocasset sicut et philosophos caeteros, Menedemum dixisse ferunt, Si quidem honesta est huiusmodi virorum congregatio, quotidie sunt festa celebranda: sin alias, nunc quoque supervacanea. Ad haec tyrannus quum ita occurrisset, hanc diem habere se celebrem, ut negotiis omissis philosophis congredi liceret, ille severius adhuc in sententia perstitit, ostendens in ipso convivio nunquam non philosophos audiendos. Quid plura? nisi tibicen cantu diremisset litem illorum, forsitan perissent. Unde quum in navi iactarentur fluctibus, Asclepiadem dixisse ferunt, tibicinis peritam modulationem sese servasse, Menedemi vero confidentiam perdidisse. Erat autem, ut fertur, deflectens a more parumque satagens rerum quae ad scholam pertinerent: neque ullum circa illum, ut fieri solet, ordinem vidisses. Non subsellia erant per gyrum disposita, non aliud quippiam, sed ut singulis aut sedere aut stare aut ambulare contingebat, ita illum audiebant. Alias in-

Digitized by Google

φιλόδοξος· ὥστε τὸ πρότερον τέκτονι συνεπιδοσπούδους αὐτῷ τε καὶ ὁ Ἀσκληπιάδης, ὃ μὲν Ἀσκληπιάδης ἐφαίνετο γύμνους ἅπαντας τοὺς τέγους τῶν πηλῶν παραφέρων, ὁ δὲ εἴ τινα ἴδοι ἐρχόμενον, παφεκρύπτετο. Ἐπεὶ δ' ἥψατο τῆς πολιτείας, οὔ- VII. τως ἦν ἀγωνιώδης ὥστε καὶ τὸν λιβανωτὸν τιθεὶς θύσαντα καὶ τοῦ θυμιατηρίου. καί ποτε Κράτητος περιϊσταμένου αὐτὸν καὶ καθαπτομένου εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται, ἐκέλευσε τινας εἰς τὸ βαλανεῖον ἐμβαλεῖν αὐτόν· τὸν δὲ μηδὲν ἧττον ἐπὶ τὸν παρόντα καὶ ὑπερκύπτοντα Ἀγαμεμνόνιόν τε καὶ Ἡγησίπολιν ἀποκαλεῖν r). Ἦν δέ πως ἠρέμα καὶ δυσδιάμοχ- VIII. στερος. σὺν γοῦν Ἀσκληπιάδῃ κατ' ἄγνοιαν ἐν πανδοκείῳ 132. ποτὲ κρεάτων ῥιπτουμένων φαγών, ἐπειδὴ μάθοι, ἐναντία τε καὶ ὀχλία· ἕως Ἀσκληπιάδης ἐπεμέμψατο αὐτῷ ὡς οὐδέν, εἰπών, ἠνώχλησεν αὐτὸν τὰ κρέα, ἢ δὲ περὶ τούτων ὑπόνοια. τὰ δ' ἄλλα μεγαλόψυχος ἀνὴρ ἦν καὶ ἐλευθέριος. Κατά τε IX. τὴν ἕξιν τὴν σωματικὴν ἤδη καὶ πρεσβύτης ὑπάρχων οὐδὲν ἧττον ἀθλητοῦ στερεός τε καὶ ἐπικεκαυμένος τὸ εἶδος, πίων τε καὶ τετραμμένος· τῷ δὲ μέγεθος σύμμετρος, ὡς δῆλον ἐκ

r) τὸν δὲ — ἀποκαλεῖν. H. Stephanus Praef. ad Diog. Laert. coni. τὸν δὲ — παρόντα· καὶ ὑποκύπτοντα — ἀποκαλεῖν.

men gloriae avidum ignominiaeque metuentem fuisse tradunt: adeo ut quum prius opifici suam ipse atque Asclepiades navaret operam, et Asclepiades super tecta lutum ferre cerneretur nudus, is, si quem aspiceret praetereuntem, occultaretur. Postea verò quam ad rempublicam accessit, ita erat anxius atque sollicitus, ut quum aliquando tura poneret, extra turibulum miserit. Circumsteterat illum Crates aliquando, et quod civilia negotia subiisset, probro dabat: tum ille quibusdam praecepit ut illum carceri includerent. Ille nihilominus praetereuntem observabat et prae aliis eminentem hominem Agamemnonium et ducem civitatis vocabat. Erat autem nescio quid in eo religionis et in superstitionem promior. Denique manducaverat aliquando per ignorantiam in taberna meritoria projectas carnes cum Asclepiade. Id quum animadvertisset, nausea palloreque turbabatur, donec illum Asclepiades severius obiurgans non carnes diceret ejusce mutationis causam esse, sed praesumptam de illis fatuam opinionem. Alias magnanimus fuit vir et plane liberalis. Corporis in eo jam senis habitus et status durabat qui erat in juvene: athletae instar firmus, validus atque adusta facie, obesus item et attritus fuit, mediocrisque proce-

Digitized by Google

CAPUT XIII.

ΣΙΜΩΝ

122. Σίμων Ἀθηναῖος, σκυτοτόμος. οὗτος ἐφιλοσόφει. Σωκράτης δὲ τὸ ἐργαστήριον καὶ διαλεγόμενος τοῦτον, ἅπερ ἐμνημόνευεν ἅπαντα ἀπεσημειώσατο· διὸ καὶ διαλόγους αὐτοῦ τινας διαλέγους καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν ἑνὶ φερόμενοι βιβλίῳ· περὶ θεῶν, περὶ τοῦ ἀγαθοῦ, περὶ τοῦ καλοῦ, περὶ τοῦ καλοῦ, περὶ δικαίων πρώτων, δεύτερον· περὶ ἀρετῆς, ὅτι οὐ διδακτόν, περὶ ἀνδρείας τρόπων, δεύτερον, τρίτον· περὶ πλούτου, περὶ δημαγωγίας, περὶ τιμῆς, περὶ παιδείας, περὶ εὐκοσμίας a), περὶ ἔρωτος, περὶ φιλοσοφίας, περὶ ἐπιστήμης. 123. περὶ μουσικῆς, περὶ ποιήσεως, τί τὸ καλόν, περὶ διδασκαλίας, περὶ τοῦ διαλέγεσθαι, περὶ παίδευσης, περὶ εὐσχημοσύνης, περὶ ὀρθοῦ, περὶ ἐπιμελείας, περὶ τοῦ ἐργάζεσθαι, περὶ φιλοκερδοῦς, περὶ ἀλαζονείας, περὶ τοῦ καλοῦ· οἱ δέ, περὶ τοῦ βουλεύεσθαι, περὶ λόγου ἢ περὶ ἐπιτηδειότητος, περὶ κακίας·

a) εὐπαθείας. Edit. Froben. εὐκοσμίας.

SIMON.

Simon Atheniensis, coriarius. Quoties ad eius officinam perrexisset Socrates atque dissereret, omnia quae meminisse poterat, notabat. Unde et ipsius dialogos coriaceos appellant. Sunt autem numero tres et triginta, qui uno itidem libro comprehenduntur: de diis, de bono, de honesto, quid sit pulchrum et honestum, de iusto duo, de virtute quod doceri non possit, de fortitudine tres, de lege, de populari assentatione, de honore, de poesi, de bona valetudine, de amore, de philosophia, de scientia, de musica, quid sit pulchrum, de disciplina, de disserendo, de iudicio, de eo quod est, de numero, de diligentia, de operando, de avaro, de iactantia, de honesto: alii volunt, de consulendo, de ratione sive de idoneo, de maleficentia. Fertur

Digitized by Google

γίας. Οὗτος, φασί, πρῶτος διελέχθη τοὺς λόγους τοὺς Σω- III.
κρατικούς. ἐπαγγειλαμένου δὲ Περικλέους θρέψειν αὐτὸν καὶ
πελεύοντος ἀπιέναι πρὸς αὐτόν, οὐκ ἂν ἔφη τὴν παρρησίαν
ἀποδόσθαι. Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Σίμων ῥητορικὰς τέχνας IV.
γεγραφώς· καὶ ἕτερος ἰατρὸς καὶ ὁ Σέλευκον τὸν Νικάνορα
καὶ τις ἀνδριαντοποιός.

hic primus omnium Socraticos sermones disseruisse. Quum autem Pericles polliceretur, si ad se veniret, cuncta illi necessaria exhibiturum, Libertatem, inquit, vendere consilii non fuerit. Fuit et alius Simon, qui scripsit artem rhetoricam. Alius item medicus Seleuci et Nicanoris aequalis: atque alius quidam sculptor.

CAPUT XIV.

ΓΛΑΥΚΩΝ.

Γλαύκων Ἀθηναῖος καὶ αὐτοῦ φέρονται ἐν ἑνὶ διάλογοι 124.
ἕνδεκα· Φειδύλος a), Εὐριπίδης, Ἀμύντιχος, Εὐθίας, Λυσιθεί-
δης, Ἀριστοφάνης, Κέφαλος, Ἀναξίφημος, Μενέξενος. φέ-
ρονται καὶ ἄλλοι δύο καὶ τριάκοντα οἱ νοθεύονται.

a) Φειδύλος. Scribebatur Φειδίας. Correxit Bastius Epist. Crit. p. 245. ed. Lips.

GLAUCON.

Glaucon Atheniensis, novem itidem uno libro scripsit dialogos, Phidylum, Euripidem, Amyntichum, Euthiam, Lysithidem, Aristophanem, Cephalum, Anaxiphemum, Menexenum. Feruntur eius et alii triginta duo, sed suspecti et supposititii.

Digitized by Google

CAPUT XV.

ΣΙΜΙΑΣ

Σιμίας a) ὁ Θηβαῖος· καὶ τούτου φέρονται ἐν ἔτι διάλογοι τρεῖς καὶ εἴκοσι· περὶ σοφίας, περὶ λογισμοῦ, περὶ μουσικῆς, περὶ ἀνδρείων, περὶ εὐβουλίας, περὶ φιλοσοφίας b), περὶ ἀληθείας, περὶ γραμμάτων, περὶ διδασκαλίας, περὶ τέχνης, περὶ τοῦ δικαιοπρακτεῖν, περὶ πρέποντος, περὶ αἱρετοῦ καὶ φευκτοῦ, περὶ φίλου, περὶ τοῦ εἰδέναι, περὶ ψυχῆς, περὶ τοῦ εὖ ζῆν, περὶ δυνατοῦ, περὶ χρημάτων, περὶ ζωῆς, εἰ τὸ καλόν, περὶ ἐπιμελείας, περὶ ἔρωτος.

a) Σιμίας. Scribebatur Σιμμίας.
b) περὶ λογισμοῦ — περὶ φιλοσοφίας. Edit. Froben. omittit.

SIMIAS.

Simias Thebanus fuit. Et huius feruntur dialogi viginti tres, uno volumine, de sapientia, de ratiocinatione, de musica, de veraibus, de fortitudine, de philosophia, de veritate, de litteris, de doctrina, de arte, de regimine, de decoro, quid eligendum quidve fugiendum sit, de amico, de scientia, de anima, de bene vivendo, de possibili, de pecuniis, de vita, quid sit honestum, de diligentia, de amore.

CAPUT XVI.

ΚΕΒΗΣ

125. Κέβης ὁ Θηβαῖος· καὶ τούτου φέρονται διάλογοι τρεῖς· Πίναξ, Ἑβδόμη, Φρύνιχος.

CEBES.

Cebes, et ipse Thebanus, scripsit dialogos tres, qui inscribuntur: Tabula, Septima, Phrynichus.

Digitized by Google

CAPUT XVII.

ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ.

Μενέδημος οὗτος τῶν ἀπὸ Φαίδωνος Κλισθένους τοῦ τῶν I.
Θεοπροπιδῶν καλουμένων υἱός, ἀνδρὸς εὐγενοῦς μέν, ἀρχιτέκτονος δὲ καὶ πήκτης· οἱ δὲ καὶ σκηνορράφον a) αὐτὸν εἶναί φασι καὶ μαθεῖν ἐκεῖνα τὸν Μενέδημον. ὅθεν γράψαντος αὐτοῦ ψήφισμά τι καθήψατό τις Ἀλεξίνεως, εἰπὼν ὡς οὔτε σκηνικὴ οὔτε ψήφισμα πρέπει τῷ σοφῷ γράφειν. Πεμ- II.
φθεὶς δὲ φρουρὸς ὁ Μενέδημος ὑπὸ τῶν Ἐρετριέων εἰς Μέγαρα ἦλθεν εἰς Ἀκαδημίαν πρὸς Πλάτωνα, καὶ θηραθεὶς παρέλυσε τὴν στρατείαν. Ἀσκληπιάδου δὲ τοῦ Φλιασίου πε- 126.
ρισπάσαντος αὐτὸν ἐγένετο ἐν Μεγάροις παρὰ Στίλπωνα, οὗπερ ἀμφότεροι διήκουσαν· κἀντεῦθεν πλεύσαντες εἰς Ἦλιν Ἀγχιάδῃ c) καὶ Μόσχῳ ταῖς ἀπὸ Φαίδωνος παρέβαλον. καὶ

a) σκηνορράφον. Menag. σκηνογράφον. Illud commendant R. Arund., Froben. et Stephan.
b) οὔτε σκηνήν. H. Stephanus Praef. ad Diog. Laert. et Scaliger ἰάμβους hic inseri volebant.
c) Ἀγχιάδῃ. Edit. Froben. et Menag. Ἀγχιάδῃ.

MENEDEMUS.

Menedemus, e numero illorum qui a Phaedone profecti sunt, Clisthenis ex familia Theopropidarum filius fuit, viri sane nobilis, sed opificis ac pauperis. Alii tabernaculorum sutorem fuisse tradunt, et utrumque didicisse Menedemum. Quocirca quum decretum quoddam tulisset, reprehensus est ab Alexinio quodam, quod scilicet non conveniret sapienti neque tabernaculum neque decretum scribere. Missus autem ab Eretriensibus Megaram contendit ad Platonem in Academiam, inque illius retia non invitus incidit, deseruitque militiam. Caeterum Asclepiade Phliasio ad se illum pertrahente Megaris apud Stilponem egit, eiusque ambo auditores fuere. Inde navigantes Elidem Anchipylo et Moscho Phaedonis discipulis congressi sunt. Illi tum adhuc, ut su-

Digitized by Google

μέχρι μὲν τούτων, ὡς προείρηται ἐν τῷ περὶ Φαίδωνος, Ἠλιακοὶ προσηγορεύοντο· Ἐρετρικοὶ δ' ἐκλήθησαν ἀπὸ τῆς πατρίδος
III. τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος. Φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κράτης παρῳδῶν φησι·

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρέτρην.

ὁ δὲ Τίμων οὕτως·

Λῆρον d) ἀναστήσας ὀφρυωμένος e) ἀφροσιβόμβαξεε).

127. οὕτω δ' ἦν σεμνὸς ὡς Εὐρύλοχον τὸν Κασανδρέα μετὰ Κλειπτίδου Κυζικηνοῦ μειρακίου κληθέντα ὑπὸ Ἀντιγόνου ἀντεισπεῖν· φυσᾶσθαί γὰρ μὴ Μενέδημος αἴσθηται· ἦν γὰρ καὶ ἐπικώπτης f) καὶ παρρησιαστής. μειρακίων γοῦν καταφρονουμένου εἶπε μὲν οὐδέν· λαβὼν δὲ κάρφος διήρασεν εἰς χεῖρας περαινομένου σχήματος· ὡς ὁρώντων πάντων, ἐκεῖνο μειράκιον τὴν ὕβριν ἀπηλλάχθη. Ἡρακλείδης δὲ ὁ ἐκ τοῦ g) Πειραιῶς h) συναναπόπτοντος i) αὐτὸν k) ἐν l) Ἀρμαμαξίοις καὶ

d) λῆρον. Edit. Froben. et Menag. λόγον.
e) ὀφρυωμένος. Legebatur ὀφρυωμένος. Correxit Menagius in Obss.
ee) ἀφροσιβόμβαξ. Fridericus Paul. de Sillia Graeca. p. 45. Fr. XXXI. cum Scaligero Brunckioque ἀφραισιβόμβαξ dedit.
f) ἐπικώπτης. Menag. ἐπικώπτης.
g) ἐκ τοῦ. Menag. τοῦ ἐκ τοῦ.
h) Πειραιῶς. Edit. Froben. πειρεῶς.
i) συναναπόπτοντος. Menag. συναναπέμπτοντος. Illud confirmant B, Aurnd., Froben. et Stephan.
k) αὐτόν. Ita correxi. Legebatur αὐτῷ.
l) ἐν. Edit. Froben. ἐπί.

pra quum de Phaedone loquerentur, dictum est, Eliaci appellabantur: postea vero ab eius patria de quo nunc sermo est, Eretrici vocati sunt. Videtur autem Menedemus valde severus fuisse, quocirca cum Crates exagitans sic ait:

Phliasiumque Asclepiadem laurumque Eretrensem.

Timon autem sic:

Dicturus fastosus erat rudibusque cachinnus.

Adeo autem ea gravitate insignis fuit, ut quum Eurylochus Casandreus ab Antigono accersebatur una cum Cleiptide Cyziceno adolescente, admonuit: metuere enim ne id Menedemus resciret. Erat enim cavillator et in loquendo liber. Denique quum adolescens illo motu temerario ferretur, dixit quidem nihil: caeterum sumpta festuca pingebat in pulvinento tractoti figuram, dum interim spectantibus cunctis adolescens insigni contumelia liberatus est: intelligens abscessit. Hierocles in Piraeeo ad Amphiarai sibi obtendebat

πολλὰ λέγοντος περὶ τῆς Ἐρετρίας, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπεν, ἠρώτησε δὲ εἰς τί αὐτὸν Ἀντίγονος περαίνει. πρὸς δὲ τὸν θρασυνόμενον μοιχόν, „Ἀγνοεῖς,“ ἔφη, „ὅτι οὐ μόνον κράμβη χυλὸν ἔχει χρηστόν, ἀλλὰ καὶ ῥαφανίδες;“ πρὸς δὲ τὸν κενόφρονα κεκραγότα, „Σπεῦσαι,“ ἔφη, „μή τι ὄπισθεν ἔχων ἀλλοθρᾷς.“ Ἀντιγόνου δὲ συμβουλευομένου εἰ ἐπὶ κῶμον ἀφίκηται, ἀναπήσας τἄλλα μόνον ἐκέλευσεν ἀπαγγεῖλαι ὅτι βασιλέως υἱός ἐστι. πρὸς δὲ τὸν ἀναίσθητον ἀναφέροντά τε αὐτοῦ εἴσω, ἠρώτησεν εἰ ἀγρὸν ἔχει· φήσαντος δὲ καὶ πάμπολλα κτήματα, „Πορεύου τοίνυν,“ ἔφη, „κἀκεῖναν ἐπιμελοῦ, μή σοι καὶ ταῦτα καταφθείρας καὶ κομῶντα ἀλώπηξ ἀπροβαλεῖν. πρὸς δὲ τὸν πυθόμενον εἰ γήμαι m) σπουδαῖος, ἔφη, „Πάτερα ἐγώ σοι ἀπαυδῶσ δοκῶ ἢ οὔ;“ φήσαντος δὲ εἶναι, „Ἐγὼ τοίνυν,“ εἶπε, „γεγάμηκα.“ πρὸς δὲ 129.
τὸν εἰπόντα πολλὰ τὰ ἀγαθὰ ἐπύθετο πόσα τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰ νομίζει πλείω τῶν ἑκατόν. μὴ δυναμένου δὲ τῶν καλούντων ἐπὶ δεῖπνόν τινος περιελεῖν τὴν πολυτέλειαν, κληθεὶς παῖς οὐδὲν μὲν εἶπε, σιωπῇ δ' αὐτὸν ἐνουθέτησε μόνας ἐλαίας προσενεγκάμενος. Διὰ δὴ οὖν τὸ παρρησιαστικὸν τοῦτο IV.

m) γήμαι. Edit. Froben. γήμοι.

plurimi de Eretriae loquerentur exeidio, nihil aliud loquutus est, tantum rogavit quid eum Antigonus conficeret. Audacter exsultanti adultero, Ignoras, inquit, non modo brassicae succum inesse iucundum, sed et rhapliano? Clamanti adolescentulo et vociferanti, Vide, inquit, ne quid retro, dum nescis, habeas. Consultanti Antigono an luxuriosum adiret convivium, hoc illi solum renuntiari iussit, Memento regis te esse filium. Stupidum quendam nescio quid nihil ad rem dicentem interrogavit an villam haberet, et quum ille multa se habere praedia dixisset, Perge, inquit, et illorum curam gere, ne et illa negligenter curando perdere contingat, et amittere simplicem urbanitatem. Sciscitanti cuidam an uxor esset ducenda sapienti, Non ego, inquit, tibi sapiens videor? et quum annuisset ille, At ego, ait, duxi. Dicente quodam complura esse bona, rogat quot numero, et an putet plura esse quam centum. Saepius dolebat quod luxuriosa convivia magnificumque apparatum nequiret ferre. Vocatus vero semel ad coenam intuensque lautissimis cibis divitem mensam, nihil loquutus est, sed tacitus eam luxuriam coarguit, dum solas oleas in cibum sumpsit. Huius

Digitized by Google

μαιρου καὶ ἐκινδύνευσεν ἐν Κύπρῳ παρὰ Νικοκρέοντι τὸν Ἀσκληπιάδῃ τῷ φίλῳ. τοῦ γὰρ τοι βασιλέως ἐκμηνίσαντος ἑορτὴν τελοῦντος καὶ καλέσαντος καὶ τούτους ὥσπερ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους, τὸν Μενέδημον εἰπεῖν ὡς εἰ καλὸν ἦν ἡ ἐπὶ τοιούτων ἀνδρῶν συναγωγή, καθ' ἡμέραν ἔδει γίνεσθαι τὴν
130. ἑορτήν· εἰ δ' οὔ, περιττῶς καὶ νῦν. πρὸς δὲ τοῦτο ἀπαντήσαντος τοῦ τυράννου καὶ εἰπόντος ὡς ταύτην τὴν ἡμέραν ἔχοι σχολάζουσαν πρὸς τὸ διακούειν φιλοσόφων, ἔτι καὶ μᾶλλον αὐστηρότερον n) ἐνέκειτο, δεινὸς σ) ἐπὶ τῆς θυσίας p) ὡς χρὴ πάντα καιρὸν φιλοσόφων ἀκούειν· ἕως αὐτὸν μὴ τὸν αὐλητὴν αὐτοὺς διεπέμψατο, κἂν ἀπώλοντο. ὄντων χειμαζομένων ἐν τῷ πλοίῳ τὸν Ἀσκληπιάδην φασὶν εἰπεῖν ὡς ἡ μὲν τοῦ αὐλητοῦ εὐμουσία σέσωκεν αὐτούς, ἡ δὲ τοῦ Μενεδή-
V. μου παρρησία ἀπολέλοιπεν. Ἦν δέ, φασί, καὶ ἐκκλίσεις q) καὶ τὰ τῆς σχολῆς ἀδιάφθορος. οὔτε γοῦν τάξιν τινὰ ἦν καθ' αὑτὴν βλέπειν οὔτε βάθρα κύκλῳ διέκειτο, ἀλλ' οὗ ἂν ἕκαστος ἔτυ-
VI. χε περιπατῶν ἢ καθήμενος ἤκουε, καὶ αὐτοῦ τοῦτον τὸν τρό-
131. πον διακειμένου. Ἀγωνιάτης μέντοι, φασίν, ἦν ἄλλως καὶ

n) αὐστηρότερον. Menag. ἀτειρότερον, quod vereor ne verum sit. Kuehnius coni. ἀτηρότερον.
o) δεινὸς. Casaubonus coni. δεινῶς ὤν.
p) ἐπὶ τῆς θυσίας. Kuehnius coni. ἐπὶ παρρησίας.
q) ἐκκλίσεις. Ianius, Casaubonus et Menagius coni. ἐκλύσεις. Frustra.

denique libertatis causa parum abfuit quin in Cypro apud Nicocreontem periclitaretur cum Asclepiade amico. Nam quum eos rex ad mensirnam celebritatem evocasset sicut et philosophos caeteros, Menedemum dixisse ferunt, Si quidem honesta est huiusmodi virorum congregatio, quotidie sunt festa celebranda: sin alias, nunc quoque supervacanea. Ad haec tyrannus quum ita occurrisset, hanc diem habere se celebrem, ut negotiis omissis philosophis congredi liceret, ille severius adhuc in sententia perstitit, ostendens in ipso convivio nunquam non philosophos audiendos. Quid plura? nisi tibicen cantu diremisset litem illorum, forsitan periissent. Unde quum in navi iactarentur fluctibus, Asclepiadem dixisse ferunt, tibicinis peritam modulationem sese servasse, Menedemi vero confidentiam perdidisse. Erat autem, ut fertur, deflectens a more parumque satagens rerum quae ad scholam pertinerent: neque ullum circa illum, ut fieri solet, ordinem vidisses. Non subsellia erant per gyrum disposita, non aliud quippiam, sed ut singulis aut sedere aut stare aut ambulare contingebat, ita illum audiebant. Alias in-

Digitized by Google

φιλόδοξος· ὥστε τὸ πρότερον τέκτονι συνοικοδομοῦντες αὐτός τε καὶ ὁ Ἀσκληπιάδης, ὁ μὲν Ἀσκληπιάδης ἐφαίνετο γυμνὸς καὶ τοῦ τέγους τὸν πηλὸν παραφέρων, ὁ δὲ εἴ τινα ἴδοι ἐρχόμενον, παρεκρύπτετο. Ἐπεὶ δ' ἤψατο τῆς πολιτείας, οὐ- VII. τως ἦν ἀγωνιστὴς ὥστε καὶ τὸν λιβανωτὸν τιθεὶς θήκατρε καὶ τοῦ θυμιατηρίου. καί ποτε Κράτητος περιϊσταμένου αὐτὸν καὶ καθαπτομένου εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται, ἐκέλευσε τινας εἰς τὸ βαθυρωτήρων ἐμβαλεῖν αὐτόν· τὸν δὲ μηθὲν ἧττον τηρεῖν παρόντα καὶ ὑπερκύπτοντα Ἀγαμεμνόνειόν τε καὶ Ἡγησίππιον ἀποκαλεῖν r). Ἦν δέ πως ἡρέμα καὶ δυσίδωμος- VIII. στερος. οὐν γοῦν Ἀσκληπιάδῃ κατ' ἄγνοιαν ἐν πανδοκείῳ 132. ποτὲ κρεάτων ῥιπτουμένων φαγών, ἐπειδὴ μάθοε, ἐναυτία τε καὶ ὠχρία· ἕως Ἀσκληπιάδης ἐπετίμησεν αὐτῷ ὡς οὐδὲν εἰκότι· ἡσύχησεν αὐτὸν τὰ κρέα, ἡ δὲ περὶ τούτων ὑπόνοια. τὰ δ' ἄλλα μεγαλόψυχος ἀνὴρ ἦν καὶ ἐλευθέριος. Κατά τε IX. τὴν ἕξιν τὴν σωματικὴν ἤδη καὶ πρεσβύτης ὑπάρχων οὐδὲν ἧττον ἀθλητοῦ στερεός τε καὶ ἐπικεκαυμένος τὸ εἶδος, πίων τε καὶ τετριμμένος· τὸ δὲ μέγεθος σύμμετρος, ὡς δῆλον ἐκ

r) τὸν δὲ — ἀποκαλεῖν. H. Stephanus Praef. ad Diog. Laert. coni. τὸν δὲ — παρόντα καὶ ὑποκύπτοντα — ἀποκαλεῖν.

men gloriae avidum ignominiaeque metuentem fuisse tradunt: adeo ut quum prius opifici suam ipse atque Asclepiades navaret operam, et Asclepiades super tecta lutum ferre cerneretur nudus, is si quem aspiceret praetereuntem, occultaretur. Postea verò quam ad rempublicam accessit, ita erat anxius atque sollicitus, ut quum aliquando tura poneret, extra turibulum miserit. Circumsteterat illum Crates aliquando, et quod civilia negotia subiisset, probro dabat: tum ille quibusdam praecepit ut illum carceri includerent. Ille nihilominus praetereuntem observabat et prae aliis eminentem hominem Agamemnonium et ducem civitatis vocabat. Erat autem nescio quid in eo religionis et in superstitionem pronior. Denique manducaverat aliquando per ignorantiam in taberna meritoria projectas carnes cum Asclepiade. Id quum animadvertisset, nausea palloreque turbabatur, donec illam Asclepiades severius oblurgans non carnes diceret ejusce mutationis causam esse, sed praesumptam de illis fatuam opinionem. Alias magnanimus fuit vir et plane liberalis. Corporis in eo jam senis habitus et status durabat qui erat in juvene: athletae instar firmus, validus atque adusta facie, obesus item et attritus fuit, mediocrisque proce-

Digitized by Google

τοῦ, ὑποσκέλου καὶ ἐν Ἐρετρίᾳ ἐν τῷ ἀρχαίῳ γυμνασίῳ· ἔστι γάρ, ὡς ἐπίτηδες, παράφυμνον, καὶ πλεῖστα μέμψιν φαῦλον τοῦ σώ-
X. ματος. Ἦν δὲ καὶ φιλιππόδοκος καὶ διὰ τὸ νοσώδης τῆς
133. Ἐρετρίας πλείω συνάγων συμπόσια ε)· ἐν οἷς καὶ ποιητὰς καὶ μουσικούς. ἠσπάζετο δὲ καὶ Ἄρατον καὶ Ἀντίφρονα τὸν τῆς τραγῳδίας ποιητὴν καὶ τὸν Ῥόδιον Ἀνταγόραν· μάλιστα δὲ πάντων Ὁμήρου προσεῖχεν· εἶτα καὶ τοῦ μελικοῦ· ἔπειτα Σοφοκλεῖ, καὶ δὴ καὶ Ἀχαιῷ, ὕστερ καὶ ἐπιτερπῶν ἐν τοῖς Σατύροις, Αἰσχύλῳ δὲ τὰ πρωτεῖα ἀπεδίδου, ὅθεν καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπαλιτευομένους ταῦτα, φασί, προσιμιάζετο ζ)·

Ἤλιτεν ἄρα υ) καὶ πρὸς ἀσθενῆ τρικός,
καὶ πρὸς γελώσης αἰτὸς βραχεῖ χρόνῳ.

134. ταῦτα δέ ἐστιν Ἀχαιοῦ ἐκ τῆς σατυρικῆς Ὀμφάλης· ὕστερα πλασίονες οἱ λέγοντες μηδὲν αὐτὸν ἀνενεγκεῖν πλὴν τῆς Μη-
XI. δείας τῆς Εὐριπίδου, ἣν ἐν τοῖς χ) Νεοφρονος εἶναι τοῦ Σι-
κυωνίου φασί. Τῶν δὲ διαφερόντων τῶν περὶ Πλάτωνα καὶ Ξενοκράτην ψ), ἔτι τε Παραιβάτην τὸν Κυρηναϊκὸν κατεφρόνη-

ε) ἦν δὲ καὶ — συμπόσια. Casaubonus coni. ἦν δὲ καὶ φιλήδημος διὰ τὸ νοσώδες τῆς Ἐρετρίας, καὶ φιλιππόδοκος καὶ πλείω συνάγων συμπόσια. quod bene refutavit Kuehnius T. II. p. 517. ed. Meibom.

ζ) προσεφέρετο. Casaubonus coni. προσεφέρετο.

υ) ἄρα. Scribebatur ἄρα.

χ) ἐν τοῖς. Menagius coni. ἑνὸς, quod probare videtur Elmsleius ad Eurip. Med. p. 53. ed. Lips.

ψ) Ξενοκράτην. Menag. Ξενοκράτη.

ritatis, ut ex ea constat imagine quae Eretriae in veteri stadio cernitur. Est enim veluti ex industria ita sculpta ut cunctam fere nuditatem corporis praeferat. Erat praeterea in suscipiendis amicis omni officio deditus: et quia parum salubris erat Eretria, convivia saepe inter poetas musicosque celebrabat. Amabat Aratum et Lycophronem tragicum poetam Antagoramque Rhodium, sed maxime omnium studebat Homero: deinde etiam lyricis: deinceps Sophocli atque Achaeo, cui in Satyris veluti secundas partes, Aeschylo autem primas semper dabat. Unde et adversus eos qui contra in republica sentirent ita ferebatur:

Deprehensus olim est ab impotenti aetate,
Et tarda cepit testudo regem alitum.

Haec autem Achaei sunt ex Omphale satyrica. Falluntur igitur qui illum nihil praeter Euripidis Medeam legisse dicunt, quam inter Sicyonii Neophronis poemata esse dicunt. Magistros Platonem et Xenocratem praetereunte Parcha-

Digitized by Google

Σελίσκου δὲ ἐκθαυμάζειν, καὶ ποτε ἐρωτηθεὶς περὶ αὐτοῦ ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπε πλὴν ὅτι ἐλεύθερος. Ἦν δὲ καὶ δυσκαταγώνιστος ὁ Μενέδημος καὶ ἐν τῷ συνθέσθαι δυσκατηχήτος· ἐστρέφετο γὰρ πρὸς πάντα καὶ εὐρεσιλόγει· ἐμαστιγοῦτό τε, καθά φησιν Ἀντισθένης ἐν Διαδοχαῖς, ἵν. καὶ δὴ καὶ τάδε ἐρωτᾶν εἰώθει· „Τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου ἕτερόν ἐστι;“ „Ναί.“ „Ἕτερον δέ ἐστι τὸ ὠφελεῖν τοῦ ἀγαθοῦ;“ „Ναί.“ „Οὐκ ἄρα τὸ ἀγαθὸν ὠφελεῖν ἐστιν.“ ἀνήγετο δέ, φασί, καὶ τὰ 135. ἀπορρητικὰ τῶν ἀξιωμάτων, παραφατικὰ τιθεὶς· καὶ τούτων τὰ ἁπλᾶ προσδεχόμενος τὰ οὐχ ἁπλᾶ ἀνῄρει, λέγων συνημμένα καὶ συμπεπλεγμένα. φησὶ δ' Ἡρακλείδης ἐν μὲν τοῖς δόγμασι Πλατωνικὸν εἶναι αὐτόν, διαπαίζειν δὲ τὰ διαλεκτικά· ὥστε Ἀλεξίνου ποτὲ διαπεπαικότος εἰ πέπαυται τὸν πατέρα τύπτων, „Ἀλλ' οὔπω ἔτυπτον,“ φάναι, „οὔτε πέπαυμαι.“ πάλιν τ' ἐκείνου λέγοντος, „Ἔχεις εἰπόντα ναὶ ἢ οὔ λῦσαι τὴν ἀμφιβολίαν;“ „Ζηλῶ,“ εἶπε, „τοὺς ὑμετέρους νόμους ἀκολουθεῖν, ἐξὸν ἐν πύλαις ἀντιβῆναι.“ Βίωνός τε ἐπιμελῶς

2) ἐτεθαυμάκει. Menag. τεθαύμακε.
3) ἐστρέφετο. Edit. Trollen. ἐμάχετο.
b) εὐρεσιλόγει. Scribebatur εὑρησιλόγει. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 446.

tem Cyrenaicum aspernabatur: Stilponem solum admirabatur. De quo quum aliquando interrogaretur, nihil aliud dixit nisi Liberalis est. Erat illi ingenium varium et callidum, atque in paciscendo ita orationem accommodabat ut illi difficile occurreretur. Versabat omnia, infinitamque orationis copiam fundebat... Acerrimus item in concionibus erat, ut in Successionibus tradit Autisthenes, atque huiusmodi rogatiunculis compellare solebat: Num aliud ab alio differt? ita sane. Aliud est autem prodesse quam bonum? concedebatur. Non igitur prodesse bonum est. Tollebat et proloquia negativa, affirmativa vero ponebat. Simplicia ex iis maxime probans quae simplicia non essent auferebat, ea et coniuncta et complexa dicens. Scribit Heraclides decretis quidem eum fuisse Platonicum, dialectica autem eum fuisse aspernatum. Itaque sciscitanti Alexino an patrem caedere desiisset, dixisse, Neque cecidi, neque desii. Addente illo oportere affirmando aut negando ambiguitatem solvi, Ridiculum, inquit, est vestras leges sequi, quum liceat in portis contra niti. Quum Bion vates studiose ac diligenter insectaretur, mortuos illum iugulare dixit. Alio rursus dicente, maxi-

Digitized by Google

καταφρόντος τῶν μάντεων, ναύροὺς αὐτὸν ἐπιφράττειν ἔφη.
135. καὶ ποτέ τινος ἀκούσας ὡς μέγιστον ἀγαθὸν εἴη τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν ὧν τις ἐπιθυμεῖ, εἶπεν, „Πολὺ δὲ μεῖζον τὸ ἐπιθυμεῖν ὧν δεῖ.“ φησὶ δ' Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος γράψαι αὐτὸν μηδὲν μηδὲ συντάξαι, ὥστε μηδὲ στηρίζειν ἐπί τινος δόγματος. ἐν δὲ ταῖς ζητήσεσι, φησίν, ὠδὶ μάχιμος ἦν ὥστε ὑπώπια φέρων ἀπῆει. ὅμως δ' οὖν τοιοῦτος ἐν τοῖς λόγοις ὑπῆρχον ἐν τοῖς ἔργοις πραότατος ἦν. Ἀλεξῖνον γοῦν πολλὰ καταπαίζων καὶ σκληρῶς ἐπισκώπτων, ὅμως αὐτὸν εὖ ἐποίησε, τὴν γυναῖκα παραπέμψας ἐκ Δελφῶν ἕως Χαλκίδος, εὐ-
XIII. λαβουμένην πλοπείας c) τε καὶ τῆς κατ' ὁδὸν λῃστείας. Φί-
137. λιος τε ἦν μάλιστα, ὡς δῆλον ἐκ τῆς πρὸς Ἀσκληπιάδην συμπνοίας, οὐδέν τι διαφερούσης Πυλάδου φιλοστοργίας. ἀλλὰ πρεσβύτερος Ἀσκληπιάδης, ὡς λέγεσθαι ποιητὴν μὲν αὐτὸν εἶναι, ὑποκριτὴν δὲ Μενέδημον. καὶ ποτέ φασιν Ἀρχεπόλιδος τριχῇλια d) αὐτοῖς διαγράψαντος στηριζομένους e) περὶ
XIV. τοῦ τίς δεύτερος ἄρῃ, μηδέτερον λαβεῖν. Λέγεται δὲ καὶ γυναῖκας ἀγαγέσθαι αὐτούς· ὧν τὴν μὲν θυγατέρα Ἀσκληπιάδην, τὴν δὲ μητέρα Μενέδημον, καίπερ ἐκλελοιπυῖαν τὸ

c) πλοπείας. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 591.
d) τριχῇλια. Scaliger corrigebat τριχιλίας.
e) στηριζομένους. Menag. ἐριζομένους, quod ipse probabat Menagius.

mum esse bonum omnibus quae quisque cupiat frui, Multo, inquit, maius est ea solum quae deceat cupere. Refert Antigonus Carystius eum nihil scripsisse neque composuisse, ita ne dogma quidem ullum firmiter tenuisse. Porro in quaestionibus, inquit, ita pugnax erat, ut non prius discederet quam in eius oculis ardentis spiritus indicia deprehenderentur. Verum enim vero quum in verbis esset talis, factis tamen erat placidissimus. Ergo quum Alexino plurimum illuderet et obiurgaret graviter, fovit tamen illum beneficiis. Nam ipsius coniugem ex Delphis Chalcidem usque deduxit, itineris furta latrociniaque metuentem. Amicitias pie sancteque tuebatur, ut ex ea quae illi cum Asclepiade fuit coniunctione constat, quae profecta adeo insignis erat, ut nihil a Pyladis distaret benevolentia. Verum maior natu erat Asclepiades, ita ut poeta ipse, Menedemus vero histrio diceretur. Fertur Archipolis tria millia illis perscripsisse, et quum orta esset amica contentio uter secundo loco acciperet, neutrum accepisse. Uxores quoque ambos duxisse fama est, Menedemum matrem, Asclepiadem filiam, et quum defuncta

Digitized by Google

Ἀσκληπιάδῃ τὸ γύναιον, λαμπρᾶς τε καὶ τοῦ Μενεδήμου ἐπιόντος ἐπειδὴ προῦχεν τῷ πολιτείᾳ, πλουσίαν γῆμαι· τῷδε μέντοι ἦσαν μὲν οὖσαι οἰκίαι ἐπιφερόμεναι τὸν Μενέδημον τὴν διοίκησιν τῇ προτέρᾳ γυναικί. ὁ μέντοι Ἀσκληπιάδης προσ- 188.
τετορεύκει ἐν Ἐρετρίᾳ γηραιὸς ἤδη, συζήσας τῷ Μενεδήμῳ ἐφόδια αὐτάλλης ἀπὸ μεγάλων· ἔζησε f) καὶ μετὰ χρόνον ἐξ Θόρικος ἐπὶ πάππου ἐρημίαν τοῦ Ἀσκληπιάδου καὶ τοῦς ἀναγκαίους ἀκηλιάντους αὐτῷ. ὁ Μενέδημος ἐπέλεγεν αἰσθάνεσθαι, εἰπὼν ὅτι Ἀσκληπιάδης αὐτῷ καὶ πάππῳ γῆς οὐ τῆς Θόρικος ἀνοίγει. ἦσαν δ' οἱ παρασυνοδεύοντες αὐτῷ Ἱππόνικός τε ὁ Μακεδὼν καὶ Ἀγήτωρ ὁ Λαμιεύς· ὁ μὲν ἑκατέρῳ δοὺς τριάκοντα μνᾶς, ὁ δ' Ἱππόνικος Μενεδήμου τῆς ἐνδοσίμου τῶν συγγενῶν· δισχίλιαι δραχμαὶ ἦσαν δὲ τοῖς καθ' ἑαυ- (A
τὸν Ἡρακλείδης. ἦν δ' Ἡρακλείδῃ αὐτῷ γυναικὸς γεγενημένος. τῷ XV.
δὲ συμπέσοντι τοῦτον ἐπιτρέπειν τὸν τρόπον· παραλαμβάνειν g) μνᾶς 189.
δυεῖν ἢ τριῶν ἕως δραχμῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἔπειτα τῆς ἐκκλησίας τοὺς παραγενομένους καὶ αὐτομολοῦντας ἤδη δεδεικνυμένους, ὅτε τί τις ἄλλο θάττον, ἀναπίμπλαντο ἐκκυθάνετο τῶν ἐξιόντων οἱ εἰς παραπλήσιον καὶ πῶς ἔχοι τοῦ χρόνου. εἰ μὲν οὖν

f) ἔζησε. Edit. Froben. ὃς τε. Menag. ἔσε.
g) παραλ. Haec aliquanto plenius legimtur apud Athenaeum X. 15. p. 419. sq.

esset uxor Asclepiadis, Menedemi cepisse coniugem; illumque quod reipublicae praecesset, aliam duxisse nobilem et locupletem: nihilominus quoniam communis eis erat domus, rei familiaris administrationem priori uxori permisisse. Igitur Asclepiades ante illum vita excessit Eretriae, iam longaevus, quum una in magnis opibus frugaliter admodum vixissent. Fertur post aliquantum temporis quum Asclepiadis amasius ad convivium venisset, arcerentque illum ianuis adolescentes, Menedemum iussisse introduci ac dixisse Asclepiadem etiam sepultum ei ianuas aperire. Erant autem qui sumtus ipsis suppeditabant, Hipponicus Macedo et Agetor Lamicus. Ex his alter utrique triginta minas largitus: Hipponicus vero Menedemo duo millia drachmarum in filiarum dotem quas, ut ait Heraclides, tres ex Oropia uxore susceperat. Porro convivia in hunc modum fiebant. Prius ipse cum duobus aut tribus prandebat dum dies in vesperam vergeret. Tum vero vocabat quispiam eos qui advenerant, et ipsos iam coenatos. Itaque si quis citius veniisset, percontabatur exemtos quid esset appositum et quae esset dicti

ταριχίων ἢ ταριχίου, ἀνεχώρουν· εἰ δὲ κρέα ἢ ὀπτήσιμα. ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ψυχὸς ἐπὶ τῶν κλινῶν, τοῦ δὲ χειμῶνος πῶυον προσεφέρετο αὐτῷ φέρειν ἔθει τὸ παρεμπεσὸν πονηρὸν οὐ μεῖζον ἢ κοτυλαιοῦν· τρόχημα θέρμος ἢ σύκαμος, ἔστι δ' ὅτε καὶ τῶν ὀρίων·) ἄκρος ἡ γὰρ ἡ ἄκρος ἡ ἐν τῇ λοχάδες· ἃ πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς κεκολουμένοις σατύροις αὐτὸν, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκωμιάζων τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δρᾶμα· ὧν καὶ τοῦτ' ἔστι τὰ τοιαῦτα·

Ὡς ἐν ῥαχέλῃ δαιτὸς ἡ βαιὰ πόλις
αὐτοῖς κυλίκεσσι πρὸς μέτρον, τράγημα δὲ
ἡ σαφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

XVI. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα κατεφρονεῖτο, κύων καὶ ληρὸς ὑπὸ τῶν Ἐρετριέων ἐκαλεῖτο· ὕστερον δ' ἐθαυμάσθη ὥστε καὶ τὴν πόλιν ἐγχειρίσασθαι. ἐπρεσβεύσατο δὲ καὶ πρὸς Πτολεμαῖον καὶ Λυσίμαχον, τιμώμενος πανταχοῦ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς δημήτριον· καὶ τῇ πόλει διακόσια τάλαντα τελούσῃ πρὸς

h) γαστάλιον. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 685.
i) ὤριον. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 52.
k) δέ. Athenaeus h. l. γάρ.
l) καὶ ἐπιτέθεικε. Athenaeus l. l. καὶ ἐπιμένει.

hora. Et si quidem vel olusculum vel salsamentum quippiam audissent, recedebant, sin vero carnes, ingrediebantur. Lectulis aestate storeas, hieme vervecum pelles superponebant. Porro pulvinar sibi afferri oportebat. Poculum quod circumagebatur, cotyla maius non erat. In secunda mensa lupinus sive faba, nonnunquam ex fructibus pira, mala Punica, cicera, sive mehercle ficus passae apponebantur. Ea omnia memorat Lycophron in satyris a se compositis, quos Menedemi nomine inscripsit, quam ille fabulam philosophi laudationem fecit. Ex ea quaedam huiusmodi quoque sunt:

Ut ex pusillo poculum convivio
Versatur illis ad mensuram, sed mera
Sermo eruditus studiosis sunt bellaria.

Primo igitur contemptui haberi coepit, canisque ab Eretriensibus ad delirus appellari. Postea vero in summa admiratione omnium fuit, adeo ut civitatis quoque gubernacula ipsi traderentur: legationibusque crebris ad Ptolemaeum et Lysimachum, praeterea ad Demetrium functus ubique honoratus est. Quamque illi civitas ducenta quotannis talenta

Digitized by Google

persolveret, quinquaginta abstulit. Apud quem accusatus quod traderet Ptolemaeo civitatem, se per epistolam purgavit, cuius hoc initium: *Menedemus Demetrio regi salutem. Audio ad te delatum esse de nobis.* Fama est autem Aeschylum quendam, qui Menedemo in reipublicae administratione esset contrarius, solitum esse eum alumniari. Constat illum ad Demetrium pro Oropo gravissime legatione functum, ut Euphantus quoque in Historiis meminit. Erat eius in primis studiosus Antigonus, seque ipsius discipulum esse praedicabat. Et quum barbaros fudisset circa Lysimachiam, decretum ei scripsit simplex atque ab assentatione alienum, cuius initium est: *Duces et consilii primores dixerunt: Quoniam Antigonus rex praelio domitis barbaris advenit in regnum, utilia prospere cuncta succedunt, visum est dentium de plebi.* Horum igitur gratia et praeterea propter sublimem cum illo amicitiam, quod illi civitatem proderet suspectus habitus, insimulante Aristodemo, clam exiit atque Oropi moratus est in Amphiarai delubro. Ibi quum perissent aurei calices, ut Hermippus ait, communi Boeotiorum decreto

m) λόγος. Menag. ὁ λόγος.

n) διαβλέπειν. Casaubonus coni. διαβάλλειν. Rossius l. l. §. XV, p. 41. διαβαλεῖν. Probo alterum.

o) ἐμβριθέστατα. Edit. Froben. ἐμβλιθέστατα.

p) αὐτόν. Edit. Froben. αὐτόν. Menag. αὐτου.

q) δεδιδαγμένος. Edit. Froben. δεδιδαγμένων.

Digitized by Google

τελῶν, ἐνθένδε εἰσπίπτουσι λαθραίως παρεισδὺς εἰς τὸν γυναικῶνα καὶ τὴν τε γυναῖκα καὶ τὰς θυγατέρας παραλαβών, ἀπῆρε. Ἀνίκητον εἶδεν ἡ πόλις τὸν βίον παντοίοις. φησὶ δ' αὐτὸν Ἡρακλείδης πᾶν εἰσενεγκεῖν, πρόφασιν γοῦν τὸν Ἑρμαῖον πολλάκις ἐξυθαρῶσαι τὴν πόλιν ἐκ τῶν εἰσφορῶν ἐπιγεγράφθαι Δημήτριον· εἰς ἃ δὲ δὴ ὠνόμασε τοὺς αὐτὸν Ἀντιγόνου τῆς πόλεως, οὐδὲ δυνάμεθα ἱστορῆσαι· φασὶν τε πρὸς τὸν Ἀντίγονον καὶ βουλόμενον ἐκθεραπεῦσαι τὸν παῖδα, πρὶν δὲ μὴ εἰσιόντος ὑπὸ θύμου ἄνευ σπουδῆς ἐπὶ ὑμετέρῳ τῷ βίῳ μεταλλάξαι. ἐν ὅροις τούτοις καὶ Δεξίππου ὁ Κάρυστος ἱστορεῖ μόνῳ δὲ Ἡρακλείδῃ ἐμπρόσθεν εἶχε πόλεμον· ἐθέσπισε γὰρ Ἀντιγόνου βουλομένου τὴν δημοκρατίαν ἀποκατασταθῆναι πρὸς Ἐρετριεῖς χάριν Μενεδήμου, πολίτου. διὸ καὶ ποτε παρὰ πόδας ὁ Μενέδημος ἐλέγχων αὐτὸν τοῖς λόγοις καὶ τὰ ἄλλα ἄκρη καὶ δὴ καὶ θεόφρασος πάντα τοιοῦτος, εἰκὸς δὲ καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν γενησομένων

XVIII εἰδέναι". Ἐτελεύτα δὲ ἡμέρᾳ τῶν Ἡρακλείδην τάφρων καὶ ἑβδομηκοστῷ[b]) ἔτει βιούς, καὶ εἰς αὐτὸν ἡμῶν ἔστιν οὕτως ἔχον·

a) ἀπὸ τῶν τύραννον ἐπαγομένων Δημήτριον. Edit. Froben. ἀπὸ τῶν τυράννων ἐπιγόμενον δημήτριον.

b) ἰβδομηκοστόν. Menag. ὀγδοηκοστόν.

loco migrare iussus est. Inde profectus moerens et patriam clanculum ingressus, uxorem ac filias sumens se ad Antigonum contulit, ibique vitam moorore terminavit. Refert Heraclides his omnino contraria: nam illum senatus principem Eretriam saepe ab iis qui Demetrium civitati tyrannum imponere conabantur, liberavisse. non igitur Antigono prodidisse civitatem, sed falsam subiisse calumniam, profectumque ad Antigonum, quum, ut patriam e servitute eriperet, illum inducere non posset, septem dies totos cibo abstinuisse atque ex animi dolore vita excessisse. His similia et Antigonus Carystius refert. Soli autem Persaeo inexorabile indixit bellum: haud enim obscurum erat Antigonum, quum Menedemi gratia Eretrienses rempublicam voluisset restituere, ab eo fuisse prohibitum. Quocirca in convivio Menedemus in illum acriter invectus inter caetera sic ait: Atqui iste quidem philosophus est, sed vir omnium qui sunt aut fuerunt vel futuri sunt profecto nequissimus. Mortuus est autem, ut ait Heraclides, septuagesimum quartum agens aetatis annum. In eius autem laudem nos quoque ista scripsimus:

Digitized by Google

——Platonem, Menedeme, tuum patrem, ut ipsum audiebas
in primigeniis et
nihil edentem),
nec id egisse videtur) Eretricum, sed omnes inanes:
animi enim impotentia.

Et hi quidem Socratici et qui ab eis profecti sunt. Transeundum autem est ad Platonem qui instituit Academiam, et ad eos qui ab ipso profecti sunt, quotquot clari et illustres exstiterunt.

t) ἰσθίων. Scribebatur ἰσθίων. Correxit Menagius in obss.
u) πάντ' ἔργον ἔρεξας. Edit. Froben. et Menag. ἔρξας. Stephan. ἔρξας. Florens Christianus corr. πάντα σὺ ἔργον ἔρξας.
x) τόν. Edit. Froben. et Menag. τῶν.

Digitized by Google

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΛΑΤΩΝ.

1. Πλάτων Ἀρίστωνος καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτώνης, Ἀθηναῖος, ἧτις τὸ γένος ἀνέφερεν εἰς Σόλωνα. τούτου γὰρ ἦν ἀδελφὸς Δρωπίδης, οὗ Κριτίας, οὗ Κάλλαισχρος a), οὗ Κριτίας ὁ τῶν τριάκοντα καὶ Γλαύκων, οὗ Χαρμίδης καὶ Περικτιόνη, ἧς καὶ Ἀρίστωνος Πλάτων, ἕκτος ἀπὸ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα καὶ Ποσειδῶνα ἀνέφερε τὸ γένος. φασὶ δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνάγειν εἰς Κόδρον τὸν Μελάνθου, οἵτινες
2. ἀπὸ Ποσειδῶνος ἱστοροῦνται κατὰ Θρασύλον b). Σπεύσιππος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πλάτωνος περιδείπνῳ καὶ Κλέαρχος

a) *Κάλλαισχρος.* Scribebatur *Κάλαισχρος.*
b) *Θρασύλον.* Scribebatur *Θράσυλον.* Correxit Boissonadius ad Aristaeneti Epistt. p. 441.

PLATO.

Plato Aristone patre et matre Perictiona sive Potona Athenis natus est. Mater a Solone genus duxit. Solonis quippe frater Dropides Critiam genuit, cuius filius Callaeschrus: huic Critias filius, qui unus fuit ex triginta, et Glauco: ab isto Charmides et Perictione geniti sunt: atque ex ea et Aristone Plato sextus a Solone nascitur. Porro Solon ad Neleum et Neptunum genus refert. Aristonem quoque patrem a Codro Melanthi filio originem ducere tradunt, qui a Neptuno itidem sanguinem ducere Thrasylo teste memorantur. Enimvero Speusippus in libro qui de coena Platonis funebri inscribitur, et Clearchus in laudatione Platonis et Anaxili-

Digitized by Google

ἐν τῷ Πλάτωνος ἐγκωμίῳ καὶ Ἀναξιλίδης ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ φιλοτόφων φασὶν ὡς c) Ἀθήνησιν ἦν λόγος, ὡραίαν οὖσαν τὴν Περικτιόνην βιάζεσθαι τὸν Ἀρίστωνα καὶ μὴ τυγχάνειν· παυόμενόν τε τῆς βίας ἰδεῖν τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος ὄψιν, ὅθεν καθαρὰν γάμου φυλάξαι ἕως τῆς ἀποκυήσεως. Καὶ γίνεται Πλάτων, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, II.
ὀγδόῃ καὶ d) ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαργηλιῶνος ἑβδόμῃ· καθ' ἣν Δήλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασί. τελευτᾷ δ', ὡς φησὶν Ἕρμιππος, ἐν γάμοις δειπνῶν, τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιοὺς ἔτος ἓν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. Νεάνθης δέ φησιν αὐτὸν τεττάρων καὶ ὀγδοή- 3.
κοντα τελευτῆσαι ἐτῶν. ἔστιν οἶν Ἰσοκράτους νεώτερος ἔτεσιν ἓξ e)· ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ Λυσιμάχου ee), Πλάτων δὲ ἐπὶ Ἀμει- νίου f) γέγονεν, ἐφ' οὗ Περικλῆς ἐτελεύτησεν. Ἦν δὲ τῶν δή- III.
μων g) Κολυττεύς h), ὡς φησιν Ἀντιλέων ἐν δευτέρῳ περὶ χρόνων. καὶ ἐγεννήθη κατά τινας ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ Φειδιάδου i) οἰκίᾳ τοῦ Θάλητος, ὡς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδα-

c) φασὶν ὡς. Ita Menagiana. At codd. Cantabr. et Arund. cum edit. Froben. et Stephan. omittunt ὡς.
d) ὀγδόῃ καὶ. Menag. omittit.
e) ἔτεσιν ἓξ. Meursius de Archont. Athen. III. 2. corr. ἑπτά.
ee) Λυσιμάχου. Nunnesius corr. Νικοσιμάχου.
f) Ἀμεινίου. Menagius cum Salmasio corrigebat Ἀμεινόνος.
g) τῶν δήμων. Menagius malebat τὸν δῆμον.
h) Κολυττεύς. Scribebatur Κολλυτεύς. Correxit Meursius de Popp. Att. in Κολυττός.
i) Φειδιάδου. Menag. Φιλιάδου.

des secundo de philosophis libro asserunt Athenis famam esse Aristonem Perictionae, quum esset speciosissima, vim inferre conatum esse: verum fuisse illius conatus irritos, vidisseque in somnis Apollinem, atque ab eo mundam a coniugali copula, quoad pareret, uxorem servasse. Nascitur autem Plato, ut Apollodorus testatur in Chronicis, octogesima octava Olympiade, Thargelionis septima, qua die natum Apollinem Delii autumant. Moritur autem, ut Hermippus tradit, primo anno centesimae octavae Olympiadis, in nuptiis discumbens, octogesimum et primum aetatis agens annum. Neanthes octoginta quattuor annos natum defecisse scribit. Est igitur Isocrate minor natu annis sex. Ille quippe sub Lysimacho: Plato sub Aminia natus est, sub quo et Pericles diem obiit. Erat autem pago Colytteus, ut refert Antileo in secundo de Temporibus. Natus est secundum quosdam in Aegina in Phidiadae domo, eius qui Thaletis filius

Digitized by Google

τῇ ἱστορίᾳ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ καὶ ἄλλων πεμφθέντος πληρούχου, καὶ ἐπανελθόντος εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐξεβλήθησαν βοηθούντων Αἰγινήταις k). ἀλλὰ καὶ ἐχορήγησεν Ἀθήνησι Διώνος ἀναλίσκοντος, ὡς φησιν Ἀθη-
IV. νόδωρος ἐν ὀγδόῳ Περιπάτων l). Ἔσχε δ' ἀδελφοὺς m) Ἀδει-
4. μαντον καὶ Γλαύκωνα, καὶ ἀδελφὴν Ποτώνην, ἐξ ἧς ἦν
V. Σπεύσιππος. Καὶ ἐπαιδεύθη μὲν γράμματα παρὰ Δionυσίῳ, οὗ καὶ μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀντερασταῖς· ἐγυμνάσατο δὲ παρὰ Ἀριστωνι τῷ Ἀργείῳ παλαιστῇ· ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα, καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς. ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πλατύτητα τῆς ἑρμηνείας οὕτως ὀνομασθῆναι· ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὡς φησι Νεάνθης. εἰσὶ δ' οἳ καὶ παλαῖσαί φασιν αὐτὸν Ἰσθμοῖ, καθὰ καὶ Δε-
VI. καίαρχος ἐν πρώτῳ περὶ βίων. καὶ γραφικῆς ἐπεμελήθῆναι·
5. καὶ ποιήματα γράψαι, πρῶτον μὲν διθυράμβους, ἔπειτα καὶ
VII. μέλη καὶ τραγῳδίας. Ἰσχνόφωνός τε, φασίν, ἦν, ὡς καὶ Τιμόθεός φησιν ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ βίων. λέγεται δ' ὅτι

k) *Αἰγινήταις.* Edit. Froben. *αἰγινίταις.*
l) *ἐν ὀγδόῳ Περιπάτων.* Codd. Cantabr. et Arund. *ἐν περιπάτῳ.* Edit. Froben. *ἐν περιπάτων.*
m) *ἀδελφούς.* Edit. Froben. *ἀδελφόν.*

fuit, ut Phavorinus ait in Varia Historia, patre ipsius cum caeteris misso ut agrum sortiretur, Athenasque reverso quum a Lacedaemoniis qui Aeginensibus opem tulerant, expulsi sunt. Ludos quoque magnificos Athenis exhibuit, Dione sumptus suppeditante, ut ait Athenodorus in octavo Deambulationum libro. Fratres habuit Adimantum et Glauconem, sororemque Potonam, ex qua Speusippus nascitur. Litterasque apud Dionysium didicit, cuius et in Anterastis meminit. Exercitatusque est apud Aristonem Argivum luctationis magistrum, a quo et Plato propter egregium corporis habitum cognominatus est, quum prius Aristocles ex avi nomine vocatus esset, ut in Successionibus tradit Alexander. Sunt qui ob orationis ubertatem et miram latitudinem sic appellatum putent, sive quod ampla fuerit fronte, ut Neanthes scribit. Nec desunt qui in Isthmo palaestra se exercuisse velint, sicut et Dicaearchus in primo de Vitis. Picturae quoque fuisse studiosum ac poemata scripsisse, primo quidem dithyrambos, deinde melica ac tragoedias. Vox illi exilis fuit, ut ait Timotheus Atheniensis in libro de Vitis. Fertur

Digitized by Google

Σωκράτης ὄναρ εἶδε κύκνον νεοττὸν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχειν, ὃν καὶ παραχρῆμα πτεροφυήσαντα ἀναπτῆναι, ἡδὺ κλάγξαντα· καὶ μεθ' ἡμέραν Πλάτωνα αὐτῷ συστῆναι· τὸν δὲ τοῦτον εἰπεῖν n) εἶναι τὸν ὄρνιν. Ἐφιλοσόφει δὴ τὴν ἀρχὴν ἐν Ἀκα- VIII.
δημίᾳ, εἶτα ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ σ) τὸν Κολωνόν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς καθ' Ἡράκλειτον. ἔπειτα μέντοι μᾶλλον ἠγωνιᾶσθαι τραγῳδίᾳ πρὸ τοῦ Διονυσιακοῦ p) θεάτρου, Σωκράτους ἀκούσας κατέφλεξε τὰ ποιήματα εἰπών·

Ἥφαιστε, πρόμολ' q) ὧδε· Πλάτων νύ τι r) σεῖο χατίζει.

τοιγοῦν ἐντεῦθεν δὴ γεγονώς, φασίν, εἴκοσιν ἔτη διήκουσε Σωκράτους· ἐκείνου δ' ἀπαλθόντος προσέσχε Κρατύλῳ τε τῷ Ἡρακλειτείῳ καὶ Ἑρμογένει τῷ τὰ s) Παρμενίδου φιλοσοφοῦντι. ἔπειτα γενόμενος ἐτῶν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, καθά φησιν Ἑρμόδωρος, εἰς Μέγαρα πρὸς Εὐκλείδην σὺν καὶ t) ἄλλοις τισὶ Σωκρατικοῖς ὑπεχώρησεν. ἔπειτα εἰς Κυρήνην ἀπῆλθε πρὸς Θεόδωρον τὸν μαθηματικόν· κἀκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς τοὺς Πυθαγορικοὺς Φιλόλαον καὶ Εὔρυτον· ἔνθεν τε εἰς Αἴγυ-

n) εἶναι. Edit. Froben. omittit.
o) περί. Menag. παρά. Illud commendat R cum edit. Froben. et Stephan.
p) Διονυσιακοῦ. Edit. Froben. et Menag. Ὀλυμπιακοῦ. Illud commendat R cum Stephano, idemque probat Menag. in obss. p. 83: F.
q) πρόμολ'. Edit. Froben. πρόσμολ'. V. Homer. Iliad. Σ. v. 392.
r) νύ τι. Edit. Froben. νύτος.
s) τά. Edit. Froben. omittit.
t) καί. Edit. Froben. et Menag. omittunt.

et Socrates vidisse per somnium oloris pullum sibi in gremio plumescere, qui continuo exortis aliis in altum advolans suavissimos cantus ediderit. Postridie quum Plato sibi a patre commendatus esset, hunc cygnum quem viderat dixisse. Philosophari coepit primum in Academia, inde se in hortum qui iuxta Colonum est contulit, ut Alexander in Successionibus scripsit, Heraclitum adducens testem. Demum quum tragicum certamen esset initurus, ante Dionysiacum theatrum audito Socrate igni poemata exussit, dicens:

Huc ades, o Vulcane: Plato nam te eget in hac re.

Hinc annum vicesimum aetatis agens Socratem audivit. Illo decedente Cratylo Heracliti discipulo et Hermogeni Parmenidis philosophiam tuenti operam dedit. Deinde quum esset annorum duodetriginta, ut ait Hermodorus, Megara se ad Euclidem cum aliis aliquot Socraticis contulit. Hinc Cyrenem profectus Theodorum mathematicum audivit: atque inde in Italiam ad Pythagoricos Philolaum atque Eurytam

Digitized by Google

πιον παρὰ τοὺς προφήτας· οὗ φασι καὶ Εὐριπίδην αὐτῷ ἀκολουθῆσαι, καὶ αὐτόθι νοσήσαντα πρὸς τῶν ἱερέων ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ· ὅθεν καὶ εἰπεῖν

Θάλασσα πλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά u).

7. ἀλλὰ καὶ καθ' Ὅμηρον φάναι πάντας ἀνθρώπους Αἰγυπτίους ἰατροὺς εἶναι. διέγνω δὴ ὁ Πλάτων καὶ τοῖς Μάγοις συμμῖξαι· IX. διὰ δὲ τοὺς x) τῆς Ἀσίας πολέμους ἀπέστη. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας διέτριβεν ἐν Ἀκαδημίᾳ· τὸ δ' ἐστὶ γυμνάσιον προάστειον ἀλσῶδες, ἀπό τινος ἥρωος ὀνομασθὲν Ἑκαδήμου y), καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις φησίν·

Ἐν εὐσκίοις δρόμοισιν z) *Ἀκαδήμου* a) *θεοῦ.*

ἀλλὰ καὶ ὁ Τίμων εἰς τὸν Πλάτωνα λέγων φησί·

Τῶν πάντων δ' ἡγεῖτο πλακύστακος, ἀλλ' ἀγορητὴς
ἡδυεπής, κάττυξιν ἰσαγράφος, οἷ' ὁ Ἀκαδήμου
δένδρεσι b) *ἐφεζόμενοι ὕπα λιριόεσσαν ἰάσιν* c).

8. πρότερον γὰρ διὰ τοῦ ε Ἑκαδημία ἐκαλεῖτο. ὃ δ' οὖν φιλόσοφος καὶ Ἰσοκράτει φίλος ἦν. καὶ αὐτῶν Πραξιφάνης συμπρε-

u) *θάλασσα — κακά.* Versus est Euripidis Iphig. Taur. 1193. edit. Markl.
x) τοὺς. Edit. Froben. omittit.
y) Ἑκαδήμου. Edit. Froben. ἀκαδήμου.
z) δρόμοισιν. Meursius Exercitt. Crit. II. 12. corr. δρυμοῖσιν.
a) Ἀκαδήμου. Menag. Ἑκαδήμου.
b) δένδρεσι. Edit. Froben. δένδρα. Menagius conl. δενδρίῳ.
c) ἰάσι. Edit. Froben. et Menag. ἰᾶσι.

concessit. Ab his se in Aegyptum ad prophetas sacerdotesque recepit, quo et Euripidem aiunt una cum ipso profectum esse: atque ibi morbo comprehensum a sacerdotibus marina curatione fuisse absolutam: qua ex re postea dixerit:

Mare universa proluit hominum mala.

Quin et dixisse secundum Homerum Aegyptios omnes medicos esse. Decreverat Plato etiam Magis congredi, verum propter Asiae bella proposito destitit. Regressus vero Athenas in Academia commorabatur. Est autem gymnasium suburbanum nemorosum, a quodam heroe Hecademo nomine appellatum, sicut et Eupolis in Astratentis memorat dicena:

In ambulacris Academi umbrosis dei.

Sed et Timon in Platonem loquens inquit:

Hos inter dux ille Plato celeberrimus ibat,
Cuius ab ore melos manabat, quale Hecademi
Arbustis lepida modulantur voce cicadae.

Antea enim per e scribebatur Hecademia. Hic igitur philosophus Isocrate amico utebatur. Enimvero Praxiphanes quan-

Digitized by Google

φῦ φοιτησάντων περὶ αὐτὸν ἐν ἀγορᾷ παρὰ Πλάτωνι ἐπιξενωθέντος καὶ Ἰσοκράτους. Καὶ αὐτὸν φασὶν Ἀριστόξενος τρὶς ἐστρατεῦσθαι, ἅπαξ μὲν εἰς Τάναγραν, δεύτερον δὲ εἰς Κόρινθον, τρίτον ἐπὶ Δηλίῳ· ἔνθα καὶ ἀριστεῦσαι. μίξαι τε ἐποιήσατο τῶν τε Ἡρακλειτείων λόγων καὶ Πυθαγορικῶν καὶ Σωκρατικῶν· καὶ μὲν γὰρ αἰσθητὰ κατὰ Ἡράκλειτον, καὶ δὲ νοητὰ κατὰ Πυθαγόραν, τὰ δὲ πολιτικὰ κατὰ Σωκράτην ἐφιλοσόφει. Λέγουσι δέ τινες, ὧν ἐστι καὶ XI. 9.
Σάτυρος, ὅτι Δίωνι ἐπέστειλεν εἰς Σικελίαν ὠνήσασθαι τρία βιβλία Πυθαγορικὰ παρὰ Φιλολάου μνῶν ἑκατόν. καὶ γὰρ ἐν εὐπορίᾳ, φασίν d), ἦν, παρὰ Διονυσίου λαβὼν ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα τάλαντα, εἰς καὶ Ὀνήτωρ e) φησὶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ, „Εἰ χρηματιεῖται ὁ σοφός.“ Πολλὰ δὲ καὶ παρ' Ἐπι- XII.
χάρμου καὶ κωμῳδοποιοῦ προσωφέληται, τὰ πλεῖστα μεταγράψας, καθά φησιν Ἄλκιμος ἐν τοῖς πρὸς Ἀμύνταν, ἃ ἐστι τέτταρα. ἔνθα καὶ ἐν τῷ πρώτῳ φησὶ ταῦτα· „Φαίνεται δὲ καὶ Πλάτων πολλὰ τῶν Ἐπιχάρμου λέγων· σκεπτέον δέ. ὁ Πλάτων φησὶν αἰσθητῶν μὲν εἶναι τὸ μηδέποτε ἐν τῷ ποιῷ

d) φασίν. Menag. φασί.
e) Ὀνήτωρ. Edit. Froben. ὀνήτως.

dam conscripsit inter eos habitam de poetis scholam, quum rursi Platonis hospitio frueretur Isocrates. Ter illum militasse Aristoxenus auctor est, primo in Tanagram, secundo in Corinthum, tertio ad Delium, ubi et victoria potitus sit. Miscuit Heracliteorum Pythagoreorumque ac Socraticorum rationes. Atque in iis quidem quae sensibus subiacent, Heracliti partes tuebatur: porro in iis quae ad intelligentiam pertinent, Pythagorae acquiescebat: in rebus autem civilibus Socratem maxime amplectebatur. Aiunt quidam, ex quibus Satyrus est, Dioni illum scripsisse in Siciliam, uti tres libros Pythagoricos sibi emeret a Philolao centum minis. Erat enim, ut aiunt, satis opulentus, acceptis a Dionysio plus quam octoginta talentis: sicut et Onetor scribit in libro cuius est titulus, An quaestum faciat sapiens. Multo illi fuit Epicharmus comicus adiumento, cuius et plurima transcripsit, ut Alcimus in eis libris quos ad Amyntam scripsit quattuor numero, meminit. Eorum in primo ita loquitur: *Constat autem et Platonem complura sibi de Epicharmi libris assumere. Id vero dispiciendum est. Sensibile asserit Plato, quod aut in qualitate aut in quantitate numquam persistat, sed diffluat*

Digitized by Google

10. μηδὲ ποσοῦ διαμένον, ἀλλ' ἀεὶ ἕτερον καὶ μεταβάλλον· ὃ ἐξ οὗ ἄν τις ἀνέλῃ τὸν ἀριθμόν, τοῦτον οὔτε ἴσον οὔτε ὅμοιον οὔτε ποσῶν οὔτε ποιῶν ὄντων. ταῦτα δ' ἐστὶν ἃ ἀεὶ γίνεσις, οὐσία δὲ μηδέποτε πέφυκε. τοιοῦτον δέ, ἐξ οὗ μηδὲν ὑπογίνεται μηδὲ προσγίνεται. τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ τῶν νοητῶν φύσις, ἣν ὁμοίαν τε καὶ τὴν αὐτὴν ἀεὶ συμβεβήκεναι εἶναι. καὶ μὴν ὅ γε[e]) Ἐπίχαρμος περὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ νοητῶν ἀκριβῶς εἴρηκεν·

A. Ἀλλ' ἀεὶ τοὶ θεοὶ καρῆσαν, γὐπέλιπον[f]) οὐ πόκαμα·
τάδε δ' ἀεί[g]) πάρεσθ' ὁμόσα, δικὰ δὲ[h]) τῶν αὐτῶν ἀεί.

B. ἀλλὰ λέγεται μὰν χάος[i]) πρᾶτον γενέσθαι τῶν θεῶν.

A. πῶς δέ; ἀμάχανόν γ', ἀπό τινος εἶμεν ὅ τι πρᾶτον μόλοι[k]).

B. οὐκ ἄρ' ἔμολε πρᾶτον οὐδέν; *A.* οὐδὲ μὰ Δία δεὐτερον[l]).

ee) καὶ μὴν ὅ γε. Edit. Froben. καὶ ὅγε μήν.

f) χὐπέλιπον. Scribebatur καὶ ὑπέλιπον. Correxit Dobraeus ad Porsoni Aristoph. p. (126). Cassubonus coni. ὑπέλιπον δ'.

g) τάδε δ' ἀεί. Edit. Froben. τάδ' ἀεί.

h) δικὰ δέ. Cassubonus ante has voculas inserebat οὐ, refutatus ille a Marqu. Gudio apud Menag. p. 86. Kuchnius observv. in Diog. L. T. II. p. 518. ed. Meibom. coni. δικά τε.

i) χάος. Cassubonus ante hanc vocem inserebat καί.

k) πῶς δέ; — μόλοι. Legebatur πῶς δὲ κ' ἀμήχανόν γ' ἀπό τινος μηδὲν ὅ,τιν. πρᾶτον μόλοι. Emendavit Hermannus. Cassubonus coni. πῶς δέ; κ' ἀμαχανόν γ' ἀπὸ μηδενὸς ὥστε τι πρῶτον μόλοι. Marqu. Gudius apud Menag. p. 86. πῶς δέ; κ' ἀμάχανον ἀπό τινος μηδέν γ' ὅ τι πρῶτον μόλοι.

l) οὐκ ἄρ' — δεύτερον. Scribebatur οὐκ ἄρ' ἔμολε πρᾶτον οὐδέν, οὐδὲ

semper atque immutetur. Veluti si numerum ex iis tuleris, quae neque aequalia, neque aliqua, neque quanta, neque qualia sunt. Porro ista sunt quorum semper generatio est, nunquam vero substantia. Intelligibile vero cui nihil vel accidit vel decedit. Hoc autem sempiternorum natura est, quam similem atque eandem semper esse contingit. Atqui Epicharmus de sensibilibus atque intelligibilibus expresse loquitur in hanc sententiam:

A. At semper dii exstitere, nec desierunt esse unquam.
Haec autem (creata) adsunt semper similia et per eadem semper subsistunt.

B. Sed fertur Chaos primum deorum genitum esse.

A. Quomodo vero? Fieri certe nequit, ut a nihilo quid primum proveniat.

B. Nec igitur primum quidquam provenit. A. Nec per Iovem quidquam secundum

Digitized by Google

τοῦτόδε γ' ἂν ἄμμες νῦν ὧδε λέγομες· ἀλλὰ τᾷδ' ἔχει τι). 11.
εἴ που' ἀριθμόν τις περισσόν, εἰ δὲ λῇς εἰν' ἄρτιον η),
ποτθέμενος o) ἢ φαῖφον, ἢ καὶ νὰν ὑπαρχοῦσαν λαβεῖν,
ἢ δοκεῖ κά τοι τόχ' αὐτὸς εἶμεν p); B. οὐκ ἔμοιγε ἄχα.
Δ. οὐδὲ μὰν οὐδ' εἰ ποτὶ μέτρον παχυεῖον ποτθέμαν q)
στερρὸν ἕτερον μᾶκος, ἢ τοῦ πρόσθ' ἐόντος ἀποταμεῖν,
ἔτι χ' ὑπάρχοι τῆνο τὸ μέτρον; B. οὐ γάρ. Α. οὐδὲ
νῦν ὅρη
καὶ τὼς ἀνθρώπως· ὁ μὲν γὰρ αὔξηθ', ὁ δέ γα μὰν
φθίνει r).

μὲν Δία δευτερόν. τῶν δὲ γ'—. Casaubonus coni. ἔμοιγέ γα. Marqu. Gudius apud Menag. p. 87. οὐ μετὰ Δία δεύτερον.

n) τῶν δέ γ' — ἴχει. Edit. Froben. τῶν δ' (cum codd. Cantabr. et Arund. et Stephan.) ἔφαμες νῦν ὧδε λέγων (cum cod. Cantabr.: cod. Arund. et Stephan. λέγω) μέλλει τάδ' εἶναι. Consentit, praeter τῶνδέ χ' ἢ, et λέγωμεν Menagiana. Emendavit Hermannus. Casaubonus coni. τῶνδε δ' ἂν ἄμμες νῦν ὧδε λέγω, μέλλει τάδ' ἴμμεναι.

m) εἰ ποτ' — ἄρτιον. Legebatur ποτ' ἀριθμόν τις περισσόν, εἰ δὲ λῇς τὸν ἄρτιον. Emendavit Hermannus. Casaubonus coni. εἰ γὰρ ποτ' ἀριθμὸν τὸν περισσόν.

o) ποτθέμεν. Scribebatur ποτιθέμεν. Casaubonus coni. ποτιθέμεναι λῇς.

p) ἢ δοκεῖ — εἶμεν. Legebatur ἢ δοκεῖ κἀτοῖ (ed. Froben. ἄτοι) καὶ ὁ αὐτὸς εἶμεν. Emendavit Hermannus. Casaubonus coni. ἢ γὰ δοκεῖ κά τοι καὶ ὁ αὐτὸς ἦμεν.

q) οὐδὲ μὰν — ποτθέμεν. Legebatur οὐδὲ μὰν οὐδὲ ποκὶ μέτρον παχὺ ἐὸν ποτθέμεν· λῇ τις. Emendavit Casaubonus: ita ut conjiceret καταθέμεν.

r) στερρὸν — φθίνει. Haec ita legebantur: ἕτερον στερρὸν μᾶκος, ἢ τοῦ πρόσθ' ἐόντος | ἀποταμεῖν, ἔτι κ' ὑπάρχοι κεῖνο τὸ μέτρον. | οὐ γὰρ ὧδε νῦν ὁρῇ καὶ τὼς ἀνθρώπως. | ὁ μὲν γὰρ αὔξηθ', ὁ δέ γα μὰν φθίνει. Quae Casaubonus sic constituit: λῇ τις. ἕτερον μᾶκος ἢ τοῦ πρόθ' ἐόντος ἀποταμεῖν, | ἔτι κ' ὑπάρχοι τῆτο τὸ μέτρον. οὐ γὰρ ὧδε; νῦν ὅρη | καὶ τὼς ἀνθρώπως· ὁ μὲν γὰρ αὔξηθ', ὁ δέ γα μὰν φθίνει. Reliqua emendavit Hermannus.

de iis quae nunc dicimus. Res haec est:
si quis ad numerum imparem aut etiam parem
addat numerum, aut praesentem bis sumat,
numquid tibi idem numerus manere videtur? B.
Haud sane mihi.

A. Nec vero si ad cubitalem mensuram addere quis velit
aliam quandam solidam longitudinem, aut ab ea quae
primum erat,
aliquam auferre, adhuc eadem erit quae prius mensura.

B. Id quoque certum videtur. A. Ita nunc considera
homines.

Digitized by Google

ἐν ο) μεταλλαγῇ δὲ πάντες ἐντὶ πάντα τοῦ χρόνου.
ὃ δὲ μεταλλάσσει κατὰ ε) φύσιν κοὔποκ' ἐν ταὐτῷ μένει,
ἕτερον εἴη κ' αὐτὸ ὄητα τοῦ παρεξεστακότος υ).
καὶ τὺ δὴ κἀγὼ χθὲς χ) ἄλλος καὶ νὺν γ) ἄλλος ἐλέθομες,
καὔθις ἄλλος, κοὔποκ' αὐτοὶ ζ) [τὰλέθομες α)]. πάντων
λόγον. — "

12. ἔτι φησὶν ὁ Ἄλκιμος καὶ ταυτί· „Φασὶν, οἱ σοφοὶ τὴν ψυχὴν τὰ μὲν διὰ τοῦ σώματος αἰσθάνεσθαι, οἷον ἀκούουσαν, βλέπουσαν· τὰ δ' αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἐνθυμεῖσθαι, μηδὲν τῷ σώματι χρωμένην. διὸ καὶ τῶν ὄντων τὰ μὲν αἰσθητὰ εἶναι, τὰ δὲ νοητά. ὧν ἕνεκα καὶ Πλάτων ἔλεγεν ὅτι δεῖ τοὺς συνιδεῖν τὰς τοῦ παντὸς ἀρχὰς ἐπιθυμοῦντας πρῶτον μὲν αὐτὰς καθ' αὑτὰς διελέσθαι τὰς ἰδέας, οἷον ὁμοιότητα καὶ μονάδα καὶ πλῆθος καὶ μέγεθος καὶ στάσιν καὶ κίνησιν· δεύτερον αὐτὸ καθ' αὑτὸ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον

ο) ἐν. Casaubonus coni. ἐνί.
ε) κατά. Casaubonus coni. κά.
υ) ἕτερον — παρεξεστακότος. Legebatur ἄλλὰ ἕτερον εἴη κ' αὐτὸ δὴ τοῦ παρεξεστακότος. Casaubonus corr. ἄλλὰ δὴ ἕτερον etc. Verum ἄλλὰ omittit edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund.: ὄητα debetur Hermanno.
χ) χθές. Casaubonus coni. ἐχθές.
γ) νύν. Scribebatur νῦν.
ζ) κοὔποκ' αὐτοί. Casaubonus corr. κ' οὔποκ' αὐτοί.
α) [τὰλέθομες]. Inserui praeeunte Hermanno.

Inter illos alius crescit, alius autem decrescit:
in mutatione autem omnes sunt per omne tempus.
Quod autem mutatur secundum naturam, nec in eodem statu unquam manet,
diversum erit et ipsum ab eo, a quo discesserit.
Quin tu quoque et ego heri alii eramus, et nunc alii existimus,
cras usque alii erimus, et nunquam iidem manemus ex ea ratione.

Addidit haec praeterea Alcimus: *Aiunt autem sapientes animam alia quidem sentire per corpus, puta videndo atque audiendo: alia vero ipsam per se ipsam animadvertere, nullo corporis officio utentem. Quocirca eorum quae sunt alia sensibus percipi, alia intelligentiae ratione comprehendi. Quare Plato quoque oportere dicebat eos qui cuperent rerum initia colligere, ipsas primum species, quas ideas vocat, secundum se ipsas distribuere, puta similitudinem et unitatem, multitudinem atque magnitudinem, statumque et motum: se-*

Digitized by Google

καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποθέσθαι τρίτον τῶν ἰδεῶν συνιδεῖν ὅσαι 13.
πρὸς ἀλλήλας εἰσίν, οἷον ἐπιστήμην ἢ μέγεθος ἢ δεσποτείαν· ἐνθυμουμένους ὅτι τὰ παρ' ἡμῖν διὰ τὸ μετέχειν ἐκείνων ὁμώνυμα ἐκείνοις ὑπάρχοι· λέγω δὲ οἷον δίκαια μὲν ὅσα τοῦ δικαίου, καλὰ δὲ ὅσα τοῦ καλοῦ. ἔστι δὲ τῶν εἰδῶν ἓν ἕκαστον αὐτοῦ τε καὶ νόημα b) καὶ πρὸς τούτοις ἀπαθές· διὰ καὶ φησὶν ἐν ᾗ φύσει τὰς ἰδέας ἐνεῖναι καθάπερ πραγμάτων· τὰ δ' ἄλλα τούτοις ἑπόμενα, τοιοῦτον ὁμοιώματα ὄντα θεσπέσια. ὁ τοίνυν Ἐπιχάρμος περί τε τοῦ ἀγαθοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων οὕτω λέγει·

Α. Ἆρ' ἔστιν αὐλητής τι πρᾶγμα; *Β.* πάνυ μὲν οὖν. 14.
Α. ἄνθρωπος οὖν αὐλητής ἐστιν; *Β.* οὐδαμῶς.
Α. φέρ' ἴδω, τίς δ') αὐλητάς; τίς εἶμέν τοι δοκεῖ; ἄνθρωπος; ἢ οὐ γάρ; *Β.* πάνυ μὲν οὖν. *Α.* οὐκ ἂν δοκεῖ
οὕτως ἔχειν τοι καὶ περὶ τἀγαθοῦ; τὸ μὲν ἀγαθὸν τὸ πρᾶγμ' εἶμεν καθ' αὑθ'· ὅστις δὲ κα εἰδῇ μαθὼν τᾶν, ἀγαθὸς ἤδη γίνεται e).

b) ἰδέόν τι καὶ νόημα. Casaubonus coni. ἀϊδιόν τι νόημα. Menagius ἀϊδιόν τι καὶ νοητόν.
c) ὁμοιώματα. Edit. Probeni ὁμοιότητα. Stephan. ὁμοιόσεται. Illud cod. Cantabr., hoc Arund. commendat.
d) τίς. Legebatur τί δ'. Correxit Hermannus.
e) ἄνθρωπος — γίνεται. Metra constituit Casaubonus, qui legebat οὐκ οὖ δοκεῖς. Ceterum τοι cum Hermanno inserui.

cundo ipsum per se ipsum honestum ac bonum, iustum atque huiusmodi cetera subiicere: tertio contuspicere quae tibi mutuo cohaerent ideae, puta scientiam aut magnitudinem sive dominationem, simulque et illud cogitare, ea quae sunt apud nos ex illorum participatione eis aequivoca fieri. Exempli causa dica iusta esse quae iusto communicant; honesta, quae honesto. Est autem unaquaeque species aeterna, ac praeterea intelligentia omni perturbatione vacua. Quocirca et ideae in natura velut exemplaria dixit subsistere: alia his esse similia quae maxime ad istarum similitudinem consistant. Epicharmus igitur de bono atque ideis ita fere disserit:

A. Num tibiarum cantus res aliqua est? B. Ita vane.
A. Homo igitur tibiae cantus est? B. Nihil minus.
A. Age videamus: tibicen quis tibi esse videtur? Homo an non? B. Maxime vero.
A. Nonne igitur idem tibi videtur de bono? Bonum quidem rem esse, quae per se ipsam existat: quisquis autem eam didicerit, bonum eum effici.

Digitized by Google

ὥσπερ γὰ τὰν f) φύλλων αὐλητὰς μαθών,
ἢ ὀρχήσεων g) ὀρχηστάς τις, ἢ πλοκὰς πλοκᾶν,
ἢ πᾶν γ' ὁμοίως τῶν τοιούτων ὅτι νὰ k) λῇς,
οὐ χ' αὐτὸς εἴη γὰ τέχνα· τεχνικός γα μάν.

15. Πλάτων ἐν τῇ περὶ τῶν ἰδεῶν ὑπολήψει φησὶν· „Εἴπερ ἐστὶ μνήμη, τὰς ἰδέας ἐν τοῖς οὖσιν ὑπάρχειν δεῖ τὸ τὴν μνήμην ἡρεμοῦντός τινος καὶ μένοντος εἶναι· μένειν δὲ οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰς ἰδέας. εἶεν γὰρ ἂν σῴζοιτο τὰ ζῶα μὴ τῆς ἰδέας ἐφαπτόμενα, καὶ πρὸς τοῦτο i) τὸν τῶν φυσικὸν k) εἰληφότα;" νῦν δὲ μνημονεύει τῆς ἀφομοιότητός τε καὶ τροφῆς, ἃ οἰκεῖα τοῖς ἐστιν αὐτοῖς, ἐνδεικνύμενα διότι πᾶσι τοῖς ζώοις ἔμφυτός ἐστιν ἡ τῆς ὁμοιότητος θεωρία. διὸ καὶ τῶν ὁμοφύλων αἰσθάνεται. πῶς οὖν ὁ Ἐπίχαρμος;

16. Ἔμμαιε, τὸ σοφὸν ἐστιν οὐ καθ' ἓν μόνον,
ἀλλ' ὅσσα l) περ ζῇ, πάντα καὶ γνώμαν ἔχει.
καὶ γὰρ τὸ θῆλυ m) τῶν ἀλεκτορίδων γένος,
αἰ λῇς καταμαθεῖν ἀτενές, οὐ τίκτει τέκνα

f) γα τάν. Legebatur γὰρ εἰ τήν. Correxit Casaubonus.
g) ἢ ὄρχησιν. Legebatur. ἢ τὴν ὄρχησιν. Articulum una cum disiunctione delebat Casaubonus.
h) τό. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. *vel.*
i) τοῦτο. Edit. Froben. τοῦτον.
k) φυσικόν. Edit. Froben. φυσικῶς.
l) ὅσσα. Scribebatur ὅσα. Correxit Casaubonus.
m) τὸ θῆλυ. Menag. omittit articulum, quem praeter Frobenium commendant codd. Cantabr. et Arund.

Sicut enim qui tibiarum cantum didicerit, tibicen;
aut qui saltare, saltator; aut qui texere, textor;
aut similiter quodvis horum aliud didicerit,
non ipse erit are illa, sed artifex.

Plato in Opinione de ideis ait: Si quidem est memoria, ideas in his quae sunt existere, quod memoria quietae cuiusdam rei ac manentis sit: manere autem praeter ideas nihil. Quo enim, inquit, modo servarentur animantes, nisi et ideam attigissent, et praeterea naturalem mentem accepissent? Meminit autem similitudinis et pabuli, cuiusmodi illis esse soleant, ostendens quod sit animalibus omnibus insita similitudinis intelligentia. Quocirca et quae sunt eiusdem generis sentiunt. Porro Epicharmus ita ferme ait:

Rumaee, sapientia non in uno tantum consistit,
sed quae vivunt omnia notionem quoque habent.
Namque e gallinaceorum genere femina,
si attente considerare volueris, non parit pullos

Digitized by Google

ζῶντ', ἀλλ' ἐπωάζει n) καὶ ποιεῖ φρυγὰν ἔχειν.
τὸ δὲ σοφὸν ἃ φύσις τόδ' οἶδεν ὡς ἔχει
μόνα· πεπαίδευται γὰρ αὐ ταύτας ὕπο.

καὶ πάλιν·

Θαυμαστὸν οὐδὲν ἐστι μὲ ταῦθ' οὕτω λέγειν,
οὐδ' ἀνδάνειν ἀστοῖσιν ἀστούς, καὶ δοκεῖν
καλῶς πεφύκεναι o)· καὶ γὰρ ἃ κύων κυνὶ
κάλλιστον εἶναι φαίνεται, καὶ βοῦς βοΐ,
ὄνος δ' ὄνῳ κάλλιστόν ἐστιν p), ὗς δ' ὑΐ. —" q)

καὶ ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν τεσσάρων βιβλίων 17.
παρακήγνυσιν ὁ Ἄλκιμος, παρασημαίνων τὴν ἐξ Ἐπιχάρμου Πλάτωνι περιγινομένην ὠφέλειαν. ὅτι δ' οὐδ' αὐτὸς Ἐπίχαρμος ἠγνόει τὴν αὑτοῦ q) σοφίαν, μαθεῖν ἔστι καὶ τούτων ἐν οἷς τὸν ζηλώσοντα προμαντεύεται·

Ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, δοκέω γάρ, ὦ σαφὲς ἁμῖν, τοῦθ', ὅτιr)

n) ἐπωάζει. Legebatur ἐπωάζει. Correxit Casaubonus.
o) οὐδ' ἀνδάνειν — πεφύκειν. Legebatur καὶ ἀνδάνειν αὐτοῖσιν αὐτούς, καὶ δοκεῖν | καλῶς πεφυκέναι. Οὐδ' debetur Hermanno: ἀστοῖσιν ἀστοὺς Valckenario ad Herodot. p. 731. a. ed. Wessel.: πεφύκειν Meinekio ad Menandri et Philem. Rell. p. 276. qui corrigebat: χαὐτοῖσιν αὐτοὺς ἀνδάνειν τε καὶ δοκεῖν | καλῶς πεφύκειν.
p) ἐστιν. Inserui cum Hermanno.
q) αὐτοῦ. Scribebatur αὐτοῦ.
r) ὡς δ' — ὅτι. Edit. Froben. ὡς δὲ ἐγὼ δοκέω. δοκέω γὰρ σαφὲς ἁμὶ τοῦθ' ὅτι. Menag. ὡς δὲ ἐγὼ δοκέω, δοκέων γὰρ σαφέσσαμι τοῦθ' ὅτι. Emendavit Hermannus. Kuchnius p. 519. corr. ὅτε, commate idem interpungens post σαφέσσαμι: Casaubonus δοκέω γὰρ σαφὲς ἄμμι.

viventes; sed ova incubat et calore animat.
Haec autem sapientia ut esse habeat, natura novit
sola: ab ea quippe erudita est.

Ac rursum:

Nihil mirum est ita me haec dicere,
nec placere civibus cives, viderique
pulchre natos esse. Nam et canis cani
pulcherrimum animal esse videtur, et bovi bos:
asina quoque asino pulcherrima: sus item sui.

Ista et huiusmodi quattuor libris prosequitur Alcimus, admonens quantum emolumenti Plato ex Epicharmo sibi comparaverit. Quod autem neque Epicharmus ipse sapientiam suam ignoraverit, ex iis coniicere licet quae praesapiens ac veluti divinans fore imitatorem sui, sic fere ait:

Ut autem ego puto, immo certo hoc praesentio,

Digitized by Google

τῶν ἀρχῶν μνήμα s) πᾶν, δοκεῖται λόγιμα τοιοῦτον ἔτι. καὶ λαβόντα τις αὐτὰ περιδύσας t) τὸ μέτρον ἃ νῦν ἔχει, εἶμα u) δ' ἂν καὶ πορφυροῦν x) λόγοισι ποικίλοις παλαιοῖς, δοσπάλαιστος ὤν, τοὺς ἄλλως εὐπαλαίστους y) ἀποφανεῖ.

XIII. Δοκεῖ δὲ Πλάτων καὶ τὰ Σώφρονος τοῦ μιμογράφου βιβλία
18. ἠμελημένα πρῶτος εἰς Ἀθήνας διακομίσαι καὶ ἠθοποιῆσαι
XIV. πρὸς αὐτῶν z)· ἃ καὶ εὑρεθῆναι ὑπὸ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. Τρὶς δὲ πέπλευκεν εἰς Σικελίαν· πρῶτον μὲν κατὰ θέαν τῆς νήσου καὶ τῶν πρατήρων, ὅτε καὶ Διονύσιος ὁ Ἑρμοκράτους, τύραννος ὤν, ἠπόρησεν ὅστις συμμίξαι αὐτῷ. ὁ δὲ διαλεγόμενος περὶ τυραννίδος καὶ φάσκων ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο κρεῖττον ὃ συμφέρει a) αὐτῷ μόνον, εἰ μὴ καὶ ἀρετῇ διαφέροι, προσέκρουσεν αὐτῷ. ὀργισθεὶς γάρ, „Οἱ λόγοι σου," φησί, „γεροντιῶσι" καὶ ὅς, „Σοῦ δέ γε τυραννιῶσιν." ἐντεῦθεν ἀγανακτήσας
19. ὁ τύραννος πρῶτον μὲν ἀνελεῖν ὥρμησεν αὐτόν· εἶτα παραληθεὶς ὑπὸ Δίωνος καὶ Ἀριστομένους τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε, παρέδωκε δ' αὐτὸν Πόλλιδι aa) τῷ Λακεδαιμονίῳ κατὰ καιρὸν

s) μνήμα. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Cantabr. μνῆμα.
t) περιδύσας. Menag. περιδήσας.
u) εἶμα. Edit. Froben. εἷμα.
x) πορφυροῦν. Casaubonus corr. πορφύραν.
y) ὤν, τοὺς. Scribebatur ὢν, τοὺς ἄλλους εὐπαλαίστους. Toupius ad Longin. p. 414. ed. Weisk. coni. αὐτός. Correxit Hermannus.
z) πρὸς αὐτῶν. Valckenar. ad Theocr. Adoniaz. p. 194. B. coni. πρὸς αὐτόν.
a) συμφέρει. Edit. Froben. et Menag. συμφέρον.
aa) Πόλλιδι. Ita cod. Arund. Scribebatur Πόλιδι.

meorum olim sermonum quoque erit memoria.
Ista quippe carmina hoc metro quis exuens,
veste autem alia ornans ac purpura varia,
invictus ipse alios facile superabit.

Videtur Plato Sophronis quoque mimographi libros antea neglectos primus Athenas invexisse, moresque ex eis formasse: qui et sub eius capite fuerint reperti. Ter autem navigavit in Siciliam. Et primo quidem ut insulam crateresque videret: quo tempore Dionysius Hermocratis filius tyrannus impulit ut secum loqueretur. Ubi quum ille de tyrannide dissereret, dicens non id praestare quod sibi soli esset utile, nisi et virtute excelleret, offensum tyrannum et iratum dixisse aiunt, Verba tua otiosorum senum sunt: et ille, Et tua, inquit, tyrannidem sapiunt. Ad haec indignatum tyrannum primo quidem necare illum volnisse: deinde vero a Dione et Aristomene exoratum id quidem non fecisse, verum Follidi Lacedaemonio, qui per id temporis legatus ad

Digitized by Google

δεῖ προσβῆναι ἀργυρίῳ, ὥστε ἀποδόσθαι. πλείονες ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν ἐπώρασεν. ὅτε καὶ Χάρμανδρος Χαρμανδρίδου ἐγράψατο αὐτῷ δίκην θανάτου κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς τεθέντα νόμον, τὸν πρῶτον ἐπιβάντα Ἀθηναίων τῇ νήσῳ ἄπρατον ἀποθνήσκειν. ἦν δ' αὐτὸς ὁ θεὶς τὸν νόμον, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ. εἰπόντος δέ τινος, ἀλλὰ καὶ παιδιάν, φιλόσοφον εἶναι τὸν ἐπιβάντα, ἀπέλυσαν. ἔνιοι δέ φασι παραχθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τηρούμενον μηδ' ὅ τι οὖν φθέγξασθαι· ἑτοίμως δὲ ἐκδέξασθαι τὸ συμβαῖνον. οἱ δὲ ἀποπεῖναι μὲν αὐτὸν οὐ δεῖγνυσαν, πωλῆν δὲ ἔφασαν τῷ τρόπῳ τῶν αἰχμαλώτων. λυτροῦται δὴ 20. αὐτὸν κατὰ τύχην παρὼν Ἀννίκερις ὁ Κυρηναῖος εἴκοσι μνῶν, οἱ δὲ τριάκοντα b), καὶ ἀναπέμπει Ἀθήναζε πρὸς τοὺς ἑταίρους. οἱ δ' εὐθὺς ταργύριον ἐξέπεμψαν, ὅπερ οὐ προσήκατε, εἰπὼν μὴ μόνους ἐκείνους ἀξίους εἶναι Πλάτωνος κήδεσθαι. ἔνιοι δὲ καὶ Δίωνα ἀποστεῖλαί φασι τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν μὴ προέσθαι c)· ἀλλὰ καὶ κηπίδιον αὐτῷ τὸ ἐν Ἀκαδημίᾳ πρια-

b) οἱ δὲ τριάκοντα. Haec ex margine illata putabat Rossius l. l. §. XVI. p. 42.

c) προέσθαι. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. προεῖσθαι. Vid. Rossius l. l. §. XVI. p. 42. sq.

se venerat, eum tradidisse ut venundaretur. Eum ille in Aeginam adductum vendidit. Quo tempore Charmander Charmandridis filius eum mortis reum accusavit. Secundum promulgatam enim apud eos legem capitale erat, si quis Atheniensium eam insulam adiisset: atque ipse eam legem tulerat, ut Phavorinus memorat in Varia Historia. Caeterum quum a quodam fuisset per iocum dictum, philosophum eum esse qui ascendisset, absolutum dimiserunt. Asserunt plerique illum et in concionem adductum: ubi quum observaretur, nihil penitus loquutum fuisse, prompto animo quicquid contingeret accipere paratum: illos eum minime quidem occidendum, sed solum vendendum captivorum more decrevisse. Aderat forte Anniceris Cyrenaicus: is eum viginti minis sive, ut alii volunt, triginta redemit, remisitque Athenas ad amicos. Illi extemplo pecuniam Annicerido remiserunt. Sed hanc ille omnino accipere noluit, asserens non eos solos dignos esse quibus Plato curae esset. Alii Dionem quoque misisse pecuniam dicunt, illumque eam non dimisisse, sed hortulum quoque in Academia sibi comparasse.

Digitized by Google

σθαι τὸν μύθον. Πόλλιν d) λόγος ὑπὸ τε Χαβρίου ἁλῶναι καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἑλίκῃ e) καταπαντωθῆναι, τοῦ θείου μηνύσαντος αὐτῷ διὰ τὸν φιλόσοφον· ὃς καὶ Φαβωρῖνός φησιν ἐν πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων. αὐ μὴν δὲ ἡσύχαζεν ὁ Διονύσιος· μαθὼν δὲ ἐπέστειλε Πλάτωνι μὴ κατὰ
21. σῶς ἀγορεύειν αὐτόν. καὶ ὃς ἀντεπέστειλε μὴ τοσαύτην αὐτῷ σχολὴν εἶναι ὥστε Διονυσίου μεμνῆσθαι. Δεύτερον πρὸς
XV. τεύτερον ἦλθε Διονύσιον, αἰτῶν γῆν καὶ ἀνθρώπους τοὺς κατὰ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ ζηλοῦντας. ὁ δὲ καλῶς ὑποσχόμενος οὐκ ἐποίησεν. ἔνιοι δέ φασι καὶ κινδυνεῦσαι αὐτὸν, εἰς ἀκρόπολιν ἐλθόντα Δίωνα καὶ Θεώταν f) ἐπὶ τῇ τῆς νήσου ἐλευθερίᾳ· ὅτε καὶ Ἀρχύτας αὐτὸν ὁ Πυθαγορικὸς, γράψας ἐπιστολὴν πρὸς Διονύσιον, παρῃτήσατο καὶ διέσωσεν εἰς Ἀθήνας. ἔστι δὲ ἡ ἐπιστολὴ ἥδε·

Ἀρχύτας Διονυσίῳ ὑγιαίνειν.

22. Ἀπεστάλκαμεν g) πάντες οἱ Πλάτωνος φίλοι τὼς περὶ

d) *Πόλλιν.* Edit. Froben. et Stephan. *Πόλιν*, cod. Cantabr. *πόλιν*, Arund. *πόλινδα*, edit. Menag. *Πόλιδα*.
e) *Ἑλίκῃ.* Edit. Froben. *ἑλίκῃ*.
f) *Θεώταν.* Edit. Froben. *θεώντων*. Menag. *Θεόντων*. R, Cantabr., Arund. et Stephan. *Θεώτων*.
g) *ἀπεστάλκαμες.* Scribebatur *ἀπεστάλκαμεν*. Correxit Menag. in obs.

Pollidem vero a Chabria superatum et postea in Helice fuisse submersum fama est, daemonio illi indicante ista illum philosophi gratia perpeti, ut Phavorinus in primo Commentariorum meminit. Atque non quievit Dionysius ipse, verum quum didicisset quae illi contigissent, scripsit Platoni, orans ne in se maledicta ingereret. Ad quem ille rescripsit, non sibi tantum superesse otii, ut Dionysii meminisset. Secundo profectus est ad iuniorem Dionysium, postulans terram atque homines qui secundum constitutam ab eo rempublicam viverent. Id ille, quanquam pollicitus, non praestitit. Nec abfuit secundum quosdam suspicio illum magno sui periculo Dioni et Theotae persuadere tentasse, illorumque erexisse animos ad liberandam insulam. Quo tempore Archytas Pythagoricus scripta ad Dionysium epistola purgavit illum a suspicione, atque eroptum Athenas remisit. Est autem epistola huiusmodi:

Archytas Dionysio.

Misimus omnes Platonis necessarii Lamiscum et Photi-

Digitized by Google

λαμβάνων τὸ καὶ Φανσίδαι, ἀπολαμβόμενοι h) τὸν ἄνδρα παυσάνι) παρ' τινὶ k) γενομένων ὁμολογίαν, ὀρθῶς δὲ καὶ ποιῶν l) μεμνασκόμενος τήνικα τῆς σπουδῆς, ἡνίκα πάντας ἅμμε παρεκάλεις πεττεῖν Πλάτωνος ἄφιξιν, ἀξιῶν προτρέπεσθαί τε αὐτὸν καὶ ἀναδέχεσθαι τά τε ἄλλα καὶ τὰ περὶ τὰν ἀσφάλειαν· μέντοι τε καὶ ἀφορμιῶντι. μέμνασο δὲ καὶ τήνο, ὅτι περὶ πολλῶ ἐποιήσω τὰν ἄφιξιν αὐτῶ καὶ ἀγάπας ἐκ τήνω τῶ χρόνω οὐς οὐδένα τῶν παρ τινm). εἰ δέ τις γέγονε τραχύτης, ἀνθρωπίζειν n) χρὴ καὶ ποδιδόμεν ἅμμιν o) ἁβλαβῆ τὸν ἄνδρα. ταῦτα γὰρ ποιῶν δίκαια πράξεις καὶ ἅμμιν p) χαριῆ q).

Τρίτον ἦλθε διαλλάξων Δίωνα Διονυσίῳ· οὐ τυχὼν δὲ XVI. 23. ἄπρακτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα. ἔνθα πολιτείας μὲν XVII. οὐκ ἤψατο, καίτοι πολιτικὸς ὢν ἐξ ὧν γέγραφεν· αἴτιον δὲ τὰ ἤδη χρόνον δῆμον ἄλλοις πολιτεύμασιν ἐνειθίσθαι, φησὶ δὲ Παμφίλη ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ τῶν ὑπομνημάτων ὡς Ἀρκάδες καὶ Θηβαῖοι μεγάλην πόλιν οἰκίζοντες παρεκάλουν

h) ἀπολαμβόμενοι. Edit. Froben. ἀπολαφόμενοι.
i) παυσάν. Edit. Froben. παυὰ τάν.
k) παρ τίν. Scribebatur παρὰ τίν. Vid. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Corinth. p. 208. sq.
l) ποιῶν. Menag. χοιῶς.
m) παρ τίν. Edit. Froben. παρὰ τίν.
n) ἀνθρωπίζειν. Edit. Froben. πάνθρωπίζειν.
o) ἅμμιν. Edit. Froben. ἅμμια. Menag. ἀμῖν.
p) ἅμμιν. Menag. ἀμῖν.
q) χαριῆ. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. χαριζῆ.

dam, virum illum abs te recepturi iure antiquae nostrae amicitiae. Recte igitur feceris, si memineris quanto a nobis studio efflagitaveris Platonis ad te adventum, ut non illum venire hortaremur, facturum te spondens omnia, illumque libere accedere et abire permissurum. Memor esto igitur quanti illius adventum feceris, quodque eo tempore plus caeteris amaveris. Quod si qua orta simultas est, humanius te agere convenit, illumque nobis restituere illaesum. Haec enim si facies, iustitiam coles ac nobis gratificaberis.

Tertio accessit Dionem reconciliaturus Dionysio: sed quum id obtinere nequisset, infecto negotio ad patriam rediit. Ubi ad rempublicam accedere quidem noluit, quamvis maxime civilis esset, ut ex his constat quae scripsit. Ratio autem cur abstinuerit a publicis negotiis, illa in primis fuit, quod plebs aliis institutis et moribus assueverat. Refert Pamphila in vicesimo quinto Commentariorum Arcadas ac

Digitized by Google

αὐτὸν νομοθέτην. ὃ δὲ μαθὼν ἐᾶν ἔχειν οὐ θέλοντας, οὐκ
XVIII. ἐπορεύθη. Λόγος ὅτι καὶ Χαβρίαν) συνεῖπε) τῷ στρατηγῷ
φεύγοντι θανάτου· μηδενὸς τῶν πολιτῶν τοῦτο πρᾶξαι βου-
24. ληθέντος. ὅτε καὶ ἀνιόντι αὐτῷ εἰς τὴν ἀκρόπολιν σὺν τῷ Χα-
βρίᾳ τ) Κρωβύλος u) ὁ συκοφάντης ἀπαντήσας φησίν, „Ἆλλον
συναγορεύων ἥκεις, ἀγνοῶν ὅτι καὶ σὲ τὸ Σωκράτους κώ-
νειον x) ἀναμένει;“ τὸν δὲ φάναι, „Καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος
ἐστρατευόμην, ὑπέμενον τοὺς κινδύνους· καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ
XIX. καθήκοντος διὰ φίλον ὑπομενῶ.“ Οὗτος πρῶτος ἐν ἱστορί-
σει λόγον παρήνεγκεν, ὡς φησι Φαβωρῖνος ἐν ὀγδόῃ παντο-
δαπῆς ἱστορίας· καὶ πρῶτος τὸν κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ζη-
τήσεως τρόπον εἰσηγήσατο Λεωδάμαντι τῷ Θασίῳ. καὶ πρῶ-
τος ἐν φιλοσοφίᾳ ἀντίποδα ὠνόμασε καὶ στοιχεῖον καὶ διαλε-
κτικὴν καὶ ποιήματα y) καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τὸν προμήκη καὶ
τῶν περάτων τὴν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν καὶ θεοῦ πρόνοιαν.
25. καὶ πρῶτος τῶν φιλοσόφων ἀντεῖπε πρὸς τὸν λόγον τοῦ Ἀν-
δίου z) τοῦ Κεφάλου, ἐκθέμενος αὐτὸν κατὰ λέξιν ἐν τῷ Φαί-

r) *Χαβρίᾳ.* Edit. Froben. *χαυρίᾳ.*
s) *συνεῖπε.* Legebatur *συνείπατο.* Emendavit Valckenarius Diss. Eurip. p. 289.
t) *Χαβρίᾳ.* Edit. Froben. *χαυρίᾳ.*
u) *Κρωβύλος.* Scribebatur *Κρώβυλος.* Correxit Boissonadius ad Aristaeneti Epistt. p. 441.
x) *κώνειον.* Edit. Froben. *κώνιον.*
y) *ποιήματα.* Menagius coni. *ποιότητα.*
z) *τοῦ Ἀνδίου.* Menag. omittit.

Thebanos condita civitate ingentis magnitudinis rogasse illum ut eam rempublicam legibus instrueret: quos quum ille didicisset aequalitatem sectari nolle, profectum non esse. Fertur et Chabriam ducem reum mortis sequutus, quum id civium nemo tentare voluisset: quando et arcem cum Chabria ascendenti Crobylus sycophanta conviciatus dixit, Alteri opem laturus accedis, quasi vero nescias et te manere Socratis venenum? Ad quem ille, Quando pro patria militabam, pericula pertuli, et modo amici gratia ne desim officio, perlibenter me periculis expono. Primus hic, ut Phavorinus ait in octavo Omnigenae Historiae, dialogos introduxit, primusque inquisitionis modum per resolutionem Leodamanti Thasio induxit. Et primus in philosophia nominavit antipoda et elementum et dialecticam et poemata et praelongum in numero extremorumque planam superficiem ac Dei providentiam. Primus etiam philosophorum orationi Lysiae Cephali filii contradixit, ipsam ad verbum exponens in Phae-

Digitized by Google

δρφ. καὶ πρῶτος ἐθεώρησε τῆς γραμματικῆς τὴν δύναμιν. πρῶτός τε ἀνεκαρπώσατο σχεδὸν ἅπασι τοῖς πρὸ αὐτοῦ ζητεῖται διὰ τί μὴ ἐμνημόνευσε Δημοκρίτου. Τούτου, φησὶ, α) Νεάνθης ὁ Κυζικηνός, εἰς Ὀλυμπίαν ἀνιόντος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἐπιστραφῆναι πρὸς β) αὐτόν· ὅτε καὶ Διονύσιον συνέμιξε μέλλοντι στρατεύειν ἐπὶ Διονύσιον. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων Φαβωρῖνος φέρεται ὅτι Μιθριδάτης ὁ Ἱέρσης ἀνδριάντα Πλάτωνος ἀνέθετο εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἐπέγραψε, Μιθριδάτης ὁ Ῥοδοβάτου Πέρσης Μούσαις εἰκόνα ἀνέθετο Πλάτωνος, ὃν Σιλανίων γ) ἐποίησε. Φησὶ δ' Ἡρακλείδης ὅτι νέος ὢν οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτε δφθῆναι γελῶντα ὑπερφυῶς, σοσοῦτος δ' ὢν ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Θεόπομπος γοῦν ἐν Ἡδυχάρει ε) φησὶν οὕτως·

XX. XXI. 26. XXII.

Ἓν γάρ ἐστιν οὐδὲ ἕν,
τὰ δὲ ζ) δύο μόλις ἓν ἐστιν, ὡς φησὶν ζ) Πλάτων.

ἀλλὰ καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Θησεῖ η)·

a) φησὶ. Scribebatur φησίν.
b) πρός. Menag. εἰς.
c) Σιλανίων. Menag. Σειλανίωνα.
d) Θεόπομπος — ἐν Ἰδυχάρει. Edit. Pruben. Θεόκριτος ἐν αὐτοχάρει. Menag. Θεόπομπος ἐν Αὐτοχάρει. Correxit Casaubonus. Vid. Meinek. Quaest. Scenic. Spec. II. p. 68. sqq.
e) τὰ δέ. Menag. τὼ δέ.
f) φησὶν. Scribebatur φησί.
g) Θησεῖ. Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 823. sq. ed. Lips.

dro, primusque Grammaticae vim speculatus est. Quumque primus omnibus fere qui ante se fuerant contradixerit, quaeri solet cur Democriti mentionem non fecerit. Refert Neanthes Cyzicenus hunc, quum in Olympia aliquando ascendisset, Graecorum in se omnium ora convertisse, eodemque tempore Dionis congressum, adversus Dionysium bellare instituenti. Porro in primo Commentariorum Phavorini fertur Mithridatem Persam Platonis statuam in Academia locasse ita inscriptam: *Mithridates Rhodobati filius Persa Musis imaginem Platonis dicavit Silanionis opus.* Tradit Heraclides iuvenem Platonem adeo fuisse verecundum atque compositum, ut nunquam risisse nisi modice deprehensus sit. Quum tamen esset eiusmodi, ne sic quidem comicorum convicia effugit. Theopompus enim in Hedychare sic ait:

Unum enim ne unum quidem est,
Sed vix duo sunt unum, narrat ut Plato.

Sed et Anaxandrides in Theseo:

Digitized by Google

Ὅτε τὰς μαρίας ἔτρωγεν ὥσπερ καὶ) Πλάτων.
ἀλλὰ καὶ Τίμων οὕτως παραγραμματίζων αὐτόν·
Ὡς ἀνέπλαττε) Πλάτων ποικιλτικὰ θαύματα εἰδώς.

27. Ἀλεξις Μεροπίδι·

Εἰς καιρὸν ἦκες. ὡς ἔγω᾽ ἀπορουμένη
ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ᾽ ἐ), ὥσπερ Πλάτων,
σοφὸν οὐδὲν εὗρον᾽, ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη.

καὶ ἐν Ἀγκυλίωνι·

Λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα, συγγενῶς τρέχων
Πλάτωνι, καὶ γνώσῃ λίτρον καὶ κράμβην.

Ἀμφις Ἀμφικράτει·

Τὸ δ᾽ ἀγαθὸν ὅ τι ποτ᾽ ἐστὶν οὐ συ συγχάνειν
μέλλεις l) διὰ ταύτην, ἤττον οἶδα τοῦτ᾽ ἐγώ,
ὦ δέσποτ᾽, ἢ τὸ Πλάτωνος m) ἀγαθόν. Β. πρόσεχε δή.

28. ἐν δὲ Δεξιδημίδῃ·

Ὦ Πλάτων,
ὡς οὐδὲν οἶσθα n) πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον.

coni. Θησαυρῷ vel Τηρεῖ. Sed vid. Bast. Epist. Crit. p. 241. ed. Lips.

h) καί. Inserui cum Hermanno. Menag. coni. δ.

i) ἀνέπλαττε. Scribebatur ἀνέπλασε. Correxit Menagius. Vid. Lunac. Lectt. Att. p. 309.

k) περιπατοῦσ᾽. Apud Kiddium ad Dawesii Miscell. Critt. p. 298. legitur περιπατῶν.

l) μέλλεις. Menag. μέλεις.

m) τὸ Πλάτωνος. Menag. τὸ τοῦ Πλάτωνος.

n) οἶσθα. Edit. Proben. ἴσθα.

Quando vorabat oleas, noster ut Plato.

Timon quoque hac illum annominatione agit:

Ut conficta Plato astutus miracula finxit.

Et Alexis in Meropide:

In tempore ipso tu venisti, verum ego
Sursum ac deorsum tristis, ut Plato, ferar
Misera, labore frustra lassis cruribus.

et rursum in Ancylione:

Ignota nobis narras, plane curiosus
Platonis instar, ac noscos caepam et nitrum.

Amphis in Amphicrate:

Atqui bonum illud quod nanciscì cogitas
Te posse propter hanc, certe id minus scio
Platonis illud quam bellum bonum, o here. B. *Advorte ergo.*

in Dexidemide vero ait:

Aliud nihil potes quam moerere, mi Plato,

Digitized by Google

ὄφρυν σκληρὰν εἰρωνικῶς τὰς ὀφρῦς.

Κρατῖνος Ψευδυποβολιμαίῳ·

Ἄνθρωπος εἶ δηλονότι καὶ ψυχὴν ἔχεις.
κατὰ μὲν Πλάτωνα οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὅδ' ἔχειν ο).

Ἄλεξις Ὀλυμπιοδώρῳ·

Σῶμαρ) μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὖον ἐγένετο,
τὸ δ' ἀθάνατον ἐξῆρα πρὸς τὸν ἀέρα.
ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος;

καὶ ἐν Παρασίτῳ·

Ἢ μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν q) κατὰ μόνας r).

χλευάζει δ' αὐτὸν καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι καὶ Κίρκῃ καὶ Πλουσίαις s). Ἀριστιππος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ παλαιῶν t) τρυφῆς φησιν αὐτὸν Ἀστέρος μειρακίου τινὸς ἀστρολογεῖν ἐπιτηδεύοντος ἐρασθῆναι, ἀλλὰ καὶ Δίωνος τοῦ προειρημένου. ἔνιοι καὶ Φαίδρου φασὶ· δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτῶν γενέσθαι εἰς αὐτούς· XXIII. 29.

o) οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὅδ' ἔχειν. Legebatur οὐκ οἶδα, ὑπονοῶ δ' ἔχειν. Emendavit Hermannus.
p) σῶμα. Menagius cum Grotio malebat τὸ σῶμα.
q) ἀδολεσχεῖν. Meneg. ἀδολεσχᾶς. Illud commendant R, Cantabr., Froben. et Stephan.
r) κατὰ μόνας. Menag. κατομόνας.
s) Ἀναξίλας — Πλουσίαις. Anaxilas *in* Πλουσίαις citatur Athenaeo X. p. 416. E.
t) παλαιῶς. Edit. Froben. omittit.

Et fronte semper corrugata, ut cochlea.

Cratinus in Pseudypobolimaeo:

Homo es profecto, mentemque et sensus habes:
Iuxta Platonem vix scio, verum arbitror.

Alexis Olympiodoro:

Homo fuit quidem, mortale in me quod fuit:
Mortale quod non fuit, in auram exanuit.
Num haec ex Platonis schola?

et in Parasito:

Aut cum Platone solitarium loqui.

Subsannat et hominem Anaxilas in Botryliono et in Circe et in Feminis opulentis. Aristippus in quarto de antiquis deliciis ait illum adolescentis cuiusdam Asteris nomine, qui cum eo Astrologiae dabat operam, amore captum: Dionis etiam cuius *supra* meminimus. Nonnulli et Phaedrum amasse dicunt: indicium autem amoris fuisse epigrammata ab eo in illos conscripta:

Digitized by Google

Ἀστέρας εἰ συνθρῷς Ἀστὴρ ἅπας εἷς τε γενοίμην,
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω u).

καὶ ἄλλο·

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐπὶ ζωοῖσιν Ἕωος x),
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

30. εἰς δὲ τὸν Δίωνα ὧδε·

Δάκρυα μὲν y) Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι z) γυναιξὶ
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γειρομένας.
σοὶ δέ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
θυμὸν εὐφρείας ἐλπίδας ἐξέφερεν.
πεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

τοῦτο καὶ ἐπιγεγράφθαι φησὶν ἐν Συρακούσαις ἐπὶ τῷ τάφῳ.

31. ἀλλὰ μὴν a) καὶ Ἀλέξιδος, φασὶν, ἐρασθεὶς καὶ Φαίδρου, ταῦθ' προείρηται, τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον·

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς
ὦπται, καὶ πάντη πᾶς τις ἐπιστρέφεται b).
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσεις

u) Ἀστέρας — βλέπω. Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 669.
x) Ἕωος. Scribebatur ἑῶος. Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 670.
y) μέν. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 99. coni. μήν.
z) Διάδεσσι. Edit. Froben. Ἰλιάδεσσι.
a) μήν. Edit. Froben. cum codd. Casaubo. et Arund. omittit.
b) πᾶς τις ἐπιστρέφεται. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 100. πᾶσι παραβλέπεται. Scaliger corr. πᾶσιν ἐπιστρ.

O utinam coelum fierem quum sidera cernis,
Mi Stella, ut multis in te oculis tuerer,

et aliud:

Iam dudum vivis lucebas Lucifer, at nunc
Extinctus luces Hesperus Elysiis.

In Dionem vero in hunc modum:

Et lacrymas Hecubae et Troianis fata puellis
Decrevere recens ex genitrice satis:
At tibi post partos praeclara Marte triumphos
Spes reliqua est nullis, clare Dion, superis.
Te patria ampla fovet, cumulat te civis honore:
Quid mihi nunc mentem perdis amore Dion?

Hoc enim illius sepulcro inscriptum Syracusis tradunt. Quin et Alexim amasse fertur et Phaedrum, quemadmodum diximus, in quos scripsit in hunc modum:

Nunc ignotus Alexis: at hoc si dixeris unum,
Pulcher hic, illum omnes undique respicient.
Quid, mi anime, os canibus prodis? mox inde molestus

Digitized by Google

ὕστερον. οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

ἔχειν τε Ἀρχαιάνασσαν, εἰς ἣν καὶ αὐτὴν bb) οὕτω ποιῆσαι·

Ἀρχεάνασσαν c) ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ψυχαῖσιν ἔζεσε δριμὺς ἔρως d).
ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης e)
πρωτοπλόου f), δὲ ὅσης ἤλθετε ποσκαλίης.

ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀγάθωνα 32.

Τὴν ψυχήν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν εἶχον g)·
ἤλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς ἀναβησομένη.

καὶ ἄλλα·

Τῷ μὲν βάλλε σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δέξαι μένη, κεῖς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνοιτο h) νοεῖς i), τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
εἰσόψεαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

bb) αὐτήν. Menag. αὐτόν. Illud praestant Cantabr., Arund., Frob. et Stephan.

c) Ἀρχεάνασσαν. Scribebatur Ἀρχαιάνασσαν. Vid. Athenaeus XIII. p. 589. C. D. et Iacobs. Anthol. Gr. VII. 217.

d) ἔζεσε δριμὺς ἔρως. Athenaeus l. l. πικρὸς ἔπεστιν ἔρως. Iacobs. l. l. ὁ χλιαὸς ἔζεσ' ἔρως.

e) ἃ δειλοὶ — ἐκείνης. Iacobs. l. l. ἃ νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες, ἔρασται.

f) πρωτοπλόου. Athenaeus l. l. πρωτοπόρου. Iacobs. l. l. πρωτοβόλου.

g) εἶχον. Gellius Noctt. Att. XIX. 11, 2. et Iacobs. Anthol. Gr. V. 78. ἔσχεν.

h) γίγνοιτο. Scribebatur γίνοιτο. V. Iacobs. Anthol. Gr. V. 79.

i) νοεῖς. Vox suspecta erat Menagio. Cod. Palatinus apud Iacobsium l. l. habet μοεῖς.

Detrectas, Phaedrum siccine perdidimus?

Archaeanassa quoque Colophonia usum esse, in quam sic scripsit:

Archaeanassa mihi est meretrix Colophonia, seris
Cuius et in rugis sedit acerbus amor.
Quas miseri flammas, per quanta incendia abistis,
Libata illa quibus prima iuventa fuit.

In Agathonem item:

Suavia dans Agathoni animam ipse in labra tenebam:
Aegra etenim properans tanquam abitura fuit.

Item aliud:

Malo ego te ferio: tu me si diligis, illud
Suscipe, me imperti et virginitate tua.
Hoc fieri si posse negas, hoc suscipe malum, et
Quam pereat parvo tempore forma vide.

Digitized by Google

[καὶ ἄλλο k)·]

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· καὶγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

33. φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἐρετριέας τοὺς ἁγηνευθέντας αὐτοῦ εἶναι·

Εὐβοίης γένος ἦμεν l) Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ γαίης τόσσον m) ἀφ' ἡμετέρης.

καὶκεῖνο·

Ἁ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρωτ' n) ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
αἱ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρες τὰ στομύλα ταῦτα·
ἡμῖν o) οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

καὶ ἄλλο·

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν p) βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

XXIV. 34. Ἀλλά τοι Μόλων ἀπεχθῶς ἔχων πρὸς αὐτόν, „Οὐ τοῦτο," φησί, „θαυμαστὸν εἰ Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ' εἰ Πλάτων ἐν Σικελίᾳ." ἔοικε δὲ καὶ Ξενοφῶν πρὸς αὐτὸν ἔχειν οὐκ εὐμε-

k) [καὶ ἄλλο]. Inserui ut disiungerem quae disiuncta leguntur apud Iacobs. Anthol. Gr. V. 79. et 80.
l) ἦμεν. Iacobs. Anthol. Gr. V. 259. ἐσμέν.
m) τόσσον. Iacobs. l. l. ὅσσον.
n) Ἔρωτ'. Iacobs. Anthol. Gr. IX. 99. Ἔρων.
o) ἡμῖν. Iacobs. l. l. ἁμῖν δ'.
p) ἔλιπεν. Scribebatur ἔλιπε. Vid. Iacobs. Anthol. Gr. IX. 44.

[Item aliud:]

Malum ego: me iaculatur amat qui te, annue quaeso,
Xanthippe: tibi mox nam et mihi forma perit.

Aiunt et illud in Eretrienses insidiis exceptos ipsius esse:

Euboeae fuimus Eretrum genus: at prope Susas
Condimur, heu nostra tam procul a patria.

et illud:

Haec Venus ad Musas: Ventrem exhorrescite nymphae,
In vos armatus aut Amor insiliet.
Cui contra Musae: Lepida haec ioca tolle, precamur:
Aliger huc ad nos non volat ille puer.

item aliud:

Aurum qui reperit, laqueum abiicit: alter amisso
Auro collo aptat quem reperit laqueum.

At vero Molon hostili adversus illum animo non id ait esse mirandum si Dionysius Corinthi, sed si Plato esset in Sicilia. Videtur et Xenophon haudquaquam amico in illum

Digitized by Google

νῶς, ὥσπερ γοῦν φιλονικοῦντες q) τὰ ὅμοια γεγράφασι, Συμπόσιον, Σωκράτους ἀπολογίαν, τὰ ἠθικὰ ἀπομνημονεύματα· εἶθ' ὁ μὲν Πολιτείαν, ὁ δὲ Κύρου παιδείαν. καὶ ἐν τοῖς Νόμοις ὁ Πλάτων πλάσμα φησὶν εἶναι τὴν παιδείαν αὐτοῦ· μὴ γὰρ εἶναι Κῦρον τοιοῦτον. ἀμφότεροί τε Σωκράτους μνημονεύοντες, ἀλλήλων οὐδαμοῦ, πλὴν Ξενοφῶν Πλάτωνος ἐν τρίτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων. λέγεται δ' ὅτε καὶ Ἀντισθένης 35.
μέλλων ἀναγινώσκειν τι τῶν γεγραμμένων αὐτῷ παρεκάλεσεν αὐτὸν παραγενέσθαι. καὶ πυθόμενος τί μέλλει ἀναγινώσκειν, εἶπεν ὅτι περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀντιλέγειν· τοῦ δ' εἰπόντος, „Πῶς οὖν σὺ περὶ αὐτοῦ τούτου γράφεις;" καὶ διδάσκοντος ὅτε περιτρέποιτο, ἔγραψε διάλογον κατὰ Πλάτωνος, Σάθωνα ἐπιγράψας· ἐξ οὗ δεινὸν ἀλλοτρίωσιν ἐχόντες πρὸς ἀλλήλους. φασὶ δὲ καὶ Σωκράτην ἀκούσαντα τὸν Λύσιν ἀναγινώσκοντος Πλάτωνος, „Ἡράκλεις," εἰπεῖν, „ὡς πολλά μου κατεψεύσθ' ὁ νεανίσκος." οὐκ ὀλίγα γὰρ ὧν οὐκ εἴρηκε Σωκράτης γέγραφεν ἀνήρ. εἶχε δὲ φιλεχθρως ὁ Πλάτων καὶ πρὸς Ἀρίστιπ- 36.
πον. ἐν γοῦν τῷ περὶ ψυχῆς διαβάλλων αὐτόν φησιν ὅτι οὐ παρεγένετο Σωκράτει τελευτῶντι, ἀλλ' ἐν Αἰγίνῃ ἦν καὶ σύν-

q) διαφιλονικοῦντες. Edit. Froben. διαφιλονικοῦντες.

fuisse animo. Nam veluti contentionis studio similia scripsere, Symposium, Socratis Defensionem, Commentaria moralia. Ad haec ille de Republica, hic Cyri scripsit Institutionem, quam in suis Legibus Plato fictam dixit: neque enim eiusmodi fuisse Cyrum. Tum ambo quum Socratem semper habeant in ore, nusquam reperies sui invicem fecisse mentionem. Semel tantum Xenophon Platonis meminit in tertio Commentariorum. Fertur et Antisthenes, quum eorum quae scripserat quippiam recitare vellet, orasse illum ut adesset recitanti. Et quum roganti cuiusmodi id esset, respondisset, Quod non liceret contradicere: Tu ergo, ait ille, de hoc ipso quomodo scribis? Et quum doceret contra suam venire sententiam, scripsit adversus Platonem dialogum, Sathonem illum inscribens. Ex eo iam alienis animis in se invicem fuere. Aiunt Socratem, quum Platonis Lysidem audisset recitari, Proh dii immortales, dixisse, quam multa de me mentitur adolescens. Scripsit quippe non pauca vir ille quae Socrates non dixit. Fuit illi et adversus Aristippum haud obscura simultas. Nam in libro de anima illum insimulat, quod adfuerit morienti Socrati, quum in Aegina

Digitized by Google

ἐγγὺς· καὶ πρὸς Αἰσχίνην δὲ τὸν φιλεπίμονον εἶχε. φασὶ δ' ὅτι δή ποτε καὶ αὐτὸς εὐδοκίμει παρὰ Διονυσίῳ. ὧν ἐλθόντα τ) δι' ἀπορίαν ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παρορᾶσθαι, ὑπὸ δ' Ἀριστίππου συναθροῦσθαι. τοὺς τε λόγους οὓς Κρίτωνι περιπάτουν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ περὶ τῆς φυγῆς συμβουλεύοντι, φησὶν Ἰδομενεὺς εἶναι Αἰσχίνου· τὸν δ' ἐκείνῳ παρηθεῖναι διὰ τὴν
87. πρὸς τοῦτον δυσμένειαν. αὐτοῦ s) δὲ Πλάτωνα οὐδαμόθι τῶν ἑαυτοῦ συγγραμμάτων μνήμην πεποίηται, ὅτε μὴ ἐν τῷ περὶ
XXV. ψυχῆς καὶ Ἀπολογίᾳ. φησὶ δ' Ἀριστοτέλης τὴν τῶν λόγων ἰδέαν αὐτοῦ μεταξὺ ποιήματος εἶναι καὶ πεζοῦ λόγου. κοῦτον μόνον παραμεῖναι Πλάτωνι Φαβωρῖνός που φησιν ἀναγνωσκόντι τὸν περὶ ψυχῆς, τοὺς δ' ἄλλους ἀναστῆναι πάντας. ἔνιοί τέ φασιν ὅτι Φίλιππος ὁ Ὀπούντιος τοὺς Νόμους αὐτοῦ μετεγραψεν ὄντας ἐν κηρῷ. τούτου δὲ καὶ τὴν Ἐπινομίδα φασὶν εἶναι. Εὐφορίων δὲ καὶ Παναίτιος εἰρήκασι πολλάκις ἐστραμμένην εὑρῆσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς Πολιτείας, ἣν Πολιτείαν Ἀριστόξενός φησι πᾶσαν σχεδὸν ἐν τοῖς Πρωταγόρου
88. γεγράφθαι ἀντιλογικοῖς. λέγει δὲ πρῶτον γράψαι αὐτὸν τὸν

r) φασὶ δ' — ἐλθόντα. Edit. Froben. δὴ omittit. Wyttenbach. ad Plutarch. Morall. p. 514. ed. Oxon. T. I. p. 407. ed. Lips. coni. φασὶ δ', ὅτι ποτὲ καὶ αὐτὸς εὐδοκίμει παρὰ Διονυσίῳ, ἐλθόντα (scil. Aeschinem) ἐλθόντα δι' ἀπορίαν κ. τ. λ.

s) αὐτοῦ. Edit. Froben. ἑαυτοῦ.

vicino Atticae loco per id temporis moratus sit. Erat illi cum Aeschine quoque contentio: quippe quum a Dionysio magni fieret, egensque rerum omnium ad eum profectus esset, a Platone despectum atque ab Aristippo fuisse commendatum. Porro sermones quos Critonem fecit in carcere loquentem, quum Socrati consuleret fugam, Aeschinis fuisse tradit Idomeneus: illi vero a Platone huius odio fuisse attributos. Eius vero nusquam in libris suis Plato mentionem fecisse deprehenditur, praeterquam in libro de immortalitate animi et in Socratis Defensione. Enimvero orationis ipsius genus inter poema et prosam orationem medium sit Aristotelea fluere. Hunc solum Platoni assedisse quodam loco Phavorinus ait, quum librum de anima recitaret, reliquos omnes surrexisse. Plerique autumant Philippum Opuntium ipsius Leges, quae erant in cera, transcripsisse. Huius et Epinomida esse aiunt. Euphorion ac Panaetius initium librorum de Republica saepius inventum, inversum atque immutatum dixere. Eam ipsius Rempublicam Aristoxenus totam ferme in Protagorae Contradictionibus asserit scriptam.

Digitized by Google

Φαίδρον· καὶ γὰρ ἔχει μειρακιώδες τι τὸ πράγμα· Δικαίαρχος δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς γραφῆς ὅλον ἐπιμέμφεται ὡς φορτικόν. Ὁ γοῦν Πλάτων λέγεται θεασάμενός τινα κυβεύοντα XXVI. τε αἰσχύνεσθαι· τοῦ δὲ εἰπόντος ὡς ἐπὶ μικροῖς· „Ἀλλὰ τό γε ἔθος," εἶπεν, „οὐ μικρόν." ἐρωτηθεὶς εἰ ἀπομνημόνευμά τι αὐτοῦ ἔσται ὥσπερ τῶν πρότερον, ἀπεκρίνατο, „Ὀνόματος δεῖ πυχεῖν πρῶτον, εἶτα πολλὰ ἔσται." εἰσελθόντος ποτὲ Ξενοκράτους εἶπε μαστιγῶσαι τὸν παῖδα· αὐτὸν γὰρ μὴ δύνασθαι διὰ τὸ ὀργίζεσθαι. ἀλλὰ καὶ πρός τινα τῶν παίδων, 89. „Μαστίγωσον ἄν," εἶπεν, „εἰ μὴ ὠργιζόμην." ἐφ' ἵππου καθίσας εὐθέως κατέβη, φήσας εὐλαβεῖσθαι μὴ ἱππευφίᾳ λῃφθῇ. τοῖς μαθηταῖς συνεβούλευε κατοπτρίζεσθαι· ἀποστήσεσθαι γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης. πίνειν δ' εἰς μέθην οὐδαμοῦ πρέπον ἔλεγε πλὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ καὶ τὸν οἶνον δόντος θεοῦ. καὶ τὸ πολλὰ δὲ καθεύδειν ἀπήρεσκεν αὐτῷ. ἐν γοῦν τοῖς Νόμοις φησί· „Κοιμώμενος δὲ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος." εἶναι δὲ ἥδιον τῶν ἀκουσμάτων τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ τὸ λέγειν τἀληθῆ. καὶ περὶ ἀληθείας δ' ἐν τοῖς Νόμοις ss) φησὶν οὕτως· „Καλὸν μέν ἡ ἀλήθεια, ὦ ξένε, καὶ μόνιμον· ἔοικε δὲ 40.

ss) Νόμοις. II. 8. p. 65. ed. Ast. ubi est ἐ. μὴν οὐ φ. εἶναι π.

Primum vero sermonem eum Phaedrum scripsisse; habet enim quaestio illa nonnihil iuvenile. Porro Dicaearchus totum id scribendi genus ut grave ac molestum carpit. Platonem tradunt, quum vidisset quendam aleis ludentem, increpasse, et quum ille, Quam me in parvis reprehendis, diceret, respondisse, At est consuetudo non parva res. Rogatus an ipsius monumenta sicuti superiorum futura essent, Primum, inquit, comparare oportet nomen, tum multum promotum fuerit. Ingressum aliquando Xenocratem verberare servum iussit; non enim se posse, quoniam iratus esset. Cuidam item servorum, Iam, inquit, vapulasses, nisi iratus essem. Quum equo insedisset, continuo descendit, dicens vereri se ne equi fastu efferretur. Ebriis consulere solitus erat ut in speculo se studiose intuerentur: fore enim ut eiusmodi foeditate deterrerentur. Potare usque ad ebrietatem nusquam decere monebat, praeterquam in diebus festis dei largitoris vini. Somnus item immodicus illi displicebat: quocirca in Legibus ait, *Dormiens autem nemo ullius pretii est.* Veritatem suaviorem auditu omnibus quae dicerentur: alii vera loqui iucundius omnibus dixisse putant. Sic autem et de veritate dixit in Legibus, *Praeclarum quid-*

Digitized by Google

XXVII. οὐ φάδιον πεῖθειν. ἀλλὰ καὶ ἡδίον μνημόσυνόν αὐτοῦ ἢ
XXVIII. πεσθαι ἢ ἐν φίλοις ἢ ἐν βίβλοις. ἐξετόπιζε δὲ καὶ αὐ-
XXIX. τὸς τὰ πλεῖστα, καθά τινές φασι. Καὶ ἐτελεύτα μὲν ὃν εἴ-
πομεν τρόπον, Φιλίππου βασιλεύοντος ἔτος τρισκαιδέκατον, καθὰ καὶ Φαβωρῖνός φησιν ἀπομνημονευμάτων τρίτῳ· ὑφ' οὗ καὶ ἐπιμεμηθῆναί φησιν αὐτὸν Θεόπομπος t). Μυρωνια-
νὸς u) δ' ἐν Ὁμοίοις φησὶ Φίλωνα x) παροιμίας μνημονεύειν περὶ τῶν Πλάτωνος φθειρῶν, ὡς οὔτως αὐτοῦ τελευτήσαν-
XXX. τος. Καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἔνθα τὸν πλεῖστον χρόνον
41. διετέλεσε φιλοσοφῶν. ὅθεν καὶ Ἀκαδημαϊκὴ προσηγορεύθη ἡ ἀπ' αὐτοῦ αἵρεσις. καὶ παρεπέμφθη παυδήμῳ πρὸς τῶν αὐτόθι, διαθέμενος τοῦτον τὸν τρόπον· „Τάδε κατέλιπε Πλά-
των καὶ διέθετο· τὸ ἐν Ἡφαιστιάδων y) χωρίον, ᾧ γείτων βορρᾶθεν ἡ ὁδὸς ἡ ἐκ τοῦ Κηφισίασιν z) ἱεροῦ, νότοθεν τὸ Ἡρακλεῖον τὸ ἐν Ἡφαιστιάδων a), πρὸς ἡλίου δὲ ἀνίοντος Ἀρχέστρατος Φρεάρριος b), πρὸς ἡλίου δὲ δυομένου Φίλιππος Χολλιδεύς c). καὶ μὴ ἐξεῖναι τοῦτο μηδενὶ μήτε ἀποδόσθαι

t) *Θεόπομπος.* Edit. Froben. *Θεόπεμπτος.*
u) *Μυρωνιανός.* Edit. Froben. *μυρσινάνος.*
x) *Φίλωνα.* Menagius coni. *Μύλωνα.*
y) *ἐν Ἡφαιστιάδων.* Menag. *Ἐνιφιστιάδων.*
z) *Κηφισίασιν.* Scribebatur *Κηφισιάσιν.* Menagius coni. *Κηφισιάδων* vel *Κηφισιέων.*
a) *ἐν Ἡφαιστιάδων.* Menag. *Ἐνιφιστιάδων.*
b) *Φρεάρριος.* Scribebatur *Φρεάριος.* Correxit Menag. in obss.
c) *Χολλιδεύς.* Scribebatur *Χολιδεύς.* Correxit Casaubonus.

dam est veritas, o hospes, atque durabile, verum id persuadere non facile videtur. Optabat insuper memoriam sui vel apud amicos vel in libris relinqui. Locorum mutatione et ipse utebatur plurimum. Moritur eo quo diximus modo, tertio decimo Philippi regis anno, ut Phavorinus in tertio Commentariorum refert, a quo et obiurgatum fuisse illum Theopompus auctor est. Myronianus in Similibus ait Philonem meminisse proverbii de Platonis pediculis, quasi sic ille defecerit. Sepultus est autem in Academia, ubi plurimum temporis philosophatus fuerat: unde et quae ab eo fluxit secta Academica est appellata. Corpus eius elatum honorifice et ab iis qui eo convenerant conditum. Eiusmodi fuit ipsius testamentum: *Haec legavit Plato atque reliquit: Hephaestiadeum fundum, cui ab aquilone vicina via est quae ducit a templo Cephisiadum, ab austro Heracleum Hephaestiadum, ab ortu solis Archestratus Phrearrhius, ab occasu Philippus Chollidensis. hunc autem nemini licitum sit aut*

Digitized by Google

μήτε ἀλλάξασθαι, ἀλλ' ἔσται Ἀδειμάντου τοῦ παιδίου εἰς τὸ δυνατόν d). καὶ τὸ ἐν Εἰρεσίδων e) χωρίον, ὃ παρὰ Καλλιμά- 42.
χου ἐρωνίμην, ὑπάγιον βορρᾶθεν Εὐρυμέδων Μυρρινούσιος f), νότοθεν δὲ Δημόστρατος Ξυπετεών g), πρὸς ἡλίου ἀνιόντος Εὐρυμέδων Μυρρινούσιος h), πρὸς ἡλίου δυομένου Κηφισός i), ἀργυρίου μνᾶς τρεῖς, φιάλην ἀργυρᾶν ἑλκουσαν ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε k), κύμβιον ἄγαν τεσσαράκοντα πέντε l), δακτύλιον χρυσοῦν καὶ ἐνώτιον χρυσοῦν ἄγοντα συναμφω τέτταρας m) δραχμὰς, ὀβολοὺς τρεῖς. Εὐκλείδης ὁ λιθοτόμος ὀφείλει μοι τρεῖς μνᾶς. Ἄρτεμιν ἀφίημι ἐλευθέραν· οἰκέτας καταλείπω Τύχωνα, Βίκτην n), Ἀπολλωνιάδην, Διονύσιον· σκεύη τὰ γε- 43.
γραμμένα, ὧν ἔχει τὰ ἀντίγραφα Δημήτριος. ὀφείλω δ' οὐδενὶ αὐθέν. ἐπίτροποι δὲ Σωσθένης, Σπεύσιππος, Δημήτριος, Ἥγιας, Εὐρυμέδων, Καλλίμαχος, Θράσιππος." καὶ διέθετο μὲν οὕτως. ἐπεγράφη δ' αὐτοῦ τῷ τάφῳ nn) ἐπιγράμματα τάδε· πρῶτον,

d) *δυνατόν*. Scaliger coni. *ἁγναόν*, confutatus Casaubono.
e) *Εἰρεσίδων*. Legebatur *Ἐρινεάδων*. Emendavit Menagius. Casaubonus conf. *Ἐρετιάδων*.
f) *Μυρρινούσιος*. Edit. Froben. *μυριννούσιος*.
g) *Ξυπετεών*. Legebatur *Ξυπετίων*. Correxit Casaubonus.
h) *Μυρρινούσιος*. Edit. Froben. *μυριννούσιος*.
i) *Κηφισός*. Scribebatur *Κηφισσός*.
k) *ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε*. Scribebatur *ϱ ξ ε*.
l) *τεσσαράκοντα πέντε*. Scribebatur *μ ε*.
m) *τέτταρας*. Scribebatur *δ*.
n) *Βίκτην*. Menagius coni. *Βιθλαν* aut potius *Βιτλαν*.
nn) *αὐτοῦ τῷ τάφῳ*. Edit. Froben. *αὐτῷ*.

vendere aut alienare, sed sit Adimanti filii quantum fieri potest. Eiresidumque fundum, quem emi a Callimacho, cui ab aquilone vicinus est Eurymedon Myrrhinusius, ab austro Demostratus Xypetensis, ab ortu Eurymedon Myrrhinusius, ab occasu Cephisus. argenti minas tres, argenteam phialam pendentem drachmas centum sexaginta quinque, cymbium ponderis drachmarum quadraginta quinque, annulum aureum et inaurem auream, amba drachmas quattuor et tres obolos pendantia. Euclides lapicida mihi debet minas tres. Dianam dimitto liberam: servos relinquo Tychonem, Victam, Apolloniadem et Dionysium: supellectilem et vasa scripta, quorum habet exemplar Demetrius. nulli autem quicquam debeo. Curatores erunt Sosthenes, Speusippus, Demetrius, Hegias, Eurymedon, Callimachus atque Thrasippus. Haec testamenti ipsius ratio est. Sepulcrum ejus his illustratum est epigrammatibus, quorum illud primum est:

Digitized by Google

Σωφροσύνης προφέρων ὀνομαῦν ἤθεα καὶ βιότου
ἐνθάδε δὴ κεῖται δῖος ὁ) Ἀριστοκλέης.
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
τοῦτον ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνος οὐκ ἔπεσεν p).

44. ἕτερον δέ q)

Γαῖα μὲν ἐν κόλπῳ r) κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἀθανάτων s) τάξιν ἔχει μακάρων,
οἷον Ἀριστωνος, τὸν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾷ· ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδόντα βίον.

καὶ ἄλλο δέ t) νεώτερον·

Α. Λίνε, τίνα βέβηκας ὑπὸ τάφον, ἢ τίνος, εἰπέ,
ἀστρόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις;
Β. ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς u) Ὄλυμπον
εἰκών, σῶμα δὲ γῆ x) γηγενὲς Ἀτθὶς ἔχει.

45. ἔστι καὶ ἡμέτερον οὕτως ἔχον·

Καὶ πῶς εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' Ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,

o) ἐνθάδε — δῖος. Jacobs. Anthol. Gr. VII. 60. ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος.
p) τοῦτον — ἔπεσεν. Iacobs. l. l. οὗτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνον οὐ φέρεται.
q) δέ. Edit. Froben. omittit.
r) ἐν κόλπῳ. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 61. ἐν κόλποις. Cf. supra I. 97.
s) ἀθανάτων. Lennepius ad Phalarid. Epistt. p. 102. a. coni. ἀθανάτου. Iacobs. l. l. ἀθάνατον.
t) δέ. Edit. Froben. omittit.
u) ἐς. Edit. Froben. et Menag. εἰς.
x) γῆ. Ita dedi cum Iacobsio Anthol. Gr. VII. 62. Legebatur τοῦ. Illud confirmat cod. Cantabr. δὴ praebens.

Iustitia cunctis praestans vitaque modesta
Hoc situs in tumulo divus Aristoclees.
Si quenquam ad magnos sapientia vexit honores,
Hunc citra invidiam vexit et ipsa virum.

Item alterum:

Corpus habet gremio contectum terra Platonis,
Mens sed habet superum tecta beata deum.
Divinum quem iam veneratur quisquis honestus
Et probus est, cuius vel procul est regio.

et aliud recentius:

Quid monumenta super, volucrum regina, volasti?
Tu mihi dic superum quam tueare domum.
Diva ego sublati in coelum feror umbra Platonis,
At corpus terrenum Attica servat humus.

Est et nostrum in hanc sententiam:

Ni doctum Graecis genuisses, Phoebe, Platonem,

Digitized by Google

ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἤσκησε·
καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς Ἀσκληπιὸς ἐστιν ἰητὴρ
σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθάνατος Πλάτων γ).

καὶ ἄλλο, περὶ τελευτῆς·

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν ἵνα ψυχήν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σόῃ·
δαιμάσιος δὲ γάμου πόλιν ἦλυθεν ἣν ποθ' ἑαυτῷ δ)
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσατο ε).

καὶ τὰ μὲν ἐπιγράμματα ταῦτα. Μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Σπεύσιππος XXXI.
Ἀθηναῖος, Ξενοκράτης Χαλκηδόνιος, Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης 46.
Φίλιππος ὁ Ὀπούντιος, Ἑστιαῖος ζ) Περίνθιος, Δίων Συρακό-
σιος ζζ), Ἄμυκλος ζζ) Ἡρακλεώτης, Ἔραστος καὶ Κορίσκος Σκή-
ψιοι, Τιμόλαος Κυζικηνός d), Εὐαίμων Λαμψακηνός e), Πέι-
θων f) καὶ Ἡρακλείδης Αἴνιος g), Ἱππόθαλης καὶ Καλλίππος
Ἀθηναῖοι, Δημήτριος Ἀμφιπολίτης, Ἡρακλείδης Ποντικὸς

y) καὶ πῶς — Πλάτων. Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 108.
z) ποθ' ἑαυτῷ. Scribebatur ποτε αὐτῷ. Emendavit Iacobs. Anthol. Gr. VII. 109.
a) ἐνιδρύσατο. Vid. Iacobs. Nott. Crith ad Anthol. Gr. T. III. p. 242.
b) Ἑστιαῖος Edit. Froben. ἑστιεὺς.
c) Συρακόσιος. Scribebatur Συρακούσιος.
cc) Ἄμυκλος. Menagius ex Aeliani V. H. III. 19. Ἀμύκλας probavit.
d) Τιμόλαος Κυζικηνός. Athenaeo XII. p. 509. A. dicitur Τίμων ὁ Κυζικηνός.
e) Εὐαίμων Λαμψακηνός. Edit. Stephan. Εὐάλων Α. Athenaeo XII. p. 508. F. dicitur Εὐάγων ὁ Λαμψακηνός.
f) Πείθων. Demosthenι Πύθων dicitur, cuius vide Intpp. ad p. 659. v. 27. ed. Reisk.
g) Αἴνιος. Menagius malebat Αἰνεῖος.

Prorsus nemo animis qui medeatur erat.
Corporis est medicus salus et te Aesculapius aegri,
Aeternae ut sapiens est ultimae ipse Plato.

et aliud de eius morte:

Produxit nobis Asclepion atque Platonem
Phoebus, ut hic corpus curet, et ille animum.
Contingium celebrare volens, quam condidit olim
Urbem adit ipse, Iovis quamque solo posuit.

Atque ita se habent epigrammata. Discipuli vero fuere Speusippus Atheniensis, Xenocrates Chalcedonius, Aristoteles Stagirites, Philippus Opuntius, Hestiaeus Perinthius, Dion Syracusanus, Amyclus Heracleotes, Erastus et Coriscus Scepsii, Timolaus Cyzicenus, Euaemon Lampsacenus, Pithon et Heraclides Aenii, Hippothales et Callippus Atheniensis, Demetrius Amphipolitanus, Heraclides Ponticus et com-

Digitized by Google

καὶ ἄλλοι πλείους, σὺν οἷς καὶ γυναῖκες δύο, Λασθένεια Μαντινικὴ h) καὶ Ἀξιοθέα Φλιασία, ἣ καὶ ἀνδρεῖα ἠμπίσχετο, ὥς φησι Δικαίαρχος. ἔνιοι δὲ καὶ Θεόφραστον ἀκοῦσαί φασιν αὐτοῦ· καὶ Ὑπερίδην τὸν ῥήτορα Χαμαιλέων φησὶ καὶ Λυ-
47. κοῦργον· ὁμοίως Πολέμων ἱστορεῖ καὶ Δημοσθένην i). Σαβῖνος λέγει καὶ Μνησίστρατον Θάσιον, παρατιθέμενος k) ἐν τε-
XXXII. τάρτῳ μελετητικῆς ὕλης l)· καὶ εἰκός ἐστι. Φιλοπλάτωνι δέ σοι δικαίως ὑπαρχούσῃ καὶ περὶ ὀντινοῦν τὰ τοῦ φιλοσόφου δόγματα φιλοτίμως ζητούσῃ ἀναγκαῖον ἡγησάμην ὑπογράψαι καὶ τὴν φύσιν τῶν λόγων καὶ τὴν τάξιν τῶν διαλόγων καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐπαγωγῆς m) ὡς οἷόν τε ἐσαγγελοῦσι καὶ ἐπὶ κεφαλαίων, πρὸς τὸ μὴ ἀμυθρεῖν αὐτοῦ τῶν δογμάτων τὴν περὶ τοῦ βίου συναγωγήν. γλαῦκα γὰρ εἰς Ἀθήνας, φασίν, εἰ δίῃ σοι τὰ κατ' εἶδος ὑπηγεῖσθαι. διαλόγους τοίνυν
48. φασὶ πρῶτον γράψαι Ζήνωνα τὸν Ἐλεάτην· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πρώτῳ περὶ ποιητῶν Ἀλεξαμενὸν Στυρέα ἢ Τήϊον, ὥς

h) *Μαντινική.* Casaubonus et Menagius malebant *Μαντινίς.*
i) *Δημοσθένην.* Menag. *Δημοσθένη.*
k) *Σαβῖνος λέγει καὶ Μνησίστρατον Θάσιον, παρατιθέμενος.* Casaubonus coni. *ὃ καὶ Σαβῖνος λέγει Μν. Θ. παρατιθέμενος.*
l) *ἐν τετάρτῳ μελετητικῆς ὕλης.* Scribebatur *ἐν δ' μ. ὑλ.* Edit. Froben. *μελετικῆς.*
m) *ἐπαγωγῆς.* Casaubonus coni. *ἀγωγῆς.*

plures alii, in quibus et mulieres duae, Lasthenia Mantinea et Axiothea Phliasia, quae, ut Dicaearchus auctor est, virili utebatur veste. Theophrastum item illius fuisse auditorem quidam referunt, et Hyperidem oratorem Chamaeleon et Lycurgum ait. Polemo item Demosthenem scribit ipsius fuisse studiosum. Sabinus item ait et Mnesistratum Thasium auctoribus prolatis in quarto de meditationum farragine libro: et est id quidem verisimile. Verum enim vero quum Platonis in primis studiosa sis, idque haud sane iniuria, et philosophi summi decreta peculiari quodam amore ac studio prae ceteris indagare soleas, operae pretium existimavi et sermonum illius naturam et dialogorum ordinem et persuasionis aut inductionis vim pro viribus veluti per elementa capitaque digerere, ut ad ea quae de illius vita collegimus, haec quoque decretorum illius explicatio accedat: alias quippe secundam proverbium noctuam Athenas, si ea quae per species distribuuntur, enarrare tibi oporteret. Dialogos itaque primum Zenonem Eleatem scripsisse ferunt: Aristoteles in primo de poetis Aloxamenum Styrenm sive Teium,

Digitized by Google

καὶ Φαβωρῖνος ἐν ὑπομνηματι: δοκεῖ δέ μοι Πλάτων ἀκριβώσας τὸ εἶδος καὶ τὰ πρωτεῖα δικαίως ἂν ὥσπερ τοῦ καλοῦ n) οὕτω καὶ τῆς εὑρέσεως ἀποφέρεσθαι. ἔστι δὲ διάλογος λόγος o) ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος περί τινος τῶν φιλοσοφουμένων καὶ πολιτικῶν μετὰ τῆς πρεπούσης ἠθοποιΐας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς. διαλεκτικὴ δέ ἐστι τέχνη λόγων, δι' ἧς ἀγασκευάζομέν τι ἢ κατασκευάζομεν ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προσδιαλεγομένων. τοῦ δὲ λόγου τοῦ Πλα- 49.
τωνικοῦ δύο εἰσὶν ἀνωτάτω χαρακτῆρες, ὅ τε ὑφηγητικὸς καὶ ὁ ζητητικός. διαιρεῖται δ' ὁ ὑφηγητικὸς εἰς δύο ἄλλους χαρακτῆρας, θεωρηματικόν τε καὶ πρακτικόν. καὶ τῶν ὁ μὲν θεωρηματικὸς εἰς τὸν φυσικὸν καὶ λογικόν, ὁ δὲ πρακτικὸς εἰς τὸν ἠθικὸν καὶ πολιτικόν. τοῦ δὲ ζητητικοῦ καὶ αὐτοῦ δύο εἰσὶν οἱ πρῶτοι χαρακτῆρες, ὅ τε γυμναστικὸς καὶ ἀγωνιστικός· καὶ τοῦ μὲν γυμναστικοῦ μαιευτικός τε καὶ πειραστικός, τοῦ δὲ ἀγωνιστικοῦ ἐνδεικτικὸς καὶ ἀνατρεπτικός. οὐ λαν θάνει δ' ἡμᾶς ὅτι τινὲς ἄλλως διαφέρειν τοὺς διαλόγους φασί. λέγουσι γὰρ αὐτῶν τοὺς μὲν δραματικούς, τοὺς δὲ δι- 50.

n) τοῦ καλοῦ. Menag. τοῦ κάλλους.
o) λόγος. Edit. Froben. et Menag. omittunt.

sicut et Phavorinus in Commentariis tradit. Caeterum Plato, meo quidem iudicio, cum formam expolivisset, dignissime non solum pulchritudinis, verum et ipsius inventionis sibi palmam vindicat. Est autem dialogus ex interrogatione et responsione compositus, de ea re quae vel philosophiam vel reipublicae partes attingat, cum decenti et congrua expressione personarum quae assumuntur, accurataque compositione verborum. Dialectica vero est ars disputandi, per quam aliquid aut probamus aut improbamus ex interrogatione itidem et responsione disserentium. Enimvero Platonicae orationis geminus stilus est, uterque summus, alter ab instituendo, alter ab inquirendo dictus. Prior ille in duo distinguitur genera: alterum in speculatione consistit, alterum in actione. Primum in naturale ac rationale, secundum in morale ac civile dividitur. Porro secundus ille itidem in duas species principes sciuditur: prima quae est exercitationis, secunda quae concertationis. Quin et exercitationis bipartita divisio est, quarum altera velut incunabula exercitationis fovet, altera tentat quid possit. Concertationis item est bipartita distinctio, alia accusando inserviens, alia ever-

Digitized by Google

γηματικούς p), τοὺς δὲ μικτούς. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τραγικῶς μᾶλλον ἢ φιλοσόφως τὴν διαφορὰν τῶν διαλόγων προσωνόμασαν. εἰσὶ δὲ τοῦ μὲν φυσικοῦ, οἷον ὁ Τίμαιος· τοῦ δὲ λογικοῦ ὅ τε Πολιτικὸς καὶ ὁ Κρατύλος καὶ Παρμενίδης καὶ Σοφιστής· τοῦ δ' ἠθικοῦ ἥ τε Ἀπολογία καὶ ὁ Κρίτων καὶ Φαίδων καὶ Φαῖδρος καὶ τὸ Συμπόσιον, Μενέξενός τε καὶ Κλειτοφῶν καὶ Ἐπιστολαὶ καὶ Φίληβος, Ἵππαρχος, Ἀντερασταί· τοῦ δὲ πολιτικοῦ ἥ τε Πολιτεία καὶ οἱ Νόμοι καὶ ὁ Μίνως
51. καὶ Ἐπινομὶς καὶ ὁ Ἀτλαντικός· τοῦ δὲ μαιευτικοῦ Ἀλκιβιάδαι q), Θεάγης, Λύσις, Λάχης· τοῦ δὲ πειραστικοῦ Εὐθύφρων, Μένων, Ἴων, Χαρμίδης, Θεαίτητος· τοῦ δὲ ἐνδεικτικοῦ, ὡς ὁ Πρωταγόρας· καὶ τοῦ ἀνατρεπτικοῦ Εὐθύδημος, Ἱππίαι δύο, Γοργίας. καὶ περὶ μὲν διαλόγου τί ποτέ ἐστι
XXXIII. καὶ τίνες αὐτοῦ διαφοραὶ ἀπόχρη λέγειν. Ἐπεὶ δὲ πολλὴ στάσις ἐστὶ καὶ οἱ μὲν φασὶν αὐτὸν δογματίζειν, οἱ δ' οὔ, φέρε καὶ περὶ τούτων διαλάβωμεν. αὐτὸ τοίνυν τὸ δογματίζειν ἔστι δόγμα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν νόμους τιθέναι. δόγμα δὲ ἑκατέρως καλεῖται, τό τε δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐ-

p) τοὺς δὲ διηγηματικούς. Edit. Froben. omittit.
q) Ἀλκιβιάδαι. Edit. Froben. et Menag. Ἀλκιβιάδης.

tendo. Neque sane nos fugit quosdam Platonis dialogos aliter ac nos distinguere. Dicunt enim ex his alios dramaticos, alios narrationi inservire, alios mixtos. Sed ea sane distinctio dialogorum scenae quam philosophorum scholae videtur accommodatior. Sunt ex iis quidam qui ad physicam pertinent, ut Timaeus: ad disserendi rationem, ut Politicus, Cratylus, Parmenides et Sophista: sunt qui ad mores, ut Apologia, Criton, Phaedon, Phaedrus, Symposium, Menexenus, Clitophon, Epistolae, Philebus, Hipparchus et Anterastae: ad civitatem vero Respublica, Leges, Minos, Epinomis et Atlanticus. Instituendi artem astruunt Alcibiades duo, Theages, Lysis, Laches: in tentando versantur Euthyphron, Menon, Ion, Charmides, Theaetetus: in accusando Protagoras: in evertendo Euthydemus, Hippiae duo, Gorgias. De dialogo quidnam sit et quaenam sint eius differentiae, hactenus. Quoniam vero infinita contentio est, aliis dicentibus ipsum decreta inferre, aliis negantibus, age de his quoque videamus. Est igitur decernere decreta afferre, sicut et legislatoris leges instituere. Porro utroque modo decreta vocantur, et quae opinamur et opinio ipsa. Ex his autem quod opinamur propositio est: opinio autem

Digitized by Google

τή· τούτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον πρότασίς ἐστιν, ἡ δὲ δόξα 52.
ὑπόληψις. ὁ τοίνυν Πλάτων περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαί-
νεται, τὰ δὲ ψευδῆ διελέγχει, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει.
καὶ περὶ μὲν τῶν αὐτῷ δυκούντων ἀποφαίνεται διὰ τεττάρων
προσώπων, Σωκράτους, Τιμαίου, τοῦ Ἀθηναίου ξένου, τοῦ
Ἐλεάτου ξένου. εἰσὶ δ' οἱ ξένοι οὐχ, ὥς τινες ὑπέλαβον,
Πλάτων καὶ Παρμενίδης, ἀλλὰ πλάσματά ἐστιν ἀνώνυμα·
ἐπεὶ καὶ τὰ Σωκράτους καὶ τὰ Τιμαίου λέγων Πλάτων δογμα-
τίζει. περὶ δὲ τῶν ψευδῶν ἐλεγχομένους εἰςάγει οἷον Θρασύ-
μαχον καὶ Καλλικλέα καὶ Πῶλον, Γοργίαν τε καὶ Πρωταγό-
ραν, ἔτι δ' Ἱππίαν καὶ Εὐθύδημον καὶ δὴ καὶ τοὺς ὁμοίους.
ποιούμενος δὲ τὰς ἀποδείξεις πλείστῳ χρῆται τῷ τῆς ἐπαγω- 53.
γῆς τρόπῳ, οὐ μὴν μονοτρόπῳ, ἀλλὰ διχῇ· ἔστι μὲν γὰρ ἐπα-
γωγὴ λόγος διά τινων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον ἑαυτῷ ἀληθὲς οἰκείως
ἐπιφέρων. δύο δὲ τῆς ἐπαγωγῆς εἰσὶ τρόποι, ὅ τε κατ' ἐναν-
τίωσιν καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀκολουθίας. ὁ μὲν οὖν κατ' ἐναντίωσίν
ἐστιν ἐξ οὗ τῷ ἐρωτωμένῳ περὶ πᾶσαν ἀπόκρισιν r) ἀκολου-
θήσει τὸ ἐναντίον· οἷον, Ὁ ἐμὸς πατὴρ τῷ σῷ πατρὶ s) ἦτοι
ἕτερός ἐστιν ἢ ὁ αὐτός. εἰ μὲν οὖν ἕτερός ἐστι τοῦ ἐμοῦ πα-
τρὸς ὁ σὸς πατήρ, πατρὸς ἕτερος ὢν οὐκ ἂν εἴη πατήρ· εἰ

r) περὶ πᾶσαν ἀπόκρισιν. Edit. Froben. περὶ πᾶσιν.
s) τῷ σῷ πατρί. Menag. coni. τοῦ σοῦ πατρός.

persuasio ipsa sive opinatio. Plato igitur quae perceperat, ea exponit, quae vero sunt falsa, coarguit. De rebus incertis non definit. Atque de his quidem quae ipse opinatur, quattuor inducit personas, Socratem, Timaeum, Atheniensem hospitem, peregrinum Eleatem. Sunt autem peregrini, non, ut quidam opinantur, Plato et Parmenides, sed figmenta sine nomine sunt. Namque et Socratis atque Timaei verba, dum loquitur, pro decretis infert Plato: qui mendacii coarguantur, inducit Thrasymachum, Calliclem, Polum, Gorgiam, Protagoram, praeterea Hippiam atque Euthydemum et huiusmodi caeteros. At vero quum probationibus et argumenti conclusionibus locus est, plurimum utitur inductione, eaque non unica, sed bipartita. Est enim inductio oratio ex veris quibusdam simile sibi verum proprie colligens atque inferens. Eius sunt species duae, ea quae ex contrario fit et quae ex consequenti. Quae igitur ex contrario fit eiusmodi est, ut interroganti circa omnem responsionem contrarium inferatur. Ut exempli causa, Pater meus aut alius est quam pater tuus aut idem. si igitur

Digitized by Google

δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἐμῷ πατρί, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἐμῷ πατρὶ
54. ὁ ἐμὸς ἂν εἴη πατήρ. καὶ πάλιν, Εἰ μὴ ἐστι ζῶον ὁ ἄνθρωπος, λίθος ἂν εἴη ἢ ξύλον. οὐκ ἔστι δὲ λίθος ἢ ξύλον· ἔμψυχον γάρ ἐστι καὶ ἐξ αὐτοῦ κινεῖται. ζῶον ἄρα ἐστίν· εἰ δὲ ζῶόν ἐστι, ζῶον δὲ καὶ ὁ κύων τ) καὶ ὁ βοῦς, εἴη ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶον καὶ κύων καὶ βοῦς u). οὗτος μέν x) ὁ τῆς ἐπαγωγῆς κατ' ἐναντίωσιν καὶ μάχην τρόπος, ᾧ ἐχρῆτο οὐ πρὸς τὸ δογματίζειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ διελέγχειν. ὁ δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐστὶ διπλοῦς· ὁ μὲν τὸ ἐπὶ μέρους ζητούμενον διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους ἀποδεικνύς· ὁ δὲ τὸ καθόλου διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους πιστούμενος y). καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρότερος ῥητορικός, ὁ δὲ δεύτερος διαλεκτικός. οἷον ἐν τῷ προτέρῳ ζητεῖται εἰ ὧδε ἀπέκτεινεν· ἀπόδειξις τὸ εὑρῆσθαι αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρό-
55. νον ἡμαγμένον. ῥητορικὸς δ' ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς ἐπαγωγῆς οὗτος· ἐπειδὴ καὶ ἡ ῥητορικὴ περὶ τὰ ἐπὶ μέρους, οὐ τὰ καθόλου τὴν πραγματείαν ἔχει. ζητεῖ γὰρ οὐ περὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπὶ μέρους δικαίων. ὁ δ' ἕτερός ἐστι διαλεκτικός, προαποδειχθέντος τοῦ καθόλου διὰ

t) δ. κύων. Articulum addidi ex edit. Froben.
u) κύων καὶ βοῦς. Menag. ὁ κύων καὶ ὁ βοῦς.
x) οὗτος μέν. Particulam, quam omittunt edit. Froben. et Menag., addidi ex cod. Arund. et edit. Stephan.
y) πιστούμενος. Edit. Froben. omittit.

alius est pater meus quam pater tuus, quum sit alius quam pater, non erit pater. si idem est qui pater meus, cum idem sit qui pater meus, meus erit pater. Et rursus, Si animal homo non est, lapis aut lignum erit. non est autem lapis aut lignum: animatus quippe est et ex se ipso movetur: animal igitur est. si autem animal est, animal vero et canis et bos, erit et homo animal et canis et bos. Hac igitur inductionis specie quae per contrarium fit, ubi rixae locus est, utitur Plato, non ad decernendum sed ad refellendum. Altera ipsius speciei quae fit per consequens, duplex est: altera quidem id quod in parte quaeritur per id quod est in parte demonstrat: altera quod universum per id quod in parte est probat. Prior illa oratorum, sequens dialecticorum est. Ita quaeritur in prima an iste occiderit. Argumentum est, eo tempore repertum esse caede cruentum. Est autem oratorum ea inductionis species. Quippe rhetoricae vis et officium est circa partes, non circa universa versari. Quaerit enim non de iure ipso, verum de partibus iuris. Altera vero dialecticorum: probatur quippe universum per partes.

Digitized by Google

τῶν ἐπὶ μέρους. οἷον ζητεῖται εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ εἰ ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες· ὅπερ ἀποδείκνυται ἐν τῷ περὶ ψυχῆς διά τινος καθολικοῦ, ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καθόλου κατασκευάζεται ἔκ τινων ὄντων ἐπὶ μέρους· οἷον ὅτι τὸ καθεύδειν ἐκ τοῦ ἐγρηγορέναι καὶ ἀνάπαλιν, καὶ τὸ μεῖζον ἐκ τοῦ μικροτέρου καὶ ἀνάπαλιν. τούτῳ δὲ ἐχρῆτο εἰς τὴν τῶν ἑαυτῷ δοκούντων κατασκευήν. Ὡρ- XXXIV.
περ δὲ τὸ παλαιὸν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ πρότερον μὲν μόνος z) ὁ 56.
χορὸς διεδραμάτιζεν, ὕστερον δὲ Θέσπις ἕνα ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν ὑπὲρ τοῦ διαναπαύεσθαι τὸν χορόν, καὶ δεύτερον Αἰσχύλος, τὸν δὲ τρίτον Σοφοκλῆς, καὶ συνεπλήρωσαν τὴν τραγῳδίαν· οὕτως καὶ τῆς φιλοσοφίας ὁ λόγος πρότερον μὲν ἦν μονοειδὴς ὡς ὁ φυσικός, δεύτερον δὲ Σωκράτης προσέθηκε τὸν ἠθικόν, τρίτον δὲ Πλάτων τὸν διαλεκτικόν, καὶ ἐτελεσιούργησε τὴν φιλοσοφίαν. Θρασύλος a) δέ φησι καὶ κατὰ XXXV.
τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐκδοῦναι αὐτὸν τοὺς διαλόγους· οἷον ἐκεῖνοι τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, [Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις b)·] ἂν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρι-

z) μόνος. Cod. Arund. et edit. Froben. omittunt.
a) Θρασύλος. Menag. Θρασύλαος.
b) [Διονυσίοις — Χύτροις]. Inclusi ex margine illata cum Wyttenbachio Bibl. Crit. Vol. II. Part. III. p. 56. Cf. Boeckh. Trag. Gr. Princ. p. 208. et eiusdem comment. de Lenaeis Atticis, Anthesteriis et Dionysiis ruralibus cap. 21. in Commentt. Acad. Berol. a. 1816 et 1817. class. hist. et philol. p. 52. sqq.

Quemadmodum quaeritur an sit immortalis anima et an ex mortuis sint qui vivunt, quod in libro de anima probatur per universum quoddam, quod contraria ex contrariis fiant. Idque ipsum universale ex quibusdam singularibus conficitur, ut somnus ex vigilia et contra, itemque maius ex minore et contra. Hac autem specie utebatur ad asserenda quae ipsi videbantur. Nam ut olim tragoediam prius quidem chorus solus agebat, postmodum vero Thespis unum invenit histrionem, ut chorus interdum requiesceret, secundum postea Aeschylus adiecit et tertium Sophocles, atque in hunc modum tragoedia consummata est: ita et philosophiae ratio dudum circa unam tantum physicae speciem vertebatur. Accessit Socrates et adiecit ethicen. Tertiam Plato dialecticen addidit, et consummato philosophiae operi extremam manum apposuit. Thrasylus autem asserit illum secundum tragicam tetralogiam dialogos suos edidisse, quemadmodum tragoedi quattuor dramatibus certabant, [Dionysiis, Lenaeis, Panathenaeis, Chytris,] quorum erat quartum Saty-

Digitized by Google

57. κόν. τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν, φησίν, οἱ πάντες αὐτῷ γνήσιοι διάλογοι ἓξ καὶ πεντήκοντα· τῆς μὲν Πολιτείας εἰς δέκα διαιρουμένης — ἣν καὶ εὑρίσκεσθαι σχεδὸν ὅλην παρὰ Πρωταγόρᾳ ἐν τοῖς ἀντιλογικοῖς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῆς ἱστορίας δευτέρῳ — τῶν δὲ Νόμων εἰς δυοκαίδεκα. τετραλογίαι c) δὲ ἐννέα, ἑνὸς βιβλίου χώραν ἐπεχούσης τῆς Πολιτείας καὶ ἑνὸς τῶν Νόμων. πρώτην μὲν οὖν τετραλογίαν τίθησι τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν ἔχουσαν· παραδεῖξαι γὰρ βούλεται ὁποῖος ἂν εἴη ὁ τοῦ φιλοσόφου βίος. διπλαῖς δὲ d) χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς ἑκάστου τῶν βιβλίων· τῇ
58. μὲν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁσίου· ὁ διάλογος δ' ἐστὶ πειραστικός· δεύτερος ἀπολογία Σωκράτους, ἠθικός· τρίτος Κρίτων ἢ περὶ πρακτέου, ἠθικός· τέταρτος Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς, ἠθικός. δευτέρα τετραλογία ἧς ἡγεῖται Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων, λογικός· Θεαίτητος ἢ περὶ ἐπιστήμης, πειραστικός· Σοφιστὴς ἢ περὶ τοῦ ὄντος, λογικός· Πολιτικὸς ἢ περὶ βασιλείας, λο-

c) τετραλογίαι. Edit. Froben. τετραλογίας.
d) δέ. Edit. Froben. τέ.

ricum. Quattuor autem dramata appellabantur tetralogia. Sunt igitur, ut aiunt, omnes eius dialogi, de quibus nihil ambigitur, quinquaginta sex, Republica in decem divisa libros, quam et apud Protagoram totam ferme inveniri in Contradictionibus tradit Phavorinus in secundo Variae Historiae: Legibus in duodecim divisis. Sunt autem huiusmodi tetralogiae novem numero, Republica uno volumine et Legibus itidem uno inclusis. Primam igitur tetralogiam ponit commune argumentum habentem, ostendere volens cuiusmodi esse debeat vita philosophi. Duplicique in libris singulis inscriptione utitur, altera ex nomine, ex re altera imposita. Huius tetralogiae, quae prima est, in capite ponitur Euthyphron sive de sanctitate. est autem ipse dialogus tentativus. Hunc sequitur Socratis Defensio, moralis; tertio loco Criton sive de eo quod agendum est, moralis; quarto Phaedon sive de animo, moralis. In secunda vero tetralogia praeponitur Cratylus sive de recta nominum ratione, qui ad disserendi artem pertinet; Theaetetus sive de disciplina, tentativus; Sophista sive de eo quod est, Politicus sive de regno, qui duo ad disserendi pertinent rationem. In distributione tertia ponitur primo loco

Digitized by Google

γυιος τῆς τρίτης ἡγεῖται Παρμενίδης ἢ περὶ ἰδεῶν, λογικός· Φίληβος ἢ περὶ ἡδονῆς, ἠθικός· Συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ, ἠθικός· Φαῖδρος ἢ περὶ ἔρωτος, ἠθικός. τῆς τετάρτης ἡγεῖται 59.
Ἀλκιβιάδης ἢ περὶ ἀνθρώπου φύσεως, μαιευτικός· Ἀλκιβιάδης δεύτερος ἢ περὶ προσευχῆς, μαιευτικός· Ἵππαρχος ἢ περὶ φιλοκερδοῦς e), ἠθικός· Ἀντερασταὶ ἢ περὶ φιλοσοφίας, ἠθικός. τῆς πέμπτης ἡγεῖται Θεάγης ἢ περὶ φιλοσοφίας, μαιευτικός· Χαρμίδης ἢ περὶ σωφροσύνης, πειραστικός· Λάχης ἢ περὶ ἀνδρείας, μαιευτικός· Λύσις ἢ περὶ φιλίας, μαιευτικός. τῆς ἕκτης ἡγεῖται Εὐθύδημος ἢ Ἐριστικός, ἀνατρεπτικός· Πρωταγόρας ἢ Σοφισταί, ἐνδεικτικός· Γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς, ἀνατρεπτικός· Μένων ἢ περὶ ἀρετῆς, πειραστικός. τῆς ἑβδόμης ἡγοῦνται Ἵππίαι δύο· πρῶτος ἢ περὶ τοῦ 60.
καλοῦ, δεύτερος ἢ περὶ τοῦ ψεύδους, ἀνατρεπτικοί· Ἴων ἢ περὶ Ἰλιάδος, πειραστικός· Μενέξενος ἢ Ἐπιτάφιος, ἠθικός. τῆς ὀγδόης ἡγεῖται Κλειτοφῶν ἢ Προτρεπτικός, ἠθικός· Πολιτεία ἢ περὶ δικαίου, πολιτικός· Τίμαιος ἢ περὶ φύσεως, φυσικός· Κριτίας ἢ Ἀτλαντικός, ἠθικός. τῆς ἐννάτης ἡγεῖται

e) περὶ φιλοκερδοῦς. Damnatum hoc Menagio ex edit. Froben. restituit cum Boeckhio ad Platon. Min. p. 36. Legebatur φιλοκερδής.

Parmenides sive de ideis, qui ad disserendi rationem spectat; secundo Philebus sive de voluptate, moralis; tum Symposium sive de bono, moralis; postremo Phaedrus sive de amore, moralis. In quarta praeponitur Alcibiades prior sive de hominis natura, Alcibiades secundus sive de precatione, qui duo ad institutionem pertinent; Hipparchus sive de lucri studio, moralis; Anterastae sive de philosophia, moralis. Quintae praefertur in capite Theages sive de sapientia, qui versatur in instituendo; deinceps Charmides sive de frugalitate, tentativus; Laches sive de fortitudine, Lysis sive de amicitia, qui duo ad institutionem pertinent. Sextae princeps est Euthydemus sive Contentiosus, eversioni inserviens; tum Protagoras seu Sophistae, accusatorius; Gorgias sive de rhetorica, qui in evertendo, Menon sive de virtute, qui in tentando versatur. Septimae praeponuntur Hippiae duo, de honesto prior, posterior de mendacio, ambo ad evertendum pertinentes; Ion sive de Iliade, tentativus; Menexenus sive Epitaphius, moralis. Octavae primum sibi locum vindicat Clitophon sive Exhortatio, moralis; Respublica seu de institia, civilis; Timaeus sive de natura, physicus; Critias seu Atlanticus, moralis. Nonae

Digitized by Google

Μίνως ἢ περὶ νόμου, πολιτικός· Νόμοι ἢ περὶ νομοθετῶν, πολιτικός· Ἐπινομὶς ἢ νυκτερινὸς σύλλογος ἢ φιλόσοφος, ἀστο-
XXXVI. *λιτικός· Ἐπιστολαὶ τρισκαίδεκα, ἠθικαί· ἐν αἷς ἔγραφεν εὖ*
61. *πράττειν, Ἐπίκουρος δὲ εὖ διάγειν, Κλεὼν χαίρειν f)· πρὸς Ἀριστόδημον μία, πρὸς Ἀρχύταν δύο, πρὸς Διονύσιον τέτ-ταρες, πρὸς Ἑρμείαν καὶ g) Ἔρασιον καὶ Κορίσκον μία, πρὸς Λεωδάμαντα μία, πρὸς Δίωνα μία h), πρὸς Περδίκκαν μία i), πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους δύο. καὶ οὗτος μὲν οὕτως·*
XXXVII. *διαιρεῖ καί τινες. Ἔνιοι δέ, ὧν ἐστι καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, εἰς τριλογίας ἔλκουσι τοὺς διαλόγους. καὶ πρώτην*
62. *μὲν τιθέασιν ἧς ἡγεῖται Πολιτεία, Τίμαιος, Κριτίας· δευτέ-ραν Σοφιστής, Πολιτικός, Κρατύλος· τρίτην Νόμοι, Μίνως k) Ἐπινομὶς· τετάρτην Θεαίτητος, Εὐθύφρων, Ἀπολογία· πέμ-πτην Κρίτων, Φαίδων, Ἐπιστολαί. τὰ δ' ἄλλα καθ' ἓν καὶ ἀτάκτως. ἄρχονται δὲ οἱ μέν, ὡς προείρηται, ἀπὸ τῆς Πολι-τείας· οἱ δ' ἀπὸ Ἀλκιβιάδου τοῦ μείζονος· οἱ δ' ἀπὸ Θεά-γους· ἔνιοι δὲ Εὐθύφρονος· ἄλλοι Κλειτοφῶντος· τινὲς Τι-*

f) *Ἐπίκουρος — χαίρειν.* Spuria videntur Menagio.
g) *καί.* Menag. *πρός.*
h) *πρὸς Δίωνα μία.* Edit. Froben. omittit.
i) *πρὸς Περδίκκαν μία.* Edit. Froben. *πρὸς περδίκαν μία.* Menag. omittit.
k) *Νόμοι, Μίνως.* Boeckhius ad Platon. Min. p. 32. corr. *Μίνως, Νόμοι.*

praesidet Minos sive de lege, civilis; Leges sive de ferendis legibus, civilis; Epinomis sive Coetus nocturnus sive Philosophus, civilis; Epistolae tredecim, morales, quibus praeponebat *εὖ πράττειν*, Epicurus autem *εὖ διάγειν*, Cleon vero *χαίρειν*. Ex his una est ad Aristodemum, ad Archytam duae, ad Dionysium quattuor, ad Hermiam et Erastum et Coriscum una, ad Leodamantem una, ad Dionem una, ad Perdiccam una, ad Dionis necessarios duae. Est autem huiusmodi secundum Thrasylum librorum illius distinctio, cui plerique accedunt. Alii autem, ex quibus et Aristophanes Grammaticus est, in trilogias eius dialogos distribuunt. Et primam quidem ponunt cui praesit Respublica, Timaeus, Critias; secundam, cui Sophista, Politicus, Cratylus. In tertia Leges statuunt, Minoem et Epinomida; in quarta Theaetetum, Euthyphronem, Apologiam; in quinta Critonem, Phaedonem, Epistolas. Caetera singula et sine ordine ponunt. Incipiunt quidam, ut supra diximus, a Republica, alii a maiore Alcibiade, alii autem a Theage, alii ab Euthyphrone, nonnulli a Clitophonte, quidam a Timaeo, alii a

Digitized by Google

μαίου· οἱ δ' ἀπὸ Φαίδρου ἕτεροι Θεαιτήτου· πολλοὶ δὲ Ἀπολογίαν τὴν ἀρχὴν ποιοῦνται. νοθεύονται δὲ τῶν διαλόγων ὁμολογουμένως Μίδων ἢ Ἱπποτρόφος l), Ἐρυξίας ἢ Ἐρασίστρατος, Ἀλκυών, Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφοι m), Ἀξίοχος, Φαίακες, Δημοδόκος, Χελιδών, Ἑβδόμη, Ἐπιμενίδης· ὧν ἡ Ἀλκυὼν Λεόντιός τινος εἶναι δοκεῖ, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων. Ὀνόμασι δὲ κέχρηται ποικίλοις πρὸς τὸ μὴ εὐσύνοπτον εἶναι τοῖς ἀμαθέσι τὴν πραγματείαν. ἰδιαίτατα μὲν σοφίαν ἡγεῖται εἶναι τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην, ἣν φησι περὶ θεὸν καὶ ψυχὴν σώματος ἀσχωρισμένην. ἰδίως δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας σοφίας. κυρίως δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν. χρῆται δὲ καὶ ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν. ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ n) φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως· XXVIII. 63.

l) *Ἱπποτρόφος.* Fischerus ad hanc vitam editioni IV. Diall. Plat. maiori praemissam p. 60. „Legendum *Ἱπποτρόφος* e cod. bibl. Caesar. ap. Lambec. lib. VII. p. 4." Legebatur *Ἱππόστροφος.*

m) *Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφοι.* Lambecius l. l. corr. *Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφος,* quod placet.

n) *Λικυμνίῳ.* Edit. Froben. et Menag. *Λυκιμνίῳ.* Illud ex cod. Arund. restitui.

Phaedro, alii a Theaeteto: multi ab Apologia incipiunt. Ex his autem dialogis qui Platoni inscribuntur, hi sine ulla controversia adulterini sunt: Midon sive Hippotrophus, Eryxias sive Erasistratus, Alcyon, Acephali sive Sisyphi, Axiochus, Phaeaces, Demodocus, Chelidon, Septima, Epimenides. Ex his Alcyon Leontis cuiusdam esse fertur, ut Phavorinus in quinto Commentariorum refert. Enimvero nominibus usus est variis, ne illius opera imperitis et rudibus conspicua essent. Proprie tamen sapientiam esse arbitratur earum rerum quae intelligentia comprehenduntur et quae vere sunt scientiam, quam ipse ait in dei atque animae a corpore disiunctae cognitione versari. Proprie vero sapientiam etiam philosophiam vocat, appetitionem quandam ac desiderium divinae sapientiae. Communiter apud ipsum sapientia dicitur etiam omnis peritia, ut quum verbi gratia sapientem vocat artificem. Utitur et iisdem saepe nominibus in significandis variis rebus. Ita φαῦλος apud illum etiam pro simplici ponitur, sicut et apud Euripidem in Licymnio de Hercule usurpatur in hunc modum:

Digitized by Google

Φαῦλον, ἄκομψον, οὐ μέγαν· ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
σοφίαν, λέξεις ἀκριβοῦσαν o).

64. χρῆται δὲ ὁ Πλάτων ἐνίοτε αὐτῷ καὶ ἐπὶ τοῦ καλοῦ p)· ἔστι δ' ἅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ. πολλάκις δὲ καὶ διαφέρουσιν ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρῆται. τὴν γοῦν pp) ἰδέαν καὶ εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον. χρῆναι δὲ καὶ ταῖς ἐναντίαις φωναῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τὸ γοῦν αἰσθητὸν καὶ ὃν καλεῖ καὶ μὴ ὄν· ὂν μὲν διὰ τὸ γένεσιν αὐτοῦ εἶναι· μὴ ὂν δὲ διὰ τὴν συνεχῆ μεταβολήν. καὶ τὴν ἰδέαν οὔτε κινούμενον οὔτε μένον· καὶ ταὐτὸ καὶ ἓν καὶ πολλά. τὸ δ' αὐτὰ καὶ ἐπὶ πλείονων εἰθισται ποιεῖν.

65. ἔστι δὲ ἡ ἐξήγησις τῶν λόγων αὐτοῦ τριπλῆ. πρῶτον μὲν γὰρ q) ἐνδείκνυται χρὴ ὅ τι ἐστὶν ἕκαστον τῶν λεγομένων· ἔπειτα τίνος ἕνεκα λέλεκται, πότερα κατὰ προηγούμενον ἢ ἐν εἰκόνος μέρει καὶ εἰς δογμάτων κατασκευὴν ἢ εἰς ἔλεγχον τοῦ προδιειλεγμένου· τὸ δὲ τρίτον εἰ ὀρθῶς λέλεκται. Ἐπεὶ

XXXIX.

o) *Φαῦλον — ἀκριβοῦσαν.* V. Valckenar. Diatr. Eurip. p. 220. C.

p) *ἐπὶ τοῦ καλοῦ.* Edit. Froben. et Menag. *περὶ τ. κ.* Illud commendant R, Arund. et Stephan. Casaubonus coni. *ἐπὶ τοῦ καιροῦ*, quod probat Menagius. Cf. Ruhnken. ad Timaeum p. 268. sq.

pp) *γοῦν.* Edit. Froben. et Menag. *οὖν.* Illud praeter Stephanum commendat cod. Arund.

q) *γάρ.* Edit. Froben. omittit.

Neglectum, inornatum, atque ut plurimum probum,
Re metientem, non verbis sapientiam,
Sermone nunquam palliato, at simplici.

Utitur eo Plato quandoque et pro pulchro et honesto, aliquando pro parvo. Saepe vero et variis nominibus utitur in eadem significatione. Namque ideam et speciem nominat et genus et exemplar et initium et causam. Utitur et contrariis vocibus ut idem significent. Nam quod sensui subiicitur, et esse et non esse dicit: esse quidem propter generationem, non esse autem propter assiduam mutationem. Ideam itidem appellat quod neque movetur neque manet, idemque et unum esse et multa. Idem vero et in plurimis facere solitus est. Est autem librorum eius triplex expositio. Primo enim docere oportet eorum quae dicuntur unumquodque quid sit: deinde cuius rei gratia dictum sit: utrum principali de causa, an imaginis loco et ad decretorum assertionem, an ad refellendum contra dissercntem: tertio vero an recte dictum sit. Verum quoniam ipsius libris et notae

Digitized by Google

δὲ καὶ σημεῖά τινα τοῖς βιβλίοις αὐτοῦ παρατίθεται, φέρε καὶ περὶ τούτων τι εἴπωμεν. X λαμβάνεται πρὸς τὰς λέξεις καὶ τὰ σχήματα καὶ ὅλως τὴν Πλατωνικὴν συνήθειαν· διπλῆ πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὰ ἀρέσκοντα Πλάτωνι· X περιεστι- 66.
γμένον πρὸς τὰς ἐκλογὰς καλλιγραφίας qq)· διπλῆ περιεστιγμένη πρὸς τὰς ἐνίων διορθώσεις· ὀβελὸς r) περιεστιγμένος πρὸς τὰς εἰκαίους s) ἀθετήσεις· ἀντίσιγμα περιεστιγμένον πρὸς τὰς διττὰς χρήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν γραφῶν· κεραύνιον πρὸς τὴν ἀγωγὴν τῆς φιλοσοφίας· ἀστερίσκος πρὸς τὴν συμφωνίαν τῶν δογμάτων· ὀβελὸς t) πρὸς τὴν ἀθέτησιν. τὰ μὲν σημεῖα ταῦτα καὶ τὰ βιβλία τοσαῦτα· ἅπερ, Ἀντίγονός φησιν ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος, νεωστὶ ἐκδοθέντα u) εἴ τις ἤθελε διαγνῶναι x), μισθὸν ἐτέλει τοῖς κεκτημένοις. Τὰ XL.
δὲ ἀρέσκοντα αὐτῷ ταῦτα ἦν. ἀθάνατον ἔλεγε τὴν ψυχὴν 67.
καὶ πολλὰ μεταμφιεννυμένην σώματα, ἀρχήν τε ἔχειν ἀριθμητικήν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρικήν· ὡρίζετο δ' αὐτὴν ἰδέαν τοῦ

qq) *καλλιγραφίας.* V. Lobeck. ad Phrynich. p. 122.
r) *ὀβελός.* Edit. Froben. et Menag. cum MS. apud Menag. *ὀβολός.*
s) *εἰκαίους.* Edit. Froben. *εἰκαίως.*
t) *ὀβελός.* Edit. Froben. et Menag. *ὀβολός.*
u) *ἅπερ — νεωστὶ ἐκδοθέντα.* Codd. R et Arund. *ἐκδοθέντι, ἅ εἴ τις,* quod agnoscit Ambrosius. Non probat Menagius, quem in interpretando secutus sum.
x) *διαγνῶναι.* Casaubonus coni. *ἀναγνῶναι,* quod habet R in margine.

quaedam apponuntur, age de his quoque pauca loquamur. X enim litera ad dictiones ac figuras assumitur ac prorsus ad Platonicam consuetudinem; dupla ad decreta opinionesque eius peculiares; X punctis undique notatum ad electiones quasque sententias ornatusque verborum; dupla punctis undique notata ad quorundam emendationes; obelus punctis undique notatus ad ea quae temere improbantur; antisigma punctis undique notatum ad usus duplices scripturaeque translationes; ceraunium ad philosophiae institutionem; asteriscus ad convenientiam decretorum; obelus ad improbationem. Sunt igitur huiusmodi notae et hic librorum numerus: quas quidem notas, ut ait Antigonus Carystius in libro de Zenone, nuper editas si quis cognoscere voluisset, pretii aliquid anumerare debebat iis qui libros Platonis possiderent. Quae vero illi placuerunt, huiusmodi fuerunt. Immortalem esse animam aiebat, et de corporibus ad corpora perpetuis vicibus migrare, eiusque initium constare numeris: corporis principium geometriae item constare ra-

Digitized by Google

πάντῃ διεστῶτος πνεύματος. αὐτοκίνητον δὲ εἶναι καὶ τριμερῆ· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λογιστικὸν y) μέρος περὶ τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι, τὸ δὲ θυμοειδὲς περὶ τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμη-
68. τικὸν περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἧπαρ z) συνίστασθαι. περιέχειν δὲ ἐκ τοῦ μέσου διὰ παντὸς a) κύκλῳ τὸ σῶμα καὶ συνεστάναι ἐκ τῶν στοιχείων, διαιρεθεῖσάν τε κατὰ ἁρμονικὰ διαστήματα δύο κύκλους ποιεῖν συνημμένους, ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον ἑξαχῇ τμηθέντα τοὺς ἅπαντας ἑπτὰ κύκλους ποιεῖν b). καὶ τοῦτον μὲν κατὰ διάμετρον κεῖσθαι ἐπ' ἀριστερὰ ἔσωθεν· τὸν δὲ κατὰ πλευρὰν ἐπὶ τὰ δεξιά. διὸ καὶ κρατεῖν αὐτὸν ἕνα ὄντα· τὸν γὰρ ἕτερον ἔσωθεν διῃρῆσθαι. καὶ τὸν μὲν εἶναι ταὐτοῦ, τοὺς δὲ θατέρου· λέγων τὸν μὲν τῆς ψυχῆς κίνησιν εἶναι, τὴν δὲ τοῦ ὅλου καὶ τὰς τῶν πλανωμένων c) φο-
69. ράς. οὕτω δ' ἐχούσης τῆς ἐκ μέσου τομῆς αὐτῇ προσαρμοζομένης πρὸς τὰ ἔσχατα, γινώσκειν τά τε ὄντα καὶ ἐναρμόζειν διὰ τὸ ἔχειν ἐν αὐτῇ τὰ στοιχεῖα κατὰ ἁρμονίαν. καὶ γίνεσθαι δόξαν μὲν κατὰ τὸν θατέρου κύκλον ὀρθουμένου· ἐπι-
XLI. στήμην δὲ κατὰ τὸν ταὐτοῦ. Δύο d) δὲ τῶν πάντων ἀπέφηνεν

y) λογιστικόν. Edit. Froben., Stephan. et cod. Cantabr. λογικόν.
z) τὸ ἧπαρ. Edit. Froben. omittit articulum.
a) διὰ παντός. Edit. Froben. et Menag. διαπαντός.
b) ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον — ποιεῖν. Edit. Froben. omittit.
c) πλανωμένων. Edit. Froben. πλανομένων.
d) δύο. Menag. coni. τριῖς. Sed vide Kuehnium ad h. l. T. II. p. 520.

tione. Definiebat eam ideam esse in omnes partes diffusi spiritus, se ipsam moventem, et esse tripartitam. Rationalem ipsius partem sitam in capite, iram in corde, cupiditatem in umbilico et iecore consistere. Continere item ex medio semper et ubique corpus, atque ex elementis constare: divisamque secundum harmoniae intervalla duos orbes efficere coniunctos. Ex his interiorem orbem in sex alios scissum septem reliquos circulos facere, eumque a media linea ad laevam intrinsecus habere sedem. Alterum vero ad dexteram, ideoque ipsum principatum obtinere quod sit unicus. Alterum quippe interius esse divisum: atque hunc eiusdem, illos alterius esse naturae: affirmans eo quidem motu, qui sit orbis eiusdem naturae, animam, altero vero cum ipsum universum, tum inerrantia quoque sidera moveri. Sic igitur animam a medio divisam cumque extremitatibus copulatam et ea quae sunt cognoscere, et quia in se ipsa elementa habet ad harmoniam temperata, harmonia quadam constare. Ex eo autem orbe, qui alterius est naturae, ad laevam dire-

Digitized by Google

ἀρχάς, θεὸν καὶ ὕλην, ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύειε) καὶ αἴτιον. εἶναι δὲ τὴν ὕλην ἀσχημάτιστον καὶ ἄπειρονf), ἐξ ἧς γίνεσθαι τὰ συγκρίματα. ἀτάκτως δέ ποτε αὐτὴν κινουμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ φησιν εἰς ἕνα συναχθῆναι τόπον, τάξιν ἀταξίας κρείττονα ἡγησαμένου. τραπέσθαι δὲ τὴν οὐσίαν ταύτην 70.
εἰς τέτταρα στοιχεῖα, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν· ἐξ ὧν αὐτόν τε τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γεννᾶσθαι. μόνην δὲ τὴν γῆν ἀμετάβολον εἶναι φησι· νομίζωνg) αἰτίαν τὴν τῶν σχημάτων διαφορὰν ἐξ ὧν σύγκειται. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀμοιρεῖν φησιν εἶναι τὰ σχήματα· ἅπαντα γὰρ ἐξ ἑνὸς συγκεῖσθαι τοῦ προμήκους τριγώνου. τῆς δὲ γῆς ἴδιον εἶναι τὸ σχῆμα· πυρὸς μὲν γὰρ εἶναι στοιχεῖον πυραμίδα, ἀέρος τὸ ὀκτάεδρον, ὕδατος τὸ εἰκοσάεδρον, γῆς δὲ κύβον. ὅθεν μήτε γῆν εἰς ταῦτα 71.
μεταβάλλειν, μήτε ταῦτα εἰς γῆν. οὐ διακεκρίσθαι δ' εἰς τοὺς οἰκείους τόπους ἕκαστον, ὅτι ἡ περιφορὰ σφίγγουσα καὶ πρὸς τὸ μέσον συνάγουσα συγκρίνει τὰ μικρά· τὰ δὲ διακρίνει τὰ μεγάλα. διόπερ τὰ εἴδη μεταβάλλοντα καὶ τοὺς τόπους μεταβάλλειν. κόσμον τε εἶναι ἕνα γεννητόν, ἐπειδὴ καὶ αἰσθητός

e) ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύει. Menagius pro glossemate habet.
f) ἄπειρον. Menagius coni. ἄποιον.
g) νομίζων. Edit. Froben. et Menag. κομίζων.

cto opinionem gigni; ex illo vero, qui est eiusdem, scientiam exsistere. Duo omnino constituit rerum principia, deum atque materiam. Illum et mentem et causam appellat: esse autem materiam informem et infinitam, ex qua concretiones fieri. Ea quum aliquando temere et inordinate moveretur, a deo ait in locum unum coactam, quod ordinem temeritati praestare censuerit. Porro huiusmodi naturam in quattuor elementa conversam esse, ignem, aquam, aerem, terram; ex quibus mundum ipsum et quae in eo sunt nasci. Solam terram ait immutabilem, causam esse putans figurarum ipsius, ex quibus constet, differentiam. Aliorum quippe figuras eiusdem generis dicit, compositas nimirum omnes ex uno triangulo altera ex parte longiore, terrae vero propriam esse figuram. Ignis enim elementum esse pyramidem, aeris quod octo basibus constet, aquae quod viginti, terrae autem cubum. Quocirca neque terram in ista mutari, neque in terram ista converti. Non autem suis locis discreta esse singula, quod circumferentia constringens et ad medium cogens parva haec componit, eaque quae sunt maiora discernit: atque ideo, quum species mutant, etiam loca mutare.

Digitized by Google

πάντῃ διεστῶτος πνεύματος. αὐτοκίνητον δὲ εἶναι καὶ τριμερῆ· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λογιστικὸν y) μέρος περὶ τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι, τὸ δὲ θυμοειδὲς περὶ τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμη-
68. τικὸν περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἧπαρ z) συνίστασθαι. περιέχειν δὲ ἐκ τοῦ μέσου διὰ παντὸς a) κύκλῳ τὸ σῶμα καὶ συνεστάναι ἐκ τῶν στοιχείων, διαιρεθεῖσάν τε κατὰ ἁρμονικὰ διαστήματα δύο κύκλους ποιεῖν συνημμένους, ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον ἑξαχῇ τμηθέντα τοὺς ἅπαντας ἑπτὰ κύκλους ποιεῖν b). καὶ τοῦτον μὲν κατὰ διάμετρον κεῖσθαι ἐπ' ἀριστερὰ ἔσωθεν· τὸν δὲ κατὰ πλευρὰν ἐπὶ τὰ δεξιά. διὸ καὶ κρατεῖν αὐτὸν ἕνα ὄντα· τὸν γὰρ ἕτερον ἔσωθεν διηρῆσθαι. καὶ τὸν μὲν εἶναι ταὐτοῦ, τοὺς δὲ θατέρου· λέγων τὸν μὲν τῆς ψυχῆς κίνησιν εἶναι, τὴν δὲ τοῦ ὅλου καὶ τὰς τῶν πλανωμένων c) φο-
69. ράς. οὕτω δ' ἐχούσης τῆς ἐκ μέσου τομῆς αὐτῇ προσαρμοζομένης πρὸς τὰ ἔσχατα, γινώσκειν τά τε ὄντα καὶ ἐναρμόζειν διὰ τὸ ἔχειν ἐν αὐτῇ τὰ στοιχεῖα κατὰ ἁρμονίαν. καὶ γίνεσθαι δόξαν μὲν κατὰ τὸν θατέρου κύκλον ὀρθουμένου· ἐπι-
XLI. στήμην δὲ κατὰ τὸν ταὐτοῦ. Δύο d) δὲ τῶν πάντων ἀπέφηνεν

y) *λογιστικόν.* Edit. Froben., Stephan. et cod. Cantabr. *λογικόν.*
z) *τὸ ἧπαρ.* Edit. Froben. omittit articulum.
a) *διὰ παντός.* Edit. Froben. et Menag. *διαπαντός.*
b) *ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον — ποιεῖν.* Edit. Froben. omittit.
c) *πλανωμένων.* Edit. Froben. *πλανομένων.*
d) *δύο.* Menag. coni. *τριῖς.* Sed vide Kuehnium ad h. l. T. II. p. 520.

tione. Definiebat eam ideam esse in omnes partes diffusi spiritus, se ipsam moventem, et esse tripartitam. Rationalem ipsius partem sitam in capite, iram in corde, cupiditatem in umbilico et iecore consistere. Continere item ex medio semper et ubique corpus, atque ex elementis constare: divisamque secundum harmoniae intervalla duos orbes efficere coniunctos. Ex his interiorem orbem in sex alios scissum septem reliquos circulos facere, eumque a media linea ad laevam intrinsecus habere sedem. Alterum vero ad dexteram, ideoque ipsum principatum obtinere quod sit unicus. Alterum quippe interius esse divisum: atque hunc eiusdem, illos alterius esse naturae: affirmans eo quidem motu, qui sit orbis eiusdem naturae, animam, altero vero cum ipsum universum, tum inerrantia quoque sidera moveri. Sic igitur animam a medio divisam cumque extremitatibus copulatam et ea quae sunt cognoscere, et quia in se ipsa elementa habet ad harmoniam temperata, harmonia quadam constare. Ex eo autem orbe, qui alterius est naturae, ad laevam dire-

Digitized by Google

ἀρχάς, θεὸν καὶ ὕλην, ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύεσθ) καὶ αἴτιον. εἶναι δὲ τὴν ὕλην ἀσχημάτιστον καὶ ἄπειρον f), ἐξ ἧς γίνεσθαι τὰ συγκρίματα. ἀτάκτως δέ ποτε αὐτὴν κινουμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ φησιν εἰς ἕνα συναχθῆναι τόπον, τάξιν ἀταξίας κρείττονα ἡγησαμένου. τραπέσθαι δὲ τὴν οὐσίαν ταύτην 70.
εἰς τέτταρα στοιχεῖα, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν· ἐξ ὧν αὐτόν τε τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γεννᾶσθαι. μόνην δὲ τὴν γῆν ἀμετάβολον εἶναί φησι· νομίζων g) αἰτίαν τὴν τῶν σχημάτων διαφορὰν ἐξ ὧν σύγκειται. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ὁμογενῆ φησιν εἶναι τὰ σχήματα· ἅπαντα γὰρ ἐξ ἑνὸς συγκεῖσθαι τοῦ πρωτίστου τριγώνου. τῆς δὲ γῆς ἴδιον εἶναι τὸ σχῆμα· πυρὸς μὲν γὰρ εἶναι στοιχεῖον πυραμίδα, ἀέρος τὸ ὀκτάεδρον, ὕδατος τὸ εἰκοσάεδρον, γῆς δὲ κύβον. ὅθεν μήτε γῆν εἰς ταῦτα 71.
μεταβάλλειν, μήτε ταῦτα εἰς γῆν. οὐ διακεκρίσθαι δ' εἰς τοὺς οἰκείους τόπους ἕκαστον, ὅτι ἡ περιφορὰ σφίγγουσα καὶ πρὸς τὸ μέσον συνάγουσα συγκρίνει τὰ μικρά· τὰ δὲ διακρίνει τὰ μεγάλα. διόπερ τὰ εἴδη μεταβάλλοντα καὶ τοὺς τόπους μεταβάλλειν. κόσμον τε εἶναι ἕνα γεννητόν, ἐπειδὴ καὶ αἰσθητός

e) ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύει. Menagius pro glossemate habet.
f) ἄπειρον. Menagius coni. ἄποιον.
g) νομίζων. Edit. Froben. et Menag. νομίζων.

cto opinionem, gigni; ex illo vero, qui est eiusdem, scientiam exsistere. Duo omnino constituit rerum principia, deum atque materiam. Illum et mentem et causam appellat: esse autem materiam informem et infinitam, ex qua concretiones fieri. Ea quum aliquando temere et inordinate moveretur, a deo ait in locum unum coactam, quod ordinem temeritati praestare censuerit. Porro huiusmodi naturam in quattuor elementa conversam esse, ignem, aquam, aerem, terram; ex quibus mundum ipsum et quae in eo sunt nasci. Solam terram ait immutabilem, causam esse putans figurarum ipsius, ex quibus constet, differentiam. Aliorum quippe figuras eiusdem generis dicit, compositas nimirum omnes ex uno triangulo altera ex parte longiore, terrae vero propriam esse figuram. Ignis enim elementum esse pyramidem, aeris quod octo basibus constet, aquae quod viginti, terrae autem cubum. Quocirca neque terram in ista mutari, neque in terram ista converti. Non autem suis locis discreta esse singula, quod circumferentia constringens et ad medium cogens parva haec componit, eaque quae sunt maiora discernit: atque ideo, quum species mutant, etiam loca mutare.

Digitized by Google

δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἐμῷ πατρί, ὁ αὐτὸς ἂν τῷ ἐμῷ πατρὶ
64. ὁ ἐμὸς ἂν εἴη πατήρ. καὶ πάλιν, Εἰ μή ἐστι ζῶον ὁ ἄνθρωπος, λίθος ἂν εἴη ἢ ξύλον. οὐκ ἔστι δὲ λίθος ἢ ξύλον· ἔμψυχον γάρ ἐστι καὶ ἐξ αὐτοῦ κινεῖται. ζῶον ἄρα ἐστίν· εἰ δὲ ζῶόν ἐστι, ζῶον δὲ καὶ ὁ κύων τ) καὶ ὁ βοῦς, εἴη ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶον καὶ κύων καὶ βοῦς u). οὗτος μέν x) ὁ τῆς ἐπαγωγῆς κατ' ἐναντίωσιν καὶ μάχην τρόπος, ᾧ ἐχρῆτο οὐ πρὸς τὸ δογματίζειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ διελέγχειν. ὁ δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐστὶ διπλοῦς· ὁ μὲν τὸ ἐπὶ μέρους ζητούμενον διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους ἀποδεικνύς· ὁ δὲ τὸ καθόλου διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους πιστούμενος y). καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρότερος ῥητορικός, ὁ δὲ δεύτερος διαλεκτικός. οἷον ἐν τῷ προτέρῳ ζητεῖται εἰ ὧδε ἀπέκτεινεν· ἀπόδειξις τὸ εὑρῆσθαι αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρό-
55. νον ἡμαγμένον. ῥητορικὸς δ' ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς ἐπαγωγῆς οὗτος· ἐπειδὴ καὶ ἡ ῥητορικὴ περὶ τὰ ἐπὶ μέρους, οὐ τὰ καθόλου τὴν πραγματείαν ἔχει. ζητεῖ γὰρ οὐ περὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπὶ μέρους δικαίων. ὁ δ' ἕτερός ἐστι διαλεκτικός, προαποδειχθέντος τοῦ καθόλου διὰ

t) ὁ κύων. Articulum addidi ex edit. Froben.
u) κύων καὶ βοῦς. Menag. ὁ κύων καὶ ὁ βοῦς.
x) οὗτος μέν. Particulam, quam omittunt editt. Froben. et Menag., addidi ex cod. Arund. et edit. Stephan.
y) πιστούμενος. Edit. Froben. omittit.

alius est pater meus quam pater tuus, quum sit alius quam pater, non erit pater. si idem est qui pater meus, cum idem sit qui pater meus, meus erit pater. Et rursus, Si animal homo non est, lapis aut lignum erit. non est autem lapis aut lignum: animatus quippe est et ex se ipso movetur: animal igitur est. si autem animal est, animal vero et canis et bos, erit et homo animal et canis et bos. Hac igitur inductionis specie quae per contrarium fit, ubi rixae locus est, utitur Plato, non ad decernendum sed ad refellendum. Altera ipsius speciei quae fit per consequens, duplex est: altera quidem id quod in parte quaeritur per id quod est in parte demonstrat: altera quod universum per id quod in parte est probat. Prior illa oratorum, sequens dialecticorum est. Ita quaeritur in prima an iste occiderit. Argumentum est, eo tempore repertum esse caede cruentum. Est autem oratorum ea inductionis species. Quippe rhetoricae vis et officium est circa partes, non circa universa versari. Quaerit enim non de iure ipso, verum de partibus iuris. Altera vero dialecticorum: probatur quippe universum per partes.

Digitized by Google

τῶν ἐπὶ μέρους. οἷον ζητεῖται εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ εἰ ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες· ὅπερ ἀποδεικνυται ἐν τῷ περὶ ψυχῆς διά τινος καθολικοῦ, ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καθόλου κατασκευάζεται ἔκ τινων ὄντων ἐπὶ μέρους· οἷον ὅτι τὸ καθεύδειν ἐκ τοῦ ἐγρηγορέναι, καὶ ἀνάπαλιν, καὶ τὸ μεῖζον ἐκ τοῦ μικροτέρου καὶ ἀνάπαλιν. τούτῳ δὲ ἐχρῆτο εἰς τὴν τῶν ἑαυτῷ δοκούντων κατασκευήν. Ὥρ- XXXIV.
περ δὲ τὸ παλαιὸν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ πρότερον μὲν μόνος z) ὁ 56.
χορὸς διεδραμάτιζεν, ὕστερον δὲ Θέσπις ἕνα ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν ὑπὲρ τοῦ διαναπαύεσθαι τὸν χορόν, καὶ δεύτερον Αἰσχύλος, τὸν δὲ τρίτον Σοφοκλῆς, καὶ συνεπλήρωσαν τὴν τραγῳδίαν· οὕτως καὶ τῆς φιλοσοφίας ὁ λόγος πρότερον μὲν ἦν μονοειδὴς ὡς ὁ φυσικός, δεύτερον δὲ Σωκράτης προσέθηκε τὸν ἠθικόν, τρίτον δὲ Πλάτων τὸν διαλεκτικόν, καὶ ἐτελεσιούργησε τὴν φιλοσοφίαν. Θρασύλος a) δέ φησι καὶ κατὰ XXXV.
τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐκδοῦναι αὐτὸν τοὺς διαλόγους· οἷον ἐκεῖνοι τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, [Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις b)·] ἂν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρι-

z) μόνος. Cod. Arund. et edit. Froben. omittunt.
a) Θρασύλος. Menag. Θρασύλαος.
b) [Διονυσίοις — Χύτροις]. Inclusi ex margine illata cum Wyttenbachio Bibl. Crit. Vol. II. Part. III. p. 56. Cf. Boeckh. Trag. Gr. Princ. p. 208. et eiusdem comment. de Lenaeis Atticis, Anthesteriis et Dionysiis ruralibus cap. 21. in Commentt. Acad. Berol. a. 1816 et 1817. class. hist. et philol. p. 52. sqq.

Quemadmodum quaeritur an sit immortalis anima et an ex mortuis sint qui vivant, quod in libro de anima probatur per universum quoddam, quod contraria ex contrariis fiant. Idque ipsum universale ex quibusdam singularibus conficitur, ut somnus ex vigilia et contra, itemque maius ex minore et contra. Hac autem specie utebatur ad asserenda quae ipsi videbantur. Nam ut olim tragoediam prius quidem chorus solus agebat, postmodum vero Thespis unum invenit histrionem, ut chorus interdum requiesceret, secundum postea Aeschylus adiecit et tertium Sophocles, atque in hunc modum tragoedia consummata est: ita et philosophiae ratio dudum circa unam tantum physicae speciem vertebatur. Accessit Socrates et adiecit ethicen. Tertiam Plato dialecticen addidit, et consummato philosophiae operi extremam manum apposuit. Thrasylus autem asserit illum secundum tragicam tetralogiam dialogos suos edidisse, quemadmodum tragoedi quattuor dramatibus certabant, [Dionysiis, Lenaeis, Panathenaeis, Chytris,] quorum erat quartum Saty-

Digitized by Google

57. κόν. τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν, φησίν, οἱ πάντες αὐτῷ γνήσιοι διάλογοι ἓξ καὶ πεντήκοντα· τῆς μὲν Πολιτείας εἰς δέκα διαιρουμένης — ἣν καὶ εὑρίσκεσθαι σχεδὸν ὅλην παρὰ Πρωταγόρᾳ ἐν τοῖς ἀντιλογικοῖς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῆς ἱστορίας δευτέρῳ — τῶν δὲ Νόμων εἰς δυοκαίδεκα. τετραλογίαις c) δὲ ἐννέα, ἑνὸς βιβλίου χώραν ἐπεχούσης τῆς Πολιτείας καὶ ἑνὸς τῶν Νόμων. πρώτην μὲν οὖν τετραλογίαν τίθησι τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν ἔχουσαν· παραδεῖξαι γὰρ βούλεται ὁποῖος ἂν εἴη ὁ τοῦ φιλοσόφου βίος. διπλαῖς δὲ d) χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς ἑκάστου τῶν βιβλίων· τῇ
58. μὲν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁσίου· ὁ διάλογος δ' ἐστὶ πειραστικός· δεύτερος ἀπολογία Σωκράτους, ἠθικός· τρίτος Κρίτων ἢ περὶ πρακτέου, ἠθικός· τέταρτος Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς, ἠθικός. δευτέρα τετραλογία ἧς ἡγεῖται Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων, λογικός· Θεαίτητος ἢ περὶ ἐπιστήμης, πειραστικός· Σοφιστὴς ἢ περὶ τοῦ ὄντος, λογικός· Πολιτικὸς ἢ περὶ βασιλείας, λο-

c) τετραλογίαι. Edit. Froben. τετραλογίας.
d) δέ. Edit. Froben. τέ.

ricum. Quattuor autem dramata appellabantur tetralogia. Sunt igitur, ut aiunt, omnes eius dialogi, de quibus nihil ambigitur, quinquaginta sex, Republica in decem divisa libros, quam et apud Protagoram totam ferme inveniri in Contradictionibus tradit Phavorinus in secundo Variae Historiae: Legibus in duodecim divisis. Sunt autem huiusmodi tetralogiae novem numero, Republica uno volumine et Legibus itidem uno inclusis. Primam igitur tetralogiam ponit commune argumentum habentem, ostendere volens cuiusmodi esse debeat vita philosophi. Duplicique in libris singulis inscriptione utitur, altera ex nomine, ex re altera imposita. Huius tetralogiae, quae prima est, in capite ponitur Enthyphron sive de sanctitate. est autem ipse dialogus tentativus. Hunc sequitur Socratis Defensio, moralis; tertio loco Criton sive de eo quod agendum est, moralis; quarto Phaedon sive de animo, moralis. In secunda vero tetralogia praeponitur Cratylus sive de recta nominum ratione, qui ad disserendi artem pertinet; Theaetetus sive de disciplina, tentativus; Sophista sive de eo quod est, Politicus sive de regno, qui duo ad disserendi pertinent rationem. In distributione tertia ponitur primo loco

Digitized by Google

γυμός. τῆς τρίτης ἡγεῖται Παρμενίδης ἢ περὶ ἰδεῶν, λογικός· Φίληβος ἢ περὶ ἡδονῆς, ἠθικός· Συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ, ἠθικός· Φαῖδρος ἢ περὶ ἔρωτος, ἠθικός. τῆς τετάρτης ἡγεῖται 59.
Ἀλκιβιάδης ἢ περὶ ἀνθρώπου φύσεως, μαιευτικός· Ἀλκιβιάδης δεύτερος ἢ περὶ προσευχῆς, μαιευτικός· Ἵππαρχος ἢ περὶ φιλοκερδοῦς e), ἠθικός· Ἀντερασταὶ ἢ περὶ φιλοσοφίας, ἠθικός. τῆς πέμπτης ἡγεῖται Θεάγης ἢ περὶ φιλοσοφίας, μαιευτικός· Χαρμίδης ἢ περὶ σωφροσύνης, πειραστικός· Λάχης ἢ περὶ ἀνδρείας, μαιευτικός· Λύσις ἢ περὶ φιλίας, μαιευτικός. τῆς ἕκτης ἡγεῖται Εὐθύδημος ἢ Ἐριστικός, ἀνατρεπτικός· Πρωταγόρας ἢ Σοφισταί, ἐνδεικτικός· Γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς, ἀνατρεπτικός· Μένων ἢ περὶ ἀρετῆς, πειραστικός. τῆς ἑβδόμης ἡγοῦνται Ἱππίαι δύο· πρῶτος ἢ περὶ τοῦ 60.
καλοῦ, δεύτερος ἢ περὶ τοῦ ψεύδους, ἀνατρεπτικοί· Ἴων ἢ περὶ Ἰλιάδος, πειραστικός· Μενέξενος ἢ Ἐπιτάφιος, ἠθικός. τῆς ὀγδόης ἡγεῖται Κλειτοφῶν ἢ Προτρεπτικός, ἠθικός· Πολιτεία ἢ περὶ δικαίου, πολιτικός· Τίμαιος ἢ περὶ φύσεως, φυσικός· Κριτίας ἢ Ἀτλαντικός, ἠθικός. τῆς ἐννάτης ἡγεῖται

e) περὶ φιλοκερδοῦς. Damnatum hoc Menagio ex edit. Froben. restitui cum Boeckhio ad Platon. Min. p. 86. Legebatur φιλοκερδής.

Parmenides sive de ideis, qui ad disserendi rationem spectat; secundo Philebus sive de voluptate, moralis; tum Symposium sive de bono, moralis; postremo Phaedrus sive de amore, moralis. In quarta praeponitur Alcibiades prior sive de hominis natura, Alcibiades secundus sive de precatione, qui duo ad institutionem pertinent; Hipparchus sive de lucri studio, moralis; Anterastae sive de philosophia, moralis. Quintae praefertur in capite Theages sive de sapientia, qui versatur in instituendo; deinceps Charmides sive de frugalitate, tentativus; Laches sive de fortitudine, Lysis sive de amicitia, qui duo ad institutionem pertinent. Sextae princeps est Euthydemus sive Contentiosus, eversioni inserviens; tum Protagoras seu Sophistae, accusatorius; Gorgias sive de rhetorica, qui in evertendo, Menon sive de virtute, qui in tentando versatur. Septimae praeponuntur Hippiae duo, de honesto prior, posterior de mendacio, ambo ad evertendum pertinentes; Ion sive de Iliade, tentativus; Menexenus sive Epitaphius, moralis. Octavae primum sibi locum vindicat Clitophon sive Exhortatio, moralis; Respublica seu de institia, civilis; Timaeus sive de natura, physicus; Critias seu Atlanticus, moralis. Nonae

Digitized by Google

Μίνως ἢ περὶ νόμων, πολιτικός· Νόμοι ἢ περὶ νομοθεσίας, πολιτικός· Ἐπινομὶς ἢ νυκτερινὸς σύλλογος ἢ φιλόσοφος, πο-
XXXVI. *λιτικός· Ἐπιστολαὶ τρισκαίδεκα, ἠθικαί· ἐν αἷς ἔγραφεν εὖ*
61. *πράττειν, Ἐπίκουρος δὲ εὖ διάγειν, Κλεὼν χαίρειν f)· πρὸς Ἀριστόδημον μία, πρὸς Ἀρχύταν δύο, πρὸς Διονύσιον τέτταρες, πρὸς Ἑρμείαν καὶ g) Ἔραστον καὶ Κορίσκον μία, πρὸς Λεωδάμαντα μία, πρὸς Δίωνα μία h), πρὸς Περδίκκαν μία i), πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους δύο. καὶ οὗτος μὲν οὕτως*
XXXVII. *διαιρεῖ καί τινες. Ἔνιοι δέ, ὧν ἐστι καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, εἰς τριλογίας ἔλκουσι τοὺς διαλόγους. καὶ πρώτην*
62. *μὲν τιθέασιν ἧς ἡγεῖται Πολιτεία, Τίμαιος, Κριτίας· δευτέραν Σοφιστής, Πολιτικός, Κρατύλος· τρίτην Νόμοι, Μίνως k)· Ἐπινομὶς· τετάρτην Θεαίτητος, Εὐθύφρων, Ἀπολογία· πέμπτην Κρίτων, Φαίδων, Ἐπιστολαί. τὰ δ' ἄλλα παθ' ἓν καὶ ἀτάκτως. ἄρχονται δὲ οἱ μέν, ὡς προείρηται, ἀπὸ τῆς Πολιτείας· οἱ δ' ἀπὸ Ἀλκιβιάδου τοῦ μείζονος· οἱ δ' ἀπὸ Θεάγους· ἔνιοι δὲ Εὐθύφρονος· ἄλλοι Κλειτοφῶντος· τινὲς Τι-*

f) *Ἐπίκουρος — χαίρειν.* Spuria videntur Menagio.
g) *καί.* Menag. *πρός.*
h) *πρὸς Δίωνα μία.* Edit. Froben. omittit.
i) *πρὸς Περδίκκαν μία.* Edit. Froben. *πρὸς περδίκαν μία.* Menag. omittit.
k) *Νόμοι, Μίνως.* Boeckhius ad Platon. Min. p. 32. corr. *Μίνως, Νόμοι.*

praesidet Minos sive de lege, civilis; Leges sive de ferendis legibus, civilis; Epinomis sive Coetus nocturnus sive Philosophus, civilis; Epistolae tredecim, morales, quibus praeponebat *εὖ πράττειν*, Epicurus autem *εὖ διάγειν*, Cleon vero *χαίρειν*. Ex his una est ad Aristodemum, ad Archytam duae, ad Dionysium quattuor, ad Hermiam et Erastum et Coriscum una, ad Leodamantem una, ad Dionem una, ad Perdiccam una, ad Dionis necessarios duae. Est autem huiusmodi secundum Thrasylum librorum illius distinctio, cui plerique accedunt. Alii autem, ex quibus et Aristophanes Grammaticus est, in trilogias eius dialogos distribuunt. Et primam quidem ponunt cui praesit Respublica, Timaeus, Critias; secundam, cui Sophista, Politicus, Cratylus. In tertia Leges statuunt, Minoem et Epinomida; in quarta Theaetetum, Euthyphronem, Apologiam; in quinta Critonem, Phaedonem, Epistolas. Caetera singula et sine ordine ponunt. Incipiunt quidam, ut supra diximus, a Republica, alii a maiore Alcibiade, alii autem a Theage, alii ab Euthyphrone, nonnulli a Clitophonte, quidam a Timaeo, alii a

Digitized by Google

μαίου· οἱ δ' ἀπὸ Φαίδρου· ἕτεροι Θεαιτήτου· πολλοὶ δὲ Ἀπολογίαν τὴν ἀρχὴν ποιοῦνται· νοθεύονται δὲ τῶν διαλόγων ὁμολογουμένως Μίδων ἢ Ἱπποτρόφος l), Ἐρυξίας ἢ Ἐρασίστρατος, Ἀλκυών, Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφοι m), Ἀξίοχος, Φαίακες, Δημοδόκος, Χελιδών, Ἑβδόμη, Ἐπιμενίδης· ὧν ἡ Ἀλκυὼν Λεόντιός τινος εἶναι δοκεῖ, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων. Ὀνόμασι δὲ κέχρηται ποικίλοις πρὸς τὸ μὴ εὐσύνοπτον εἶναι τοῖς ἀμαθέσι τὴν πραγματείαν. ἰδιαίτατα μὲν σοφίαν ἡγεῖται εἶναι τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην, ἣν φησι περὶ θεὸν καὶ ψυχὴν σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας σοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν. χρῆται δὲ καὶ ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν. ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ n) φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως· XXXVIII. 63.

l) Ἱπποτρόφος. Fischerus ad hanc vitam editioni IV. Diall. Plat. maiori praemissam p. 60. „Legendum Ἱππορόφος e cod. bibl. Caesar. ap. Lambec. lib. VII. p. 4." Legebatur Ἱππότροφος.

m) Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφοι. Lambecius l. l. corr. Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφος, quod placet.

n) Λικυμνίῳ. Edit. Froben. et Menag. Λυκιμνίῳ. Illud ex cod. Arund. restitui.

Phaedro, alii a Theaeteto: multi ab Apologia incipiunt. Ex his autem dialogis qui Platoni inscribuntur, hi sine ulla controversia adulterini sunt: Midon sive Hippotrophus, Eryxias sive Erasistratus, Alcyon, Acephali sive Sisyphi, Axiochus, Phaeaces, Demodocus, Chelidon, Septima, Epimenides. Ex his Alcyon Leontis cuiusdam esse fertur, ut Phavorinus in quinto Commentariorum refert. Enimvero nominibus usus est variis, ne illius opera imperitis et rudibus conspicua essent. Proprie tamen sapientiam esse arbitratur earum rerum quae intelligentia comprehenduntur et quae vere sunt scientiam, quam ipse ait in dei atque animae a corpore disiunctae cognitione versari. Proprie vero sapientiam etiam philosophiam vocat, appetitionem quandam ac desiderium divinae sapientiae. Communiter apud ipsum sapientia dicitur etiam omnis peritia, ut quum verbi gratia sapientem vocat artificem. Utitur et iisdem saepe nominibus in significandis variis rebus. Ita φαῦλος apud illum etiam pro simplici ponitur, sicut et apud Euripidem in Licymnio de Hercule usurpatur in hunc modum:

Digitized by Google

Φαῦλον, ἄκομψον, τὸ μέγιστ' ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
σοφίαν, λέξεως ἀπρίβειαν o).

64. χρῆται δὲ ὁ Πλάτων ἐνίοτε αὐτῷ καὶ ἐπὶ τοῦ καλοῦ p)· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ. πολλάκις δὲ καὶ διαφέρουσιν ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρῆται. τὴν γοῦν pp) ἰδέαν καὶ εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον. χρῆται δὲ καὶ ταῖς ἐναντίαις φωναῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τὸ γοῦν αἰσθητὸν καὶ ὃν καλεῖ καὶ μὴ ὄν· ὂν μὲν διὰ τὸ γένεσιν αὐτοῦ εἶναι· μὴ ὂν δὲ διὰ τὴν συνεχῆ μεταβολήν. καὶ τὴν ἰδέαν οὔτε κινούμενον οὔτε μένον· καὶ ταὐτὸ καὶ ἓν καὶ πολλά. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ πλειόνων εἰθισται ποιεῖν.

65. ὅσον δὲ ἡ ἐξήγησις τῶν λόγων αὐτοῦ τριπλῆ. πρῶτον μὲν γὰρ q) ἐκδιδάξαι χρὴ ὅ τι ἐστὶν ἕκαστον τῶν λεγομένων· ἔπειτα τίνος ἕνεκα λέλεκται, πότερα κατὰ προηγούμενον ἢ ἐν εἰκόνος μέρει καὶ εἰς δογμάτων κατασκευὴν ἢ εἰς ἔλεγχον τοῦ προδιαλεγομένου· τὸ δὲ τρίτον εἰ ὀρθῶς λέλεκται. Ἐπεὶ

XXXIX.

o) *Φαῦλον — ἀπρίβειαν.* V. Valckenar. Diatr. Eurip. p. 220 C.
p) *ἐπὶ τοῦ καλοῦ.* Edit. Froben. et Menag. *περὶ τ. κ.* Illud commendant R, Arund. et Stephan. Casaubonus coni. *ἐπὶ τοῦ κακοῦ*, quod probat Menagius. Cf. Ruhnken. ad Timaeum p. 268. sq.
pp) *γοῦν.* Edit. Froben. et Menag. *οὖν.* Illud praeter Stephanum commendat cod. Arund.
q) *γάρ.* Edit. Froben. omittit.

Neglectum, inornatum, atque ut plurimum probum,
Re metientem, non verbis sapientiam,
Sermone nunquam palliato, at simplici.

Utitur eo Plato quandoque et pro pulchro et honesto, aliquando pro parvo. Saepe vero et variis nominibus utitur in eadem significatione. Namque ideam et speciem nominat et genus et exemplar et initium et causam. Utitur et contrariis vocibus ut idem significent. Nam quod sensui subiicitur, et esse et non esse dicit: esse quidem propter generationem, non esse autem propter assiduam mutationem. Ideam itidem appellat quod neque movetur neque manet, idemque et unum esse et multa. Idem vero et in plurimis facere solitus est. Est autem librorum eius triplex expositio. Primo enim docere oportet eorum quae dicuntur unumquodque quid sit: deinde cuius rei gratia dictum sit: utrum principali de causa, an imaginis loco et ad decretorum assertionem, an ad refellendum contra disserentem: tertio vero an recte dictum sit. Verum quoniam ipsius libris et notae

Digitized by Google

δὲ καὶ σημεῖά τινα τοῖς βιβλίοις αὐτοῦ παρατίθεκται, ἄξιον καὶ περὶ τούτων τι εἰπωμεν. Χ λαμβάνεται πρὸς τὰς λέξεις καὶ τὰ σχήματα καὶ ὅλως τὴν Πλατωνικὴν συνήθειαν διπλῆ πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὰ ἀρέσκοντα Πλάτωνι· Χ περιεστι- 66.
γμένον πρὸς τὰς ἐκλογὰς καλλιγραφίας qq)· διπλῆ περιεστιγμένη πρὸς τὰς ἐνίων διορθώσεις· ὀβελὸς r) περιεστιγμένος πρὸς τὰς εἰκαίους s) ἀθετήσεις· ἀντίσιγμα περιεστιγμένον πρὸς τὰς διττὰς χρήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν γραφῶν· κεραύνιον πρὸς τὴν ἀγωγὴν τῆς φιλοσοφίας· ἀστερίσκος πρός τι τὴν συμφωνίαν τῶν δογμάτων· ὀβελὸς t) πρὸς τὴν ἀθέτησιν. τὰ μὲν σημεῖα ταῦτα καὶ τὰ βιβλία τοσαῦτα· ἅπερ, Ἀντίγονός φησιν ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος, νεωστὶ ἐκδοθέντα u) εἴ τις ἤθελε διαγνῶναι x), μισθὸν ἐτέλει τοῖς κεκτημένοις. Τὰ XL.
δὲ ἀρέσκοντα αὐτῷ ταῦτα ἦν. ἀθάνατον ἔλεγε τὴν ψυχὴν 67.
καὶ πολλὰ μεταμφιεννυμένην σώματα, ἀρχήν τε ἔχειν ἀριθμητικήν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρικήν· ὡρίζετο δ' αὐτὴν ἰδέαν τοῦ

qq) καλλιγραφίας. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 122.
r) ὀβελός. Edit. Froben. et Menag. cum MS. apud Menag. ὀβολός.
s) εἰκαίους. Edit. Froben. εἰκαίως.
t) ὀβελός. Edit. Froben. et Menag. ὀβολός.
u) ἅπερ — νεωστὶ ἐκδοθέντα. Codd. R et Arund. ἐκδοθέντι, ἃ εἴ τις, quod agnoscit Ambrosius. Non probat Menagius, quem in interpretando secutus sum.
x) διαγνῶναι. Casaubonus coni. ἀναγνῶναι, quod habet R in margine.

quaedam apponuntur, age de his quoque pauca loquamur. X enim litera ad dictiones ac figuras assumitur ac prorsus ad Platonicam consuetudinem; dupla ad decreta opinionesque eius peculiares; X punctis undique notatum ad electiones quasque sententias ornatusque verborum; dupla punctis undique notata ad quorundam emendationes; obelus punctis undique notatus ad ea quae temere improbantur; antisigma punctis undique notatum ad usus duplices scripturaeque translationes; ceraunium ad philosophiae institutionem; asteriscus ad convenientiam decretorum; obelus ad improbationem. Sunt igitur huiusmodi notae et hic librorum numerus: quas quidem notas, ut ait Antigonus Carystius in libro de Zenone, nuper editas si quis cognoscere voluisset, pretii aliquid anumerare debebat iis qui libros Platonis possiderent. Quae vero illi placuerunt, huiusmodi fuerunt. Immortalem esse animam aiebat, et de corporibus ad corpora perpetuis vicibus migrare, eiusque initium constare numeris: corporis principium geometriae item constare ra-

Digitized by Google

πάντῃ διεστῶτος πνεύματος. αὐτοκίνητον δὲ εἶναι καὶ τριμερῆ· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λογιστικὸν y) μέρος περὶ τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι, τὸ δὲ θυμοειδὲς περὶ τὴ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμη-
68. τικὸν περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἧπαρ z) συνίστασθαι. περιέχειν δὲ ἐκ τοῦ μέσου διὰ παντὸς a) κύκλῳ τὸ σῶμα καὶ συνεστάναι ἐκ τῶν στοιχείων, διαιρεθεῖσάν τε κατὰ ἁρμονικὰ διαστήματα δύο κύκλους ποιεῖν συνημμένους, ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον ἑξαχῇ τμηθέντα τοὺς ἅπαντας ἑπτὰ κύκλους ποιεῖν b). καὶ τοῦτον μὲν κατὰ διάμετρον κεῖσθαι ἐπ' ἀριστερὰ ἔσωθεν· τὸν δὲ κατὰ πλευρὰν ἐπὶ τὰ δεξιά· διὸ καὶ κρατεῖν αὐτῶν ἕνα ὄντα· τὸν γὰρ ἕτερον ἔσωθεν διηρῆσθαι. καὶ τὸν μὲν εἶναι ταὐτοῦ, τοὺς δὲ θατέρου· λέγων τὸν μὲν τῆς ψυχῆς κίνησιν εἶναι, τὴν δὲ τοῦ ὅλου καὶ τὰς τῶν πλανωμένων c) φο-
69. ράς. οὕτω δ' ἐχούσης τῆς ἐκ μέσου τομῆς αὐτῇ προσαρμοζομένης πρὸς τὰ ἔσχατα, γινώσκειν τά τε ὄντα καὶ ἐναρμόζειν διὰ τὸ ἔχειν ἐν αὐτῇ τὰ στοιχεῖα κατὰ ἁρμονίαν. καὶ γίνεσθαι δόξαν μὲν κατὰ τὸν θατέρου κύκλον ὀρθουμένου· ἐπι-
XLI. στήμην δὲ κατὰ τὸν ταὐτοῦ. Δύο d) δὲ τῶν πάντων ἀπέφηνεν

y) λογιστικόν. Edit. Froben., Stephan. et cod. Cantabr. λογικόν.
z) τὸ ἧπαρ. Edit. Froben. omittit articulum.
a) διὰ παντός. Edit. Froben. et Menag. διαπαντός.
b) ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον — ποιεῖν. Edit. Froben. omittit.
c) πλανωμένων. Edit. Froben. πλανομένων.
d) δύο. Menag. coni. τρεῖς. Sed vide Kuehnium ad h. l. T. II. p. 520.

tione. Definiebat eam ideam esse in omnes partes diffusi spiritus, se ipsam moventem, et esse tripartitam. Rationalem ipsius partem sitam in capite, iram in corde, cupiditatem in umbilico et iecore consistere. Continere item ex medio semper et ubique corpus, atque ex elementis constare: divisamque secundum harmoniae intervalla duos orbes efficere coniunctos. Ex his interiorem orbem in sex alios scissum septem reliquos circulos facere, eumque a media linea ad laevam intrinsecus habere sedem. Alterum vero ad dexteram, ideoque ipsum principatum obtinere quod sit unicus. Alterum quippe interius esse divisum: atque hunc eiusdem, illos alterius esse naturae: affirmans eo quidem motu, qui sit orbis eiusdem naturae, animam, altero vero cum ipsum universum, tum inerrantia quoque sidera moveri. Sic igitur animam a medio divisam cumque extremitatibus copulatam et ea quae sunt cognoscere, et quia in se ipsa elementa habet ad harmoniam temperata, harmonia quadam constare. Ex eo autem orbe, qui alterius est naturae, ad laevam dire-

Digitized by Google

ἀρχάς, θεὸν καὶ ὕλην, ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύσεις καὶ αἰτίαν. εἶναι δὲ τὴν ὕλην ἀσχημάτιστον καὶ ἄπειρον f), ἐξ ἧς γίνεσθαι τὰ συγκρίματα. ἀτάκτως δέ ποτε αὐτὴν κινουμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ φησιν εἰς ἕνα συναχθῆναι τόπον, τάξιν ἀταξίας κρείττονα ἡγησαμένου. τραπέσθαι δὲ τὴν οὐσίαν ταύτην 70.
εἰς τέτταρα στοιχεῖα, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν· ἐξ ὧν αὐτόν τε τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γεννᾶσθαι. μόνην δὲ τὴν γῆν ἀμετάβολον εἶναί φησι· νομίζων g) αἰτίαν τὴν τῶν σχημάτων διαφορὰν ἐξ ὧν σύγκειται. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀμοιρεχῆ φησιν εἶναι τὰ σχήματα· ἅπαντα γὰρ ἐξ ἑνὸς συγκεῖσθαι τοῦ προμήκους τριγώνου. τῆς δὲ γῆς ἴδιον εἶναι τὸ σχῆμα· πυρὸς μὲν γὰρ εἶναι στοιχεῖον πυραμίδα, ἀέρος τὸ ὀκτάεδρον, ὕδατος τὸ εἰκοσάεδρον, γῆς δὲ κύβον. ὅθεν μήτε γῆν εἰς ταῦτα 71.
μεταβάλλειν, μήτε ταῦτα εἰς γῆν. οὐ διακεκρίσθαι δ' εἰς τοὺς οἰκείους τόπους ἕκαστον, ὅτι ἡ περιφορὰ σφίγγουσα καὶ πρὸς τὸ μέσον συνάγουσα συγκρίνει τὰ μικρά· τὰ δὲ διακρίνει τὰ μεγάλα. διόπερ τὰ εἴδη μεταβάλλοντα καὶ τοὺς τόπους μεταβάλλειν. κόσμον τε εἶναι ἕνα γεννητόν, ἐπειδὴ καὶ αἰσθητός

e) ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύσεις. Menagius pro glossemate habet.
f) ἄπειρον. Menagius coni. ἄποιον.
g) νομίζων. Edit. Froben. et Menag. κομίζων.

cto opinionem gigni; ex illo vero, qui est eiusdem, scientiam exsistere. Duo omnino constituit rerum principia, deum atque materiam. Illum et mentem et causam appellat: esse autem materiam informem et infinitam, ex qua concretiones fieri. Ea quum aliquando temere et inordinate moveretur, a deo ait in locum unum coactam, quod ordinem temeritati praestare censuerit. Porro huiusmodi naturam in quattuor elementa conversam esse, ignem, aquam, aerem, terram; ex quibus mundum ipsum et quae in eo sunt nasci. Solam terram ait immutabilem, causam esse putans figurarum ipsius, ex quibus constet, differentiam. Aliorum quippe figuras eiusdem generis dicit, compositas nimirum omnes ex uno triangulo altera ex parte longiore, terrae vero propriam esse figuram. Ignis enim elementum esse pyramidem, aeris quod octo basibus constet, aquae quod viginti, terrae autem cubum. Quocirca neque terram in ista mutari, neque in terram ista converti. Non autem suis locis discreta esse singula, quod circumferentia constringens et ad medium cogens parva haec componit, eaque quae sunt maiora discernit: atque ideo, quum species mutant, etiam loca mutare.

Digitized by Google

ἐστιν ὑπὸ θεοῦ κατεσκευασμένος ἔμψυχόν τε εἶναι διὰ τὸ κρεῖττον εἶναι τοῦ ἀψύχου τὸ ἔμψυχον. τοῦτό τε ὑπάρξαι θαυμασιούργημα τοῦ βελτίστου αἰτίου. ἕνα τε αὐτὸν καὶ οὐκ ἄπειρον h) κατεσκευάσθαι), ὅτι καὶ τὸ ὑπόδειγμα ἓν ἦν 72. ἀφ' οὗ αὐτὸν ἐδημιούργησε· σφαιροειδῆ δέ k) διὰ τὸ καὶ τὸν γεννήσαντα τοιοῦτον ἔχειν σχῆμα. ἐκεῖνον μὲν γὰρ περιέχειν τὰ ἄλλα ζῷα· τοῦτον δὲ τὰ σχήματα πάντων. λεῖον δὲ καὶ οὐδεμίᾳ ὄργανον ἔχοντα κύκλῳ διὰ τὸ μηδεμίαν εἶναι χρῆσιν αὐτῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἄφθαρτον διαμένειν l) τὸν κόσμον διὰ τὸ μὴ διαλύεσθαι εἰς τὸν θεόν. καὶ τῆς μὲν ὅλης γενέσεως αἴτιον εἶναι τὸν θεόν, ὅτι πέφυκεν ἀγαθοποιὸν εἶναι τὸ ἀγαθόν. τοῦ δὲ οὐρανοῦ τῆς γενέσεως τὸ ἄριστον m) αἴτιον· τοῦ γὰρ καλλίστου τῶν γεννητῶν τὸ ἄριστον εἶναι τῶν νοητῶν αἴτιον. ὥστε ἐπεὶ τοιοῦτος ὁ θεός, ὅμοιος δὲ τῷ ἀρίστῳ οὐρανός, κάλλιστός γε ὤν, οὐθενὶ ἂν ὅμοιος εἴη τῶν γεννητῶν 73. ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ. συνεστάναι δὲ τὸν κόσμον ἐκ πυρός, ὕδατος, ἀέρος, γῆς· ἐκ πυρὸς μέν, ὅπως ὁρατὸς ᾖ· ἐκ γῆς δέ, ὅπως

h) ἄπειρον. Casaubonus corr. ἀπείρους.
i) κατεσκευάσθαι. Edit. Froben. κατασκευάσθαι.
k) δέ. Edit. Froben. omisit.
l) διαμένειν. Casaubonus coni. διαμενεῖν.
m) ἄριστον. Codd. Cantabr. et Arund. omittunt.

Mundum unum esse genitum, quandoquidem ita est a deo conditus ut sub sensus cadat: animatumque esse, quod praestantius sit quod animatum est, quam quod caret anima. Huiusmodique opificium deberi optimo opifici, unumque conditum fuisse, non infinitum, quod etiam exemplar ad quod creatus fuerit, unicum sit. Esse autem ad globi similitudinem rotundum, quod conditoris ea quoque figura sit. Illum quippe caeteras continere animantes, hunc autem omnium figuras. Levem itidem et absque ullo toto orbe instrumento, quod huiusmodi nullus sibi usus sit. Immortalem praeterea durare mundum, eo quod non dissolvatur in deum. Ac totius generationis causam esse deum, quod boni sit benefacere suapte natura. Porro caeli generationis auctorem optimum. Eius quippe quod sit in rebus conditis pulcherrimum, eum esse conditorem, quem omnium quae ratione comprehenduntur constet esse praestantissimum. Itaque quoniam huiusmodi deus est, caelum vero praestantissimo illi simile est, quoniam pulcherrimum cernitur, nulli eorum quae genita sunt erit similius quam deo soli. Constare vero mundum ex igne, aqua, aere et terra. Ex igne quidem, ut

Digitized by Google

σωμάτων· ἐξ ὕδατος δὲ καὶ ἀέρος, ὅπως ἀνάλογος· αἱ γὰρ τῶν στερεῶν δυνάμεις δύο μεσότητιν ἀναλογοῦσαν, ὡς ἂν γενέσθαι τὸ πᾶν ἐξ ἁπάντων ὅτι, ἵνα τέλειός καὶ ἄφθαρτος ᾖ. χρόνον τε γενέσθαι εἰκόνα τοῦ ἀϊδίου n)· κατανῖον μὲν καὶ μέτρον, τὴν δὲ τοῦ οὐρανοῦ φορὰν χρόνον εἶναι. καὶ γὰρ νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα χρόνου μέρη εἶναι o). διόπερ οὔπω τῆς τοῦ κόσμου φύσεως οὖσαν εἶναι χρόνον· ἅμα γὰρ ὑπάρχειν αὐτῷ p) καὶ χρόνον εἶναι. πρὸς 74.
δὲ χρόνου γένεσιν ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὰ πλανώμενα γενέσθαι· ὅπως δὲ διακρίνοιτο τῶν αὐτῶν ἡ ἀριθμὸς καὶ μεταβαίνῃ τὰ ζῶα ἀριθμοῦ, τῷ τοῦ ἡλίου φωτὶ ἀνάψαι τὸν θεόν. εἶναι δὲ ὑπὲρ μὲν τὸν τῆς γῆς κύκλον σελήνην, ἐν δὲ τῇ ἐχομένῃ ἥλιον, ἐν δὲ τοῖς ἑπόμενοι τοὺς πλανήτας. ἅπαντας δὲ πάντως διὰ τὸ ἐμψύχου φορᾷ δεδέσθαι. ἵνα δὲ ὁ κόσμος τέλεος θῇ γενόμενος ἁρμόσαι τῷ παντὶ ζώῳ, τὴν τῶν ἄλλων ζώων γενέσθαι φύσιν. ἔπειδὴ οὖν ἐκείνας εἶχε, καὶ τὸν οὐρανὸν θεῶν ἔχειν. θεοὺς μὲν οὖν ἔχειν τὸ πολὺ πυρίνους· εἶναι δὲ τρία γένη τὰλλα, πτηνόν, ἔνυδρον, πεζόν· γῆν δὲ προσβιαίτην 75.

n) τοῦ ἀϊδίου. Edit. Froben. ἀΐδιον.
o) καὶ γὰρ νύκτα — μέρη εἶναι. Edit. Froben. omittit.
p) αὐτῷ. Casaubonus et Menagius coni. αὐτόν.

aspectabilis sit; ex terra, ut solidus; ex aqua et aere, ut proportione non vacet. Namque solidorum vis duobus maxime mediis proportionem sumit, ut unum fiat hoc totum; ex omnibus verò, ut perfectus atque immortalis sit. Temporisque sempiterni imaginem fuisse, idque semper manere: caeli autem motum tempus esse. Noctem enim et diem et mensem et huiusmodi caetera esse temporis partes. Idcirco absque mundi natura non constare tempus: simul enim atque conditus fuerit, et tempus illi affuisse. Porro post temporis generationem et solem et lunam et errantia genita. Ut autem horarum manifestus et certus esset numerus, animantesque numeri non essent expertes, accendisse solis radios deum. Lunam quidem supra eminentem terrae orbem, solem propius huic orbi, in superioribus vero vaga sidera ferri. Esse prorsus animatum, quia sit animato motui devinctus et alligatus. Ut autem perficeretur hic mundus, essetque similis animanti quod intelligentia comprehenditur, aliorum quoque animalium conditam esse naturam. Quoniam igitur ille habebat, caelum quoque ut haberet oportere pristinum fuisse. Deos ergo esse ut plurimum igneos. Esse au-

Digitized by Google

Μίνως ἢ περὶ νόμων, πολιτικός· Νόμοι ἢ περὶ νομοθετῶν, πολιτικός· Ἐπινομὶς ἢ νυκτερινὸς σύλλογος ἢ φιλόσοφος, ἀστ-
XXXVI. *λιτικός· Ἐπιστολαὶ τρισκαίδεκα, ἠθικαί· ἐν αἷς ἔγραφεν εὖ*
61. *πράττειν, Ἐπίκουρος δὲ εὖ διάγειν, Κλεὼν χαίρειν f)· πρὸς Ἀριστόδημον μία, πρὸς Ἀρχύταν δύο, πρὸς Διονύσιον τέτ-ταρες, πρὸς Ἑρμείαν καὶ g) Ἔραστον καὶ Κορίσκον μία, πρὸς Λεωδάμαντα μία, πρὸς Δίωνα μία h), πρὸς Περδίκκαν μία i), πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους δύο. καὶ οὗτος μὲν οὕτως·*
XXXVII. *διαιρεῖ καί τινες. Ἔνιοι δέ, ὧν ἐστι καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, εἰς τριλογίας ἐλκουσι τοὺς διαλόγους. καὶ πρώτην*
μὲν τεθείκασιν ἧς ἡγεῖται Πολιτεία, Τίμαιος, Κριτίας· δευτέ-
62. *ραν Σοφιστής, Πολιτικός, Κρατύλος· τρίτην Νόμοι, Μίνως k)· Ἐπινομὶς· τετάρτην Θεαίτητος, Εὐθύφρων, Ἀπολογία· πέμ-πτην Κρίτων, Φαίδων, Ἐπιστολαί. τὰ δ' ἄλλα καθ' ἓν καὶ ἀτάκτως. ἄρχονται δὲ οἱ μέν, ὡς προείρηται, ἀπὸ τῆς Πολι-τείας· οἱ δ' ἀπὸ Ἀλκιβιάδου τοῦ μείζονος· οἱ δ' ἀπὸ Θεάγους· ἔνιοι δὲ Εὐθύφρονος· ἄλλοι Κλειτοφῶντος· τινὲς Τι-*

f) Ἐπίκουρος — χαίρειν. Spuria videntur Menagio.
g) καὶ. Menag. πρός.
h) πρὸς Δίωνα μία. Edit. Froben. omittit.
i) πρὸς Περδίκκαν μία. Edit. Froben. πρὸς περδίκαν μία. Menag. omittit.
k) Νόμοι, Μίνως. Boeckhius ad Platon. Min. p. 32. corr. Μίνως, Νόμοι.

praesidet Minos sive de lege, civilis; Leges sive de ferendis legibus, civilis; Epinomis sive Coetus nocturnus sive Philosophus, civilis; Epistolae tredecim, morales, quibus praeponebat εὖ πράττειν, Epicurus autem εὖ διάγειν, Cleon vero χαίρειν. Ex his una est ad Aristodemum, ad Archytam duae, ad Dionysium quattuor, ad Hermiam et Erastum et Coriscum una, ad Leodamantem una, ad Dionem una, ad Perdiccam una, ad Dionis necessarios duae. Est autem huiusmodi secundum Thrasylum librorum illius distinctio, cui plerique accedunt. Alii autem, ex quibus et Aristophanes Grammaticus est, in trilogias eius dialogos distribuunt. Et primam quidem ponunt cui praesit Respublica, Timaeus, Critias; secundam, cui Sophista, Politicus, Cratylus. In tertia Leges statuunt, Minoem et Epinomida; in quarta Theaetetum, Euthyphronem, Apologiam; in quinta Critonem, Phaedonem, Epistolas. Caetera singula et sine ordine ponunt. Incipiunt quidam, ut supra diximus, a Republica, alii a maiore Alcibiade, alii autem a Theage, alii ab Euthyphrone, nonnulli a Clitophonte, quidam a Timaeo, alii a

Digitized by Google

μαιον· οἱ δ' ἀπὸ Φαίδρου· ἕτεροι Θεαιτήτου· πολλοὶ δὲ Ἀπολογίαν τὴν ἀρχὴν ποιοῦνται. νοθεύονται δὲ τῶν διαλόγων ὁμολογουμένως Μίδων ἢ Ἱπποτρόφος l), Ἐρυξίας ἢ Ἐρασίστρατος, Ἀλκυών, Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφοι m), Ἀξίοχος, Φαίακες, Δημοδόκος, Χελιδών, Ἑβδόμη, Ἐπιμενίδης· ὧν ἡ Ἀλκυὼν Λεόντιός τινος εἶναι δοκεῖ, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων. Ὀνόμασι δὲ κέχρηται ποικίλοις πρὸς τὸ μὴ εὐσύνοπτον εἶναι τοῖς ἀμαθέσι τὴν πραγματείαν. ἰδιαίτατα μὲν σοφίαν ἡγεῖται εἶναι τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην, ἣν φησι περὶ θεὸν καὶ ψυχὴν σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας σοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν. χρῆται δὲ καὶ ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν. ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Δικυμνίῳ n) φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως·

XXVIII. 63.

l) Ἱπποτρόφος. Fischerus ad hunc vitam editioni IV. Diall. Plat. maiori praemissam p. 60. „Legendum Ἱπποτρόφος e cod. bibl. Caesar. ap. Lambec. lib. VII. p. 4." Legebatur Ἱππόστροφος.

m) Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφοι. Lambecius l. l. corr. Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφος, quod placet.

n) Δικυμνίῳ. Edit. Froben. et Menag. Λυκιμνίῳ. Illud ex cod. Arund. restitui.

Phaedro, alii a Theaeteto: multi ab Apologia incipiunt. Ex his autem dialogis qui Platoni inscribuntur, hi sine ulla controversia adulterini sunt: Midon sive Hippotrophus, Eryxias sive Erasistratus, Alcyon, Acephali sive Sisyphi, Axiochus, Phaeaces, Demodocus, Chelidon, Septima, Epimenides. Ex his Alcyon Leontis cuiusdam esse fertur, ut Phavorinus in quinto Commentariorum refert. Enimvero nominibus usus est variis, ne illius opera imperitis et rudibus conspicua essent. Proprie tamen sapientiam esse arbitratur earum rerum quae intelligentia comprehenduntur et quae vere sunt scientiam, quam ipse ait in dei atque animae a corpore disiunctae cognitione versari. Proprie vero sapientiam etiam philosophiam vocat, appetitionem quandam ac desiderium divinae sapientiae. Communiter apud ipsum sapientia dicitur etiam omnis peritia, ut quum verbi gratia sapientem vocat artificem. Utitur et iisdem saepe nominibus in significandis variis rebus. Ita φαῦλος apud illum etiam pro simplici ponitur, sicut et apud Euripidem in Licymnio de Hercule usurpatur in hunc modum:

Digitized by Google

Φαῦλον, ἄκομψον, καὶ μέγαν ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτραμπόμενον
σοφίαν, λέαχης ἀτρίβωνα o).

64. χρῆται δὲ ὁ Πλάτων ἐνίοτε αὐτῷ καὶ ἐπὶ τοῦ καλοῦ p)· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ. πολλάκις δὲ καὶ διαφέρουσιν ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρῆται. τὴν γοῦν pp) ἰδέαν καὶ εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον. χρῆται δὲ καὶ ταῖς ἐναντίαις φωναῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τὸ χρῶν αἰσθητὸν καὶ ὃν καλεῖ καὶ μὴ ὄν· ὂν μὲν διὰ τὸ γένεσιν αὐτοῦ εἶναι· μὴ ὂν δὲ διὰ τὴν συνεχῆ μεταβολήν. καὶ τὴν ἰδέαν οὔτε κινούμενον οὔτε μένον· καὶ ταὐτὸ καὶ ἓν καὶ πολλά. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ πλειόνων εἰθισται ποιεῖν.

65. ὅσα δὲ ἡ ἐξήγησις τῶν λόγων αὐτοῦ τριπλῆ. πρῶτον μὲν γὰρ q) ἐκδιδάξαι χρὴ ὅ τι ἐστὶν ἕκαστον τῶν λεγομένων· ἔπειτα τίνος ἕνεκα λέλεκται, πότερα κατὰ προηγούμενον ἢ ἐν εἰκόνος μέρει καὶ εἰς δογμάτων κατασκευὴν ἢ εἰς ἔλεγχον τοῦ προσδιαλεγομένου· τὸ δὲ τρίτον εἰ ὀρθῶς λέλεκται. Ἐπεὶ

XXXIX.

o) *Φαῦλον — ἀτρίβωνα.* V. Valckenar. Diatr. Eurip. p. 220 C.
p) *ἐπὶ τοῦ καλοῦ.* Edit. Froben. et Menag. *περὶ τ. κ.* Illud commendant R, Arund. et Stephan. Casaubonus coni. *ἐπὶ τοῦ κακοῦ*, quod probat Menagius. Cf. Ruhnken. ad Timaeum p. 268. sq.
pp) *γοῦν.* Edit. Froben. et Menag. *οὖν.* Illud praeter Stephanum commendat cod. Arund.
q) *γάρ.* Edit. Froben. omittit.

Neglectum, inornatum, atque ut plurimum probum,
Re metientem, non verbis sapientiam,
Sermone nunquam palliato, at simplici.

Utitur eo Plato quandoque et pro pulchro et honesto, aliquando pro parvo. Saepe vero et variis nominibus utitur in eadem significatione. Namque ideam et speciem nominat et genus et exemplar et initium et causam. Utitur et contrariis vocibus ut idem significent. Nam quod sensui subiicitur, et esse et non esse dicit: esse quidem propter generationem, non esse autem propter assiduam mutationem. Ideam itidem appellat quod neque movetur neque manet, idemque et unum esse et multa. Idem vero et in plurimis facere solitus est. Est autem librorum eius triplex expositio. Primo enim docere oportet eorum quae dicuntur unumquodque quid sit: deinde cuius rei gratia dictum sit: utrum principali de causa, an imaginis loco et ad decretorum assertionem, an ad refellendum contra disserentem: tertio vero an recte dictum sit. Verum quoniam ipsius libris et notae

Digitized by Google

δὲ καὶ σημεῖά τινα τοῖς βιβλίοις αὐτῶν παραγέγραπται, περὶ καὶ περὶ τούτων τι εἰπωμεν. Χ λαμβάνεται πρὸς τὰς λέξεις καὶ τὰ σχήματα καὶ ὅλως τὴν Πλατωνικὴν συνήθειαν διπλῆ πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὰ ἀρέσκοντα Πλάτωνι· Χ περιεστιγμένον πρὸς τὰς ἐκλογὰς καλλιγραφίας qq)· διπλῆ περιεστιγμένη πρὸς τὰς ἐνίων διορθώσεις· ὀβελὸς r) περιεστιγμένος πρὸς τὰς εἰκαίους s) ἀθετήσεις· ἀντίσιγμα περιεστιγμένον πρὸς τὰς διττὰς χρήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν γραφῶν· κεραύνιον πρὸς τὴν ἀγωγὴν τῆς φιλοσοφίας· ἀστερίσκος πρὸς τὴν συμφωνίαν τῶν δογμάτων· ὀβελὸς t) πρὸς τὴν ἀθέτησιν. τὰ μὲν σημεῖα ταῦτα καὶ τὰ βιβλία τοσαῦτα· ἅπερ, Ἀντίγονός φησιν ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος, νεωστὶ ἐκδοθέντα u) εἴ τις ἤθελε διαγνῶναι x), μισθὸν ἐτέλει τοῖς κεκτημένοις. Τὰ δὲ ἀρέσκοντα αὐτῷ ταῦτα ἦν. ἀθάνατον ἔλεγε τὴν ψυχὴν καὶ πολλὰ μεταμφιεννυμένην σώματα, ἀρχήν τε ἔχειν ἀριθμητικήν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρικήν· ὡρίζετο δ' αὐτὴν ἰδέαν τοῦ XL. 67.

qq) καλλιγραφίας. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 122.
r) ὀβελός. Edit. Froben. et Menag. cum MS. apud Menag. ὀβολός.
s) εἰκαίους. Edit. Froben. εἰκαίως.
t) ὀβελός. Edit. Froben. et Menag. ὀβολός.
u) ἅπερ — νεωστὶ ἐκδοθέντα. Codd. R et Arund. ἐκδοθέντι, ἃ εἴ τις, quod agnoscit Ambrosius. Non probat Menagius, quem in interpretando secutus sum.
x) διαγνῶναι. Casaubonus coni. ἀναγνῶναι, quod habet R in margine.

quaedam apponuntur, age de his quoque pauca loquamur. X enim litera ad dictiones ac figuras assumitur ac prorsus ad Platonicam consuetudinem; dupla ad decreta opinionesque eius peculiares; X punctis undique notatum ad electiones quasque sententias ornatusque verborum; dupla punctis undique notata ad quorundam emendationes; obelus punctis undique notatus ad ea quae temere improbantur; antisigma punctis undique notatum ad usus duplices scripturaeque translationes; ceraunium ad philosophiae institutionem; asteriscus ad convenientiam decretorum; obelus ad improbationem. Sunt igitur huiusmodi notae et hic librorum numerus: quas quidem notas, ut ait Antigonus Carystius in libro de Zenone, nuper editas si quis cognoscere voluisset, pretii aliquid anumerare debebat iis qui libros Platonis possiderent. Quae vero illi placuerunt, huiusmodi fuerunt. Immortalem esse animam aiebat, et de corporibus ad corpora perpetuis vicibus migrare, eiusque initium constare numeris: corporis principium geometriae item constare ra-

Digitized by Google

πάντῃ διεστῶτος πνεύματος. αὐτοκίνητον δὲ εἶναι καὶ τριμερῆ· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λογιστικὸν y) μέρος περὶ τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι, τὸ δὲ θυμοειδὲς περὶ τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμη-
68. τικὸν περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἧπαρ z) συνίστασθαι. περιέχειν δὲ ἐκ τοῦ μέσου διὰ παντὸς a) κύκλῳ τὸ σῶμα καὶ συνεστάναι ἐκ τῶν στοιχείων, διαιρεθεῖσάν τε κατὰ ἁρμονικὰ διαστήματα δύο κύκλους ποιεῖν συνημμένους, ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον ἑξαχῇ τμηθέντα τοὺς ἅπαντας ἑπτὰ κύκλους ποιεῖν b). καὶ τοῦτον μὲν κατὰ διάμετρον κεῖσθαι ἐπ' ἀριστερὰ ἔσωθεν· τὸν δὲ κατὰ πλευρὰν ἐπὶ τὰ δεξιά. διὸ καὶ κρατεῖν αὐτῶν ἕνα ὄντα· τὸν γὰρ ἕτερον ἔσωθεν διηρῆσθαι. καὶ τὸν μὲν εἶναι ταὐτοῦ, τοὺς δὲ θατέρου· λέγων τὸν μὲν τῆς ψυχῆς κίνησιν εἶναι, τὴν δὲ τοῦ ὅλου καὶ τὰς τῶν πλανωμένων c) φο-
69. ράς. οὕτω δ' ἐχούσης τῆς ἐκ μέσου τομῆς αὐτῇ προσαρμοζομένης πρὸς τὰ ἔσχατα, γινώσκειν τά τε ὄντα καὶ ἐναρμόζειν διὰ τὸ ἔχειν ἐν αὐτῇ τὰ στοιχεῖα κατὰ ἁρμονίαν. καὶ γίνεσθαι δόξαν μὲν κατὰ τὸν θατέρου κύκλον ὀρθουμένου· ἐπι-
XLI. στήμην δὲ κατὰ τὸν ταὐτοῦ. Δύο d) δὲ τῶν πάντων ἀπέφηνεν

y) λογιστικόν. Edit. Froben., Stephan. et cod. Cantabr. λογικόν.
z) τὸ ἧπαρ. Edit. Froben. omittit articulum.
a) διὰ παντός. Edit. Froben. et Menag. διαπαντός.
b) ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον — ποιεῖν. Edit. Froben. omittit.
c) πλανωμένων. Edit. Froben. πλανομένων.
d) δύο. Menag. coni. τριῖς. Sed vide Kuehnium ad h. l. T. II. p. 520.

tione. Definiebat eam ideam esse in omnes partes diffusi spiritus, se ipsam moventem, et esse tripartitam. Rationalem ipsius partem sitam in capite, iram in corde, cupiditatem in umbilico et iecore consistere. Continere item ex medio semper et ubique corpus, atque ex elementis constare: divisamque secundum harmoniae intervalla duos orbes efficere coniunctos. Ex his interiorem orbem in sex alios scissum septem reliquos circulos facere, eumque a media linea ad laevam intrinsecus habere sedem. Alterum vero ad dexteram, ideoque ipsum principatum obtinere quod sit unicus. Alterum quippe interius esse divisum: atque hunc eiusdem, illos alterius esse naturae: affirmans eo quidem motu, qui sit orbis eiusdem naturae, animam, altero vero cum ipsum universum, tum inerrantia quoque sidera moveri. Sic igitur animam a medio divisam cumque extremitatibus copulatam et ea quae sunt cognoscere, et quia in se ipsa elementa habet ad harmoniam temperata, harmonia quadam constare. Ex eo autem orbe, qui alterius est naturae, ad laevam dire-

Digitized by Google

ἀρχάς, θεὸν καὶ ὕλην, ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύειν) καὶ αἴτιον. εἶναι δὲ τὴν ὕλην ἀσχημάτιστον καὶ ἄπειρον f), ἐξ ἧς γίνεσθαι τὰ συγκρίματα. ἀτάκτως δέ ποτε αὐτὴν κινουμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ φησιν εἰς ἕνα συναχθῆναι τόπον, τάξιν ἀταξίας κρείττονα ἡγησαμένου. τραπέσθαι δὲ τὴν οὐσίαν ταύτην 70.
εἰς τέτταρα στοιχεῖα, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν· ἐξ ὧν αὐτόν τε τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γεννᾶσθαι. μόνην δὲ τὴν γῆν ἀμετάβολον εἶναί φησι· νομίζων g) αἰτίαν τὴν τῶν σχημάτων διαφορὰν ἐξ ὧν σύγκειται. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀμοιρεῖν φησιν εἶναι τὰ σχήματα· ἅπαντα γὰρ ἐξ ἑνὸς συγκεῖσθαι τοῦ προμήκους τριγώνου. τῆς δὲ γῆς ἴδιον εἶναι τὸ σχῆμα· πυρὸς μὲν γὰρ εἶναι στοιχεῖον πυραμίδα, ἀέρος τὸ ὀκτάεδρον, ὕδατος τὸ εἰκοσάεδρον, γῆς δὲ κύβον. ὅθεν μήτε γῆν εἰς ταῦτα μεταβάλλειν, μήτε ταῦτα εἰς γῆν. οὐ διακεκρίσθαι δ' εἰς τοὺς 71.
οἰκείους τόπους ἕκαστον, ὅτι ἡ περιφορὰ σφίγγουσα καὶ πρὸς τὸ μέσον συνάγουσα συγκρίνει τὰ μικρά· τὰ δὲ διακρίνει τὰ μεγάλα. διόπερ τὰ εἴδη μεταβάλλοντα καὶ τοὺς τόπους μεταβάλλειν. κόσμον τε εἶναι ἕνα γεννητόν, ἐπειδὴ καὶ αἰσθητός

e) ὃν καὶ νοῦν προσαγορεύει. Menagius pro glossemate habet.
f) ἄπειρον. Menagius coni. ἄποιον.
g) νομίζων. Edit. Froben. et Menag. κομίζων.

cto opinionem gigni; ex illo vero, qui est eiusdem, scientiam exsistere. Duo omnino constituit rerum principia, deum atque materiam. Illum et mentem et causam appellat: esse autem materiam informem et infinitam, ex qua concretiones fieri. Ea quum aliquando temere et inordinate moveretur, a deo ait in locum unum coactam, quod ordinem temeritati praestare censuerit. Porro huiusmodi naturam in quattuor elementa conversam esse, ignem, aquam, aerem, terram; ex quibus mundum ipsum et quae in eo sunt nasci. Solam terram ait immutabilem, causam esse putans figurarum ipsius, ex quibus constet, differentiam. Aliorum quippe figuras eiusdem generis dicit, compositas nimirum omnes ex uno triangulo altera ex parte longiore, terrae vero propriam esse figuram. Ignis enim elementum esse pyramidem, aeris quod octo basibus constet, aquae quod viginti, terrae autem cubum. Quocirca neque terram in ista mutari, neque in terram ista converti. Non autem suis locis discreta esse singula, quod circumferentia constringens et ad medium cogens parva haec componit, eaque quae sunt maiora discernit: atque ideo, quum species mutant, etiam loca mutare.

Digitized by Google

ἐστιν ὑπὸ θεοῦ κατεσκευασμένος· ἔμψυχόν τε εἶναι διὰ τὸ κρεῖττον εἶναι τοῦ ἀψύχου τὸ ἔμψυχον. τοῦτό τε ὑπόκειῶθαι δημιούργημα τοῦ βελτίστου αἰτίου. ἕνα τε αὐτὸν καὶ οὐκ ἄπειρον ἢ) κατεσκευάσθαι), ὅτι καὶ τὸ ὑπόδειγμα ἓν ἦν
72. ἀφ' οὗ αὐτὸν ἐδημιούργησε· σφαιροειδῆ δὲ k) διὰ τὸ καὶ τὸν γεννήσαντα τοιοῦτον ἔχειν σχῆμα. ἐκεῖνον μὲν γὰρ περιέχειν τὰ ἄλλα ζῷα· τοῦτον δὲ τὰ σχήματα πάντων. λεῖον δὲ καὶ οὐδὲν ὄργανον ἔχοντα κύκλῳ διὰ τὸ μηδεμίαν εἶναι χρῆσιν αὐτῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἄφθαρτον διαμένειν l) τὸν κόσμον διὰ τὸ μὴ διαλύεσθαι εἰς τὸν θεόν. καὶ τῆς μὲν ὅλης γενέσεως αἴτιον εἶναι τὸν θεόν, ὅτι πέφυκεν ἀγαθοποιὸν εἶναι τὸ ἀγαθόν. τοῦ δὲ οὐρανοῦ τῆς γενέσεως τὸ ἄριστον m) αἴτιον· τοῦ γὰρ καλλίστου τῶν γεννητῶν τὸ ἄριστον εἶναι τῶν νοητῶν αἴτιον. ὥστε ἐπεὶ τοιοῦτος ὁ θεός, ὅμοιος δὲ τῷ ἀρίστῳ οὐρανὸς, κάλλιστός γε ὤν, οὐθενὶ ἂν ὅμοιος εἴη τῶν γεννητῶν
73. ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ. συνεστάναι δὲ τὸν κόσμον ἐκ πυρός, ὕδατος, ἀέρος, γῆς· ἐκ πυρὸς μέν, ὅπως ὁρατὸς ᾖ· ἐκ γῆς δέ, ὅπως

h) ἄπειρον. Casaubonus corr. ἀπείρους.
i) καταασκευάσθαι. Edit. Froben. κατασκευάσθαι.
k) δέ. Edit. Froben. omittit.
l) διαμένειν. Casaubonus coni. διαμενεῖν.
m) ἄριστον. Codd. Cantabr. et Arund. omittunt.

Mundum unum esse genitum, quandoquidem ita est a deo conditus ut sub sensus cadat: animatumque esse, quod praestantius sit quod animatum est, quam quod caret anima. Huiusmodique opificium deberi optimo opifici, unumque conditum fuisse, non infinitum, quod etiam exemplar ad quod creatus fuerit, unicum sit. Esse autem ad globi similitudinem rotundum, quod conditoris ea quoque figura sit. Illum quippe caeteras continere animantes, hunc autem omnium figuras. Levem itidem et absque ullo toto orbe instrumento, quod huiusmodi nullus sibi usus sit. Immortalem praeterea durare mundum, eo quod non dissolvatur in deum. Ac totius generationis causam esse deum, quod boni sit benefacere suapte natura. Porro caeli generationis auctorem optimum. Eius quippe quod sit in rebus conditis pulcherrimum, eum esse conditorem, quem omnium quae ratione comprehenduntur constet esse praestantissimum. Itaque quoniam huiusmodi deus est, caelum vero praestantissimo illi simile est, quoniam pulcherrimum cernitur, nulli eorum quae genita sunt erit similius quam deo soli. Constare vero mundum ex igne, aqua, aere et terra. Ex igne quidem, ut

Digitized by Google

ὑπερὸς· ἐξ ὕδατος δὲ καὶ ἀέρος, ὅπως ἀνάλογος· αἱ γὰρ τῶν ὑπερῶν δυνάμεις δύο μεσότητων ἀναλογοῦσαι, οὕτω ἂν γενέσθαι τὸ πᾶν ἐξ ἑπάντων δή, ἵνα τέλειός καὶ ἀθάνατός ᾖ. χρόνον τε γενέσθαι εἰκόνα τοῦ ἀϊδίου n) κινητὸν μὲν καὶ μέτρον, πρὸ δὲ τοῦ οὐρανοῦ χρόνον εἶναι. καὶ γὰρ νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ τὰ ἐνιαύτια πάντα χρόνου μέρη εἶναι o). διόπερ ἄνευ τῆς τοῦ κόσμου φύσεως οὐκ εἶναι χρόνον· ἅμα γὰρ ὑπάρχειν αὐτῷ p) καὶ χρόνον εἶναι. πρὸς δὲ χρόνου γένεσιν ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὰ πενταφόρα γενέσθαι· ὅπως δὲ ἑκάστοις τῶν ὠκεῶν ἡ ἀριθμὸς καὶ μετάβαση τὰ ζῶα ἀριθμοῦ, τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ἀνάψαι τὸν θεόν. εἶναι δὲ ὑπὲρ μὲν τὸν τῆς γῆς κύκλον σελήνην, ἐν δὲ τῷ ἐχομένῳ ἥλιον, ἐν δὲ τοῖς ἐπάνω τοὺς πλανήτας. ἕνεκα δὲ πάντων θεὸν τὸ ἐμψύχου φορᾷ δεδέσθαι, ἵνα δὲ ὁ κόσμος τέλεος γενόμενος ὁμοίως τῷ κατὰ ζώου, τὴν τῶν ἄλλων ζώων γενέσθαι φύσιν. ἐπεὶ οὖν ἕνεκα τούτου, καὶ τὸν οὐρανὸν δεῦρο ἔχειν. θεοὺς μὲν οὖν ἔχειν τὸ πολὺ πυρίνους· εἶναι δὲ τοῖα γένη τάδε, πτηνόν, ἔνυδρον, πεζόν· γῆν δὲ πρεσβυτάτην 75.

n) τοῦ ἀϊδίου. Edit. Froben. ἀΐδιόν.
o) καὶ γὰρ νύκτα — μέρη εἶναι. Edit. Froben. omittit.
p) αὐτῷ. Casaubonus et Menagius coni. αὐτόν.

aspectabilis sit; ex terra, ut solidus; ex aqua et aere, ut proportione non vacet. Namque solidorum vis duobus maxime mediis proportionem sumit, ut unum fiat hoc totum; ex omnibus vero, ut perfectus atque immortalis sit. Tempusque sempiterni imaginem fuisse, idque semper manere: caeli autem motum tempus esse. Noctem enim et diem et mensem et huiusmodi caetera esse temporis partes. Idcirco absque mundi natura non constare tempus: simul enim atque conditus fuerit, et tempus illi affuisse. Porro post temporis generationem et solem et lunam et errantia genita. Ut autem horarum manifestus et certus esset numerus, utrisque numeri non essent experres, accendisse solis radios deum. Lunam quidem supra eminentem terrae orbem, solem propius huic orbi, in superioribus vero vaga sidera ferri. Esse prorsus animatum, quia sit animato motui devinctus et alligatus. Ut autem perficeretur hic mundus, essetque similis animanti quod intelligentia comprehenditur, aliorum quoque animalium conditam esse naturam. Quoniam igitur ille habebat, caelum quoque ut haberet operae pretium fuisse. Deos ergo esse ut plurimum igneos. Esse au-

Digitized by Google

μὲν εἶναι τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ θεῶν· γεώδεσθαι δὲ δημιούργημα εἰς πάντα καὶ ἡμέραν ποιεῖν· οὖσαν δ' ἐπὶ τοῦ μέσου κινεῖσθαι περὶ τὸ μέσον. ἐπεὶ δ' αἰτίαι εἰσὶ δύο, τὰ μὲν διὰ νοῦ q) εἶναι, τὰ δ' ἐξ ἀναγκαίας αἰτίας, φησί, λεκτέον. ναῦται δ' εἶναι ἀέρ, πῦρ, γῆ, ὕδωρ· καὶ οὐκ ὄντα μὲν στοιχεῖα καθ' ἁπλότητα, ἀλλὰ δεκτικά. ταῦτα δ' ἐκ τῶν τριγώνων εἶναι συνεστῶτα καὶ διαλύεσθαι εἰς ταῦτα· στοιχεῖα δ' αὐτῶν εἶναι 76. τό τε πρόμηκες τρίγωνον καὶ τὸ ἰσοσκελές· ἀρχὰς μὲν οὖν εἶναι καὶ αἴτια τὰ λεχθέντα δύο r), ὧν παράδειγμα s) τὸν θεὸν καὶ τὴν ὕλην· ἄκρατον ἀνάγκη ἄμορφον εἶναι ὥσπερ καὶ ἐπὶ πάντων ἄλλων δεκτικῶν. αἴτιον δὲ τούτων ἐξ ἀνάγκης εἶναι· δεῖ γάρ πως τὰς ἰδέας γεννᾶν τὰς ἀπολίας, καὶ δὲ ἀνομοιότητα δυνάμεως κινεῖσθαι καὶ κινοῦμενον τὰ γιγνόμενα t) ἐξ αὐτῆς ἀντικινεῖν. ταῦτα δὲ πρὸν μὲν ἀλόγως κινεῖσθαι καὶ ἀτάκτως· ἐπεὶ δὲ ἤρξατο συνιστάναι τὸν κόσμον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων u) ὑπὸ νοῦ θεοῦ συμμέτρως καὶ κεκαγμένως γενέ-

q) *διὰ νοῦν.* Legebatur *διαμόνην.* Emendavit Pet. Petitus apud Menag. obss. T. II. p. 164. ed. Meibom. Confirmat cod. Arund. *διὰ νοῦ* praebens.
r) *δύο.* Menagius obss. p. 97. C. coni. *τρία.*
s) *παράδειγμα.* Menagius obss. p. 97. C. coni. *τὸ παράδειγμα.*
t) *γινόμενα.* Edit. Froben. et Stephan. *κινούμενα.*
u) *ἐνδεχομένων.* Edit. Froben. *ἐκδεχομένων.*

tem et reliqua genera animantium tria, volatile, aquatile, terrestre. Terram esse antiquissimam omnium qui essent in caelo deorum. Fuisse autem conditam, ut diei noctisque tempora et vices variaret. Eam, quum media sit, circa medium moveri. Quoniam vero causae duae sunt, dicendum, inquit, est alia quidem constantiam ac firmitatem esse, alia vero necessaria ex causa creata. Sunt autem ista aer, ignis, terra, aqua, quae subtiliter considerata non sunt illa quidem elementa, sed ad accipiendum apta. Haec autem ex triangulis constare compositis atque in eos ipsos dissolvi. Esse autem ipsorum elementa triangulum altera parte longiorem et aequicrurem. Initia igitur et causas rerum esse duo quae praediximus, quorum exemplar sit deus ac materia. Id vero informe esse necesse est, sicut alia perceptioni accommodata. Horum autem causam ex necessitate esse, quippe quae receptis ideis naturas gignat, ac per potentiae dissimilitudinem moveatur, motuque suo quae gignuntur, ex ea vicissim movere. Porro ista quidem primo tumultuario et inordinate motu agitari: at ubi compoui coeperunt, tum

Digitized by Google

ὑδωρ. ἰδέᾳ μὲν γὰρ πάντων καὶ πρὸ τῆς οὐρανοποιΐας ὄντα τόπους καὶ κόσμον γένεσιν, ἀλλ' οὐ σωμάτων, ἀγνῆ δὲ μόνον καὶ ἀνάκτοτον· ἀκοσμία δὲ ὁ πάντως ἐγίνετο, λαβεῖν καὶ ταύτας τάξιν. ἐξ ἀπείρων δὲ τῶν ὑπαρχόντων σωμάτων γενέσθαι τὸν οὐρανόν· δοκεῖ δ' αὐτῷ τῶν θεῶν ὡς καὶ τὴν ψυχὴν ἀσώματον εἶναι· οὔτε γὰρ μᾶλλόν τα φθορᾶς καὶ πάθους ἀνεπίδεκτον ὑπάρχειν· τὰς δὲ ἰδέας ὑφίστασθαι, καθὰ καὶ προείρηται, αἰτίας τινὰς καὶ ἀρχὰς τοῦ τοιοῦτ' εἶναι τὰ φύσει διευκῦναι. περὶ δὲ ἀγαθῶν ἢ κακῶν τοσαῦτα εἶπεν. τέλος μὲν εἶναι τὴν ἐξομοίωσιν τῷ θεῷ· τὴν δ' ἀρετὴν αὐτάρκειαν μὲν εἶναι πρὸς εὐδαιμονίαν, ὀργάνων δὲ προσδεῖσθαι τῶν περὶ σῶμα πλεονεκτημάτων, ἰσχύος, ὑγιείας, εὐαισθησίας, τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ἐκτὸς οἷον πλούτου καὶ εὐγενείας καὶ δόξης· οὐδὲν δὲ ἧττον εὐδαίμονα ἔσεσθαι τὸν σοφὸν, κἂν ταῦτα μὴ παρῇ· πολιτεύσεσθαί γ) αὖ καὶ γαμήσειν καὶ τοὺς παῖδας τρέφειν· νόμους οὐ παραβήσεσθαι· ἐν δὲ τοῖς ἐνδεχομένοις καὶ νομοθετήσειν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι, ἐὰν μὴ τέλεον ἐξαίρηται ἡ ὁρᾷ τὰ πράγματα ἐν ὑπερβαλλούσῃ δια-

77.

XLII. 78.

x) *διαστῶτα.* Cod. Arund. cum Stephano *συνεστῶτα.*
y) *πολιτεύσεσθαι.* Edit. Froben. *πολιτεύεσθαι.*
z) *ἐξαιρήσεται.* Casaubonus coni. *ἀπαιρήσεται* aut *ἀφαιρήσεται.*

mundum ex rationibus insitis secundum ordinem quendam proportionemque aedificatum esse. Causas enim et ante caeli creationem duas fuisse, et tertiam generationem, eas tamen perobscuras, vestigiaque dilatata et incompacta: easdemque demum perfecto mundo absolvisse ordinem. Ex animalibus vero quae subsisterent corporibus factum esse caelum opinatur, et deum sicut et materiam incorpoream esse: sic enim corruptionis et perturbationis nulla omnino affici. Ideas, sicut supra diximus, causas quasdam atque principia ponit, ut habeamus unde sint quae natura differunt, aequalia, et ipsa aiunt. Enimvero de bonis ac malis ita disserebat. Finem esse deo similem fieri. Virtutem sufficere quidem ad bene beateque vivendum: caeterorum tamen instrumentis indigere corporis bonis, robore, sanitate, integritate sensuum et caeteris id genus: exterioribus item, puta opibus, generis claritate, gloria et huiusmodi caeteris. Ea etsi non affuerint, nihilominus tamen beatum fore sapientem. Accessurum eundem ad rempublicam, uxorem ducturum, leges quoque quibus non praevaricaturum. Futurum insuper patriae suae quantum fieri poterit commodum, legum minime

Digitized by Google

τῆ φορᾷ a) θήμονα εἶναι δὲ καὶ θεοὺς ἐφορᾶν τὰ ἀνθρώπινα καὶ δαίμονας εἶναι. ἔννοιάν τε πάλιν παρεῖναι τὴν ἡμετέραν τοῦ ἐπαινετοῦ καὶ λογικοῦ καὶ χοηταὶ καὶ πρόσφορον καὶ ἁρμόττουσαν· ἅπαν δ' ἐπαινετὸν b) ἔμφυτον εἶναι τῷ
XLIII. λόγῳ τῇ φύσει καὶ ἀμεθοκρυμένου c). Διαλέγεσθαι δὲ καὶ περὶ ἀνομάτων ὀρθότητος· ὥστε καὶ τὴν ἐπιστήμην τοῦ ὀρθῶς ἀποκρίνεσθαι καὶ ἐρωτᾶν πρῶτον, χρεὼν διασώζεσθαι d)
XLIV. ἀστασίαστον χρησόμενον. Ἐν δὲ τοῖς διαλόγοις καὶ τὴν διαστασίαν θεῶν νόμων ἀπελάμβανεν, ὡς ἀγωνιστέον προτρέπων τὰ δίκαια πράττειν, ἵνα μὴ καὶ μάτην ἄκρατον ἀμφὶ ὑπὸ-
30. σχεσιν οἱ πανοῦργοι. ἔθεσι καὶ μυθικοῖς λόγοις ἐπίσης ἀπολήφθη, τοῖς φιλοφρόνως ἐγκαταμίξας καὶ τοιαύτας διηγήσεις, ὅπως διὰ τοῦ ἀδήλου τρόπου σοῦ ἔχειν τὰ μέλη τὸν θάνατον ἀπέχοντας τῶν ἀδυνησίων. καὶ ταῦτα μὲν ἐν αὐτῷ καὶ
XLV. ἀράσαντα. Λέγει δέ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ τὰ ἀγαθὰ τριῶν εἶναι τῶν ἀγαθῶν ἴσως· τὰ μὲν ἐν ψυχῇ τὰ δὲ ἐν σώματι, τὰ δὲ ἐκτός· οἷον ἡ μὲν διανοουμένη καὶ ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ τὰ τοιαῦτα

a) διαφορᾷ. Casaubonus coni. διαφοραῖς.
b) ἅπαντα. Edit. Froben. πάντα.
c) ὁμολογουμένου. Edit. Froben. ὁμολογημένου.
d) διασώζεσθαι. Edit. Froben. διασώζεσθαι.

familem esse existimat administrandae reipublicae rationem. Arbitratur et deos humana cernere atque curare, et daemones esse. Notionemque honesti primus definivit eam quae cum laudabili et rationi consentaneo utilique et decoro et convenientia sit coniuncta: quae simul omnia his esse rebus consequentia, quae naturae consentaneae conveniantiaque sint. Disseruit etiam de recta ratione nominum atque adeo recte respondendi et interrogandi scientiam primus constituit, ipse ea assidue usus. Porro in dialogis institiam divinam legesque arbitratus est, ut ad iusta agendum potentiae parendum esset, ne post mortem poenas improbi luerent. Quocirca eam plerique fabulosam putavere, quod eiusmodi narrationes interdum suis scriptis interseret, ut, quod incertum sit, ita post mortem sic se habere, admoniti mortales iura violare perhorrescant. Atque haec sunt eius placita. Distribuebat autem, ut sit Aristotelis, res in hunc modum. Ex bonis, inquit, quaedam sunt animi, quaedam corporis, alia extrinsecus. Iustitiam, prudentiam, fortitudinem, temperantiam, et cetera id genus in animo ponebat: pulchritudinem autem, bonam corporis habitudinem, sanitatem et quicquid simile in corpore

Digitized by Google

ἐν ψυχῇ· τὴν δὲ φιλίαν καὶ ἡ εὐξία καὶ ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἰσχὺς ἐν σώμασι· οἱ δὲ φίλοι καὶ ἡ τῆς πατρίδος εὐδαιμονία καὶ ὁ πλοῦτος ἐν τοῖς ἐκτὸς τῶν ἀγαθῶν ἄρα τρία εἴδη ἐστί· τὰ μὲν ἐν ψυχῇ, τὰ δ' ἐν σώμασι, τὰ δ' ἐκτός. Τῆς φιλίας τρία XLVI. 81.
εἴδη· ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστι φυσική, ἡ δὲ ἑταιρική, ἡ δὲ ξενική· φυσικὴν μὲν οὖν ταύτην λέγομεν ἣν οἱ γονεῖς πρὸς τὰ ἔκγονα ἔχουσι καὶ οἱ συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους· ταύτην δὲ τελείραστας καὶ τάλλα ζῶα· ἑταιρικὴν δὲ καλοῦμεν τὴν ἀπὸ συνηθείας γινομένην καὶ μηδὲν προσήκουσαν γένει, ἀλλ' οἷον ἡ Πυλάδου πρὸς Ὀρέστην. ἡ δὲ ξενικὴ φιλία ἡ ἀπὸ συντάξεως καὶ δεᾶ γραμμάτων γινομένη πρὸς τοὺς ξένους. τῆς ἄρα φιλίας ἡ μὲν ἐστι φυσική, ἡ δὲ ἑταιρική, ἡ δὲ ξενική· προτεθεῖσα δὲ τις τετάρτην ἐρωτικήν. Τῆς πολι- XLVII.
τείας ἐστὶν εἴδη πέντε· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστι δημοκρατικόν, ἄλλο δὲ ἀριστοκρατικώτερον, τρίτον δὲ ὀλιγαρχικήν, τέταρτον βασιλικόν, πέμπτον τυραννικόν. δημοκρατικὸν μὲν οὖν ἐστιν ἐν αἷς πόλεσι κρατεῖ τὸ πλῆθος καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς νόμους δ' ἑαυτοῦ αἱρεῖται· ἀριστοκρατικὸν δὲ ἐστιν ἐν ᾗ μήθ' οἱ πλούσιοι μήθ' οἱ πένητες μήθ' οἱ ἔνδοξοι ἄρχουσιν, ἀλλ' οἱ ἄριστοι τῆς πόλεως προστατοῦσιν. ὀλιγαρχία δ' ἐστὶν ὅταν 82.

amicos autem et patriae felicitatem atque divitias inter externa numerabat. Bonorum igitur tria esse genera, alia in animo, alia in corpore, alia extrinsecus. Tres item esse amicitiae species, naturalem, socialem atque hospitalem: naturalem, qua parentes liberis afficiuntur cognatique se mutuo diligunt: eam vero in caeteras quoque animantes esse diffusam: socialem, quam sine ullo consanguinitatis vinculo sola consuetudo conciliat, cuiusmodi Pyladis et Orestis fuisse memoratur: hospitalem, qua ex commendatione vel litteris hospitibus coniungimur. Amicitia igitur una est naturalis, alia socialis, alia hospitalis. Addunt plerique quarto loco et amatoriam. Civitatem itidem in species quinque distinxit, aliam popularem, aliam quam optimates exerceant, tertiam quae diffundatur in paucos, regiam quartam, quintam tyrannicam. Popularem rempublicam in eis esse civitatibus in quibus ad imperium multitudinis agitur res eiusque arbitrio magistratus eliguntur et feruntur leges: aristocraticam, ubi neque divites neque pauperes neque nobilitate vel gloria illustres dominantur, verum soli ii qui sunt in civitate optimi, rem administrant: oligarchicam, quando ex censibus

Digitized by Google

ἀπὸ τιμημάτων αἱ ἀρχαὶ αἱρῶντας· ἐλάττους γάρ εἰσιν οἱ πλούσιοι τῶν πενήτων. τῆς δὲ βασιλείας ἡ μὲν κατὰ νόμον, ἡ δὲ κατὰ γένος ἐστίν. ἡ μὲν οὖν ἐν Καρχηδόνι κατὰ νόμον·
83. πολιτικὴ e) γάρ ἐστιν· ἡ δὲ ἐν Λακεδαίμονι καὶ Μακεδονίᾳ κατὰ γένος· ἀπὸ γάρ τινος γένους ποιοῦνται τὴν βασιλείαν. τυραννὶς δέ ἐστιν ἐν ᾗ παραπρουσθέντες ἢ βιασθέντες ὑπό τινος ἄρχονται. τῆς ἄρα πολιτείας ἡ μὲν ἐστι δημοκρατία, ἡ δὲ ἀριστοκρατία, ἡ δὲ ὀλιγαρχία, ἡ δὲ βασιλεία, ἡ δὲ τυραν-
XLVIII. νίς. Τῆς δὲ δικαιοσύνης ἐστὶν εἴδη τρία· ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστι περὶ θεούς, ἡ δὲ περὶ ἀνθρώπους, ἡ δὲ περὶ τοὺς ἀπεχομένους. οἱ μὲν γὰρ θύοντες κατὰ νόμους καὶ τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενοι δῆλον ὅτι περὶ θεοὺς εὐσεβοῦσιν· οἱ δὲ ἀνεῖσα ἀποδιδόντες καὶ παραθήκας δικαιοπραγοῦσι περὶ ἀνθρώπους· οἱ δὲ τῶν μνημείων ἐπιμελούμενοι δῆλον ὅτι περὶ τοὺς ἀπεχομένους. τῆς ἄρα δικαιοσύνης ἡ μὲν πρὸς θεούς ἐστιν, ἡ
XLIX. δὲ πρὸς ἀνθρώπους, ἡ δὲ περὶ f) τοὺς ἀπεχομένους. Τῆς
84. ἐπιστήμης εἴδη ἐστὶ τρία· τὸ μὲν γάρ ἐστι πρακτικόν, τὸ δὲ ποιητικόν, τὸ δὲ θεωρητικόν. ἡ μὲν γὰρ οἰκοδομικὴ καὶ ναυ-

e) πολιτική. Edit. Froben. cum codd. R et Cantabr. πολιτεύ.
f) περί. Menagius coni. πρός.

magistratus eliguntur: sunt enim pauciores pauperibus divites. Regnum bifariam scindi: aliud enim secundum legem, aliud secundum genus esse. Secundum legem constare Carthaginiensium regnum: civile quippe esse: Lacedaemoniorum vero et Macedonum secundum genus: habent enim regni successionem quándam per genus. Tyrannidem dici, quum fraude decepti vel vi adacti cives ab aliquo reguntur. Civilium igitur rerum administratio alia est popularis, alia quam optimates exercent, alia pancorum potentia, alia regnum, alia tyrannis. Iustitiae tria sunt genera: aliud circa deos, alterum circa homines, tertium circa defunctos versari. Nam et qui sacra secundum leges faciunt sacrarumque rerum curam habent, religiosi in deos ac pii sunt: qui vero mutua depositaque restituunt, iusti erga homines sunt: qui autem monumenta curant, tertiam illam iustitiae partem exsequuntur. Iustitia igitur alia erga deos est, alia erga homines, alia erga defunctos. Disciplinae similiter tres esse species: aliam quidem in actione consistere, aliam ex operis effectu constare, tertiam speculationi studere. Nam aedium paviumque structuram ad effectricem illam pertinere: nam

Digitized by Google

πηγικῆς) ποιητικαί εἰσιν· ἔστι γὰρ αὐτῶν ἰδεῖν ἔργον πεποιημένον. πολιτικὴ δὲ καὶ αὐλητικὴ καὶ κιθαριστικὴ καὶ αἱ τοιαῦται πρακτικαί· οὐ γὰρ ἔνεστιν οὐδὲν ἰδεῖν θεατὸν αὐτῶν πεποιημένον, ἀλλὰ πράττουσί τι· ὁ μὲν γὰρ αὐλεῖ καὶ κιθαρίζει, ὁ δὲ πολιτεύεται. ἡ δὲ γεωμετρικὴ καὶ ἁρμονικὴ καὶ ἀστρολογικὴ θεωρητικαί· οὔτε γὰρ πράττουσιν οὔτε ποιοῦσιν οὐδέν· ἀλλ' ὁ μὲν γεωμέτρης θεωρεῖ πῶς πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν αἱ γραμμαί, ὁ δ' ἁρμονικὸς τοὺς φθόγγους, ὁ δ' ἀστρολογικὸς τὰ ἄστρα καὶ τὸν κόσμον. τῶν ἄρα ἐπιστημῶν αἱ μέν εἰσι θεωρητικαί, αἱ δὲ πρακτικαί, αἱ δὲ ποιητικαί. Τῆς ἰατρικῆς ἔστιν εἴδη πέντε· ἡ μὲν φαρμακευτική, L. 85.
ἡ δὲ χειρουργική, ἡ δὲ διαιτητική, ἡ δὲ νοσογνωμονική, ἡ δὲ βοηθητική· ἡ μὲν φαρμακευτικὴ διὰ φαρμάκων ἰᾶται τὰς ἀρρωστίας, ἡ δὲ χειρουργικὴ διὰ τοῦ τέμνειν καὶ καίειν ὑγιάζει, ἡ δὲ διαιτητικὴ διὰ τοῦ διαιτᾶν ἀπαλλάττει τὰς ἀρρωστίας, ἡ δὲ νοσογνωμονικὴ διὰ τοῦ γνῶναι τὸ ἀρρώστημα, ἡ δὲ βοηθητικὴ διὰ τοῦ βοηθῆσαι εἰς τὸ παραχρῆμα ἀπαλλάττει τῆς ἀλγηδόνος. τῆς ἄρα ἰατρικῆς ἡ μέν ἐστι φαρμακευτική, ἡ δὲ χειρουργική, ἡ δὲ διαιτητική, ἡ δὲ νοσογνωμονική, ἡ δὲ βοηθητική. Νόμου διαιρέσεις δύο· ὁ μὲν γὰρ LI. 86.

g) ναυπηγική. Edit. Frohen. ναυτική.

ex illis opus aliquod factum videmus. Politicam vero et tibiarum cantus pulsusque citharae et huiusmodi caetera agendo subesse. Neque enim consummato actu quippiam remanet quod oculis subiectum sit: caeterum in ipso actu vis omnis est. Itaque alius tibiis, alius fidibus canit, alius rempublicam gerit. Porro geometria et musica et astrologia sub intelligentiam cadunt et speculationi tantummodo inserviunt. Neque enim vel agunt vel efficiunt quicquam, sed geometra quidem contemplatur ut sese habeant ad se invicem lineae, musicus sonos, astrologos sidera atque mundum. Disciplinae igitur aliae theoreticae sunt, aliae practicae, aliae effectivae. Medicinae item quinque species esse: aliam quippe dici a medicamentis, aliam chirurgicam, aliam a victu, aliam a perspicientia morborum, aliam ab remediis. Quae a medicamentis dicitur, morbis medicata potione morbis subvenit; chirurgica secando et urendo sanat; quae a victu, sola victus ratione et ordine arcet aegritudines; quae a perspicientia morborum, ex celeri discretione morborum aegris succurrit; quae a remediis, strenuo auxilio doloribus continuo liberat. Medicinae ergo genus unum est quod est in medi-

Digitized by Google

αὐτοῦ γεγραμμένος· ὁ δὲ ἄγραφος ᾧ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι πολιτευόμεθα, γεγραμμένος ἐστίν· ἃ δὲ καλὰ ἔθη γενόμενος οὗτος ἄγραφος καλεῖται· οἷον τὸ μὴ γυμνὸν παρεισιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν μηδὲ γυναικεῖον ἱμάτιον περιβάλλεσθαι· κωλύει γὰρ οὐθεὶς νόμος κωλύειν, ἀλλ' ὅμως οὐ προστίθεται διὰ τὸ ἀγράφῳ νόμῳ h) κωλύεσθαι, τοῦ παρὰ τοῦτο ἐστὶν ὁ μὲν γε-
LII. γραμμένος, ὁ δὲ ἄγραφος. Ὁ λόγος διαιρεῖται εἰς πέντε· ὧν εἷς μέν ἐστιν ὃν οἱ πολιτευόμενοι λέγουσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
87. ἃς καλεῖται πολιτικός· ἕτερα δὲ διαίρεσις λόγου ὧν οἱ ῥήτορες γράφουσιν, εἰς ἐπίδειξίν τε παρασκευάζοντες εἰς ἐγκώμια καὶ ψόγους καὶ κατηγορίας· τὸ δὴ τοιοῦτον εἶδος ἔστι ῥητορικόν· τρίτη δὲ διαίρεσις λόγου ὃν οἱ ἰδιῶται διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους· οὗτος δὴ ὁ τρόπος προσαγορεύεται ἰδιωτικός· ἕτερα δὲ διαίρεσις λόγου ἂν οἱ κατὰ βραχὺ ἐρωτῶντες καὶ ἀποκρινόμενοι ταῖς ἐρωτήσαι διαλέγονται· οὗτος δὲ καλεῖται ὁ λόγος διαλεκτικός. πέμπτη δὲ διαίρεσις λόγου ὃν οἱ τεχνῖται περὶ τῆς ἑαυτῶν διαλέγονται τέχνης· ὃς δὴ καλεῖται τεχνικός. τοῦ λόγου ἄρα τὸ μέν ἐστι πολιτικόν, τὸ δὲ ῥητορικόν, τὸ δὲ ἰδιω-
LIII. 88. τικόν, τὸ δὲ διαλεκτικόν, τὸ δὲ τεχνικόν. Ἡ μουσικὴ εἰς τρία

h) τὸ ἀγράφῳ νόμῳ. Edit. Froben. τὸ τῷ ἀγράφῳ νόμῳ.

camentis, alterum quod chirurgia, tertium quod victus ratione, quartum quod morborum perspicientia, quintum quod remediis continetur. Legis item geminam esse distributionem, alteram scriptam, alteram vero non scriptam, priorem illam esse civilem, qua administramus rempublicam: quae vero citra scripturam constat, eam a natura et usu proficisci, quale est nudum in forum ambulare non debere aut muliebri veste uti. haec enim nulla scripta lege prohibentur: quae tamen non agimus quod lege non scripta vetamur. Lex igitur alia est scripta, alia non scripta. Sermonem seu orationem in quinque dividit. Esse enim eius genus quoddam quo utuntur in concionibus hi qui administrant rempublicam, idque civile appellari; aliud quo utuntur oratores in demonstratione, dum vel laudant vel vituperant vel accusant quempiam: esse vero id genus oratorium; tertium quo privati inter se mutuo colloquuntur, dicique privatum; quartum quo ii qui compendio rogant et respondent, cum his a quibus interrogantur, disputant, vocarique id genus dialecticum: quintum quo artifices, dum de sua arte disserunt, loquuntur, appellarique id artificiosum. Orationis igitur genus aliud civile est, aliud oratorium, aliud privatum, aliud dialecticum,

Digitized by Google

διαιρεῖται· ἔστι γὰρ ἡ μὲν ἐκ τοῦ στόματος μόνου, οἷον ἡ ᾠδή· ἑτέρα δὲ ἐκ τοῦ στόματος καὶ τῶν χειρῶν, οἷον ἡ κιθαριστική· τρίτη ἐκ τῶν χειρῶν μόνων, οἷον κιθαριστική. τῆς ἄρα μουσικῆς ἐστι τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ στόματος μόνον, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τῶν χειρῶν, τὸ δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν. εὐπαιδεύτου δὲ ἡ εὐγένεια εἰς εἴδη τέτταρα· ἓν μὲν ἐὰν ὦσιν LIV.
οἱ πρόγονοι καλοὶ κἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, τοὺς i) ἐκ τούτων γεγονημένους εὐγενεῖς φαμεν εἶναι· ἄλλο δὲ ἐὰν ὦσιν οἱ πρόγονοι δεδοξασμένοι καὶ ἄρχοντες γεγενημένοι, τοὺς ἐκ τούτων ἐνδόξους φαμεν εἶναι· ἄλλο δὲ ἐὰν ὦσιν οἱ πρόγονοι ὀνομαστοί, οἷον ἀπὸ στρατηγίας, ἀπὸ στεφανιτῶν ἀγώνων· καὶ γὰρ τοὺς ἐκ τούτων γεγενημένους εὐγενεῖς προσαγορεύομεν. ἄλλο εἶδος ἐὰν αὐτός τις ᾖ γενναῖος τὴν ψυχὴν καὶ μεγα- 69.
λόψυχος, καὶ τοῦτον πάντη φαμὲν καὶ τῆς γε εὐγενείας αὐτῇ περιοῦσαν· τῇ ἄρα εὐγενείας τὸ μὲν ἀπὸ προγόνων ἔπεισιόν, τὸ δὲ δυνατόν, τὸ δὲ ἐνδόξων, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ k) κατ' ἀρετήν ἐστιν. Τὸ κάλλος διαιρεῖται εἰς τρία· ἓν μὲν γὰρ αὐτοῦ LV.
ἐστιν ὀφθαλμόν, οἷον ἡ ἀπὸ τῆς ὄψεως εὐμορφία· ἄλλο δὲ χρηστικόν, οἷον ὄργανον καὶ οἰκία καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς χρῆ-

i) τοὺς. Menag. ἵνα τοὺς.
k) αὐτοῦ. Edit. Froben. αὐτοῦ.

aliud artificiosum. Musicam in tria secari: quandam enim ore tantum constare, ut cantum; aliam ore simul et manu, ut citharae cantum; tertiam solis manibus perfici, ut quum citharam percutimus. Musicae igitur species alia est quae solo ore utimur, alia qua ore et manibus, alia qua manibus. Nobilitatem quattuor in genera dividi: unum, si qui honestis, bonis iustisque maioribus fuerint nati, eos nobiles esse dicimus; aliud, si quorum maiores dynastae ac principes fuerint, eos nobiles esse dicimus; aliud, si maiores fama sunt celebres et gloria, quam vel ex bellicis rebus praeclare gestis vel ex certaminum coronis reportaverint: namque hos quoque nobiles appellamus; aliud, si quis ipse sit generosus et animi nobilitate excellens, hunc quoque nobilem dicimus. Eaque optima est nobilitas. Nobilitatis ergo genus unum est a maioribus bonis aequisque viris, aliud a dynastia, aliud ab illustribus, aliud a propria honestate profectum. Pulchritudinem item in tria distinguit: aliam quippe esse laudabilem, ut formosam faciem; aliam quoque usui deservire, ut instrumentum et domum aliaque eiusdem ge-

Digitized by Google

μὲν εἶσι καλά· τὰ δὲ πρὸς τέρψιν καὶ ἐπιχειρήματα. ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα πρὸς ὠφέλειάν ἐστι καλά. τοῦ μὲν οὖν κάλλους τὸ μὲν ἔχειν πρὸς ἔπαινον, τὸ δὲ πρὸς τέρψιν, τὸ δὲ πρὸς ὠφέλειαν.

LVI. 90. Ἡ ψυχὴ διαιρεῖται εἰς τρία· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστι λογιστικόν l), τὰ δὲ ἐπιθυμητικόν, τὸ δὲ θυμικόν· τούτων δὲ τὸ μὲν λογιστικόν m) ἐστιν αἴτιον τοῦ βουλεύεσθαι καὶ λογίζεσθαι καὶ διανοεῖσθαι καὶ πάντων τῶν τοιούτων n)· τὸ δ' ἐπιθυμητικὸν μέρος ἐστὶ τῆς ψυχῆς αἴτιον τοῦ ἐπιθυμεῖν φαγεῖν καὶ τοῦ πεπωκέναι καὶ τῶν τοιούτων n)· τὸ δὲ θυμικὸν μέρος αἴτιόν ἐστι τοῦ θαρρεῖν καὶ ἡδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι καὶ ὀργίζεσθαι. τῶν ἄρα ψυχῆς ἐστι τὸ μὲν λογιστικὸν o), τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν, τὸ δὲ

LVII. θυμικόν. Τῆς τελείας ἀρετῆς εἴδη τέτταρα· ἓν μὲν φρόνησις ἓν δὲ p) δικαιοσύνη, τρίτη ἀνδρεία, τετάρτη σωφροσύνη.

91. τούτων ἡ μὲν φρόνησις αἰτία τοῦ πράττειν ὀρθῶς τὰ πράγματα· ἡ δὲ δικαιοσύνη τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις καὶ ταῖς συναλλάγμασι δικαιοπραγεῖν· ἡ δὲ ἀνδρεία τοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ q) φοβεροῖς μὴ ἐξίστασθαι ποιεῖν ἀλλὰ μένειν· ἡ δὲ σωφροσύνη τοῦ κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ὑπὸ r) μηδαμῆς ἡδο-

l) λογιστικόν. Edit. Froben. λογικόν.
m) λογιστικόν. Edit. Froben. λογικόν.
n) τῶν τοιούτων. Menag. τοιούτων πάντων.
o) λογιστικόν. Edit. Froben. λογικόν.
p) ἓν δέ. Edit. Froben. et Menag. ἄλλο.
q) καί. Edit. Froben. omittit.
r) ὑπό. Edit. Froben. ἀπό.

neris, quae praeterquam quod speciosa sunt usibus nostris commoda etiam sunt; tertiam legibus studiisque constare, eamque ad utilitatem pulchram esse. Pulchritudinis igitur pars una ad laudem, altera ad usum, tertia ad utilitatem refertur. Animae tres itidem partes esse, quarum una contineat ratiocinationem, altera cupiditatem, tertia iram. Ex his autem ratiocinationem causam esse consilii, cogitationis, consultationis et huiusmodi reliquorum; cupiditatem esse appetendi cibi vel coitus et similium causam; iram vero confidentiae, voluptatis, doloris et iracundiae auctorem esse. Ergo animae pars una est ratiocinationis particeps, altera cupiditatis, tertia irae. Perfectae consummataeque virtutis esse species quattuor, primam prudentiam, secundam iustitiam, fortitudinem tertiam, quartam temperantiam. Ex his prudentiam ut recte agantur omnia causam esse; iustitiam vero inter consortia et humanae vitae commercia non violandi iuris auctorem; fortitudinem autem, ne inter pericula

Digitized by Google

τῆς δουλεύσεσθαι, ἀλλὰ σωφρονεῖν. τῆς ἀρετῆς ὧραι τὸ μὲν LVIII.
ἐστὶ φρόνησις, ἄλλο δικαιοσύνη, τρίτον ἀνδρεία, τέταρτον σω-
φροσύνη. Ἡ ἀρχὴ διαιρεῖται εἰς μέρη πέντε· ἓν μὲν εἰς τὸ
κατὰ νόμον, ἓν δὲ εἰς τὸ κατὰ φύσιν, ἓν δὲ εἰς τὸ κατὰ
ἔθος, τέταρτον εἰς τὸ κατὰ γένος, πέμπτον δὲ κατὰ βίαν.
οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρχοντες ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐπαι- 92.
ρεθέντες, κατὰ νόμον ἄρχουσιν· οἱ δὲ κατὰ φύσιν, οἱ ἄρρε-
νες, οὐ μόνον ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
ζώοις· ἐπὶ πολὺ γὰρ τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν πανταχοῦ ἄρχει.
ἡ δὲ κατ' ἔθος ἀρχὴ τοιαύτη ἐστίν· εἰσὶν οἱ παιδαγωγοὶ
τῶν παίδων ἄρχουσι καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν φοιτώντων. κατὰ
γένος δὲ ἀρχὴ τοιαύτη τις λέγεται εἶναι· οἱ Λακεδαιμόνιοι
βασιλῆς ἄρχουσιν· ἀπὸ γὰρ γένους τινὸς ἡ βασιλεία καὶ ἐν
Μακεδονίᾳ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἄρχουσι· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἀπὸ
γένους ἡ βασιλεία παραδίδοται. οἱ δὲ βιαζόμενοι ἢ παρανομου-
μένοις) ἄρχουσιν αὐτῶν τῶν πολιτῶν· ἡ τοιαύτη ἀρχὴ
κατὰ βίαν λέγεται εἶναι. τῆς ἀρχῆς ὧραι εἰσὶ τὸ μὲν κατὰ νό-
μον, τὸ δὲ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ κατὰ ἔθος, τὸ δὲ κατὰ γένος, LIX.
τὸ δὲ κατὰ βίαν. Ἡ ῥητορικὴ αὖ) ἕξις ἐστὶν ἐξ ὧν τοὺς μὲν 93.

s) ἐν. Edit. Froben. ἐπὶ.
t) ἢ παρανομουμένοις. Edit. Froben. omittit.
u) τῆς ῥητορικῆς. Edit. Froben. τῆς ῥητορικῆς.

et terrores a fortiter coeptis deficiamus; porro temperantiam ad frenandas cupiditates, ut a nulla voluptate subigamur honestèque vivamus. Virtutis igitur una pars est prudentia, altera iustitia, tertia fortitudo, quarta temperantia. Imperium in quinque genera partitur, legitimum, naturale, aliud consuetudinis, aliud generis, denique violentum. Nam magistratus civitatum si eligantur a civibus, secundum legem imperant; per naturam vero mares ubique non modo inter homines, verum inter alia quoque animalia feminis praesunt; ex consuetudine vero et paedagogi pueris et magistri discipulis imperant; per genus autem, quemadmodum Lacedaemoniorum reges dominantur. Nam ex genere regnum sortiuntur, quomodo et apud Macedones reges imperant: quippe et illic regnum ex genere institutum est. Porro qui coactis per vim ac dolum civibus invitis imperant, ii violenti ac tyranni vocantur. Imperium igitur unum est legitimum, alterum naturale, aliud consuetudinis, aliud generis, aliud violentum. Rhetoricae sex species tradit. Nam quoties ius-

Digitized by Google

πολεμίων παρελθεῖν ἢ συμμαχεῖν πρός τινα, καλεῖται τὸ τοιοῦτον εἶδος προτροπή· ὅταν δὲ αἰτῶσι μὴ πολεμεῖν μηδὲ συμμαχεῖν, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ τοιοῦτον εἶδος ἔστιν ἀποτροπή· τρίτον εἶδος τῆς ῥητορείας ὅταν τις φαύλη ἐξαπατῆσθαι ὑπό τινος καὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον ἀποφαίνῃ· τὸ δὴ τοιοῦτον εἶδος κατηγορία ὀνομάζεται. τέταρτον εἶδος τῆς ῥητορείας ἀπολογία καλεῖται, ὅταν ἀποφαίνῃ αὐτὸν μηδὲν ἀδικοῦντα μήτε ἄλλο ἄτοπον πράττοντα· τὸ δὴ τοιοῦτον ἀπολογίας καλεῖται. πέμπτον εἶδος ῥητορείας ὅταν τις τὸ λέγειν καὶ ἀποφαίνῃ καλὸν πάγκαλον· καὶ δὴ τοιοῦτον εἶδος ἐπαινέσεως ἔστιν εἶδος ὅταν τις ἀποφαίνῃ φαῦλον· τὸ δὴ τοιοῦτον εἶδος καλεῖται ψόγος. τῆς ὅλης ῥητορείας τὸ μὲν ἥμισυ ἐγκώμιόν, τὸ δὲ ψόγος, τὸ δὲ προτροπή, τὸ δὲ ἀποτροπή, τὸ δὲ κατηγορία, τὸ δὲ ἀπολογία. Τὸ ὀρθῶς λέγειν διαιροῦσι μὲν εἰς τέτταρα· ἓν μὲν ἃ δεῖ λέγειν, ἓν δὲ ὅτε δεῖ λέγειν, τρίτον πρὸς οὓς δεῖ λέγειν, τέταρτον δὲ πρὸς τί) λέγειν δεῖ· ἃ μὲν οὖν δεῖ λέγειν, ἃ μέλλει συμφέρειν τῷ λέγοντι καὶ ἀκούσαι· τὸ δὲ ὅσα δεῖ λέγειν, μὴ πολλὰ μηδὲ βλάπτειν ἐκείνους ἐκεῖνα· τὸ δὲ πρὸς οὓς δεῖ λέγειν, ἄν τε πρὸς ἁμαρτάνοντ-

x) τις. Edit. Froben. omittit.
y) πρὸς. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 50.

serit orator bellum suscipere et auxilium contra aliquem ferre, id genus vocatur adhortatio; quum vero quietem agere neque bellare neque opem ferre monuerit, appellatur ea species dehortatio; tertia, quum quis se a quopiam iniuria affectum et complura incommoda perpessum docuerit: eiusmodi vero vocatur accusatio; quarta species defensio dicitur, quum is qui accusatur, se neque violasse ius neque aliud quicquam temere et perperam egisse probarit; quinta deinceps species, quum quis bene et commode dixerit, honestumque ac bonum praedicaverit, eaque laudatio dicitur; sexta deinde, quum turpem ac malum probaverit, et haec vituperatio appellatur. Ergo rhetoricae pars una laudatio dicitur, alia vituperatio, alia adhortatio, alia dehortatio, alia accusatio, alia defensio. Recte dicendi quattuor sunt genera. Primum enim quid dicere oporteat observandum, secundo quam multa dicere, tertio ad quos, quarto quando sit dicendum. Ea igitur oportet dicere quae utilia futura sint et dicenti et auditori; quae dicere conveniat, ea sunt ut neque nimis multa neque paucissima quam satis est dicantur; quibus autem dici oporteat, ut si quidem ad [peccantes]

Digitized by Google

σους [ἁμαρτάνοντας] a) δικαίως ἁμαρτάνοντάς δὴ τοὺς λόγους διαλέγεσθαι οἷς πρεσβυτέροις, ἐν τε πρὸς νεωτέρους ἁρμόττοντας a) δεῖ λέγεσθαι οἷς νεωτέροις· πρῶτα δὲ λέγειν ἐστὶν μᾶλλον πρεσβύτερα, μᾶλλον ὕστερα· εἰ δὲ μή, διαφθείρεσθαι καὶ κακῶς b). ἔμοιγε. Ἦ, εὐεργεσία διαφέρει εἰς εὐπορίαν c) ἢ χρήμασιν ἢ σώμασιν ἢ καὶ ἐπιστήμαις ἢ τοῖς λόγοις; τοῦτο μὲν οὖν χρήμασιν, ὅταν δεομένῳ παραβοηθῇ τις εἰς χρείαν λόγῳ εὐπορῆσαι a)· τοῖς δὲ σώμασιν οἱ παῖδων ἐπὶ λήλους d), ὅταν παρακινήμενος τυπτομένου παραβοηθῶσιν, οἱ δὲ παιδευόντες καὶ ἰατρεύοντες καὶ διδάσκοντες εἰσιόντα τινὰ 96. οὗτοι τοῖς ἐπιστήμαις εὐεργετοῦσιν· ὅταν δ' εἰσέλθωσιν εἰς δικαστήριον ἄλλος ὑπὲρ ἄλλου βοηθὸς καὶ λόγῳ καὶ ἀπραξίᾳ εἴπῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, οὗτος δὴ λόγῳ εὐεργετεῖ. τρία ἄρα εὐεργεσίας ἡ μὲν ἐστι διὰ χρημάτων, ἡ δὲ διὰ σωμάτων, ἡ δὲ διὰ ἐπιστημῶν, τετάρτη διὰ λόγων. διαιρεῖσθαι τὸ τέλος LXI. τῶν πραγμάτων εἰς τέτταρα εἴδη· ἓν μὲν καὶ νόμου κέλευσις τὰ πράγματα λαμβάνει, ὅταν ψήφισμα γένηται καὶ νεῖμῃ ἃ

a) [ἁμαρτάνοντας]. Heller. Obss. Crit. II. 9. p. 93. sq. coni. ἁμαρτῇ ὄντας. Vere Menagius: „Vox ἁμ, locum hic non habet, quare delenda. Scripsit aut ex vetere Regionti ἁρμόττοντας, quae hanc librarii negligentia migravit."

a) ἁρμόττοντας. Edit. Froben. ἁρμόττοντα.

b) κακῶς. Menag. οὐκ ὀρθῶς.

c) εὐπορῆσαι. Casaubonus coni. εὐπορήσας.

d) ἄλλους. Menag. ἄλλον.

seniores dicendum sit, verba illi aetati congrua loquamur: sin vero ad iuniores verba facienda sint, ut cum iuvenibus decet dicamus; quando vero dicendum, ut neque prius neque posterius quam ratio exigit, dicatur. Alioqui profecto vitium non effugiet, qui secus facit. Beneficentia quadrifariam dividitur: aut enim pecuniis, aut corporibus, aut disciplinis, aut verbis beneficium praestari. Pecuniis quidem beneficium constat, quum quis egenos, ut inopia liberentur, pecuniis iuvat. Corporibus vero alios benefaciunt, quum vapulantibus advenientes opitulantur. Porro qui eruditi vel medicinae arte subveniunt vel boni aliquid docent, hi disciplinis benefaciunt. At quum in iudicium quispiam ingressus pro amico dixerit, eumque aequa oratione adiuverit, hic beneficentiae munus verbis explevit. Beneficentia ergo alia est quae pecuniis, alia quae corporibus, alia quae disciplina, quarta quae verbis prodest. Finem itidem rerum quadripartitum facit. Nam res aut secundum leges finem

νόμος τέλειος· κατὰ φύσιν δὲ τέλος τὰ πράγματα λαμβάνει, ἢ τε ἡμέρα καὶ ὁ ἐνιαυτὸς καὶ αἱ ὧραι. κατὰ τέχνην δὲ τέλος τὰ πράγματα λαμβάνει, οἷον ἡ οἰκοδομική· οἰκίαν γὰρ τεῖ
97. ἐπιτελεῖ· καὶ ἡ ναυπηγική· πλοῖα γάρ. κατὰ τύχην δὲ γίνεται τοῖς πράγμασι τέλος, ὅταν ἄλλως καὶ μὴ ὡς ὑπολαμβάνουσι ἀποβαίνῃ. τοῦ τέλους ἄρα τῶν πραγμάτων τὸ μὲν κατὰ νόμον, τὸ δὲ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ κατὰ τέχνην, τὸ δὲ κατὰ
LXII. τύχην ἐστίν. δι' δύναμις διαιρεῖται εἰς τέτταρα εἴδη· ἓν μὲν ὃ δυνάμεθα τῇ διανοίᾳ λογίζεσθαι) καὶ ὑπονοεῖν· ἕτερον δὲ τῷ σώματι, οἷον πορεύεσθαι καὶ διδόναι καὶ λαμβάνειν καὶ τὰ τοιαῦτα· τρίτον ὃ δυνάμεθα πλήθει στρατιωτῶν καὶ χρημάτων, ὅθεν καλεῖται πολλὴν δύναμιν ἔχων βασιλεύς· τετάρτη δὲ δουλείας δυνάμεως πάσχειν καὶ εὖ ποιεῖν f) καὶ καλῶς· οἷον ἀρμοστεῖν καὶ παιδεύεσθαι δυνάμεθα καὶ ὑγιεῖς γίνεσθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. τῆς ἄρα δυνάμεως ἡ μέν ἐστιν ἐν διανοίᾳ, ἡ δ' ἐν τῷ σώματι, ἡ δ' ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ
LXIII. χρήμασιν, ἡ δ' ἐν τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν. Τῆς φιλανθρωπίας
98. ἐστὶν εἴδη τρία· ἓν μὲν ὅταν τῆς προσηγορίας g) γινόμενον,

e) ὃ δυνάμεθα τῇ διανοίᾳ λογίζεσθαι. Menagius coni. ὃ δυνάμεθα τῇ διανοίᾳ, οἷς λογίζεσθαι.
f) εὖ ποιεῖν. Menagius coni. πρωτεῖν εὖ.
g) προσηγορίας. H. Stephanus coni. εὐπροσηγορίας.

accipiunt, ut quum decretum aliquod lege firmetur et impletur; aut secundum naturam finis rebus accedit, ut dies et annus et anni tempora; aut secundum artem finis rei imponitur, ut arti aedificandarum domuum: etenim domum perficit quis: et arti aedificandarum navium: naves enim aedificat. Aut fortuito finis contingit, ut quum secus ac putabamus et praeter opinionem aliquid accidit. Aut igitur legitimus est rerum finis, aut naturalis, aut arte constat, aut fortuna. Potentiam identidem quattuor in species dividit: unam quippe esse qua cogitare animo et opinari possumus; alteram qua corpore valemus, ut proficisci et accipere et dare et caetera id genus; tertiam qua vel pecuniarum copia vel multitudine militum potentes dicimus: unde et multum posse dicitur rex; quartam potentiae distributionem qua facere ac pati bene et male possumus. Nam et infirmari possumus et erudiri et convalescere et huiusmodi omnia. Prima itaque potentiae species constat animo, secunda corpore, tertia exercitu atque pecuniis, quarta in faciendo et patiendo. Humanitatem triplicem inducit: quandam enim compellatione

Digitized by Google

οἷον ἐν οἷς τινες τὸν ἐντυγχάνοντα πάντα προσαγορεύουσι καὶ τὴν δεξιὰν ἐμβάλλοντες χαιρετίζουσιν· ἄλλο εἶδος ὅταν τις βαρθητικὸς ἢ παντὶ τῷ ἀντυχοῦντι· ἕτερον εἶδός ἐστι καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἐν ᾧ τινες φιλοδεικτικοὶ εἰσι. τῆς ἅμα φιλανθρωπίας τὸ μέν ἐστι διὰ τοῦ προσαγορεύειν, τὸ δὲ διὰ τοῦ ἐπουργετεῖν, τὸ δὲ διὰ τοῦ ἑστιᾶν καὶ φιλοσυνουσιάζειν. Ἡ LXIV. εὐδαιμονία διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη· ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστιν εὐβουλία, ἡ δὲ εὐαισθησία καὶ ὑγεία τοῦ σώματος, τρίτον εὐτυχία ἐν ταῖς πράξεσι, τέταρτον εὐδοξία παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, πέμπτον εὐπορία χρημάτων καὶ τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων. ἡ μὲν εὐβουλία γίνεται ἐκ παιδείας καὶ ἐκ τοῦ πολ- 29.
λοῦ ἔμπειρον γενέσθαι· ἡ δὲ εὐαισθησία ἐκ τῶν τοῦ σώματος μελῶν i)· οἷον ἐάν τις ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούῃ καὶ τῇ ῥινὶ καὶ τῷ στόματι αἰσθάνηται ὧν δεῖ αἰσθάνεσθαι· τὸ δὴ τοιοῦτον εὐαισθησία. ἡ δὲ εὐτυχία, ὅταν ἐφ' ἃ σκοπεῖ πράξῃ πως· ὀρθὸν k) ἃ δεῖ πράττειν τὸν σπουδαῖον· εὐδοξία δ' ἐστὶν ὅταν τις εὖ ἀκούῃ· εὐπορία δ' ἐστὶν ὅταν τις πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ χρήσεις ῥᾳδίως ἔχῃ ὥστε καὶ l) φίλους

h) *ἐστι.* Edit. Fraben. omittit.
i) *μελῶν.* Edit. Froben. cum cod. Cantabr. *μερῶν.*
k) *πως· ὀρθόν.* Rossius l. l. §. XIX. p. 49. cum. *πως ὀρθῶν.*
l) *καὶ.* Edit. Froben. omittit.

fieri, ut quum forte obvium quemque humaniter quis salutat et dextram porrigens comiter excipit; aliam esse eius speciem, quum quis affliotis opem libenter impendit; tertium eius genus, quo convivia inter se homines celebrant. Aut igitur salutationis officio, aut ope et auxilio, aut convivio frequentique congressu constat humanitas. Felicitatem in quinque partes dividit: primam eius partem esse bene consulere; secundam sensibus et bona valetudine corporis vigere; tertiam in rebus gerendis fortunatum esse; quartam gloria et auctoritate apud homines excellere; quintam pecuniis rebusque caeteris ad omnes usus vitae affluere. Sanam consultationem ex eruditione multarumque rerum peritia et experimento contingere; sensuum integritatem ex corporis membris accidere, ut si quis cernit oculis, audit auribus, narium praeterea et oris sensu valet ubi opus est; prosperitatem rerum esse, quum quis quod agere intendit, recte egerit ut decet strenuum virum; bonam opinionem, quum quis bene audit; rerum affluentiam, quum cui ad vitae usus ita suppetit pecuniarum copia, ut et amicos fovere beneficio et publica munera ambitiose et splendide admi-

Digitized by Google

τὸ πολίτην καὶ φιλόπατριν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων ἀπολιτεύσασθαι. ἐν δὲ ὑπάρχει ταῦτα πάντα m); οὗτός ἐστιν εὐδαίμων τελέως. τῆς μὲν οὖν εὐδαιμονίας ἐστὶ τὸ μὲν εὐβουλία, τὸ δὲ εὐαισθησία, τὸ δὲ ὑγεία τοῦ σώματος, τὸ δὲ εὐτυχία, τὸ δὲ εὐδοξία,
LXV. τὸ δὲ εὐπορία. Αἱ τέχναι εἰς τρία διαιροῦνται· ἡ μὲν πρώ-
100. τη, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη. πρώτη μὲν οὖν ἡ μεταλλευτικὴ καὶ ὑλοτομική· παρασκευαστικαὶ γάρ εἰσιν· ἡ δὲ χαλκευτικὴ καὶ ἡ τεκτονικὴ μεταποιητικαὶ εἰσιν· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ σιδήρου ἡ χαλκευτικὴ ὅπλα ποιεῖ, ἡ δὲ τεκτονικὴ ἐκ τῶν ξύλων ἀξόνας καὶ λύρας. ἡ δὲ χρηστική, οἷον ἱππική, τοῖς χαλινοῖς χρῆται· ἡ πολεμικὴ τοῖς ὅπλοις· ἡ μουσικὴ τοῖς αὐλοῖς καὶ τῇ λύρᾳ. τῆς τέχνης n) ἄρα τρία εἴδη ἐστί· τὸ μέν τι
LXVI. πρῶτον o), τὸ δέ τι δεύτερον, τὸ δέ τι τρίτον. Τὸ ἀγαθὸν
101. εἰς τέτταρα γένη διαιρεῖται· ὧν μέν ἐν λέγομεν εἶναι τὸν τὴν ἀρετὴν ἔχοντα ἰδίᾳ ἀγαθόν· ἄλλο δὲ αὐτὸ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην λέγομεν ἀγαθὸν εἶναι· τρίτον δέ, οἷον σιτία καὶ γυμνάσια καὶ τὰ πρόσφορα καὶ φάρμακα· τέταρτον δὲ φαμὲν εἶναι ἀγαθόν, οἷον αὐλητικὴν καὶ ὑποκριτικὴν καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀγαθοῦ ἄρα τέτταρα εἴδη ἐστί· τὸ μὲν τὸ τὴν ἀρετὴν

m) ταῦτα πάντα. Edit. Froben. πάντα omittit. Menag. πάντα ταῦτα.
n) τῆς τέχνης. Edit. Froben. articulum omittit.
o) πρῶτον. Edit. Froben. πρότερον.

nistrare valeat: Porro cui haec suppetant omnia, eum perfecte felicem ac beatum esse. Felicitatis igitur una quidem pars est prudens consilium, altera sensuum integritas, tertia corporis valetudo, quarta rerum prosperitas, quinta bona opinio, sexta rerum affluentia. Artes tripartiam dividit, quarum alia prima, alia secunda, alia tertia est. Prima in tractatione metallorum lignisque caedendis constat: materiam enim praebent; secunda, ars aerarii et fabri, quae ex his conficiat aliquid: nam ex ferro aerarius arma fabricat, ex lignis faber tibias et lyras; tertia in usu earum rerum est, siquidem equestris ars frenis utitur, armis bellica, musica tibiis et lyra. Artis igitur tres species sunt, prima, secunda, tertia. Bonum in quattuor genera dividitur, quorum unum dicimus esse, quum quis virtute praeditus proprie bonus sit; aliud vero virtutem ipsam iam et iustitiam nominamus; tertium veluti cibos, commodas exercitationes ac medicamenta; quartum bonum dicimus aulocedorum histrionumque artem et reliqua eiusdem generis. Boni igitur quattuor species sunt: una virtute praeditum esse, altera vir-

Digitized by Google

ἄρα, δεύτερα δὲ σώματι ὑγίεια, πρώτου δὲ κάλλει εὐεξία καὶ εὐρυθμία καὶ εὐμορφία, τέταρτον δὲ εὐχρωσία καὶ εὔσχημοσύνη· ἀγαθὸν δέ φαμεν εἶναι. Τῶν δὲ κακῶν τὰ μὲν ἀεὶ κακὰ, τὰ δὲ ἀγαθά ρ), τὰ δὲ οὐδέτερα· τοιοῦτον κακὸν μὲν ἀφροσύνη, τὰ δυνάμενα βλάπτειν ἀεί, οἷον ἀκρασίαν q) καὶ ἀφροσύνην καὶ κακίαν καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ δὲ τοῦτο, ἀμυντικὰ ἀγαθά ἐστιν· καὶ δὲ ἐνίοτε μὲν ὠφελεῖν, ἐνίοτε δὲ βλάπτειν, οἷον τὸ σωφρονεῖν καὶ τὸ καθεύδειν καὶ ἐσθίειν· ἢ ὅλως μήτε ὠφελοῦσα μήτε βλάπτοντα, δυνάμενα. τοιαῦτα γοῦν οὔτε ἀγαθὰ οὔτε κακά ἐστι. πῶν ἄρα ὄντων τὰ μὲν ἀγαθά, τὰ δὲ κακά, τὰ δὲ οὐδέτερα τούτων. Διὸ νόμοις διαφέρειν εἰς τρία· ὧν μὲν ἕνα LXVII. 102. εἶναι οἱ νόμοι σπουδαίους, εὐεφόδιον φαμὲν εἶναι· ἕτερον δὲ LXVIII. 103. ἐὰν τοῖς κειμένοις νόμοις ὀρθῶσιν οἱ πολῖται, καὶ νοῦν φαμεν εὐνομίαν εἶναι· τρίτον δὲ ἐὰν μὴ ὄντων τῶν νόμων κατὰ τὴν καὶ ἐπιτηδεύματα χρηστῶς παιδευώντων, καὶ τοῦτο εὐνομίαν πλεοναχοῦ λέγομεν s). τῆς εὐνομίας ἄρα ἓν μέν ἐστι τάξις σπουδαίους εἶναι· ἄλλο δὲ ἐὰν τοῖς οὖσι νόμοις ἐμμένωσιν· τρίτον δὲ ἐὰν ἔθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασι χρηστοῖς ἐπο-

p) ἀγαθά. Edit. Froben. cum cod. Arund. καλά.
q) ἀκρασίαν. Edit. Froben. cum cod. Arund. ἀκρασίαν.
r) τρίτον δὲ — προσαγορεύομεν. Edit. Froben. omittit.
s) τῆς εὐνομίας ἄρα — ἐμμένωσι. Edit. Froben. omittit.

tus ipsa, tertia cibi et commodae exercitationes, quarta tibiis canendi peritia et histrionica. Eorum quae sunt quaedam dicimus mala, quaedam bona, alia neutra. Et his mala dicimus quae semper nocere possunt, ut intemperantia, dementia, iniquitas et huiusmodi; bona, quae his contraria sunt; alia quae interdum prodesse, interdum obesse possunt; eiusmodi sunt ambulatio, sessio cibique perceptio, quae omnino neque prodesse possunt, neque obesse: ea igitur neque bona esse neque mala. Eorum ergo quae sunt alia sunt bona, alia mala, alia neutra. Bonarum constitutio legum in tria dividitur. Primum, si sint leges praeclarae et graves bonarum constitutionem legum dicimus; secundum, si cives eas leges quae latae sunt omni studio observent, hoc quoque bonarum constitutionem legum vocamus; tertium, si quum leges nullae sint, secundum consuetudines ac studia quorumlibet bene respublica administretur, id quoque bonarum constitutionem legum vocamus. Est igitur primae partis eiusce moderationis, ut sint leges bonae; secundae, ut iuxta illas mutentur; tertiae, ut praeclaris consuetudinibus

διατάσσονται. διαιροῦνται δ' ὧσαύτως καὶ τὰ ἐναντία· οἷον ὧν μὲν ἔστιν ἴδιον εἶναι αἱ νόμοι μοχθηρὰ καὶ πρὸς ξένους καὶ πρὸς πολίτας
104. ἄτοπον δὲ ἴδιον τούτῳ ὑπάρχουσι μὴ πείθονται· ἄλλα δὲ ἴδιον οἷον μηδεὶς ᾖ νόμος. τῆς ἄρα ἀνομίας ὧν μὲν ἔστι καὶ μοχθηρούς εἶναι κοινὸν νόμους· ἄλλα δὲ ἴδιον τοῖς οὖσι μὴ πείθονται· τρι-
LXIX. τον ἴδιον μηδεὶς ᾖ νόμος. Τὰ ἐναντία διαιροῦνται εἰς τρία· οἷον ἀγαθὰ κακοῖς ἐναντία φαμὲν εἶναι, οἷς τὴν δικαιοσύνην τῇ ἀδικίᾳ καὶ τὴν φρόνησιν τῇ ἀφροσύνῃ καὶ τὰ τοιαῦτα. κακὰ δὲ κακοῖς ἐναντία ἐστίν, οἷον ἀσωτία τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ τὸ ἀδίκως στρεβλοῦσθαι τῷ δικαίως στρεβλοῦσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα κακὰ κακοῖς ἐναντία ἐστί[t]. τὸ δὲ βαρὺ τῷ κούφῳ καὶ τὸ ταχὺ τῷ βραδεῖ καὶ τὸ μέλαν τῷ λευκῷ, οἷς οὐδέτερα
105. οὐδετέροις ἐναντία ἐστί. κακὸν ἐναντίον ἄρα ἐστὶ μὲν οὐκ ἀγαθὸν κακοῖς ἐναντία ἐστί· τὰ δὲ οὔτε κακὰ κακοῖς· τὰ δὲ οὔτε οὐδε-
LXX. τέροις οὐδέτερα. Τῶν ἀγαθῶν γένη ἐστὶ τρία· τὰ μὲν γάρ ἐστιν ἕξεις, τὰ δὲ μεθεκτικά, τὰ δὲ ὑπαρκτά. τὰ μὲν οὖν ἕξεις ἔστιν ὅσα ἐνδέχεται ἕξεις εἶναι, οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑγίεια· μεθεκτὰ δὲ ὅσα ἔχειν μὲν μὴ ἐνδέχεται, μετασχεῖν δὲ οὐκοῦν

t) καὶ τὰ τοιαῦτα — ἐναντία ἐστί. Post haec apud Stephanum sequuntur haecce: τὰ δὲ οἷς οὐδέτερα οὐδέτερα, οἷον τὸ πέντεσθαι τῷ πλουτεῖν. ἑκάτερον γὰρ τῶν αὐτὸ οὔτ' ἀγαθὸν οὔτε κακόν· ἐναντία δὲ ὅμως.

u) ἐστί. Edit. Froben. εἰσί.

studiisque res publica administretur. Contraria huic laudabili legum moderationi iniquitas in tria itidem scinditur. Primum ex his est, si sint leges latae peregrinis et civibus noxiae; alterum, si his quae sunt minime obtemperetur; tertium, si nulla omnino sit lex. Ergo sine legibus esse uno modo est, quum pravae sunt leges; alio, si latis legibus cives non obtemperant; tertio, si nulla lex obtinet. Contraria trifariam ita dividuntur, quemadmodum bona malis contraria dicimus, ut institiam iniustitiae, prudentiam imprudentiae et huiusmodi caetera. Mala autem malis contraria, ut prodigalitas illiberalitati et iniusta poena iustae poenae et caetera id genus mala malis contraria sunt. Porro levia gravibus, tardis velocia et nigra candidis ut neutris neutra contraria sunt. Contrariorum igitur partim ut bona malis contraria sunt, partim ut mala malis, partim ut neutra neutris contraria dicuntur. Bonorum tria sunt genera: alia enim ex his haberi, alia participari possunt, alia stabilia sunt. Prima illa sunt quae haberi possunt, ut institia et ca-

Digitized by Google

ἐπιδέχεται, οἷον αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἔχειν μὲν αὐτὸ ἐνδέχεται, μετασχεῖν δὲ αὐτοῦ ἐνδέχεται· ὑπάρχειν δὲ ὅσα μήτε μετασχεῖν μήτε ἔχειν ἐνδέχεται, ὑπάρχειν δὲ δεῖ· οἷον τὸ σπουδαῖον εἶναι καὶ δίκαιον εἶναι ἀγαθόν ἐστι. καὶ ταῦτα οὔτε ἔχειν οὔτε μετασχεῖν ἐστιν, ἀλλὰ ὑπάρχειν δεῖ τὸ σπουδαῖον εἶναι καὶ δίκαιον εἶναι. τῶν ἀγαθῶν ἄρα τὰ μὲν ἕξεων ἐστὶ πρακτά, τὰ δὲ ὑπαρκτά. Ἡ συμβουλία διαιρεῖται εἰς τρία· ἔστι γὰρ αὐτῆς ἡ μὲν ἐκ τῶν παροιχομένων χρόνων λαμβανομένη, ἡ δὲ ἐκ τῶν μελλόντων, ἡ δὲ ἐκ τῶν ἐνεστώτων. τὰ μὲν οὖν ἐκ τῶν παροιχομένων παραδείγματα, οἷον τί ἔπαθον Λακεδαιμόνιοι πιστεύσαντες· τὰ δὲ ἐκ τῶν παρόντων, οἷον ἀκροκαλίαν στίφη ἀόπλων, δηλονὸτι ἀνθρώπους, σῖτον ὀλίγον· τὰ δὲ ἐκ τῶν μελλόντων, οἷον ταῖς ὑπονοίαις μὴ ἀδεῶς τῆς πρεσβείας, ὅπως μὴ ἄδοξος ἡ Ἑλλὰς γένηται. τῆς ἄρα συμβουλίας τὰ μὲν ἐστιν ἐκ τῶν παροιχομένων, τὰ δὲ ἐκ τῶν παρόντων, τὰ δ' ἐκ τῶν μελλόντων. Ἡ φωνὴ θυατὸν εἶναι φαμὲν· ἔστι μὲν αὐτῶν ἔμψυχον, ἔστι δὲ ἄψυχον. ἔμψυχον μὲν ἡ τῶν ζώων φωνή, ἄψυχον δὲ φθόγγος καὶ ἦχος τῆς ἐμψύχου φωνῆς· ἡ μέν ἐστιν ἐγγράμματος, ἡ δὲ

LXXI. 106.

LXXII. 107.

x) ἀγαθόν ἐστι — δίκαιον εἶναι. Edit. Froben. omittit.

nitas; secunda, quae haberi quidem nequeunt, eorum tamen participes esse possumus, ut bonum ipsum habere quidem non possumus, possumus tamen eius participes esse; stabilia vero, quae neque participationem admittunt, neque haberi possunt, sed esse oportet, ut probum esse et iustum esse bonum est. Ea vero neque habere neque his participare licet, sed stabile esse oportet, quod dicimus bonum esse et iustum esse. Bonorum igitur alia sunt quae habere possumus, aliis participare, alia sunt stabilia. Consilium itidem tripartitum est: aliud quippe a praeterito, aliud a futuro, aliud a praesenti tempore sumitur. Praeteritum tempus exempla suppeditat, veluti quid passi sint Lacedaemonii fidem habentes; praesens autem rem ipsam quae in manibus est considerare monet, puta imbecilles muros, homines timidos, annonae caritatem. Futurum prospicere suadet, ut si non esse violandas dicimus suspicione legationes, ne Graecia gloriam honestatis amittat. Consilia igitur capiuntur alia ex praeteritis, alia ex praesentibus, alia ex futuris. Vox in duo dividitur: est enim animata alia, alia inanimata. Animata quidem animantium, inanimata vero sonorum atque crepitum. Porro animata bi-

Digitized by Google

ἀγράμματος. ἐγγράμματος μὲν ἡ τῶν ἀνθρώπων, ἀγράμματος δὲ ἡ τῶν ζώων. τῇ ἄρα φωνῇ ἡ μὲν ἔμψυχος, ἡ δὲ
LXXIII. ἄψυχος. Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστι μεριστά, τὰ δὲ ἀμέριστα. τούτων δὲ τῶν μεριστῶν τὰ μὲν ὁμοιομερῆ, τὰ δὲ ἀνομοιομερῆ. ἀμερῆ μὲν οὖν ἐστιν ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν μηδὲ ἔν τινος σύγκειται, οἷον ἥ τε μονὰς καὶ ἡ στιγμὴ καὶ ὁ φθόγγος· μεριστὰ δὲ ὅσα ἐκ τινος σύγκειται, οἷον αἵ τε συλλαβαὶ καὶ
108. συμφωνίαι καὶ ζῶα καὶ ὕδωρ καὶ χρυσός. καὶ ὁμοιομερῆ μέν ἐστι ὅσα ἐξ ὁμοίων σύγκειται καὶ μηδὲν διαφέρει τὸ ὅλον τοῦ μέρους εἰ μὴ τῷ πλήθει· οἷον τὸ ὕδωρ καὶ τὸ χρυσίον καὶ πᾶν τὸ χυτὸν καὶ τὸ τοιοῦτον γ). ἀνομοιομερῆ δέ ἐστι ὅσα ἐξ ἀνομοίων μερῶν σύγκειται, οἷον οἰκία καὶ τὰ τοιαῦτα. τῶν ὄντων ἄρα τὰ μέν ἐστι μεριστά, τὰ δὲ ἀμερῆ· τῶν δὲ μεριστῶν τὰ μὲν
LXXIV. ὁμοιομερῆ, τὰ δὲ ἀνομοιομερῆ. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστι καθ' ἑαυτά, τὰ δὲ πρός τι λέγεται. τὰ μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενά ἐστιν ὅσα ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ μηδενὸς προσδεῖται· ταῦτα δ' ἂν εἴη οἷον ἄνθρωπος, ἵππος καὶ τὰ ἄλλα ζῶα. νοῦ-
109. τῶν γὰρ οὐδὲν δι' ἑρμηνείας χωρεῖ· τῶν δὲ πρός τι λεγομένων ὅσα προσδεῖταί τινος ἑρμηνείας α), οἷον τὸ μεῖζον τινος

γ) καὶ πᾶν τὸ χυτὸν καὶ τὸ τοιοῦτον. Edit. Froben. et Stephan. a. 1616., quam sequor, πᾶν τὸ τοιοῦτον. Illud commendat R cum Aldobrand. et Menag.

α) ὅσα προσδεῖταί τινος ἑρμηνείας. Rossius l. l. §. XXI. p. 52. coni.

furiam dividitur: altera enim concipi litteris potest, altera non potest: potest quidem hominum vox, non potest animalium. Vox igitur alia animata est, alia inanimata. Eorum quae sunt alia dividua, alia individua dicimus. Dividuorum vero alia sunt similium partium, alia dissimilium. Atque individua quidem sunt quae divisionem non admittunt et simplicia sunt neque ex aliquo composita, ut unitas, punctum ac sonus. Dividua vero quae sunt ex aliquo composita, ut syllabae et consonantiae, animantes, aqua et aurum. Similium partium sunt quae ex similibus componuntur: neque totum a parte nisi multitudine differt, ut aqua, aurum et quicquid liquidum est, et huiusmodi. Dissimilium partium dicimus quae ex dissimilibus constant, ut domus et huiusmodi. Eorum igitur quae sunt alia dividua sunt, alia individua: dividuorum vero alia sunt similium partium, alia dissimilium. Eorum quae sunt, alia per se, alia vero ad aliquid dicuntur. Ea quidem per se dicimus, quae in elocutione nullius indigent: eiusmodi sunt homo, equi et animalia reliqua. nihil horum elocutione indiget. Ea vero ad aliquid

Digitized by Google

καὶ τὸ θᾶττόν τινος καὶ τὸ κάλλιον καὶ τὰ τοιαῦτα. τό τε γὰρ μεῖζον ἐλάττονός ἐστι μεῖζον καὶ τὸ θᾶττόν τινός ἐστι. τῶν ὄντων ἄρα τὰ μὲν αὐτὰ καθ' αὑτὰ λέγεται, τὰ δὲ πρός τι. ὧδε καὶ τὰ πρῶτα διήρει κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην. Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Πλάτων φιλόσοφος Ῥόδιος, μαθη- LXXV.
τὴς Παναιτίου, καθά φησι Σέλευκος ὁ γραμματικὸς ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας· καὶ ἄλλος περιπατητικός, μαθητὴς Ἀριστοτέλους· καὶ ἕτερος Πραξιφάνους καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής.

aut ὅσα προσδεῖταί τινος laut ὅσα προσδεῖταί τινος ἑρμηνείᾳ aut ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ, ut superioribus respondeant ὅσα ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ μηδενὸς προσδεῖται.

dicuntur, quae elocutione quadam egent, ut est maius aliquo et celerius aliquo et huiusmodi reliqua. Namque maius minore maius est, et celerius aliquo est celerius. Ita et prima dividebat secundum Aristotelem. Fuit et alius Plato philosophus Rhodius, Panaetii discipulus, ut ait Seleucus grammaticus in primo de philosophia libro; et alius Peripateticus, Aristotelis discipulus, et alius Praxiphanis; alius item poeta priscae comoediae.

Digitized by Google

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

CAPUT I.

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ.

I. 1. Τὰ μὲν περὶ Πλάτωνος τοσαῦτα ἦν εἰς τὸ δυνατὸν ἡμῖν συναγαγεῖν, φιλαπόνως διειληφόσι a) τὰ λεγόμενα περὶ τὸν ἄνδρός.
II. Διεδέξατο δ' αὐτὸν Σπεύσιππος Εὐρυμέδοντος Ἀθηναῖος. τῶν μὲν δήμων Μυρρινούσιος ἦν b), υἱὸς δὲ c) τῆς ἀδελφῆς
III. αὐτοῦ d) Ποτώνης e). Καὶ ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτώ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· Χαρίτων τε ἀγάλματα ἀνέθηκεν ἐν τῷ μουσείῳ τῷ ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Ἀκαδη-

a) *διειληφόσι*. Edit. Froben. *διειλήφασι*.
b) *τῶν μὲν δήμων M. ἦν*. Edit. Froben. *τῷ μὲν δήμῳ*, omisso insuper verbo *ἦν*. Menag. *τὸν δὲ δῆμον*. Genitivus debetur codici Arund.
c) *υἱὸς δέ*. Menag. *ὃς ἦν υἱός*.
d) *αὐτοῦ*. Edit. Froben. omittit.
e) *Ποτώνης*. Scribebatur *Ποτώνης* eadem constantia qua supra III. 1. *Ποτώνης*.

SPEUSIPPUS.

Quae de Platone dicenda erant, pro viribus diximus, quid de eo viro singuli sensissent studiose colligentes. Successit autem ei Speusippus, Eurymedontis filius, Atheniensis, pago Myrrhinusius, Potones Platonis sororis filius. Octo autem annos scholae Platonicae praefuit, a centesima octava Olympiade initium sumens. Gratiarum signa in schola collocavit, quae fuit a Platone in Academia ex-

Digitized by Google

μὴν ἰδρυθέντα. καὶ ἔμενε μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτῶν Πλάτωνι δόγμα- IV.
τῶν· οὐ μὴν τό γε ἦθος f) διέμεινε τοιοῦτος· καὶ γὰρ ὀργίλος
καὶ ἡδυπαθὴς ἦττον ἦν. φασὶ γοῦν g) αὐτὸν ὑπὸ θυμοῦ τὸ
κυνίδιον εἰς τὸ φρέαρ ῥῖψαι· καὶ ὑπ' ἡδονῆς ἐλθεῖν εἰς Μα-
κεδονίαν ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον. ἐλέγοντο δὲ αὐτοῦ καὶ V.
αἱ Πλάτωνος ἀκούειν μαθήτριαι, Λασθένεια h) τε ἡ Μαντι- 2.
νικὴ καὶ Ἀξιοθέα ἡ Φλιασία. ὅτε i) καὶ Διονύσιος πρὸς αὐ-
τὸν γράφων τωθαστικῶς φησι· „Καὶ ἐκ τῆς Ἀρκαδικῆς σοῦ
μαθητρίας ἔστι τὴν φιλοσοφίαν καταμαθεῖν. καὶ Πλάτων μὲν
ἀτελεῖς φόρων τοὺς παρ' αὐτὸν φοιτῶντας ἐποίει· σὺ δὲ δα-
σμολογεῖς καὶ παρ' ἐκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις." Οὗτος VI.
πρῶτος, καθά φησι Διόδωρος ἐν ἀπομνημονευμάτων πρώτῳ,
ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐθεώσατο τὸ κοινὸν καὶ συνωκείωσε καθό-
σον ἦν δυνατὸν ἀλλήλοις· καὶ πρῶτος παρὰ Ἰσοκράτους τὰ
καλούμενα k) ἀπόρρητα ἐξήνεγκεν, ὡς φησι Καινεύς· καὶ 3.
πρῶτος εἶδεν ᾧ τὰ φορμία τῶν φυγάνων ἔοικε l) ποιοῦσιν·
Ἤδη δὲ ὑπὸ παραλύσεως καὶ τὸ σῶμα διέφθαρτο· καὶ πρὸς VII.

f) οὐ μὴν τό γε ἦθος. Edit. Froben. et Menag. οὐ μὲν (Menag. μὲν) τὸ ἦθος.
g) γοῦν. Edit. Froben. et Menag. δέ. Illud praeter Stephanum commendat cod. Arund.
h) Λασθένεια. Scribebatur Λαοθένεια.
i) ὅτε. Menag. ὅτι.
k) παρὰ Ἰσοκράτους τὰ καλούμενα. Menagius coni. τὰ παρ' Ἰσοκράτους καλούμενα.
l) ἔοικε. Edit. Froben. ἔοικεν.

structa. Perstitit autem intra Platonis decreta, etsi moribus eiusmodi non semper fuit. Namque et iracundus erat et voluptatibus deditus. Denique aiunt illum prae ira catulum in puteum iecisse, voluptateque delinitum in Macedoniam ad Cassandri nuptias profectum esse. Feruntur et Platonis discipulae Lasthenia Mantinea et Axiothea Phliasia ipsum quoque audivisse. Quo etiam tempore Dionysius ita ad illum mordaciter scribens ait: *Tu ex Arcade discipula tua philosophiam discere possumus. et Plato quidem auditores suos immunes a mercedibus praestabat, tu vero tributa exigis et a volentibus et nolentibus accipis.* Primus hic, ut ait Diodorus in primo Commentariorum, in disciplinis quid esset commune investigavit, easque quantum fieri poterat sibi invicem iunxit atque conciliavit. Primus item quae ab Isocrate dicebantur arcana edidit, ut Caecilius refert: ac primus quo pacto ex gracilioribus lignis capacia et in ventrem tumentia vascula fierent invenit. Quum vero iam paralysi

Digitized by Google

Ξενοκράτη διεπέμψατο παρακαλέσαι αὐτὸν ἐλθεῖν καὶ τὴν σχο-
VIII. λὴν διαδέξασθαι. Φασὶ δὲ ἐφ' ἁμαξίου αὐτὸν φερόμενον εἰς
τὴν Ἀκαδημίαν συναντῆσαι Διογένει καὶ χαίρειν εἰπεῖν· τὸν
δὲ φάναι, „Ἀλλὰ μὴ σύ γε, ὅστις ὑπομένεις ζῆν οὕτως
IX. ὤν.“ Καὶ τέλος ὑπὸ ἀθυμίας ἑαυτὸν τὸν βίον μεταλλάξαι γη-
ραιὸς ὤν. καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν·

Ἀλλ' εἰ μὴ Σπεύσιππον ἐμαίνετο ὧδε θανεῖσθαι,
οὐκ ἂν ἔπεισέ μέ τις τόδε εἰπεῖν·
ὡς ἦν m) οὐχὶ Πλάτωνι πρὸς αἵματος· οὐ γὰρ ἀθυμίῃ
κάτθανεν ἂν n) διά τι σφύδρα μικρόν.

4. Πλούταρχος δέ φησιν ἐν τῷ Λυσάνδρου βίῳ καὶ Σύλλα φθει-
ρσὶν ἐκλῦσαι αὐτόν o). ὃν δὲ καὶ τὸ σῶμα διατετριμένος, ὡς
X. φησι Τιμόθεος ἐν τῷ περὶ βίων. Οὗτος φησὶν πρὸς τὸν ἐρῶν-
τα πλούσιον ἀμόρφου, ἔφη, „Ἐμὲ δὲ τοι δεῖ τοιοῦτον p); ἐγὼ
XI. γάρ σοι ῥέκα ταλάντων εὐμορφοτέραν εὑρήσω.“ Καταλέλοιπε
δὲ πάμπλειστα ὑπομνήματα καὶ διαλόγους πλείονας, ἐν οἷς
καὶ Ἀριστιππον τὸν Κυρηναῖον, περὶ πλούτου α', περὶ ἀδο-

m) λέξαι· ὡς ἦν. Edit. Froben. cum cod. R λέξαι, ὃς ἦν. Menag. cum Stephan. λέξαι (Stephan. λέξας), ὡς ἄρ' ἦν ὅς. Emendavit Iacobsius Anthol. Gr. VII. 101. Cf. Rossius l. l. §. XXII. p. 55.
n) ἂν. Edit. Froben. ἂν ἀλλά. Menag. ἀλλὰ ἄν.
o) Πλούταρχος — ἐκλῦσαι αὐτόν. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. ἐκλῦσθαι. Caeterum totam sententiam ab aliena manu adscriptam putat Rossius l. l. §. XXII. p. 55. sqq.
p) τοῦτου. Edit. Froben. τοῦτο.

corpus illi omne resolutum esset, accersivit vir Xenocratem oravitque ut sibi docendo succederet. Aiunt illum quum velliculo ferretur in Academiam, obvium habuisse Diogenem et quum illi Salve dixisset, hoc ab eo responsum accepisse, At tu nequaquam salve, qui ejusmodi quum sis, vivere sustines. Deniique vero moerore impulsum, quum iam senio confectus esset, mortem sibi sponte conscivisse. De eo hoc nostrum est epigramma:

1 *Quod si non didicissem sic mortuum esse Speusippum,*
non mihi quisquam sic persuasisset dicens, fuisse eum
Platoni propinquum, quippe qui moerore
mortuus non esset ob tam pusillam rem.

Porro Plutarchus in vita Syllae ac Lysandri pediculis effervescentibus illum interiisse ait. Erat enim corpore fragili, quod testatur Timotheus in libro de Vitis. Hic, inquit, diviti deformem mulierem amanti, Quid tibi, ait, isthac opus est? ego tibi decem talentis formosiorem inveniam. Reliquit autem permulta commentaria et dialogos complures, in-

Digitized by Google

περὶ ἀ, περὶ δικαιοσύνης ἀ, περὶ φιλοσοφίας q) ἀ, περὶ φιλίας ἀ, περὶ θεῶν ἀ, Φιλόσοφος ἀ, πρὸς Κέφαλον r) ἀ, Κέφαλος ἀ, Κλεινόμαχος ἢ Λυσίας ἀ, Πολίτης ἀ s), περὶ ψυχῆς ἀ, πρὸς Γρύλλον t) ἀ, Ἀριστιππος ἀ, τεχνῶν ἔλεγχος ἀ, ὑπο- 5.
μνηματικοὶ διάλογοι, Τεχνικὸν ἀ, διάλογοι τῶν περὶ τὴν πραγματείαν ὁμοίων ἀ β γ δ ε ς ζ η θ ι, διαιρέσεις καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ὑποθέσεις, περὶ γενῶν καὶ εἰδῶν παραδειγμάτων, πρὸς τὸν Ἀμάρτυρον, Πλάτωνος ἐγκώμιον, ἐπιστολαὶ πρὸς Δίωνα, Διονύσιον, Φίλιππον· περὶ νομοθεσίας, Μαθηματικός, Μανδρόβουλος u), Λυσίας, Ὅροι, Τάξεις ὑπομνημάτων· στίχοι τρεῖς καὶ τετρακισμύριοι τετρακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε x). πρὸς τοῦτον γράφει καὶ Σιμωνίδης τὰς ἱστορίας, ἐν αἷς κατατετάχει τὰς πράξεις Δίωνός τε καὶ Βίωνος. ἐν δευτέρῳ ὑπομνημονευμάτων Φαβωρῖνός φησιν ὡς Ἀριστοτέλης αὐτοῦ τὰ βιβλία τριῶν ταλάντων ὠνήσατο. Γέγο- XII.
νε Σπεύσιππος καὶ ἕτερος, ἰατρὸς Ἡροφίλειος y) Ἀλεξανδρεύς.

q) *περὶ φιλοσοφίας.* Menagius coni. *περὶ φιλοσόφων.*
r) *πρὸς Κέφαλον.* Menag. *προτρεπτικὸν.*
s) *Κλεινόμαχος ἢ Λυσίας ἀ, Πολίτης ἀ.* Edit. Froben. *κλειτόμαχος ἢ λυσίας πολίτης ἀ.*
t) *Γρύλλον.* Menag. *Γύλλον.*
u) *Μανδρόβουλος.* Edit. Froben. *μανδρόβυλος.*
x) *τρεῖς καὶ τετρακισμύριοι τετρακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε.* Scribebatur *μ, γ, δ, ο, ε.*
y) *Ἡροφίλειος.* Edit. Froben. *ἡροφίλιος.* Menag. *Ἡροφίλειος.*

ter quos et Aristippus Cyrenaeus est; de divitiis unum, de voluptate unum, de iustitia unum, de philosophia unum, de amicitia unum, de diis unum, Philosophus unum, ad Cephalum unum, Cephalus unum, Clinomachus sive Lysias unum, Civis unum, de anima unum, Commentariorum ad Gryllum unum, Aristippus unum, Reprehensio artium unum, Commentariorum dialogi, Artificiosum unum, Dialogi earum rerum quae parem habent tractationem decem, Divisiones et argumenta ad similia, de generibus et speciebus exemplorum, ad Amarturum, Laudes Platonis, Epistolae ad Dionem, Dionysium et Philippum, de legum sanctione, Mathematicus, Mandrobulus, Lysias, Definitiones, Commentariorum ordines: versus quadragies ter mille quadringenti septuaginta quinque. Ad hunc Simonides scribit historias, in quibus Dionis ac Bionis gesta signaverat. Eius libros Aristotelem tribus talentis emisse Phavorinus in secundo Commentariorum auctor est. Fuit et alter Speusippus, medicus Herophilius, Alexandrinus.

Digitized by Google

CAPUT II.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ.

I. Ξενοκράτης Ἀγαθήνορος Χαλκηδόνιος· οὗτος ἐκ νέου Πλάτωνος ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ a) εἰς Σικελίαν αὐτῷ συναπεδήμησεν.
II. Ἦν δὲ τὴν φύσιν νωθρός, ὥστε φασὶ λέγειν τὸν Πλάτωνα συγκρίνοντα αὐτὸν Ἀριστοτέλει, „Τῷ μὲν μώνυχος δεῖ, τῷ δὲ
III. χαλινοῦ b)" καὶ „Ἐφ' οἷον ἵππον οἷον ὄνον ἀλείφω c)." Σεμνὸς δὲ τά τε ἄλλα Ξενοκράτης καὶ σκυθρωπὸς ἀεί, ὥστε αὐτῷ λέγειν συνεχὲς τὸν Πλάτωνα, „Ξενόκρατες, θύε τοῖς Χάρισι." διῆγέ τε ἐν Ἀκαδημίᾳ τὰ πλεῖστα· καὶ εἴποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπιέναι d), φασὶ τοὺς θορυβώδεις πάντας e) καὶ προυπέλκυσας f)
γ. ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ. καὶ ποτε καὶ Φρύνην τὴν ἑταί-

a) ἀλλὰ καί. Ἀλλὰ addidi ex codd. Cantabr. et Arund. et edit. Menag., καὶ ex editt. Froben. et Stephan.
b) τῷ μὲν μώνυχος δεῖ, τῷ δὲ χαλινοῦ. Edit. Froben. τῷ δὲ χαλινοῦ.
c) ἀλείφω. Edit. Froben. ἀλείφω.
d) ἀπιέναι. Menag. ἀνιέναι. Illud praestant codd. Cantabr. et Arund. cum editt. Froben. et Stephan.
e) πάντας. Edit. Froben. cum cod. Arund. omittit.
f) προυπέλκους. Ed. Frob. et Steph. παρυπούς. Menag. et R. προυπόνους.

XENOCRATES.

Xenocrates Agathenoris filius Chalcedonius. Is ab adolescentia Platonis auditor fuit, eique in Siciliam proficiscenti comes itineris adhaesit. Erat autem hebes ingenio ac tardus, adeo ut quum illum Plato Aristoteli conferret, alterum freno, alterum diceret egere calcaribus; illudque, Qualem contra equum qualem asinum ungo. Alioquin severo semper ac serio habitu et ore perdurabat, ita ut saepe ad illum Plato diceret, Xenocrates, Gratiis sacra facito. Vixit autem ut plurimum in Academia. Si quando vero ad urbem profecturus esset, turbas omnes tumultuosorum atque impudicorum eius observare transitum solitas tradunt. Quin etiam Phrynen nobile scortum illum aliquando tentasse, et quasi

Digitized by Google

ραν (βιαίῳ θεῷ πειράσαι g) αὐτὸν καὶ δῆθεν διωκόμενον ὑπὸ τινων καταφυγεῖν εἰς τὸ οἴκημα. τὸν δὲ ἕνεκα τοῦ ἀνθρωπίνου εἰρήσθαι, καὶ ἑνὸς ὄντος πλειόνων δεομένῳ μεταδοῦναι τῆς παπαλίστης· καὶ οὕτως πολλὰ ἐκλιπαροῦντα ἄπρακτον ἀναστῆναι h). λέγειν τε πρὸς τοὺς συνδιατρίβοντας ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ἀπ' ἀνδριάντος i). ἀναστὰς δ' ὅτι δὲ Λαΐδα φασὶ παρακατακλῖναι αὐτῷ τοὺς μαθητὰς· τὸν δὲ οὖσαν εἶναι ἑταίραν, ὥστε καὶ τυμπανιστρίαν καὶ κιθαρίστριαν πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον. Ἦν δὲ καὶ ἀξιόπιστος σφόδρα, IV. ὥστε μὴ ἔχων ἀγόμενον μαρτυρῆσαι, τοῦτο μόνῳ συνεχώρουν Ἀθηναῖοι. Καὶ δὴ καὶ ἀναιρεῖσθαι ἦν. Ἀλεξάνδρου γοῦν V. καὶ συχνὸν ἀργύριον ἀποστείλαντος αὐτῷ, τριχλίας ἅπαν- 8. τας ἀφεὼν τὸ λοιπὸν ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ἐκείνῳ πλειόνων δεῖν πλείονας τρέφοντι. ἀλλὰ καὶ ὑπ' Ἀντιπάτρου πεμφθὲν μὴ προσίεσθαι, ὥς φησι Μυρσιλιανὸς ἐν Ὁμίλοις. καὶ χρυσῷ στεφάνῳ τιμηθέντα ἐπ' ἄθλῳ πολυποσίας, τοῖς κατ' ἔτος Χουσὶ παρὰ Διονυσίῳ k) ἐξιόντα θύσαι πρὸς τὸν ἱδρυμένον

g) πειράσαι. Edit. Froben. πειράσθαι.
h) ἐκλιπαροῦσαν ἄπρακτον ἀναστῆναι. Edit. Froben. ἐκλιπαρέσαι ἄπρακτος ἀποστῆναι.
i) ἀλλ' ἀπ' ἀνδριάντος. Edit. Froben. omittit.
k) τοῖς κατ' ἔτος Χουσὶ παρὰ Διονυσίῳ. Legebatur τοῖς κατασχοῦσι π. Δ. Menagius cum Casaubono coni. τοῖς Χουσί. Emendavit Ruhnkenius de Festis Dionysiorum, Opusce. p. 45. sq. ed. Kidd.

a quibusdam insectaretur, sic in illius aediculam confugisse: illum vero humanitatis causa excepisse. Quumque solus illic et unicus lectulus esset, oranti lectuli ipsius partem concessisse: denique quum multa nequiquam orasset, infecto opere profectam esse, ac dixisse percontantibus, se non a viro, sed a statua exire. Quidam vero discipulos Laidem illi iniecisse in lectulum tradunt, illumque adeo fuisse continentem, ut et secari sibi et uri penem saepe pateretur. Tanta vero illius verbis fides habebatur, ut quum iniurati nullius testimonium admitteretur, huic soli remiserint Athenienses iusiurandum. Erat praeterea maxime frugi, ita ut quum illi Alexander magnam pecuniae summam misisset, sublatis solum tribus minis Atticis reliquum remiserit, dicens illi opus esse pluribus, qui plures enutriret. Ab Antipatro quoque sibi missam pecuniam non suscepisse Myrsilianus in Similibus testatur. Coronae quoque aureae donatum in bibendi certamine, quotanni Choum solemnitate ad templum Dionysii, quum inde esset profectus, eam ante Mercurii sta-

Digitized by Google

ὑβρίσαι, ἔφασκεν εἰδέναι καὶ ἄλλους ἀνθρώπους εἶναι θεούς. λόγος δὲ αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων πεμφθῆναι πρεσβευτὴν πρὸς Φίλιππον· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους μαλθακωτέρους καὶ ἐς τὰς ἡδονὰς ἀνειμένους, καὶ τῷ Φιλίππῳ χαλεπὸν τὸν δὲ μηδέτερον τούτων ποιεῖν· οὕτω γὰρ ὁ Φίλιππος αὐτὸν προσίετο διὰ τοῦτο. ὅθεν ἐλθόντες τοὺς πρέσβεις ἐς τὰς Ἀθήνας φάσκειν ὡς μάτην αὐτοὺς ἔστιν ἡ πρεσβεία συνειλεγμένους· καὶ τοὺς ἑταίρους εἶναι ἡμιόνους αὐτῶν μαθόντας δὲ τίνα αὐτοῦ ὡς νῦν καὶ μᾶλλον φρονιστέον εἶναι τῆς πόλεως αὐτοῖς — τοὺς μὲν γὰρ ἤδη ἐδωροδόκησεν ὁ Φίλιππος, ἐμὲ δὲ μηδενὶ λόγῳ ἐκάμπτομενος — ἔφασκε διπλοῦς αὐτὸν τιμῆσαι· καὶ τὸν Φίλιππον δὲ λέγειν ὅτι μόνος εἴη ξεναγωγὸς τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφιγμένων, ἀλλ' οὐδὲ πότης· ἀλλὰ καὶ πρεσβεύων πρὸς Ἀντίπατρον περὶ σπονδῶν Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Λαμιακὸν πόλεμον, καὶ παρὰ δεῖπνον πρὸς αὐτὸν προσενέγκαντος [1]) τινος·

Ὦ ξεῖνε, [2]) κρῆ μέν σε ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
αἴψα τε λαίφεα πᾶσαι ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς,
πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;

1) προσηνέγκατο. Legebatur πρὸς ἠνέγκατο. Correxit Wyttenbach. ad Plutarch. Morall. p. 1170. ed. Oxon. T. II. p. 427. ed. Lips.
2) Ὦ ξεῖνε — ἰδέσθαι. Versus sunt Homeri Odyss. K. 382. sqq.
3) πᾶσαισθαι. Scribebatur πάσασθαι.

tuam deposuisse, ubi floreas quoque coronas ponere solitus erat. Missum illum cum caeteris legatum ad Philippum fama est, ne reliquos quidem donis emollitos et convivia celebrasse et cum illo saepe in colloquium venisse, eum vero horum neutrum fecisse. neque enim illum adeo Philippus admiserat. Quocirca et Athenas reversos legatos dixisse, frustra Xenocratem secum ivisse, Atheniensesque illi iam paratae multam. Compertos autem ex illo eo vel maxime tempore reipublicae curam habendam esse: quippe Philippum caeteros donis corrupisse, se vero nulla ratione allicere potuisse: ea ex re duplici honore honestatum esse. Philippum quoque tandem dixisse, solum Xenocratem ex omnibus qui ad se venerant legatis munera sprevisse. Ad Antipatrum quoque legatione functus, ut qui ex Atheniensibus in bello Lamiaco capti fuerant, redderet, ab eo invitatus ad coenam hisce ad illum verbis usus est:

Quis capiat, Cirre, prudens vel iunior unquam
Sustineat bibere atque cibum gustare, priusquam
Solventur socii mihi vel reddantur ad unum?

Digitized by Google

καὶ τὸν ἀποδήμησιν τὴν ἀπαλλαγὴν αὐθωρὶ ποιῆσαι. Πρὸς τὸν Διόνυσον δὲ πατέρα δεικνύμενον ὑπὸ λέμβου, καὶ αἰσχυνθέντος ἐπὶ τούτῳ πάνυ, οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν εἰ τὸν μὴ δυνάμενον ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐκβῆναι ὑπὸ βίου τοσούτου κατασχεθῆναι προσῆκεν. Πρὸς δὲ τὸν μὴ φιλοσοφεῖν φήσαντα ἄξιον, πρὸς δὲ τὸν μὴ φιλοσοφεῖν μηδὲ ἀπομνημονεύειν μηδὲ ἀπομνημονεύοντα, βραδύμεγαν δὲ παρ' αὐτὸν φράσαι, „Παίζεις" ἔφη „λαβὼν γὰρ οὐκ ἔχεις φιλοσοφίαν." οἱ δὲ ταὐτὸ φασιν εἰπεῖν, „Ἴσως γὰρ πόλις οὐ πείθεται." εἰπόντος δέ τινος πρὸς Διόνυσον ὡς ἀφαιρήσεις σὺ αὐτοῦ τὸν τράχηλον, περὶ ἑαυτοῦ καὶ δείξας τὸν ὄνυχα, „Οὐκ ἄν γε," ἔφη, „εἰ πρότερον ποιήσω." Φασὶ καὶ Ἀνταπάτρου πατὲ ἐλθόντος εἰς Ἀθήνας καὶ σπουδαιοτάτου αὐτὸν, μὴ πρότερον ἀλλ' ἢ προσαγορεῦσαι πρὸς ἢ τὸν λόγον ὃν ἔλεγε διαπεράνασθαι. Ἀναβλέψας δὲ ὁ πολίτης ἐπὶ ταυτῇ τῆς ἡμέρας ἀπωλείᾳ, καὶ ἄρας φωνήν, φασίν, ἐπέτριψε πικρῶς. Καὶ πλείστα ὅσα καταλελοίπασι συγγράμματα καὶ ἔστι καὶ παραινέσεις, ἃ ἔστι ταῦτα· Περὶ φύσεως α' β' γ' δ' ε' ς'· περὶ φυγῆς ς'· περὶ πλούτου ε'· ἁπλᾶς α'· περὶ τοῦ καθήκοντος ια'·

o) εὐστοχίαν. Edit. Froben. εὐτυχίαν.

Eius hanc dexteritatem ille perlibenter amplexus omnia continuo absolvit ac remisit. Quum aliquando passer accipitri futurus praeda velit eius simum recepisset, operuit ac fovit dicens non oportere supplicem prodere. Quum a Dione obiurgaretur, Non tibi, inquit, respondebo equidem: nam neque tragoedia comoediam, quum ab ea lacessitur, responsione dignatur. Ad eum qui neque musica neque geometria neque astronomia instructus ludum suum frequentare cupiebat, Abi, inquit: amat enim et adamantina philosophia cares. alii sic dixisse ferunt, Apud me enim vellus non mollitur. Quum Platoni Dionysius diceret, Caput tibi quispiam tollet, aderat hic et suum ostendens, Nullus, inquit, id prius quam istud abscindet. Aiunt Antipatro Athenas profecto et ipsum salutanti non antea respondisse quam coeptam absolvisset orationem. Porro gloriae et fastus in primis contemptor fuit, ac saepe interdiu meditationi inserviebat atque unam silentio distribuebat horam. Scripsit autem plurima, commentarios nimirum, carmina et adhortationes. Ea vero haec sunt: De natura libri sex, de sapientia sex, de divitiis unus, Areas unus, de indefinito unus, de

Digitized by Google

περὶ τοῦ παιδίου α', περὶ ἐμπειρίας α', περὶ τοῦ ἀφελίμου α', περὶ τοῦ ἐλευθέρου α', περὶ θανάτου α', περὶ ἑκουσίου α', περὶ φιλίας α' β', περὶ ἐπιστολῆς α', περὶ τοῦ ἐναντίου α' β', περὶ ἐφέσεως α' β', περὶ τοῦ γράφειν α', περὶ μνήμης α', περὶ τοῦ ψεύδους α', Καλλικλῆς α', περὶ φρονήσεως α' β', Οἰκονομικὸς α', περὶ σωφροσύνης α', περὶ ἐνάρετου νόμου α', περὶ πολιτείας α', περὶ ἀνδρείου α', Ὅσα παραδοτὰ ἡ ἀρετὴ α', περὶ τοῦ ὄντος α' ρ), περὶ εἱμαρμένης α', περὶ τῶν παθῶν α', περὶ βίων α', περὶ ὁμονοίας α', περὶ μαθημάτων α' β', περὶ δικαιοσύνης α', περὶ ἀρετῆς α' β', περὶ εἰδῶν α', περὶ ἡδονῆς α' β', περὶ βίου α', περὶ ἀνδρίας α', περὶ νοῦ ἑνὸς α', περὶ ἰδεῶν α', περὶ τέχνης α', περὶ θεῶν α' β', περὶ ψυχῆς α' β', περὶ ἐπιστήμης α', Πολιτικὸς α', περὶ ἐπιστημοσύνης α', περὶ φιλοσοφίας α', περὶ τῶν Παρμενίδου α', Ἀρχέδημος ἢ περὶ δικαιοσύνης α' q), περὶ ἀγαθοῦ α', τῶν περὶ τὴν διάνοιαν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η', Λύσεις r) τῶν περὶ τοὺς λόγους α' ε', φυσικῆς ἀκροάσεως α' β' γ' δ' ε' ς', Κεφάλαιον α', περὶ γενῶν καὶ εἰδῶν α', Πυθαγόρεια s) α', Λύσεις α' β', Διαιρέσεις ἡ, Θέσεων βιβλία ιδ' μ' γ', τῆς περὶ τὸ διαλέγεσθαι πραγματείας

p) περὶ τοῦ ὄντος α'. Edit. Froben. omittit.
q) περὶ δικαιοσύνης α'. Edit. Froben. περὶ δικαιοσύνης.
r) Λύσεις. Menagius coni. λύσεις.
s) Πυθαγόρεια. Edit. Froben. πυθαγορία.

puero unus, de continentia unus, de utili unus, de libero unus, de morte unus, de voluntario unus, de amicitia duo, de aequitate unus, de contrario duo, de felicitate duo, de scribendo unus, de memoria unus, de falso unus, Callicles unus, de prudentia duo, Oeconomicus unus, de frugalitate unus, de potestate legis unus, de republica unus, de sanctitate unus, Quod virtus tradi possit unus, de eo quod est unus, de fato unus, de perturbationibus unus, de vitiis unus, de concordia unus, de disciplis duo, de justitia unus, de virtute duo, de speciebus unus, de voluptate duo, de vita unus, de fortitudine unus, de uno unus, de ideis unus, de arte unus, de diis duo, de anima duo, de scientia unus, Civilis unus, de peritia unus, de philosophia unus, de Parmenidis unus, Archedemus sive de justitia unus, de bono unus, de iis quae circa intelligentiam sunt octo, solutio eorum quae accidunt orationi I. X., de physica auditione sex, Caput unus, de generibus et speciebus unus, Pythagorea unus, Solutionum duo, Divisionum octo, Positionum libri XX.

Digitized by Google

βιβλία εἰ μ' α' β' ψ' μ'). μετὰ τοῦτο βιβλία εἰ καὶ ἄλλα βιβλία ος', περὶ μαθημάτων τῶν περὶ τὴν λέξιν, λογικῶν βιβλία θ' υ), τῶν περὶ τὰ μαθήματα βιβλία ς' ω), τῶν περὶ τὴν διάνοιαν ἄλλα βιβλία δύο, περὶ γεωμετρῶν βιβλία ε', ὑπομνημάτων α', ἐναντίων α', περὶ ἀριθμῶν α', ἀριθμῶν θεωρία α', περὶ γ) διαστημάτων α', τῶν περὶ ἀστρολογίαν ς', στοιχεῖα πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ βασιλείας δ', πρὸς Ἀρύβαν, πρὸς Ἡφαιστίωνα, περὶ γεωμετρίας α' β' στίχοι μ' ν' β' ψ' ο' λ' θ' ε). Ἀθηναῖοι δ' ὅμως αὐτὸν ὄντα τοιοῦτον ἐπιφανῆ καὶ, τὸ μεγαλύτατον ἀτονοῦντα) θεῖναι καὶ αὐτὸν ἀνεῖσθαι. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς καὶ ἐμπύρου ὑποπιπράσκει. Εὐνομεῖσθαι μὲν γὰρ ἐλευθερίαν, Ἀθηναίους δὲ τὸ μεγαλεῖον. τοῦτό φησι Μυρωνιανὸς ὁ Ἀμαστριανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἱστορικῶν

t) ιδ' μ' α' β' ψ' μ'. Edit. Froben. et Menag. cum cod. Arund. ιε' μ' α' β' ψ' μ'. R δ' μ' α' β' ψ' μ'.

u) περὶ μαθημάτων τῶν περὶ τὴν λέξιν, λογικῶν βιβλία θ'. Legebatur περὶ μαθημάτων τῶν περὶ τὴν λέξιν λογικῶν (Menag. λογικευτικῶν) βιβλία θ'. Restitui quod Aldobrandinus interpretando expressit. Caeterum post haec verba in codd. Farnes., R, Palat., Florent., Cantabr. et Arund. sequuntur haec: τῶν περὶ τὴν διάνοιαν ἄλλα βιβλία δ' (Cantabr. β'). τῶν περὶ τὰ μαθήματα βιβλία ς'. τῶν περὶ τὴν διάνοιαν ἄλλα βιβλία δύο.

x) τῶν περὶ τὰ μαθήματα βιβλία ς'. Edit. Froben. omittit.

y) περὶ. Edit. Froben. cum cod. Arund. omittit.

z) μ' ν' β' δ' ο' λ' θ'. Edit. Froben. μ. ν. β. δ. ς. λθ. Menag. μ' ν' β' ο' λ' θ'.

a) ἀτονοῦντα. Menag. ἀδυνατοῦντα. Illud commendant praeter Frobenium R, Cantabr. et Arund.

aa) Μυρωνιανός. Menag. Μηρωνιανός.

XLIII., de ratione disserendi libri XV. XL. I. II. DCC. XL. Post haec libri quindecim et alii sedecim de disciplinis quae circa dictionem versantur, Eorum quae pertinent ad ratiocinationem libri novem; Eorum quae circa disciplinas versantur libri sex; Eorum quae ad intelligentiam pertinent alii libri duo; de geometria libri quinque, Commentariorum unus, Contrariorum unus, de numeris unus, Numerorum contemplatio unus, de intervallis unus, Astrologicorum sex; Elementa ad Alexandrum de regno quattuor, ad Arybam, ad Hephaestionem, de geometria duo: versus XL. XX. II. IV. CC. XXX IX. Eum tamen, quum tantus ac talis esset, Athenienses aliquando vendiderunt, quod incolarum tributum persolvere non posset. Eum Demetrius Phalereus omittit et utrique succurrit: Xenocrati enim libertatem restituit, Atheniensibus vero tributum. Hoc ait Myronianus Amastria-

Digitized by Google

XI. ἀρούσαι πεφαλαίων. Διεδέξατο δὲ Σπεύσιππον καὶ ἐφιλοσόφησε
ἔτη ἀρξάμενος πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐπὶ Δυσιμαχίδου, ἀρξάμε-
νος κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς δευτέρας καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμ-
XII. πιάδος. Ἀπέλιπε δὲ αὐτοῦ λειπάνη πραγματείας ἔτος ἑνὸς
15. γεγονὸς δεύτερον καὶ ὀγδοηκοστόν. φορεῖν δὲ καὶ εἰς αὐτὸν
οὕτως·

Χαλεπῶ προσώπων) λεπάνη πολὺ καὶ τὸ μέτωπον
πλῆξας ἰσχνὸν ἐξ ὑπερτομοῦς, εἶδ' ἔθανεν,
ὦ πάντα πάντες) ξεπεπαίσης αἰὼν γέγηθε).

XIII. Γέγονασι δὲ καὶ ἄλλοι ἑπτακαίδεκα τὸν τρισσοὺς
ὧν ὁ πρεσβύτατος φιλόσοφος καὶ ὁ συγγενὴς ἅμα καὶ πολίτης τοῦ
προειρημένου φιλοσόφου· φέρεται δὲ αὐτοῦ λόγος ἀρσινοηνεικὸς
γεγραμμένος περὶ Ἀρσινόης ἀποθανούσης τρίτος) φιλόσοφος, ἐλεγείαν γεγραφὼς οὐκ ἐπιτυχῶς. ἴδιον δέ ἐ) ποιη-
ταὶ μὲν γὰρ ἐπιβαλλόμενοι πεζογραφεῖν ἐπιτυγχάνουσι· πεζο-
γράφοι δὲ ἐπιτιθέμενοι ποιητικῇ πταίουσι. τῷ δήλονκ) κὸ

b) *Ἀνδιμαχίδου.* Edit. Froben. et Stephan. cum codd. R et Arund. *Λυσιμαχίδου.*

c) *παρεσχήκως.* Legebatur *παρεσπαλκως.* Illud praebent codd. Stephani, H, Florent., Palat., Arund. et Iacobs. Anthol. Gr. VII. 102.

d) *ἔσχεν δ' ὑπέρογον.* Iacobs. l. l. coni. *ὃ ἴσχ' ὁ ὑπέρογον.*

e) *πάντ'.* Iacobs. l. l. *παντί.*

f) *γεγώς.* Edit. Froben. *γέγονας.*

g) *πέντε.* Legebatur *ε'.* Illud codd. R et Florent. commendavit Menagius. Neque aliter interpretatus est Ambrosius.

h) *τρίτος.* Legebatur *τέτρτος.* Correxit Menagius in obss.

i) *δὲ.* Edit. Froben. *μὲν.*

k) *τῷ δῆλον.* Edit. Froben. et Menag. omittunt *τῷ*, quod praeter Stephanum commendat R et Menagius in obs.

nomia primo Captum historicorum similium. Successit Speusippo, scholamque suscepit viginti quinque annis sub Lysimacho, centesimae decimae Olympiadis anno secundo. Moritur nonu, quum in sartaginem forte offendisset, aetatis agens annum octogesimum secundum. Nos de eo sic diximus:

In pelvim quondam lapsus male cautus aheneam
Frontem laesit, et o vociferatus obit,
Xenocrates, vir ille, qui unus omnibus fuit omnia.

Fuerunt et alii quinque eiusdem nominis. Primus militaris, perantiquus, et alius huius de quo diximus philosophi civis ac propinquus. Fertur eius oratio quae inscribitur Arsinoetica, de Arsinoe defuncta. Tertius philosophus, elegiae scriptor non satis probatus. Ita enim se habet res, ut poetae quidem, si prosa oratione scribere velint, praestent: qui vero pedestri oratione scribere consueverunt, si

Digitized by Google

μὲν φύσεως εἶχεν· τὸ δὲ πέρας ἄρχειν δεξιωτέρᾳ ἐπιδιανοίᾳ τοιούτοις· πέμπτος μ) ἄρματα γεγραφὼς, οὗτος ἡνίοχος ἦρξεν.

l) τέταρτος. Begebatur πέμπτος. Correxit Menagius in ollis.
m) πέμπτος. Legebatur ἕκτος. Correxit Menagius in obss.

poeticae sibi partes vindicare velint, non assequantur. Id ex eo liquet, quod alterum statuarius fuit: quintus, Aristoxeno teste, quae conscripsit.

CAPUT III.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

Πολέμων Φιλοστράτου μὲν υἱὸς ἦν, Ἀθηναῖος a), τῶν δὲ ἡμῶν b) Οἰηθεν. νέος δ' ὢν ἀκόλαστός τε καὶ θρασυμύσος ἦν οὕτως, ὥστε καὶ περιφέρειν ἀργύριον πρὸς τὰς ἑτοίμους λύσεις τῶν ἐπιθυμιῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς στενωποῖς διέκρυπτεν. ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀκαδημίᾳ πρὸς κίονί τινι τραπέζιόν τι εὑρέθη προσπεπλασμένον c) αὐτοῦ διὰ τὴν ὁμοίαν τῇ προειρημένῃ πρόφασιν. καί ποτε συνθέμενος d) τοῖς νέοις καὶ ἐστεφανωμένος, μεθύων εἰς τὴν Ξενοκράτους ἦξε e) σχολήν· ὡς δὲ οὐδὲν I. 16.

a) Ἀθηναῖος. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. omittit.
b) τῶν δήμων, Menag. τὸν δῆμον. Illud praeferunt ed. Froben. et Stephan. cum R.
c) προσπεπλασμένον. Menagius coni. προσπεπηγμένον.
d) συνθέμενος. Menag. συνθέσεις. Illud praeter Froben. et Stephan. praebent codd. Cantabr. et Arund.
e) ἦξε. Edit. Froben. ἦρξε.

POLEMO.

Polemo Philostrati filius Atheniensis, pago Oetensi oriundus, quum esset adolescens, adeo impudicus ac dissolutus fuit, ut pecunias circumferret; quo paratior esset et instructior ad voluptates implendas, easque itidem in viis et angiportis occuleret: In Academia quoque juxta columnam quandam reperti sunt tres obeli ab eo illic in unum similes recondit. Aliquando vero ex composito cum sodalibus ebrius et coronatus Xenocratis irrupit schola. Qui ille nihil deter-

Digitized by Google

διατριπὴς ἦρεν) τὸν λόγον ἁρμόσαι. ἦν δὲ περὶ σωφροσύνης· ἀκούσας δὲ ὁ μειράκιον ὢν ἔτι, ἐλίγου ἐθηράθη καὶ αὖθις ἐγένετο φιλόπονος, ὡς ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὸν διαδέξασθαι τὴν σχολήν, ἀφ' ἑβδόμης ἀπὸ τῆς ἑκατοστῆς καὶ g) δε-
II. κάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Φησὶ δὲ Ἀντίγονος ὁ Κα-
17. ρύστιος ἐν τοῖς βίοις τὸν πατέρα αὐτοῦ πρῶτόν τε εἶναι τῶν
III. πολιτῶν καὶ ἁρματοτροφῆσαι h). Φυγεῖν δὲ τὸν Πολέμωνα καὶ δίκην κακώσεως ὑπὸ τῆς γυναικός, ὡς μειρακίοις συνόν-
IV. τα. Τοσοῦτον δὲ ἐπιτεῖναι τὸ ἦθος ἀρξάμενον φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐπὶ ταὐτοῦ σχήματος τῆς μορφῆς πάντοτε μένειν, ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν ἀναλλοίωτος ἦν· διὸ καὶ θηρᾶσθαι Κράντορα ὑπ' αὐτοῦ. κυνὸς γοῦν λυττῶντος καὶ τὴν ἰγνύαν διασπάσαντος i) μόνον μὴ ὠχριάσαι· καὶ ταραχῆς γενομένης ἐπὶ τῆς πόλεως πυθόμενον τὸ γεγονὸς ἄτρεπτον μεῖναι. ἔν τε τοῖς Θεάτροις ἀσυμπαθέστατος ἦν. Νικοστράτου γοῦν ποτε τοῦ ἐπικαλουμένου Κλυταιμνήστρα ἀναγινώσκοντός τι τοῦ ποιη-

f) ἦρε. Edit. Froben. ἦρε. Menag. εἶρε.
g) ἕκτης καὶ. Edit. Froben. omittit.
h) πρώτον τε — ἁρματοτροφῆσαι. Edit. Froben. ἁρματροφῆσαι. Valckenar. ad Herodot. p. 411. a. ed. Wessel. coni. τῶν πρώτων τε εἶναι πολιτῶν καὶ ἁρματοτροφῆσαι.
i) τὴν ἰγνύαν διασπάσαντος. R τὴν ἰγνύαν τινὸς διασπάσαντος quod expressit Aldobrandinus. Iure improbat Menagius. De v. ἰγνύα v. Lobeck. ad Phrynich. p. 302.

ritus eam, quam coeperat orationem aequabiliter provexit. Erat autem sermo de temperantia. Ea illius oratione senatim adolescens se ipsum collegit, ita quidem, ut industria et studio caeteros vinceret, eique in schola regenda succederet, incipiens a centesima decima sexta Olympiade. Refert Antigonus Carystius in Vitis patrem eius fuisse primarium civitatis, equosque iugales nutrire solitum: Polemonem vero ab uxore eo nomine, quod ab eo iniuriose tractaretur, accusatum fuisse, quod adolescentibus congrederetur. Tantam vero inter ipsa philosophandi principia oris atque habitus assumpsisse constantiam, ut idem semper permaneret, vocemque nunquam immutaret. Quibus ex rebus Crantorem quoque sui in primis studiosum fecit. Quin a cane rabioso impetitus, dum poplitem morsu discerperet, ne expalluit quidem: tumultuque in civitate excitato percontatus quidnam contigisset, immobilis perstitit. In theatris quoque nulla miseratione movebatur. Nicostrato enim posta, qui cognominabatur Clytaemnestra, quiddam sibi Cratetique re-

Digitized by Google

τοῦ ἤθους τε καὶ πράξεως, τὸν μὲν συνδιατεθεσθαι, τὸν δ' ὅλως μὴ ἀκούσας. καὶ ὅλως ἦν τοιοῦτος οἷόν φησι Μελάνθιος ὁ ζωγράφος ἐν τοῖς περὶ ζωγραφικῆς· φησὶ γὰρ δεῖν αὐθάδειάν τινα καὶ σκληρότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν, ὁμοίως δὲ κἂν τοῖς ἤθεσιν. ἔφασκε δὲ ὁ Πολέμων δεῖν ἐν τοῖς πράγμασι γυμνάζεσθαι καὶ μὴ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς θεωρήμασι, καθάπερ ἁρμονικόν τι τέχνιον κατασπόντα καὶ μελετήσαντα· εἰς κατὰ μὲν τὴν ἐρώτησιν θαυμάζεσθαι, κατὰ δὲ τὴν διάθεσιν ἑαυτοῖς μάχεσθαι· ἦν οὖν ἀστεῖός τις καὶ γενναῖος, παρῳνημένος ἃ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, „Ὄξωπα καὶ σιλφιωτά k)" ὅπερ, ὡς αὐτός φησι, 19.

καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα l).

Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ καθίζων ἔλεγε πρὸς τὰς θέσεις, φασί, περιπατῶν δὲ ἐπεχείρει. διὰ δὴ οὖν τὸ φιλογενναῖον ἐτιμᾶτο ἐν τῇ πόλει. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκπεπατηκὼς ἦν διατρίβων ἐν τῷ κήπῳ, παρ' ὃν οἱ μαθηταὶ μικρὰ καλύβια ποιησάμενοι κατῴκουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἐξέδρας. Ὡς V. VI. ἐφάπτει δή, ὁ Πολέμων καπὰ πάντα ἐζηλώκει τὸν Ξενοκράτη,

k) ὄξωπα καὶ σιλφιωτά. Edit. Frob. ὀξώπας καὶ σιλφώτας. Menag. ὀξῶπα καὶ σιλφῶτα. R ὄξωπα καὶ σιλφῶτα. Emendavit Menagius post Salmasium ad Solin. p. 368.

l) καταπυγοσύνη — μέγα. Menag. καταπυγοσύνης ταῦτά ἐστι.

citante, illoque in affectum commiserationis translato, hic ita perseveravit, ac si non audivisset. Eiusmodi autem profecto fuit qualem describit Melanthius pictor in libris de pictura. Aiunt enim oportere contumaciam quandam atque duritiam operibus impressam esse, itemque moribus. Polemo autem dicebat oportere in rebus exerceri, non in dialecticis speculationibus, ne brevem quandam artem sorbentes atque meditantes, dum in rogationibus admirationi habentur, affectu sibimet ipsis repugnarent. Erat igitur urbanus et generosus, idque fugiebat quod de Euripide scribit Aristophanes, *orationem acetatam et laceratam:* quae, ut ipse ait,

Turpes deliciae sunt, si comparentur cum carne magna.

Neque vero sedens, ut aiunt, dicebat ad ea quae rogaretur, sed ambulans. Itaque propter summum probitatis studium in civitate honorabatur. Maxime autem post deambulationem quiescebat in hortulo, iuxta quem discipuli constructis brevibus tuguriolis prope scholam exedramque habitabant. Videtur autem Polemo Xenocratem in cunctis aemulatus, a

Digitized by Google

τηθ', καὶ ἐραισθῆναι αὐτοῦ φησιν Ἀρίστιππος ἐν τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς. ἀεὶ φοῦν ἐμέμητο ὁ Πολέμων αὐτῷ τήν τε ἀκαμίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ἐπεδείκνυτο τὸν δωρικὸς καὶ κο-
VII. βάρος οἱονεὶ δώριός τις ῥυθμοποιία. Ἦν δὲ καὶ φιλοσα-
20. φουμῆς, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείναις ὅπου καὶ τὸν κωμικὸν τὰ ποιήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν Μολοττικός, καὶ ἔνθα ἦν κατὰ τὸν Φρύνιχον

Οὐ γλύξις n) οὐδ' ὑπάκτης, ἀλλὰ Πράμνιος.

ἔλεγεν οὖν τὸν μὲν Ὅμηρον ἐπικὸν εἶναι ποιητήν, Ὅμη-
VIII. ρον δὲ Σοφοκλέα τραγικόν. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς ἤδη ὑπὸ φθίσεως, ἱκανὰ συγγράμματα καταλιπών. καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν·

Οὐκ αἴτιος; Πολέμωνα κεκεύθαμεν, ὃν θέτο τῇδε
ἀρρωστία, τὸ δεινὸν ἀνθρώπων ο) πάθος.
οὐ μᾶλλον Πολέμωνα, τὸ σῶμα δέ· τοῦτο γὰρ αὐτὸς
μέλλων ἐς ἄστρα διαβαίνειν θῆκεν p) γαμαί.

m) κατὰ τὸν κωμικόν. Edit. Froben. κατὰ τὰ κωμικά. Illud praeter Menag. habet R.
n) γλύξις. Edit. Froben. γαῦις, Menag. γαυσός, R γαῦξ. Γλῦξις ex cod. Florent. restitui cum Menagio.
o) ἀνθρώπων. Menag. ἀνθρώπους.
p) θῆκεν. Edit. Froben. θῆκε.

quo ipsum amatum fuisse Aristippus in quarto de antiquis deliciis refert. Semper enim illum Polemo in ore habebat: induerat illius quoque innocentiam, juventatem et gravitatem veluti Doricus quidam in musica modus. Erat autem et Sophocli in primis studiosus atque in illis maxime locis, ubi secundum comicum canis quidam Molossicus secum una poemata fecisse videbatur; et ubi, ut est apud Phryniohum,

Non mustum nec mixtum, sed Pramnium.

Dicebat enim Homerum quidem epicum esse Sophoclem, Sophoclem vero Homerum tragicum. Obiit iam vetulus tabe, reliquitque opuscula non sane pauca. Nostrum est tale de eo carmen:

Heus bone: si nescis, tegimus Polemona, viator,
Quem morbus hic iam collocavit pessimus;
Imo non Polemona, sed hoc quod ad astra profectus
Humi reliquit, corpus semiputridum.

Digitized by Google

CAPUT IV.

ΚΡΑΤΗΣ.

Κράτης πατρὸς μὲν ἦν Ἀντιγένους, Θριάσιος δὲ τῶν δήμων καὶ ἀκροατὴς ἦρξε καὶ ἐρώμενος Πολέμωνος ἀλλὰ καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτως ἀλλήλοις a) ὠφελεῖτην b) ὥστε καὶ ζῶντες οὐ μόνον τῶν αὐτῶν ἦσαν ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ καὶ μέχρι σχεδὸν ἀναπνοῆς ἐξωμοιοῦσθην ἀλλήλοιν. καὶ θανόντες c) τῆς αὐτῆς ταφῆς ἐκοινωνείτην. ὅθεν Ἀνταγόρας εἰς ἄμφω τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον·

Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
ἐννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,
ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, οὓς ἀπὸ μύθου
ἱερὸς ἤϊσσεν d) δαιμονίου στόματος,

a) ἀλλήλω. Edit. Froben. ex R ἀλλήλους.
b) ὠφελείτην. Menagius coni. ἐφιλείτην.
c) θανόντε. Edit. Froben. θανόντες.
d) ἤϊσσεν. Scribebatur ἤισεν. R ἴσσεν. Casaubonus coni. ἧξεν. Correxit Jacobsius Anthol. Gr. VIII. 163.

CRATES.

Crates patre Antigene ortus pago Thriasius fuit, auditor simul amatorque Polemonis, illiusque successor scholae. Ita vero sibi profuere invicem, ut non modo viventes eadem studia sint secuti, verum ad ultimam fere respirationem alter alteri similes fuerint et mortui eodem sepulcro sint conditi. Unde et Antagoras ambos carmine laudavit in hanc sententiam:

Hoc Polemona situm, tumulo sanctumque Cratetem
Qui facis hac, narra, quisquis es, hospes, iter.
Mutua quos pariter iunxit concordia, quorum
Ambrosius sacro fluxit ab ore lepos.

Digitized by Google

καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ σεῖον ἐκέσμει
αἰῶν' ἀστρέπτοις e) δόγμασι πειθόμενος.

22. ἔνθεν καὶ Ἀρκεσίλαον μετελθόντα παρὰ Θεοφράστου πρὸς αὐτοὺς λέγειν ὡς εἶεν θεοί τινες ἢ λείψανα τοῦ χρυσοῦ γένους. καὶ γὰρ ἦστην οὐ φιλοδημώδεε· ἀλλ' οἷον Διονυσόδωρόν ποτέ φασι τὸν αὐλητὴν εἰπεῖν, σεμνυνόμενον ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους f) μήτ' ἐπὶ πρήνης
III. ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου. Συνεῖπεν δέ φησιν αὐτῷ ὁ Ἀντίγονος εἶναι παρὰ Κράντορι, ὁμονόως g) συμβιούντων τούτων τε καὶ Ἀρκεσιλάου. τὴν δὲ οἴκησιν Ἀρκεσίλαον μὲν ἔχειν μετὰ Κράντορος, Πολέμωνα δὲ σὺν Κράτητι μετὰ Αὐσικλέους τινὸς τῶν πολιτῶν. ἦν δέ, φησίν, ἐρώμενος, Κράτης μέν, ὡς προείρηται, Πολέμωνος· Ἀρκεσίλαος δὲ Κράν-
IV. τορος. Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν
23. τρίτῳ τῶν χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικοὺς καὶ πρε-
V. σβευτικούς. ἀλλὰ καὶ μαθητὰς ἐλλογίμους· ὧν Ἀρκεσίλαον h)

e) αἰῶν' ἀστρέπτοις. Legebatur αἰῶνα στερεοῖς. Correxit Ineptsius l. l.
f) μήτ' ἐπὶ τριήρους. Edit. Froben. omittit.
g) ὁμονόως. V. Lobeck. ad Pharynich. p. 142.
h) Ἀρκεσίλαον. Edit. Froben. ἀρκεσίλαος.

Et sua quae monitis fuerat contracta severis,
Vitae illustravit saecula mundities.

Hinc et Arcesilaum, quum ad eos a Theophrasto diverteret, dixisse ferunt, illos deos esse quospiam aut aurei generis reliquias. Erant enim ingenio minime vulgari aut multitudinis favoribus dedito, sed quod de Dionysodoro tibicine fertur illis convenientissime aptari potest, quem aliquando dixisse tradunt exsultantem atque gloriantem, quod nemo se canentem neque in triremi neque ad fontem unquam audivisset, sicuti Ismenium. Coenare apud Crantorem solitum refert Antigonus, concorditer ambobus una cum Arcesilao viventibus. Habitasse item Arcesilaum una et Crantorem, Polemonemque una cum Cratete et Lysicle quodam ex civibus. Erat autem, inquit, amator, ut praedictum est, Polemonis quidem Crates, Crantoris autem Arcesilaus. Moriens autem Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comoedia, orationes item populares alias et alias de legationibus. Habuit et discipulos sane memorabiles. Horum ex numero fuit Arcesilaus auditor eius, de quo in con-

Digitized by Google

περὶ οὗ λέξομεν — διήκουσε γὰρ καὶ τούτου — καὶ Βίωνα τὸν Βορυσθενίτην, ὕστερον δὲ Θεοδώρειον ἀπὸ τῆς αἱρέσεως ἐπικαλούμενον, περὶ οὗ καὶ i) αὐτοῦ λέξομεν ἐχομένως Ἀρκεσιλάου. Γεγόνασι δὲ Κράτητες δέκα· πρῶτος ὁ τῆς ἀρ- VI.
χαίας κωμῳδίας ποιητής, δεύτερος ῥήτωρ Τραλλιανὸς Ἰσοκράτειος, τρίτος ταφρωρύχος k) Ἀλεξάνδρῳ συνών, τέταρτος ὁ κύων περὶ οὗ λέξομεν, πέμπτος φιλόσοφος περιπατητικός, ἕκτος Ἀκαδημαϊκὸς ὁ προειρημένος, ἕβδομος Μαλώτης γραμματικός, ὄγδοος γεωμετρικὰ γεγραφώς, ἔνατος ἐπιγραμμάτων ποιητής, δέκατος Ταρσεὺς φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός.

i) καί. Edit. Froben. omittit.
k) ταφρωρύχος. Ita editiones quot vidi omnes, non ταφρώρυχος. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 232.

sequentibus dicemus, et Bion item Borysthenites, qui Theodoreus postea a secta nominatus est, de quo item dicemus mox post Arcesilaum. Decem vero fuerunt Cratetes. Primus antiquae comoediae poeta; secundus orator Trallianus, de Isocratis familia; tertius vallorum effossor, qui cum Alexandro militavit; quartus Cynicus de quo postea dicemus; quintus philosophus Peripateticus; sextus Academicus quem praediximus; septimus Malotes, grammaticus; octavus qui geometrica scripsit; nonus poeta epigrammatum; decimus Tarsensis, Academicus philosophus.

Digitized by Google

CAPUT V.

KPANTΩP.

I. 24. Κράντωρ Σολεὺς θαυμαζόμενος ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας καὶ Ξενοκράτους διήκουσε Πολέμωνι a) συ-
II. σχολάζων. Καὶ κατέλιπεν ὑπομνήματα εἰς μυρίους στίχων
III. τρεῖς, ὧν τινά τινες Ἀρκεσιλάῳ προσάπτουσι. Φασὶ δὲ αὐ-
τὸν ἐρωτηθέντα, τίνι θηβαθείη ὑπὸ Πολέμωνος, εἰπεῖν τῷ
IV. μήτε ἀξύτερον μήτε βαρύτερον ἀκοῦσαι φθεγγομένου. Οὗτος
νοσήσας εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἀνεχώρησε κἀκεῖ περιεπάτει· οἱ
δὲ πανταχόθεν προσῄεσαν αὐτῷ, νομίζοντες οὐ διὰ νόσον, ἀλ-
V. λὰ βούλεσθαι αὐτόθι σχολὴν ἄγειν καὶ Ἀρκεσίλαος θέλων ὑπ' αὐτοῦ συστεθῆναι Πολέμωνι b), πάσας
25. ἐρῶντος, ὡς ἐν τῷ περὶ Ἀρκεσιλάου λέξομεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ὑγιάναντα διακούειν Πολέμωνος, ἐφ' ᾧ καὶ μάλιστα θαύμα-

a) *Πολέμωνι.* Edit. Froben. *πολέμου.*
b) *Πολέμωνι.* Edit. Froben. *πολέμου.*

CRANTOR.

Crantor Solensis, quum apud suos haberetur in honore, concessit Athenas, ibique Xenocratis auditor Polemoniaque socius in dicendo fuit. Reliquit autem Commentaria ad triginta versuum millia. Ex eis quaedam Arcesilao non desunt qui applicent. Fertur quum interrogatus esset quamobrem ita se Polemoni addixisset, respondisse, quia illo nunquam neque acutius neque gravius audisset loquentem. Ia quum incidisset in morbum, in templum Aesculapii secesit ibique deambulabat. Continuo ad eum illuc undique confluxere discipuli, existimantes illum non secessisse morbi causa, sed quod ibi scholam vellet instituere. Aderat tum illic et Arcesilaus, volens ab illo se ad Polemonem commendari, quanquam amatore suo, sicuti quum ad Arcesilaum venerimus, dicemus. Quin etiam ipse quoque, quum sanus factus esset,

Digitized by Google

σθήναι. λέγεται δὲ καὶ τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν Ἀρκεσιλάῳ, ταλάντων οὖσαν δυοκαίδεκα. καὶ ἐρωτηθέντα πρὸς αὐτοῦ ποῦ βούλεται ταφῆναι, εἶπεν·

Ἂν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν.

Λέγεται δὲ καὶ ποιήματα γράψαι καὶ ἐν τῇ καταβολῇ ἐπὶ τῷ VI. τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ ἀφορισάμενος αὐτὰ Φειδίᾳ. καὶ φησι Θεαίτητος ὁ ποιητὴς οὕτως περὶ αὐτοῦ·

Ἤιδωνεύς) ἀνθρώπους; ὁ δ' ἐπὶ πλείονε) ἤνδανε Μούσαις
Κράντωρ, καὶ γήρως ἤλυθεν οὔτι πρόαν.
Καὶ σύ δε τεθνιῶτα τὸν ἱερὸν κεῦθε ὑπὸ δέξαι f)
ἐν γῆ καὶ κεύθει ζώοντας g) ἐν εὐθυμίῃ h).

Ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων μὴ μᾶλλον Ὅμηρον καὶ Εὐριπίδην, λέγων ἐρωτᾶσθαι μὲν τὸν ποιητὴν πραγμάτων ἅμα καὶ συμπαθῶς γράφειν, καὶ προσφέρετο τῶν στίχων τὸν ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου·

Ὦ μοῖροι τί δ' οἱμοι; δύνατα τοι πεπόνθαμεν.

c) Ἂν γῆς φίλης μυχοῖσι. Ita scripsi cum Casaubono. Legebatur φίλοις.
d) Ἤνδανεν. Edit. Froben. ἤνδανεν et infra ἤλυθεν.
e) ἐπὶ πλείον. Scribebatur ἐπιπλεῖον.
f) ὑπόδεξαι. Legebatur ὑπόδεξ. Casaubonus coni. ὑπόδεξω. Correxit Iacobsius Append. Anthol. Gr. nr. 36.
g) κεύθει ζώοις. Scribebatur ζώοις κεῖθι. Transposuit Hermannus ad Opticea p. 770. quem secutus est Iacobsius.
h) εὐθυμίῃ. Hermannus l. l. coni. εὐρυθμίῃ. Iacobsius l. l. εὐθαλίῃ. Fortasse scribendum εὐθενίῃ.

se ad audiendum Polemonem contulit, atque inde multum illi et gloriae et laudis accessit. Fertur et bona sua Arcesilae reliquisse talentorum duodecim. Et quum ab eo rogaretur ubinam sepeliri vellet, dixisse:

Terrae in latebris condi amicis expedit.

Poemata quoque scripsisse dicitur, eaque signata in Minervae fano in patrio solo condidisse. Theaetetus quoque poeta haec de eo dicit:

Gratus erat superis, Musis sed gratior ipsis
Crantor, et huic nondum cana senecta aderat.
Exanimem sed terra, virum tu suscipe sacrum,
Vitam ut mollem istic ipse quietus agat.

Admirabatur Crantor prae caeteris Homerum et Euripidem, dicens operosum esse et industria plenum proprietate servata tragice simul cum affectu misericordiae scribere, proferebatque versiculum ex Bellerophonte:

Humana quantum, di boni, passi sumus!

Digitized by Google

λέγεται δὲ καὶ Ἀνταγόρα τοῦ ποιητοῦ ὡς Κράντορος τὰς ἐρωτα πεποιημένα φέρεσθαι ταυτί·

Ἐν δοιῇ k) μοι θυμός, ὅ τοι γένος ἀμφιβάλητον·
ἢ l) σε θεῶν τὸν πρῶτον ἀειγενέων, Ἔρος, εἴπω;
τὸν ὄψονε m), Ἐρεβεύς τε παλαι βασίλεια τε πόντου
γείνατο Νὺξ πελάγεσσιν ὑπ' εὐρείοις n) Ὠκεανοῖο·
ἢ σέ γε Κύπριδος υἷα περίφρονες, ἦ σε Γαῖης
ἢ Ἀνέμων, τοῖς σύ ο) κακὰ φρονέων ἀλάλησαι p)
ἀνθρώποισιν q) ἠδ' ἐσθλά, τὸ καὶ σέο σῶμα διφυές.

ἦν δὲ καὶ δεινὸς ὀνοματοποιῆσαι τραγῳδὸν γοῦν r) ἀπελέκητον s) εἶπεν ἔχειν φωνὴν καὶ φλοιοῦ μεστὴν καὶ τινος ποιητοῦ σκίφης t) μεστοὺς εἶναι τοὺς στίχους· καὶ τὰς Θεοφράστου Θέσεις ὀστρέου γεγράφθαι. θαυμάζεται δὲ αὐτοῦ μάλιστα βι-
VII. βλίον τὸ περὶ πένθους. Καὶ κατέστρεψε πρὸ Πολέμωνος καὶ

k) Ἀνταγόρου τοῦ ποιητοῦ. Legebatur Ἀνταγόραν τὸν πρωτῆν. Correxit Casaubonus cum Menagio.
k) ἐν δοιῇ. Legebatur ἐνδοίῃ. Correxit H. Stephanus ex codd.
l) ἢ σε. Edit. Froben. ἦσε.
m) ὄσσονε. Edit. Froben. ὄσονς.
n) εὐρέος. Edit. Froben. εὐρέως.
o) ἢ Ἀνέμων· τοῖς σύ. Edit. Froben. ἦ ἀνέμων τοι αἶσα. Menag. ἢ ἀνέμων τοι αἶσαν.
p) ἀλάλησαι. Menag. ἀλαλῆσαι.
q) ἀνθρώποις. Legebatur ἀνθρώπων. Correxit Iacobsius Anthol. Gr. prioris T. I. p. 192.
r) γοῦν. Menag. δ' οὖν.
s) ἀπελέκητον. Ita codd. R et Cantabr. Scribebatur ἀπελέκυντον.
t) σκίφης. Codd. Florent., Cantabr. et Arund. σκιφθῆς: edit. Froben. σκίφθης.

Antagorae quoque poetae dicuntur ut Crantoris versus in amorem facti ferri huiusmodi:

In dubio est animus, fertur tibi quod genus anceps,
Te divum in numero primumne, Cupido, reponam,
Quos Erebusque senex et Nox regina profundis
Oceani, ut memorant, quondam genuere sub undis,
An Veneris, an Ventis, an Terra te esse creatum
Dicam: namque vagus mala tot mortalibus affers
Totque bona: hinc corpus tribuit natura biforme.

Erat autem et in nominibus fingendis acer. Nam tragoedium dixit non dolatam habere vocem et cortice plenam, et poetae cuiusdam versus blatta plenos esse ait, et Theophrasti quaestiones ostreis conscriptas esse. Laudatur eius maxime liber quem de luctu edidit. Obiit ante Polemonem et

Digitized by Google

Κράητος ὑδρωπιᾷ διαθέσει νοσήσας καὶ ἔσπευσεν εἰς αὐτὸν ἡμῶν·

Ἐπέλυσε u) καὶ σέ, Κράντωρ, ἡ νόσων x) κακίστη,
χοῦτω κατῆλθες εἰς μέλαιναν Πλουτέως ἄβυσσον.
καὶ σὺ μὲν ἐκεῖθι νῦν χαίρεις, λόγων δὲ τῶν σῶν y)
Ἀκαδημία θ' ἕστηκε χήρη z) καὶ Σόλοι, πατρὶς σεν.

u) Ἐπέλυσε — πατρὶς σευ Meier restituit Hermannus.
x) ἡ νόσων. MSS. apud Menagium ἡ νόσος.
y) λόγων δὲ τῶν σῶν. Articulum addidit Hermannus.
z) Ἀκαδημία θ' ἕστηκε χήρη. Scribebatur χήρη ἕστηκεν Ἀκαδημία. Emendavit Hermannus.

Cratetem aquae intercutis morbo. Est nostrum epigramma in eum Lucilii modi:

Inundavit et te, Crantor, pessimus morbus,
Atque ita in atram descendisti Plutonis abyssum:
Tu quidem illic nunc gaudes: at sermonum
Tuorum vidua est Academia et Soli patria.

CAPUT VI.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΣ.

I. 28. Ἀρκεσίλαος Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ
II. χρονικῶν, Πιταναῖος τῆς Αἰολίδος. Οὗτος ἔσχε τῆς μέσης Ἀκαδημίας τὰς ἀρχὰς πρῶτος, ἐπισχὼν τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐναντιότητας τῶν λόγων. πρῶτος δὲ καὶ ἐν ἑκατέρῳ ἐπεχείρησε καὶ πρῶτος τὸν λόγον ἐκίνησε τὸν ἀπὸ Πλάτωνος παραδεδομένον καὶ ἐποίησε δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ἐρι-
III. στικώτερον. Παρέβαλε δὲ Κράντορι τοῦτον τὸν τρόπον. τέταρτος ἀδελφὸς ἦν ὧν εἶχε δύο μὲν ὁμοπατρίους, δύο δὲ ὁμομητρίους· καὶ τῶν μὲν ὁμομητρίων a) πρεσβύτερον Πυλάδην, τῶν δὲ ὁμοπατρίων b) Μοιρέαν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐπίτροπος.
29. ἤκουσε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν Αὐτολύκου τοῦ μαθηματικοῦ, πο-

a) ὁμομητρίων. MSS. apud Menag. ὁμοπατρίων. quod secutus est Ambrosius.
b) ὁμοπατρίων. MSS. apud Menag. ὁμομητρίων. quod idem secutus est Ambrosius.

ARCESILAUS.

Arcesilaus Seuthi sive Scythi filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, Pitanaeus ex Aeolide fuit. Primus hic mediam invexit Academiam, enunciationes continens propter sermonum repugnantias. Primusque in utramque disserere partem aggressus est, idque orationis genus quod Plato tradiderat per interrogationem ac responsionem litigiosiorem reddidit. Crantori vero in hunc modum congressus est. Quartus erat ex fratribus, qui illi duo erant ex eodem patre duoque eadem ex matre nati. Ex his alter, qui eadem ex matre maior natu erat, Pylades; qui ex patre, Moereas dicebatur, quique eius curator erat. Audivit itaque principio quidem Autolycum mathematicum, civem suum, ante-

Digitized by Google

λίτου μυηθέντος, πρὶν ἐπιφοιτῆσαι Ἀθήνησι, πρῶτον εἰς καὶ εἰς Σάρδεις ἀπεδήμησεν· ἔπειτα μετὰ τοῦτον τὸν Ἀθηναῖον μουσικοῦ μαθητὴν Θεόφραστον ἀκουσόμενος. ἔπειτα μεταβὰς εἰς Ἀκαδημίαν πρὸς Κράντορα. Μοιρίας μὲν γὰρ ὁ προειρημένος ἀδελφὸς ἦγεν αὐτὸν ἐπὶ ῥητορικήν· ὁ δὲ φιλοσοφίας ἦρα καὶ αὐτοῦ Κράντορι ἐρωτικῶς διατεθεὶς ἐνθουσιᾷ καὶ ἐξ Ἀνδρομέδας d) Εὐριπίδου παρεγεγαμένος e)·

Ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσει f) μοι χάριν,

καὶ ὅς γε ἐχθρὸς ἦν·

Ἄγου με, ὦ ξέν' g), εἴτε δμῶς h) δούλιον ζεῦγος λόγον.

ἐκ τούτου συνήσαν ἀλλήλοις· ἦν γὰρ καὶ τὸν Ἀνδρόμαχον ἀνιζόμενον φασὶν εἰπεῖν ὡς εὐφυὴς καὶ εὐεπιχείρητος ἀπελήλυθεν τῆς διατριβῆς εἰς νεανίσκος· ἦν γὰρ ἐν τοῖς λόγοις IV. ἐμβριθέστατος καὶ φιλογράμματος ἱκανῶς γενόμενος ἤπτετο καὶ ποιητικῆς. καὶ αὐτοῦ φέρεται ἐπιγράμματα εἰς Ἄτταλον οὕτως ἔχοντα i)·

e) προσηγμένος. Legebatur προσεσχημένος. Correxit Casaubonus.
f) εἴσει. Scribebatur εἴσῃ.
g) Ἄγου δέ, ὦ ξένε. Casaubonus corri ἄγε, ὦ ξένε; δ' ὁμῶς. Edita Probi cum Stapl. et doctt. Cantabr. recensio.
i) καὶ αὐτοῦ — ἔχοντα. Rousse l. l. §. XXIV. p. 64. omnia ad ea-

quam proficisceretur Athenas, quicum Sardes quoque perrexit; deinde Xanthum Atheniensem, musicum, postea quem Theophrasti auditor fuit. Tum demum in Academiam se ad Crantorem contulit. Moerces enim frater, quem praedximus, ad oratoriam ediscendam hortabatur, sed illum philosophiae iam amor ceperat. Eum flagrantem Crantor amore in eum affectus Euripidis ex Andromeda versiculo producto rogat:

O virgo, si te servem, habebis gratias?

Cui ille quod mox sequitur respondit:

Duc, quaeso, ancillam me aut, si vis, coniugem.

Ex hoc iam coniuncti ambo vivebant. Aegre tulisse Theophrastum aiunt illius recessum ac dixisse, Quam ingeniosus promptusque adolescens e schola discessit. Namque quum esset in dicendo gravissimus atque in scribendo satis exercitatus, poeticae quoque operam dedit. Feruntur eius epigrammata in Attalum in hanc sententiam:

Digitized by Google

Πέργαμος οὐχ ὅπλοις ἁλοιὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵπποις
σὺν Πίσαις αὐδᾶται Πίσανδ) ἀνὰ ζωθέην.
εἰ δέ κεν ἐκ Διόθεν θεμιτὸν θνατοῖς εἰ) νόον εἰπεῖν,
ἔσσεαι εἰς αὖτις μ) πολλὸν ἀοιδιμωτέρη.

ἀλλὰ καὶ εἰς Μηνόδωρον τὸν Εὐδάμου n), ἑνὸς τῶν συσχολαστῶν ἐρώμενον·

31. Τηλοῦ μὲν Φρυγίη, τηλοῦ δ' ἱερὴ Θυάτειρα,
σὴ Μηνόδωρε), ἡ πατρίς, Καδανάδη p).
ἀλλὰ γὰρ εἰς Ἀχέροντα τὸν οὐ φατὸν ἴσα κέλευθα,
ὡς αἶνος ἀνθρώπ ἠ); πάντοθεν μετρεύμενα.
σῆμα δέ τοι τόδ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς Εὔδαμος r), ᾧ σὺ
πολλῶν πεπιστέων s) ἦσθα προσφιλέστερος.
ἀπεδέχετο δὲ πάντων μᾶλλον Ὅμηρον, οὗ καὶ εἰς ὕπνον ἐὼν

τοῦ τέρετα ἐπιγράμματα οὕτως ἔχοντα· εἰς Ἄτταλον· aut καὶ αὐτοῦ φέρεται ἐπιγράμματα· εἰς Ἄτταλον οὕτως ἔχον.

k) *Πίσαν*. Dedi cum Iacobsio Append. Anthol. Gr. nr. 10. Scribebatur *Πίσαιν*. Cf. l. 72.

l) *Θνατοῖ*. Menag. *Θνατῶν*. Illud commendant R, Cantabr., Froben., Steph. et Menag. in obss.

m) *εἰσαῦτις*. Scribebatur *εἰσαῦθις*. Correxit Iacobsius l. l.

n) *Εὐδάμου*. Edit. Froben. *εὐδαίμου*.

o) *ὦ Μηνόδωρε*. Rossius l. l. §. XXIV. p. 67. corr. *καὶ Μηνόδωρε*.

p) *Καδανάδη*. Rossius l. l. corr. *Καδανὰ δή*, et ante eum Stoschius Antiqq. Thyatir. p. 48.

q) *ὡς αἶνος ἀνθρώπ*. Legebatur *ὡς θανὼς ἀνθρώπ*. Emendavit Luzacius Lectt. Att. p. 206. cum Porsono Adverss. p. 121. ed. Lips.

r) *ἔρεξεν ἀριφραδὲς Εὔδαμος*. Iacobsius Append. Anthol. Gr. nr. 11. coni. *ἔρεξ' Εὔδαμός ἀριφραδές*.

s) *πεπιστέων*. Edit. Froben. *πιστέρων*.

Saepe per egregiam memoratur Pergamus armis
Urbem et equis Pisam et relligione sacram.
At si mortali fas praesagire futurum,
Diversa erit multo commemorata magis.

Atque in Menodorum Eudami filium, unum ex condiscipulis ab eo amatum:

Sacra quidem procul est Phrygia et procul est Thyatira,
Tua, Menodore, patria et Cadanade.
Namque aequis spatiis infandi Acherontis ad undas,
Proverbium ut fert, undique via panditur.
Eudamus insigni tibi sed dedit arte sepulcrum,
Pauperrimo quidem, verum clarissimo.

Amplectebatur Homerum maxime ex omnibus, cuius adeo

Digitized by Google

πάντας τε ἀγχίνοιαν· ἀλλὰ καὶ ὅρθρου λέγων ἐπὶ τὴν ἑρώμενον ἀπιέναι, ὁπόταν βούλοιτο ἀναγιγνώσκειν. τόν τε Πίνδαρον ἱκανὸν εἶναι φωνῆς ἐμπλῆσαι καὶ ὀρμάτων καὶ ῥημάτων εὐπορίαν παρασχέσθαι. Ἴωνα δὲ καὶ ἐχαρακτήριζε νέος ὤν. Διήκουσε δὲ καὶ Ἱππωνίκου τοῦ γεωμέτρου· ὃν καὶ V. ἔσκωψε τὰ μὲν ἄλλα νωθρὸν ὄντα καὶ χασμῴδη, ἐν δὲ τῇ 32. τέχνῃ τεθεωρημένον, λέγων τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ ἀπὸ ἁμπτῆναι). τοῦτον καὶ παραλύσαντα ἀναλαβὼν / οἴκοι ἐς τοσοῦτον ἐθεράπευσεν, ἐς ὅσον ἀποκτήσασθαι. Κράτητος δὲ διαλιπόντος κατέσχε τὴν σχολήν, ἐκχωρήσαντος VI. αὐτῷ Σωκρατίδου τινός. Διὰ δὲ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν VII. οὐδὲ βιβλίον, φασί, τί συνέγραψεν u)· οἱ δέ, ὅτι ἐφωράθη τινὰ κατορθῶν, ἃ φασιν οἱ μὲν ἐκδῦναι, οἱ δὲ κατακαῦσαι. Ἔοικε δὴ θαυμάζειν καὶ τὸν Πλάτωνα καὶ τὰ βιβλία VIII. ἐκέκτητο αὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸν Πύρρωνα κατά τινας ἐζηλώ- 33. κει. Καὶ τῆς διαλεκτικῆς εἶχετο καὶ τῶν Ἐρετρικῶν ἤπτετο IX. λόγων· ὅθεν καὶ ἐλέγετο ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' Ἀριστωνος·

t) ἁμπτῆναι. Edit. Froben. ἁπτῆναι.
u) οὐδὲ βιβλίον, φασί, τὶ συνέγραψεν. Edit. Froben. οὐδὲ βιβλίον φασί τινος ἐγγράψαι.

studiosus erat, ut semper ante somnum eius aliquid legeret; mane quoque quum surgeret dicens se ad amasium ire, quum se velle legere innueret. Pindarum quoque dicebat esse in primis idoneum ad implendam vocem verborumque ac nominum copiam praebendam. Ionem quoque descripsit, quum esset iuvenis. Hipponici item geometrae auditor fuit, in quem iocatus ille plerumque est, quod quum esset hebes et obtusus et oscitans, artis tamen intelligentiam assequutus videretur, hianti sibi geometriam in os advolavisse aiebat: eum etiam dementem aliquando effectum domi secum habuit atque tam diu illius curam egit quoad redderetur sensui. Cratete autem vita functo scholam tenuit, cedente sibi Socratide quodam. Nullum vero librum scripsisse ferunt, quod aeque de omnibus suspenderet sententiam. Alii deprehensum dum quaedam emendaret, tradunt: ea tamen ipsa alii non edidisse, alii flammis tradidisse aiunt. In honore summo Platonem habuit, cuius sibi libros paraverat. Sunt qui Pyrrhonem quoque imitatum asseverent. Dialecticae quoque fuit non imperitus, Eretricorumque sermones ac rationes calluit. Unde et de illo ab Aristone dicebatur:

Digitized by Google

Πρόσθε Πύρρωνος, ὄπιθεν x) Πύρρωνος μέσος Διόδωρος·
καὶ ὁ Τίμων ἐπ' αὐτοῦ φησιν οὕτως·

Τῇ γὰρ ἔχων Μενέδημος y) ὑπὸ στέρνοισι μόλυβδον
Θύσεται εἰς Πύρρωνα z) τὸ πάγκρεας a), ἢ Διόδωρον.

καὶ διαλιπὼν αὖθις πάλιν λέγει·

Νήξομαι εἰς Πύρρωνα καὶ εἰς σκολιὸν Διόδωρον b).

X. Ἦν δὲ ἀξιωματικώτατος c) καὶ συνηγμένος καὶ ἐν τῇ λέξει
XI. διαστατικὸς d) τῶν ὀνομάτων. ἐπικόπτης e) δ' ἦν καὶ
XII. παρρησιαστής· διὸ καὶ πάλιν ὁ Τίμων οὕτως περὶ αὐτοῦ·

Καὶ νέον οὐ λήσεις f) ἐπιπλήξεσιν ἐγκαταμιγνύς
θοῦριν καὶ πρὸς τὸν θρασύτερον διαλεγόμενον νεανίσκον, „Οὐ
λήψεταί τις," ἔφη, „τοῦτον ἀστραγάλῳ;" πρὸς δὲ τὸν αἰτίαν
ἔχοντα περαίνεσθαι, ὡς ἀνήνεγκεν αὐτῷ ὅτι οὐ δυσκό λιτο-

x) ὄπιθεν. Legebatur ὄπισθε δέ. Correxit Casaubonus. Neque aliter legitur apud Eusebium Praep. Evang. lib. XV. p. 729. D.

y) Μενέδημον. Edit. Erasm. et Stephan. Μαιδήμιος. Menag. Μέν νέδημον. Genitivum dedi cum Casaubono ex Eusebio.

z) Θύσεται εἰς Πύρρωνα. Legebatur θήσειται ἢ Πύρρωνα. Mutavi cum Casaubono ex Eusebio.

a) τὸ πάγκρεας. Scribebatur τὸ πᾶν κρέας. Illud cum Kuehnio dedi ex Eusebio.

b) καὶ διαλιπὼν — Διόδωρον. Codd. R, Cantabr. et Arund. cum ed. Froben. omittunt.

c) ἀξιωματικώτατος. Edit. Froben. ἀξιοματικώτατος.

d) διαστατικός. Tan. Faber coni. διαστολικὸς aut διατακτικός.

e) ἐπικόπτης. Menag. ἐπισκώπτης. Alterum commendant praeter Froben. codd. Stephani et RRR.

f) Καὶ νέον οὐ λήσεις. Ed. Frob. καὶ νέον μὴ λήσῃς. Steph. et Menag. καὶ νέον οὐ λήσῃς. R καὶ νέαν μὴ λήσῃς. Casaubonus coni. νέον.

Ante Plato, retro Pyrrho, medius Diodorus.

Timon etiam sic de illo loquutus est:

Hic enim habens Menedemi sub pectoribus plumbum
decurret ad Pyrrhonem carneosum aut Diodorum.

Paulisperque moratus eum facit sic dicentem:

Natabo ad Pyrrhonem obliquumque Diodorum.

Erat autem proloquiis abunde utens et astrictus atque accurate nomina a se invicem distinguens. Ac praeterea obiurgator confidens multum atque audax; quamobrem de eo rursus Timon sic ait:

Et juvenem non latebis obiurgationibus commiscens.

Unde et adolescente quodam audacius quam par erat loquente, Nullusne, inquit, hunc talo excipiet? Quum retulisset ad eum quidam qui muliebria pati putabatur, non videri sibi

Digitized by Google

ρον ἑτέρου μεῖζον εἶναι, ἠρώτησεν, εἰ οὐδὲ τὸ δακτύλιον τοῦ ἑξδακτύλου. Ἥμονα g) δέ τινος Χίου αὐθάδη ὄντος καὶ ὑπολαμβάνοντος εἶναι καλὸν καὶ ἐν χλανίσιν ἀεὶ ἀναστρεφομένου εἰπόντος ἢ οὐ δοκεῖ αὐτῷ σοφὸς ἡσθησεσθαι, ἔφη, πότερον μὴν οὐδὲ οὕτω καλὸς ἢ τις ὥσπερ σὺ αὐθ' ἂν οὕτω καλὰ ἱμάτια ἔχῃ; ἐπεὶ δὲ καὶ παρακινωδίας h) ὢν εἰς εἰς βαρὺν τὸν Ἀρκεσίλαον ἔφη·

Ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνα· ἢ σιγὴν ἔχειν i); 35.

ἔφη ὑπολαβών·

Γύναι,

τί μοι τραχεῖα νῦν τίθεσαι λαλεῖς;

στωμύλου δὲ ἀγέννους k) πράγματα αὐτῷ παρέχοντος ἔφη·

Ἀκόλαστ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα l).

λάλου m) δὲ πολλὰ φλυαροῦντος οὐδὲ τίθης αὐτὸν καλεπῆς τετυχηκέναι ἔφη· τινὶ δὲ οὐδὲ ἀπεκρίνετο. πρὸς δὲ νόν δανειστικὸν καὶ φιλόλογον εἰπόντα τι ἀγνοεῖν, ἔφη·

g) Ἥμονα. Mspag. Ἴμονα.
h) παρακινωδίας. Edit. Froben. et Menag. παρὰ κιναιδίας.
i) Ἔξεστ' — ἔχειν. Edit. Froben. ἔξεστιν ἐρωτᾶν πότνια σε, ἢ σιγὴν ἔχειν.
k) ἀγεννοῦς. Edit. Froben. ἀγεγνῶς.
l) Ἀκόλαστ' — τέκνα. Versus Euripideus Fragmm. Incert. CXXX. ed. Musgr. ubi est ἀκόλαστα πάντη.
m) λάλου. Menag. ἄλλου. Alterum habent Froben. et Stephan. cum codd. Cantabr. et Arund.

altero alterum maius, interrogavit an ne id quidem quod decem digitorum esset, eo quod est sex digitorum. Hemone quodam Chio, quum esset deformis, formosum se arbitrante ac semper molles sumptuosasque vestes induente ac roganteque num illi sapiens amaturus videretur, Num, ait, etiamsi non ita quispiam fuerit pulcher ut tu et ita speciose induatur. Quum vero idem qui insuper esset cinaedus, tanquam in acerbum virum Arcesilaum diceret:

Licet rogem te casta aut obmutescere?

respondit:

Quid dura nobis et nova affers, femina?

Loquaci item cuidam ignobili ipsi negotium facessenti inquit:

Obscoena nati servorum loqui solent.

Loquacem itidem multa nugantem ne nutricem quidem molestam natum dixit. Quibusdam vero ne respondebat quidem. Foeneratore quodam ac discendi studioso quiddam se ignorare dicente dixit:

Digitized by Google

Πλήθουσιν γάρ τοι πτόρθων διέκδοσις
Θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.

36. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους πρὸς Ἀλεξίνειόν[o] τινα διαλεκτικόν, μὴ δυνάμενον κατ' ἀξίαν τῶν Ἀλεξίνου τι διηγήσασθαι, τὸ Φιλοξένῳ πρὸς τοὺς πλινθουργοὺς πραχθὲν εἰπεῖν· ἐπεὶ γὰρ τὰ αὐτοῦ πάνυ ᾄδοντας τούτους καταλαβὼν αὐτὸς τὰς πλίνθους[p] αὐτῶν συνεκρότησεν, εἰπών, „Ὡς ὑμεῖς τὰ ἐμὰ διαφθείρετε, κἀγὼ τὰ ὑμέ-
XII. τερα.“ Ἤχθετο οὖν δὴ τοῖς μὴ καθ' ὥραν τὰ μαθήματα ἀνειληφόσι. φυσικῶς δέ πως ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ, Φήμ' ἐγώ, καί, Οὐ συγκαταθήσεταί τούτοις ὁ δεῖνα, εἰπὼν τοὔνομα· ᾧ καὶ πολλοὶ τῶν μαθητῶν ἐζήλουν καὶ τὴν ῥητο-
37. ρείαν καὶ πᾶν τὸ σχῆμα. ἦν δὲ καὶ εὑρεσιλογώτατος ἀπαντῆσαι εὐστόχως καὶ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἀνερεῖν τὴν περίοδον τῶν λόγων καὶ ἅπασι συναρμόσασθαι καιρῷ. πιστικός τε ὑπὲρ πάνθ' ὁντινοῦν· παρὸ καὶ πλείους πρὸς αὐτὸν ἀπήεσαν εἰς τὴν σχολήν, καίπερ ὑπ' ὀξύτητος αὐτοῦ ἐπιπληττό-

n) *Πλήθουσι.* Legebatur λήθουσι. Hind ex Plutarcho Quaest. Sympos. VIII. 1. T. II. p. 718. A. ed. Francof. restitui cum Meinekio Menandr. et Philem. Rell. p. 40.

o) *Ἀλεξίνειον.* Legebatur Ἀλεξῖνον. Correxit Casaubonus.

p) τὰς *πλίνθους.* Edit. Froben. τοὺς πλίνθους.

Replent enim certe quoque ventorum transitus
feminam avem, praeterquam quum partus adfuerit.

Sumpta sunt autem ista ex Oenomao Sophoclis. Alexinium quendam dialecticum Alexini quaedam commode ac pro merito enarrare non valentem, quid Philoxenus adversus lateritios operarios egisset, admonuit. Ille enim, quum carmina sua male cantantes offendisset, lateres illorum conculcare coepit ac dicere, Ut vos mea corrumpitis, ita ego vestra dissipabo. Ferebat graviter, si quis intempestive disciplinas liberales arripuisset. Proprie vero nescio quo modo in disserendo utebatur hoc verbo, Arbitror equidem, et, Non assentietur istis ille, eum ex nomine appellans: idque discipulorum quoque plurimi imitabantur, neque id solum, verum et rhetoricen eius omnemque dicendi modum ac figuram in se nitebantur exprimere. Erat autem illi inventionis praecipua felicitas. Ut facile occurreret obiectis, orationisque ambitum ad id quod erat propositum referret atque omni se tempori accommodaret. Magna illi praeterea ultra omnes caeteros erat persuadendi quae vellet acrimonia. Quibus ex rebus factum est ut ad eum audiendum confluc-

Digitized by Google

μενος. ἀλλ' ἦρεσε ἡδέως· καὶ γὰρ ἦν ἀγαθὸς σφόδρα καὶ ἐλπίδων ὑποπιμπλὰς νοῦς ἀκούοντας. ἦν τε τῷ βίῳ κοινωνικώτατος ἐγένετο καὶ φιλοχρεμάτησεν πρόχειρος ἦν καὶ λαθεῖν q) τὴν χάριν ἀτρυφότατος. ἐλθὼν οὖν ποτε πρὸς Κτησίβιον νοσοῦντα καὶ ἰδὼν ἀπορίᾳ θλιβόμενον, κρύφα βαλάντιον ὑπέθηκε τῷ προσκεφαλαίῳ· καὶ ὃς εὑρών, „Ἀρκεσιλάου," φησί, „τὸ παίγνιον." ἄλλα καὶ ἄλλοτε χιλίας ἀπέστειλεν. Ἀρχίαν δὲ 38.
τὸν Ἀρκάδα Εὐμένει συνήψας πολλῆς ἐποίησε τυχεῖν τῆς ἀξίας. Ἐλευθέριός γε ὢν καὶ ἀφιλαργυρώτατος εἰς τὰς ἀρ- XIII.
γυρικὰς δείξεις ἀπήντα πρῶτος r) καὶ ἐπὶ τὴν Ἀρχεκράτους καὶ Καλλικράτους σὰς χρυσοῦς πανοὺς ἔσπευδε μᾶλλον. συχνοῖς τε ἐπήρκει καὶ συνεπράττετο· καί ποτέ τινος ἀργυρώματα λαβόντος εἰς ὑποδοχὴν φίλων καὶ ἀποστεροῦντος s) οὐκ ἀπήτησεν t) οὐδὲ προσεποιήθη. οἱ δὲ φασιν ἐπιτηδὲς χρῆσαι καὶ ἀποδιδόντος, ἅπαξ πένης ἦν, χαρίσασθαι. ἦν μὲν οὖν

q) λαθών. Menag. λαβεῖν. Illud praeter Froben. et Stephan. commendat R.
r) εἰς τὰς ἀργυρικὰς δείξεις ἀπήντα πρῶτος. Vid. Salmasius de Foenore Trapez. p. 547.
s) καὶ ἀποστεροῦντος. Edit. Froben. καὶ νῦν ἀποστεροῦντος.
t) ἀπήτησεν. Edit. Froben. cum cod. Arund. ἀπήντησεν.

rent plurimi, quanquam illius acumine compuncti. Quod tamen illi ipsi aequo animo ac libenter tolerabant. Erat enim vir egregie bonus, quique auditorum suorum animos spe implerat. Erat illi summa facilitas in communicandis rebus suis, atque ad fenenda beneficia promptus occurrebat: latere quoque gratiam omni studio quaerebat, fastum eiusmodi maxime exhorrens. Denique ingressus aliquando ad Ctesibium aegrotum vidensque eum inopia rerum angustari, plenum nummis sacculum clam eius pulvino subiecit: quo ille invento, Arcesilai, inquit, hic ludus est. Sed et alias mille ad eum drachmas misit. Archiam vero Arcadem Eumeni commendans ut magna dignitate fungeretur effecit. Liberalis quoque admodum fuit argentique minime cupidus, argenteas tamen ad pompas prodibat primus. Idem cum Archecratis et Callicratis apparatu contendens aurearum maiore quam caeterarum studio flagrabat. Plurimisque pecuniis a se coactas submministrabat. Acceperat ab eo quidam ad suscipiendos amicos argentea vasa, quae quum is non redderet, non repetiit ac semper dissimulavit. Aiunt alii de industria haec illum utenda dedisse, et quum ea ille redderet, quia pauper erat, illi largitum fuisse. Erat quidem illi et

Digitized by Google

αὐτῷ καὶ ὁ Πυλάδης περιουσίαν, ἀφ' ἧς ἐπιμελῶς αὐτῷ Πι-
XIV. λάδης ὁ ἀδελφός. Ἄλλοι καὶ ἐφοπλίζει αὐτῷ πρῶτος Εὐμένης ὁ
τοῦ Φιλεταίρου· διὸ καὶ τοῦτον μόνον τῶν ἄλλων βασιλέων
39. προσεφώνει. πολλῶν δὲ καὶ ὧν ἀπέλιπεν θεραπευόντων καὶ
ὅτε ἦσαν ἀπαντῶντες αὐτὸς ἠσύχαζε, μὴ βουλόμενος πρα-
γμάτων εἰς γνῶσιν. φίλος τε ἦν μάλιστα Ἱεροκλεῖ τῷ τὴν
Μουνυχίαν ἔχοντι καὶ τὸν Πειραιᾶ[u]· ὃν τε ταῖς ἑορταῖς
κατῄει πρὸς αὐλὸν ἐπάσκησε. καὶ δὴ καὶ πολλὰ ἐκείνῳ συμ-
πεθοικὼς ὥχετο ἀποπλεύσασθαι τῶν Ἀντιγόνου, οὐκ ἐπείσθη,
ἀλλὰ ἕως πυλῶν ἐλθὼν ἀνέστρεψε. μετὰ τὴν Ἀντιγόνου
ναυμαχίαν πολλῶν προσιόντων καὶ ἐπιστόλας παραμυθητικὰς
γραφόντων αὐτὸς ἐσιώπησεν· ἀλλ' οὐδ' ὅπως ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος εἰς Δημητριάδα ἐπρέσβευσε πρὸς Ἀντίγονον καὶ οὐκ
XV. ἐπέτυχε. Τὸ πᾶν δὴ διέτριβεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν πολι-
40. τισμὸν ἐκτοπίζων. καί ποτε καὶ δὴ καὶ Ἀθήνησιν ἐν τῷ Πει-
ραιεῖ[x]) πρὸς τὰς θέσεις λέγων ἐχρόνισεν, οἰκείως ἔχων πρὸς
XVI. Ἱεροκλέα· ἐφ' ᾧ καὶ πρός τινων διεβάλλετο. Πολυτελὴς δὲ
ἄγαν ὤν — καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ ἕτερος Ἀριστιππος; — ἐπὶ
τὰ δεῖπνα πρὸς τοὺς ὁμοιοτρόπους μέν, πλὴν ἀλλ' ἀπήντα.

u) *Πειραιᾶ.* Edit. Froben. *πειρέα.*
x) *Πειραιεῖ.* Edit. Froben. *πειρεῖ.*

Pitanae res ampla, ex qua ipsi Pylades frater suppeditabat. Sed et Eumenes Phileteeri filius ipsum largissimis frequentibusque illustrabat donis; quocirca et huic soli praeter caeteros reges dicabat libros quos. Quum autem Antigono plerique obsequerentur illiusque domum salutandi gratia frequentarent, ipse abstinebat, nolens in illius notitiam prior incidere. Hieroolis item amicitia in primis fruebatur, qui Munychiam possidebat et Piraeeum. Itaque diebus feriis semper descendere ad eum consueverat, et quum ab eo quoque ut Antigonum salutatum iret inducaretur, nunquam obtemperavit, sed usque ad illius limina profectus retro rediit. Post navalem vero Antigoni pugnam plurimis eum adeuntibus epistolasque consolatorias scribentibus tacuit ipse. Attamen pro patria legatus ad Antigonum Demetriadem missus absque effectu rediit. Omne igitur tempus vixit in Academia, reipublicae negotia fugiens. Interdum et Athenis in Piraeeo ex tempore dicens morabatur, Hieroeli familiaris: unde et a plerisque carpebatur. Magnificentia praeterea excellens — quid enim rectius dici potest quam alter Aristippus? — coenavit cum suis similibus saepe modo non ultro co-

Digitized by Google

καὶ Θεοδότῃ τε καὶ Φιλαίνῃ γ) Ἠλείαις ἑταίραις συνῆν ἐκτόπως καὶ πρὸς τοὺς διασυρόντας προσέφερετο α) τὰ Ἀριστίππου χρείας, φιλομειρακίου τε ἦν καὶ καταφορικὸς β)· ὅθεν οἱ περὶ Ἀρίστωνα τὸν Χῖον ἀτοπικοὶ ἐπεκάλουν αὐτῷ γ), φθορέα τῶν νέων καὶ κιναιδολόγον καὶ θρασὺν ἀποκαλοῦντες. καὶ 41.
χὰρ καὶ Δημητρίου τοῦ πλεύσαντος εἰς Κυρήνην ἐπὶ πλέον ἐρασθῆναί λέγεται, καὶ Κλεοχάρους δ) τοῦ Μυρλεανοῦ· ἐφ' ᾧ καὶ πρὸς τοὺς παραπαίοντας εἰπεῖν αὐτὸς μὲν θέλειν ἀνοῖξαι, ἐκεῖνον δὲ διακωλύειν. Τούτου δὲ ἄρχων καὶ Δημοχά- XVII.
ρους ε) ὁ Λάκητος καὶ Πυθοκλῆς ὁ τοῦ Βουγέλου ζ)· οὓς καταλαβὼν η) ὑπ' ἀνεξικακίας παρῆκεν ἔχη. διὰ ταῦτα δὴ οὖν ἐθαυμάσθη τε αὐτὸν, οἱ προειρημένοι καὶ ἐπέσκωπτον ὡς φίλοχλον καὶ φιλόδοξον· μάλιστα δὲ ἐπεμέθυεν αὐτῷ παρὰ Ἱερωνύμῳ τῷ περιπατητικῷ θ), ὁπόταν συνάγοι τοὺς φίλους ἐς τὴν Ἀλκυονέως ι) τοῦ Ἀντιγόνου υἱοῦ ἡμέραν, εἰς ἣν ἐκα-

γ) Φιλαίνῃ. Edit. Froben. φιλέτῃ.
Ἠλείαις ἑταίραις. Menag. Ἠλίδι ἑταίρᾳ.
α) προσέφερετο. Legebatur προσεφέρετο.
β) καταφορικός. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 439.
γ) αὐτῷ. Legebatur αὐτόν. Correxi ex codd. R et Arund.
δ) Κλεοχάρους. Legebatur Λεωχάρους. Emendavit Valckenarius apud Ruhnkenium ad Rutil. Lup. p. 6.
ε) Δημοχάρης. Edit. Froben. δημόχαρις.
ζ) Βουγέλου. R et Palat. Βοιγέλου. Florent. Βασέλλου.
η) καταλαβών. Edit. Froben. παραλαβών.
θ) παρὰ Ἱερωνύμῳ τῷ περιπατητικῷ. MSS. Stephani οἱ περὶ Ἱερώνυμον τὸν περιπατητικόν.
ι) Ἀλκυονέως. Edit. Froben. ἀλκυονέος.

lebrabat. Theodotae item ac Philaetae Eliensibus scortis palam congrediebatur: carpentibus autem Aristippi sententias recensebat. Adolescentibus item maxime studebat eratque in amorem pronus. Unde illum Aristo Chius Stoicus corruptorem iuvenum, cinaedo digna loquentem et temerarium appellabat. Namque et Demetrium eum qui Cyrenen navigavit amasse plurimum dicitur, et Myrleanum Cleocharem, de quo et ad comessantes dixisse se quidem aperire velle, illum autem prohibere. Hunc amabant et Demochares Lachetis et Pythocles Bugeli filius: quos ille quum deprehendisset, cedere se pro sua patientia dixit. Praeterea carpebant enm et obiurgabant ii quos diximus ut vulgo addictum gloriaeque studiosum. Maxime autem illum apud Hieronymum Peripateticum vexabant, quum amicos cogeret ad natalem diem Halcyonis Antigoni filii, qua die pecuniam

Digitized by Google

42. νὰ χρήματα ἀπέστειλεν ὁ k) Ἀντίγονος πρὸς ἀπόλαυσιν. ἔνθα καὶ παραιτούμενος l) ἑκάστοτε τὰς ἐπικυλικείους m) ἐξηγήσεις πρὸς Ἀρίδηλον προτείνοντά τι θεώρημα n) καὶ ἀξιοῦντα εἰς αὐτὸ λέγειν εἶπεν σο); „Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα φιλοσοφίας ἴδιον, τὸ καιρὸν ἑκάστων ἐπίστασθαι.“ εἰς δὲ τὸ διαβαλλόμενον αὐτοῦ p) φίλοχλον καὶ Τίμων τά τε ἄλλα φησίν, ἅτ' ἂρ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον·

Ὣς εἰπὼν ὄχλοιο περίστασιν εἰςκατέδυνεν.
οἳ δέ μιν ἦνις γλαῦκα πέρι σπίζαι τερατοῦντο q)
ἠλέματον δεικνύντες· ὃθ' οὔνεκεν ὄχλῳ ἀρέσκεις r),
οὐ μέγα πρῆγμα, τάλας· τί πλατύνεαι, ἠλίθιος ὤς;

XVIII. Οὐ μὴν ἀλλ' οὕτως ἄτυφος ἦν ὥστε τοῖς μαθηταῖς παρῆν τε καὶ ἄλλων ἀκούειν. καί τινος Χίου σταδίου μὴ εὐαρεστουμένου τῇ διατριβῇ s) αὐτοῦ, ἀλλ' Ἱερωνύμου τοῦ προεπηκό-

k) ὁ. Edit. Froben. omittit.
l) παραιτούμενος. Legebatur παρατούμενον. Nominativum restitui ex codd. Cantabr. et Arund. cum Rossio l. l. §. XXVI. p. 80.
m) ἐπικυλικείους. Edit. Froben. ἐπικυλικίας.
n) πρὸς Ἀρίδηλον προτείνοντά τι θεώρημα. Edit. Froben. μὴ πρὸς ἀρίδηλόν τι θεώρημα. Kuehnius obss. in D. L. T. II. p. 522. ed. Meib. coni. Ἀρίδικον ex Athenaeo X. p. 420. D.
o) εἶπεν. Edit. Froben. εἰπεῖν.
p) αὐτοῦ. Legebatur αὐτῷ. Genitivum ex edit. Froben. restitui cum Rossio l. l. §. XXVI. p. 80.
q) πέρι σπίζαι τερατοῦντο. Edit. Froben. περὶ σπιζεῦ τερατοῦντο. Menag. περὶ σπίζα τερατοῦντο. R περισπίζατερατοῦντο. Casaubonus coni. πέρι σπίζαι τερατοῦντο. Correxit Salmasius Exercitt. Plinn. p. 444. E.
r) ὄχλῳ ἀρέσκεις. Edit. Froben. ὀχλοαρέσκης.
s) τῇ διατριβῇ. Edit. Froben. τῇ τριβῇ.

plurimas in sumptus mittebat Antigonus. Ubi quum devitaret inter pocula disserere, Aridelo proponenti sibi quiddam quod speculatione indigeret, orantique ut super illo disseret, dixisse ferunt, At hoc ipsum in primis philosophiae proprium est, cuiusque rei tempus scire. In id autem quod turbae addictus culpabatur et Timon tum alia tum haec quoque ita dicit:

Haec ait et medium turbae esse intulit: illi
Ceu fringillae ululam circum garrire loquaces
Et monstrare levem: sed tu, vanissime, plebis
Supplex captator: quid ob haec, vesane, ferocis?

Attamen alioqui ita moderatus et fastus fugiens erat, ut discipulos moneret et alios audire. Et quum adolescens quidam Chius non ipsius ludum, sed Hieronymi quem praedi-

Digitized by Google

νου, αὐτὸς ἀπαγαγὼν συνέστησε τῷ φιλοσόφῳ, παραινέσας εὐτακτεῖν, χάριεν δ' αὐτοῦ φέρεται κἀκεῖνο· πρὸς τὸν πυθό- 43.
μενον διὰ τί[t]) ἐκ μὲν τῶν ἄλλων μεταβαίνουσιν εἰς τὴν Ἐπικούρειον, ἐκ δὲ τῶν Ἐπικουρείων οὐδέποτε, ἔφη, „Ἐκ μὲν γὰρ ἀνδρῶν[u]) γάλλοι[x]) γίνονται, ἐκ δὲ γάλλων ἄνδρες οὐ γίνονται." Λοιπὸν δὲ πρὸς τῷ τελεῖ γινόμενος ἅπαντα κατέ- XIX.
λιπε Πυλάδῃ τῷ ἀδελφῷ τὰ αὐτοῦ[y]) ἀντ' ὧν ἐς Χίον αὐτὸν προήγαγε τὸν Μοιρέαν λανθάνων κἀκεῖθεν εἰς Ἀθήνας ἀπήγαγε. περιὼν δὲ οὔτε γύναιον εἰσηγάγετο[z]) οὔτε ἐπαιδοποιήσατο. τρεῖς τε διαθήκας ποιησάμενος ἔθετο τὴν μὲν ἐν Ἐρετρίᾳ πρὸς Ἀμφικρίτου, τὴν δὲ Ἀθήνησι παρά τινας τῶν φίλων, τὴν δὲ τρίτην ἀπέστειλεν εἰς οἶκον πρὸς Θαυμασίαν ἕνα τινὰ τῶν ἀναγκαίων, ἀξιώσας διατηρῆσαι· πρὸς ὃν καὶ γράφει ταῦτα·

Ἀρκεσίλαος Θαυμασίᾳ χαίρειν.

Δίδωκα Διογένει διαθήκας ἐμαυτοῦ κομίσαι πρὸς σέ· 44.
διὰ γὰρ τὸ πολλάκις ἀρρωστεῖν καὶ τὸ σῶμα ἀσθενῶς ἔχειν

t) *διὰ τί.* Edit. Froben. *διὸ ὅτι.*
u) *ἀνδρῶν.* Edit. Froben. *ἀνδρός.*
x) *γάλλοι.* V. Lobeck. ad Phrynich. p. 273.
y) *τὰ αὐτοῦ.* Edit. Froben. *αὐτοῦ* omisso articulo.
z) *εἰσηγάγετο.* Edit. Froben. *ἐπηγάγετο.*

ximus scholam plus sibi placere significasset, ipse manu apprehensum ad illum duxit philosophoque commendavit, admonens servaret ordinis ac disciplinae gravitatem. Perlepidum et hoc illius dictum memoratur. Percontanti enim cur ex disciplinis aliis plerique ad sectam Epicuream transirent, ex Epicureis vero nullus se ad caeteras conferret, ait, Quia ex viris quidem galli fiunt, ex gallis viri nunquam. Quum vero iam esset morti proximus, sua omnia Pyladi fratri legavit: quocirca is illum insciente Mocrea Chium praemisit atque inde Athenas deduxit. Nunquam vero uxorem duxit aut filios genuit. Tria testamenta conscripsit. Ex his unum Eretriae penes Amphicritum deposuit; secundum Athenis apud quosdam ex amicis; tertium domum ad Thaumasiam quendam necessarium suum misit, orans ut illud servaret. Ad quem ita etiam scripsit:

Arcesilaus Thaumasiae.

Testamentum meum Diogeni tradidi ad te perferendum. Quia enim saepius aegroto et corpore non recte valeo, testa-

Digitized by Google

ἔδοξέ μοι διαθέσθαι, ἵν' εἴ τι γένοιτο ἄλλοιον, μήτε σὲ ἠδικηκὼς ἀπίω, τὸν εἰς ἐμὲ ἐκτενῶς a) οὕτω περιλοτιμηθέντα. ἀξιοπιστότατος δ' αἰεὶ τῶν ἐνθάδε σύ μοι τηρῶν αὐτὰς διά τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητα. πειρῶ οὖν μεμνημένος ὅτι σοὶ πίστιν τὴν ἀναγκαιοτάτην παρακατατίθεμαι aa), δίκαιος ἡμῖν εἶναι, ὅπως ὅσον ἐπί σοὶ τὰ κατ' ἐμὲ εὐσχημόνως ᾖ μοι διῳκημένα. κεῖνται δὲ Ἀθήνησιν αὗται παρά τισι b) τῶν γνωρίμων καὶ ἐν Ἐρετρίᾳ παρ' Ἀμφικρίτῳ.

XX. Ἐτελεύτησε δέ, ὡς φησιν Ἕρμιππος, ἄκρατον ἐμφορηθεὶς πολὺν καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἐτῶν πέμπτων καὶ ἑβδο-
45. μηκοστόν, ἀποδεχθεὶς παρ' Ἀθηναίων ὡς οὐδείς. ἔστι καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν·

Ἀρκεσίλαε, τί μοι, τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφειδὼς c)
ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλισθρεῖς ἰών;
οἰκτείρω σ' οὐ τόσσον ἐπεὶ θάνες, ἀλλ' ὅτι Μούσας
ὕβρισας οὐ μέτρῃ χρησάμενος κύλικι.

XXI. Γέγονασι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι· ποιητὴς ἀρχαίας

a) ἐκτενῶς. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 311.
aa) παρακατατίθεμαι. Edit. Froben. παράκατατίθεμαι.
b) τισι. Edit. Froben. τινι.
c) Ἀρκεσίλαε — ἀφειδῶς. Toupius Emendatt. in Suidam T. I. p. 193. ed. Oxon. coni. Ἀρκεσίλαε, τίη μοι τόσσον ἄκρητον ἀφειδῶς. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 104. Ἀρκεσίλαε, τί μὴν τοσσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς.

mentum conficere placuit, ut si quid contingat inopinatum, sine tua iniuria proficiscar ex vita, qui unus ex omnibus maxima me munificentia prosequutus es. Fidissimus autem omnium qui hic sunt quum mihi semper fueris, diligenter ea servare stude tum propter aetatem tum propter necessitudinem nostram. Cura igitur, memor quantum tuae fidei committam, ut in nos iustus sis; ut quantum in te est rebus meis recte videar consuluisse. Posita sunt autem ista Athenis apud quendam ex amicis et Eretriae penes Amphicritum.

Obiit, ut Hermippus ait, quum merum immodice hausisset ac delirasset, septuagesimo et quinto aetatis anno, acceptus ab Atheniensibus ut nemo alius. Est etiam nostrum in hunc hocce:

Arcesilae, meri quid tantum prodigus hauris,
Extra sis mentem lapsus ut ipse tuam?
Nec tua me tantum mors afficit, at mihi Musas
Immodica laesas sorbitione dolet.

Fuerunt et tres alii Aricesilai: primus poeta priscae co-

Digitized by Google

κωμῳδίας, ἄλλος ἐλεγείας, ἕτερος ἀγαλματοποιός· εἰς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοῦτο·

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, δισχίλιαι δ' ἄρ' d) ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος e).
ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας f) υἱὸς Ἀριστοδίκου.

ὁ δὲ προειρημένος φιλόσοφος, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, ἤκμαζε περὶ τὴν εἰκοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα.

d) δ' ἄρ'. Legebatur γάρ. Correxit Menagius in obss. recepitque Iacobsius Append. Anthol. Graec. p. 65.
e) τῶν ἐπίσημα τράγος. Legebatur τῶν ἐπίσημ' Ἄρατος. Menagius scribendum censebat τῶν ἐπίσημον τράγον. Emendavit Heynius apud Iacobsium l. l.
f) Ἀρκεσίλας. Edit. Frob. Ἀρχεσίλας.

moedias, secundus elegiae, tertius sculptor: in quem et Simonides hoc scripsit epigramma:

Bis centum Parii stimulorum insigne Dianae
Hoc drachmis constat, quis datus hircus erat.
Doctius at absolvit caelo manibusque Minervae
Arcesilas sculptor, natus Aristodici.

Praedictus autem philosophus, ut ait Apollodorus in Chronicis, floruit circa centesimam et vicesimam Olympiadem.

Digitized by Google

CAPUT VII.

B I Ω N.

1. 46. Βίων τὸ μὲν γένος ἦν Βορυσθενίτης, ὧν τινων δὲ γονέων καὶ ἀφ' οἵων πραγμάτων ἦλθεν ἐπὶ φιλοσοφίαν a), αὐτὸς Ἀντιγόνῳ διασαφεῖ. ἐρομένου γὰρ αὐτὸν

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες b);

αἰσθόμενος ὅτι προδιαβέβληται, φησὶ πρὸς αὐτόν· „Ἐμοῦ ὁ πατὴρ μὲν ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος — διεδήλου δὲ τὸν ταριχέμπορον — γένος Βορυσθενίτης, ἔχων οὐ πρόσωπον ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον· μήτηρ δὲ οἵαν ὁ κοιοῦντος ἂν γήμαις, ἀπ' οἰκήματος. ἔπειτα ὁ πατὴρ παραπελουνησάμενός τι πανοίκιος ἐπράθη μεθ' ἡμῶν. καί με ἀγοράζει τις ῥήτωρ νεώτερον ὄντα καὶ εὔχαριν· ὃς καὶ c) ἀποθνήσκων κατέ-

a) ἦλθεν ἐπὶ φιλοσοφίαν. Edit. Froben. ἦλθεν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ.
b) Τίς — τοκῆες. Versus est Homeri Odyss. K. 325.
c) καί. Edit. Froben. omittit.

B I O N.

Bion genere quidem Borysthenites fuit. Quibus vero sit ortus parentibus et quibus ex rebus ad philosophiam se contulerit, ipse Antigono aperuit. Quum enim ille sciscitaretur,

Fare tuum nomen, patriam, genus atque parentes,

sentiens se vituperatum esse apud regem, ad illum ait: *Pater quidem meus libertus fuit, cubito se tergens — significabat autem illum salsamentorum mercatorem — Borysthenites genere, non habens faciem, sed in facie scripturam acerbissimi domini: mater autem ex lupanari, nimirum quam huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rem publicanorum committens cum tota domo venundatus est: me adolescentulum haud ingratum orator quidam emit. Is mo-*

Digitized by Google

λειπό μοι πάντα. Μόνοι καταμάσσω αὐτῶν τὰ συγγράμματα 47. καὶ πάντα συγχέας Ἀθήναζε ἦλθον καὶ ἐφιλοσόφησα.

Τούτων τοι γενέτης τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι d).

ταῦτά ἐστι τὰ παρ' ἐμοῦ ὦρα παυσάσθαι Περσαῖόν τε καὶ Φιλωνίδην e) ἱστοροῦντας ἀκριβῶ· αὐτὸς δέ μοι ἔξ ἐμαυτοῦ." Καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς ὁ Βίων τὰ μὲν ἄλλα πολύτροπος καὶ σο- II.
φιστὴς παιπάλος καὶ πλείστας ἐπιφορὰς δεδωκὼς τοῖς βουλο-
μένοις παρεκπαίζεσθαι φιλοσοφίας· ἦν τισι δὲ καὶ πότιμος f)
καὶ ἀπολαῦσαι τύφου ff) δυνάμενος. Πλεῖστά τε καταλέλοι- III.
πεν ὑπομνήματα, ἀλλὰ καὶ ἀποφθέγματα χρειώδη πραγμα-
τείαν παρεμφαίνοντα g). οἷον ὀνειδιζόμενος ἐπί τῷ μὴ θυράσαι
μειρακίων, „Οὐκ οἶδ' ὅτε," εἶπεν, „ἁπαλὸν τυρὸν ἰχθὺν ἀγαθὸν h)
δεδιέναι." ἐρωτηθείς ποτε τίς μάλιστ' ἀγωνιᾷ, „ὁ πλείστα Q38.
καὶ μέγιστα βουλόμενος εὐημερεῖν." ἐρωτηθείς εἰ γήμαι — ἀνα-
φέρεται γὰρ καὶ τοῦτο εἰς αὐτόν i) — „ἐὰν μὲν γήμῃς," εἶπε, „λάχις μὲν γήμῃς
αἰσχράν, ἕξεις ποινήν· ἂν δὲ καλήν, ἕξεις κοινήν." τὸ χῦμα

d) *Τούτων — εἶναι.* Versus est Homeri Iliad. Z. 211.
e) *Φιλωνίδην.* Edit. Froben. *φιλανίδην.*
f) *πότιμος.* Menagius coni. *φιλότιμος.* Triller. Obss. Crit. III. 26. p. 272. sqq. *πρόσιμος.* Ad bonae vulgatam lectionem tuentur Kuhnius et Meric. Casaubonus.
ff) *ἀπολαῦσαι τύφου.* Wyttenbach. ad Plutarchi Moral. p. 943. cl. Opsc. T. II. p. 238. ad. Lips. coni. *ἀπολαῦσαι τὸν τύφον.*
g) *παρεμφαίνοντα.* Edit. Froben. *ἔχοντα.*
h) *ἰχθὺν ἀγαθόν.* Edit. Froben. *ἀγαθὸν.*
i) *καὶ τοῦτο εἰς αὐτόν.* Edit. Froben. *καὶ εἰς τοῦτον.*

rissa mihi omnia reliquit: ego libros ipsius omnes conquisitos, quos conscindens Athenas concessi ibique philosophatus sum.

Huius me esse patris, generis me gloror huius.

Ista habui quae de me dicerem. Desinant igitur Persaeus ac Philonides ea historiae tradere, me autem ex me ipso intueri. Et erat sane Bion alias versatili ingenio et sophista callidus, circaque philosophiam se exercere volentibus plurimam occasionem praebuerat. In quibusdam vero et suavis, fastuque facile capi poterat. Complura item reliquit commentaria, sed et sententias utiles et graves; ut illud, quum sibi probro daretur quod adolescentem non sibi vindicasset, Non enim, inquit, fieri potest, ut mollis caseus hamo atrahatur. Interrogatus aliquando quisnam anxietate maiore detineretur, Ille, inquit, qui se maxime cupit esse felicem et quietum. Rogatus an ducenda esset uxor — refertur enim et ad hunc istud — Si quidem, ait, turpem duxeris, poenam habebis; sin autem formosam, communis erit. Senectutem

Digitized by Google

malorum omnium portum asserebat, siquidem ad ipsam cuncta confugerent. Gloriam nanorum esse matrem, pulchritudinem alienum bonum, divitias nervos rerum. Ad eum qui agros suos devoraverat, Terra, inquit, Anaphlystum absorbuit, sed in terram. Magnum aiebat malum esse, ferrum non posse malum. Arguebat eos qui homines tanquam sensu carentes comburerent, invocarent autem tanquam sentientes. Dicebat autem semper optabilius esse speciem alteri largiri suam, quam alienam petulanter ambire: corpore quippe atque animo laedi qui id fecisset. Sed et Socratem calumniabatur dicens, Nam si quidem Alcibiade uti potuit et abstinuit, inanis fuit; sin vero non habuit, nihil magnum fecit. Facilem esse dicebat ad infernum viam: clausis enim oculis illuc iri. Alcibiadem culpans dicebat illum, dum esset adolescens, viros ab uxoribus, iuvenem vero uxores a viris abduxisse. Rhodi Atheniensibus in oratoria se exercentibus philosophiam ipse docebat. Causante quodam cur ita faceret, Frumenta, inquit, attuli et hordeum vendo. Di-

ἐν ᾅδου μᾶλλον ἐν πολάζεσθαι εἰ ὀλκηροῖς καὶ μὴ τετρημένοις ο) ἀγγείοις ὑδροφόρουν. πρὸς τὸν ἀδολέσχην Ἀπαρδοῦντα συλλαβέσθαι κἀκεῖ; „Τὸ ἐμαυτοῦ οὐκ πονῶ," φησίν, „ἐὰν παρακληθοὺς πέμψῃς καὶ αὐτὸς μὴ ἔλθῃς." πλεῖν μετὰ πονηρῶν λῃστῶν παρῄνεσεν· τῶν δὲ, „ἀπολούμεθα," τινόντων, „ἐὰν γνωσθῶμεν," „Ἐγὼ δὲ ρ)," φησίν, „ἐὰν μὴ γνωσθῶμεν." τὴν δὲ σ) οἰηθεὶς εἶναι προκοπὴν ἔγκοπὴν. πρὸς τὸν πλούσιον τ) μικρολόγον, „Οὐχ οὕτως," ἔφη, „τὴν οὐσίαν κέκτησαι, ἀλλ' ἡ οὐσία σοῦτον." ἔλεγε τοὺς μικρολόγους τῶν μὲν ὑπαρχόντων ὡς ἰδίων ἐπιμελεῖσθαι, ὡς δὲ ἐξ ἀλλοτρίων μηδὲν ὠφελεῖσθαι. τῇ μὲν ἀνδρείᾳ νέους ὄντας ἔφη χρῆσθαι, τῇ δὲ φρονήσει γηράσκοντας ἀκμάζειν s). τυγοῦν διαφέρειν 61. τὴν φρόνησιν τῶν ἄλλων ἀρετῶν, οἷον τὴν ὄρασιν τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. μὴ δεῖν ἔφασκεν ἀνειδίζειν τὸ γῆρας, εἰς ὃ, ἔφη, πάντες τυγχάνομεν ἐλθεῖν. πρὸς τὸν βασκαίνοντα τὸν ὀφθαλμὸν ἄκρατα, „Οὐκ οἶδα," ἔφη, „πότερόν σοι κακὸν γέγονεν

o) τετρημένοις. Edit. Froben. τετριμένοις.
p) δέ. Edit. Froben. omittit.
q) δέ. Edit. Froben. omittit.
r) τὸν πλούσιον. Edit. Froben. omittit articulum.
s) τῇ μὲν ἀνδρείᾳ — ἀκμάζειν. Egregie Wyttenbachius ad Plutarchi Moral. p. 101. ed. Oxon. T. I. p. 80. ed. Lips. „Huic illud adumen suum ut constet, χρῆσθαι mutandum in χηράσκειν, aut simili mutatione succurrendum: *fortitudine iuvenes senescere, prudentia senes vigere.*" Ortus edit. Froben. omittit.

cebat eos qui essent apud inferos magis profecto cruciatum iri, si integris quam si perforatis vasis aquam ferrent. Oranti illum verboso quodam ut sibi opem ferret, Satis, inquit, tibi faciam, si internuntios ad me miseris, ipse vero non veneris. Navigans cum perditis hominibus in latrones incidit: dicentibus illis, Peribimus si agnoscamur, At ego, inquit, nisi agnoscamur. Elationem esse asserebat profectus impedimentum. Ad divitem avarum, Non, inquit, hic rem possidet, sed ab ea ipse possidetur. Sordidos aiebat opum ut suarum habere curam, verum ex eis ut ex alienis nihil capere utilitatis. Fortitudine dicebat iuvenes uti, at senes prudentia valere. Tantum vero prudentiam a virtutibus caeteris differre asserebat, quantum visum ab aliis sensibus. Dicebat non esse exprobrandam senectutem, ad quam omnes pervenire cupimus. Invido cuidam subtristi, Nescio, inquit, utrum tibi malum, an alteri bonum contigerit. Igno-

Digitized by Google

ἢ ἄλλο ἀγαθόν." τὴν δυσγένειαν[t]) πυνθανόμενον εἶπεν εἶναι σύνεσιν τῇ παρρησίᾳ·

Δουλοῖ[u] γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύστομος τύχῃ ἦ.

τοὺς φίλους ὁποίους ἂν οἷόν τε ποιεῖσθαι, ἵνα μὴ δοκοίμεν[x] IV. πονηροῖς μεχρῆσθαι ἢ χρηστοὺς παρῃτῆσθαι[y]). Οὗτος τὴν ἀρχὴν μὲν παρῃτεῖτο[z]) τὰ Διοκληιεῖα, καθ' ὃν χρόνον ἦρχε Κράτητος· εἶτ' ἀναλαβὼν τὴν κυνικὴν ἀγωγήν, λαβὼν 52. τρίβωνα καὶ πήραν καὶ τί μᾶλλον ἄλλο μεταπεποίηκεν αὐτὸν πρὸς ἀπάθειαν; ἔπειτα[a]) ἐπὶ τὰ Θεοδώρου μετῆλθε διακούσας Θεοδώρου τοῦ ἀθέου καὶ πᾶν εἶδος λόγου μεταχειρίζοντος. V. μεθ' ὃν Θεοφράστου ἤκουσε τοῦ περιπατητικοῦ. Ἦν δὲ καὶ διατρικὸς καὶ πολὺς ἐν τῷ γελοίῳ διαπορῆσαι φαρτακοῖς ὀνόμασι κατὰ τῶν πραγμάτων γοήματος. διὸ δὴ καὶ τὸν παντὶ εἴδει λόγου κεκρᾶσθαί φασι λέγειν ἐπ' αὐτῷ τὸν Ἐρατοσθένην, ὡς πρῶτος Βίων τὴν φιλοσοφίαν ἀνθηρὰ ἐνέδυσεν. VI. εὐγνώμων γὰρ ἦν καὶ παρῳδῆσαι· οἷα ἐστὶν αὐτοῦ καὶ ταῦτα·

t) *τὴν δυσγένειαν.* Legebatur *τὴν δυσσέβειαν.* Emendavit Menagius in obss.

u) *Δουλοῖ — τις ἦ.* Versus est Euripidis Hippolyt. 424. ed. Valcken. ubi legitur *θρασύσπλαγχνος.*

x) *δοκοίμεν.* Edit. Froben. *δοκείμεν.*

y) *παρῃτῆσθαι.* Edit. Froben. *παρῃτῶσθαι.*

z) *παρῃτεῖτο.* Lennepius ad Phalaridis Epist. p. 83. b. coni. *ἐπαγγελίτο.*

a) *ἔπειτα.* Edit. Froben. omittit.

bilitatem pessimum esse dicebat loquendi libertati contubernalem; namque

Virum domabit quamlibet ferox sit is.

Amicos qualescunque sint oportere servari, ne videamur vel malis uti vel devitare bonos. Is in principio Academiae instituta aspernabatur, quo tempore Cratetis auditor erat: deinde Cynicum elegit institutum, sumpto pallio et pera. Nam quid illum aliud ad eam animi constantiam traduxit? Denique vero se ad Theodoria transtulit, Theodori impii auditorium frequentans, qui omni orationis genere uti solebat in dicendo. Post hunc vero Theophrastum Peripateticum audivit. Erat autem et spectaculorum studiosus et multus in distrahendo per ridiculum, invidiosis rerum nominibus utens. Quoniam vero orationem suam omni dicendi genere temperaverat, aiunt Eratosthenem dixisse primum omnium Bionem philosophiam vario orationis flore vestivisse. Erat illi item et faciendis parodiis ingenium praecipue accommodatum. Eius sunt illa quoque:

Digitized by Google

Ὦ πόπον Ἀρχύτα, φιλλήνιος, ὀλβιόστυρε b),
τᾶς ὑπάτας ἐρόεσσ' ἀνδρῶν ἐπιβᾶσ' ἀρετᾶς c).

καὶ ὅλως καὶ μουσικὴν καὶ γεωμετρίαν διεπαίζεν. Ἦν δὲ πολυτελὴς καὶ ὅσα τοῦτο πόλιν ἐκ πόλεως ἠμείβων, ἔνθεν καὶ φαντασίαν ἐπιτεχνώμενος. ἐν γοῦν Ῥόδῳ τοὺς ναύτας ἔπεισε σχολαστικὰς ἐσθῆτας ἀναλαβεῖν καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· οὓς ἐς βιβλίων τὸ γυμνάσιον περιβλέπτους ἦν. Εἰώθει τε νεανίσκων τρόπῳ ὑβρίζειν καὶ εἰς τὸ ἀναχωρῆσθαι αὐτοῖς ἐς τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ ὥσπερ φυλάττεσθαι ὑπ' εὐνοίας αὐτῶν d). ἄλλως καὶ φίλαυτος ἦν ἰσχυρῶς καὶ πολὺς ἐγκείμενος τῷ Κυνικῷ τρόπῳ, παρ' ὃ e) καὶ οὐδεὶς μαθητὴς αὐτοῦ ἐπιγράφεται, ἀσχολίαν αὐτῷ σχολαστῶν. καίτοι τινὰς εἰς ἀναισχυντίαν προήγαγε. ὁ γοῦν Βητίων f) εἰς τῶν συνήθων τὸν αὐτῷ πρὸς Μενέδημον ποτὲ λέγοντα εἰπόντα, „Ἐγώ τοι, ὦ Μενέδημε, νήπιος συνδίομαι g) Βίωνι καὶ οὐδὲν ἄτοπον δοκῶ γε πεπονθέναι“, πολλῷ δὲ καὶ ἀφυέστερον προσφέρεσθαι τοῖς ὁμιλοῦσι, τοῦτο Θεοδώρειον ἀπολαύσας. Καὶ ὕστερόν ποτε

VII. 53. VIII. IX. X.

b) Ὦ πόπον — ὀλβιόστυρε. Cf. Homer. Iliad. Γ. v. 182.
c) τᾶς ὑπάτης — ἀνδρῶν. Cf. Homer. Iliad. Δ. v. 146.
d) ὑπ' εὐνοίας αὐτῶν. Edit. Froben. εὐνοίας ὑπ' αὐτῶν.
e) παρ' ὅ. Edit. Froben. παρό.
f) Βητίων. Cod. Florent. Βιττίων.
g) συνδίομαι. Edit. Froben. συνδίωμαι. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 220. sq.

O tener Archyta nitidoque beatule fastu,
Litibus et cantu superat dicacibus omnes.

Sed omnino et musicam et geometriam pro ludo habuit. Apparatus quoque magnifici ac pretiosi erat studiosus atque ideo ex urbe in urbem saepe migrabat. Interdum et praestigium aliquod arte moliebatur. Nam Rhodi nautis persuasit ut sumptis discipulorum vestibus se sequerentur, cumque his ingressus gymnasium conspicuus fuit. Consuevit et adolescentes sibi adoptare, ut eis et ad voluptatem abateretur et ab eorum benevolentia protegeretur. Sed et sui vehementer amans fuit, semperque illi in ore erat, Amicorum cuncta communia. Idcirco et nemo illius discipulus inscribitur, quum tot habuerit sui auditores. Quosdam vero ad impudentiam provexit. Unde et Betio quidam ex familiaribus ipsius aliquando ad Menedemum dixisse fertur, Equidem, o Menedeme, noctu Bioni comungor, nihilque indignum mihi passus videor. Multa etiam scelestius congredientibus colloquebatur. Haec autem ex impii Theodori disciplina

Digitized by Google

ἐμπεσὼν εἰς νόσον, ὡς ἔφασαν οἱ ἐν Χαλκίδι. — αὐτόθι γὰρ καὶ ἐτελεύτησε — περίαπτα λαβεῖν ἐπείσθη καὶ μεταγνώσεσιν ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησεν εἰς τὸ θεῖον. ἀπορίᾳ δὲ καὶ τῶν κομούντων δεινῶς διετέθη. ἕως Ἀντίγονος αὐτῷ δύο θεράποντας ἀπέστειλε. καὶ ἐπολούθει γε αὐτῷ ἐν φορείῳ, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ. ἀλλὰ καὶ οἷς κατέστρεψε καὶ ἡμεῖς αὐτὸν οὕτως μεταφράσωμεν:

55. Βίωνα τὸν Βορυσθενίτην, Σκυθῶν ὃν αὐ ἔφυσεν ἡ),
λέγειν ἀπούσαμεν θαυμὰ ὡς οὐδὲν εἶναι ὄντως·
εἰ μὲν τὸ δόγμα τοῦτ' ἔχων ἐμίμνεν, ἦν ἂν εἰκὸς
λέγειν, φρονεῖν ὅπως δοκεῖ· κακῶς μέν, ἀλλ' ἔδοξε.
νῦν δ' ἐς νόσου πεδὼν μακρὰν καὶ τὴν θάνῃ δεδοικὼς
ὁ μὴ θεοὺς εἶναι λέγων, ὁ νηδὺν οὐδὲ βλέψας;
56. ὃ τοίλα γλευάσας βροτοὺς οἳ τοῖς θεοῖς k) ἔθυον,
οὗ μοῦνον εὐχάρης ὕπερ βωμῶν τε καὶ τραπέζης
κνίσσῃ, κίνει, θυήμασιν l) θεῶν ἔθειρε ῥεύσας

h) Σκυθὶς ὃν αἳ ἔφυσεν. Legebatur ὃν ἔφυσεν ἡ Σκυθὶς ala. Emendavit Hermannus.
i) δοκεῖ. Edit. Froben. δοκεῖν.
k) οἳ τοῖς θεοῖς. Edit. Frobeu. οἳ θεοῖς. Stephan. οἵτε.
l) θυήμασιν. Scribebatur θυήμασι. Correxit Menag. in obss.

hauserat. Postremo incidens in malam valetudinem, ut dixerunt qui erant in Chalcide — illic enim et vitam finivit — ligaturas suscipere iubebatur et poenitentiam agere super his quae peccarat in deum. Eorum vero inopia quibus infirmorum cura erat, diro cruciatus est, donec Antigonus duos illi famulos misit. Sequtusque est eum in lectica, ut Phavorinus tradit in Omnigena Historia. Sed hic quomodo vita excessit, sic nos illum perstrinximus:

Bionem Borysthenitam, quem Scythica tellus produxit,
dixisse audivimus, revera nihil esse deos.
ac si quidem id dogma tueri perstitisset, merito dicendus esset
sensisse ut visum fuisset, etsi male visum esset.
at nunc cum in longum morbum incidisset ac mori pertimuisset,
qui deos non esse dixerat, qui fanum non viderat,
mortalibus qui illuserat dum diis immolarent;
non pro foco solum, atque ara, mensa
nidore, adipe, thureque deorum nares implevit;

Digitized by Google

οὐδ' εἶπε μόνους Ἥλιτον m), συγγνοὺς τοῖς πρὸ αὐτοῦ
μεταγράψαι δεῖσαν εὐμαρῶς n) τραχήλου ἀς ἐκείνου
καὶ σκυτίσιν o) βραχίονας πεπεισμένους p) ἑαυτῇ
ῥάμνου τε πλοκὴν q) κλάδον δάφνης ὑπὲρ θύρην r) θέσθαι. 57.
ἅπαντα s) μᾶλλον ἢ θανεῖν ἕτοιμος ὢν ὑπονοῆσαι
μωρὸς δ' ὃς ἠθελέν τινος μισθοῦ τὸ θεῖον εἶναι,
ὡς τῶν θεῶν ἄγκυρα ἅπαν βίον θέλγειν νομίζειν.
τοιγὰρ μάτην φρονῶν, ὅτε γε πᾶς ὁ λέμφος t) ἄνθραξ,
τὴν u) χεῖρα τείνας ὠδέ πως, Χαῖρ' εἶπε, χαῖρε, Πλουτεῦ.

Γεγόνασι δὲ Βίωνες δέκα· πρῶτος ὁ Φερεκύδει τῷ Σύριῳ XI.
συνακμάσας, οὗ φέρεται βιβλία δύο· ἕτερος δὲ Προκοννήσιος. 58.
δεύτερος Συρακόσιος x), τέχνας ῥητορικὰς γεγραφώς· τρίτος ὁ
αὐτὸς οὗτος· τέταρτος Δημοκρίτειος καὶ y) μαθηματικὸς Ἀβ-

m) Ἥλιτον. Menag. ἧλιπον. Illud praeter Froben. et Stephan. commendant R, Cantabr. et Arund.
n) εὐμαρῶς. Edit. Froben. εὐμερῶς.
o) σκυτίσιν. Edit. Froben. σκυτίδι. Salmasius ad Solin. p. 370. coni. κύστεσι, quod probare videtur Menagius. Iure improbant Kuehnius et Wyttenbachius ad Plutarchi Morali. p. 1020. ed. Oxon. T. II. p. 299. ed. Lips.
p) πεπεισμένως. Legebatur πεπεισμένος invito metro. Stephanus coni. πεπεισμένος γ' aut πεπεισμένως. Praetuli alterum.
q) καὶ. Edit. Froben. omittit.
r) θύρην. Edit. Froben. θύραν.
s) ἅπαντα. Edit. Froben. ἄ.
t) ὁ λέμφος. Legebatur ὁ λίμβος. Correxit Hermannus.
u) τὴν. Edit. Froben. τὴν δέ.
x) Συρακόσιος. Scribebatur Συρακούσιος. Menag. omittit. Agnoscunt praeter Froben. et Stephan. codd. Cantabr. et Arund. cum Interpretibus.
y) καὶ. Edit. Froben. omittit.

nec solum, peccavi, dixit, delictis parcite;
sed et anui collum facile porrexit excantandum,
brachiaque loris persuasus devinxit,
rhamnumque et lauri ramum ianuae imposuit,
cuncta administrare magis quam mori paratus.
stultus qui mercede voluerit deos esse,
quasi tunc demum essent, cum illos Bion esse arbitraretur.
ergo nequicquam sapiens, cum stultus erat carbo totus
tendensque manum, Salve, inquit, Pluto, salve.

Decem vero Biones fuere: primus qui Pherecydi Syrio aequalis fuit, cuius duo feruntur libri: est autem Proconnesius; secundus Syracusanus, qui artes rhetoricas conscripsit; tertius hic ipse; quartus ex Democriti familia et mathematicus Ab-

Digitized by Google

δηρίτης x); Ἀνθῶν γεγραφὼς καὶ Ἰάδι. οὗτος πρῶτος εἶπεν εἶναί τινας οἰκήσεις ἔνθα γίνεσθαι ἓξ μηνῶν τὴν νύκτα καὶ ἓξ τὴν ἡμέραν. πέμπτος Σολεύς, Αἰθιοπικὰ γεγραφώς· ἕκτος ῥητορικός, οὗ φέρεται ἐννέα βιβλία Μουσῶν ἐπιγραφόμενα· ἕβδομος μελικὸς a) ποιητής· ὄγδοος Μιλήσιος ἀνδριαντοποιός, οὗ μέμνηται καὶ Πολέμων· ἔνατος ποιητὴς τραγῳδίας τῶν Ταρσικῶν λεγομένων· δέκατος ἀγαλματοποιὸς Κλαζομένιος ἢ Χῖος, οὗ μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ b).

x) Ἀβδηρίτης. Edit. Froben. αὐδηρίτης.
a) μελικός. Menagius coni. βουκολικός.
b) Ἱππῶναξ. Scribebatur Ἱππώνυξ.

derites, qui Attice scripsit et Ionice. Hic primus esse dixit regiones quasdam, ubi esset sex mensium nox et totidem dies; quintus Solensis, qui conscripsit Aethiopica; sextus rhetoricus, cuius feruntur libri novem Musarum nomine inscripti; septimus lyricus poeta; octavus Milesius sculptor, cuius et Polemo meminit; nonus poeta tragicus ex his qui Tarsici dicuntur; decimus sculptor Clazomenius sive Chius, cuius et Hipponax meminit.

Digitized by Google

CAPUT VIII.

ΛΑΚΥΔΗΣ.

Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναῖος. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς νέας I. 59.
Ἀκαδημίας κατάρξας καὶ a) Ἀρκεσίλαον διαδεξάμενος, ἀνὴρ
σεμνότατος καὶ οὐκ ὀλίγους ἐσχηκὼς ζηλωτάς· φιλόπονός τε II.
ἐκ νέου καὶ πένης μέν, εὐχαρις δ' ἄλλως καὶ εὐόμιλος. Τοῦ- III.
τόν φασι καὶ περὶ οἰκονομίαν γλυκύτατα b) ἐσχηκέναι· ἐπει-
δὰν γάρ τις c) προέλθοι τοῦ ταμείου, σφραγισάμενος πάλιν ἔσω
τὸν δακτύλιον διὰ τῆς ὀπῆς ἐρρίπτει, ὡς μηδέποτε αὐτοῦ
περιαιρεθείη καί τι βασιαχθείη τῶν ἀποκειμένων. μαθόντα
δὴ τοῦτο τὰ θεραπόντια ἀπεσφράγιζε καὶ ὅσα ἐβούλετο ἐβά-
στασεν· ἔπειτα τὸν δακτύλιον τὸν αὐτὸν τρόπον d) διὰ τῆς
ὀπῆς ἐνίει εἰς τὴν στοάν· καὶ τοῦτο πθιοῦντα οὐδεπώποτε
ἐφωράθη. Ὁ γοῦν Λακύδης ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ IV.
κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως; καὶ Λα- 60.

a) *καί.* Edit. Froben. omittit.
b) *γλυκύτατα.* Menagius coni. *γλισχρότατα.*
c) *τι.* Edit. Froben. *τοι.*
d) *τὸν αὐτὸν τρόπον.* Edit. Froben. omittit. Recepi ex Aldobr. et Menag. adiecto articulo.

LACYDES.

Lacydes Alexandri filius Cyrenaeus novae Academiae princeps Arcesilaique successor fuit, vir eximiae severitatis, qui instituti sui non paucos habuerit aemulos. Fuit ab adolescentia summe studiosus et pauper quidem, sed gratus admodum atque in sermone incundus. Aiunt eum et circa rei familiaris curam incundissimum fuisse. Quum ex penu promere quicquam voluisset, obsignato ostio rursus anulum per foramen intro iaculabatur, ut nihil inde ex reconditis rebus tolleretur. Id quum animadvertissent famuli, resignabant quae signata erant, et quae voluissent inde tollebant ac deinde anulum in porticum per rimam immittebant: idque quum saepe facerent, nunquam deprehendi potuerunt. Lacydes igitur in Academia scholas habebat in horto, quem At-

Digitized by Google

ἔδοξέ μοι διαθέσθαι, ἵν' εἴ τι γένοιτο ἄλλοῖον, μήτι σε ἠδικηκὼς ἄπιμι, τὸν εἰς ἐμὲ ἐκτενῶς α) οὕτω περιλοτιμημένον. ἀξιοπιστότατος δ' αἰεὶ τῶν ἐνθάδε σύ μοι τηρῶν αὐτὰς διά τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητα. πειρῶ οὖν μεμνημένος ὅτι σοὶ πίστιν τὴν ἀναγκαιοτάτην παρακατατίθεμαι aa), δίκαιος ἡμῖν εἶναι, ὅπως ὅσον ἐπὶ σοὶ τὰ κατ' ἐμὲ εὐσχημόνως ἡ μοι διῳκημένα. κεῖνται δὲ Ἀθήνησιν αὗται παρά τισι b) τῶν γνωρίμων καὶ ἐν Ἐρετρίᾳ παρ' Ἀμφικρίτῳ.

XX. Ἐτελεύτησε δέ, ὡς φησιν Ἕρμιππος, ἄκρατον ἐμφορηθεὶς πολὺν καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἐτῶν πέμπτων καὶ ἑβδο-
45. μηκοστόν, ἀποδεχθεὶς παρ' Ἀθηναίοις ὡς οὐδείς. ἔστι καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν·

Ἀρκεσίλαε, τί μοι, τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφεῖδως c)
ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλισθρεῖς ἐών;
οἰκτείρω σ' οὐ τόσσον ἐπεὶ θάνες, ἀλλ' ὅτι Μούσας
ὕβρισας οὐ μετρίῃ χρησάμενος κύλικι.

XXI. Γέγονασι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι· ποιητὴς ἀρχαίας

a) ἐκτενῶς. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 311.
aa) παρακατατίθεμαι. Edit. Froben. παράκατάθεμαι.
b) τισι. Edit. Froben. τινι.
c) Ἀρκεσίλαε — ἀφειδῶς. Toupius Emendatt. in Suidam T. I. p. 193. ed. Oxon. coni. Ἀρκεσίλαε, τίη μοι τόσσον ἄκρητον ἀφειδῶς. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 104. Ἀρκεσίλαε, τί μὴν τοσσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς.

mentum conficere placuit, ut si quid contingat inopinatum, sine tua iniuria proficiscar ex vita, qui unus ex omnibus maxima me munificentia prosequutus es. Fidissimus autem omnium qui hic sunt quum mihi semper fueris, diligenter ea servare stude tum propter aetatem tum propter necessitudinem nostram. Cura igitur, memor quantum tuae fidei committam, ut in nos iustus sis; ut quantum in te est rebus meis recte videar consuluisse. Posita sunt autem ista Athenis apud quendam ex amicis et Eretriae penes Amphicritum.

Obiit, ut Hermippus ait, quum merum immodice hausisset ac delirasset, septuagesimo et quinto aetatis anno, acceptus ab Atheniensibus ut nemo alius. Est etiam nostrum in hunc hocce:

Arcesilae, meri quid tantum prodigis hauris,
Extra sis mentem lapsus ut ipse tuam?
Nec tua me tantum mors afficit, at mihi Musas
Immodica lassas sorbitione dolet.

Fuerunt et tres alii Aricesilai: primus poeta priscae co-

Digitized by Google

κωμῳδίας, ἄλλος ἐλεγείας, ἕτερος ἀγαλματοποιός· εἷς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοῦτο·

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσιαι δ' ἄρ' d) ἀ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσαμα τράγος e).
ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας f) υἱὸς Ἀριστοδίκου.

ὁ δὲ προειρημένος φιλόσοφος, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, ἤκμαζε περὶ τὴν εἰκοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα.

d) δ' ἄρ'. Legebatur γάρ. Correxit Menagius in obss. recepitque Iacobsius Append. Anthol. Graec. p. 65.
e) τῶν, ἐπίσαμα τράγος. Legebatur τῶν ἐπίσαμα Ἄρατος. Menagius conf. τῶν ἐπίσημα τράγος. Blandisit Heynius apud Iacobsium l. l.
f) Ἀρκεσίλας. Edit. Frob. Ἀγκεσίλας.

moediae, secundus elegiae, tertius sculptor: in quem et Simonides hoc scripsit epigramma:

— Bis centum Pariis simulacrum insigne Dianae
Hoc drachmis constat, quis datus hircus erat.
Doctus at absolvit caelo manibusque Minervae
Arcesilas sculptor, natus Aristodici.

Praedictus autem philosophus, ut ait Apollodorus in Chronicis, floruit circa centesimam et vicesimam Olympiadem.

CAPUT VII.

B I Ω N.

I. 46. Βίων τὸ μὲν γένος ἦν Βορυσθενίτης, ὧν τινων δὲ γονέων καὶ ἀφ' οἵων πραγμάτων ἦλθεν ἐπὶ φιλοσοφίαν a), αὐτὸς Ἀντιγόνῳ διασαφεῖ. ἐρομένου γὰρ αὐτὸν

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες b);

αἰσθόμενος ὅτι προδιαβέβληται, φησὶ πρὸς αὐτόν· „Ἐμοῦ ὁ πατὴρ μὲν ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος — διεδήλου δὲ τὸν ταριχέμπορον — γένος Βορυσθενίτης, ἔχων οὐ πρόσωπον ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον· μήτηρ δὲ οἵαν ὁ κοιοῦντος ἂν γήμας, ἀπ' οἰκήματος. ἔπεσκα· ὁ πατὴρ παρατελευτησάμενός τι πανοίκιος ἐπράθη μεθ' ἡμῶν. καὶ με ἀγοράζει τις ῥήτωρ νεώτερον ὄντα καὶ εὔχαριν· ὃς καὶ c) ἀποθνήσκων κατέ-

a) ἦλθεν ἐπὶ φιλοσοφίαν. Edit. Froben. ἦλθεν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ.
b) Τίς — τοκῆες. Versus est Homeri Odyss. K. 325.
c) καὶ. Edit. Froben. omittit.

B I O N.

Bion genere quidem Borysthenites fuit. Quibus vero sit ortus parentibus et quibus ex rebus ad philosophiam se contulerit, ipse Antigono aperuit. Quum enim ille sciscitaretur,

Fare tuum nomen, patriam, genus atque parentes,

sentiens se vituperatum esse apud regem, ad illum ait: *Pater quidem meus libertus fuit, cubito se tergens — significabat autem illum salsamentorum mercatorem — Borysthenites genere, non habens faciem, sed in facie scripturam acerbissimi domini: mater autem ex lupanari, nimirum quam huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rem publicanorum committens cum tota domo venundatus est: me adolescentulum haud ingratum orator quidam emit. Is mo-*

Digitized by Google

λιπέ μοι πάντα. Δαίμων κατεφαύσατο αὐτὸν καὶ συγγράμματα 47. καὶ πάντα συγέδραμε Ἀθήναζε ἦλθον καὶ ἐφιλοσόφησα.

Τοιαῦτα τοι γενέτης τε καὶ πάτρης εὔχομαι εἶναι d).

ταῦτα ἴστε τὰ κατ' ἐμέ. ὅσα παυσάσθαιεν Περσαῖός τε καὶ Φιλωνίδης e) ἱστοροῦντες φασί· αὐτοὶ δὲ μὲ ἐξ ἑαυτοῦ." Καὶ ὃν τρόπον εἰκότως ὁ Βίων τὰ μὲν ἄλλα πολύτροπος καὶ σοφιστὴς παιπάλης καὶ πλείστας ἐπαρμὰς δεδωκὼς τῇ βουλομένῳ καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας· ἐν τισι δὲ καὶ πάτριος f) καὶ ἀπολαῦσαι τύφου ff) δυνάμενος. Πλεῖστά τε καταλέλοιπε III. περὶ ὑπομνήματα, ἀλλὰ καὶ ἀποφθέγματα χρειώδη πραγματείας παραμύθια g)· οἷον ὀνειδιζόμενός ποτε ἐπὶ τῷ μὴ θρέψασθαι μειράκιον, „Οὐκ οἶόν τε," εἶπεν, „κριὸν τυφὼν ἀγκίστρῳ h) ἁλιεύσασθαι." ἐρωτηθείς ποτε τίς μάλιστ' ἀγωνιᾷ, „ἔφη, „Ὃς τὰ μέγιστα βουλόμενος εὐημερεῖν." ἐρωτηθείς τί κῆμα, — „ἀναφέρεται γὰρ καὶ τοῦτο εἰς αὐχόν i)" — „ἔφη, „ἔαν μὲν κῆμας αἰσχρόν, ἕξεις ποινήν· ἂν δὲ καλόν, ἕξεις καυχᾶν." τὸ κῆμας

d) *Τοιοῦτος — εἶναι.* Versus est Homeri Iliad. Z. 211.

e) *Φιλωνίδης.* Edit. Froben. *φιλαρίδης.*

f) *πάτριος.* Menagius coni. *φιλότιμος.* Triller. Obss. Crit. III. 26. p. 272. sqq. *πρόνοιος.* At bene vulgatam lectionem tuentur Kuehnius et Meric. Casaubonus.

ff) *ἀπολαῦσαι τύφου.* Wyttenbach. ad Plutarchi Moral. p. 943. ed. Oxon. T. II. p. 238. ed. Lips. coni. *ἀπολαῦσαι τὸν τύφον.*

g) *παρηγορητικὰ.* Edit. Froben. *ἐγκώμια.*

h) *ἀγκίστρῳ.* Edit. Froben. *ἀγκύστρῳ.*

i) *καὶ τοῦτο εἰς αὐτόν.* Edit. Froben. *καὶ εἰς τοῦτον.*

riens mihi omnia reliquit: ego libros ipsius eruptos, quos concidendos Athenas concessi ibique philosophatus sum.

Huius me esse patris, generis me glorior huius.

Ista habui quae de me dicerem. Desinant igitur Persaeus ac Philonides ea historiae tradere, me autem ex me ipso intuere. Et erat sane Bion alias versatili ingenio et sophista callidus, circaque philosophiam se exercere volentibus plurimam occasionem praebuerat. In quibusdam vero et suavis, fastuque facile capi poterat. Complura item reliquit commentaria, sed et sententias utiles et graves; ut illud, quum sibi probro daretur quod adolescentem non sibi vindicasset, Non enim, inquit, fieri potest, ut mollis caseus hamo attrahatur. Interrogatus aliquando quisnam anxietate maiore detineretur, Ille, inquit, qui se maxime cupit esse felicem et quietum. Rogatus an ducenda esset uxor — refertur enim et ad hunc istud — Si quidem, ait, turpem duxeris, poenam habebis; sin autem formosam, communis erit. Senectutem

Digitized by Google

ἔλεγεν ἄρχειν εἶναι τῶν καλῶν εἰς ὅσον χρόνον πόνου καταφεύγειν. τὸν δὲ πλοῦτον ἔτεον μητέρα εἶναι τὸ κάλλιστον κτῆμα ἀγαθόν τῶν πλουσίων εὖρον πράγματος. πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκότα, „Τὸν μὲν Ἀμφιάραον," ἔφη, „ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν." μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν. κατεγίνωσκε δὲ καὶ τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατακαυτόντων μὲν ὡς ἀναισθήτους, παρακαλούντων δ') δὲ ὡς αἰσθανομένους.

49. ἔλεγε δὲ συνέχες ὅτι αἱρετώτερόν ἐστι τὴν ὕβριν ἢ ἄλλο τι ῥίζεσθαι ἢ ὀλιγορίας ὑποδρέπεσθαι· καὶ γὰρ εἰς ὕβριν βλαπτεσθαι καὶ εἰς μυχθήσει. ὀφθαλμὸς δὲ καὶ τὸν βουλιμιῶντα, λέγων ὡς εἰ μὲν εἶχεν ἐλλυχνίαν χρεὼν καὶ ἀνεῖχεν, μάταιος· ἢν δὲ μὴ εἶχεν, οὐδὲν ἐποίει παράδοξον· ἐπαινῶν ἔφασκε τὴν εἰς ἅδου ὁδὸν καταβαίνοντας γοῦν ἀπιέναι τὸν Ἀλκιβιάδην μεμφόμενος ἔλεγεν ὡς νέος μὲν ὢν πρὸς τὰς γυναῖκας ἀπῆρε τὰς τῶν γυναικῶν, ἀνὴρ δὲ γενόμενος πρὸς τὰς τῶν ἀνδρῶν. ἐν Ῥόδῳ τὰ ῥητορικὰ διδασκόντων Ἀθηναίων τὰ φιλοφρονήματα ἐδίδασκε, πρὸς οὓς καὶ αἰτιασαμένων

50. αὐτὸν ἔφη, „Πυροὺς ἐκόμισα καὶ κριθὰς πωλῶ," ἔλεγε τοὺς

a) παρακαλούντων. Legebatur παρασκευάζων. Emendavit Menagius in obss.

b) ἀπὸ ἄρχειν. Edit. Frobeni. ἐπὶ ἄρχειν.

m) καὶ εἰς ψυχήν. Edit. Frobeni. καὶ omittit. Rossius l. l. §. XXVII. p. 81. coni. ἢ εἰς ψυχήν.

n) αἰτιασάμενον. Edit. Frobeni. αἰτιασάμενος.

malorum omnium portum asserebat, siquidem ad ipsam cuncta confugerent. Gloriam amorum esse matrem, pulchritudinem alienum bonum, divitias nervos rerum. Ad eum qui agros suos devoraverat, Terra, inquit, Amphiaraum absorbuit, sed tu terram. Magnum aiebat malum esse, terrenum non posse malum. Arguebat eos qui homines tanquam sensu carentes comburerent, invocarent autem tanquam sentientes. Dicebat autem semper optabilius esse speciem alteri largiri aliam, quam alienam petulanter ambire: corpore quippe atque animo laedi qui id fecisset. Sed et Socratem calumniabatur dicens, Nam si quidem Alcibiade uti potuit et abstinuit, inanis fuit; sin vero non habuit, nihil magnum fecit. Facilem esse dicebat ad inferorum viam: cluusis enim oculis illuc iri. Alcibiadem culpans dicebat illum, dum esset adolescens, viros ab uxoribus, iuvenem vero uxores a viris abduxisse. Rhodi Atheniensibus in oratoria se exercentibus philosophiam ipse docebat. Causante quodam cur ita faceret, Frumenta, inquit, attuli et hordeum vendo. Di-

Digitized by Google

ἐν ᾅδου μᾶλλον ἂν κολάζεσθαι εἰ ὁλοκλήρους καὶ μὴ τετρημένους o) ἀγγείοις ὑδροφόρουν. πρὸς τὸν ἀδολέσχην λησταρούδιτα συλλαβέσθαι αὐτῷ, „Τὸ ἱκανόν σοι ποιήσω," φησίν, „ἐὰν παρακλήτους πέμψῃς καὶ αὐτὸς μὴ ἔλθῃς." πλέων μετὰ πονηρῶν λῃστὰς περιέπεσε· τῶν δὲ, „Ἀπολούμεθα," ἐκβοώντων, „ἐὰν γνωσθῶμεν," ἔφη (ὁ δὲ), „Ἐγὼ δὲ," φησίν, „ἐὰν μὴ γνωσθῶμεν." τὴν δὲ p) οἰήσιν ἔλεγε προκοπῆς ἐμποδὼν. πρὸς τὸν πλούσιον r) μικρολόγον, „Οὐχ οὗτος," ἔφη, „τὴν οὐσίαν κέκτηται, ἀλλ' ἡ οὐσία τοῦτον." ἔλεγε τοὺς μικρολόγους τῶν μὲν ὑπαρχόντων ὡς ἰδίων ἐπιμελεῖσθαι, ὡς δὲ ἐξ ἀλλοτρίων μηδὲν ὠφελεῖσθαι. τῇ μὲν ἀνδρείᾳ τοὺς ὄντας ἔφη χρῆσθαι, τῇ δὲ φρονήσει γηράσκοντας ἀκμάζειν s). τοσοῦτον διαφέρειν 61. τὴν φρόνησιν τῶν ἄλλων ἀρετῶν, ὅσον τὴν ὅρασιν τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. μὴ δεῖν ἔφασκεν ἀνειδίζειν τὸ γῆρας, εἰς ὅ, ἔφη, πάντες εὐχόμεθα ἐλθεῖν. πρὸς τὸν βασκαίνοντα ἑκατονθρωπάκοτα, „Οὐκ οἶδα," ἔφη, „πότερόν σοι κακὸν γέγονεν

o) τετρημένους. Edit. Froben. τετριμένους.
p) δέ. Edit. Froben. omittit.
q) δέ. Edit. Froben. omittit.
r) τὸν πλούσιον. Edit. Froben. omittit articulum.
s) τῇ μὲν ἀνδρείᾳ — ἀκμάζειν. Egregie Wyttenbachius ad Plutarchi Moral. p. 101. ed. Oxon. T. I. p. 80. ed. Lips. „Haec dicto agumen suum ut constet, χρῆσθαι mutandum in χηράσκειν, aut simili mutatione succurrendum: *fortitudine iuvenes solebaret, prudentia senes vigere.*" Ortus edit. Froben. omittit.

cebat eos qui essent apud inferos magis profecto cruciatum iri, si integris quam si perforatis vasis aquam ferrent. Oranti illum verboso quodam ut sibi opem ferret, Satis, inquit, tibi faciam, si internuntios ad me misseris, ipse vero non veneris. Navigans cum perditis hominibus in latrones incidit: dicentibus illis, Peribimus si agnoscamur, At ego, inquit, nisi agnoscamur. Elationem esse asserebat profectus impedimentum. Ad divitem avarum, Non, inquit, ille rem possidet, sed ab ea ipse possidetur. Sordidos aiebat opum ut suarum habere curam, verum ex eis ut ex alienis nihil capere utilitatis. Fortitudine dicebat iuvenes uti, at senes prudentia valere. Tantum vero prudentiam a virtutibus caeteris differre asserebat, quantum visum ab aliis sensibus. Dicebat non esse exprobrandam senectutem, ad quam omnes pervenire cupimus. Invido cuidam subtristi, Nescio, inquit, utrum tibi malum, an alteri bonum contigerit. Igno-

Digitized by Google

ἢ ἄλλο ἀγαθόν." τὴν δυσγένειαν) πικρὸν εἶναι γέλωτα σύναιμον τῇ προφάσει

Δουλοῖ γὰρ ἀνδρὸς κἂν θρασύστομος τύχῃ.

τοὺς φίλους ἁπλοῦς ἂν εἶναι συντηρεῖν, ἵνα μὴ δοκοίημεν x) IV. πονηροῖς χεχρῆσθαι ἢ χρήστοις παρηῤῥῆσθαι y). Οὗτος τὴν ἀρχὴν μὲν παρῆλθε z) τὰ Δικαιαρχείου, παρ' ὃν χρόνον ἦλθε Κράτητος· εἶτ' ἀπελθὼν τὴν κυνικὴν ἀγωγὴν, λαβὼν 62. τρίβωνα καὶ πήραν. καὶ τί γὰρ ἄλλο μετεσκεύασεν αὐτὸν πρὸς ἐπίθεσιν; ἔπειτα a) ἐπὶ τὰ Θεοδώρου μετῆλθε διακούσας Θεοδώρου τοῦ ἀθέου καὶ πᾶν εἶδος λόγου μεταστεύοντος. V. μεθ' ὃν Θεοφράστου διήκουσε τοῦ περιπατητικοῦ. Ἦν δὲ καὶ θεατρικὸς καὶ πολὺς ἐν τῷ μέλει διαφορᾶσαι φορτικοῖς ὀνόμασι κατὰ τῶν πραγμάτων χορηγός· διὸ δὴ καὶ τὸ παντὶ εἴδει λόγου κεκρᾶσθαί φασι λέγειν ἐπ' αὐτοῦ τὸν Ἐρατοσθένην, ὡς πρῶτος Βίωνα τὴν φιλοσοφίαν ποικίλα ἐνέδυσεν. VI. εὐφυὴς γὰρ ἦν καὶ παροιδῆσαι· οἷόν ἐστιν αὐτοῦ καὶ ταῦτα·

x) τὴν δυσγένειαν. Legebatur τὴν δυσαθρεῖαν. Emendavit Menagius in obss.

u) Δουλοῖ — τις ἦ. Versus est Euripidis Hippolyt. 424. ed. Valcken. ubi legitur θρασύστομος.

x) δοκοίημεν. Edit. Froben. δοκείημεν.

y) παρηῤῥῆσθαι. Edit. Froben. παρηῤῥῶσθαι.

z) παρῆλθε. Lennepius ad Phalaridis Epist. p. 83. b. coni. διηνεγκὼν.

a) ἔπειτα. Edit. Froben. omittit.

bilitatem pessimum esse dicebat loquendi libertati contubernalem: namque

Virum domabit quamlibet ferox sis is.

Amicos qualescunque sint oportere servari, ne videamur vel malis uti vel devitare bonos. Is in principio Academiae instituta aspernabatur, quo tempore Cratetis auditor erat: deinde Cynicum elegit institutum, sumpto pallio et pera. Nam quid illum aliud ad eam animi constantiam traduxit? Denique vero se ad Theodoria transtulit, Theodori impii auditorium frequentans, qui omni orationis genere uti solebat in dicendo. Post hunc vero Theophrastum Peripateticum audivit. Erat autem et spectaculorum studiosus et multus in distrahendo per ridiculum, invidiosis rerum nominibus utens. Quoniam vero orationem suam omni dicendi genere temperaverat, aiunt Eratosthenem dixisse primum omnium Bionem philosophiam vario orationis floro vestivisse. Erat illi item et faciendis parodiis ingenium praecipue accommodatum. Eius sunt illa quoque:

Digitized by Google

Ὦ πέπον Ἀρχύτα, φαλληγενές, ὀλβιόστυφε b),
τῆς ὑπάτης ἔρωτος πάντων ἥκιστ' ἀνθρώπων c).

καὶ ὅλως καὶ μουσικὴν καὶ γεωμετρίαν διέπαιζεν. Ἦν δὲ πολυτελὴς καὶ διὰ τοῦτο πόλιν ἐκ πόλεως ἤμειβεν, ἐνίοτε καὶ φαντασίαν ἐπιτεχνώμενος. ἐν γοῦν Ῥόδῳ τοὺς ναύτας ἔπεισε σχολαστικὰς ἐνθήτας ἀναλαβεῖν καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· σὺν οἷς ῥιζάλλων εἰς τὸ γυμνάσιον περιβλέπτους ἦν. Εἰώθει τε νεανίσκων πρῶτα ὑποδύσας προϊέσθαι καὶ εἰς τὸ ἀπαχθῆσθαι αὐτοῖς ἐς τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ ὥσπερ φυλάττεσθαι ὑπ' εὐνοίας αὐτῶν d). ἦλθε καὶ φίλαυτος ἐν ἰσχυρῶς καὶ πολὺς ἐγκείμενος τῷ Κασνὶ τὰ φίλτατα παρ' ὧν e) καὶ οὐδεὶς μαθητὴς αὐτοῦ ἐπιγράφεται, πρότερον αὐτῷ σχολάσαντων· καίτοι τιμὰς εἰς ἀναισχυντίας προῆγεν. ὁ γοῦν Βητίων f) εἷς τῶν συνήθων τὰ αὐτῷ πρὸς Μενέδημόν ποτε λέγεται εἰπεῖν, „Ἐγώ τοι, ὦ Μενέδημε, νύκτωρ συνδέομαι g) Βίωνι καὶ οὐδὲν ἄτοπον δοκῶ γε πεπονθέναι“ πολλὰ δὲ καὶ ἀθυρώτερον προσεφέρετο τοῖς ὁμιλοῦσι, τοῦτο Θεοδώρειον ἀπολαύσας. Καὶ ὕστερόν ποτε

VII. 53. VIII. IX. X.

b) Ὦ πέπον — ὀλβιόστυφε. Cf. Homer. Iliad. Γ. v. 182.
c) τῆς ὑπάτης — ἀνδρῶν. Cf. Homer. Iliad. Α. v. 146.
d) ὑπ' εὐνοίας αὐτῶν. Edit. Froben. εὐνοίας ὑπ' αὐτῶν.
e) παρ' ὧν. Edit. Froben. παρὸ.
f) Βητίων. Cod. Florent. Βιττίων.
g) συνδέομαι. Edit. Froben. συνδέομαι. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 520. sqq.

O tenar Archyta nitidoque beatule fastu,
Litibus et cantu superat dicacibus omnes.

Sed omnino et musicam et geometriam pro ludo habuit. Apparatus quoque magnifici ac pretiosi erat studiosus atque ideo ex urbe in urbem saepe migrabat. Interdum et praestigium aliquod arte moliebatur. Nam Rhodi nautis persuasit ut sumptis discipulorum vestibus se sequerentur, cumque his ingressus gymnasium conspicuus fuit. Consuevit et adolescentes sibi adoptare, ut eis et ad voluptatem abaterectur et ab eorum benevolentia protegeretur. Sed et sui vehementer amans fuit, semperque illi in ore erat, Amicorum cuncta communia. Idcirco et nemo illius discipulus inscribitur, quum tot habuerit sui auditores. Quosdam vero ad impudentiam provexit. Unde et Betio quidam ex familiaribus ipsius aliquando ad Menedemum dixisse fertur, Equidem, o Menedeme, noctu Bioni coniungor, nihilque indignum mihi passus videor. Multa etiam scelestius congredientibus colloquebatur. Haec autem ex impii Theodori disciplina

Digitized by Google

ἐμπεσὼν εἰς νόσον, ὡς ἔφασαν οἱ ἐν Χαλκίδι. — αὐτόθι γὰρ καὶ τελευτᾷ — περίαπτα λαβεῖν ἐπείσθη καὶ μεταγιγνώσκειν ἐφ' οἷς ἐλυμήνατο εἰς τὰ θεῖα. ἀπορίᾳ δὲ καὶ τῶν κομιζόντων ἀπέθανε δυεῖν θεραπόντοιν. ἔρως Ἀντιγόνου αὐτῷ δύο θεραπόντας ἀπέστειλε, καὶ ἐπολούθει γε αὐτῷ ἐν φορείῳ, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ. ἀλλὰ καὶ ὡς κατέσχεψε καὶ ἡμεῖς αὐτὸν οὕτως γεγράφαμεν.

55. Βίωνα τὸν Βορυσθενίτην, Σκυθῆς ὃν αὐ ἔφυσεν ἡ),
λέγειν ἀπούσιον θεοὺς ὡς οὐδέν εἰσιν ὄντως.
καὶ μὲν τὸ δόγμα τοῦτ' ἔχων ἔμεινεν· εἰ δ' ἄν εἶπεν
ὡς χρὴ θεοὺς ὅπως δοκεῖ), κακῶς μέν, ἀλλ' ἔδοξε.
νῦν δ' ἐς νόσον πεσὼν μακρὰν καὶ τῇ θάνῳ δεδοικὼς
ὁ μὴ θεοὺς εἶναι λέγων, ὁ νῷν οὐδὲ βλέψας·

56. ὃ πολλὰ γλευάσας βροτοὺς οἳ τοῖς θεοῖς k) ἔθυον,
οὗ μοῦνον ἐσχάρης ὕπερ βωμῶν τε καὶ τραπέζης
κύνειν, λίπεν, θυήμασιν l) θεῶν ἔδασσε χρειὼ

h) Σκυθῆς ὃν αὖ ἔφυσεν. Legebatur ὃν ἔφυσεν ἡ Σκυθὶς ala. Emendavit Hermannus.
i) δοκεῖ. Edit. Froben. δοκεῖν.
k) οἳ τοῖς θεοῖς. Edit. Froben. οἳ θεοῖς. Stephan. οἵτῳ.
l) θυήμασιν. Scribebatur θυήμασι. Correxit Menag. in obss.

hauserat. Postremo incidens in malam valetudinem, ut dixerunt qui erant in Chalcide — illic enim et vitam finivit — ligaturas suscipere mutatus est et poenitentiam agere super his quae peccarat in deum. Eorum vero inopia quibus infirmorum cura erat, dire cruciatus est, donec Antigonus duos illi famulos misit. Sequutusque est eum in lectica, ut Phavorinus tradit in Omnigena Historia. Sed hic quomodo vita excesserit, sic nos illum perstrinximus:

Bionem Borysthenitam, quem Scythica tellus produxit,
dixisse audivimus, revera nihil esse deos.
ac si quidem id dogma tueri perstitisset, merito dicendus esset
sensisse ut vicum fuisset, etsi mala visum esset.
at nunc cum in longum morbum incidisset ac mori pertimuisset,
qui deos non esse dixerat, qui fanum non viderat,
mortalibus qui illuserat dum diis immolarent;
non pro foco solum, atque ara, mensa,
mactu, adipe, thuris deorum pares implevit;

Digitized by Google

οὐδ' εἰπὲ μόνοις, Ἥλιτον ἦ), οὐγγνωτε τοῖς πρὶν, ἀλλὰ
καὶ γαῦρ' ὄφιν εὐμαρῶς ἦ) τράχηλον εἰς ἀγάθαν
καὶ σωτίσιν ο), βραχίονας πεπεισμένους p) ἑᾷσαι
ῥάμνοι τε καὶ q) λαύρου φάσγανα ὑπὲρ θύρην r) ἔθηκεν, 57.
ἅπαντα s) μᾶλλον ἢ θανεῖν ἕτοιμος ὢν ὑπουργῆν,
μωρὸς δ' ὃς ἠθέλην τινος μισθοῦ τὸ θεῖον εἶναι,
ὡς τῶν θεῶν ἄγαν ἄφαν Βίωνα θέλῳ νομίζειν.
τοιγὰρ μάτην φρονῶν, ὅτ' ἦν ἅπας ὁ λέμφος t) ἄνθραξ,
τὴν u) χεῖρα τείνας ὧδέ πως, Χαῖρ' εἶπε, χαῖρε, Πλουτεῦ.
Γεγόνασι δὲ Βίωνες δέκα· πρῶτος ὁ Φερεκύδει τῷ Συρίῳ XI.
συνακμάσας, οὗ φέρεται βιβλία δύο· ἕτερος δὲ Προκοννήσιος. 58.
δεύτερος Συρακόσιος x), τέχνας ῥητορικὰς γεγραφώς· τρίτος ὁ
αὐτὸς οὗτος· τέταρτος Δημοκρίτειος καὶ y) μαθηματικὸς Ἀβ-

m) Ἥλιτον. Menag. ἥλικον. Illud praeter Froben. et Stephan. commendant R. Cantabr. et. Arund.
n) εὐμαρῶς. Edit. Froben. εὐμαρῶς.
o) σωτίσιν. Edit. Froben. σκυτίσιν. Salmasius ad Solin. p. 370. coni. κύστισι, quod probare videtur Menagius. Iure improbant Kuhnius et Wyttenbachius ad Plutarchi Moralia p. 1020. ed. Oxon. T. II. p. 299. ed. Lips.
p) πεπεισμένους. Legebatur πεπεισμένος invito metro. Stephanus coni. πεπεισμένος γ' aut πεπεισμένως. Praetuli alterum.
q) καί. Edit. Froben. omittit.
r) θύρην. Edit. Froben. θήρην.
s) ἅπαντα. Edit. Froben. ἄ.
t) ὁ λέμφος. Legebatur ὁ λίμβος. Correxit Hermannus.
u) τὴν. Edit. Froben. τὴν δέ.
x) Συρακόσιος. Scribebatur Συρακούσιος. Menag. omittit. Agnoscunt praeter Froben. et Stephan. codd. Cantabr. et Arund. cum Interpretibus.
y) καί. Edit. Froben. omittit.

nec solum, peccavi, dixit, delictis parcite;
sed et anui collum facile porrexit excantandum,
brachiaque loris persuasus devinxit,
rhamnumque et lauri ramum ianuae imposuit,
cuncta administrare magis quam mori paratus.
stultus qui mercede voluerit deos esse,
quasi tunc demum essent, cum illos Bion esse arbitraretur.
ergo nequicquam sapiens, cum stultus erat carbo totus
tendensque manum, Salve, inquit, Pluto, salve.

Decem vero Biones fuere: primus qui Pherecydi Syrio aequalis fuit, cuius duo feruntur libri: est autem Proconnesius; secundus Syracusanus, qui artes rhetoricas conscripsit; tertius hic ipse; quartus ex Democriti familia et mathematicus Ab-

Digitized by Google

ἀφῃρίτης z); Ἀνθίδα γεγραφὼς καὶ Ἰάδα. οὗτος πρῶτος εἶπεν εἶναί τινας οἰκήσεις ἔνθα γίνεσθαι ἓξ μηνῶν τὴν νύκτα καὶ ἓξ τὴν ἡμέραν. πέμπτος Σολεύς, Αἰθιοπικὰ γεγραφώς· ἕκτος ῥητορικός, οὗ φέρεται ἐννέα βιβλία Μουσῶν ἐπιγραφόμενα· ἕβδομος μελικὸς a) ποιητής· ὄγδοος Μιλήσιος ἀνδριαντοποιός, οὗ μέμνηται καὶ Πολέμων· ἔνατος ποιητὴς τραγῳδίας τῶν Ταρσικῶν λεγομένων· δέκατος ἀγαλματοποιὸς Κλαζομένιος ἢ Χῖος, οὗ μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ b).

z) Ἀφῃρίτης. Edit. Froben. αὐδηρίτης.
a) μελικός. Menagius coni. βουκολικός.
b) Ἱππῶναξ. Scribebatur Ἱππώναξ.

derites, qui Attice scripsit et Ionice. Hic primus esse dixit regiones quasdam, ubi esset sex mensium nox et totidem dies; quintus Solensis, qui conscripsit Aethiopica; sextus rhetoricus, cuius feruntur libri novem Musarum nomine inscripti; septimus lyricus poeta; octavus Milesius sculptor, cuius et Polemo meminit; nonus poeta tragicus ex his qui Tarsici dicuntur; decimus sculptor Clazomenius sive Chius, cuius et Hipponax meminit.

Digitized by Google

CAPUT VIII.

ΛΑΚΥΔΗΣ.

Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναῖος. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς νέας I. 59.
Ἀκαδημίας κατάρξας καὶ a) Ἀρκεσίλαον διαδεξάμενος, ἀνὴρ
σεμνότατος καὶ οὐκ ὀλίγους ἐσχηκὼς ζηλωτάς· φιλόπονός τε II.
ἐκ νέου καὶ πένης μέν, εὔχαρις δ' ἄλλως καὶ εὐόμιλος. Τοῦ- III.
τον φασι καὶ περὶ οἰκονομίαν γλυκύτατα b) ἐσχηκέναι· ἐπει-
δὰν γάρ τις προέλῃ τοῦ ταμείου, σφραγισάμενος πάλιν εἴσω
τὸν δακτύλιον διὰ τῆς ὀπῆς ἐρρίπτει, ὡς μηδέποτε αὐτοῦ
περιαιρεθείη καί τι βασιαχθείη τῶν ἀποκειμένων. μαθόντα
δὴ τοῦτο τὰ θεραπόντια ἀπεσφράγιζε καὶ ὅσα ἐβούλετο ἐβά-
στασεν· ἔπειτα τὸν δακτύλιον τὸν αὐτὸν τρόπον d) διὰ τῆς
ὀπῆς ἐνίει εἰς τὴν στοάν· καὶ τοῦτο ποιοῦντα οὐδεπώποτε
ἐφωράθη. Ὁ γοῦν Λακύδης ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ IV.
κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως, καὶ Λα- 60.

a) καί. Edit. Froben. omittit.
b) γλυκύτατα. Menagius coni. γλισχρότατα.
c) τι. Edit. Froben. τοι.
d) τὸν αὐτὸν τρόπον. Edit. Froben. omittit. Recepi ex Aldobr. et Menag. adiecto articulo.

LACYDES.

Lacydes Alexandri filius Cyrenaeus novae Academiae princeps Arcesilaique successor fuit, vir eximiae severitatis, qui instituti sui non paucos habuerit aemulos. Fuit ab adolescentia summe studiosus et pauper quidem, sed gratus admodum atque in sermone iucundus. Aiunt eum et circa rei familiaris curam iucundissimum fuisse. Quum ex penu prometa quicquam voluisset, obsignato ostio rursus anulum per foramen intro iaculabatur, ut nihil inde ex reconditis rebus tolleretur. Id quum animadvertissent famuli, resignabant quae signata erant, et quae voluissent inde tollebant ac deinde anulum in porticum per rimam immittebant: idque quum saepe facerent, nunquam deprehendi potuerunt. Lacydes igitur in Academia scholas habebat in horto, quem At-

Digitized by Google

κύδιον ἀπ' αὐτοῦ προσηγορεύετο. καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκεῦσι· παρὰ δὲ Εὐάνδρου διεδέξατο Ἡγησίνους Περγαμηνός,
V. ἀφ' οὗ Καρνεάδης. Χάριεν δ' εἰς τὸν Λακύδην ἀναφέρεται· Ἀττάλου γὰρ αὐτὸν μεταπεμπομένου φασὶν εἰπεῖν τὰς εἰκόνας πόρρωθεν δεῖν θεωρεῖσθαι. ὀψὲ δὲ αὐτῷ γεωμετροῦντι
VI λέγει τις, „Εἶτα νῦν καιρός;" „Εἶτα μηδὲ νῦν ε)." Ἐτελεύ-
61. τησε δὲ σχολαρχεῖν ἀρξάμενος τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ τριακοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔξ πρὸς τοῖς εἴκοσιν ἔτη· ἡ τελευτὴ δὲ αὐτῷ παράλυσις ἐκ πολυποσίας. καὶ αὐτῷ προσεπαίξαμεν f) ἡμεῖς οὕτωσί·

Καὶ σέο, Λακύδη, φάτιν ἔκλυον ὡς ἄρα καὶ σὺ g)
Βάκχου h); ἑλὼν Ἄϊδην ποσσὶν ἔσυρες ἄκροις·
ἦ σαφὲς ἦν, Διόνυσος ὅτ' ἂν i) πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ
λῦσε μέλη k), διὸ δὴ μήτε Λυαῖος l) ἔφυ;

e) „Εἶτα νῦν — μηδὲ νῦν." Casaubonus coni. „Εἶτα νῦν καιρός; ὁ δέ, „Εἶτα μηδὲ νῦν."
f) προσεπαίξαμεν. Edit. Froben. προσεπέξαμεν.
g) ὡς ἄρα καὶ σύ. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 105. coni. ὃς ἄρ' ἄδην aut ὣς ἄρ' ἄγαν σύ.
h) Βάκχου. Scribebatur Βάκχον. Genitivum dedi de coniectura Iacobsii.
i) ὅτ' ἂν — ἔλθῃ. Scribebatur ὅταν — ἔλθοι. Correxi cum Iacobsio.
k) λῦσε μέλη. Menagius malebat λυσιμελής.
l) μήτε Λυαῖος. Menag. μητελυαῖος.

talus rex fieri curaverat, Lacydiumque ab ipso appellatus est, solusque ex omni memoria vivens Phocensibus Telecli et Euandro scholam tradidit. Porro Euandro successit Hegesinus Pergamenus, a quo Carneades. Lepidum vero illud ad Lacydem refertur. Attalo enim illum ad se accersente dixisse fertur, imagines procul esse intuendas. Sero autem geometriae danti operam ait quispiam, Num vero nunc tempus? At ne nunc quidem? Obiit autem quum scholam administrare coepisset, quarto anno centesimae tricesimae quartae Olympiadis, viginti sex annis in schola consumptis. Mortuus est autem ex paralysi, quam ex immodica potatione contraxerat. Et nos ita de illo cecinimus:

Fama est, Lacyde, pedibus quod traxeris atras
Exceptum Bacchum Ditis aduaque fores.
Scilicet hoc verum est, penetrat quum corpora, Baccbum
Solvere membra: ideo non satus ille fuit.

Digitized by Google

CAPUT IX.

ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ.

Καρνεάδης Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, ὁ Κυρηναῖος. Οὗτος τὰ τῶν Στωϊκῶν βιβλία ἀναγνούς, ἐπιμελέστατα a) τὰ Χρυσίππου, ἐπιεικῶς αὐτοῖς ἀντέλεγε καὶ εὐημέρει τοσοῦτον, ὥστε ἐκεῖνο ἐπιλέγειν, „Εἰ μὴ γὰρ ἦν Χρύσιππος, οὐκ ἂν ἦν ἐγώ b)." Φιλόπονος δὲ ἄνθρωπος γέγονεν εἰ καί τις ἄλλος, ἐν μὲν τοῖς φυσικοῖς ἧττον φερόμενος, ἐν δὲ τοῖς ἠθικοῖς μᾶλλον· ὅθεν καὶ ἐκόμα καὶ ἔτρεφεν ὄνυχας ἀσχολίᾳ τῇ περὶ τοὺς λόγους. τοσοῦτον δὲ ἴσχυσεν ἐν φιλοσοφίᾳ, ὥστε καὶ τοὺς ῥήτορας ἀπολύσαντας ἐκ τῶν σχολῶν παρ' αὐτὸν ἰέναι καὶ αὐτοῦ c) ἀκούειν. Ἦν δὲ καὶ μεγαλοφωνότατος, ὥστε τὸν γυμνασίαρχον προσπέμψαι αὐτῷ μὴ οὕτω βοᾶν· τὸν δὲ εἰπεῖν, „Καὶ δὸς μέτρον φωνῆς." ὅθεν

L. 62. II. III. IV. 63.

a) ἐπιμελέστατα. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Cantabr. et Arund. ἐπιμελῶς.

b) „Εἰ μὴ — ἦν ἐγώ." „Senarius ex illo, ut videtur, fictus, Εἰ μὴ γὰρ ἦν Χρύσιππος, οὐκ ἂν ἦν στοά." Menagius.

c) αὐτοῦ. Edit. Froben. omittit.

CARNEADES.

Carneades Epicomi sive, ut Alexander in Successionibus tradit, Philocomi filius, Cyrenaeus. Hic Stoicorum et Chrysippi libris diligentissime perlectis, eis modice reluctabatur, adeoque id verecunde faciebat, ut saepius diceret, Nisi Chrysippus fuisset, non essem ego. Fuit autem vehementer studiosus. Porro physicae minus curam habuit, ethicae se magis devovit. Quocirca et caesariem et ungues nutriebat: tanta erat in litteras intentione. Adeo autem in philosophia valuit, ut oratores quoque in ipsius scholis ad eum audiendum convenirent. Erat autem illi et vox maxima et praecipue sonora, adeo ut gymnasii princeps ad illum mitteret ac ne ita clamaret admoneret: ad quem ille, Da vocis modum, inquit. Et ille sapientissime sane congrueque respon-

Digitized by Google

εὐστόχως ἑλόντα ἀμείψασθαι· φᾶναι γάρ· „Μέιρον ἕρκος τοὺς
V. ἀκούοντας.“ Δεινῶς τε ἦν ἐπιπληκτικὸς καὶ ἐν ταῖς ζητήσεσι
δύσμαχος· τά τε δεῖπνα λοιπὸν παρητεῖτο διὰ τὰς προειρημέ-
VI. νας αἰτίας. Οὗτός ποτε Μέντορος τοῦ Βιθυνοῦ μαθητοῦ ὄντος καὶ παρ' αὐτὸν d) ἐλθόντος εἰς τὴν διατριβήν, ὡς ἐπείρα αὐτοῦ τὴν παλλακὴν e) ὁ Μέντωρ, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, μεταξὺ λέγων παρῴδησεν εἰς αὐτόν·

64. Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής f),
Μέντορι εἰδόμενος ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν g)·
τοῦτον σχολῆς τῆσδ' ἐκπεκηρῦχθαι λέγω h).

καὶ ὃς ἀναστὰς ἔφη·

Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα i).

VII. Δεινότερον k) δέ πως δοκεῖ περὶ τὴν τελευτὴν ἀνεστρᾶφθαι l), ὅτε συνεχὲς ἔλεγεν, „Ἡ συστήσασα φύσις καὶ διαλύσει.“ μαθών τε Ἀντίπατρον φάρμακον πιόντα ἀποθανεῖν, παρωρμήθη πρὸς τὸ εὐθανατεῖν τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ φησι, „Δότε οὖν κἀμοί“ τῶν δὲ εἰπόντων, „Τί;“ „Οἰνόμελι,“ εἶπεν. τελευτῶν-

d) *αὐτόν*. Edit. Froben. omittit.
e) *παλλακήν*. Edit. Froben. *παλακήν*.
f) *Πωλεῖται — νημερτής*. Cf. Homer. Odyss. *Δ*. v. 349.
g) *Μέντορι — αὐδήν*. Cf. Homer. Odyss. *B* v. 401.
h) *τοῦτον — λέγω*. Cf. Sophocl. Antig. v. 203. ed. Herm.
i) *Οἱ μὲν — μάλ' ὦκα*. Versus est Homer. Iliad. *B*, 52.
k) *δεινότερον*. Kuehnius obss. in D. L. T. II. p. 523. ed. Meib. coni. *δειλότερον*.
l) *ἀνεστρᾶφθαι*. Menagius malebat *ἀπεστρᾶφθαι*.

dit: nam, Modum habes, ait, auditores. Acriter autem invehebatur atque in quaestionibus erat insuperabilis. Coenas autem ob causas praedictas declinabat. Hic aliquando quum Mentor Bithynus discipulus atque auditor pellicem suam adamaret, ut Phavorinus refert in Omnigena Historia, inter dicendum ita in illum iocatus est Mentora:

Tetricus hic quidam versatur homuncio et idem
Vanus inersque senex, par Mentori membra vocemque,
Exterminari quem schola ex nostra volo.

At ille continuo exsurgens intulit:

Hi dixere quidem, surgunt sed protinus illi.

Durius autem videtur circa finem versatus esse, quum saepius diceret, Quae constituit natura et compegit, ea et dissolvet. Quum autem didicisset Antipatrum veneno hausto defunctum, et ipse incitatus est ad audendum contra mortem, aitque suis, Date igitur et mihi. Qui quum dicerent, Quid? ait, Mulsum. Defuncto autem illo defectionem lu-

Digitized by Google

ος δ' αὐτοῦ φασιν ἐκλειψιν γενέσθαι σελήνης, συμπάθειαν, ὡς ἂν εἴποι τις, αἰνιττομένου m) τοῦ μεθ' ἥλιον καλλίστου τῶν ἄστρων. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν 65.
ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τεσσαρακοστῷ τῆς δευτέρας καὶ ἑξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. Φέρονται δὲ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀριαράθην τὸν VIII.
Καππαδοκίας βασιλέα· τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ συνέγραψαν n)· αὐτὸς δὲ κατέλιπε μηδέν. ἔστι καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν τῷ λογαοιδικῷ o) καὶ Ἀρχεβουλείῳ p) μέτρῳ·

Τί με Καρνεάδην, τί με, Μοῦσα, θέλεις ἐλέγχειν;
ἀμαθὴς γὰρ q) ὃς οὔ τι κάτοιδεν ὅπως διδυίκει
τὸ θανεῖν· ὅτε καὶ φθισικὴν ποτ' ἔχων κακίστην
νόσον, οὐκ ἔθελεν r) λύσιν ἰσχέμεν· ἀλλ' ἀκούσας
ὅτι φάρμακον Ἀντιπατρός τις s) πιὼν ἀπέσβη,
„Δότε τοίνυν," ἔφησεν, „ἐμοί τι πιεῖν t)." „Τί μέντοι; 66.
τί;" „Δότ' οἰνόμελι." σφόδρα τ' εἶχε πρόχειρα ταυτί·
„Φύσις ἡ συνέχουσά με καὶ διαλύσεται δή."

m) αἰνιττομένου. Meltag. αἰνιττομένης. Masculinum recepi ex edit. Froben. et cod. Cantabr.
n) συνέγραψαν. Edit Froben. ξυνέγραψαν.
o) λογαοιδικῷ. Menag. λογαδικῷ.
p) Ἀρχεβουλείῳ. Edit. Froben. ἀρχεβουλείῳ.
q) γάρ. Inserui cum Grotio et Menagio.
r) ἔθελεν. Scribebatur ἔθελε. Correxit Menagius in obss.
s) τις. Inserui cum Menagio.
t) ἔφησεν, ἐμοί τι πιεῖν. Legebatur ἔφησε, τὶ κἀμοὶ πιεῖν. Correxit Gaisfordius ad Hephaest. p. 290.

nae factam aiunt, ut dicas dolorem sidus significare voluisse unum post solem pulcherrimum. Refert Apollodorus in Chronicis humanis cum excessisse rebus Olympiadis centesimae sexagesimae secundae anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque. Feruntur eius epistolae ad Ariarathem Cappadociae regem. Reliqua ipsius conscripsere discipuli: ipse enim nihil reliquit. Est autem et in hunc nostrum epigramma logaoedico et Archebuleo metro:

Quid Carneadem vis, Musa, ut arguam?
Qui rudis adhuc non videbat cur metueret
Mortem. Unde quum phthisi olim laboraret, pessimo
Morbo, curam voluit admittere, sed audiens
Antipatrum hausto exstinctum pharmaco,
Date igitur, inquit, et mihi quod bibam. Quidnam?
Quid?
Date mulsum mihi. Porro crebro haec proferebat:
Natura quae me continet, dissolveturque illico.

Digitized by Google

χὸ u) μὲν οὐδὲν ἔλασσον ἔβη κατὰ γῆς, ἐνῆν δὲ τὰ πλέω x) καπὰ κέρδε' ἔγοντα μολεῖν ἐςγ) ᾤδην.

IX. Λέγεται καὶ τὰς ὄψεις νυκτὸς ὑποχυθῆναι καὶ ἀγνοεῖν· κελεῦσαί τε τὸν παῖδα λύχνον ἅψαι· εἰςκομίσαντος δὲ καὶ εἰπόντος, X. „Κεκόμικα," „Οὐκοῦν," εἰπεῖν, „οὐ ἀναγίνωσκε." Τούτου πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι γεγόνασι μαθηταί, ἐλλογιμώτατος δὲ Κλειτό- XI. μαχος· περὶ οὗ καὶ λεκτέον. Γέγονε μέντοι καὶ ἄλλος Καρνεάδης, ἐλεγείας ποιητὴς ψυχρός.

u) χδ. Scribebatur καὶ ὁ. Correxit Menagius in obss.
x) πλέω. Edit. Froben. πλέα.
y) ἐς. Scribebatur εἰς. Correxit Menagius in obss.

At ille nihilominus sub terram cessit, licebatque
Plura mala lucra habentem migrare ad Orcum.

Fertur ei lumina caligine offendi solita, ipso nihil advertente, iubereque solitum puero lucernam accendere: quam ille quum intulisset ac diceret, Attuli, respondere consuesse, Lege igitur. Huiusce alii complures fuere discipuli, sed excellentissimus Clitomachus, de quo etiam dicendum. Fuit et alius Carneades elegiae poeta, sed frigidus.

Digitized by Google

CAPUT X.

ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΟΣ.

Κλειτόμαχος Καρχηδόνιος. οὗτος ἐκαλεῖτο μὲν Ἀσδρούβας a) καὶ τῇ ἰδίᾳ φωνῇ κατὰ τὴν πατρίδα ἐφιλοσόφει. ἐλθὼν δ' εἰς Ἀθήνας ἤδη τετταράκοντα ἔτη γεγονὼς ἤκουσε Καρνεάδου· κἀκεῖνος ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὸ φιλόπονον γράμματά τε ἐποίησε μαθεῖν καὶ συνήσκει τὸν ἄνδρα. ὁ δὲ εἰς τοσοῦτον ἦλασεν ἐπιμελείας, ὥστε ὑπὲρ τὰ τετρακόσια βιβλία συνέγραψε. καὶ διεδέξατο τὸν Καρνεάδην καὶ τὰ αὐτοῦ μάλιστα διὰ τῶν συγγραμμάτων ἐφώτισεν, ἀνὴρ ἐν ταῖς τριοὶν αἱρέσεσι διατρίψας, ἔν τε τῇ Ἀκαδημαϊκῇ καὶ περιπατητικῇ καὶ στωϊκῇ. καθόλου δὲ τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς ὁ Τίμων οὕτω διασύρει·

I. 67. II. III.

Οὐδ' Ἀκαδημαϊκῶν πλατυρημοσύνης ἀνιλίστου b).

ἡμεῖς δὲ τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος διεληλυθότες ἔλθωμεν ἐπὶ τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος περιπατητικούς, ὧν ἦρξεν Ἀριστοτέλης.

a) Ἀσδρούβας. Menag. Ἀνδρούβας.
b) ἀγαλίστου. MSS. apud Stephanum, Cantabr. et Arund. cum edit. Froben. ἀνιλύστου.

CLITOMACHUS.

Clitomachus Carthaginiensis patria lingua Asdrubal appellabatur, in qua etiam apud suos philosophari consueverat. Athenas autem contendit quadraginta annos natus, audivitque Carneadem. Eius ille industriam animadvertens litteras addiscere fecit ac studiose exercuit virum. Ad tantum autem industriae provectus est, ut ultra quadringenta volumina scripserit successeritque Carneadi: cuius etiam dicta maxime illustravit litteris. Versatus est autem in tribus maxime sectis; Academicorum scilicet, Peripateticorum atque Stoicorum. Omnino autem Academicos ita fere insectatur Timon:

Sed neque garrulitas Academi incondita ludi.

Hactenus de Academicis qui a Platone fluxere, diximus: veniendum iam ad Peripateticos et ipsos a Platone venientes, quorum fuit princeps Aristoteles.

Digitized by Google

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

CAPUT I.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

I. Ἀριστοτέλης Νικομάχου καὶ Φαιστιάδος a) Σταγειρίτης.
1. ὁ δὲ Νικόμαχος ἦν ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καθά φησιν Ἕρμιππος ἐν τῷ περὶ Ἀριστοτέλους· καὶ συνεβίω Ἀμύντᾳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ ἰατροῦ
II. καὶ φίλου χρείᾳ. Οὗτος γνησιώτατος τῶν Πλάτωνος μαθητῶν, τραυλὸς τὴν φωνήν, ὡς φησι Τιμόθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ βίων· ἀλλὰ καὶ ἰσχνοσκελής, φασίν, ἦν, καὶ μικρόμματος ἐσθῆτί τε ἐπισήμῳ χρώμενος καὶ δακτυλίοις καὶ

a) Φαιστιάδος. Ita dedi cum R, Arund., Froben. et Stephan. Menag. Φέστιδος, Buhlius Φαιστίδος e Dionysio Halic. et epigrammate quod est apud Ammonium Vit. Aristotel. init. p. 43. ed. Buhl.

ARISTOTELES.

Aristoteles Nicomachi Phaestiadisque filius Stagirites fuit. Porro Nicomachus a Nicomacho Machaonis filio Aesculapiique nepote originem duxit, ut Hermippus in eo libro quem de Aristotele scripsit, tradit. Convixit autem Amyntae Macedonum regi medicinae et amicitiae gratia. Hic inter omnes Platonis discipulos maxime excelluit: lingua balbus, ut Timotheus Atheniensis in libro de vitis refert; etiam exilibus cruribus, aiunt, parvisque oculis fuit, veste insigni et anulis ac tonsura utens. Natus est autem illi ex filius Ni-

Digitized by Google

κουρᾶ. Ἔσχε δὲ καὶ b) υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἐρπυλλίδος c) τῆς III.
παλλακῆς, ὡς φησι Τιμόθεος. Ἀπέστη δὲ Πλάτωνος ἔτι IV.
περιόντος· ὥστε φασὶν εἰπεῖν αὐτόν, „Ἀριστοτέλης ἡμᾶς 2.
ἀπελάκτισε, καθάπερ τὰ πωλάρια γεννηθέντα τὴν μητέρα.“ φησὶ δ' Ἕρμιππος ἐν τοῖς βίοις ὅτι πρεσβεύοντος αὐτοῦ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀθηναίων σχολάρχης ἐγένετο τῆς ἐν Ἀκαδημίᾳ σχολῆς Ξενοκράτης· ἐλθόντα δὲ αὐτὸν καὶ θεασάμενον ὑπ' ἄλλῳ τὴν σχολήν, ἐλέσθαι d) περίπατον τὸν ἐν Λυκείῳ καὶ μέχρι μὲν ἀλείμματος ἀναπάμπτοντα τοῖς μαθηταῖς συμφιλοσοφεῖν· ὅθεν περιπατητικὸν προσαγορευθῆναι, οἱ δ', ὅτι ἐκ νόσου περιπατοῦντι Ἀλεξάνδρῳ συμπαρῆν e) διελέγετο ἅττα f). ἐπειδὴ δὲ πλείους ἐγίνοντο, ἤδη δ καὶ ἐκάθισεν g) εἰπών·

Αἰσχρὸν σιωπᾶν, Ἰσοκράτη δ' ἐᾶν λέγειν h).

καὶ πρὸς θέσιν συνεγύμναζε τοὺς μαθητάς, ἅμα καὶ ῥητορικῶς ἐπασκῶν. Ἔπειτα μέντοι ἀπῆρε πρὸς Ἑρμείαν i) τὸν V.

b) *καί.* Edit. Froben. omittit. Uncis inclusit Buhlius.
c) *Ἐρπυλλίδος.* Scribebatur *Ἑρπυλίδος.* Correxit Buhlius.
d) *ἐλθόντα — ἑλέσθαι.* Edit. Froben. omittit.
e) *συμπαρῆν.* Casaubonus coni. *συμπεριπατῶν.*
f) *ἅττα.* Edit. Froben. *ταῦτα.*
g) *ἐκάθισεν.* Edit. Froben. *ἐκάθησεν.*
h) *Αἰσχρὸν σιωπᾶν, Ἰσοκράτην δ' ἐᾶν λέγειν.* Legebatur *Ξενοκράτη.* Correxit Menagius. Versus est Hermanno iudice Euripideus. Vid. Buhlius Vita Aristotel. per annos digesta p. 95. et Spaldingius ad Quintilian. Inst. Orat. III. 1, 14. T. I. p. 427. sqq.
i) *Ἑρμείαν.* Menagius malebat *Ἑρμίαν.* Sed vid. Buhlius ad h. l. p. 31. sq.

comachus ex Herpyllide concubina, ut Timotheus ait. Recessit a Platone dum adhuc viveret. Unde dixisse illum tradunt, *Aristoteles in nos calcitravit non secus atque in matrem pulli genitii.* Refert Hermippus in Vitis, quum Atheniensium legatus ad Philippum profectus esset Aristoteles, Academicae scholae praefectum fuisse Xenocratem: quum vero reversus esset scholamque sub alio vidisset, elegisse in Lyceo peripatum, illicque usque ad unctionem deambulando, cum discipulis philosophari solitum, atque inde peripateticum appellatum esse. Alii idcirco sic vocatum asserunt, quod ex aegritudine convalescenti ac deambulanti Alexandro assistens quaedam disserere soleret. Ubi vero iam plures esse coeperant, sedens docebat, dicens:

Silere turpe me, et Isocratem loqui.

Ad propositam quaestionem discipulos una exercebat simul et rhetorum more eos docens. Deinde ad Hermiam, eunu-

Digitized by Google

σύνοιχον. Ἀταρνέως k) ὄντα τύραννον· ὃν οἱ μὲν φασι παιδικὰ γενέσθαι αὐτοῦ, οἱ δὲ καὶ πηδεῦσαι αὐτῷ δόντα τὴν θυγατέρα ἢ ἀδελφιδῆν l), ὥς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων· ὃς καὶ δοῦλον Εὐβούλου φησὶ γενέσθαι τὸν Ἑρμείαν, γύνει Βιθυνὸν ὄντα καὶ τὸν δεσπότην ἀνελόντα. Ἀριστιππος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς φησιν ἐρασθῆναι τὸν Ἀριστοτέλην
4 παλλακίδος m) τοῦ Ἑρμείου. τοῦ δὲ συγχωρήσαντος ἔγημέ τε αὐτὴν καὶ ἔθυσεν ὑπερχαίρων τῷ γυναίῳ, ὡς Ἀθηναῖος τῇ Ἐλευσινίᾳ n) Δήμητρι· τῷ τε Ἑρμείᾳ παιᾶνα ἔγραψεν,
VI. ὃς ἔσωσε γέγραπται. Ἐντεῦθέν τε γενέσθαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Φιλίππῳ καὶ λαβεῖν μαθητὴν παρ' αὐτοῦ τὸν υἱὸν Ἀλέξανδρον καὶ αἰτῆσαι ἀναστῆσαι αὐτοῦ τὴν πατρίδα κατασκαφεῖσαν ὑπὸ Φιλίππου καὶ τυχεῖν· οἷς καὶ νόμους θεῖναι· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ σχολῇ νομοθετεῖν μιμούμενον Ξενοκράτην, ὥστε κατὰ δέκα ἡμέρας ἄρχοντα ποιεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε ἐπιεικῶς αὐτῷ συγγεγενῆσθαι Ἀλεξάνδρῳ, ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας, συστήσας αὐτῷ τὸν συγγενῆ Καλλισθένη τὸν Ὀλύν-

k) Ἀταρνέως. Edit. Froben. ἀταρνέος.
l) ἀδελφιδῆν. Nunnesius corr. ἀδελφὴν ex Aristocle Messenio apud Eusebium Praep. Evang. XV. 1.
m) παλλακίδος. Edit. Froben. παλακίδος.
n) Ἐλευσινίᾳ. Edit. Froben. et Stephan. cum R Ἐλευσινίδι. Menag. Ἐλευσινίᾳ. Buhlius Ἐλευσινιάδι.

chum profectus est, Atarnensium tyrannum, quem alii quidem delicias ac lusus ipsius fuisse tradunt, alii vero sibi affinitate iunctum, tradita ei in matrimonium filia sive nepte, ut refert Demetrius Magnesius in libris de poetis ac scriptoribus aequivocis: qui et Eubuli servum Hermiam fuisse ait, Bithynum genere, quem et dominum suum enecasse. Porro Aristippus in primo de antiquis deliciis libro Aristotelem ait Hermiae concubinam adamasse, quam illo quum sibi permisisset, duxisse eam et gaudio elatum immolasse mulieri, ut Athenienses Eleusiniae Cereri: Hermiaeque paeana scripsisse, qui infra scriptus est. Hinc in Macedonia apud Philippum vixisse, atque ab eo Alexandrum filium erudiendum accepisse, petiisseque instaurari solum patrium a Philippo eversum. Id ubi impetrasset, dedisse illi leges. In schola quoque leges tulit imitando Xenocratem, ut singulis denis diebus principem faceret. Ubi vero Alexandro instituendo satis visus est navasse operam eumque sibi devinxisse, commendato illi cognato Callisthene Olynthio Athenas conces-

Digitized by Google

θέον· ὃν καὶ παρρησιαστικώτερον λαλοῦντα τῷ βασιλεῖ καὶ δι' μὴ πειθόμενον αὐτῷ φασιν ἐπιπλήξαντα εἰπεῖν·

Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἵ' ἀγορεύεις o),

καὶ δὴ καὶ ἐγένετο. δόξας γὰρ Ἑρμολάῳ συμμετασχηκέναι τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐπιβουλῆς ἐν σιδηρᾷ περιήγετο γαλεάγρᾳ, φθειριῶν καὶ ἀπόμιστος· καὶ τέλος λέοντι παραβληθείς, οὕτω κατέστρεψεν. Ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ἐλθὼν εἰς τὰς VII. Ἀθήνας καὶ τρία πρὸς τοῖς δέκα τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὑπεξῆλθεν εἰς Χαλκίδα, Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένου, ἢ Δημοφίλου, ὥς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδήπερ τὸν ὕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἑρμείαν, ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα 6. ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντος τοιοῦτον·

Τόνδε ποτ' ρ) οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἄγνὴν
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου q),

ἐνταῦθα δὴ πιὼν ἀκόνιτον ἐτελεύτησεν, ὥς φησιν Εὔμηλος r)

o) Ὠκύμορος — ἀγορεύεις. Versus est Homeri Iliad. Σ. 95.
p) Τόνδε ποτ' — δολίου. V. Iacobs. Append. Anthol. Gr. nr. 8.
q) ἀνδρὸς — δολίου. Edit. Froben. ἀνδρῶν δολίων. Vid. Buhlius ad h. l. p. 32.
r) Εὔμηλος. Menag. Εὔμολος. Illud habet edit. Froben. cum RRR et Arund.

sit. Eum audacius quam par erat alloquentem regem et minime illi obsequentem ab ipso increpatum asserunt his verbis:

Mors te, gnate, manet cita, qualia loqueris.

Atque ita etiam evenit. Namque Hermolao in Alexandrum insidiarum socius fuisse deprehensus, cavea ferrea circumduci coepit, pediculisque atque squalore obsitus leoni postremo obiectus est, sicque excessit e vita. Enimvero Aristoteles Athenas profectus quum illic tredecim annos docuisset, clam Chalcidem concessit, quod ab Eurymedonte hierophanta impietatis accusatus esset, sive, ut Phavorinus ait in Omnigena Historia, a Demophilo, quod hymnum in eum quem praediximus Hermiam scripserit: quodque hoc epigramma statuae Delphis positae incidi curaverit:

Impius hunc quondam Persarum morte tyrannus
Mulctavit, violans iusque nefasque, virum.
Nam neque collato oppressit certamine, verum
Insidiosi hominis usus amicitia.

Digitized by Google

ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν, βιοὺς ἔτη ἑβδομήκοντα. ὁ δ' αὐτὸς φησιν αὐτὸν καὶ Πλάτωνι τριακοντούτην τ) συστῆναι, διαπίπτουσι· βεβίωκε γὰρ τρία μὲν πρὸς τοῖς ἑξήκοντα, Πλάτωνι δὲ ἑπταικαιδεκέτης υ) συνέστη. ὁ δὲ ὕμνος φ) ἔχει τοῦτον τὸν τρόπον·

7. Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ χ),
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ψ) ἐν Ἑλλάδι ω) πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον h) χρυσοῦ τε κρείσσω c)
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό d) θ' ὕπνου.

s) τριακοντούτην. V. Lobeck. ad Phrynich. p. 406. sqq.
t) διαπίπτουσι. Edit. Froben. καὶ διαπίπτων.
u) ἑπταικαιδεκέτης. Edit. Froben. ἑπτακαίδεκα ἔτη. Menag. ἑπταικαιδεκαέτης. Correxit Casaubonus.
x) ὕμνος. Allatus est ab Athenaeo XV. p. 696. B. C. D. ex quo metra descripsi ea qualia nuper dedit Guil. Dindorfius.
y) βίῳ. Buhlius βίῳ ex correctione Sylburgii.
z) ζαλωτός. Ita dedi cum Buhlio. Scribebatur ζηλωτός. Neque aliter apud Athenaeum scriptum.
a) ἐν Ἑλλάδι. Buhlius delevit ἐν ex Athenaeo: Athenaeo restituit ex codice ipsoque Diogene Guil. Dindorfius.
b) καρπόν τ' ἀθάνατον. Legebatur καρπὸν εἰς ἀθάνατον. Illud ex Athenaeo restitui cum Buhlio.
c) κρείσσω. Ita dedi ex Athenaeo. Legebatur κρῆσσον. Buhlius κρέσσω.
d) μαλακαυγήτοιο. Ita dedi cum Athenaeo. Scribebatur μαλακαυγητοῖο. Buhlius cum Kuehnio et Brunckio dedit μαλακαυχητοῖο. Vid. Io. Godofr. Presselii libellum, *Beiträge zu I. G. Schneiders Griechischdeutschem Wörterbuche*, s. v. p. 63.

Hic vero, ut ait Eumelus in quinto Historiarum, aconitum bibens mortuus est septuagesimo aetatis anno. Idem vero refert ipsum Platoni trigenarium se in disciplinam dedisse, sed profecto fallitur. Namque septimo decimo aetatis anno Platonem audire coepit. Est autem hymnus huiusmodi:

Virtus laboriosa generi mortalium,
honestissimum vitae humanae incitamentum,
pro tua siquidem forma, o virgo,
vel mori beata Graeciae sors
et labores perferre duros indefessum:
talem inseris hominum animis
fructum immortalem et auro praestantiorem
et parentibus dulcissimoque somno.

Digitized by Google

σεῦ δ', ἕνεκ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆος a) λήθας τε καῦροι
πολλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀρειόντες f) δύναμιν.
σοῖς δὲ g) πόθοις Ἀχιλλεὺς
Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους,
ἤλθον· σᾶς δ' ἕνεκεν h) φιλίου 8.
μορφᾶς καὶ i) Ἀταρνέος k) ἔντροφος l) ἀελίῳ m) χήρωσεν
αὐγάς n),
τοιγάρ o) ἀοίδιμος ἔρχαις,
ἀθάνατόν p) τέ μιν αὐξήσουσι q) Μοῦσαι
Μναμοσύνας r) θύγατρες,
Διὸς ξενίου σέβας μύξασαι φιλίας τε γάμος βεβαίου s).
ἔστι δ' οὖν καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν αὐτῶς ἔχον

e) σεῦ δ' ἕνεκ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆς. Ita scripsi cum Buhlio. Legebatur σοῦ δ' ἕνεκ' ἐκ Διὸς Ἡρακλῆς. Σεῦ debetur Athenaeo: ἕνεκ' οὐκ Brunckio in Analectis vol. I. p. 177.

f) σὰν ἀρειόντες. Ita cum Menagio Buhlioque scripsi ex Athenaeo. Legebatur ἀναχορεύοντες.

g) δέ. Ita cum Buhlio scripsi ex Athenaeo. Legebatur τε.

h) ἕνεκεν. Scribebatur ἕνεκα. Ed. Froben. ἕνεκε. Correxi ex Athenaeo.

i) καί. Addidi cum Buhlio ex Athenaeo.

k) Ἀταρνέος. Scribebatur Ἀταρνέως. Correxi ex Athenaeo.

l) ἔντροφος. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Cantabr. ἔτροφον, probatum Casaubono. R ἔντροφος.

m) ἀελίου. Athenaeus ἠελίου.

n) αὐγάς. Ita cum Buhlio scripsi ex Athenaeo. Scribebatur αἰγᾶς.

o) τοιγάρ. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. R et Cantabr. ποῖ γάρ. Menag. καὶ γάρ.

p) ἀθάνατον. Legebatur ἀθάνατοι. Correxi cum Buhlio ex Athenaeo.

q) αὐξήσουσι. Buhlius cum Brunckio αὔξουσι.

r) Μναμοσύνας. Athenaeus Μνημοσύνης.

s) βεβαίου. Athenaeus βεβαίως.

Nam in gratiam tuam love natus Hercules et Laïdae filii
multa perpessi sunt facilis
tuum venantes decus.
Quin et tui desiderio Achilles
et Aiax Orci domus
ingressi: tuam propter amabilem
formam Atarnae quoque proles solis viduavit lumen.
Quare inclitus factis,
immortalemque eum ornabunt Musae
Mnemosynes filiae,
Iovis hospitalis decus celebrantes et firmae praemium
amicitiae.

In hunc quoque est nostrum hoc epigramma:

Digitized by Google

Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν t) Ἀριστοτέλην ἀσεβείας
γράψασθαι. Δηοῦς μύστιδος ὃν πρύτανις,
ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε· τοῦτ' ἄκονιτι
ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσεις ἀδίκους.

9 τοῦτον πρῶτον Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ λόγον φησὶ δικανικὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ συγγράψαι ἐπ' αὐτῇ ταύτῃ τῇ δίκῃ καὶ λέγειν ὡς Ἀθήνησιν.

Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ u).

φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν x) τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς y) ἑνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ ἀκηκοῖσαι παρ' αὐτῷ z) εἴκοσιν ἔτη, ἑπταπαιδεύτῳ a) συστάντα b)· καὶ εἰς τε Μιτυλήνην ἐλθεῖν ἐπὶ ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς c) Ἑρμείαν ἀπᾶραι καὶ μεῖ-

t) *Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν.* Edit. Froben. *εὐρυμέδων ποτὲ μέλεν.* Iacobsius Anthol. Gr. VII. 107. *Μέλλεν Εὐρυμέδων [ποτ'] Ἀριστοτέλην ἀσεβείας.* Idem coni. *μέλλεν ἄρ' Εὐρυμέδων ποτ' Ἀρ. ἀσ.*

u) *Ὄγχνη — ἐπὶ σύκῳ.* Scribebatur *ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ.* Versus est ex Homeri Odyss. *H.* vv. 120 et 121. compositus.

x) *αὐτόν.* Edit. Froben. omittit.

y) *τῆς.* Edit. Froben. omittit.

z) *παρ' αὐτῷ.* Legebatur *παρ' αὐτόν.* Correxi cum Scaligero Bubliogue.

a) *ἑπταπαιδεύτῳ.* Edit. Froben. *ἑπταπαιδεκάτῃ.*

b) *συστάντα.* Edit. Froben. *συστησάντων.*

c) *πρός.* Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. *εἰς.* Illud habet Menag. cum Stephan.

Nuper Aristotelem laesa ut pietate nocentem
Detulit Eurymedon sacrificus Cereris.
Ille aconita bibens subterfugit, hercle aconiti
Hoc erat iniustum vincere sacrificem.

Primum hunc orationem iudicialem pro se ipso scripsisse, quum huius criminis argueretur, Phavorinus in Omnigena Historia auctor est, ac dixisse, Athenis

Et pyra nata pyris, ficusque in ficubus exstant.

Ait autem Apollodorus in Chronicis natum illum anno primo nonagesimae nonae Olympiadis, perrexisseque ad Platonem decimo septimo aetatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mitylenen principe Eubulo, quarto anno centesimae octavae Olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansisseque annos tres. Sub Py-

Digitized by Google

ναι ἔτη τρία ἐπὶ Πυθοδότου ὁ ἐλθὼν πρὸς d) Φίλιππον, τῷ 10.
δευτέρῳ ἔτει τῆς ἑνάνης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλε-
ξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος. εἰς δ' Ἀθήνας
ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς
Ὀλυμπιάδος e) καὶ ἐν Λυκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς
δέκα, εἶτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης
καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν
τριῶν που καὶ ἑξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην κατα-
στρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ f) ἐπὶ Φιλοκλέους. Λέγεται δὲ διὰ τὴν VIII.
Καλλισθένους πρὸς Ἀλέξανδρον αὐστασιν προσκροῦσαι τῷ
βασιλεῖ· καὶκεῖνον ἐπὶ τῷ τοῦτον λυπῆσαι Ἀναξιμένης g) μὲν
αὐξῆσαι, πέμψαι δὲ καὶ Ξενοκράτει δῶρα. ἀπέτυχεμε δ' εἰς 11.
αὐτὸν ἐπίγραμμα καὶ Θεόκριτος ὁ Χῖος, οὑτωσὶ ποιήσας, ὡς
φησιν Ἀμβρύων ἐν τῷ περὶ Θεοκρίτου·

Ἑρμείου εὐνούχου ἠδ' h) Εὐβούλου ἅμαι i) δούλου
σῆμα k) κενὸν κενόφρων τεῦξεν l) Ἀριστοτέλης,

d) πρός. Edit. Froben. εἰς.
e) Ἀλεξάνδρου — Ὀλυμπιάδος. Edit. Froben. omittit.
f) Καλαυρίᾳ. Menag. Καλαβρίᾳ.
g) Ἀναξιμένη. Buhlius auctoritate opinor Aldobrandini Ἀναξάρχον scripsit. Non recte. Commutavit enim uterque historicum Anaximenem cum philosopho. De illo vid. Diogenes II. 3.
h) ἠδ'. Iacobsius Append. Anthol. Gr. nr. 38, τε καί.
i) ἅμα. Iacobsius l. l. τόδε.
k) σῆμα. Iacobsius l. l. μνῆμα.
l) τεῦξεν. Iacobsius l. l. θῆκεν.

thodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimae nonae Olympiadis, Alexandro quintum decimum iam annum aetatis agente. Athenas vero concessisse secundo anno centesimae undecimae Olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisse Chalcidem tertio anno centesimae quartae decimae Olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle. Fertur autem ob Callisthenis insidias in Alexandrum infensus fuisse regi, illeque ad eum contristandum Anaximenem extulisse ac misisse Xenocrati dona. Lusit in eum epigrammate Theocritus Chius, ut ait Ambryon in libro de Theocriti vita, in hunc sensum:

Hermiae eunuchi simul Eubulique sepulchrum
Mente vacans vacuum struxit Aristoteles,

Digitized by Google

[ὃς διὰ m) τὴν ἀκρασίαν γαστρὸς φύσιν εἵλετο οἰκεῖν, ἀντὶ n) Ἀκαδημείας, Βορβόρου ἐν προαστείῳ.]

ἀλλὰ καὶ Τίμων αὐτοῦ καθήψατο εἰπών·

Οὐδ' ἄρ' Ἀριστοτέλους εἰκοσύνης ἀλέγεινῆς.

IX. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ βίος τοῦ φιλοσόφου. Ἡμεῖς δὲ καὶ διαθήκας αὐτοῦ ἐντυγχάνομεν o), τοιάσε πως ἐχούσας· Ἔστω μὲν εὖ ἐὰν δέ τι συμβαίνῃ, τάδε διέθετο Ἀριστοτέλης· ἐπίτροπον μὲν εἶναι πάντων καὶ δὰ παντὸς p) Ἀντίπατρον· ἕως 12. δ' ἂν Νικάνωρ καταλάβῃ, ἐπιμελεῖσθαι Ἀριστομένη, Τιμάρχου, Ἱππάρχου q), Διοτέλη, Θεόφραστον, ἐὰν βούληται r) καὶ ἐνδέχηται αὐτῷ, τῶν τε παιδίων καὶ Ἑρπυλλίδος s) καὶ τῶν καταλελειμμένων. καὶ ὅταν ὥρα ᾖ τῇ παιδί, ἐκδιδόναι αὐτὴν Νικάνορι· ἐὰν δὲ τῇ παιδὶ συμβῇ τι — ὃ μὴ γένοιτο οὐδὲ ἔστω u) — πρὸ τοῦ γήμασθαι ἢ ἐπειδὰν

m) [ὃς διὰ — προαστείῳ.] Addidi cum Menagio Buhlioque ex Plutarcho de Exsilio T. II. p. 608. C. ed. Francof. et Eusebio Praep. Evang. lib. XV. p. 793. A.

n) Ἀκαδημείας. Buhlius Ἀκαδημίας.

o) ἐντυγχάνομεν. Menag. περιεντυγχάνομεν. Illud cum Frobenio, Stephano et Buhlio praefero ita ut non damnem alterum.

p) διὰ παντός. Scribebatur διαπαντός.

q) Ἱππάρχου. Edit. Froben. omittit. Agnoscunt praeter Menag. et Buhlium R et Ambrosius.

r) ἐὰν βούληται. Scribebatur ἐὰν βούλεται. Correxit Buhlius.

s) Ἑρπυλλίδος. Scribebatur Ἑρπυλλίδος. Correxit Buhlius.

t) ἐκδεδόσθαι. Menag. ἐνδεδόσθαι. Stephan. cum codd. Palat. et Florent. ἐκδόσθαι. Ἐκδεδόσθαι praetuli cum codd. Cantabr. et Arund., Frobenio, Menagio et Buhlio.

u) ὃ μὴ γένοιτο οὐδὲ ἔστω. Apud Lobeckium ad Phrynich. p. 723. scriptum ὃ μὴ γένοιτο, μηδὲ ἔστω.

[*qui propter ventrem immodicum maluit habitare spreta Academia ad fontes Borbori.*]

Timon quoque sic illum agit:

Sed neque Aristotelis levitas misranda loquacis.

Haec vita philosophi fuit. Caeterum nos ipsius quoque testamentum legimus in hunc fere modum: *Bene quidem, ac rite erit. Quod si quid contigerit, ita legavit Aristoteles: Curatorem quidem omnium et per omnia iussit esse Antipatrum. Quoad vero Nicanor adolescat, curatores ac tutores instituit Aristomenem, Timarchum, Hipparchum, Diotelem et Theophrastum, si voluerit aut ipsi licuerit, filiorum et Herpyllidis rerumque omnium. Quumque puella fuerit matura viro, tradi illam Nicanori: sin vero puellae quippiam contigerit, quod absit, vitaque prius quam connubio iungatur, sive etiam postquam*

Digitized by Google

γήμηται, μήπω x) παιδίων ὄντων, Νικάνωρ κύριος ἔστω καὶ περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῶν ἄλλων διοικεῖν ἀξίως καὶ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν. ἐπιμελείσθω δὲ γ) Νικάνωρ καὶ τῆς παιδὸς καὶ τοῦ παιδὸς Νικομάχου, ὅπως ἂν ἀξιοῖ τὰ περὶ αὐτῶν, ὡς καὶ πατὴρ ὢν καὶ ἀδελφός. ἐὰν δέ τι πρότερον συμβαίνῃ Νικάνορι, ὃ μὴ γένοιτο, ἢ πρὸ τοῦ λαβεῖν τὴν παῖδα ἢ ἐπειδὰν λάβῃ z), μήπω παιδίων ὄντων, ἐὰν μέν τι a) ἐκεῖνος κάξῃ, ταῦτα κύρια ἔστω· ἐὰν δὲ βούληται Θεόφραστος εἶναι 13.
μετὰ τῆς παιδός, καθάπερ πρὸς Νικάνορα· εἰ δὲ μή, τοὺς ἐπιτρόπους βουλευομένους aa) μετὰ Ἀντιπάτρου καὶ περὶ τῆς παιδὸς καὶ περὶ τοῦ παιδίου b) διοικεῖν ὅπως ἂν αὐτοῖς δοκῇ ἄριστα εἶναι. ἐπιμελεῖσθαι δὲ τοὺς ἐπιτρόπους καὶ Νικάνορα, μεμνημένους ἐμοῦ καὶ Ἑρπυλλίδος c), ὅτι σπουδαία περὶ ἐμὲ ἐγένετο, πρός τε τἄλλων· καὶ ἐὰν βούληται ἄνδρα λαμβάνειν, ὅπως μὴ ἀνάξιος ἡμῶν d) δοῦναι δ' αὐτῇ πρὸς τοῖς πρότερον δεδομένοις καὶ ἀργυρίου τάλαντον ἐκ τῶν καταλελειμμένων καὶ θεραπαίνας τρεῖς, ἐὰν βούληται, καὶ τὴν παιδίσκην ἣν ἔχει καὶ παῖδα τὸν Πυρραῖον· καὶ ἐὰν μέν ἐν 14.

x) μήπω. Edit. Froben. μήτε.
y) δέ. Scribebatur δή. Correxi cum Casaubono, Menagio Bublioque.
z) λάβῃ. Edit. Froben. λάβοι.
a) μέν τι. Edit. Froben. μέν τοι.
aa) βουλευομένους. Edit. Froben. βουλομένους.
b) τοῦ παιδίου. Edit. Froben. τοῦ παιδός.
c) Ἑρπυλλίδος. Scribebatur Ἐρπυλίδος. Correxit Bublius.
d) ἀνάξιος. Menag. et Bublius ἀναξίως. Illud praebent Froben. et Stephan.

nupserit, antequam filios procreet, excesserit, Nicanor dominus esto, ut et de puero et de caeteris digne nobis ac sese disponat. Curet autem Nicanor et de puella et de puero Nicomacho, nihil ut illis desit, patris ac fratris una implens munus. Quod si Nicanori quidpiam contigerit, quod absit, sive priusquam puellam duxerit, sive postquam duxerit, nondum filiis natis, quae quidem ille instituerit, ea rata sunto. Sin autem voluerit Theophrastus cum illa esse, esto ei ius idem ac Nicanori. sin alias, curatores habito cum Antipatro consilio et de puella et de puero disponant ut eis videbitur optimum. Curam quoque habeant tutores et Nicanor, mei et Herpyllidis memores — namque erga me studiosa plurimum fuit — tum reliqua: et si virum accipere voluerit, curent ne indigne nobis locetur. Dentque illi praeter ea quae antea acceperat, de nostris bonis talentum argenti, tresque, si voluerit, famulas et ancillam quam habet, et Pyrrhaeum pue-

Digitized by Google

Χαλκίδι βούληται οἰκεῖν, τὸν ξενῶνα τὸν πρὸς τῷ κήπῳ· ἐὰν δὲ ἐν Σταγείροις, τὴν πατρῴαν οἰκίαν. ὁποτέραν δ' ἂν τούτων βούληται, κατασκευάσαι τοὺς ἐπιτρόπους σκεύεσιν οἷς ἂν δοκῇ κἀκείνοις καλῶς ἔχειν καὶ Ἑρπυλλίδιε) ἱκανῶς. ἐπιμελείσθω δὲ Νικάνωρ καὶ Μύρμηκος τοῦ παιδίου, ὅπως ἂν ἀξίως ἡμῶν τοῖς ἰδίοις ἐπικομισθῇ σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν ἃ εἰλήφαμεν αὐτοῦ. εἶναι δὲ καὶ Ἀμβρακίδαf) ἐλευθέραν καὶ δοῦναι αὐτῇ, ὅταν ἡ παῖς ἐκδοθῇ, πεντακοσίας δραχμὰς καὶ τὴν παιδίσκην ἣν ἔχει. δοῦναι δὲ καὶ Θαλῇ πρὸς τῇ παιδίσκῃ ἣν ἔχει, τῇ ὠνηθείσῃ, χιλίας δραχμὰς καὶ παιδίσκην·
15. καὶ Σίμωνιg) χωρὶς τοῦ πρόσθεν ἀργυρίου αὐτῷ δοθέντοςh) εἰς παῖδα ἄλλον, ἢ παῖδα πριάσθαι ἢ ἀργύριον δοῦναι. Τύχωναi) δὲ ἐλεύθερον εἶναι, ὅταν ἡ παῖς ἐκδοθῇ, καὶ Φίλωνα καὶ Ὀλύμπιον καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ. μὴ πωλεῖν δὲ τῶν παιδίων μηδένα τῶν ἐμὲ θεραπευόντων, ἀλλὰ χρῆσθαι αὐτοῖς· ὅταν δ' ἐν ἡλικίᾳ γένωνται, ἐλεύθερα ἀφιέναι κατ' ἀξίαν. ἐπιμελεῖσθαι δὲ καὶ τῶν ἐκδεδομένων εἰκόνων παρὰ

e) Ἑρπυλλίδι. Scribebatur Ἑρπυλίδι. Correxit Buhlius.
f) Ἀμβρακίδα. Ita scripsi cum Stephano Buhlioque. Neque aliter cod. Arund. Menag. Ἀβρακάδα. Casaubonus cum Frobenio et cod. Cantabr. malebat Ἀβρακίδα.
g) Σίμωνι. Menag. Σίμῳ. Illud commendant Froben. et Buhlius cum codd. Cantabr. et Arund.
h) δοθέντος. Inserui cum Buhlio ex emendatione Casauboni.
i) Τύχωνα. Menag. Τάχωνα. Illud commendant Froben., Stephan. et Buhlius cum codd. Cantabr. et Arund.

rum, et si quidem Chalcide habitare voluerit, hospitium quod ad hortum est; sin autem Stagiris, paternam domum. Utrum vero horum maluerit, studeant procuratores domum ita necessaria supellectile instruere, ut sibi honeste et Herpyllidi sufficienter instructa videatur. Curae sit autem Nicanori et Myrmecem puerum non indigne nobis ad suos referri, cum omnibus bonis quae ab eo accepimus. Sit autem et Ambracis libera, dantorque illi post filiae nuptias quingentae drachmae, ancillaque quam habet. Sed et Thaleti praeter ancillam quam habet emptam, drachmae mille et ancillula. Simoni quoque absque priore pecunia in puerum alium, sive puerum emi, sive pecuniam dari iubeo. Tychonem esse liberum, quum filia nupserit, Philonemque et Olympium eiusque filiolum. Porro eorum qui mihi famulantur, puerorum nullum vendi volo, sed heredes eis uti: quum vero adulti erunt, pro merito dimitti liberos volo. Curent item ut consummentur quae Gryllioni sunt traditae exculpendae imagi-

Digitized by Google

Γρυλλίωνος k), ὅπως ἐπιτελεσθεῖσαι ἀνατεθῶσιν, ἥ τε Νικάνορος καὶ ἡ Προξένου, ἣν διενοούμην ἐκδοῦναι, καὶ ἡ l) τῆς μητρὸς τῆς Νικάνορος· καὶ τὴν Ἀριμνήστου τὴν πεποιημένην ἀναθεῖναι, ὅπως μνημεῖον αὐτοῦ ᾖ, ἐπειδὴ ἄπαις ἐτελεύτησε· καὶ τὴν μητρὸς τῆς ἡμετέρας τῇ Δήμητρι ἀναθεῖ- 16.
ναι m) εἰς Νεμέαν ἢ ὅπου ἂν δοκῇ. ὅπου δ' ἂν ποιῶνται τὴν ταφήν, ἐνταῦθα καὶ τὰ Πυθιάδος ὀστᾶ ἀνελόντας θεῖναι, ὥςπερ αὐτὴ προσέταξεν· ἀναθεῖναι δὲ καὶ Νικάνορα σωθέντα, ἣν εὐχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ηὐξάμην, ζῶα λίθινα τετραπήχη Διῒ σωτῆρι καὶ Ἀθηνᾷ σωτείρῃ ἐν Σταγείρῃ n)." τοῦτον ἴσχουσιν αὐτῷ αἱ διαθῆκαι τὸν τρόπον. Λέγεται δὲ καὶ X.
λοπάδας αὐτοῦ πλείστας εὑρῆσθαι· καὶ Λύκωνα λέγειν ὡς ἐν πυέλῳ θερμοῦ ἐλαίου λούοιτο καὶ τοὔλαιον διαπωλοῖτο. ἔνιοι δὲ καὶ ἀσκίον θερμοῦ ἐλαίου ἐπικεῖσθαι αὐτὸν τῷ στομάχῳ φασί· καὶ ὁπότε κοιμῷτο, σφαῖραν χαλκῆν βάλλεσθαι αὐτῷ εἰς τὴν χεῖρα λεκάνης ὑποκειμένης, ἵν' ἐκπεσούσης τῆς σφαίρας εἰς τὴν λεκάνην ὑπὸ τοῦ ψόφου ἐξέγροιτο o). Ἀπόφε- XI. 17.

k) *Γρυλλίωνος.* Ita scripsi cum Stephano, Menagio Buhlioque. Edit. Froben. *γρυλλίωνα.* codd. Cantabr. et Arund. *Γρυλλίονα.* Buhlius coni. *Γρυλλίωνι.*

l) *ἡ.* Edit. Froben. omittit.

m) *τὴν τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας τῇ Δήμητρι ἀναθεῖναι.* Legebatur *τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας τὴν Δήμητρα ἀναθεῖναι.* Emendavit Casaubonus, quem secutus est Buhlius.

n) *ἐν Σταγείρῃ.* Codd. Cantabr. et Arund. omittunt.

o) *ἐξέγροιτο.* Edit. Froben. *ἐξέγρητο.*

nes: ubi vero perfectae erunt, suis imponantur locis: Nicanoris quoque ac Proxeni quam locandam cogitabam, matrisque Nicanoris: Arimnestii vero, quae perfecta est, suo statuatur loco, ut sit ipsius monumentum, quia sine liberis defunctus est. Matris quoque nostrae imaginem Cereri Nemeae consecrari volo, aut ubicunque videbitur. Ubi vero tumulum fecerint, ibi et Pythiadis sublata ossa condant, sicut ipsa praecepit. Dedicet etiam Nicanor, ubi salvus fuerit, quod votum pro illo vovi, animalia lapidea quattuor cubitorum Iovi Servatori et Minervae Sospiti Stagirae. Hanc eius testamentum habet rationem. Tradunt autem ollas eius plurimas repertas esse, Lyconemque dicere, illum in vasculo calentis olei lavari solitum oleumque venundare. Quidam utrem calentis olei stomacho illum imponere consuevisse tradunt, et quum se ad quiescendum componeret, aeream sphaeram tenere in manu pelvi subiecta, eo consilio, ut quum dormientis manu excussa sphaera in subditum aereum

Digitized by Google

ρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ p) ἀποφθέγματα κάλλιστα ταυτί. ἐρωτηθεὶς τί περιγίνεται κέρδος τοῖς ψευδομένοις, „Ὅταν," ἔφη, „λέγωσιν ἀληθειαν, μὴ πιστεύεσθαι" ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι πονηρῷ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσύνην ἔδωκεν q), „Οὐ τὸν τρόπον," εἶπεν, „ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον ἠλέησα." συνεχὲς εἰώθει λέγειν πρός τε τοὺς φίλους καὶ τοὺς φοιτῶντας αὐτῷ; ἔνθα ἂν καὶ ὅπου διατρίβων ἔτυχεν, ὡς ἡ μὲν ὅρασις ἀπὸ τοῦ περιέχοντος ἀέρος λαμβάνει τὸ φῶς, ἡ δὲ ψυχὴ ἀπὸ τῶν μαθημάτων. πολλάκις δὲ καὶ ἀποτεινόμενος τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὑρηκέναι πυροὺς r) καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν
18. χρῆσθαι. νόμοις δὲ μή. τῆς παιδείας ἔφη τὰς μὲν ῥίζας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς s). ἐρωτηθεὶς τί γηράσκει ταχύ, „Χάρις," ἔφη. ἐρωτηθεὶς τί ἐστιν ἐλπίς, „Ἐγρηγορότος," εἶπεν, „ἐνύπνιον." Διογένους ἐσχάδα αὐτῷ διδόντος νοήσας ὅτι, εἰ μὴ λάβοι t), χρείαν εἴη μεμελετηκώς, λαβὼν ἔφη ἔπειτα μετὰ τῆς χρείας καὶ τὴν ἐσχάδα ἀπολωλεκέναι·

p) Ἀποφθέγματα δ' εἰς αὐτὸν καί. Edit. Froben. omittit.
q) Ἐδώκεν. Edit. Froben. δέδωκεν.
r) πυρούς. Buhlius ad h. l. p. 36. „Verius fortasse legi πόρους autumavit Syburgius. Certe tritici cultura in Attica non inventa est. v. Heyne Opusce. acadd. Vol. I. p. 355."
s) γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. γλυκὺν δὲ τὸν καρπόν.
t) λάβοι. Legebatur λάβῃ. Correxit Buhlius. Kuehnius corrigi volebat εἰ μὲν λάβῃ.

vas incidisset, sono illius excitus exsurgeret. Eius esse praeclaras istas sententias legimus. Interrogatus quidnam mendaces lucrarentur, Ut quum vera, inquit, dixerint, non illis credatur. Quum ipsi probro daretur quod flagitioso homini stipem dedisset, Non, inquit, mores miseratus sum, sed hominem. Amicis ac discipulis ista consueverat dicere ubicunque moraretur, Aspectus quidem a circumfuso aere lumen accipit, animus autem a disciplinis liberalibus. Saepenumero quum in Athenienses invehoretur, aiebat illos frumenta et leges invenisse, verum frumentis quidem uti, non autem legibus. Institutionis amaras radices, fructus autem dulces esse asserebat. Rogatus quidnam cito consenesceret, Gratia, inquit. Quid sit spes, Vigilantis, ait, somnium. Diogene caricam porrigente, cogitans quod nisi acciperet, acutam sententiam esset meditatus, sumens Diogenem ait caricam simul cum sententia perdidisse. Rursus ab eo porrectam accipiens atque puerili more in sublime

Digitized by Google

πάλιν δὲ u) διδόντος λαβὼν καὶ μετεωρίσας x) ὡς τὰ παιδία εἰπών τε Μέγας Διογένης, ἀπέδωκεν αὐτῷ. τριῶν ἔφη δεῖν παιδείᾳ, φύσεως, μαθήσεως, ἀσκήσεως. ἀκούσας ὑπό τινος λοιδορεῖσθαι, „Ἀπύντα με," ἔφη, „καὶ μαστιγούτω." τὸ κάλλος παντὸς ἔλεγεν ἐπιστολίου συστατικώτερον. οἱ δὲ τοῦτο μὲν 19.
Διογένη φασὶν ὁρίσασθαι, αὐτὸν δὲ ὦμον εἰπεῖν εὐμορφίας y)· Σωκράτη δὲ ὀλιγοχρόνιον τυραννίδα· Πλάτωνα πρωτέρημα φύσεως· Θεόφραστον σιωπῶσαν ἀπάτην· Θεόκριτον ἐλεφαντίνην ζημίαν· Καρνεάδην ἀθορυφόρητον βασιλείαν. ἐρωτηθεὶς τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, „Ὅσῳ," εἶπεν, „οἱ ζῶντες τῶν τεθνηκότων." τὴν παιδείαν ἔλεγεν ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγήν. τῶν γονέων τοὺς παιδεύσαντας ἐντιμοτέρους εἶναι τῶν μόνον γεννησάντων· τοὺς μὲν γὰρ τὸ ζῆν, τοὺς δὲ τὸ καλῶς ζῆν παρασχέσθαι. πρὸς τὸν καυχώμενον ὡς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἴη. „Οὐ τοῦτο," ἔφη, „δεῖ z) σκοπεῖν, ἀλλ' ὅστις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν." ἐρωτηθεὶς τί ἐστι φίλος a), 20.
ἔφη, „Μία ψυχὴ δύο σώμασιν ἐνοικοῦσα." τῶν ἀνθρώπων

u) *δέ*. Edit. Froben. omittit.
x) *μετεωρίσας*. Edit. Froben. *μετεωρήσας*.
y) *εὐμορφίας*. Bahlius correxit *εὐμορφίαν*.
z) *δεῖ*. Recepi ex Menagiana.
a) *φίλος*. Edit. Froben. *φιλόσοφος*.

elevans quum dixisset, Magnum Diogenem, eam illi reddidit. Tria dicebat ad eruditionem esse necessaria, ingenium, exercitationem, disciplinam. Audierat aliquando se a quodam maledictis proscindi: tum ille, Absentem me, inquit, etiam verberet. Dicebat pulchritudinem plus quam epistolas omnes valere ad commendationem. Plerique Diogenem ita statuisse asserunt, ipsum autem donum dixisse formae; Socratem vero modici temporis tyrannidem; Platonem naturae privilegium; Theophrastum tacitam fraudem; Theocritum vero eburneum detrimentum; Carneadem regnum solitarium. Rogatus quo differrent docti ab indoctis, Quo, inquit, viventes a mortuis. Eruditionem dicebat inter prospera esse ornamentum, inter adversa perfugium. Parentes qui liberos erudiendos curassent, longe honorabiliores esse iis qui solum genuissent: eos enim vivendi tantum, illos etiam bene honesteque vivendi auctores esse. Glorianti cuidam quod magnae esset urbis civis, Noli, inquit, hoc attendere, sed quis dignus sit magna et illustri patria. Rogatus quid sit amicus, Una, inquit, anima in duobus corporibus

Digitized by Google

ἔλεγε τοὺς μὲν οὕτω φείδεσθαι ὡς ἀεὶ ζησομένους, τοὺς δὲ οὕτως ἀναλίσκειν ὡς αὐτίκα τεθνηξομένους. πρὸς τὸν πυθόμενον διὰ τί τοῖς καλοῖς πολὺν χρόνον ὁμιλοῦμεν, „Τυφλοῦ," ἔφη, „τὸ ἐρώτημα." ἐρωτηθεὶς τί ποτ' αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας; ἔφη, „Τὸ ἀνεπιτάκτως ποιεῖν ἃ τινες διὰ τὸν ἀπὸ τῶν νόμων φόβον ποιοῦσιν." ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη, „Ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσι." πρὸς τὸν εἰπόντα ἀδολέσχην, ἐπειδὴ πολλὰ αὐτοῦ κατήντλησε, „Μήτι σου κατεφλυάρησα;" „Μὰ Δί'," εἶπεν· „οὐ γάρ σοι προσεῖχον." πρὸς τὸν αἰτιασάμενον ὡς εἴη μὴ ἀγαθῷ ἔρανον δεδωκώς — φέρεται γὰρ καὶ οὕτω — „Οὐ τῷ ἀνθρώπῳ," φησίν, „ἔδωκα, ἀλλὰ τῷ ἀνθρωπίνῳ." ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τοῖς φίλοις προσφεροίμεθα, ἔφη, „Ὡς ἂν εὐξαίμεθα αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεσθαι." τὴν δικαιοσύνην ἔφη ἀρετὴν ψυχῆς διανεμητικὴν τοῦ κατ' ἀξίαν. κάλλιστον ἐφόδιον τῷ γήρᾳ τὴν παιδείαν ἔλεγε. φησὶ δὲ Φαβωρῖνος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων ὡς ἑκάστοτε λέγοι, „Ὦ φίλοι, οὐδεὶς φίλος b)." ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῶν
21. 22. XII. Ἠθικῶν c) ἐστι. καὶ ταῦτα μὲν εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται. Συνέ-

b) Ὦ φίλοι, οὐδεὶς φίλος. Legebatur ὦ φίλοι, οὐδεὶς φίλος. Emendavit Casaubonus recepitque Bublius.

c) ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῶν Ἠθικῶν. Edit. Froben. ἐν τῷ ἠθικῷ ἑβδόμῳ. Stephan. ἐν τῷ ζ τῶν ἠθικῶν. Menag. ἐν τῷ Ἠθικῶν, τῶν ἑβδόμῳ.

habitans. Homines alios dicebat ita esse parcos, ac si semper victuri essent; alios tam prodigos, ac si continuo morituri. Percontanti cur honesta forma praestantibus diutius congrediamur, Caeci, inquit, huiuscemodi interrogatio est. Rogatus quid ex philosophia lucratus fuisset, Hoc, inquit, ut iniussus ea faciam quae plerique per legum metum faciant. Interrogatus quo pacto discipuli egregie proficerent, Si excellentiores, ait, prosequentes tardiores non morentur. Loquaci homini, quum illum improbe probris multis obtudisset, dicenti, Num te satis obtudi? Hercle, inquit, non tibi animum adverti. Causanti cur stipem non bono homini dedisset — nam et ita contigisse ferunt — Non, inquit, homini dedi, sed humanitati. Rogatus erga amicos quales esse debeamus, Quales, inquit, eos erga nos esse optamus. Iustitiam dicebat virtutem animi unicuique secundum dignitatem distribuentem. Eruditionem optimum esse dicebat viaticum senectutis. Refert Phavorinus in secundo Commentariorum illum crebro dicere solitum, Cui amici, amicus nemo. Id etiam legitur in libro septimo eius de moribus.

Digitized by Google

γραψε δὲ πάμπλειστα βιβλία, ἅπερ d) ἀκόλουθον ἡγησάμην ὑπογράψαι e) διὰ τὴν περὶ πάντας λόγους τἀνδρὸς ἀρετήν· Περὶ δικαιοσύνης α′ β′ γ′ δ′, περὶ ποιητῶν α′ β′ γ′, περὶ φιλοσοφίας α′ β′ γ′ f), Πολιτικοῦ α′ β′ g), περὶ ῥητορικῆς ἢ Γρύλλος α′ h), Νήρινθος α′, Σοφιστὴς α′, Μένεξενος α′, Ἐρωτικὸς α′ i), Συμπόσιον α′, περὶ πλούτου α′, Προτρεπτικὸς α′, περὶ ψυχῆς α′, περὶ εὐχῆς α′, περὶ εὐγενείας α′ k), περὶ ἡδονῆς α′, Ἀλέξανδρος ἢ ὑπὲρ ἀποίκων l) α′, περὶ βασιλείας α′, περὶ παιδείας α′ m), περὶ τἀγαθοῦ α′ β′ γ′ n), Τὰ ἐκ τῶν νόμων Πλάτωνος α′ β′ γ′, Τὰ ἐκ τῆς πολιτείας α′ β′, Οἰκονομικὸς α′, περὶ φιλίας α′, περὶ τοῦ πάσχειν ἢ πεπονθέναι α′, περὶ ἐπιστημῶν α′, περὶ ἐριστικῶν α′ β′, Λύσεις ἐριστικαὶ δ′, Διαιρέσεις σοφιστικαὶ δ′, περὶ ἐναντίων α′, περὶ εἰδῶν

d) ἅπερ. Edit. Froben. ἃ.
e) ὑπογράψαι. Edit. Froben. et Buhlius ἀναγράψαι. Stephan. et Menag. ὑπογράψαι.
f) περὶ φιλοσοφίας α′ β′ γ′. R et Vita Aristotel. apud Menagium περὶ φιλοσοφίας α′ β′ γ′ δ′.
g) Πολιτικοῦ α′ β′. R πολιτικῶν α′. Vita Aristot. ap. Menag. Πολιτικὸν α′.
h) περὶ ῥητορικῆς ἢ Γρύλλος α′. Legebatur περὶ ῥητορικῆς, Γρύλλος α′. R περὶ πολιτικῆς ἢ Γρύλλος. Vita Aristot. ap. Menag. περὶ πολιτικῆς ἢ Γρύλλος γ′. Emendavit Menagius in obss., quem secutus est Buhlius.
i) Ἐρωτικὸς α′. Casaubonus coni. Ἐρωτικῶν α′ β′.
k) περὶ εὐγενείας α′. Edit. Froben. περὶ εὐγνωμίας α′.
l) ἀποίκων. Vita Aristot. ap. Menag. ἀποικιῶν.
m) περὶ παιδείας α′. R et Vita Aristot. ap. Menag. περὶ παιδείας ἢ παιδευτικὸν α′.
n) περὶ τἀγαθοῦ α′ β′ γ′. R et Vita Aristot. ap. Menag. περὶ τοῦ ἀγαθοῦ α′.

Et ista quidem ad illum referuntur. Conscripsit autem complura volumina, quae recensere consentaneum existimavi propter viri praestantiam in omni orationis genere. Sunt autem de institia libri quattuor, de poetis tres, de philosophiá tres, de republica duo, de rhetorica sive Gryllus unus, Norinthus unus, Sophista unus, Menexenus unus, Amatorius unus, Convivium unus, de divitiis unus, Exhortationum unus, de anima unus, de precatione unus, de nobilitate unus, de voluptate unus, Alexander seu de colonis unus, de regno unus, de institutione unus, de bono tres, de Platonis legibus tres, de eiusdem republica duo, Oeconomicus unus, de amicitia unus, Quid sit tolerare sive tolerantia unus, de disciplinis unus, de his quae in contentionem cadunt duo, Solutiones eorum quae in contentionem veniunt

Digitized by Google

23. καὶ γενῶν α', περὶ ἰδίων α', Ὑπομνήματα ἐπιχειρηματικὰ γ' ο), Προτάσεις περὶ ἀρετῆς α' β' γ' p), Ἐνστάσεις α' q), περὶ τῶν ποσαχῶς λεγομένων ἢ κατὰ πρόθεσιν r) α', περὶ παθῶν ὀργῆς α', Ἠθικῶν α' β' γ' δ' ε' s), περὶ στοιχείων α' β' γ', ὑπὲρ ἐπιστήμης α', περὶ ἀρχῆς α', Διαιρέσεις ἑπτακαίδεκα, Διαιρετικῶν α', Ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως α' β', περὶ κινήσεως α' β' t), Προτάσεις α', Προτάσεις ἐριστικαὶ δ', Συλλογισμοὶ α', προτέρων ἀναλυτικῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' u), Ἀναλυτικῶν ὑστέρων μεγάλων α' β', περὶ προβλημάτων α', Μεθοδικὰ α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η', περὶ τοῦ βελτίονος α', περὶ τῆς ἰδέας α', Ὅροι πρὸ τῶν τοπικῶν x) α' β' γ' δ' ε' ς' ζ, Συλ-
24. λογισμῶν α' β', Συλλογιστικὸν y) καὶ ὅροι α', περὶ τοῦ αἱρε-

o) Ὑπομνήματα ἐπιχειρηματικὰ γ'. Edit. Froben. ὑπομνήματα ἐπιχειρητικοῦ (codd. Cantabr. et Arund. ἐπιχειριτικοῦ), probatum Casaubono. R et Vita Aristot. ap. Menag. ὑπομνημάτων ἐπιχειρητικῶν γ'. Quod dedi debetur Menag. Buhlioque. Caeterum Buhlius auctoritate codd. Stephan. ὑπομνήματα ἐπιχειρηματικαὶ πέντε καὶ εἴκοσι, Θέσεις ἐρωτικαὶ τέτταρες, φιλικαὶ δύο praebentium coni. ὑπομνήματα, Θέσεις ἐπιχειρηματικαί, ut reliqua propositionum indolem accuratius insigniendi caussa adiecta esse putaret.

p) Προτάσεις περὶ ἀρετῆς α' β' γ'. Codd. Cantabr. et Arund. omittunt γ'.

q) Ἐνστάσεις. Legebatur ἔνστασις. Correxi cum Buhlio e Vita Aristot. ap. Menag. et Ambrosio.

r) πρόθεσιν. Menag. πρόσθεσιν. Illud praebent codd. Palat., Cantabr. et Arund. cum edit Froben. et Buhlio.

s) Ἠθικῶν α' β' γ' δ' ε'. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. omittit ε'.

t) περὶ κινήσεως α' β'. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. omittit β'.

u) προτέρων ἀναλυτικῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η'. Edit. Froben. omittit ς'. Menag. et Stephan. addunt θ'. Vid. Sam. Petitus Observatt. IV. 2.

x) πρὸ τῶν τοπικῶν. Sam. Petitus l. l. coni. πρώτων τοπικῶν.

y) Συλλογιστικόν. Casaubonus corr. Συλλογιστικῶν.

quattuor, Divisiones sophisticae quattuor, de contrariis unus, de specibus et generibus unus, de propriis unus, Commentarii epichirematici tres, Propositiones de virtute tres, Objectiones unus, de his quae variis modis dicuntur sive secundum propositionem unus, de perturbationibus irae unus, de moribus quinque, de elementis tres, de scientia unus, de principio unus, Divisiones decem et septem, Divisibilium unus, de interrogatione et responsione duo, de motu duo, Propositiones unus, Propositiones contentiosae quattuor, Syllogismi unus, Priorum analyticorum octo, Posteriorum analyticorum maiorum duo, de problematibus unus, de quaestionibus ad disciplinam pertinentibus octo, de meliori unus, de idea unus, Definitiones ante topica septem, Syllogismo-

Digitized by Google

τοῦ καὶ τοῦ συμβεβηκότος α', Τὰ πρὸ τῶν τόπων α', Topicorum πρὸς τοὺς ὅρους α' β', Ἤθη α', Διαιρετικὸν z) α', Διαθηματικὸν α', Ὁρισμοὶ τρισκαίδεκα, Ἐπιχειρημάτων α' β', περὶ ἡδονῆς a) α', Προτάσεις α', περὶ ἑκουσίου α', περὶ καλοῦ α', Θέσεις ἐπιχειρηματικαὶ b) πέντε καὶ εἴκοσι, [Θέσεις ἐρωτικαὶ τέτταρες, Θέσεις φιλικαὶ β', Θέσεις περὶ ψυχῆς α',] c) Πολιτικὰ β' d), πολιτικῆς ἀκροάσεως οἷς ἡ Θεοφράστου α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η', περὶ δικαίων α' β', Τεχνῶν συναγωγὴ α' β', Τέχνης ῥητορικῆς α' β', Τέχνη α', Ἄλλη τέχνη α' β', Διαθετικὸν α', Τέχνης τῆς Θεοδέκτου εἰσαγωγῆς α' e), Πραγματεία f) τέχνης ποιητικῆς α' β', Ἐνθυμήματα ῥητορικά, περὶ μεγέθους α' g), Ἐνθυμημάτων διαιρέσεις α' h), περὶ λέξεως

z) *Διαρετικόν.* Casaubonus corr. *Διαιρετικῶν.*

a) *περὶ ἡδονῆς α'.* Casaubonus corr. *περὶ ἡδονῆς α' β'.*

b) *ἐπιχειρηματικαί.* Edit. Froben. *ἐπιχειρητικαί.* Illud dedi ex Menag. cum Buhlio.

c) [*Θέσεις ἐρωτικαὶ τέτταρες — Θέσεις περὶ ψυχῆς α',*]. Buhlius ad h. l. p. 80. „Unciuis haec verba inclusi: nam videntur librarii cuiusdam errore huc apposita esse. Pertinent ad titulum libri *ὑπομνημάτων ἐπιχειρηματικῶν*, de quo supra locuti sumus [ad p. 20. v. 9.]; leguntur etiam ibi in aliis codd."

d) *Πολιτικὰ β'.* Edit. Froben. omittit.

e) *Τέχνης τῆς Θεοδέκτου εἰσαγωγῆς α'.* Menag. *συναγωγῆς.* Vita Aristot. ap. Menag. *Τέχνης τῆς Θεοδέκτου συναγωγὴ ἐν γ'.* Quod dedi praebent edit. Froben., Stephan. et Buhlius cum codd. Cantabr. et Arund.

f) *Πραγματεία.* Edit. Froben. *πραγματίας.* Menag. *πραγματεῖαι.* Correxi cum Buhlio.

g) *περὶ μεγέθους α'.* Meursius ad Apollon. Dyscol. cap. 25. coni. *περὶ μέθης α'.*

h) *Ἐνθυμημάτων διαιρέσεις α'.* Menag. *ἐνθ. αἱρέσεις α'.* Vita Aristot. ap. Menag. *Ἐνθυμημάτων καὶ αἱρέσεων.* Illud recepi cum Frobenio, Stephano et Buhlio, confirmatum codd. Cantabr. et Arund.

rum duo, Syllogisticum et definitiones unus, de optabili et accidenti unus, de iis quae ante topica sunt unus, Topicorum ad definitiones duo, Perturbationum unus, Divisibilium unus, Mathematicum unus, Definitiones tredecim, Epichirematum duo, de voluptate unus, Propositionum unus, de voluntario unus, de pulchro unus, Quaestiones epichirematicae viginti quinque, [Quaestiones amatoriae quattuor, Quaestiones de amicitia duo, Quaestiones de anima unus,] Politicorum duo, Politicae auditionis sicut Theophrasti octo, de justis duo, Artium compendium duo, Artis rhetoricae duo, Ars unus, Alia ars duo, Methodicum unus, Artis Theodectis introductionis unus, Tractatio de arte poetica libri duo, En-

Digitized by Google

25. α' β'; περὶ συμβουλίας α' ι), Συναγωγῆς α' β' κ), περὶ φύσεως α' β' γ' κ Φυσικὸν α', περὶ τῆς Ἀρχύτου λ) φιλοσοφίας α' β' γ', περὶ τῆς Σπευσίππου καὶ Ξενοκράτους α', Τὰ ἐκ τοῦ Τιμαίου καὶ τῶν Ἀρχυτείων α', πρὸς τὰ Μελίσσου α', πρὸς τὰ Ἀλκμαίωνος α', πρὸς τοὺς Πυθαγορείους α', πρὸς τὰ Γοργίου μ) α', πρὸς τὰ Ξενοφάνους ν) α', πρὸς τὰ Ζήνωνος α', περὶ τῶν Πυθαγορείων α', περὶ ζώων α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ', Ἀνατομῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' ο), Ἐκλογὴ ἀνατομῶν α', ὑπὲρ τῶν συνθέτων ζώων α', ὑπὲρ τῶν μυθολογουμένων ζώων α', ὑπὲρ τοῦ μὴ γεννᾶν α', περὶ φυτῶν α' β', Φυσιογνωμονικὸν α', Ἰατρικὰ β' ρ), περὶ μοναδος α',

26. Σημεῖα χειμώνων α', Ἀστρονομικὸν α', Ὀπτικὸν α', [περὶ κινήσεως α',] q) περὶ μουσικῆς α', Μνημονικὸν α', Ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν α' β' γ' δ' ε' ς' r), Ποιητικὰ α', Φυσικῶν

l) περὶ συμβουλίας α'. Edit. Froben. περὶ συμβουλείας α'.

k) Συναγωγῆς α' β'. Edit. Froben. συναγωγῆς ᾱ β̄ γ̄. Buhlius Συναγωγῆς α' β' [γ'].

l Ἀρχύτου. Edit. Froben. ἀρχυτείου.

m) Γοργίου. Edit. Froben. γοργείου.

n) Ξενοφάνους. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Cantabr. et Arund. Ξενοχράτους, probatum Casaubono. Alterum ex cod. Florent. et Menag. recepi cum Buhlio.

o) Ἀνατομῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η'. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. omittit η'.

p) Ἰατρικὰ β'. Edit. Froben. ναυτικὰ β̄. Ἰατρικὰ praeter Menag. etiam Stephan. V. Buhlius ad h. l. p. 88. sq.

q) [περὶ κινήσεως α']. Uncis inclusi cum Buhlio, quum iam supra legantur §. 23.

r) Ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν α' β' γ' δ' ε' ς'. Vita Aristot. ap. Menag. Ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν ζ'.

thymemata rhetorica, de magnitudine unus, Enthymematum divisiones unus, de dictione duo, de consilio unus, Collectionis duo, de natura tres, Physicum unus, de Archytae philosophia tres, de Speusippi Xenocratisque philosophia unus, Ex Timaei Archytaeque disciplinis sumpta unus, adversus Melissi dicta unus, adversus Alcmaeonis dicta unus, adversus Pythagoricos unus, adversus Gorgiam unus, adversus Xenophanem unus, adversus Zenonis scita unus, de Pythagoreis unus, de animalibus novem, Anatomorum octo, Electio anatomorum unus, de compositis animalibus unus, de fabulosis animalibus unus, de non gignendo unus, de plantis duo, Physiognomicum unus, Medicinalia duo, de monade unus, Signa tempestatum unus, Astronomicum unus, Opticum unus, [de motu unus,] de Musica unus, Memoriale unus, Homericarum ambiguitatum sex, Poetica unus, Natu-

Digitized by Google

κατὰ στοιχεῖον ὀκτὼ πρὸς τοῖς τριάκοντα s), Ἐπιτεθεωρημένων προβλημάτων α' β', Ἐγκυκλίων α' β', Μηχανικῶν α', Προβλήματα ἐκ τῶν Δημοκρίτου α' β', περὶ τῆς λίθου α', Παραβολαὶ α', Ἄτακτα t) δεκαδύο, Ἐξηγημένα u) κατὰ γένος τέτταρα καὶ δέκα, Δικαιώματα α' x), Ὀλυμπιονῖκαι α', Πυθιονῖκαι μουσικῆς α', Πυθικὸς α', Πυθιονικῶν ἔλεγχος α' y), Νῖκαι Διονυσιακαὶ α', περὶ τραγῳδιῶν α', Διδασκαλίαι α', Παροιμίαι α', Νόμος συνεστικὸς α' z), Νόμων α' β' γ' δ', Κατηγοριῶν α', περὶ ἑρμηνείας α', Πολιτεῖαι πάσαι 27.
δυοῖν δεούσαι ἑξήκοντα καὶ ἑκατόν, καὶ ἰδίαι δημοκρατικαὶ ὀλιγαρχικαὶ, ἀριστοκρατικαὶ καὶ τυραννικαὶ· Ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον a), Σηλυμβριῶν ἐπιστολαὶ, πρὸς Ἀλέξανδρον τέτταρες ἐπιστολαὶ, πρὸς Ἀντίπατρον ἐννέα, πρὸς Μέντορα α', πρὸς Ἀρίστωνα α', πρὸς Ὀλυμπιάδα α', πρὸς Ἡφαιστίωνα α', πρὸς Θεμιστογόραν μία, πρὸς Φιλόξενον α', πρὸς Δημό-

s) *Φυσικῶν κατὰ στοιχεῖον ὀκτὼ πρὸς τοῖς τριάκοντα.* Vita Aristot. ap. Menag. *Φυσικῶν λη' κατὰ στοιχεῖον κδ'.* Cf. Sam. Petiti Miscell. IV. 8.

t) *Ἄτακτα.* Edit. Froben. *προταικτά*, probatum Casaubono.

u) *Ἐξηγημένα.* Codd. apud Stephanum *ἐξηγμένα.*

x) *Δικαιώματα α'.* Edit. Stephan. et Menag. *Δικαιώματα α' β'*, habentque ante *Παροιμίαι* insertum. Praesentem lectionem commendant edit. Froben., Buhlius, Ambrosius cum codd. Cantabr. et Arund. Vid. Buhlius p. 39.

y) *Πυθιονικῶν ἔλεγχος α'.* Legebatur *Πυθ. ἔλεγχοι α'.* Correxi cum Casaubono Buhlioque.

z) *Νόμος συνεστικὸς α'.* Casaubonus ad Athenaeum V. p. 186. B. coni. *ν. συνουσιαστικός.* Buhlius e Vita Aristot. ap. Menag. coni. *Νόμων συνεστικῶν α'.*

a) *Ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον.* Vid. Buhlius ad h. l. p. 40.

ralium secundum elementa triginta octo, Problematum duo, Liberalium disciplinarum duo, Mechanicum unus, Problematum ex Democrito sex, de lapide unus, Parabolae unus, Miscellanea duodecim, Exposita generatim quattuordecim, Iura unus, Olympionicae unus, Pythionicae musices unus, Pythicus unus, Pythionicarum index unus, Dionysiacae victoriae unus, de tragoediis unus, Doctrinae unus, Proverbia unus, Lex commendatitia unus, Legum quattuor, Categoriarum unus, de interpretatione unus, Mores atque instituta civitatum centum quinquaginta et octo, singulatimque de populari paucorumque et optimatum et tyrannorum imperio; Epistolae ad Philippum, Selymbriorum epistolae, quattuor epistolae ad Alexandrum, ad Antipatrum novem, ad Mentorem una, ad Aristonem una, ad Olympiadem una, ad Hephaestionem una, ad Themistagoram una, ad Philoxenum una,

Digitized by Google

ἀριθμὸν α' b). Ἔπη ὧν ἀρχή, „Ἀγνὲ θεῶν πρόσθυσθ' c) ἑκατηβόλε." Ἐλεγεῖα ὧν ἀρχή, „Καλλιτέχνου d) μητρὸς θύγατερ." γίνονται οἱ πᾶσαι μυριάδες στίχων τέτταρες καὶ τεσσαράκοντα πρὸς ταῖς πεντακισχιλίοις καὶ διακοσίοις ἑβδομήκοντα.

XIII. 28 Καὶ τοσαῦτα μὲν αὐτῷ πεπραγμάτευται βιβλία. βούλεται δὲ τὸν φιλόσοφον κατὰ δύο τρόπον εἶναι τὸν κατὰ φιλοσοφίαν λόγον, τὸν μὲν πρακτικόν, τὸν δὲ θεωρητικόν· καὶ τοῦ πρακτικοῦ τὸν τε ἠθικὸν καὶ πολιτικόν, ᾧ τά τε περὶ πόλιν καὶ τὰ περὶ οἶκον ὑπογεγράφθαι· τοῦ δὲ θεωρητικοῦ τόν τε φυσικὸν καὶ λογικόν, οὗ τὸ λογικὸν οὐχ ὁλομερῶς e), ἀλλ' ὡς ὄρχημα προσκεκριβώμενον καὶ τούτου δεῖσθαι ὑποθέμενος σκοπὸς τὸ τὰ πιθανὰ καὶ ἀληθὲς διασάφησαι. δύο δὲ πρὸς ἑκάτερον δυνάμεσιν ἐχρήσατο, διαλεκτικῇ μὲν καὶ ῥητορικῇ πρὸς τὸ πιθανόν, ἀναλυτικῇ δὲ καὶ φιλοσοφίᾳ πρὸς τὸ ἀληθές· οὐδὲν ἀπολειπόμενος οὔτε τῶν πρὸς εὕρεσιν, οὔτε τῶν πρὸς κρίσιν, οὔτε μὴν τῶν πρὸς χρῆσιν· πρὸς μὲν οὖν τὴν εὕρεσιν

29.

b) πρὸς Δημόκριτον α'. Edit. Froben. omittit α'. Agnoscunt praeter Menagianam codd. IRR, Palat. et Florent. Menagius coni. Θεμίστιον pro Δημόκριτον. V. Buhlius ad h. l. p. 40.

c) πρόσθυσθ'. Edit. Froben. πρόσθευσθ'. Menag. πρόσθες θ'. Correxit Stephanus ex codd., probatum Casaubono, Menagio, Buhlio.

d) καλλιτέχνου. Edit. Froben. et Buhlius κάλλιτέκνου. Alterum dedi e Stephan. et Menag.

e) οὐχ ὅλομερῶς. Menag. οὐχ ὡς μέρος. Illud commendant edit. Froben., Stephan. et Buhlius cum codd. Cantabr. et Arund.

ad Democritum una; Carmina quorum initium est, *Sancte deum, venerande, longe iaculans*; Elegiae quarum est initium, *Formosae matris filia*. Omnes Aristotelis libri efficiunt myriades versuum quadraginta quattuor supra quinquies mille ducentos septuaginta. Et tot quidem ab eo libri scripti sunt. Docet autem in illis haec: Duplicem esse philosophiae rationem, unam practicam, alteram theoreticam: ad practicam pertinere Ethicen et Politicen, qua in parte tum de publica, tum de familiari re agi; ad theoreticam Physicen Logicenque referri, e quibus Logica non summatim, sed velut omnium disciplinarum instrumentum diligentissime exposita est. Eius quum geminum finem subiecisset, verisimile ac verum explicuit. Ad utrumque duarum maxime rerum viribus nititur. Namque ad verisimile seu probabile oratoria et dialectica, ad verum autem analytica et philosophia usus est, nihil omnino omittens eorum quae vel ad inventionem, vel ad iudicium, vel etiam ad usum pertinerent. Enimvero ad

Digitized by Google

τά τε τοπικὰ f) καὶ μεθοδικὰ παρέθηκε· προτάσεων πλῆθος, ἐξ ὧν πρὸς τὰ προβλήματα πιθανῶν ἐπιχειρημάτων εἶναι τὸ εὐπορεῖν· πρὸς δὲ τὴν κρίσιν τὰ ἀναλυτικὰ πρότερα καὶ ὕστερα. ὧν μὲν οὖν τῶν προτέρων τὰ λήμματα κρίνειεν, ἐκ δὲ τῶν ὑστέρων ἡ συναγωγὴ ἐξεστάζοιτο. πρὸς δὲ τὴν ἔντευξιν τά τε ἀγωνιστικὰ καὶ τὰ περὶ ἐρωτήσεως ἐρωτικὰ τεθεικε σοφιστικῶν ἐλέγχων τε καὶ συλλογισμῶν καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις. κριτήριον δὲ τῆς ἀληθείας τῶν μὲν κατὰ φαντασίαν ἐνεργημάτων τὴν αἴσθησιν ἀπέφηνατο· τῶν δὲ ἠθικῶν, καθάπερ περὶ πόλιν καὶ περὶ οἶκον καὶ περὶ νόμους τὸν νοῦν· τέλος δὲ ἓν ἔθετο χρῆσιν ἀρετῆς ἐν βίῳ τελείᾳ. ἔφη δὲ καὶ τὴν εὐθυμονίαν συμπλήρωμα ἐκ τριῶν ἀγαθῶν εἶναι· τῶν μὲν περὶ ψυχήν, ἃ δὴ καὶ πρῶτα τῇ δυνάμει καλεῖ· ἐν δευτέροις δὲ τῶν περὶ σῶμα, ὑγείας h) καὶ ἰσχύος καὶ κάλλους καὶ τὴν παραπλησίαν· ἐν τρίτοις δὲ τῶν ἐκτός i), πλούτου καὶ εὐγενείας καὶ δόξης καὶ τῶν ὁμοίων. χρὴ τε ἀρετὴν μὴ εἶναι αὐτάρκη πρὸς εὐδαιμονίαν· προσδεῖσθαι γὰρ τῶν τε k) περὶ

f) τοπικά. Edit. Froben. ὀπτικά.
g) τῶν. Edit. Froben. τά.
h) ὑγείας. Bullius ὑγιείας.
i) ἐκ τρίτων δὲ τῶν ἐκτός. Legebatur simpliciter τῶν δὲ ἐκτός. Altera lectio est codd. Stephani, confirmata illa ab Ambrosian.
k) τε. Edit. Froben. omittit.

inventionis adminicula topica et methodica tanquam propositionum copiam et multitudinem tradidit, ex quibus ad quaestiones probabilia argumenta elicere affatim liceat. Porro ad iudicandum analytica priora et posteriora conscripsit, prioribus assumptionum iudicia permittens, posterioribus compositionis examen tradens. Caeterum ad usum pertinent ea quae sub certamen cadunt, quaeque in interrogatione versantur et contentione sophisticorum argumentorum atque syllogismis atque his similibus. Veritatis vero iudicium, eorum quidem quae secundum imaginationem sunt, sensum definivit; moralium vero, ubi de republica ac domestica et ubi de legibus agitur, mentem. Finem autem unum exposuit virtutis usum in vita perfecta. Felicitatem ait tribus maximo bonis effici, iis nimirum quae in animo sunt, quae et priora viribus appellat; iis quae ad corpus attinent, ut sunt bona valetudo, fortitudo, pulchritudo caeteraque his similia; atque iis quae extrinsecus veniunt, divitiis, nobilitate et gloria atque in hunc modum caeteris, quibus tertium locum assignavit. Virtutem ad beatam vitam

Digitized by Google

σῶμα καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ὡς l) κακοδαιμονήσοντος τοῦ σοφοῦ, κἂν ἐν πόνοις ᾖ κἂν ἐν πενίᾳ καὶ τοῖς ὁμοίοις. τὴν μέντοι κακίαν αὐτάρκη πρὸς κακοδαιμονίαν, κἂν ὅτι μάλι-
31. στα περῇ αὐτῇ τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ καὶ τὰ περὶ σῶμα. τάς τε ἀρετὰς ἔφη μὴ ἀνακολουθεῖν m) ἐνδέχεσθαι γὰρ φρόνιμόν τινα καὶ δίκαιον ὄντα ἀκόλαστον καὶ ἄκρατῆ εἶναι. ἔφη δὲ τὸν σοφὸν μὴ εἶναι μὲν ἀπαθῆ, μετριοπαθῆ δέ· τήν τε φιλίαν ὁρίζετο ἐφ' ὑπάρξει εὐνοίας ἀντιστρόφου n)· ταύτης δὲ τὴν μὲν εἶναι συγγενικήν, τὴν δὲ ἐρωτικήν, τὴν δὲ ξενικήν o). εἶναι δὲ καὶ τὸν ἔρωτα μὴ μόνον συνουσίας, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας· καὶ ἐρασθήσεσθαι δὲ p) τὸν σοφὸν καὶ πολιτεύσεσθαι q) γαμήσειν τε μὴν καὶ βασιλεῖ συμβιώσειν r). βίους τε τριῶν ὄντων, θεωρητικοῦ, πρακτικοῦ, ἡδονικοῦ, τὸν θεωρητικὸν προέκρινεν. εὔχρηστα δὲ καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθή-
32. ματα πρὸς ἀρετῆς ἀνάληψιν. ἔν τε τοῖς φυσικοῖς αἰτιολογι-

l) ὡς. Edit. Froben. omittit.
m) ἀνακολουθεῖν. Edit. Froben. ἀκολουθεῖν. Illud dedi cum Menag. et Buhlio.
n) ἀντιστρόφου. Legebatur ἀντίστροφον. Correxi cum Casaubono, Menagio Buhlioque.
o) τὴν δὲ ξενικήν. Edit. Froben. omittit.
p) δὲ. Edit. Froben. omittit.
q) πολιτεύσεσθαι. Edit. Froben. πολιτεύεσθαι.
r) συμβιώναι. Buhlius ex correctione Stephani recepit συμβιώσειν, cuius formae desidero fidem.

sibi minime sufficere dixit: quippe corporis bonis exterioribusque indigere. Miserum atque infelicem fore sapientem, sive doloribus afficiatur sive inopia et caeteris huiusmodi incommodis prematur. Vitium autem ad miseriam atque infelicem vitam sufficere, quantumlibet externis corporisque affluat bonis. Virtutes ait non se invicem sequi: fieri enim posse ut prudens quispiam ac iustus idemque intemperans atque incontinens sit. Sapientem quidem non omnino perturbationibus vacare, verum perturbari modice dixit. Amicitiam aequalitatem esse definivit mutuae benevolentiae. Eius tres species esse tradidit: esse quippe aliam cognationis, aliam amatoriam, tertiam hospitalem. Amorem non modo congressionis, verum et philosophiae esse. Amaturum quoque sapientem et accessurum ad rempublicam, ducturumque uxorem et cum rege una victurum. Tribus autem generibus vitae constitutis, primo quod in contemplando, sequenti quod in agendo et tertio quod in voluptate consistit, quod est in contemplando genus praetulit. Libo-

Digitized by Google

πώτατος s) πάντων ἐγένετο; ὥςτε καὶ περὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ ἀείου ἀποδιδόναι· διόπερ καὶ οὐκ ἀλίγα βιβλία συνέγραψε φυσικῶν ἀπομνημονευμάτων t). τὸν δὲ Θεὸν ἀσώματον ἀπέφαινε, καθὰ καὶ ὁ Πλάτων. διατείνειν u) δὲ αὐτοῦ τὴν πρόνοιαν μέχρι τῶν οὐρανίων καὶ εἶναι ἀκίνητον αὐτόν· τὰ δὲ ἐπίγεια κατὰ τὴν πρὸς ταῦτα συμπάθειαν οἰκονομεῖσθαι. εἶναι δὲ παρὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα καὶ ἄλλο πέμπτον, ἐξ οὗ τὰ οὐράνια συνεστάναι. ἀλλοίαν δ' αὐτοῦ x) τὴν κίνησιν εἶναι· κυκλοφορητικὴν y) γάρ· καὶ τὴν ψυχὴν δὲ ἀσώματον, ἐντελέχειαν οὖσαν τὴν πρώτην· σώματος γὰρ φυσικοῦ καὶ ὀργανικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος· διττὴ δ' αὕτη ἐστὶ κατ' αὐτόν. 33.
λέγει δ' ἐντελέχειαν, ἧς ἐστιν εἶδός τι ἀσώματον· ἡ μὲν κατὰ δύναμιν, οἷς ἐν τῷ κηρῷ ὁ Ἑρμῆς ἐπιτηδειότητα ἔχοντα z) ἐπιδείξασθαι τοὺς a) χαρακτῆρας, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ ἀνδριάς· καθ' ἕξιν δὲ λέγεται ἐντελέχεια ἡ τοῦ συντετελεσμένου Ἑρ-

s) ἀκριβολογικώτατος. Edit. Froben. ἀκριβολογώτατος.
t) ἀπομνημονευμάτων. Casaubonus coni. ἀποφημάτων, recte improbatum Menagio.
u) διατείνειν. Legebatur διατεῖναι. Correxi cum Buhlio.
x) ἄλλοίαν δ' αὐτοῦ. Edit. Froben. ἀλλ' οὐδ' αὐτήν.
y) κυκλοφορητικήν. Legebatur κυκλοφορικήν. Cod. Palat. et Buhlius κυκλοφορητικόν. Arund. κυκλοφοριτικήν, unde correxi.
z) ἔχοντι. Edit. Froben. ἔχων. Dativum restitui ex Menag. cum Buhlio.
a) τοὺς. Edit. Froben. omittit.

rales disciplinas ad apprehensionem virtutis multum conferre sensit. In descriptione rerum naturalium praeter caeteros rationem maxime sequutus est, adeo ut minimarum quarumque rerum reddiderit causas. Unde et naturalium commentariorum complura scripsit volumina. Deum, sicut et Plato, incorporeum definivit, eiusque providentiam ad caelestia usque pertingere, ipsum vero immobilem esse. Porro terrena omnia ad coelestium congruentiam ordinemque disponit. Praeter elementa ista quattuor esse et quintum aliud, ex quo caelestia consistant, eiusque motum orbicularem esse et varium. Animam item incorpoream, primamque esse ἐντελέχειαν sive perfectionem corporis nempe naturalis et organici potentia vitam habentis. Est autem ea secundum illum duplex. Ἐντελέχειαν vero sive perfectionem appellat, cuius sit species quaedam incorporea. Altera ex his quidem secundum potentiam, ut est Mercurius in cera, quae idonea est ad varias formas excipiendas, itemque in aere statua: secundum vero habitum perfectio dicitur ea quae est consum-

Digitized by Google

μοῦ ἢ ἀνδριάντος. σώματος δὲ φυσικοῦ, ἐπεὶ τῶν σωμάτων
καὶ μέν ἐστι χειρόμακτα, ὡς τὰ ὑπὸ τεχνιτῶν γινόμενα, οἷον
πύργος, πλοῖον· τὰ δὲ ὑπὸ φύσεως, ὡς φυτὰ καὶ τὰ τῶν
ζώων. ὀργανικοῦ b) δὲ εἶπε, πρὸς τὸ κατεσκευασμέ-
νου· ὡς ἡ ὅρασις πρὸς τὸ ὁρᾶν καὶ ἡ ἀκοὴ πρὸς τὸ ἀκού-
84. σαι. δυνάμει δὲ ζωὴν ἔχοντος, οἷον ἐν ἑαυτῷ τὸ δυνάμει δὲ
δεκτόν· ἢ καθ' ἕξιν ἢ κατ' ἐνέργειαν c). κατ' ἐνέργειαν μέν,
ὡς ὁ ἐρηγορὼς λέγεται ἐγρηγορέναι· κατὰ ἕξιν δ', ὡς ὁ
καθεύδων. ἵν' οὖν καὶ αὐτὸς ὑποπίπτῃ τὸ δυνάμει προσέθη-
κε. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα περὶ πολλῶν ἀπεφήνατο, ἅπερ μακρὸν
ἂν εἴη καταριθμεῖσθαι. τοῖς γὰρ ὅλοις φιλοπονώτατος ἐγέ-
νετο καὶ ἐυρετικώτατος, ὡς δῆλον ἐκ τῶν προγεγραμμένων
συγγραμμάτων, ἃ τὸν ἀριθμὸν ἐγγὺς ἥκει τετρακοσίων, τὰ
ὅσα γε ἀναμφίλεκτα d)· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀνα-
φέρεται συγγράμματα αὐτοῦ καὶ ἀποφθέγματα ἀγράφου φω-
XIV. νῆς εὐστοχήματα. Γέγονασι δὲ Ἀριστοτέλεις οὗτοι· πρῶτος
85. αὐτὸς οὗτος· δεύτερος ὁ πολιτευσάμενος Ἀθήνῃσιν, οὗ καὶ

b) ὀργανικοῦ. Edit. Froben. ὀργανιστικοῦ.
c) δεκτόν, ἢ καθ' ἕξιν ἢ κατ' ἐνέργειαν. Edit. Froben. ἢ κατ' ἐνέργειαν. Illud recepi cum Menag. Bullioque.
d) ἀναμφίλεκτα. Edit. Froben. et Bullius ἀναντίλεκτα. Alterum lectionem praebent Stephan. et Menag.

matae ac perfectae Mercurii statuae. Naturalis autem corporis dixit, quia sunt corpora alia quidem manu et arte elaborata, ut sunt quae ab artificibus fiunt, puta turris atque navis; alia vero sic a natura prodeunt, ut arbores et animalium corpora. Porro organici dixit, hoc est, ad aliquid parati et conditi, ut est ad videndum oculus, auris que ad audiendum. Potentia autem vitam habentis, in se ipso. Potentia autem duplex est, aut secundum habitum aut secundum actionem. Secundum actionem autem, ut vigilans habere animam dicitur; secundum habitum autem, ut dormiens. Ut igitur et hic sub definitionem caderet, adiecit vocem *potentia*. Multa igitur eiusmodi et alia et de aliis multia in hunc modum philosophatus est, quae perlongum esset enumerare. Quactis enim in rebus summo studio atque industria fuit, inventionisque incredibili copia viguit, ut ex iis quae supra annotavimus voluminibus constat, quae ad quadringentorum numerum fere perveniunt, de quibus quidem nihil ambigitur. Nam sunt et alia complura quae ipsi ascribuntur volumina atque sententiae et acute dicta, nec tamen chartae mandata. Verum enimvero octo fuere Aristoteles:

Digitized by Google

δυσκικοὶ φέρονται λόγοι χαρίεντες· τρίτος περὶ Πλάτος πεπραγματευμένος·) τέταρτος Σικελιώτης ῥήτωρ, πρὸς τὸν Ἰσοκράτους Πανηγυρικὸν ἀντιγεγραφώς· πέμπτος ὁ ἐπικληθεὶς Μῦθος, Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ γνώριμος· ἕκτος Κυρηναῖος, γεγραφὼς περὶ ποιητικῆς· ἕβδομος παιδοτρίβης, οὗ μέμνηται Ἀριστόξενος ἐν τῷ Πλάτωνος βίῳ· ὄγδοος γραμματικὸς ἄσημος, οὗ φέρεται τέχνη περὶ πλεονασμοῦ. τοῦ XV δὴ Σταγειρίτου γεγόνασι μὲν πολλοὶ γνώριμοι, διαφέρων δὲ μάλιστα Θεόφραστος, περὶ οὗ λεκτέον.

*) πεπραγματευμένος. Edit. Frob. πεπραγματευσάμενος.

primus hic ipse; secundus qui Athenis rempublicam administravit, cuius etiam iudiciales leguntur orationes sane quam elegantes; tertius qui de Iliade Homeri scripsit; quartus Sicanusorator, qui adversus Panegyricum Isocratis scripsit; quintus qui cognominatus est Mythus, Aeschinis Socratici necessarius; sextus Cyrenaicus, qui de poetica scripsit; septimus Iudimagister, cuius meminit Aristoxenus in Platonis vita; octavus grammaticus obscurus et ignobilis, cuius de pleonasmo ars legitur. Horum autem Stagiritae philosophi complures quidem fuere familiares, sed omnibus maxime praeclarus Theophrastus, de quo modo dicendum est.

Digitized by Google

CAPUT II.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ.

I. 36. Θεόφραστος Ἐρέσιος Μελάνταa) κναφέως υἱός, ὥς φησιν
II. Ἀθηνόδωρος ἐν ὀγδόῃ Περιπάτων. οὗτος πρότερον μὲν ἤκουσε Λευκίππουb) τοῦ πολίτου ἐν τῇ πατρίδι, εἶτ᾽ ἀκούσας Πλάτωνος μετέσχη πρὸς Ἀριστοτέλη· κἀκείνου εἰς Χαλκίδα ὑποχωρήσαντος αὐτὸς διεδέξατο τὴν σχολὴν Ὀλυμπιάδι τε-
III. τάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ. Φέρεται δ᾽ αὐτοῦ καὶ θεῦλος φιλόσοφος ὄνομα Πομπύλος, καθά φησι Μυρωνιανὸς Ἀμαστριανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὁμοίων ἱστορικῶν κεφαλαίων.
IV. Ὁ δὲ Θεόφραστος γέγονεν ἀνὴρ συνετώτατος καὶ φιλοφρονέστατος καί, καθά φησι Παμφίλη ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ
37. τῶν ὑπομνημάτων, διδάσκαλος Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ· εὐ-
V. λαβὴς τε καὶ εὐεργετικὸς καὶ φιλόλογος. Κάσανδρος γοῦν αὐτὸν ἀπεδέχετο καὶ Πτολεμαῖος ἔπεμψεν ἐπ᾽ αὐτόν· τοσοῦτον

a) *Μελάντα.* Edit. Froben. *μελάντα.*
b) *Λευκίππου.* MSS. quidam, inter quos Florentinus, *Ἀλκίππου*, quod recte praetulisse videtur Menagius. Cod. Palat. *Λαικίππου.*

THEOPHRASTUS.

Theophrastus Eresius Melantae, ut Athenodorus in octavo Deambulationum libro ait, fullonis filius primo quidem in patria Leucippi civis sui auditor fuit: inde quum Platonem audisset, se ad Aristotelem contulit. Eo item Chalcidem profecto, illi in scholae regimine successit Olympiade centesima decima quarta. Fertur ipsius quoque servus, Pompylus nomine, philosophus fuisse, ut refert Myronianus Amastrianus in primo similium historicorum capitum. Fuit autem Theophrastus vir summae prudentiae studiique singularis, atque, ut scribit Pamphila tricesimo Commentariorum libro, Menandrum ipsum comicum instituit. Erat item beneficus in primis et maxime affabilis. Eum Casander suscepit, Ptolemaeusque ad illum misit. Adeo autem Athe-

Digitized by Google

δ' ἀπαδοχῆς ἠξιοῦτο παρὰ Ἀθηναίοις, ὥστε Ἀγνωνίδης τολμήσας ἀσεβείας αὐτὸν γράψασθαι, μικροῦ καὶ προσῶφλεν. ἀκήκοεν τε εἰς τὴν διατριβὴν αὐτοῦ μαθηταὶ πρὸς δισχιλίους· οὕτως τά τε ἄλλα καὶ περὶ ἀπαντηρίου τοιαῦτα διείλεκται ἐν τῇ πρὸς Φανίαν τὸν περιπατητικὸν ἐπιστολῇ· „Οὐ γὰρ ὅτι παυήγυριν, ἀλλ' οὐδὲ συνέδριον ῥᾴδιον, οἷόν τις βούλεται, λαβεῖν· αἱ δὲ ἀναγώσεις ποιοῦσιν ἐπανορθώσεις· τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι πάντα καὶ ἀμελεῖν οὐκέτι φέρουσιν αἱ ἡλικίαι." ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ σχολαστικὸν ὠνόμακε c). τοιοῦτος δὲ ὢν, 33.
ὅμως ἀπεδήμησε πρὸς ὀλίγον καὶ αὖτος, καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι, Σοφοκλέους τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος, μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἡγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξῃ· εἰ δὲ μή, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. ἀλλὰ αὖθις ἐπανῆλθον d) ἐπὶ τούτου, Φιλίππου e) τὸν Σοφοκλέα γραψαμένου παρανόμων. ἅτε καὶ τὸν νόμον μὲν ἄκυρον ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ Σοφοκλέα πέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν· πάθους τε, ταῖς φιλοσόφοις ἐψηφίσαντο, ἵνα καὶ Θεόφραστος

c) ἢ σχολαστικὸν ὠνόμακε. Menagius coni. σχολαστικὸν αὐτὸν ὠνόμασε.
d) ἐπανῆλθον. Edit. Froben. ἐπανῆλθεν, quod expressit Aldobrandinus. Illud praebent Stephan. et Menag. cum R.
e) Φιλίππου. Ita scripsi cum Kuehnio ad Philodem. IX. 5. 42. T. II. p. 1005. Scribebatur Φιλίλλου. Athenaeo XIII. p. 610. F. dicitur Φίλων, quod expressit Ambrosius.

nicilibus acceptus fuit, at quum illum Agnonides impietatis accusare ausus esset, parum abfuerit quin ipse ob eam rem crimen ipsum in se retorqueret. Accurrebant ad illum audiendum discipuli ad duo millia. Hic in epistola ad Phianiam Peripateticum inter cetera de iudicio quoque ita loquutus est: *Tantum abest*, inquit, *ut populi frequentiam convocem, ut, ne consessum quidem talem qualem quis velit, facile sit adipisci. Parum recitationes emendationis auctores habent. Praeterea autem omnia atque negligere non iam ferunt aetates.* In ea epistola scholasticum nominat. Quum tamen esset huiusmodi, accessit ad tempus et ipse ut philosophi reliqui. Quippe Sophocles Amphiclidae filius legem tulerat, uti nemo philosophorum praeesset scholae, nisi id senatus ac plebs decrevisset; qui secus faceret, capitale esset. Verum sequenti anno omnes reversi sunt, quum a Philione Sophocli dies dictus esset. Quo tempore Athenienses ea lege abrogata Sophocleam talentis quinque muletarunt, decreverantque philosophis reditum, ut et Theophrastus rediret scholamque ut antea regeret. Eam, quum antea Tyrtamo

Digitized by Google

VI. καὶ ἐλλῇ καὶ ἐν τοῖς ἄπολους ἢ. Τοῦτον Τύρταμον λεγόμενον Θεόφραστον διὰ τὸ τῆς φράσεως θεσπέσιον Ἀριστο-
VII. τέλης μετωνόμασεν· οὗ καὶ τοῦ υἱοῦ Νικομάχου φησὶν Ἑρμιππος
39. τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς. Λέγεται δ' ἐπ' αὐτοῦ τε καὶ Καλλισθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν Ἀριστοτέλην, ὅπερ Πλάτωνα, καθὰ προείρηται, φασὶν εἰπεῖν ἐπί τε Ξενοκράτους καὶ αὐ-
VIII. τοῦ τούτου· φάναι γάρ, τοῦ μὲν Θεοφράστου καθ' ὑπερβολὴν ὀξύτητος πᾶν τὸ νοηθὲν ἑρμηνεύοντος, τοῦ δὲ νωθροῦ τὴν φύσιν ὑπάρχοντος, ὡς τῷ μὲν χαλινοῦ δέον, τῷ δὲ πέ-
IX. τρου. Λέγεται δ' αὐτὸν καὶ ἴδιον κῆπον σχεῖν μετὰ τὴν Ἀριστοτέλους τελευτήν, Δημητρίου τοῦ Φαληρέως, ὃς ἦν[f]
X. καὶ γνώριμος αὐτῷ, τοῦτο συμπράξαντος. Φέρεται δ' αὐτοῦ ἀποφθέγματα ταυτί· χρεὼν ἦν πιστεύειν δεῖν ἵππῳ
40. ἀχαλίνῳ ἢ λόγῳ ἀνυπαίτῳ· πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ συμποσίῳ σιωπῶντα τὸ ὅλον ἔφη· „εἰ μὲν ἀμαθὴς εἶ, φρονίμως ποιεῖς, εἰ δὲ πεπαίδευσαι, ἀφρόνως.“ συνεχές τε ἔλεγε πολυτε-
XI. λὲς ἀνάλωμα εἶναι τὸν χρόνον. Ἐτελεύτα δὴ γηραιός, βιοὺς ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα, ἐπειδήπερ ὀλίγον ἀνῆκε τῶν πόνων. καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν·

f) ἦν. Edit. Froben. omittit.

illi nomen esset, ob divinam eloquutionem Aristoteles Theophrastum appellavit. Cuius et filium Nicomachum, tametsi is praeceptor esset, amavit, ut Aristippus in quarto de antiquis deliciis meminit. Fertur Aristoteles dixisse de Theophrasto et Callisthene idem quod de se et Xenocrate Plato, ut praediximus, dixerat: dixisse enim, quod hic pro excellenti acumine ingenii cuncta facillime assequeretur et exponeret, ille tardus et obtusus esset ingenio, hunc freno, illum egere calcaribus. Dicitur et privatim hortum post Aristotelis discessum possedisse, Demetrio Phalereo familiari suo in hoc sibi cooperante. Nobiles sunt et huius illae sententiae. Citius credendum dicebat infreni equo quam orationi incompositae. Ad illum qui in convivio penitus tacebat, Si quidem, ait, imperitus es, prudenter facis: sin vero peritus, imprudenter. Habebat et illud semper in ore, Sumptus pretiosissimus tempus est. Obiit senex aetatis anno quinto et octogesimo, quum modice a labore quievisset. In quem etiam est nostrum epigramma:

Digitized by Google

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἅπας μεμάθηκεν ὁ ἐλέχθη g),
ῥήγνυσθαι σαφῆς τάξεν ἀνιέμενος·
δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπύκνει μὲν ἄπηρος h)
ἦν δέμας· εἶτ' ἀλαθὲς κάτθανε πημονέλυς.

φασὶ δ' αὐτὸν ἐρωτηθέντα ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἴ τι ἐπισκήπτει εἰπεῖν, „Ἐπηκηπτεκέναι μὲν ἔχειν οὐδέν, πλὴν ὅτι πολλὰ τῶν ἡδέων ὁ βίος δι' ὀλίγου τὴν δόξαν καταλαζονεύεται. ἡμεῖς γὰρ 41.
ὑπὸ ἀρχόμεθα i) ζῆν, τότ' ἀποθνήσκομεν. οὐδὲν οὖν ἀλλ' ἢ τὴν φιλοδοξίας ἀλλ' εὐκυκλεῖτε καὶ ἤτοι τὸν λόγον ἄφετε, πολὺς γὰρ ὁ πόνος — ἢ πάλαι αὐτῷ πρόσεχετε· μεγάλη γὰρ ἡ δόξα. τὸ δὲ κενὸν τοῦ βίου πλεῖον τοῦ συμφέροντος. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκέτ' ἐκπρεπεῖ βουλεύεσθαι τί πρακτέον, ὑμεῖς δ' ἐπισκέψασθε τί ποιητέον." ταῦτα, φασίν, εἰπὼν ἐξέπνευσε καὶ αὐτόν, ὡς ὁ λόγος, Ἀθηναῖοι πανδημεὶ παρέπεμψαν ποτέ k), τὸν ἄνδρα τιμήσαντες. Φαβωρῖνος δὲ XII.
φησὶ γηράσαντα αὐτὸν ἐν φορείῳ περιφέρεσθαι καὶ τοῦτο λέγειν Ἕρμιππον, παρατεθεμένον ἱστορίαν Ἀρκεσίλαον τὸν

g) τιν' ἐλέχθη. Scribebatur τινὶ λέχθη. Correxi cum Iacobsio Anthol. Gr. VII. 110.
h) ἄπηρος. Edit. Froben. ἄπειρος.
i) ἀρχόμεθα. Edit. Froben. ἤρχόμεθα.
k) οὖν. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. omittit.
l) ποτέ. Menagius coni. οὔπω.

Haud vane quidam, studii, si forte relaxes,
Rumpi aroum dixit, quisquis homo ille fuit.
Nam vegetus Theophrastus erat firmusque labore:
Laxavit postquam membra labore, obiit.

Aiunt illum, quum rogaretur a discipulis, num quippiam illis mandare vellet, dixisse, nihil quidem quod imperaret se habere, nisi haec: *Multa dulcia gloriae obtentu vita mentitur: nos vero quum vivere incipimus, tunc morimur. Nihil igitur est inanius amore gloriae. Sed estote felices, ac sapientiae studium aut omittite — grandis enim labor est — aut illi gravitar incumbite: magna enim ex illo gloria provenit. Porro vitae vanitas amplior quam utilitas est. Verum mihi quidem non iam quid agendum sit consulere suppetit, vos autem quid faciendum erit deliberabitis.* Ista dicentem exhalasse animam tradunt. Eum vero, ut fama est, Athenienses pedibus omnes prosequuti publice honoraverunt. Refert Phavorinus illum iam vetulum lectica circumferri solitum: idque dicere Hermippum, eumque id ex Arcesilai Pitanaci historia sumpsisse inter ea verba quae ad Lacydem

Digitized by Google

Πιτανατῖον ἐν οἷς ἔφασκε πρὸς Ἀνάξανδρον τὸν Κυρηναῖον.
XIII. 42. Καταλέλοιπε m) δὲ βιβλία καὶ αὐτὸς n) ἃ τε μάλιστα πάμπλειστα, ἅ καὶ αὐτὰ o) ἄξιον ἡγησάμην ὑπογράψαι διὰ τὸ πάσης ἀρετῆς πεπληρῶσθαι. ἔστι δὲ ταῦτα· Ἀναλυτικῶν προτέρων α′ β′ γ′, Ἀναλυτικῶν ὑστέρων α′ β′ γ′ δ′ ε′ ς′ ζ′, περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν α′, Ἀναλυτικῶν ἐπιτομὴ α′, Ἀνηγμένων τόπων α′ β′, Διαγωνιστικὸν p) τῆς πρὸς τοὺς ἐριστικοὺς λόγους θεωρίας, περὶ αἰσθήσεων α′ q), πρὸς Ἀναξάγορον α′, περὶ τῶν Ἀναξαγόρου α′, περὶ τῶν Ἀναξιμένους α′, περὶ τῶν Ἀρχελάου α′, περὶ ἁλῶν, νίτρου, στυπτηρίας α′, περὶ τῶν λιθουμένων r) α′ β′, περὶ τῶν ἀτόμων γραμμῶν α′, Ἀκροάσεως α′ β′, περὶ ἀνέμων α′, Ἀρετῶν διαφοραὶ α′, περὶ βασιλείας α′ s), περὶ παιδείας βασιλέως α′, περὶ βίων α′ β′ γ′,
43. περὶ γήρως α′, περὶ τῆς Δημοκρίτου ἀστρολογίας α′, Τῆς μεταρσιολεσχίας α′ t), περὶ τῶν εἰδώλων α′, περὶ χυμῶν, χροιῶν,

m) καταλέλοιπε. Edit. Froben. κατέλιπε.

n) καὶ αὐτός. Menag. cum cod. Palat. καὶ αὐτά. Illud praebent editt. Froben. et Stephan. cum codd. Cantabr. et Arund. praeturlitque Menagius in obss.

o) ἃ καὶ αὐτά. Editiones quat vidi omnes ἃ καὶ αὐτός. Alterum recepi ex codd. RRR, Cantabr. et Arund.

p) Ἀγωνιστικόν. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Cantabr. et Arund. Διαγωνιστικῶν.

q) περὶ αἰσθήσεων α′. Ed. Frob. περὶ αἰσθήσεως, ut corrigebat Meursius.

r) λιθουμένων. Menag. αἰθουμένων. Illud ipsi probatum Menagio praeter Frob. et Steph. praebent codd. Cantabr. et Arund. cum Ambrosio.

s) περὶ βασιλείας α′. Memoratur infra §. 47. πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας α′ et §. 49. περὶ βασιλείας α′ β′. quod cum Meursio idem opus esse videretur librariorum negligentia his repetitum, hic legendum putabat περὶ βασιλείας α′ β′.

t) Τῆς μεταρσιολεσχίας α′. Meursius idem opus esse existimans quod

Cyrenensem habuit. Reliquit autem et ipse ingenii sui complura monumenta et ipsa dignissima sum arbitratus quae adnotarem. Sunt autem ista: Priorum analyticorum tres, Posteriorum analyticorum septem, de solutione syllogismorum unus, Analyticorum epitome unus, Deductorum locorum duo, Concertatio eorum quae circa contentiosam orationem versantur, de sensibus unus, ad Anaxagoram unus, de Anaxagorae decretis unus, de Anaximenis decretis unus, de Archelai unus, de sale, nitro, alumine unus, de iis quae durantur in lapides duo, de individibilibus lineis unus, Auditionis duo, de ventis unus, Virtutum differentiae unus, de regno unus, de regis institutione unus, de vitis tres, de senectute unus, de Democriti astrologia unus, de iis quae in sublimi sunt dissertatio unus, de imaginibus unus, de succis, cute et carnib

Digitized by Google

σεμειῶν α', περὶ τοῦ διαφόρου α', περὶ τῶν ἀνθρώπων α' u), Τῶν Διογένους συναγωγὴ ὡς, ἀποφθεγμάτων α' β' γ', Ἐρωτικὸς α', Φίλιος περὶ ἔρωτος α' ν περὶ εὐδαιμονίας α', περὶ εἰδῶν α' β' x), περὶ ἐπιλήψεως α', περὶ ἐνθουσιαστικοῦ α', περὶ Ἐμπεδοκλέους α', Ἐπιχειρημάτων α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι' ια' ιβ' ιγ' ιδ' ιε' ις' ιζ' ιη', Ἐριστάσεων α' β' γ', περὶ ἑκουσίου α', Ἐπιτομὴ τῆς Πλάτωνος Πολιτείας α' β', περὶ ἑτεροφωνίας ζώων τῶν ἐναίμων α', περὶ τῶν ἀθρόων φαινομένων α', περὶ δακτύλων καὶ βλημικῶν α', περὶ τῶν ζώων ἃ λέγεται φθονεῖν y) α', περὶ τῶν ἐν ὕδατι διαμενόντων α', περὶ τῶν τὰς χρόας z) 44. μεταβαλλόντων α', περὶ τῶν φωλευόντων α', περὶ ζώων α' β' γ' δ' ε' ς', περὶ ἡδονῆς ὡς Ἀριστοτέλης α', περὶ ἡδονῆς ἄλλο α' a), Θέσεις κδ' b), περὶ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ α', περὶ λίγνων καὶ φωτώσεων α', περὶ ἰδρῶτος α', περὶ καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως α', Καλλισθένης ἢ περὶ πένθους α', περὶ κό-

Plutarchus Quaestt. Grr. cap. 7. T. II. p. 292. C. ed. Francof. laudat his verbis, ὡς Θεόφραστος ἐν τετάρτῃ περὶ μεταμορίων εἴρηκε κατὰ λέξιν, numerum hic loci putabat corruptum esse.

u) περὶ τῶν ἀνθρώπων α'. Edit. Froben. περὶ τοῦ ἀνθρώπου α'.

x) περὶ εἰδῶν α' β'. Meursius coni. περὶ ἠθῶν α' β'.

y) φθονεῖν. Edit. Froben. φρονεῖν. Illud praebet Menag. cum cod. Palatino.

z) χρόας. Edit. Froben. χροιάς.

a) περὶ ἡδονῆς ἄλλο α'. Menag. omittit. Agnoscunt praeter Froben. et Stephan. codd. R, Cantabr. et Arund. cum Interpretibus.

b) Θέσεις κδ'. Edit. Froben. κε.

unus, de mundi descriptione unus, de hominibus unus, Dictorum Diogenis collectio unus, Definitionum tres, Amatorius unus, Alius de amore unus, de felicitate unus, de speciebus duo, de epilepsia unus, de afflatione divina unus, de Empedocle unus, de epichirematis octodecim, Controversiarum tres, de voluntario unus, Abbreviatio Reipublicae Platonis duo, de diversitate vocis animalium eiusdem generis unus, de iis quae subito apparent unus, de iis quae morsui et ictui patent unus, de animalibus quae invidere dicuntur unus, de iis quae in sicco morantur duo, de iis quae colores immutant unus, de iis quae latibula et fossas faciunt unus, de animalibus septem, de voluntate secundum Aristotelem unus, Alius de voluptate unus, Quaestiones viginti quattuor, de calido et frigido unus, de vertiginibus et obtenebrationibus unus, de sudore unus, de affirmatione et negatione unus, Callisthenes sive de luctu unus, de laboribus

Digitized by Google

των α', περὶ κινήσεως α' β' γ' c), περὶ λίθων α', περὶ λοιμῶν α', περὶ λειποψυχίας α', Μεγαρικὸς ψ', περὶ μελαγχολίας α', περὶ μετάλλων α' β', περὶ μέλιτος α', περὶ τῶν Μητροδώρου συναγωγῆς α', Μετεωρολογικῶν α' β', περὶ μέθης α' d), Νόμων κατὰ στοιχεῖον κδ', Νόμοι ἐπιτομῆς α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' 45. *η' θ' ι', πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς α', περὶ ὀδμῶν α' e), περὶ οἴνου καὶ ἐλαίου, Πρώτων προτάσεων α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι' ια' ιβ' ιγ' ιδ' ιε' ις' ιζ' ιη', Νομοθετῶν α' β' φ', Πολιτικῶν α' β' γ' δ' ε' ς' f), Πολιτικὰ πρὸς τοὺς καιροὺς α' β' γ' δ', Πολιτικῶν ἐθῶν α' β' γ' δ', περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας α', Προβλημάτων συναγωγῆς α' β' γ' δ' ε', περὶ παροιμιῶν α', περὶ πήξεων καὶ πήξεως α', περὶ πυρὸς α' β', περὶ πνευμάτων α' h), περὶ παραλύσεως α', περὶ πτώματος α', περὶ παραφροσύνης α', περὶ παθῶν α', περὶ σημείων α', Σοφισμάτων α' β', περὶ ι') συλλογισμῶν λύσεως α', Τοπικῶν α' β', περὶ τομιε-*

c) *περὶ κινήσεως α' β' γ'.* Citatur Simplicio liber decimus, ut hic numeros excidisse putarent Meursius et Menagius.

d) *περὶ μελαγχολίας α' — περὶ μέθης α'.* Edit. Froben. *περὶ μελαγχολίας ᾱ. μετεωρολογικῶν ᾱ β̄. περὶ μέλιτος ᾱ, περὶ τῶν μητροδώρου συναγωγῆς ᾱ. μετεωρολογικῶν ᾱ β̄. περὶ μέθης ᾱ.*

e) *περὶ ὀδμῶν α',* Edit. Froben. omittit, Menag. *περὶ ὀδμῶν* omisso numero, quem addidi cum Stephano et codd. Cantabr. et Arund.

f) *Πολιτικῶν α' β' γ' δ' ε' ς'.* Menagius idem putabat quod infra memoratur, *Πολιτικῶν α' β',* sed numero hic et illic corrupto. Auctor ipse Diogenes supra §. 24. *πολιτικὴς ἀκροάσεως, ἃς ἡ Θεοφράστου, α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η'.*

g) *Πολιτικὸν,* Cod. R cum Cantabr. *πολιτικῶν.*

h) *περὶ πνευμάτων.* Meursius corr. *περὶ πνεύματος.*

i) *περὶ.* Edit. Froben. omittit.

unus, de motu tres, de lapidibus unus, de pestilentia unus, de examinatione unus, Megaricus unus, de atra bile unus, de metallis duo, de melle unus, de Metrodori decretorum collectione unus, Ratiocinationum de sublimibus duo, de ebrietate unus, Legum secundum elementa viginti quattuor, Legum epitomes decem, ad definitiones unus, de odoribus unus, de vino et oleo, Primarum propositionum octodecim, Legislatorum tres, Politicorum sex, Politicum ad tempora quattuor, Civilium consuetudinum quattuor, de optima republica unus, Problematum collectionis quinque, de proverbiis unus, de concretionibus et liquefactionibus unus, de igne duo, de spiritibus unus, de paralysi unus, de suffocatione unus, de amentia unus, de passionibus unus, de signis unus, Sophismatum duo, de syllogismorum solutione unus, Topicorum duo, de cruciatu duo, de pilis unus, de tyran-

Digitized by Google

περὶ τιμῆς β', περὶ τριχῶν α', περὶ τερατολόγων α', περὶ ὕδατος α' β' γ', περὶ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας α', περὶ φιλίας α' β' γ', περὶ φιλανθρωπίας α' β', περὶ φύσεως α' β' γ', περὶ φυτῶν α' 46. β' γ' δ' ε' ζ' η' θ' ι' ια' ιβ' ιγ' ιδ' ιε' ις' ιζ' ιη', περὶ φυτικῶν ἐπιτομῆς α' β', Φυσικῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η', πρὸς τοὺς φυσικοὺς α', περὶ φυτικῶν) ἱστοριῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι'. Φυτικῶν) αἰτιῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η', περὶ χυλῶν α' β' γ' δ' ε' m), περὶ ψεύδους ἡδυσμῆς α', περὶ ψυχῆς θέσις μία n), περὶ τῶν ἀσκήτων πίστεων α', περὶ τῶν ἁπλῶν διαποριημάτων α', Ἀρμονικῶν α', περὶ ἀρετῆς α', Ἀφορμαὶ ἢ ἐναντιώσεις α', περὶ ἀποφάσεως ἓν o), περὶ γνώμης α', περὶ γέλωτος α', Διαλυτῶν α' β' p), διαιρέσεις α' β', περὶ τῶν q) διαφορῶν α', περὶ τῶν r) αὐτοσχεδίων α', περὶ διαβολῆς α', περὶ ἐπαίνου α', περὶ ἐμπειρίας α', Ἐπιστολῶν α' β' γ', περὶ τῶν αὐτομάτων ζώων α', περὶ ἐκπλήξεως α' s), Ἀγκύρια θεῶν α', περὶ 47. ἑορτῶν α', περὶ εὐτυχίας α', περὶ ἐνθυμημάτων α' t), περὶ

k) φυτικῶν. Legebatur φυσικῶν. Correxerunt Casaubonus et Menagius cum Meursio.

l) Φυτικῶν. Legebatur φυσικῶν. Correxerunt iidem.

m) περὶ χυλῶν α' β' γ' δ' ε'. Edit. Froben. addit ς ζ η.

n) περὶ ψυχῆς θέσις μία. Meursius corr. περὶ ψυχῆς θέσεις μα'.

o) Ἀφορμαὶ ἢ ἐναντιώσεις ε', περὶ ἀποφάσεως α'. Ed. Froben. omittit.

p) Διαλυτῶν α' β'. Edit. Froben. διαλήψεων.

q) τῶν. Edit. Froben. omittit.

r) τῶν. Edit. Froben. omittit.

s) περὶ ἐκπλήσεως. Meurs. ἐκπλέσεων. Illud commendant codd. R, Cantabr. et Arund. cum edit. Froben.

t) περὶ ἐνθυμημάτων α'. Codd. Cantabr. et Arund. omittunt numerum.

nide unus, de aqua tres, de somno et insomniis unus, de amicitia tres, de liberalitate duo, de natura tres, de naturalibus octodecim, de naturalium abbreviatione duo, Naturalium octo, adversus Physicos unus, de plantarum historiis decem, de causis plantarum octo, de humoribus quinque, de falsa voluptate unus, de anima quaestio una, de argumentis non artificiosis unus, de simplicibus quaestionibus unus, Harmonicon unus, de virtute unus, Occasiones sive contradictiones unus, de negatione unus, de sententia unus, de ridiculo unus, Meridianorum duo, Divisionum duo, de differentiis unus, de iniuriis unus, de laude unus, de experientia unus, Epistolarum tres, de fortuitis animalibus unus, de selectione unus, Laudes deorum unus, de solemnitatibus unus, de secunda fortuna unus, de enthymematis

Digitized by Google

εὑρημάτων α', β', Ἠθικῶν ἀχολιῶν α' u), Ἠθικοὶ χαρακτῆρες α', περὶ Θορύβου α' x), περὶ ἱστορίας α', περὶ πρίσεως συλλογισμῶν α', περὶ κολακείας α', περὶ θαλάττης α', πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας α' y), περὶ κωμῳδίας α', περὶ z) μετεώρων α', περὶ λέξεως α', Λόγων συναγωγὴ α', Λύσεις α', περὶ μουσικῆς ᾱ β' γ', περὶ μέτρων α', Μεγακλῆς α', περὶ νόμων α', περὶ παρανόμων α', Τῶν Ξενοκράτους συναγωγῆς α', Ὁμιλητικὸς α', περὶ ὅρκου α', Παραγγέλματα ῥητορικῆς α', περὶ πλούτου α', περὶ ποιητικῆς α', Προβλήματα πολιτικά, ἠθικά, 48. φυσικά, ἐρωτικὰ α', Προοιμίων α', Προβλημάτων συναγωγῆς α', περὶ τῶν προβλημάτων φυσικῶν α', περὶ παραδείγματος α', περὶ προθέσεως καὶ διηγήματος α', περὶ ποιητικῆς ἄλλο α', περὶ τῶν σοφῶν α', περὶ συμβουλῆς α', πρὸς σολοικισμοὺς α', περὶ τέχνης ῥητορικῆς α', περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν εἴδη ξα' a), περὶ ὑποκρίσεως α', Ὑπομνημάτων Ἀριστοτελικῶν ἢ Θεοφραστείων b) α' β' γ' δ' ε' ς', Φυσικῶν δοξῶν α' β' γ' δ'

u) Ἠθικῶν ἀχολιῶν α'. Apud Michaelem Ephesium libro ad Ethic. V. c. 1. laudatur Theophrastus ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἠθῶν, unde Menagius cum Meursio coniecit plures uno de moribus libros scriptos fuisse numerosque apud Diogenem excidisse.

x) περὶ Θορύβου α'. Edit. Froben. omittit numerum.

y) πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας α'. Vide supra notam s) ad §. 42.

z) περὶ. Edit. Froben. omittit.

a) εἴδη ξα'. Edit. Froben. cum Stephan. et cod. Cantabr. εἴδη ν'.

b) Θεοφραστείων. Edit. Froben. Θεοφρασίων.

unus, de inventis duo, Scholarum moralium unus, Morales figurae unus, de tumultu unus, de historia unus, de iudicio syllogismorum unus, de assentatione unus, de mari unus, ad Casandrum de regno unus, de comoedia unus, de meteoris unus, de dictione unus, sermonum collectio unus, Solutiones unus, de musica tres, de mensuris unus, Megacles unus, de legibus unus, de non legitimis unus, Xenocraticorum collectanea unus, Confabulationes unus, de iuramento unus, Oratoria praecepta unus, de divitiis unus, de poetica unus, Problemata civilia, moralia, naturalia, amatoria unus, Procemiorum unus, Problematum collectio unus, de problematibus naturalibus unus, de exemplari unus, de propositione et narratione unus, de poetica alius unus, de sapientibus unus, de consilio unus, de soloecismis unus, de arte oratoria unus, de artibus oratoriis species una et sexaginta, de simulatione unus, Commentariorum Aristotelicorum sive Theophrasticorum sex, Physicarum sententiarum sedecim,

Digitized by Google

ά ς' ζ' η' θ' ι' ια' ιβ' ιγ' ιδ' ιε' ις'; Φυσικῶν [δοξῶν] ἐπιτομῆς α' ι'), περὶ χάριτος α', [Χαρακτῆρες ἠθικοὶ δ',] περὶ ψεύδους καὶ ἀληθοῦς α', Τῶν περὶ τὸ θεῖον ἱστορίας α' β' γ' δ' ε' ς', περὶ θεῶν α' β' γ', Ἱστορικῶν γεωμετρικῶν α' β' γ' δ', Ἐπιτομῶν Ἀριστοτέλους περὶ ζώων α' β' γ' δ' ε' ς' ο), 49. Ἐπιχειρημάτων α' β' f), Θέσεις γ' g), περὶ βασιλείας α' β' h), περὶ αἰτιῶν α', περὶ Δημοκρίτου α', [περὶ διαβολῆς α' i),] περὶ γενέσεως α' k), περὶ ζώων φρονήσεως καὶ ἠθους α', περὶ κινήσεως α' β' l), περὶ ὄψεως α' β' γ' δ', πρὸς ὅρους α' β', περὶ τοῦ ἀδόσθαι m) α', περὶ μείζονος καὶ ἐλάττονος α', περὶ τῶν μουσικῶν α', περὶ τῆς θείας εὐδαιμονίας α' n), πρὸς τοὺς ἐξ Ἀκαδημίας α', Προτρεπτικὸς α', Πῶς ἄριστ' ἂν πόλις οἰκοῖτο α', Τὰ ὑπομνήματα α' o), περὶ θάνατος τοῦ ἐν Σικελίᾳ α',

a) Φυσικῶν [δοξῶν] ἐπιτομῆς α'. Δοξῶν inserui de sententiis Meursii.

d) [Χαρακτῆρες ἠθικοί,]. Allati iam supra sunt §. 47. quare seclusi cum Casaubono et Meursio.

e) Ἐπιτομῶν Ἀριστοτέλους περὶ ζώων α' β' γ' δ' ε' ς'. Omisi distinctionem post Ἀριστοτέλους. Neque agnoscit ullam interpretatio Aldobrandini. Edit. Froben. ἐπιτομῶν ἀριστοτέλους περὶ ζώων φρονήσεως καὶ ἤθους α'. Pergit Frobenius hisce: περὶ μείζονος καὶ ἐλάττονος α', omissis quae interposita leguntur.

f) Ἐπιχειρημάτων α' γ'. Supra §. 43. Ἐπιχειρημάτων — α'.

g) Θέσεις γ'. Supra §. 44. Θέσεις α'.

h) περὶ βασιλείας α' β'. Supra §. 42. περὶ βασιλείας α'. §. 47. πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας α'.

i) [περὶ διαβολῆς α',]. Supra §. 46. περὶ διαβολῆς α'. Quare seclusi.

k) περὶ γενέσεως α'. Meursius coni. περὶ ζώων γενέσεως α'.

l) περὶ κινήσεως α' β'. Supra §. 44. περὶ κινήσεως α' β' γ'. ut male hic repetitum censeret Meursius. Recte: nisi Theophrastus, quae est Menagii sententia, Aristotelis exemplo idem argumentum saepius tractasse putandus est.

m) δεδόσθαι. Edit. Froben. δίδασθαι.

n) περὶ τῆς θείας εὐδαιμονίας α', R et Aldobrandini interpretatio omittunt numerum.

o) Πῶς ἄριστ' ἐν πόλις οἰκοῖτο α', Τὰ ὑπομνήματα α'. Edit. Froben. πῶς ἄριστ' ἂν πόλις οἰκοῖτο ὑπομνήματα ᾱ. Placet.

Physicarum sententiarum epitomes unus, de gratia unus, [Characteres morales,] de falso et vero unus, de rebus divinis historiae sex, de diis tres, Historicorum geometricorum quattuor, Epitomes Aristotelis de animalibus sex, Epichirematum duo, Quaestiones tres, de regno duo, de causis unus, de Democrito unus, [de calumnia unus,] de generatione unus, de animalium prudentia et moribus unus, de motu duo, de visu quattuor, ad terminos duo, de eo quod est datum esse unus, de maiore et minore unus, de musicis unus, de divina felicitate unus, ad eos qui sunt ex Academia unus, Exhortatorius unus, Quo pacto civitates optime inhabitentur unus,

Digitized by Google

περὶ τῶν ὁμολογουμένων α', [περὶ τῶν προβλημάτων φυσικῶν κ' μ'.] Τὰ περὶ τρόπους καὶ ἐπίσκεψιν α', περὶ τοῦ ψευδομένου α' β' χ. Τὰ πρὸ τῶν τόπων α', πρὸς Αἰσχύλον α', Ἀστρολογικῆς ἱστορίας α' β' γ' δ' ε' ς'. Ἀριθμητικῶν ἱστοριῶν περὶ αὐξήσεως α'. Ἀκίχορως α' η) περὶ δικανικῶν λόγων α', [περὶ διαβολῆς α' μ'.] Ἐπιστολαὶ αἱ ἐπὶ τῷ Ἀστυκρέοντι, Φανίᾳ, Νικάνορι, περὶ εὐσεβείας α', Ἐνιάδος α'. περὶ καιρῶν α' β', περὶ οἰκείων λόγων α', περὶ παίδων ἀγωγῆς α'. Ἄλλο διάφορον α', περὶ πλούτου ἢ περὶ ἀμελῶν ἢ περὶ σωφροσύνης α', [Προτρεπτικὸς α'.] περὶ ἀριθμῶν α' ι). Ὁριστικὰ περὶ λέξεως συλλογισμῶν α', περὶ οὐρανοῦ α', Πολιτικοῦ α' β' ν), περὶ φύσεως, περὶ χαρπῶν, περὶ ζώων ὧν γίγνεται στίχοι ΜΜ XIV. ψ' χ' ιβ' οα' ηχ), τοσαῦτα μὲν οὖν καὶ τοιάδε τὰ βιβλία. Ἔλεγεν 51. δ' αὐτοῦ καὶ διαθήκας τοιάσδε ἐχούσας τὸν τρόπον· „Ἐσεσθαι

p) [περὶ τῶν προβλημάτων φυσικῶν α',]. Supra §. 48. περὶ τῶν προβλημάτων φυσικῶν α'. Quare recte delet Meursius. Neque agnoscit Ambrosius.

q) Ἀκίχορος α'. „Huius libri praeter Diogenem nostrum meminit nemo, et qualis fuerit dicere non nostrum est, sed haruspicis.“ Menagius.

qq) [περὶ διαβολῆς α',]. Supra §. 46. et 49. περὶ διαβολῆς α'. Quare eclusi. Neque agnoscit Ambrosius.

r) Ἐπιστολαὶ αἱ ἐπὶ τῷ Ἀστυκρέοντι. Casaubono videbantur de meudo suspecta.

s) [Προτρεπτικὸς α',]. Supra §. 49. Προτρεπτικὸς α'. Quare seclusi.

t) περὶ ἀριθμῶν α'. Meursius coni. περὶ ῥυθμῶν α'.

u) Πολιτικοῦ α' β'. Edit. Froben. πολιτικῶν.

x) Μ χ' ψ' Η α' η', Edit. Froben. omittit numerum. Stephan. μ' β' ω' ν'.

Commentaria unus, de cratere qui est in Sicilia unus, de concessis unus, Qui sint modi sciendi unus, de menticute tres, Quae sunt ante topica unus, ad Aeschylum unus, Astrologicae historiae sex, Arithmeticarum historiarum de incremento unus, Acicharus unus, de iudicialibus orationibus unus, Epistolae ad Astycreontem, Phaniam et Nicanorem, de pietate unus, Eniadis unus, de temporibus unus, de propriis orationibus unus, de liberis educandis unus, Alius differens unus, de disciplina seu de virtutibus sive de frugalitate unus, [Exhortatorius unus,] de numeris unus, Definitiones de dictione syllogismorum unus, de caelo unus, Politici duo, de natura, de fructibus, de animalibus. Haec complexa sunt versuum bis centena triginta millia octingentos octo. Tot igitur huius quoque sunt libri. Legi autem et ipsius testamentum in haec verba: *Bene quidem, ut spero,*

Digitized by Google

μὲν οὖν ἐστὶ τὰ συμβᾶν, τάδε διανεῖθαι χ) τὰ μὲν οἰκεῖα ὑπάρχοντα πάντα δίδωμι· ἀπέστω δὲ καὶ Ἱππαρέτου τοῖς υἱοῖς Λέοντος· ἀπὸ δὲ τῶν παρ' Ἱππάρχου συμβησομένων τάδε μοι βούλομαι γενέσθαι· πρῶτον μὲν ὁ τὰ μνημεῖα καὶ τοὺς ὕσεις ἐπιτελεσθῆναι· πλὴν εἴ τι ἄλλο θύσωσιν περὶ αὐτὰς ἐπιτιμηθῆναι πρῶτον τὸν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου εἰκόνα κεῖσθαι εἰς τὸ ἱερὸν καὶ τὸν λοιπὸν ἀναθήματα ὅσα πρόσθεν ὑπῆρχεν· ἐν αὐτῷ ἱερῷ· εἶτα τὸ ψηφίδωτον ἐπιδαφισθῆναι· τὸ πρὸς τῷ μνημείῳ μὴ χεῖρον ᾖ πρότερον· ἀναθεῖναι δὲ καὶ τοὺς λίθους ἐπὶ τῆς γῆς· πρόθυρα εἶναι, εἰς τὸν πάνυ σκιάν· ἐπισκευασθῆναι δὲ καὶ τὸν βωμόν, 52.
ὅπως ἂν τὸ τέλειον καὶ τὸ νῦν ἔχηται. βούλομαι δὲ καὶ τὴν Νικομάχου εἰκόνα συνεπιτελεσθῆναι ἐὰν δὲ μὲν τῆς πλατείας ἔχει Προξενίδην· ἐὰν δ' ἄλλο ἀνάλωμα ἀπὸ τούτου γένηται· σταθῆναι δὲ ὅπου ἂν δοκῇ τοῖς καὶ α) τῶν ἄλλων ἐπιτελούντων· ἐν τῇ διαθήκῃ γεγραμμένα· καὶ τὰ μὲν περὶ τὸν ἱερὸν καὶ τὰ ἀναθήματα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὸ δὲ χαλκεῖον τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ ἦν ὑπάρχον δίδωμι Καλλίνῳ· καὶ δὲ

y) διανεῖθαι. Menag. διανεῖμαι. Illud dedi ex ed. Froben. et cod. Cantabr.
z) δίδωμι. Edit. Froben. omittit.
a) Μελάνθιος. Edit. Froben. μέλανθι.
b) πρῶτον μέν. Recepi ex Menagiana.
c) τῆς γῆς. Menag. omittit articulum, quem agnoscunt Froben. et Stephan.
d) τοῖς καὶ Edit. Froben. καὶ τοῖς.

erit; caeterum si quid cuiusquam contigerit, ista statuor. Domesticam omnem supellectilem Melanthae et Pancreonti Leontis filiis trado. Parte ex iis quae ab Hipparcho supellectilia sunt, ita mihi fieri volo: quae circa sepulcra sunt atque deum perfici, vel si quid circa easdem aedificiis possit ornari. Deinde Aristotelis imaginem in templo collocari, ac donaria reliqua quaeque antea in templo erant. Deinde porticum, quae prope scholam erat, exaedificari priorem non deteriorem: tabulasque in quibus terrae orbis situs sunt, in inferiore porticu reponi. Aram quoque construi ita ut neque perfectis neque honestae desideretur. Volo autem et Nicomachi imaginem eiusdem magnitudinis perfici. In quas fingendis quantum insumendum est, Praxiteles habet: reliquae vero impensae ab eo fiant. Statuā autem illam ibi ubicunque illi visum fuerit, quibus curae erit rerum mearum, quae in testamento scriptae sunt. De templo quidem ac donariis in hunc modum statuo. Fundum vero quem Stagirae habemus, Callino

Digitized by Google

βιβλία πάντα Νηλεῖ· τὸν δὲ κῆπον καὶ τὸν περίπατον καὶ τὰς οἰκίας πρὸς τῷ κήπῳ πάσας δίδωμι τοῖν γεγραμμένοιν φίλοιν καὶ τοῖς βουλομένοις φυσιολογεῖν καὶ συμφιλοσοφεῖν ἐν αὐτοῖ, ἐπειδήπερ οὐ δυνατὸν ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδημεῖν, μήτε ἐξαλλοτριοῦσι μήτε ἐξιδιουμένου μηδενός, ἀλλ' ὡς ἂν ἱερὸν κοινῇ κεκτημένους καὶ πρὸς ἀλλήλους οἰκείως καὶ φιλικῶς χρωμένους, ὥσπερ προσῆκον καὶ δίκαιον ἦν. ἐπιτρέψαι δὲ οἱ κοινωνοῦντες Ἵππαρχος, Νηλεύς, Στράτων, Καλλῖνος, Δημότιμος, Δημάρατος, Καλλισθένης, Μηλάνθης), Πανκρέων, Νίκιππος· ἐξεῖναι δὲ βουλομένῳ φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτέλει τῷ Ματροδώρου f). καὶ Πυθιάδος υἱῷ καὶ μετέχειν τούτων καὶ αὐτοῦ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοὺς προεβυτέρους, ὅπως ὅτι μάλιστα προαχθῇ καὶ φιλοσοφίαν. θάψαι δὲ καὶ ἡμᾶς ὅπου ἂν δοκῇ μάλιστα ἀφιλότιμον εἶναι τοῦ κήπου, μηδὲν περίεργον περὶ τὴν ταφὴν μήτε περὶ τὸ μνημεῖον ποιοῦντας. ὅπως δὲ συνείρηται, μετὰ καὶ περὶ ἡμῶν συμβάντα, περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸ μνημεῖον καὶ τὸν κῆπον καὶ τὸν περίπατον. Θεραπευόμενα συνεπιμελείσθω g) καὶ Ἑρμαρ-

53.

54.

e) Μηλάνθης. Edit. Froben. μίλυντις.

f) Ματροδώρου. Legebatur Μειδίου. Emendavit Nunnesius cum Schouo.

g) ὅπως δὲ συνείρηται — συνεπιμελείσθω. Haec Salmasius Obss. ad Ius Atticum et Roman. cap. IV. p. 103. sic constituit: ὅπως δὲ συνείρηται, μετὰ τὰ περὶ ἡμᾶς συμβάντα περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸ μνη-

lego, librosque omnes Neleo. Hortum autem et deambulationem aedesque omnes horto adiacentes amicis inscriptis lego his, qui voluerint in eo una vacare litteris atque simul philosophari, quandoquidem fieri non potest ut quivis semper peregrinatur: ea tamen lege, ut neque illum alienent neque ut proprium quicquam possideat, sed veluti sacrum quiddam communiter ab hominibus possideatur, quique se invicem amice ac familiariter utantur, sicuti congruum ac iustum est. Sint autem qui illo communiter utentur, Hipparchus, Neleus, Strato, Callinus, Demotimus, Demaratus, Callisthenes, Melantes, Pancreon et Nicippus. Licere autem, si philosophari velit, et Aristoteli Matrodori Pythiadisque filio horum esse participem. Ipsiusque curam diligentissime habere maiores natu, ut quam maxime ad philosophiam instituatur. Nos autem sepelire in eo hortorum parte quae eis maxime commoda videbitur, nihil sumptuosius circa funus tumulumve faciendo. Ut autem dictum est, posteaquam nobis recte curata sunt omnia, quum funus et monumentum et hortus et ambulatorium reparata et refecta erunt, una et Pompylum

Digitized by Google

τὸν τοῦτον ἐπιμεῖνον αὐτὸν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἐπιμέλειαν ποιούμενον ἢν καὶ πρότερον· τῆς δὲ ἀναισχυντίας h) ἐπιμελεῖσθαι αὐτοὺς i) σοὶ ἔχοντας ταῦτα. Πομπύλα δὲ καὶ Θρέπτη πάλαι ἐλευθέρους εἶναι καὶ ἡμῖν πολλὴν χρείαν παρεσχημένους, εἴ τι πρότερον ἔγωγε παρ' ἡμῶν καὶ εἰ τι αὐτοὶ ἐπήσαντο καὶ ἃ νῦν παρ' Ἀππάρχου αὐτοῖς ὑπάρχοντα, δισχιλίας δραχμὰς ἑκατέρᾳ ὡσαύτως εἶναι δοῦν αὐτοῖς ὑπάρχειν ταῦτα, καθάπερ καὶ αὐτοῖς διελέχθην Μελάντῃ k) καὶ Παμφίλοντι πλοῦν καὶ πάντα μοι συμβουλεύσαντι δίδωμι ἑκατέρᾳ καὶ Σωματάλην τὴν παιδίσκην l), τῶν δὲ παίδων Μόλωνα μὲν 55.
καὶ m) Λίμωνα καὶ Παμφίλοντα ἤδη ἐλευθέρους εἶναι· Μάνην δὲ καὶ Καλλίαν χαμαιπετάσαντας ἔδη τέσσαρα ἐν τῷ κήπῳ καὶ συνεργασαμένους καὶ ἀναμαρτήτους γενομένους ἐφίημι ἐλευθέρους· τῶν δὲ οἰκημάτων n) ὅσα μὴ ἀποδέδοται τῷ Πομπύλῳ ἢ οἷς ἐπιμεληταῖς πάλαι ἔχουσι, τὰ λοιπὰ ἐξεργάζεσθαι δίδωμι δὲ καὶ Καρίωνα Λημήτριον, Δόνα-

μίου καὶ τὸν κῆπον καὶ τὸν περίπατον ὑπὸ τῶν Ὀργεώνων συνεπιμεῖσθαι. — Quam Salmasii correctionem loco Harpocrationis s. v. Ὀργεῶνες confirmatam probavit Menagius.

h) *Ἀναισχυντίας.* V. Lobeck. ad Phrynich. p. 353.

i) *αὐτούς.* Edit. Froben. *αὐτόν.* Menag. *αὐτοῦ.*

k) *Μελάντῃ.* Edit. Froben. *μελάντι.*

l) *Σωματάλην τὴν παιδίσκην.* Menag. cum R. *Σωματάλην καὶ τὴν παιδίσκην.* Omisi *καὶ* cum Froben. et Menagio. Neque agnoscit interpretatio Aldobrandini. De v. *παιδίσκη* vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 240.

m) *καὶ.* Inserui ex codd. Casaubr. et Arund.

n) *οἰκημάτων.* Edit. Froben. *οἰκιακῶν.*

huno, qui inhabitat, ea curare velo, alterumque eorum quemadmodum prius curam habere, illiusque commodis prospicere qui ista colebant. Pompyla autem et Threptae ducum liberis, qui magno nobis usui fuerunt, si quid antea a nobis praestitum est et quae illi ipsi acquisierunt, si quae nunc illis ab Hipparcho adsunt, drachmas bis mille, tuto ea firmiter haec illis possidenda censeo, sicut et ipsis Menandro et Pamphonti saepius dixi cunctaque mihi annuerunt. Do autem illis et Somatalem ancillam. Ex pueris autem Molonem quidem et Cimonem et Parmenonem iam nunc libero dimitto. Manem vero et Callian, quum annos quatuor in horto per-transierint in cultu et labore ea ita gerentes, ut culpari iuste non possint, liberos dimitti iubeo. Domestica vero suppellectilia quum Pompyla quantum visum fuerit, ut ratoribus sufficere, datum fuerit, quod reliquum erit, vendi

Digitized by Google

καὶ δὲ Νηλεῖ Εὐβοικὸν) ὁ) ἀποδόσθαι, δοῦναι δὲ Ἱππάρχῳ Καλλίνῃ χρυσίου δραχμὰς Μελάντῃ δὲ καὶ Παγκρέοντι μὴ ἐώντων Ἵππαρχον καὶ ἡμῖν πρόσθεν χρῆσθαι παρεσκευασμένον καὶ νῦν ἐν τοῖς ἰδίοις μάλα ναυαγημάτων προστυχόντα ἂν μετὰ Μελάντου q) καὶ Παγκρέοντος ἐξαγαγεῖν αὐτά.

56. ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἑτέρους εὑρεῖν ἔφασαν ὅτου συνοικονομοῦν λυσιτελέστερον, οὔτε αὐτοὺς ἐπιτρέπειν ἦσαν ἑτοιμότατοι χρῆσθαι παρὰ Ἱππάρχου, δοῦναι Ἵππαρχος Μελάντῃ καὶ Παγκρέοντι, ἑκατέρῳ τάλαντον ἑκάστῳ δὲ Ἵππαρχον καὶ τοῖς ἐπιμεληταῖς εἰς τὰ ἀναλώματα τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ γεγραμμένα καὶ αὐτοῖς ἑκάστου καιροῦ σὺν ἀπαιτήσασιν ἀποδοῦναι. ἀποδόμενοι δὲ ταῦτα Ἵππαρχον ἀπηλλάχθαι τῶν συμβολαίων τῶν πρὸς ἐμὲ πάντων καὶ εἴ τι ἐπὶ σοῦ ἐμοῦ ἀνόματος συμβέβηκεν Ἵππάρχῳ r) ἐν Χαλκίδι Ἱππάρχου τοῦδε ἕνεκα ἐμοὶ δικαίαν ἀξίωσιν τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ γεγραμμένων Ἵππαρχος Νηλεῖ, Στράτωνι, Καλλίστῳ, Δημοσθένει, Καλλιστόνῃ.

57. Κτήσαρχος. αἱ διαθῆκαι κεῖνται ἀντίγραφα τῷ Θεοφράστου

o) *Εὐβίου.* Codd. R, Palat., Cantabr. et Aruud. *Εὔβριον.*

p) *Μελάντῃ δὲ καὶ Παγκρέοντι.* Edit. Froben. *μέλαντα δὲ καὶ παγκρέοντα.*

q) *Μελάντου.* Edit. Froben. *μελάντος.*

r) *Μελάντῃ.* Edit. Froben. *μελάντι.*

s) *συμβέβηκεν Ἱππάρχῳ.* Edit. Froben. *συμβέβηκεν ἵππαρχος.* Stephan. *συμβέβηκεν Ἱππάρχου.*

iubeo. Demotimo Cariota do, Donacemque Nelea. Eubium venum dari placet. Dabit autem Hipparchus Callino drachmas ter mille: ac nisi Melantae et Panoreonti et nobis antea cernerentur Hipparchum fuisse peritiliem, si nunc in suis rebus magnum periulisse naufragium, mandavissemus profecto ea cum Melanta et Panreonte edissere. Quoniam vero non illis facile fore animadverti cum illo una dispensare et usquequo, commodiusque illis arbitratus sum si quid ab Hipparcho constitutum acceperint, dabit Hipparchus Melantae et Panreonti, utrique talentum, daturus et auratoribus ad ea quae in testamento scripta sunt perficienda, cum prius necessarios, suo quaeque tempore. Quae quum impleverit omnia, absolutus erit ac liber a debito erit et omnibus quae contraxerat mecum instrumentis. Quod si quid mea nomine Hipparcho Chalcide provenit emolumenti, hoc totum eius erit. Curatores autem earum rerum quae testamento inscriptae sunt, hi erunt: Hipparchus, Nelea, Strato, Callistus, Demotimus, Callistonea, Cleocharus, Parru testa-

Digitized by Google

δακτυλίῳ σεσημασμένοις· ἐφ' ἑνὸς μὲν τοῦτο· Ἡγησίᾳ Ἱππάρχου μάρτυρες Καλλιππος Παλληνεύς t), Φιλόμηλος Εὐωνυμεύς, Λύσανδρος Ὑβάδης u), Φιλίων Ἀλωπεκῆθεν. τὴν δ' ἑτέραν ἔχει Ὀλυμπιόδωρος· μάρτυρες δ' οἱ αὐτοί. τὴν δ' ἑτέραν ἔλαβεν Ἀδείμαντος, ἀπήνεγκε δὲ Ἀνδροσθένης ὁ υἱός· μάρτυρες Αἰμνήστου Κλεοβούλου x)), Λυσίστρατος Φίδωνος Θάσιος, Στράτων Ἀρκεσιλάου Λαμψακηνός, Θήσιππος Θησίππου ἐκ Κεραμέων, Διοσκουρίδης Διονυσίου Ἐπικηφίσιος. οὗτος ἔχουσιν αὐτῷ καὶ αἱ διαθῆκαι. Ἀκοῦσαι δ' αὐτοῦ καὶ Ἐρασίστρατον τὸν ἰατρόν φασιν οἱ λέγουσι καὶ εἰκός y). XV.

t) Παλληνεύς. Legebatur Πελληνεύς. Correxit Menagius in obss.
u) Ὑβάδης. Legebatur Ἰβάδης. Correxit Menagius in obss.
x) Αἰμνήστου Κλεοβούλου. Edit. Froben. αἰμνήστου, κλεόβουλος, quod interpretando expressit Aldobrandinus. Illud praebent Ambrosius, Stephanus et Menagius. Idem Menagius coni. Ἀφύστου.
y) ἀκοῦσαι — εἰκός. Edit. Froben. ἀκοῦσαι δ' αὐτοῦ καὶ ἐρασίστρατον τὸν ἰατρόν φασιν οἱ δ' οἱ λέγουσι καὶ εἰκός.

menti exemplaria Theophrasti anulo signata condita sunt, et unum quidem apud Hegesium Hipparchi filium: testes Callippus Palleneus, Philomelus Euonymeus, Lysander Hybades, Philion Alopecaensis. Testamentum alterum accepit Olympiodorus: testes iidem fuere. Aliud accepit Adimantus, tulit autem Androsthenes filius: testes Aimnestus Cleobuli filius, Lysistratus Phidonis filius Thasius, Strato Arcesilai filius Lampsacenus, Thesippus Thesippi filius Cerameus, Dioscorides Dionysii filius Epicephisius. Haec ratio testamenti illius fuit. Sunt qui dicant Erasistratum medicum huius fuisse auditorem, et veri simile est.

CHARACTERES

Digitized by Google

CAPUT III.

ΣΤΡΑΤΩΝ.

I. Διεδέξατο δ' αὐτοῦ τὴν σχολὴν Στράτων Ἀρκεσιλάου Λαμ-
58. ψακηνός, οὗ καὶ ἐν ταῖς διαθήκαις ἐμνημόνευσεν· ἀνὴρ ἐλλο-
II. γιμώτατος καὶ φυσικὸς ἐπικληθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν θεωρίαν
III. ταύτην παρ' ὑπερβολὴν ἐπιμελέστατα διατετριφέναι. Ἀλλὰ καὶ
καθηγήσατο Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ ἔλαβε, φασί,
παρ' αὐτοῦ τάλαντα ὀγδοήκοντα· σχολαρχεῖν δέ, καθά φησιν
Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ
ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτω-
IV. καίδεκα. Φέρεται δ' αὐτοῦ βιβλία α) περὶ βασιλείας τρία,
περὶ δικαιοσύνης τρία, περὶ ἀγαθοῦ γ', περὶ θεῶν γ', περὶ
59. ἀρχῶν γ' b), περὶ βίων, περὶ εὐδαιμονίας, περὶ φαυλοσοφίας c),

a) *Φέρεται δ' αὐτοῦ βιβλία.* Edit. Froben. *φέρεται δ' αὐτοῦ τρία περὶ δικαιοσύνης βιβλία*, omisso libro *περὶ βασιλείας*. Stephan. *Φέρεται δ' αὐτοῦ καὶ βιβλία ταῦτα.* Codd. Cantabr. et Arund. omittunt *βιβλία.*

b) *περὶ ἀρχῶν γ'.* Edit. Froben. et R *περὶ ἀρχῆς γ̄ ἢ δύο.* Stephan. *περὶ ἀρχῆς γ'.* Pluralem numerum cum Menagiana confirmant Interpretes. Ambrosius: *de magistratibus tres seu duo.* Aldebrandinus: *de initiis tres aut duo.* Posteriorem numerum omisit Menagiana.

c) *περὶ φιλοσοφίας.* Edit. Froben. et R *περὶ βασιλείας φιλοσοφίας.*

STRATO.

Eius scholam successor excepit Strato Arcesilai filius Lampsacenus, cuius etiam in testamento mentionem fecit Theophrastus, vir clarissimus, idemque Physicus idcirco appellatus, quod in ea speculatione prae caeteris diligentissime versatus est. Fuit autem et praeceptor Ptolemaei Philadelphi, a quo talentis octoginta donatum aiunt. Enimvero scholae praeesse coepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, Olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit. Feruntur eius de regno libri tres, de iustitia tres, de bono tres, de diis tres, de initiis tres, de vitis, de felicitate, de philosophia, de fortitudine, de inani, de caelo,

Digitized by Google

περὶ ἀνδρείας d), περὶ τοῦ κενοῦ, περὶ οὐρανοῦ e), περὶ τοῦ πνεύματος, περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης, περὶ ζωογονίας, περὶ μίξεως, περὶ ὕπνου, περὶ ἐνυπνίων, περὶ ὄψεως, περὶ αἰσθήσεως, περὶ ἡδονῆς, περὶ χρωμάτων, περὶ νόσων, περὶ πλήσεων, περὶ δυνάμεων, περὶ τῶν μεταλλικῶν μηχανημάτων f), περὶ λιμοῦ καὶ σκοτώσεων, περὶ καύσου καὶ βάρους, περὶ εὐθυσιασμοῦ, περὶ χρόνου, περὶ τροφῆς καὶ αὐξήσεως, περὶ τῶν ἀπορουμένων ζώων, περὶ τῶν μυθολογουμένων ζώων, περὶ αἰτιῶν, Λύσις ἀπορουμένων, Τόπων προοίμια, περὶ τοῦ συμβεβηκότος, περὶ τοῦ ὅρου, περὶ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον, 60.
περὶ ἀθήνου, περὶ τοῦ πρότερου καὶ ὑστέρου, περὶ τοῦ πρώτερου γένους g), περὶ τοῦ ἰδίουh), περὶ τοῦ μέλλοντος i), Εὑρημάτων ἔλεγχοι δύο· Ὑπομνήματα διστάζεται· Ἐπιστολαὶ * k), ἐν ἀρχῇ „Σαράπιων Ἀρσινόῃ εὖ πράττειν.“ Τοῦτόν φασιν οὕτω γενέσθαι λεπτὸν ὡς ἀναισθήτως τελευτῆσαι. καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως ἔχον· V.

confirmatum Interpretibus Ambrosius: *de regia philosophia*. Aldobrandinus: *de regno philosophiae*.

d) *περὶ ἀνδρείας*. Edit. Froben. *περὶ ἀνδρίας*.

e) *περὶ οὐρανοῦ*. Edit. Froben. omittit.

f) *περὶ τῶν μεταλλικῶν μηχανημάτων*. Edit. Froben. cum codd. R, Cantabr., et Arund. *περὶ τῶν μεταλλικῶν μηχανικῶν*. Menagius duce opinor Aldobrandino *de metallicis mechanicum* interpretante coni. *περὶ τῶν μεταλλικῶν, Μηχανικόν*. Alterum tuentur Stephan. et Menag. cum Ambrosio.

g) *περὶ τοῦ προτέρου γένους*. Edit. Froben. cum Ambrosio omittit.

h) *περὶ τοῦ ἰδίου*. Edit. Froben. cum Ambrosio omittit.

i) *περὶ τοῦ μέλλοντος*. Edit. Froben. cum Ambrosio omittit.

k) *Ἐπιστολαὶ* *. Indicavi lacunam. Ambrosius: *Epistolae — quadringentas quinquaginta*, ut iam Menagius numerum excidisse putaret.

de spiritu, de natura humana, de generatione animalium, de mixtione, de somno, de insomniis, de visu, de sensu, de voluptate, de coloribus, de morbis, de iudiciis, de viribus, de metallicis machinis, de fame et obtenebrationibus, de levi et gravi, de afflatione, de tempore, de cibo et incremento, de animalibus de quibus dubitatur, de fabulosis animalibus, de causis, Ambiguorum solutio, Locorum principia, de accidenti, de definitione, Quid sit magis et minus, de iniusto, de priore et posteriore, de priori genere, de proprio, de futuro, Inventorum elenchi duo: de commentariis ambigitur: Epistolae * quarum est initium, *Strato Arsinoae salutem*. Hanc aiunt fuisse adeo tenuem ut sine sensu moreretur. In quem hoc scripsimus epigramma:

Digitized by Google

Λεπτὸς ἀνὴρ δέμας ἦν, εἰ μοὶ πρόσεχῃς, ἀπὸ χρισμῶν l)·
Στράτωνα τοῦτόν φημί σοι m)·
Λάμψακος ὃν ποτ' ἔφυσεν· ὃς δὲ πόνοισι παλαίων
θνήσκει λαθών, οὐδ' ἤσθετο n).

VI. Γεγόνασι δὲ Στράτωνες ὀκτώ· πρῶτος Ἰσοκρατείους ἀκροατής· 61. δεύτερος αὐτὸς οὗτος· τρίτος ἰατρός, μαθητὴς Ἐρασιστράτου, ὡς δέ τινες, τράφιμος o): τέταρτος ἱστορικός, Φιλίππου καὶ Περσέως τῶν Ῥωμαίοις πολεμησάντων γεγραφὼς πράξεις· * ἕκτος p) ποιητὴς ἐπιγραμμάτων· ἕβδομος ἰατρὸς ἀρχαῖος, ὡς Ἀριστοτέλης q) φησίν· ὄγδοος περιπατητικός, βι-
VII. βλιακὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ r). Τοῦ δ' οὖν φυσικοῦ φέρονται καὶ διαθῆκαι τοῦτον ἔχουσαι τὸν τρόπον· „Ταῦτα διατίθεμαι, ἐάν τι πάσχω· τὰ μὲν οἴκοι καταλείπω πάντα Λαμπυρίωνι καὶ Ἀρκεσιλάῳ. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀθήνηθεν ὑπάρχοντός μοι s) ἀργυ-

l) εἰ μὴ προσέχῃς, ἀπὸ χρισμῶν. Legebatur εἰ μὴ προσεχρήσατο χρησμοῖς, quae interpretari prudenter supersedit Aldobrandinus. Menagius coni. χριάμασις, χρισμοῖς, quod Grotius dederat, negans ille pro χρίσμασι dici posse. Quod recepi, emendatio est Iacobsii Anthol. Gr. VII. 111.

m) φημί σοι. Legebatur φημί σοι Λαμψακηνόν. Additamentum librarii senarium scazontem efficere volentis cum Menagio et Iacobsio delevi. Caeterum pro σοι Iacobsius dedit γε.

n) ἤσθετο. Legebatur ἤσθετο θανάτου. Additamentum librarii cum Menagio et Iacobsio delevi. Neque agnoscit illud R.

o) τράφιμος. Menag. Τρόφιμος.

p) * ἕκτος. Indicavi lacunam. Excidit enim quintus Strato, quem comicum fuisse mediae comoediae coniecit Menagius.

q) Ἀριστοτέλης. Apud Ambrosium legitur *Aristocles*.

r) Ἀλεξανδρείᾳ. Edit. Froben. ἀλεξανδρίᾳ.

s) Ἀθήνηθεν ὑπάρχοντός μοι. Edit. Froben. ἀθήνησί μου ὑπάρχοντος.

Attenuato vir corpore erat, si me audis, ab unguentis:
Stratonem hunc dico tibi,
Lampsacus quem quondam genuit: at semper morbis luctatus
moritur sensim sine ullo sensu.

Fuerunt autem Stratones octo: primus Isocratis auditor; secundus hic ipse; tertius medicus, Erasistrati discipulus sive, ut quidam aiunt, alumnus; quartus historicus, Philippi et Persei, qui adversus Romanos pugnaverunt, gestorum scriptor; * sextus poeta epigrammatum; septimus antiquus medicus, ut sit Aristoteles; octavus Peripateticus, qui vixit Alexandriae. Porro Physici istius fertur testamentum in hunc modum: *Ista, si quid sinistre accidat, dispono: Ea quidem quae domi sunt Lampyrioni et Arcesilao relinquo*

Digitized by Google

ρίσω πρῶτον μὲν οἱ ἐπιμεληταὶ τὰ περὶ τὴν ἐκφορὰν ἐπιμεληθήτωσαν καὶ ὅσα νομίζεται t) μετὰ τὴν ἐκφορὰν, μηθὲν μήτε περιέργον ποιοῦντες μήτε ἀνελεύθερον. ἐπιμεληταὶ δὲ 62.
ἔστωσαν τῶν κατὰ τὴν διαθήκην αὐτῷ Ὀλύμπιχος u), Ἀριστείδης, Μνησιγένης, Ἱπποκράτης, Ἐπικράτης, Γοργύλος, Διοκλῆς, Λύκων, Ἀθάνης. καταλείπω δὲ τὴν μὲν σκηνὴν Λύκωνι, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων οἱ μὲν εἰσι πρεσβύτεροι, οἱ δὲ ἄσχολοι· καλῶς δ' ἂν ποιοῖεν καὶ οἱ λοιποὶ συγκατασκευάζοντες τοῦτο. καταλείπω δ' αὐτῷ καὶ τὰ βιβλία πάντα, πλὴν ὧν αὐτοὶ γεγράφαμεν, καὶ τὰ ἄνευ πάντα κατὰ τὸ συσσίτιον καὶ τὰ στρώματα καὶ τὸ ποτήριον. δότωσαν δὲ οἱ ἐπιμεληταὶ Ἐπικράτει πεντακοσίας δραχμὰς καὶ τῶν παίδων ἕνα· ὃν ἂν
δοκῇ Ἀρκεσιλάῳ. καὶ πρῶτον μὲν x) Λαμπυρίωνι καὶ Ἀρκε- 63.
σίλαος ἀράσθωσαν τοὺς συνθήκας ἃς ἔθετο Λάϊτπος ὑπὲρ Ἰραίου y)· καὶ μηδὲν ὀφειλέτω μήτε Λαμπυρίωνι μήτε τοῖς Λαμπυρίωνος κληρονόμοις, ἀλλ' ἀπηλλάχθω παντὸς τοῦ συμβολαίου. δότωσαν θ' αὐτῷ καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ ἀργυρίου πεντακοσίας δραχμὰς καὶ τῶν παίδων ἕνα ὃν ἂν δοκιμάζῃ Ἀρ-

t) νομίζεται. Edit. Froben. omittit.
u) Ὀλύμπιχος. Scribebatur Ὀλυμπικός. Edit. Froben. ὀλυμπικός.
x) ὃν ἂν δοκῇ Ἀρκεσιλάῳ. καὶ πρῶτον μέν. Legebatur ὃν ἂν δοκῇ. Ἀρκεσιλάῳ δὲ πρῶτον μέν. Correxit Menagius in obss. praevitque Ambrosius.
y) Ἰραίου. Stephan. cum Ambrosio Ἰραίου. Alterum commendant Froben. et Menag. cum Aldobrandino.

omnia. Porro ex pecunia quam Athenis habeo, primum quidem curatores iusta et quae post funus fieri solenne est, diligenter curabunt, nihil neque superstite neque illiberaliter agentes. Erunt autem testamenti curatores Olympichus, Aristides, Mnesigenes, Hippocrates, Epicrates, Gorgylus, Diocles, Lycon, Athanes. Scholam quidem Lyconi relinquo: namque alii sunt vel seniores vel occupati. Recte autem facient reliqui, si hoc ipsum suo indicio firmaverint. Libros illi omnes, praeterquam quos ipsi scripsimus, relinquo, vasa etiam omnia convivii stramentaque et pocula. Dent autem Epicrati curatores drachmas quingentas et unum ex pueris quemcunque Arcesilaus iudicabit. Primum quidem Lampyrion et Arcesilaus pacta tollant quae pro Iraeo Daippus statuit, nihilque debeat neque Lampyrioni neque Lampyrionis haeredibus, sed liber sit ab omni chirographo. Dent illi curatores drachmas quingentas et ex pueris unum quemcunque probarit Arcesilaus, ut is qui nobiscum multum laboravit ma-

Digitized by Google

κεσίλαος, ὅπως ἂν πολλὰ συμπαρομηνοῦσι ἡμῖν καὶ παρεσχημένος χρείας ἔχῃ βίον ἁπαρὸν καὶ εὐσχήμονα ἤ. ἀφίημι δὲ καὶ Διόφαντον ἐλεύθερον καὶ Διοκλέα καὶ Ἄβωνα. Σιμίαν z) δὲ ἀποδίδωμι Ἀρκεσιλάῳ. ἀφίημι δὲ καὶ Δρόμωνα ἐλεύθερον. ἐπειδὰν δὲ παραγένηται Ἀρκεσίλαος, λογιεῖσθω Ἴραιος a) μετ' Ὀλυμπίχου b) καὶ Ἐπικράτους καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελητῶν τὸ γεγονὸς ἀνάλωμα εἰς τὴν ἐκφορὰν καὶ τὰ ἄλλα τὰ νομιζό-
64. μενα. τὸ δὲ περιὸν ἀργύριον κομισάσθω Ἀρκεσίλαος παρὰ Ὀλυμπίχου), μηδὲν ἐνοχλῶν αὐτὸν κατὰ τοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους. ἀράσθω δὲ καὶ τὰ συνθήματα Ἀρκεσίλαος ἃς ἔθετο Στράτων πρὸς Ὀλύμπιχον c) καὶ Ἀμινίαν, εἰς τὰ μνημεῖα παρὰ Φιλοκράτει Τισαμένου. τὰ δὲ περὶ τὸ μνημεῖον ποιείτωσαν e) ὡς ἂν δοκῇ Ἀρκεσιλάῳ καὶ Ὀλυμπίχῳ f) καὶ Λύκωνι." καὶ αὖθε μὲν εἶναι αὐτῷ δοκοῦσιν αἱ διαθῆκαι,
VIII. καθά που συνήγαγε καὶ Ἀρίστων ὁ Κεῖος g). Αὐτὸς δὲ ὁ Στρά-

z) *Σιμίαν.* Hoc ex edit. Froben. restitui pro vulgato *Σιμίαν.*

a) *Ἴραιος.* Stephan. cum Ambrosio *Ἰραιος.* Illud recepi cum Froben., Menag. et Aldobrandino.

b) *Ὀλυμπίχου.* Hoc ex edit. Froben. et codd. Cantabr. Arundelianoque restitui pro vulgato *Ὀλυμπικοῦ.*

c) *Ὀλυμπίχου.* Hoc ex edit. Froben. restitui pro vulgato *Ὀλυμπικοῦ.* Cod. Cantabr. *Ὀλύμπιχον.* Arund. *Ὀλυμπιχοῦ.*

d) *Ὀλύμπιχον.* Hoc ex edit. Froben. restitui pro vulgato *Ὀλυμπικόν.*

e) *ποιείτωσαν.* Edit. Froben. *ποιησάτωσαν.*

f) *Ὀλυμπίχῳ.* Hoc ex edit. Froben. restitui pro vulgato *Ὀλυμπικῷ.*

g) *Ἀρίστων ὁ Κεῖος.* Stephan. et Menag. *ὁ υἱωνὸς.* Ambrosius: *cius necessarius.* Alterum commendant R$_A$ Froben., Casaubonus et Menagius in obss. Aldobrandinus: *Aristo Chius.*

gnoque nobis usui fuit, habeat unde vivere honeste possit. Diophantum praeterea dimitto liberum et Dioclem et Abum: Simiam autem Arcesilao reddo. Sed et Dromonem liberum relinquo. Ubi vero Arcesilaus advenerit, computet Iraeus cum Olympicho et Epicrate caeterisque curatoribus funeris aliorumque solemnium sumptus. Quod autem pecuniae reliquum erit, accipiat Arcesilaus ab Olympicho, nihil ei molestiae exhibens per tempora et annos. Tollat autem et pacta Arcesilaus quae composuit Strato cum Olympicho et Aminia condita penes Philocratem Tisameni filium. Monumentum vero faciant ut videbitur Arcesilao et Olympicho et Lycone. Atque haec quidem, ut fertur, testamenti illius summa fuit, sicut ipsum collegit Aristo Ceus. Caeterum Strato ipse, sic-

Digitized by Google

των ἀνὴρ γέγονε, καθάπερ καὶ ἄνω δεδήλωται, πολλῆς τῆς ἀποδοχῆς ἄξιος, διατρίψας h) ἐν παντὶ λόγων εἴδει καὶ μάλιστά γε ἐν τῷ καλουμένῳ φυσικῷ, ὅπερ εἶδος ἀρχαιότερόν τε καὶ σπουδαιότερον.

h) *διατρίψας.* Edit. Probi διατρίψαι.

ut et suprà declaratum est, vir insignis et summa admiratione dignus fuit, in omni orationis genere versatus, sed physicae maxime studiis excellens, quod genus et antiquius est et gravius.

Digitized by Google

CAPUT IV.

Λ Υ Κ Ω Ν.

I. Τοῦτον διεδέξατο Λύκων Ἀστυάνακτος Τρωαδεύς, ῥαιστικὸς
65. ἀνὴρ καὶ περὶ παίδων ἀγωγῆς ἄκρως συντεταγμένος. ἔφασκε
γὰρ δεῖν a) παρεζεύχθαι τοῖς παισὶ τὴν αἰδῶ καὶ φιλοτιμίαν
ὡς τοῖς ἵπποις μάστιγα καὶ χαλινόν. Τὸ δ' ἐκφρασικὸν αὐ-
τοῦ καὶ περιεγωνὸς b) ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ φαίνεται καὶ ἐνθάδε· φησὶ
γὰρ τοιοῦτον τὸν τρόπον ἐπὶ παρθένου πενιχρᾶς· „Βαρὺ γὰρ
φορτίον πατρὶ κόρη διὰ σπάνιν προικὸς ἐκτρέχουσα τὸν
ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας καιρόν." διὸ δὴ καί φασιν Ἀντίγονον
εἰπεῖν αὐτοῦ τοῦτο c) εἰπεῖν, ὡς οὐκ ἦν ὥσπερ μῆλου τὴν εὐω-
δίαν καὶ χάριν ἄλλοθί που μετενεγκεῖν, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ
ἀνθρώπου καθάπερ ἐπὶ τοῦ δένδρου τῶν λεγομένων ἕκαστον
66. ἔδει θεωρεῖσθαι. τοῦτο δὲ ὅτι ἐν μὲν τῷ λίγειν γλυκύτατος
ἦν· παρὸ καί τινες τὸ γάμμα αὐτοῦ τῷ ὀνόματι προσετίθε-

a) δεῖν. Edit. Froben. δή.
b) περιεγωνός. Legebatur περιγεγωνός. Correxi de coniectura Casauboni, cui adstipulatur Menagius.
c) τοῦτο. Edit. Froben. omittit.

L Y C O N.

Successit in eius locum Lycon Astyanactis filius Troadensis, vir eloquens et qui educandis instituendisque pueris maxime idoneus fuit. Aiebat enim adiungi necessario pueris pudorem et laudis studium, velut equis calcar atque frenum. Porro ipsius in dicendo vis et locutionis elatio hinc apparet. Ait enim in virginem pauperem hoc modo: *Grave onus est patri puella prae dotis inopia praetervecta aetatis tempestivitatem.* Unde et Antigonum de illo hoc dixisse ferunt, suaveolentiam mali atque gratiam aliorsum transferri non posse, sed in ipso homine veluti in arbore singula quae dicerentur oportere inspici: id autem ob eam causam, quod in dicendo erat suavissimus. Idcirco quidam etiam ipsius nomini G litteram adiiciebant. Porro in scribendo sui dissimilis erat.

Digitized by Google

σαν. Ἐν δὲ τῷ γράφειν ἀνόμοιος αὐτῷ. ἀμέλει γοῦν καὶ ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπειδὴ μὴ ἔμαθον ὅτε καιρὸς καὶ εὐχόμενον τοῦτον ἐκαλλιέπετε τὸν τρόπον. ἔλεγεν αὐτῶν d) κατηγορεῖν, ἀδυνάτῳ μηνύοντας εὐχῇ μετάνοιαν ἀργίας ἀδιορθωτον. τοὺς τε βουλευομένους οὐκ ὀρθῶς e) διαπίπτειν ἐφασκε τῷ λογισμῷ, οἷονεὶ στρεβλῷ κανόνι βασανίζοντας εὐθεῖαν φύσιν ἢ πρόσωπον ὕδατι κλυδαττομένῳ ἢ κατόπτρῳ διεστραμμένῳ. καὶ ἐπὶ μὲν τὸν ἐκ τῆς ἀγορᾶς στέφανον πολλοὺς ἀπιέναι, ἐπὶ δὲ τὸν Ὀλυμπιακὸν f) ἢ ὀλίγους g) ἢ οὐδένα. πολλάκις τε πολλὰ συμβουλεύσας Ἀθηναίοις, τὰ μέγιστα ὠφέλησεν. Ἦν δὲ καὶ καθαρώτατος τὴν στολήν, ὡς ἀνυπερβλήτῳ χρῆσθαι μαλακότητι ἱματίων, καθάπερ φησὶν Ἕρμιππος. ἀλλὰ καὶ γυμναστικώτατος ἐγένετο καὶ εὐέκτης τὸ σῶμα τήν τε πᾶσαν σχέσιν ἀθλητικὴν ἐπιφαίνων, ὠτοθλαδίας καὶ ἐμπεπυης ὤν, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. διὸ τοῦτό δὲ καὶ παίζειν λέγεται τὰ τε ἐν τῇ πατρίδι Ἠλείοις h) καὶ ἀφικόμενος. Ὡς οὖν ἄλλος τε ἦν φίλος τοῖς περὶ Εὐμένη καὶ Ἄτταλον i), οἳ καὶ πλεῖστα ἐπεχορήγουν αὐτῷ. II. 67. III. IV.

d) αὐτῶν. Edit. Froben. αὐτῷ. Menag. αὐτὸν.
e) οὐκ ὀρθῶς. Particulam negativam inserui de sententia Casauboni Menagiique.
f) Ὀλυμπιάσιν. Scribebatur Ὀλυμπάδων.
g) ἢ ὀλίγους. Edit. Froben. omittit.
h) Ἠλείοις. Edit. Froben. et R Ἠλεία. Menag. Πείοις. Correxit Bentleius Opuscc. p. 179. ed. Lips.
i) Ἄτταλον. Edit. Froben. ἄτταλον.

In hos vero qui quoniam dum tempus esset non didicerant, poenitentia ducerentur, idque revocare cupiebant, in hunc modum iocabatur. Dicebat enim eos qui ignaviae suae, quae corrigi non posset, poenitentiam vanis precibus indicarent, se ipsos accusare: qui autem non recte deliberarent, plane eos aiebat excidisse ratione, veluti distorta regula naturam rectam explorantes, seu faciem perturbata aqua vel speculo perverso. Quin et ad forensem quidem coronam complures proficisci, verum ad Olympiacam aut paucos aut neminem. Saepe Atheniensibus consulens magno illis emolumento fuit. Erat vero mundissimus cultu, adeo ut vestium incredibili mollitie ac nitore uteretur, ut Hermippus refert: sed exercitatissimus ac valide sanoque corpore effectus est, omnemque athletarum habitum praeferebat, quum, auctore Antigono Carystio, contusis auribus oleoque politior esset. Quocirca et in patria luctatus fertur Eleis, atque pilae ludo se exercuisse. Erat autem Attalo et Eumeni in primis carus

Digitized by Google

ἐμαρτύρηθη δ' αὐτὸν σχεῖν καὶ Ἀντίγονος k), ἀλλ' οὐκ ἔτυχεν.
68. οὕτω δὲ ἦν ἐχθρὸς Ἱερωνύμῳ τῷ περιπατητικῷ, ὡς μόνον μὴ ἁπαγτᾶν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ἐτήσιον ἡμέραν, περὶ ἧς ἐν
V. τῷ Ἀρκεσιλάου βίῳ διειλέγμεθα. Ἀφηγήσατο δὲ τῆς σχολῆς ἔτη τέτταρα πρὸς τοῖς τετταράκοντα l), Στράτωνος αὐτὸν ἐν
VI. καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα. Οὗ μὴν ἀλλὰ καὶ Πανθοίδου
VII. διήκουσε τοῦ διαλεκτικοῦ. Ἐτελεύτησε δὲ γεγονὼς ἔτος τέτταρον καὶ ἑβδομηκοστόν, νόσῳ ποδαγρικῇ κατεφθαρθείς, καὶ ἔστιν καὶ ἡμῶν εἰς αὐτόν·

Οὐ μὰ τόν, οὐδὲ Λύκωνα παρήσομεν, ὅττι ποδάγρης
καὶθανε· θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγώ,
τὴν οὕτως αἶψα μακρὴν ὁδὸν, ἂν πάλιν ἡ πρόσθεν,
ἀλλοτρίοις βαίσας ἔδραμε νυκτὶ μιῇ.

VIII. Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι Λύκωνες· πρῶτος Πυθαγορικός, δεύ-
69. τερος οὗτος οὗτος, τρίτος ἐπῶν ποιητής, τέταρτος ἰατρὸς

k) *Ἀντίγονος.* Legebatur Ἀντίοχος. Emendavit Usenerus Anal. Lit. Bonn. 1837. pag. 17.

l) ἔτη τέτταρα πρὸς τοῖς τετταράκοντα. Menag. ἓξ τετταράκοντα. Maiorem numerum commendat edit. Frobeni. cum cod. Arund. confirmant Ianp. Aldobrandinus: *annos duos supra quadraginta.* Aldobrandinus: *quatuor et quadraginta annis.*

m) ἂν πρίν. R ἂν πρίν. Iacobsius Anthol. Gr. VII. 112. ἀ πρίν. Scaliger coni. ἐς, Iacobsius εἰ, quo postea abiecto idem Iacobsius in Addendis ad Not. Crit. T. III. p. LII. non dubitat recte correxisse Scaligerum.

atque inter paucos amicissimus, qui et illum saepenumero regia munificentia donabant. Tentavit et Antigonus illum habere apud se, sed spe sua frustratus est. Adeo autem inimicus erat Hieronymo Peripatetico, ut solus anniversario die ad illum non proficisceretur, de quo in Arcesilai vita diximus. Porro scholae principatum tenuit annos quattuor supra quadraginta, quum illum sibi successorem in testamento Strato reliquisset, Olympiade centesima vicesima septima. Quin Panthoedi quoque dialectici auditor fuit. Obiit autem annos natus septuaginta quattuor afflictus podagrae morbo. In quem nostrum est epigramma:

Praetereunda mihi non sunt et facta Lycopis,
Fecerat infirmum quam valetudo pedis,
Namque pede alterius semper quum nixus adiret,
Tam longam miror nocte volasse viam.

Fuerunt et alii Lycones: primus Pythagoricus, secundus hic ipse, tertius epicus poeta, quartus epigrammatum poeta.

Digitized by Google

μάτων παιηνῆς. Τοῦ δὲ φιλοσόφου καὶ διαθήκας περιεν- IX.
χομενη) τοιάσδε. „Τάδε διατίθεμαι περὶ τῶν κατ' ἐμαυτόν, ἐὰν μὴ δυνηθῶ τὴν ἀρρωστίαν ταύτην ὑπενεγκεῖν· καὶ μὲν ἐν οἴκῳ παίτα δίδωμι τοῖς ἀδελφοῖς Ἀστυάνακτι καὶ Λύκωνι, καὶ οἶκον δῶν ἀπροδοθήναιν) ἀπὸ τούτων ὅσα κατασκέχρημαι Ἀθήνησι παρά τινος ἔχων ἢ ἐμπεπραχώς· καὶ ἃ ἂν εἰς τὴν ἐκφορὰν δυσθοθῇ καὶ εἰς τύλλα τὰ νομιζόμενα. τὰ δὲ ἐν ἄστει 70.
καὶ ἐν Αἰγίνῃ δίδωμι Λύκωνι διὰ τὸ καὶ γεοῦγαια φέρειν ἡμῖν καὶ συνδιαχειρίζεσθαι πλείονα χρόνον ἐφεστῶς παντὸς, καθάπερ δίκαιον ἦν τὸν υἱοῦ ταῖς ἐσχηκόσι. τῶν δὲ περίπατον καταλείπω τῶν γνωρίμων τοῖς βουλομένοις, Βούλωνι, Καλλίνει, Ἀριστωνι, Ἀμφίωνι, Λύκωνι, Πύθωνι, Ἀριστομάχῳ, Ἡρακλείδῃ, Λυκομήδει, Λύκωνι τῷ ἀδελφιδῷ προστησάσθωσαν δ' αὐτοὶ ὃν ἂν ὑπολαμβάνωσι διαμένειν ἐπὶ τοῦ πράγματος καὶ συνέξειν μάλιστα δυνήσεσθαι. συγκατασκευαζέτωσαν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ γνώριμοι κἀμοῦ καὶ τοῦ τόπου χάριν. περὶ δὲ τῆς ἐκφορᾶς καὶ ταύσεως ἐπιμεληθήτωσαν Βούλων καὶ Καλλῖνος μετὰ τῶν συνήθων ρ), ὅπως μήτ' ἀνελεύθερος γένηται μήτε περίεργος. κεῖσθαι δὲ ἐν Αἰγίνῃ μοι γενομένου με- 71.
ρῶν μετὰ τὴν ἐμὴν ἀπόλυσιν κἀταχωρησάτω Λύκων τοῖς

n) περιεντυχομεν. Edit. Froben. ἐντυχομεν. Cf. §. 11.
o) ἀποδοθῆναι. Edit. Froben. omittit.
p) τῶν συνήθων. Edit. Froben. τῶν αὐτῶν.

Huius quoque philosophi testamentum reperimus hocce: *Ista equidem statuo de rebus meis, si quidem hunc morbum ferre nequivero: Ea quidem quae domi sunt omnia Astyanacti et Lyconi fratribus do, atque ex his reddendo censeo quae Athenis possedi a quovis sumpta sive emta, quaeque in funus caeteriasque solemnibus impensa fuerint. Quae vero in urbe et Aeginae habeo, Lyconi praecipue do, quod is nomen ferat nostrum mecumque diutissime atque cum summo amore sit commoratus, sicut dignum erat, quippe qui filii tenebat locum. Porro ambulationem amicis qui ea uti volent relinquo, Buloni, Callino, Aristoni, Amphioni, Lyconi, Pythoni, Aristomacho, Heracleo, Lycomedi, Lyconi fratrueli. Praeficiant autem ipsi quemcunque permansurum in schola maximeque utilem futurum existimaverint. Eis vero consentiant et reliqui familiares et mei et loci gratia. Caeterum funus et crematio curae erit Buloni et Callino et amicis caeteris, uti ne illiberalis neu superflua sit. Eas vero quae mihi erant in Aegina partes, post discessum meum dividat*

Digitized by Google

σεσθαι τοὺς εἰς ἐλευθερίαν, ὅπως κἀμοῦ καὶ τοῦ τιμήσαντος ἐμὲ μνήμη γένηται διὰ τῆς χρείας αὕτη ἡ προσήκουσα. καὶ ἀνδριάντες ἡμῶν ἱσταθέτω· τὸν δὲ τρόπον, ὅπως ἀρμόττειν ᾖ τῇ τῆς καταστάσεως q), ἐπιβλεψάτω καὶ συμπραγματευθήτω Διόφαντος καὶ Ἡρακλείδης Δημητρίου. ἀπὸ δὲ τῶν ἐν ἄστει Λύκων ἀποδότω πᾶσι παρ' ὧν ἃ προείληφα μετὰ τὴν ἀποδημίαν τὴν ἐμείνου. παρακολουθούσας δὲ Βούλωνι καὶ Καλλίνῳ καὶ εἴ ἄν τις τὴν ἐκφορὰν ἀναλωθῇ καὶ τὰ ἄλλα τὰ νομιζόμενα. πορισάσθω δὲ ταῦτα ἀπὸ τῶν ἐν οἴκῳ κοινῇ καταλει-
72. πομένων ἀμφοτέροις ὑπ' ἐμοῦ. τιμησάτω δὲ καὶ τοὺς ἰατροὺς Πασίθεμιν καὶ Μηδίαν r), ἀξίους ὄντας καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ ἐμὲ καὶ τὴν τέχνην καὶ μείζονος ἔτι τιμῆς. δίδωμι δὲ τῷ Καλλίνου παιδὶ Θηριακείων ζεύγος, καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ῥοδιακῶν s) ζεῦγος, φιλοκάπιδα, ἀμφίτασιν t) πορίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τὰ βέλτιστα τῶν ἀπολειπομένων· ὡς ἂν ἐφ' ὅσον ἀνήκειν u) πρὸς τιμήν, καὶ τούτοις φι-

q) τῆς καταστάσεως. Edit. Froben. et cod. Cantabr. τὰ στάσεως. Steph. et Arund. τῆς στάσεως.

r) Μηδίαν. Legebatur Μυδίαν. Correxi cum Menagio et Alberto, diuo, qui reddidit Mediae.

s) Ῥοδιακῶν. Codd. R, Cantabr. et Arund. cum edit. Froben. et Steph. ῥοδάκων. Menag. ῥοδίνων, quod ipsi placet Menagio. Salmasius ad Solinum p. 241. coni. ῥόδων. Emendavit Lennepius ad Phalarid. Epist. p. 305. b.

t) ἀμφίτασιν. Menag. ἀμφίτασιν. Alteram formam praebent codd. Cantabr. et Arund. cum edit. Froben. Cf. Valckenar. ad Theocriti Adoniaz. v. 125. p. 404. seq.

u) ἀνήκειν. Edit. Froben. ἂν ἥκειν.

Lycon adolescentibus in usum olei, ut ex eo mei et eius qui me honoraverit utilitate paratur iusta memoria; statuamque nostram locet eo loco ubi convenienter stare eam perspexerit. Cooperetur autem una et Diophantus et Heraclides Demetrii filius. Ex his autem quae in urbe sunt, reddat Lycon omnibus quae accepi post ipsius discessum, sequanturque Bulon et Callinus et quaecunque in funere ac solennibus caeteris impensa fuerint. Tollat autem ea ex his rebus domesticis, quae ambobus communiter a me relicta sunt. Honoret item et medicos Pasithemin et Mediam, dignos profecto magno et honore et pretio ob summam in me diligentiam et artem. Lego et Callini filio par Thericleorum poculorum, uxoriique illius Rhodiacorum par tapetaque purae, tapetum horridum, sagum et duo pulvinaria ex omnibus quae reliqua sunt optima: ut quantum ad honoris rationem attinet, ne

Digitized by Google

ναῦμεν μὴ ἀμνημονοῦντες x). περὶ δὲ τῶν θεραπευόντων ἡμᾶς τὰ τοιαῦτα οὕτως ἐξάγω· Δημητρίῳ μὲν ἐλευθέρῳ πάλαι ὄντι ἀφίημι τὰ λύτρα, καὶ δίδωμι πέντε μνᾶς καὶ ἱμάτιον καὶ χιτῶνα, ἵνα πολλὰ πεπονηκὼς μετ' ἐμοῦ βίον εὐσχήμονα ἔχῃ. Κρίτωνι δὲ Χαλκηδονίῳ y), καὶ τούτῳ τὰ λύτρα ἀφίημι καὶ δίδωμι τέτταρας μνᾶς. καὶ τὸν Μικρὸν ἀφίημι ἐλεύθερον· καὶ θρεψάτω Λύκων αὐτὸν καὶ παιδευσάτω ἀπὸ τοῦ νῦν χρόνου ἔξ ἔτη. καὶ Χάρητα ἀφίημι ἐλεύθερον· καὶ θρεψάτω Λύκων αὐτόν, 73. καὶ δύο μνᾶς αὐτῷ δίδωμι καὶ τὰ ἐμὰ βιβλία τὰ ἀνεγνωσμένα· τὰ δ' ἀνέκδοτα Καλλίνῳ ὅπως ἐπιμελῶς αὐτὰ ἐκδῷ. δίδωμι δὲ καὶ Σύρῳ ἐλευθέρῳ ὄντι τέτταρας μνᾶς καὶ τὴν Μηνοδώραν δίδωμι· καὶ εἴ τί μοι ὀφείλει, ἀφίημι αὐτῷ z). καὶ Ἅλαρᾷ πέντε μνᾶς καὶ ἀμφίταπιν a) καὶ δύο προσκεφάλαια καὶ περίστρωμα καὶ πλίνην ἣν ἂν βούληται. ἀφίημι δὲ ἐλευθέραν καὶ τὴν τοῦ Μικροῦ μητέρα καὶ Νοήμονα καὶ Δίωνα καὶ Θέωνα καὶ Εὐφράνορα καὶ Ἑρμείαν. καὶ Ἀγάθωνα δύο ἔτη παραμείναντα ἀφεῖσθαι ἐλεύθερον· καὶ τοὺς φορεαφόρους b) Ὠφελίωνα καὶ Ποσειδώνιον τέτταρα ἔτη παραμείναντας. δί- 74.

x) ἀμνημονοῦντες. Scribebatur ἀμνημονεύοντες. Correxerunt Stephanus et Scaliger. V. Lobeck. Parerga ad Phrynich. p. 566.
y) Χαλκηδονίῳ. Codd. Cantabr. et Arund. Καλχηδονίῳ. Stephan. et Menag. Καρχηδονίῳ. Froben. cum interpretibus Χαλκηδονίῃ.
z) αὐτῷ. Edit. Froben. αὐτόν.
a) ἀμφίταπιν. Menag. ἀμφίτανον. Illud dedi cum Frobenio.
b) φορεαφόρους. V. Lobeck. Parerga ad Phrynich. p. 656.

istorum obliti videamur. De his autem qui mihi servierunt, sic statuo: Demetrio quidem iam diu libero redemptionis pretium remitto et quinque minas do, et pallium et tunicam, ut qui mecum diu et multum laboravit, honeste vitam exigat. Critoni autem Chalcedonensi similiter redemptionis pretia relaxo et minas quattuor itidem dari iubeo. Micrum liberum dimitto, eumque Lyco nutriat et annos sex ab hoc tempore deinceps erudiat. Charetem itidem dimitto liberum, nutriatque illum Lyco: duasque illi minas do et libros meos quotquot sunt cogniti; eos vero qui necdum editi sunt, Callino, ut illos edat diligenter. Sed et Syro libero minas quattuor lego et Menodoram do et si quid mihi debet relaxo: Hilarae item quinque minas et tapetem villosum et duos pulvinos et peristroma et lectum quemcunque voluerit. Liberam item dimitto Micri matrem et Noemonem et Dionem et Theonem et Euphranorem et Hermiam: item Agathonem, ubi biennii tempus impleverit, dimitti liberum iubeo, et lecticarios Ophe-

Digitized by Google

δωμι δὲ καὶ Δημητρίῳ καὶ Κρίτωνι καὶ Σύρῳ κλίνην ἑκάστῳ καὶ στρώματα τῶν καταλειπομένων ἃ ἂν φαίνηται Λύκωνι καλῶς ἔχειν. ταῦτα δοτω αὐτοῖς ἀποδείξασιν ὀρθῶς ἐφ' ὧν ἕκαστοι τεταγμένοι εἰσί. περὶ δὲ τῆς ταφῆς ἐάν τε αὐτοῦ βούληται Λύκων θάπτειν, ἐάν τε ἐν οἴκῳ, οὕτω ποιείτω πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ συνορᾶν τὸ εὔσχημον. ταῦτα δὲ πάντα οἰκονομήσαντι κυρία ἔστω ἡ δίοσις τῶν ἐνταῦθα. μάρτυρες Καλλῖνος Ἑρμιονεύς, Ἀρίστων Κεῖος, Εὐφρόνιος Παιανιεύς." Οὕτω μέντοι αὐτῷ συνετῶς τὰ πάντα πράττοντι τά τε περὶ παιδείαν καὶ πάντας λόγους, οὐδὲν ἧττον καὶ τὰ τῶν διαθηκῶν τρόπον τινὰ καὶ σφόδρα οἰκονομικῶς τε καὶ ἐπιμελῶς ἴσχει· ὥστε κἀνταῦθα ζηλωτέος c).

c) ζηλωτέος. Edit. Froben. ζηλωτεῖος.

lienem quoque et Posidonium, quum annos quattuor peregerint, itidem liberari volo. Demetrio praeterea et Critoni et Syro singulis lectum et stragulam vestem ex residuis relinquo, ut Lyconi convenire videbitur. Ista illis donabuntur, qui profecto ostenderunt quam sollicite sibi commissa peregerint. De sepultura vero videbit Lycon, sive me hic sive domi sepeliri maluerit. Certo enim mihi persuasum est, illum quod conveniat honestumque sit nihilo segnius cernere quam nos. Quum vero pro veritate praestiterit haec omnia, rata sit illi eorum quae hic sunt omnium largitio. Testes Callinus Hermioneus, Ariston Ceus, Euphronius Paeanieusis. Adeo autem sapienter ille gessit omnia quae pertinent ad eruditionem et studia humanitatis, ut ad testamentum quoque suum nihilo minus diligentiam prudentiamque pertenderit, ita ut in ea quoque parte sit studiose imitandus.

Digitized by Google

CAPUT V.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεύς. οὗτος ἤκουσε μὲν Θεο- I.
φράστου· δημηγορῶν δὲ παρὰ Ἀθηναίοις τῆς πόλεως ἐξηγή- 75. II.
σατο ἔτη δέκα καὶ εἰκόνων ἠξιώθη χαλκῶν ἑξήκοντα πρὸς ταῖς
τριακοσίαις, ὧν αἱ πλείους ἐφ' ἵππων ἦσαν καὶ ἁρμάτων καὶ
συνωρίδων, συντελεσθεῖσαι ἐν οὐδὲ τριακοσίαις ἡμέραις· το-
σοῦτον ἐσπουδάσθη. ἄρξασθαι δ' αὐτὸν τῆς πολιτείας φησὶ
Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις, ὁπότε φυγὼν Ἀλέ-
ξανδρον εἰς Ἀθήνας ἦκεν Ἅρπαλος. πολλὰ δὲ καὶ κάλλιστα
τῇ πατρίδι ἐπολιτεύσατο. καὶ γὰρ προσόδοις καὶ κατασκευαῖς
ηὔξησε τὴν πόλιν, καίπερ οὐκ εὐγενὴς ὤν. Ἦν γὰρ ἐκ τῆς III.
Κόνωνος οἰκίας, ὡς Φαβωρῖνος ἐν πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευ- 76.
μάτων φησίν, ἀλλὰ ἀστεῖος καὶ εὐγενὴς. συνῆκε Λαμίᾳ a) τῇ IV.
ἑταιρικῇ, καθάπερ ὁ αὐτὸς ἐν τῷ b) πρώτῳ φησίν· ἀλλὰ καὶ V.

a) Λαμίᾳ. Edit. Froben. et Menag. Λαμίᾳ.
b) τῷ. Edit. Froben. omittit.

DEMETRIUS.

Demetrius Phanostrati filius Phalereus auditor quidem fuit Theophrasti: caeterum quum apud Athenienses concionaretur, urbi praefuit annos decem aereisque statuis honoratus est trecentis sexaginta, quarum plures equestres erant et in curribus ac bigis stabant, summoque studio ne intra trecentos quidem dies consummatae erant. Coepisse autem rempublicam administrare eo tempore quo Harpalus Alexandrum fugiens Athenas venit, Demetrius Magnesius in Aequivocis testatur. Diu autem atque praeclare rempublicam administravit. Namque et reditibus et aedificiis civitatem auxit, quamvis ignobilis. Erat enim, ut Phavorinus in primo Commentariorum ait, ex Cononis familia, verum urbana ac nobili. Lamia amica, ut idem ait in primo, utebatur: sed et a Cleone eum perpessum esse in secundo tradit. Porro Didy-

Digitized by Google

VI. ὑπὸ Κλέωνος πεποιῆσθαι λόγον τὸν δεύτερον ἱστορεῖ. Ἄλδυμος c) δὲ ἐν Συμποσιακοῖς καὶ Χαριτοβλέφαρον καὶ Λαμπετὼ d) κα-
VII. λεῖσθαι αὐτόν φησιν ἀπό τινος ἑταίρας. Λέγεται δὲ ἀποβαλόντα αὐτὸν τὰς ὄψεις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κομίσασθαι αὖθις παρὰ τοῦ Σαράπιδος· ὅθεν καὶ τοὺς παιᾶνας ποιῆσαι τοὺς
VIII. μέχρι νῦν ᾀδομένους. Σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅμως ἐπεσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα
77. διεσθίοντος φθόνου. ἐπιβουλευθεὶς γὰρ ὑπό τινων δίκην θανάτου οὐ παρὼν ὤφλεν. οὐ μὴν ἐκυρίευσαν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἰὸν ἀπήρυγον εἰς τὸν χαλκόν, καταπάσαντες αὐτοῦ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς μὲν ἀποδόμενοι, τὰς δὲ βυθίσαντες, τὰς δὲ κατακόψαντες εἰς ἀμίδας· λέγεται γὰρ καὶ τοῦτο. μία δὲ μόνη σώζεται ἐν ἀκροπόλει. Φαβωρῖνος δέ φησιν ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ τοῦτο ποιῆσαι τοὺς Ἀθηναίους Δημητρίου κελεύσαντος τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ
78. ἐπέγραψαν ἀνομίας, ὡς Φαβωρῖνος. φησὶ δ' αὐτὸν Ἕρμιππος e) μετὰ τὸν Κασάνδρου θάνατον φοβηθέντα Ἀντίγονον παρὰ Πτολεμαῖον ἐλθεῖν τὸν Σωτῆρα· κἀκεῖ χρόνον ἱκανὸν διατρίβοντα συμβουλεύειν τῷ Πτολεμαίῳ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ

c) Ἄλδυμος. Athenaeo XIII. p. 593. F. dicitur Ἄλυλλος.
d) Λαμπετώ. Athenaeo l. l. dicitur Λαμπιτώ.
e) φησὶ δ' αὐτὸν Ἕρμιππος. Vid. Valckenar. Diatrib. de Aristobulo §. XVIII. p. 52. sqq. ed. Lunac.

mus in Symposiacis ipsum et Χαριτοβλέφαρον et Λαμπετὼ a meretrice quadam appellatum ait. Fertur quum Alexandriae amisisset oculos, a Serapide illos rursus accepisse: quocirca et paeanas, qui nunc etiam canuntur, fecisse. Verum quum apud Athenienses clarissimus esset, et ipse tamen ab ea quae cuncta consumit invidia tentatus est. Quippe insidias passus a quibusdam mortis sententiam absens excepit. Non tamen eius corpore potiti sunt, verum ipsius deiicientes imagines aerugine ex industria foedatas, alias quidem vendidorunt, alias summerserunt, aliasque in matulas conflaverunt; quippe et hoc fertur. Una autem sola in arce servata est. Fecisse autem hoc Athenienses Demetrio iubente rege, Phavorinus auctor est in Omnigena Historia. Sed et imperii ipsius administrationem, ut Phavorinus idem ait, tanquam illegitimam accusarunt. Enimvero Hermippus cum tradit post Casandri necem Antigoni metu se ad Ptolemaeum Soterem contulisse multumque illic temporis moratum inter caetera consuluisse regi ut filiis quos ex Eurydice suscepe-

Digitized by Google

οὕτω, Χαῖρε κόρη, τῇ δ' ἐχομένῃ i) Χαῖρε γύναι· καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. Τελευτῆσαι δὲ τὸν Δημό- XI. κριτόν φησιν Ἕρμιππος τοῦτον τὸν τρόπον, ἤδη ὑπέργηρων ὄντα πρὸς τῷ καταστρέφειν εἶναι, τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι ὅτι ἐν τῇ τῶν Θεσμοφορίων k) ἑορτῇ μέλλοι τεθνήξεσθαι καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκον αὐτὴ l) οὐ ποιήσειν· τὸν δὲ θαρρεῖν εἰπεῖν καὶ κελεῦσαι αὐτῷ m) προσφέρειν ἄρτους θερμοὺς n) ὀσημέραι, τούτους o) δὴ ταῖς χερσὶ προσφέρων διεκράτησεν αὐτὸν τὴν ἑορτήν p)· ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι, τρεῖς δὲ ἦσαν, ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο, ὥς φησιν Ἵππαρχος, ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιούς. ἡμεῖς τε εἰς αὐτὸν q) ἐν τῇ παμμέτρῳ τοῦτον ἐποιήσαμεν τὸν τρόπον r)·

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε, τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον
ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος s);

43.

i) τῇ δ' ἐχομένῃ. Florens Christianus ad oram libri coni. τῇ δ' ἑκομένῃ vel potius ἐρχομένῃ. Vulgatum tuetur Menagius, quem laudarem si tales coniecturas omisisset.

k) τῶν Θεσμοφορίων. Edit. Froben. τῶν Θεσμοφόρων.

l) αὐτή. Edit. Froben. et Menag. αὐτῇ. Stephan. αὐτήν. Quod dedi αὐτὴ commendavit Kuehnius, expressitque Ambrosius.

m) αὐτῷ. Scribebatur αὐτῷ.

n) ἄρτους θερμούς. Aldobrandinus *panem calidum.*

o) τούτους. Aldobrandinus *Hunc.*

p) διεκράτησεν αὐτὸν τὴν ἑορτήν. Edit. Froben. cum codd. Cantabr. et Arund. διεκράτησεν αὐτὸν τὴν ἑορτήν. Menag. διεκράτησεν αὐτὴν τὴν ἑορτήν. Aldobrandinus: *vitam ad dies produxit.*

q) εἰς αὐτόν. Ambrosius non expressit.

r) τοῦτον ἐποιήσαμεν τὸν τρόπον. Ambrosius *lusimus.* Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 57.

s) ὅσσον — μήνυσε Δημόκριτος; Edit. Froben. ὅσον. I. F. H. i. e.

virgo; postridie vero, Salve mulier: fuerat enim puella nocte illa vitiata. Mortuum autem esse Democritum tradit Hermippus in hunc modum. Quum iam ex senio deficeret et propinquus videretur morti esse, moerentem sororem, quod in celebritate Cereali esset moriturus ipsaque deae vota exsolvere nequiret, bono animo esse iussit panesque calidos sibi quotidie afferre. Eos igitur naribus quum admovisset, vivum se dum ea celebritas transiret, servavit: ubi vero dies illi transierunt, tres autem erant, quietissime ac minimo dolore conclusit vitam, ut Hipparchus ait, centesimo et nono aetatis anno. Nosque in eum in pammetro carmen fecimus hocce:

Quisnam tam sapiens visus qui tale patrarit
Unquam, quale sciens omnia Democritus?

Digitized by Google

ὃς θάνατον παρεύντα τρὶ' ἤματα t) δάμασεν ἀσχεν u)
καὶ θερμοῖς ἅρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν x).

XII. 44. τοιοῦτος μὲν ὁ βίος τἀνδρός. Δοκεῖ δὲ αὐτῷ τάδε· Ἀρχὰς εἶναι τῶν ὅλων ἀτόμους καὶ κενόν, τὰ δ' ἄλλα πάντα νενομίσθαι y). ἀπείρους τε εἶναι κόσμους καὶ γενητοὺς καὶ φθαρτούς. μηδέν τε ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι μηδὲ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους z) δὲ ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πλῆθος, φέρεσθαι δ' ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένας. καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν a), πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν· εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινῶν συστήματα, ἅπερ εἶναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ τὴν στερρότητα. τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοιούτων δινῶν καὶ περιφερῶν ὄγκων b) συγκεκρίσθαι, καὶ τὴν ψυχὴν ὁμοίως, ἣν καὶ νοῦν

Ioannes Fridericus Herelius in Klotzii Actis litterariis vol. II. p. 107. et seq. coni. ἥνυσε.

t) ἤματα. Edit. Froben. ἥματα.

u) ἴσχεν. Scribebatur ἴσχε. Correxi ex Anthologia.

x) ἐξένισεν. Scribebatur ἐξένισε. Correxi ex Anthologia.

y) τὰ δ' ἄλλα πάντα νενομίσθαι. Legebatur τὰ δ' ἄλλα πάντα νενομίσθαι δοξάζεσθαι. Ambrosius: *caetera omnia legitimum esse opinari.* Aldobrandinus: *reliqua omnia eiusmodi, ut de illis opinari liceat.* Menagius coni. τὰ δ' ἄλλα πάντα νενομίσθαι ἢ δοξάζεσθαι, sed ut deleri mallet verbum alterum, omissum illud Hesychio Milesio p. 18. ed. Orell.. Id igitur reprobatum etiam Kuehnio expunxi.

z) τὰς ἀτόμους. Edit. Froben. et cod. Cantabr. τοὺς ἀτόμους.

a) καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν. Aldobrandinus: *atque ita ex his omnia, quae concreta sunt, gigni.*

b) ἐκ τοιούτων δινῶν καὶ περιφερῶν ὄγκων. Edit. Froben. ἐκ τοιούτων τινῶν καὶ περιφερῶν ὄγκων. Menag. ἐκ τοιούτων λείων καὶ περιφε-

Qui per tres tenuit praesentia funera soles
Et calido cocti pantis odore aluit.

Hominis igitur vita ad eum habet modum. Sunt autem quae ille opinatus est ista: Principia omnium esse atomos atque inane, caetera omnia in opinione sita esse. Infinitos esse mundos, generationi et corruptioni obnoxios. Nihil ex eo quod non sit fieri neque in id quod haudquaquam sit corrumpi. Atomos praeterea et magnitudine et numerositate esse infinitos ferrique in toto ac rotari. Atque ita concretiones omnes gignere, ignem, aquam, aerem, terram: quippe et haec ex atomis quibusdam constare esseque passioni et immutationi ob firmitatem ac soliditatem minime obnoxia. Solem item et lunam ex huiusmodi vertiginibus et rotundis massis esse compositam, animamque similiter,

Digitized by Google

ταὐτὸν εἶναι. ὁρᾶν δ' ἡμᾶς κατ' εἰδώλων ἐμπτώσεις c). πάντα τε κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὔσης τῆς 45. γενέσεως πάντων, ἣν ἀνάγκην λέγει. τέλος δὲ εἶναι τὴν εὐθυμίαν, οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούσαντες ἐξεδέξαντο d), ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς ταραττομένη e) φόβου ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλου τινὸς πάθους. καλεῖ δ' αὐτὴν καὶ εὐεστὼ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι. ποιητὰ δὲ νόμια εἶναι, φύσει δὲ ἄτομα καὶ κενόν f). καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ ἐδόκει. Τὰ δὲ XIII. βιβλία αὐτοῦ καὶ Θρασύλος g) ἀναγέγραφε h) κατὰ τάξιν

ρῶν ὄγκων. quod ipse probabat Menagius. Ambrosius: *ex huiusmodi vertiginibus tumorumque circumfurentiis.* Aldobrandinus: *ex huiusmodi corpusculis levibus ac rotundis.* Quod dedi δινῶν praebent Stephan., codd. Cantabr., Arund. et Hesychius Milesius p. 18. ed. Orell. expressitque Ambrosius. Idem probavit Mer. Casaubonus, qui quod coniecit περιφορῶν ὄγκων vel τῶν ὄγκων, reddidisse videtur Ambrosius.

c) ἐμπτώσεις. Edit. Froben. et cod. Cantabr. ἐμπτώσας.

d) ἐξεδέξαντο. Edit. Froben. et cod. Arund. ἐξηήσαντο. Ambrosius *dixere.*

e) ταραττομένη. Suidas s. v. εὐεστὼ habet τυραννουμένη.

f) ποιητὰ δὲ νόμια εἶναι, φύσει δὲ ἄτομα καὶ κενόν. Hesychius Milesius p. 20. ed. Orell. ποιητὰ δὲ νόμια εἶναι, φύσει δὲ ἄτομα καὶ κενά. Ambrosius, *quae vero fiant esse legitima, natura vero individua atque inania* (*inane*). Aldobrandinus: *Leges hominum opus esse, naturae vero atomos atque inane.* Menagius ad §. 44. vol. II. p. 411. b. ed. Meib. coni. αἰσθητὰ δὲ νόμια εἶναι etc. vel etiam ποιότητας νόμια εἶναι etc.. Kuehnius ad §. 44. vol. II. p. 589. b. ed. Meib. κενὰ δὲ νόμια εἶναι. Verba Diogenis sanissima.

g) Θρασύλος. Scribebatur Θράσυλλος. Ambrosius *Thrasylus.*

h) ἀναγέγραφε. Edit. Froben. ἀνέγραφε.

quam idem esse quod mentem dicit. Intueri nos incidentibus in obtutus nostros rerum imaginibus. Cunctaque secundum necessitatem fieri, quum sit vertigo causa generationis omnium, quam necessitatem dicit. Finem vero esse rectum quietumque animi statum, quam εὐθυμίαν vocat, quae non idem sit quod voluptas, ut quidam male intelligentes acceperunt, verum secundum quam animus magna tranquillitate constantiaque beatus est, dum nullo metu, nulla superstitione aut alia quavis perturbatione agitatur. Eandem vero et εὐεστὼ appellat compluribusque aliis nominibus. Quae vero fiant in opinione sita esse, natura vero atomos, atque inane. Et haec quidem eius sunt placita. Caeterum ipsius libros et Thrasylus notavit atque in ordinem digessit

Digitized by Google

46. οὕτως ὡσπερεὶ καὶ τὰ Πλάτωνος, κατὰ τετραλογίαν. ἔστι δὲ ἠθικὰ μὲν τάδε· Πυθαγόρης, περὶ τῆς τοῦ σοφοῦ διαθέσεως, περὶ τῶν ἐν Ἅιδου i), Τριτογένεια· τοῦτο δὲ ἔστιν ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα k) συνέχει· περὶ ἀνδραγαθίης l) ἢ περὶ ἀρετῆς, Ἀμαλθείας κέρας, περὶ εὐθυμίης m), Ὑπομνημάτων ἠθικῶν n)· ἡ γὰρ Ἐύεστος οὐχ εὑρίσκεται. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἠθικά, φυσικὰ δὲ τάδε· Μέγας διάκοσμος, ὃν οἱ περὶ Θεόφραστόν Λευκίππου φασὶν εἶναι· Μικρὸς διάκοσμος, Κοσμογραφίη, περὶ τῶν πλανήτων o), περὶ φύσιος πρώτεον p), περὶ ἀνθρώπου φύσιος q) ἢ περὶ σαρκὸς β', περὶ νοῦ, περὶ αἰσθήσεων· ταῦτά τινες ὁμοῦ γράφοντες r) περὶ ψυχῆς ἐπιγράφουσι· περὶ χυμῶν, περὶ
47. χροῶν, περὶ τῶν διαφερόντων ῥυσμῶν s), περὶ ἀμειψιρρυ-

i) περὶ τῶν ἐν Ἅιδου. Ante Meibomium legebatur περὶ τῶν ἐν ᾅδῃ. Correxerunt Casaubonus, Menagius et Kuehnius ex Athenaeo IV. p. 168. B. et Suida s. v. Τριτογένεια.

k) τὰ ἀνθρώπινα. Edit. Froben. omittit articulum.

l) περὶ ἀνδραγαθίης. Scribebatur περὶ ἀνδραγαθίας. Correxit ex codd. RRR Menagius.

m) περὶ εὐθυμίης. Scribebatur περὶ εὐθυμίας. Correxit ex codd. RRR Menagius. Caeterum R haec proxime sequentibus iungit: περὶ εὐθυμίης ὑπομνημάτων ἠ οἴκων.

n) Ὑπομνημάτων ἠθικῶν. Legebatur Ὑπομνημάτων ἢ οἴκων. Emendavit Stephanus Monachius apud Menagium comprobavitque Menagius. Fortasse etiam numerus deest.

o) περὶ τῶν πλανήτων. Cod. Cantabr. περὶ τῶν πλανητῶν.

p) περὶ φύσιος πρῶτον. Scribebatur περὶ φύσεως πρῶτον.

q) περὶ ἀνθρώπου φύσεος. Scribebatur περὶ ἀνθρώπου φύσεως.

r) περὶ αἰσθήσεων· ταῦτά τινες ὁμοῦ γράφοντες. Edit. Froben. omittit.

s) περὶ τῶν διαφερόντων ῥυσμῶν. Codices quidam apud Sambucum ῥοὐσμων. Ambrosius *de differentibus fragoribus*. Aldobrandinus *De differentibus rugis*, ut legisse videatur περὶ τῶν διαφερόντων ῥυσῶν. Vulgatam tuetur Menagius, quem interpretando secutus sum.

sicuti Platonis, secundam tetralogiam. Sunt autem morales hi: Pythagoras, de affectu sapientis, de iis quae sunt apud inferos, Tritogenia, hoc est, quod ex ea tria fiant quae humana cuncta contineant; de probitate seu de virtute, de Amaltheae cornu, de tranquillitate animi, Commentariorum moralium: nam is quem appellavit Enesto non invenitur. Atque isti quidem morales. Porro naturales hi: Magnus diacosmus, quem Theophrastus Leucippi esse ait; Parvus diacosmus, Cosmographia, de sideribus vagis, de natura primus, de natura hominis sive de carne duo, de mente, de sensibus: hos quidam simul scribentes de anima inscribunt; de liquoribus, de coloribus, de differentibus figuris,

Digitized by Google

ἀμειψιῤῥυσμιῶν t), Κρατυντήρια, ὅπερ ἐστὶν ἐπικρατικὰ τῶν προειρημένων u) · περὶ εἰδώλου ἢ περὶ προνοίης x), περὶ λοιμῶν ἢ λοιμικῶν κακῶν · α' β' γ' y), Ἀποῤῥημάτων z). ταῦτα καὶ περὶ φύσεως. τὰ δὲ ἀσύντακτα ἔστι τάδε· Αἰτίαι οὐρανίαι, Αἰτίαι ἀέριοι, Αἰτίαι ἐπίπεδοι, Αἰτίαι περὶ πυρὸς καὶ τῶν ἐν πυρί, Αἰτίαι περὶ φωνῶν, Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν, Αἰτίαι περὶ ζώων γ', Αἰτίαι σύμμικτοι, περὶ τῆς λίθου a), ταῦτα καὶ τὰ ἀσύντακτα. μαθηματικὰ δὲ τάδε· περὶ διαφορῆς γνώμης b) ἢ περὶ ψαύσιος κύκλου

t) περὶ ἀμειψιῤῥυσμιῶν. Ambrosius περὶ ἀμειψιῤῥυσμιῶν. Aldobrandinus *De rugarum permutatione*, ut legisse videatur περὶ ἀμειψιῤῥυσῶν. Fortasse scribendum est περὶ ἀμείψιος ῥυσμῶν.

u) Κρατυντήρια, ὅπερ ἐστὶν ἐπικρατικὰ τῶν προειρημένων. Legebatur ἐπικρατικά. Ios. Scaliger ad oram libri coni. ἐπικραντικά. Emendavit Menagius ex RR. Ambrosius: *κρατυντήρια hoc est iudicium ferentia de supra dictis.* Aldobrandinus: *Remedia, hoc est, ea, quae dicta sunt, coercentia.*

x) περὶ προνοίης. Scribebatur περὶ προνοίας.

y) περὶ λοιμῶν ἢ λοιμικῶν κακῶν ι' β' γ'. Legebatur *Περὶ λοιμῶν κακῶν α', β', γ'*, quod expresserunt interpretes. Edit. autem Froben. περὶ λογικῶν κακῶν ῡ β γ̄, quod probabat Gassendus; codd. Cantabr. et Arund. περὶ λογικῶν κακῶν α', β', γ'. Magius Miscell. IV. 9. coni. περὶ λοιμῶν ἢ λογικῶν κακῶν. Recepi quod apud Gellium N. A. IV. 13. legitur περὶ λοιμῶν ἢ λοιμικῶν κακῶν: sic enim quod olim vulgabatur περὶ λοιμῶν ἢ λογικῶν κακῶν emendavit Stephanus.

z) Ἀποῤῥημάτων. Ambrosius interpretatur *ambiguorum*, Aldobrandinus *Fluxionum*, ut ille ἀπορημάτων, hic ἀπορροῶν legisse videatur. Ut sane dubitari possit de loci integritate, cui etiam numerum deesse suspicor.

a) περὶ τῆς λίθου. Cod. Cantabr. καὶ περὶ τῆς λίθου. Ambrosius superiori titulo iungit: *promiscuae causae de lapide.* Aldobrandinus *De lapide.*

b) περὶ διαφορῆς γνώμης. Scribebatur περὶ διαφορᾶς γνώμης. Correxi ex cod. Arund.. Ambrosius *de sententiae differentiis.* Aldobrandinus *De differenti sententia.*

de permutationibus figurarum, Confirmatoria, hoc est, iudicio approbantia ea quae supra dicta sunt; de imagine sive de providentia, de pestibus sive de pestilentibus malis tres, Interdictorum. Et isti quidem naturales. Porro incompositi sunt hi: Caelestes causae, Aeriae causae, Planae causae, Causae de igne et his quae sunt in igne, Causae de vocibus, Causae de seminibus, arboribus et fructibus, Causae de animalibus tres, Causae promiscuae, de magnetide lapide. Et hi quidem incompositi. Mathematici vero hi sunt: de sententiae differentia sive de contactu circuli et sphaerae, de

Digitized by Google

καὶ σφαίρης c), περὶ γεωμετρίης ἢ Γεωμετρικῶν, Ἀριθμοὶ d), περὶ ἀλόγων e) γραμμῶν καὶ νευσέων β', Ἐπιτεύσματα f),
48. Μέγας ἐνιαυτὸς ἢ Ἀστρονομίης παράπηγμα g), Ἄμιλλα Κλεψύδρης h), Οὐρανογραφίη, Γεωγραφίη i), Πολογραφίη, Ἀκτινογραφίη, τοσαῦτα καὶ τὰ μαθηματικά. μουσικὰ δὲ τάδε· περὶ ῥυσμῶν καὶ ἁρμονίης k), περὶ ποιήσιος l), περὶ καλλοσύνης ἐπέων m), περὶ εὐφώνων καὶ δυσφώνων γραμμάτων n), περὶ Ὁμήρου ἢ ὀρθοεπείης καὶ γλώσσεων o), περὶ ᾠδῆς p), περὶ ῥημάτων, Ὀνομαστικόν q), τοσαῦτα καὶ

c) περὶ ψαύσιος κύκλου καὶ σφαίρης. Scribebatur περὶ ψαύσεως κύκλου καὶ σφαίρας.

d) περὶ γεωμετρίης ἢ Γεωμετρικῶν, Ἀριθμοί. Legebatur Περὶ γεωμετρίας, Γεωμετρικόν, Ἀριθμοί. Correxit Menagius, περὶ γεωμετρίης ex RRR (vid. Menagium ad §. 46.), ἢ Γεωμετρικῶν ex coniectura. Ambrosius: *de geometria, geometricorum numeri.* Aldobrandinus: *De Geometria, Geometrica, Numeri.*

e) ἀλόγων. Ambrosius *mutis.*

f) Ἐπιτεύσματα. Aldobrandinus *Extensa.*

g) Μέγας ἐνιαυτὸς ἢ Ἀστρονομίης παράπηγμα. Legebatur Μέγας ἐνιαυτὸς ἢ ἀστρονομία, Παράπηγμα. Emendavit Menagius. Ambrosius: *magnus annus sive astronomia παραπήγματα.* Aldobrandinus: *Magnus annus sive Astronomia, Regula.*

h) Ἄμιλλα Κλεψύδρης. Edit. Froben. et Stephan. ἀμιλλα κλεψύδρας quod expressit Ambrosius, Cod. Cantabr. Κλεψύδρας. Arund. Κλεψύδραι. Menag. Ἄμιλλα, Κλεψύδρα, quod expressit Aldobrandinus.

i) Γεωγραφίη. Edit. Froben. omittit.

k) περὶ ῥυσμῶν καὶ ἁρμονίης. Scribebatur περὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονίης.

l) περὶ ποιήσιος. Scribebatur περὶ ποιήσεως. Correxit Menagius ad §. 46. ex codd. RRR.

m) περὶ καλλοσύνης ἐπέων. Edit. Froben. περὶ καλοσύνης ἐπέων. Ambrosius *de carminis venustate.*

n) γραμμάτων. Stephan. et Menag. πραγμάτων, quod expressit Ambrosius. Illud praebet edit. Froben. cum codd. R et Arund., quod expressit Aldobrandinus commendavitque Menagius.

o) περὶ Ὁμήρου ἢ ὀρθοεπείης καὶ γλώσσεων. Edit. Froben. —γλώσσων. Ambrosius: *de Homero sive versuum rectitudine et linguis.* Aldobrandinus: *De Homero sive de emendata locutione et linguis.*

p) περὶ ᾠδῆς. Ambrosius *de carmine.*

q) περὶ ῥημάτων, Ὀνομαστικόν. Stephan. περὶ ῥημάτων ὀνομαστικῶν.

geometria sive Geometricum, Numeri, de ratione carentibus ac solidis lineis duo, Explicationes, Magnus annus sive Astronomica regula, Certamen Clepsydrae, Caeli descriptio, Terrae descriptio, Poli descriptio, Radiorum descriptio. Hactenus mathematica. De musica hi sunt: de rhythmis et harmonia, de poesi, de carminum venustate, de consonis et dissonis literis, de Homero sive de recta pronunciatione linguarumque dialectis, de cantu, de dictionibus, Index

Digitized by Google

τὰ μουσικά. τεχνικὰ δὲ ταῦτα)· Προόγνωσις, περὶ διαίτης ἢ Διαιτητικῶν ἢ Ἰητρικὴ γνώμη s), Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν t), περὶ γεωργίης ἢ Γεωργικόν u), περὶ ζωγραφίης, Τακτικὸν καὶ Ὁπλομαχικόν. ταῦτα μὲν καὶ τάδε. τούτοισι δέ τινες κατ' ἰδίαν ἐκ τῶν ὑπομνημάτων καὶ ταῦτα· τὰ περὶ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἱερῶν γραμμάτων, περὶ τῶν ἐν 49.
Μερόῃ ἱερῶν γραμμάτων x), Ὠκεανοῦ περίπλους y), περὶ ἱστορίης, Χαλδαϊκὸς λόγος, Φρύγιος λόγος, περὶ πυρετοῦ z) καὶ τῶν ἀπὸ νόσου βησσόντων, Νομικὰ αἴτια a), Χειρόμη-

Ambrosius *de verbis et de nominibus.* Menagius coni. περὶ ῥημάτων ἢ Ὀνομαστικόν. Placet.

r) τεχνικὰ δὲ τάδε. Ambrosius: *de medicina et de his quae sub arte (artem) cadunt ista scripsit.*

s) Πρόγνωσις, περὶ διαίτης ἢ Διαιτητικὸν ἢ Ἰητρικὴ γνώμη. Ambrosius: *Praenotio de regimine victus sive medicinae sententia.* Aldobrandinus: *Prognostica de ratione victus sive ratio victus seu medica sententia.* Caeterum scribebatur ἰατρική, quod cum Menagio ex cod. Florent. et Arund. correxi.

t) Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν. Edit. Froben. et cod. Arund. omittunt καὶ ἐπικαιριῶν. Ambrosius *causae intempestivis, de tempestivis* et *causae intempestivis et tempestivis.* Aldobrandinus *Causae importunitatum atque opportunitatum.*

u) περὶ γεωργίης ἢ Γεωργικόν. Legebatur περὶ γεωργίης ἢ Γεωμετρικόν. Emendavit Menagius. Ambrosius *de agricultura sive geometricis.* Aldobrandinus *De agricultura sive Geometrica.*

x) περὶ τῶν ἐν Μερόῃ ἱερῶν γραμμάτων. Menag. *Περὶ τῶν ἐν Μερόῃ Ὠκεανοῦ περίπλους*, quod reddiderunt interpretes. Ambrosius *de his quae sunt in meroe oceani navigatio.* Aldobrandinus *De his, quae apud Meroen, Oceani navigatio.* Verba ἱερῶν γραμμάτων agnoscunt edit. Froben. et Stephan. cum cod. Cantabr. probavitque Menagius. Ea si ab omnibus libris abessent, minime desideremus. Caeterum pro ἐν Μερόῃ cod. Cantabr. habet ἐν βίρθῃ.

y) Ὠκεανοῦ περίπλους. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Cantabr. omittunt.

z) περὶ ἱστορίης — περὶ πυρετοῦ. Ambrosius: *de historia chaldaica, ratio, de febre.* Aldobrandinus: *De historia, Chaldaica ratio, Phrygia ratio de febre.*

a) Νομικὰ αἴτια. Ambrosius *legales causae.* Aldobrandinus *Legitimae causae.*

nominum. Haec ille de musica. De iis quae sub artem cadunt haec scripsit: Prognostica, de victu sive Ratio victus sive Medica sententia, Causae de intempestivis et de tempestivis, de agricultura sive Georgicum, de pictura, de re militari et armis ad pugnandum necessariis. De his hactenus. Sunt qui seorsum et ex commentariis ista constituant, de sacris in Babylone literis, de sacris in Meroe literis, Oceani navigatio, de historia, Chaldaicus sermo, Phrygius sermo, de febre et de iis quae ex morbo

Digitized by Google

τα b) ἢ προβλήματα. τὰ δ' ἄλλα ὅσα τινὲς ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν τὰ μὲν ἐκ τῶν αὐτοῦ διεσκευάσταις c), τὰ δ' ὁμολογουμένως ἐστὶν ἀλλότρια, ταῦτα καὶ περὶ τῶν βιβλίων αὐτῷ
XIV. καὶ d) τοσαῦτα. Γεγόνασι δὲ Δημόκριτοι ἓξ· πρῶτος αὐτὸς οὗτος, δεύτερος Χῖος μουσικὸς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τρίτος ἀνδριαντοποιὸς οὗ μέμνηται Ἀντίγονος, τέταρτος περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ e) γεγραφὼς καὶ τῆς πόλεως Σαμοθρᾴκης f), πέμπτος ποιητὴς ἐπιγραμμάτων σαφὴς καὶ ἀνθηρός, ἕκτος Περγαμηνὸς ἀπὸ ῥητορικῶν λόγων g).

b) *Χειρόμηκτα.* Edit. Froben. et Menag. *Χέρνιβα*, quod expressit Aldobrandinus *Manuum ablutiones.* Stephan. *χερνικά*, quod Ambrosius reddidit *ahernica.* Casaubonus ex Plinii Hist. Nat. XXIV. 17. (22.) corr. *χειρονίπτα.* Emendavit Salmasius ad Solinum p. 1100. probavitque Menagius.

c) *διεσκεύασται.* Ambrosius *decerpta (sunt)*, Aldobrandinus *composita sunt.* Vid. Casaubonus ad Athenaeum III. p. 110. b. vol. II. p. 263. et seq. ed. Schweighaeuser.

d) *καί.* Edit. Froben. ἤ.

e) *περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.* Ambrosius *de templo Dianae ephesiae.*

f) *καὶ τῆς πόλεως Σαμοθρᾴκης.* Ambrosius omittit.

g) *ἀπὸ ῥητορικῶν λόγων.* Ambrosius *orator clarus.* Aldobrandinus *a rhetoricis sermonibus.* Conf. II. 104. *ἦσαν Βυζάντιος ἀπὸ λόγων πολιτικῶν.* ubi non debebam sequi Menagium.

tussi agitantur, Causae quae sunt in opinione, Manu propria signata sive Problemata. Cactera quae ad illum quidam referunt, partim ex eius operibus corrupta, partim omnino aliena consensu omnium sunt. Haec de illius libris hactenus. Sex autem fuere Democriti: primus hic ipse, secundus Chius musicus eodem tempore, tertius sculptor cuius Antigonus meminit, quartus qui de templo quod est Ephesi scripsit et civitate Samothracia, quintus epigrammatum poeta clarus et floridus, sextus Pergamenus orator.

Digitized by Google

CAPUT VIII.

ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ.

Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος ἦ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δείνων a) ἐν Περσικοῖς, Μαιάνδρου b) Ἀβδηρίτης c), καθά φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τοῖς περὶ νόμων, ὃς καὶ Θουρίοις νόμους γράψαι φησὶν αὐτόν· ὡς δ' Εὔπολις ἐν Κόλαξι, Τήιος· φησὶ γάρ, I. 50.

Ἔνδοθι μέν ἐστι Πρωταγόρας ὁ Τήιος.

οὗτος καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος d) λόγους ἀναγινώσκοντες ἠμείζοντο· καὶ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ φησὶ βαρύφωνον εἶναι τὸν Πρόδικον e). διήκουσε δὲ ὁ Πρωταγόρας Δημο- II.

a) *Δείνων.* Edit. Froben. et Stephan. cum codd. RRR *Δίων*, quod expressit Ambrosius. Menag. (et Meibom.) *Δίτων*, quod expressit Aldobrandinus probavitque Menagius. Restitui *Δείνων*, quam formam l. 8. cunctae tuentur editiones.

b) *Μαιάνδρου.* Legebatur *Μαιανδρίου.* Quod dedi confirmat Ambrosius.

c) *Ἀβδηρίτης.* Ante Meibomium scribebatur *Ἀβδηρίτης.* Interpretes *Abderites.*

d) *ὁ Κεῖος.* Edit. Froben., cod. Arund. et Aldobrandinus omittunt. Agnoscunt Stephan. et Menag. cum codd. RRR et Ambrosio.

e) *καὶ Πλάτων — τὸν Πρόδικον.* Spuria videntur Menagio.

PROTAGORAS.

Protagoras Artemonis sive, ut Apollodorus et Dinon in Persicis ait, Maeandri filius Abderites fuit, ut Heraclides Ponticus in libris de legibus tradidit, qui illum et Thuriis leges dedisse ait; ut autem Eupolis in tragoedia quae inscribitur Assentatores, refert, Teius fuit: ait enim,

Est intus ille Protagoras iam Teius.

Hic et Prodicus Ceus libros praelegentes inde emolumenta capiebant: Plato enim in Protagora gravi voce fuisse Prodicum ait. Audivit autem Protagoras Democritum vocaba-

Digitized by Google

κρίτου, ἐκαλεῖτό τε Σοφία f), ὡς φησι Φαβωρῖνος ἐν παν-
III. τοδαπῇ ἱστορίᾳ. Πρῶτος ἔφη δύο λόγους εἶναι περὶ παντὸς
51. πράγματος ἀντικειμένους ἀλλήλοις· οἷς καὶ συνηρώτα, πρῶτος
τοῦτο πράξας. ἀλλὰ καὶ ἤρξατό που τοῦτον τὸν τρόπον·
„Πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος, τῶν μὲν ὄντων ὡς
ἔστι, τῶν δὲ οὐκ ὄντων ὡς οὐκ ἔστιν.“ ἔλεγέ τε μηδὲν εἶναι
ψυχὴν παρὰ τὰς αἰσθήσεις g), καθὰ καὶ Πλάτων φησὶν ἐν
Θεαιτήτῳ, καὶ πάντα εἶναι ἀληθῆ. καὶ ἀλλαχοῦ δὲ τοῦτον
ἤρξατο τὸν τρόπον· „Περὶ μὲν θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, εἴθ'
ὡς εἰσὶν εἴθ' ὡς οὐκ εἰσίν· πολλὰ γὰρ τὰ κωλύοντα εἰδέναι,
ἥ τε ἀδηλότης καὶ βραχὺς ὢν h) ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου“
52. διὰ ταύτην δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ συγγράμματος ἐξεβλήθη πρὸς
Ἀθηναίων· καὶ τὰ βιβλία αὐτοῦ κατέκαυσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ,
ὑπὸ κήρυκα ἀναδεξάμενοι παρ' ἑκάστου τῶν κεκτημένων i).
οὗτος πρῶτος μισθὸν εἰσεπράξατο μνᾶς ἑκατόν· καὶ πρῶτος

f) ἐκαλεῖτό τε Σοφία. Immo Λόγος vocabatur Protagoras, Σοφία autem Democritus, ut et ipsa spuria videantur Menagio, utpote addita a sciolo ad oram vocis Δημοκρίτου.

g) παρὰ τὰς αἰσθήσεις. Ambrosius circa sensus.

h) ὤν. Cod. Cantabr. omittit.

i) ὑπὸ κήρυκα ἀναδεξάμενοι παρ' ἑκάστου τῶν κεκτημένων. Edit. Froben. ὑποκήρυκα ἀναλεξάμενοι ἑκάστου τῶν κεκτημένων. Stephan. (et Meibom.) ὑπὸ κήρυκα ἀναλεξάμενοι παρ' ἑκάστου τῶν κεκτημένων. Menag. ὑποκήρυκα ἀναδεξάμενοι παρ' ἑκάστου τῶν κεκτημένων. Aldobrandinus: *cum eos (libros) edicto a singulis, apud quos erant, accepissent.* Kuhnius coni. ὑπὸ κήρυκος.

eurque Sapientia, ut Phavorinus in omnimoda historia refert. Primusque dixit duas omnium rerum esse rationes invicem contrarias: quibus etiam in argumentando utebatur, primus hoc agens. Quin etiam in hunc aliquo loco coepit modum: *Omnium rerum modus et mensura homo est, earum quidem quae sunt, ut sunt; quae vero non sunt, ut non sunt.* Dicebatque nihil esse animam praeter sensus, sicut et Plato refert in Theaeteto, omniaque esse vera. Alio autem in loco in hunc coepit modum: *De diis quidem statuere nequeo, neque an sint neque utrum non sint: sunt enim plurima quae id scire prohibeant, quippe et summa rei obscuritas et brevis hominis vita.* Ob hoc autem ille principium operis pulsus ab Atheniensibus est, libriique illius in foro cremati sunt sub praeconis voce, a singulis, qui illos habebant, requisiti. Hic primus mercedis gratia minas centum exegit; item primus temporis partes definivit

Digitized by Google

μέρη χρόνου διώρισε k) καὶ ψυχροῦ δύναμιν ἐξέθετο καὶ λόγων ἀρχὰς ἐποιήσατο l), καὶ σόφισμα m) τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε· καὶ τὴν διάνοιαν ἀφεὶς πρὸς τοὔνομα διελέχθη n) καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον o) γένος τῶν ἐριστικῶν ἐφεύρησεν· ὅθεν καὶ Τίμων φησὶ περὶ αὐτοῦ,

Πρωταγόρης τ' ἐπίμικτος ἐριζέμεναι εὖ εἰδώς.

αὐτὸς καὶ τὸ Σωκρατικὸν εἶδος τῶν λόγων πρῶτος ἐκίνησε. 53. καὶ τὸν Ἀντισθένους λόγον τὸν πειρώμενον ἀποδεικνύειν ὡς οὐκ ἔστιν p) ἀντιλέγειν, οὗτος πρῶτος διείλεκται q), καθά φησι Πλάτων ἐν Εὐθυδήμῳ. καὶ πρῶτος κατέδειξε τὰς πρὸς τὰς θέσεις ἐπιχειρήσεις r), ὡς φησιν Ἀρτεμίδωρος ὁ διαλεκτικὸς ἐν τῷ πρὸς Χρύσιππον. καὶ πρῶτος τὴν καλουμένην τύλην s), ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, εὗρεν, ὡς φησιν

k) *διώρισε.* Edit. Froben. *διώρησε.*

l) *ἐποιήσατο.* Edit. Froben. et Stephan. *ἐθεάσατο.* Codd. Cantabr. et Arund. *ἐθεήσατο.* Quod dedi probatum Menagio praebet Menag. confirmantque cod. R, interpretes et Suidas.

m) *σόφισμα.* Aldobrandinus *sophismata.*

n) *πρὸς τοὔνομα διελέχθη.* Ambrosius *de nomine disseruit.* Aldobrandinus *contra vocabula disseruit.*

o) *ἐπιπόλαιον.* Lobeckius ad Phrynich. p. 2.: „Etiam in Diog. La. IX. 52. 576. *τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ἐριστικῶν*, participium [*ἐπιπολάζον*] rectius esse iudico."

p) *ἔστιν.* Edit. Froben. *ἴστι.*

q) *διείλεκται.* Edit. Froben. *διήλεκται.*

r) *κατέδειξε — ἐπιχειρήσεις.* Menag. *κατέλῦε τὰς πρὸς τὰς θέσεις ἐπιχειρήσεις*, quod expressit Aldobrandinus *morte ad posita disputandi finem fecit.* Codd. RRR *ἐκάδυσε.*

s) *τύλην.* Aldobrandinus *callus.* Suidas s. v. *τυτύλη* legit *τυτύλα.* Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 173. et seq.

opportunitatisque vim exposuit, porro orationum certamina instituit et sophisma iis qui contentionis studio delectantur induxit; item omissa mente contra nomen disputavit ac leve illud contentionis genus quod modo in usu est genuit; unde etiam Timon de eo ait,

Protagoras mistus, simul at contendere doctus.

Hic et Socraticum dicendi genus primus movit. Antisthenisque rationem qua demonstrare nititur contradici non posse, ut Plato in Euthydemo tradit, primus iste versavit. Primusque, ut ait Artemidorus dialecticus in libro adversus Chrysippum, argumenta ad quaestiones docuit. Ac primus quam nunc patiuntur sellam, in qua onera portant, invenit,

Digitized by Google

Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ παιδείας· φορμοφόρος τ) γὰρ ἦν, ὡς καὶ Ἐπίκουρός που φησι. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἤρξατο πρὸς Δημόκριτον, ξύλα δεδεκὼς υ) ὀφθείς. διεῖλέ τε τὸν λόγον πρῶτος εἰς τέτταρα, εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντο-
54. λήν· οἱ δέ, εἰς ἑπτά, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, ἀπαγγελίαν, εὐχωλήν, κλῆσιν, οὓς καὶ πυθμένας εἶπε λόγων. Ἀλκιδάμας δὲ τέτταρας λόγους φησί, φάσιν, ἀπό-
V. φασιν φ), ἐρώτησιν, πραγαγόρευσιν. πρῶτον δὲ τῶν λόγων χ) ἑαυτοῦ ἀνέγνω τὸν περὶ θεῶν, οὗ τὴν ἀρχὴν ἄνω παρεθέμεθα. ἀνέγνω δὲ Ἀθήνησιν ἐν τῇ Εὐριπίδου οἰκίᾳ ἤ, ὥς τινες, ἐν τῇ Μεγακλείδου· ἄλλοι, ἐν Λυκείῳ, μαθητοῦ τὴν φωνὴν αὐτῷ χρήσαντος Ἀρχαγόρου τοῦ Θεοδότου. Κατηγόρησε δὲ αὐτοῦ Πυθόδωρος Πολυζήλου, εἷς τῶν τετρακο-
VI. σίων ψ)· Ἀριστοτέλης δ' Εὐαθλόν φησιν. Ἔστι δὲ τὰ σωζόμενα
55. αὐτοῦ βιβλία τάδε· Τέχνη ἐριστικῶν, περὶ πάλης, περὶ τῶν μαθημάτων, περὶ πολιτείας, περὶ φιλοτιμίας ω), περὶ

τ) φορμοφόρος. Ambrosius *vasifer*. Suidas s. v. κοτύλη legit φορτοφόρος.
υ) δεδεκώς. Ante Meibomium legebatur δεδωκώς. Correxit Casaubonus probavitque Menagius. Aldobrandinus interpretatur *tulisse*.
φ) φάσιν, ἀπόφασιν. Ambrosius *dictionem*, *pronunciationem*.
χ) τῶν λόγων. Cod. Cantabr. τὸν λόγον.
ψ) εἷς τῶν τετρακοσίων. Ambrosius *ad quadringentos*.
ω) περὶ φιλοτιμίας. Ambrosius *de libertate*.

ut Aristoteles in libro de disciplina ait: erat enim baiulus, ut etiam Epicurus alicubi memorat. Atque hunc in modum apud Democritum gloria auctus est, quum ligna colligans visus esset. Divisit autem orationem primus in quattuor, precationem, interrogationem, responsionem, praeceptum: alii septem in partes distinxisse aiunt, narrationem, interrogationem, responsionem, praeceptum, promissionem, precationem, vocationem, quas etiam fundamenta orationis dixit. Porro Alcidamas orationis quattuor partes dixit, affirmationem, negationem, interrogationem, appellationem. Primum vero librorum suorum de diis recitavit eum cuius initium supra posuimus. Recitavit autem Athenis in Euripidis sive, ut quidam volunt, in Megaclidis domo: alii in Lyceo dicunt, Archagora Theodoti filio discipulo recitante. Accusavit autem Pythodorus Polyzeli filius, unus ex quadringentis: Aristoteles autem Euathlum accusasse ait. Sunt autem qui servantur eius libri hi: Ars contentionis, de lucta, de disciplinis, de republica, de ambitione, de virtutibus, de prisco

Digitized by Google

ἀρετῶν, περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ καταστάσεως b), περὶ τῶν ἐν Ἅιδου, περὶ τῶν οὐκ ὀρθῶς τοῖς ἀνθρώποις πραττομένων, Προτρεπτικός, Δίκη ὑπὲρ μισθοῦ, Ἀντιλογιῶν δύο. καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ τὰ βιβλία. Γέγραφε δὲ καὶ Πλάτων εἰς αὐτὸν διάλογον. φησὶ δὲ Φιλόχορος c), πλέοντος αὐτοῦ εἰς Σικελίαν, τὴν ναῦν καταποντισθῆναι· καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν τῷ Ἰξίονι. ἔνιοι d) κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτόν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα e)· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἑβδομήκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα f) καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τεσσαρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἔστι καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν οὕτως ἔχον g)· VII. 56.

Καὶ σεῦ h), Πρωταγόρη, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ' Ἀθηναίων i)
ἔκ τοι' ἰὼν παθ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες·

b) περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ καταστάσεως. Aldobrandinus *De prima commendatione*, ut συστάσεως legisse videatur.
c) φησὶ δὲ Φιλόχορος. Menag. et interpretes omittunt δέ. Agnoscunt edit. Froben. et Stephan. cum codd. Cantabr. et Arund.. Caeterum edit. Froben. φιλόχωρος.
d) Ἔνιοι. Cod. Cantabr. Ἔνιοι δέ.
e) βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Edit. Froben. omittit.
f) Ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἑβδομήκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα. Edit. Froben. et Stephan. Ἀπολλόδωρος δέ φησι σοφιστεῦσαι αὐτὸν τεσσαράκοντα ἔτη. Alteram lectionem praeter Menag. commendant interpretes. Ambrosius: *sive ut ait Apollodorus, LXX. porro in studiis philosophiae versatum annis* etc..
g) ἔστι καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν οὕτως ἔχον. Vid. Iacobs. Anthol. Gr. VII. 130.
h) Καὶ σεῦ. Legebatur *Καί σε*. Correxit Menagius ex cod. R.
i) Ἀθηνῶν. Edit. Froben. ἀθηναίων. Cod. Arund. Ἀθηνέων.

statu, de iis quae sunt apud inferos, de iis quae non recte ab hominibus geruntur, de praeceptis, Causa de mercede, Contradictionum duo. Et hi quidem habentur eius libri. Scripsit autem et Plato dialogum in eum. Refert Philochorus, eo navigante in Siciliam, navim qua ferebatur submersam fuisse: idque Euripidem in Ixione significare. Quidam illum in via defecisse iter agentem, quum ad nonagesimum aetatis pervenisset annum: Apollodorus septuaginta tradit, in studiis autem philosophiae versatum annos quadraginta ac circa octuagesimam quartam Olympiadem clarnisse. Est et in hunc nostrum ita se habens epigramma:

Te quoque Protagoram redeuntem fertur Athenis
Iam vetulum media mortem obiisse via.

Digitized by Google

εἶπεν ἔ) γάρ σε φυγεῖν Κέκροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μὲν που
Παλλάδος ἄστυ φύγες, Πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες.

VIII. Λέγεται δέ ποτε αὐτὸν ἀπαιτοῦντα τὸν μισθὸν Εὐαθλον τὸν μαθητήν, ἐκείνου εἰπόντος, „Ἀλλ' οὐδέπω νενίκηκα," εἰπεῖν, „Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἂν νικήσω, ὅ,τι ἐγὼ ἐνίκησα λαβεῖν
IX. με δεῖ· ἐὰν δὲ σύ, ὅ,τι σύ." Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Πρωταγόρας ἀστρολόγος, εἰς ὃν καὶ Εὐφορίων ἐπικήδειον ἔγραψε· καὶ τρίτος στωϊκὸς φιλόσοφος.

h) εἶπεν. Cod. Arundl. εἶπεν.

Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem
Linquere, non potuit Styx violenta fugi.

Fertur, quum mercedem aliquando exigeret ab Euathlo ipsius discipulo isque diceret, Sed nondum quicquam vici, dixisse, At equidem si vicero, quodcunque vicero accipiam necesse est; sin vero tu viceris, quodcunque tu viceris. Fuit autem et alius Protagoras astrologus, in quem et Euphorion epicedium scripsit; tertiusque Stoicus philosophus.

Digitized by Google

CAPUT IX.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΗΣ.

I. 52. Διογένης Ἀπολλοθέμιδος Ἀπολλωνιάτης, ἀνὴρ φυσικὸς καὶ ἄγαν εὐλόγιμος a). ἤκουσε δέ, φησὶν Ἀντισθένης, Ἀναξιμένους. ἦν δὲ ἐν τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀναξαγόραν. τοῦτόν φησιν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ διὰ μέγαν φθόνον μικροῦ κινδυνεῦσαι Ἀθήνησιν. II. Ἔδοκει δὲ αὐτῷ τάδε· Στοιχεῖον εἶναι τὸν ἀέρα, κόσμους ἀπείρους καὶ κενὸν ἄπειρον· τόν τε ἀέρα πυκνούμενον καὶ ἀραιούμενον b) γεννητικὸν εἶναι τῶν κόσμων c)· οὐδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι οὐδὲ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι· τὴν γῆν στρογγύλην, ἐρηρεισμένην ἐν τῷ μέσῳ d), τὴν σύστασιν εἰληφυῖαν κατὰ

a) ἄγαν εὐλόγιμος. Ambrosius *eloquentia et sapientia imprimis clarus.*

b) ἀραιούμενον. Edit. Froben. ἀρεούμενον.

c) τῶν κόσμων. Lipsius Manuduct. ad philos. Stoicam I. 8. coni. τῶν ἐν κόσμῳ.

d) τὴν γῆν στρογγύλην, ἐρηρεισμένην ἐν τῷ μέσῳ. Scribebatur ἠρηρεισμένην, quod correxi ex Hesychio Milesio p. 20. ed. Orell.. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 32. Aldobrandinus: *terram rotundam et utrinque acutam in medio.*

DIOGENES APOLLONIATES.

Diogenes Apollothemidis filius Apolloniates fuit, vir physicus et in primis clarus. Anaximenis auditorem fuisse Antisthenes tradit. Fuit autem Anaxagorae temporibus. Hunc ait Phalereus Demetrius in Socratis Defensione Athenis magna invidia lacessitum ac ferme periclitatum de vita. Opinatus est ista: Elementum esse aerem, mundos infinitos et inane infinitum: densumque aerem ac rarescentem mundos gignere: nihil ex eo quod non sit fieri neque in id quod non sit corrumpi: terram esse rotundam atque in medio infixam, eamque cepisse constantiam secundum illam quae ex

Digitized by Google

τὴν ἐκ τοῦ θερμοῦ περιφορὰν καὶ πῆξιν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ e). ἀρχὴ δὲ αὐτῷ τοῦ συγγράμματος ἥδε· „Λόγου παντὸς ἀρχόμενον δοκεῖ μοι f) χρεὼν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι· τὴν δὲ ἑρμηνείαν g) ἁπλῆν καὶ σεμνήν."

e) τὴν σύστασιν — ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ. Aldobrandinus: *quae et ardoris conversione et frigoris conglaciatione consistat.*
f) δοκεῖ μοι. Fortasse scribendum δοκέει μοι. Conf. VI. 81.
g) ἑρμηνείαν. Fortasse scribendum ἑρμηνείην.

calido est circumferentiam, ex frigido concretionem ac soliditatem accepisse. Est autem initium operis eius hocce: *Qui docere aliquid instituit, ei mea quidem sententia operae pretium est certum et indubitatum praestare principium, oratione autem simplici atque gravi uti.*

Digitized by Google

CAPUT X.

ΑΝΑΞΑΡΧΟΣ.

Ἀνάξαρχος Ἀβδηρίτης a). οὗτος διήκουσε b) Διογένους c) τοῦ Σμυρναίου· οἱ δέ, Μητροδώρου τοῦ Χίου, ὃς ἔλεγε μηδὲ αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι ὅτι οὐδὲν οἶδε d). Μητρόδωρος δὲ Νέσσου τοῦ Χίου, οἱ δὲ Δημοκρίτου φασὶν ἀκοῦσαι e). ὁ δ' οὖν Ἀνάξαρχος καὶ Ἀλεξάνδρῳ συνῆν καὶ ἥμιλλε κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα. καὶ εἶχεν ἐχθρὸν Νικοκρέοντα τὸν Κύπρου τύραννον· καὶ ποτε ἐν συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐρωτήσαντος αὐτὸν τί ἄρα δοκεῖ τὸ δεῖπνον, I. 58. II.

a) Ἀβδηρίτης. Ante Meibomium scribebatur Λιβηρίτης. Interpretes *Abderites*.

b) οὗτος διήκουσε. Edit. Froben. et Menag. οὗτος ἤκουσε. Ambrosius omisso pronomine verbum cum superioribus coniungit.

c) Διογένους. Legebatur Διομένους. Correxit Menagius confirmatque cod. Cantabr..

d) ὃς ἔλεγε — οἶδε. Addicia videntur Menagio. Hesychius Milesius p. 12. ed. Orell. ipsi Anaxarcho tribuit.

e) Μητρόδωρος δὲ Νέσσου — ἀκοῦσαι. Edit. Froben., codd. BRR et Arund. Νίσου, quod expressit Ambrosius *nesum*. Stephan. Νασσᾶ. Quod dedi praebet Menag. expressitque Aldobrandinus, qui totum hunc locum sic interpretatur: *Metrodorus eum Nessi Chii, alii Democriti auditorem fuisse dicunt*. Conf. Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 489. ed. Reitz..

ANAXARCHUS.

Anaxarchus Abderites. Is Diogenis Smyrnaei auditor fuit, alii Metrodori Chii auditorem tradunt, qui se ne id quidem scire dicebat quod nihil sciret. Porro Metrodorum alii Nessum Chium, alii Democritum audisse tradunt. Anaxarchus igitur Alexandro etiam congressus est floruitque circa centesimam et decimam Olympiadem. Inimicum autem habuit Nicocreontem Cypri tyrannum: et quum illum Alexander aliquando in convivio rogasset, quidnam de coena illa

Digitized by Google

εἰπεῖν φασιν, „Ὦ βασιλεῦ, πάντα πολυτελῶς· ἔδει δὲ λοιπὸν κεφαλὴν σατράπου τινὸς παρατεθεῖσθαι." ἀπορριπτων πρὸς
59. τὸν Νικοκρέοντα f). ὁ δὲ μνησικακήσας μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ βασιλέως ὅτε πλέων ἀπουσίως προεχωρήθη τῇ Κύπρῳ ὁ Ἀνάξαρχος, συλλαβὼν αὐτὸν ναὶ g) εἰς ὅλμον h) βαλὼν ἐκέλευσε σιδηροῖς ὑπέροις τύπτεσθαι. τὸν δὲ οὐ φροντίσαντα τῆς τιμωρίας εἰπεῖν ἐκεῖνο δὴ τὸ περιφερόμενον i), Πτίσσε k) τὸν Ἀνάξαρχου Θύλακον, Ἀνάξαρχον δὲ οὐ πτίσσεις l)· κελεύσαντος δὲ τοῦ Νικοκρέοντος καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι, λόγος ἀπατραγόντα ἐμπτύσαι m) αὐτῷ. καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως n)·

f) ἀπορριπτων πρὸς τὸν Νικοκρέοντα. Ambrosius *nicocreontem intuens.*

g) καὶ. Edit. Froben. *omittit.*

h) εἰς ὅλμον. Edit. Froben. εἰς ὅλμον. Ambrosius *in aenum concavum.*

i) τὸν δὲ — τὸ περιφερόμενον. Edit. Froben. τὸν δὲ οὐ φροντίσαντα τῆς τιμωρίας εἰπεῖν· ἐκεῖνο δὲ εἰπεῖν τὸ περιφερόμενον. Menag. τὸν δέ, οὐ φροντίσαντα τῆς τιμωρίας, ἐκεῖνο δὲ εἰπεῖν τὸ περιφερόμενον.

k) Πτίσσε. Ante Meibomium legebatur Πτύσσε (edit. Froben. πτύσε). Correxit Menagius, confirmat cod. Arund. idemque expresserunt interpretes. Fortasse scribendum Πτίσσα, πτίσσε, quod expressit Ambrosius *Tunde, tunde.*

l) οὐ πτίσσεις. Legebatur οὐ πλήσσεις. Correxit Menagius reddiderunt que interpretes.

m) ἐμπτύσαι. Edit. Froben. et Stephan. ἐμπτῦσαι. Cod. Arund. ἐκπτύσαι.

n) καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως. Vid. Iacobsii Anthol. Gr. VII. 183.

sentiret, dixisse ferunt, Cuncta permagnifice, o rex: verum oportebat iam caput satrapae cuiusdam apponi; in Nicocreontem id iaciens. Hoc ille aegre ferens, memor iniuriae post mortem regis, quum navi ferretur Anaxarchus invitusque applicuisset Cyprum, comprehensum eum in mortarium iniecit iussitque ferreis malleis caedi. Tum illum poenae suae negligentem celebre illud dictum ingeminasse aiunt, Tunde Anaxarchi vasculum: nam Anaxarchum nihil tundis. Iubente vero illo ipsius praecidi linguam, fama est praecisum mordicus in eius faciem conspuisse. Est etiam nostrum in ipsum tale carmen:

Digitized by Google

Πτίσσετε μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον o)· θύλακός ἐστι· πτίσσει· p)· Ἀνάξαρχος δ' ἐν Διός ἐστι πάλαι.
καὶ σὲ διαστείλασα φαύλοις ὀλίγον τάδε λέξω q)
ῥήματα Περσεφόνη, Ἔρρε μυλωθρὲ κακέ r).

Οὗτος s) διὰ τὴν ἀπάθειαν t) καὶ εὐκολίαν τοῦ βίου Εὐδαι- III.
μονικὸς ἐκαλεῖτο· καὶ ἦν ἐκ τοῦ φάσκοντος θνητοὺς σωφρονίζειν u). τὸν γοῦν Ἀλέξανδρον οἰόμενον εἶναι θεὸν ἐπέστρε- 60.
ψεν x)· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τινος πληγῆς εἶδεν αὐτῷ πεπαρρέον

o) *Πτίσσετε μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον.* Ante Meibomium legebatur *Πτύσσετε*, quod correxit Menagius, confirmat cod. Arund. cum Anthologia expresseruntque interpretes. Menag. et Anthologia *Πτ.* (,) *Νικοκράτων* (,) *ἔτι καὶ μάλα.* quod expresserunt interpretes. Kuehnius corr. *Νικοκράτους*. Quod dedi *μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον* (de qua forma vid. Lobeck. Aglaopham. T. I. p. 885. not. o.), praebent editt. Froben. et Stephan. commendaveruntque Menagius et Mericus Casaubonus.

p) *πτίσσει*. Ante Meibomium legebatur *πτύσσει*.

q) *καὶ σὲ διαστείλασα — λέξω.* Edit. Froben., Stephan. et Menag. *καὶ σε διαστείλας* (ed. Frob. *διαστείλας*) *ὀλίγον τὰ δηναρῆ τάδε λέξει.* Meibom. *Καί σε διαστείλας λυγὸς δυναρῆ τάδε λέξει.* Codd. Palat., Florent. et Arnald. *διαστείλας*, quod expressit Ambrosius *transmittens*, confirmatque Anthologia quae habet *καί σε * διαστείλας γένυσιν ὀλίγον, τάδε λέξει.* Tanaqu. Faber coni. *Καί σε διαστείλας ὄπιθεν τάδε δυσκλία λέξει.* Kuehnius *καὶ σὲ διαστείλας ὀλίγον συνεφῆ τάδε λέξει.* Mericus Casaubonus *καί σε διαστείλας ὀλίγου δία, φεῦ! τάδε λέξει.* Quod recepi certae debetur emendationi Iacobsii.

r) *ῥήματα Περσεφόνη, Ἔρρε μυλωθρὲ κακέ.* Edit. Froben. *ῥήματα * περσεφόνη ἔρρε.* Stephan. *Ῥήματα περσεφόνη ἔρρε μυλωθρὲ κακέ.* Menag. *Ῥήματα Περσεφόνη, ἔρρε μύλωθρε κακέ.* Meibom. *Ῥήματα Περσεφόνη, ἔρρε μυλωθρὲ κακέ.* Codd. Sambuci *ἔρρε μύλωνρε κακε.* Arund. *ἔρρε μύωθρε κέ.* Anthologia *ῥήματα Περσεφόνη· ἔρρε μυλυθρὲ (μυλωθρέ) κακέ.*

s) *οὗτος.* Cod. Cantabr. *οὗτος δέ,*

t) *ἀπάθειαν.* Edit. Froben. *ἀπιθείαν.*

u) *καὶ ἦν ἐκ τοῦ φάσκοντος θνητὸς σωφρονίζειν.* Ambrosius: *habebatque ad emendandum maximam auctoritatem.*

x) *ἐπέστρεψεν.* Legebatur *ἐπέτρεψεν.* Illud praestant codd. RRR, commendatum Menagio et Wyttenbachio ad Plutarchi Morall. p.

Tundite magis et magis: culeus est:
tundite: Anaxarchus autem apud Iovem est iam dudum.

Et te distendens tormentis mox haec dicet
verba Proserpina, Peri molitor improbe.

Hic ob animi tranquillitatem et vitae facilitatem Fortunatus appellabatur: eratque talis qui facillime posset homines modestos reddere. Itaque Alexandrum deum se esse arbitrantem convertit: quum enim ex ictu quodam sanguinem illi

Digitized by Google

αἷμα, δείξας τῇ χειρὶ πρὸς αὐτὸν φησι, „Τοῦτό μέν αἷμα καὶ οὐχ y)

ἰχὼρ οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν z)."

Πλούταρχος a) δὲ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τοῦτο λέξαι πρὸς τοὺς φίλους φησίν· ἄλλα καὶ ἄλλοτε προπίνοντα αὐτῷ τὸν Ἀνάξαρχον δεῖξαι τὴν κύλικα καὶ εἰπεῖν,

Βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χειρί b);

1070. ed. Oxon. T. II. p. 341. ed. Lips. . . Ambrosius: *Alexandrum denique deum se esse arbitrantem, cum ex ictu quodam sanguinem illi fluere vidisset: digito ostendens ita affectus (affatus) est.* Aldobrandinus *castigavit.* . . Mericus Casaubonus coni. ἐπέφερεν.

y) οὐκ. Stephan. et Menag. οὐχί. Fortasse scribendum οὐχί.

z) ἰχὼρ οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν. Scribebatur θεοῖσι. Versus est Homeri Iliad. Ε. 340.

a) Πλούταρχος. Vita Alexandri cap. 28. med. et alibi.

b) Βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρί; Edit. Froben. βεβλήσεται δή τις θεῶν βροτησίᾳ χειρί. Stephan. Βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρί. Menag. Βεβλήσεται δή θεῶν βροτησίᾳ χειρί. Ambrosius: *feriet deum quispiam humana manu.* Versus est Euripidis Orest. 265. ed. Poeson. unde restimi cum Menagio interrogationem.

fluere vidisset, digito ostendens ita affatus est: Hoc quidem sanguis est, non autem

ille cruor divis qualis solet esse beatis.

Plutarchus Alexandrum ipsum amicis hoc dixisse refert. Alias item Anaxarchum, illi quum praebibisset, ostendisse calicem et dixisse,

Ferietur aliquis deorum humana manu?

Digitized by Google

CAPUT XI.

ΠΥΡΡΩΝ.

Πύρρων Ἠλεῖος a) Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καί b) Διοκλῆς ἱστορεῖ· ὡς φησι δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος καὶ ἤκουσε Βρύσωνος c) τοῦ Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, εἶτα Ἀναξάρχῳ ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὡς καὶ τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδίᾳ συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις d). ὅθεν γενναιότατα δοκεῖ φιλοσοφῆσαι, τὸ τῆς ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος εἰσαγαγών e), ὡς Ἀσκάνιος ὁ Ἀβδηρίτης f) φησίν· οὐδὲν γὰρ ἔφασκεν οὔτε καλὸν οὔτε αἰσχρὸν g) οὔτε δίκαιον οὔτε ἄδικον· καὶ L. 61. II. III.

a) Ἠλεῖος. Ambrosius *heliensis*. Aldobrandinus *Heleus*.
b) καί. Aldobrandinus non expressit.
c) Βρύσωνος. Legebatur Δρύσωνος. Correxit Menagius ex Suida s. v. Πύρρων.
d) ὡς καὶ τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδίᾳ συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις. Aldobrandinus: *ut et cum Gymnosophistis et cum Magis in India congressus fuerit.*
e) τὸ τῆς ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος εἰσαγαγών. Ambrosius: *incomprehensus assensusque retinendi specie invecta.*
f) ὁ Ἀβδηρίτης. Ante Meibomium scribebatur ὁ Αὐδηρίτης. Interpretes *Abderites.*
g) οὐδὲν γὰρ ἔφασκεν οὔτε καλὸν οὔτε αἰσχρόν. Menag. omittit γάρ. Agnoscunt praeter reliquas editiones interpretes, cod. Arund. et Hesychius Milesius p. 48. ed. Orell. Ambrosius: *Negabat enim quicquam turpe esse aut honestum.*

PYRRHO.

Pyrrho Eliensis Plistarchum habuit patrem, quod etiam Diocles tradit; ut vero Apollodorus ait in Chronicis, pictor fuit primum atque, ut Alexander in Successionibus scribit, Brysonem Stilponis filium audivit, deinde Anaxarchum, illi ubique adhaerens, ita ut Gymnosophistas in India adierit Magisque congressus sit. Unde et nobilissime philosophatus videtur, inducta quidem ratione qua nihil comprehendi posse assensumque retinendum diceret, ut Ascanius Abderites auctor est: negabat enim quicquam honestum esse aut turpe,

Digitized by Google

ὁμοίως ἐπὶ πάντων μηδὲν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ, νόμῳ δὲ καὶ ἔθει πάντα τοὺς ἀνθρώπους πράττειν· οὐ γὰρ μᾶλλον τόδε
62. ἢ τόδε εἶναι ἕκαστον. ἀκόλουθος δ' ἦν καὶ τῷ βίῳ, μηδὲν ἐκτρεπόμενος μηδὲ φυλαττόμενος, ἅπαντα ὑφιστάμενος, ἁμάξας, εἰ τύχοι, καὶ κρημνοὺς καὶ κύνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, μηδὲν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐπιτρέπων h). σώζεσθαι μέντοι, καθά φασιν οἱ περὶ τὸν Καρύστιον Ἀντίγονον, ὑπὸ τῶν γνωρίμων παρακολουθούντων. Αἰνεσίδημος i) δὲ φησι φιλοσοφεῖν μὲν αὐτὸν κατὰ τὸν τῆς ἐποχῆς λόγον, μὴ μέντοι γε ἀπροοράτως ἕκαστα πράττειν. Ὁ δὲ πρὸς τὰ ἐνενήκοντα ἔτη κατέβιω k).
IV. Ἀντίγονος δέ φησιν ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ Πύρρωνος τάδε περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὴν ἀρχὴν ἄδοξός τε ἦν καὶ πένης καὶ ζωγράφος· σώζεσθαί τε αὐτοῦ ἐν Ἤλιδι ἐν τῷ γυμνασίῳ λαμ-
63. παδούχους μετρίως ἔχοντας l). ἐκπατεῖν τε αὐτὸν καὶ ἐρημά-

h) καὶ ὅσα τοιαῦτα, μηδὲν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐπιτρέπων. Edit. Froben. καὶ ὅσα μηδὲν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐπιτρέπων. quod fere expressit Aldobrandinus *omniaque ageret, quae quivis qui sensibus nihil concederet.* Menag. καὶ ὅσα, μηδὲν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐπιτρέπων. Quod ex Stephan. recepi τοιαῦτα reddidit Ambrosius commendavitque Menagius.

i) *Αἰνεσίδημος.* Edit. Froben. *αἰνησίδημος.*

k) Ὁ δὲ πρὸς τὰ ἐνενήκοντα ἔτη κατέβιω. Edit. Froben. omittit. Aldobrandinus cum superioribus coniuncta interpretatur *qui annos ad nonaginta vixerit.* Caeterum Stephan. *ἐνενήκοντα.*

l) σώζεσθαί τε αὐτοῦ ἐν Ἤλιδι — ἔχοντας. Edit. Froben. *ἐν ἥλιδι.* Ambrosius: *servarique eum in helide in gymnasio.* Aldobrandinus: *eiusque Helide in gymnasio lampadophoros sane bene pictos asservari.* Vid. Rossius l. l. §. LXXIIII. p. 204.

iustum vel iniustum: eadem ratione et in omnibus nihil vere esse, sed lege atque consuetudine cuncta homines facere: neque enim esse quicquam istud potius quam illud. Consequens ad haec illi et vita erat: nihil quippe declinans nihilque devitans sustinebat omnia, exempli causa currus et praerupta et canes et quaevis talia, nihil omnino sensibus permittens. Servabatur autem, ut Carystius Antigonus refert, a necessariis ipsum sequentibus. Porro Aenesidemus ipsum de assensu quidem retinendo philosophatum esse tradit, non tamen imprudenter gessisse singula. Vixit autem ad annos ferme nonaginta. Caeterum Antigonus Carystius in libro quem de Pyrrhone scripsit, haec de illo memorat, ipsum principio quidem obscurum et pauperem pictoremque fuisse: servarique eius in Elide in gymnasio lampadophoros accurate pictos. Item egredi solitum et solitarium vivere,

Digitized by Google

ζειν, σπανίως ποτὲ ἐπιφαινόμενον τοῖς οἴκοι. τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὀνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ, ὡς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς αὐλὰς βασιλικὰς θεραπεύων. ἀεί τε εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ κατασκήματι m), ὥστε εἰ καί τις αὐτὸν καταλίποι μεταξὺ λέγοντα, αὐτῷ n) διαπεραίνειν τὸν λόγον, καίτοι πεπονημένον ὄντα ἐν νοσήτῃ· παῖδα ἄκρις, φησί, καὶ ἀπαδήμει, μηδενὶ προσιπών, καὶ συνεφέρβετο οἷς τισιν ἤθελεν o). καί ποτε Ἀναξάρχου ἐς βάλμα ἐμπεσόντος, παρῆλθεν οὐ βοηθήσας· τινῶν p) δὲ αἰτιωμένων, αὐτὸς Ἀνάξαρχος ἐπῄνει τὸ ἀδιάφορον καὶ ἄοργον αὐτοῦ. καταληφθεὶς δέ ποτε καὶ ἑαυτῷ λαλῶν καὶ ἐρωτηθεὶς τὴν αἰτίαν ἔφη μελετᾶν χρηστὸς εἶναι q). ἔν τε ταῖς ζητήσεσιν ὑπ' οὐδενὸς κατεφρονεῖτο διὰ τὸ ἐξοδικῶς r) λέγειν καὶ πρὸς

m) *καί τε εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ κατασκήματι.* Aldobrandinus: *Atque etiam illum in eodem situ corporis semper manere solitum ait.*

n) *λέγοντα, αὐτῷ.* Edit. Froben. *λέγοντα, αὐτῷ.* Stephan. et Mehag. *λέγοντα, αὐτόν.* Cod. Amand. *λεγοντῷ αὐτό.* Correxi ex Hesychio Milesio p. 48. ed. Orell..

o) *καὶ συνεφέμβετο οἷς τισιν ἤθελεν.* Legebatur *καὶ συνεκαρύσσετο οἷς τισιν ἤθελεν. Συνεφέμβετο* restitui ex codd. RR et Hesychio Milesio p. 48. ed. Orell., confirmatum Aldobrandino, qui interpretetur *et quibus in locis volebat, vagabatur.* Caeterum non tentare reliqui *ἤθελεν* ante consonantem.

p) *τινῶν.* Ambrosius *plerique.*

q) *ἔφη μελετᾶν χρηστὸς εἶναι.* Aldobrandinus: *meditari se respondit quo pacto bonus esset.*

r) *ἐξοδικῶς.* Ambrosius *celeriter.* Aldobrandinus *quod et eius ad exitum semper spectabat oratio.* Kuehnius coni. *ἐκβοδικῶς.*

ut raro domi conspiceretur. Hoc autem idcirco facere, quod audisset Indum quendam Anaxarcho exprobrantem quod is non posset alium quicquam boni docere, quum ipse regias aulas frequens tereret et regibus obsequeretur. Semperque eodem perseverasse vultu atque habitu, ut si quispiam illum inter dicendum desereret, ipse tamen quod coeperat perageret, et quidem quum in adolescentia mobilior fuerit. Saepe, inquit, peregre proficiscebatur, nemini quo pergeret praedicens, et quibuscum volebat vagabatur. Et quum aliquando Anaxarchus in scrobem incidisset, ille transiit nihil ei opem ferens: quod quum quidam culparent, Anaxarchus ipse laudabat ut indifferenter et sine affectu se habentem. Quum secum loqui aliquando deprehensus esset, rogatus cur id faceret, Meditor, inquit, bonus esse. In quaestionibus a nemine contemnebatur, quod accurate solumque ad interrogata

Digitized by Google

ἐρώτησιν· ὅθεν καὶ Ναυσιφάνην ἔτι νεανίσκον ὄντα θηραθῆναι ε). ἔφασκε γοῦν τ) γίνεσθαι δεῖν τῆς μὲν διαθέσεως τῆς Πυρρωνείου, τῶν δὲ λόγων τῶν ἑαυτοῦ. ἔλεγέ τε πολλάκις καὶ Ἐπίκουρον θαυμάζοντα τὴν Πύρρωνος ἀναστροφὴν συνεχῶς αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. οὕτω δὲ αὐτὸν ὑπὸ τῆς πατρίδος τιμηθῆναι ὥστε καὶ ἀρχιερέα κατασταθῆναι αὐτὸν καὶ δι' ἐκεῖνον πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἀτέλειαν ψηφίσασθαι. καὶ δὴ καὶ ζηλωτὰς εἶχε πολλοὺς τῆς ἀπραγμοσύνης· ὅθεν καὶ ὁ Τίμων περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῷ Πύθωνι καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις υ)· V.

55. Ὦ γέρον, ὦ Πύρρων, πῶς ἢ πόθεν ἔκδυσιν φ) εὕρες
λατρείης δοξῶν τε κενοφροσύνης τε σοφιστῶν,
καὶ πάσης ἀπάτης πεισθοῦς τ' ἀπελύσαο δεσμά γ);
οὐδέ μέλει σοι ταῦτα μεταλλήσειν τίνος αὖρας ε)
Ἑλλάδ' ἔχουσι, πόθεν δὲ καὶ εἰς ὅ,τι χωρεῖ ἕκαστα α).

ε) θηραθῆναι. Aldobrandinus *captum ferunt*.
τ) ἔφασκε γοῦν. Edit. Froben. et Stephan. ἔφασεν γοῦν.
υ) ὅθεν καὶ ὁ Τίμων — ἐν τοῖς Σίλλοις. Ambrosius: *amplectitur hunc mirifice Timon in pythone et in sillis et in dalmis qui liber evaserit omnibus perturbationibus superstitioneque et vanitate et captione sophistica: ac dei instar inter homines regnavit.* Tum sequuntur ipsi versus Timonis. Grentemenilius coni. ἐν τῷ Πύρρωνι.
φ) ἔκδυσιν. Edit. Froben. et Menag. ἔκλυσιν. Quod dedi commendant Stephan. et codd. RRR.
γ) δεσμά; Edit. Froben. interpungit commate, Stephan. puncto.
ε) τίνος αὖρας. Edit. Froben. τινὸς αὔρας. Menag. τινὸς ἀῦρας.
α) πόθεν δὲ καὶ εἰς ὅ,τι χωρεῖ ἕκαστα. Stephan. πόθεν τε. Casaubonus coni. πόθεν τε καὶ εἰς ὃ χωρεῖ τὰ ἕκαστα, quod recepit Meibomius.

diceret: qua ex re factum est ut etiam Nausiphanes adhuc adolescentulus caperetur. Aiebat igitur oportere affectus quidem esse Pyrrhonis, sui ipsius autem verborum. Dicebatque saepenumero Epicurum conversationem institutumque Pyrrhonis admirantem ipsum de se percontari assidue solitum. Tanto autem in honore patriae fuit, ut ipsum pontificem constitueret atque illius gratia philosophos publico decreto omnes immunitate donaret. Complures item habuit otii sui aemulos: unde etiam Timon in Pythone et in Sillis sic ait:

Miror qui tandem potuisti evadere, Pyrrho,
Turgentes frustra, stupidos vanosque sophistas,
Atque imposturae fallacis solvere vincla,
Nec fuerit curae scrutari, Graecia quali
Aere cingatur, neque ubi aut unde omnia constent.

Digitized by Google

καὶ πάλιν ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς b).

Τοῦτό μοι, ὦ Πύρρων, ἱμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι,
πῶς ποτ' ἀνὴρ ἔσ' c) ἄγαος ᾖσθα μεθ' ἡσυχίης d),
μοῦνος ἐν ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύων e),

Ἀθηναῖοι δὲ καὶ πολίτεις αὐτὸν ἐτίμησαν, καθά φησι Διοκλῆς, ἐπὶ τῷ Κότυν τὸν Θρᾷκα διαχρήσασθαι f). εὐσεβῶς VI. δὲ καὶ τῇ ἀδελφῇ συνεβίω μαῖα οὖσῃ g), καθά φησιν Ἐρα- 66.
τοσθένης ἐν τῷ περὶ πλούτου καὶ πενίας, ὅτε h) καὶ αὐτὸς i) φέρων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπώλησεν ὀρνίθια k), εἰ τύχοι l), καὶ χοιρίδια, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐκάθαιρεν m) ἀδιαφόρως. λέγεται δὲ καὶ ὀλφανὰ λούειν αὐτὸς ὑπὸ ἀδιαφορίας. καὶ

b) ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς. Ambrosius *in dalmis.*
c) ἔσ'. Cod. Arund. ὅσ'.
d) ᾖσθα μεθ' ἡσυχίας. Menag. ᾖσθα μεθ' ἡσυχῆ. Codd. R., Palat. et Florent. μεθ' ἡσυχίης. Sextus Empiricus adv. Mathematt. XI. 1. p. 691. ed. Fabric. ᾖσθα μεθ' ἡσυχίης, quod placebat Menagio. Quod dedi praeter edit. Froben. et Stephan. commendat cod. R.
e) μοῦνος — ἡγεμονεύων. Menag. ἡγεμονεύων; Sextus Empiricus adv. Mathematt. I. 13. 305. p. 284. ed. Fabric. μοῦνος δ' ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύμς. unde apparet deum intelligi Solem.
f) Ἀθηναῖοι δὲ — διαχρήσασθαι. Haec quum fere Pythoni Aenio tribuantur, suspecta sunt Casaubono et Menagio, qui quidem nullus dubitat haec verba addita fuisse a lectore quodam ad illa quae proxime praecesserunt, ὅθεν καὶ ὁ Τίμων περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῷ Πύθωνι. Caeterum Menag. τῷ Θρᾷκι.
g) μαῖα οὖσα. Cod. Arund. μαιοῦσα. Hesychius Milesius p. 50. ed. Orell. μαιονόσῃ: sic enim quod vulgabatur μαιονόσῃ correxit Hadrianus Iunius.
h) ὅτε. Ambrosius *quo tempore.*
i) αὐτός. Edit. Froben. et Stephan. οὗτος. Alterum praebet Menag. expresseruntque interpretes.
k) ὀρνίθια. Ambrosius *aves quasque.*
l) εἰ τύχοι. Edit. Froben. omittit.
m) ἐκάθαιρεν. Legebatur καθάρσεις. Illud expressum interpretibus restituit Menagius ex Hesychio Milesio p. 50. ed. Orell.

Et rursus in Imaginibus:

Abs te illud misere optarim cognoscere, Pyrrho,
Qui fuerit facilis laetaque vita tibi,
Solus ut in vivis gereres te Numinis instar.

Hunc autem Athenienses etiam civitate honoraverunt, ut refert Diocles, quod Cotyn Thracium interemisset. Pie vero et cum sorore sua obstetrice vixit, ut Eratosthenes in libro de divitiis et paupertate refert, si quidem ipse exempli causa aviculas porcellosque publice venundabat, domestica autem promiscue tergebat atque mundabat. Fertur ob ejusmodi indifferentiam et scrofam lavare solitus. Et quum so-

Digitized by Google

χολήσας n) τι περὶ τῆς ἀδελφῆς, Φίλιστα δὲ ἐπιλῖπε, πρὸς τὸν λαβόμενον εἰπεῖν o) ὡς οὐκ ἐν γυναίῳ ἡ ἐπίδειξις τῆς ἀδιαφορίας. καὶ κυνός ποτε ἐπενεχθέντος διασοβηθέντα εἰπεῖν p) πρὸς τὸν αἰτιασάμενον, ὡς χαλεπὸν εἴη ὁλοσχερῶς ἐκδῦναι τὸν ἄνθρωπον. q)· διαγωνίζεσθαι δὲ ὡς οἷόν τε πρῶτον μὲν r) τοῖς ἔργοις πρὸς τὰ πράγματα, εἰ δὲ μή, τῷ γε
67. λόγῳ. φασὶ δὲ καὶ ἀπτικῶν φαρμάκων καὶ τομῶν καὶ καύσεων ἐπί τινος ἕλκους αὐτῷ προσενεχθέντων, ἀλλὰ μηδὲ τὰς ὀφρῦς συναγαγεῖν s). καὶ ὁ Τίμων δὲ διασαφῶν τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἐν οἷς πρὸς Πύθωνα διέξεισιν. ἀλλὰ καὶ t) Φίλων ὁ Ἀθηναῖος, γνώριμος αὐτοῦ γεγονώς, ἔλεγεν ὡς ἐμέμνητο μάλιστα μὲν u) Δημοκρίτου, εἶτα δὲ καὶ Ὁμήρου, θαυμάζων αὐτὸν καὶ συνεχὲς λέγων,

Οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν x).

n) χολήσας. Edit. Froben. χηλήσας. Cod. Arund. χήσας.
o) πρὸς τὸν λαβόμενον εἰπεῖν. Hesychius Milesius p. 50. ed. Orell. πρὸς δὴ τὸν λαβόμενον εἰπεν. Kuehnius coni. ἐπιλαβόμενον.
p) διασοβηθέντα εἰπεῖν. Hesychius Milesius p. 50. ed. Orell. διασοβηθέντος εἰπε.
q) τὸν ἄνθρωπον. Articulum addidi ex Menagiana et Hesychio Milesio p. 50. ed. Orell..
r) διαγωνίζεσθαι δὲ ὡς οἷόν τε πρῶτον μέν. Hesychius Milesius p. 50. ed. Orell. Διηγωνίζετο δὲ πρῶτον μὲν ὡς οἷόν τε.
s) ἀλλὰ μηδὲ τὰς ὀφρῦς συναγαγεῖν. Stephan. omittit ἀλλά. Ambrosius: *tanta tulisse constantia ut ora ne contraxerit quidem.*
t) ἀλλὰ καί. Aldobrandinus non expressit.
u) μάλιστα μέν. Edit. Froben. omittit μάλιστα. Menag. habet μὲν μάλιστα.
x) Οἵη περ — ἀνδρῶν. Editiones ante Meibomium τοιήδε. Versus est Iliad. Z. 146.

rori quandoque succensuisset, Philista autem vocabatur, argueretque illum quispiam ut immemorem instituti sui, Non, inquit, muliercula documentum erit nostrae indifferentiae. Rursum quum invadente se cane perturbatus esset, causanti quidam, Grave, inquit, est et perdifficile hominem penitus exuere: certandum vero pro viribus, primum quidem operibus adversum res, sin minus, certe ratione. Aiunt illum quum et medicamenta putria et sectiones et ustiones ipsi ulceris cuiuspiam gratia applicarentur, ne supercilia quidem contraxisse. Eius hanc dispositionem et Timon in iis quae scripsit ad Pythonem, declarat. Philo quoque Atheniensis, ipsius necessarius, illum maxime quidem Democriti fuisse studiosum, tum etiam Homeri dixit, miratum illum assidueque pronuntiare solitum,

Tale quidem genus est hominum quale est foliorum.

Digitized by Google

καὶ ὅτι σφηξὶ καὶ μυίαις καὶ ὀρνέοις ἔικαζε τοὺς ἀνθρώπους γ). προφέρεσθαι ε) δὲ καὶ ταῦτα α)·

Ἀλλά, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως δ);

κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σ) σέο πολλὸν ἀμείνων.

καὶ ὅσα συντείνει εἰς τὸ ἀβέβαιον καὶ νενόσπουδον ἅμα καὶ 68.
παιδαριώδες τῶν ἀνθρώπων. Ποσειδώνιος δὲ καὶ τοιοῦτό τι διέξεισι περὶ αὐτοῦ. τῶν γὰρ ἐμπλεόντων ἐσπουδακότων ὑπὸ χειμῶνος, αὐτὸς γαληνὸς ὢν ἀνέρρωσε τὴν ψυχήν ε), δείξας ἐν τῷ πλοίῳ χοιρίδιον ἔσθιον καὶ εἰπὼν ὡς χρὴ τὸν σοφὸν ἐν τοιαύτῃ καθεστάναι ἀταραξίᾳ. μόνος δὲ Νουμήνιος ε) καὶ δογματίσαι φησὶν αὐτόν. Τούτου πρὸς τοῖς ἄλ- VII.
λοις f) καὶ μαθηταὶ γεγόνασιν ἐλλόγιμοι, ὧν Εὐρύλοχος g)·

γ) καὶ ὅτι σφηξὶ καὶ μυίαις καὶ ὀρνέοις ἔικαζε τοὺς ἀνθρώπους. Legebatur καὶ ὅτι φησὶ καὶ μυίαις καὶ ὀρνέοις ἔικαζε τοὺς ἀνθρώπους. Ambrosius: *Amplectique quod homines muscis et avibus compararet.* Aldobrandinus: *Etiam inquit, quoniam et muscis* (*muscis*), *et avibus homines similes esse dicebat.* Emendavit I. F. H. i. e. Ioannes Fridericus Herelius in Klotzii Actis litterariis vol. II. p. 108. et seqq.. Idem coni. *χηί*, sed ut alterum praeferret.

ε) προφέρεσθαι. Legebatur προσφέρεσθαι.

α) ταῦτα. Edit. Froben. τάδε. Versus sunt Iliad. Φ. 106. et 107.

δ) Ἀλλά, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως; Edit. Froben. ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σύ, τίη ὀλοφύρεαι αὔτως. Sambucianus καὶ σὺ τίη, quod probabat Menagius. Stephan. et Menag. cum codd. RRR Ἀλλὰ φίλος θάνε· καὶ σὺ τί δὴ ὀλοφύρεαι αὔτως;

σ) ὅπερ. Edit. Froben. ὃς περ.

ε) αὐτὸς γαληνὸς ὢν ἀνέρρωσε τὴν ψυχήν. Ambrosius interpretatur *ipse tranquillo animo perdurans*, ut reliqua omittat.

ε) Νουμήνιος. Vid. Rossius l. l. §. LXXV. p. 205. et seqq..

f) πρὸς τοῖς ἄλλοις. Aldobrandinus *praeter alios.*

g) καὶ μαθηταὶ γεγόνασιν ἐλλόγιμοι, ὧν Εὐρύλοχος. Ambrosius: *memorabiles isti fuere discipuli eurylochus.*

et quod vespis, muscis et avibus compararet homines. Illa item perlibenter et saepe proferre:

At cade tu quoque, amice: quid haec suspiria fundis?
Nam et periit Patroclus qui te superabat abunde.

sicut et caetera illius quibus infirmitas et inania studia atque pueriles hominum motus indicantur. Posidonius autem de illo tale quiddam retulit. Navi aliquando ferebatur et quum socii tempestate acti moestiores essent, ipse tranquillus animum confirmabat, porcellum in navi edentem ostendens dicensque oportere sapientem hanc illius imitari securitatem. Solus hunc Numenius dogmata etiam edidisse ait. Huius praeterea memorabiles fuere discipuli, in quibus Eurylochus,

Digitized by Google

αὐ φάρυγι. Ἐλάσσωμα τόδε. φασὶ γὰρ ὡς οὖνω παροξύνθη ποτὲ ὥστε τὸν ὀβελίσκον ἅρας μετὰ τῶν κρεῶν ἕως τῆς 69. ἀγορᾶς ἐδίωκε τὸν μάγειρον. καὶ ἐν Ἤλιδι h) κατατονούμενος ὑπὸ τῶν ζητούντων ἐν τοῖς λόγοις, ἀποῤῥίψας θοιμάτιον i) διενήξατο πέραν k) τὸν Ἀλφειόν. ἦν οὖν πολεμιώτατος τοῖς σοφισταῖς, ὡς καὶ Τίμων φησὶν l). ὁ δὲ Φίλων m) τὰ πλείστα διελέγετο· ὅθεν καὶ περὶ τούτου φησὶν οὕτως n)·

Ἢ τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ἀπόσχολον o) αὐτολαλητὴν p)
οὐκ ἐμπαζόμενον δόξης ἐρίδων τε Φίλωνα.

πρὸς τούτοις διήκουε τοῦ Πύῤῥωνος Ἑκαταῖός τε ὁ Ἀβδηρίτης q) καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος ὁ τοὺς Σίλλους r) ποιήσας,

h) ἐν Ἤλιδι. Ambrosius *in helide*. Aldobrandinus *Helide*.
i) ἀποῤῥίψας θοιμάτιον. Legebatur ἀποῤῥήξας θοιμάτιον, quod expressit Aldobrandinus *disciesis vestibus*. Quod restitui praebent codd. RR reddiditque Ambrosius.
k) πέραν. Addidi ex Menagiana.
l) ὡς καὶ Τίμων φησὶν. Edit. Froben. et Menag. ὡς καὶ Τίμωνα φασὶν, quod expressit Aldobrandinus. Quod recepi praebet Stephan. cum codd. RRR expressitque Ambrosius. Idem probavit Menagius.
m) ὁ δὲ Φίλων. Edit. Froben. et cod. Arund. ὁ δὲ Τίμων.
n) οὕτως. Edit. Froben. et Stephan. οὗτος. Alterum praebet Menag. expresseruntque interpretes.
o) Ἢ τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ἀπόσχολον. Ante Meibomium legebatur Ἢ τὴν (edit. Froben. τῶν) ἀπ' ἀνθρώπων ἀπόσχολον. Correxit Casaubonus, probavit Menagius, recepit Meibomius.
p) αὐτολαλητήν. Edit. Froben. et Menag. αὐτολαλητόν. Meibom. αὐτολαλητόν. Quod recepi praestant Stephan. et codd. RRR. „Caeterum," inquit Menagius, „haec apposita, ἀπάνθρωπος et αὐτολαλητός, de Pyrrhone potius quam de Philone a Timone usurpata non invitus crediderim, siquidem Pyrrhonem hominum vitasse consuetudinem ac secum loqui consuevisse constat ex superioribus [§. 63. et 64.]."
q) ὁ Ἀβδηρίτης. Ante Meibomium scribebatur ὁ Ἀιδηρίτης. Interpretes *Abderites*.
r) τοὺς Σίλλους. Aldobrandinus *Silla*.

cuius id notatur vitium. Scilicet aiunt illum aliquando ita furore instigatum, ut sumpto veru cum carnibus coquum in forum usque persequeretur. Item in Elide quaestionibus discipulorum fatigatus abiecto pallio Alpheum natando transmisit fluvium. Erat autem sophistis infestissimus, sicuti et Timon refert. Philo autem in disputationibus erat frequentior: unde de illo quoque sic ait:

Aut meditantem atque a strepitu turbaque remotum,
Litibus haud stolide addictum famaeque Philonem.

Hecataeus praeterea Abderites et Timon Phliasius poeta Sil-

Digitized by Google

περὶ οὗ λέξομεν, ἔτι τε Ναυσιφάνης Τήϊος, οὗ φασί τινες ἀκοῦσαι Ἐπικούρου z). οὗτοι πάντες Πυρρώνειοι μὲν ἀπὸ VIII.
τοῦ διδασκάλου, ἀπορητικοὶ δὲ καὶ σκεπτικοὶ καὶ ἔτι ἐφεκτικοὶ καὶ ζητητικοὶ ἀπὸ τοῦ οἷον δόγματος προσηγορεύοντο. ζητητικὴ μὲν οὖν φιλοσοφία t) ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν 70.
ἀλήθειαν, σκεπτικὴ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ καὶ μηδέποτε εὑρίσκειν, ἐφεκτικὴ δὲ ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους λέγω δὲ τὴν ἐποχήν u)· ἀπορητικὴ δὲ w) ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτοὺς y). [Πυρρώνειοι δὲ ἀπὸ Πύρρωνος z).] Θεοδόσιος a) δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς κεφαλαίοις οὔ φησι δεῖν Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὴν σκεπτικήν b)· εἰ γὰρ τὸ

z) οὗ φασί τινες ἀκοῦσαι Ἐπικούρου. Aldobrandinus interpretatur *quem dicunt quidam Epicuri auditorem fuisse*, ut legisse videatur ὃν φασί τινες ἀκοῦσαι Ἐπικούρου. Ceterum Ambrosius *nunc* interpretatur *plerique*.

t) ζητητικὴ μὲν οὖν φιλοσοφία. Menagius ex Suida corr. ζητητικοὶ μὲν οὖν, ut deleret nomen φιλοσοφία deinceps que scriberet *σκεπτικοὶ δέ, ἐφεκτικοὶ δὲ* et *ἀποριτικοὶ δέ*.

u) ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους, λέγω δὲ τὴν ἐποχήν. Ambrosius: *ab eventu quod s. (scilicet) post inquisitionem contineatur assensio.* Aldobrandinus: *ex ipso eventu, hoc est, ex assensus retentione.*

x) ἀποφητικὴ δέ. Edit. Froben. et Menag. ἀποφητικοὶ δέ, quod expressit Aldobrandinus.

y) ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. Ambrosius: *quod eius sectatores semper addubitent.*

z) [Πυρρώνειοι δὲ ἀπὸ Πύρρωνος]. Uncis seclusi: omittit enim Suidas s. v. Πυρρώνειοι eliciendaque censuit post Casaubonum Menagius.

a) Θεοδόσιος. Ambrosius *Theorus* et *Theodorus*.

b) οὔ φησι δεῖν Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὴν σκεπτικήν. Suidas οὔ φασι Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν.

lorum scriptor, de quo dicemus; Nausiphanes quoque Teius, cuius quidam Epicurum auditorem fuisse tradunt, eius discipuli fuerunt. Hi omnes a magistro quidem Pyrrhonii, ceterum a quasi dogmate aporetici et sceptici, praeterea que et ephectici et zetetici appellabantur. Est enim zetetica philosophia sic dicta, quod semper in veritatis inquisitione versetur; porro sceptica, quod semper quaerat et nunquam inveniat; ephectica autem dicitur ab affectione quae post inquisitionem habetur, dico assensus retentionem; aporetica vero quod dogmatici dubitent et ipsi. [Atque a Pyrrhone Pyrrhonii denominati sunt.] Theodosius autem in Scepticis capitibus sceptican Pyrrhoniam minime appellari opor-

Digitized by Google

καθ' ἑκάτερον c) πίστιν τῆς διανοίας ἀληπτῶν d) εἶναι, οὐκ ἐσόμεθα τὴν Πύρρωνος διάθεσιν· μὴ εἰδότες δὲ οὐ Πυρρώνειοι καλούμεθ' ἂν, πρὸς τῷ e) μηδὲ πρῶτον αἱρεσιάρχας εἶναι τοιαύτης Πύρρωνα, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγεται δ' ἂν ἡ Πυρρώνειος ὁμοτρόπως f). ταύτης δὲ τῆς αἱρέσεως ἔοικε g) πρῶτον Ὅμηρον πεποιῆσθαι· ἐπεὶ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἄλλοτε ἄλλως ἀποφαίνεται καὶ οὐδὲν ὁρισμῷ k) δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν· ἐπεὶ καὶ τὰ l) τῶν ἑπτὰ σοφῶν πιθανὰ εἶναι, οἷον τὸ Μηδὲν ἄγαν καὶ Ἐγγύᾳ, πάρα δ' ἔπε', ἀδιλοῦσθαι τῷ βεβαίως καὶ πανταχοῦ ἀσυγκατατίθεσθαι ἐπιλελουθέναι ἄνην m). ἀλλὰ καὶ Ἀρ-

c) καθ' ἑκάτερον. Suidas et codd. RRR καθ' ἕτερον, quorum quidem unus adnotatam habet vulgatam lectionem, sed manu recentiori.

d) ἀληπτόν. Kuehnius cum Suida ἀπερίληπτον.

e) πρὸς τῷ. Legebatur πρὸς τό. Correxit Kuehnius.

f) λέγεται δ' ἂν Πυρρώνειος ὁμοτρόπως. Codd. RR ὁμότροπος, quorum unus ὁμοτρόπως supra adnotatum praefert. Suidas cum sequentibus coniuncta sic refert: λέγεται δ' ἂν Πυρρώνειος ὁμότροπος τῇδε τῇς αἱρέσεως. πατὴρ μὲν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς Ὅμηρος. Ambrosius: *Recptius autem dicerétur pyrrhonis moribus simílis.* Aldobrandinus: *Sed tamen simili quodam modo Pyrrhonia vocabitur.*

g) ἔοικε. Ambrosius *plerique.*

h) περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Edit. Froben. omittit.

i) παρ' ὅστιν. Aldobrandinus *ut quivis alius.*

k) ὁρισικῶς. Suidas ὁριστικῶς.

l) τὰ. Edit. Froben. omittit.

m) δηλοῦσθαι τῷ βεβαίως — ἄνην. Stephan. δηλοῦσθαι τὸ βεβαίως — ἄνην. Menag. δηλοῦσθαι καὶ τὸ τῷ βεβαίως — ἄνην. Cod. Arund. δηλοῦσθαι καὶ τὸ τό. Aldobrandinus: *Iam vero septem quoque sapientum illa esse sceptica —) vel ex eo iudicari, quod* etc.. Vereor ne scribendum sit τῷ δηλοῦσθαι τῷ βεβαίως etc., quod expressisse videtur Ambrosius. Similiter supra IV. 15.

tere ait: nam siquidem motus et agitatio mentis in alterutram partem comprehendi a nobis non potest, profecto Pyrrhonis affectum ignorabimus; at si illam ignoremus, Pyrrhonii haud quaquam dicemur. Addebat quod neque Pyrrho primus sceptica inuenerit fuerit neque ea dogma aliquod habeat. Vocabitur autem Pyrrhonia propter similitudinem quandam. Eius sectae principem Homerum fuisse nonnulli autumant, quod is de rebus eisdem praeter caeteros alias aliter loquitur neque definite quicquam decernat de enunciatione. Porro et septem sapientes in hoc genere fuisse versatos, quorum illa sint Nihil nimis et Sponsioni adiecet damnum: quo significetur eum qui firmo iudicio et certo fidquiuerit, damno exinde affici. Archilochum item et

Digitized by Google

χίλοχόν καὶ Εὐριπίδην ἀκριτικῶς ἔχειν, ἐν οἷς Ἀρχίλοχος μὲν φησι n)·

Τοῖος ἀνθρώποισι νοῦς ὦ Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ ὁ-
γίνεται θνητοῖς ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει p).

Εὐριπίδης δέ q)·

Τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
φρονεῖν λέγουσι r); σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα s)
δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων t).

τῷ δῆλον τὸ μὲν φύσιως εἶναι, τὸ δὲ τέχνης ἔργον. ubi edit. Froben. et. Menag. omittunt τῷ. Conf. Rossius l. l. §. LXXVI. p. 699. et seqq.

n) *ἐν οἷς Ἀρχίλοχος μὲν φησι.* Fragm. XI. apud Gaisfordium Poett. Minor. Graecc. vol. III. p. 96. et seq. ed. Lips.

o) *Τοῖος ἀνθρώποισι νοῦς, ὦ Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ.* Edit. Froben. et Menag. *Τοῖς ἀνθρώποισι νοῦς, Γλαῦκε Λεπτίνεω ὦ παῖ.* quod expressit Aldobrandinus *Hominibus mens, Glauce Leptinae o fili.* Stephan. (et Meibom.) *Τοῖος ἀνθρώποισι νοῦς, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ.* item cod. Arund. τοῖος, quod expressit Ambrosius. Menagiùs omni. *Τοῖς ἀνθρώποισι νοῦς, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω.* Stobaeus Eclog. phys. I. tit. III. p. 38. ed. Heeren. et Gaisfordius l. l. *Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ.* Suidas. *Τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς ὁ κοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγει.*

p) *γίνεται θνητοῖς ὁκοίην, Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει.* Edit. Froben. et Gaisfordius l. l. *ἐφ' ἡμέρην.* Ambrosius: (*Lamptime fili talis hominibus glauca mens*) *Mortalibus: qualem in dies facit Iuppiter.* Aldobrandinus: *Gignitur mortalibus, qualem Iupiter quotidianam affert.*

q) *Εὐριπίδης δέ.* Supplicum v. 744. et seqq. ed. Markland. 756. et seqq. ed. Hermann., ubi legitur *ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι;* etc.

r) *Τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς | φρονεῖν λέγουσι;* Edit. Froben. et Menag. (cum Meibom.) *Τί δῆτα τούτους τοὺς ταλαιπώρους φρονεῖν Βροτοὺς λέγουσι;* Stephan. *Τί δῆτα τούτους τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς Φρονεῖν λέγουσι;* Plutarchus T. II. p. 1056. B. ed. Francof. *Ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς Φρονεῖν λέγουσ' ἄν;*

s) *σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα.* Edit. Froben. et Menag. *οὐ γὰρ ἐξηρτήμεθα,* quod expressit Aldobrandinus. Ambrosius *suspensi enim sumus.*

t) *δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων.* Edit. Froben. *δρῶμεν τοιαῦτ' ἂν σὺγε τυγχάνῃς θέλων.* Stephan. (et Meibom.) *Δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ σύ γε τυγχάνεις θέλων.* Menag. *Δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ σὺ γε τυχὸν θέλων.* Cod. Arund. *ἂν σὺγε.* Ambrosius: *facimusque*

Euripidem id genus exercuisse; Archilochum quidem ubi dicit:

Talis mens hominibus, o Glauce Leptinae fili,
gignitur mortalibus qualem Iupiter immittit diem.

Euripidem vero:

Quid mentis hisce praedicant mortalibus
Inesse? nam pendemus a nutu tuo
Et agimus omne quod tibi cunque allubet.

Digitized by Google

72. τοὺς μὲν ἄλλους καὶ Ξενοφάνης καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης καὶ Δημόκριτος κατ' αὐτοὺς σκεπτικοί συγχώρουσιν· ἐν οἷς Ξενοφάνης μέν φησι,

Καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτις ἀνὴρ ἴδεν οὐδέ τις ἔσται
εἰδώς u).

Ζήνων δὲ τὴν κίνησιν ἀναιρεῖ x) λέγων, Τὸ κινούμενον οὔτε ἐν ᾧ ἐστι τόπῳ κινεῖται οὔτε ἐν ᾧ μὴ ἐστι· Δημόκριτος δὲ τὰς ποιότητας ἐκβαλών, ἵνα φησί, Νόμῳ ψυχρόν, νόμῳ θερμόν, ἐτεῇ y) δὲ ἄτομα καὶ κενόν· καὶ πάλιν, Ἐτεῇ z) δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια. καὶ Πλάτωνα τὸ μὲν ἀληθὲς θεοῖς τε καὶ θεῶν παισὶν ἐγχωρεῖν, τὸν δὲ εἰκότα λόγον ζητεῖν. καὶ Εὐριπίδην λέγειν a)·

78. Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν νομίζεται βροτοῖς b);

esta. Qualicunque velis forte tu libenter. Aldobrandinus: *Agimusque talia, quae tu fueris volens.* Plutarchus l. l. Δρῶμέν τε ταυτ' ἃ σὺ συγχώρεις φρονῶν. Suidas ἃ δή.

u) Καὶ τὸ μὲν οὖν — εἰδώς. Plutarchus T. II. p. 17. ed. Francof. pro ἴδεν habet *γένετ'*. Ambrosius: *Atque quidnam manifestum sit nullus virorum novit: neque erit quispiam qui sciat.*

x) ἀναιρεῖ. Edit. Froben. ἀνῄρει.

y) ἐτεῇ. Legebatur *αἰτίᾳ*. Edit. Froben. *αἰτίᾳ*. Correxerunt Stephanus, Casaubonus et Menagius ad IX. 44. vol. II. p. 411. b. ed. Meibom.

z) Ἐτεῇ. Legebatur *αἰτίᾳ*. Edit. Froben. et Stephan. *αἰτίᾳ*. Correxerunt iidem.

a) Εὐριπίδην λέγειν. Polyidi fragm. VII. p. 311. ed. Matthiae.

b) νομίζεται βροτοῖς; Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypotyp. III. 24. 229. p. 185. ed. Fabric. *κἀτὸ νομίζεται*;

Sed et Xenophanes et Zeno Eleates ac Democritus secundum illos sceptici sunt; Xenophanes quidem ubi ait,

Nemo aliquid certo novit vel noverit unquam.

Zeno autem motum tollit, dicens, Quod movetur neque in quo est movetur loco neque in quo non est; porro Democritus exclusis qualitatibus, ubi ait, Lege calidum, lege frigidum, veritate autem atomi et vacuum; ac rursus, Veritate quidem nihil novimus: nam veritas in profundo est. Plato item id quidem quod verum sit diis deorumque filiis concedit, caeterum rationem probabilem perquirit. Euripides quoque dicit:

Quis novit autem an vivere hoc sit emori,
An emori hoc sit quod vocamus vivere?

Digitized by Google

ἀλλὰ καὶ Ἐμπεδοκλέα οὕτως c)·

Οὔτε ἐπιδερκτὰ d) καὸ ἀνδράσιν οὔτ' ἐπακουστὰ
οὔτε νόῳ περιληπτά·

καὶ ἐπάνω e),

Αὐτὸ μόνον πεισθέντες ὅτῳ f) προςέκυρσεν ἕκαστος·

ἔτι μὲν Ἡράκλειτον, Μὴ εἰκῇ περὶ τῶν μεγίστων συμβαλώμεθα· καὶ Ἱπποκράτην ἔπειτα ἐνδοιαστῶς g) καὶ ἀνθρωπίνως ἀποφαίνεσθαι· καὶ πρὶν Ὅμηρον h),

Σχερπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι·

καὶ,

Ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς i) ἔνθα καὶ ἔνθα·

c) ἀλλὰ καὶ Ἐμπεδοκλέα οὕτως. Vid. Sturzii Empedoclea p. 488. 489. 528. et 637. Vocem οὕτως Diogenis esse, non Empedoclis cunctae testantur editiones confirmantque Aldobrandinus et qui post οὕτως lacunam habet cod. Arund.. Nam quod Casaubonus, Menagius Sturziusque l. l. p. 489. auctoritate Sexti Empirici adv. Mathemat. VII. 123. p. 396. ed. Fabric., Menagius etiam librorum manu scriptorum, Empedocli tribuunt, in eo falsos esse viros doctos, qui continuos Empedoclis versus consideraverit dubitabit nemo. Accedit quod qui pro οὕτως scripserunt αὖτως, Sturzius l. l. p. 489. et ante eum Davisius ad Ciceronis Acadd. II. 5., emendasse Empedoclem censendi sunt.

d) οὔτ' ἐπιδερκτά. Edit. Froben. et Menag. ἐπεὶ οὐδ' ὁρατά. Stephan. (et Meibom.) ἐπεὶ οὐδ' ἑρκτά. Cod. Arund. οὐ τὰ δερκτά. Emendaverunt Casaubonus ex Sexto opinor Empirico et Menagius ex Mss. suis.

e) καὶ ἐπάνω. Vid. Sturzius l. l. p. 488. 528. 636. et seq..

f) πεισθέντες ὅτῳ. Legebatur πεισθὲν τῷ. Edit. Froben. πισθὲν τῷ. Codd. RRR πεισθὲν τὸ τῷ. Emendaverunt Casaubonus et Menagius ex Sexto Empirico.

g) ἐνδοιαστῶς. Edit. Froben. ἐνδοιαστῶς. Stephan. ἐνδοιασιτῶς.

h) Ὅμηρον. Versus sunt Iliad. Υ. 248. 249. et 250.

i) πολὺς νομός. Edit. Froben. πολὺς νόμος, Menag. νόμος πολύς. quod expresserunt interpretes *legem* et *lex*.

Verum etiam Empedocles sic:

Neque visu haec mortalibus neque auditu percipi neque mente comprehendi possunt;

et supra,

Id solum exploratum habentes, in quod casu quisque incidit.

Heraclitus itidem, De rebus maximis non temere coniecturam faciamus: tum Hippocrates pari ratione ambiguo atque humano more loquitur: item longe ante Homerus,

Lingua volubilis est hominum verbisque referta.

et,

Verborum hinc atque hinc ingens est copia cuivis.

Digitized by Google

καὶ,

Ὁπποῖόν κ' εἴπησθα k) ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις·

74. τὴν ἰσοσθένειαν λέγων καὶ ἀντίθεσιν τῶν λόγων. διετέλουν δὲ οἱ σκεπτικοὶ l) τὰ m) τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀνατρέποντες, αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἀποφαίνοντες δογματικῶς· ἕως δὲ τοῦ προφέρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων καὶ διηγεῖσθαι μηδὲν ὁρίζοντες, μηδ' αὐτὸ τοῦτο n). ὥστε καὶ τὸ μὴ ὁρίζειν ἀνῄρουν, λέγοντες οἷον Οὐδὲν ὁρίζομεν, ἐπεὶ ὥριζον ἄν· προφερόμεθα o) δέ, φασί p), τὰς ἀποφάσεις εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας q), ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι r). διὰ τῆς οὖν s) Οὐδὲν ὁρίζομεν φωνῆς τὸ τῆς ἀρρεψίας πάθος δηλοῦ-

k) Ὁπποῖόν κ' εἴπησθα. Edit. Froben. ὁποῖον κ' εἴπησθα.
l) οἱ σκεπτικοί. Ambrosius *huiusmodi sceptici.*
m) τά. Menag. κατὰ τά.
n) αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἀποφαίνοντες — μηδ' αὐτὸ τοῦτο. Edit. Froben. omittit verba intermedia, δογματικῶς· ἕως δὲ τοῦ προφέρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων καὶ διηγεῖσθαι μηδὲν ὁρίζοντες. Ambrosius: *nihil ipsi dogmatis ratione afferentes: atque (ad) caeterorum tantum enuncianda dogmata atque enarranda procedentes nihil diffiniendo neque hoc ipsum quidem.* Aldobrandinus: (*ut*) *decretum ipsi nullum proferant, etiam in proferendis explicandisque caeterorum sententiis nihil definiant, ac ne id ipsum quidem.*
o) προφερόμεθα. Edit. Froben. προφέρομεν.
p) φασί. Ambrosius omittit.
q) τὰς ἀποφάσεις εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας. Edit. Froben. εἰς μίμησιν. Ambrosius: *sententias aliorum (proferimus) nostrae infirmitatis indicium.* Vid. Rossius l. l. §. LXXVI. p. 211. et seq..
r) ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι. Ambrosius: *Itaque et si annuentes hoc indicare possibile esset.* Idem haec addit: *at voce diffinimus nihil.* Aldobrandinus: *ac si hoc vel inconvenientibus ipsis declarare liceret.*
s) οὖν. Edit. Froben. et cod. Arund. omittunt.

et,

Quale prior dixti, reddetur tale vicissim.

aequas verborum vires obiectionesque significans. Itaque sceptici sectarum omnium dogmata evertere perstabant, nihil ipsi dogmatis ratione asserentes, caeterorum autem enuntiando dogmata atque enarrando nihil definientes, neque hoc ipsum quidem. Ita ipsum quoque nihil definire tollebant, dicentes puta Nihil definimus: nam profecto definirent: caeterum, inquiunt, enunciationes aliorum proferimus tanquam nostrae ab alienis decretis continentiae indicium, perinde ac si annuentes hoc indicare possent. Ex eo igitur quod dicunt Nihil definimus, ea animi affectio qua neutram in par-

Digitized by Google

ται· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς Οὐδὲν μᾶλλον καὶ τῆς Παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ τὸ ι) 75.
Οὐδὲν μᾶλλον καὶ θετικῶς, ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων· οἷον, Οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν ια) οὐ θετικῶς ἀλλ' ἀναιρετικῶς χ) λέγεται, ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος, Οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν ἢ ἡ Χίμαιρα. αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται, ὡς ὅταν φῶμεν γ) μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς, ὡς ὅταν φῶμεν α), Μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει· σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὔ. ἀναιροῦσι δὲ 76.
οἱ σκεπτικοὶ α) καὶ b) αὐτὴν τὴν Οὐδὲν μᾶλλον φωνήν· ὡς γὰρ οὐ μᾶλλόν ἐστι πρόνοια ἢ οὐκ ἔστιν, οὕτω καὶ τὸ οὐδὲν μᾶλλον οὐ μᾶλλόν ἐστιν ἢ οὐκ ἔστι c). σημαίνει οὖν ἡ φωνή, καθά φησι καὶ Τίμων ἐν τῷ Πύθωνι, τὸ μηδὲν ὁρίζειν,

t) τά. Edit. Froben. τοί.
u) ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν. Ambrosius *verum ab huiusmodi scepticis.*
x) ἀναιρετικῶς. Aldobrandinus *ad tollendam rerum comprehensionem.*
y) φῶμεν. Codd. R, Florent., Palat. et Arund. cum Suida s. v. *Οὐδὲν μᾶλλον* praebent *λέγωμεν.*
z) ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς, ὡς ὅταν φῶμεν. Edit. Froben. ποτὲ δὲ θετικῶς ἐκφέρεται, ὡς ὅταν φῶμεν.
a) οἱ σκεπτικοί. Ambrosius *eiusmodi homines.*
b) καί. Edit. Froben. et Menag. omittunt.
c) οὕτω καὶ τὸ οὐδὲν μᾶλλον οὐ μᾶλλόν ἐστιν ἢ οὐκ ἔστι. Ambrosius: *ita et nihil magis est quam non est.*

tem propensius inclinet insinnatur: similiter per id quod proferunt Nihil magis et Omni rationi ratio obiecta reperitur et similibus. Dicitur autem Nihil magis etiam positive de quibusdam quasi similia sint: puta, Nihil magis pirata malus est quam mendax. Verum scepticis non positive, sed negando dicitur, sicuti ab refutante quum dicitur, Non Magis Scylla fuit quam Chimaera. Ipsum vero Magis aliquando per comparationem pronuntiatur, ut quum dicimus magis dulce mel quam uvam esse; aliquando item positive ac per negationem, ut quum dicimus, Magis prodest virtus quam obest: significamus enim virtutem prodesse, non obesse. Verum et ipsam vocem Nihil magis tollunt: sicuti enim non magis est providentia quam non est, ita et ipsum Nihil magis non magis est quam non est. Significat igitur ea vox, sicut et Timon in Pythone ait, nihil definire, verum haerere ambiguum neque ulli sententiae addictum.

Digitized by Google

ἀλλὰ ἀπροσθετεῖν d). ἡ δὲ Παντὶ λόγῳ φωνῇ e) καὶ αὕτη συνάγει τὴν ἐποχήν· τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ· καὶ αὐτῷ δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ λόγος ἀντίκειται, ὃς καὶ αὐτὸς f) μετὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς ἄλλους ὑφ' ἑαυτοῦ περιτραπείς g) ἀπόλλυται, κατ' ἴσον τοῖς καθαρτικοῖς, ἃ τὴν ὕλην προεκ-
77. κρίναντα καὶ αὐτὰ ὑπεκκρίνεται καὶ ἐξαπόλλυται. πρὸς ὃ φασιν οἱ δογματικοὶ μὴ αἴρειν τὸν λόγον h), ἀλλὰ προεπισχυρίζειν. μόνον οὖν διακόνοις ἐχρῶντο τοῖς λόγοις· οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν μὴ λόγῳ λόγον ἀνελεῖν· καθ' ὃν τρόπον εἰώθαμεν λέγειν τόπον μὴ εἶναι καὶ δεῖ πάντως τὸν τόπον εἰπεῖν, ἀλλ' οὐ δογματικῶς, ἀποδεικτικῶς δέ i)· καὶ μηδὲν γίνεσθαι κατ' ἀνάγκην καὶ δεῖ τὴν ἀνάγκην εἰπεῖν. τοιούτῳ τινὶ τρό-

d) ἀπροσθετεῖν. Edit. Froben. et cod. Arund. προσθετεῖν.

e) ἡ δὲ Παντὶ λόγῳ φωνή. Ambrosius: *Porro quae verbis omnibus inest vox.*

f) ὃς καὶ αὐτός. Legebatur ὃς καὶ οὗτος.

g) ὑφ' ἑαυτοῦ περιτραπείς. Stephan. αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ περιτραπείς. Aldobrandinus *in se ipsam conversa.*

h) μὴ αἴρειν τὸν λόγον. Aldobrandinus: *hanc ipsam rationem rerum comprehensionem non tollere.*

i) μόνον οὖν διακόνοις — ἀποδεικτικῶς δέ. Menag. et unus cod. R διακονίαις, quod expressit Aldobrandinus. Alterum probatum Menagio tuentur edit. Froben. et Stephan. cum cod. R altero et Arund. expressitque Ambrosius. Caeterum ante μόνον οὖν aliquid deesse suspicatus est Rossius l. I. §. LXXVII. p. 213. et seqq.: neque enim, inquit, se Laertius ad Scepticos orationem convertere significat, sed in eodem de Dogmaticis videtur sermone perstare, si verba quidem spectentur.

Porro quod dicitur Omni rationi opposita ratio est, id quoque cogit assensus retentionem: nam siquidem dissidentibus rebus verba tantundem valeant, veritatis ignoratio sequitur atque ne hujc quidem rationi deest ratio quae adversetur, quae et ipsa quum sustulerit reliquas, a semet ipsa sublata perit, non secus atque medicamenta purgatoria, quae ubi prius materiam exhauserint, et ipsa egeruntur ac pereunt. Dogmatici autem aiunt se non modo non tollere, verum etiam asserere rationem. Solum itaque ministris utebantur rationibus: neque enim fieri poterat ut rationem non ratione tollerent: quemadmodum dicere consuevimus locum non esse et locum omnino nominare oportet, etsi non affirmationis, at demonstrationis causa; nihilque secundum necessitatem fieri et tamen necessitatem dicere oportet. Tali quodam

Digitized by Google

περ τῆς ἑρμηνείας ἐχρῶντο· οἷα γὰρ φαίνεται τὰ πράγματα, μὴ τοιαῦτα εἶναι τῇ φύσει, ἀλλὰ μόνον φαίνεσθαι· ζητεῖν τε ἔλεγον k) οὐχ ἅπερ νοοῦσιν, ὅτι γὰρ νοεῖται δῆλον, ἀλλ' ὧν ταῖς αἰσθήσεσι μετέχουσιν. ἔστιν οὖν ὁ Πυρρώνειος λόγος 78.
μήνυσις l) τῶν φαινομένων ἢ τῶν ὑπωσοῦν νοουμένων, καθ' ἣν πάντα πᾶσι συμβάλλεται καὶ συγκρινόμενα πολλὴν ἀνωμαλίαν m) καὶ ταραχὴν ἔχοντα εὑρίσκεται, καθά φησιν Αἰνεσίδημος ἐν τῇ εἰς τὰ Πυρρώνεια ὑποτυπώσει n). πρὸς δὲ τὰς ἐν ταῖς σκέψεσιν ἀντιθέσεις προαποδεικνύντες καθ' οὓς τρόπους πείθει τὰ πράγματα o), κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀνῄρουν τὴν περὶ αὐτῶν πίστιν· πείθειν p) γὰρ τά τε q) κατ' αἴσθησιν συμφώνως ἔχοντα καὶ τὰ μηδέποτε ἢ σπανίως οὖν μεταπίπτοντα r) τά τε συνήθη καὶ τὰ νόμοις διεκαλυμένα καὶ

k) ἔλεγον. Edit. Froben. et cod. Arund. ἔλεγχον.

l) μήνυσις. Legebatur μνήμη τις. Emendavit Galesius probaverunt-que Casaubonus et Menagius. Kuehnius coni. μηνυτής.

m) ἀνωμαλίαν. Legebatur ἀνωφέλειαν. Emendavit Kuehnius.

n) ἐν τῇ εἰς τὰ Πυρρώνεια ὑποτυπώσει. Aldobrandinus *in Pyrrhoniorum descriptione.*

o) προαποδεικνύντες καθ' οὓς τρόπους πείθει τὰ πράγματα. Edit. Froben. et Menag. προσαποδεικνύντες. Menag. τόπους. Aldobrandinus: *quibus ex locis res ipsae probabiles ostendebantur.* Προαποδεικνύντες autem commendant Stephan. et Ambrosius, τρόπους edit. Froben. et Stephan. cum cod. Arund. et Ambrosio.

p) πείθειν. Edit. Froben. et Menag. πείθει, quod expressit Aldobrandinus.

q) τά τε. Stephan. τάδε.

r) μεταπίπτοντα. Stephan. ναταπίπτοντα, quod expressit Ambrosius *incidunt.*

interpretationis modo utebantur, res non eiusmodi per naturam esse quales viderentur, sed videri tantum: atque ea inquirere dicebant, non quae intelligerent, quod enim intelligitur liquet, sed quae sensibus perciperent. Est igitur Pyrrhonis ratio indicium quoddam earum rerum quae videntur sive quomodolibet intelliguntur, secundum quod omnia omnibus conferuntur eaque comparata longe discrepantia plenaque pertarbationis esse cernuntur, sicut ait Aenesidemus in Introductione ad Pyrrhonia. Porro ad eas quae in speculationibus sunt oppositiones, quum prius ostenderint quibus modis res quaeque persuadeant, eisdem modis illarum fidem tollunt: nam persuadere quidem ea quae secundum sensus concorditer se habent et quae nunquam vel raro certe fallunt; consuetas item et quae legibus sancitas sunt; obse-

Digitized by Google

79. τὰ τέρποντα s) καὶ τὰ θαυμαζόμενα. ἐδείκνυσαν οὖν ἀπὸ τῶν 13. ἐναντίων τοῖς πείθουσιν ἴσας τὰς πιθανότητας t). Αἱ δ' ἀπορίαι κατὰ τὰς συμφωνίας τῶν φαινομένων ἢ νοουμένων, ἃς ἀπεδίδοσαν, ἦσαν κατὰ δέκα τρόπους u), καθ' οὓς τὰ ὑποκείμενα παραλλάττοντα x) ἐφαίνετο. τούτους δὲ τοὺς δέκα τρόπους τίθησιν. εἷς πρῶτος ὁ y) παρὰ τὰς διαφορὰς τῶν ζώων πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀλγηδόνα καὶ βλάβην καὶ ὠφέλειαν. συνάγεται δὲ δι' αὐτοῦ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς ἀπὸ τῶν αὐτῶν προσπίπτειν φαντασίας καὶ τὸ διότι τῇ τοιαύτῃ μάχῃ ἀπολουθεῖ τὸ ἐπέχειν· τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μίξεως z) γίνεσθαι, ὡς τὰ πυρίβια καὶ ὁ Ἀράβιος φοῖνιξ a) καὶ εὐλαί·

s) τὰ τέρποντα. Addidi articulum.

t) ἴσας τὰς πιθανότητας. Edit. Froben. πειθανότητας. Ambrosius *persuasiones aequas esse.*

u) τρόπους. Menag. τόπους, quod expressit Aldobrandinus. Illud praeter edit. Froben. et Stephan. praestant codd. RRR et Arund. expressitque Ambrosius.

x) παραλλάττοντα. Ambrosius *differre.*

y) τούτους δὲ τοὺς δέκα τρόπους τίθησιν. εἷς πρῶτος ὁ. Edit. Froben. τούτους δὲ τοὺς δέκα τρόπους τίθησιν. ἓν πρῶτον ὅ. Stephan. τούτους δὲ τοὺς δέκα τρόπους καθ' οὓς τίθησιν, ἓν πρῶτον, ὅ. Menag. τούτους δὲ τοὺς δέκα τόπους καθ' οὓς τίθησιν ἓν πρῶτον, ὅ. Meibom. τούτους δὲ τοὺς δέκα τρόπους καθ' οὓς τίθησιν, εἷς πρῶτος, ὁ. Ambrosius: *Ex his primus est qui.* Aldobrandinus: *Hos vero decem tradit locos, quorum primus.* Casaubonus coni. τούτων δὲ τῶν δέκα τρόπων, οὓς τίθησιν, εἷς πρῶτος, ὁ. Kuehnius τούτους δὲ τοὺς δέκα τρόπους τίθησι καθ' ἓν, πρῶτον, ὅ. Rossius l. l. §. LXXVIII. p. 216. et seq. τούτους δὲ τοὺς δέκα τρόπους τίθησιν, ἕνα πρῶτον· ὅ. Recepi quod et ad memoriam editionis principis et ad simplicitatem orationis Diogenese proxime videretur accedere.

z) μίξεως. Edit. Froben. μίξιν.

a) ὁ Ἀράβιος φοῖνιξ. Aldobrandinus *Arabica Phoenix.*

ctantia quoque atque admirationi patentia. Demonstrabant igitur ex iis quae contraria sunt persuadentibus aequas esse probabilitates. Porro ambigua secundum concordiam earum rerum quae vel aspectui vel intelligentiae subiecta sunt, decem modis tradebant, quibus subiecta immutari videbantur. Hosce vero decem modos ponit. Primus est qui constat ex animalium differentiis ad voluptatem et dolorem, commodaque et incommoda. Ex eo autem colligitur non easdem ab eisdem phantasias incidere quodque eam pugnam necessario sequitur assensus retentio: quippe animalium alia absque coitu gigni, ut sunt quae in igni vivunt phoenixque Arabicus atque teredines; alia item ex congressu, ut sunt homines

Digitized by Google

τὰ δ' ἐξ ἐξ ἑπτὰ λοκῆς b), ὡς ἄνθρωποι καὶ τὰ ἄλλα, καὶ τὰ 80.
μὲν οὕτως, τὰ δ' οὕτως συγκέκριται· διὸ καὶ τῇ αἰσθήσει διαφέρει, ὡς κίρκοι μὲν ὀξύτατοι c), κύνες δὲ ὀσφρητικώτατοι d). εὔδηλον e) οὖν τοῖς διαφόροις τοὺς ὀφθαλμοὺς διάφορα καὶ τὰ φαντάσματα προσπίπτειν· καὶ τῇ μὲν αἰγὶ τὸν θαλλὸν εἶναι ἐδώδιμον, ἀνθρώπῳ δὲ πικρόν, καὶ τὸ κώνειον ὄρτυγι μὲν τροφιμον, ἀνθρώπῳ δὲ θανάσιμον, καὶ ὁ ἀπόπατος ὶ μὲν ἐδώδιμος, ἵππῳ δὲ οὔ. δεύτερος ὁ παρὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις κατὰ ἰδιοσυγκρισίας f). Δημοφῶν γοῦν g) ὁ Ἀλεξάνδρου τραπεζοκόμος h) ἐν σκιᾷ ἐθάλπετο, ἐν ἡλίῳ δὲ ἔρριγου. Ἄνδρων δὲ ὁ Ἀργεῖος, ὥς φησιν Ἀριστο- 81.
τέλης, διὰ τῆς ἀνύδρου Λιβύης ᾤδευεν ἄποτος. καὶ ὁ μὲν ἰατρικῆς, ὁ δὲ γεωργίας, ἄλλος ἐμπορείας ὀρέγεται· καὶ ταῦτα οὓς μὲν βλάπτει, οὓς δὲ ὠφελεῖ· ὅθεν ἐφεκτέον. τρίτος

b) ἐξ ἑπτὰ λοκῆς. Menagius malebat ἐκ συμπλοκῆς, quod legitur apud Sextum Empiricum Pyrrhon. Hypotyp. I. 14. 41. p. 12. ed. Fabric.
c) ὡς κίρκοι μὲν ὀξύτατοι. Ambrosius: *puta aquila acutissime videt.* Casaubonus ὀξύτατοι accipiebat pro ὠκύτατοι, quod qui recte reprehendit Menagius, non debebat ipse corrigere ὀξυδερκέστατοι.
d) ὀσφρητικώτατοι. Edit. Froben. ὀσφρητόταται. Illud praeter editiones reliquas commendant codd. RRR.
e) εὔδηλον. Restitui ex edit. Froben.: reliquae habent εὔλογον.
f) κατὰ ἰδιοσυγκρισίας. Legebatur κατὰ ἤθη καὶ συγκρίσεις. Emendavit Menagius ex Sexto Empirico Pyrrhon. Hypotyp. I. 14. 81. p. 22. ed. Fabric., Vulgatum defensitat Rossius l. l. §. LXXVIIII. p. 218. et seqq..
g) γοῦν. Edit. Froben. οὖν, reliquae χ' οὖν.
h) τραπεζοκόμος. Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypotyp. I. 14. 82. p. 22. ed. Fabric. τραπεζοποιός.

et caetera. Atque alia sic, alia sic comparata sunt: quocirca etiam sensibus differunt, ut circi quidem acutissimi sunt visus, canes sagacissimi olfactus. Manifestum igitur est quae differenter oculis incidunt, eorum itidem differre phantasmata: nam caprae quidem virgulta alimento esse, homini autem amaritudinem gignere; cicutam quoque coturnici nutrimentum, homini inferre perniciem; apem item fimum edere, quem minime equus attingat. Secundus modus ex hominum naturis secundum propria temperamenta colligitur. Demophon enim mensis praefectus Alexandri ad umbram calefiebat soleque rigebat. Andron item Argivus, ut ait Aristoteles, per arida Libyae loca absque potu iter agebat. Alius item medicinae, agriculturae alius, alius mercaturae studiosus est: atque ista quidem aliis prosunt, aliis obsunt: qua

Digitized by Google

δ ἰ) παρὰ τὰς τῶν αἰσθητικῶν πόρων διαφοράς. τὸ γοῦν μῆλον ὁράσει μὲν ὠχρόν, γεύσει δὲ γλυκύ, ὀσφρήσει δὲ εὐῶδες ὑποπίπτει k). καὶ ἡ αὐτὴ δὲ μορφὴ παρὰ τὰς διαφορὰς τῶν κατόπτρων ἄλλοία θεωρεῖται. ἀκολουθεῖ οὖν μὴ μᾶλλον εἶναι
82. τοῖον τὸ φαινόμενον ἢ ἄλλοῖον. τέταρτος ὁ παρὰ τὰς διαθέσεις καὶ κοινῶς παραλλαγάς l), οἷον ὑγίειαν, νόσον, ὕπνον, ἐγρήγορσιν, χαράν, λύπην, νεότητα, γῆρας, θάρσος, φόβον, ἔνδειαν, πλήρωσιν m), μῖσος, φιλίαν n), θερμασίαν, ψῦξιν o)· παρὰ τὸ πνεῖν, παρὰ τὸ πιεσθῆναι τοὺς πόρους p). ἀλλοῖα οὖν φαίνεται τὰ προσπίπτοντα παρὰ τὰς ποιὰς διαθέσεις. οὐδὲ γὰρ οἱ μαινόμενοι παρὰ φύσιν ἔχουσι· τί γὰρ μᾶλλον ἐκεῖνοι ἢ ἡμεῖς; καὶ γὰρ ἡμεῖς q) τὸν ἥλιον ὡς ἑστῶτα r) βλέπομεν. Θέων δὲ s) ὁ Τιθοραιεὺς t) ὁ στωικὸς κοιμώμενος περιεπάτει ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ Περικλέους δοῦλος ἐπὶ τοῦ στέ-

i) δ. Addidi de meo.
k) ὀσφρήσει δὲ εὐῶδες ὑποπίπτει. Edit. Froben. ὀσφήσει. Caeterum Ambrosius ante haec verba inserit *tactui leve.*
l) καὶ κοινῶς παραλλαγάς. Ambrosius *communiter vicissitudinesque.* Menagius corrigebat περιστάσεις ex Sexto Empirico Pyrrhon. Hypotyp. I. 14. 100. p. 27. ed. Fabric..
m) ἔνδειαν, πλήρωσιν. Aldobrandinus *fame, satietate.*
n) μῖσος, φιλίαν. Ambrosius *amicitiam, odium.*
o) ψῦξιν. Scribebatur ψύξιν.
p) τοὺς πόρους. Edit. Fro[illegible] τοὺς πονηρούς.
q) καὶ γὰρ ἡμεῖς. Edit. Frol[illegible] et cod. Arund. omittunt.
r) ἑστῶτα. Ante Meibomium [illegible]scribebatur ἑστῶτα.
s) δέ. Edit. Froben. et cod. Arund. omittunt. Aldobrandinus *quidem.*
t) Τιθοραιεύς. Scribebatur Τιθωρεύς. Correxit Menagius.

ex re continendus assensus est. Tertius ex differentibus sensuum poris accipitur. Namque malum aspectui quidem pallidum, gustui dulce olfactuique fragrantia odoris gratissimum incidit. Eademque forma pro speculorum varietate non eadem cernitur. Consequens igitur est, quod apparet non magis id esse quam aliud. Quartus circa affectus et communiter circa vicissitudines versatur, puta sanitatem, morbum, somnum, evigilationem, gaudium, tristitiam, inventam, senectam, audaciam, metum, indigentiam, copiam, odium, amicitiam, calorem, frigus; quod videlicet spiretur spiritusque meatus intercludantur. Alia igitur videntur quae incidunt propter dispositionum varietates. Neque enim qui vesani sunt, praeter naturam se habent: quid enim illi magis quam nos? namque et nos solem veluti stantem intuemur. Theon autem Tithoraeensis Stoicus dormiens in somnis ambulabat Periclisque servus in summo tecto. Quintus circa

Digitized by Google

γους u) ἄπρον. πέμπτος ὁ x) παρὰ τὰς ἀγωγὰς καὶ τοὺς 83.
νόμους καὶ τὰς μυθικὰς πίστεις y) καὶ τεχνικὰς συνθήκας z)
καὶ δογματικὰς ὑπολήψεις a). ἐν τούτῳ περιέχεται τὰ περὶ
καλῶν καὶ αἰσχρῶν, περὶ ἀληθῶν καὶ ψευδῶν, περὶ τῶν
ἀγαθῶν καὶ κακῶν b), περὶ θεῶν καὶ γενέσεως c) καὶ φθορᾶς
τῶν φαινομένων πάντων. τὸ γοῦν αὐτὸ παρ' οἷς μὲν δίκαιον,
παρ' οἷς δὲ ἄδικον· καὶ ἄλλοις μὲν ἀγαθόν, ἄλλοις δὲ κακόν.
Πέρσαι μὲν γὰρ οὐκ ἄτοπον d) ἡγοῦνται θυγατρὶ μίγνυσθαι e),
Ἕλληνες δὲ ἔκθεσμον. καὶ Μασσαγέται μέν, ὥς φησι καὶ f)
Εὔδοξος ἐν τῇ πρώτῃ τῆς περιόδου g), κοινὰς ἔχουσι τὰς
γυναῖκας, Ἕλληνες δὲ οὔ· Κίλικές τε λῃστείᾳ h) ἔχαιρον, 84.
ἀλλ' οὐχ Ἕλληνες. θεούς τε ἄλλοι ἄλλους ἡγοῦνται· καὶ οἱ

u) *στέγους*. Edit. Froben. *τέγους*.
x) ὁ. Addidi de meo.
y) *τὰς μυθικὰς πίστεις*. Edit. Froben. et cod. Arund. *καὶ τὰς μουσικὰς πίστεις*, quod Aldobrandinus reddidit musicis argumentis. Alterum probatum Menagio praeter Stephan. et Menag. commendant Ambrosius et Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypotyp. I. 14. 145. p. 37. ed. Fabric..
z) *τεχνικὰς συνθήκας*. Menagius corrigebat *ἐθνικὰς συνθήκας* ex Sexto Empirico
a) *δογματικὰς ὑπολήψεις*. Aldobrandinus *dogmatum praeceptis*.
b) *περὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν*. Edit. Froben. *περὶ τῶν τἀγαθοῦ*. Menag. *περὶ τῶν τ' ἀγαθοῦ*. Ambrosius *de summo bono*. Aldobrandinus *de his quae summi boni sunt*. Quod recepi ex Stephan. comprobavit Menagius.
c) *γενέσεως*. Cod. Arund. *γενέσεων*, quod expressit Ambrosius *generationibus*.
d) *οὐκ ἄτοπον*. Ambrosius *legitimum*.
e) *μίγνυσθαι*. Edit. Froben. et cod. Arund. *μιγῆναι*.
f) *καί*. Ambrosius *quidem*. Aldobrandinus omittit.
g) *ἐν τῇ πρώτῃ τῆς περιόδου*. Ambrosius *in prima periodo*.
h) *λῃστείᾳ*. Cod. Arund. *λῃστείας*. Ambrosius *ieiuniis*.

leges atque instituta fabulosasque probationes atque artificialia foedera dogmaticasque opiniones vertitur. In eo continentur quae de honestis ac turpibus, de veris et falsis, de bonis et malis, de diis et de ortu interituque omnium quae apparent disputantur. Denique quod apud alios iustum, apud alios iniustum est; idemque aliis bonum, aliis malum putatur. Nam Persis quidem filiabus misceri non absurdum est, id vero Graecis nefarium existimatur. Atque Massagetae, ut Eudoxus quidem in primo Periodi refert, uxores habent communes, Graeci eam communionem detestantur; Cilices item latrociniis gaudent, Graeci non. Sic de diis quoque alii aliter sentiunt: quippe illorum providentiam alii confi-

Digitized by Google

μὲν προνοεῖσθαι, οἱ δ' οὔ. θάπτουσι δὲ Αἰγύπτιοι μὲν ταριχεύοντες, Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες, Παίονες δὲ εἰς τὰς λίμνας ῥιπτοῦντες· ὅθεν περὶ ταληθοῦς ἡ ἐποχή. ἔκτος ὑ παρὰ τὰς μίξεις καὶ κοινωνίας, καθ' ὃν εἰλικρινῶς οὐδὲν καθ' αὑτὸ φαίνεται, ἀλλὰ σὺν ἀέρι, σὺν φωτί, σὺν ὑγρῷ, σὺν στερεῷ, θερμότητι, ψυχρότητι, κινήσει, ἀναθυμιάσεσιν i), ἄλλαις δυνάμεσιν. ἡ γοῦν πορφύρα διάφορον ὑποφαίνει χρῶμα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ λύχνῳ. καὶ τὸ ἡμέτερον χρῶμα ἄλλοῖον
85. ὑπὸ τῇ μεσημβρίᾳ φαίνεται καὶ ὑπὸ δύσιν k)· καὶ ὁ ἐν ἀέρι κουφιζόμενος λίθος l) ἐν ὕδατι ῥᾳδίως μετατίθεται, ἤτοι βαρὺς ὢν καὶ ὑπὸ τοῦ ὕδατος κουφιζόμενος ἢ ἐλαφρὸς ὢν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀέρος βαρυνόμενος. ἀγνοοῦμεν οὖν τὸ κατ' ἰδίαν, ὡς ἔλαιον ἐν μύρῳ. ἕβδομος ὁ παρὰ τὰς ἀποστάσεις m) καὶ

i) ἀναθυμιάσεσιν. Ambrosius *evaporationes.*

k) καὶ τὸ ἡμέτερον χρῶμα — καὶ ὑπὸ δύσιν. Legebatur καὶ τὸ ἡμέτερον χρῶμα ἄλλοῖον ὑπὸ τῇ μεσεμβρίᾳ φαίνεται, καὶ ὁ ἥλιος. Aldobrandinus: *et corpus nostrum atque adeo sol meridie non idem videtur.* Mericus Casaubonus coni. καὶ τὸ ἡμέτερον χρῶμα ἄλλοῖον ὑπὸ τῇ μεσεμβρίᾳ φαίνεται, καὶ ἄλλοῖον ὑπὸ τὴν δύσιν· Menagius καὶ τὸ ἡμέτερον χρῶμα ἄλλοῖον ὑπὸ τῇ μεσεμβρίᾳ φαίνεται, καὶ ὑπὸ σελίνην aut simile quid; Kuehnius καὶ τὸ ἡμέτερον χρῶμα ἀλλοῖον ὑπὸ τῇ μεσεμβρίᾳ φαίνεται, καὶ ὅτε ἥλιος δύνει· ex qua Kuehnii coniectura simul apparet unde ortum sit vocabulum ὁ ἥλιος. Trillerus Observatt. critt. III. 9. p. 188. καὶ τὸ ἡμέτερον χρῶμα ἀλλοῖον ὑπὸ τῇ μεσεμβρίᾳ φαίνεται, ὡς καὶ ὁ ἥλιος.

l) καὶ ὁ ἐν ἀέρι κουφιζόμενος λίθος. Legebatur καὶ ὁ ἐν ἀέρι ὑπὸ δυοῖν κουφιζόμενος λίθος. At ὑπὸ δυοῖν nihil est nisi quod supra restitui ὑπὸ δύσιν. Mericus Casaubonus coni. ὑποδέσει aut aliud eiusmodi.

m) τὰς ἀποστάσεις. Legebatur τὰς ὑποστάσεις. Ambrosius *recessiones.* Aldobrandinus *naturas rerum proprias.* Menagius coni. τὰς διαστάσεις. Quod restitui commendant codd. RRR et Kuehnius.

tentur, alii negant. Aegyptii quoque condientes sepeliunt corpora, Romani vero incendentes, Paeones in stagna proiicientes: unde circa veri professionem continetur assensio. Sextus in mixtionibus communionibusque consistit, secundum quem liquide nihil per se et integre apparet, sed cum aere ac lumine, liquido ac solido, calore, frigore, motu, evaporationibus ac viribus aliis. Nempe enim purpura colorem sui varium praefert ad solem ac lunam et lucernae igniculum. Color item noster alius sub meridiem apparet, alius sub occasum; itidem qui in aerem tollitur lapis in aqua facile alio transfertur, sive gravis ab humore allevatus, sive levis ab aere gravatus. Ignoramus igitur quid seorsum sit naturaeque proprium, veluti in unguento oleum. Septimus circa inter-

Digitized by Google

ποιὰς θέσεις καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰ ἐν τοῖς τόποις. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον n) τὰ δοκοῦντα εἶναι μεγάλα μικρὰ φαίνεται, τὰ τετράγωνα στρογγύλα, τὰ ὁμαλὰ ἐξοχὰς ἔχοντα, τὰ ὀρθὰ πεπλασμένα, τὰ ὠχρὰ ἑτερόχροα. ὁ γοῦν ἥλιος παρὰ τὸ διάστημα μικρὸς φαίνεται o)· καὶ τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ p) καὶ λεῖα, ἐγγύθεν δὲ τραχέα. ἔτι ὁ ἥλιος ἀνίσχων 86.
μὲν ἄλλοῖος, μεσουρανῶν δὲ οὐχ ὅμοιος. καὶ τὸ αὐτὸ σῶμα ἐν μὲν ἄλσει ἄλλοῖον, ἐν δὲ ψιλῇ γῇ ἕτερον· καὶ ἡ εἰκὼν παρὰ τὴν ποιὰν θέσιν, ὅ τε τῆς περιστερᾶς τράχηλος παρὰ τὴν στροφήν q). ἐπεὶ οὖν οὐκ ἔνι ἔξω τόπων καὶ θέσεων τοῦτα κατανοῆσαι, ἀγνοεῖται ἡ φύσις αὐτῶν. ὄγδοος ὁ παρὰ τὰς ποσότητας αὐτῶν ἢ θερμότητας ἢ ψυχρότητας ἢ ταχύτητας ἢ βραδύτητας ἢ ὠχρότητας ἢ ἑτεροχροιότητας. ὁ γοῦν οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς ῥώννυσι, πλείων δὲ παρίησιν·

n) κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Edit. Froben. κατὰ τοῦτον τὸν τόπον, quod expressit Ambrosius *per eum*.

o) ὁ γοῦν ἥλιος παρὰ τὸ διάστημα μικρὸς φαίνεται. Legebatur ὁ γοῦν ἥλιος παρὰ τὸ διάστημα πόρρωθεν φαίνεται. Ambrosius: *Sol denique longinquius quam sit abesse videtur*. Aldobrandinus: *Sol quidem magno interiecto intervallo procul aspicitur*. Mericus Casaubonus coni. ὁ γοῦν ἥλιος παρὰ τὸ διάστημα παῦρόν τι φαίνεται. Menagius ὁ γοῦν ἥλιος παρὰ τὸ διάστημα διπόδης φαίνεται. Trillerus Observatt. critt. III. 9. p. 189. et seqq. ὁ γοῦν ἥλιος παρὰ τὸ διάστημα ποδιαῖος φαίνεται. Inserui μικρὸς auctoritate Kuehnii delevique πόρρωθεν, quippe quod natum videretur ex varia lectione.

p) ἀεροειδῆ. Mericus Casaubonus coni. ἀρτιειδῆ, Menagius ἀεροηχῆ. Merito vulgatum tuetur Trillerus Observatt. critt. III. 9. p. 191.

q) παρὰ τὴν στροφήν. Edit. Froben. παρὰ τὴν τροφόν.

valla et positiones quasdam et loca et ea quae in locis sunt versatur. Hac ratione quae videntur magna esse, parva apparent, quadrata rotunda, plana tumulis plena, recta obliqua, pallida coloris alterius. Sol igitur propter magnum interiectum intervallum parvus videtur; montes procul aerei ac lenes e vicino asperi esse cernuntur ac praerupti. Sol itidem oriens quidem alius videtur, alius quum medio caelo se fuderit. Atque idem corpus in nemore aliud, aliud in patulis campis apparet; effigies item secundum positionem, ut columbae collum secundum conversionem, diversum videtur. Quoniam igitur extra loca et positiones ista considerari nequeunt, illorum quoque natura ignoratur. Octavus in quantitate earum rerum sive calore vel frigore vel velocitate vel tarditate sive pallore sive colore quovis alio consistit. Namque vinum modice sumptum firmat ac roborat, immo-

Digitized by Google

87. ὁμοίως καὶ ἡ τροφὴ καὶ τὰ ὁμοια. ἔνατος r) ὁ παρὰ τὸ ἐνδελεχὲς ἢ ξένον ἢ σπάνιον. οἱ γοῦν σεισμοὶ παρ' οἷς συνεχῶς ἀπορτέλουσιν οὐ θαυμάζονται, οὐδ' ὁ ἥλιος, ὅτι καθ' ἡμέραν s) ὁρᾶται. τὸν ἔννατον Φαβωρῖνος ὄγδοον, Σέξτος δὲ καὶ Αἰνεσίδημος δέκατον· ἀλλὰ καὶ τὸν δέκατον Σέξτος ὄγδοόν φησι, Φαβωρῖνος δὲ ἔνατον t). δέκατος ὁ κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σύμβλησιν, καθάπερ τὸ κοῦφον παρὰ τὸ βαρύ, τὸ ἰσχυρὸν παρὰ τὸ ἀσθενές, τὸ μεῖζον παρὰ τὸ ἔλαττον u), τὸ ἄνω παρὰ τὸ κάτω. τὸ γοῦν δεξιὸν φύσει μὲν οὐκ ἔστι δεξιόν, κατὰ δὲ τὴν ὡς πρὸς τὸ ἕτερον σχέσιν νοεῖται· με-
88. τατεθέντος γοῦν ἐκείνου, οὐκέτ' x) ἔσται δεξιόν. ὁμοίως καὶ πατὴρ καὶ ἀδελφὸς ὡς πρός τι καὶ ἡμέραν y) ὡς πρὸς τὸν ἥλιον καὶ πάντα ὡς πρὸς τὴν διάνοιαν. ἄγνωστα οὖν τὰ πρός τι ὡς καθ' ἑαυτά. καὶ οὗτοι μὲν οἱ δέκα τρόποι z).

X. Οἱ δὲ περὶ Ἀγρίππαν τούτοις ἄλλους πέντε προεισάγουσι,

r) ἔνατος. Ita edit. Froben. et reliquae ἔννατος.
s) καθ' ἡμέραν. Stephan. καθ' ἡμέρας.
t) τὸν ἔννατον Φαβωρῖνος ὄγδοον — Φαβωρῖνος δὲ ἔνατον. Ante Meibomium scribebatur τὸν ἔννατον Φαβωρῖνος η', Σέξτος δὲ καὶ Αἰνεσίδημος ι'. ἀλλὰ καὶ τὸν ι' Σέξτος η' φησί, Φαβωρῖνος δὲ θ'. Ambrosius haec verba omittit.
u) παρὰ τὸ ἔλαττον. Edit. Froben. omittit articulum.
x) οὐκέτ'. Edit. Froben. et Stephan. οὐκ, quod expressit Ambrosius. Menag. (et Meibom.) οὐκ ἔτ', quod expressit Aldobrandinus.
y) ἡμέρα. Edit. Froben. ἡμέραν.
z) καὶ οὗτοι μὲν οἱ δέκα τρόποι. Aldobrandinus: *Ac de decem quidem locis hactenus.*

dice statum mentis evertit; item cibus et similia. Nonus est qui rerum perennitate vel insolentia vel raritate contingit. Itaque terrae motus apud quos crebro contingunt admirationi non sunt; sol itidem, quia quotidie cernitur. Nonum hunc modum Phavorinus octavum, Sextus autem et Aenesidemus decimum numerant: quin etiam decimum Sextus octavum tradit, Phavorinus autem nonum. Decimus ex alterna collatione constat, puta grave ad leve; forte ad imbecillum, maius ad minus, superius ad inferius. Dextrum igitur non per naturam dextrum est, verum ex habitu ad alterum intelligitur: nam si tollatur alterum, dextrum non erit. Eadem ratione et pater et frater velut ad aliquid dicuntur et dies veluti ad solem atque omnia veluti ad mentem. Quae igitur ad aliquid dicuntur, per se ipsa incognita sunt. Atque hi quidem decem modi sunt quos praediximus. Caeterum Agrippa his quinque alios invexit, eum videlicet

Digitized by Google

τόν τε ἀπὸ τῆς διαφωνίας καὶ τὸν εἰς ἄπειρον ἐκβάλλοντα καὶ τὸν πρός τι καὶ τὸν ἐξ ὑποθέσεως καὶ τὸν δι' ἀλλήλων a). ὁ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς διαφωνίας ὃ ἂν προτεθῇ ζήτημα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἢ τῇ συνηθείᾳ, πλείστης μάχης καὶ ταραχῆς πλῆρες ἀποδεικνύει b)· ὁ δὲ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων οὐκ ἐᾷ βεβαιοῦσθαι τὸ ζητούμενον, διὰ τὸ ἄλλο ἀπ' ἄλλου τὴν πίστιν λαμβάνειν καὶ οὕτως εἰς ἄπειρον· ὁ δὲ πρός τι οὐδέν φησι καθ' ἑαυτὸ λαμβάνεσθαι c), ἀλλὰ μεθ' ἑτέρου· ὅθεν ἄγνωστα εἶναι. ὁ δ' ἐξ ὑποθέσεως τρόπος συνίσταται, οἰομένων τινῶν τὰ πρῶτα τῶν πραγμάτων αὐτόθεν δεῖν λαμβάνειν ὡς πιστὰ καὶ μὴ αἰτεῖσθαι· ὃ ἐστι μάταιον· τὸ ἐναντίον γάρ τις ὑποθήσεται. ὁ δὲ δι' ἀλλήλων τρόπος συνίσταται ὅταν τὸ ὀφεῖλον τοῦ ζητουμένου πράγματος εἶναι βεβαιωτικὸν χρείαν ἔχῃ τῆς ἐκ τοῦ ζητουμένου πίστεως d), οἷον εἰ τὸ εἶναι πόρους 89.

a) τὸν δι' ἀλλήλων. Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypotypos. I. 15. 164. p. 41. ed. Fabric. τὸν διάλληλον.

b) ἢ τῇ συνηθείᾳ — ἀποδεικνύει. Ambrosius: *ex consuetudine ingentis pugnae et perturbationis indicat plenam.*

c) καθ' ἑαυτὸ λαμβάνεσθαι. Edit. Froben. κατ' αὐτὸ λαμβάνεσθαι. Codd. RRR, Palat. et Arund. κατὰ πάντα λαμβάνεσθαι. quod expressit Ambrosius *percipi secundum omnia.* Kuehnius ex codicibus regiis (?) corrigebat καταλαμβάνεσθαι.

d) χρείαν ἔχῃ τῆς ἐκ τοῦ ζητουμένου πίστεως. Edit. Froben. omittit. Stephan. χρείαν ἔχῃ τῆς ἐκ ζητουμένου πίστεως.

qui ex dissonantia colligitur et qui in infinitum progreditur et eum quī ad aliquid dicitur quique ex tanquam probato et qui per ea quae inter se iuncta sunt conficitur. Qui igitur ex dissonantia est quaecunque fuerit quaestio apud philosophos vel ex consuetudine proposita, ingentis pugnae et perturbationis indicat plenam; qui vero in infinitum procedit quicquid quaesitum fuerit affirmari minime permittit, quod aliud ab alio fidem capiat atque ita in infinitum res procedat; qui autem ad aliquid dicitur nihil dicit per se ipsum percipi, sed cum altero: quocirca et ignota esse. Porro tanquam ex probato constat modus, quum putant quidam ex se ipsis principia rerum oportere repeti quasi probabilia neque ulterius inquiri: quod futile atque inane est: contrarium enim quispiam subiiciet. Qui denique per ea quae inter se iuncta sunt conficitur modus tum consistit, quum quod quaesitam rem firmare debuit, ipsum opus habet ab eo quod quaeritur fidem caperę; puta si poros quispiam

Digitized by Google

ὡς βεβαιοῖ διὰ τὸ ἀπορροίας γίνεσθαι e), αὐτὸ παραλαμβάνει
XI. πρὸς βεβαίωσιν τὸ ἀπορροίας γίνεσθαι f). Ἀνήρουν δ' οὗτοι
90. καὶ πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ κριτήριον καὶ σημεῖον καὶ αἴτιον καὶ κίνησιν g) καὶ μάθησιν καὶ γένεσιν καὶ τὸ φύσει τι εἶναι ἀγαθὸν ἢ κακόν· πᾶσα γὰρ ἀπόδειξις, φασίν, ἢ ἐξ ἀποδεδειγμένων σύγκειται χρημάτων ἢ ἐξ ἀναποδείκτων. εἰ μὲν οὖν ἐξ ἀποδεδειγμένων, κἀκεῖνα δείσεται τινος ἀποδείξεως κἀντεῦθεν εἰς ἄπειρον· εἰ δὲ ἐξ ἀναποδείκτων, ἤτοι πάντων ἢ τινῶν ἢ καὶ ἑνὸς μόνου διισταζομένου h), καὶ τὸ ὅλον i) εἶναι ἀναπόδεικτον. εἰ δὲ δοκεῖ, φησίν, ὑπάρχειν τινὰ μηδεμιᾶς ἀποδείξεως δεόμενα, θαυμαστοὶ τῆς γνώμης· εἰ μὴ συνιᾶσιν k) ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο πρῶτον, ὡς ἄρα ἐξ αὐτῶν
91. ἔχει τὴν πίστιν, ἀποδείξεως χρείαν l). οὐδὲ γὰρ τὸ τέτταρα

e) οἷον εἰ τὸ εἶναι — διὰ τὸ ἀπορροίας γίνεσθαι. Edit. Froben. οἷον εἰ τὸ εἶναι τὶς βεβαιοῖ, διὰ τὸ ἀπορίας γίνεσθαι.

f) αὐτὸ παραλαμβάνει πρὸς βεβαίωσιν τὸ ἀπορροίας γίνεσθαι. Edit. Froben. omittit. Rossius l. l. §. LXXX. p. 220. et seq. coni. πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀπορροίας γίνεσθαι.

g) Ἀνήρουν δ' οὗτοι — καὶ κίνησιν. Vid. Rossius l. l. §. LXXXI. p. 222. et ieqq..

h) διισταζομένου. Codd. RRR διαστιζομένου.

i) καὶ τὸ ὅλον. Stephan. καὶ τι ὅλον.

k) συνιᾶσιν. Menag. συνίστασιν. Illud praeter reliquas editiones et interpretes praebet cod. Arund..

l) ὡς ἄρα — χρεία. Edit. Froben. ὡς ἂρ ἐξ αὐτῶν ἴχει τὴν πίστιν, ἀποδείξεως χρῆ. Cod. Arund. χρῆ. Ambrosius: *hoc ipsum imprimis quod fidem habeat ex eis, probatione indigere.* Aldobrandinus: *ad illud ipsum primum obtinendum, aliqua ex se ipsis, suaque vi perspicua esse, rationis se conclusione indigere.* Vid. Rossius l. l. §. LXXXI. p. 225.

idcirco esse asseveret quod evaporationes fiant, ipsum ad affirmationem sumit, scilicet fieri evaporationes. Tollunt autem isti omnem demonstrationem omneque iudicium et signum et causam et motum atque disciplinam et generationem et quod natura quippiam aut bonum aut malum sit: omnis enim, aiunt, demonstratio aut ex demonstratis rebus constat aut ex non demonstratis. Si igitur ex demonstratis, et illa demonstratione aliqua egebunt atque ita in infinitum pergetur; sin vero ex non demonstratis, sive omnia sive quaedam sive unum etiam solum dissideat, totum demonstratione carere. Quod si videntur, inquiunt, quaedam esse quae demonstratione non egeant, mira illorum sententia est, si non intelligunt hoc ipsum in primis, aliqua ex se ipsis fidem habere, probatione indigere. Neque enim quattuor

Digitized by Google

εἶναι τὰ στοιχεῖα ἐκ τοῦ τέτταρα εἶναι τὰ στοιχεῖα m) βεβαιωτέον. πρὸς τῷ καὶ τῶν κατὰ μέρος ἀποδείξεων ἀπιστουμένων ἄπιστον n) εἶναι καὶ τὴν γενικὴν ἀπόδειξιν. ἵνα τε γνῶμεν ὅτι ἔστιν ἀπόδειξις, κριτηρίου o) δεῖ· καὶ ὅτι ἐστὶ κριτήριον, ἀποδείξεως δεῖ· ὅθεν ἑκάτερα ἀκατάληπτα ἀναπεμπόμενα ἐπ' ἄλληλα. πῶς ἂν οὖν καταλαμβάνοιτο τὰ ἄδηλα p), τῆς ἀποδείξεως ἀγνοουμένης; ζητεῖται δὲ οὐκ εἰ φαίνεται τοιαῦτα, ἀλλ' εἰ καθ' ὑπόστασιν οὕτως ἔχει. εὐήθεις δὲ τοὺς δογματικοὺς ἀπέφαινον· τὸ γὰρ ἐξ ὑποθέσεως περαινόμενον οὐ σκέψεως ἀλλὰ θέσεως ἔχει λόγον. τοιούτῳ δὲ λόγῳ καὶ ὑπὲρ ἀδυνάτων ἐστὶν ἐπιχειρεῖν. τοὺς δὲ οἰομένους μὴ δεῖν ἐκ τῶν κατὰ περίστασιν q) κρίνειν τἀληθὲς μηδ' ἐκ τῶν κατὰ φύσιν νομοθετεῖν, ἔλεγεν αὐτοὺς r) μέτρα τῶν πάντων ὁρίζειν; οὐχ ὁρῶντας ὅτι πᾶν τὸ φαινόμενον s) 92.

m) τὰ στοιχεῖα. Edit. Froben. omittit.
n) ἄπιστον. Menag. omittit. Agnoscit praeter reliquas editiones et interpretes etiam cod. Arund..
o) κριτηρίου. Menag. κριτήριον. Illud praebent reliquae editiones cum cod. Arund..
p) τὰ ἄδηλα. Ambrosius *quae manifesta sunt.*
q) ἐκ τῶν κατὰ περίστασιν. Aldobrandinus *ex his quae rebus distinctis sunt.*
r) αὐτούς. Stephan. αὐτοῖς. Menag. αὐτοῖς. Restitui αὐτοὺς ex edit. Froben., unde αὐτοὺς falso rescribi volebat Rossius l. l. §. LXXXII. p. 226. et seq..
s) πᾶν τὸ φαινόμενον. Menag. omittit articulum, quem agnoscunt reliquae editiones cum cod. Arund..

esse elementa inde astruendum est quod quattuor sint elementa. Praeterea si negentur particulares demonstrationes, generalem quoque demonstrationem tolli necesse est. Ut autem sciamus esse demonstrationem, iudicium erit necessarium; itidem ut iudicium esse noverimus, demonstratione opus erit: unde utraque quum ad se invicem referantur, incomprehensibilia sunt. Quonam ergo modo percipiantur quae obscura sunt, si ignoretur demonstratio? Quaeritur autem non an talia appareant, verum an per substantiam ita se habeant. Stultos vero dogmaticos dicebant: quod enim ex tanquam probato concluditur non contemplationis verum positionis rationem habet. Porro simili ratione etiam de impossibilibus argumentari licet. Caeterum qui arbitrentur minime oportere ex iis quae secundum circumstantiam sunt verum iudicari neque ex iis quae secundum naturam sunt leges ferri, eos dicebant modos rerum omnium ipsos definire, nequaquam perspicientes quicquid appareat secun-

Digitized by Google

κατὰ ἀντιπερίστασιν καὶ διάθεσιν t) φαίνεται. ἤτοι γοῦν πάντα ἀληθῆ ῥητέον ἢ πάντα ψευδῆ. εἰ δ' ἐνιά ἐστιν ἀληθῆ, τίνι διακριτέον; οὔτε γὰρ αἰσθήσει τὰ κατὰ αἴσθησιν, πάντων ἴσων αὐτῇ φαινομένων, οὔτε νοήσει διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν u). ἄλλη δὲ παρὰ ταύτας εἰς ἐπίκρισιν δύναμις οὐχ ὁρᾶται. ὁ οὖν, φασί, περί τινος διαβεβαιούμενος αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ πρότερον ὀφείλει τὰς περὶ τούτων δόξας κατασκη-
93. σαι· οἱ μὲν γὰρ ταῦτα, οἱ δὲ ταῦτα ἀνῃρήκασι. δεῖ δὲ ἢ δι' αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ x) κριθῆναι. ἑκάτερα δὲ ἀμφισβητεῖται. οὐ τοίνυν δυνατὸν τὰς περὶ αἰσθητῶν ἢ νοητῶν ἐπικρῖναι δόξας· εἴ τε διὰ τὴν ἐν ταῖς νοήσεσι μάχην ἀπαιτητέον, πᾶσιν y) ἀναιρεθήσεται τὸ μέτρον ᾧ δοκεῖ τὰ πάντα διακριβοῦσθαι· πᾶν οὖν ἴσον ἡγήσονται. ἔτι φησὶν ὁ συζητῶν

t) κατὰ ἀντιπερίστασιν καὶ διάθεσιν. Ambrosius *secundum reluctationem affectumque.* Aldobrandinus *ex contrariis rebus adiunctis affectionibus.*

u) διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Arund. διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν. Illud praebet Menag. confirmantque interpretes.

x) ἢ δι' αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ. Aldobrandinus: *vel ex his quae sensu, vel ex his quae ratione comprehenduntur.*

y) εἴ τε διὰ τὴν ἐν ταῖς νοήσεσι μάχην ἀπαιτητέον, πᾶσιν. Ambrosius: *sive propter eam quae est in intelligentiis pugnam omnibus renunciandum est.* Aldobrandinus: *Quod si propter cogitationum repugnantiam, concedenda ponendaque quaedam sint, — omnia.* Kuehnius coni. εἴ τε διὰ τὴν ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἢ νοήσεσι μάχην ἀπαιτητέον, hoc sensu, *et si ob eam quae in sensibus et intellectu est dissonantiam animum despondere et a veritatis inquisitione quasi desperantes desistere debemus, omnibus modis id quo res diiudicamus, e medio tollendum esse sequatur.*

dum reluctationem dispositionemque apparere. Aut igitur vera omnia esse aut falsa omnia dicendum est. Sin autem quaedam vera sunt, quonam ea discernemus modo? neque enim sensu quae secundum sensum sunt, quum omnia illi videantur aequalia, neque intelligentia ob eandem causam. His autem explosis iudicibus nulla indicandi vis reliqua cernitur. Qui igitur, aiunt, de aliqua sive sensibili sive intelligibili re astruit, prius quae de ea re sunt opiniones constituere debet: alii enim ista, alii ista abstulerunt. Necesse est autem vel sensu vel intelligentia iudicari. Caeterum de utrisque contentio est. Fieri igitur non potest ut opiniones de rebus sensibilibus intelligibilibusque diiudicentur: ac si propter eam quae est in cogitationibus pugnam renuntiandum est, omnibus tolletur mensura qua cuncta diligenter exacta videntur: omnia igitur aequalia arbitrabuntur. Ad haec dicit

Digitized by Google

ἡμῖν, Τὸ φαινόμενον πιστόν ἐστιν ἢ οὔ; εἰ μὲν οὖν πιστόν ἐστιν, οὐδὲν ἔξει λέγειν a) πρὸς τὸν ᾧ φαίνεται τοὐναντίον· ὡς γὰρ αὐτὸς πιστὸς τὸ φαινόμενον λέγων, οὕτω καὶ ὁ ἐναντίος a)· εἰ δ' ἄπιστον, καὶ αὐτὸς ἀπιστηθήσεται τὸ φαινόμενον λέγων. τό τε πεῖθον οὐχ ὑπολητέον ἀληθὲς ὑπάρχειν· 94. οὐ γὰρ πάντας τὸ αὐτὸ πείθειν οὐδὲ τοὺς αὐτοὺς συνεχές· γίνεται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐκτὸς ἡ πιθανότης, παρὰ τὸ ἔνδοξον τοῦ λέγοντος, ἢ παρὰ τὸ φροντιστικὸν b) ἢ παρὰ τὸ αἰμύλον ἢ παρὰ τὸ σύνηθες ἢ παρὰ τὸ κεχαρισμένον. Ἀνῄρουν δὲ καὶ τὸ κριτήριον λόγῳ τοιῷδε. ἤτοι κέκριται καὶ c) τὸ κριτήριον ἢ ἄκριτόν ἐστιν. ἀλλ' εἰ μὲν ἄκριτόν ἐστιν, ἄπιστον καθέστηκε καὶ διημάρτηκε τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους· εἰ δὲ κέκριται, ἓν τῶν κατὰ μέρος γενήσεται κρινομένων d), ὥστ' ἂν τὸ αὐτὸ καὶ κρίνειν καὶ κρίνεσθαι, καὶ τὸ κριτικὸς

a) Ἔτι φησὶν ὁ συζητῶν ἡμῖν — οὐδὲν ἔξει λέγειν. Edit. Froben. (et Meibom.) Ἔτι φησὶν ὁ συζητῶν, Τὸ φαινόμενον πιστόν ἐστιν, ἢ οὔ. Ambrosius: *Ad haec aiunt qui nobiscum inquirit quod apparet probabile sit nec ne.* Aldobrandinus: *Praeterea quod tu, inquiunt, quaeris nobis apparens, id aut exploratum est, aut non.* Rossius l. l. §. LXXXIII. p. 228. et seq. coni. Ἔτι, φασίν, τὸ φαινόμενον πιστόν ἐστιν ἢ οὔ; εἰ μὲν οὖν πιστόν ἐστιν, ὁ συζητῶν ἡμῖν οὐδὲν ἔξει λέγειν.

a) ὁ ἐναντίος. Rossius l. l. §. LXXXIII. p. 228. coni. ὁ ἐναντίον.

b) παρὰ τὸ φροντιστικόν. Aldobrandinus *ex — mentis acie.*

c) καί. Fortasse delendum est.

d) ἓν τῶν κατὰ μέρος γενήσεται κρινομένων. Legebatur ἓν τῶν κατὰ μέρος γενήσεται κρινόμενον. Codd. RRR ἓν τῷ κατὰ μέρος. Aldobrandinus: (*si vero iudicatum est*) *singulis ex rebus, unum quidpiam existere iudicatum oportet.* Correxit Menagius confirmatque Ambrosius.

qui nobiscum inquirit, Quod apparet estne probabile an non? Si quidem probabile est, nihil adversus illum dici potuerit cui contra videtur: sicut enim ipse probabilis est qui quod apparet dicit, ita et adversarius; sin autem non probabile, neque ipsi credetur qui quod apparet dicit. Quod autem persuadet, verum esse arbitrandum non est: neque enim idem omnibus persuadet, neque eisdem semper. Fit autem persuasio etiam eo quod extrinsecus est, sive gloria dicentis sive diligentia sive suavitate sive consuetudine sive lepore. Tollebant autem et iudicium ista ratione. Aut iudicatum est iudicium aut non iudicatum. At si quidem non iudicatum est, improbatum consistit exciditque a veri falsique iudicio; sin vero iudicatum, unum erit eorum quae per partes iudicantur, ut si idem sit quod iudicet et iudicetur,

Digitized by Google

τὸ κριτήριον ὑφ' ἑτέρου κριθήσεται κἀκεῖνο ὑπὸ ἄλλου καὶ
95. οὕτως εἰς ἄπειρον e). πρὸς τῷ καὶ διαφωνεῖσθαι τὸ κριτήριον, τῶν μὲν τὸν ἄνθρωπον κριτήριον εἶναι λεγόντων, τῶν δὲ τὰς αἰσθήσεις f), ἄλλων τὸν λόγον, ἐνίων τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν. καὶ ὁ μὲν ἄνθρωπος καὶ πρὸς αὐτὸν g) διαφωνεῖται καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, ὡς δῆλον ἐκ τῶν διαφόρων νόμων καὶ ἐθῶν. αἱ δὲ αἰσθήσεις ψεύδονται, ὁ δὲ λόγος διάφωνος. ἡ δὲ καταληπτικὴ φαντασία ὑπὸ νοῦ κρίνεται καὶ ὁ νοῦς ποικίλως τρέπεται. ἄγνωστον οὖν ἐστι h) τὸ κρι-
96. τήριον καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀλήθεια. Σημεῖόν τε οὐκ εἶναι· εἰ γάρ ἐστι, φασί, σημεῖον, ἤτοι αἰσθητόν ἐστιν ἢ νοητόν· αἰσθητὸν μὲν οὖν i) οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ τὸ αἰσθητὸν κοινόν ἐστι, τὸ δὲ σημεῖον ἴδιον. καὶ τὸ μὲν αἰσθητὸν τῶν κατὰ διαφοράν k), τὸ δὲ σημεῖον τῶν πρός τι. νοητὸν δὲ οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ τὸ νοητὸν ἤτοι φαινομένου ἐστὶ φαινομένου ἢ ἀφανὲς

e) ὥςτ' ἂν τὸ αὐτὸ — καὶ οὕτως εἰς ἄπειρον. Aldobrandinus: *idem iudicet, et iudicetur, quod iudicium illud verum esse iudicaverit, ipsum quoque ab alio iudicari necesse est; et hoc rursus ab alio, sicque infinite ratio feretur.* Caeterum particulam καὶ ante τὸ κριτήριον recepi ex Stephaniana.

f) τὰς αἰσθήσεις. Ambrosius *sensum.*

g) πρὸς αὐτόν. Edit. Froben. et Stephan. πρὸς αὐτόν.

h) ἐστι. Edit. Froben. ἔτι.

i) οὖν. Cod. Arund. omittit.

k) τῶν κατὰ διαφοράν. Addidi articulum auctoritate Rossii l. l. §. LXXXIV. p. 229. et seq.

id quoque quod iudicium iudicaverit ab altero iudicetur illudque rursus ab alio et sic in infinitum. Huc accedit quod de iudicio sententia concors non est, aliis hominem iudicium esse dicentibus, aliis sensus, aliis rationem, quibusdam item comprehendentem phantasiam. Atqui homo quidem et secum et cum aliis dissidet, quod ex legum consuetudinumque differentiis constat. Porro sensus falsa renunciant, ratio autem discordat. Comprehendens vero phantasia a mente iudicatur mensque ipsa variis motibus vertitur. Hac ergo ratione ignotum est iudicium ac propterea veritas quoque ignoratur. Signum item esse negant: nam si quidem signum est, inquiunt, aut sensibile sit necesse est, aut intelligibile: at sensibile non est: nam sensibile commune, signum vero proprium est. Ac sensibile quidem eorum est quae differentia constant, signum vero eorum quae ad aliquid dicuntur. Intelligibile itidem non est: nam intelligibile si est, sive apparens est apparentis sive non apparens non apparentis sive

Digitized by Google

ἀφανοῦς ἢ ἀφανὲς φαινομένου ἢ φαινόμενον ἀφανοῦς· οὐδὲν δὲ τούτων ἐστίν· οὐκ ἄρα ἐστὶ σημεῖον l). φαινόμενον μὲν δὴν φαινομένου οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ τὸ φαινόμενον οὐ δεῖται σημείου· ἀφανὲς δὲ ἀφανοῦς οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ δεῖ m) φαίνεσθαι τὸ ἐπαλυπτόμενον ὑπό τινος· ἀφανὲς δὲ φαινομένου 97.
οὐ δύναται, καθότι δεῖ φαίνεσθαι τὸ ἑτέρῳ παρέξον n) ἀφορμὴν καταλήψεως o)· φαινόμενον δὲ ἀφανοῦς οὐκ ἔστιν, ὅτι τὸ σημεῖον τῶν πρός τι ὂν συγκαταλαμβάνεσθαι ὀφείλει τῷ οὗ ἔστι σημεῖον, τὸ δὲ μὴ ἔστιν p). οὐδὲν ἄρα τῶν ἀδήλων ἂν καταλαμβάνοιτο· δοκεῖ γὰρ τῶν σημείων λέγεται τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεσθαι. Ἀναιροῦσι δὲ τὸ αἴτιον ὧδε· τὸ αἴτιον τῶν πρός τι ἔστι· πρὸς γὰρ τὸ αἰτιατόν ἐστι q)· τὰ δὲ πρός τι ἐπινοεῖται r) μόνον, ὑπάρχει δὲ οὔ· καὶ τὸ αἴτιον οὖν 98.

l) ἐπεὶ τὸ νοητὸν ἤτοι — οὐκ ἄρα ἐστὶ σημεῖον. Stephan. ἐπεὶ εἰ ἔστι νοητόν, ἤτοι etc.. Ambrosius: *sive quod appareat ex eo quod videtur: sive quod non appareat ex eo quod non videtur: sive quod non videtur ex eo quod apparet sive quod videtur ex eo quod non apparet: et apparet: signum ergo non est. Nam nullus istorum signum esse potest.*

m) ἐπεὶ δεῖ. Edit. Froben. et Stephan. ἐπειδή. Meibom. ἐπειδὴ δεῖ.

n) τὸ ἑτέρῳ παρέξον. Legebatur τῷ ἑτέρῳ παρέξον. Fortasse etiam rectius scribatur τὸ τῷ ἑτέρῳ παρέξον.

o) καταλήψεως. Edit. Froben. et Stephan. ἀποκαλύψεως. Alterum praebet Menag. expressitque Aldobrandinus.

p) φαινόμενον μὲν οὖν φαινομένου οὐκ ἔστιν — τὸ δὲ μὴ ἔστιν. Ambrosius omittit.

q) πρὸς γὰρ τὸ αἰτιατόν ἐστι. Legebatur πρὸς γὰρ τῷ αἰτιατῷ ἐστι. Correxit Menagius.

r) ἐπινοεῖται. Edit. Froben. et cod. Arund. ἐννοεῖται.

non apparens apparentis sive apparens non apparentis: atqui nihil horum est: non est ergo signum. Apparens igitur apparentis non est, quia quod apparet non indiget signo; non apparens non apparentis autem non est, quoniam apparere debet quod revelatur ab aliquo; non apparens apparentis autem esse non potest, quia apparere debet quod alteri ansam praebet comprehensionis; denique apparens non apparentis propterea non est, quod signum, quum sit earum rerum quae cum aliquo conferuntur, simul comprehendi debet cum eo cuius est signum, hoc autem non est. Ex eo autem sequitur nihil obscurum comprehendi posse: nam per signa dicuntur obscura comprehendi. Causam itidem hac ratiocinatione tollunt. Causa eorum est quae ad aliquid dicuntur, quippe cum causato confertur: quae vero ad aliquid dicuntur, nonnullo modo intelliguntur, non autem exsistunt: causa

Digitized by Google

ἐπινοοῖτο ἂν μόνον, ἐπεὶ εἴπερ ἔστιν αἴτιον, ὀφείλει ἔχειν τὸ οὗ λέγεται αἴτιον s), ἐπεὶ οὐκ ἔσται αἴτιον. καὶ ὥσπερ ὁ πατήρ, μὴ παρόντος τοῦ πρὸς ὃ λέγεται πατήρ, οὐκ ἂν εἴη πατήρ, οὕτωσὶ δὲ καὶ τὸ αἴτιον· οὐ πάρεστι δὲ πρὸς ὃ νοεῖται τὸ αἴτιον· οὔτε γὰρ γένεσις οὔτε φθορὰ οὔτε ἄλλο τι t)· οὐκ ἄρα ἔστιν αἴτιον. καὶ μὴν εἰ ἔστιν αἴτιον, ἤτοι σῶμα σώματός ἐστιν αἴτιον ἢ ἀσώματον ἀσωμάτου u)· οὐδὲν δὲ τούτων· οὐκ ἄρα ἔστιν αἴτιον. σῶμα μὲν οὖν σώματος οὐκ ἂν εἴη αἴτιον x), ἐπείπερ y) ἀμφότερα τὴν αὐτὴν ἔχει φύσιν. καὶ εἰ τὸ ἕτερον αἴτιον λέγεται παρ' ὅσον ἐστὶ σῶμα,
99. καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα ὂν αἴτιον γενήσεται. κοινῶς δὲ ἀμφοτέρων αἰτίων ὄντων, οὐδὲν ἔσται τὸ πάσχον z). ἀσώματον δὲ ἀσωμάτου οὐκ ἂν εἴη αἴτιον διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· ἀσωμάτου δὲ σώματος οὐκ ἔστιν αἴτιον, ἐπεὶ οὐδὲν ἀσώματον ποιεῖ

s) καὶ τὸ αἴτιον οὗ — λέγεται αἴτιον. Edit. Froben. καὶ τὸ αἴτιον, ἐπεὶ οὐκ ἔσται αἴτιον. Stephan. καὶ τὸ αἴτιον οὗ ἐπινοοῖτο etc..

t) οὔτε γὰρ γένεσις οὔτε φθορὰ οὔτε ἄλλο τι. Edit. Froben. et Menag. οὔτε γὰρ γενέσει, οὔτε φθορᾷ, οὔτε ἄλλό τι. Ambrosius: *neque enim generatione neque corruptione neque aliud quippiam.* Aldobrandinus: *neque enim ortu neque interitu, neque alio quopiam modo.* Quod ex Stephan. recepi commendavit Menagius.

u) καὶ μὴν εἰ ἔστιν αἴτιον — ἀσωμάτου. Edit. Froben. καὶ μὴν εἰ ἔστιν αἴτιον, ἢ τοῦ σώματος, ἢ ἀσώματον ἔστιν αἴτιον, ἢ ἀσωμάτου ἀσωμάτου.

x) σῶμα μὲν οὖν σώματος οὐκ ἂν εἴη αἴτιον. Ambrosius omittit.

y) ἐπείπερ. Edit. Froben. ἐπεί.

z) οὐδὲν ἔσται τὸ πάσχον. Aldobrandinus: *nullas erunt accipiendi partes et patiendi.*

ergo tantum intelligetur: nam si quidem causa est, illi deesse non debet cuius dicitur causa, alioquin causa non erit. Ac sicuti pater, nisi adsit is ad quem pater dicitur, nequaquam pater erit, ita et causa: non autem adest ad quod causa intelligitur: neque enim generatio neque corruptio neque aliud quippiam: non ergo causa est. Atqui si quidem causa est, sive corpus corporis est causa sive expers corporis expertis corporis: nihil est autem horum: non ergo est causa. Corpus igitur corporis non fuerit causa: nam utraque eandem habent naturam. Et si alterum dicitur causa in quantum corpus est, et reliquum corpus quum sit, efficietur causa. At si communiter ambo causae erunt, nihil erit patiens. Porro incorporeum incorporei nequaquam causa erit ob eandem rationem: incorporeum autem corporis causa non erit, quia nihil incorporeum corpus facit. Corpus itidem

Digitized by Google

σῶμα. σῶμα δὲ ἀσωμάτου οὐκ ἂν εἴη αἴτιον, ὅτι τὸ γενόμενον τῆς πασχούσης ὕλης ὀφείλει εἶναι· μηδὲν δὲ πάσχον διὰ τὸ ἀσώματον εἶναι οὐδ' ἂν ὑπό τινος γένοιτο a)· οὐκ ἔστι τοίνυν αἴτιον. ᾧ συνεφαίνεται τὰ ἀνυποστάτους εἶναι τὰς τῶν ὅλων ἀρχάς· δεῖ γὰρ εἶναί τι τὸ ποιοῦν καὶ δρῶν b). Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κίνησίς ἐστιν· τὸ γὰρ κινούμενον ἤτοι ἐν ᾧ ἐστι τόπῳ κινεῖται ἢ ἐν ᾧ μὴ ἔστιν· καὶ ἐν ᾧ μέν ἐστι τόπῳ οὐ κινεῖται, ἐν τῷ δὲ οὐκ ἔστιν c) οὐδὲ κινεῖται· οὐκ ἔστιν οὖν κίνησις. Ἀνήρουν δὲ καὶ μάθησιν d). εἴπερ, φασί, διδάσκεται καί τι, ἤτοι τὸ ὂν τῷ εἶναι διδάσκεται ἢ τὸ μὴ ὂν τῷ μὴ εἶναι. οὔτε δὲ τὸ ὂν τῷ εἶναι διδάσκεται — ἡ e) γὰρ τῶν ὄντων φύσις πᾶσι φαίνεται καὶ γινώσκεται — οὔτε τὸ μὴ ὂν τῷ μὴ ὄντι f)· τῷ γὰρ μὴ ὄντι οὐδὲν συμβέβηκεν, ὥστε οὔτε τὸ διδάσκεσθαι. Οὐδὲ μὴν γένεσίς ἐστι, φασὶν g)· οὔτε 100.

a) μᾶλλον δὲ πάσχον — γένοιτο. Aldobrandinus: *Quod vero accipit, nihil corpore vacat, ita ne gignetur quidem ex aliquo.*

b) δεῖ γὰρ εἶναί τι τὸ ποιοῦν καὶ δρῶν. Aldobrandinus: *quoniam et efficiendi et patiendi partes esse oporteat.*

c) καὶ ἐν ᾧ μέν ἐστι τόπῳ οὐ κινεῖται, ἐν τῷ δὲ οὐκ ἔστιν. Edit. Froben. et Menag. cum Aldobrandino omittunt. Ambrosius: *non in loco ubi est in quo autem non (neque movetur)* et *in quo autem non est (neque movetur).*

d) μάθησιν. Edit. Froben. et cod. Arund. μαθήματα.

e) ἡ. Stephan. et Menag. ἤ.

f) τῷ μὴ ὄντι. Menag. omittit. Agnoscunt edit. Froben. et Stephan. cum cod. Arund. et interpretibus. Fortasse scribendum est τῷ μὴ εἶναι.

g) φασὶν. Aldobrandinus omittit.

incorporei causa non erit, quia quod fit ex patiente subiecta materia esse debet: nihil autem patiens ex eo quod incorporeum sit nec ab aliquo quidem erit: non est igitur causa. Atque ita colligitur minime subsistere principia rerum: aliquid enim sit necesse est quod facit atque operatur. Enimvero neque motus est: nam quod movetur vel in loco ubi est vel in eo ubi non est movetur: atqui in loco ubi est non movetur, in quo autem non est, nec movetur: non est ergo motus. Disciplinam item hoc modo auferebant. Si quid, aiebant, docetur, sive quod est eo ipso quod est, sive quod non est eo ipso quod non est docetur. Neque vero quod est eo ipso quod est docetur — namque natura omnium quae sunt omnibus patet atque cognoscitur — neque id quod non est eo quod non est: ei enim quod non est nihil contingit, ut ne doceatur quidem. Neque generatio quidem, inquiunt,

Digitized by Google

χαὶ τὸ ὂν γίνεται, ἔστι γάρ, οὔτε τὸ μὴ ὄν, οὐδὲ γὰρ ὑφέστηκε· τὸ δὲ μὴ ὑφεσιὼς μηδὲ ὂν οὐδὲ τὸ γίνεσθαι εὐτύχησε.

101. Φύσει τε μὴ εἶναι ἀγαθὸν ἢ κακόν· εἰ γάρ τι h) ἐστι φύσει ἀγαθὸν καὶ κακόν, πᾶσιν ὀφείλει ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὑπάρχειν, ὥςπερ ἡ χιὼν πᾶσι ψυχρόν· κοινὸν δὲ οὐδὲν πάντων ἀγαθὸν ἢ κακόν ἐστιν· οὐκ ἄρα ἐστὶ φύσει ἀγαθὸν ἢ κακόν. ἧκεν γὰρ πᾶν τὸ ὑπό τινος δοξαζόμενον ῥητέον ἀγαθὸν ἢ οὐ πᾶν· καὶ πᾶν μὲν οὐ ῥητέον, ἐπεὶ τὸ αὐτὸ ὑφ' οὗ μὲν δοξάζεται ἀγαθόν, ὡς ἡ ἡδονὴ ὑπὸ Ἐπικούρου i)· ὑφ' οὗ δὲ κακόν, ὑπὸ Ἀντισθένους k). συμβήσεται τοίνυν τὸ αὐτὸ ἀγαθόν τε εἶναι καὶ κακόν l). εἰ δ' οὐ πᾶν λέγοιμεν τὸ ὑπό τινος δοξαζόμενον ἀγαθόν, δείξει ἡμᾶς διακρίνειν τὰς δόξας· ἅπερ οὐκ ἐνδεχόμενόν ἐστι διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν λόγων m). ἄγνω-

102. στον οὖν τὸ φύσει ἀγαθόν. Ἔστι δὲ καὶ τὸν ὅλον τῆς συναγωγῆς αὐτῶν τρόπον συνιδεῖν ἐκ τῶν ἀπολειφθεισῶν συντάξεων· αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Πύρρων οὐδὲν ἀπέλιπεν, οἱ μέντοι

h) εἰ. Edit. Froben. omittit.
i) ὑπὸ Ἐπικούρου. Edit. Froben. omittit.
k) ὑπὸ Ἀντισθένους. Ambrosius omittit.
l) συμβήσεται τοίνυν τὸ αὐτὸ ἀγαθόν τε εἶναι καὶ κακόν. Ambrosius: *Contingit igitur id quod fieri non potest idem et bonum esse et malum.*
m) διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν λόγων. Aldobrandinus *propter rationum imbecillitatem.*

est: neque enim fit quod est, quum iam sit; neque quod non est: neque enim subsistit. Quod autem non subsistit neque est, id ne fieri quidem potuit. Natura quoque bonum aliquod aut malum esse negant: si quid enim natura bonum aut malum est, omnibus bonum aut malum esse debet, quemadmodum et nix omnibus aeque frigida est: nihil est autem bonum aut malum quod sit commune omnium: non ergo est natura bonum aut malum. Aut enim omne quod a quopiam putatur bonum dicendum est aut non omne: at omne quidem dicendum non est: namque idem ab aliquo putatur bonum, sicuti voluptas ab Epicuro; ab aliquo e converso malum, nimirum ab Antisthene. Continget igitur ut idem et bonum sit et malum. Quod si non omne quod ab aliquo putatur, bonum dixerimus, necesse erit nos discernere opiniones: quod per parem rationum vim fieri non potest. Itaque ignoratur quod sit natura bonum. Licet autem totum conclusionis illorum modum ex iis quae reliquere monumentis animadvertere: nam Pyrrho quidem ipse nul-

Digitized by Google

συνήθους αὐτοῦ Τίμων καὶ Αἰνεσίδημος καὶ Νουμήνιος καὶ Ναυσιφάνης καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι. οἷς ἀντιλέγοντες οἱ δογματικοὶ φασιν αὐτοὺς καταλαμβάνεσθαι καὶ δογματίζειν· ἐν ᾧ γὰρ δρυοῦς διελέγχειν καταλαμβάνονται· καὶ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ κρατύνουσι καὶ δογματίζουσι. καὶ γὰρ n) ὅτε φασὶ μηδὲν ὁρίζειν καὶ παντὶ λόγῳ λόγον ἀντικεῖσθαι, αὐτὰ ταῦτα καὶ ὁρίζονται καὶ δογματίζουσι. πρὸς οὓς ἀποκρίνονται, Περὶ 103.
μὲν οὖν ὡς ἄνθρωποι πάσχομεν, ὁμολογοῦμεν· καὶ γὰρ ὅτι ἡμέρα ἐστὶ o) καὶ ὅτι ζῶμεν καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν ἐν τῷ βίῳ φαινομένων διαγινώσκομεν· περὶ δὲ ὧν οἱ δογματικοὶ διαβεβαιοῦνται τῷ λόγῳ, φάμενοι καταληφθαι, ἐπέχομεν περὶ τούτων ὡς ἀδήλων, μόνα δὲ τὰ πάθη γινώσκομεν. τὸ μὲν γὰρ ὅτι ὁρῶμεν ὁμολογοῦμεν καὶ τὸ ὅτι τόδε νοοῦμεν γινώσκομεν, πῶς δὲ ὁρῶμεν ἢ πῶς νοοῦμεν ἀγνοοῦμεν· καὶ ὅτι τόδε λευκὸν φαίνεται διηγηματικῶς λέγομεν, οὐ διαβεβαιούμενοι εἰ καὶ ὄντως ἐστί. περὶ δὲ τῆς Οὐδὲν ὁρίζω φωνῆς καὶ τῶν ὁμοίων 104.
λέγομεν ὡς οὐ δογμάτων p)· οὐ γάρ εἰσιν ὅμοια τῷ λέγειν

n) γάρ. Edit. Froben. omisit.
o) καὶ γὰρ ὅτι ἡμέρα ἐστί. Edit. Froben. omisit γάρ. Ambrosius: *nam et quod dies sit quodque sit generatio.*
p) καὶ τῶν ὁμοίων λέγομεν ὡς οὐ δογμάτων. Cod. Arund. omittit ὡς. Ambrosius *atque similibus quae dicuntur non dogmatibus.*

lum reliquit opus, verum discipuli et necessarii eius, Timon et Aenesidemus Numeniusque et Nausiphanes atque alii huiusmodi. Quibus contradicentes dogmatici aiunt illos et comprehendere et dogmata afferre: nam in eo quod arguere et caeteros evertere conantur, profecto comprehendunt atque in eo ipso et asserunt et dogmata inferunt. Nam quum ae nihil definire aiunt omnique rationi contrariam obiectam esse rationem, ea ipsa et definiunt et decernunt. Contra quos illi respondent, Atqui ea quae ut homines patimur fatemur: nam et quod dies sit quodque vivamus multaque alia quae in vita nostra manifesta sunt scimus: caeterum de iis quae dogmatici asserunt, ea se ratione comprehendere dicentes, de iis veluti incertis continemus assensum, solas vero passiones agnoscimus. Namque et nos videre confitemur nosque id intelligere scimus, verum quo pacto videamus aut intelligamus ignoramus; quodque hoc album videatur narrando dicimus, non asserendo an vere ita sit. Porro de ea voce qua nihil nos definire dicimus, atque similibus non ut de dogmatibus dicimus: neque enim similia sunt ei quod

Digitized by Google

ὅτι σφαιροειδὴς ἐστιν ὁ κόσμος q). ἀλλὰ γὰρ τὸ μὲν ἄδηλον, αἱ δὲ ἐξομολογήσεις εἰσίr). ἐν ᾧ οὖν λέγομεν μηδὲν ὁρίζειν, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ὁριζόμεθα. πάλιν οἱ δογματικοὶ φασιν καὶ τὸν βίον αὐτοὺς ἀναιρεῖν, ἐν ᾧ πάντα ἐκβάλλουσιν ἐξ ὧν ὁ βίος συνέστηκεν s). οἱ δὲ ψεύδεσθαί φασιν αὐτούς· οὐ γὰρ τὸ ὁρᾶν ἀναιρεῖν, ἀλλὰ τὸ πῶς ὁρᾶν ἀγνοεῖν t). καὶ γὰρ τὸ φαινόμενον τιθέμεθα u), οὐχ ὡς καὶ τοιοῦτον ὄν. καὶ ὅτι πῦρ καίει αἰσθανόμεθα· εἰ δὲ φύσιν ἔχει καυστικὴν ἐπέχομεν.
105. καὶ ὅτι κινεῖταί τις βλέπομεν, καὶ ὅτι φθείρεται· πῶς δὲ ταῦτα γίνεται οὐκ ἴσμεν. μόνον οὖν, φασίν, ἀνθιστάμεθα πρὸς τὰ παρυφιστάμενα τοῖς φαινομένοις ἄδηλα. καὶ γὰρ ὅτε τὴν εἰκόνα ἐξοχὰς λέγομεν ἔχειν, τὸ φαινόμενον διασαφοῦμεν· ὅταν δὲ εἴπωμεν μὴ ἔχειν αὐτὴν ἐξοχάς, οὐκέτι ὃ φαίνεται, ἕτερον δὲ λέγομεν x)· ὅθεν καὶ ὁ Τίμων ἐν τῷ

q) *οὔ γάρ εἰσιν — ὁ κόσμος.* Ambrosius: *neque enim similia sunt his quae illi asserunt: puta globosus sphaerae instar sit mundus.* Aldobrandinus: *nec enim similiter ista dicuntur, atque ea tum, cum mundum rotundum esse dicimus.*

r) *αἱ δὲ ἐξομολογήσεις εἰσί.* Edit. Froben. omittit. Cod. Arund. addit *τὸ μὲν ἄδηλον.* Ambrosius: *haec vero certae consensiones sunt.* Vid. Rossius l. l. §. LXXXV. p. 233.

s) *συνέστηκεν.* Stephan. *συνέστησεν.*

t) *ὁρᾶν ἀγνοεῖν.* Edit. Froben. et Stephan. *ὁρᾷ ἀγνοεῖ.* Cod. Cantabr. *ὁρᾶ ἀγνοεῖ.*

u) *καὶ γὰρ τὸ φαινόμενον τιθέμεθα.* Aldobrandinus: *Quod enim apparet, inquiunt, hoc ponimus.*

x) *καὶ γὰρ ὅτε — ἕτερον δὲ λέγομεν.* Vid. Rossius l. l. §. LXXXV. p. 231. et seqq., a quo qui carpitur Ambrosius *εἰκόνα* non *statuam* interpretatus est, sed *effigiem.*

dicitur globosum sphaerae instar esse mundum. Nam id quidem incertum est, hae vero confessiones sunt. Quum igitur nihil nos definire dicimus, neque hoc ipsum definimus. Rursus illos dogmatici vitam etiam tollere asserunt, dum omnia ex quibus vita constat evertunt. At contra eos illi mentiri asseverant: non enim visum se auferre, sed quomodo se habeat vis videndi ignorare se dicunt. Atque quod apparet ponimus, non tamen ut sit tale quale cernitur. Ignis item incendia sentimus, verum an habeat incendendi naturam assensum continemus. Quodque moveatur quispiam et quod intereat videmus, verum ista quo pacto fiant ignoramus. Eis igitur, aiunt, solum reluctamur, quae conspicuis rebus proxime assistunt incerta. Namque dum imaginem eminentias habere dicimus, quod videtur exponimus; quum vero non habere eminentias asserimus, non iam quod cerni-

Digitized by Google

Πύθωνι y) φησι μὴ ἐκβεβηκέναι τὴν συνήθειαν. καὶ ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς z) οὕτω λέγει,

Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον παντὶ σθένει οὗπερ ἂν ἔλθῃ a).

καὶ ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεων b) φησί, Τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ γλυκὺ οὐ τίθημι, τὸ δὲ ὅτι φαίνεται ὁμολογῶ. καὶ Αἰνεσίδημος 106.
ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Πυρρωνείων λόγων οὐδὲν φησιν ὁρίζειν τὸν Πύρρωνα δογματικῶς διὰ τὴν ἀντιλογίαν c), τοῖς δὲ φαινομένοις ἀκολουθεῖν. ταὐτὰ d) δὲ λέγει καὶ ἐν τῷ κατὰ σοφίας e) καὶ ἐν τῷ περὶ ζητήσεως. ἀλλὰ καὶ Ζεῦξις ὁ Αἰνεσιδήμου γνώριμος ἐν τῷ περὶ δισσῶν λόγων καὶ Ἀντίοχος f) ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ἀπελλᾶς g) ἐν τῷ Ἀγρίππᾳ τιθέασι τὰ φαινόμενα μόνα. ἔστιν οὖν κριτήριον κατὰ τοὺς σκεπτικοὺς τὸ φαινόμενον h), ὡς καὶ Αἰνεσίδημός φησιν· οὕτω δὲ καὶ Ἐπι-

y) *ἐν τῷ Πύθωνι.* Ambrosius *in pyrrhone* et *in pythone.*
z) *ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς.* Ambrosius *in dalmis.*
a) *Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον παντὶ σθένει οὗπερ ἂν ἔλθῃ.* Ambrosius: *at quod videtur omni robore quocunque pervenerit.* Aldobrandinus: *Sed apparens omni vi, quacunque venerit.* Recte interpretatus est Kuehnius. Laudat hunc versum etiam Sextus Empiricus adv. Mathemati. VII. 30. p. 376. ed. Fabric..
b) *ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεων.* Edit. Froben. *ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεων.*
c) *διὰ τὴν ἀντιλογίαν.* Edit. Froben. *διὰ τὴν ἀπολογίαν.*
d) *ταὐτά.* Ante Meibomium legebatur *ταῦτα*, quod reddidit Aldobrandinus. Alterum expressit Ambrosius.
e) *κατὰ σοφίας.* Ambrosius *in libro contra philosophiam.*
f) *Ἀντίοχος.* Mss. quidam apud Menagium *Ἀντίλοχος*, quod reddidit Aldobrandinus. Conf. IX. 115.
g) *Ἀπελλᾶς.* Edit. Froben. *ἀπελῆς.* Ambrosius *appelles* et *apellas.*
h) *ἔστιν οὖν κριτήριον κατὰ τοὺς σκεπτικοὺς τὸ φαινόμενον.* Aldobrandinus: *Est ergo apud Scepticos eorum, quae apparent, proprium iudicium.*

tur, sed aliud dicimus: unde et Timon in Pythone ait non excessisse consuetudinem. Et in Simulacris ita dicit,

Apparens quocunque venit, dominatur ubivis.

Atque in iis quae scripsit de sensibus, Quod, inquit, istud dulce sit, non aio; quod autem videatur, assentior. Aenesidemus quoque in primo de Pyrrhonis rationibus nihil ait per modum dogmatis definire Pyrrhonem propter contradictionem, verum quae sunt conspicua sequi. Eadem ferme ait et in libro contra sapientiam et in libro de quaestione. Zeuxis itidem Aenesidemi necessarius in libro de duplicibus rationibus Antiochusque Laodicenus et Apelles in Agrippa ea solum ponunt quae videntur. Est igitur indicium secundum Scepticos id quod videtur, sicuti et Aenesidemus ait:

Digitized by Google

φησιν, Δημόκριτος δὲ μηδὲν εἶναι τῶν φαινομένων, τὰ δὲ
107. μὴ εἶναι i). πρὸς τοῦτο τὸ κριτήριον τῶν φαινομένων οἱ
δογματικοὶ φασιν ὅτι ὅτε ἀπὸ τῶν αὐτῶν διάφοροι προσ-
πίπτουσι φαντασίαι, οἷς ἀπὸ τοῦ πύργου ἢ στρογγύλου ἢ
τετραγώνου k), ὁ σκεπτικὸς εἰ οὐδετέρων προκρίνει l), ἀπρα-
κτήσει· εἰ δὲ τῇ ἑτέρᾳ καταλουθήσει, οὐκέτι τὸ ἰσοσθε-
νὲς, φησί, τοῖς φαινομένοις ἀποδώσει m). πρὸς οὓς οἱ
σκεπτικοὶ φασιν ὅτι ὅτε προσπίπτουσιν ἀλλοῖαι φαντασίαι,
ἀνισάσας ἐροῦμεν φαίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τὰ φαινόμενα
τιθέναι ὅτι φαίνεται n). τέλος δὲ οἱ σκεπτικοὶ φασι τὴν
ἐποχήν, ᾗ σκιᾶς τρόπον ἐπακολουθεῖ ἡ ἀταραξία, ὡς φασιν
108. οἵ τε περὶ τὸν Τίμωνα καὶ Αἰνησίδημον· οὔτε γὰρ τάδε

i) *Δημόκριτος δὲ — μὴ εἶναι.* Ambrosius; *porro Democritus nihil se nosse ait eorum quae videntur. Quaedam vero ex his ne esse quidem.* Aldobrandinus: *Democritus eorum, quae apparent, nihil esse, haec vero esse negat.* Kuehnius coni. *Δημόκριτος δὲ μηδὲν εἶναι ἴσως* vel *πλὴν τῶν φαινομένων, τὰ δὲ μὴ εἶναι.* I. F. H. i. e. Ioannes Fridericus Herelius in Klotzii Actis litterariis vol. II. p. 110. *μηδὲν εἰδέναι τῶν φαινομένων, τὰ δὲ μὴ εἶναι.* Vid. Rossius l. l. §. LXXXVI. p. 233. et seqq..

k) *ὡς ἀπὸ τοῦ πύργου ἢ στρογγύλου ἢ τετραγώνου.* Ambrosius: *quemadmodum e turre vel rotunda vel quadrata.* Aldobrandinus: *verbi causa e turri sive rotunda sive quadrata.* Vid. Rossius l. l. §. LXXXVI. p. 237. et seq..

l) *εἰ οὐδετέρων προκρίνῃ.* Fortasse scribendum est *προκρινεῖ.* Aldobrandinus: *si de neutro nihil praeiudicaverit.*

m) *οὐκέτι τὸ ἰσοσθενὲς — τοῖς φαινομένοις ἀποδώσει.* Aldobrandinus: *eorum quae apparent, aequilibritatem minime servaturum.*

n) *καὶ διὰ τοῦτο — φαίνεται.* Aldobrandinus: *ob eamque causam, quae apparent, ea apparere ponimus.*

ea in sententia et Epicurus fuit. Democritus vero nihil ait eorum quae videntur iudicium esse, ista autem ne esse quidem. Adversus huiusmodi iudicium eorum quae videntur dogmatici aiunt quum ab iisdem rebus varii visus obiiciantur, quemadmodum ab eadem turri vel rotundi vel quadrati specie, Scepticam si neutrum praeferat, nihil acturum; sin vero alteram aequatur, non iam, inquiunt, aequas vires iis quae videntur redditurum. Ad quos aiunt Sceptici, quod quando variae incident imaginationes, utrasque videri dicemus: atque ideo visibilia ponere quia videntur. Postremo autem Sceptici assensus continentiam eam asserunt, quam sequatur umbrae in morem animi tranquillitas atque constantia, ut ait et Timon et Aenesidemus: neque enim ista eligemus

Digitized by Google

λοίμεθα ἢ ταῦτα φευξείμεθα ἃ μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν· τὰ δὲ ὅσα περὶ ἡμᾶς p) οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην, οὐ δυνάμεθα φεύγειν, ὡς τὸ πεινῆν q), διψῆν, ἀλγεῖν· οὐκ ἔστι γὰρ r) λόγῳ περιελεῖν s) ταῦτα. λεγόντων δὲ τῶν δογματικῶν οἷς δυνήσεται βιοῦν ὁ σκεπτικὸς μὴ φεύγων τό, εἰ καὶ κελευσθείη t), πρεσβυγρεῖν τὸν πατέρα, φασὶν οἱ σκεπτικοὶ περὶ τῶν δογματικῶν ὡς δυνήσεται βιοῦν ζητήσεων ἐπέχων, οὐ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ τηρητικῶν u). ὅθεν καὶ αἱρούμεθά τι κατὰ τὴν συνήθειαν x) καὶ φεύγομεν καὶ νόμοις χρώμεθα.

o) *περὶ ἡμᾶς.* Mericus Casaubonus coni. *παρ' ἡμᾶς.*
p) *περὶ ἡμᾶς.* Mericus Casaubonus coni. *παρ' ἡμᾶς.*
q) *ὡς τὸ πεινῆν.* Ambrosius: *ut est scopticos esurire,*
r) *γάρ.* Edit. Froben. omittit.
s) *περιελεῖν.* Menag. *περιελθεῖν.* Illud praebent reliquae editiones cum cod. Arund. expresseruntque interpretes.
t) *εἰ καὶ κελευσθείη.* Edit. Froben. omittit *καί*, quod ita probo ut alio loco ponendum putem. Aldobrandinus *si visus fuerit.*
u) *φασὶν οἱ σκεπτικοὶ — καὶ τηρητικῶν.* Edit. Froben. *φασὶν οἱ σκεπτικοὶ περὶ τῶν δογματικῶν πῶς δυνήσεται βιοῦν ζητήσεων ἐπέχειν, οὐ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ τηρητικῶν.* Stephan. et Menag. *φασὶν οἱ σκεπτικοὶ περὶ τῶν δογματικῶν, πῶς δυνήσεται βιοῦν ζητήσεων ἐπέχων, οὐ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ τηρητικῶν.* Meibom. *φασὶν οἱ σκεπτικοὶ περὶ τῶν δογματικῶν, πῶς δυνήσεται βιοῦν δογματικὸς ζητήσεων ἐπέχων, οὐ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ τηρητικῶν.* Ambrosius: *respondent illi de dogmaticis quomodo vivere poterit et abstinere quaestionibus non de mundanis et observandis.* Aldobrandinus: *respondent Sceptici quaerentes, quomodo ipsi vivere poterunt his quaestionibus abstinentes, quae ad vivendam conservandamque vitam non pertinent?* Rossius l. l. §. LXXXVII. p. 238. et seqq. coni. *φασὶν οἱ σκεπτικοί, περὶ τῶν δογματικῶν ὡς δυνήσεται βιοῦν ζητήσεων ἐπέχων, οὐ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ τηρητικῶν.* sed ut praeferret, *φασὶν οἱ σκεπτικοὶ περὶ τῶν δογματικῶν ζητήσεων ἐπέχειν, οὐ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ τηρητικῶν.* Recepi priorem Rossii conjecturam, quae etsi non omni caret dubitatione, tamen praeferenda videtur memoriae librorum.
x) *κατὰ τὴν συνήθειαν.* Edit. Froben. *κατὰ συνήθειαν.* Aldobrandinus omittit.

aut haec fugiemus quae in nobis sunt; quae vero in nobis non sunt, sed per necessitatem, vitare non possumus, ut est esurire et sitire et dolere: non enim ista ratione auferri possunt. Dicentibus vero dogmaticis posse vivere Scepticum non detrectando, si iubeatur, etiam patrem necare, respondent Sceptici de dogmaticis eum de quaestionibus vivere posse assensum continentem, non item de rebus quae ad vitam pertinent in eaque conservanda cernuntur. Itaque et eligimus aliquid ex consuetudine et fugimus et legibus uti-

Digitized by Google

Τινὲς δὲ καὶ τὴν ἀπάθειαν y), ἄλλοι δὲ τὴν πραότητα z) τέλος εἶπεῖν φασι τοὺς σκεπτικούς.

y) τὴν ἀπάθειαν. Edit. Froben. τὴν πραότητα, quod expressit Aldobrandinus.

z) τὴν πραότητα. Edit. Froben. τὴν ἀπάθειαν, quod expressit Aldobrandinus.

mur. Sunt autem qui dicant Scepticos finem dixisse tranquillum animi statum, sunt item qui mansuetudinem.

Digitized by Google

CAPUT XII.

TIMΩN.

Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς a) ὁ παρ' ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς σίλλους ὑπομνημάτων b), ἃ προσφωνεῖ Τιβερίῳ Καίσαρι, φησὶ τὸν Τίμωνα εἶναι πατρὸς μὲν Τιμάρχου, Φλιάσιον δὲ τὸ γένος· νέον δὲ καταλειφθέντα c) χορεύειν, ἔπειτα καταγνόντα d) ἀποδημῆσαι εἰς Μέγαρα πρὸς Στίλπωνα· κἀκεῖνῳ συνδιατρίψαντα αὖθις ἐπανελθεῖν οἴκαδε καὶ γῆμαι. εἶτα πρὸς Πύρρωνα εἰς Ἦλιν ἀποδημῆσαι μετὰ γυναικὸς κἀκεῖ διατρίβειν ἕως αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, ὧν τὸν μὲν πρεσβύτερον Ξάνθον ἐπάλεσε καὶ ἰατρικὴν ἐδίδαξε καὶ διάδο- I. 109.

a) Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. Ante Meibomium legebatur Τίμων Ἀπολλωνίδης (edit. Froben. ἀπολλωνίδους) ὁ Νικαεύς. Ambrosius *Timon Appolliniates* (*appolloniates*) *nicaeus*. Aldobrandinus *Apollonides Nicensis*. *Τίμων* enim timli loco esse vidit Menagius.

b) ὁ παρ' ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς σίλλους ὑπομνημάτων. Edit. Froben. et cod. Arund. ὁ παρ' ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ εἰς τοὺς σίλλους ὑπομνήματι. Menag. ὁ παρ' ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς Σίλλους ὑπομνήματι. Ambrosius: *de quo in I. commentariorum in sillos libro diximus*. Aldobrandinus: *is de quo est in primo nostro in Sillos commentario*. Menagius coni. ὁ πρὸ ἡμῶν. Kuehnius tuetur vulgatum.

c) καταλειφθέντα. Ambrosius omittit, Aldobrandinus *captum*.

d) καταγνόντα. Ambrosius omittit.

TIMON.

Apollonides Nicaeensis noster in primo Commentariorum in Sillos libro, quod opus suum ille Tiberio Caesari dedicavit, Timonem asserit patre Timarcho, genere Phliasium fuisse, invenemque relictum saltationi operam dedisse choreasque duxisse, postmodum vero choreis repudiatis Megara se ad Stilponem contulisse, quicum diutius commoratum rursus in patriam rediisse uxoremque duxisse. Tum in Elidem venisse cum uxore ad Pyrrhonem ibique moratum esse quoad illi filii nati essent, quorum qui maior natu erat, Xanthum vocasse medicinamque docuisse vitaeque et insti-

Digitized by Google

110. χον τοῦ βίου καταλιπε. ὁ δὲ ἐλλόγιμος ἦν, ὡς καὶ Σωτίων ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ e) φησίν. ἀπορῶν μέντοι τροφῶν ἀπῆρεν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα· ἐν Χαλκηδόνι τε σοφιστεύων ἐπὶ πλέον f) ἀποδοχῆς ἠξιώθη· ἐντεῦθέν τε πορισάμενος ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας κἀκεῖ διέτριβε μέχρι καὶ τελευτῆς, ὀλίγον χρόνον εἰς Θήβας διαβαμών. ἐγνώσθη g) δὲ καὶ Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ,
11. ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις αὐτομαρτυρεῖ h). Ἦν δέ, φησὶν Ἀντίγονος, καὶ φιλοπότης καὶ ἀπὸ τῶν φιλοσόφων ἐσχόλαζε i)· καὶ γὰρ ποιήματα συνέγραφε καὶ ἔπη k) καὶ τραγῳδίας καὶ σατύρους καὶ δράματα κωμικὰ τριάκοντα, τραγικὰ
111. δὲ ἑξήκοντα, αὐλοὺς τε καὶ κιναίδους. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ καταλογάδην βιβλία l) εἰς ἐπῶν τείνοντα μυριάδας δύο m), ὧν καὶ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος μέμνηται, ἀναγεγραφὼς αὐτοῦ

e) *ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ.* Edit. Froben. et cod. Arund. *ἐν τῷ δεκάτῳ*, quod reddidit Aldobrandinus. Illud praebent Stephan. et Menag. cum Ambrosio.

f) *ἐπὶ πλέον.* Scribebatur *ἐπιπλέον.*

g) *ἐγνώσθη.* Ambrosius *cognitus et carus fuit.*

h) *αὐτομαρτυρεῖ.* Kuehnius coni. *αὐτῷ μαρτυρεῖ.*

i) *ἀπὸ τῶν φιλοσόφων ἐσχόλαζε.* Ambrosius *philosophiae interdum vacabat.* Aldobrandinus *a philosophiae studiis feriatus.* Recte interpretatus est Kuehnius.

k) *ἔπη.* Interpretes *versus.*

l) *καταλογάδην βιβλία.* Ambrosius *libri varii.*

m) *εἰς ἐπῶν τείνοντα μυριάδας δύο.* Aldobrandinus *qui versibus ad XX. continentur.*

tuti sui successorem reliquisse. Erat autem, sicut et Sotion in undecimo ait, eloquentia et sapientia insignis. Quum tamen egeret alimentis, in Hellespontum Propontidemque concessit atque in Chalcedone philosophiam et oratoriam exercens multum admirationis emeruit. Hinc iam locupletior factus Athenas profectus est atque illic ad obitum usque perseveravit, quum breve tempus Thebis egisset. Quin etiam Antigono regi et Ptolemaeo Philadelpho cognitus fuit, sicut ipse in Iambis de se attestatur. Erat autem, inquit Antigonus, et potationis studiosus et a philosophiae studiis abhorrentia interdum componebat: nam et poemata conscripsit et epica et tragoedias et satyros et comoedias triginta, tragoedias vero sexaginta, illos item et cinaedos. Feruntur eius et soluta oratione libri ad viginti versuum millia tendentes, quorum et Antigonus Carystius meminit, qui et ipse vitam

Digitized by Google

καὶ αὐτὸς n) τὸν βίον. τῶν δὲ σίλλων τρία ἐστὶν, ἐν οἷς ἅτε ὢν σκεπτικὸς τοὺς πάντας λοιδορεῖ καὶ σκώπτει τοὺς δογματικοὺς ἐν παρῳδίαις εἴδεσι o). ὧν τὸ μὲν πρῶτον αὐτοδιήγησιν ἔχει τὴν ἀρχαιολογίαν, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ἐν διαλόγου σχήματι. φαίνεται γοῦν ἀναμίξαι Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον p) περὶ ἁπάντων, ὃ δὲ αὐτοδιηγούμενός ἐστι· καὶ ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἀρχαιοτέρων, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ τῶν ὑστέρων· ὅθεν δὴ αὐτό τινες καὶ ἐπίλογον ἐπέγραψαν q). τὸ δὲ πρῶτον ταὐτὰ r) περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονο- 112.
πρόσωπός ἐστιν ἡ ποίησις· ἀρχὴ δὲ αὐτῷ ἦδε,

Ἕστατε νῦν μοι ὅσοι πολυπράγμονες ἐστὲ σοφισταί s).

ἐτελεύτησε δὲ ἐγγὺς ἐτῶν ἐνενήκοντα, ὥς φησιν ὁ Ἀντίγονος III.
καὶ Σωτίων ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ t). τοῦτον ἐγὼ καὶ ἑτεροφθάλμου ἤκουσα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς αὐτὸν u) Κύκλωπα ἐπάλει. ἦν δὲ IV.

n) *καὶ αὐτός.* Ambrosius non expressit.
o) *ἐν παρῳδίας εἴδει.* Interpretes omittunt.
p) *Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον.* Ambrosius *xenophanem colophoniumque.*
q) *ὅθεν δὴ αὐτό τινες καὶ ἐπίλογον ἐπέγραψαν.* Legebatur *ὅθεν δὴ αὐτῷ τινὲς καὶ ἐπίλογον ἐπέγραψαν.* Correxit Casaubonus expressitque Ambrosius. Aldobrandinus: *Quapropter ei quidem epilogum adscripserat.*
r) *ταὐτά.* Legebatur *ταῦτα.* Correxit Kuehnius expressitque Ambrosius.
s) *Ἕστατε — σοφισταί.* Edit. Froben. *ἕστατε.* Ambrosius omittit versum.
t) *ἐτελεύτησε δὲ — ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ.* Edit. Froben. omittit. Ambrosius: *Mortuus est autem annorum ferme LXXX.* etc.
u) *αὐτόν.* Ante Meibomium legebatur *αὐτόν.*

eius conscripsit. Sillorum vero libri tres sunt, in quibus utpote scepticus in dogmaticos omnes maledicta atque convicia intorquet, versus veterum poetarum parodiis deflectens. Ex his primus perpetuam habet orationem, secundus autem et tertius dialogi speciem tenent. Videtur autem Xenophanem Colophonium de singulis interrogare, is autem perpetua utitur oratione. Atque in secundo quidem de antiquioribus, in tertio autem de posterioribus agit: unde illum quidam Epilogum inscripsere. Primus autem eadem continet, praeterquam quod poesis illa ex una ipsius persona est: hoc autem illius fuit initium,

Nunc mihi adeste omnes, gens importuna, sophistae.

Mortuus est autem annorum ferme nonaginta, ut ait Antigonus et Sotion in undecimo. Hunc ego luscum didici: nam et ipse Cyclopem se appellabat. Fuit et alter Timon ho-

Digitized by Google

V. δὲ καὶ ἕτερος Τίμων ὁ μισάνθρωπος x). ὁ δ' οὖν φιλόσοφος καὶ φιλόπονος ἦν σφόδρα καὶ ἰδιοπράγμων, ὡς καὶ Ἀντίγονός φησι. λόγος γοῦν εἰπεῖν Ἱερώνυμον τὸν περιπατητικὸν ἐπ' αὐτοῦ, „Ὡς παρὰ τοῖς Σκύθαις καὶ οἱ φεύγοντες τοξεύουσι καὶ οἱ διώκοντες, οὕτω τῶν φιλοσόφων οἱ μὲν διώκοντες θηρῶσι τοὺς μαθητάς, οἱ δὲ φεύγοντες, καθάπερ καὶ ὁ
VI. Τίμων." Ἦν δὲ καὶ ὀξὺς νοῆσαι καὶ διαμυκτηρίσαι· φιλο-
113. γράμματός τε καὶ τοῖς ποιηταῖς y) μύθους γράψαι ἱκανὸς καὶ δράματα συνδιατιθέναι. μετεδίδου δὲ τῶν τραγῳδιῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ὁμήρῳ. θορυβούμενός τε ὑπὸ τῶν θεραπαινῶν καὶ κυνῶν ἐποίει μηδέν, σπουδάζων περὶ τὸ ἠρέμα ζῆν z). φασὶ δὲ καὶ Ἄρατον πυθέσθαι αὐτοῦ πῶς τὴν Ὁμήρου πρόῃσιν ἀσφαλῆ a) κτήσαιτο, τὸν δὲ εἰπεῖν, „Εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντιγράφοις ἐντυγχάνοι καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρθωμένοις." εἰκῇ

x) *Γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Τίμων ὁ μισάνθρωπος.* Hemsterhusius ad Luciani Timonem p. 88. et 89. edit. Amstel. a. 1732. censuit alieno loco posita, quippe quae ex more Diogenis ad finem essent reiicienda. At non est is constans Diogenis mos neque offendisset Hemsterhusius si quae sequuntur usque ad *καθάπερ καὶ ὁ Τίμων* ad eumdem pertinere Timonem *μισάνθρωπον* vidisset. Bene id intellexit Rossius l. l. §. LXXXVIII. p. 244. et seqq..

y) *τοῖς ποιηταῖς.* Kuehnius coni. *σὺν τοῖς ποιηταῖς.*

z) *ἐποίει μηδέν, σπουδάζων περὶ τὸ ἠρέμα ζῆν.* Ambrosius: *versificare solitus erat: nihil aeque studens atque tranquillam vitam apprehendere.*

a) *ἀσφαλῆ.* Edit. Froben. et Stephan. *ἀσφαλῶς.* Quod recepi praebet Menag. expressegruntque interpretes.

minum osor. Is igitur philosophus fuit hortorumque studiosus maxime ac solitudinis amans, quemadmodum et Antigonus refert. Fertur Hieronymus Peripateticus de illo dixisse, *Sicut apud Scythas et qui fugiunt et qui persequuntur sagittas torquent, ita et apud philosophos alii persequendo discipulos capiunt, alii fugiendo, quemadmodum et Timon.* Erat autem acri ingenio ad percipiendum atque ad irridendum promptus et vehemens; porro scribendi studiosus, ut qui poetis et fabulas scribere posset et dramata componere. Alexandrum vero et Homerum tragoediarum socios accersere gaudebat. Et quum vel ab ancillis vel a canibus perturbaretur, nihil agebat, id agens ut vitam degeret tranquillam. Aiunt Aratum ab illo quaesisse quo pacto quispiam Homeri poema sine menda consequi posset, illumque dixisse, Si antiqua acciperet exemplaria, non ea quae iam correcta essent. Neglecta quoque apud illum poemata

Digitized by Google

τὲ αὐτῷ ἔκειτο τὰ ποιήματα, ἐνίοτε ἡμίβρωτα· ὥστε καὶ 114.
Ζωπύρῳ τῷ ῥήτορι ἀναγινώσκοντι ἐπικυλίττειν καὶ κατὰ τὸ
ἐπιὸν διεξιέναι· ἐλθόντα τε ἐφ' ἡμισείας, οὕτως εὑρεῖν τὸ
ἀπόσπασμα τέως ἀγνοοῦντά b). τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος.
ἀλλὰ καὶ εὔρους ὡς μηδὲ ἀριστᾶν συγχωρεῖν c). φασὶ δὲ
αὐτὸν Ἀρκεσίλαον θεασάμενον διὰ τῶν Κερκώπων ἰόντα d),
εἰπεῖν, „Τί σὺ δεῦρο, ἔνθαπερ ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι;“ συνεχές

b) ὥστε καὶ Ζωπύρῳ τῷ ῥήτορι ἀναγινώσκοντι — τέως ἀγνοοῦντα. Ambrosius: *ut cum et zopyreo oratori quiddam recitaret evolveretque volumen et quod occurreret legeret: in medio ferme operis principium notarit avulsum loco eatenus ignorans.* Aldobrandinus: *ut et Zopyro rhetore recitante, ipse chartas volveret, et quicquid ex tempore in mentem veniret, subiiceret; et cum ad medium opus pervenisset, lacunam, quam ad id temporis ignorâverat, reperiret.* Mericus Casaubonus coni. ἀναγινώσκων τε, Kuehnius ἀναγινώσκοντα. Nihil mutandum esse docet quam adscivi interpretatio Hermanni: *während Zopyrus las (nicht laut, sondern für sich) wickelte er ihm nach, und erklärte ihm, was jedesmal folgte; aber wie er in die mitte gekommen war, entdeckte er die durch anfressen entstandene lücke.*

c) τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος. ἀλλὰ καὶ εὔρους ὡς μηδὲ ἀριστᾶν συγχωρεῖν. Edit. Froben. ἐυρῦ. Eadem cum codd. RRR et Arund. συγχορεῖν. Mss. nonnulli apud Menagium, cui locus mendosus videbatur, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος, ὡς μηδὲ ἀριστᾶν συγχωρεῖν. Caeterum servavi punctum Stephanianae post ἀδιάφορος, probatum illud Merico Casaubono: reliquae enim editiones comma habent. Ambrosius: *Adeo vero indifferens ac facilis in victu erat, ut nullum prandii tempus observaret.* Aldobrandinus: *Quinetiam adeo nihil neutram in partem curabat, ut ne prandere quidem sineret.* Mericus Casaubonus εὔρους interpretatur de naturali temperamento ventris, Kuehnius coni. ὡς μηδὲ ἄρισται συγχωρεῖν, ut de libris carminibusque intelligeret hoc sensu, *immo etiam beatus et animo tranquillus erat, ut nec optima daret utenda.* Adoptavi interpretationem Merici Casauboni, quam probatam viderem Hermanno.

d) διὰ τῶν Κερκώπων ἰόντα. Ambrosius *assentatorum incedentem medium.* Aldobrandinus *per medios assentatores euntem.* Recte interpretatus est Kuehnius. Conf. Lobeckii Aglaophamus p. 1303. et seqq.

iacebant, interdum et corrosa, adeo ut quum et Zopyro rhetori legenti ipse chartas evolveret et ex ordine deinceps enarraret, tum demum quum ad medium pervenisset, partem deprehenderet corrosam eatenus incognitam. Adeo erat indifferens. Verum etiam tam bono erat ventris temperamento, ut ne prandere quidem sineret. Aiunt autem ipsum quum vidisset Arcesilaum forum Cercopum transeuntem, dixisse, Quid huc tu venisti ubi nos liberi sumus? Assi-

Digitized by Google

Τινὲς δὲ καὶ τὴν ἀπάθειαν γ), ἄλλοι δὲ τὴν πραότητα ε) τέλος εἰρῆσθαι φασι τοὺς σκεπτικούς.

γ) τὴν ἀπάθειαν. Edit. Froben. τὴν πραότητα, quod expressit Aldobrandinus.

ε) τὴν πραότητα. Edit. Froben. τὴν ἀπάθειαν, quod expressit Aldobrandinus.

mur. Sunt autem qui dicant Scepticos finem dixisse tranquillum animi statum, sunt item qui mansuetudinem.

Digitized by Google

CAPUT XII.

TIMΩN.

Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς a) ὁ παρ' ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς σίλλους ὑπομνημάτων b), ἃ προσφωνεῖ Τιβερίῳ Καίσαρι, φησὶ τὸν Τίμωνα εἶναι πατρὸς μὲν Τιμάρχου, Φλιάσιον δὲ τὸ γένος· νέον δὲ καταλειφθέντα c) χορεύειν, ἔπειτα παυσάμενον d) ἀποδημῆσαι εἰς Μέγαρα πρὸς Στίλπωνα· κἀκεῖνον συνδιατρίψαντα αὖθις ἐπανελθεῖν οἴκαδε καὶ γῆμαι. εἶτα πρὸς Πύρρωνα εἰς Ἦλιν ἀποδημῆσαι μετὰ γυναικὸς κἀκεῖ διατρίβειν ἕως αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, ὧν τὸν μὲν πρεσβύτερον Ξάνθον ἐπάλεσε καὶ ἰατρικὴν ἐδίδαξε καὶ διάδο- I. 109.

a) Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. Ante Meibomium legebatur Τίμων Ἀπολλωνίδης (edit. Froben. ἀπολλωνίδους) ὁ Νικαεύς. Ambrosius *Timon Appolliniates* (*appolloniates*) *nicaeus*. Aldobrandinus *Apollonides Nicensis*. *Τίμων* enim tituli loco esse vidit Menagius.

b) ὁ παρ' ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς σίλλους ὑπομνημάτων. Edit. Froben. et cod. Arund. ὁ παρ' ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ εἰς τοὺς σίλλους ὑπομνήματι. Menag. ὁ παρ' ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς Σίλλους ὑπομνήματι. Ambrosius: *de quo in I. commentariorum in sillos libro diximus*. Aldobrandinus: *is de quo est in primo nostro in Sillos commentario*. Menagius coni. ὁ πρὸ ἡμῶν. Kuehnius tuetur vulgatum.

c) καταλειφθέντα. Ambrosius omittit, Aldobrandinus *captum*.

d) παυσάμενον. Ambrosius omittit.

TIMON.

Apollonides Nicaeensis noster in primo Commentariorum in Sillos libro, quod opus suum ille Tiberio Caesari dedicavit, Timonem asserit patre Timarcho, genere Phliasium fuisse, iuvenemque relictum saltationi operam dedisse choreasque duxisse, postmodum vero choreis repudiatis Megara se ad Stilponem contulisse, quicum diutius commoratum rursus in patriam rediisse uxoremque duxisse. Tum in Elidem venisse cum uxore ad Pyrrhonem ibique moratum esse quoad illi filii nati essent, quorum qui maior natu erat, Xanthum vocasse medicinamque docuisse vitaeque et insti-

Digitized by Google

110. χον τοῦ βίου κατέλιπε. ὁ δὲ ἐλλόγιμος ἦν, ὡς καὶ Σωτίων ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ e) φησίν. ἀπορῶν μέντοι τροφῶν ἀπῆρεν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα· ἐν Χαλκηδόνι τε σοφιστεύων ἐπὶ πλέον f) ἀποδοχῆς ἠξιώθη· ἐντεῦθέν τε πορισάμενος ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας κἀκεῖ διέτριβε μέχρι καὶ τελευτῆς, ὀλίγον χρόνον εἰς Θήβας διαβαμών. ἐγνώσθη g) δὲ καὶ Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ,
11. ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις αὐτομαρτυρεῖ h). Ἦν δέ, φησὶν Ἀντίγονος, καὶ φιλοπότης καὶ ἀπὸ τῶν φιλοσόφων ἐσχόλαζέ i)· καὶ γὰρ ποιήματα συνέγραφε καὶ ἔπη k) καὶ τραγῳδίας καὶ σατύρους καὶ δράματα κωμικὰ τριάκοντα, τραγικὰ
111. δὲ ἑξήκοντα, σίλλους τε καὶ κιναίδους. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ καταλογάδην βιβλία l) εἰς ἐπῶν τείνοντα μυριάδας δύο m), ὧν καὶ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος μέμνηται, ἀναγεγραφὼς αὐτοῦ

e) ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ. Edit. Froben. et cod. Arund. ἐν τῷ δεκάτῳ, quod reddidit Aldobrandinus. Illud praebent Stephan. et Menag. cum Ambrosio.

f) ἐπὶ πλέον. Scribebatur ἐπιπλέον.

g) ἐγνώσθη. Ambrosius *cognitus et carus fuit.*

h) αὐτομαρτυρεῖ. Kuehnius coni. αὐτῷ μαρτυρεῖ.

i) ἀπὸ τῶν φιλοσόφων ἐσχόλαζε. Ambrosius *philosophiae interdum vacabat.* Aldobrandinus *a philosophiae studiis feriatus.* Recte interpretatus est Kuehnius.

k) ἔπη. Interpretes *versus.*

l) καταλογάδην βιβλία. Ambrosius *libri varii.*

m) εἰς ἐπῶν τείνοντα μυριάδας δύο. Aldobrandinus *qui versibus ad XX. continentur.*

tuti sui successorem reliquisse. Erat autem, sicut et Sotion in undecimo ait, eloquentia et sapientia insignis. Quum tamen egeret alimentis, in Hellespontum Propontidemque concessit atque in Chalcedone philosophiam et oratoriam exercens multum admirationis emeruit. Hinc iam locupletior factus Athenas profectus est atque illic ad obitum usque perseveravit, quum breve tempus Thebis egisset. Quin etiam Antigono regi et Ptolemaeo Philadelpho cognitus fuit, sicut ipse in Iambis de se attestatur. Erat autem, inquit Antigonus, et potationis studiosus et a philosophiae studiis abhorrentia interdum componebat: nam et poemata conscripsit epica et tragoedias et satyros et comoedias triginta, tragoedias vero sexaginta, silbos item et cinaedos. Feruntur eius et soluta oratione libri ad viginti versuum millia tendentes, quorum et Antigonus Carystius meminit, qui et ipse vitam

Digitized by Google

καὶ αὐτὸς n) τὸν βίον. τῶν δὲ σίλλων τρία ἐστὶν, ἐν οἷς ἀφ' ὧν ὑπέπτευσε τῶν πάντας λοιδορεῖ καὶ σκώπτει τοὺς δογματικοὺς ἐν παρῳδίας εἴδει o). ὧν τὸ μὲν πρῶτον αὐτοδιήγημα ἔχει τὴν ἐφημερίαν, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ἐν διαλόγου σχήματι. φαίνεται γοῦν ἀναιρῶν Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον p) περὶ ἑκάστων, ὁ δὲ αὐτοδιηγούμενός ἐστι· καὶ ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἀρχαιοτέρων, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ τῶν ὑστέρων· ὅθεν δὴ αὐτό τινες καὶ ἐπίλογον ἐπέγραψαν q). τὸ δὲ πρῶτον ταυτὰ r) περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονο- 112.
πρόσωπός ἐστιν ἡ ποίησις· ἀρχὴ δὲ αὐτῷ ἥδε,

Ἔσπετε νῦν μοι ὅσοι πολυπράγμονες ἐστὲ σοφισταί s).

ἐτελεύτησε δὲ ἐγγὺς ἐτῶν ἐνενήκοντα, ὥς φησιν ὁ Ἀντίγονος III.
καὶ Σωτίων ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ t). τοῦτον ἐγὼ καὶ ἑτερόφθαλμον ἤκουσα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς αὐτὸν u) Κύκλωπα ἐκάλει. ἔλεγε IV.

n) *καὶ αὐτός.* Ambrosius non expressit.
o) *ἐν παρῳδίας εἴδει.* Interpretes omittunt.
p) *Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον.* Ambrosius *xenophanem colophoniumque.*
q) *ὅθεν δὴ αὐτό τινες καὶ ἐπίλογον ἐπέγραψαν.* Legebatur *ὅθεν δὴ αὐτῷ τινὲς καὶ ἐπίλογον ἐπέγραψαν.* Correxit Casaubonus expressitque Ambrosius. Aldobrandinus: *Quapropter ei quidam epilogum adscripserat.*
r) *ταυτά.* Legebatur *ταῦτα.* Correxit Kuehnius expressitque Ambrosius.
s) *Ἔσπετε — σοφισταί.* Edit. Froben. *ἔστετε.* Ambrosius omittit versum.
t) *ἐτελεύτησε δὲ — ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ.* Edit. Froben. omittit. Ambrosius: *Mortuus est autem annorum ferme LXXX.* etc.
u) *αὐτόν.* Ante Meibomium legebatur *αὐτόν.*

eius conscripsit. Sillorum vero libri tres sunt, in quibus utpote scepticus in dogmaticos omnes maledicta atque convicia intorquet, versus veterum poetarum parodiis deflectens. Ex his primus perpetuam habet orationem, secundus autem et tertius dialogi speciem tenent. Videtur autem Xenophanem Colophonium de singulis interrogare, is autem perpetua utitur oratione. Atque in secundo quidem de antiquioribus, in tertio autem de posterioribus agit: unde illum quidam Epilogum inscripsere. Primus autem eadem continet, praeterquam quod poesis illa ex una ipsius persona est: hoc autem illius fuit initium,

Nunc mihi adeste omnes, gens importuna, sophistae.

Mortuus est autem annorum ferme nonaginta, ut ait Antigonus et Sotion in undecimo. Hunc ego luscum didici: nam et ipse Cyclopem se appellabat. Fuit et alter Timon ho-

Digitized by Google

V. δὲ καὶ ἕτερος Τίμων ὁ μισάνθρωπος x). ὁ δ' οὖν φιλόσοφος καὶ φιλόπονος ἦν σφόδρα καὶ ἰδιοπράγμων, ὡς καὶ Ἀντίγονός φησι. λόγος γοῦν εἰπεῖν Ἱερώνυμον τὸν περιπατητικὸν ἐπ' αὐτοῦ, „Ὡς παρὰ τοῖς Σκύθαις καὶ οἱ φεύγοντες τοξεύουσι καὶ οἱ διώκοντες, οὕτω τῶν φιλοσόφων οἱ μὲν διώκοντες θηρῶσι τοὺς μαθητάς, οἱ δὲ φεύγοντες, καθάπερ καὶ ὁ
VI. Τίμων." Ἦν δὲ καὶ ὀξὺς νοῆσαι καὶ διαμυκτηρίσαι· φιλο-
113. γράμματός τε καὶ τοῖς ποιηταῖς y) μύθους γράψαι ἱκανὸς καὶ δράματα συνδιατιθέναι. μετεδίδου δὲ τῶν τραγῳδιῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ὁμήρῳ. θορυβούμενός τε ὑπὸ τῶν θεραπαινῶν καὶ κυνῶν ἐποίει μηδέν, σπουδάζων περὶ τὸ ἠρέμα ζῆν z). φασὶ δὲ καὶ Ἄρατον πυθέσθαι αὐτοῦ πῶς τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἀσφαλῆ a) κτήσαιτο, τὸν δὲ εἰπεῖν, „Εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντιγράφοις ἐντυγχάνοι καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρθωμένοις." εἰκῇ

x) *Γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Τίμων ὁ μισάνθρωπος.* Hemsterhusius ad Luciani Timonem p. 88. et 89. edit. Amstel. a. 1732. censuit alieno loco posita, quippe quae ex more Diogenis ad finem essent reiicienda. At non est is constans Diogenis mos neque offendisset Hemsterhusius si quae sequuntur usque ad *καθάπερ καὶ ὁ Τίμων* ad eumdem pertinere Timonem *μισάνθρωπον* vidisset. Bene id intellexit Rossius l. l. §. LXXXVIII. p. 244. et seqq..

y) *τοῖς ποιηταῖς.* Kuehnius coni. *σὺν τοῖς ποιηταῖς.*

z) *ἐποίει μηδέν, σπουδάζων περὶ τὸ ἠρέμα ζῆν.* Ambrosius: *veratficare solitus erat: nihil aeque studens atque tranquillam vitam apprehendere.*

a) *ἀσφαλῆ.* Edit. Froben. et Stephan. *ἀσφαλές.* Quod recepi praebet Menag. expresserunique interpretes.

minum osor. Is igitur philosophus fuit hortorumque studiosus maxime ac solitudinis amans, quemadmodum et Antigonus refert. Fertur Hieronymus Peripateticus de illo dixisse, *Sicut apud Scythas et qui fugiunt et qui persequuntur sagittas torquent, ita et apud philosophos alii persequendo discipulos capiunt, alii fugiendo, quemadmodum et Timon.* Erat autem acri ingenio ad percipiendum atque ad irridendum promptus et vehemens; porro scribendi studiosus, ut qui poetis et fabulas scribere posset et dramata componere. Alexandrum vero et Homerum tragoediarum socios accersere gaudebat. Et quum vel ab ancillis vel a canibus perturbaretur, nihil agebat, id agens ut vitam degeret tranquillam. Aiunt Aratum ab illo quaesisse quo pacto quispiam Homeri poema sine menda consequi posset, illumque dixisse, Si antiqua acciperet exemplaria, non ea quae iam correcta essent. Neglecta quoque apud illum poemata

Digitized by Google

τε αὐτῷ ἔκειτο τὰ ποιήματα, ἐνίοτε ἡμίβρωτα· ὥστε καὶ 114.
Ζωπύρῳ τῷ ῥήτορι ἀναγινώσκοντί ἐπιτυλίττειν καὶ κατὰ τὸ
ἐπελθὸν διεξιέναι· ἐλθόντα τε ἐφ' ἡμισείας, οὕτως εὑρεῖν τὸ
ἀπόσπασμα τέως ἀγνοοῦντά b). τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος.
ἀλλὰ καὶ εὖρους ὡς μηδὲ ἀριστᾶν συγχωρεῖν c). φασὶ δὲ
αὐτὸν Ἀρκεσίλαον θεασάμενον διὰ τῶν Κερκώπων ἰόντα d),
εἰπεῖν, „Τί σὺ δεῦρο, ἔνθαπερ ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι;“ συνεχές

b) ὥστε καὶ Ζωπύρῳ τῷ ῥήτορι ἀναγινώσκοντι — τέως ἀγνοοῦντα. Ambrosius: *ut cum et zopyreo oratori quiddam recitaret evolveretque volumen et quod occurreret legeret: in medio forme operis principium notarit avulsum loco eatenus ignorans.* Aldobrandinus: *ut et Zopyro rhetore recitante, ipse chartas volveret, et quicquid ex tempore in mentem veniret, subiiceret; et cum ad medium opus pervenisset, lacunam, quam ad id temporis ignoraverat, reperiret.* Mericus Casaubonus coni. ἀναγινώσκων τι, Kuehnius ἀναγινώσκοντα. Nihil mutandum esse docet quam adscivi interpretatio Hermanni: *während Zopyrus las (nicht laut, sondern für sich) wickelte er ihm nach, und erklärte ihm, was jedesmal folgte; aber wie er in die mitte gekommen war, entdeckte er die durch anfressen entstandene lücke.*

c) τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος. ἀλλὰ καὶ εὖρους ὡς μηδὲ ἀριστᾶν συγχωρεῖν. Edit. Froben. ἐυρ$. Eadem cum codd. RRR et Arund. συγχρονεῖν. Mss. nonnulli apud Menagium, cui locus mendosus videbatur, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος, ὡς μηδὲ ἀριστᾶν συγχωρεῖν. Caeterum servavi punctum Stephanianae post ἀδιάφορος, probatum illud Merico Casaubono: reliquae enim editiones comma habent. Ambrosius: *Adeo vero indifferens ac facilis in victu erat, ut nullum prandii tempus observaret.* Aldobrandinus: *Quinetiam adeo nihil neutram in partem curabat, ut ne prandere quidem sineret.* Mericus Casaubonus εὖρους interpretatur de naturali temperamento ventris, Kuehnius coni. ὡς μηδὲ ἄριστα σὺγχωρεῖν, ut de libris carminibusque intelligeret hoc sensu, *immo etiam beatus et animo tranquillus erat, ut nec optima daret utenda.* Adoptavi interpretationem Merici Casauboni, quam probatam viderem Hermanno.

d) διὰ τῶν Κερκώπων ἰόντα. Ambrosius *assentatorum incedentem medium.* Aldobrandinus *per medios assentatores euntem.* Recte interpretatus est Kuehnius. Conf. Lobeckii Aglaophamus p. 1303. et seqq..

iacebant, interdum et corrosa, adeo ut quum et Zopyro rhetori legenti ipse chartas evolveret et ex ordine deinceps enarraret, tum demum quum ad medium pervenisset, partem deprehenderet corrosam eatenus incognitam. Adeo erat indifferens. Verum etiam tam bono erat ventris temperamento, ut ne prandere quidem sineret. Aiunt autem ipsum quum vidisset Arcesilaum forum Cercopum transeuntem, dixisse, Quid huc tu venisti ubi nos liberi sumus? Assi-

Digitized by Google

τε ἐπιλέγειν εἰώθει πρὸς τοὺς τὰς αἰσθήσεις μετ' ἐπιμαρτυροῦντος τοῦ νοῦ ἐγκρίνοντας,

Συνῆλθεν Ἀτταγᾶς e) τε καὶ Νουμήνιος.

εἰώθει δὲ καὶ παίζειν τοιαῦτα f). πρὸς οὖν τὸν θαυμάζοντα πάντα ἔφη, „Τί δ' οὐ θαυμάζεις ὅτι τρεῖς ὄντες τέτταρας ἔχομεν ὀφθαλμούς;" ἦν δέ αὐτός τε g) ἑτερόφθαλμος καὶ ὁ Διοσκουρίδης μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ὁ πρὸς ὃν ἔλεγεν ὑγιής h).

115. ἐρωτηθεὶς δέ ποτε ὑπὸ Ἀρκεσιλάου διὰ τί παρείη ἐκ Θηβῶν, ἔφη, „ἵνα ὑμᾶς ἀναπεπταμένους ὁρῶν γελῶ." ὅμως δὲ καθαπτόμενος Ἀρκεσιλάου i) ἐν τοῖς σίλλοις ἐπήνεσεν αὐτὸν

VII. τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσιλάου περιδείπνῳ k). Τούτου διάδοχος, ὡς μὲν Μηνόδοτός φησι, γέγονεν οὐδείς, ἀλλὰ διέλιπεν ἡ ἀγωγὴ ἕως αὐτὴν Πτολεμαῖος ὁ Κυρηναῖος ἀνεκτήσατο. ὡς δὲ Ἱππόβοτός φησι καὶ Σωτίων, διήκουσαν αὐτοῦ Διος-

e) Ἀτταγᾶς. Aldobrandinus *Attagus*.

f) εἰώθει δὲ καὶ παίζειν τοιαῦτα. Aldobrandinus: *Solebat etiam in reliquis eiusdem generis ludere*.

g) τε. Addidi ex Menagiana.

h) καὶ ὁ πρὸς ὃν ἔλεγεν ὑγιής. Ambrosius omittit.

i) διὰ τί παρείη ἐκ Θηβῶν — καθαπτόμενος Ἀρκεσιλάου. Edit. Froben. omittit. Aldobrandinus ἀναπεπλασμένους, pro quo cod. Arund. ἀναπεπλασμένους habet, interpretatur *volitantes*. Recte interpretantur Ambrosium secuti Menagius et Kuehnius.

k) ἐπήνεσεν αὐτὸν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσιλάου περιδείπνῳ. Edit. Froben. ἐπήνεγκεν αὐτῷ τῷ etc.. Stephan. ἐπήνεσεν τῷ etc.. Cod. Arund. ἐπήνεκεν, quod genuinum videtur. Caeterum Ambrosius ultima verba interpretatur *Arcesilai de caenis*. Vid. Menagius ad III. 2.

dueque dicere solitus erat ad eos qui sensus cum mentis attestatione diiudicant,

Convenit Attagasque et Numenius.

Consueverat et ista ludere. Ad eum igitur qui cuncta mirabatur, ait, Quid autem non miráris, quod tres quum simus quattuor habemus oculos? Erat autem et ipse luscus et Dioscorides discipulus eius, is autem ad quem dicebat integris erat oculis. Rogatus autem aliquando ab Arcesilao cur ex Thebis adesset, ait, Ut vos in aperto intuens rideam. Arcesilaum tamen quum in Sillis carperet, laudavit illum in eo libro qui inscribitur Arcesilai epulum funebre. Huius successor, ut Menodotus refert, nemo fuit, sed eius defecit institutum donec illud Ptolemaeus Cyrenaeus instauravit. Porro Hippobotus et Sotion ipsius auditores fuisse tradunt Dioscori-

Digitized by Google

κουρίδης Κύπριος καὶ Νικόλοχος l) Ῥόδιος καὶ Εὐφρανορα Σελευκεὺς Πραΰλος τε ἀπὸ Τρωάδος, ὃς οὕτω παρτερικὸς ἐγένετο, παθά φησι Φύλαρχος m) ἱστορῶν, ὥστε ἀδίκως ὑπομεῖναι ὡς ἐπὶ προδοσίᾳ κολασθῆναι, μηδὲ λόγου τοὺς πολίτας καταξιώσας n). Εὐφράνορος δὲ διήκουσεν Εὔβουλος 116.
Ἀλεξανδρεύς, οὗ Πτολεμαῖος, οὗ Σαρπηδὼν καὶ Ἡρακλείδης, Ἡρακλείδου δὲ o) Αἰνεσίδημος Κνώσιος p), ὃς καὶ Πυρρωνείων λόγων ὀκτὼ συνέγραψε βιβλία· οὗ Ζεύξιππος ὁ Πολίτης q), οὗ Ζεῦξις ὁ Γωνιόπους, οὗ Ἀντίοχος r) Λαοδικεὺς ἀπὸ Λύκου· τούτου δὲ Μηνόδοτος ὁ Νικομηδεύς, ἰατρὸς ἐμπειρικός, καὶ Θεώδας s) Λαοδικεύς· Μηνοδότου δὲ Ἡρόδοτος t) Ἀριείως Ταρσεύς· Ἡροδότου δὲ διήκουσε Σέξτος ὁ

l) *Νικόλοχος.* Edit. Froben. et Menag. *Νιόλοχος*, quod reddidit Aldobrandinus. Alterum probatum Menagio praebet Stephan. cum codd. RRR et Arund. reddiditque Ambrosius.

m) *Φύλαρχος.* Interpretes *Philarchus.*

n) *μηδὲ λόγου τοὺς πολίτας καταξιώσας.* Edit. Froben. et Menag. *ἀξιώσας.* Illud praebet Stephan. confirmantque codd. RRR et Arund.. Ambrosius: *cives ne verbo quidem supplici exorare.*

o) *δέ.* Edit. Froben. omittit.

p) *Κνώσιος.* Scribebatur *Κνώσσιος.* Ambrosius *gnosius.*

q) *οὗ Ζεύξιππος ὁ Πολίτης.* Edit. Froben. omittit. Ambrosius *zeuippus.*

r) *Ἀντίοχος.* Edit. Froben. et Stephan. cum codd. R et Arund. *Ἀντίγονος.* Illud praebet Menag. cum codd. RR reddideruntque interpretes.

s) *Θεώδας.* Mss. RRR *Θειόδας.* Aldobrandinus *Theodes.* Menagius corr. *Θευδᾶς.*

t) *Ἡρόδοτος.* Menagius coni. *Ἡρόδοτος.*

dem Cyprium et Nicolochum Rhodium Euphranoremque Seleucium et Praylum e Troade, qui adeo constanti animo fuit, ut tradit Phylarchus in historiis, ut pateretur se iniuste veluti proditorem cruciari, cives ne verbo quidem dignatus. Euphranorem autem Eubulus Alexandrinus audivit, Eubuli vero Ptolemaeus auditor fuit, eum vero Sarpedon et Heraclides audiere, porro Heraclidem Aenesidemus Gnosius audivit, qui Pyrrhoniarum rationum octo conscripsit libros; Aenesidemum Zeuxippus Politcs, Zeuxippum vero Zeuxis qui *Γωνιόπους* dictus est; hunc Antiochus Laodicenus ex Lyco, quem rursus Menodotus Nicomediensis, medicus empiricus, et Theodas Laodicenus audivere; Menodotum autem Herodotus Ariei filius Tarsensis, Herodotum vero

Digitized by Google

ἐμπειρικός, οὗ καὶ τὰ δέκα τῶν σκεπτικῶν α) καὶ ἄλλα κάλλιστα· Σέξτου δὲ διήκουσε Σατορνῖνος ὁ Κυθηνᾶς κ), ἐμπειρικὸς καὶ αὐτός.

α) τῶν σκεπτικῶν. Ambrosius omittit.

κ) Σατορνῖνος ὁ Κυθηνᾶς. Mss. RRR Σατουλλῖνος ὁ Κυθήνας. Ambrosius *saturnius — cognomento cythinas.* Aldobrandinus *Saturninus Cythenaeus.*

Sextus empiricus audivit, cuius sunt decem illa de scepticis volumina aliaque pulcherrima; porro Sextum Saturninus audivit cognomento Cythenas, et ipse empiricus.

Digitized by Google

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ
ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΙ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

Ἐπίκουρος a) Νεοκλέους καὶ Χαιρεστράτης b) Ἀθηναῖος, τῶν δήμων c) Γαργήττιος d), γένους τοῦ τῶν Φιλαϊδῶν e), ὡς φησι Μητρόδωρος ἐν τῷ περὶ εὐγενείας. τοῦτόν φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἡρακλείδης f) ἐν τῇ Σωτίωνος ἐπιτομῇ g), κληρουχησάντων Ἀθηναίων τὴν Σάμον, ἐκεῖ h) τραφῆναι, ὀκτωκαιδεκαέτη i) δὲ ἐλθεῖν εἰς Ἀθήνας, Ξενοκράτους μὲν ἐν Ἀκαδημίᾳ, Ἀριστοτέλους δ' ἐν Χαλκίδι διατρίβοντος. I. 1.

a) Ἐπίκουρος. Cod. Monac. omittit.
b) Χαιρεστράτης. Edit. Froben. et cod. Cantabr. χερεκράτου. Monac. χαιρεκράτου. Arund. χειρεκράτου.
c) τῶν δήμων. Legebatur τὸν δῆμον. Cod. Arund. δήμῳ. Correxi ex codd. Venetis et Monac.. Conf. II. 18. et 48.
d) Γαργήττιος. Cod. Monac. γαργήτιος. Suidas s. v. Ἐπίκουρος Γαργήττιος.
e) τῶν Φιλαϊδῶν. Ambrosius *philidarum*.
f) Ἡρακλείδης. Ambrosius *Heraclitus*.
g) ἐπιτομῇ. Cod. Monac. ἐπιστολῇ.
h) ἐκεῖ. Codd. Veneti ἐκεῖθι.
i) ὀκτωκαιδεκαέτη. Cod. Monac. ὀκτωκαιδεκέτη. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 408.

EPICURUS.

Epicurus Neoclis et Chaerestratae filius, patria Atheniensis, pago Gargettius, ex Philaidarum familia, ut Metrodorus in libro de nobilitate refert, fuit. Sunt qui illum dicant, et in primis Heraclides in Sotionis epitome, quum Athenienses Samum sortiti essent, illic nutritum esse ac demum octavum et decimum agentem aetatis annum rursus Athenas concessisse, quo tempore Xenocrates in Academia, Aristoteles

Digitized by Google

τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος k), καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκπεσόντων ὑπὸ Περδίκκου l), μετελθεῖν εἰς Κολοφῶνα πρὸς τὸν πατέρα· χρόνον δέ τινα διατρίψαντα αὐτόθι καὶ μαθητὰς ἀθροίσαντα πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Ἀναξικράτους καὶ μέχρι μέν τινος κατ' ἐπιμιξίαν τοῖς ἄλλοις φιλοσοφεῖν, ἔπειτα ἰδίᾳ πως m) τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἵρεσιν συστήσαντα. ἐφάψασθαί τε φιλοσοφίας αὐτὸς φησὶν ἔτη γεγονὼς τέτταρα καὶ δέκα n)· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἐπικούρειος o) ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Ἐπικούρου βίου p) φησὶν ἐλθεῖν αὐτὸν q) ἐπὶ φιλοσοφίαν καταγνόντα τῶν γραμματιστῶν r), ἐπειδὴ s) μὴ ἐδυνήθησαν ἑρμηνεῦσαι αὐτῷ t) τὰ περὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χάους u). φησὶ δὲ x) Ἕρμιππος γραμ-

II. 2

k) τοῦ Μακεδόνος, Cod. Monac. τοῦ μακεδῶνος.

l) καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκπεσόντων ὑπὸ Περδίκκου. Ambrosius: *et Atheniensium sub perdicca afflictis rebus.* Aldobrandinus: *Atheniensium rebus a Perdicca afflictis.* Recte interpretatus est Rossius l. l. §. LXXXVIIII. p. 251. Cæterum edit. Froben. cum cod. Monac. παρδίκου, quod reddidit Ambrosius.

m) ἰδίᾳ πως. Edit. Froben. ἰδία πως. Stephan. ἰδίᾳ πῶς. Cod. Monac. ἰδιᾷ πως.

n) τέτταρα καὶ δέκα. Clinto Fasti Hellenn. p. 157. ed. Oxon. aber. a. 1827. p. 169. ed. Krueger. ex §. 14. corr. δυοκαίδεκα.

o) ὁ Ἐπικούρειος. Edit. Froben. omittit articulum.

p) βίου. Cod. Monac. omittit.

q) ἐλθεῖν αὐτόν. Cod. Monac. αὐτὸν ἐλθεῖν.

r) τῶν γραμματιστῶν. Legebatur τῶν σοφιστῶν καὶ γραμματιστῶν, quod reddidit Aldobrandinus. Alteram lectionem expressam Ambrosio eamdemque probatam Gassendo Menagioque praestant codd. RR, Veneti, Monac. et Arund..

s) ἐπειδή. Cod. Monac. ἐπεί.

t) αὐτῷ. Stephan. αὐτοῦ errore typothetae.

u) τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χάους. Edit. Froben. τοῦ παρ' ἡσιόδου χάους. Cod. Monac. τοῦ παρ' ἡσιόδω χάη.

x) δέ. Cod. Monac. δ'.

Chalcide scholam habebant. Defuncto autem Alexandro Macedone rege quum Athenienses Perdicca rege defecissent, Colophonem se ad patrem contulisse: ubi quum aliquamdiu commoratus esset congregassetque discipulos, Athenas iterum rediisse sub Anaxicrate ibique ad aliquod tempus cum caeteris in commune philosophatum esse, deinde seorsum sectam a se vocatam constituisse. Decimo quarto vero aetatis anno philosophiae dare operam coepisse ipse testis est: Apollodorus autem Epicureus in primo de vita Epicuri refert, illum ad philosophiam se contulisse ludi magistros insectantem, quod percontanti quidnam esset apud Hesiodum chaos, exponere non potuissent. Grammaticam vero illum docuisse

Digitized by Google

ματοδιδάσκαλον αὐτὸν γεγενῆσθαι y), ἔπειτα μέντοι περιτυχόντας z) τοῖς Δημοκρίτου βιβλίοις ἐπὶ φιλοσοφίαν ἆξαι a)· διὸ καὶ τὸν Τίμωνα φάσκειν περὶ αὐτοῦ· 3.

Ὕστατος αὖ b) φυσικῶν c) καὶ κύντατος d) ἐκ Σάμου ἐλθὼν

γραμματιδασκαλίδης e) ἀναγωγότατος f) ζωόντων.

Συνεφιλοσόφουν δὲ αὐτῷ προτρεψαμένῳ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τρεῖς ὄντες, Νεοκλῆς, Χαιρέδημος, Ἀριστόβουλος, καθά φησι Φιλόδημος ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως g)· ἀλλὰ καὶ δοῦλος Μῦς ὄνομα, καθά φησι Μυρωνιανὸς ἐν ὁμοίοις ἱστορικοῖς κεφαλαίοις h). Διότι- III.

y) *γεγενῆσθαι.* Cod. Cantabr. *γενέσθαι.*

z) *περιτυχόντας.* Cod. Cantabr. *περιτυχών.*

a) *ἆξαι.* Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. *ἦξαι*, quod praeferebant Gassendus et Menagius. Fortasse scribendum est *ἧξαι*, pro quo Menagius malebat *ἦσαι*. Conf. I. 49. et IV. 16.

b) *αὖ.* Edit. Froben. cum codd. Venetis, Monac. et Arund. *οὖν*, quod expressit Aldobrandinus *ergo*. Alterum expressum Ambrosio praestant reliquae editiones cum Hesychio Milesio p. 22. ed. Orell..

c) *φυσικῶν.* Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. *φυσικός*, quod expressisse videtur Aldobrandinus.

d) *κύντατος.* Menag. *ὕστατος*, quod expresserunt interpretes. Alterum probatum Gassendo Menagioque praestant reliquae editiones, Mss. apud Menagium, codd. Veneti et Monac. cum Hesychio Milesio p. 22. ed. Orell.. Idem adnotatum est in lectionibus variantibus a Galeo.

e) *γραμματιδασκαλίδης.* Scribebatur *γραμματοδιδασκαλίδης*, quod tuetur etiam Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell.. Correxi ex Athenaeo XIII. p. 588. B.: nam quod editio anni 1759. *γραμματιδασκαλίδης* praefert typothetae debetur.

f) *ἀναγωγότατος.* Edit. Froben. *ἀναγαγότατος.*

g) *ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως.* Ambrosius *in X. de philosophorum compositione.* Aldobrandinus *in X. philosophorum voluminis libro.*

h) *ἐν ὁμοίοις ἱστορικοῖς κεφαλαίοις.* Legebatur *ἐν τοῖς ἱστορικοῖς κεφαλαίοις*, quod expressit Aldobrandinus. At edit. Froben. cum cod.

primum ac demum lectis Democriti libris philosophiae dedisse manus Hermippus auctor est: atque ob id Timonem de illo dixisse:

Ultimus rursus physicorum et pessimus e Samo profectus ludi magister intemperantissimus mortalium.

Adiecti sunt autem illi ad philosophandum ipso hortante tres ipsius fratres, Neocles, Chaeredemus et Aristobulus, ut ait Philodemus Epicureus in decimo Compositionis philosophorum; servus item illius Mus nomine, ut Myronianus refert in similibus historicis capitibus. Enimvero Diotimus Stoicus

Digitized by Google

μος i) δὲ ὁ στωικὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν διαβέβληκεν, ἐπιστολὰς ἑρῶν πεντήκοντα ἀσελγεῖς ὡς Ἐπικούρου k) καὶ τὰ l) εἰς Χρύσιππον ἀναφερόμενα ἐπιστόλια ὡς
4. Ἐπικούρου συντάξας· ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ Ποσειδώνιον τὸν στωικὸν καὶ Νικόλαος m) καὶ Σωτίων ἐν τοῖς δώδεκα τῶν ἐπιγραφομένων Διοκλείων ἐλέγχων, ἃ ἐστι περὶ τῆς κδ' n), καὶ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς o). καὶ γὰρ p) σὺν τῇ μητρὶ περιιόντα q) αὐτὸν ἐς τὰ οἰκίδια r) καθαρμοὺς ἀναγινώσκειν καὶ σὺν τῷ πατρὶ γράμματα διδάσκειν λυπροῦ τινος μισθαρίου s). ἀλλὰ καὶ τῶν ἀδελφῶν ἕνα προαγωγεύειν t) λεσν-

Monac. ἐν νόμοις ἱστορικοῖς κεφαλαίοις, quod reddidit Ambrosius *in legibus historicis capitulis*; Arund. ἐννόμως. His scripturis obscuratum videtur id quod ex IV. 14. et V. 36. restitui.

i) Διότιμος. Athenaeo XIII. p. 611. B. dicitur Θεότιμος, quod ex Diogene corrigebant Ionsius de scriptoribus histor. philos. II. 15, 4. et Menagius.

k) ἀσελγεῖς ὡς Ἐπικούρου. Cod. Monac. ὡς ἀσελγεῖς ὡς ἐπικούρου.

l) καὶ τὰ. Codd. Monac. et Arund. καὶ ὁ τὰ.

m) οἱ περὶ Ποσειδώνιον τὸν στωικὸν καὶ Νικόλαος. Edit. Froben. οἱ περὶ στωϊκὸν, καὶ νικόλαος. Cod. Monac. οἱ περὶ ποσειδώνιον τὸν λ στωικὸν καὶ νικό.

n) ἐν τοῖς δώδεκα — ἃ ἐστι περὶ τῆς κδ'. Ambrosius: *in XII. eorum quae inscribuntur dioclis argumenta. Sunt autem fere XXIIII.* Aldobrandinus: *in XII. libris, qui Dioclaae refutationes inscribuntur, qui sunt omnes XXIIII.* Meibomiana ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν ἐπιγραφομένων Διοκλείων ἐλέγχων, ὅς ἐστι περὶ τῆς κδ'. Prior correctio, probata illa etiam Menagio, debetur Gassendo, qui infra corrigebat οἵ εἰσι περὶ κδ'; altera Meibomio. Fortasse scribendum est περὶ τῆς εἰκάδος.

o) ὁ Ἁλικαρνασσεύς. Edit. Froben. ὁ ἁλικαρνασσύς. cod. Monac. ἀλικαρνασσύς. Ambrosius *alicarnaseus*. Menag. omittit articulum.

p) καὶ γάρ. Ambrosius non expressit.

q) περιιόντα. Cod. Monac. περιόντα, sed ut in margine alterum ι ab eadem manu scriptum legatur.

r) τὰ οἰκίδια. Edit. Froben. τὰ οἰκία.

s) λυπροῦ τινος μισθαρίου. Aldobrandinus *neo satis certa mercede.*

t) προαγωγεύειν. Edit. Froben. προαγορεύειν. cod. Monac. προαγωρεύειν. Aldobrandinus *omnium cupiditati pervulgavisse.*

infesto adversus illum animo acerrime illum insectatus est, quinquaginta circumferens impudicas et lascivas veluti ab Epicuro scriptas epistolas easque quae Chrysippi feruntur inter Epicuri opera referens; Posidonius item Stoicus et Nicolaus et Sotion in duodecimo eorum quae inscribuntur Dioclis argumenta, quae sunt de viccsima quarta, et Dionysius Halicarnasseus. Namque una cum matre domos circuisse carmina piacularia praeeuntem literasque cum patre docuisse mercedis exiguae stipe traduut. Unum quoque e

Digitized by Google

τίφω) τὰ συνεῖναι τῇ ἑταίρᾳ. τὰ δὲ Δημοκρίτου περὶ τῶν ἀτόμων καὶ Ἀριστίππου περὶ τῆς ἡδονῆς x) ὡς ἴδια λέγειν· μὴ εἶναί τε y) γνησίως ἀστόν, ὡς Τιμοκράτης φησὶ καὶ Ἡρόδοτος z) ἐν τῷ περὶ Ἐπικούρου ἐφηβείας. Μίθρην a) τε αἰσχρῶς κολακεύειν τὸν Λυσιμάχου διοικητήν, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς παιᾶνα καὶ ἄνακτα καλοῦντα· ἀλλὰ καὶ Ἰδομενέα καὶ Ἡρόδοτον καὶ Τιμοκράτην, τοὺς ἔκπυστα αὐτοῦ τὰ κρύφια ποιήσαντας b), ἐγκωμιάζειν καὶ κολακεύειν αὐτὸ τοῦτο. ἔν τε ταῖς ἐπιστολαῖς c) πρὸς μὲν Λεόντιον d)· „Παιὰν ἄναξ e)", φίλον Λεοντάριον f), αἷον προτόθορύβου ἡμᾶς 5.

x) *Δεοντίῳ.* Ante Meibomium scribebatur *Λεοντίᾳ*, quod reddiderunt interpretes. Correxerunt Casaubonus Menagiusque, confirmant codd. RRR.

x) *περὶ τῆς ἡδονῆς.* Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. omittit articulum.

y) *μὴ εἶναί τε.* Stephan. *μὴ εἶναί γε.* cod. Monac. *μήτε εἶναι.*

z) *Ἡρόδοτος.* Cod. Monac. *ἡρόδοτος.*

a) *Μίθρην.* Stephan. Menagii *Μίθρον*, Ambrosius *mithro*, Aldobrandinus *Mitrio.*

b) *τοὺς ἔκπυστα αὐτοῦ τὰ κρύφια ποιήσαντας.* Ambrosius: *qui ea eatenus obscurum suaque dogmata illustrarent.* Aldobrandinus: *qui eius arcana, quae antea obscura erant, illustraverant, protulissent.*

c) *ἐγκωμιάζειν καὶ κολακεύειν αὐτὸ τοῦτο. ἔν τε ταῖς ἐπιστολαῖς.* Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis et Monac. *ἐγκωμιάζειν καὶ κολακεύειν αὐτῷ τούτῳ. ἔν τε ταῖς ἐπιστολαῖς.* Quod dedi praesiat Menag. expresserantque interpretes. Ambrosius: *per epistolas laudare, eisque ob hoc ipsum assentari. Scribens (ad leontiam quidem in hunc modum).* Aldobrandinus: *ob id ipsum laudare eisque assentari consuevisse, atque in epistolis (ad Leontiam quidem ita scribere).*

d) *Λεόντιον.* Ante Meibomium scribebatur *Λεοντίαν.*

e) *Παιὰν ἄναξ.* Cod. Monac. *παιὰν ἄναξ.* Aldobrandinus *Dii immortales.*

f) *φίλον Λεοντάριον.* Menag. omittit *φίλον* neque agnoscit Aldobrandinus. Ambrosius *o mea leontia* et *o mea leontarium.*

fratribus lenocinatum esse ipsumque Leontio meretrici congredi solitum. Democriti quoque de atomis Aristippique de voluptate libros ut suos asseruisse: neque fuisse legitimum civem, ut Timocrates ait et Herodotus in libro de pubertate Epicuri. Mithraeque Lysimachi dispensatori per epistolas foede adulatum esse, Paeanem illum ac regem appellando; Idomeneum itidem et Herodotum atque Timocratem, qui clara ipsius secreta reddiderant, laudare eisque ob hoc ipsum assentari. Atque in epistolis ad Leontium quidem in hunc modum: *O rex Apollo, cara Leontiola, quam nos tumultuo-*

Digitized by Google

ἐνέπλησας ἀναγνόντας σοῦ τὸ ἐπιστόλιον g).“ πρὸς δὲ h) Θεμίσταν τὴν Λεοντέως i) γυναῖκα, „Οἷός τε,“ φησὶν, „εἰμὶ, ἂν μὴ ὑμεῖς πρός με ἀφίκησθε, αὐτὸς τρικύλιστος k) ὅπου ἂν ὑμεῖς καὶ Θεμίστα παρακαλῆτε l) ὠθεῖσθαι.“ πρὸς δὲ Πυθοκλέα m) ὡραῖον ὄντα, „Καθεδοῦμαι n),“ φησί, „προσδοκῶν o) τὴν ἱμερτὴν καὶ ἰσόθεόν σου εἴσοδον.“ καὶ πάλιν πρὸς Θεμίσταν p) γράφων, νομίζειν αὐτὴν περαίνειν q), καθά φησι Θεόδωρος r) ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν πρὸς Ἐπίκουρον s).

g) οἷου \ κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας ἀναγνόντας σοῦ τὸ ἐπιστόλιον. Legebatur οἷον κροτοθορύβου (cod. Monac. κροτοθυρύβου) ἡμᾶς ἐνέπλησεν ἀναγνόντας σου (edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. σοί) τὸ ἐπιστόλιον. Ambrosius: *cuiusmodi me implevit plausu tuam epistolam legentem.* Aldobrandinus: *quanto nos cum clamore plausuque epistolam tuam legimus.* Correxit Menagius ex Suida s. v. κροτοθορύβου.

h) δέ. Edit. Froben. omittit.

i) Λεοντέως. Scribebatur Λέοντος. Correxerunt Gassendus et Menagius. Conf. §§. 25. et 26.

k) τρικύλιστος. Cod. Monac. τρικύλλιστος. Ambrosius *promptus.*

l) παρακαλῆτε. Edit. Froben. cum codd. Venetis παρακαλεῖται.

m) Πυθοκλέα. Aldobrandinus *Pythoclem.*

n) Καθεδοῦμαι. Ambrosius *consumor — atque deficio.* Aldobrandinus *Conficior.*

o) προσδοκῶν. Ambrosius *sustinens.*

p) πρὸς Θεμίσταν. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. ὡς Θεμίσταν.

q) γράφων, νομίζειν αὐτὴν περαίνειν. Edit. Froben. γράφων, νομίζειν αὐτὴν περαινεῖν, quod accentu mutato recepi cum Rossio l. l. §. LXXXX. p. 252. et seqq.. Cod. Monac. γράφων νομίζει αὐτὴν περαινεῖν (i. e. περαίνειν), quod expressit Aldobrandinus *scribens aequum putat se cum ea rem habere.* Reliquae editiones γράφων, νομίζει αὐτῇ παραινεῖν, quod expressit Ambrosius *scribens monere ipsam arbitratur.* Kuehnius coni. αὐτῇ παρεῖναι.

r) Θεόδωρος. Edit. Froben. et Stephan. Θεόδοτος. Alterum probatum Menagio praestat Menag. cum codd. Venetis et Monac. reddiderunt que interpretes.

s) ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν πρὸς Ἐπίκουρον. Legebatur ὡς ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν πρὸς Ἐπίκουρον. Stephan. ὡς ἐν τῷ τετάρτῳ τῷ πρὸς Ἐπίκουρον. Codd. Veneti et Monac. (qui habet ἐν τῷ) omittunt ὡς; quare delevi. Rossius l. l. §. LXXXX. p. 253. sq. infra ponebat ante καὶ ἄλλως δέ.

so plausu implevisti quum legeremus tuas litterulas. Ad Themistam item Leontis uxorem, *Promptus enim,* inquit, *paratusque ego sum, nisi vos ad me proficiscamini, multum ipse volutatus, quocunque vos ac Themista me accersatis, propelli.* Ad Pythoclem vero formosum adolescentem, *Sedebo,* inquit, *amabilem tuum atque divinum ingressum operiens.* Rursumque ad Themistam scribens, sibi decretum esse cum ipsa coire, ut Theodorus in quarto adversus

Digitized by Google

καὶ ἄλλαις δὲ πολλαῖς ἑταίραις t) γράφειν καὶ μάλιστα 6. Λεοντίῳ u), ᾗς καὶ Μητρόδωρον x) ἐρασθῆναι. > ἐν τε τῷ περὶ τέλους γράφειν οὕτως· „Οὐ γὰρ ἔγωγε ἔχω τί νοήσω ταγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων y) καὶ τὰς δι' ἀκροαμάτων z) καὶ τὰς διὰ μορφῆς a)." ἔν τε τῇ πρὸς Πυθοκλέα b) ἐπιστολῇ γράφειν· „Παιδείαν δὲ πᾶσαν, μακάριε, φεῦγε c)." Ἐπίκτητός τε κινταιδολόγον d) αὐτὸν καλεῖ καὶ τὰ μάλιστα λοιδορεῖ e). καὶ μὴν καὶ Τιμοκράτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Εὐφραντοῖς, ᾧ Μητροδώρου μὲν ἀδελφός, μαθητὴς δὲ αὐτοῦ τῆς σχολῆς ἐκποιήσας φησὶν αὐτὸν δὶς τῆς ἡμέρας ἐμεῖν ἀπὸ τρυφῆς f).

t) ἑταίραις. Stephan. et Menag. ἑτέραις.
u) Λεοντίῳ. Ante Meibomium scribebatur Λεοντίᾳ.
x) Μητρόδωρον. Cod. Monac. μητρόδωρος.
y) ἀφαιρῶν μὲν — δι' ἀφροδισίων. Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. ἀφαιρῶν μὲν τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς.
z) καὶ τὰς δι' ἀκροαμάτων. Athenaeus VII. p. 280. A. et XII. p. 546. E. ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων.
a) καὶ τὰς διὰ μορφῆς. Scribebatur καὶ τὰς διὰ μορφᾶς. Cod. Monac. καὶ τὰς διαμορφάς. Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. omittit. Athenaeus VII. p. 280. A. B. ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις. XII. p. 546. E. ἀφαιρῶν δὲ καὶ etc.
b) Πυθοκλέα. Aldobrandinus *Pythocleum*.
c) μακάριε, φεῦγε. Edit. Froben. μάκριος φεύγετε. Stephan. (et Meibom.) μακάριος φεύγετε. Menag. μακάριε φεύγε. Codd. Veneti μακάριε φεύγετε. Monac. μάκριε φεύγετε. Quod recepi expresserunt interpretes. Caeterum codex apud Menagium in margine habet τε κατὰ δὲ ἐραμεν: unde Gassendus eruit τὸ ἀκατιον ἀρώμενος, Kuehnius τῇ κώπῃ δι' ἀρμένων. Probo cum Menagio Gassendianum.
d) κινταιδολόγον. Codd. Veneti et Monac. κιναιδόλογον.
e) καὶ τὰ μάλιστα λοιδορεῖ. Ambrosius: *maximisque probris lacerat et maledictis incessit.*
f) φησὶν αὐτὸν δὶς τῆς ἡμέρας ἐμεῖν ἀπὸ τρυφῆς. Edit. Froben. φησὶ δὲ αὐτὸν τῆς ἡμέρας ἐμεῖν ἀπὸ τρυφῆς. Menag. φησὶ δὲ αὐτὸν δὶς ἡμέρας ἐμεῖν ἀπὸ τρυφῆς. Cod. Monac. φησὶ δὶς αὐτὸν τῆς ἡμέρας

Epicurum libro sit. Aliis item compluribus meretricibus scribit, et Leontio inprimis, quam et Metrodorus amarit. In libro quoque de finibus sic loquitur: *Nam equidem nihil habeo quod bonum intelligam, si saporum voluptates et quae ex Venereis constant et quae auribus percipiuntur quaeque ex formae venustate blandiuntur oculis, auferam.* Scribit item in epistola ad Pythoclem: *Omnem autem disciplinam, o fortunate, fuge.* Epictetus quoque ut lascivius loquentem sugillat maximisque probris incessit. Timocrates item in iis quae inscribuntur de laetitia, Metrodori frater ipsiusque discipulus, eius relicta schola bis illum diebus singulis vo-

Digitized by Google

ἑαυτόν τε διηγεῖται μόγις ἐκφυγεῖν ἰσχύσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας φιλοσοφίας g) καὶ τὴν μυστικὴν ἐκείνην συναγωγήν. 7. τόν τε Ἐπίκουρον πολλὰ κατὰ τὸν λόγον ἡγνοηπέναι καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ τὸν βίον, τό τε σῶμα ἐλεεινῶς διακεῖσθαι ὡς πολλῶν ἐτῶν μὴ δύνασθαι ἀπὸ τοῦ φορείου διαναστῆναι· μνᾶν τε ἀναλίσκειν ἡμερησίαν εἰς τὴν τράπεζαν h), ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Λεόντιον i) ἐπιστολῇ γράφει καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μιτυλήνῃ φιλοσόφους k). συνεῖναί τε αὐτῷ τε καὶ Μητροδώρῳ l) ἑταίρας καὶ ἄλλας, Μαρμάριον m) καὶ Ἡδεῖαν n) IV. καὶ Ἐρώτιον καὶ Νικίδιον. καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα βίβλοις ταῖς περὶ φύσεως τὰ πλεῖστα ταὐτὰ λέγειν καὶ ἀντιγράφειν ἐν αὐταῖς ἄλλοις τε καὶ Ναυσιφάνει τὰ πλεῖστα καὶ

ἐμεῖν ἀπὸ τρυφῆς. Quod recepi praebet Stephan. confirmantque interpretes, quorum Ambrosius fusius interpretatur, *bis illum diebus singulis vomere solitum et nimiis deliciis solutum refert.*

g) τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας φιλοσοφίας. Cod. Monac. τὰς νυκτερ (sic) ἐκείνας φιλοσοφίας. Interpretes *nocturnam illam philosophiam.*

h) εἰς τὴν τράπεζαν. Cod. Monac. ἐς τὴν τράπεζαν.

i) πρὸς Λεόντιον. Edit. Froben. cum codd. Monac. et Arund. πρὸς λεοντὶν. Codd. Veneti πρὸς λεοντίαν. Ambrosius *ad Leontiam.*

k) ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μιτυλήνῃ φιλοσόφους. Legebatur ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ἐν Μιτυλήνῃ φιλοσόφους. Correxi ex Sexto Empirico adv. Mathematt. I. 4. p. 215. et 216. ed. Fabric. cum Menagio. Conf. Diogenes infra §. 136. Cod. Monac. ἐν ταῖς πρὸς τοὺς μιτυλήνην φιλοσόφους. Ambrosius *mytilenenses* et *mitylenenses.*

l) αὐτῷ τε καὶ Μητροδώρῳ. Edit. Froben. αὐτῷ καὶ μητροδώρῳ. Cod. Monac. αὐτῶ τε καὶ μητροδώρῳ.

m) ἑταίρας καὶ ἄλλας, Μαρμάριον. Cod. Monac. ἄλλους. Casaubonus coni. ἑταίρας τε ἄλλας καὶ Μαρμάριον, quod et Menagius probavit et mihi placet maximopere.

n) Ἡδεῖαν. Ambrosius *Haedam* et *Hasdeam*, Aldobrandinus *Hediae.*

mere ex nimiis deliciis solitum refert seque ipsum narrat vix effugere potuisse nocturnas illas philosophandi consuetudines mysticumque institutum. Epicurum quoque multa in oratione peccare atque in vita longe plura, corporeque adeo miserabiliter affectum ut multos annos consurgere e sella nequiverit; minamque quotidie in cibos consumere, ut ipse in epistola ad Leontium scribit atque in ea quam ad Mitylenenses philosophos scripsit. Congredique illi ac Metrodoro et scorta alia, Marmarium et Hediam et Erotium et Nicidium. In eis quoque voluminibus quae de natura scripsit triginta septem numero, pleraque eadem dicere contrariaque in ipsis cum aliis tum Nausiphani maxime scribere atque

Digitized by Google

αὐτῇ λέξει φάσκειν οὕτως o)· „Ἀλλ' εἴ τις ἄλλος εἶχε πάντως οἰδίνων τὴν ἀπὸ τοῦ στόματος καύχησιν τὴν σοφιστικὴν καθάπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀνδραπόδων p).“ καὶ δ. αὐτὸν Ἐπίκουρον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς q) περὶ Ναυσιφάνους λέγειν· „Ταῦτα ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἔκστασιν τοιαύτην ὥστε μοι λοιδορεῖσθαι καὶ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον r).“ / πλεύμονά s)

o) τὰ πλεῖστα ταὐτὰ λέγειν — φάσκειν οὕτως. Edit. Froben. ταῦτα τὰ πλεῖστα ἀντιγράφειν. καὶ ἀντιλέγειν ἐν αὐταῖς ἄλλος τέ, καὶ ναυσιφάνει τὰ πλεῖστα, οὕτως. Stephan., Menag. et Meibom. τὰ πλεῖστα ταῦτα λέγειν καὶ ἀντιγράφειν ἐν αὐταῖς ἄλλαις (Meibom. ἄλλος) τε καὶ Ναυσιφάνει τὰ πλεῖστα, καὶ αὐτῇ λέξει φάσκειν οὕτως. Codd. Veneti ταῦτα τὰ πλεῖστα ἀντιγράφειν καὶ ἀντιλέγειν. Monac. ταῦτα τὰ πλεῖστα ἀντιγράφειν. καὶ ἀντιλέγειν ἐν αὐταῖς ἄλλαις τε καὶ ναυσιφάντῃ πλεῖστα. οὕτως. Arund. γράφειν καὶ ἀντιλέγειν. Quod dedi ταὐτὰ correxit Kuehnius expressitque Aldobrandinus.

p) „Ἀλλ' εἴ τις ἄλλος — τῶν ἀνδραπόδων.“ Edit. Froben. et Menag. Ἀλλ' εἶχε γὰρ πάντως, οἰδίνων etc. Cod. Monac. ἀλλ' ἦν. ἀλλ' εἶχε γὰρ κἀκεῖνος. Ambrosius: *Sed habuit: habuit enim ille moerens oris gloriam sophisticam, quemadmodum* etc.. Aldobrandinus: *At enim habuit ille, ore ipso sophistarum iactationem parturiens, ut caeteri multi servorum.*

q) ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt articulum.

r) λέγειν· „Ταῦτα — ἀποκαλεῖν διδάσκαλον.“ Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Monac. et Arund. λέγειν ταῦτα. ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἔκστασιν τοιαύτην ὥστε μὴ λοιδορεῖσθαι, καὶ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον. Menag. λέγειν ταῦτα. ἤγαγεν αὐτὸ εἰς ἔκστασιν τοιαύτην (sic) ὥστε μοι λοιδορεῖσθαι, καὶ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον. Ambrosius: *ista — dicere. Adduxit illum hoc in eiusmodi excessum uti ne maledictis impeteretur magistrumque invocaret.* Aldobrandinus: *ita loqui. Haec eo illum amentiae adduxerunt, ut et me convitiis vexaret, et magistrum appellaret.* Interpunxi ante ταῦτα cum Meibomio et Hesychio Milesio p. 22. ed. Orell., ubi quod Iunius coniecit ὥστε μέν οἱ λοιδορεῖσθαι καὶ μὴ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον, Stephanus autem ὥστε οἱ λοιδορεῖσθαι καὶ μὴ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον vel potius auctoritate librorum ἐπικαλεῖν praebentium μὴ ἔτι καλεῖν διδάσκαλον, lapsus est uterque turpissime. Recte locum intellexit Menagius; ut patet ex eo quod in observationibus nescio unde dedit καὶ ἀποκαλεῖν ἑαυτόν μου διδάσκαλον, sed ut addito non opus sit.

s) πλεύμονά. Menag. et Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. πνεύμονά. Alteram formam commendant reliquae editiones cum codd. Venetis, Monac. et Arund.. Ambrosius *platonem.*

ad verbum ita fere dicere: *At si quis alius erat ille parturiens iactantiam ab ore sophisticam, quemadmodum et alii complures ex mancipiorum numero.* Ipsumque Epicurum in epistolis de Nausiphane dicere: *Haec adduxerunt illum in tantam animi insolentiam ut me maledictis sugillaret vocitaretque se magistrum meum.* Pulmonem quoque ipsum et

Digitized by Google

τε αὐτὸν ἑκάλει καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ πόρνον t)· τοὺς τε περὶ Πλάτωνα Διονυσοκόλακας u) καὶ αὐτὸν Πλάτωνα χρυσοῦν· καὶ Ἀριστοτέλην x) ἄσωτον, καταφαγόντα y) τὴν πατρῴαν οὐσίαν στρατεύεσθαι καὶ φαρμακοπωλεῖν· φορμοφόρον z) τε Πρωταγόραν καὶ γραφέα Δημοκρίτου a) καὶ ἐν κώμαις γράμματα διδάσκειν b)· Ἡράκλειτόν τε κυκητὴν c) καὶ Δημόκριτον Ληρόκριτον d) καὶ Ἀντίδωρον Σαυίδωρον e)· τούς τε κυνικοὺς f) ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς διαλεκτι-

t) καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ πόρνον. Edit. Froben. cum codd. Venetis, Monac. et Arund. omittit καὶ πόρνον. Ambrosius: *ac deceptorem et scortum ac sine literis.*

u) Διονυσοκόλακας. Stephan. et Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. Διονυσιοκόλακας. Cod. Monac. διονυσικόλακας.

x) Ἀριστοτέλην. Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. Ἀριστοτέλη.

y) καταφαγόντα. Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. φαγόντα γάρ.

z) φορμοφόρον. Cod. Monac. φαρμοφόρον.

a) γραφέα Δημοκρίτου. Ante Meibomium legebatur γραφέα Δημόκριτον. Alterum commendant codices manu scripti apud Menagium et ut videtur Veneti, confirmatum illud auctoritate Hesychii Milesii p. 22. ed. Orell. et Athenaei VIII. p. 354. C. unde certatim correxerunt Meursius, Gassendus et Menagius.

b) καὶ ἐν κώμαις γράμματα διδάσκειν. Ambrosius: *qui in commessationibus vixisset literasque docuisset.*

c) κυκητήν. Ambrosius *Cicetem merobibum.* Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. μιμητήν.

d) Ληρόκριτον. Ambrosius *mutata prima litera Lemocritum.* unde quod Iunius ad Hesychium Milesium p. 130. ed. Orell., Gassendus et Menagius correxerunt Δημόκριτον recte improbasse videtur Meibomius.

e) Σαυίδωρον. Legebatur Σαννίδωρον. Ambrosius *Sanidotum* et *Sannidorum.* Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. Σανίδωρον. Correxit Menagius et ante eum Iunius ad Hesych. Miles. p. 131. ed. Orell., sed ut de eo intelligeret qui canum more aduletur et muneribus inhiet.

f) τούς τε κυνικούς. Legebatur τούς τε Κυζικηνούς. Cod. Monac. κυζικούς. Gassendus coni. τούς τε Κυρηναϊκούς, quod recepit Meibomius. Emendavit Reinesius Varr. Lect. III. 2. probavitque Menagius.

indoctum et deceptorem et scortum vocabat; Platonis item sectatores Dionysii assentatores, Platonem quoque ipsum aureum; Aristotelem prodigum, qui patrimonio consumpto militasset et medicamenta vendidisset; baiulum Protagoram et scribam Democriti, qui in vicis literas docuisset; Heraclitum quoque turbatorem, Democritum Lerocritum sive nugarum iudicem et Antidorum Saenidorum sive donis blandientem; Cynicos inimicos Graeciae et dialecticos nimium

Digitized by Google

κοὺς πολυφθονέρους g), Πύρρωνα δὲ h) ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον i). μεμήνασι δὲ οὗτοι· τοῦ γὰρ ἀνδρὸς k) μάρτυρες ἱκανοὶ τῆς ἀνυπερβλήτου πρὸς πάντας εὐγνωμοσύνης ἥ τε πατρὶς χαλκαῖς εἰκόσι τιμήσασα οἵ τε φίλοι τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὡς μηδ' ἂν πόλεσιν ὅλαις μετρεῖσθαι δύνασθαι· οἵ τε γνώριμοι πάντες ταῖς δογματικαῖς αὐτοῦ σειρῆσι προσκατασχεθέντες l), πλὴν Μητροδώρου m) τοῦ Στρατονικέως πρὸς Κἀρνεάδην ἀποχωρήσαντος n), τάχα βαρυνθέντος o) ταῖς ἀνυπερβλήτοις αὐτοῦ χρησιότησιν· ἥ τε διαδοχὴ πασῶν σχεδὸν ἐκλιπουσῶν τῶν ἄλλων ἐς ἀεὶ p) διαμένουσα καὶ νηρίθμους ἀρχὰς ἀπολύουσα ἄλλην ἐξ ἄλλης τῶν γνωρίμων q)· V. 9.

g) πολυφθονέρους. Scribebatur πολυφθονερούς. Bakius ad Cleomedis Meteor. II. 1. p. 434. ex Plutarcho T. II. p. 1086. E. ed. Francof. coni. πολυφθόρους.

h) δέ. Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. τε.

i) ἀπαίδευτον. Cod. Arund. post hanc vocem lacunam habet.

k) τοῦ γὰρ ἀνδρός. Edit. Froben. cum codd. RRR et Monac. τῶν γὰρ ἀνδρῶν, unde Gassendus corrigebat τῷ γὰρ ἀνδρί. Stephan. et Menag. τοῦ δ' ἀνδρός. Quod recepi expresserunt interpretes.

l) ταῖς δογματικαῖς αὐτοῦ σειρῆσι προσκατασχεθέντες. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Monac. et ut videtur Venetis προκατασχεθέντες, quod praeferebat Kuehnius. Alterum recepi ex Menagiana. Aldobrandinus: *illius decretis, quasi detenti satenis.*

m) Μητροδώρου. Cod. Monac. μητρωδώρου.

n) ἀποχωρήσαντος. Edit. Froben. ἀποχωρίσαντος.

o) βαρυνθέντος. Cod. Monac. βαρυνθέντες.

p) ἐς ἀεί. Stephan. et Menag. ἐσαεί.

q) καὶ νηρίθμους ἀρχὰς ἀπολύουσα ἄλλην ἐξ ἄλλης τῶν γνωρίμων. Scribebatur ἀνηρίθμους, quod correxi ex edit. Froben. et cod. Monac.. Aldobrandinus: *et innumerabiles atque alteram ex altera discipulorum familias effecit.* Pro ἀρχὰς Kuehnius coni. ταραχάς, hoc sensu, *quod solvit quasi ligatos perturbationibus discipulos.* alia Trillerus Observatt. Critt. p. 125. et seq.. Pro ἀπολύουσα, quod mihi vix dubium est quin corruptum sit, Mei-

invidos; Pyrrhonem quoque indoctum et imperitum appellabat. Sed hi profecto insaniunt: namque viri huius adversus quosvis incredibilis aequitatis testes sunt locupletes, patria quidem quae statuis aereis illum honoravit, amici quoque tam multi ut eos ne urbes quidem integrae capere sufficerent; familiares praeterea omnes ac discipuli quos illius decretorum delinimenta occuparunt, praeter unum Metrodorum Stratonicensem, qui ab illo se ad Carneadem contulit, cui forte gravis erat viri ineffabilis et immensa bonitas; illiusque scholae perpetua successio, quae caeteris ferme omnibus deficientibus sola persistit, perpetuis vicibus discipulis sibi invicem succedentibus; summa praeterea in

Digitized by Google

10. ἥ τε πρὸς τοὺς γονέας εὐχαριστία καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εὐποιία πρός τε τοὺς οἰκέτας ἡμερότης, οἷς δῆλον καὶ τῶν διαθηκῶν αὐτοῦ καὶ ὅτι αὐτοὶ r) συνεφιλοσόφουν αὐτῷ, ὧν ἦν ἐνδοξότατος ὁ προειρημένος Μῦς· καθόλου δὲ ἡ πρὸς πάντας αὐτοῦ φιλανθρωπία s). τῆς μὲν γὰρ πρὸς θεοὺς ὁσιότητος καὶ πρὸς πατρίδα t) φιλίας ἄλεκτος ἡ διάθεσις u)· ὑπερβολὴ γὰρ ἐπιεικείας οὐδὲ πόλιτείας ἥψατο. καὶ χαλεπωτάτων δὲ καιρῶν x) κατασχόντων τηνικάδε y) τὴν Ἑλλάδα, αὐτόθι καταβιῶναι, δὶς ἢ καὶ τρὶς z) τοὺς περὶ τὴν Ἰωνίαν τόπους διαδραμόντα πρὸς τοὺς φίλους a), οἳ καὶ πανταχόθεν πρὸς αὐτὸν ἀφικνοῦντο b) καὶ συνεβίουν αὐτῷ ἐν τῷ κήπῳ, καθά φησι καὶ Ἀπολλόδωρος c)· ὃν καὶ ὀγδοήκοντα μεινῶν

bomius dedit ἀποκύουσα, fortasse rectius daturus ἀποκυοῦσα. Gassendus coni. ἀποδιδοῦσα.

r) αὐτοί. Cod. Monac. οἱ αὐτοί.

s) φιλανθρωπία. Cod. Monac. φιλανθρωπία.

t) πρὸς πατρίδα. Cod. Monac. πρὸς πατρίδας.

u) τῆς μὲν γὰρ — ἡ διάθεσις. Ambrosius: *Nam quid de cultu ad deos et de amicitia ad patriam dicam, quam constantissime usque ad finem tenuit?*

x) καὶ χαλεπωτάτων δὲ καιρῶν. Edit. Froben. καὶ χαλεπωτάτων τὲ καιρῶν. Casaubonus coni. καὶ τὸ χαλεπώτατον δὲ καιρῶν, quod non debebat probare Menagius.

y) τηνικάδε. Stephan. τηνικαῦτα. Illud praebent edit. Froben. et Menag. cum codd. Venetis et Monac.

z) δὶς ἢ καὶ τρὶς. Cod. Monac. δὶς ἢ τρεῖς.

a) πρὸς τοὺς φίλους. Codd. Veneti et Monac. omittunt.

b) ἀφικνοῦντο. Edit. Froben. et Menag. ἀφικνοῦντες, quod expressit Aldobrandinus. Alterum expressum Ambrosio praebet Stephan. cum codd. Arund. et ut videtur Venetis. Cod. Monac. ἀφικνοῦνται.

c) καθά φησι καὶ Ἀπολλόδωρος. Edit. Froben. cum cod. Monac. καθά φησιν ἀπολλόδωρος, quod expressit Aldobrandinus.

parentes pietas atque praecipua in fratres beneficentia mansuetudoque in servos, quemadmodum et ex eius testamento liquet et quod cum ipso illi una philosophati sunt, ex quibus clarissimus fuit is quem praediximus Mus; omninoque eius in omnes humanitas. Nam pietatis eius in deos et caritatis in patriam inexplicabilis ratio est: per summam enim modestiam ad rempublicam accedere noluit. Et quum difficillima tempora tunc Graeciam premerent, semper ibi perseveravit, bis aut ter solummodo in Ioniae loca profectus ad amicos, qui ad illum undique conveniebant atque una cum illo in horto vivebant, ut ait etiam Apollodorus: quem et octogin-

Digitized by Google

πρίασθαι: Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ τρίτῃ τῆς ἐπιδρομῆς φησιν εὐτελέστατα καὶ λιτότατα διαιτωμένους d). „Κοτύλῃ e) γοῦν," φησίν, „οἴνιδίου ἠρκοῦντο, τὸ δὲ πᾶν ὕδωρ ἦν αὐτοῖς ποτόν." τόν τε Ἐπίκουρον μὴ ἀξιοῦν εἰς τὸ κοινὸν κατατίθεσθαι τὰς οὐσίας, καθάπερ τὸν Πυθαγόραν φασὶ τὰ φίλων λέγοντα· ἀπιστούντων γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον, εἰ δ' ἀπίστων, οὐδὲ φίλων f). αὐτός τέ φησιν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ὕδατι μόνον ἀρκεῖσθαι καὶ ἄρτῳ λιτῷ. καί, „Πέμψον μοι τυροῦ," φησί, „κυθριδίου g)," ἵν' ὅταν βούλωμαι h) πολυτελέσασθαι δύνωμαι i)." τοσοῦτος ἦν ὁ τὴν ἡδονὴν εἶναι τέλος δογματίζων, ὃν καὶ Ἀθήναιος δι' ἐπιγράμματος οὕτως ὑμνεῖ k). VI. 11.

d) *διαιτωμένους.* Legebatur *διαιτώμενοι.* Correxit Menagius. Cod. Monac. *διαβιῶναι.* Caeterum Aldobrandinus verba *Διοκλῆς δὲ — διαιτώμενοι* cum sequentibus iuncta sic interpretatur: *Diocles in tertio cursus libro, frugalissimi, inquit, parcissimique in victu hemina vini contenti erant* etc.

e) *Κοτύλῃ.* Cod. Monac. *κοτύλη.*

f) *ἀπιστούντων γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον, εἰ δ' ἀπίστων, οὐδὲ φίλων.* Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt *εἰ δ' ἀπίστων*, omissum etiam Ambrosio, qui interpretatur *Id quippe infidorum esse non amicorum dicens.*

g) *κυθριδίου.* Edit. Froben. *κυθριδίον.* Ambrosius *cythridi.* Aldobrandinus omittit. Gassendus coni. *Κυθηριδίου*; Menagius *Κυθνίου*, qui olim legerat *Γυθειάου* aut *Γυθιακοῦ*, item *χυθριδίου* aut *Κυθηρίου*; Isaacus Vossius litteris ad Menagium datis *χυθαίου.*

h) *ὅταν βούλωμαι.* Menag. *ὅταν βούλομαι.*

i) *πολυτελέσασθαι δύνωμαι.* Cod. Monac. *δύναμαι.* Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 67.

k) *Ἀθήναιος δ' ἐπιγράμματος οὕτως ὑμνεῖ.* Stephan. *Ἀθηναῖος.* Vid. Iacobsius Append. Anthol. Gr. nr. 2.

ta minis comparasset. Porro Diocles in tertio Percursionis libro illos ait vilissimis et simplicissimis cibis vitam egisse. *Parcissimo enim*, inquit, *vini poculo contenti erant omnisque aqua illis ad potum cedebat.* Nolebat autem Epicurus sectatores suos in commune opes deponere, veluti Pythagoras, qui communia omnia amicorum dicebat: id quippe eorum esse qui diffiderent: infidorum autem quae essent, non esse amicorum. Ipse quoque in Epistolis aqua tantum et simplici pane se contentum esse testatur. Item, *Mitte*, inquit, *mihi casei cythridii paululum, ut quum epulari pretiosius voluero, possim.* Huiusmodi illius vita fuit qui voluptatem finem asserit, quem Athenaeus quoque ita suo laudavit epigrammate:

Digitized by Google

12. Ἄνθρωποι, μυχθίζετε τὰ χείρονα l) καὶ δεὶ κέρδος
ἄπληστον νεικῶν m) ἄρχετε n) καὶ πολέμων·
τῆς φύσιος o) δ' ὁ πλοῦτος ὅρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει,
αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες p) τὰν ἀπέραντον ὁδόν.
τοῦτο Νεοκλῆος πινυτὸν q) τέκος ἢ παρὰ Μούσῃν r)
ἔκλυεν ἢ Πυθοῦς ἐξ ἱερῶν τριπόδων.
εἰσόμεθα δὲ καὶ μᾶλλον προϊόντες ἔν τε τῶν δογμάτων ἔν τε
VII. τῶν ὀημάτων αὐτοῦ. Μάλιστα δὲ ἀποδέχεται, φησὶ Δεσυλῆς,
τῶν ἀρχαίων s) Ἀναξαγόραν, καίτοι ἔν τισιν ἀντειρηκὼς t)
αὐτῷ, καὶ Ἀρχέλαον τὸν Σωκράτους διδάσκαλον. ἐγύμναζε u)
δέ, φησί, τοὺς γνωρίμους καὶ θαὶ μνήμης ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ
13. συγγράμματα. τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσι-
φάνους x) ἀκοῦσαί φησι καὶ Πραξιφάνους· αὐτὸς δὲ οὔ

l) τὰ χείρονα. Edit. Froben. et Stephan. *τί χείρονα* cum signo interrogandi, quod probabat Menagius. Alterum probatum Kuehnio receptumque Iacobsio praebet Menag. cum codd. Venetis et Monac. expressitque Aldobrandinus.

m) *νεικῶν*. Edit. Froben. et cod. Monac. *νεικέων*. Aemil. *νεῶν*.

n) *ἄρχετε*. Edit. Froben. *ἀρχεται*.

o) *τῆς φύσιος*. Edit. Froben. *τῆς φύσιος*.

p) *κρίσιες*. Cod. Monac. *κρίσεις*.

q) *πινυτόν*. Edit. Froben. *πηνυτόν*.

r) *Μούσῃν*. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. *μουσάων*.

s) *τῶν ἀρχαίων*. Ante Meibomium legebatur *τὸν ἀρχαῖον*. Illud commendatum iam Menagio praebent codd. Veneti ut videtur et Monac. expresseruntque interpretes.

t) *ἀντειρηκώς*. Edit. Froben. *ἀντειρικώς*.

u) *ἐγύμναζε*. Cod. Monac. *γύμναζε*.

x) *Ναυσιφάνους*. Edit. Froben. et Menag. cum codd. Venetis ut videtur et Monac. *Δυσφάνους*, quod reddidit Aldobrandinus. Idem probabat Gassendus. Alterum recepi ex Stephanianis, confirmatum

Quis furor, o cives, ut vos ob vile lucellum
Rixas et bellum sollicitetis atrox?
Nam natura opibus facile est contenta pusillis,
Contenta at nullis ambitio est opibus.
Hoc Epicurus ait, dulces quem nempe Camoenae
Aut Suadae tripodes edocuere sacri.

Intelligemus id manifestius in sequentibus ex dogmatibus et ex verbis eius. Maxime vero auctore Diocle ex antiquis amplectebatur Anaxagoram, etsi in quibusdam illi contradixerit: Archelaum quoque Socratis magistrum. Exercebat, inquit, discipulos ut etiam memoriter tenerent ipsius scripta. Hunc Apollodorus in Chronicis Nausiphanem et Praxiphanem audisse tradunt: verum ipse negat in epistola ad Eury-

Digitized by Google

φησιν, ἀλλ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ πρὸς Εὐρύδικον ἐπιστολῇ γ). ἀλλ' οὐδὲ Λεύκιππόν τινα γεγενῆσθαι φιλόσοφον οὔτ' αὐτὸς z) οὔτε Ἕρμαρχος a), ὃν ἔνιοί φασι καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐπικούρειος διδάσκαλον Δημοκρίτου γεγενῆσθαι. Δημήτριος δὲ φησιν ὁ Μάγνης καὶ Ξενοκράτους αὐτὸν ἀκοῦσαι. κέχρηται VIII. δὲ λέξει κυρίᾳ b) κατὰ τῶν πραγμάτων, ἣν, ὅτε ἰδιωτεύειν c) ἔοικεν, Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς αἰτιᾶται. σαφὴς δ' ἦν οὕτως· οἷς καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς ῥητορικῆς ἀξιοῖ μηδὲν ἄλλο ἢ σαφήνειαν ἀσκεῖν. καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀντὶ τοῦ χαίρειν 14. εὖ πράττειν καὶ σπουδαίως ζῆν ἄριστον d)· οἱ δὲ φασιν ἐν τῷ

illud codd. RR, sed ut in altero adnotatum legatur *Δυαιφάνους*. Idem expressit Ambrosius probavitque Menagius.

γ) *αὐτὸς δὲ οὐ φησιν, ἀλλ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ πρὸς Εὐρύδικον ἐπιστολῇ.* Cod. Monac. *οὐ φασιν.* R recentior *πρὸς εὐρύλοχον*, quod non displicet Menagio propter §. 28. Veneti *πρὸς εὐρύδοκον.* Monac. *πρὸς εὐρυμέδοντα* et *ἐπιστολῇ.* Ambrosius: *Verum hoc ille de se non dixit. Extat eius ad euridotum (Eurydotum) epistola.* Aldobrandinus: *Ipse negat, eeque in epistola ad Eurydicem non nisi se ipsum audisse dicit.*

z) *οὔτ' αὐτός.* Cod. Monac. *οὔτε αὐτός.*

a) *Ἕρμαρχος.* Legebatur *Ἕρμαχος.*

b) *καὶ ξενοκράτους — κυρίᾳ.* Cod. Monac. *καὶ σωφράτους αὐτοῦ ἀκοῦσαι· λέξει δὲ κέχρηται κυρία.*

c) *ἰδιωτεύειν.* Edit. Froben. et cod. Monac. *ἰδιώτην.* Menagius coni. *ἰδιωτικωτάτην.*

d) *ἀντὶ τοῦ χαίρειν εὖ πράττειν καὶ σπουδαίως ζῆν ἄριστον.* Edit. Froben. *σπουδαία ζῆν.* cod. Monac. *σπουδαῖα ζῆν.* Ambrosius: *ubi caeteri scribebant χαιρειν: ipse ponebat ευπραττειν (:) honeste vivere praeclarum est.* Aldobrandinus: *pro Salvere, Recte agere, atque e virtute vivere optimum adscribebat.* Menagius ex III. 61. et Suida s. v. *εὖ διάγειν* coni. *ἀντὶ τοῦ χαίρειν καὶ εὖ πράττειν, εὖ διάγειν καὶ σπουδαίως ζῆν.* de quo ut facile assentior, ita quod pro *ἄριστον* correxit *ἴγραφεν* aut *πρέσκον* quam maxime ambigo. Nec probo quod Kuehnio placuit glossema esse *ἄριστον*, quod quis adscripserit qui *σπουδαίως ζῆν* praetulerit superioribus.

dicum et non nisi semet ipsum audisse dicit. Sed neque Leucippum aliquem philosophum fuisse ait aut ipse aut Hermarchus, quem Democriti fuisse praeceptorem cum alii tradunt, tum etiam Apollodorus Epicureus. Caeterum Demetrius Magnesius Xenocratis quoque eum auditorem fuisse asserit. Utitur autem in rebus vocabulis propriis, quae quoniam maxime popularia sunt, Aristophanes grammaticus culpat. Adeo autem dilucidus dictione fuit, ut in libro de oratoria nihil aliud quam perspicuitatem orationis inquirendam ac persequendam moneret. Atque in epistolis ubi caeteri scribebant Gaudere, ipse Bene agere et Honeste vivere prae-

Digitized by Google

Ἐπικούρου βίφ τὸν Κανόνα γράψαι αὐτὸν ἐν τῷ Ναυσιφάνους Τρίποδος, οὗ καὶ ἀκοῦσαί φασιν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ
IX. Παμφίλου τοῦ Πλατωνικοῦ ἐν Σάμῳ. ἄρξασθαί τε φιλοσοφεῖν ἐτῶν ὑπάρχοντα δυοκαίδεκα, ἀφηγήσασθαι δὲ τῆς σχολῆς ἐτῶν ὄντα δύο πρὸς τοῖς τριάκοντα. Ἐγεννήθη δέ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς f), κατὰ τὸν τρίτον ἔτος τῆς ἑνάτης g) καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος μηνὸς Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ h), ἕξεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος
15. τελευτῆς ἐπτά. ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα ἐν Μιτυλήνῃ i) καὶ Λαμψάκῳ πρῶτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε, ἔπειθ' k) οὕτως εἰς Ἀθήνας μεταθεῖν καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς l) Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα. τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμάρχου m) Ἀγεμάρχου n) Μιτυληναῖον. Τελευτῆσαι δὲ αὐ-

e) φασιν. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. φησίν.
f) ἐν Χρονικοῖς. Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt.
g) τῆς ἑνάτης. Ante Meibomium scribebatur τῆς θ'.
h) ἑβδόμῃ. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. ἑβδόμης.
i) ἐν Μιτυλήνῃ. Cod. Monac. ἐν μιτυλίνῃ.
k) ἔπειθ'. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. εἶθ'.
l) τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς. Ante Meibomium legebatur τῆς ἑβδόμης καὶ ἑκατοστῆς. Correxerunt Casaubonus, sed ut scriberet τῆς εἰκοστῆς ἑβδόμης καὶ ἑκατοστῆς, Palmerius, Gassendus et Menagius, confirmant codd. RRR, ora Scaligeri atque Ambrosius.
m) Ἑρμάρχου. Legebatur Ἑρμάχου. Correxit Villoisonus in Anecdotis vol. II. p. 159.
n) Ἀγεμάρχου. Codd. R, Veneti, Monac. et Arund. ἀγεμάρτου. Conf. §. 17.

clarum est. Alii tradunt in vita Epicuri Normam illum descripsisse ex Nausiphanis Tripode, cuius fuisse auditorem volunt, sed et Pamphili Platonici in Samo. Philosopharique coepisse duodecimum agentem aetatis annum, scholam vero obtinuisse trigesimo secundo aetatis anno. Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimae nonae Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mitylenis et Lampsaci scholam instituit annis quinque, demum Athenas migravit, ubi diem obiit, anno secundo centesimae vicesimae septimae Olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitae implesset annos. Successit illi in administratione scholae Hermarchus Agemarchi filius Mityle-

Digitized by Google

τὸν λίθῳ τῶν οὔρων o) ἐπισχεθέντων, ὡς φησι καὶ Ἕρμαρχος p) ἐν ἐπιστολαῖς, ἡμέρας νοσήσαντα τετταρακαιδέκα q). ὅτε καὶ φησιν Ἑρμιππος ἐμβάντα αὐτὸν εἰς πύελον χαλκῆν κεκραμένην r) ὕδατι θερμῷ καὶ αἰτήσαντα s) ἄκρατον ῥοφῆσαι· τοῖς τε φίλοις παραγγείλαντα τῶν δογμάτων μεμνῆσθαι, 16. οὕτω τελευτῆσαι t). καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτω u)·

Χαίρετε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα· τοῦτ' Ἐπίκουρος
ὕστατον εἶπε φίλοις οἷσιν x) ἀποφθίμενος·
θερμὴν y) ἐς πύελον γὰρ ἐσήλυθεν z) καὶ τὸν ἄκρητον a)
ἔσπασεν, εἶτ' Ἄϊδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο b).

Οὗτος μὲν ὁ βίος τοῦ ἀνδρός, ἧδε δὲ c) ἡ τελευτή. Καὶ διέθετο Χ.

o) *τῶν οὔρων.* Edit. Proben. et cod. Monac. *τῶν θυρῶν.*
p) *Ἕρμαρχος.* Legebatur *Ἕρμαχος.*
q) *ἡμέρας — τετταρακαιδέκα.* Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 409.
r) *κεκραμένην.* Cod. Monac. *κερασμένην.*
s) *αἰτήσαντα.* Edit. Froben. et cod. Monac. *αἰτῆσαι.*
t) *οὕτω τελευτῆσαι.* Ambrosius *inter verba defecisse.*
u) *καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτω.* Ambrosius omittit. Vid. Iacobsii Anthol. Gr. VII. 105.
x) *οἷσιν.* Menag. et Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. *κρῶτος*, quod expressit Aldobrandinus. Alterum praebent reliquae editiones cum codd. Venetis ut videtur, Monac. et Arund. expressitque Ambrosius. Idem agnoscit Anthologia.
y) *θερμήν.* Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. *χυλὴν*, quod iure repudiavit Menagius.
z) *ἐσήλυθε.* Edit. Froben. *εἰσήλυθεν.* cod. Monac. *ἐσήλυθεν.* Codex Palatinus Anthologiae *ἐσήλυθεν καὶ ἄκρητον.*
a) *τὸν ἄκρητον.* Scribebatur *τὸν ἄκρατον.* Correxi ex Anthologia.
b) *ἐπεσπάσατο.* Menag. *ἀπεσπάσατο*, quod expressit Ambrosius *est stygias inde retractus aquas*, Aldobrandinus *inde in orcum frigidum avulsus est.* Recte explicuit Kuehnius *merum bibendo mortem quasi frigidam attraxit.*
c) *δέ.* Edit. Proben. et cod. Monac. omittunt.

nacus. Obiisse calculo urinae exitum impediente Hermarchus in Epistolis ait, morbo quattuordecim diebus fatigatum, Quo etiam tempore tradit Hermippus descendisse illum in pelvim aeream aquis calentibus plenam petiisseque merum sibi ad sorbendum dari, atque hortatum amicos ut ipsius decretorum memores essent, ita defecisse. Est etiam nostrum in eum epigramma hocce:

Hoc moriens caris Epicurus dixit amicis,
Dogmatis o memores usque valete mei:
Nam calidam ingressus pelvim praedulce meracum
Hausit, dein Ditis algida regna subit.

Haec viri vita, hic finis fuit. Testamentum quoque fecit

Digitized by Google

ὧδε d)· „Κατὰ τάδε δίδωμι e) τὰ ἐμαυτοῦ πάντα Ἀμυνομάχῳ Φιλοκράτους Βατῆθεν f) καὶ Τιμοκράτει Δημητρίου Ποταμίῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Μητρῴῳ ἀναγεγραμμένην ἑκατέρῳ δόσιν g), ἐφ' ᾧ τε τὸν μὲν h) κῆπον καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ παρέξουσιν Ἑρμάρχῳ Ἀγεμάρχου Μιτυληναίῳ i) καὶ τοῖς συμφιλοσοφοῦσιν αὐτῷ καὶ οἷς ἂν Ἕρμαρχος k) καταλίπῃ διαδόχοις τῆς φιλοσοφίας l), ἐνδιατρίβειν m) κατὰ φιλοσοφίαν· καὶ ἀεὶ δὲ τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀπὸ ἡμῶν, ὅπως ἂν συνδιασώσωσιν Ἀμυνομάχῳ καὶ Τιμοκράτει κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἐν τῷ κήπῳ διατριβὴν παρακατατίθεμαι n), τοῖς

17.

d) *Καὶ διέθετο ὧδε.* Ambrosius: *Testamentum quoque ipsius legimus.*

e) *Κατὰ τάδε δίδωμι.* Gassendus coni. *Κατὰ τάδε διατίθεμαι· δίδωμι.* Recte vulgatum tuetur Rossius l. l. §. LXXXXI. p. 254. et seqq..

f) *Βατῆθεν.* Aldobrandinus *Banthe.*

g) *κατὰ τὴν ἐν τῷ Μητρῴῳ ἀναγεγραμμένην ἑκατέρῳ δόσιν.* Stephan. *καὶ τὴν* etc.. Ambrosius: *secundum eam: quae in metro (metroo) scripta (est): utrique factam donationem.*

h) *μέν.* Edit. Froben. omittit.

i) *Ἑρμάρχῳ Ἀγεμάρχου Μιτυληναίῳ.* Legebatur *Ἑρμάχῳ.* Codd. RRR *ἀγεμόρτου*, ut refert Menagius ad §. 15. Ambrosius *mytilenaeo* et *mitylenaeo.*

k) *Ἕρμαρχος.* Legebatur *Ἕρμαχος.*

l) *διαδόχοις τῆς φιλοσοφίας.* Cod. Monac. *διαδόχοις τοῖς φιλοσοφίας.*

m) *ἐνδιατρίβειν.* Stephan. *ἐνδιατριβῖν.*

n) *καὶ ἀεὶ δὲ τοῖς φιλοσοφοῦσιν — παρακατατίθεμαι.* Edit. Froben. *καὶ ἀεὶ δὲ τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφ' ἡμῶν, ὅπως ἂν συνδιασώσωσιν Ἀμυνομάχῳ καὶ τιμοκράτει κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἐν τῷ κήπῳ διατριβήν, παρακατατίθεμαι.* Ambrosius: *Vtque semper hi qui a nostro nomine philosophi appellantur perdurent. Amynomacho et Timocrati eam quae in horto est scholam depositi iure commendo.* Aldobrandinus: *atque etiam philosophis omnibus a nobis profectis, ut eos simul servent. Amynomacho autem et Timocrati, quoad eius fieri potest — scholam in hortis — testamento assigno.* Gassendus coni. *ὅπως δ' ἂν συνδιασώσωσιν κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἐν τῷ κήπῳ διατριβὴν Ἀμυνομάχῳ καὶ Τιμοκράτει παρακατατίθεμαι.* Recte vulgatum tuetur Rossius l. l. §. LXXXXI. p. 256. et seqq.. Caeterum cod. Monac. *κατὰ τὸ δυνατὸν ἐν τῷ.*

tale: *Mea omnia Amynomacho Philocratis filio Batithae do, Timocratique Demetrii filio Potamio secundum eam quae in Metroo asservatur utrique factam donationem, ea conditione ut hortum quidem et quae ad illum sunt Hermarcho Agemarchi filio Mitylenaeo assignent, eisque qui cum illo una philosophantur et quibuscunque philosophiae successoribus illum reliquerit Hermarchus, ut in eo philosophiae dare operam possint; item omnibus philosophis qui a nostro nomine philosophi appellantur, ut una cum Amynomacho et Timocrate eam quae in horto est scholam pro viribus conservent, depo-*

Digitized by Google

τ' ο) αὐτῶν κληρονόμοις ἐν ᾧ ἂν τρόπῳ ρ) ἀσφαλέστατον ᾖ, ὅπως ἂν κἀκεῖνοι διατηροῖεν τὸν κῆπον καθάπερ καὶ αὐτοί, οἷς ἂν οἱ ἀπὸ ἡμῶν φιλοσοφοῦντες παραδιδῶσι q). τὴν δὲ οἰκίαν τὴν ἐν Μελίτῃ παρεχέτωσαν Ἀμυνόμαχος r) καὶ Τιμοκράτης ἐνοικεῖν Ἑρμάρχῳ s) καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ φιλοσοφοῦσιν, ἕως ἂν Ἕρμαρχος ε) ζῇ. ἐκ δὲ τῶν γινομένων προσόδων 18.
τῶν δεδομένων u) ἀφ' ἡμῶν Ἀμυνομάχῳ καὶ Τιμοκράτει κατὰ τὸ δυνατὸν x) μεριζέσθωσαν μεθ' Ἑρμάρχου σκοπούμενοι εἴς τε τὰ ἐναγίσματα τῷ τε πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἡμῖν εἰς τὴν εἰθισμένην ἄγεσθαι γενέθλιον ἡμέραν ἑκάστου ἔτους τῇ προτέρᾳ δεκάτῃ τοῦ Γαμηλιῶνος y), ὥστε

o) τ'. Cod. Monac. τε.

p) ἐν ᾧ ἂν τρόπῳ. Codd. Veneti ἐν ᾧ ἂν ἀποτρέπω. Monac. ἐν ᾧ ἂν ἀποτρέπω.

q) ὅπως ἂν κἀκεῖνοι — παραδιδῶσι. Stephan. κἀκεῖνον. Edit. Froben. cum codd. Venetis, Monac. et Arund. omittit φιλοσοφοῦντες, eadem cum cod. Monac., ut ex Spengelii silentio colligo, παραδίδωσι. Ambrosius: *Cavebunt autem ipsi mandabuntque heredibus hortum illum servent quemadmodum et ipsi: tradantque philosophantibus ex nostro nomine.* Aldobrandinus: *ut et ipsi hortos servent, itemque hi, quibus philosophi deinceps a nobis profecti tradiderint.*

r) Ἀμυνόμαχος Cod. Monac. ἀμνόμαχος.

s) Ἑρμάρχῳ. Legebatur Ἑρμάχῳ.

t) Ἕρμαρχος. Legebatur Ἕρμαχος.

u) δεδομένων. Cod. Monac. διδομένων.

x) κατὰ τὸ δυνατόν. Menag. cum Aldobrandino omittit. Agnoscunt reliquae editiones cum Ambrosio et codd. Venetis, Monac. et Arund.

y) μεριζέσθωσαν μεθ' Ἑρμάρχου σκοπούμενοι εἴς τε — τοῦ Γαμηλιῶνος. Legebatur Ἑρμάχου. Ambrosius: *cum Hermacho curent ut natalis dies parentibus et fratribus ac nobis quotannis solenniter agatur intra diem decimam Gamelionis.* Aldobrandinus: *Hermacho quoque impertiuntor, illud spectantes, patri, matrique, et fratribus ut iusta solvantur, utque natalis noster dies, ut consuevit, quotannis primis decem diebus mensis Gamelionis*

siti iure commendo, ipsorumque haeredibus quo modo maxime ratum sit, ut ii quoque servandum curent hortum, quemadmodum et ipsi, quibus profecti a nobis philosophi tradituri sunt. Porro domum quae est in Melite dabunt Amynomachus et Timocrates Hermarcho inhabitandam, unaque iis qui cum ipso philosophantur, quamdiu Hermarchus vixerit. Reditus autem earum rerum quae a nobis legatae sunt Amynomacho et Timocrati, quantum fieri possit partiuntor adhibito in consilium Hermarcho, eosque impendant inferiis parentum et fratrum, item nobis ut agatur natalis noster prouti consuevit, quotannis ipso die vicesimo mensis

Digitized by Google

καὶ z) εἰς τὴν γινομένην σύνοδον ἑκάστου μηνὸς τοῖς εἰκάσι τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν εἰς τὴν ἡμῶν τε καὶ Μητροδώρου μνήμην κατατεταγμένην a). συντελείτωσαν δὲ καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμέραν τοῦ Ποσειδεῶνος καθάπερ καὶ ἡμεῖς· συντελείτωσαν δὲ καὶ τὴν Πολυαίνου τοῦ Μεταγειτνιῶνος b).
19. ἐπιμελείσθω δὲ c) καὶ Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης τοῦ υἱοῦ τοῦ Μητροδώρου Ἐπικούρου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυαίνου d), φιλοσοφούντων αὐτῶν καὶ συζώντων e) μεθ' Ἑρμάρχου f). ὡσαύτως δὲ τῆς θυγατρὸς τῆς Μητροδώρου g) τὴν ἐπιμέλειαν ποιείσθωσαν καὶ εἰς ἡλικίαν ἐλθοῦσαν ἐκδότωσαν ᾧ ἂν Ἕρμαρχος h) ἕληται τῶν φιλοσοφούντων μετ' αὐτοῦ i), οὗσης

agatur. Caeterum quod post σκοπούμενοι positum erat comma delevi, omissum iam in edit. Froben. repudiatumque Menagio.

z) ὅστε καί. Edit. Froben. cum cod. Monac. ut videtur ὡς τε καί. Casaubonus coni. ἔτι δὲ καί, quod probavit Menagius recepitque Meibomius.

a) εἰς τὴν ἡμῶν τε καὶ Μητροδώρου μνήμην κατατεταγμένην. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis εἰς τὴν ἡμῶν τε καὶ Μητροδώρου κατατεταγμένην. quod expressit Ambrosius *in nostram et Metrodori ordinationem.* Cod. Monac. εἰς τὴν ἡμῶν τε καὶ μη-

.....

τροδώρου ἐπικούρου κατατεταγμένην.

b) συντελείτωσαν δὲ καὶ — τοῦ Μεταγειτνιῶνος. Edit. Froben. cum cod. Monac. συντελείτωσαν δὲ καὶ τὴν πολυαίνου τοῦ μεταγειτνιῶνος. συντελείτωσαν δὲ καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμέραν, τοῦ ποσειδεῶνος (cod. Monac. ποσειδῶνος), καθάπερ καὶ ἡμεῖς. Ambrosius: *Curent quoque diem fratrum Posideonis. insuper curae habeant diem poliaeni metagitnione sicuti et nos facimus.* Aldobrandinus: *Fratrum quoque mense Posideone, itemque Polyaeni Metagitnione, quemadmodum et nos, natalem diem agunto.* Caeterum scribebatur τοῦ Μεταγειτνιῶντος.

c) δέ. Cod. Monac. omittit.

d) Πολυαίνου. Ambrosius *polieni* et *Poliaeni.*

e) συζώντων. Edit. Froben. συζόντων.

f) Ἑρμάρχου. Legebatur Ἑρμάχου.

g) Μητροδώρου. Edit. Froben. μιτροδώρου.

h) Ἕρμαρχος. Legebatur Ἕρμαχος.

i) μετ' αὐτοῦ. Cod. Monac. μετὰ αὐτοῦ.

Gamelionis, uti etiam conventui solenni eorum qui nobiscum philosophantur cuiusque mensis vigesima die in nostram et Metrodori memoriam constituto. Curent quoque diem fratrum Posideone, sicuti et nos facimus; insuper curae habeant diem Polyaeni Metagitnione. Curae autem sit Amynomacho et Timocrati Metrodori filium Epicurum filiumque Polyaeni educare, dum philosophantur et cum Hermarcho degunt. Similiter et Metrodori filiae curam habeant et quum ad aetatem pervenerit, tradant eam viro quemcunque elegerit Hermarchus ex iis qui secum philosophantur, si modo illa

Digitized by Google

αὐτῇ εὐτάκτου καὶ πειθαρχούσης Ἑρμάρχῳ k). διδόσθωσαν δὲ Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἡμῖν προσόδων l) εἰς τροφὴν τούτοις ὅ,τι ἂν αὐτοῖς καιρὸν ἐνιαυτὸν ἐπιδέχεσθαι δοκῇ m) σκοπουμένοις n) μεθ' Ἑρμάρχου o), παρισθωσαν δὲ μεθ' ἑαυτῶν p) καὶ Ἕρμαρχον q) κύριον τῶν προσόδων r), ἵνα μετ' αὐτοῦ s) συγκαταγεγηρακότος ἡμῖν ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ καταλελειμμένου ἡγεμόνος τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν ἕπαστα γένηται t). τὴν δὲ κορῖκα τῷ θήλει παιδίῳ u), ἐπειδὰν εἰς ἡλικίαν ἔλθῃ, μερισάτωσαν Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης ὅσον ἂν ἐπιδέχηται ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἀφαιροῦντες μετὰ τῆς Ἑρμάρχου x) γνώμης. ἐπιμελείσθωσαν δὲ y) καὶ Νικάνορος, καθάπερ καὶ ἡμεῖς, ἵν' ὅσοι τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν χρείαν ἐν τοῖς ἀδίοις παρεσχημένοι καὶ

k) οὔσης αὐτῆς εὐτάκτου καὶ πειθαρχούσης Ἑρμάρχῳ. Legebatur Ἑρμάχῳ. Ambrosius: *utique illa obtemperans et pareat hermacho.*

l) προσόδων. Edit. Froben. προσώδων.

m) δοκῇ. Cod. Monac. δρκεῖ.

n) σκοπουμένοις. Edit. Froben. et Menag. σκοπούμενοι. Illud restitui ex Stephan. et cod. Monac. idemque expressit Ambrosius.

o) Ἑρμάρχου. Legebatur Ἑρμάχου.

p) μεθ' ἑαυτῶν. Menag. μετ' αὐτῶν. Illud commendant reliquae editiones cum codd. Venetis, Monac. et Arund. confirmantque interpretes.

q) Ἕρμαρχον. Legebatur Ἕρμαχον.

r) τῶν προσόδων. Edit. Froben. τῶν προσώδων.

s) μετ' αὐτοῦ. Stephan. et Menag. μετὰ τοῦ. Illud restitui ex edit. Froben. cum Meibomio.

t) γένηται. Edit. Froben. γίνηται.

u) παιδίῳ. Cod. Monac. παιδείῳ.

x) Ἑρμάρχου. Legebatur Ἑρμάχου.

y) δέ. Cod. Monac. omittit.

modesta sit et pareat Hermarcho. Dent autem Amynomachus et Timocrates ex reditibus nostris in cibum his annis singulis quodcunque commode fieri posse videbitur, id cum Hermarcho deliberantibus. Faciant item secum redituum dominum Hermarchum, ut ex eius consilio qui nobiscum consenuit in philosophia princepsque relictus est nostrae scholae, fiant singula. Dotem vero puellae, quum ad annos nubiles venerit, impartiuntor Amynomachus et Timocrates ex opibus nostris auferentes quantum eis satis esse videbitur deducto cum Hermarcho consilio. Curam item habeant Nicanoris quemadmodum et nos, ut quicunque nobiscum philosophati sunt atque suis se rebus facultatibusque nobis commodarunt om-

Digitized by Google

τὴν πᾶσαν οἰκειότητα ἐνδεδειγμένοι a), συγκατατηρήσαιεν μεθ' ἡμῶν προειλοντο ἐν φιλοσοφίᾳ, μηδενὸς τῶν ἀναγκαίων b)
21. ἐνδεεῖς καθεστήκωσιν b) ἐπὶ τὴν ἡμετέραν δύναμιν c). δοῦναι δὲ τὰ βιβλία τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν d) πάντα Ἑρμάρχῳ e). ἐὰν δέ τι τῶν ἀνθρωπίνων περὶ Ἕρμαρχον γένηται f) πρὸ τοῦ τὰ Μητροδώρου παιδία εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν, δοῦναι Ἀμυνόμαχον καὶ Τιμοκράτην, ὅπως ἂν εὐτακτούντων αὐτῶν ἕκαστα γένηται τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰ δυνατὰ ἀπὸ τῶν καταλελειμμένων ὑφ' ἡμῶν προσόδων g). καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάν-

a) ὅσοι τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν χρείαν — ἐνδεδειγμένοι. Cod. Monac. ὅσον τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν χρεῖαν — ἐπιδεδειγμένοι. Ambrosius: *quicunque nobiscum philosophati sunt: atque res suas in communem usum contulerunt omnemque alacritatem ostendentes.* Aldobrandinus: *ex numero nobiscum philosophantium, quibuscum nobis in propriis rebus usum praebuissent, omnemque benevolentiam significassent.* Recte interpretatus est Kuehnius.

a) τῶν ἀναγκαίων. Edit. Froben. τῶν κατεστηκότων.

b) καθεστήκωσιν. Edit. Froben. κατεστηκῶσιν. Cod. Monac. καθεστήκασιν.

c) ἐπὶ τὴν ἡμετέραν δύναμιν. Meibom. κατὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν.

d) ἡμῖν. Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt.

e) Ἑρμάρχῳ. Legebatur Ἑρμάχῳ.

f) περὶ Ἕρμαρχον γένηται. Legebatur Ἕρμαχον. Cod. Monac. γένηται.

g) δοῦναι Ἀμυνόμαχον καὶ Τιμοκράτην — προσόδων. Edit. Froben. ἀπὸ τῶν καταλελειμμένων ὑφ' ἡμῶν προσώδων. Cod. Monac. κατὰ τὸν δυνατῶν. Ambrosius: *curae sit Amynomacho et Timocrati: ut liberaliter illi educentur: accipiantque ex facultatibus nostris quaecunque illis erunt necessaria.* Aldobrandinus: *Amynomachus et Timocrates, ut ab eis ordine administrantibus singula gerantur necessaria, pro facultate redituum a nobis relictorum eius* (?) *suppeditanto.* Kuehnius corrigebat δοῦναι Ἀμυνομάχῳ καὶ Τιμοκράτῃ, ὅπως ἂν εὐτακτούντων αὐτῶν ἕκαστα γένηται τῶν ἀναγκαίων etc., coniectura ingeniosa, interpunctione pessima. Aliquanto magis placet quod interpretando expressit Ambrosius, ἐπιμελεῖσθωσαν Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης.

nemque familiaritatem ostendentes nobiscum in philosophiae studiis consenuerunt, pro viribus et modulo opum nostrarum nullius rei quae ad victum necessaria est egentes sint. Libros autem omnes nostros Hermarcho tradant. Quod si quid humanum Hermarcho contigerit priusquam Metrodori liberi ad aetatem perveniant, curae sit Amynomacho et Timocrati, ut, si modeste vivant, accipiant quaecunque illis erunt necessaria quantum fieri poterit ex relictis a nobis reditibus. Curamque caeterarum rerum omnium, ut a nobis institutum

Digitized by Google

ων h), ὡς i) συντεταχαμεν ἐπιμελεῖσθωσαν, ὅπως ἀεὶ κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἕκαστα γίγνηται. ἀφίημι δὲ τῶν παίδων Μυθάριον Μῦν k), Νίκιαν, Λύκωνα· ἀφίημι δὲ καὶ Φαίδριον l) ἐλευθέραν."

Ἤδη δὲ τελευτῶν γράφει πρὸς Ἰδομενέα τήνδε ἐπιστολήν· 22.

„Τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευταίαν ἡμέραν τοῦ βίου m) ἐγράφομεν ὑμῖν ταυτί. στραγγουρία τε n) παρεπολουθήκει καὶ δυσεντερικὰ πάθη ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολειπόμενα τοῦ ἐν ἑαυτοῖς μεγέθους. ἀντιπαρετάττετο δὲ πᾶσι o) τούτοις τὸ κατὰ ψυχὴν χαῖρον ἐπὶ τῇ τῶν γεγονότων ἡμῖν διαλογισμῶν μνήμῃ. σὺ δὲ ἀξίως τῆς ἐκ μειρακίου παραστάσεως πρὸς ἐμὲ καὶ φιλοσοφίαν p) ἐπιμελοῦ τῶν παίδων Μητροδώρου."

Καὶ διέθετο q) μὲν ὧδε. Μαθητὰς δὲ ἔσχε πολλοὺς μέν, XI.

h) ἁπάντων. Ambrosius non expressit.
i) ὡς. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis, Monac. et Arund. ὧν. Illud praebent reliquae editiones expresseruntque interpretes.
k) Μῦν. Edit. Froben. et cod. Monac. ἡμῖν.
l) Φαίδριον. Ambrosius *phaedram.*
m) „Τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευταίαν ἡμέραν τοῦ βίου. Legebatur Τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευτῶντες ἡμέραν τοῦ βίου. Emendavit Davisius ad Ciceronis de Finn. B. et M. II. 30, 96. p. 266. sq. ed. Goerenz.. Knebnius corr. Τὴν μακαρίαν ἄγοντες ἡμέραν τοῦ βίου καὶ ἅμα τελευτῶντες. Caeterum edit. Froben. omittit καί.
n) στραγγουρία τε. Edit. Froben. στραγγουρία τὲς τε.
o) ἀντιπαρετάττετο δὲ πᾶσι. Cod. Monac. ἀντιπαρετάτετο (sic) πᾶσι.
p) τῆς ἐκ μειρακίου παραστάσεως πρὸς ἐμὲ καὶ φιλοσοφίαν. Edit. Froben. τῆς ἐκ μ. περιστάσεως πρὸς ἐμὲ καὶ φιλοσοφίαν. Menag. τῆς ἐκ μ. παραστάσεως πρὸς ἐμὲ καὶ φιλοσοφίας. cod. Monac. τῆς ἐκ μ. παραστάσεως πρὸς ἐμὲ φιλοσοφίαν.
q) διέθετο. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. ἔθετο.

vest agunt, ut singula quantum fieri potest fiant. Ex servis autem liberos dimitto Murem, Niciam et Lyconem: Phaedrium item dimitto liberum.

Iam vero moriens scribit ad Idomeneum epistolam huiusmodi:

Quum ageremus vitae beatum et eundem supremum diem scribebamus vobis haec. Tanti autem morbi aderant vesicae et viscerum, ut nihil ad eorum magnitudinem posset accedere. Compensabatur tamen cum his omnibus animi laetitia, quam capiebam ex memoria rationum inventorumque nostrorum. Sed tu, ut dignum est tua erga me et erga philosophiam voluntate ab adolescentulo suscepta, fac ut Metrodori tueare liberos.

Hoc illius testamentum fuit. Fuerunt autem illi disci-

Digitized by Google

σφόδρα δὲ ἐλλόγιμους Μητρόδωρον Ἀθηναῖον καὶ Τιμοκράτην καὶ Σάνδην Λαμψακηνόν. * ὃς τ) ἀφ' οὗ τὸν ἄνδρα ἔγνω οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ πλὴν ἓξ μηνῶν εἰς τὴν οἰκίαν ς), 23. ἔπεστα ἐπανῆλθε. γέγονε δὲ ἀγαθὸς πάντα τ), καθὰ καὶ Βάκκιος ἐν προηγουμέναις υ) γράφει· μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ Τιμοκράτει φ). τοιοῦτος δὲ ὢν καὶ τὴν ἀδελφὴν Βατίδα ἐξέδοτο Ἰδομενεῖ καὶ Λεόντιον γ) τὴν Ἀττικὴν ἑταῖραν ἀναλαβὼν εἶχε παλλακήν ψ). ἦν δὲ καὶ ἀπαράπλητος πρός τε

x) σφόδρα δὲ ἐλλογίμους Μητρόδωρον Ἀθηναῖον καὶ Τιμοκράτην καὶ Σάνδην Λαμψακηνόν. * ὅς. Cod. Monac. ἡ Τιμοκράτην. Iure de huius loci integritate dubitatum est a viris doctis. Et eorum quidem Casaubonus recte offensus est Metrodoro Atheniensi, quem constat fuisse Lampsacenum; sed quod *Μητρόδωρον*, *Ἀθηναῖον* correxit, pro illustri Epicuri discipulo omnium induxit obscurissimum. Interim suscepta est haec correctio a Meibomio, interposita particula copulativa. Alia est Gassendi coniectura, vòces *Ἀθηναῖον καὶ Τιμοκράτην καὶ Σάνδην* ut spurias expungendas censentis scribentisque *ἐλλόγιμον*. Eam omnino probavit Menagius, ego ita probo ut *Ἀθηναῖον* et *καὶ Σάνδην* corrupta putem, reliqua pernegem tentanda esse. Quod Kuehnius tentavit *Μητρόδωρον καὶ Τιμοκράτην, τὸν μὲν Ἀθηναῖον, τὸν δὲ Λαμψακηνόν*, expulit quidem obscurum istum Sanden, sed maiori quam quae admitti possit audacia. Accedit Meibomii opinio, pro ὃς olim fuisse *ὧν ὁ μὲν Μητρόδωρος* aut *τούτων δὲ πρῶτος ἦν ὁ Μητρόδωρος* ὃς existimantis. Hac ego ita usus sum, ut signum lacunae ponerem ante ὅς: quo quidem pronomine in promptu est intelligi Metrodorum.

ς) *εἰς τὴν οἰκίαν*. Cod. Monac. *εἰς τὴν οἰκείαν*.

τ) *ἀγαθὸς πάντα*. Ita edit. Froben. et Menag. cum cod. Monac. Stephan. *ἀγαθὸς κατὰ πάντα*.

υ) *ἐν προηγουμέναις*. Ambrosius interpretatur *in praecipuis*, ut legisse videatur *ἐν προηγμένοις*; Aldobrandinus *in antecedentibus*.

φ) *μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ Τιμοκράτει*. Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt *δέ*. Legebatur *ἐν τῷ τρίτῳ Τιμοκράτης*. Emendavit Gassendus ex §. 28. probaverunt que Menagius et Meibomius. Confirmare videtur Ambrosius, qui interpretatur *Attestatur autem in tertio et Timocrati*. Vulgatum tuetur Kuehnius ita ut Timocratis tertium librum *εὑρόντων* intelligat, de quibus supra est §. 6.

χ) *Λεόντιον*. Edit. Froben. cum codd. Monac. et Arund. *Λεοντίαν*, quod reddidit Ambrosius.

ψ) *παλλακήν*. Edit. Froben. et cod. Monac. *παλακήν*.

puli multi quidem, sed valde illustres Metrodorus Atheniensis, Timocrates et Sandes Lampsacenus. * qui ex quo cognovit virum ab eo nunquam discesit, nisi tantum sex menses quibus domum profectus denuo ad illum reversus est. Fuit autem vir per omnia bonus, quemadmodum et Epicurus in Praecipuis scribit; attestatur autem et in tertio Timocrate. Huiusmodi autem quum esset, sororem etiam Batidem Idomeneo tradidit uxorem: Leontiumque Atticam meretricem assumptam pellicem habuit. Erat autem intrepidus ad-

Digitized by Google

τοὺς ὀχλήσεις καὶ τὸν θάνατον, ὡς Ἐπίκουρος ἐν τῷ πρώτῳ Μητροδώρῳ φησί a). φασὶ δὲ καὶ πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν αὐτοῦ τελευτῆσαι πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος ἄγοντα b). καὶ αὐτὸς Ἐπίκουρος ἐν ταῖς προειρημέναις διαθήκαις, ὡς προαποθανόντος αὐτοῦ δηλονότι, ἐπισκήπτει c) περὶ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ τῶν παίδων. ἔσχε δὲ καὶ τὸν προειρημένον εἰκαῖόν τινα ἀδελφὸν Τιμοκράτην. ἡ βίβλος δ' ἐστὶ τοῦ Μητροδώρου παιδὸς πρὸς τοὺς ἰατρούς, περὶ αἰσθήσεων, πρὸς Τιμοκράτη f), περὶ μεγαλοψυχίας g), περὶ τῆς Ἐπικούρου ἀρρωστείας, πρὸς τοὺς διαλεκτικούς, πρὸς τοὺς σοφιστὰς ἐπτά h), περὶ τῆς ἐπὶ σοφίαν πορείας, περὶ τῆς μεταβολῆς, περὶ πλούτου,

24.

a) ὡς Ἐπίκουρος ἐν τῷ πρώτῳ Μητροδώρῳ φησί. Stephan. ὡς Ἐπίκουρος ἐν τῷ πρώτῳ φησί.

b) φασὶ δὲ καὶ πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν αὐτοῦ τελευτῆσαι — ἄγοντα. Edit. Froben. et Menag. φασὶ δὲ καὶ πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν (cod. Monac. πρὸ ἑξῶν ἑπτά) αὐτοῦ τελευτῆσαι, πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος ἄγοντος. quod expressit Aldobrandinus, *Aiunt septem illum annis, antequam Epicurus, qui quinquagesimum tertium aetatis annum agebat, moreretur, extremum diem obiisse.* Stephan. Μητρόδωρον δέ φασι καὶ πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν αὐτοῦ τελευτῆσαι, πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος ἄγοντος. Quod post Meibomium restitui ἄγοντα, debetur Ambrosio, unde enotatum a Casaubono commentlaverant Gassendus et Menagius. Caeterum particulas δὲ καὶ non expresserunt interpretes.

c) ἐπισκήπτει. Cod. Monac. ἐπισκώπτει.

d) ἔσχε δὲ καὶ τὸν προειρημένον εἰκαῖόν τινα ἀδελφὸν Τιμοκράτην. Legebatur ἔσχε δὲ καὶ τὸν προειρημένον αὐτοῦ τινα ἀδελφὸν τοῦ Μητροδώρου Τιμοκράτην. Quod restitui εἰκαῖον debetur edit. Froben. et cod. Monac., probatum illud, ut videtur, Kuehnio; quod delevi τοῦ Μητροδώρου, ipse praeivit Kuehnius.

e) τρία. Edit. Froben. et cod. Monac. γ.

f) περὶ αἰσθήσεων, πρὸς Τιμοκράτην. Duos simul quae in unum conjuncta legebantur. Ambrosius *ad Timocratem de sensu.* Aldobrandinus *De sensibus ad Timocratem.*

g) περὶ μεγαλοψυχίας. Ambrosius *de magnificentia.*

h) ἑπτά. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. omittit.

versus turbationes omnes atque mortem, sicut Epicurus in primo Metrodoro tradit. Aiunt vero etiam illum septem annis ante Epicurum obiisse diem, quinquagesimum et tertium agentem aetatis annum. Et ipse autem Epicurus in testamento supra allato ipsius ut vita functi liberorum curam haberi mandat. Habuit autem et praedictum fatilem quendam et ingeneum fratrem Timocratem. Porro Metrodorus hos scripsit libros: ad medicos tres, de sensibus, ad Timocratem, de magnanimitate, de infirmitate Epicuri, adversus dialecticos, adversus sophistas novem, de itinere ad sapientiam, de mutatione, de divitiis, adversus Democritum, de

Digitized by Google

XII. πρὸς Δημόκριτον, περὶ εὐγενείας. ἦν καὶ Πολύαινος Ἀθηνοδώρου Λαμψακηνὸς ἐπιεικὴς καὶ φιλικὸς i), ὃς οἱ περὶ
XIII. Φιλόδημόν φασι καὶ ὁ διαδεξάμενος αὐτὸν Ἕρμαρχος Ἀγεμάρχου Μιτυληναῖος k) ἀνὴρ l), πατρὸς μὲν πένητος, τὰς δὲ ἀρχὰς προσέχων ῥητορικοῖς m). φέρεται καὶ τούτου βιβλία
25. κάλλιστα τάδε n)· ἐπιστολικὰ περὶ Ἐμπεδοκλέους εἴκοσι καὶ δύο o), περὶ τῶν μαθημάτων, πρὸς Πλάτωνα p), πρὸς Ἀριστοτέλην. ἐτελεύτα δὲ παραλύσει q), γενόμενος ἱκανὸς ἀνὴρ r).
XIV. Λεοντεύς τε Λαμψακηνὸς ὁμοίως καὶ ἡ τούτου γυνὴ Θεμίστα,
XV. πρὸς ἣν καὶ γέγραφεν s) ὁ Ἐπίκουρος· ἔν τε Κολώτῃ t) καὶ Ἰδομενεὺς καὶ αὐτοὶ Λαμψακηνοί. καὶ οὗτοι μὲν ἐλλόγιμοι, ὧν ἦν καὶ Πολύστρατος ὁ διαδεξάμενος Ἕρμαρχον u), ὃν

i) φιλικός. Cod. Monac. φίληκος. Aldobrandinus *amicorum studiosus.*
k) Ἕρμαρχος Ἀγεμάρχου Μιτυληναῖος. Legebatur Ἕρμαχος. Menag. cum codd. Venetis Ἀγεμόρτου, quod reddidit Aldobrandinus. cod. Monac. ἀγεμάρτου. Ambrosius *Agemachi.* conf. §§. 15. et 17. Caeterum Ambrosius *Mytileneus* et *Mytilenaeus.*
l) ἀνήρ. Ambrosius *vir insignis.* Aldobrandinus non expressit.
m) ῥητορικοῖς. Cod. Monac. ῥήτορικ (sic).
n) φέρεται καὶ τούτου βιβλία κάλλιστα τάδε. Cod. Monac. φέρεται βιβλία καὶ τάδε (sic) κάλλιστα τάδε ἔτ στολικὰ (sic).
o) ἐπιστολικὰ περὶ Ἐμπεδοκλέους εἴκοσι καὶ δύο. Scribebatur ἐπιστολικὰ περὶ Ἐμπεδοκλείους κβ'. Ambrosius *De Empedocle epistolae XXII.*
p) περὶ τῶν μαθημάτων, πρὸς Πλάτωνα. Ante Meibomium legebatur περὶ τῶν μαθητῶν πρὸς Πλάτωνα. Aldobrandinus *et II. de discipulis contra Platonem.* Quod cum Meibomio recepi debetur Casaubono; expressum illud Ambrosio probatumque, ut videtur, Menagio. Interim non deest quo defendi possit lectio vulgata.
q) παραλύσει. Legebatur παρὰ Λυσίᾳ. Emendavit, sed dubitanter, Menagius, aliorum testimoniis confirmavit Kuehnius.
r) γενόμενος ἱκανὸς ἀνήρ. Ambrosius *vir sane, ut diximus illustris.*
s) γέγραφεν. Cod. Monac. γέγραφας.
t) Κολώτῃ. Edit. Froben. et cod. Monac. κωλωτῆς.
u) Ἕρμαρχον. Legebatur Ἕρμαχον.

nobilitate. Fuit et Polyaenus Athenodori filius Lampsacenus, modestus et amabilis, ut Philodemus ait. Successor istius erat Hermarchus Agemarchi filius, vir Mitylenaeus, patre quidem paupere, principio autem oratoriae deditus. Feruntur et huius pulcherrima ista monumenta: Epistolica de Empedocle viginti duo, de disciplinis, adversus Platonem, adversus Aristotelem. Moritur autem tabe, vir sane factus illustris. Leonteus itidem Lampsacenus eiusque coniunx Themista, ad quam etiam scripsit Epicurus; Colotes quoque et Idomeneus, et ipsi Lampsaceni. Atque isti quidem nobiliores ex Epicuri ludo fuere, in quibus et Polystratus fuit

Digitized by Google

διαδέξατο Διοτίμους, ὃν Βασιλίδης). καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ κηπουρὸς ἐπίκλην γέγονεν. ἐλλόγιμος, ὃς ὑπὲρ τετρακοσίας (y) συνέγραψε βιβλίας δύο τε Πτολεμαεῖος Ἀλέξανδρος, ὁ μὲν μέλας καὶ ὁ λευκὸς Ζήνων τε καὶ ὁ Σιδώνιος ἀκροατὴς Ἀπολλοδώρου, πολυγράφος ἀνήρ· καὶ Δημήτριος ὁ ἐπικληθεὶς 26.
Λάκων, Διογένης τε ὁ Ταρσεὺς ὁ καὶ ὑπόμνημα συλλογὴν συγγράψας, καὶ Ὡρίων καὶ ἄλλοι, οὓς οἱ γνήσιοι Ἐπικούρειοι (a) σοφιστὰς ἀποκαλοῦσιν. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι Ἐπίκουροι (b) τρεῖς, ὅ τε Λεοντέως υἱὸς (c) καὶ Θεμίστας, ἕτερος XVI.
Μάγνης, τέταρτος ὁπλομάχος. Γέγονε δὲ πολυγραφώτατος ὁ XVII.
Ἐπίκουρος, πάντας ὑπερβαλλόμενος πλήθει βιβλίων· κύλινδροι μὲν γὰρ πρὸς τοὺς τριακοσίους (d) εἰσί. γέγραπται δὲ μαρτύριον ἔξωθεν (e) ἐν αὐτοῖς οὐδέν, ἀλλ' αὗταί εἰσιν Ἐπικούρου φωναί. ἐζήλου δὲ αὐτὸν Χρύσιππος ἐν πολυγραφίᾳ, καθά φησι Καρνεάδης (f), παράσιτον αὐτοῦ τῶν βιβλίων απο-

x) *Βασιλίδης.* Cod. Monac. *βασιλείδης.*

y) *ὑπὲρ τετρακόσια.* Aldobrandinus *ultra trecentis.*

z) *ὁ λευκὸς Ζήνων τε.* Cod. Monac. *ὁ λευκὸς* [illegible] *νων τε.* Signum est lacunae.

a) *Ἐπικούρειοι.* Edit. Froben. *Ἐπικούριοι.*

b) *Ἐπίκουροι.* Cod. Monac. *ἐπικούρειοι*, quod reddidit Ambrosius *Epicurei.*

c) *ὁ τοῦ Λεοντέως υἱός.* Ambrosius *Teleontei filius.*

d) *πρὸς τοὺς τριακοσίους.* Cod. Monac. *πρὸς τοὺς τετρακοσίους.* Vid. VIII. 89. et Lobeck. ad Phrynich. p. 419.

e) *Ἔξωθεν.* Edit. Froben. et cod. Monac. *Ἔσωθεν.*

f) *καθά φησι Καρνεάδης.* Codd. Veneti *καθά φασι καὶ Καρνεάδης.*

successor Hermarchi; cui successit Dionysius, cui Basilides. Apollodorus quoque qui hortorum tyrannus dictus est, clarus fuit, qui ultra quadringenta volumina conscripsit; duo quoque Alexandrini Ptolemaei, niger atque albus; Zeno quoque Sidonius Apollodori auditor, qui multa scripsit; Demetrius etiam cognomento Lacon, Diogenesque Tarsensis qui selectas conscripsit scholas, Orion item et alii quos ii qui germani Epicurei sunt sophistas appellant. Erant autem et alii Epicuri tres, Leontei filius et Themistae, alter Magnesius, quartus pagil. Scripsit autem Epicurus longe plurima, adeo ut librorum multitudine cunctos superaret: volumina enim ad trecenta sunt, in quibus nullum extrinsecus quaesitum testimonium est solisque referta sunt Epicuri sententiis. Aemulatus est illum Chrysippus in scribendo studio, sicut Carneades refert, parasitum illius librorum dicens:

Digitized by Google

παλῶν g)· εἰ γάρ τι γράψας ὁ Ἐπίκουρος, ἐφιλονείκει τοσοῦτο
27. γράψας ὁ Χρύσιππος h). καὶ διὰ τοῦτο καὶ i) πολλάκις ταὐτὰ
γέγραφε καὶ τὸ ἐπελθὸν καὶ ἀδιόρθωτα εἶλκε τῷ ἐπείγεσθαι k)·
καὶ τὰ μαρτύρια τοσαῦτά ἐστιν εἰς βιβλίων μόνων l) γέμοντα
καὶ βιβλία, παραπερ m) καὶ παρὰ Ζήνωνι n) ἔστιν εὑρεῖν καὶ
παρὰ Ἀριστοτέλει o). καὶ τὰ συγγράμματα μὲν Ἐπικούρου τοσ-

Monac. ταῦθ' ὡς καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἄλλοις. Ambrosius *sicut Carneades etiam refert.*

g) παράστιον αὐτοῦ τῶν βιβλίων ἀποκαλῶν. Stephan. παράστιον αὐτὸν τῶν βιβλίων ἀποκαλῶν, quod expressit Ambrosius *parasitum illum librorum dicens.* Aldobrandinus *parasitum eius librorum quos appellans.* Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. ὅθεν αὐτὸν Καρνεάδης παράστιον τῶν ἐκείνου βιβλίων ἀποκαλεῖ.

h) εἰ γάρ τι γράψας ὁ Ἐπίκουρος, ἐφιλονείκει τοσοῦτο γράψας ὁ Χρύσιππος. Edit. Froben. εἰ γάρ τι γράψαι ὁ ἐπίκουρος φιλονικεῖ, τοσοῦτο γράψας ὁ χρύσιππος. Stephan. et Menag. εἰ γάρ τι γράψας ὁ Ἐπίκουρος, φιλονικεῖ τοσοῦτο γράψας ὁ Χρύσιππος. Quod dedi ἐφιλονείκει correxit Casaubonus, confirmatum illud interpretibus et Hesychio Milesio p. 22. ed. Orell. receptumque Meibomio. Gassendus corr. γράψαντο. Caeterum cod. Monac. et Hesychius Milesius τοσοῦτον.

i) καί. Ambrosius non expressit neque agnoscit Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell.

k) ταὐτὰ γέγραφε καὶ τὸ ἐπελθὸν καὶ ἀδιόρθωτα εἶλκε τῷ ἐπείγεσθαι. Edit. Froben. ταὐτὰ γέγραφε τῷ μὴ ἐπιλθεῖν, καὶ ἀδιόρθωτα εἶλκε τῷ ἐπείγεσθαι. quod praeferebat Iunius ad Hesychium Milesium p. 132. ed. Orell. Stephan. et Menag. ταὐτὰ γέγραφε καὶ τὸ ἐπελθὸν καὶ ἀδιόρθωτον (Menag. ἀδιόρθωτα) εἶλκε τῷ ἐπείγεσθαι. Meibom. ταὐτὰ γέγραφε, τῷ μὴ ἐπελθεῖν καὶ ἀδιόρθωτα εἶλκε, τῷ ἐπείγεσθαι. Mss. apud Menagium καὶ τὰ αὐτὰ καὶ ἀδιόρθωτα. cod. Monac. τὸ αὐτὸ πέπονθε (sic) καὶ τὸ ἐπελθὸν καὶ ἀδιόρθωτα. Ambrosius: *eadem scripsit. Unde et ex tempore scribare, ac parum emendata illi ex festinatione contingebat.* Aldobrandinus: *eadem — scripsit, et ea, quae sibi in mentem illico veniebant, et festinatione parum emendata.* Meibomius: *eadem scripsit, eo quod non legeret; et inemendata adiunxit, eo quod festinaret.* H. Stephanus ad Hesychium Milesium p. 132. ed. Orell. coni. κατὰ τὸ ἐπελθόν. Kuehnius καὶ ἀδιόρθωτα εἶλκε, illud praeterea recte monens, non post γέγραφε interpungendum esse, sed post ἐπελθόν. Quod recepi debetur Hesychio Milesio p. 22. ed. Orell. Vitium quod subest quaerendum videtur in verbo εἶλκε cum Kuehnio.

l) μόνων. Hesychius Milesius p. 22. ed. Orell. μόνον.

m) παράπερ. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Monac. ταῦθ'.

n) παρὰ Ζήνωνι. Cod. Arund. περὶ ζήνωνος.

o) παρὰ Ἀριστοτέλει. Cod. Arund. περὶ ἀριστοτέλην.

nam si quid Epicurus scriberet, tantundem scribere et Chrysippus contendebat. Atque ideo et saepius eadem scriptis prodidit et quicquid in mentem veniret atque inemendata traxit propter festinationem; totque testimonia inserit, ut iis solis libri plani esse videantur, quemadmodum et apud Zenonem et apud Aristotelem invenire in promptu est. Tam

Digitized by Google

σαῦτα καὶ ῥαψωδίαι, ἐν τὰ βέλτιστα ἐστὶ πάμπολλα· περὶ φύσεως λζ', περὶ ἀτόμων καὶ κενοῦ, περὶ ἔρωτος, Ἐπιτομὴ τῶν πρὸς τοὺς φυσικοὺς, πρὸς τοὺς Μεγαρικοὺς διαπορίαι, Κύριαι δόξαι, περὶ αἱρέσεων καὶ φυγῶν ρ'), περὶ τέλους, περὶ κριτηρίου, ἢ Κανών, Χαιρέδημος, περὶ θεῶν q'), περὶ ὁσιότητος, Ἡγησιάναξ r'), περὶ βίων δ', περὶ δικαιοπραγίας, 28. Νεοκλῆς, πρὸς Θεμίστωνα s'), Συμπόσιον, Εὐρύλοχος, πρὸς Μητρόδωρον t'), περὶ τοῦ ὁρᾶν, περὶ τῆς ἐν τῇ ἀτόμῳ γωνίας u'), περὶ ἁφῆς, περὶ εἱμαρμένης, περὶ παθῶν δόξαι, πρὸς Τιμοκράτην, Προγνωστικῶν x'), Προτρεπτικός, περὶ

p) *περὶ αἱρέσεων καὶ φυγῶν.* Legebatur *Περὶ αἱρέσεων, Περὶ φυτῶν.* quod Ambrosius interpretabatur *De sectis, de plantis*; Aldobrandinus *De sectis, De stirpibus.* Mss. RRR *περὶ αἱρέσεων καὶ περὶ φυτῶν.* codd. Vêneti, Cantabr. et Arund. *περὶ αἱρέσεων καὶ φυτῶν.* quidam apud Menagium *περὶ αἱρέσεως καὶ φυτῶν.* Correxit Gassendus probavitque Menagius.

q) *Χαιρέδημος, περὶ θεῶν.* Edit. Froben. *χειρέδημος περὶ θεῶν.* codd. Monac., Cantabr. et Arund. *χαιρέδημος περὶ θεῶν.* Ambrosius *Chaeredemus de diis* et *Chaeredemus: de diis.* Reliquae editiones *Χαιρήδημος ἢ περὶ θεῶν,* quod expressit Aldobrandinus.

r) *περὶ ὁσιότητος, Ἡγησιάναξ.* Edit. Froben. *περὶ ὁσιότητος, ἢ γησιάναξ.* cod. Monac. *περὶ ὁσιότητος, ἡγησιάναξ.* Ambrosius *de sanctitate: Hegesinax.* Aldobrandinus *De pietate. Hegesianax.* Reliquae editiones *Περὶ ὁσιότητος ἢ Ἡγησιάναξ.*

s) *Νεοκλῆς, πρὸς Θεμίστωνα.* Scribebatur *Νεοκλῆς πρὸς Θεμίστων,* quod expressit Aldobrandinus. Quod restitui praebent codd. Cantabr. et Arund. expressitque Ambrosius.

t) *Εὐρύλοχος, πρὸς Μητρόδωρον.* Edit. Froben. et cod. Monac. *εὐρύλοχος πρὸς Μητρόδωρον.*

u) *περὶ τῆς ἐν τῇ ἀτόμῳ γωνίας.* Edit. Froben. et Menag. *περὶ τῆς ἐν τῷ ἀτόμῳ γωνίας.* cod. Monac. *περὶ τῆς ἐν τῷ ἀτόμωγωνίας.* Ambrosius *de angulo: atomi.*

x) *περὶ παθῶν δόξαι, πρὸς Τιμοκράτην, Προγνωστικόν.* Scribebatur *περὶ παθῶν δόξαι πρὸς Τιμοκράτην, Προγνωστικόν.* Ambrosius: *de perturbationibus opiniones. Ad Timocratem pronosticon.* Aldobrandinus: *Sententiae. De perturbationibus ad Timocratem. Prognosticon.*

multa et tam praeclara sunt Epicuri volumina, ex quibus ista vel optima sunt: de natura triginta et septem, de atomis et vacuo, de amore, Epitome eorum quae adversus physicos scripta sunt, adversus Megarenses dubitationes, Ratae sententiae, de electione et fuga, de fine, de iudicio sive Regula, Chaeredemus, de diis, de sanctitate, Hegesinax, de vitis quattuor, de iusto opere, Neocles, ad Themistam, Symposium, Eurylochus, ad Metrodorum, de videndo, de angulo in atomo, de tactu, de fato, de perturbationibus opiniones, ad Timocratem, Prognosticon, Ex-

Digitized by Google

εἰδώλων, περὶ φαντασίας γ), Ἀριστόβουλος, περὶ μουσικῆς, περὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν), περὶ δώρων καὶ χάριτος, Πολυμήδης, Τιμοκράτης γ' α), Μητρόδωρος ε', Ἀντίδωρος β', περὶ νόσων δόξας, πρὸς Μίθρην b), Καλλιστόλας c), περὶ βασιλείας, Ἀναξιμένης d) γ', Ἐπιστολαί e).

XVIII. Ἐπιτομὴν δὲ αὐτῶν, εἰ δοκεῖ, ἐνθέσθαι πειράσομαι f), πρὸς ἃς ἐπιστολὰς αὐτῷ παραθήσομεν, ἐν αἷς πᾶσαν τὴν ἐπιτοῦ 29. φιλοσοφίαν ἐπιτετμημένως g). Θήσομεν h) δὲ καὶ τὰς συμβούλους αὐτοῦ δόξας καὶ εἴ τι ἔδοξεν ἐκλογῆς ἄξιον ἀνενθέγχθαι i),

y) περὶ εἰδώλων, περὶ φαντασίας. Aldobrandinus *De spectris. De visu.*

z) καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν. Ambrosius *de virtutibus aliis.*

a) *Τιμοκράτης γ'.* Edit. Froben. *τιμοκράτης τρία.*

b) *περὶ νόσων δόξας, πρὸς Μίθρην.* Divisi cum Stephaniana et Ambrosio quae in reliquis editionibus coniuncta leguntur. Aldobrandinus: *De ventis australibus. Sententiae ad Mithrem.* Gassendus corr. *περὶ νόσων*, quod tacite recepit Meibomius.

c) *Καλλιστόλας.* Kuehnius coni. *πρὸς Μίθρην καλλίστας ἐπιστολάς.*

d) *περὶ βασιλείας, Ἀναξιμένης.* Edit. Froben. et cod. Monac. *περὶ βασιλίας ἀναξιμένης.*

e) *Ἐπιστολαί.* Cod. Cantabr. addit *τρεῖς.*

f) *Ἐπιτομὴν δὲ αὐτῶν, εἰ δοκεῖ, ἐνθέσθαι πειράσομαι.* Edit. Froben. *μίαν δὲ αὐτῶν εἰ δοκεῖ ἐνθέσθαι πειράσομαι.* Stephan. *Μίαν δὲ αὐτῶν, εἰ δοκεῖ, ἐνθέσθαι, πειράσομαι.* Menag. *μίαν δὲ αὐτῶν, εἰ δοκεῖ ἐν αὐτοῖς, ἐνθέσθαι πειράσομαι*, quae quod addit *ἐν αὐτοῖς* in Mss. desiderari narrat Menagius. Coll. Monac. *μίαν δὲ ἣ δοκεῖ αὐτοῖς ἐνθέσθαι πειράσομαι.* Ambrosius: *Unam autem ipsarum in ipsis conabor exponere.* Aldobrandinus: *Unam vero ipsarum, si videtur, ex omnibus exponere conabor.* Kuehnius coni. *ἣ εὐδοκιμεῖ ἐν αὐταῖς.* Meibomius *τίνι δοκεῖ ἐν αὐτοῖς*, quod ab ipso receptum est. Quod dedi *Ἐπιτομὴν* debetur Casaubono, probatum illud Menagio receptumque Meibomio. Gassendus coni. *Συντομίαν.*

g) *ἐπιτετμημένως.* Edit. Froben. et Stephan. *ἐπίτεμε.* cod. Arund. *ἐπέτιμε. Ἐπιτέτμηται* recepi ex Menagiana cum Meibomio.

h) *Θήσομεν.* Edit. Froben. et cod. Monac. *θήσομεν*, quod expressisse videntur interpretes, Ambrosius *ponemus*, Aldobrandinus *afferemus.*

i) *καὶ εἴ τι ἔδοξεν ἐκλογῆς ἄξιον ἀνενθέγχθαι.* Legebatur *ἀνεφθέγχθαι.* Ambrosius: *et si quid visum est eloqui electione dignum.* Aldobrandinus: *et si quid aliud selectione dignum tradidisse visus est.*

hortatorius, de imaginibus, de phantasia, Aristobulus, de musica, de iustitia et virtutibus reliquis, de donis et gratia, Polymedes, Timocrates tres, Metrodorus quinque, Antidorus duo, de austris opiniones, ad Mithrem, Callistolas, de regno, Anaximenes, Epistolae. Epitomen autem illarum operum, si videtur, conabor exponere, in quibus eius propositis epistolis, in quibus omnem philosophiam suam breviter collegit; ponam autem et verba ipsius sententiasque si quid visus est tradidisse electione dignum, aut omnia ex iusto au-

Digitized by Google

ἄμεινον εἶναι πανταχόθεν κατανοεῖν τὸν ἄνδρα πρὸς ὃ χρὴ νῦν εἰδέναι. k) τὴν μὲν οὖν πρώτην ἐπιστολὴν γράφει πρὸς Ἡρόδοτον περὶ τῶν φυσικῶν· l) δευτέραν πρὸς Πυθοκλέα, ἥτις δ) ἐστὶ περὶ μεταρσίων· τὴν τρίτην πρὸς Μενοικέα, ἔστι δ' m) ἡ περὶ τέλους. περὶ βίων. n) πρώτην οὖν ἀπὸ τῆς πρώτης, ὀλίγα προειπόντα περὶ o) τῆς διαιρέσεως τῆς κατ' αὐτὸν φιλοσοφίας. διαιροῦσι γοῦν εἰς τρία, τό τε κανονικὸν καὶ φυσικὸν καὶ XIX
ἠθικόν. τὸ μὲν οὖν κανονικὸν ἐφόδους ἐπὶ τὴν πραγματείαν 80.
ἔχει p) καὶ ἔστιν ἐν ἑνὶ τῷ ἐπιγραφομένῳ Κανών, τὸ δὲ φυσικὸν τὴν περὶ φύσεως θεωρίαν πᾶσαν q) περὶ ἔστιν ἐν τοῖς περὶ φύσεως r) βιβλίοις ἑπτὰ καὶ τριάκοντα s) καὶ ταῖς ἁπα-

k) *κἀμὲ χρὴνεν εἰδέναι.* Stephan. et Meibom. *κἀμὲ χρῆναι, εἰ οἶδα χρῆναι*, aut quae proxime accedit interpretatio Ambrosii, *Si autem (tamen) ego ad haec indicanda idoneus sum.* Menag. *κἀμὲ χρῆναι, εἰδέναι χρῆναι* (comma verbo *εἰδέναι* subiiciendum cum Kuehnio), quod expressit Aldobrandinus *meque indicare posse iudicoe.* Reseρi lectionem edit. Froben., quam confirmant codd. Monac. et Arund..

l) πρὸς Ἡρόδοτον περὶ τῶν φυσικῶν, δευτέραν πρὸς Πυθοκλέα, ἥτις. Cod. Monac. πρὸς ἡρόδοτον ἥτις, ut negligat intermedia. Ambrosius περὶ τῶν φυσικῶν interpretatur *Breviarium rerum omnium naturalium.* Aldobrandinus πρὸς Πυθοκλέα *ad Pythocleum.*

m) ἔστι δ'. Edit. Froben. et Stephan. ἔστιν δ', cod. Monac. ἔστι δέ.

n) πρῶτ. Edit. Froben. et cod. Monac. ἀπό.

o) *Διαιρεῖται τοίνυν εἰς τρία.* Cod. Monac. διαιρεῖται εἰς τρία τοίνυν. Ambrosius: *Tres igitur in partes et ipse philosophiam divisit.*

p) ἐφόδους ἐπὶ τὴν πραγματείαν ἔχει. Aldobrandinus: *accessum ad totam habet tractationem.* ut scribendum videatur ἐπὶ τὴν ὅλην πραγματείαν.

q) τὴν περὶ φύσεως θεωρίαν πᾶσαν. Cod. Monac. τὰ περὶ φύσεως θεωρήματα πάντα.

r) περὶ φύσεως. Ambrosius *naturalium.*

s) ἑπτὰ καὶ τριάκοντα. Scribebatur λζ'. Ambrosius *LXXVII.* et *triginta septem.*

insuevit vir fuerit cognoscas, meque iudicare posse. Primam igitur epistolam scribit ad Herodotum de rebus naturalibus; secundam vero ad Pythoclem, quae de caelestibus corporibus est; tertiam ad Menoeceum: continet autem ipsa quae sunt de vitis. Ordiendum igitur videtur a prima, quum prius pauca dixerimus de divisione philosophiae secundum ipsum. Dividitur igitur in tres partes, canonicam scilicet, physicam et ethicam. Canonica igitur illa vel regularis accessum continet ad opus agiturque de illa in libro qui inscribitur Regula; porro physica naturae totam speculationem continet, de qua in libris de natura triginta septem

Digitized by Google

στάλυῆς κατὰ στοιχεῖον t), τὰ δὲ ἠθικὰ περὶ αἱρέσεως καὶ φυγῆς, ἔστι δὲ καὶ ἐν ταῖς περὶ βίων βίβλοις u) καὶ ἐπιστολαῖς καὶ τῷ περὶ τέλους x). εἰώθασι μέντοι τῷ κανονικῷ ὁμοῦ τῷ φυσικῷ συνιστάναι, καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ κριτήριον καὶ ἀρχῆς καὶ στοιχειωτικόν y)· τὸ δὲ φυσικὸν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ περὶ φύσεως· τὸ δὲ ἠθικὸν περὶ αἱρετῶν καὶ φευκτῶν καὶ περὶ βίου καὶ τέλους z). τὴν διαλεκτικὴν δὲ παρέλκουσαν a) ἀποδοκιμάζουσιν· ἀρκεῖν γὰρ τοὺς φυσικοὺς χωρεῖν κατὰ τοὺς τῶν πραγμάτων φθόγγους b). ἐν τοίνυν τῷ Κανόνι λέγει ὁ Ἐπίκουρος c) κριτήρια τῆς ἀληθείας εἶναι τὰς αἰσθήσεις καὶ προλήψεις καὶ τὰ πάθη, οἱ δ' Ἐπι- XX. 31.

t) κατὰ στοιχεῖον. Aldobrandinus *literarum ordine.*

u) καὶ ἐν ταῖς περὶ βίων βίβλοις. Cod. Monac. ἐν ταῖς περὶ βιβλίων. Ambrosius omittit *καί.* Aldobrandinus *et in libris de vita.*

x) καὶ τῷ περὶ τέλους. Stephan. et Menag. cum cod. Monac. καὶ τὸ περὶ τέλους. Meibom. καὶ ἐν τῷ περὶ τέλους et prius καὶ ἐν ἐπιστολαῖς. Quod vestigii ex edit. Froben. expressit Ambrosius. Aldobrandinus *librisque de finibus.*

y) καὶ στοιχειωτικόν. Ambrosius *sine introductione.* Aldobrandinus *et elementa.*

z) περὶ αἱρετῶν καὶ φευκτῶν καὶ περὶ βίων καὶ τέλους. Cod. Monac. τὰ περὶ αἱρέσεως καὶ φυγῆς ἔστι δὲ καὶ περὶ βίων τέλους. Ambrosius: *de his quae eligi vel vitari debent, et de vitis, et de fine dicunt.* Aldobrandinus: *de expetendis, fugiendis, de vita, de finibus.*

a) ὡς παρέλκουσαν. Ambrosius *ut devios agentem improbantque.*

b) ἀρκεῖν γὰρ τοὺς φυσικοὺς χωρεῖν κατὰ τοὺς τῶν πραγμάτων φθόγγους. Edit. Froben. omittit τῶν πραγμάτων. Aldobrandinus: *Physicos enim vocibus uti satis est.* Kuehnius coni. ἀρκεῖν γὰρ αὐτοὺς φυσικῶς χωρεῖν κατὰ τοὺς τῶν πραγμάτων φθόγγους.

c) ἐν τοίνυν τῷ Κανόνι λέγει ὁ Ἐπίκουρος. Edit. Froben. (φθόγγους) ἐν τίνι τῷ κανόνι, λέγει οὖν ὁ ἐπίκουρος. cod. Monac. (φθόγγους) ἐν τοίνυν τῷ κανόνι λέγων ἔστιν ὁ ἐπίκουρος. codd. Venett. λέγων ἔστιν ὁ ἐπίκουρος.

atque in epistolis per elementa disseritur; ethica vero de electione et fuga disserit, quae et in voluminibus de vitis et epistolis ac libro de fine tractantur. Consueverunt autem canonicam naturali coniungere appellantque illam de iudicio et principio atque elementare; naturalem vero de generatione et corruptione et de natura; caeterum moralem de iis quae eligi vel vitari debent et de vitis et de fine. Enimvero dialecticam ut supervacaneam repudiant: posse enim physicos abunde simplicibus et propriis rerum vocabulis agere. Ait igitur Epicurus in Canone iudicia veritatis esse sensus et anticipationes et affectus, Epicurei praeterea phantasticos

Digitized by Google

πόρρωθεν d) καὶ τὰς φανταστικὰς ἐπιβολὰς τῆς διανοίας e) λέγει δὲ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον ἐπιτομῇ καὶ ἐν ταῖς κυρίαις δόξαις. „Πᾶσα γάρ," φησίν, „αἴσθησις ἄλογός ἐστι καὶ μνήμης οὐθεμιᾶς δεκτική· οὔτε γὰρ ὑφ' αὑτῆς οὔτε ὑφ' ἑτέρου κινηθεῖσα δύναταί τι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν f) οὐδ' ἐστὶν τὸ δυνάμενον κρῖναι g) διελέγξαι. οὔτε γὰρ ἡ ὁμοιογενὴς 32. αἴσθησις τὴν ὁμοιογενῆ h) διὰ τὴν ἰσοσθένειαν, οὔθ' ἡ ἀνομοιογενὴς τὴν ἀνομοιογενῆ i)· οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν εἰσι κριταί· οὐδ' ἡ ἑτέρα τὴν ἑτέραν· πάσαις γὰρ προσέχομεν k). οὔτε μὴν λόγος l)· πᾶς γὰρ λόγος ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων ἤρτη-

d) οἱ δ' Ἐπικούρειοι. Edit. Froben. οἱ δ' ἐπικούροι.

e) τὰς φανταστικὰς ἐπιβολὰς τῆς διανοίας. Aldobrandinus *mentis — notiones a visu impressas.*

f) οὔτε γὰρ ὑφ' αὑτῆς οὔτε ὑφ' ἑτέρου κινηθεῖσα δύναταί τι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν. Edit. Froben. et cod. Monac. οὔτε γὰρ ὑφ' αὑτῆς, οὔτε ὑφ' ἑτέρου κινηθεῖσα ἀδυνατεῖ τι etc.. qui libri quod ignorant κινεῖται omittunt etiam codd. Veneti. Quare delevi. Stephan. et Menag. οὔτε γὰρ ὑφ' αὑτῆς (Menag. ὑφ' αὐτῆς) κινεῖται, οὔτε ὑφ' ἑτέρου κινηθεῖσα ἀδυνατεῖ τι etc.. quae expressit Ambrosius: *Neque enim a seipso movetur: neque ab altero motus impotens est aliud* (aliquid) *adiicere sive auferre.* Meibom. οὔτε γὰρ ὑφ' αὑτῆς κινεῖται, οὔτε ὑφ' ἑτέρου κινηθεῖσα, δύναταί τι etc.. unde quod repetii δύναται reddidit Aldobrandinus: *Nec enim ex seipso movetur, neque ab altero si moveatur, quidquam vel adiicere vel detrahere potest.* Meibomius coni. εἴτε γὰρ ὑφ' αὑτῆς, εἴτε ὑφ' ἑτέρου κινηθεῖσα δύναταί τι.

g) αὐτός. Aldobrandinus *eum.*

h) οὔτε γὰρ ὁμοιογενὴς αἴσθησις τὴν ὁμοιογενῆ. Edit. Froben. et Menag. cum cod. Monac. οὔτε γὰρ ἡ ὁμογένεια αἴσθησις τὴν ὁμογένειαν. Stephan. οὔτε γὰρ ὁμογενὴς αἴσθησις τὴν ὁμογενῆ. Correxit Meibomius.

i) οὔθ' ἡ ἀνομοιογενὴς τὴν ἀνομοιογενῆ. Edit. Froben. et Menag. cum cod. Monac. οὔθ' ἡ ἀνομογένεια τὴν ἀνομογένειαν.

k) οὐδ' ἡ ἑτέρα τὴν ἑτέραν· πάσαις γὰρ προσέχομεν. Ante Meibomium legebantur post ἤρτηται. unde primus in locum suum restituit Gassendus.

l) οὔτε μὴν λόγος. Ambrosius *ne ratio quidem.*

intuitus mentis adiiciunt. Dicit autem et in ea, quam ad Herodotum scripsit Epitome atque in ratis illis sententiis. *Omnis enim*, inquit, *sensus rationis est expers nullisque memoriae capax: neque enim a se ipso neque ab altero motus potest aliquid adiicere sive auferre, nec est quod ipsos possit arguere. Nam neque similis sensus similem potest, quod par sit utriusque vis; neque dissimilis dissimilem, quippe qui non earundem rerum iudices sint; neque alter alterum: omnibus enim intendimus. At vero ne ratio quidem: namque omnis ratio e sensibus religata pendet. Eoque*

Digitized by Google

τυμπ). καὶ τὸ τὰ ἐπισυνθήματα δὲ ὑφεστάναι π) πιστοῦται τὴν τῶν αἰσθήσεων ἀλήθειαν. ὑφεστήκει δὲ τό τε ὁρᾶν ἡμᾶς καὶ ἀκούειν ὥσπερ τὸ ἀλγεῖν· ὅθεν καὶ περὶ τῶν ἀδήλων ο) ἀπὸ τῶν φαινομένων χρὴ σημειοῦσθαι ρ)... καὶ γὰρ καὶ q) ἐπίνοιαι πᾶσαι ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων γεγόνασι κατά τε περίπτωσιν καὶ ἀναλογίαν r) καὶ ὁμοιότητα καὶ σύνθεσιν, συμβαλλομένου τι καὶ τοῦ λογισμοῦ, τά τε τῶν μανικῶν φαντάσματα καὶ τὰ κατ' ὄναρ ἀληθῆ s)· κινεῖ γάρ· τὸ δὲ μὴ
XXI. 33. ὂν οὐ κινεῖ." τὴν δὲ πρόληψιν λέγουσιν οἱονεὶ κατάληψιν t) ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἔννοιαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην u), τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος x), οἷον τὸ Τοιοῦτον ἐστὶν ἄνθρωπος· ἅμα γὰρ τῇ ῥηθῆναι

m) ἤρτηται. Edit. Froben. et cod. Monac. εἴρηται. Ambrosius *ducta est.*

n) καὶ τὸ τὰ ἐπισυνθήματα δὲ ὑφεστάναι. Edit. Froben. et cod. Monac. καὶ τὸ τὰ ἀνεπαίσθητα ὑφεστᾶναι (cod. Mon, ὑφεστάναι). Arund. καὶ τὸ τὰ ἀνεπαίσθητα ὑφ.. Ambrosius: *quod quae sensu vigent ea subsistant.* Aldobrandinus: *quod eorum impressiones in re constant.* Kuehnius coni. τῷ.

o) περὶ τῶν ἀδήλων. Edit. Froben. cum cod. Monac. omittit articulum.

p) σημειοῦσθαι. Menag. σημιοῦσθαι. Aldobrandinus *iudicari.*

q) καί. Edit. Froben. cum cod. Monac. omittit.

r) κατά τε περίπτωσιν καὶ ἀναλογίαν. Aldobrandinus *aut usu aut pro comparatione.*

s) τὰ κατ' ὄναρ ἀληθῆ. Addidi articulum cum Meibomio ex emendatione Casauboni. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 422. et seqq.. Ambrosius ἀληθῆ interpretatur *vera saepe sunt.*

t) τὴν δὲ πρόληψιν λέγουσιν οἱονεὶ κατάληψιν. Ambrosius *Caeterum dicunt veluti comprehensionem*, ut omittat τὴν πρόληψιν; Aldobrandinus *Anticipationem autem sive rectam opinionem — nominant*, ut omittat οἱονεὶ κατάληψιν.

u) ἐναποκειμένην. Aldobrandinus *atque insitam.*

x) ἔξωθεν φανέντος. Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt.

asseritur sensuum veritas, quod quae sensibus percepta sunt subsistant. Porro et videre nos et audire non secus ac dolere subsistit: quocirca et de incertis oportet ab iis quae appareant signa colligere. Namque et cognitiones omnes a sensibus manant secundum incidentiam et proportionem et similitudinem et compositionem, cooperante aliquid etiam ratiocinatione. Insanorumque imaginationes et visa atque insomnia vera sunt: movent enim: non autem movet quod non est. Caeterum anticipationem dicunt veluti comprehensionem sive opinionem ratam sive cogitationem sive universalem intelligentiam insitam, id est memoriam eius rei quae saepe extrinsecus apparuit, puta Eiusmodi homo est: simul

Digitized by Google

ἐπιβαίνοις· εὐθὺς γὰρ κατὰ πρόληψιν γ). καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ ποιεῖται ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων. πᾶσι οὖν ὀνόμασι τὸ πρώτως ὑποτεταγμένον α) ἐναργές ἐστι· καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶν ἃ ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκαμεν αὐτό, οἷον τὸ πάρον ἵππος ἐστὶν ἢ βοῦς· δεῖ γὰρ πάντα προλαμβάνειν ἐφ' ἑκάστου, ποιά b) ἕκαστον καὶ βοὸς μορφήν· οὐδ' ἂν ὀνομάσαμέν τι, εἰ μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες c). ἐναργεῖς ἄρα εἰσὶν αἱ προλήψεις καὶ τὸ δοξαστὸν d) ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς f). ἤρετο, ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν g), οἷον Πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτο ἔστιν ἄνθρωπος; τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν h) λέγουσιν. ἀληθῆ 34.

γ) εὐθὺς κατὰ πρόληψιν. Cod. Monac. εὐθὺς καταπρόληψιν.

α) παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρώτως ὑποτεταγμένον. Legebatur ἐπιτεταγμένον. Correxerunt Gassendus et Kuehnius ex epistola ad Herodotum (§. 37.) expressitque Aldobrandinus. Ambrosius: *prorsus igitur quod prius omnibus nominibus ordinatum est.* Meibomius dedit πᾶν οὖν πρᾶγμα ὀνόματι τῷ πρώτως ἐπιτεταγμένῳ. Vid. Schneidenus ad Epistolam ad Herodotum, §. 38. p. 48. et 49. De adverbio πρώτως vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 311. et 312.

a) ἐστόν. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. ἐστίν. Mengg. ἐστόν. unde cum Meibomio dedi ἐστίν. Vid. Buttmanni Gramm. Graec. max. vol. II. p. 158. et 159.

b) ποτέ. Ambrosius non expressit.

c) ὠνομάσαμέν. Edit. Froben. cum cod. Monac. ὀνομάσαμέν.

d) μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. Edit. Froben. et cod. Monac. μὴ πρότερον αὐτοῦ καταλήψιν τὸν τύπον μαθόντες. Ambrosius: *nisi prius per anticipationem illius forma per oculos animo impressa esset.*

e) τὸ δοξαστόν. Giphanius, cani. τὸ δοξαστέον. Nihil mutandum esse vidit Menagius.

f) ἐναργοῦς. Cod. Monac. ἐναργῶς.

g) ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν. Cod. Monac. ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγοντες. Ambrosius: *ad quod illud referimus: quod opinamur.*

h) καὶ ὑπόληψιν. Stephan. καὶ ἀπόληψιν. Ambrosius *sive opinationem.*

enim atque homo nominatur, continuo per anticipationem forma etiam illius intelligitur praecedentibus ac ducibus sensibus. Omni igitur nomini quod primum subiectum est, manifestum est: neque enim profecto quaereremus quod inquirimus, nisi prius illud novissemus, verbi gratia, Quod procul abest equusne an bos est? oportet enim per anticipationem cognovisse aliquando equi et bovis formam: nec vero quidquam nominaremus, nisi prius per anticipationem illius formam cognovissemus. Evidentes sunt igitur anticipationes, quodque opinabile est a priore evidenti aliquo pendet, ad quod illud referentes loquimur, puta Unde novimus an sit istud homo? Opinionem vero appellant etiam

Digitized by Google

τὸ φαῦλον καὶ ψευδῆ· ἂν μὲν γὰρ ἐπιμαρτυρῆται ἢ μὴ ἀντιμαρτυρῆται ἀληθῆ εἶναι· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιμαρτυρῆται ἢ ἀντιμαρτυρῆται l); ψευδῆ τυγχάνειν. ὅθεν τὸ προσμένον εἰσήχθη, οἷον τὸ προσμεῖναι m) καὶ ἐγγὺς γενέσθαι τῷ πόρρῳ
XXIII. καὶ μαθεῖν ὁποῖος ἐγγὺς φαίνεται. πάθη δὲ λέγουσιν εἶναι δύο n), ἡδονὴν καὶ ἀλγηδόνα, ἐπομένας περὶ ὧν βίον· καὶ τὴν μὲν οἰκείαν o), τὴν δὲ ἀλλότριον· διὸ ὧν αἱρούσθαι τὰς
II αἱρέσεις καὶ φυγάς, τῶν τε ζητήσεων εἶναι τὰς μὲν περὶ τῶν πραγμάτων, τὰς δὲ περὶ φιλὴν τὴν φωνήν o). καὶ ταῦτα δὲ
XXIV. περὶ τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ κριτηρίου στοιχειωδῶς. ἀνιτέον δὲ καὶ τὴν ἐπιστολήν.

l) ἢ μὴ ἀντιμαρτυρῆται. Cod. Monac. ἢ ἀντιμαρτυρῆται, sed ut in margine ab eadem manu scriptum legatur μή.

k) ἀληθῆ εἶναι· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιμαρτυρῆται ἢ ἀντιμαρτυρῆται. Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt. Item Ambrosius, qui verba ἂν μὲν γὰρ ἐπιμαρτυρῆται usque ad φευδῆ τυγχάνειν sic interpretatur, *Nam siquidem pro testimonio sumatur: pro illa sive contra illam agendum sit falsam esse.*

l) ὅθεν τὸ προσμένον εἰσήχθη, οἷον τὸ προσμεῖναι. Ante Meibomium legebatur ὅθεν προσμένον etc.. Cod. Monac. ὅθεν πρὸς μὲν ὃν εἰσήχθη. Ambrosius: *Unde etiam introductum est* προσμένειν. *id est perseverare.* Aldobrandinus: *ex quo expectare inductum est: ut expectare.* De verbo προσμένον vid. Schneiderus ad Epistolam ad Herodotum §. 38. p. 51. et seqq..

m) δύο. Edit. Froben. et cod. Monac. omittunt.

n) οἰκεῖον. Aldobrandinus *ad naturam esse accommodatam.*

o) περὶ φιλὴν τὴν φωνήν. Aldobrandinus *de solis vocibus.*

suspicionem. Veramque esse et falsam dicunt: nam si quidem testimonio confirmetur vel testimonio non oppugnetur, veram esse; sin non confirmetur testimonio vel testimonio oppugnetur, falsam. Unde etiam introductum est id quod attestationem exspectans dicimus, ut exspectare et prope turrim accedere et discere qualis prope videatur. Perturbationes autem esse duas dicunt, voluptatem et dolorem, quae in omne animal cadant: ex his alteram propriam, alteram alienam esse, perque eas iudicari electiones et evitationes. Quaestionum quoque alias esse de rebus, alias circa simplicem versari vocem. Atque ista de divisione ac iudicio summatim dicta sunto. Redeundum iam ad epistolam quam diximus.

Digitized by Google

Ἐπίκουρος Ἡροδότῳ χαίρειν.

Τοῖς μὴ δυναμένοις, ὦ Ἡρόδοτε, ἅπαντα τὰ περὶ φύσεως ἡμῖν ἀκριβογραφηθέντα ἐξακριβοῦν ἢ μηδὲ τοῖς μείζοσι τῶν συντεταγμένων βίβλοις [β]) διαθρεῖν ἐπιστήμῃ τῇ ἄλλῃ πραγματείας, τὴν τὸ ἀκριβὲς τῶν ὁλοχερεστάτων [γ]) δεδωκὼς ἐν τῇ μνήμῃ ἱκανῶς αὐτοῖς [δ]) παρεσκεύασται, ὅσα παρ' ἑκάστην τῶν καιρῶν ἐν τοῖς κυριωτάτοις βοηθεῖν αὐτοῖς [ε]) ἐφάνησαν [ζ]), καθ' ὅσον ἂν ἐφαπτώνται τῆς περὶ φύσεως θεωρίας [η]). καὶ τοὺς προβεβηκότας δὲ ἱκανῶς ἐν τῇ τῶν ὅλων ἐπιβλέψει τῶν τύπων τῆς ὅλης πραγματείας τῶν κατεστοιχειωμένων δεῖ μνημονεύειν [θ]). τῆς γὰρ ἀθρόας ἐπιβολῆς πυκνὸν [ι]) δεόμεθα,

p) *εὖ πράττειν.* Legebatur *χαίρειν.* Correxi ex Eudocia in Villoisoni Anecdotis vol. I. p. 181. cum Schneidero. Vid. Menagius ad III. 61. et X. 14. atque Schneiderus ad initium epistolae ad Pythoclem §. 84. p. 98. et 99.

q) *ἐξακριβοῦν.* Ambrosius *ad purum intelligere.*

r) *βίβλους.* Meibom. et Nuernberger. *βίβλων.*

s) *ὁλοχερεστάτων.* Ante Meibomium scribebatur *ὁλοχειροτάτων.*

t) *αὐτοῖς.* Meibomius deleri volebat seclusitque Schneiderus. Recte tuitus est Nuernbergerus.

u) *αὑτοῖς.* Scribebatur *αὐτοῖς.* Correxit Schneiderus expressitque Aldobrandinus.

x) *φάνωνται.* Stephan. et cod. Monac. *φάνωνται.*

y) *τῆς περὶ φύσεως θεωρίας* Stephan. omittit articulum.

z) *καὶ τοὺς προβεβηκότας δὲ — μνημονεύειν.* Edit. Proben. et Stephan. cum cod. Monac. et Eudocia p. 181. *προβεβληκότας.* quod expressit Ambrosius: *Quin eos etiam qui iam (in) contemplatione omnium formam et veluti fundamenta totius operis iecerunt huiusce compendio adiutum iri spero ad facile reminiscendum.* Correxit Casaubonus. Deinde legebatur *τὸν τύπον τῆς ὅλης πραγματείας τῶν κατεστοιχειωμένων.* Horum correctio debetur Kuehnio, recepta ab me praeeunte Schneidero. Menagius coni. *τῷ τύπῳ ὅλης πραγματείας τῶν κατεστοιχειωμένων.* codd. HRR enim habent *κατεστοιχειωμένων.* Vulgata tuebatur Nuernbergerus.

Epicurus Herodoto bene agere.

Iis qui nequeunt, o Herodote, singula quae a nobis de natura scripta sunt penitius exquirere neque maiores a nobis compositos libros perscrutari, his ego compendium totius operis feci, quantum satis esse putavi ad integerrimarum sententiarum memorium retinendam, ut quovis tempore in iis quae sunt maxime vata, sibi opem ferre possint, in quantum arripuerint naturae speculationem. Quin eos etiam qui iam satis in contemplatione universorum progressi sunt, formas totius operis elementis quasi informatas oportet in memoria habere: nam universorum notitia crebro indigemus, singu-

36. τῆς δὲ κατὰ μέρος οὐχ ὁμοίως a). βαδιστέον μὲν οὖν καὶ ἐπ' ἐκεῖνα συνεχῶς καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοσοῦτον ποιητέον b). ἀφ' οὗ ἡ τε κυριωτάτη ἐπιβολὴ ἐπὶ τὰ πράγματα ἔσται καὶ δὴ καὶ τὸ κατὰ μέρος ἀκριβέσμα πᾶν ἐξευρεθήσεται c), τῶν ὁλοχερεστάτων τύπῳ ἐμπεριειλημμένων d) καὶ μνημονευομένων καὶ πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ φωνὰς συναγομένων e). ἔσται καὶ

a) τῆς γὰρ ἀθρόας ἐπιβολῆς κυνᾶν δεόμεθα, τῆς δὲ κατὰ μέρος οὐχ ὁμοίως. Ambrosius: *Nam fundamentis rei crebro indigemus: membris non ita.*

b) *βαδιστέον μὲν οὖν καὶ ἐπ' ἐκεῖνα συνεχῶς καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοσοῦτον ποιητέον.* Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 181. *βαδιστέον μὲν οὖν καὶ ἐπ' ἐκεῖνα συνεχῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοσοῦτον ποιητέον.* Stephan. *βαδιστέον μὲν οὖν καὶ ἐπ' ἐκεῖνα, καὶ συνεχῶς δὲ ἐν τῇ μνήμῃ ποιητέον.* Menag. et Meibom. *βαδιστέον μὲν οὖν καὶ ἐπ' ἐκεῖνα, καὶ συνεχῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοσοῦτον ποιητέον.* Ambrosius: *pergendum igitur ad illa est faciendusque ex usu memoriae exercitatione habitus.* Iam quod dedi ἐπέκεινα correxit Gassendus probavitque Menagius, συνεχῶς καὶ Schneiderus expressitque Aldobrandinus. Is enim sic interpretatur hunc locum: *Contendendum ergo est ad ea frequenter, memoriaque efficiendum est.* Gassendus coni. καὶ ἐπέκεινα συνεχῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοσοῦτον ποιητέον. id quod probabat Menagius; Meibomius καὶ συνεχῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοσοῦτον ἀναπλητέον.

c) ἀφ' οὗ ἡ τε κυριωτάτη ἐπιβολὴ — ἐξευρεθήσεται. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 181. ἀφ' οὗ ἡ τε κυριωτάτη ἐπιβολὴ (cod. Mon. κυριωτάτη ἐπιβολῆ) ἐπὶ τὰ πράγματα ἔσται. καὶ δὴ (Eudocia δέ) καὶ τὸ κατὰμέρος ἀκρίβωμα πᾶν ἐξευρήσεται, reliquae editiones ἀφ' οὗ ἡ τε κυριωτάτη ἐπιβολὴ ἐπὶ τὰ πράγματα ἔσται, καὶ δὴ καὶ τὸ κατὰ μέρος ἀκρίβωμα πᾶν ἐξευρήσεται. nisi quod Meibomiana praebet ἐξευρεθήσεται, receptum illud ab me praeeunte Schneidero. Ipse Meibomius correctum volebat ἀνευρεθήσεται. Aldobrandinus: *ut rerum notitiam teneamus eam, quae maxime rem totam comprehendat. Ita quoque singularum perfecta rerum cognitio comprehendetur.*

d) τῶν ὁλοχερεστάτων τύπῳ ἐμπεριειλημμένων. Legebatur τῶν ὁλοχερεστάτων (ante Meibomium scribebatur ὁλοχερωτάτων) τύπων ἐμπεριειλημμένων. Menag. τῶν ὁλοχερωτάτων τῶν τύπων. Correxit Nuernbergerus probavitque Schneiderus. Kuehnius coni. τῶν ὁλοχερεστάτων τύπων. Edit. Froben. et Eudocia p. 181. ἐπειλημμένων. codd. Veneti et Monac. εὖ περειλημμένων, quod valde placebat Nuernbergero. Ambrosius: *cum formae plenissimae animo versantur.* Aldobrandinus: *formis ipsis universis comprehensis.*

e) καὶ πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ φωνὰς συναγομένων. Legebantur infra post δύνασθαι χρῆσθαι. Auctorem transpositionis habeo Aldobrandinum, cuius interpretationem non sine bona fide secutus sum.

lorum non ita. Pergendum igitur etiam ultra frequenter est memoriaeque exercitatione tantum efficiendum, ex quo et ratus maxime rerum intuitus erit omnisque particularium rerum diligens cognitio reperietur, quum integerrima quaeque forma comprehenduntur memoriaque tenentur atque ad simplicia elementa ac voces aggregantur. nam eius quod per-

Digitized by Google

τοῦ τετελειουργημένου καὶ πάντως ἠκριβωμένου τοῦτο κυριώτατον γίγνεται f), τὸ ταῖς ἐπιβολαῖς ἀξίως δύνασθαι χρῆσθαι g). οὐ γὰρ οἷόν τε τὸ πλήρωμα τῆς συνεχοῦς τῶν ὅλων περιφορᾶς, ἀΐδιον δέ h), μὴ δυνάμενον διὰ βραχειῶν φωνῶν i), ἅπαν ἐμπεριλαβεῖν ἐν αὐτῷ τὸ κατὰ μέρος ἂν ἐξακριβωθέν k). ὅθεν 37.
ὃὴ πᾶσιν χρησίμης οὔσης τοῖς ὠφελουμένοις l) φυσιολογίας πᾶς

f) ἐπεὶ καὶ τοῦ τετελειουργημένου καὶ πάντως ἠκριβωμένου τοῦτο κυριώτατον γίγνεται. Legebatur ἐπεὶ καὶ τοῦ τετελειουργημένου (edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 181. τελειουργημένου) τοῦτο κυριώτατον τοῦ πάντως ἠκριβωμένου (Stephan. cum codd. Venetis et Monac. ἀκριβώσαντος, quod probabat Nuernbergerus) γίγνεται. Ambrosius: *Nam ea summa totius diligentiae isque effectus est.* Aldobrandinus: *Est enim hoc omnis exquisitae perfectaeque doctrinae maxime proprium.* Kuehnius coni. ἐπεὶ καὶ τοῦ παντὸς τετελειουργημένου τοῦτο κυριώτατον ἀκρίβωμα γίγνεται. Meibomius verba τοῦ παντὸς ἠκριβωμένου tamquam glossema verbi τετελειουργημένου eiicienda censebat. Quod dedi restituit Schneiderus.

g) χρῆσθαι. Edit. Froben. et Eudocia p. 181. omittunt. Quae olim sequebantur verba, καὶ πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ φωνὰς συναγομένων, Ambrosius interpretatur *ad simplicia elementa atque ad conclusionum voces*; Kuehnius *etiam in simplicibus compendiis et vocabulis breviloquentium.* Meibomius coni. χρῆσθαι, χειρῶν πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ φωνὰς συναγομένων. Nuernbergerus χρῆσθαι καὶ (τὸ) πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ φωνὰς συναγόμενον. Schneiderus χρῆσθαι, πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ βραχείας (vel ὀλίγας) φωνὰς συναγομένας.

h) οὐ γὰρ οἷόν τε — εἶδέναι. Legebatur οὐ γὰρ οἷόν τε — εἶναι. Correxit Meibomius probavitque Schneiderus. Ambrosius: *Neque enim fas est condensationem perpetuae rerum circuitionis esse.* Aldobrandinus: *Nec enim fieri potest crebro, ut is universa continenter animo percurrat.* Kuehnius: *Non enim potest illa esse summa continuae circumvolutionis totius universi.*

i) διὰ βραχείων φωνῶν. Scribebatur διὰ βραχέων φωνῶν. Correxit Schneiderus.

k) ἅπαν ἐμπεριλαβεῖν ἐν αὐτῷ τὸ κατὰ μέρος ἂν ἐξακριβωθέν. Scribebatur ἐν αὐτῷ. Correxit Schneiderus expresseruntque interpretes. Stephan. et Menag. τὸ καὶ κατὰ μέρος ἂν ἐξακριβωθέν, quod expressit Ambrosius *quod etiam per partes diligenter explicatum fuerit.* codd. Veneti καὶ τό [?], probatum Nuernbergero. Edit. Froben., cod. Monac., Aldobrandinus et Eudocia p. 181. omittunt καί: quare cum Schneidero delevi. Meibom. ἅπαν ἐμπεριλαβεῖν ἐν αὐτῷ ὃν καὶ κατὰ μέρος πρότερον ἐξακριβωθέν.

l) ὠφελουμένοις. Eudocia p. 181. ὠφελουμένοις.

factum est omnique ex parte exquisitum id maxime proprium est ut notitiis suis celeriter uti possit. Neque enim fieri potest ut confertam multitudinem continuae universorum pertractationis sciat is qui non possit paucis vocibus totum in se ipso complecti illud quod per partes diligenter explicatum fuerit. Unde quum omnibus perutilis sit qui sint familiarius

Digitized by Google

τοιαύτης ὁδοῦ, παρεγγυώντων συνεχὲς ἐνέργημα ἐν φυσιολογίᾳ καὶ τοῦτο μάλιστα ἐγκαλλιζόντων βίῳ, ποιήσασθαι καὶ τοιαύτην τινὰ ἐπιτομὴν καὶ στοιχείωσιν τῶν ὅλων ἰδοξε π). πρῶτον μὲν οὖν τὰ ὑποτεταγμένα τοῖς φθόγγοις, ὦ Ἡρόδοτε, δεῖ εἰληφέναι π), ὅπως ἂν τὰ ζητούμενα ἢ ζητούμενα σ) ἢ ἀποφαινόμενα ἔχωμεν εἰς ταῦτα ἀναγοντες ἐπιφορὰν ρ) καὶ μὴ

m) παρεγγυώντων — τῶν ὅλων δοξῶν. Stephan. παρεγγυᾶ τὸ συνεχὲς ἐνέργημα ἐν φυσιολογίᾳ, quod expressit Ambrosius. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 181. καὶ τῷ τούτῳ μάλιστα ἐγκαλλιζόντων βίῳ ποιήσασθαι etc.; Stephan. καὶ τῷ τούτων μάλιστα ἐγκαλλιζόντων βίῳ, ποιήσασθαι etc.; Menag. καὶ τούτῳ μάλιστα τὸ (? τὸ μάλιστα) ἐγκαλλιζόντων βίῳ, ποιήσασθαι etc.; Bibliom. καὶ τῶν μάλιστα τούτῳ ἐγκαλλιζόντων τῷ βίῳ, ποιήσασθαι δεῖ etc.; Schneider. καὶ τῶν τοῦτο μάλιστα ἐγκαλλιζόντων τῷ βίῳ, ποιήσασθαι [δεῖ] etc. Ambrosius: *huiusmodi viae continuationem boni moris in physiologia esse, quae maxime tranquillitatem afferat vitae et eiusce compendium ac veluti summam opinionum omnium tenere memoriter.* ut legisse videatur ἐν μνήμῃ ποιήσασθαι. Aldobrandinus: *hoc sibi crebro opus in physiologia imperent, atque hoc ipso maxime acquiescant, ut huiusmodi epitomen, universarum sententiarum elementis informatam, sibi in vita comparent.* Gassendus coni. παρεγγυῶ τὸ συνεχὲς ἐνέργημα ἐν φυσιολογίᾳ, καὶ τοῦτο τοῖς μάλιστα ἐγκαλλιζουσι τῷ βίῳ, ποιήσασθαι etc.; Kuehnius παρεγγυώντων συνεχὲς καὶ τῶν τοῦτο μάλιστα ἐγκαλλιζόντων βίῳ, ποιήσασθαι καὶ τοιαύτην τινὰ ἐπιτομὴν καὶ στοιχείωσιν τῶν ὅλων ἰδοξε. hoc sensu, *etiam cohortantibus assidue illis, qui huius vitae tranquillitati maxime dediti sunt, conficere etiam huiusmodi epitomen et elementale totius universi visum est.* Horum ἰδοξε mire placebat Schneidero. Ut recte iudicari de hoc loco possit, prae caeteris tenendum est παρεγγυώντων et ἐγκαλλιζόντων esse imperativos: id quod solus vidit Aldobrandinus.

n) πρῶτον μὲν οὖν τὰ ὑποτεταγμένα τοῖς φθόγγοις — δεῖ εἰληφέναι. Kuehnius coni. πρῶτον μὲν οὖν ἐνέργημα ἐν φυσιολογίᾳ τὰ ὑποτεταγμένα etc., hoc sensu, *Primum igitur operam in tractatu de natura oportet sumere in ilis quae vocibus subiecta sunt.*

o) ἢ ζητούμενα. Edit. Froben. et Eudocia p. 181. omittunt.

p) ἔχωμεν εἰς ταῦτα ἀναγοντες ἐπιφοράν. Legebatur ἔχωμεν εἰς ὃ ἀναγοντες ἐπιφοράν, quod expressit Aldobrandinus *habeamus quo referentes iudicemus.* Quod dedi expressit Ambrosius confirmantque codd. Veneti, unde restituerunt Nuenbergerus et Schneiderus. Cod. Monac. ἔχωμεν εἰς τὸν ἀναγοντες ἐπιφοράν.

dediti naturae studio huiusmodi ratio, commendent assiduum opus in physiologia atque hac ipsa maxime acquiescant vita, quo sibi conficiant huiusmodi compendium ac veluti summam opinionum omnium. Primum igitur, o Herodote, quae subiecta sunt vocibus oportet comprehendere, ut ea quae opinamur sive quaerimus sive de quibus ambigimus ad ea referentes diiudicare possimus et ne indiscreta omnia nobis in

Digitized by Google

ἄπειρα πράγματα ἀεὶ ἐπιφέρομεν ἀποδεικνύοντες ἢ (ἀγνοοῦντες
φεύγομεν ἔλεγχον, ἵνα μὴ) τὸ παρὸν ἐπιπολαίως ἐξετάζωμεν
ἔτι πρὸς ἄλλο τι βλέποντες, καὶ μηδὲ ἀποδέχωμεν
οὕτως εἴτε ἔστιν τὸ ζητούμενον ἢ προφάσιμον καὶ δοξαστὸν
ὁμολογουμένως, ἢ ἀφέξομεν), εἶτα μετὰ τοῦτο διελόντες ἐπὶ πόσα
τρέπεται, καὶ πρὸς τί ἀναφέρεται ἕκαστον τῶν ὑποπιπτόντων
ἢ ὅτι μὴ ἔστιν τῶν ζητουμένων), ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα
κρίνωμεν ὅπως ἂν καὶ τὰ προσμένοντα καὶ τὰ ἄδηλα ἐμφανῆ
ποιήσωμεν κ). ταῦτα δὲ διαλαβόντες συνορᾶν ἤδη ποιεῖ
τῶν ἀδήλων x), πρῶτον μὲν ὅτι οὐδὲν γίνεται ἐκ τοῦ μὴ

πρὸς ἄπειρα ἀεὶ ἐπιφέρομεν ἀποδεικνύοντες. Cod. Monac.
εἰς ἄπειρα. Ambrosius: *At ne indiscreta sint omnia nobis in infinitum demonstrantibus.* ut ἀποδεικνύοντες legisse videatur. Aldobrandinus: *ne aut omnia infinita indicari non posse nobis ostendant.* Kuehnius coni. ἀποτείνωσιν, hoc sensu, *ne omnia indiscussa nobis in infinitum abeant, tendant.* Bene id quidem refutavit Schneiderus, sed ut non afferret medelam.

ἵνα μὴ γὰρ etc. Ambrosius cum superioribus coniuncta sic interpretatur: *At ne indiscreta sint omnia nobis in infinitum demonstrantibus sive inanibus vocibus habeamus: necesse quidem* etc.

s) ἀνάξομεν. Legebatur ἀνάξομεν. Correxit Schneiderus.

t) καὶ ἁπλῶς τὰς παρούσας ἐπιβολὰς τῆς διανοίας εἰδ' ἔχει δὴ πρὸς τῶν κριτηρίων. Legebatur καὶ ἁπλῶς τὰς (Meibom. ταῖς) παρούσας ἐπιβολὰς εἴτε διανοίας, εἰδ' ὀρθοῦνται. (edit. Froben. et Eudocia p. 182. ὁρῶμεν) τῶν κριτηρίων. Schneider. καὶ ἁπλῶς τὰς παρούσας ἐπιβολὰς εἴτε [κατὰ] διανοίας εἰδ' ἐμμένουσι τῶν κριτηρίων. Ambrosius: *ac simplicitas praesentes inanitas sive mentis: sive cuiuslibet iudiciorum.* Aldobrandinus: *sive omnino insitis notitiis, vel mentis, vel cuiusvis alterius iudicii.* Quod recepi τὰς παρούσας ἐπιβολὰς τῆς διανοίας omnino debetur Schneiderо.

u) ὅπως ἂν καὶ τὸ προσμένον καὶ τὸ ἄδηλον ἐμφανῆ ποιήσωμεν. Legebatur ὅπως ἂν καὶ τὰ προσμένοντα καὶ τὰ ἄδηλα ἐμφανῆ ποιήσωμεν. Correxit Schneiderus. Aldobrandinus τὸ προσμένον interpretatur *sustinendum.* Kuehnius coni. τὸ ἄδηλον.

x) ταῦτα δὲ διαλαβόντας συνορᾶν ἤδη περὶ τῶν ἀδήλων. Meibom. ταῦτα δὲ διαλαβόντας συνορᾶν ἤδη δεῖ περὶ τῶν ἀδήλων. Gassen-

infinitum demonstrent sive inanes voces habeamus: necesse enim est primum habitum secundum unamquamque disputationem nihilque probatione indigere, siquidem habebimus quaesitum vel dubitatum vel opinatum ad quodvis opus, sive secundum sensus observare omnia oportet ac simpliciter praesentes intuitus mentis sive secundum quodvis iudicatorium. Eadem ratione etiam perturbationes quae adsunt, ut exspectatum et incertum habeamus quibus notare possimus. Haec autem ubi pervenerimus, de incertis iam videre opus est, primum quidem quod nihil fit ex eo quod non est: omnia

Digitized by Google

ὄντος γ)· πᾶν γὰρ τὸ παντὸς εἶναι ἂν, οὐκ ἀπολλύμενόν γε οὐδὲν
39. προσδιδόμενον. καὶ εἰ ἐφθείρετο δὲ τὸ ἄφρον, οὐκέτι ἂν μὴ ὂν, πάντα ἂν ἀπολώλει τὰ πράγματα, οὐκ ὄντων ὧν ἄλλο διαδέξεται. καὶ μὴν καὶ τὸ πᾶν ἀεὶ τοιοῦτον ἦν οἷον νῦν ἐστι καὶ ἀεὶ τοιοῦτον ἔσται· οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ὃ μεταβάλλει. πλὴν γὰρ τὸ πᾶν αὐτὸ οὐδέν ἐστιν ὃ ἂν εἰσελθὸν εἰς αὐτὸ μὴ μεταβολὴν ποιήσαιτο δι' ἑαυτοῦ. [Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐπιτομῇ φησι καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ φύσεως.] τὸ πᾶν ἔσω σῶμα· τὰ μὲν γὰρ σώματα δ) εἰς

das Ionici. συνορᾶν δεῖ περὶ τῶν ἀδήλων Aldobrandinus *Hic vero explicatio* etc.

γ) ὅτι οὐδὲν γίνεται ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. Gassendus addebat καὶ οὐδὲν φθείρεται εἰς τὸ μὴ ὄν. quae supervacanea esse bene adnotavit Knehnius.

δ) οὐδέν. Cod. Monac. οὐδέν.

ε) παρὰ γὰρ τὸ πᾶν. Gassendus coni. καὶ παρὰ τὸ πᾶν, quod probabat Menagius.

ζ) ὃ ἂν εἰσελθὸν εἰς αὐτὸ τὴν μεταβολὴν ποιήσαιτο. Meibom. εἰς ὃ ἂν εἰσελθὸν αὐτὸ τὴν μεταβολὴν ποιήσαιτο. quod recte sepudiaverunt Nuemeibergetus et Schneiderus.

η) [Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό — περὶ φύσεως.] τὸ πᾶν ἔσω σῶμα. Sedlini priora cum Schneidero utpote additamentum Diogenis, deletam illinc Nuernbergero. Edit. Froben. et Eudoc. p. 182. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ φύσεως τὸ πᾶν ἐστι, ut priora omittant, cod. Monac. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο ἐν τῇ μεγάλῃ ἐπιτομῇ φησὶν καταρχὴν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τὸ πᾶν ἐστι. Stephan. et Menag. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐπιτομῇ φησὶ κατ' ἀρχήν. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ φύσεως τὸ πᾶν ἐστι σῶμα. Ambrosius: *Enimvero istud quoque etiam in maiore compendio statim a principio dixit. In primo item de natura ipsum omne est.* Correxit Meibomius interpunctionem quam praevit Aldobrandinus. Alii tentabat Gassendus. Caeterum quod Schneiderus particulam καὶ post Ἀλλὰ μὴν ponitam seclusit non iniuriter.

θ) τὰ μὲν γὰρ σώματα. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 182. σώματα μὲν γάρ. Schneiderus hunc locum non satis integrum esse suspicatus est.

enim ex omnibus fierent, seminibus nihil indigentia. Sed et si quod occidit, interiret in id quod non est, omnia interissent, quum ea non essent in quae dissilirentur. Atque et universum huiusmodi semper fuit quale nunc est compenque tale erit: nihil est enim in quod mutare possit. Nam praeter ipsum universum nihil est quod in id ingressum mutationem operetur. [Enimvero iatud quoque etiam in maiore compendio statim a principio dixit et in primo de natura.] *Ipsum universum est corpus: corpora enim ista ut ea habeant*

Digitized by Google

ἄλλην αὐτὴ ἡ αἰσθησις) καὶ ἀεὶ ἀληθεύειν, μνημονικὸν, καὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ ἄδηλον τῷ ἐναργεῖ παρεμβολὴν [εἶναι. προσῆκεν τὸ τεκμαίρεσθαι]. εἰ γὰρ μὴ ἦν ὅ τι κρίνειν καὶ γνώσεσθαι καὶ λογίσασθαι φύσει ὑφεστῶσαν, πόθεν ἂν εἶχε τὰ ζητούμενα πίστιν; οὐδὲ γὰρ ἐπιστήμη, καθάπερ φαίνεται, συνέστηκεν ἐξ αἰσθήσεως) οὐδὲ δυνατὸν ἦν ἀπορεῖν ἢ οὔτε κρίναι ὑγιῶς, ἄνευ τοῦ ἀναλογικοῦ τῆς περιλήψεως, οὐ τὸ καθ' ἕκαστον φύσει ἀναφωνούμενον) καὶ μὴ εἰς τὰ συνεχῆ συμπτώματα ἢ συμβαθμώσεται λεγόμενα. [Καὶ μὴν καὶ ταῦτ' ἔστιν ἃ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ φύσεως φησὶ καὶ ἐν πεντεκαιδεκάτῃ καὶ ἐν μεγάλῃ ἐπιτομῇ). τῶν καθ' αὑτὰ τὰ

e) αὐτὴ ἡ αἰσθησις. Stephan. καὶ αὐτὴ ἡ αἰσθησις, quod repetierunt Meibomius et Nuernbergerus.

f) τοῦ ἦν ἀναγκαῖον τὸ ἄδηλον τῷ λογισμῷ συναλοιφοῦσι. Ambrosius: *secundum quem necesse est incertum cognitionem conicere.*

g) [εἶναι προσῆκεν τὸ τεκμαίρεσθαι]. Secludi cum Schneidero ut verba Diogenis repudientis ad p. 82. delenda illa Nuernbergerus.

h) εἰ γὰρ μὴ ἦν ὅ τι κρίνειν. Addidi γὰρ ex interpretatione Ambrosii. Gassendus coni. *si* δὲ *μὴ ἦν ὅ τι κρίνειν. Cod. Monac. et Arund. si* μὴ *ἦν* τὸ *κρίνον.*

i) τὰ συμπτώματα. Menag. omittit articulum.

k) ὅπου γὰν οὐδὲ ὅτι οὐ ξυνεῖτο. Edit. Froben. et Eudocia p. 182. ὅπου εἴη, οὐδὲν ὅ ξυνεῖτο. codd. Monac. et Arund. ὅπου εἴη, οὐδὲ ὅτι οὐ ξυνεῖτο. Aldobrandinus *in quo moverentur.*

l) παρὰ δὲ ταῦτα. Aldobrandinus: *Praeter haec autem quibus ipsis omnes continentur naturae.*

m) οὐδὲν ξυνοθῆναι δύναται. Legebatur οὐδὲν οὔτε ξυνοθῆναι δύναται. Delevi particulam cum Gassendo, omissam illam iam Aldobrandino.

n) ὡς τὰ καθ' ὅλας φύσεις ὑπαρχόμενα. Aldobrandinus omittit. Addidi articulum praeeunte Schneidero. Gassendus coni. *si* μὲν αὐτὰ ἦν, ὡς καθ' αὑτὰς φύσεις.

o) καὶ μὴ ὡς τὰ τούτων συμπτώματα ἢ συμβεβηκότα λεγόμενα. Aldobrandinus: *quod non vel his conjunctum, vel horum eventum sit.*

p) [Καὶ μὴν καὶ ταῦτὸ τοῦτο — ἐπιτομῇ.]. Eudocia p. 182. omittit. Secludit cum Schneidero ut additamentum Diogenis, deletum illud

sensus ipse tentatur in omnibus, secundum quem necesse est incertum ratiocinatione conicere [quemadmodum antea dixi]. *Nisi enim esset quod inane et locum et quae tangi non potest naturam nominamus, nequaquam haberent ubi essent corpora, neque per quod moverentur, quae profecto moveri perspicuum est. At praeter ista nihil cogitari potest neque per modum comprehensionis neque secundum comprehensibilium proportionem, quippe quae per totas naturas accipiuntur, neque veluti horum eventus accidentiave dicuntur.* [Quin haec idem in primo de natura et in decimo quarto et quinto atque in maiore compendio tradit.] *Corpora alia*

Digitized by Google

μὲν ἔσται ἀναιρέσεις, τὰ δ' ἐξ αὐτῶν αἱ φυσικαὶ συναιρέσεις συναιρήσουσι.
41. τοῦτο δ' ἐστὶν ἄτομα καὶ ἀμεταβλητα, εἴπερ μὴ μέλλομεν
πάντων εἰς τὸ μὴ ὂν φθαρησόμεθα, ἀλλ' ἀρκοῦντα ὑποστήσε-
ται ἐν τῇ διαλύσει τῶν συγκρίσεων, πλήρη τὴν φύσιν ὄντα καὶ
οὐκ ἔχοντα ᾗ ὅπῃ ἢ ὅπως διαλυθήσεται δεῖται οὖν ἀρχῶν
ἀτόμους καὶ ἀναγκαῖον εἶναι φύσεις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ
πᾶν ἄπειρον ἐστι· τὸ γὰρ πεπερασμένον ἄκρον ἔχει, τὸ δὲ
ἄκρον παρ' ἕτερόν τι θεωρεῖται· οὗτοι οὖν ἔχει ἄκρον ᾧ
πέρας οὐκ ἔχει, πέρας δὲ οὐκ ἔχον ἄπειρον ἂν εἴη καὶ τὸ
ἀπεριγράπτως).
42. ἄπειρόν ἐστι τό τε πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κενοῦ· εἰ γὰρ ἦν
τὸ μὲν κενὸν ἄπειρον, τὰ δὲ σώματα ὡρισμένα, οὐθαμοῦ ἂν

Nuernbergero. Ambrosius particulas Καὶ μὲν καὶ non expressit. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. ταῦτα τοῦτο. Arund. τοῦτο τοῦτο. Recepi quae de correctione Meibomii Schneiderique, expressum. Illud Aldobrandino non repetit, quam idem ante τῇ πεπερασμένῃ καὶ ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει inseruerunt, praepositionem ἐν. Caeterum cod. Monac. καὶ τῷ δὲ καὶ τῷ.

q) εἴπερ μὴ μέλλει. Cod. Monac. εἴπερ μὴ μέλλει.

r) πλήρη τὴν φύσιν ὄντα καὶ οὐκ ἔχοντα. Ante Meibomium legebatur πλήρη τὴν φύσιν, ὅταν οὐκ ἔχοντα. Ambrosius: *plena per naturam (sustinere valent). Cum non habeant.* Aldobrandinus: *integram naturam (retinere possunt), quoniam nihil habent.* Galesius apud Casaubonum coni. ὥστε οὐκ ἔχοντα, quod placebat Casaubono; Kuehnius ἅτε οὐκ ἔχοντα. Expressi correctionem Meibomii, receptam iam Nuernbergero et Schneidero.

s) ὥστε οὐκ ἔχον ἄκρον. Legebatur ὥστε τὸ οὐκ ἔχον ἄκρον. Delevi articulum ex Eudocia p. 182. praecunte Schneidero.

t) καὶ τοῦ πεπερασμένου. Cod. Monac. καὶ πεπερασμένου.

u) τῷ πλήθει. Cod. Monac. τὸ πλῆθος.

x) εἶτε γὰρ ἦν. Cod. Monac. οὔτε γὰρ ἦν. Eudocia p. 182. omittit ἄν.

quidem sunt concretiones, alia vero ex quibus concretiones factae sunt. At ista individua sunt et immutabilia, si quidem omnia in id quod non est interitura non sint, caeterum in dissolutione concretionum subsistere valent, quum plena natura utantur et non habeant quorsum aut quo pacto solvi possint. Itaque principia necesse est individua esse corporum naturas. Praeterea et omne istud infinitum est: nam quod finitum est extremum habet: extremum autem alius cuiuspiam comparatione inspicitur. Itaque quod extremum non habet nec finem quidem; quod autem finem non habet infinitum sit necesse est, non finitum. Atqui et multitudine corporum et vacui magnitudine omne istud infinitum est: sive enim esset infinitum vacuum et corpora finita, nusquam ma-

Digitized by Google

ferant corpora, sed ferantur per infinitum inane dispersa, quum nos haberent quae continerent atque repellerent secundum rationem, sive aequum finitum esset, non haberent infinita corpora ubinam subsisterent. Ad haec vero individua corporum et plena, ex quibus et concretiones fiunt et in quae dissolvuntur incomprehensibilia sunt figurarum differentiis; neque enim possibile est ex eisdem figuris comprehensis tot fingas tuas differentias. Atqui in unaquaque figuratione simpliciter infinitae sunt atomi, differentiis autem non simpliciter infinitae, sed tantum incomprehensibiles sunt. [Ne-

43. ἀπειρίαν ἐκ) [Οὐδὲ γὰρ — ἐκβάλλειν.] Seclusi cum Schneidero ut ab Diogene profecta, omissa Nuerenbergensi Edit. Probeb. Menag. cum cod. Monac. οὐδὲ γὰρ φησιν ἐνδοτέρω εἰς ἄπειρον τὴν τομὴν συγχώρει, λέγει δέ, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλουσιν, οὐ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν ἀπίεναι τὰ σώματα. Meibom. οὐδὲ γὰρ, φησὶν ἐνδοτέρω, εἰς ἄπειρον τὴν τομὴν συγχώρει, λέγει δέ, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλουσιν, οὐ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν ἀπίεναι τὰ σώματα. Eadem p. 1880 et 1881 οὐδὲ γὰρ ἐνδοτέρω εἰς ἄπειρον ἡ τομὴ συγχώρει· ἀφαιρεῖται γὰρ ἀεὶ τὰ ἐπιπέδου ἐπιπέδου, εἰ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν μεταβάλλειν· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τοῦ ἀπείρου τὰ ἄπειρα ἀφαιρεῖσθαι. Ambrosianus: *Neque enim inferius in infinitum sectio est, quandoquidem qualitates immutantur, nisi quis eas etiam magnitudinibus simpliciter in immensum emissuris sit.*] *Moveantque perpetuo atomi*, [Ait enim inferius et aequa celeritate illas agitari, vacuo similem motum exhibente perpetuo gravissime atque levissime.] *atque illas quidem longe ab invicem*

h) διεκβαίνειν Ed. Frob. cod. Monac. et Ambros. Edit. Nuerenb. ἐκβαίνειν ἀπειρίαν ἐκ τῆς τομῆς, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλουσιν, οὐ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν ἀπίεναι τὰ σώματα. Meibom. ἐκβαίνειν ἀπειρίαν ἐκ τῆς τομῆς, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλουσιν, οὐ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν ἀπίεναι τὰ σώματα. Eadem p. 1880 et 1881 ἐκβαίνειν ἀπειρίαν ἐκ τῆς τομῆς, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλουσιν, οὐ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν ἀπίεναι τὰ σώματα. Ambrosianus: *infinitum sectio est, quandoquidem qualitates immutantur, nisi quis eas etiam magnitudinibus simpliciter in immensum emissuris sit.* Kuehnius ex Sexto Empirico adv. Mathemat. X. 223. p. 670. ed. Fabric. coni. ἐκβαίνειν, quod suscepit Schneiderus.

i) [*Οὐδὲ γὰρ — ἐκβάλλειν.*] Seclusi cum Schneidero ut ab Diogene profecta, omissa Nuerenbergensi Edit. Probeb. Menag. cum cod. Monac. οὐδὲ γὰρ φησιν ἐνδοτέρω εἰς ἄπειρον τὴν τομὴν συγχώρει, λέγει δέ, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλουσιν, οὐ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν ἀπίεναι τὰ σώματα. Meibom. οὐδὲ γὰρ, φησὶν ἐνδοτέρω, εἰς ἄπειρον τὴν τομὴν συγχώρει, λέγει δέ, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλουσιν, οὐ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν ἀπίεναι τὰ σώματα. Eadem p. 1880 et 1881 οὐδὲ γὰρ ἐνδοτέρω εἰς ἄπειρον ἡ τομὴ συγχώρει· ἀφαιρεῖται γὰρ ἀεὶ τὰ ἐπιπέδου ἐπιπέδου, εἰ μέλλει καὶ εἰς μηδὲν μεταβάλλειν· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τοῦ ἀπείρου τὰ ἄπειρα ἀφαιρεῖσθαι. Ambrosianus: *Neque enim inferius in infinitum sectio est, quandoquidem qualitates immutantur, nisi quis eas etiam magnitudinibus simpliciter in immensum emissuris sit.* Kuehnius ex Sexto Empirico adv. Mathemat. X. 223. p. 670. ed. Fabric. coni. ἐκβαίνειν, quod suscepit Schneiderus.

k) διαστάντας. Ante Meibomium legebatur διαστάντες. Correctum ab ipso Meibomio recepimus Nuerenbergensi et Schneiderianis.

l) διαστάντας. Ante Meibomium legebatur διαστάντες. Correctum ab ipso Meibomio recepimus Nuerenbergensi et Schneiderianis.

que enim, ait inferius, in infinitum sectio est, quandoquidem qualitates immutantur, nisi quis eas etiam magnitudinibus simpliciter in immensum emissuris sit.] *Moveantque perpetuo atomi*, [Ait enim inferius et aequa celeritate illas agitari, vacuo similem motum exhibente perpetuo gravissime atque levissime.] *atque illas quidem longe ab invicem*

Digitized by Google

distant, aliae vero agitationem ipsam continent, quum fuerint ad complexionem inclinatae sive ab iis quae ad complexiones feruntur contectae fuerint. Nam vacui natura quae illas singulas dirimit, hoc efficit, quandoquidem firmitatem sive affectionem facere ipsa non potest; solidumque quod illis inest per collisionem agitationem facit in quantum complexio illa ex collisione restitutionem dat. Horum autem principium non est quum atomi et inane causae sint. [Ait autem inferius neque ullam circa atomos inesse qualitatem praeter figuram et magnitudinem et gravitatem, colorem autem immutari positione atomorum in

ναῖς δόξαις στοιχειώσεσι φησίν)[x] (οὔτε τι μέγεθος περὶ αὐτάς)[y] οὐδέποτε γοῦν[z] πέφυκε φαίνεσθαι.

45. αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἰκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῇ τῶν ὄντων φύσεως ἐπινοίᾳ[a]· εἰσὶ μὲν καὶ κόσμοι ἄπειροι εἶναι, εἴθ' ὅμοιοι τούτῳ[b] εἴτε ἀνόμοιοι· αἱ δὲ μὴ ἔστιν ἄπειρος ὑπάρχειν[c], οὐδὲν ἧττον ἀπείρους[d] εἶναι, κἂν ἐπιμιγνύμενοι ἀλλήλοις, φέρονται καὶ παρφέρονται[e]· καὶ οὐ μόνον κοσμοποιΐαι

x) *ἐν ταῖς ὕλαις στοιχειώσεσι φησί.* Meibom. *ἐν ταῖς ὕλαις τοῖς στοιχειώσεσι φησί.* Aldobrandinus: *αἱ γὰρ δυώδεκα ὑπόκεινται.*

y) *οὔτε τι μέγεθος μὴ εἶναι περὶ αὐτάς.* Eudocia p. 183. *οὔτε τι μέγεθος οὔτε ἴσον περὶ αὐτάς.* Aldobrandinus: *nec ullam varietatem magnitudinum inesse.*

z) *γοῦν.* Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 183. *οὖν.*

a) *αὕτη δ' ἡ φωνὴ — ἐπινοίας.* Edit. Froben. *αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἰκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῇ τῶν ὄντων φύσεως ἐπινοίᾳ.* cod. Monac. *αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευόντων τὸν ἰκανὸν τύπον* etc. Eudocia p. 183. *αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἰκανὸν τύπον.* Stephan. Monac. et Meibom. *αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἰκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῆς τῶν ὄντων φύσεως ἐπινοίᾳ.* Schneider. *Αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἰκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῆς τῶν ὄντων φύσεως ἐπινοίας.* Ambronius: *haec autem vox cum ista omnia memorantur figuram idoneam omnibus intentionibus seu comprehensionibus naturae rerum.* Aldobrandinus: *Haec igitur vox a nobis memorata satis idoneam rerum naturalium formam cogitationi subiiciunt.* Rossius I. I. §. LXXXXII. p. 258. et seqq. *Ipsa tamen vox, his omnibus commemoratis, datis idoneam formam rerum naturae cognitioni formandae subiicit.* ut legisse videatur *αὕτη δ' ἡ φωνὴ, τούτων πάντων μνημονευόντων, τὸν ἰκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῇ τῶν ὄντων φύσεως ἐπινοίᾳ.* Cum cum disputavit Schneidewinus, recte ut opinor hanc vocem sollicitarunt *αὕτη* et *αὖ*, dubitarique etiam de ratione interpungendi. Ceterum verba *ἄπειοι δ' ἐνδοτέρω — τῆς τῶν ὄντων φύσεως ἐπινοίας* utpote Diogenea cum Schneidero secluserunt, resecta iam ab Nuernbergero, sed ut ultima reponeret post §. 62. Transposuit etiam idem Nuernbergerus, de quibus prudens taceo.

b) *εἴθ' ὅμοιοι τούτῳ εἴτ' ἀνόμοιοι.* Cod. Monac. *εἴθ' ὅμοιοι τούτου καὶ ἀνόμοιοι.* Gassendus: *εἴθ' ὅμοιοι τούτῳ, εἴτ' ἀνόμοιοι.*

c) *ἄκομοι ἄπειροι.* Cod. Monac. *ἄκοσμοι ἄπειροι.*

d) *φέρονται καὶ παρφέρονται.* Gassendus coni. *δὲ ἀπείρους φέρεται, καὶ πόρρω τούτου, καὶ ἄλλυδις ἄλλαι, εἰς ἀπειρίαν κόσμων ἀπείρων συνέχονται.*

dnodecim institutionibus ait; omnemque magnitudinem circa illos non esse: nunquam igitur etenim sensu visa est. Haec autem vox horum omnium memoratorum formam idoneam submittit naturae cognitionis rerum. *Mundi item infiniti sunt, sive huic similes sint, qui dissimiles sunt: namque atomi quum infinitae sint, ut modo demonstratum est, etiam longissime feruntur: neque enim consumptae sunt hac*

Digitized by Google

ποιεῖ) καὶ συμπάσας ἀτόμους ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος ἢ ὑφ' ὧν ἂν ποιηθείη f), οὔτε εἰς ἕνα οὔτε εἰς πεπερασμένους, οὔθ' ὅσοι ἀπειροδιάφοροι τούτῳ g)· ὥστε οὐδὲν τὸ ἐμποδίζον h) ἔσται πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῶν κόσμων i). καὶ μὴν καὶ τύποι ὁμοιοσχήμονες τοῖς ὑπερμεγέθεσι εἰσί, λε- 46.
πτότητα δὲ ἐκλείποντες μακρὰν τῶν φαινομένων k)· οὔτε γὰρ ἀπορροὰς οἷόν τε γίνεσθαι τοιαύτας, οἵας ἐπιτηδειότητες κατὰ τὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λεπτοτήτων l), οὔτε ἐπόρρους τὴν ἐξῆς θέσιν καὶ

e) κατηναλώθησαν. Ambrosius *consumuntur*.

f) ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος — ποιηθείη. Edit. Froben. et Eudocia p. 183. ἐξ οὗ ἂν γένοιτο κόσμος etc. Meibomius coni. ἐξ ὧν ἂν γένοιτο ὁ κόσμος οὗτος ἢ ἐξ ὧν ἂν ποιηθείη ἄλλος. Schneiderus γένοιτο, quod expressit Ambrosius.

g) οὔτ' εἰς ἕνα — διάφορα τούτῳ. Ambrosius: *neque in unum neque in infinitos neque in similibus neque in differentibus*. Aldobrandinus: *neque si unus, neque si finiti, neque si similes his, neque si dissimiles extiterint*. Eudocia p. 188. οὔτ' εἰς ἕνα, οὔτ' εἰς πεπερασμένους, οὔθ' ὅσοι διάφορα τούτοις. Caeterum ante Meibominm legebatur διάφοροι τούτοις, quod post Meibominm recepe-runt Buernbergerus et Schneiderus.

h) ἐμποδίζον. Libri scripti apud Saubuenm ἐμποδοστατῆσον, quod et Schneidero placuit et mihi arridet mississe.

i) τῶν κόσμων. Ita Menagianus, quod expressit Aldobrandinus. Reli-quae editiones (cum codd. Monac. et Arund.) τῶν τοιούτων κόσμων, quod reddidit Ambrosius. Schneiderus dedit τῶν [τοιούτων] κόσμων.

k) καὶ μὴν καὶ τύποι — τῶν φαινομένων. Cod. Monac. λεπτότητι. Ambrosius: *immo et formae similium figurarum solidis tenuita-tibus longe ab apparentibus distant*. Aldobrandinus: *Quinetiam, simulacra solidis corpusculis figuram similem habent, subtilitate oculorum aciem longe effugientia*.

l) οὔτε ἐπιτηδειότητες κατὰ τὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λεπτοτήτων. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. atque Eu-docia p. 183. οὔτε ἐπιτηδειότητες, κατὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λεπτοτήτων γίνεσθαι. Menag., Meibom. et Nuernberger. οὔτε ἐπιτηδειότητες, κατὰ τὰς κατεργασίας etc. Ambrosius: *neque aptitudines per efficientiam concavorum atque tenuium*. Aldo-brandinus: *neque non quaedam apta sunt, ex quibus confici cavitates subtilitatesque istae possint*. Casaubonus coni. ἐς τὰς κατεργασίας, quod recepit Schneiderus. Kuehnius οὔτε ἐπιτηδειό-τητές λεπτοτήτων κατὰ τὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων. Delevi

inusemodi atomi, ex quibus fiat mundus sive a quibus effe-ctus sit, neque in unum neque in definitos neque in similes huic neque in differentes: nihil igitur est quod mundorum infini-tatem impediat. Immo et formae similes habent solidis cor-poribus figuras tenuitatibus longe ab apparentibus distantes: neque enim huiusmodi recessiones in aere fieri non possunt neque aptitudines ad efficientias concavorum atque tenuium, neque effluvia consequentem positionem atque incessum ob-

Digitized by Google

βάσιν m) διανηρεῦσθαι, ἥνπερ καὶ ἐν ταῖς στερεμνίοις εἶχον. τούτους δὲ τοὺς τύπους εἴδωλα προσαγορεύσαντες καὶ μὴν καὶ ἡ διὰ τοῦ κενοῦ φορὰ κατὰ μηδεμίαν ἀπόκριμνον τῶν ἀντικοψάντων γινομένη πᾶν μῆκος περιλήψεται ἐν ἀσυγκρονήτῳ χρόνῳ n) συναλλᾶ· βραδέως o) γὰρ καὶ τάχους ὄντος
47. κοπῇ καὶ οὐκ ἀντικοπῇ p) ἁπάσαις λαμβάνει. οὐ μὴν οὐδὲ ἅμα κατὰ τοὺς διὰ λόγου θεωρητοὺς χρόνους τὸ πᾶν φερόμενον σῶμα ἐπὶ πλείονας τόπους ἀφικνεῖται q)· ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο συναφικνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δή ποτε τοῦ ἀπείρου r). ἐξ οὗ γὰρ ἂν περιλάβωμεν τὴν φορὰν τόπου,

γίνεσθαι auctoritate eiusdem Kuehnii neque agnoscit illud Ambrosius.

m) τὴν ἐξῆς θέσιν καὶ βάσιν. Cod. Monac. τὴν ἐξῆς θέσιν καὶ βάθεσιν. Aldobrandinus *exteriorem situm basimque.*

n) ἐν ἀπερινοήτῳ χρόνῳ. Aldobrandinus *puncto temporis.*

o) βράδους. Legebatur βραδύτητος. Illud restitui ex cod. Sambuci cum Schneidero.

p) ἀντικοπῇ καὶ οὐκ ἀντικοπῇ. Legebatur ἀντικοπὴ καὶ οὐκ ἀντικοπή. Correxit Kuehnius.

q) οὐ μὴν οὐδὲ — ἀφικνεῖται. Ante Meibomium legebatur οὐ μὴν οὐδὲ ἅμα κατὰ τοὺς διὰ λόγου θεωρητοὺς χρόνους καὶ τὸ φερόμενον σῶμα ἐπὶ τοὺς πλείονας τόπους ἀφικνεῖται. Correctio debetur Meibomio receperuntque eam Nuernbergerus et Schneiderus. Quem ante πλείονας expunxi articulum primus secusit Schneiderus neque agnoscunt illum interpretes. Caeterum edet. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 135. omittunt σῶμα. Aldobrandinus: *Verumtamen quod fertur corpus, temporibus sub rationem cadentibus plures simul ad locos non pervenit,* ut quodammodo confirmat correctionem Meibomii. Gassendus coni. τὸ ἀντικεκόμενον σῶμα, quod non displicebat Menagio.

r) ἀδιανόητον γὰρ — τοῦ ἀπείρου. Edit. Froben., Stephan. et Menag. cum Eudocia p. 183. ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο, (Menag. τοῦτο.) συναφικνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δή ποτε (Eudocia ὅθεν δήποτε, Stephan. et Menag. ὅθεν δή ποθεν) τοῦ ἀπείρου. Meibom. et Nuernberger. (ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο) συναφικνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δή ποθεν τοῦ ἀπείρου. Cod. Monac. ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο συναφικνούμενον ἐν αἰ τῷ (sic) χρόνῳ ὅθεν

servantia, eam scilicet quam in solidioribus habebant. Eas autem formas sive simulacra vocamus. Praeterea motus qui per vacuum nullo contra incidentium occursu fit, omnem longitudinem comprehensibilem in incomprehensibili consummat tempore: quippe tarditatis ac celeritatis invisione adversa et non adversa similitudinem accipit. Neque tamen simul secundum tempora quae per rationem speculamur, quod deorsum fertur corpus ad loca plura penetrat: nam cogitari non potest et hoc sensibili in tempore simul advenisse undecunque infiniti. Ex quocunque enim complectamur motum

Digitized by Google

...ἀεὶ ποτὲ τοῦ ἀπείρου. Arund. ὅθεν δὴ ποτε. Ambrosius: *etenim cogitari non potest. Et hoc sensibili in tempore* etc. Aldobrandinus: *Hoc enim ne cogitari quidem potest. Etenim in tempore sub sensum cadente quavis ex infiniti parte simul pervenies.* Secutus eum Schneiderus, qui sensissim scripsit ὅθεν δήποτε.

ε) ἐξ οὗ γὰρ ἂν περιλάβωμεν τὸν φορὸν τόπον, ἴσως ἀφιστάμενον. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 183. (τοῦ ἀπείρου. (cod. Mon. τοῦ ἀπείρου, sine interpunctione, Eudocia τοῦ ἀπείρου,) ἐξ οὗ (cod. Mon. οὐκ ἐξ οὗ) ἂν περιλάβωμεν τὸν φορὸν τόπον ἴσως ἀφιστάμενον. Stephan., Menag. et Meibom. cum Nuernberger. (τοῦ ἀπείρου, οὐκ ἐξ οὗ, ἂν περιλάβωμεν τὸν φορὸν τόπον ἴσως ἀφιστάμενον. cod. Arund. τόπους. Ambrosius: *non ex quocunque complectamur loco recedens erit.* Aldobrandinus: *quemcunque motionis locum ceperimus, ex eo distabit.* Addidi γὰρ auctoritate Schneiderii.

ζ) ἀντικόπτει. Edit. Froben. et Eudocia p. 183. ἀντικοπτεῖν. cod. Monac. ἀντικοπτὰ. Menag. ἀντικοπτῇ.

η) μέχρι τοσούτου. Stephan. et Schneider. μέχρι τούτου.

θ) τῆς φορᾶς. Edit. Froben. et cod. Monac. τῆς φθορᾶς.

ι) μὴ ἀντικοπτόμενον καταλίπωμεν. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 183. et 184. μὴ ἀντικόπτον, omissa καταλίπωμεν, quam lectionem expressit Aldobrandinus *non sit — impediendus.* Stephan. et Menag. μὴ ἀντικοπτὸν καταλίπωμεν, quod reddidit Ambrosius *non intercessatum relinquamus.* Meibom. μὴ ἀντικοπτόμενον καταλίπωμεν, quod non sine haesitatione cum Nuernbergero et Schneiderio repetii. Schneiderus cum, ἀντικόπτει.

κ) χρησιμὸν δὲ. Schneiderus ex Ambrosio scripsit δέ. Ceterum Nuernbergerus hanc unam cum §. 48. omisit tanquam aliunde ab Diogene insertam.

λ) εἰδ' ὅτι τὰ εἴδωλα τῇ ἰσχνότητι ἀνυπερβλήτους ἰσχναίνει, (Stephan. et Menag. ἰσχνοῖται.) ὅθεν ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς φαινομένοις, ἢ ὅτι (Stephan. cum codd. Monac. et Arund. ἢ ὅθεν. Menag. ὅθεν omisso ἢ) καὶ ταχὺ ἀνυπερβλήτως ἴσχει. Meibom. εἰδ' ὅτι τὰ μανὰ εἴδωλα τοῖς λεπτοτάτοις ἀνυπερβλήτους ἰσχνοῖται· ᾧ μηθὲν ἀντιμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων, ὅθεν καὶ ταχὺ ἀνυπερβλήτως ἴσχει. Ambrosius: *Denique quoniam similachra tenuitatibus summis utuntur... Nihil ex loco, recedens erit: simile enim contrariae illi incisioni erit, etiam si tandiu celeritatem motus non impeditam relinquamus. Permitis est igitur et hoc tenere elementum, sive quoniam simulacra tenuitatibus summis utuntur, cui nihil ex apparentibus reclamitat; vel quod etiam celeritates habeant insuperabiles, omnem mentium modicum habentia ita ut illo-*

Digitized by Google

πρὸς τῷ τῷ ἀπείρῳ μηδὲν ἐντυγχάνειν, ἢ ὀλίγα ἐντυγχάνειν, πολλαῖς δὲ καὶ ἀπείροις οὔσαις ἀπαντᾶσθαι τὴν
48. πρόσπτωσιν· ὅτε δὲ γένεσις τῶν εἰδώλων οὐκ ἀπίθανος συμβαίνει c). καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῶν σωμάτων τῇ ἐπιπολῆς συνεχὴς συμβαίνει, οὐκ ἐπιπόλης μᾶλλον διὰ τὴν ἀνταναπλήρωσιν, σώζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει d)· καὶ συστάσεις ἐν τῷ περιέχοντι θείας, ὅτε τὸ

apparentibus contra restatur. Quaecirca et celeritates habent insuperabiles. Aldobrandinus: *nihil ea quae perspicua sunt reclamitare, quemadmodum imagines tenuitate praeditae sint singulari. Itaque celeritatibus utuntur admirabilibus.* Kuehnius coni. ἀντεμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων οὐθὲν καὶ τάχη ἀναλόγητα ἔχει. Secutus sum Schneidernm, qui pro ἢ ὅτε καὶ malebat καὶ ὅτε καί.

b) πρὸς τῷ τῷ ἀπείρῳ αὐτῶν μηδὲν ἐντυγχάνειν — ἀντιτύπων τε. Ante Meibomium legebatur πρὸς τῷ ἀπείρῳ etc. Alterum articulum addidi de coniectura Meibomii cum Schneiderο. Eudocia p. 184. αὐτῷ. Ambrosius: (*motum omnem minimum habentia.*) *Uti ne quid illorum infinitatem vel minimum intersecet: plurimas autem et infinitas continuo aliquid refringat.*

c) συμβαίνει. Menag. συμβαίη.

d) καὶ γὰρ ῥεῦσις — ὑπάρχει. Edit. Froben. et Eudocia p. 184. καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῆς σωμάτων ἐπιπολῆς συνεχὴ ἡ μείωσις διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν σώζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων, ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει. Stephan. et Menag. καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῦ ἐπὶ πολλῆς συνοχῆς (Menag. ἀπὸ τῆς τῶν σωμάτων συνοχῆς) οὐκ ἐπίθηλος σημειώσει, διὰ τὴν ἀνταναπλήρωσιν σώζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων, ἐπὶ πολὺν χρόνον· εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει. Meibom. καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιπολῆς συνεχὴς συμβαίνει, οὐκ ἐπίθηλος μᾶλλον διὰ τὴν ἀνταναπλήρωσιν, σώζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων ἐπὶ πολὺν χρόνον· εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει. Godd. Vaticani quattuor apud Rossium l. l. §. LXXXIII. p. 266. ἀπὸ τῆς τῶν σωμάτων συνοχῆς. Mouac. ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῦ ἐπιπολῆς συνοχῆς et ἐπιστερεμνίου. Apud. τοῦ ἐπὶ πολλῆς συνοχῆς et ἡ μείωσις. Ambrosius: *Namque fluxus a corporibus eius qui sit in multa angustia notationi perspicuus non est ob contrariam repletionem servans diutius solidi positionem ordinemque atomorum: et si aliquando confunditur.* Aldobrandinus: *Etenim quae continenter ex corporum superficie effluunt imagi-*

rum infinitatem vel nihil impediat vel pauca impediant, multas autem et infinitas continuo aliquid impediat. Ad haec illud quoque tenendum est, quod imaginum generatio simulatque cogitatur contingit; nam et fluxus a corporum superficie perpetuus incidit, non perspicuus sensui ob reciprocam repletionem, quippe qui servet ad multum tempus positionem in solido ordinemque atomorum, et si aliquando confunditur et concretiones in aere subitas propterea quod

Digitized by Google

49.

nes. Hae sensum manifestae non sunt, cum ob reciprocam ex-plenionem, tum et ordinem atomorum solidarum proprium ad multum tempus conservari. Rossius l. l. p. 266. et seqq. probavit lectionem Stephanianae, sed ut ἐπιπολῆς in ἐπιπολῆς, συνοχῆς in σύνεχῆς mutaret, verba autem διὰ τὴν ἀντανάπλησιν cum οὖσαν coniungenda crederet, hoc sensu, *Perpetuus est enim fluxus imaginum e corporum extremitate, minime conspicuus, quod ob continentem earum submissionem idem in illis ac, qui in solido est, atomorum positus ac ordo ad multum tempus servetur.* Caeterum non erat quare dubitaret de substantivo ἡ ἐπιπολή damnaretque propterea lectionem Meibomii. Vid. Lobeckius ad Phrynich. p. 126. et 127. Secutus eum Schneiderum.

e) καὶ συστάσεις — γίνεσθαι. Ambrosius: *celeresque in aere conventus sunt quod minime oporteat altius repletionem recedere.* Aldobrandinus: *etiam circumfuso in spatio coitiones faciles sint, propterea quia istiusmodi expletionem altitudinem habere non oportet.* Vid. Rossius l. l. p. 271.

f) γινητικοί. Cod. Monac. γινητικοί.

g) ἂν βλέπῃ τις τινα τρόπον τὰς ἐνεργείας. Meibom. ἂν βλέπῃ τις, τίνα τρόπον τὰς ἐνεργείας τὰ εἴδωλα ποιεῖται. Cod. R τὰς ἐναργείας, quod probatum Gassendo, Menagio et Rossio l. l. p. 271. reprobavit Schneiderus, ipse coniiciens τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας.

h) τὰς συμπαθείας. Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 184. τὰς συνηθείας. Ambrosius *convenientiam*, Aldobrandinus *consensionem.*

i) ἀνάλογον. Cod. Monac. ἀνάλογα. Vid. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 734.

k) δεῖ δὲ καὶ νομίζειν. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 184. εἰ δεῖ καὶ νομίζειν.

l) ἐπειζιόντος. Codex Sambuci ἐπιστάντος.

m) οὐ γὰρ ἂν ἀποσφράγισαιτο τὰ Ἕω. Cod. Monac. οὐ γὰρ ἃ μὲν ἀποσφραγίσαιτο τὰ Ἕω. Arund. οὐ γὰρ ἃ μὲν ἀποσφραγίσαιτο τὰ Ἕω. Meibom. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀποσφραγίσαιτο τὰ Ἕωθεν.

non oportet secundum altitudinem plenitatem fieri. Sunt autem alii modi a quibus naturae huiusmodi gignantur: nihil enim horum contra sensus attestatur, si respiciat aliquis quodammodo actiones, ut ab exterioribus ad nos consensiones referat. Et illud autem existimandum est, quum aliquid extrinsecus subrepit, formas nos intueri atque cogitare: neque enim profecto resignarent quae exteriora sunt naturam

Digitized by Google

τινῶν φύσει τοῦ τε χρώματος n) καὶ τῆς μορφῆς διὰ τοῦ ἀέρος σφ) τοῦ μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ ἐκείνων, ἢ οἷον διὰ τῶν ἀπτίνων ἢ ὅλων ὅτῳ ποτὲ) τρόπῳ ἐμπίπτει αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκεῖνα παραγινόμενα r) οὕτως ὡς πρέπει τὸν ἐπιτεύξεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πραγμάτων ὁμοχρόων τε καὶ ὁμοιομόρφων ἐστί, κατὰ τὸ ἀναφάττυτον μεγέθους εἰς τὴν ὄψιν ἢ τὴν διάνοιαν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὰς φοράς χρωμένων, εἶτα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῦ ἑνὸς καὶ συνεχοῦς τὴν φαντασίαν ἀποδιδόντες καὶ τὴν συμπάθειαν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου κωλύοντος κατὰ τὸν ἐπίτειον σύμφωνον ἀπορεῖσθαι ἐκ τῆς κατὰ βάθος ἐν τῷ στερεμνίῳ τῶν ἀτόμων πλάσεως t). καὶ ἡν αὖ ἰδόμεν φαντασίαν ἐπιβλη-

n) τοῦ τε χρώματος. Kuehnius coni. αὐτοῦ χρώματος.

o) καὶ τῆς μορφῆς διὰ τοῦ ἀέρος. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 184. καὶ τῆς μορφῆς καὶ τοῦ ἀέρος. Stephan. et Menag. καὶ τῆς μορφῆς, διὰ τοῦ ἀέρος, cod. Arund. καὶ τῆς μορφῆς καὶ διὰ τοῦ ἀέρος. Meibom. καὶ τῆς μορφῆς, ἢ διὰ τοῦ ἀέρος.

p) τε. Cod. Monac. τὰς.

q) οἷον δή ποτέ. Ita edit. Froben. et cod. Monac. Menag., Meibom., Nuernberger. et Schneider. cum Eudocia p. 184. οἷον ὅτιοῦν, Stephan. οἱωνδήποτε.

r) παραγινόμενα. Cod. Monac. γινομένων.

s) οὕτως ὡς τύπων — ὁμοιομόρφων. Edit. Froben., Stephan. et Menag. cum Eudocia p. 184. οὕτως ὡς τύπων τινῶν ἐπιεικότων ἡμῖν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀπὸ χροῶν (Stephan. et Menag. ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἀπὸ χροῶν τε) καὶ ὁμοιομόρφων. cod. Monac. οὕτως ὡς τύπων τινῶν ἐπιεικότων ἡμῖν ἀποχρώντας καὶ ὁμοιομόρφων. Meibom. et Nuernberger. ὥστε ὁρᾶν ἡμᾶς, τύπων τινῶν ἐπιεικότων ἡμῖν ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἀπὸ χροῶν τε καὶ ὁμοιομόρφων. Ambrosius: *ita veluti formis quibusdam a rebus ipsis ad nos penetrantibus quae a coloribus formaeque similitudine non differant.* Aldobrandinus: *ut quasi effigies quaedam ex rebus, ex corporibus, et reliquis earundem formarum expresse a nobis haustae.* Gasbendus coni. καὶ ὁμοῦ μορφῶν. Quod expressi ὁμοχρόων emendatio est Schneideri, occupata illa ab Rossio l. l. p. 274. sq.

t) εἶτα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν — πλάσεως. Quod ante haec verba punctum ferebatur mutavi in comma cum Schneidero. Meibomius

suam coloris scilicet atque formae per aerem qui inter nos et illa medius est, neque per radios aut qualescunque fluxus qui a nobis ad illa manarint, ita ut veluti formae quaedam a rebus ipsis quae colores formasque similes habentibus ad nos penetrent secundum modum congruae magnitudinis in aciem aut mentem celeriter incurrentes, deinde hanc ob causam quod unum et perpetuum phantasiam exprimit et cognationem a subiecto conservet secundum eam quae inde proficiscitur aequalem extentationem ex fictione atomorum per altitudinem in solido. Et quam animo vel sensibus phantasiam

Digitized by Google

edidit ἀποδιδόντες et φέροντες, quod recte spreverunt tum alii tum etiam Nuernbergerus. Stephan. ἀπὸ τοῦ ἀποτυπώτου. Cod. Monac. ἐν τῷ αὐτῷ ἄπτου etc. Ambrosius: *Deinde ob eam causam, quod unum et perpetuum est phantasiam sensionem (consensionemque) reddens a cervicis subiecto secundum eam quae inde habetur comparationem ei adhaerentes effectiones (effigiem) ex solido fixionis atomorum.* Aldobrandinus: *Deinde ob eam causam, quod unum et cohaerentem illud est quod visum exprimit, cognitionemque illius, quod ei subiicitur, conservat, pro ea, quam inde habet, comparatione sibi iuncta, coniunctione, ex atomorum solidi ejus situ effictam.* Disputavit de his verbis Rossius l. l. p. 275. et seqq.

m) καὶ ἢν ἂν λάβωμεν — τοῦ ἰδιάλλου. Muhvi cum Schneidero interpunctionem punctis pro commate posito. Edit. Froben., codd. RRR, Monac. et Arund. cum Eudocia p. 184. καὶ ἢν ἀναλάβωμεν. Gassendus coniecit ἀναλήψωμεν, quod non debebat probare Menagius. Menag., Meibom. et Nurnberger. εἴτε συμβεβηκότων μορφὴ δέ ἐστιν. Cod. Monac. αὕτη et infra ἐγκαταλειμμένος ἰδιάλου. Aldobrandinus: *Quamque formarum vel eventorum visum actio, mente, sive sensibus percipimus. Is forma est ipse solidorum, quae densitate deinceps aut imaginis nonnamento efficitur.* Disseruit de hoc loco Rossius l. l. p. 277. et 278.

n) τὸ δὲ ψεῦδος — γίνεται. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. et Eudocia p. 184. τὸ δὲ ψεῦδος καὶ τὸ διημαρτημένον ἐν τῷ προσδοξαζομένῳ ἀεὶ ἐστιν διημαρτυρηθήσεσθαι, (Stephan. et Eudocia διημαρτυρηθήσεσθαι., cod. Monac. ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι ἢ ἀντιμαρτυρηθήσεσθαι sine interpunctione, Sambuc., Menag., Meibom. et Nuernberger. διημαρτυρηθήσεσθαι ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθήσεσθαι.) εἰς οὐκ ἐπιμαρτυρουμένου κατὰ τὴν ἀκίνητον (Menag., Meibom. et Nuernberger. κατὰ τὴν αἴσθησιν) ἣν ἡμῖν αὐτὸς συνημμένην τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ, διάλειψιν (cod. Monac. τῇ φαντασίᾳ ἐπιπλεῖ διάλειψιν. Meibom. et Nuernberger. διάλειψις) δὲ ἐχούσῃ (Nuernberger. ἔχουσαν) καθ' ἣν τὸ ψεῦδος γίνεται. Ambrosius: *porro eo quod opinamur mendacium semper ac falsum asseri sive non refelli potest. Sin vero minus asseratur per immobilem nobis ipsis connexum imaginalem intuitum, perseptione praeditum: per quam mendacium fit.* Aldobrandinus: *Falsitatem vero et errorem in eo quod opinatum fuerit, semper aut testimonio confirmare, aut per impressionem acceperimus seu formae seu accidentium, formae haec est solidi, quae fit secundum continentem densitatem sive ex imaginum reliquiis. Falsitas vero et error in opinione adiuncta consistit secundum motum qui in nobis ipsis visus notioni coniunctus ille quidem inest, sed opinionem habet ex qua falsitas existit. Quippe similitudo visa-*

Digitized by Google

51. ἔτι γὰρ φησὶν ἀπὸ φαντασιῶν γίνεσθαι ἐπιβολὰς λαμβανομένων, ἢ καθ' ὕπνους γινομένων, ἢ κατὰ φύσεως ἐπιβολὰς καὶ διανοίας ἢ καθ' ὁμοιότητα παραλαμβάνειν, οἷόν ἐστι τοῦτο ἀνθρώπου σχῆμα· οὕτω τε καὶ ἀλκιβίαδου παραπλησίως, εἰ μὴ ἦν τινα καὶ ταῦτα πρὸς ἃ βάλλομεν a). τὸ δὲ ἀκουσματικὸν οὐκ ἂν ἐπῆλθεν, εἰ μὴ ἐλαμβάνομεν καὶ ἄλλως τινὰ κίνησιν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς συνημμένην μέν, διάληψιν a) δὲ ἔχουσαν. κατὰ δὲ ταύτην τὴν συνημμένην τῇ φαντασιωτικῇ ἐπιβολῇ, διάληψιν δὲ ἔχουσαν b) ἐὰν μὲν μὴ ἐπιμαρτυρηθῇ ἢ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ψεῦδος γίνεται· ἐὰν δὲ ἐπιμαρτυρηθῇ ἢ
52. μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ἀληθές. καὶ ταύτην c) οὖν σφόδρα γε

testimonio non oppugnare licet, idque ex motu; qui in nobis ipsis visus notioni coniunctus ille quidem inest, intercapedinem tamen habet, ex quo falsitas exsistit. Kuehnius coni. τῷ μὴ ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι ἢ ἀντιμαρτυρηθήσεσθαι. Delevi verba ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι ἢ ἀντιμαρτυρησεσθαι, εἰς· οὗ ἐπιμαρτυρουμένου emendatissime Rossii l. l. p. 278. et seqq., seclusa illa Schneidero; infra cum eodem scripsi ἔχουσαν, receptum illud iam Nuernbergero et Schneidero. Caeterum Schneiderum miror edidisse διάλειψιν.

γ) φαντασιῶν. Meibom., Nuernberger. et Schneider. φαντασμάτων, commendatum etiam Rossio l. l. p. 285. Φαντασιῶν integerrimum est nonnullumque supra ab Timone IX. 25.

α) εἰ μὴ ἦν τινα καὶ τοιαῦτα πρὸς ἃ βάλλομεν. Legebatur εἰ μὴ ἦν τινα καὶ ταῦτα πρὸς ὃ βάλλομεν. Correxit Schneiderus cum Gassendo. Πρὸς ἃ reddiderunt etiam interpretes. Vulgatum tuetur Rossius l. l. p. 287. et seq., Aldobrandinus: *nisi haec quoque quaedam fuissent, ad quae ea compararemus.* Schneiderus coni. ἐπιβάλλομεν.

a) διάληψιν. Legebatur διάλειψιν. Correxi ex Eudocia p. 184. et Ambrosio, commendatum iam Gassendo Rossioque l. l. p. 289.

b) κατὰ δὲ ταύτην — διάληψιν δὲ ἔχουσαν. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 185. omittunt. Caeterum hic quoque legebatur διάλειψιν.

c) ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ἀληθές. καὶ ταύτην. Cod. Monac. ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ τὸ καὶ ταύτην. Spengelius: „Hic quae erant erasa sunt nec quidquam apparet nisi ἀληθὲς hic non fuisse.“

rum quae veluti in imagine accipiuntur, sive illa in somnis fiant sive per alios intuitus mentis aut iudiciorum reliquorum, nequaquam in iis esset quae sunt et vera appellantur, nisi essent aliqua et haec ad quae iaculamur intuitum. Falsum vero non esset, nisi accepissemus et alium aliquem motum in nobis ipsis coniunctum quidem, caeterum opinione praeditum. Secundum hunc autem coniunctum visus notioni opinionemque habentem, si quidem non asseratur testimonio sive refellatur fieri ut mendacium sit; si autem asseratur testimonio aut non refellatur, verum. Et haec igitur operae

Digitized by Google

pretium est ut opinio fortiter teneatur, ut neque iudicia tollantur quum unus non videatur magnus fulcrum dum acquiritur formatum, cuncta portabit. Ubique se inditum fit, unumquodque alienis fingitur sicuti nostrum. Quo accedente ubique stridet quod tollit. Illud fundamentum quæstionis infrenatæ. Primo fingunt hinc quæ de aliis partibus cognoscunt, diffundunt, sinunt quandiu quæ se invitis ponderantia benevolentiam atque amicitiam propriam ad id quod sensum maxime pertinentem quæ vocamus non sine ut plurimum affingit, sine vero minus, vel quod extrinsecus est tantum manifestat. Nam ubique consensionis aliqua inde advenientis nunquam profecto fuerat huiusmodi amicus. Non igitur existimandum est quemquam

---

d) *Ἐν μέρει τὰ ἀμφότερα ἐνεργοῦντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν.* Cod. Monac. *ἐν μέρει τὰ τοῦτο* (τοῦτον) *ἀνεγείροντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν. Ἀποδραμόντα τὸ ἀσύνετον, ἐν μέρει τὰ τοῦτο ἀνεγείροντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν.* Ambrosianus: *ἐν μέρει τὰ ἀμφότερα ἐνεργοῦντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν. Ἀποδραμόντα τὸ ἀσύνετον, ἐν μέρει τὰ τοῦτο ἀνεγείροντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν.* Ita Ed. Frob. et Eudocia p. 185. Vulgatum: *ἐν μέρει τὰ ἀμφότερα ἐνεργοῦντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν. Ἀποδραμόντα τὸ ἀσύνετον, ἐν μέρει τὰ τοῦτο ἀνεγείροντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν.* Ita Ed. Frob. et Eudocia p. 185. Vulgatum defendit Rostius p. 1. CXXXIII. p. 297. seq. Ambrosianus: *ἀλλ' ὅταν ἐπιτείνωσιν ἐπὶ πλέον ἐν τῷ ἀκροατῇ τὸ ἀσύνετον, ἐν μέρει τὰ τοῦτο ἀνεγείροντα τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν.* Ita Ed. Frob. et Eudocia p. 185. Arabofolitt

m) *συμπάθειαν.* Gassendus addit *ad* sollertiam p. 62.

pretium est ut opinio fortiter teneatur, ut neque iudicia tollantur quum unus non videatur magnus fulcrum dum acquiritur formatum, cuncta portabit. Ubique se inditum fit, unumquodque alienis fingitur sicuti nostrum. Quo accedente ubique stridet quod tollit. Illud fundamentum quæstionis infrenatæ. Primo fingunt hinc quæ de aliis partibus cognoscunt, diffundunt, sinunt quandiu quæ se invitis ponderantia benevolentiam atque amicitiam propriam ad id quod sensum maxime pertinentem quæ vocamus non sine ut plurimum affingit, sine vero minus, vel quod extrinsecus est tantum manifestat. Nam ubique consensionis aliqua inde advenientis nunquam profecto fuerat huiusmodi amicus. Non igitur existimandum est quemquam

ταῖς διδάσκουσι φησίν). τόν τε μέγεθος μὴ εἶναι περὶ αὐτάς y). ῥᾴδιόν γοῦν α) πάντας αὐτὰς ἐπιδεῖν. αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἱκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῷ ποιητῇ τῶν ὄντων φύσεως ἐπιτόμης. καὶ μὴν καὶ κόσμους ἀπείρους εἶναι, ἔνθ' ὅρους τούτου πεπ[illegible] ἀποφαίνεται). εἰ γὰρ ἄπειρος ὁ κόσμος, τίς ἐφικτὸς ἐπιχθῆ, φέρονται καὶ πορρωτάτω c). κἀκεῖ φησὶν ἀπείρους

x) ἐν ταῖς διδάσκουσι φησί. Meibom: ἐν ταῖς διδάσκουσιν ἐπιτόμοις φησί. Aldobrandinus: *ait in doctrinis compendiis*.

y) πάν τε μέγεθος μὴ εἶναι περὶ αὐτάς. Eudocia p. 183. *πάν τε μέγεθος οὐκ ἴσον περὶ αὐτάς*. Aldobrandinus: *nec vero varias esse magnitudines ipsarum*.

z) γοῦν. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 183. οὖν.

a) αὕτη δ' ἡ φωνὴ — ἐπιτόμως. Edit. Froben. αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἱκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῷ ποιητῇ τῶν ὄντων φύσεως, ἐπιτόμως. cod. Monac. αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευόντων τὸν ἱκανὸν τύπον εἰς. Eudocia p. 183. αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἱκανὸν τύπον. Stephan., Menag. et Meibom. αὕτη δ' ἡ φωνὴ, τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἱκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῆς τῶν ὄντων φύσεως ἐπιτόμης. Schneider. Αὕτη δ' ἡ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν ἱκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῆς τῶν ὄντων φύσεως ἐπιτόμης. Ambronius: *haec autem vox cum ista omnia memorantur figuram idoneam omittit intentionibus seu comprehensionibus naturae rerum*. Aldobrandinus: *Haec igitur vox a nobis memorata satis idoneam rerum naturalium formam cogitationi subiiciunt*. Rossius I. I. §. LXXXII. p. 258. et vecc. *Vna tamen vox, his omnibus commemoratis, edita idoneam horum rerum naturae cognitioni formam subiicit*. ut legisse videatur αὕτη δ' ἡ φωνὴ, τούτων πάντων μνημονευόντων, τὸν ἱκανὸν τύπον ὑποβάλλει τῆς τῶν ὄντων φύσεως ἐπιτόμης. Contra cum disputavit Schneidewinus, vend. ut apstpe hanc vocem cum sequentibus αὕτη et αὖθις dubitavitque etiam de reliqua interpretandi. Ceterum verba ὅτι δ' ἐνδοτέρω — τῆς τῶν ὄντων φύσεως ἐπιτόμης utpote Diogenea cum Schneidero secluserim, resecta iam ab Menagio, sed ut ultima reponeret post §. 62. Transcripsit etiam Meibomius Menagium, de quibus praestat tacere.

b) εἰδ' ὅμοιοι τούτῳ εἰδ' ἀνόμοιοι. Cod. Monac. εἰδ' ὅμοιοι τούτῳ καὶ ἀνόμοιοι. Gassendus: *vel dissimiles praeterea dorsiferos ὅμοιοι τούτῳ, οἷς' ἀνόμοιος*.

c) ἄπειρος ἄρουρα. Cod. Monac. ἄπειρος ἄρουρα.

d) φέρονται καὶ πορρωτάτω. Gassendus conj. δ' ἐπείρων φέρονται καὶ πόρρω τούτου, καὶ ἄλλυδις ἄλλαι, εἰς ἀπειρεσίην κόσμων ἀπείρων συνέχουται.

dnodecim institutionibus ait; omnemque magnitudinem circa illos non esse: nunquam igitur etenim sensu visa est. Haec autem vox horum omnium memoratorum formam idoneam submittit naturae cognitionis rerum. *Mundi item infiniti sunt, sive huic similes sint, qui dissimiles sunt: namque atomi quum infinitae sint, ut modo demonstratum est, etiam longissime feruntur: nagus enim innumerabiles sunt hu-*

Digitized by Google

παρὰ) καὶ ἀπορῶμεν ὅπως ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος ἢ ὑφ' ὧν ἂν ποιηθείη f), μήτ' εἰς ἕνα οὔτ' εἰς πεπερασμένους, οὔθ' ὅσοι ἀπόροι, οὔθ' ὅσοι διάφοροι τούτῳ g)· ὥστε οὐδὲν τὸ ἐμποδίζον h) ἔστι πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῶν κόσμων i). καὶ μὴν καὶ ὅπως ὁμοιοσχήμονες τοῖς στερεμνίοις εἰσί, λε- 46. πτότερον ἀπέχοντες μακρὰν τῶν φαινομένων k)· οὔτε γὰρ ἀπορροὰς οἷόν τε ταύτας γίνεσθαι τοιαύτας, οἵας ἐπιτηδειότητες κατὰ τὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λειοτήτων l), οὔτε ἀπόρροιαν τὴν ἑξῆς θέσιν καὶ

---

e) κατηναλώται. Ambrosius *consumuntur*.

f) ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος — ποιηθείη. Edit. Froben. et Eudocia p. 183. ἐξ οὗ ἂν γένοιτο κόσμος etc. Meibomius coni. ἐξ ὧν ἂν γένοιτο ὁ κόσμος οὗτος ἢ ἐξ ὧν ἂν ποιηθείη ἄλλος. Schneiderus γένοιτο, quod expressit Ambrosius.

g) οὔτ' εἰς ἕνα — διάφοροι τούτῳ. Ambrosius: *neque in unum neque in infinitos neque in similibus neque in differentibus*. Aldobrandinus: *neque si unus, neque si finiti, neque si similes his, neque si dissimiles extiterint*. Eudocia p. 188. οὔτε εἰς ἕνα, οὔτε εἰς πεπερασμένους, οὔθ' ὅσοι διάφοροι τούτοις. Caeterum ante Meibominum legebatur διάφοροι τούτοις, quod post Meibominum recepe- runt Nuernbergerus et Schneiderus.

h) ἐμποδίζον. Libri scripti apud Sambucum ἐμποδοστατῆσον, quod et Schneidero placuit et mihi arridet maxime.

i) τῶν κόσμων. ita Menagiana, quod expressit Aldobrandinus. Reli- quae editiones (cum codd. Monac. et Arund.) τῶν τοιούτων κόσμων, quod reddidit Ambrosius. Schneiderus dedit τῶν [τοιούτων] κόσμων.

k) καὶ μὴν καὶ ὅπως — τῶν φαινομένων. Cod. Mugnac. λειπόντως. Ambrosius: *immo et formae similium figurarum solidis tenuita- tibus longe ab apparentibus distant*. Aldobrandinus: *Quinetiam, simulacra solidis corpusculis figuram similem habent, subtilitate oculorum aciem longe effugientia*.

l) οὔτε ἐπιτηδειότητες κατὰ τὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λειοτήτων. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. atque Eu- docia p. 183. οὔτε ἐπιτηδειότητες, τὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λειοτήτων γίνεσθαι. Menag., Meibom. et Nuernberger. οὔτε ἐπιτηδειότητες, κατὰ τὰς κατεργασίας etc. Ambrosius: *neque aptitudines per efficientiam concavorum atque tenuium*. Aldo- brandinus: *neque non quaedam apta sunt, ex quibus confici cavitates subtilitatesque istae possint*. Casaubonus coni. ἐς τὰς κατεργασίας, quod recepit Schneiderus. Kuehnius οὔτε ἐπιτηδειό- τητες λειοτήτων κατὰ τὰς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων. Delevi

inaemodi atomi, ex quibus fiat mundus sive a quibus effe- ctus sit, neque in unum neque in definitos neque in similes huic neque in differentes: nihil igitur est quod mundorum infini- tatem impediat. Immo et formae similes habent solidis cor- poribus figuras tenuitatibus longe ab apparentibus distantes: neque enim huiusmodi recessiones in aere fieri non possunt neque aptitudines ad efficientiam concavorum atque tenuium, neque affluvia consequentem positionem atque incessum ob-

Digitized by Google

βάσιν m) διανεροῦσθαι, ὑπὲρ καὶ ἐν οἷς στερεμνίοις εἶχον, τούτους δὲ τοὺς τύπους εἴδωλα προσαγορεύομεν. καὶ μὴν καὶ ἡ διὰ τοῦ κενοῦ φορὰ κατὰ μηδαμίαν ἀπάντησιν τῶν ἀντικοψάντων γινομένη πᾶν μῆκος περιληπτὸν ἐν ἀπερινοήτῳ χρόνῳ n) συναλλὰξ βραδύνσει o) γὰρ καὶ πάχους οὐσα-
47. κοπῇ καὶ οὐκ ἀντικοπῇ p) ὁμαίως λαμβάνει. οὐ μὴν οὐδὲ ἅμα κατὰ τοὺς διὰ λόγου θεωρητοὺς χρόνους τὸ πᾶν φερόμενον σῶμα ἐπὶ πλείους τόπους ἀφικνεῖται q). ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο συναφικνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δή ποτε τοῦ ἀπείρου r). ἐξ οὗ γὰρ ἂν περιλάβωμεν τὴν φορὰν τόπου,

γίνεσθαι auctoritate eiusdem Kuehnii neque agnoscit illud Ambrosius.

m) τὴν ἐξῆς θέσιν καὶ βάσιν. Cod. Monac. τὴν ἐξῆς θέσιν καὶ βάθεων. Aldobrandinus *exteriorem situm basimque.*

n) ἐν ἀπερινοήτῳ χρόνῳ. Aldobrandinus *puncto temporis.*

o) βραδύνσει. Legebatur βραδύνητος. Illud restitui ex cod. Sambuci cum Schneidero.

p) ἀντικοπῇ καὶ οὐκ ἀντικοπῇ. Legebatur ἀντικοπὴ καὶ οὐκ ἀντικοπή. Correxit Kuehnius.

q) οὐ μὴν οὐδὲ — ἀφικνεῖται. Ante Meibomium legebatur οὐ μὴν οὐδὲ ἅμα κατὰ τοὺς διὰ λόγου θεωρητοὺς χρόνους κατὰ τὸ φερόμενον σῶμα ἐπὶ τοὺς πλείους τόπους ἀφικνεῖται. Correctio debetur Meibomio receperuntque eam Nuernbergerus et Schneiderus. Quem ante πλείους expunxi articulum primus secuit Schneiderus neque agnoscunt illum interpretes. Caeterum edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 133. omittunt σῶμα. Aldobrandinus: *Verumtamen quod fertur corpus, temporibus sub rationem cadentibus plures simul ad locos non pervenit.* ut quodammodo confirmat correctionem Meibomii. Gassendus coni. τὸ ἀντικοπτόμενον σῶμα, quod non displicebat Menagio.

r) ἀδιανόητον γὰρ — τοῦ ἀπείρου. Edit. Froben., Stephan. et Menag. cum Eudocia p. 183. ἀδυνάτου γὰρ καὶ τοῦτο, (Menag. τοῦτο.) συναφικνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δή ποτε (Eudocia ὅθεν ἥποτε, Stephan. et Menag. ὁθενδή ποθεν) τοῦ ἀπείρου. Meibom. et Nuernberger. (ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο) συναφικνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δή ποθεν τοῦ ἀπείρου. Cod. Monac. ἀδιανόητον γὰρ καὶ τοῦτο συναφικνούμενον ἐν αἰ τῷ (sic) χρόνῳ ὅθεν

servantia, eam scilicet quam in solidioribus habebant. Eas autem formas sive simulacra vocamus. Praeterea motus qui per vacuum nullo contra incidentium occursu fit, omnem longitudinem comprehensibilem in incomprehensibili consummat tempore: quippe tarditatis ac celeritatis incisione adversa et non adversa similitudinem accipit. Neque tamen simul secundum tempora quae per rationem speculamur, quod deorsum fertur corpus ad loca plura penetrat: nam cogitari non potest et hoc sensibili in tempore simul advenisse undeeunque infiniti. Ex quocunque enim complectamur motum

Digitized by Google

[illegible] ἀπειρον. Arund. ὅθεν δὴ πάντα. Ambrosius: *etenim cogitari non potest. Et hoc sensibili in tempore* etc. Aldobrandinus: *hoc enim ne cogitari quidem potest. Etenim in tempore sub sensum cadente quavis ex infiniti parte simul pervenies.* Secutus sum Schneiderum, qui commodius scripsit ὅθεν δήπουθεν.

ἐξ οὗ γὰρ ἂν περιλάβωμεν τὴν φορὰν ὁπόσην, ἴσως ἀμειώτερον. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 183. (τοῦ ἀπείρου. (cod. Mon. τοῦ ἀπείρου, sine interpunctione, Eudocia τοῦ ἀπείρου,) ἐξ οὗ (cod. Mon. οὐκ ἐξ οὗ) ἂν περιλάβωμεν τὴν φορὰν τόπος ἴσως ἀμειώτερον. Stephan., Menag. et Meibom. cum Nuernberger. (τοῦ ἀπείρου,) οὗ ἐξ οὗ ἂν περιλάβωμεν τὴν φορὰν τόπον ἴσως ἀμειώτερον. cod. Arund. τόπους. Ambrosius: *non ex quocunque complectamur loco recedens erit.* Aldobrandinus: *quemcunque motionis locum ceperimus, ex eo distabit.* Addidi γὰρ auctoritate Schneiderii.

ἀντικοπὴ. Edit. Froben. et Eudocia p. 183. ἀντικοπὴν. cod. Monac. ἀντικοπὴ. Menag. ἀντικοπῆν.

μέχρι τοσούτου. Stephan. et Schneider. μέχρι τούτου.

τῆς φορᾶς. Edit. Froben. et cod. Monac. τῆς φοράς.

μὴ ἀντικοπτόμενον καταλίπωμεν. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 183. et 184. μὴ ἀντικοπτόν, omisso καταλίπωμεν. quam lectionem expressit Aldobrandinus *non sit — impediendo.* Stephan. et Menag. μὴ ἀντικοπτὸν καταλίπωμεν, quod reddidit Ambrosius *non intercessionem relinquamus.* Meibom. μὴ ἀντικοπτόμενον καταλίπωμεν, quod non sine haesitatione cum Nuernbergero et Schneiderο repetii. Schneiderus coni. ἀντικόπτοντα.

χρονικὴν δὴ. Schneiderus ex Ambrosio correxit δέ. Ceterum Nuernbergerus haec una cum §. 48. omisit tanquam aliunde ab Diogene insecta.

εἰδ' ὅτι τὰ εἴδωλα ... ἴχει. Ante Meibomium legebatur εἰδ' ὅτι τὰ εἴδωλα τῶν λεπτοτάτων ἀνειλιβλήτους κέχρηται, (Stephan. et Menag. κέχρηται.) ὅθεν ἀντιμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων, ἢ ὅτι (Stephan. cum codd. Monac. et Arund. ἢ ὅθεν, Menag. ὅθεν omisso ἢ) καὶ ταχὴ ἀνειλιβλητὰ ἴχει. Meibom. εἰδ' ὅτι τὰ τῶν λεπτοτάτων εἴδωλα τῶν λεπτοτάτων ἀνειλιβλήτους κέχρηται· ᾧ μηθὲν ἀντιμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων, ὅθεν καὶ ταχὺ ἀνειλιβλητὰ ἴχει. Ambrosius: *Denique quoniam similachra tenuitatibus summis utuntur. Nihil ex loco, recedens erit: simile enim contrariae illi incisioni erit, etiam si tamdiu celeritatem motus non impeditam relinquamus. Perutile est igitur et hoc tenere elementum, sive quoniam simulacra tenuitatibus summis utuntur, cui nihil ex apparentibus reclamitat; vel quod etiam celeritates habeant insuperabiles, omnem mentium modicum habentia ita ut illo-*

Digitized by Google

πρὸς τῷ τῷ ἀπείρῳ ἀπόῃ μηδὲν ἀντικόπτειν, ἢ ἄλλην αὐτῶν κόπτειν, πολλαῖς δὲ καὶ ἀπείροις εὐθὺς ἐμπίπτειν κ. τ. λ.

48. πρός τε τούτοις, ὅτι ἡ γένεσις τῶν εἰδώλων οὐκ ἀσύμφωνος συμβαίνει c), καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῶν σωμάτων τῇ ἐπιρροῇ συνεχὴς συμβαίνει, οὐκ ἐπίδηλος αἰσθήσει διὰ τὴν ἀντεμπλήρωσιν, σώζουσα τὴν ἐπὶ πολὺν στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει d)· καὶ συστάσεις ἐν τῇ περιεχούσῃ θέσει, ὅπερ τὸ

apparentibus contra restatur. Quocirca et celeritates habent insuperabiles. Aldobrandinus: *nihil ea quae perspicua sunt reclamitare, quominus imagines celeritate praeditae sint singulari. Itaque celeritatibus utuntur admirabilibus.* Kuehnius coni. ἀντεμμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων οὐθὲν καὶ τάχη ἀναλόγητα ἔχει. Secutus sum Scheiderum, qui pro ἢ ὅτι καὶ malebat καὶ ὅτι καί.

b) πρὸς τῷ τῷ ἀπείρῳ αὐτῶν μηθὲν ἀντικόπτειν — ἀντικόπτειν τι. Ante Meibomium legebatur πρὸς τῷ ἀπείρῳ etc. Alterum illiculum addidi de coniectura Meibomii cum Scheiderο. Eudocia p. 184. αὐτῷ. Ambrosius: (*meatum omnem modicum habentia.*) *Uti ne quid illorum infinitatem vel minimam intercedet: plurimas autem et infinitas continuo aliquid refringat.*

c) συμβαίνει. Menag. συμβαίνειν.

d) καὶ γὰρ ῥεῦσις — ὑπάρχει. Edit. Froben. et Eudocia p. 184. καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῆς τῶν σωμάτων ἐπικολλῆς συνοχῆ ἡ μείωσις διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν σώζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων, ἐπὶ πολὺν χρόνον. (Eudocia χρόνον,) εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει. Stephan. et Menag. καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῦ ἐπὶ πολλῆς συνοχῆς (Menag. ἀπὸ τῆς τῶν σωμάτων συνοχῆς) οὐκ ἐπίδηλος αἰσθήσει, διὰ τὴν ἀντανάπλησιν σώζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων ἐπὶ πολὺν χρόνον· εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει. Meibom. καὶ γὰρ ῥεῦσις ἀπὸ τῆς τῶν σωμάτων ἐπικολλῆς συνοχῆς συμβαίνει, οὐκ ἐπίδηλος αἰσθήσει διὰ τὴν ἀντανάπλησιν, σώζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων ἐπὶ πολὺν χρόνον· εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει. Godd. Vaticani quattuor apud Rossium l. l. p. LXXXIII. p. 266. ἀπὸ τῆς τῶν σωμάτων συνοχῆς. Mount. ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῦ ἐπικολλῆς συνοχῆς et ἐπιστερεμνίου. Apud. τοῦ ἐπὶ πολλῆς συνοχῆς et ἡ μείωσις. Ambrosius: *Namque fluxus a corporibus eius qui sit in multa angustia notationi perspicuus non est ob contrariam repletionem servans diutius solidi positionem ordinemque atomorum: et si aliquando confunditur.* Aldobrandinus: *Etenim quae continenter ex corporum superficie effluunt imagi-*

rum infinitatem vel nihil impediat vel pauca impediant, multas autem et infinitas continuo aliquid impediat. Ad haec illud quoque tenendum est, quod imaginum generatio simulatque cogitatur contingit: nam et fluxus a corporum superficie perpetuus incidit, non perspicuus sensui ob reciprocam repletionem, quippe qui servet ad multum tempus positionem in solido ordinemque atomorum, et si aliquando confunditur et concretiones in aere subitas propterea quod

Digitized by Google

49.

nes. Eas sensum manifestas non sunt, cum ob reciprocam expletionem, situm et ordinem atomorum solidarum proprium ab multum tempus conservent, tamen ne imaginem quidem. Rossius l. l. p. 266. et seqq. probavit lectionem Stephanianae, sed ut ἐπιπολῆς in ὑπιπολῆς, συνοχῆς in σύνοχης mutaret, verba autem διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν cum σώζουσα coniungenda crederet, hoc sensu, *Perpetuus est enim fluxus imaginum e corporum extremitate, minime conspicuus, quod ob continentem earum submissionem idem in illis ac, qui in solido est, atomorum positus ac ordo ad multum tempus servetur.* Caeterum non erat quare dubitaret de substantivo ἡ ἐπιπολή damnaretque propterea lectionem Meibomii. Vid. Lobeckius ad Phrynich. p. 126. et 127. Secutus eum Schneiderum.

e) καὶ συστάσεις — γίνεσθαι. Ambrosius: *celeresque in aere conventus sunt quod minime oporteat altius repletionem recedere.* Aldobrandinus: *etiam circumfuso in spatio coitiones faciles sunt, propterea quia istiusmodi expletionem altitudinem habere non oportet.* Vid. Rossius l. l. p. 271.

f) γενητικοί. Cod. Monac. γεννητικοί.

g) ἂν βλέπῃ τις τινα τρόπον τὰς ἐνεργείας. Meibom. ἂν βλέπῃ τις, τίνα τρόπον τὰς ἐνεργείας τὰ εἴδωλα ποιῆται. Cod. R τὰς ἐναργείας, quod probatum Gassendo, Menagio et Rossio l. l. p. 271. reprobavit Schneiderus, ipse coniiciens τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας.

h) τὰς συμπαθείας. Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 184. τὰς συνηθείας. Ambrosius *convenientiam*, Aldobrandinus *consensionem.*

i) ἀνάλογον. Cod. Monac. ἀνάλογα. Vid. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 734.

k) δεῖ δὲ καὶ νομίζειν. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 184. εἰ δεῖ καὶ νομίζειν.

l) ἐπεισιόντος. Codex Sambuci ἐπιστάντος.

m) οὐ γὰρ ἂν ἀποσφράγισαιτο τὰ ἔξω. Cod. Monac. οὐ γὰρ ἃ μὲν ἀποσφράγισαιτο τὰ ἔξω. Arund. οὐ γὰρ ἃ μὲν ἀποσφράγισαιτο τὰ ἔξω. Meibom. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀποσφράγισαιτο τὰ ἔξωθεν.

non oportet secundum altitudinem plenitatem fieri. Sunt autem alii modi a quibus naturae huiusmodi gignantur: nihil enim horum contra sensus attestatur, si respiciat aliquis quodammodo actiones, ut ab exterioribus ad nos consensiones referat. Et illud autem existimandum est, quum aliquid extrinsecus subrepit, formas nos intueri atque cogitare: neque enim profecto resignarent quae exteriora sunt naturam

Digitized by Google

τῶν τε χρώματος n) καὶ τῆς μορφῆς διὰ τοῦ ἀέρος o) τοῦ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων, οὐδὲ διὰ τῶν ἀπ' ἐκείνων ἢ οἵων δή ποτε p) προσπιπτόντων ἀφ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνα παραγινομένων q) οὕτως ὡς τύπους τινὰς ἐπιόντας ἡμῖν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ὁμοχρόους τε καὶ ὁμοιομόρφους r), διὰ τὸ ἐναρμόττειν μεγέθους εἰς τὴν ὄψιν ἢ τὴν διάνοιαν αὐτοῖς φοραῖς χωρεῖν, εἶτα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῦ ἑνὸς καὶ συνεχοῦς τὴν φαντασίαν ἀποδιδόντος καὶ τὴν συμπάθειαν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου καθόλου κατὰ τὸν ἐκείνου συμφυῆ σπερεσμὸν ἐν τῇ κατὰ βάθος ἐν τῷ στερεμνίῳ τῶν ἀτόμων πλάσει s). καὶ ἢν αὖ λάβωμεν φαντασίαν ἐπιβλη-

n) τοῦ τε χρώματος. Kuehnius coni. οὐδὲ χρώματος.

o) καὶ τῆς μορφῆς διὰ τοῦ ἀέρος. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 184. καὶ τῆς μορφῆς καὶ τοῦ ἀέρος. Stephan. et Menag. καὶ τῆς μορφῆς, διὰ τοῦ ἀέρος, cod. Arund. καὶ τῆς μορφῆς καὶ διὰ τοῦ ἀέρος. Meibom. καὶ τῆς μορφῆς, ἢ διὰ τοῦ ἀέρος.

p) τε. Cod. Monac. τὰς.

q) οἵων δή ποτε. Ita edit. Froben. et cod. Monac., Menag., Meibom., Nuernberger. et Schneider. cum Eudocia p. 184. οἵων ἔτυχε, Stephan. οἰωνδήποτε.

r) παραγινομένων. Cod. Monac. γινομένων.

s) οὕτως ὡς τύπων — ὁμοιομόρφων. Edit. Froben., Stephan. et Menag. cum Eudocia p. 184. οὕτως ὡς τύπων τινῶν ἐπιόντων ἡμῖν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀπὸ χροῶν (Stephan. et Menag. ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἀπὸ χροῶν. τε) καὶ ὁμοιομόρφων. cod. Monac. οὕτως ὡς τύπων τινῶν ἐπιόντων ἡμῖν ἀποχρώντας καὶ ὁμοιομόρφων. Meibom. et Nuernberger. ὥστε ὁρᾶν ἡμᾶς, τύπων τινῶν ἐπιόντων ἡμῖν ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἀπὸ χροῶν τε καὶ ὁμοιομόρφων. Ambrosius: *ita veluti formis quibusdam a rebus ipsis ad nos penetrantibus quae a coloribus formaeque similitudine non differant.* Aldobrandinus: *ut quasi effigies quaedam ex rebus, ex corporibus, et reliquis earundem formarum expresse a nobis hauatae.* Gasbendus coni. καὶ ὁμοῦ μορφῶν. Quod expressi ὁμοχρόων emendatio est Schneideri, occupata illa ab Rossio l. l. p. 274. sq.

t) εἶτα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν — πλάσεως. Quod ante haec verba punctum ferebatur mutavi in comma cum Schneidero. Meibomius

suam colorie scilicet atque formae per aerem qui inter nos et illa medius est, neque per radios aut qualescunque fluxus qui a nobis ad illa manarint, ita ut veluti formae quaedam a rebus ipsis quae colores formasque similes habentibus ad nos penetrent secundum modum congruae magnitudinis in aciem aut mentem celeriter incurrentes; deinde hanc ob causam quod unum et perpetuum phantasiam exprimit et cognationem a subiecto conservet secundum eam quae inde profluit soliturl aequalem sustentationem ex fictione atomorum per altitudinem in solido. Et quam animo vel sensibus phantasiam

Digitized by Google

edidit ἀποδιδόντες et φέροντες, quod recte spreverunt tum alii tum etiam Nuernbergerus. Stephan. ἀπὸ τῶν ἀποτιμάτων. Cod. Monac. ἐν τοῖς πρώτοις βιβλίοις etc. Ambrosius: *deinde ubi ex causa quod unum et perpetuum est phantasiam consensionem (consensionemque) reddens a servantis subiecto, secundum eam quae inde fingitur, qualemcumque in alterutras affectionem (affectionum) vis solido fixionis atomorum.* Aldobrandinus: *Deinde ob eam causam, quod unum et continuatum illud est quod visum exprimit, cognoscemusque illius, quod si subsistat, conservet, pro ea, quam inde habet, comparatione sibi iuncta coniunctione, ex atomorum soliditate ullius effictum.* Disputavit de his verbis Rossius l. l. p. 275. et seqq.

u) καὶ ἢν ἐν λάβωμεν — τοῦ ἰδιάλου. Manavi cum Schneidero interpunctionem punctis pro commate positis. Edit. Froben., Lond. RRR., Monac. et Arund. cum Eudocia p. 184. καὶ ἢν ἀναλάβωμεν. Gassendus coniecit ἀναλίβωμεν, quod non debebat probare Meinekius. Menag., Meibom. et Nuernberger. εἴτε συμβεβηκότων μορφὴ δέ ἐστιν. Cod. Monac. αὕτη δὲ infra ἐγκαταλιμμάτων ἰδιάλου. Aldobrandinus: *quamque formarum est eventorum visum aeie, nente, sive sensibus percipimus. Is forma est ipse solidorum, quae densitate deinceps aut imaginis nonnamento efficitur.* Disseruit de hoc loco Rossius l. l. p. 277. et 278.

x) τὸ δὲ ψεῦδος — γίνεται. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. et Eudocia p. 184. τὸ δὲ ψεῦδος καὶ τὸ διημαρτημένον ἐν τῷ προσδοκωμένῳ εἶναί ἐστιν ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι, (Stephan. et Eudocia ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι., cod. Monac. ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι ἢ ἐντιμαρτυρηθήσεσθαι sine interpunctione, Sambuc., Menag., Meibomi et Nuernberger. ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι ἢ μὴ ἐντιμαρτυρηθήσεσθαι.) εἶτ' οὖν ἐπιμαρτυρουμένου κατὰ τὴν ἀκίνητον (Menag., Meibom. et Nuernberger. κατὰ τὴν ἰδιωτικὴν) ἐν ἡμῖν αὐτοῖς συνημμένην τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ, διάληψιν (cod. Monac. τῇ φαντάσματι ἐπιπολεῖ διάλειψιν. Meibom. et Nuernberger. διάλειμμα) δι' ἔρευναν (Nuernberger. ἔχουσαν) καθ' ἣν τὸ ψεῦδος γίνεται. Ambrosius: *porro eo quod opinamur mendacium semper ac falsum asseri sive non refelli potest. Sin vero minus asseratur per immobilem nobis ipsis connexum imaginalem intuitum, peraeptione praeditum: per quam mendacium fit.* Aldobrandinus: *Falsitatem vero et errorem in eo quod opinatum fuerit, semper aut testimonio confirmare, aut per impressionem acceperimus seu formae seu decidentium, formu haec est solidi, quae fit secundum continentem densitatem sive ex imaginum reliquiis. Falsitas vero et error in opinione adiuncta consistit secundum motum qui in nobis ipsis visus notioni coniunctus ille quidem inest, sed opinionem habet ex qua falsitas existit. Quippe similitudo visa-*

Digitized by Google

51. ἔστι γὰρ φαντασία τοῦ φαντασθέντος γ) οἵαν δεῖ καὶ διὰ τῶν ἐναποκειμένων, ἢ παρ' ἄγνοιαν γινομένων, ἢ καὶ ῥᾴδιας οὔσης ἐκβολῆς· οἷς ἐπεσθαι, ἢ οὐκ ἐπεσθαι, τοῦτ' ἐν ἡμῖν ὑπῆρχε· τῆς αὐτῆς τε καὶ ἀληθείας παραγομένους, εἰ μὴ ἦν ἡμῖν καὶ τοιαῦτα πρὸς ἃ βάλλομεν ε). τὸ δὲ ἐναμαρτυρούμενον οὐκ ἂν ἀπήμαινεν, εἰ μὴ προσλαμβάνομεν καὶ ἄλλα τινὰ κίνησιν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς συνημμένην μέν, διάληψιν α) δὲ ἔχουσαν. κατὰ δὲ ταύτην τὴν συνημμένην τῇ φανταστικῇ ἐκβολῇ, διάληψιν δὲ ἔχουσαν b) ἐὰν μὲν μὴ ἐναμαρτυρηθῇ ἢ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ψεῦδος γίνεται· ἐὰν δὲ ἐπιμαρτυρηθῇ ἢ
52. μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ἀληθές. καὶ ταύτην c) οὖν σφόδρα γε

testimonio non oppugnare licet, idque ex motu, qui in nobis ipsis visus notioni coniunctus ille quidem inest, intercapedinem tamen habet, ex quo falsitas existit. Kuhnius coni. τῷ μὴ ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι ἢ ἀντιμαρτυρηθήσεσθαι. Delevi verba ἐπιμαρτυρηθήσεσθαι ἢ ἀντιμαρτυρήσεσθαι, εἰς· οὐκ ἐπιμαρτυρούμενον auctoritate Rossii l. l. p. 278. et seqq., seclusa illa Schneidero; infra cum eodem scripsi ἔχουσαν, receptum illud iam Nuernbergero et Schneidero. Caeterum Schneiderum miror edidisse διάλειψιν.

γ) φανταστῶν. Meibom., Nuernberger. et Schneider. φανταστέον, commendatum etiam Rossio l. l. p. 285. Φανταστῶν integerrimum est usurpatumque supra ab Timone IX. 25.

ε) εἰ μὴ ἦν τινα καὶ τοιαῦτα πρὸς ἃ βάλλομεν. Legebatur εἰ μὴ ἦν τινα καὶ ταῦτα πρὸς ὃ βάλλομεν. Correxit Schneiderus cum Gassendo. Πρὸς ἃ reddiderunt etiam interpretes. Vulgatum tuetur Rossius l. l. p. 287. et seq.. Aldobrandinus: *nisi haec quoque quaedam fuissent, ad quae ea compararemus.* Schneiderus coni. ἐπιβάλλομεν.

a) διάληψιν. Legebatur διάλειψιν. Correxi ex Eudocia p. 184. et Ambrosio, commendatum iam Gassendo Rossioque l. l. p. 289.

b) κατὰ δὲ ταύτην — διάληψιν δὲ ἔχουσαν. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 185. omittunt. Caeterum hic quoque legebatur διάλειψιν.

c) ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ἀληθές. καὶ ταύτην. Cod. Monac. ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ τὸ καὶ ταύτην. Spengelius: „Hic quae erant erasa sunt nec quidquam apparet nisi ἀληθὲς hic non fuisse."

rum quae veluti in imagine accipiuntur, sive illa in somnis fiant sive per alios intuitus mentis aut iudiciorum reliquorum, nequaquam in iis esset quae sunt et vera appellantur, nisi essent aliqua et haec ad quae iaculamur intuitum. Falsum vero non esset, nisi accepissemus et alium aliquem motum in nobis ipsis coniunctum quidem, caeterum opinione praeditum. Secundum hunc autem coniunctum visui notioni opinionemque habentem, si quidem non asseratur testimonio sive refellatur fieri ut mendacium sit; si autem asseratur testimonio aut non refellatur, verum. Et haec igitur operae

Digitized by Google

d) ἵνα μήτε τὰ ἀναγκαῖα ἀναιρῆται τὰ κατὰ τὴν ἐπιστήμην. Cod. Monac. ἵνα μήτε τὰ ἀναγκαῖα τοῦ (τῶν) ἀναιρεῖται τὰ κατὰ τὴν ἐπιστήμην. Ambrosianus τὰ ἀναγκαῖα τοῦ ἀναιρεῖται τὰ κατὰ τὴν ἐπιστήμην. Interpretatur *ratiocinium actionis*.

e) ἐν τῷ. Edit. Froben. et Eudocia p. 185. omittunt.

f) ἀνάγκης. Legebatur ἀνάγκαις. Correxit Gesnerus probante Heringa. Conf. Plutarchus qui vertit de Placitis Philos. IV. 19. p. 4.

g) ὅπως δή ποτε. Eudocia p. 185. omittunt.

h) ἐκ τοῦ. Edit. Froben. et Eudocia p. 185. omittunt.

i) ἐγένου. Edit. Froben. et Eudocia p. 185. ἀπεκρίνατο.

k) ἔφη. Interpretes non expresserunt.

l) διαπίπτουσι. Monachus et duo Barrocianus τοῦτο δ ἐστὶ πίπτουσι, quod bene repetierunt Turnebus et Stancierus. Vulgatum defendit Rosius T. I. LXXXIII. p. 297. et seq.

m) συμπαθείᾳ. Gassendus addit *vel sobrietate* ex §. 62.

n) ἐν τῷ. Legebatur ἐστὶ τὸ. Correxit Schneiderus.

pretium est ut opinio fortiter teneatur, ut neque iudicia tollantur. Quum enim per motionem magnam subitam omnia concipiendi formatum, quod ita portendit, aliqui se audituros esse, aliquis aliquid factum esse, nonnulli ad aliquid ipsos accedere, alii quasi de solio subito dejectos, aut ex somno excitatos, aut ex ludo aleatorio, aut ex alio quodvis genere voluptatis, ad illa quae sequuntur, ea omnia, quae ad hoc usque tempus ipsis persuasa fuerunt, ita ut plurimum efficit, sive vera sint, sive falsa, vel quod extrinsecus est tantum manifestat. Nam ubique conversionem aliquam inde adventare nunquam profecto fieri humanum est. Non igitur existimandum est quemquam

q) *ἐκείνως, οὐκ εἰδὼς, οὐ τὸ σαφὲς τῶν ὄντων.* Cod. Monac. *ἐκείνως, οὐκ εἰδὼς τὸ σαφὲς τῶν ὄντων.* sic. *οὐκ εἰδὼς τὸ σαφὲς νόμῳ τῶν ὄντων.*

r) *ἄλλ' ὑπὸ τοῦ προσπεσόντος φαντάσματος.* Ambrosius: *sed ab ipso, quod accidit, phantasmate.*

s) *πολλὴν γὰρ ἰδέαν ἴσχει τοῦτο πάσχειν ἢ ἐκεῖνο.* Ante Meibomium legebatur *πάσχων.* *Ibidem* a Gassendo reponitur *ἐκείνων*, ut exhibet Meibomius Nuremb. et Schneiderus. Idem Gassendus coni. *ἢ ἐκεῖνο.* Ambrosius: *Multum enim refert, quod hoc, aut illa patiatur.* Aldobrandinus: *Si enim hoc ei a voce accideret, multum efficacitatis haberet.*

t) *ἀλλ' ὑπὸς — παραοκευάζει.* Ambrosius: *sed cum ictum qui fit in nobis simul ac vocem emiserimus huiusmodi facere ex quibusdam tumoribus, qui ventosum efficiant fluxum, deinde nobis passionem audiendi insinuent.* Aldobrandinus: *Sed ipsam continuo cum vocem emittimus, a nobis redditam plagam in quibusdam corpusculis spiritus effluentis efficientibus talem fluxum, quae ipsa nobis audiendi sensum afferat.* Gassendus coni. *ἀλλ' ὑπὸς τὸ ἀκουστικὸν ἡμῖν παραοκευάζεσθαι.* Kuehnius *ἀλλ' ὑπὸς τὴν ἀφιεμένην φωνὴν τὴν γινομένην πληγὴν ἐν ἡμῖν κ.τ.λ.* etc.. Contra utrumque disputavit Rossius l. l. § LXXXXIII. p. 297. 298.

u) *ὥσπερ καὶ τὴν ἀκοήν.* Gassendus coni. *ὡς εἶπον καὶ τὴν ἀκοήν*, quod probabat Menagius.

v) *εἰ μὴ τοῖς ἔξωθεν.* Aldobrandinus: *quorum alia quidem perturbarent sensum, et ab eo aliena essent, alia vero nec perturbarent, et ad eam (eum) essent accommodata.*

ἀναγκαῖον τὰ μὴ μεταπιθέμενα ἄφθαρτα εἶναι καὶ τὴν τοῦ

quae videntur admittere praeter figuram et gravitatem et magnitudinem et quaecunque necessario figuram continuant: quippe qualitas omnis immutatur, atomi vero nihil mutantur, quoniam in dissolutionibus compositorum oportet aliquid solidum atque indissolubile subesse, quod mutationes in eo quod non est non faciat neque ex eo quod non est, sed secundum transmutationes multorum, quorundam vero accessus etiam ac recessus. Quocirca necesse est ut ea quae non transmutantur incorruptibilia sint et ab eius quod mutatur natura prorsus aliena, verum corpuscula habere ac forma-

y) *ἢ ἀνάγκη.* Eudocia pa[illegible]

Correxerunt Meibomius [illegible]

[illegible] Sigaeus [illegible]

[illegible] Codd. Monac. [illegible]

[illegible]

b) *οὔθ'.* Cod. Monac. *οὐδὲ*

[illegible]

d) *κοπτοντα.* Gassendus et Menagius [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

55. [illegible]

h) ἄγκυρα, ὃς καὶ σημαντικὸς ἰδίως. Cod. Monac. σημαντικὸς. Aldobrandinus *magnitudine tamen propriisque figuris praedita esse.*

[illegible] Legebatur [illegible]sius: *hoc enim subsistere* [illegible] Aldobrandinus: *Hoc enim quoque in illis* [illegible] Correxerunt Meibomius [illegible] serunt interpretes [illegible] nus *commutatione.* Idem probasse videtur [illegible] malebat ἐκ προκοπῆς. [illegible] ni [illegible] adnotationibus. Postea vulgatum [illegible] τὸ κατ' ἐπιφάνειαν [illegible] ἐξ ὅλου τοῦ σώματος [illegible] αἱ δὲ ποιότητες οὐκ ἐνυπάρχουσαι καὶ μεταβάλλουσι, οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνα καταλείποντες, ἀλλ' ἐξ ὅλου τοῦ σώματος ἀπαλλυόμεναι. nude profecimus [illegible] et Schneidero. Kuehnius αἱ δὲ ποιότητες ἐνυπάρχουσαι ἐν τῷ μεταβάλλοντι, οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνα καταλείποντες, ἀλλ' ἐξ ὅλου τοῦ σώματος ἀπαλλυόμεναι. [illegible]

tiones suas. Haec enim etiam subsistere [illegible] *nam et in iis quae apud nos transformantur ex proposita figura quae inest accipitur, qualitatis autem quae in eo quod mutatur insitae non sunt, ut illa non relinquantur, sed ex corpore toto pereant. Sufficiunt igitur ista quae relinquuntur efficere concretionum differentias: quippe aliqua necesse est relinquantur neque in eo quod non est omnino pereant.*

Digitized by Google

ἀπὸ οὖν εἰς τὸ μὴ ὂν πάντα φθείρεσθαι o). ἀλλὰ μὴν μηδὲ δεῖν νομίζειν p) πᾶν μέγεθος ἐν ταῖς ἀτόμοις ὑπάρχειν, ἵνα μὴ σὺ φαινόμενα ἀντιμαρτυρῇς q): παραλλαγὰς δέ τινας μεγεθῶν νομιστέον εἶναι· βέλτιον γὰρ καὶ τούτου προσόντος τὰ κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις γινόμενα ἀποδοθήσεται r). πᾶν 56.
δὲ μέγεθος ὑπάρχον οὔτε χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὰς τῶν ποιοτήτων διαφοράς· ἁφῖχθαι τε μέλλει καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁρατὴ ἄτομος s);

o) καὶ οὐκ εἰς τὸ μὴ ὂν πάντα φθείρεσθαι. Ante Meibomium legebatur καὶ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι. Meibom. et Nuernberger. καὶ μὴ εἰς τὸ μὴ ὂν πάντα φθείρεσθαι. Schneider. καὶ [οὐκ] εἰς τὸ μὴ ὂν [πάντα] φθείρεσθαι. quod uncis remotis exhibui. Idem partim expressisse videtur Aldobrandinus, *neque in nihilum occidere.* Gassendus coni. καὶ εἰς τὸ μὴ ὂν μηδὲν φθείρεσθαι. Kuehnius καὶ μὴ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι.

p) ἀλλὰ μὴν οὐδὲ δεῖ νομίζειν. Ante Meibomium legebatur ἀλλὰ μηδὲ ἀεὶ νομίζειν. Meibom. et Nuernberger. ἀλλὰ μηδὲ δεῖ νομίζειν. Quod cum Schneidero dedi praestant codd. RRR commendarunique Gassendus et Menagius. Idem non omisso ἀεὶ expresserunt interpretes, Ambrosius *sed ne semper — quidem — putandum est*, Aldobrandinus *At vero ne — quidem — putandum est.* Casaubonus coni. ἀλλὰ μὴ δεῖ νομίζειν.

q) ἀντιμαρτυρῇς. Cod. Monac. ἀντιμαρτυρεῖ.

r) βέλτιον γὰρ — ἀποδοθήσεται. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 186. καὶ τούτοις προσόντος (Eudocia πασόντος). κατὰ τὰ πάθη (cod. Monac. τὰ κατὰ τὰ πάθη) καὶ τὰς αἰσθήσεις γινόμενα, ἀποδοθήσεται. βέλτιον γάρ· καὶ τούτοις πασόντος κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις γινόμενα, ἀποδοθήσεται. cod. Arund. τούτοις. Ambrosius: *praestat id quippe. hoc autem si adsit: et quae secundum passiones et quae secundum sensus fiunt: reddentur.* Aldobrandinus: *Melius enim, hoc antecedente, eorum quae perturbationibus sensibusque gignuntur, ratio reddetur.* Hanc ego rationem interpretandi expressi cum Meibomio.

s) πᾶν δὲ μέγεθος ὑπάρχον — ὁρατὴ ἄτομος. Legebatur πᾶν δὲ μέγεθος ὑπάρχον (Meibom. et Nuernberger. ἐνυπάρχον), οὔτε χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὰς τῶν ποιοτήτων διαφοράς, ἁφίχθαί τε ἄμεινον καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁρατὰς ἀτόμους. Ambrosius: *omnis — differentias. Nam et ad nos veniunt visibiles atomi.* Aldobrandinus: *Omnem autem eis magnitudinem inesse neque ad qualitatum differentias utile est, et illud negligitur, quod ita pervenire ad nos atomi possunt, ut sensi possint.* Gassendus coni. οὔτε ἁφίχθαι μέλλει καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁρατὰς ἀτόμους. Meibomius διά τε τὸ ἁφίχθαι μέλλειν. Rossius l. l. §. LXXXXV. p 300. et seq. ἁφίχθαί τε οὖν μέλλει. Repetil quod restituit Schneiderus.

At vero ne omnem quidem in atomis magnitudinem esse putandum est, ne ea quae apparent reluctentur: easterum passiones quasdam esse magnitudinum existimandum: melius quippe, hoc si adsit, earum quae secundum passiones et quae secundum sensus fiunt ratio reddetur. Omnis autem subsistens magnitudo neque utilis est ad qualitatum differentias: perveniuntque et ad nos visibilis atomus: quod quum

Digitized by Google

δ' οὐ ι) θεωρεῖται γινόμενον οὐδ' ὅπως ἂν γένοιτο κ) ὑράσει ἄτομος ἐστὶν ἐπινοῆσαι. πρὸς δὲ τούτοις οὐ δεῖ λ) τομίζειν ἐν τῷ ὁριζομένῳ σώματι ἀπείρους ὄγκους εἶναι οὐδ' ὁπηλικουσοῦν· ὥστε οὐ μόνον τὴν εἰς ἄπειρον τομὴν ἐπὶ τοὐλαττὸν γ) ἀναιρετέον, ἵνα μὴ πάντα εὐθὺς ποιῶμεν καὶ ὡς ἐν ταῖς περιλήψεσι τῶν ἀθρόων ε) εἰς τὸ μὴ ὂν ἀναγκαζώμεθα τὰ ὄντα θλίβοντες καταναλίσκειν· ἀλλὰ καὶ τὴν μετάβασιν μὴ νομιστέον γίνεσθαι ἐν τοῖς ὡρισμένοις εἰς
57. ἄπειρον ἐπὶ τοὐλαττον α). οὐδὲ γὰρ ὅλως ἐπειδάν τις ἅπαξ εἴπῃ ὅτι ἄπειροι ὄγκοι ἔν τινι ὑπάρχουσιν ἢ ὁπηλικοιοῦν, ἐπὶ νοῆσαι πῶς τ' ἂν ἔτι πεπερασμένον τοῦτο εἴη τὸ μέγεθος b)·

ι) οὐ. Edit. Froben., codd. Monac. et Arund. atque Eudocia p. 186. omittunt.

κ) γίνοιτο. Legebatur γένοιτο. Correxit Schneiderus.

λ) οὐ δεῖ. Edit. Froben. οὐ δέν.

γ) ἐπὶ τοὐλαττον. Aldobrandinus *donec ad minimum quoddam perveniamus.*

ε) καὶ ὡς ἐν ταῖς περιλήψεσι τῶν ἀθρόων. Legebatur καὶ τοῖς περιλήψεσιν (cod. Monac. περιλήψεσι. Meibom. et Nuernberger. καὶ ὡς ταῖς περιλήψεσι) τῶν ἀθρόων. Quae addidi ὡς ἐν de coniectura Gassendi, probata illa Menagio et Meibomio, non sine uncis receperat Schneiderus. Praeterea Gassendus coni. τῶν ὑγρῶν, quod satis refutavit Meibomius.

α) ἀλλὰ καὶ τὴν μετάβασιν — ἐπὶ τοὐλαττον. Legebatur ἀλλὰ καὶ τὴν μετάβασιν μὴ νομιστέον (edit. Froben. νομιστέον) γινέσθαι ἐν τοῖς ὡρισμένοις εἰς ἄπειρον, μηδὲ (edit. Froben. μὴ δέ) τοὐλαττον (Meibom., Nuernberger. et Schneider. ex coniectura Gassendi ἐπὶ τοὐλαττον). Delevi μηδὲ de sententia Nuernbergeri probata Schneidero. Aldobrandinus: *sed etiam transitionem in iis quae finita sunt, infinite ferri non est existimandum; donec ad minimum perveniamus.*

b) οὐδὲ γὰρ ὅλως — τὸ μέγεθος. Legebatur οὔτε γὰρ ὅπως (Meibom. et Nuernberger. οὔτε γὰρ σαφῶς) ἐπειδὰν ἅπαξ τις εἴπῃ (cod. Monac. εἶποι) ὅτι ἄπειροι ὄγκοι ἔν τινι (Stephan. et Menag. ἐν τισι, quod Ambrosius reddidit *in pluribusque*) ὑπάρχουσιν, ἢ ὁπηλικοιοῦν, ἐστὶ νοῆσαι πῶς τ' ἂν (cod. Monac. τὰν) ἔτι πεπερασμένον (edit.

fit, minime cernitur neque quo pacto fiat visibilis atomus agnoscere possumus. Ad haec putandum non est in corpore finito corpuscula infinita esse neque qualiacunque: itaque non modo eam sectionem quae in infinitum fit ad id quod minus est tollere oportet, ne omnia infirma faciamus cogamurque ut in complexionibus simul aggregatorum ea quae sunt in id quod non est terendo consumere: verum ne transitum quidem in iis quae finita sunt in infinitum in minus fieri existimandum. Neque enim omnino ubi semel quispiam dixerit corpuscula in aliquo infinita esse aut qualiacunque, intelligi potest, quo modo finita sit amplius ista

Digitized by Google

πηλίκοι γάρ τινες δῆλον ὡς οὐκ ἄπειροί εἰσιν ὄγκοι c)· καὶ οὗτοι ἐξ ὧν ὁπηλίκοι ἄν ποτε ὦσιν, ἄπειρον ἂν καὶ τὸ μέγεθος· ἄκρον τε ἔχοντες τὸ ὑποπεπερασμένον διαληπτόν d)· εἰ μὴ καὶ καθ' ἑαυτὸν θεωρητέον, οὐκ ἔστι μὴ καὶ τὸ καθ' αὑτοῦ τοιοῦτο νοεῖν e)· καὶ οὕτω καὶ τὸ ἐξ ὧν εἰς τὸ ἄπει-

Froben. et Menag. cum Eudocia p. 186. *πεπερασμένων*, quod reddidit Aldobrandinus) *τοῦτο εἴη τὸ μέγεθος* Ambrosius: *Neque enim ubi semel quispiam dixerit tumores in plerisque infinitos esse: quidlas etiam sint intelligere potest: praeterea ne id quidem quo modo finita sit ista magnitudo.* Aldobrandinus: *Ubi enim semel quis concesserit aut infinita, aut quantavis in aliquo inesse corpuscula, iam nec quanta eius sit, nec quemodo finitorum haec amplius possit esse magnitudo, intelligi potest.* Quod de coniectura Schneideri exhibui *οὐδὲ γὰρ ὅλως* feci dubitantius propter interprètes, qui neque *ὅπως* neque aliud quidquam agnoscunt. Caeterum *ἴν τινι*, expressum illud Aldobrandino commendatumque Gassendo et Menagio, confirmant etiam Mss. apud Menagium, codd. Monac. et Arund..

c) *πηλίκοι γάρ τινες δῆλον ὡς οὐκ ἄπειροί εἰσιν ὄγκοι.* Addidi negationem ex emendatione Meibomii cum Nuernbergero et Schneidero. Menag. *πηλίκοι γάρ τινες, δῆλον ὡς οἱ ἄπειροί εἰσιν ὄγκοι*, unde Kuehnius corrigebat *ὡς ἀπειρόϊ εἰσιν ὄγκοι*. Ambrosius: *Quales enim quidam sunt constat, nam si quidem tumores illi infiniti sunt.* ut cum sequentibus coniungat. Aldobrandinus: *Nam infinita quidem corpuscula quanta quaedam esse manifestum est.*

d) *καὶ οὗτοι — διαληπτόν.* Meibom. et Nuernberger. *καὶ τοὐναντίον ἐξ ὧν.* Stephan., Menag., Meibom. et Nuernberger. cum cod. Monac. *ἄπειρον* (cod. Mon. *ἄπειροι*) *ἂν ἦν*. quod expresserunt interpretes. Edit. Froben. et Eudocia p. 186. *ὑποπερασμένον*. Meibom. et Nuernberger. cum cod. Monac. *ὑπὸ πεπερασμένου*, commendatum etiam Kuehnio. Codd. Veneti *ἄκρον τε ἔχοντες, πεπερασμένον διαληπτόν*. Meibomius ad verba *ἄκρον τε ἔχοντες* adnotavit haecce: „Corrupta haec sunt, ut et quae sequuntur: nec sine integrioris codicis ope sensus bonus elicietur.“ Ambrosius: *et hi ex quibus qualescunque hi fuerint: infinita profecto esset etiam magnitudo: extremitatemque finitam habentes perceptibilem.* Aldobrandinus: *Haec autem quantacunque sint, infinita quoque fuerit magnitudo: cumque finiti quoddam habeant extremum, quod comprehendi potest.* Gassendus coni. *εἴτε γὰρ πηλίκοι τινὲς ἄπειροι ὦσιν ὄγκοι, εἴτε καὶ οὗτοι ἐξ ὧν ὁπηλικοιοῦν ποτε ὦσιν, δῆλον, ὡς ἄπειρον ἂν καὶ τὸ μέγεθος.* Schneiderus *ὑπάρχουσιν ὁπηλικοιοῦν, ἐστὶ νοῆσαι — οὐκ ἄπειροί εἰσιν οἱ ὄγκοι οὗτοι, ἐξ ὧν [συνέστη,] ὁπηλίκοι ἂν ποτε ὦσι· [καὶ πῶς] ἄπειρον ἂν [εἴη] τὸ μέγεθος ἄκρον τι ἔχον, τὸ ἐπὶ πεπερασμένον διαληπτόν.*

e) *εἰ μὴ — νοεῖν.* Legebatur *καθ' ἑαυτὸ* et *τοιοῦτον*, quae correxi cum Schneidero. Ambrosius: *nisi et per se ipsum inspiciendum magnitudo: quae enim certae quantitatis sunt corpuscula manifestum est non esse infinita: si quidem haec item ex quibus qualiacunque haec fuerint, infinita profecto essent etiam magnitudine extremitatemque sub finito comprehensam haberent quae posset percipi: nisi et per se ipsum inspicien-*

Digitized by Google

προσθεν βαδίζοντα εἰς τὸ ἄπειρον ὑπάρχειν κατὰ τοιοῦτο
58. ἀφικνεῖσθαι τῇ ἐννοίᾳ f). τό τε ἐλάχιστον τὸ ἐν τῇ αἰσθήσει δεῖ καταυοεῖν ὅτι g). οὔτε τοιοῦτόν ἐστιν οἷον τὰ ἡμᾶς μεταβάσεις ἔχον οὔτε πάντῃ πάντως h) ἀνόμοιον, ἀλλ' ἔχον μέν τινα καινότητα τῶν μεταβάντων, διάληψιν δὲ μερῶν οὐκ

non est: ne et quod deinceps sequitur: huiusmodi intelligamus. Aldobrandinus: *nisi si per se ipsum spectandum sit, fieri non potest, quin quod deinceps est, tale etiam aliud cogitemus.* Kuehnius coni. *εἰ δὲ καί.* Gassendus ἄχρον δὲ ἔχοντος τοῦ περιεχομένου διαληπτόν, εἰ μὴ καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸ θεωρητέον, οὐκ ἔστι μὲν καὶ τὸ ἑξῆς τούτου τοιοῦτον νοεῖν, Io. Conr. Schwartzius in Dissertatione inscripta *Iudicium de recondita theologia Epicuri vulgo atheis annumerati*, edita Altorfii a. 1718. ὃ εἰ μὴ καὶ καθ' ἑαυτὸ θεωρητέον, οὐκ ἔστι μὴ καὶ τὸ ἑξῆς τούτου τοιοῦτον νοεῖν vel potius ὡς τοιοῦτον νοεῖν. Schneiderus, εἰ μὴ [ὅ] καθ' ἑαυτὸ θεωρητὸν οὐκ ἔστι, κατὰ τὸ ἑξῆς τοῦτο τοιοῦτο νοεῖν [ἐστι,].

f) καὶ οὕτω — κατὰ τὸ τοιοῦτο ἀφ. τῇ ἐννοίᾳ. Legebatur κατὰ τοιοῦτον. Correxit Schneiderus. Edit. Froben. καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἑξῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζοντα, εἰς τὸ ἔμπροσθεν (ita etiam cod. Arund.) ὑπάρχειν κατὰ τοιοῦτον ἀφικνεῖσθαι τῇ ἐννοίᾳ. Eudocia p. 186. καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἑξῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὑπάρχειν κατὰ τοιοῦτον ἀφικνεῖσθαι τῇ ἐννοίᾳ. Ambrosius: *atque ita per consequens in anteriora tendendo in infinitum contingat cogitatione procedere.* Aldobrandinus: *sicque ulterius progredientes, infinite semper cogitatione ad aliquod tale perueniamus.* Gassendus coni. καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἑξῆς εἰς τοῦ ἔμπροσθεν βαδίζοντα, εἰς τὸ ἄπειρον οὐκ ἂν ὑπάρξει ποτὲ εἰς τοιοῦτόν τι ἀφικνεῖσθαι τῇ ἐννοίᾳ. Schwartzius l. l. καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἑξῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζοντα εἰς τὸ ἄπειρον ἀφικνεῖσθαι τῇ ἐννοίᾳ. sed ut mallet ὑπάρχον καθ' ἃ τοιοῦτον. Schneiderus καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἑξῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζοντα εἰς τὸ ἄπειρον ὑπάρχει ἀφικνεῖσθαι τῇ διανοίᾳ.

g) τό τε ἐλάχιστον τὸ ἐν τῇ αἰσθήσει δεῖ καταυοεῖν ὅτι. Aldobrandinus: *Minimum vero, quod sensu percipitur, tale quiddam cogitare debemus, quale.* Schwartzius l. l. coni. τὸ δὲ ἐλασσον τοῦ ἐν τῇ αἰσθήσει.

h) πάντως. Edit. Froben. πάντος. Stephan., Menag., Meibom. et Schneider. πάντων, quod reddidit Aldobrandinus *omnium.* Quod cum Nuernbergero recepi πάντως praestant codd. RRR et Monac. cum Eudocia p. 186. commendaverunt que Gassendus et Menagius. Ambrosius omittit.

i) ἔχον μέν. Cod. Monac. ἔχομεν.

k) διάληψιν. Meibom. et Nuernberger. διάλειψιν, quod expressit Aldobrandinus *intercapedinem.*

dum est, fieri non potest quin quod deinceps sequitur tale intelligamus atque ita per consequens ulterius progrediendo in infinitum contingat ad tale cogitatione peruenire. Minimumque illud quod in sensu est, cogitandum est, ut neque sit huiusmodi quiusmodi, id quod tales transitus neque tamen omni parte omnino dissimile, sed habeat commune cum transeuntibus aliquid, caeterum perceptione partium careat:

Digitized by Google

ἔχον· ἀλλ' ὅσα διὰ τὴν τῆς κοινότητος προσεμφαίνειν αὐτῶν ἔοικεν ἀναληφθῆναί τι αὐτοῦ, τὸ μὲν ἐπὶ τούδε, τὸ δὲ ἐπ' ἐκείνοις τὸ ἴσον ἡμῖν δεῖ προσπίπτειν l). ἐξ ὧν τε θεωροῦμεν τοῦτο ἀπὸ πρώτου ποιούμενοι καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ οὐδὲ μέρεσι μερῶν ὑπεύθυνα, ἀλλὰ ἐν τῇ ἰδιότητι τῇ ἑαυτῶν τὰ μεγέθη καταμετροῦντα, τὰ πλείω πλείον καὶ τὰ ἐλάττω ἐλάττον m), τοιούτῳ τῷ ἀναλογίᾳ κεκρίσθαι καὶ n) τὸ ἐν τῇ ἀτόμῳ ἐλαχίστως ἐπιχειρεῖσθαι. μικρότητι γὰρ ἐκείνο φῆλον ὡς διαφέρει o), τοῦ 59
κατὰ τὴν αἴσθησιν θεωρουμένου, ἀναλογίᾳ δὲ τῇ αὐτῇ κέχρηται p)· ἐπείπερ καὶ ὅτι μέγεθος ἔχει ἡ ἄτομος κατὰ τὴν

l) ἀλλ' ὅτε — προσπίπτειν. Ambrosius: *aliasque propter* etc. Aldobrandinus: *cum propter communitatis similitudinem illius aliquid comprehensuros putaverimus, eius unam hanc partem, alteram illuc, aequalem autem in nos incidere oportet.* Gassendus coni. τὸ δ' ἐπὶ μέσον ἡμῖν δεῖ προσπίπτειν. Schwartzius l. l. τὸ δὲ ἴσως ἡμῖν δεῖ ἐμβαλεῖν.

m) ἐξ ὧν τε θεωροῦμεν — ἐλαττον. Godd. Monac. et Arund. ἀλλ' ἢ ἐν τῇ ἰδιότητι. Ambrosius: *ex qua ista conspicimus: a primo inchoantes: non in eodem: neque in partibus partium: sed in proprietate sua metiendo magnitudines* etc. Aldobrandinus: *Haec autem altera ex alteris, a primo exorientes, non autem neque in eodem, neque ut partium partes inter se aptas, sed proprietate sua magnitudines mensurantia speculamus* etc. Schneiderus: *Contemplamur autem has et eiusmodi magnitudines a primo aliquo incipientes, non in se ipso et solo; quanquam ea partibus partes non attingant, sed natum peculiari aliqua sua mensurae rationem corporibus praebeant, maioribus quidem maiorem, minoribus minorem.* Gassendus coni. ἐξ ὧν τε καταμετροῦμεν πάντα ἀπὸ τοῦ πρώτου καταχρώμενοι καὶ οὐ μὲν τὸ αὐτὸ οὔτε μέρεσι μερῶν ὑπτιομεν, ἀλλὰ τῇ ἰδιότητι τῇ ἑαυτῶν τὰ μεγέθη καταμετροῦμεν, τὰ πλείω πλείονι καὶ τὰ ἐλάττω ἐλάττονι. alia Schwartzius, quae non erat quod operose refutaret Schneiderus.

n) καί. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 186. omittunt.

o) ὡς διαφέρει. Edit. Froben., codd. Veneti et Monac. atque Eudocia p. 186. ὡς διαφέρον.

p) κέχρηται. Legebatur κεχρῆσθαι. Illud correctum Gassendo probatumque Menagio recepi cum Schneidero.

sed quum propter communis illius similitudinem aliquid ipsius nos percepisse arbitramur, partim ad haec partim ad illa aequalitatem nobis oportet occurrere. Deincepsque ista contemplamur a primo inchoantes, non in eodem neque ut partibus partes contingant, sed in proprietate sua metientia magnitudines, quae maiores sunt magis et quae minores minus. Hac proportione arbitrandum et quod in atomo minimum est uti. Constat enim differre illud parvitate ab eo quod secundum sensus aspicitur, eadem vero proportione uti: namque et magnitudinem habere atomum secundum hanc pro-

Digitized by Google

ἐνταῦθα ἀναλογίαν κατηγορήσαμεν, μικρόν τι μόνον, μικρὸν ἐκβάλλοντες q). ἔτι τε τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀμιγῆ πέρατα δεῖ νομίζειν τῶν μικρῶν, τὸ καταμέτρημα ἐξ αὐτῶν πρῶτον τοῖς μείζοσι καὶ ἐλάττοσι παρασκευάζοντα τῇ διὰ λόγου θεωρίᾳ ἐπὶ τῶν ἀοράτων r)· ἡ γὰρ κοινότης ἡ ὑπάρχουσα s) αὐτοῖς πρὸς τὰ ἀμετάβολα ἱκανὴ τὸ μέχρι τούτου συντελέσαι t)· συμφόρησιν δὲ ἐκ τούτων κίνησιν ἐχόντων οὐχ οἷόν τε γίνεσθαι u). καὶ μὴν κατὰ τοῦ ἀπείρου ὡς μὲν ἀνατάτου ἢ

q) ἐπείπερ — ἐκβάλλοντες. Ambrosius: *Namque et quam magnitudinem habeat atomus secundum hanc proportionem praedicavimus modice solam excludendo longitudinem.* Aldobrandinus: *Nam et atomum magnitudine praeditam esse, hac eadem ex comparatione diximus, parva quadam tantum contenti, magna reiecta.* Gassendus coni. ἐπείπερ καί τι μέγεθος ἔχει ἄτομος καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν κατηγορήσαμεν, μικρόν τι ὡς μόνον μικρὸν ἐκβάλλοντες.

r) ἔτι τε τὰ ἐλάχιστα — τῶν ἀοράτων. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 186. ἔτι τε τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀμιγῆ πέρατα δεῖ νομίζειν τῶν μικρῶν τὸ καταμέτρημα, ἐξ αὐτῶν etc.. Stephan. et Menag. ἔτι τε — τῶν μικῶν τὸ καταμέτρημα, ἐξ αὐτῶν etc.. Meibom. ἔτι τε — τῶν μικῶν εἶναι, τὸ καταμέτρημα ἐξ αὐτῶν etc.. Nuernberger. ἔτι δὲ — τῶν μικῶν εἶναι τὸ καταμέτρημα ἐξ αὐτῶν etc.. cod. Arund. τῶν μικρῶν. Gassendus coni. ἔτι τε τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀμιγῆ πρῶτα δεῖ νομίζειν τὸ τῶν μικῶν καταμέτρημα. Edit. Froben. διαλόγων. cod. Monac. διαλόγω. Eudocia p. 186. διὰ λόγων. Stephan. et Menag. cum cod. Palat. διαλόγου. Quod dedi διὰ λόγου correctum Casaubono probatumque Menagio praebent Sambucus, Gassendus, Meibomius, Nuernbergerus et Schneiderus, idemque confirmant codd. RRR. Ambrosius: *praetered minimos atque immixtos fines esse putandum est longitudinum dimensionem: et ex ipsis primis maioribus ac minoribus parando rationis speculatione in his quae sunt invisibilia.* Aldobrandinus: *Praeterea existimare oportet, longitudines minimis et immixtis terminari, quibus ipsis primo maiora minoraque mensurentur; idque ratione quadam in his quae sub sensum non cadunt, spectari.*

s) ὑπάρχουσα. Gassendus coni. ἐνυπάρχουσα.

t) ἱκανὴ τὸ μέχρι τούτου συντελέσαι. Aldobrandinus: *ea (communitas) idonea est, quae hactenus progredi possit.*

u) συμφόρησιν δὲ — γίνεσθαι. Legebatur γενέσθαι. Correxit Schneiderus. Aldobrandinus: *ex his tamen motum habentibus aliquid ut eveniat, fieri non potest.*

portionem praedicavimus, parva quadam contenti, magna reiecta. Praeterea minima atque non mixta fines esse putandum est longitudinum, dimensionem ex ipsis primam maioribus ac minoribus parando rationis speculatione in iis quae sunt invisibilia: nam commune illud quod eis intercedit cum immutabilibus sufficit quod hactenus est perficere: conoursue autem ex iis quae motum habent fieri non potest. Verum et in infinito, tanquam supremum aut infimum sit,

Digitized by Google

κατηγορεῖν οὐ δεῖ κατηγορεῖν τὸ ἄνω ἢ κάτω, ἴσμεν τοι τῷ ὑπὲρ κεφαλῆς, ὅθεν ἂν θῶμεν εἰς ἄπειρον ἄγειν ὄν, μηδέποτε φανεῖσθαι τοῦτο ἡμῖν, ἢ τὸ ὑποκάτω τοῦ νοηθέντος εἰς ἄπειρον ἅμα ἄνω τε εἶναι καὶ κάτω πρὸς τὸ αὐτό· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον διανοηθῆναι x). ὥστ' y) ἔστ' μίαν λαβεῖν

x) καὶ μὴν κατὰ τοῦ ἀπείρου — διανοηθῆναι. Haec est lectio Meibomii Naerbergenique, quam leviter mutata interpunctione repetii cum Schneidero. Ante Meibomium legebatur καὶ μὴν καὶ τοῦ ἀπείρου, ὡς μὲν ἀνωτάτω ἢ κατωτάτω, οὐ δεῖ κατηγορεῖν. (Stephan. κατηγορεῖν· Menag. omittit interpunctionem) τὸ ἄνω ἢ κάτω (Menag. κάτω·) μέν τοι (Menag. ἴσμεν τοι) τῷ Stephan. et Menag. τό) ὑπὲρ κεφαλῆς. ὅθεν ἂν τὸ μὲν (Menag. θῶμεν) εἰς ἄπειρον ἄγειν ὄν, μηδέποτε φανεῖσθαι τοῦτο ἡμῖν. (Stephan. et Menag. ἡμῖν·) ἢ τὸ ὑπὸ κάτω (Stephan. et Menag. ὑποκάτω) τοῦ νοηθέντος (Stephan. et Menag. τοῦ νοηθέντος,) εἰς ἄπειρον ἅμα ἄνω τε εἶναι καὶ κάτω. (Stephan. et Menag. omittunt interpunctionem) πρὸς τὸ αὐτὸ (Stephan. αὐτό. Menag. αὐτό·) τοῦτο γὰρ ἀδύνατον διανοηθῆναι. Cod. R vetustior ἴσμεν τοι τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς, ὅθεν ἂν θῶμεν εἰς ἄπειρον ἄγειν ὄν. recentior εἰς μὲν ἂν στῶμεν εἰς ἄπειρον ἄγειν ὄν. Venet. κατηγορεῖν τῷ ἄνω et κάτω μέντοι τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς. ὅθεν ἂν τὸ μὲν εἰς ἄπειρον ἄγειν ὂν μηδέποτε φανεῖσθαι τοῦτο ἡμῖν. ει κατηγορεῖν τὸ ἄνω ἢ κάτω μέντοι τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς. ὅθεν ἂν στῶμεν εἰς ἄπειρον etc.. Monac. μέντοι τό. Arund. μεν. Ambrosius: *nempe et infiniti quod supremum aut infimum sit praedicandum non est supra vel infra esse. Nam quod supra caput sit: undecunque stemus: ducere in infinitum: nunquam nobis istuc visum iri. Ita et quod infra id quod intellectum est aequa ratione evadere in infinitum: supra esse atque infra iuxta idem. haec enim intelligi possibile non est.* Aldobrandinus: *Verum et in infinito tanquam eius sit aliquid summum vel infimum nihil dicendum est, vel deorsum vel sursum. scimus quidem quod supra caput est ubicunque constiterimus. itaque infinite ferri statuemus, nunquam nobis visum iri: vel quod infra illud quod infinite cogitetur, summum simul atque infimum fore. Ut enim hoc idem ipsum sit, cogitari non potest.* Gassendus coni. οὐ δεῖ κατηγορεῖν τὸ ἄνω ἢ κάτω ὡς ἂν εἴη τι μὲν ἀνωτάτω, τι δὲ κατωτάτω, τὸ μὲν τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς νοηθέντος εἰς ἄπειρον μηδέποτε φέρεσθαι· τὸ δὲ ὑποκάτω νοηθέντος μὴ εἰς ἄπειρον ἄγεσθαι, ὡς ἅμα ἂν εἴη ἄνω τε καὶ κάτω πρὸς τὸ αὐτό. Schwartzius l. l. τὸ ἄγον ὄν, deinde τὸ νοηθὲν εἰς ἄπειραν, ἅμα ἄνω τε εἶναι καὶ κάτω πρὸς τὸ αὐτό. Schneiderus Καὶ μὴν κατὰ τοῦ ἀπείρου ὡς οὐ δεῖ κατηγορεῖν τὸ ἄνω ἢ κάτω, [ὡς τοῦ] μὲν ἀνωτάτω ἢ κατωτάτω [ὄντος,] ἴσμεν· τὸ γὰρ ὑπὲρ κεφαλῆς, ὅθεν ἂν θῶμεν, εἰς ἄπειρον ἀγόμενον, μηδέποτε φανεῖσθαι τρῦτο ἡμῖν, ἢ τὸ ὑποκάτω, οὗ νοηθέντος εἰς ἄπειρον ἅμα ἄνω τε εἶναι καὶ κάτω πρὸς τὸ αὐτὸ [τὴν φοράν].

y) ὥστ'. Cod. Monac. ἄστε.

praedicandum non est supra aut infra: scimus tamen quod supra caput est, undecunque statuerimus, in infinitum deductum nunquam nobis istud visum iri, aut quod infra id quod intellectum est, in infinitum simul supra esse atque infra ad idem: hoc enim intelligi non potest. Itaque licet

Digitized by Google

φορὰν τὴν ἄνω νοουμένην εἰς ἄπειρον καὶ μίαν τὴν κάτω, ἂν καὶ μυριάκις πρὸς τοὺς πόδας τῶν ἐπάνω τὸ παρ' ἡμῶν φερόμενον ἐπὶ z) τοὺς ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν τόπους ἀφικνῆται ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ὑποκάτω a) τὸ παρ' ἡμῶν κάτω φερόμενον· ἡ γὰρ ὅλη φορὰ οὐθὲν ἧττον ἑκατέρα b) ἑκατέρᾳ
61. ἀντικειμένη ἐπ' ἄπειρον νοεῖται. καὶ μὴν καὶ ἰσοταχεῖς ἀναγκαῖον τὰς ἀτόμους εἶναι, ὅταν διὰ κοῦ κενοῦ εἰσφέρωνται c) μηδενὸς ἀντικόπτοντος· οὔτε γὰρ τὰ βαρέα θᾶττον οἰσθήσεται τῶν μικρῶν καὶ κούφων d), ὅταν γε δὴ μηδὲν ἀπαντᾷ αὐτοῖς e)· οὔτε τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων, πάντα πόρον σύμμετρον ἔχοντα f), ὅταν μηδὲν μηδὲ ἐκείνοις ἀντικόπτῃ g)· οὔθ' ἡ ἄνω οὔθ' ἡ εἰς τὸ πλάγιον διὰ τῶν κρούσεων φορὰ οὔθ' ἡ κάτω διὰ τῶν ἰδίων βαρῶν h)· ἐφ' ὁπόσον γὰρ ἂν

z) ἐπί. Addidi ex emendatione Meibomii cum Nuernbergero et Schneidero.

a) ὑποκάτω. Edit. Froben., cod. Monac. et Eudocia p. 187. ὑπὸ κάτω.

b) ἑκατέρα. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Monac. et Arund. atque Eudocia p. 187. omittunt.

c) ὅταν διὰ τοῦ κενοῦ εἰσφέρωνται. Aldobrandinus: *cum — in inani feruntur.* Schneiderus: „Miror, quidni simplex φέρωνται posuerit."

d) οὔτε γὰρ τὰ βαρέα — κούφων. Gassendus coni. οὔτε γὰρ αἱ βαρεῖς θᾶττον οἰσθήσονται τῶν κούφων.

e) ὅταν γε δὴ μηδὲν ἀπαντᾷ αὐτοῖς. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 187. ὅταν γε δεῖ μηδὲν ἀπαντῶν αὐτοῖς. Gassendus coni. ὅταν γε δὴ μηδὲν ἀπαντᾷ αὐταῖς.

f) πάντα πόρον σύμμετρον ἔχοντα. Ambrosius: *cum motum omnia habeant commensum.* Aldobrandinus: *omne comparatione sibi iunctum iterum obtinentes.*

g) ὅταν μηθὲν μηδὲ ἐκείνοις ἀντικόπτῃ. Cod. Monac. ὅταν μηθὲν μὴ δὲ ἐκείνοις ἀντικόπτῃ. Haec postrema sunt in codice Monacensi verba. Sequuntur tria folia vacua.

h) οὔθ' ἡ ἄνω — βαρῶν. Edit. Froben. οὐθ' εἰς τὸ πλάγιον. Eadem cum Eudocia p. 187. οὔθ' ἡ κάτω τῶν ἰδίων βαρῶν. Aldobrandi-

unam accipere superiorem quae in infinitum cogitetur mutationem, unamque inferiorem et si millies ad superiorum pedes id quod a nobis fertur ad ea quae supra caput nostrum sunt loca pertingat aut ad inferiorum caput quod a nobis fertur inferius; namque motus universus nihilominus uterque utrique oppositus in infinitum intelligitur. Verum enim et aequa celeritate atomos esse necesse est, quum per inane invehuntur nullo reluctante: neque enim gravia parvis ac levibus celerius ferentur, quandoquidem nihil occurrit eis; nec parva itidem magnis, quum meatum omnia habeant aequalem, ubi ne illis quidem aliquid obluctatur; neque supernus neque obliquus per collisiones motus neque inferior per propria pondera: in quantum enim altera alteram contineat, in

Digitized by Google

συνάπτῃ ἑκάτερα ἑκατέρων, ὁ ἐπὶ τοσοῦτον ἅμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσει), ὅπερ ἂν μηθὲν k) ἀντιτύπτῃ ἢ ἐξωθῇ ἢ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου βάρους πρὸς τὴν τοῦ πλήττοντος δύναμιν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ παρὰ τὰς συγκρίσεις θάτερα ἑτέρας διαθήσεται l), οὔτε ἀτόμων ἑκατέρων οὐσῶν, τῷ ἐφ' ἕνα τόπον φέρεσθαι πᾶσι τοῖς ἀφορίσμασιν ἀτόμους καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον ε) συνεχῆ χρόνον m)· εἰ δὲ μὴ ἐφ' ἕνα πόπον φέροιντο, ἀλλὰ 62. πυκνὸν ἀντικόπτουσι κατὰ τοὺς λόγῳ θεωρητοὺς χρόνους n),

nus: *non eorum quae sursum, non eorum quae oblique per impulsum, non eorum quae deorsum suopte pondere feruntur motus.* Gassendus addit τῇ ταχύτητι διαφέρει.

i) ἐφ' ὅσον γὰρ — σχήσει. Ante Meibomium legebatur ἐφ' ὅσον γὰρ ἂν κατίσχῃ ἑκατέρων, ἐπὶ τοσοῦτον ἅμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσειν. Meibom. et Nuernb. ἐφ' ὅσον γὰρ ἂν κατίσχῃ ἑκατέρα ἑκατέρων, ἐπὶ τοσοῦτον ἅμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσειν. Schneider. ἐφ' ὅσον γὰρ ἂν κατίσχῃ ἑκατέρων, ἐπὶ τοσοῦτον ἅμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσει. Horum ego quod recepi ἑκατέρα ἑκατέρων, expressit Aldobrandinus, quod σχήσει, Ambrosius. Hic enim interpretatur, *In quantum enim utraque continent, in tantum una intelligendo habebit motum*; ille, *Quamdiu enim altera alteram percutiet, tamdiu simul motum sustineri cogitandum est.* Cod. Arund. ἐπὶ τοσοῦτο. Gassendus coni. ἐφ' ὅσον γὰρ ἡ ἄτομος οὐκ ἂν κατίσχῃ ἑκατέρωθεν, ἐπὶ τοσοῦτον ἅμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσει.

k) ἂν μηθέν. Addidi ex emendatione Meibomii cum Nuernbergero et Schneidero. Alter secluserat.

l) ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ τὰς συγκρίσεις θάτερον ἑτέρα ἑτέρας οἰσθήσεται. Ante Meibomium legebatur ἀλλὰ μηδὲ (Menag. ἀλλὰ μὲν καί) κατὰ τὰς συγκρίσεις θάτερον ἑτέρα ἑτέρας ῥηθήσεται. Meibom. et Nuernberger. ἀλλὰ μηδὲ κατὰ τὰς συγκρίσεις θάτερον ἑτέρα ἑτέρας οἰσθήσεται. Schneider. ἀλλὰ μηδὲ κατὰ τὰς συγκρίσεις θάτερον ἑτέρα ἑτέρας οἰσθήσεται. Horum θάτερον et οἰσθήσεται correxit Kuhnius, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ego, quod expressum viderem Aldobrandino. Codd. AR et Florent. ἀλλὰ μὴν καί, quod expressisse videtur Ambrosius *Sed enim et.* Palat. ἀλλὰ μὲν καί. Gassendus coni. ἀλλὰ μὴν καὶ μηδὲ κατὰ τὰς συγκρίσεις.

m) κατὰ τὸν ἐλάχιστον συνεχῆ χρόνον. Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 187. κατὰ ἐλαχίστων συνεχῆ χρόνον. Stephan. et Menag. κατὰ τῶν ἐλαχίστων συνεχῆ χρόνον. Correxit Meibomius, quem secuti sunt Nuernbergerus et Schneiderus.

n) εἰ δὲ μὴ — χρόνους. Ante Meibomium legebatur εἰ μὴ ἐφ' ἕνα κατὰ τοὺς λόγῳ θεωρητοὺς χρόνους, ἀλλὰ πυκνὸν ἀντικόπτουσιν. Meibom. et Nuernberger. εἰ δὲ μὴ ἐφ' ἕνα τόπον, κατὰ τοὺς λόγῳ

tantum una cum cogitatione habebit motum, donec aut extrinsecus aut ex pondere proprio nihil reluctetur adversus ferientis vim. At vero ne per concretiones quidem altera celerius quam altera feretur, quando atomorum aequa celeritas sit eo quod in unum ferantur locum atomi quae in aggregationibus sunt et minimo continuo tempore; sin minus in unum locum ferantur, sed frequentes obluctentur tempori-

Digitized by Google

ὅπως ἂν ἡμῖν τὴν αἴσθησιν τὸ συνεχὲς τῆς φορᾶς γένηται. τὸ γὰρ προσδοξαζόμενον περὶ τοῦ ἀφανοῦς, ἐπεὶ καὶ οἱ διὰ λόγου θεωρητοὶ χρόνοι τὸ συνεχὲς τῆς φορᾶς ἔχουσιν, οὐκ ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τούτων· ἐπεὶ τό γε θεωρούμενον πᾶν ἢ πως ἐπιβολὴν λαμβανόμενον τῇ διανοίᾳ ἀληθὲς ἔσται. 63. μετὰ δὲ ταῦτα δεῖ συνοραᾶν περὶ τῆς ψυχῆς ο), ἀναφέροντα ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ πάθη· οὕτω γὰρ ἡ βεβαιοτάτη πίστις ἔσται. ὅτι ἡ ψυχὴ σῶμά ἐστι λεπτομερές, πυρὶ ἄλλῳ τῷ ἄθροισμα παρισπαρμένον, προσεμφερέστατον δὲ πνεύματι p) θερμοῦ τινα κρᾶσιν ἔχοντι q) καὶ τῇ μέν τούτῳ προσεμφερές, τῇ δὲ ἐκείνῳ r). ἔστι δὲ τὸ μέρος s) πόλλην παραλλαγὴν εἰληφὸς τῇ λεπτομερείᾳ καὶ αὐτῶν τούτων, συμπαθὲς δὲ τούτῳ t) μᾶλλον καὶ τῷ λοιπῷ ἀθροίσματι. τοῦτο δὲ πᾶν

θεωρητοὺς χρόνους, ἐὰν πυκνὸν ἀντικόπτωσιν. Schneider. εἰ δὲ μὴ ἐφ' ἕνα τόπον [φέρονται,] ἀλλὰ πυκνοὶ ἀντικόπτουσι, κατὰ τοὺς λόγῳ θεωρητοὺς χρόνους. quae petita sunt ex interpretatione Meibomii haec, *Si vero non ad unum locum ferantur, sed et frequenter repellantur, secundum tempora ratione considerandas ferentur.* Gassendus coni. κατὰ τὸν αἰσθητὸν συνεχῆ χρόνον, καὶ τῷ ἤτε ἐφ' ἕνα, ἤτε ἐπὶ πλείους κατὰ τοὺς λόγῳ θεωρητοὺς χρόνους, ἀλλὰ ῥητέον μόνον, ὅτι ἀντικόπτουσιν etc..

o) περὶ τῆς ψυχῆς. Addidi cum Meibomio, quem secuti sunt Nuernbergerus et Schneiderus.

p) πνεύματι. Edit. Froben. et Eudocia p. 187. σπέρματι. cod. Arund. σπέρματα.

q) ἔχοντι. Cod. Arund. ἔχοντα.

r) ἐκείνῳ. Ante Meibomium legebatur τούτῳ. Illud expressum interpretibus recepi cum Meibomio, Nuernbergero et Schneidero.

s) ἔστι δὲ τὸ μέρος. Meibom. et Nuernberger. ἔστι δὲ κατὰ μέρος. Aldobrandinus *Est autem pars alia.* Interpretes refutavit Rosius l. l. §. LXXXVI. p. 301. et seqq., sed ut ipse refelleretur ab Schneidero ad Epicuri Physica et Meteorologica p. 84. et 85.

t) συμπαθὲς δὲ τούτῳ. Menag. συμπαθός. Illud confirmat etiam cod. Arund.. Schneiderus: „Haud scio an τούτῳ sit pro διὰ τοῦτο.“

bus ex ratione spectandis, donec sub sensum motus assiduitas cadat. Quod enim de invisibili opinamur, quod scilicet tempora ratione spectanda perpetuum motum habitura sunt, in huiusmodi rebus verum non est: nam quodcunque cernitur aut animo per intuitum mente percipitur, verum est. Post haec dispiciendum de anima est ad sensus passionesque referendo: ita enim erit firmissima probatio quod anima sit corpus tenuibus partibus per totam congregationem seminatum, caeterum spiritui simillimum caloris quoddam temperamentum habenti atque huic alicubi simile, alicubi illi. Est autem pars quae multam accepit immutationem exilitate partium etiam horum ipsorum, consentit autem huic magis

Digitized by Google

καὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς δηλοῦσι καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ σύνεσις οἵαι καὶ αἱ διανοήσεις καὶ ὧν στερούμενοι θνήσκομεν, καὶ μὴν καὶ ὅτι ἔχει ἡ ψυχὴ τῆς αἰσθήσεως τὴν πλείστην αἰτίαν· δεῖ κατέχειν. οὐ μὴν εἰλήφει ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ἤδη 64. τοῦ λοιποῦ ἀθροίσματος ἐστηριάζετό πως· τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα παρασκευάσαν τὴν αἰτίαν ταύτην μι) μετείληφε καὶ αὐτὸ τοιούτου συμπεπώματος παρ' ἐκείνης ν). οὐ μέντοι πάντων ἂν ἐκείνη μέτοχος. διὸ ἀπολλαγείσης τῆς ψυχῆς οὐκ ἔχει τὴν αἴσθησιν· οὐ γὰρ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ γ) τοιοῦτον ἐπῆρχεν τὴν δύναμιν, ἀλλ' ε) ἑτέρῳ ἅμα συγγεγενημένῳ αὐτῷ παρεσκεύαζεν, ὃ α) διὰ τῆς συντελεσθείσης περὶ αὐτὸ β) δυνάμεως

n) *τοῦτο δὲ πᾶν — θνήσκομεν.* Ante Meibomium legebatur *δῆλον.* Quod exhibui *δηλοῦσι* expressit Aldobrandinus idemque coniectura repertum Gassendo receperunt Meibomius, Nuernbergerus et Schneiderus. Ambrosius: *At istud omne constat vires esse animi et perturbationes agilitatesque motus et cogitationes et caetera quibus privati morimur.* Hinc Gassendus coniecisse videtur καὶ ὧν λοιπῶν.

nu) *τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα παρασκευάσαν τὴν αἰτίαν ταύτην.* Stephan., Menag., Meibom. et Nuernberger. *τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα παρασκευάσαν ἐκείνῃ τὴν αἰτίαν ταύτην.* quod expresserunt interpretes, Ambrosius *Porro reliquus ipse conventus cum ille* (?*illi*) *hanc paraverit causam*, Aldobrandinus *Reliqua autem concretio hanc illi causam afferens.* Edit. Froben., cod. Arund., Schneider. et Eudocia p. 188. omittunt *ἐκείνῃ.* Codex Sambuci habet *παρασκευάσαν ἐκείνην τὴν αἰτίαν.*

ν) *μετείληφε καὶ αὐτὸ τοιούτου συμπώματος παρ' ἐκείνης.* Aldobrandinus: *ipsa quoque illius, qui ab ea proficiscitur, affectus particeps quidem fit.*

ξ) *ἐν ἑαυτῷ.* Aldobrandinus *ex se ipsa.*

ε) *ἀλλ'.* Schneider. *ἀλλά.*

α) *αὐτῷ παρεσκεύαζεν, ὃ.* Edit. Froben., codd. Veneti et Arund. atque Eudocia p. 188. omittunt ὃ praebentque *αὐτῷ παρεσκεύαζε διὰ τῆς* etc.. Agnoscit ὃ praeter reliquas editiones etiam Ambrosius. Meibom. et Nuernberger. *αὐτὴν ἡ φύσις παρεσκεύαζεν.*

b) *περὶ αὐτό.* Legebatur *περὶ αὐτῷ.* Illud ex codd. Venetis et Eudocia p. 188. restitui cum Schneidero, probatum etiam Nuernbergero.

et reliquo coetui. At istud omne ostendunt vires animi et perturbationes agilitatesque et cogitationes atque ea quibus privati morimur. Enimvero et id oportet tenere quod habeat anima sensus plurimam causam. Non tamen istam accepisset, nisi a congregatione reliqua ferme roboraretur: reliqua autem congregatio quum illi hanc paraverit causam, et ipsa subinde huiusmodi casus ab illa particeps fit, non tamen omnium quae illa possidet. Idcirco discedente anima sensu caret: neque enim ipsum in se ipso possidebat hanc vim, sed alteri quod simul factum fuerat parabat, quod per consummatam circa se virtutem secundum motum sibi ipsi continuo sensi-

Digitized by Google

κατὰ τὴν κίνησιν) σύμπνουμα αἰσθητικὸν εὐθὺς ἀποτελοῦν ἑαυτῷ ἀπεδίδου κατὰ τὴν ὁμοῦρησιν) καὶ συμπάθειαν καὶ
65. ἕνωσιν, καθάπερ εἶπον. διὸ δὴ καὶ ἐνυπαρχούσης ἡ ψυχὴ οὐδέποτε, ἄλλου τινὸς μέρους ἀπηλλαγμένου ἀναισθητεῖ, ἐάνπερ διαμένῃ τὸ ὀξὺ κατὰ τὴν αἴσθησιν, ἀλλ' ἂν καὶ αὕτη ξυναπόληται, τοῦ στεγάζοντος λυθέντος εἴθ' ὅλου εἴτε καὶ μέρους τινός β)· τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα διαμένον καὶ ὅλον καὶ κατὰ μέρος οὐκ ἔχει τὴν αἴσθησιν, ἐκείνου ἀπολλαγμένου ὃν ποτέ ἐστι τὸ συνεῖνον τῶν ἀτόμων πληθυθὸν εἰς τὴν τῆς

α) κατὰ τὴν κίνησιν. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 188. κατὰ τὴν δύνησιν. cod. Arund. κατὰ τὴν δίνησιν, quod expressit Ambrosius *secundum vertiginem.* Quod recepi praeter reliquas editiones praebent cod. R recentior. et Symbus expressitque Aldobrandinus.

δ) κατὰ τὴν ὁμοῦρησιν. Meibom. et Nuernberger. κατὰ τὴν ὁμούρωσιν, quod exprimebat Ambrosius *per communem fluxum.* Gassendus coni. κατὰ δὲ τὴν ὁμούρησιν, quod probabat, ut videtur, Menagius.

β) διὸ δὴ καὶ — μέρους τινός. Ante Meibomium legebatur διὸ δὴ καὶ (Stephan. διὸ δὴ δέ) ἐνυπάρχουσα ἡ ψυχὴ οὐδέποτε (Stephan. et Menag. οὐδέποτε,) ἄλλου τινος μέρους ἀπηλλαγμένου (Stephan. et Menag. ἀπηλλαγμένου,) ἀναισθησία. (Stephan. et Menag. ἀναισθησία·) ἀλλὰ ἂν καὶ ταύτη ξυναπόληται (Eudocia p. 188. ξυνεπόληται,) τοῦ στεγάζοντος λυθέντος, εἴθ' ὅλου, εἴτε καὶ μέρους τινός, ἐὰν περ διαμένῃ ὀξὺ τὴν αἴσθησιν. Meibom. et Nuernberger. διὸ δὴ καὶ ἐνυπαρχούσης τῆς ψυχῆς, οὐδέποτε ἄλλου τινὸς μέρους ἀπηλλαγμένου, παναισθησία· ἀλλὰ κἂν αὕτη ξυναπόληται τοῦ στεγάζοντος λυθέντος, εἴθ' ὅλου, εἴτε καὶ μέρους τινός, οὗ ἂν περ διαμένῃ τὸ ὀξὺ κατὰ τὴν αἴσθησιν. Emendavit Schneiderus. Ambrosius: *Idcirco — privatio sensuum fieret. Sed cum illa una periret soluto eo quod continebat sive toto sive etiam parte aliqua siquidem sensus animae vigore persisteret.* Aldobrandinus: *Itaque manente anima, nunquam alterius cuiuspiam discessu, sensus expers fuerit: sed si tantummodo ea intereat, eo, quod ipsam tegebat, vel universo, vel certe parte quadam dissoluta, si modo ea servare sensus acumen possit.* Gassendus coni. ἐνυπαρχούσης τῆς ψυχῆς — ἀλλὰ ἂν καὶ ταύτῃ ξυναπόλλυται ὀξὺ καὶ ἡ αἴσθησις τοῦ στεγάζοντος λυθέντος, εἴθ' ὅλου, εἴτε καὶ μέρους τινός, ἐν ᾧπερ διαμένῃ. Kuehnius ἀναισθητήσει. et κἂν περιὸν διαμένῃ ὀξὺ τὴν αἴσθησιν. Meibomius etiam εὐαισθησία legi posse putabat.

bilem incidentiam perficiens et illi per coniunctionem atque consensum, ut dixi, reddebat. Idcirco igitur et insita anima nunquam alia aliqua parte discedente sensus expers erit, siquidem acumen in sensu persistat, sed etiam illa una perierit soluto eo quod continebat sive toto sive etiam parte aliqua: porro congregatio reliqua permanens et tota et per partes non habet sensum illa abscendente, quantalibet sit quae se intendat atomorum multitudo in animae naturam.

Digitized by Google

f) τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα — εἰς τὴν τῆς ψυχῆς φύσιν. Edit. Froben. et Eudocia p. 188. omittunt verba τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα διαμένον καὶ ὅλον καὶ κατὰ μέρος οὐκ ἔχει τὴν αἴσθησιν. Menag. praebet τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμὰ καὶ ὅλον κατὰ μέρος, οὐκ ἔχει τὴν αἴσθησιν. Meibom. et Nuernberger. ἐκείνης ἀπηλλαγμένης. Cod. Arund. post συντεῖνον lacunam habet. Aldobrandinus: *Ea vero discedente, quaecunque ad animae naturam gignendam atomorum multitudo confert, reliqua concretio, atque omnes partes illius sensum non habent.*

g) οὐ γὰρ οἷόν τε — χρωμένην. Ante Meibomium legebatur οὐ γὰρ οἷόν τε νοεῖν αὐτὸ αἰσθανόμενον, μὴ ἐν τούτῳ τῷ συστήματι ταῖς κινήσησι (Menag. καὶ ταῖς κινήσεσι) ταύταις χρωμένην. Correxit Meibomius quem cum Nuernbergero et Schneidero secutus sum. Addidi praeterea ex Menagiana particulam καὶ, quam expressam viderem interpretibus. Ambrosius: *Neque enim intelligi potest sentire aliquid nisi in conventu isto atque in his motibus utatur sensu.* Aldobrandinus: *Nec enim sentientem naturam concipere possumus, quae non hac ipsa concretione, atque his ipsis motibus utatur.*

h) τὰ στεγάζοντα. Edit. Froben. et Eudocia p. 188. omittunt articulum. Ambrosius *ea quae roborant.*

i) ἐν οἷς νῦν οὖσα ἔχει ταύτας τὰς κινήσεις. Meibom. et Nuernberger. οἷα ἐν οἷς etc.. Aldobrandinus τὰς κινήσεις interpretatur *facultates.*

k) Ἀλλὰ μὴν καὶ — τῶν τοῦ πυρός. Eudocia p. 188. ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε εἴρηκα ἐν ἄλλοις etc.. Gassendus coni. (τόδε μὲν λέγει καὶ ἐν ἄλλοις.) ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ ἀτόμων αὐτὴ συγκεῖται, λειοτάτων τε καὶ στρογγυλωτάτων, οὐ πολλῷ τινι διαφερουσῶν τῶν τοῦ πυρός. Horum οὐ πολλῷ τινι probabat Menagius.

Verum enim et soluta congregatione tota dissemintatur anima neque iam easdem vires habet neque movetur, ut ne sensum quidem habeat; Neque enim intelligi potest sentire illam nisi in collectione ista etiam his motibus utatur, quando ea, quae tegunt et quae continent huiusmodi non sint in quibus quae nunc est anima tales motus habet. [Atqui et hoc in aliis dicit, ut ex levissimis atomis atque rotundissimis illam esse compositam, multum ab aliis differentibus quae igneae sunt; partem tamen eius quae rationem caret, in reliquo corpore dis-

Digitized by Google

γινόμενον ἐν τῷ θώρακι), ὡς δῆλον ἐκ τῶν (κ) ὀδυνῶν καὶ τῆς χαρᾶς. ὕπνον τε γίνεσθαι τῶν (l) τῆς ψυχῆς μερῶν (m) τῶν πόρων ἐν τῇ τούτων συμπαρισιν παρεισπιπτόντων (n) ἢ διαφορουμένων, εἶτα συμπιπτόντων τοῖς ἐσπαρμένοις (o). 67. τό τε σπέρμα ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων φέρεσθαι (p). [ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε γε δεῖ προσκατανοεῖν, ὅτι τὸ ἀσώματον λέγει κατὰ τὴν πλείστην ὁμιλίαν τοῦ ὀνόματος ἐπὶ τῶν κατ' ἔννοι-

l) καὶ τὸ μέγιστον ἄλογον αὐτῆς ἐν τῷ λοιπῷ παρεσπάρθαι σώματι, τὸ δὲ λογικὸν ἐν τῷ θώρακι. Ante Meibomium legebatur καὶ τὸ μέν τοι (Stephan., Menag. et Eudocia p. 188. μέντοι) ἄλογον αὐτῆς (Stephan. et Menag. αὐτῆς,) τῷ λοιπῷ παρεσπάρθαι σώματι. (Stephan. et Menag. σώματι·) τὸ δὲ λογικὸν (Stephan. et Menag. λογικόν,) ἐν τῷ σώματι (Stephan. et Menag. θώρακι). Meibom. καὶ τὸ μέντοι αὐτῆς ἄλογον εἶναι, ᾧ τῷ λοιπῷ παρεσπάρθαι σώματι· τὸ δὲ λογικόν, ὃ ἐν τῷ θώρακι. Ambrosius: *pars tamen eius quae ratione caret corpori quoque reliquo connexa est. rationalem autem partem in thorace sedem habere.* Aldobrandinus: *Atque illius quidem quae pars rationis est expers, hanc in reliquo corpore, rationis vero compotem in thorace collocavit.* Sambucus coni. παρεσάρθαι, id quod praebent codd. RRR probabatque Rosius l. l. §. LXXXVII. p. 306. et 307. Gassendus παρέζεται, Kuehnius ad §. 35. παρεναρθροῖ, Schneiderus παρεναρθρεῖ. Eidem restitutum debetur quod repetii ἐν τῷ λοιπῷ παρεσπάρθαι σώματι.

m) ὕπνον τε γίνεσθαι τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν. Meibom. ὕπνον τε γίνεσθαι πορευμένων τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν. Eudocia p. 188. γενέσθαι. Ambrosius: *somnumque animae partium fieri.* Gassendus coni. ὕπνος τε γίνεται.

n) ἐγκατεχομένων. Stephan., Menag. et Meibom. ἢ ἐγκατεχομένων, quod reddidit Ambrosius. Omittunt ἢ edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 188. neque expressit Aldobrandinus.

o) εἶτα συμπιπτόντων τοῖς ἐσπαρμένοις. Stephan. et Menag. εἶτα συμπιπτόντων τῶν τοῖς ἐσπαρμένοις. Meibom. εἶτα συμπιπτόντων οὖν τοῖς ἐσπαρμένοις. Ambrosius *deinde poris incidunt*, ut quod legerit τοῖς πόροις non iniuria probabile visum sit Schneidero. Gassendus coni. ἤτε καὶ συμπιπτόντων τινῶν τοῖς ἐσπαρμένοις, τὰ μὲν ἐξωθούντων, τὰ δὲ συνταραττόντων.

p) [Ἀλλὰ μὴν καὶ — ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων φέρεσθαι.]. Seclusi cum Schneidero ut ab Diogene inserta, deleta illa ab Nuernbergero cum tota §. 67. Extrema ante Meibomium cum sequentibus coniuncta legebantur hoc modo, τό τε σπέρμα ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων φέρεσθαί γε δεῖ προσκατανοεῖν. Meibom. τό τε σπέρμα ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων φέρεσθαι. ὅ γε δεῖ προσκατανοεῖν. Ambrosius: *Semen praeterea*

seminatam esse; rationalem autem partem in thorace sedem habere, ut ex metu et gaudio manifestum est. Somnumque fieri quum partes animae quae per omnem concretionem disseminatae sunt continentur aut evacuantur, deinde una cum disseminatis concidunt. Semen praeterea ab universis corporibus ferri.] At vero illud quoque cogitare oportet quod incorporeum dico per plurimum nominis usum de eo

Digitized by Google

καθόλου ἄρα: καθ' ἑαυτὴν δὲ οὐκ ἔστι ταῦτα τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἐπιστήμην· τὸ δὲ μηδὲν φύσει πεφυκὸς αὐτὸ παθεῖν δύνασθαι, ἀλλὰ πάντα μεμερισμένον δὲ ἐν τοῖς σώμασι παρέχεται. καθ' οὓς λόγους ἀσώματος εἶναι ψυχὴν ματαιότατον ἂν εἴη· τὸ γὰρ ἂν δύνατο ποιεῖν αὐτὴ πάσχειν, μὴν ταὐτὸν· τῶν δ' ἐναργῶς ἑκατέρωθι τούτων διειλεγμένων περὶ τῆς ψυχῆς τὰ συμπτώματα, ταῦτα οὖν πάντα 68.
τὰ διαλογίσματα ἀνάγων τις ἐπὶ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις,

ex omnibus corporibus fieri intelligendum est. Aldobrandinus: *Illud quoque cogitare oportet, ab universis corporibus semen defluere incorporeum*). Gassendus coni. φέρεται.

q) ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε γε δεῖ προσκατανοεῖν — ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸ νοηθέντος ἂν. Edit. Froben. et Eudocia p. 188. προσκαταυοεῖν. (Eudocia πρὸς κατανοεῖν.) λέγει γὰρ (Eudocia λέγω δέ) κατὰ τὴν πλείστην ὁμιλίαν τοῦ ὀνόματος, ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸν νοηθέντος ἄν. Meibom. ὃ γε δεῖ προσκατανοεῖν ὅτι οὐκ ἀσώματον λέγει γὰρ κατὰ τὴν πλείστην ὁμιλίαν τοῦ ὀνόματος, καὶ μὴ ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸ νοηθέντος πρώτου. Ambrosius: (*intelligendum est.*) *Dicit enim per plurimam nominis familiaritatem in eo quod per se intelligitur.* Aldobrandinus: (*cogitare oportet.*) *Hoc enim nomen ut plerumque accipitur usurpat, id esse, quod ipsum per se intelligitur.* Petrus Gelesius apud Casaubonum coni. δεῖ δὲ προσκατανοεῖν ὅτι ἀσώματον λέγει κατὰ τὴν πλείστην ὁμιλίαν τοῦ ὀνόματος νοηθέντος ἄν. Gassendus (φέρεται) καὶ τῷ γε δεῖ προσκατανοεῖν ὅτι πῶς ἀσώματον. λέγω δὲ κατὰ τὴν πλείστην ὁμιλίαν τοῦ ὀνόματος, ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸ νοηθέντος ἀσωμάτου. Kuehnius et Nuernberger. (φέρεται.) φίδε γε δεῖ προσκατανοεῖν ὃ τι τὸ ἀσώματον· λέγη γάρ. Emendatio loci debetur Schneiderο.

r) καθ' ἑαυτό. Edit. Froben. et Eudocia p. 188. καθ' ἑαυτόν.

s) ἐκ. Addidi cum Meibomio et Schneiderο.

t) ματαιάζουσιν. Cod. Arund. ματαιζουσιν.

u) νῦν δ' ἐναργῶς ἀμφότερα ταῦτα διειλεμβάνομεν περὶ τὴν ψυχὴν τὰ συμπτώματα. Ante Meibomium legebatur διειλαμβάνει. Quod exhibui restituerunt Meibomius et Schneiderus idemque confirmat Aldobrandinus. Kuehnius interpretebatur *discernunt quoniam inter actiones animae et passiones.* Ambrosius: *At nunc evidenter haec utraque in anima esse eorum manifestant.* Aldobrandinus: *Nunc vero utrumque hoc manifesta animae accidere videmus.*

quod per se intelligitur: incorporeum autem per se intelligere non possumus nisi de vacuo. Porro vacuum neque fecerit aliquid neque pati potest, sed motum tantum per se corporibus praebet. Itaque qui incorpoream dicunt esse animam desipiunt: nihil enim aut facere potest aut pati, si esset incorporea: at nunc evidenter haec utraque animae accidere sumimus. Has igitur omnes ratiocinationes si quis ad pas-

Digitized by Google

μνημονεύων αὐτῶν ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ (συμβεβηκόσιν ἑκάστῳ τοῦ πάσχειν ἐμπεριειλημμένα ὡς τὸ κατὰ μέρος ἀπὸ ἑαυτοῦ ἕκαστον βουλεύσθαι βεβαιώσῃ) ἀλλὰ μὴν καὶ σχήματα καὶ χρώματα καὶ τὰ μεγέθη καὶ τὰ βάρεα καὶ ὅσα ἄλλα κατηγορεῖται τῶν σωμάτων z), οὐκ ἐπιβεβλημένα ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς ὁρατοῖς καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν φαίνειν γνωστοῖς a) τοῖς

x) ταῦτα οὖν πάντα τὰ διαλογίσματα — μνημονεύων. Quod Stephan., Menag., Meibom. et Nuernberger. post τὰ διαλογίσματα inserunt περὶ ψυχῆς expresserunt interpretes, omisi cum edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 188. Ambrosius omittit πάντα. Aldobrandinus: *Haec igitur omnia de anima ratiocinatione inventa, si quis ad perturbationes sensusque referat, eaque meminerit.* Gassendus coni. μνημονεύων τε καὶ. Schneiderus ex Ambrosio εἴ τις ἀνάγων — μνημονεύοι.

y) τοῖς τύποις ἐμπεριειλημμένα — βεβαίως. Edit. Froben. et Eudocia p. 188. cum Ambrosio τοῖς τόποις. Ambrosius: *ea quae figuris comprehensa sunt in id quod particulare est ex his firmiter ac diligenter exposita.* Aldobrandinus: *singula quaeque particulatim, his formis involuta, ex his ipsis absolute perfecteque explicari.* Articulum τὰ inserui de sententia Gassendi cum Meibomio, Nuernbergero et Schneidero.

z) καὶ ὅσα ἄλλα κατηγορεῖται τοῦ σώματος. Ante Meibomium legebatur, ἢ (hoc tuentur etiam codd. Veneti.) καὶ ὅσα ἄλλα κατηγορεῖται σώματος. Meibom. et Nuernbergero, καὶ ὅσα ἄλλα κατηγορεῖται κατὰ τοῦ σώματος. Secutus sum Schneiderum.

a) ὡσανεὶ συμβεβηκότα — γνωστοῖς. Ante Meibomium legebatur ὡς αὐτὰς αὐτὰ (Stephan. αὐτὸ) βεβηκότα, ἢ πᾶσιν, ἢ τοῖς ὁρατοῖς, (Stephan. et Menag. τοῖς ὁρατοῖς) καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν αὐτοῖς γνωστοῖς. Meibom. et Nuernberger. ὡς ἂν εἰς αὐτὸ βεβηκότα, καὶ πᾶσιν ἦσιν, ἢ τοῖς ὁρατοῖς, καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν αὐτὴν γνωστοῖς. codd. Veneti, si fides Nuernbergero, καὶ πᾶσιν ἦσιν καὶ τοῖς ὁρατοῖς. Ambrosius: *ut quae per corpora tendunt sive ad omnia quae ad visibilia et ea quae per sensum cognita.* Aldobrandinus: *tanquam corporum eventa, vel omnium, vel sub visum cadentium, vel certe sensu perceptorum.* Gassendus coni. ὡσανεὶ αὐτοῦ συμβεβηκότα, ἤτοι πᾶσιν ἢ ἐν τοῖς ὁρατοῖς, ἤτοι καὶ ἐν τοῖς αἰσθήσεσιν ἄλλως γνωστοῖς. Quod cum Schneidero expressi ὡσανεὶ συμβεβηκότα et κατὰ τὴν αἴσθησιν αὐτὴν, prius debetur Galesio apud Casaubonum, alterum Meibomio.

turbationes sensusque referens memoriae teneat quae principio diximus, talia intelliget formis comprehensa esse ut singula ea his firmiter ac diligenter exponantur. Verum enim et figuras et colores et magnitudines et pondera et quaecunque alia de corpore praedicantur veluti accidentia sive omnibus aut visibilibus et per sensum ipsum cognitis neque per se ipsas naturas esse opinandum: non enim id intelligere pos-

Digitized by Google

οὐδ' οὕτως οὐδ' ὅλως b) ὡς οὐκ ἴδιον) οὐδ' ὡς ἕτερά τινα 69.
προυπαρχοντα τούτῳ ἀσώματα c), οὐδ' ὡς μόρια τούτου d),
ἀλλ' ὡς τὸ ὅλως σῶμα καθόλου μὲν ἐκ τούτων ἀπάντων
τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἔχον ἴδιον f) τοῦ εἶναι σωμα
συμπεφορημένου g), ὑπερ ὅσα ἐξ αὐτῶν τῶν ὅλων μείζω ἄνθρω-
πος αὐτὸς, ἢ τῶν πρώτων ἢ τῶν τοῦ ὅλου μεγεθῶν, τοῦ
δὲ τινος ἐλαττόνων h), ἀλλὰ μόνον, ὡς λέγω i), ἐκ τούτων
ἁπάντων τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἔχον ἴδιον k) καὶ ἐπιδόλας μὲν
ἔχοντα ἰδίας ἐκ πάντων τούτων ἐστὶ καὶ διαλήψεις m), συμπε-

b) οὐδ' ὅλως. Ante Meibomium scribebatur οὔτε ὅλως.

c) οὐδ' ὡς ἕτερά τινα προυπάρχοντα τούτῳ ἀσώματα. Ante Meibomium legebatur ὡς οὐδ' ἕτερα τὰ προυπάρχοντα τούτου ἀσώματα. Ambrosius *ut neque alia quae praeexistunt huic incorporea.* Mericus Casaubonus coni. οὐδ' ἕτερα τὰ ὑπέρχοντα. Correxit Meibomius, quem secuti sunt Nuernbergerus et Schneiderus. Caeterum οὐδ' ὡς scribendum esse iam Kuehnius viderat.

d) τούτου. Edit. Froben. et Eudocia p. 189. τούτοις.

e) καθόλου μὲν ἐκ τούτων ἁπάντων. Scribebatur καθ' ὅλου ἐκ πάντων, quorum illud ab Schneidero, hoc ab me correctum est. Praepositio ἐκ ante Meibomium omissa, sed expressa Aldobrandino, primum addita est ab Gassendo, inde recepta ab Meibomio, Nuernbergero et Schneidero.

f) ἄιδιον. Gassendus coni. ἴδιον.

g) οὐκ ὅλον δὲ εἶναι συμπεφορημένον. Legebatur οὐκ οἷόν τ' εἶναι. Correxit Schneiderus. Ambrosius: *possibile non est esse collatum.* Aldobrandinus: *quodque non ita compositum esse possit.* Secutus sum interpretationem Nuernbergeri, probatam Hani Schneidero. Gassendus coni. οὐκ ὅλῳ τε μέν.

h) ἤτοι τῶν πρώτων — ἐλαττόνων. Menag. ἐλαττον ὄν. Ambrosius: *sive priorum sive universi magnitudinum aliqua autem minorum.* Aldobrandinus: *vel primis, vel universi magnitudinibus, certo vero quodam minus.* Gassendus coni. ἤτοι τῶν πρώτων ὅλου μεγεθῶν, ἢ ἑνός τινος ἐκ τῶν ἐλαττόνων. Schneiderus τῶν τοῦ ὅλου μερῶν, τοῦ μὲν μείζονος, τοῦ δὲ ἐλάττονος.

i) ὡς λέγω. Ambrosius *ut dixi*, ut eius lectionem ὡς εἶπον probaret Schneiderus.

k) ἄιδιον. Gassendus coni. ἴδιον.

l) ἰδίας. Ambrosius *priores.*

m) διαλήψεις. Meibom. et Nuernberger. διαλείψεις.

sumus, neque omnino non esse neque alia quaedam quae huic praeterea insunt incorporea neque huius particulas, sed totum corpus quod universaliter quidem ex his omnibus naturam suam sempiternam habeat; non autem ita ut ex ipsis compositum sit, sicuti quum ex ipsis corpusculis maior consistens congregatio sive primis sive universi magnitudinibus, aliqua autem minoribus, sed, ut dico, ex his omnibus solis perpetuam habens suam naturam. Atque intuitus quidem proprios habens hanc omnis et perceptiones, caeterum con-

Digitized by Google

παρακολουθοῦντος δὲ τοῦ ἀθρόου η) καὶ εἰδαμῆ ἀποσχιζομένου, ἀλλὰ πανταχῆ τὴν φύσιν ἕνωσιν η) τοῦ σώματος καταλιμπάνον-
70. τος. καὶ μὴν καὶ ποῖα σώματα ταῦτα ἐστιν πολλοῖς μεθ' ὑμῶν ἀδιάφορα, παρακολουθεῖν, οὔτε ἐν ποσῷ μέρους ἐστὶν οὔτε ἀφάπτεται θιγγάνει, ὥστε δὴ κατὰ τὴν πλείστην φορὰν θ) τοῦτο τὸ ὁμοιοτρόπως ἐχόμενον φαντάζεσθαι τὰ σωματικὰ πάθη οὔτε τὸν τοῦ ὅλου φύσιν ἔχειν (κ) ἀλλ' ἐμπεριέχεσθαι κατὰ τὸ ἀθρόον λ) καθὰ παρακολουθοῦντα, οὔτε τοῖς σώμασιν ἐπίθετα μ) παρακολουθοῦντα, οὐκ ἄνευ σώματος οὐ δύνασθαι νοεῖσθαι· κατ' ἐπιβολὰς δ' ἂν τινας παρακολουθοῦντος τοῦ

n) τοῦ ἀθρόου. Ambrosius *multipedine.*

o) ἕνωσιν. Stephan. ξύνοιαν. Ambrosius *agnitionem*, Aldobrandinus *intelligentia.*

p) καὶ μὴν καὶ — καὶ οὔτε ἀσώματα. Additum τι de coniectura Meibomii est, quem secuti sunt Nuernbergerus et Schneiderus. Menag. παρακολουθεῖ. Ambrosius: — *ut ea sequatur: et quod sempiternum non est neque in invisibilibus neque incorporeis.* Aldobrandinus: *Quinetiam cum corporibus simul haec quoque concidunt, neque perpetuo etiam ea quae sub aspectum non cadunt, consequuntur, neque etiam incorporea sunt.* Gassendus coni. καὶ οὐκ ἴδια παρακολουθεῖν, ὧν μέν τοι ἀσώματα γ' ἐστι, καὶ ἀσώματα. Kuehnius οὔτε καὶ ἀσώματα. Schneiderus οὔτε ἐν τοῖς ἀοράτοις οὔτε ἐν τοῖς ἀσωμάτοις ὄν.

q) κατὰ τὴν πλείστην φοράν. Edit. Froben. et Eudocia p. 189. omittunt articulum. Aldobrandinus *ubivis fusisque.*

r) φαντὸν ποιοῦμεν — ἔχειν. Edit. Froben. et Eudocia p. 189. φαντὸν ποιοῦμεν τὰ σωματώματα. οὔτε τὸν τοῦ ὅλου φύσιν ἔχει. Stephan. et Menag. φαντὸν ποιοῦμεν τὰ σωματώματα οὔτε τὸν τοῦ ὅλου φύσιν ἔχειν. Ceterum Meibomius quem secuti sunt Nuernbergerus et Schneiderus.

s) δ'. Menag.; Meibom. et Nuernberger. δή, quod reddiderunt interpretes.

t) κατὰ τὸ ἀθρόον. Gassendus coni. καὶ τὸ ἀθρόον.

u) τῶν ἀΐδιον. Meibom. et Nuernberger. τὸν ἀΐδιον.

sequente universa complexione et nusquam scissionem admittente, sed undique unitam cognitionem corporis praebamentem accipiente. Quae itaque et corporibus contingit saepe ut sequatur et quod sempiternum non est neque in invisibilibus neque incorporeis: ut minimum secundum modum plurimum hoc nomine utentes manifesto colligamus eorum neque universi habere naturam, quod in unum comprehensum corpus appellamus, neque item, consequentium omnium, sine quibus corpus cogitare non possumus, par inutilis autem quoddam subsequente universa complexione sin-

Digitized by Google

οὐθένα ἔτι ἐστὶν ὃ παραλουθοῦντος τοῦ ἀθρόου ἑκάστου x) προσγεγραμμένον, ἀλλ' ὅτε δή ποτε y) ἔκαστα 71.
συμβαίνοντα θεωρεῖται, οὐκ ἀΐδιόν z) τῶν ἀπροσπτώτων παραλουθοῦντα. καὶ οὐκ ἐξελαστέον ἐκ τοῦ ὄντος a) τὸ μὴ ὑπάρχειν b), ὅτε φύσει ἔχει τὸν τοῦ ὅλου φύσιν ὃ συμβαίνει c), ὃ δὴ καὶ ἄτοπα προσγεγραμμένον, οὐδὲ αὖ τῶν ἀϊδίων d) παραπλήσιον ἐστὶν οὐδὲ γὰρ τούτῳ ὁμοιοτρόπως ἔστιν ἐπὶ τοιούτων f) ὥστε καὶ τῶν ἀϊδίων μὴ ὑπαρχόντων, ἀλλ' ὅπερ καὶ φαίνεται, παραπτώματα πάντα εἰς σώματα νομιστέον, καὶ μὴν ἀΐδια παραπολουθοῦντα h), οὐδ' αὖ φύσεως παρ' ἡμῖν

x) παραπολουθοῦντος τοῦ ἀθρόου ἑκάστου. Gassendus coni. παραπολουθοῦντα τὸ ἀθρόον ἑκάστους.

y) προσγεγραμμένον, ἀλλ' ὅτε δή ποτε. Scribebatur προσγεγραμένον. ἀλλ' ὅτε δή ποτε. Correxit Schneiderus.

z) ἀΐδιον. Meibom. et Nuernberger. οὐκ ἀΐδιον. Gassendus coni. οὐκ ἰδίων.

a) ἐκ τοῦ ὄντος. Aldobrandinus *ex rerum natura*.

b) τὸ ὑπάρχειν. Ambrosius *actio*.

c) ὅτι οὐκ ἔχει τὸν τοῦ ὅλου φύσιν ὃ συμβαίνει. Ante Meibomium legebatur ᾧ συμβαίνει. Meibom. et Nuernberger. ᾧ τι συμβαίνει. Quod habuisse ὃ συμβαίνει expressit Ambrosius idemque coniectura reperium Kuehnio recepit Schneiderus. Ambrosius: *quia naturam non habet universi quod contingit*. Aldobrandinus: *haec ipsa neque omnibus naturam habere, cuius eventa sunt*.

d) τῶν ἀϊδίων. Meibom. et Nuernberger. τῶν ἀϊδίων. Gassendus coni. τῶν ἰδίων.

e) οὐδ' αὖ παρ' αὐτὰ ὑφιστάναι νομιστέον. Ante Meibomium legebatur οὐδ' αὖ παρ' αὐτὰ συμπτώσεις. Meibom. et Nuernberger. οὐδ' αὖ παρ' αὐτὰ ὑφιστάσας νομιστέον. Schneider. [ὑφιστάναι]. Liberavi uncis quod expressum videtur Aldobrandino.

f) οὐδ' ἐπὶ τούτων. Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 189. omittunt.

g) τῶν ἀϊδίων. Nuernberger. τῶν ἀΐδιον.

h) συμπτώματα πάντα δὴ σώματα νομιστέον, καὶ μὴν ἀΐδια παραπολουθοῦντα. Gassendus coni. συμπτώματα ταῦτα καὶ τὰ σώματα et ἰδίως. Schneiderus συμπτώματα πάντα ἀσώματα νομιστέον, καὶ τὰ οὐκ ἀΐδια παραπολουθοῦντα.

-gula appellare possimus, eorum quandocunque singula consequentia inspiciuntur, non semiternis casibus subsequentibus. Neque haec evidentia expellenda ex eo quod sit, quia non habet naturam universi quod contingit, quod proferto etiam neque appellamus, neque item semiternorum subsequentia, neque rursus per se subsistere existimandum: neque enim haec vulgo in semiternis contingentibus intelligendum est, sed quod etiam apparet, nanque omnes corpora existimandum, atomos non semiterne subsequentur neque

Digitized by Google.

νόημα ἔχουσι, ἀλλ' ὃν τρόπον αὐτὴ ἡ αἴσθησις τὴν ἰδιότητα ποιεῖ θεωρεῖται i). καὶ μὴν καὶ τόδε δεῖ k) προσεπιτηρεῖσθαι σφοδρῶς· καὶ γὰρ δὴ χρόνου τὸ ζητητέον, ὥσπερ καὶ τἄλλα ὅσα ἐν ὑποκειμένῳ m) ζητοῦμεν, ἐπάγοντες ἴδιαί τινας βλεπομένας παρ' ἡμῖν αὐταῖς προλήψεις n). ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνάργημα o), καθ' ὃ τὸν πολὺν ἢ ὀλίγον χρόνον διαμαρτυροῦμεν, συγγενικῶς τούτῳ περιφέροντες p) ἐμπλήκτοις καὶ οὔτε διαλέκτους q) ὡς βελτίους μεταληπτέον, ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς ὑπαρχούσαις παρ' αὐτοῦ χρηστέον· οὔτε ἄλλο τι παρ' αὐτοῦ r) μεταγωθητέον, οὐ τὴν αὐτὴν φύσιν ἔχοντος ἡμῖν ἰδιάζουσι τούτῳ· καὶ γὰρ τοῦτο ποιοῦσί τινες· ἀλλὰ μόνον ᾧ συμπλέ-

i) ἀλλ' ὃν τρόπον αὐτὴ ἡ αἴσθησις τὴν ἰδιότητα ποιεῖ θεωρεῖται. Ambrosius: *Caeterum quemadmodum sensus ipse proprietatem inspici faciunt.*

k) καὶ μὴν καὶ τόδε δεῖ. Edit. Froben. et Stephan., cum Eudocia p. 189. καὶ μὴν καὶ τό γε δή. Menag. καὶ μὴν καὶ τὸ δέ γε δεῖ. Meibom. et Nuenburger. καὶ μὴν καὶ τόδε γοῦν. Schneider. Καὶ μὴν καὶ τόγε δεῖ. cod. Arund. καὶ μὴν καὶ τό γε δεῖ, in quod etiam Gassendus incidit. Quod dedi expresserunt interpretes.

l) τόν. Edit. Froben. τῶν.

m) ὅσα ἐν ὑποκειμένῳ. Aldobrandinus: *quae in natura subjecta sunt.*

n) ἐπὶ τὰς βλεπομένας παρ' ἡμῖν αὐτοῖς προλήψεις. Menag. προεπιλήψεις. Schneider. omittit αὐτοῖς. Aldobrandinus *ad ea quae oculis apud nos comprehensa tenemus.* Gassendus coni. ἐπὶ τὰς τῶν βλεπομένων παρ' ἡμῖν αὐταῖς προλήψεις.

o) τὸ ἀνάργημα. Meibom., Nuernberger. et Schneider. τὸ λήθεργμα.

p) συγγενικῶς τούτῳ περιφέροντες. Ambrosius *hoc familiari quadam propinquitate circumferentes.* Aldobrandinus *ea cognatione quadam ita loquentes.* Gassendus coni. τούτου.

q) διαλέκτους. Kuehnius coni. διαιτήσεις.

r) παρ' αὐτοῦ. Legebatur παφ' ἑαυτοῦ, quod Arund. παθ' αὐτοῦ. Ambrosius *per seipsum.* Quod cum Gassendo et Schneidero dedi expressit Aldobrandinus.

s) ὡς τὴν αὐτὴν φύσιν ἔχοντος. Schneiderus coni. ὡς οὐ τὴν αὐτὴν φύσιν ἔχοντος.

per se rursus naturae ordinem habeant, caeterum quemadmodum sensus ipse proprietatem facit considerantur. Sed enim et hoc subsecutanter quaerendum est, tempusque maxime quaerendum est, sicuti et reliqua quae in subjecto quaerimus, referentes ad ea quae apud nos ipsos insperciuntur antiparationes, vel spem evidentiae. Per quam tempus aut multum aut exiguum sumimus ex cognatione quadam circumferentes, reputandum. Neque loquutiones quasi meliores adsciscendae, sed ex quae sunt nobis innata in ea re utendum: neque aliud quid de ipso praedicandum, quasi eundem quem proprietas ipsa vim habeat. Nec et hoc fa-

Digitized by Google

καὶμὰ τὸ ἴδιον τοῦτο καὶ προσμετρούμεν, μάλιστα ἐπιλογιστέον. καὶ γὰρ τοῦτο οὐκ ἀποδείξεως προσδεῖται, ἀλλὰ 73. ἐπιστήμης, ὅτι καῖς ἡμέραις καὶ καῖς νυξὶ συμπλέκομεν χρόνον ι) καὶ τοῖς, τούτων μέρεσιν· ὡς αὐτοὺς δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς καὶ ταῖς ἀπαθείαις καὶ κινήσεσι καὶ στάσεσιν ια), ἴδιόν τι σύμπτωμα περὶ ταῦτα πάλιν αὐτὸ τοῦτο ἐννοοῦντες ιβ); καθ' ὃν γ) χρόνον ὀνομάζομεν. [Φησὶ δὲ ταῦτο καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ περὶ φύσεως καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐπιτομῇ ιγ).] ἐπὶ τὰ τοῖς προειρημένοις a) τοὺς κόσμους δεῖ καὶ πᾶσαν σύγκρισιν b) πεπερασμένην, τὸ ὁμοειδὲς τοῖς θεωρουμένοις πωπῶς ἔχουσαν, νομίζειν γεγονέναι ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, πάντων τούτων

ια) ἀλλὰ μόνον — ἐπιλογιστέον. Legebatur ἀλλὰ μόνον ὡς συμπλέκομεν τὸ ἴδιον τοῦτο καὶ παραμετροῦμεν, μᾶλιστα ἐπιλογιστέον. Correxit Schneiderus auctoritate Ambrosii et Sambuci. Aldobrandinus: *sed solum inunda maxime ratio est, quomodo quod proprium est cum eo connectamus, atque ad ipsum accommodemus.*

ι) χρόνον. Addidi de coniectura Meibomii cum Nuernbergero et Schneidero, qui quidem uncis incluserat.

ια) τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς ἀπαθείαις καὶ κινήσεσι καὶ στάσεσιν. Eudocia p. 190. καὶ ταῖς ἀληθείαις. Aldobrandinus: *cum mutationibus, et mutationum vacuitate, et motu, et quiete.*

ιβ) ἴδιόν τι σύμπτωμα περὶ ταῦτα πάλιν αὐτὸ τοῦτο ἐννοοῦντες. Stephan. ἴδιόν τι σύμπτωμα περὶ ταῦτα etc.. Ambrosius: *proprium aliquem praeterea casum. Rursus hoc ipsum cogitantes.*

γ) καθ' ὅ. Scribebatur καθό. Correxit Schneiderus.

ιγ) [Φησὶ δὲ ταῦτο — ἐπιτομῇ.]: Eudocia p. 190. omittit. Seclusi cum Schneidero ut ab Diogene profecta, deleta illa ab Nuernbergero cum sequentibus et tota §. 74. Legebatur autem Φησὶ δὲ καὶ ἐν τῇ ρ' ταῦτο περὶ φύσεως καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐπιτομῇ. Correxi ex codd. RRR cum Menagio et Schneidero.

a) ἐπὶ τὰ τοῖς προειρημένοις. Ambrosius cum superioribus coniuncta interpretatur *atque in his quae praediximus.*

b) τοὺς κόσμους δεῖ καὶ πᾶσαν σύγκρισιν. Codex Sambuci τοῦ κόσμου. Meibom. δεῖν κατὰ πᾶσαν σύγκρισιν.

cient quidam: sed solum quo proprium hoc connectimus hoc etiam submetimur maxime animadvertendum. Nam hoc demonstratione non indiget, sed animadversione, quod diebus ac noctibus horumque partibus connectimus tempus, similiter et perturbationibus ac tranquillitatibus et motibus et statibus, proprium aliquem casum circa haec rursus hoc ipsum cogitantes, secundum quod tempus nominamus. [Ait autem et in secundo de natura libro et in magna Epitome.] *Atque praeter haec quae praediximus mundos et omnem finitam concretionem similem iis quae frequenter inspiciuntur speciem habentem existimandum est ex infinito prodiisse, omnibus his*

Digitized by Google

ἐκ συστροφῶν ἴδιον ἀποκεκριμένων c) καὶ μειζόνων καὶ ἐλαττόνων καὶ πάλιν διαλύεσθαι πάντα, τὰ μὲν θᾶττον, τὰ δὲ βραδύτερον καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τοιῶνδε, τὰ δὲ ὑπὸ τοιῶνδε
74. τοῦτο πάσχοντα d). δῆλον οὖν ὡς καὶ φθαρτοὶ οἱ κόσμοι, μεταβαλλόντων τῶν μερῶν e), καὶ ἡ γῆ τῷ ἀέρι ἐποχεῖται f). εἶτε δὲ καὶ τοὺς κόσμους οὐκ ἐξ ἀνάγκης g) δεῖ h) νομίζειν ἓν σχῆμα τετηκέναι ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ διαφόρους αὐτούς, οὓς μὲν σφαιροειδῆς, οὓς δὲ ᾠοειδῆ καὶ ἀλλοιοσχήμονας ἄλλους i)·

c) ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, πάντων τούτων ἐκ συστροφῶν ἰδίων ἀποκεκριμένων. Ambrosius: *ex infinita horum omnium prodisse ex conversationibus propriis discretis.*

d) καὶ τὰ μὲν — πάσχοντα. Edit. Froben. et Menag. cum Eudocia p. 190. καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν τοιῶνδε, τὰ δὲ ὑπὸ τῶνδε πάσχοντα. Stephan. καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν τοιῶνδε, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν τοιῶνδε τοῦτο πάσχοντα. Meibom. καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν τοιῶνδε, τὰ δὲ ὑπὸ τοιῶνδε τοῦτο πάσχοντα. Quod dedi restituit Schneiderus. Aldobrandinus: *atque haec quidem his, alia vero aliis se praebentia.*

e) δῆλον οὖν ὡς καὶ φθαρτοὶ οἱ κόσμοι, μεταβαλλόντων τῶν μερῶν. Edit. Froben. ἄδηλον (ita etiam cod. Arund.) οὖν ὡς καὶ ἀφθάρτους φησὶ τοὺς κόσμους μεταβαλλόντων τῶν ἡμερῶν (ita etiam cod. Arund.). Stephan. δῆλον οὖν ὡς καὶ ἀφθάρτους φησὶ τοὺς κόσμους, μεταβαλλόντων τῶν μερῶν. Menag. et Meibom. δῆλον οὖν ὡς καὶ φθαρτούς φησι τοὺς κόσμους, μεταβαλλόντων τῶν μερῶν: quod expresserunt interpretes. Eudocia p. 190. δῆλον οὖν ὡς καὶ ἀφθάρτους οἱ κόσμοι μεταβαλλόντων τῶν ἡμερῶν. Hinc locum cum Schneidero correxi.

f) καὶ ἡ γῆ τῷ ἀέρι ἐποχεῖται. Legebatur καὶ ἐν ἄλλοις τὴν γῆν τῷ ἀέρι ἐποχεῖσθαι. Correxi ex Eudocia p. 190. cum Schneidero. Aldobrandinus *et aliis locis terram in aere insidere.* Gassendus corrigebat φησὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις delebatque verba τὴν γῆν τῷ ἀέρι ἐποχεῖσθαι, quae infra reponeret post τὸ μέσον κῶν σχῆμα ἔχειν.

g) ἐξ ἀνάγκης. Edit. Froben. et Eudocia p. 190. ἐξαναγκῆς.

h) δεῖ. Meibom. δεῖν.

i) ἀλλὰ καὶ διαφόρους — ἀλλοιοσχήμονας ἄλλους. Legebatur ἀλλὰ καὶ διαφόρους αὐτοὺς ἐν τῇ β' περὶ τούτου φησίν. οὓς μὲν γὰρ σφαιροειδεῖς (edit. Froben. σφαιροειδῆς. Meibom. σφαιροειδὴς εἶναι.), καὶ ᾠοειδεῖς ἄλλους, καὶ ἀλλοιοσχήμονας ἑτέρους. Ambrosius: *immo et differentes eos in XII. de mundo esse ait: alios namque* etc.. Aldobrandinus: *Quinetiam differentes eos in XII. de mundis tenedit. Alios enim esse rotundos* etc.. Quod cum Schneidero restitui debetur Eudociae p. 190. Gassendus coni. ἀλλὰ καὶ διαφόρους αὐτοὺς. τοὺς μὲν σφαιροειδεῖς, καὶ ᾠοειδεῖς ἄλλους, καὶ ἀλλοιοσχήμονας ἑτέρους.

ex agitationibus propriis discretis, et maioribus et minoribus; rursumque dissolvi omnia, celerius alia, alia tardius, quum alia hoc ab his, alia ab illis patiantur. Manifestum est igitur et mundos interire, quum partes mutantur; et terram aeri supervehi. Praeterea et mundos neque ex necessitate arbitrari oportet unam habere figuram, imo et differentes eos esse, alios quidem sphaeras, alios ovi praeferre spe-

Digitized by Google

οὐ μόνον γὰρ σημεῖα ἔχειν. οὐδὲ ζῶα εἶναι ἀποκριθέντα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου k) · οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποδείξειεν οὐδείς, ὡς μὴ καὶ τοιούτων σωμάτων ἐμπεριειλήφθη τὰ τοιαῦτα σπέρματα l), ἐξ ὧν ζῶά τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ θεωρούμενα m) συνίστασθαι, ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἂν ἐδυνήθη καὶ ἐνεφωλεῦσαι. ὡσαύτως δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ γῆς τὸν μεταξὺ τόπον ἀλλὰ μὴν νομιστέον καὶ τὴν φύσιν o) πολλὰ 75. καὶ ποικίλα ἀπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων p) διδαχθῆναί τε καὶ ἀναγκασθῆναι · καὶ δὲ λογισμὸν τὸ ὑπὸ ταύτης παρεγγυη-

k) οὐδὲ ζῶα εἶναι ἀποκριθέντα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου. Gassendus coni. καὶ μὴν καὶ καὶ γῆν τῷ ἀέρι ἐκχεῖσθαι, ὡς συγγενῆ οὖσαν, ὥσπερ καὶ τὰ ζῶα τῇ γῇ· οὐδὲ γὰρ τὰ ζῶα εἶναι ἐξ ἀνάγκης ἀποκριθέντα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, οὐδὲ προσπεπωκότα ὑπὸ τοῦ ὑδρωνσῦ.

l) ὡς μὲν τῷ τοιούτῳ πόδας ἐμπεριειλῆφθαι τὰ τοιαῦτα σπέρματα. Ante Meibomium legebatur ὡς μὲν τῷ τοιούτῳ, καὶ οὐκ ἂν ἐμπεριειλῆφθη τὰ τοιαῦτα σπέρματα. Ambrosius: *ut in eo qui sit hujusmodi comprehensa non sint efficientia semina.* Aldobrandinus: *in hujusmodi infinitate, non etiam hujusmodi semina insita esse debere.* Quod cum Schneidero dedi restituit Meibomius. Gassendus coni. ὡς ἐν τῷ μὲν τοιούτῳ ἐμπεριειλῆφθη τὰ τοιαῦτα σπέρματα.

m) πάντα τὰ θεωρούμενα. Addidi articulum cum Schneidero. Ambrosius omittit πάντα.

n) ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ — νομιστέον. Legebatur ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ, οὐκ ἂν ἐδυνήθη. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐντραφῆναι, (Meibom. ἐντραφῆναι,) τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ γῆς νομιστέον. Emendavit Schneiderus. Aldobrandinus: *Haec autem in ea inesse non potuerunt, similiter quoque ad eundem modum ali ea in terra existimandum est.* Gassendus coni. ἐν δὲ τοιούτῳ οὐκ ἂν ἐδυνήθη ἐμπεριλαμβάνειν, ὥστε ταῦτα συνίστασθαι, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐντρυφᾶν· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς γῆς νομιστέον. Kuehnius ὡσαύτως οὐδὲ καὶ ἐντραφῆναι.

o) τὴν φύσιν. Meibom., Nurnberger. et Schneiderus τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

p) ὑπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ante Meibomium legebatur ὑπὸ τῶν μιᾶς τῶν πραγμάτων. Meibom. et Nurnberger. ὑπὸ τῶν αὐτῶν περιστώντων πραγμάτων. Ambrosius *ex rebus ipsis.* Aldobrandinus *ab ipsis rebus.* Quod dedi restituit Schneiderus confirmantque codd. Veneti.

siam aliosque alium itidem formam, non tamen omnem formam admittere. Neque animantes esse ab infinito discretas: neque enim probaret quispiam hujusmodi mundo comprehensa esse hujusmodi semina, ex quibus et animalia et arbores et caetera quaecunque conspiciuntur constant; in hujusmodi vero non potuisse etiam innutriri. Pari ratione et de terra existimandum. Sed et naturam quoque opinandum est multa et varia a rebus eisdem edoctam esse atque coactam: porro rationem quae ab ea credita essent, ea postmodum diligen-

Digitized by Google

θέσεως q). καὶ ὕστερον ἐπακριβοῦν· καὶ προσεξευρίσκειν, ἐν μὲν τισι r) θᾶττον, ἐν δέ τισι βραδύτερον· καὶ ἐν μέν τισι κατὰ περιόδους καὶ χρόνους μείζους ἀπὸ τῶν τοῦ ἀπείρου, ἐν δέ τισι κατ' ἐλάττους s). ὅθεν καὶ τὰ ὀνόματα ἐξ ἀρχῆς t) μὴ θέσει γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὰς τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων παθ' ἕκαστα ἔθνη ἴδια πασχούσας u) πάθη καὶ ἴδια λαμβανούσας φαντάσματα ἰδίους τὸν ἀέρα ἐκπέμπειν, σημαίνεσθαι ὑφ' ἑκάστων τῶν παθῶν καὶ τῶν φανταζομένων, ὡς ἂν ποτε
76. καὶ ἡ παρὰ τοὺς τόπους τῶν ἐθνῶν διαφορὰ εἴη. ὕστερον δὲ κοινῶς καθ' ἕκαστα ἔθνη τὰ ἴδια τεθῆναι πρὸς τὸ τὰς δηλώσεις ἧττον ἀμφιβόλους γενέσθαι ἀλλήλοις x) καὶ συντομωτέρως δηλουμένας y)· τινὰ δὲ καὶ οὐ συνορώμενα πράγματα εἰσφέροντας τοὺς συνειδότας παρεγγυῆσαί τινας φθόγγους,

q) *παρεγγυηθέντα.* Menag. *παρεγγυθέντα.* Aldobrandinus *indicata.*

r) *ἐν μέν τισι.* Ambrosius *praeterea in quibusdam.*

s) *καὶ ἐν μέν τισι — ἐλάττους.* Ante Meibomium legebatur *καὶ ἐν μέν τισι περιόδοις καὶ χρόνοις ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, ἐν δέ τισι κατ' ἐλάττους.* Ambrosius: *et quibusdam evolutionibus atque temporibus ab his quae ex infinito; in quibusdam vero secundum minores.* Aldobrandinus: *quaedam conversionibus temporibusque infinitis antea seculis elapsis, quaedam autem brevioribus.* Exhibui correctionem Meibomii, receptam iam Nuernbergero et Schneidero. Gassendus coni. *καὶ ἐν μέν τισι κατὰ μείζους χρόνους τοῦτο ἀποπεραίνειν, ἐν δέ τισι κατ' ἐλάττους.* Kuehnius *καὶ ἐν μέν τισι κατὰ περιόδους καὶ χρόνους ἀπορρέοντα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου.* Schneiderus *τὰ μὲν θᾶττον, τὰ δὲ βραδύτερον καὶ ἐν τισι περιόδοις καὶ χρόνοις μείζοσιν ἀπὸ τῶν τοῦ ἀπείρου ἢ καὶ ἐλάττοσιν.*

t) *ἐξ ἀρχῆς.* Edit. Froben. et Eudocia p. 190. *ἐξαρχῆς.*

u) *πασχούσας.* Stephan. *λαμβανούσας.*

x) *ἀλλήλοις.* Legebatur *ἀλλήλαις.* Correxit Meibomius, quem secuti sunt Nuernbergerus et Schneiderus.

y) *δηλουμένας.* Ambrosius *significarent.*

tim explicare atque adinvenire, in quibusdam celerius, in aliis tardius; praeterea in quibusdam secundum periodos atque tempora maiora ab iis quae sunt ex infinito, in quibusdam vero secundum minora. Quocirca et nomina ab initio non positione facta, sed ipsas hominum naturas per singulas nationes propriis affectas perturbationibus ac propria percipientes visa, proprie aerem emittere immissum a perturbationibus singulis ac visis, ut esset quandoque etiam gentium per loca differentia. Postmodum autem communiter per gentes singulas fuisse imposita propria, ut significationes minus ambiguae fierent ad se invicem brevioresque significarentur; quasdam insuper res etiam quae non conspicuantur inferendo qui sibi consciī essent commendasse quosdam

Digitized by Google

ὧν τοὺς μὲν συναναπαθόντας ἀνθρωπίνοις, τοὺς δὲ τῷ λογισμῷ ἱσορρόπους κατὰ τὴν πλείστην αἰτίαν οὕτως ἐξηγησαμένους) καὶ μὴν ἐν ταῖς μετεώροις φορὰν καὶ τροπὴν καὶ ἔκλειψιν καὶ ἀνατολὴν καὶ δύσιν καὶ τὰ σύστοιχα τούτοις μήτε ἀκινησιαργήτους ποιεῖν νομίζειν δεῖ γίνεσθαι α) καὶ διὰ τάξεως τινὸς ἢ διατάξαντός b), καὶ ἅμα τὴν πᾶσαν μακαριότητα ἔχοντας μετὰ ἀφθαρσίας· οὐ γὰρ συμφωνοῦσι πραγματεῖαι καὶ φροντίδες καὶ ὀργαὶ καὶ χάριτες ἀκινησίᾳ, ἀλλ' ἀφθαρσίᾳ καὶ φθορᾷ καὶ παραδείγμασι χρῆν πλησίον ταύτης γίνεσθαι· μήτ' αὖ πυρώδη τινὰ συνεστραμμένα, τὴν μακαριότητα κεκτημένα, κατὰ βούλησιν τὰς κινήσεις ταύτας λαμβάνειν c),

a) τινὰ δὲ καὶ οὐ συνορώμενα — οὕτως ἐξηγήσασθαι. Ante Meibomium legebatur τινὰ δὲ καὶ οὐ συνορώμενα πράγματα εἰσφέροντας τοὺς συνειδότας παρεγγυῆσαί τινας φθόγγους τοὺς ἀναγκασθέντας ἀναφωνῆσαι· τοὺς δὲ τῷ λογισμῷ ἐλομένους κατὰ τὴν πλείστην αἰτίαν, οὕτως. (edit. Froben. οὕτω) ἐξηγήσασθαι. Meibom. et Nuernberger. τινὰ δὲ καὶ οὐ συνορώμενα πράγματα εἰσφέροντας, τοὺς συνειδότας παρεγγυῆσαι τινὰς φθόγγους· ὧν τοὺς μὲν ἀναγκασθέντας ἀναφωνῆσαι· τοὺς δὲ τῷ λογισμῷ ἑλομένους etc. Ambrosius: *quasdam — ut eos qui essent conscii monerent in sonos quosdam erumpere coactos.* Aldobrandinus: *Quasdam autem res non antea inspectas afferentes, qui sibi conscii essent, eas vocem edere coactos, quibusdam vocum sonis indicavisse, quas quidem ex plurimis causis ratione comprehensas, qui audiebant ita esse interpretatas.* Quod dedi ὧν. τοὺς μὲν ex coniectura Meibomii est ab Nuernbergero et Schneidero susceptus, quod ἑλομένους, ex Ambrosio restituit Schneiderus.

a) γίνεσθαι. Ante Meibomium legebatur γενέσθαι. Illud expressum Aldobrandino restituerunt Meibomius, Nuernbergerus et Schneiderus.

b) καὶ διατάττοντος ἢ διατάξαντος. Ambrosius *Verum illius ordinatione et imperio.* Aldobrandinus *et imperante aut imperaturo.* Meibomius verba ἢ διατάξαντος adnata putabat.

c) μήτ' αὖ πυρώδη τινὰ — λαμβάνειν. Edit. Froben. et Eudocia p. 191. μήτε αὖ πῦρ ἅμα ὂν καὶ συνεστραμμένην τὴν μακαριότητα κεκτημένα, κατὰ βούλησιν etc.. Stephan. μήτε αὖ πῦρ ἅμα ὄντα συνεστραμμένα τὴν μακαριότητα κεκτημένα, κ. β. etc.. Menag. μήτε

sonos, eorumque alios edidisse coactos, alios vero ratione duce plurimis ex causis ita interpretatos esse. Enimvero in motoris motum et conversionem ac defectum ortumque et occasum et his similia neque ministerio cuiusquam fieri existimandum est et ordinatione sive imperio, qui omnem simul beatitudinem et immortalitatem habeat: neque enim beatitati conveniunt negotia et curae et irae et gratiae, sed infirmitate ac timore et indigentia proximorum ista fiunt: neque rursus igneae quaedam perturbata beatitudinem consecuta secundum voluntatem hos motus accipere, verum omnem servare decen-

Digitized by Google

ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐμπνεῦσαν νηρεῖν κατὰ πάντα ὀνόματα φερόμενον ἐπὶ τὰς τοιαύτας ἐννοίας, ἐὰν μηδὲν ὑπεναντίον ἐξ αὐτῶν τῷ σεμνώματι δόξῃ d). εἰ δὲ μή; νῦν μέγιστον ταράττειν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὕτη ὑπεναντιότης παρασκευάσει e). ὅθεν δὴ καὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἐναπολήψεις τῶν συστροφῶν τούτων ἐν τῇ τοῦ κόσμου συστάσει δεῖ δοξάζειν καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ 78. περιοδον συντελεῖσθαι f). καὶ μὴν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν μεγαλυτάτων αἰτίαν g) ἐξακριβοῦσθαι φυσιολογίας ἔργον εἶναι δεῖ νομίζειν, καὶ τὸ μυκᾶσθαι ἐν τῇ περὶ τῶν μεγεθῶν γνώσει

αὖ λυπηρὰ ἅμα ὄντα συνεστραμμένην τὴν μακαριότητα κλονήσει, κ. τ. ἑ. neque aliter codex Sambuci, nisi quod αὖ omittit, quod Arund. συνεστραμμένον. Ambrosius: *Neque rursus cum ignis simul sit conversus in se, quae beatitudinem possident* etc. Aldebrandinus: *Neque rursus haec molesta cum sint, perturbatam beatitudinem possidentia* etc. Reddidi cum Nuernbergero et Schneidero correctionem Meibomii. Gassendus coni. μήτε αὖ λυπηρὸν ἅμα τοῦτον καὶ ἀνεστραμμένου εἰς τὸν μακαριώτατον κλονήσει. Mericus Casaubonus μήτε αὖ πυρὸς ἅμα (vel ἄμματα) ὄντα συνεστραμμένα etc.

d) ἐὰν μηδὲν ὑπεναντίον ἐξ αὐτῶν τῷ σεμνώματι δόξῃ. Legebatur ἐὰν μηδ' ὑπεναντία ἐξ αὐτῶν τῷ σεμνώματι δόξαι. Correxi cum Meibomio, Nuernbergero et Schneidero. Ambrosius: *si neque contrariae honesto ex his opiniones fiant.* Aldebrandinus: *nisi si ex seipsis maiestati contraria videbuntur.* Gassendus coni. ἐξ ὧν μηδ' ὑπεναντία γένηται.

e) εἰ δὲ μή — παρασκευάσει. Aldebrandinus: *Quod nisi fiat, ipsa haec contrariorum repugnantia maximam animis confusionem rerum afferret.*

f) ὅθεν δὴ — συντελεῖσθαι. Ante Meibomium legebatur ὅθεν δὴ (Eudocia p. 191. δέ) καὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς (edit. Froben. et Eudocia ἐξαρχῆς) ἐναπολήψεις τῶν συστροφῶν τούτων ἐν τῇ τοῦ κόσμου συστάσει (Stephan. γενέσει, quod expressit Ambrosius; Menag. συστάσει) δεῖ δοξάζειν etc. Adscivi cum Nuernbergero et Schneidero correctionem Meibomii, non repetii quod idem cum Nuernbergero edidit γενέσει. Ambrosius τὰς ἐναπολήψεις interpretatur *perceptiones*, Aldebrandinus *interolusiones*; idem περιοδον *orbes*. Kuehnius coni. κατὰ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἐναπολήψεις τῶν συστροφῶν τούτων ἐν τῇ τοῦ κόσμου συστάσει.

g) τὴν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων αἰτίαν. Aldebrandinus *maximarum causarum rerum.*

tiam per omnia nomina quae in huiusmodi ferantur inquisitionibus, si nihil contrarium ex iis decentiae videatur; aliquam maximam in animis perturbationem huiusmodi repugnantia faciet. Quocirca secundum eas quae ab initio sunt huiusmodi conversionum in mundi compositione intercludendum oportet opinari et necessitatem hanc et ambitum perfici. Sed enim causam eorum quae sunt maxime propria diligentia exponere physiologiae opus esse putandum est, humilitatemque in scientia de caelestibus corporibus huc accidere, si in eo

Digitized by Google

ἐνταῦθα πεπτωκέναι λῆ, καὶ ἐν τῷ τινὰς φύσεις h). ἐν οἷς φόβητέον κατὰ τὸ μετέωρα ταυτὶ καὶ ὅσα συγγενῆ πρὸς τὴν εἰς ταῦτα ἀκρίβειαν i). ἔτι τε καὶ τὸ πλεοναχῶς ἐν τοῖς τοιούτοις εἶναι καὶ τὸ ἐνδεχομένως καὶ ἄλλως πως ἔχειν; ἀλλ' ἁπλῶς μὴ εἶναι ἐν ἀφθάρτῳ καὶ μακαρίᾳ φύσει τὸν διάκρισιν ὑποβαλλόντων ἢ τάραχον μηθέν k), καὶ τοῦτο κατα- λαβεῖν τῇ διανοίᾳ ἐστὶν ἁπλῶς οὕτως ἔχειν m). τὸ δ' ἐν 79.
τῇ ἱστορίᾳ πεπτωκὸς τῆς δύσεως καὶ ἀνατολῆς καὶ τροπῆς καὶ ἐκλείψεως καὶ ὅσα συγγενῆ τούτοις μηθὲν ἐνε πρὸς τὸ

h) ἐνταῦθα πεπτωκέναι. Gassendus coni. ἐνταῦθεν πεπτωκέναι.

i) καὶ ἐν τῷ τινες φύσεις. Ante Meibomium legebatur καὶ ἐν τῷ τινὲς φύσεις. Illud ab Meibomio repositum confirmatumque ab Eudocia p. 191. repetii cum Nuernbergero et Schneidero. Idem expressit Aldobrandinus: *atque etiam in eo, ut explicetur, quae naturae sint.* cod. Arund. ἐν τῷ τινὰς φύσεις. Gassendus coni. καὶ ἐν τῷ μάλιστά τινες φύσεις.

k) πρὸς τὴν εἰς ταῦτα ἀκρίβειαν. Legebatur εἰς τοῦτο. Illud expressum Aldobrandino restitui cum Meibomio, Nuernbergero et Schneidero. Gassendus coni. πῶς τούτοις ἀκριβοῦν, κατὰ τό, Εἶναι μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ Πλεοναχῶς καὶ τὸ Ἐνδεχομένως καὶ τὸ Ἄλλως πῶς ἔχειν.

l) ἔτι τε καὶ τὸ πλεοναχῶς — ἢ τάραχον μηθέν. Ante Meibomium legebatur ἔτι τε οὐ τὸ πλεοναχῶς. Illud a Meibomio restitutum repetii cum Schneidero. Nuernberger. ἔτι δὲ καὶ τὸ πλεοναχῶς. Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 191. ἐνδεχομένας, pro quo Schneiderus malebat ἐνδεχόμενον. Ambrosius: *praeterea non in huiusmodi ipsum multipliciter esse; ac ipsum se circa illa pro viribus et alias quomodolibet habere: sed simpliciter* etc. Aldobrandinus: *Praeterea existimandum est in huiusmodi rebus, quod vel multipliciter, vel non necessaria, aut aliter se habere possit, non tamen in aeterna beataque natura quidquam inveniri, quod aut distinctionem, aut certe confusionem, aliaque prae se ferat.*

m) καὶ τοῦτο καταλαβεῖν τῇ διανοίᾳ ἐστὶν ἁπλῶς οὕτως εἶναι. Addidi οὕτως cum Meibomio et Nuernbergero, expressum illud ab Aldobrandino, uncis inclusum ab Schneidero. Ambrosius: *et hoc mente comprehendere simpliciter est esse.* Gassendus coni. καὶ γὰρ τοῦτο. Schneiderus: „Locum adhuc perturbatum aut vitiosum esse suspicor."

quaenam sint naturae quae in sublimibus hisce spectantur et quaecunque his propinqua ad harum rerum exactam cognitionem conferunt. Praeterea in huiusmodi rebus etiam id esse quod dicitur multis modis et quod quovis modo et quod aliter dicitur se habere, sed simpliciter nihil esse quidquam in incorruptibili ac beata natura eorum quae discretionem suggerunt aut perturbationem ullam: et hoc mente licet comprehendere simpliciter ita esse. Porro quod in notitiam cadit de occasu et ortu et de conversione ac defectu et quae his similia sunt, nihil amplius ad beatitudinem scientiae conferre,

Digitized by Google

μεμόρεσθαι τῆς γνώσεως συντείνειν, ἀλλ' ὁμοίως τοὺς φάσκοντας ἔχειν τοὺς ταῦτα καταλαμβάνοντας, τίνες n) δὲ αἱ φύσεις ἐγκεφαλοῦντας καὶ τίνες αἱ κυριώτατοι αἰτίαι, καὶ εἰ μὴ προσῆδεισαν ταῦτα, τάχα δὲ καὶ πλείους o), ἅπαν τὸ θάμβος ἐκ τῆς τούτων προσκατανοήσεως p) μὴ δύνηται q) τὴν λύσιν λαμβάνειν καὶ τὴν περὶ τῶν κυριωτάτων οἰκονομίαν r). διὰ δὴ καὶ πλείους αἰτίας εὑρίσκομεν τροπῶν καὶ δύσεων καὶ ἀνατολῶν καὶ ἐκλείψεων καὶ τῶν τοιουτοτρόπων s), ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς
80. κατὰ μέρος t) γενομένοις. καὶ οὐ δεῖ νομίζειν τὴν ὑπὲρ τούτων χρείαν ἀκρίβειαν μὴ ἀπειληφέναι u), ὅση πρὸς τὸ ἀτα-

n) τίνες. Stephan. τινὲς operarum socordia.

o) καὶ εἰ μὴ προσῆδεισαν ταῦτα, τάχα δὲ καὶ πλείους. Edit. Froben. et Eudocia p. 191. καὶ εἰ μὴ προσῆδησαν ταῦτα τὰ χαλεπὰ καὶ πλεῖα. Stephan. καὶ εἰ μὴ προσῆδεισαν ταῦτα νὰ χαλεπὰ καὶ πλείους. Hanc duplicem lectionem expressit Ambrosius: *et nisi ista difficilia novissent fortasse plurimi.* Meibom. et Nuernberger. καὶ εἰ μὲν προῄδεισαν ταῦτα, τύχα δὲ καὶ πλείους. cod. Arund. τὰ χαλεπὰ. Restitui cum Schneidero lectionem Menagianae expressam Aldobrandino. Caeterum scribendum videtur προσῄδεσαν.

p) προσκατανοήσεως. Meibom. et Nuernberger. προκατανοήσεως.

q) δύνηται. Edit. Froben. et Menag. cum cod. Palat. et Eudocia p. 191. δυνήσεται. Illud praebent Stephan., Meibom., Nuernberger. et Schneider. cum cod. Florent.. Gassendus coni. δύναται.

r) καὶ τὴν περὶ τῶν κυριωτάτων οἰκονομίαν. Meibom. et Nuernberger. καὶ τὰ τὴν ἐπὶ τῶν κυριωτάτων οἰκονομίαν. Gassendus coni. κατὰ τὴν περὶ τῶν κυριωτάτων οἰκονομίαν.

s) τῶν τοιουτοτρόπων. Ita Meibom., Nuernberger. et Schneider. Ante Meibomium legebatur τῶν τοιούτων τροπῶν. Gassendus coni. τῶν τοιούτων.

t) κατὰ μέρος. Gassendus coni. παρ' ἡμῖν.

u) καὶ οὐ δεῖ νομίζειν τὴν ὑπὲρ τούτων χρείαν ἀκρίβειαν μὴ ἀπειληφέναι. Ante Meibomium legebatur ἢ οὐ δεῖ etc.. Meibom. et Nuernberger. καὶ οὖ δεῖ νομίζειν, τὴν ὑπὲρ τούτων χρείας πραγματείαν ἀκρίβειαν μὴ ἀπειληφέναι. cod. Arund. χρείαν καὶ ἀκρίβειαν. Gassendus coni. ἢ οὐ δεῖ νομίζειν τὴν ὑπὲρ τούτων ἀκρίβειαν χρείαν μὴ ἀπειληφέναι. Admisi priorem correctionem Meibomii cum Schneidero. De altera Schneiderus haec scripsit: „Sed χρεία vel sic aliena ab hoc loco, et aliud verbum quaerendum erat."

sed similiter habere metus eos qui ista perspexerint, quaenam vero naturae sint nesciunt et quaenam causae, vel maxime ratae, ac si haec non cognovissent, fortasse autem etiam plures, quum pavor ex consideratione horum solutionem capere nequeat ac dispositionem eorum quae sunt maxime propria. Idcirco et plures invenimus causas conversionum et occasus et ortus et defectus et huiusmodi, sicut et in iis quae particulatim fiunt. Atqui existimandum non est horum usum diligentiam non accepisse, quanta possit ad tranquillitatem

Digitized by Google

ρήχου καὶ μικρὰν ἡμῶν συνεπίδοσιν ὄντων καταπεπονθότες ἢ) παρ' ἡμῖν τὸ ὅμοιον γίνεσθαι, αἰτιολογητέον ὑπὲρ τῶν μεγάλων καὶ πλείστου ἀεὶ δόξαν κατεφρονηκότων τῶν οὔτε νῦν μοναχῶς ἔχοντα ἢ γινόμενον γνωρίζοντες, οὔτε τὸ πλειοναχῶς συμβαῖνον κατὰ τὴν ἐκ τῶν ἀποσημάντων φαντασίαν παραδιδόντες καὶ) μήτε τι ἀγνοοῦντες καὶ ἐν πολλοῖς οὐκ ἔστιν ὅτε μεταπιπτούσαις ἐν οὐ) μεμενηκόσι καὶ ἐπὶ πᾶσι διὰ τὸ ἀνθρώπειον ἀεὶ πάσχειν καὶ ἐφ' οἷς ἡμᾶς ἔστιν ἀταραξήσαι θ), αὐτὸ τὸ ὅτι πλειοναχῶς γίνεται γνωρίζοντες, οὐδαμῶς ὅτι διὰ παντὸς ι) γίνεται διδόμεν, ἀταραξησόμεθα. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀταράκτοις ἀταραξίᾳ κ) ἐκεῖνο ὅτε καταναοεῖν, ὅτι ταραχος 81.

x) παραθεωροῦντας. Meibom. et Nuernberger. μὴ παραθεωροῦντας.

y) οὔτε τὸ μοναχῶς ἔχον. Male Meibomius legebatur οὔτε μόνως ἔχοντα. Meibomii et Nuernbergeri codex μοναχῶς ἔχον. Correxerunt Gassendus et Schneiderus.

z) ἐκ τῶν ἀποσημάντων φαντασίαν παραδιδόντες. Addidi κατὰ τὴν ex Meibomio, Nuernbergero et Schneidero. Aldobrandinus *ad visa dicteriobus* ex *interualla profecta referunt*.

a) ἐν οἷς. Schneiderus coni. ἐπὶ τοῖς.

b) ἀταραφρονοῦντας — ἀταραξησόμεθα. Gassendus coni. ἀταραφρονοῦντας δὲ τῶν οὔτε τὸ μοναχῶς ἔχον ἢ γινόμενον γνωρίζοντες, ὅτι τὸ πλειοναχῶς συμβαῖνον, φύσιν δὲ τὴν ἐκ τῶν ἀποσημάντων φαντασίαν παραδιδόντες, ἵνα τε ἀγνοοῦντες ἐν πολλοῖς ἐσμὲν ἢ οὐκ ἔστιν ἀταραξησόμεθα.

c) οὖν. Ambrosius *tamen*.

d) οὐδ' πως ἀνθρώπειον. Scribebatur οὐδεπω. Divisit Schneiderus. Ambrosius *eo modo susceptum*.

e) διὰ τὸ ἀεὶ ἐφ' ἡμῖν ἐσθαι ἀταραξήσαι. Addidi ἐσθ' cum Meibomio et Nuernbergero, nucis inclusum ab Schneidero. Aldobrandinus: *quibusque in rebus similibus non perturbamur*. Gassendus ὅθεν καὶ ἐπὶ τούτοις.

f) οὐδ' πως. Scribebatur οὐδεπω. Divisit Schneiderus.

g) ἐπὶ δὲ τοῖς ἄπασιν. Stephan., Menag., Meibom. et Nuernbergerus ἐπὶ δὲ πᾶσιν ὅλως ἄπαυστον, quod expresserunt interpretes. Omisi ὅλως cum edit. Froben., edd. Aesandri, Eudocia p. 192. et Schneider.

nostram beatitudinemque conferre. Itaque quasi per transitum intuentes quoties apud nos similitudo sit, de ratione caelestium omnisque inserti disserendum est, eos aspernando qui neque quid solum quod unum modo se habeat neque quod multis, contingat modis, excludunt imaginationem ex successibus nobis, ignorantesque praesentes in quibus non dimus perturbari. Sic igitur dicimus etiam hoc modo id fieri posse, ut in quibus similibus perturbationem dicat nobis, ipsum quod multis fiat modis non ignorantes, quemadmodum etiam si quod ita se habeat nos circa perturbationem curabimus. Ad haec omnia illud oportet intelligere, quod per-

h) ἐν τῷ τοῦτο — πάθεσι. Gassendus conf. ἐν τῷ τὸ μηδὲν εἶναι δοκίζειν, καὶ ἄφθαρτα εἶναι, καὶ ὑπεναντίας ἅμα ἔχειν τούτοις καὶ φοβεῖσθαι καὶ ἡδονὰς καὶ πάθη. Vitium latere videbatur etiam Schneidero.

i) ἐν τῷ φαίριον. Ambrosius *in futura vita*.

k) [εἶτε κατὰ ταύτην τὴν ἀναισθησίαν — παραινέσεσι. Ante Meibomium legebatur εἴτε κατὰ ταύτην τὴν ἀναισθησίαν τὴν (Menag. τὸ) ἐν τῷ τεθνάναι φοβουμένους, ὥσπερ οὐδὲ καὶ αὐτοὺς, καὶ (Menag. εἴτε μὴ) ἐν τῷ μὴ δόξαις ταύταις (Stephan. et Menag. ταῦτα) πάσχειν, ἀλλ' ἄλογόν γέ τινα παραινέσεσι. Meibom. et Nuernberger. εἴτε κατὰ ταύτην τὴν ἀναισθησίαν, τὸ ἐν τῷ τεθνάναι φοβουμένους, ὥσπερ οὐδὲ καὶ αὐτοὺς, εἴτε καὶ ἐν τῷ μὴ δόξαις ταύταις πάσχειν, ἀλλ' ἄλογόν γέ τινα παραινέσεσι. edd. Veneti ἐν τῷ τεθνάναι. Ambrosius: *sive hanc privationem sensus quam in morte sentiant, quasi post mortem aliquid pati, et in eo quod non opinionibus ista patiantur: sive ratione et commendatione quadam.* Aldobrandinus: *sive quia ut ipsi [illi] aliquid horrent, sive quia non opinionibus ad haec impellantur, sed ratione a talibus abstinentes.* Casaubonus: Anus φαίη ἂν ἡμᾶς καὶ ἐν τῇ ἀναισθησίᾳ φοβεῖσθαι καὶ ἐν τῷ τεθνάναι, ὥσπερ οὐδὲ καὶ αὐτοὺς vel καὶ αὐτούς. Gassendus (καὶ κατὰ ταύτην μὲν ἀναισθησίαν τὸ ἐν τῷ τεθνάναι φοβουμένους, ὥσπερ οὐδὲ καὶ αὐτούς) καὶ ἐν τῷ μὴ δόξαις ὀρθαῖς λέγειν. Quid secludi velit, non video. Factum est exemplo Schneideri, nihil ea de re monentis in adnotationibus. Eundem vitium in reliquis [illi] aliquid pro reliquum ipsa oratione videri vidisse.

l) ὅθεν τοὺς μὴ ὀρθῶς τὸ δεινόν. Addidi articulum τοὺς cum Meibomio, Nuernbergero et Schneidero. Gassendus coni. ὅσοι μὴ ὀρθῶς τὸ δεινόν.

Digitized by Google

μόνα τε) τὰ πάθη, ἐμβάσεις τῷ ὁ καὶ ἰδίοις καὶ
κ) διαφέρειν τὸ σοφὸν πάντων ἀπολείπεσθαι καὶ αὐτῷ 82.
μόνῳ ἀεὶ τὸν ὅλον καὶ συνεχῆ τὸν ὅσον χρόνον πᾶσι
προσεπιτιθέναι τοῖς παθήμασι καὶ τοῖς ἐπιβάσεσι, καὶ
ἀεὶ τὸ ὅλον τοῖς ἰδίοις καὶ τὸ
τοῦτους προσέχομεν, τὸ ὅθεν ὁ ταραχὸς καὶ ὁ φόβος ἐγίνετο p),
λ) ἐξαιτιολογήσομεν q) ὀφθῆς καὶ ἀπαλλάξομεν, ὑπὲρ τῶν μεγίστων
αἰτιολογοῦντες καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἀεὶ παρεμπιπτόντων r)
καὶ t) ὅσα φοβεῖ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ε) ἀναγκάσω.
(Ταῦτα σοὶ u), ὦ Ἡρόδοτε, ἐστὶ κεφαλαιώδεστατα ὑπὲρ
τῆς πασῶν ἄλλων φύσεως ἐπιτετμημένα x) ὡς ἂν μνημονεύοις 83.
ὁ λόγος δυνατός, κατεσχέθη μετὰ ἀκριβείας, οἶμαι, ἐὰν μὴ

---

p) ταραχὴν. Edit. Froben. et Eudocia p. 192. ἐπιτετμημένην.
ὃν τῷ δὲ καὶ ἀδόκητον τοῦτο. Meibom. et Nuernberger. τοῖς ἄλλοις
ἀνθρώποις τοῦτο. Gassendus conf. τὸ ὅλον ὁ φόβος.

b) καὶ τοῖς ἀπόροις. Edit. Froben. et Eudocia p. 192. omittunt.
τοῦτο ὁ ταραχὸς καὶ ὁ φόβος ἐγίνετο. Stephan. τοῦτο ὁ ταραχος
φόβος καὶ ὁ φόβος ἐγίνετο. Gassendus conf. τοῦτο ὁ ταραχος καὶ
ὁ φόβος γίνεται.

q) ἐξαιτιολογήσομεν. Ambrosius *excutiemus*.

r) τῶν ἀεὶ παρεμπιπτόντων. Aldobrandinus *et perpetuo conse-
quentium*.

s) καὶ Gassendus delevi voluebat.

t) ἀνθρώπους. Addidi cum Meibomio, Nuernbergero et Schneidero.

u) Ταῦτα σοὶ. Edit. Froben. Τοῦτα σοὶ, reliqua Ταῦτά σοι.

x) τὰ κεφαλαιώδεστατα ὑπὲρ τῆς τῶν ὅλων φύσεως ἐπιτετμημένα.
Edit. Froben., cod. Brund. et Eudocia p. 192. κεφαλαιωδέστερα.
Cod. Florent. *τὰ κεφαλαιώδεστατα ὑπὲρ τῆς τῶν ὅλων φύσεως ἐπιτε-
τευγμένα*. Aldobrandinus *universarum de natura rerum a nobis
composita maxima capita*. Vid. Lobeckius ad Pruynich. p. 271.

*perturbationem capere, quasi haec opinentur. Porro hu-
iusmodi perturbationis vacuitas est hic omnibus studere libe-
rum et absolutum perpetuamque omnium et eorum quae sunt
plane propriam servare memoriam. Quocirca omnibus uten-
dum est praesentibus ac omnibus, communi quidem ratione
communibus, propriis vero propriis ac praesenti omni per
singula iudicia evidentia. Si enim hisce intenderimus, id
unde perturbatio natusque fuerit, habita recta ratione in-
ventionis atque salvationis, deque caelestibus et reliquis quae
semper incidunt, quaque circumpera ternandi reliquos homi-
nes causas afferentes. Haec tibi, o Herodote, de natura
omnium summatim perstrinximus, ut si ea res obtineat hic ser-
mo diligenter quae memoria retinendum, et quae non ad*

Digitized by Google

καὶγ) πρὸς ἅπαντα βαθεῖαν τὴν τῶν κατὰ μέρος ἀκριβωμένων, δυσγλώττου τε) αὐτὸν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἀβρότητα ληψεσθαι δ). καὶ γὰρ καὶ καθαρὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ποιήσει πολλὰ τῶν κατὰ μέρος ἐξακριβωμένων κατὰ τὴν ὅλην πραγματείαν ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐν μνήμῃ τιθέμενα συνεχῶς βοηθήσει δ). τοιαῦτα γάρ ἐστιν ὥστε καὶ τοῦδε τὰ κατὰ μέρος ἤδη

γ) καὶ Edit. Froben. et Eudocia p. 192. omittunt.

δ) ληψεσθαι, Stephan. Meibom. et Nuernberger. quae vocula Edit. Flor. et Florent. abundabat.

a) ὥστε ἂν γένοιτο — ληψεσθαι. Meibom. et Nuernbergeri ὥστε ἂν ἤρκτο δοκεῖ λόγος δυνατὸς, καὶ κατασχεθεὶς ποτὲ ἀκριβείας, ὅμως (ἐὰν μὴ καὶ πρὸς ἅπαντα βαθεῖαν τὴν τῶν κατὰ μέρος ἀκριβωμένων) ἀδιάβλητον αὐτὸν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἀβρότητα ληψεσθαι. Ambrosius: *Quae tu si diligentiae pro debito tenore vendicaris arbitror: et si non ad omnia semper per partes diligenter explicata sufficient: incomparabilem tamen ex eis firmitatem atque constantiam adversus homines caeteros percepturum.* Aldobrandinus: *Itaque sermo iste si perfecte in memoria haerere poterit, existimo, etiam si quis particulatim omnium absolutam scientiam non comprehenderit, suam tamen non comparandam cum caeteris hominibus cognitionis magnitudinem consequuturum esse.* Gassendus coni. ὁ λόγος κατὰ τὸ δυνατὸν κατασχεθείς. Kuehnius ὥστε ἂν γένοιτο οὗτος ὁ λόγος δυνατός, οἶμαι, ἐὰν κατασχεθῇ μετὰ ἀκριβείας καὶ ἂν μὴ πρὸς ἅπαντα etc., quae ratio omnium simplicissima videbatur Schneidero.

b) καὶ γὰρ καὶ καθαρὰ — βοηθήσει. Ante Meibomium legebatur, καὶ γὰρ καὶ καθαρὰν ἀφ' ἑαυτοῦ ποιήσει πολλὰ τοῖς κατὰ μέρος ἐξακριβουμένοις κατὰ τὴν ὅλην πραγματείαν (Edit. Froben. et Eudocia p. 192. πραγματείαν) ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐν μνήμῃ θέμενος συνεχῶς βοηθήσει, cod. Arund. ἐξακριβουμένοις. Meibom. et Nuernbergeri, καὶ γὰρ καὶ καθαρὰ μὲν ἑαυτοῦ ποιήσει πολλὰ τῶν κατὰ μέρος ἐξακριβωμένων κατὰ τὴν ὅλην πραγματείαν ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐν μνήμῃ τιθέμενος συνεχῶς ἑαυτῷ βοηθήσει. Hactenus ἐν μνήμῃ τιθέμενος praebuit cod. Florent. Reliquae correctiones debentur Gassendo, qui coniecerat καὶ γὰρ καὶ καθαρὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ποιήσει πολλὰ τῶν κατὰ μέρος ἐξακριβουμένων — ἐν μνήμῃ τιθεμένοις (vel τιθέμενα, quod utrumque praeiverat Casaubonus) συνεχῶς ἑαυτῷ βοηθήσει. His ego cum Schneidero ita usus sum, ut exhiberem ἐν μνήμῃ τιθέμενα, quae expressissent interpretes; omitterem ἑαυτῷ. Ambrosius: *Nam te ex te ipso promovebis plurimum ad ea etiam quae in toto de natura opere sunt dicta per partes exponenda.* Atque etc. Aldobrandinus: *Nam et quae tibi multa in hoc proferet eorum quae a nobis in universa tractatione particulatim absolutim explicata sunt etc.* Kuehnius coni. μακρὰν ἀφ' ἑαυτοῦ ποιήσει, ut esset *longe a se removebit.*

omnia per partes pervestigranda se dederit, incomparabilem tamen eum firmitudinem atque constantiam ad caeteros homines adepturum. Nam et ex se ipso in hoc proferet multa eorum quae per partes a nobis accurate exponica sunt in universa tractatione, atque haec ipsa mandata memoriae perpetuo emolumento erunt. Sunt enim huiusmodi ut ii quoque qui

Digitized by Google

ἐξακριβοῦντας ἱκανῶς ἢ καὶ τελείως, εἰς τὰς τοιαύτας ἀναλύοντας ἐπιβολάς, τὰς πλείστας τῶν περιοδειῶν ὑπὲρ τῆς ὅλης φύσεως ποιεῖσθαι c). ὅσοι δὲ μὴ παντελῶς αὐτῶν τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τούτων εἰσίν, ἢ κατὰ τὸν ἄνευ φθόγγων τρόπον, τὴν ἅμα νοήματι περιοδείαν τῶν κυριωτάτων πρὸς γαληνισμὸν ποιοῦνται d).

c) ὥστε καὶ τοὺς τὰ κατὰ μέρος — τῶν περιοδειῶν ὑπὲρ τῆς ὅλης φύσεως ποιεῖσθαι. Edit. Froben. et Menag. τῶν περιοδῶν. Eudocia p. 192. τῶν περιόδων. Quod dedi praebent reliquae editiones cum codd. HR, Palat., Sambuc. et Arund. expresseruntque interpretes. Idem praetulit etiam Gassendus. Meibom. et Nuernberger. ὥστε καὶ τοὺς τὰ κατὰ μέρος ἤδη ἐξακριβώσαντας ἱκανῶς, ἢ καὶ τελείως εἰς τὰς τοιαύτας ἀναλύσαντας ἐπιβολὰς etc.. Inde cum Schneidero repetii articulum τά, quem expresserunt interpretes. Ambrosius: *Sunt enim — ad huiusce tamen intuitus plurimos haberent plurimum iuvari ex his possint in his quae de tota natura disseruntur.* Aldobrandinus: *Sunt enim — ad has ipsas notitias intuentes plurimos de natura rerum omnium sermones conficiant.* Gassendus coni. καὶ τοὺς τελείως pro ἢ καὶ τελείως et ἀναβάντας pro ἀναλύοντας.

d) ὅσοι δὲ μὴ παντελῶς — ποιοῦνται. Ante Meibomium legebatur ὅσα δὲ μὴ παντελῶς αὐτῶν τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τούτων εἰσίν, ἢ κατὰ τὸν (Edit. Froben. et Eudocia p. 192. τῶν) ἄνευ φθόγγων τρόπον, τὴν ἅμα νοήματι (Edit. Froben. et Eudocia νοήμασι) περιοδον τῶν κυριωτάτων (Edit. Froben. κυριοτάτων) πρὸς γαληνισμὸν ποιοῦνται. Meibom. et Nuernberger. ὅσοι δὲ — τὴν ἅμα νοήματι περιοδείαν τῶν κυριωτάτων πρὸς γαληνισμὸν ποιήσονται. Has quidem correctiones, si ab extrema discesseris, repetii cum Schneidero, item quod ipse Schneiderus correxit ἀποτελειουμένων. Gassendus coni. ὅσοι δὲ καὶ παντελῶς αὐτῶν ἀποτετελεσμένοι ἐν τούτοις εἰσίν, οἱ καὶ κατὰ τὸν ἄνευ φθόγγου τρόπον et mox περιοδείαν. Kuehnius ὅσοι δὲ μὴ παντελῶς αὐτῶν τῶν ἀποτελουμένων εἰσίν, ἐκ τούτων etc.. Schneiderus ἀποτετελειωμένων et καὶ κατὰ τὸν ἄνευ φθόγγων τρόπον τὴν ἅμα νοήματι περιοδείαν — ποιήσονται, hoc sensu, *hi vel nulla viva voce magistri eruditi, simul haec intellexerint, statim summa et maxima capita scientiae rerum naturae contemplati convertent ad tranquillitatem animi consequendam.* Ambrosius: *Quaeque autem non penitus cadunt in ea quae conficiuntur: ex his autem secundum eum morem qui caret invidia: simulatque intelligitur ambitus eorum quae sint in primis rata ad tranquillitatem animi faciunt.* Aldobrandinus: *Quaecunque vero eventa ex his ipsis omnino non existunt, vel eo more qui absque sono est, sermonem potissimum una cum cogitationibus, ad tranquillitatem faciunt.*

iam particularia satis accurate aut etiam perfecte perspexerint, ad huiusce intuentes notitias plurimos possint de tota natura sermones conficere. Quicunque autem non prorsus pervenerint ex his ad perfectionem, vel nulla viva voce, simul intellexerint, quae sunt praecipua convertent ad tranquillitatem.

Digitized by Google

Καὶ ἥδε μέν ἐστιν αὐτῷ ἐπιστολὴ περὶ τῶν φυσικῶν.
XXV. περὶ δὲ τῶν μετεώρων ἥδε e)·

Ἐπίκουρος Πυθοκλεῖ εὖ πράττειν f).

84. Κλέων ὁ περικαλλὴς τὴν παρὰ σοῦ μοι ἤνεγκεν ἐπιστολὴν g) ἐν ᾗ φιλοφρονούμενός τε περὶ ἡμᾶς διετέλεις ἀξίως τῆς ἡμετέρας περὶ σεαυτὸν σπουδῆς καὶ οὐκ ἀπιθάνως ἐπειρῶ μνημονεύειν τῶν h) εἰς μακάριον βίον συντεινόντων διαλογισμῶν· ἐδέου τε σεαυτῷ περὶ τῶν μετεώρων σύντομον καὶ εὐπερίγραφον i) διαλογισμὸν ἀποστεῖλαι, ἵνα ῥᾳδίως μνημονεύῃς· τὰ γὰρ ἐν ἄλλοις ἡμῖν γεγραμμένα δυσμνημόνευτα εἶναι, κἂν εἴ τις, ὡς ἔφης, συνεχῶς αὐτὰ βαστάζει k), ἡμεῖς δὲ ἡδέως τε σοῦ τὴν δέησιν ἀπεδεξάμεθα καὶ ἐλπίσιν ἡδείαις
85. συνεσχέθημεν, γράψαντες ἂν τὰ λοιπὰ πάντα συντελῶμεν

e) περὶ δὲ τῶν μετεώρων ἥδε. Edit. Froben. omittit δέ, Ambrosius: *Sequitur de meteoris alia.*

f) εὖ πράττειν. Legebatur χαίρειν. Illud restitui ex Eudocia p. 173. Conf. §. 34.

g) Κλέων ὁ περικαλλὴς τὴν παρὰ σοῦ μοι ἤνεγκεν ἐπιστολήν. Legebatur Ἤνεγκέ μοι Κλέων ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ. Illud cum Schneidero restitui ex Eudocia p. 173.

h) τῶν. Edit. Froben. τόν.

i) εὐπερίγραφον. Edit. Froben. ἐμπερίγραφον. Eudocia p. 173. ἐμπερίγραφον.

k) κἂν εἴ τις, ὡς ἔφης, συνεχῶς αὐτὰ βαστάζει. Ante Meibomium legebatur καί τοι (Stephan. σοι) (ὡς ἔφης) συνεχῶς αὐτὰ βαστάζειν. Meibom. καί τοι (ὡς ἔφης) συνεχῶς αὐτὰ βαστάζεις, quod ex coniectura est Casauboni. Schneider. κἂν τις, ὡς ἔφης, συνεχῶς αὐτὰ βαστάζει. Id petitum ex interpretatione Ambrosii sic adoptavi ut quod is Casaubono legisse visus esset reponerem. Aldobrandinus: *quanquam, ut aiebas, crebro ea in manibus haberes.* Gassendus coni. καί τοι — βαστάζοιντο.

Et ista quidem de naturalibus eius epistola. Sequitur de meteoris haecce:

Epicurus Pythocli bene agere.

Reddidit mihi Cleon formosus abs te epistolam, in qua nos fovere atque diligere persistis, digne pro nostro in te studio neque ignaviter earum meminisse niteris quae ad beatam vitam ducunt rationum; precarisque ut tibi de meteoris brevem mistam explicatuque facilem tractatum quo facilius admonearis: ea quippe quae in aliis scripsimus difficillime teneri memoria, quamvis, ut ais, quis continue ferat. Nos autem perlibenter preces admisimus tuas ac iucunda spe fruimur, quam caetera iam scripto absolverimus omnia,

Digitized by Google

ἅπερ ἠξίωσας l), πολλοῖς καὶ ἄλλοις (ἐσόμενον χρήσιμα τὰ διαλογίσματα ταῦτα m), καὶ μάλιστα τοῖς νεωστὶ φυσιολογίας γνησίου γευσαμένοις n) καὶ τοῖς εἰς ἀσχολίας βαθυτέρας τῶν ἐγκυκλίων τινὸς ἐμπεπλεγμένοις o). καλῶς δὴ οὖν διαλάβε καὶ διὰ μνήμης ἔχων ὑβρίσας νεότητι παρεύδωμι μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιτομῇ πρὸς Ἡρόδοτον ἀπεσταλμένων Πρῶτον μὲν οὖν μηδὲν τέλος ἐν τοῖς περὶ μετεώρων φύσεως, εἴτε κατὰ συναφὴν λεγομένων εἴτε αὐτοτελῶς, νομίζειν δεῖ p) εἶναι ἢ περ ἀναρχίαν καὶ πίστιν βέβαιον· οὐχ παθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀοιπῶν μήτε τὸ ἀδύνατον παραβιάζεσθαι r) μήτε ὁμοίαν κατὰ πάντα τὴν θεωρίαν ἔχειν ἢ τοῖς περὶ βίων λόγοις ἢ τοῖς κατὰ τὴν τῶν ἄλλων φυσικῶν προ- 86.

l) καὶ ἐλπίσιν ἡδείαις συνεχόθημεν, γράψαντες ἂν τὰ λοιπὰ πάντα συντελῶμεν ἅπερ ἠξίωσας. Legebatur καὶ ἐλπίσιν ἡδείαις συνεχόθημεν. γράψαντες οὖν τὰ λοιπὰ πάντα συντελοῦμεν (συντελοῦμεν) ἅπερ ἠξίωσας. Ambrosius: *magnaque de te aut (ac) iucunda spe fruimur. Cum igitur caetera iam absolverimus omnia: agimus quae postulasti.* Aldobrandinus: *et spes iucundae habuimus. Itaque reliquas omnes scribentes absolvemus, quas postulavisti rationes.* Exhibui correctionem Schneideri.

m) τὰ διαλογίσματα ταῦτα. Meibomius supra posuit post ἠξίωσας.

n) καὶ μάλιστα τοῖς νεωστὶ φυσιολογίας γνησίου γεγευμένοις. Ambrosius *et his maxime qui rudes adhuc veram nuper naturae rationem degustarunt.*

o) καὶ τοῖς εἰς ἀσχολίας βαθυτέρας τῶν ἐγκυκλίων τινὸς ἐμπεπλεγμένοις. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 173. omittunt. Τῶν ἐγκυκλίων quod de disciplinis liberalibus intelligebant interpretes, recte interpretati sunt Kuehnius et Meibomius.

p) νομίζειν δεῖ. Alterum verbum addidit Meibomius cum Gassendo, expressum illud ab interpretibus. Codd. Veneti omittunt utrumque.

q) πίστιν βέβαιον. Schneider. βεβαίαν ex correctione Gassendi. Ea non opus esse iam Menagius vidit.

r) παραβιάζεσθαι. Ambrosius *vi aggredi.* Aldobrandinus *vis afferenda est.*

quae postulasti, multis et aliis emolumento futuras rationes, et iis maxime qui nuper germanam naturae rationem degustarunt, his item qui aliquius officiorum vulgarium sunt gravioribus curis impliciti. Ea igitur recte percipe mandaque memoriae acriter revolve cum caeteris quae in brevi Epitome ad Herodotum misimus. Primum igitur nullum alium aliquem finem caelestium corporum scientiae, sive per connexionem sive absolute dicantur, propositum esse putandum est, quam perturbationis vacationem ac probationem certam, sicuti et in reliquis; neque quod sit impossibile vi protrudi neque speculationem habere per omnia similem aut his libris quos de vitiis scripsimus, sive iis quos de reliquae-

Digitized by Google

βλημάτων πάθεσιν b), οἷον ὅτι τὸ πᾶν σῶμα καὶ ἀναφὴς φύσις ἐστὶν c) ἢ d) ὅτι ἄτομα στοιχεῖα e) καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὅσα f) μυριάκις ἔχει τρὶς φαινόμενος συμφωνίαν, ὅπερ ἐπὶ τῶν μετεώρων οὐχ ὑπάρχει g)· ἀλλὰ ταύτης γε πλειστηχὴν ἄμα καὶ τῆς γενέσεως h) αἰτίαν καὶ τῆς οὐσίας ταῖς αἰσθήσεσι συμφωνον, παντηχοῦσιν. οὐ γὰρ ταῦτ' ἀξιώματα κεναὶ i) καὶ ματαιολογίας φυσιολογητέον, ἀλλ' ὡς καὶ φαινόμενα ἐκκαλεῖται·
87. οὐ μὰρ ἰδιολογίας k) καὶ κενῆς l) δόξης ὁ βίος ἡμῖν ἄγει χρόαν, ἀλλὰ τοῦ ἀπραγμόνως ζῆν. πάντα μὲν σῶμα) γίνεται ἀσείστως κατὰ πάντων n) καὶ πλειστηχὴν τρόπον

a) τῆς περὶ τὴν τῶν ἄλλων φυσικῶν παραλήψεων κάθαρσιν. Edit. Froben. codd. Veneti et Eudocia p. 173. omittunt articulum τῆς. Ambrosius *de his quos de aliis naturalium quaestionum purgationibus (scripsimus)*. Aldobrandinus *quae de aliis physicis quaestionibus subtilius explicantur.*

b) ὅτι τὸ πᾶν σῶμα καὶ ἀναφὴς φύσις ἐστίν. Edit. Froben. et Eudocia p. 173. ἀναφῆς. Ambrosius: *quod omne corpus impalpabilis naturae sit.* Aldobrandinus: *Omne corpus, et quae sub tactum non cadit, natura est.*

c) ἢ. Ambrosius non expressit, Aldobrandinus *et illud.*

d) στοιχεῖα. Schneiderus coni. τὰ στοιχεῖα.

e) ὅσα. Legebatur ἢ ὅσα. Seclusit particulam Schneiderus, omissam illam interpretando ab Meibomio; ego delevi.

f) οὐχ ὑπάρχει. Ante Meibomium legebatur οὐκ ὑπάρχειν. Illud redditum interpretibus restituit Meibomius cum Gassendo.

g) τῆς γενέσεως. Schneiderus tacite dedit τῆς γνώσεως.

h) ἀξιώματα κεναί. Legebatur ἀξιώματα καινά. Illud restitui auctoritate codd. RRll, probatum iam Gassendo et Menagio. Idem expressit Ambrosius *proloquiorum vanitatem.*

i) οὐ γὰρ ἰδιολογίας. Edit. Froben. et Eudocia p. 173. οὐ γὰρ ἴδη ἀλογίας. codd. Venet. οὐ γὰρ ἴδη ἀλογίας. Ambrosius: *Non enim iam — aut stultitia.* Aldobrandinus: *Non enim iam — privatis inventis.*

k) κενῆς. Schneiderus malebat καινῆς.

l) οὖν. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 173. οὐ.

m) κατὰ πάντων. Meibom. ἐπὶ πάντων μετεώρων, quod repetiit Schneiderus.

rum naturalium quaestionum explicatione, puta quod universum corpus et impalpabilis natura sit; sive quod indivisibilia elementa et omnia huiusmodi quae unicam cum iis quae videntur concordiam habent, quod in meteoris non est; verum ista quidem multiplicem habent generationis causam substantiaeque explicationem sensibus consentientem. Neque enim secundum enunciationes vanas legumque decreta de natura disserendum, sed sicut ea quae videntur hortantur: non enim vita nostra aut stultitia aut gloriae vanitate opus habet, sed ut tranquille ac secure vivamus. Omnia igitur immobili ac stabili ratione fiunt in omnibus quando multi-

Digitized by Google

ἐκκαθαιρομένων σὺμφώνως τοῖς φαινομένοις g), ὅταν τις τὸ πιθανολογούμενον ὑπὲρ αὐτῶν δεόντως καταλίπῃ· ὅταν δέ τις τὸ μὲν ἀπολίπῃ, τὸ δὲ ἐκβάλῃ h) ὁμοίως σύμφωνον ὂν τῷ φαινομένῳ, δῆλον ὅτι i) καὶ ἐκ παντὸς ἐκπίπτει φυσιολογήματος, ἐπὶ δὲ τὸν μῦθον καταρρεῖ k). σημεῖα δέ τινα τῶν ἐν τοῖς μετεώροις συντελουμένων φέρειν δεῖ l) τῶν παρ' ἡμῖν τινὰ φαινομένων m) ἃ θεωρεῖται n) ἢ ὑπάρχει, καὶ οὐ τὰ ἐν τοῖς μετεώροις φαινόμενα· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πλεοναχῶς γενέσθαι o). τὸ μέντοι φάντασμα ἑκάστων τηρητέον 88. καὶ ἐπὶ τὰ συναπτόμενα τούτῳ διαιρετέον, ἃ οὐκ ἀντιμαρτυρεῖται τοῖς παρ' ἡμῖν γινομένοις πλεοναχῶς συντελεῖσθαι p).

g) κατὰ πλεοναχὸν τρόπον ἐκκαθαιρομένων συμφώνως τοῖς φαινομένοις. Ambrosius: *ex his duntaxat quae multiplici modo his quae apparent concorditer incidunt.* Gassendus coni. ἀσμένως κατὰ πλεοναχὸν τρόπον ἐκκαθαιρόμενα.

h) ἐκβάλῃ. Eudocia p. 174. ἐκβάλλῃ.

i) δῆλον ὅτι. Edit. Froben. et Menag. cum Eudocia p. 174. δηλονότι.

k) καταρρεῖ. Meibomius malebat καταρρέπει.

l) δεῖ. Addidit Meibomius cum Gassendo, seclusit Schneiderus.

m) τῶν παρ' ἡμῖν τινα φαινομένων. Gassendus coni. φέρειν δεῖ ἐν τῶν παρ' ἡμῖν γινομένων. Kuehnius φέρει τινὰ τῶν παρ' ἡμῖν φαινομένων. quod expressisse videtur Aldobrandinus *nobis affuunt.*

n) ἃ θεωρεῖται. Ambrosius *et quae inspiciuntur.*

o) ταῦτα γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πλεοναχῶς γενέσθαι. Edit. Froben. et Eudocia p. 174. ταῦτα γὰρ οὐ δέχεται etc.. Stephan. cum codd. Venetis et Arund. ταῦτα γὰρ ἐνδέχεται etc., quod expressit Ambrosius. Menag. ταῦτα γὰρ οὐ (? οὐκ) ἐνδέχεται etc.. Meibom. et Schneider. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐνδέχεται, sed ut ipse Schneiderus praeferret ἐνδέχεται. Aldobrandinus: *Haec enim non eodem modo fieri possunt.*

p) τὸ μέντοι φάντασμα — συντελεῖσθαι. Quod post διαιρετέον fenestratur punctum, pro eo semma posui cum Schneidero. Ambrosius: *cuiusque tamen visum observandum est, atque in ea quae illi adiunguntur dividendum.* Quippe non contendetur pluribus modis perfici ut ea quae sunt apud nos. Aldobrandinus: *Singu-*

plici ratione iis quae apparent concorditer explicantur, quum quis quod probabiliter de iis dicitur decore reliquerit. Quum vero quispiam hoc quidem omiserit, hoc autem eiecerit, quod aeque ei quod videtur consonum est, eum profecto constat omni naturae excidisse ratione atque ad fabulas esse devolutum. Signa vero quaedam eorum quae in supernis consummantur ferre quaedam oportet ex iis quae nobis apparent, quae quidem inspiciuntur aut sunt; non autem ea quae in supernis apparent: haec enim non possunt multis modis fieri. Singulorum tamen visum observandum est atque in ea quae illi coniuncta sunt dividendum, quandoquidem illis non reclamatur quin plurimis modis perficiantur ea quae sunt apud

Digitized by Google

Κόσμος ἐστὶ περιοχή τις οὐρανοῦ ἄστρα τε καὶ πάντα τὰ φαινόμενα q) περιέχουσα, ἀποτομὴν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου καὶ καταλήγουσα ἐν πέρασι ἢ ἀραιῷ ἢ πυκνῷ ἢ ἐν περιαγομένῳ ἢ ἐν στάσιν ἔχοντι r) καὶ στρογγύλην s) ἢ τρίγωνον ἢ οἷαν δή ποτε περιγραφήν t). πανταχῶς γὰρ ἐνδέχεται· τῶν γὰρ φαινομένων οὐδὲν ἀντιμαρτυρεῖ τῷδε τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ λέγω οὐκ ἔστι καταλαβεῖν u)· καὶ οὐ λυομένου πάντα τὰ ἐν
89. αὐτῷ σύγχυσιν λήψεται x). ὅτι δὲ καὶ τοιοῦτοι κόσμοι εἰσὶν ἄπειροι τὸ πλῆθος ἔστι καταλαβεῖν y), καὶ ὅτι z) ὁ τοιοῦτος

lorum tamen visum observandum est, quaeque et coniuncta sunt, distinguenda ea quidem, quibus quo minus multiplicibus modis fiant, quae apud nos accidunt, minime reclamitant.

q) ἄστρα τε καὶ πάντα τὰ φαινόμενα. Ante Meibomium legebatur ἄστρα τε καὶ γῆν καὶ πάντα τὰ φαινόμενα. Delevi intermedia cum Meibomio et Schneidero.

r) ἢ ἐν περιαγομένῳ ἢ ἐν στάσιν ἔχοντι. Ante Meibomium legebatur ἢ ἐμπεριαγομένῳ ἢ ἑστασιν ἔχοντι. Correxit Gassendus cum eoque Meibomius et Schneiderus. Caeterum ante haec verba legebantur haecce, καὶ οὐ λυομένου, πάντα τὰ ἐν αὐτῷ σύγχυσιν λήψεται, καὶ λήγουσαν (Meibom. λήψεται. ἢ καταλήγουσα). Horum ego priora de coniectura Schneideri infra posui post οὐκ ἔστι καταλαβεῖν, ultima καὶ λήγουσαν cum eodem delevi ut etiam repetita. Gassendus coni. (οὐ καὶ λυομένου ἐν αὐτῷ σύγχυσιν λήψεται) καὶ λήγουσα ἢ ἐν περιαγομένῳ etc..

s) καὶ στρογγύλην. Meibom. κατὰ στρογγύλης.

t) ἢ οἷαν δή ποτε περιγραφήν. Aldobrandinus *aut quamcunque aliam figuram.*

u) τῷδε τῷ κόσμῳ ἐν ᾧ λέγω οὐκ ἔστι καταλαβεῖν. Gassendus coni. ὁ δὲ κόσμος ἐν ᾧ λέγω. Meibomius verba ἐν ᾧ λέγω οὐκ ἔστι καταλαβεῖν tamquam temere adsuta eiici volebat. Schneiderus coni. ἐν ᾧ τὸ λέγον ἔστι καταλαβεῖν.

x) καὶ οὐ λυομένου πάντα τὰ ἐν αὐτῷ σύγχυσιν λήψεται. Legebantur supra post ἢ πυκνῷ. Hanc reposui auctoritate Schneideri. Vid. nota r).

y) ὅτι δὲ καὶ — ἔστι καταλαβεῖν. Eudocia p. 174. omittit. Meibom. τῇ διανοίᾳ ἔστι καταλαβεῖν.

z) καὶ ὅτι. Legebatur καὶ ὅτι καί. Delevi alterum καὶ cum Schneidero, omissum illud Eudociae p. 174. et Ambrosio.

nos. Mundus est caeli quaedam continentia stellas et quae videntur omnia continens abscissionemque ex infinito habens atque in finem desinens sive rarum sive densum, aut in eum qui circumagitur aut qui stabilitatem habet et rotundam aut triangularem aut quancunque circumscriptionem: omnibus quippe modis fieri potest, quando eorum quae videntur nihil obstitit mundo huic, in quo finem comprehendere nequimus et quo soluto quae in illo sunt omnia confusionem accipient. Quod autem et huiusmodi mundi sunt infiniti multitudine colligi potest, et quod talis fieri mundus potest in mundo et

Digitized by Google

δύνασθαι κόσμου γίνεσθαι καὶ ἐν κόσμῳ καὶ μεταπόσμια a), ὃ λέγομεν μεταξὺ κόσμων διάστημα, ἐν πολυκένῳ τόπῳ b) καὶ οὐκ ἐν μεγάλῃ εἰλικρινεῖ καὶ ἀκένῳ c), καθάπερ τινές φασιν d), ἐπεισοδίων τινῶν e) σπερμάτων ῥυέντων ἀφ' ἑνὸς κόσμου ἢ f) μεταπόσμιου ἢ καὶ ἀπὸ πλείονων κατὰ μικρὸν προσθέσεις τε καὶ διαρθρώσεις καὶ μεταστάσεις g) ποιούντων ἀπ' ἄλλον τόπον h), ἂν οὕτω τύχῃ, καὶ ἐπαρδεύσεις ἔκ τινων ἐχόντων ἐπιηδείους ἕως τελειώσεως καὶ διαμονῆς i), ἐφ' ὅσον τὰ ὑποβληθέντα θεμέλια τὴν προσδοχὴν k) δύναται ποιεῖσθαι l). οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι οὐδὲ δίνον 90.

a) καὶ ἐν κόσμῳ καὶ μεταπόσμιῳ. Gassendus coni. καὶ ἐν μεταπόσμιῳ, ut prius omitteret.

b) ἐν πολυκένῳ τόπῳ. Gassendus coni. καὶ ἐν πολυκένῳ.

c) καὶ οὐκ ἐν μεγάλῳ εἰλικρινεῖ καὶ ἀκένῳ. Ante Meibomium legebatur καὶ οὐκ ἐν μεγάλῳ εἰλικρινεῖ καὶ κενῷ, quod correxi cum Meibomio et Schneidero. Gassendus coni. καὶ ἐν μεγάλῳ εἰλικρινεῖ κενῷ.

d) καθάπερ τινὲς φασιν. Legebatur καθάπερ τινά φασιν. Illud ex coniectura Casauboni et Kuehnii reposui cum Schneidero, expressum iam ab Ambrosio. Cod. Florent. καθάπερ τινά φύσιν, quod expressit Aldobrandinus reponique volebat Sambucus. Gassendus coni. καίτοι οὐ καθάπερ τινές φασιν.

e) τινῶν. Edit. Froben., codd. Veneti, Aldobrandinus atque Eudocia p. 174. omittunt neque admisit Schneiderus.

f) ἤ. Edit. Froben. et Menag. cum codd. Venetis et Eudocia p. 174. καί.

g) καὶ μετασταίσεις. Edit. Froben. et Eudocia p. 174. omittunt. Menag. omittit καί.

h) τόπον. Eudocia p. 174. τρόπον.

i) ἔκ τινων ἐχόντων ἐπιηδείους ἕως τελειώσεως καὶ διαμονῆς. Ante Meibomium legebatur ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπιηδείως, quod post Meibomium correxit Schneiderus. Gassendus pro ἐκ τῶν corrigebat ἔξωθεν. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. atque Eudocia p. 174. pro ἕως praebent καί.

k) τὴν προσδοχήν. Edit. Froben., codd. Veneti et Arund. atque Eudocia p. 174. τὴν προσοχήν.

l) καθάπερ τινές φασιν — δύνασθαι ποιεῖσθαι. Ambrosius: *quemadmodum aiunt quidam — Abiectionesque et compositiones atque migrationes facientibus in locum alium si sic contigerit: et irrogationes ex his quae opportune eas suggerunt quoad con-*

intermundio, quod intervallum dicimus inter mundos, in loco vacui pleno et non in magno, puro et non vacuo, quemadmodum aiunt quidam, idoneorum quorundam seminum, quae ab uno mundo sive intermundio fluxerunt, sive etiam a pluribus sensim adiectionesque et compositiones atque migrationes facientibus in locum alium, si sic contigerit, et irrigationes ex quibusdam oportunas habentibus quoad consumimentur accipiantque constantiam, in quantum subiecta fundamenta recentionem efficere possunt. Non enim concretionem fieri oportet solum neque vertiginem in eo vacuo in quo mun-

Digitized by Google

ἐν ᾧ ἐνδέχεται κόσμον γίνεσθαι πεφυκότα κατὰ τὸ δοξαζόμενον ἐξ ἀνάγκης m), αὔξεσθαί τε ἕως ἂν ἑτέρῳ προσπρούσῃ, καθάπερ τῶν φυσικῶν καλουμένων φησί τις n)· τοῦτο γὰρ μαχόμενόν ἐστι τοῖς φαινομένοις. ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα οὐ καθ' αὑτὰ o) γενόμενα ὕστερον ἐμπεριελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ κόσμου· ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλαττα καὶ ὅσα γε δεῖ σώζεσθαι ἄλλα, εὐθὺς διεπλάττετο καὶ αὔξησιν ἐλάμβανε κατὰ προσκρίσεις καὶ δινήσεις λεπτομερῶν τινων φύσεων ἤτοι πνευματικῶν ἢ πυροειδῶν ἤτοι συναμφοτέρων p)·

sumantur accipiantque constantiam: in quo etiam subiecta fundamenta subiectiones (susceptiones) huiusmodi efficere possint. Aldobrandinus: *quasi aptorum seminum quandam naturam ab uno mundo, sive intermundio, sive pluribus etiam defluentium, ex quibus apte se habentibus sensim et addantur, et conformentur, et ad alium locum transeant, si ita contigerit, et irrigentur multa ad perfectionem et permansionem usque, quatenus subiecta fundamenta expectationem facere possunt.*

m) οὐδὲ δῖνον — ἐξ ἀνάγκης. Ante Meibomium legebatur οὐδὲ δινόν. Meibom. καὶ δίνησιν. Quod cum Schneidero restitui ex interpretatione Ambrosii eruit Casaubonus auctoritateque codd. RRR stabilivit Menagius. Ambrosius: *neque vertiginem in eo vacuo in quo fieri est possibile mundum secundum quod ex necessitate putatur.* Aldobrandinus: *neque difficile est, ut in quo mundus potest inani gignatur (quod quidem opinari cogimur).* Edit. Froben. ἐξαναγκης.

n) καθάπερ τῶν φυσικῶν καλουμένων φησί τις. Leucippum significari vidit Gassendus. Vid. Diogenes IX. 31.

o) οὐ καθ' αὑτά. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. RRR et Venetis atque Eudocia p. 174. omittunt negationem. Agnoscunt eam Menag. et Aldobrandinus addique voluit iam Gassendus.

p) ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλαττα — ἤτοι συναμφοτέρων. Ante Meibomium legebatur καὶ ὅσα γε δεῖ (Menag. δή) σώζει, ἀλλ' εὐθὺς διεπλάττετο, καὶ αὔξησιν ἐλάμβανεν. ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλαττα, καὶ τὰ πρὸς κρίσεις (Menag. κατὰ προσκρίσεις) καὶ δινήσεις λεπτομερῶν τινῶν φύσεων, ἤτοι πνευματικῶν, ἢ πυροειδῶν, ἢ τὸ συναμφότερον. Meibom. ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλαττα, καὶ ὅσα γε δὴ ζώων ἄλλα εὐθὺς διεπλάττετο, καὶ αὔξησιν ἐλάμβανεν, κατὰ προσκρίσεις καὶ δινήσεις λεπτομερῶν τινῶν φύσεων, ἤτοι πνευματικῶν ἢ πυροειδῶν, ἤτοι συναμφοτέρων. Horum quae sunt probabilia

dum fieri potest secundum id quod ex necessitate putatur, augerique tamdiu quoad alterum offendat, ut ait quispiam ex iis qui physici vocantur: hoc enim iis quae videntur repugnans est. Sol item et luna et sidera caetera non ipsa per se facta postmodum a mundo comprehensa sunt; pari ratione et terra et mare et quaecunque praeterea servanda sunt continuo efficta sunt atque incrementum ceperunt per incrementa et vertigines quarundam tenuibus partibus constantium naturarum sive spiritualium sive ignis praeferentium speciem

Digitized by Google

καὶ γὰρ ταῦτα οὕτως ἡ αἴσθησις ὑποβάλλει. τὸ δὲ μέγεθος 91.
ἡλίου τε καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρων κατὰ μὲν τὸ πρὸς ἡμᾶς q)
τηλικοῦτόν ἐστιν ἡλίκον φαίνεται r). [Τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ περὶ φύσεως. „Εἰ γάρ," φησί, „τὸ μέγεθος ἀπὸ τοῦ διαστήματος ἀποβεβλήκει, πολλῷ ἂν μᾶλλον τὴν χρόαν s)."] ἄλλο γὰρ τούτῳ συμμετρώτερον διάστημα οὐθὲν ἐστι t)· κατὰ δὲ τὸ κατ' αὐτὸ u) ἤτοι μεῖζον τοῦ ὁρωμένου ἢ ἔλαττον

praeivit Gassendus, qui coniecit ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλατταν καὶ ὅσα γε δὴ σώζει et infra ἤτοι συναμφοτέρων. Quod cum Schneidero restitui καὶ ὅσα γε δεῖ σώζεσθαι ἄλλα elicuit ille ex interpretatione Ambrosii totum hanc locum sic interpretantis, *quaeque praeterea constantiam servant. Continuo effecta sunt: atque incrementum perceperunt. pari ratione et terra et mare per comparationes et vertigines quarundam tenuitate partium — sive utrumque simul.* ut legisse videatur καὶ ὅσα γε διαμονὴν σώζει. Aldobrandinus: *et quaecunque quae oportet, conservant, sed illico et fingebantur et augebantur. Similiter quoque terra et mare ex secretionibus et conversionibus quarundam naturarum minutissimis e partibus constantium, quae vel spiritus, vel ignis, vel utriusque vi continerentur.*

q) κατὰ μὲν τὸ πρὸς ἡμᾶς. Legebatur κατὰ μέντοι (edit. Froben. μέν τοι) πρὸς ἡμᾶς. Ambrosius *quantum ipsi sapimus.* Aldobrandinus *siquidem ex nobis spectentur.*

r) τηλικοῦτόν ἐστιν ἡλίκον φαίνεται. Ante Meibomium legebatur τηλικοῦτόν ἐστιν ἡλίκον ὁποῖον φαίνεται. Meibom. τηλικοῦτόν ἐστιν ἡλίκον ὁπότε φαίνεται. Expunxi ὁποῖον cum Schneidero, omissum illud in codd. Florent., Venetis et Arund. repudiatumque iam Menagio. „Verosimile est," inquit Menagius, „scriptorem librarium in margine addidisse καὶ τοῖον ὁποῖον, propter id quod sequitur de solis colore: quae verba cum in textum postea irrepsissent, excidisse videtur καὶ τοῖον, propter horum verborum cum sequenti ὁποῖον similitudinem." Kuehnius coni. ἡλίκον καὶ ὁποῖον. Vid. Bakius ad Clemedis Meteor. II. 1. p. 389. et seq..

s) [Τοῦτο καὶ — τὴν χρόαν."] Seclusi cum Schneidero ut ab Diogene profecta. Ambrosius Τοῦτο καὶ interpretatur *haec* omisso καί. Eudocia p. 174. omittit φησί.

t) ἄλλο γὰρ τούτῳ συμμετρώτερον διάστημα οὐθὲν ἐστι. Cod. Sambuci ἄλλῳ. Schneiderus: *nulla enim alia magnitudinis mensura comparata cum distantia solis his sensibus nostris congruit.*

u) κατὰ δὲ τὸ κατ' αὐτό. Ambrosius *Ceterum secundum id quod per ipsum est.*

sive utrorumque simul: et haec enim ita suggerit sensus. Porro solis caeterorumque siderum magnitudo, si quidem ex nobis spectentur, tanta est quanta videtur: [Hoc etiam in undecimo de natura dixit. *Nam si*, inquit, *magnitudinem intervalli ratione amisisset, longe profecto magis colorem.*] *namque alia huic convenientior distantia nulla: caeterum si ex se ipso consideratur, sive maior est quam videtur sive*

Digitized by Google

σον μικρᾷ ἢ τηλικοῦτον ἡλίκον ὁρᾶται x)· οὕτω γὰρ y) καὶ τὰ παρ' ἡμῖν πυρὰ z) ἐξ ἀποστήματος θεωρούμενα κατὰ τὴν αἴσθησιν θεωρεῖται. καὶ πᾶν δὲ τὸ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἔνστημα a) ῥᾳδίως διαλυθήσεται, ἐάν τις τοῖς ἐναργήμασι προσέχῃ b), ὅπερ ἐν τοῖς περὶ φύσεως βιβλίοις ἐδείκνυμεν.

92. ἀνατολαὶ καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρων καὶ κατὰ ἄναψιν γίνεσθαι δύνανται c) καὶ κατὰ σβέσιν, τοιαύτης οὔσης περιστάσεως. καὶ καθ' ἑτέρους δὲ τρόπους, ὥστε τὰ προειρημένα ἀποτελεῖσθαι d)· οὐδὲν γὰρ e) τῶν φαι-

x) ἢ τηλικοῦτον ἡλίου ὁρᾶται. Ante Meibomium legebatur ἢ τηλικοῦτον οὐχ ὅμα. Meibom. ἢ τηλικοῦτον· ὡς χ' ὁρᾶται. Gassendus coni. καὶ τηλικοῦτον οὐχ ὑπάρχει. Quod exhibui debetur Schneidero.

y) γάρ. Stephan. καὶ errore opinor typothetae.

z) τὰ παρ' ἡμῖν πυρά. Edit. Froben. τὰ παρ' ἡμῖν πυρᾶ. Menag. omittit articulum.

a) καὶ πᾶν δὲ τὸ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἔνστημα. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. priorem articulum omittunt. Aldobrandinus: *Atque etiam omnia quae in hanc partem contradici possunt.*

b) ἐάν τις τοῖς ἐναργήμασι προσέχῃ. Eudocia p. 175. ἐναργήμασι. Aldobrandinus: *signis perspicua quae sunt animadverterit.*

c) ἀνατολαὶ — γίνεσθαι δύνανται. Ante Meibomium legebatur ἀνατολὰς — γενέσθαι δύνασθαι. Meibom. ἀνατολὰς — γενέσθαι δύναται. Recepi cum Schneidero correctionem Gassendi. Aldobrandinus: *Ortus occasusque solis et lunae, et reliquorum astrorum ex ipsis, et accensis et extinctis existere posse putandum est.*

d) περιστάσεως. καὶ καθ' ἑτέρους δὲ τρόπους ὥστε τὰ προειρημένα ἀποτελεῖσθαι. Ante Meibomium legebatur περιστάσεως καὶ καθ' ἑτέρους τοὺς τόπους, ὥστε etc.. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. omittunt καί. Ambrosius: *cum talis sit circumstantia etiam per alia loca: ut ea quae praedixerimus perficiantur.* Aldobrandinus: *cum caeteris in locis quae rebus adiuncta sunt, talia inesse possint; ut ex his quae antea dicta sunt, effici possint.* Meibom. περιστάσεως. καὶ καθ' ἑτέρους τινὰς τρόπους, ὡς τὰ προειρημένα, ἀποτελεῖσθαι. sed ut ipsum Meibomium pro ὡς scribi voluisse εἰόν τε admotatio ostendat. Codd. RRR καθ' ἑκαθέρους. Veneti καθ' ἑτέρους τε τόπους, coniunctione αὖ alia manu addita. Sambucus coni. καὶ καθ' ἑκατέρους. Gassendus καθ' ἑκατέρους. Quam addidi particulam δὲ inseruit Schneiderus. Idem probabat quod Meibomius dedit καὶ καθ' ἑτέρους τινὰς et quod volebat dare εἰόν τε.

e) γάρ. Codd. Veneti omittunt.

paulo minor sive tantus quantus videtur. Ita enim et quae apud nos iguea ex intervallo cernuntur, per sensum conspiciuntur. Omnis autem in hanc partem instantia solvetur facile, si quis rebus certis intendat, quod in libris de natura monstravimus. Ortus et occubitus solis ac lunae siderumque caeterorum et per incensionem et extinctionem fieri possunt, quum talis sit circumstantia. Sed etiam aliis modis, ea quae praediximus perfici possunt: nihil enim eorum quae videntur

Digitized by Google

νομένων ἀντιμαρτυρεῖ. κατ' ἐμφάνειάν f) τε ὑπὲρ γῆς καὶ πάλιν ἐπιπροσθέτησιν g) τὸ προειρημένον δύναιτ' ἂν h) συνεπιλέγεσθαι· οὐδὲν i) γὰρ τι τῶν φαινομένων ἀντιμαρτυρεῖ· τάς τε κινήσεις αὐτῶν οὐκ ἀδύνατον μὲν γίνεσθαι κατὰ τὴν τοῦ ὅλου οὐρανοῦ δίνην, ἢ τούτου μέν στάσιν, αὐτῶν δὲ δίνην k), κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς l) ἐν τῇ τοῦ κόσμου γενέσει m) ἀνάγκην ἀπογεννηθεῖσαν ἐπ' ἀνατολὴν n), εἶτα τῇ θερμασίᾳ 93. κατά τινα ἐπινέμησιν τοῦ πυρὸς ἀεὶ ἐπὶ τοὺς ἑξῆς τόπους ἰόντος o). τροπὰς ἡλίου καὶ σελήνης ἐνδέχεται μὲν γίνεσθαι κατὰ λόξωσιν οὐρανοῦ, οὕτω τοῖς χρόνοις κατηναγκασμένου· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ ἀέρος ἀντέξωσιν, ἢ καὶ ὕλης ἀεὶ ἐπιτηδείας τῆς μὲν ἐχομένης ἐμπιπραμένης, τῆς δὲ καταλιπού-

f) κατ' ἐμφάνειαν. Menag. κατ' ἐκφάνειαν. Ambrosius *per evidentiam*. Aldobrandinus *ex ortu quodam*.

g) ἐπιπροσθέτησιν. Eudocia p. 175. ἐπὶ προσθέτησιν. Ambrosius *per adiectionem*. Aldobrandinus *ex oppositu*.

h) δύναιτ' ἄν. Stephan. et Menag. cum Eudocia p. 175. δύναιτ' ἄν.

i) οὐδέν. Stephan., Meibom. et Schneider. οὐδέ, quod expressit Ambrosius.

k) ἢ τούτου μὲν στάσιν, αὐτῶν δὲ δίνην. Edit. Froben., eodd. Veneti et Eudocia p. 175. omittunt.

l) ἐξ ἀρχῆς. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. ἐξαρχῆς.

m) ἐν τῇ τοῦ κόσμου γενέσει. Legebatur ἐν τῇ γενέσει τοῦ κόσμου. Correxi cum Schneidero ex Eudocia p. 175.

n) ἐπ' ἀνατολήν. Ambrosius *in eorum* (*ortum*). Aldobrandinus *propter ortum*.

o) εἶτα τῇ θερμασίᾳ κατά τινα ἐπινέμησιν — ἰόντος. Edit. Froben., eodd. Veneti et Eudocia p. 175. omittunt. Ambrosius: *Deinde — ad anteriora loca tendentis*. Aldobrandinus: *ignis calore per quandam distributionem ad loca, quae deincepe sunt, semper progredientis*. Gassendus: *ob calorematque ideireo aviditatem pabuli, in consequentia versus occasum loca ad depastionem procedente*.

obluctatur. Per apparentiam quoque super terra et rursum per oppositionem quod praedictimus confici posset: nihil enim refragatur quidquam eorum quae cernuntur. Ipsorum quoque motus non quidem fieri impossibile secundum vertiginem totius caeli sive secundum ipsius quidem quietem, horum vero vertiginem, secundum eam quae ab initio in generatione mundi genita est ad ortum necessitatem, deinde calore per quandam ignis distributionem semper ad loca quae deincepe sunt tendentis. Conversiones solis ac lunae fieri quidem possunt per obliquum caeli, ita temporum necessitate coacti; similiter et secundum aeris obsistentiam sive etiam materiae semper aptae, quae partim habeatur inflammata, partim

Digitized by Google

σης p), ἢ καὶ ἐξ ἀρχῆς τοιαύτην ὕλην κατειληθῆναι τοῖς ἄστροις τούτοις, ὥςθ' οἷόν τε ἕλικα κινεῖσθαι q). πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ τούτοις συγγενῆ οὐθὲν τῶν ἐναργημάτων διαφωνεῖ r), ἐάν τις αἰεὶ s) ἐπὶ τῶν τοιούτων μερῶν ἐχόμενος τοῦ δυνατοῦ εἰς τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις ἕκαστον τούτων δύνηται ἀπάγειν t), μὴ φοβούμενος τὰς 94. ἀνδραποδώδεις τῶν ἀστρολόγων τεχνητείας u). κενώσεις τε σελήνης καὶ πάλιν πληρώσεις καὶ κατὰ στροφὴν τοῦ σώματος τούτου δύναιντ' ἂν γίνεσθαι x) καὶ κατὰ σχηματισμοὺς

p) ἢ καὶ ὕλης — καταλειπούσης. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. ἢ καὶ ὕλης ἀεὶ ἐπιτηδείως ἐχομένης ἐμπιπραμένης. τῆς δὲ καταλειπούσης. Stephan. et Menag. ἢ καὶ ὕλης ἀεὶ ἐπιτηδείως ἐχομένης, καὶ ἐμπιπραμένης· τῆς δὲ καταλειπούσης. Meibom. ἢ καὶ ὕλης ἐπιτηδείας ἀεὶ ἐχομένης, καὶ τῆς μέν, ἐμπιπραμένης· τῆς δὲ καταλειπούσης. quod est ex coniectura Gassendi relinquentis vulgatum ἀεὶ ἐπιτηδείας. Codd. RR ἐπιτηδείας ἐμπιπραμένης. Florent. ἐπιτηδείας ἐχομένης καὶ ἐμπιπραμένης. Veneti ὕλης ἀεὶ ἐπιτηδείας (?) ἐχομένου ἐμπιπραμένοις. Arund. ἐχομένης ἐμπιπραμένοις. Ambrosius: *sive etiam materiae aptae quae semper adiaceat atque inflammetur. Partim vero desarentis.* Aldobrandinus: *vel etiam materia semper apte se habente, partim vero deficiente.* Secutus sum exemplum Schneiderl.

q) ἢ καὶ ἐξ ἀρχῆς τοιαύτην ὕλην κατειληθῆναι τοῖς ἄστροις, ὥςθ' οἷόν τε ἕλικα κινεῖσθαι. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. ἢ καὶ ἐξαρχῆς τοιαύτην ὕλην τοῖς ἄστροις τούτοις, ὥςθ' οἷόν τε ἐν σοι καταπινεῖσθαι, ubi quod deest verbum κατειληθῆναι omittunt etiam codd. Veneti. Iidem pro ἕλικα praebent ἑνοῦσα, Arund. εἰνοῦσα. Ambrosius: *sive etiam ab initio huiusmodi istis sit distributa syderibus* etc. ut legisse videatur κατειμηθῆναι vel simile. Aldobrandinus: *Potuit et ab initio eiusmodi conversio astris istis illigari sic, ut in orbem torqueri possent.* Schneiderus coni. ἐν ἕλικι vel καθ' ἕλικα.

r) οὐθὲν τῶν ἐναργημάτων διαφωνεῖ. Meibomius ante haec verba inseruit haecce, γίνεσθαι ἐνδέχεται καί, quae uncis inclusa reddidit Schneiderus.

s) αἰεί. Meibom. ἀεί.

t) δύνηται ἀπάγειν. Menag. δύναται ἀπάγειν. Schneiderus tacite correxit ἀνάγειν.

u) τεχνητείας. Margo Sambuci τεχνείας.

x) κενώσεις τε — δύναιντ' ἂν γίνεσθαι. Ante Meibomium legebatur (τεχνητείας,) κενώσεις τε σελήνης καὶ πάλιν πληρώσεις καὶ κατα-

vero deficiat; potuit etiam ab initio vertigo huiusmodi istis illigari sideribus ut in gyrum moveantur. Cuncta enim huiusmodi atque his similia nihil ab evidentibus rebus dissentiunt, si quis semper in huiusmodi partibus possibili adhaerens horum singula ad eorum quae videntur consonantiam possit adducere, nihil metuens serviles astrologorum artes. Evacuationesque lunae ac rursus impletiones et secundum conversionem huiusce corporis fieri profecto possent,

Digitized by Google

ἀέρος ὁμοίως) ἴ, ἵτε τὰ καὶ κατ' ἐπιπροσθετήσεις) καὶ κατὰ πάντας τρόπους, καθ' οὓς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν φαινόμενα ἐκκαλεῖται εἰς τὰς τούτου τοῦ εἴδους ἀποδόσεις α), εἰ μὴ τις τὸν μοναχῇ τρόπον b) κατανοοῦντος τοῦ ἄλλου κενῶς c) ἀποδοκιμάζῃ, οὔτε θεωρητικῶς τί δύναται ἄνθρωπος θεωρῆσαι, καὶ τί ἀδύνατον, καὶ διὰ τοῦτο ἀδύνατα θεωρεῖν ἐπιθυμῇ d), ἔτι τε ἐνδέχεσθαι καὶ σελήνην ἐξ ἑαυτῆς ἔχειν τὸ

στροφὴν τοῦ σώματος. τοῦτο (Edit. Froben. τούτου) sed ut cunctos 568. praeferat τοῦτο) δύναται ἐκ γένεσθαι. Correxit Meibomius, qui quod edidit κατὰ στροφὴν debet Gassendo. Ambrosius: *evacuationesque, Lunae, ac rursus implationes eversionemque huiusce corporis: fieri enim profecto possent.* Aldobrandinus: *Potestque similiter luna decrescere, rursusque crescere, et corpus id deficere.*

y) καὶ κατὰ σχηματισμοὺς ἀέρος ὁμοίως. Ambrosius *et (per) figurationes Aeris similiter.* Aldobrandinus *propter aeris figuras.*

z) κατ' ἐπιπροσθετήσεις. Legebatur κατὰ προσθετήσεις. Correxit Schneiderus, sed ut scriberet κατὰ ἐπιπ.. Ambrosius *secundum oppositiones*, Aldobrandinus *ex oppositu*, ut supra §. 92. reddidit κατ' ἐπιπροσθέτησιν.

a) καθ' οὓς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν φαινόμενα ἐκκαλεῖται εἰς τὰς τούτου τοῦ εἴδους ἀποδόσεις. Stephan., Menag. et Meibom. ἀποδώσεις. Quod cum Schneidero dedi praebent edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 175. Aldobrandinus: *quibus ad huius generis ex redditione causae explicationem ea quae apud nos cernuntur, hortantur.*

b) τὸν μοναχῇ τρόπον. Eudocia p. 175. τὸν μοναχῆ τρόπον. Gassendus corr. τὸν μοναχὸν τρόπον, ut est §. 95.

c) κενῶς. Schneider. omittit, operarum opinor negligentia.

d) οὔτε θεωρητικῶς — ἐπιθυμῶν. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. (ἀποδοκιμάζῃ. (Eudocia ἀποδοκιμάζῃ·)) οὔτε θεωρητικῶς τι δ. ἀ. θ., καὶ τι ἀδύνατον. (Eudocia ἀδύνατον·) καὶ δ. τ. ἀ. θ. ἐ.. Stephan. et Menag. (ἀποδοκιμάζῃ (Menag. ἀποδοκιμάζῃ).) οὔτε θεωρητικῶς τι δ. ἀ. θ., καὶ τι ἀδύνατον καὶ δ. τ. ἀ. θ. ἐ.. Meibom. et Schneider. (ἀποδοκιμάζῃ. (Schneider. ἀποδοκιμάζῃ,).) οὔτε θεωρητικὸς (Schneider. θεωρητικός,) τί δ. ἀ. θ., καὶ τί ἀδύνατον, καὶ δ. τ. ἀ. θ. ἐ.. Ambrosius: *Neque speculative possibile est aliquid homini aspicere et aliquid impossibile atque ideo impossibilia inspicere cupiens.* Aldobrandinus: *atque ob id ea quae fieri non possunt, contemplari concupiverit. Nec vero contemplationis via potest aliquid homo contemplari, aliquid vero non potest.* Gassendus coni. ἤτε pro οὔτε, μὴ δύναιτο pro καί τι ἀδύνατον et ἐπιθυμοῖ pro ἐπιθυμῶν.

itidem et secundum figurationes aeris similiter; item et secundum oppositiones et omnes alios modos, per quos et ea, quae apud nos apparent evocantur ad huiusmodi speciem reddendam, nisi forte quis unico illo modo contentus reliquos nequicquam repudiet, neque contemplando quid possit homo contemplari et quid non possit atque ideo impossibilia contemplari cupiens. Praeterea possibile est lunam ex se ipsa

Digitized by Google

95. φῶς; ἐνθέχεται δὲ καὶε) ἀπὸ τοῦ ἡλίου· καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν θεωρεῖται πολλὰ μὲν ἐξ ἑαυτῶν ἔχοντα, πολλὰ δὲ ἀφ' ἑτέρων f). καὶ συνθὲν g) ἐμποδοῦσθαι τῶν ἐν τοῖς μετεώροις φαινομένων, ἐάν τις τοῦ πλεοναχοῦ τρόπου ἀεὶ μνήμην ἔχῃ, καὶ τὰς ἀκολουθούσας αὐτῷ h) ὑποθέσεις ἅμα καὶ αἰτίας συνθεωρῇ i). καὶ μὴ ἀναβλέπων εἰς τὰ ἀνακόλουθα ταῦτα καταρρέπῃ ἄλλοτε ἄλλως ἐπὶ τὸν μοναχὸν τρόπον k). ἡ δὲ ἔμφασις τοῦ προσώπου ἐν αὐτῇ l), δύναται μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ παραλλαγὴν m) μερῶν καὶ κατ' ἐπιπροσθέτησιν n) καὶ κατὰ

e) καί. Addidit cum Schneidero de indicio Gassendi.
f) καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν — ἀφ' ἑτέρων. Ambrosius: *Etenim apud nos pleraque cernuntur, quae plura ex seipsis habeant: plura item ab aliis.*
g) συνθέν. Scribebatur σὺν δέν. Tacite correxit Schneiderus.
h) αὐτῷ. Legebatur αὐτοῖς. Correxit Schneiderus cum Gassendo.
i) συνθεωρῇ. Codd. Veneti συνθεωρεῖ.
k) καὶ μὴ ἀναβλέπων — ἐπὶ τὸν μοναχὸν τρόπον. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. μὴ ἀναβλέπων εἰς τὰ ἀνακόλουθα ταυτὰ, καὶ καταῤῥέπῃ (Eudocia καταῤῥεπῇ) ἄλλο τε ἄλλως (Eudocia ἄλλοτε omisso ἄλλως) ἐπὶ τὸν μοναχὸν τρόπον. Stephan. et Meibom. μὴ ἀναβλέπων εἰς τὰ ἀνακόλουθα, (Meibom. ἀνακόλουθα) ταῦτα, καὶ καταῤῥέπῃ ἄλλο τε ἄλλως ἐπὶ τ. μ. τ.. Haec expressit Ambrosius: *et ne aspiciens et (in) ea quae non consequuntur hoc ipsum defluere alias aliter in illum unicum modum.* Menag. μὴ ἀναβλέπων εἰς τὰ ἀνακόλουθα, ταῦτα, ὀγκοῖ ματαίως, καὶ καταῤῥεπῇ ἄλλο τε ἄλλως ἐπὶ τ. μ. τ.. quae expressit Aldobrandinus, *nec ad haec quae consequentia non sunt, respiciens, inaniter tumescat, frustraque interdum singularem ad modum delabatur.* Eamdem lectionem confirmant codd. Sambuci comprobatque Gassendus. Codd. Veneti et Arund. ἀνακόλουθα ταυτόν. Reposui cum Schneidero καὶ ante μὴ ἀναβλέπων auctoritate codd. Venetorum idemque delevi ante καταῤῥεπῇ, id quod cum Kuehnio et Schneidero mutavi in καταῤῥέπῃ. Gassendus coni. ἄλλοθι pro ἄλλοτε.
l) ἐν αὐτῇ. Ambrosius *in ipsis.*
m) κατὰ παραλλαγήν. Ambrosius *per immutationes.*
n) κατ' ἐπιπροσθέτησιν. Ambrosius *per immutatam adiectionem.* Aldobrandinus *oppositu.* Kuehnius: *intervenientibus aliis corporibus, quae obstruunt eius (lunae) luminibus variasque formas afferunt eique officiunt.*

habere lumen, possibile item et a sole mutuari: nam et apud nos multa cernuntur quae ex se ipsis habeant, multa item quae ab aliis. Nihilque impedit eorum quae in caelestibus videntur, si quis multiplicis rationis semper memoriam habeat consequentiaque ipsi fundamenta et causas simul inspiciat et non respiciens ad haec quae non consequuntur delabatur alias aliter in illum unicum modum. Porro faciei manifestatio fieri quidem in ipsa potest et per immutationem partium et per oppositionem modisque omnibus quotquot cernuntur cum

Digitized by Google

πάντας τρόπους ὅσοι ἂν θεωρῶνται τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις κεκτημένοι ὁ). ἐπὶ πάντων γὰρ τῶν μετεώρων τὴν 96.
τοιαύτην ἰχνεύειν οὐ προσθετέον p). ἢν γάρ τισι μαχομένοις τοῖς ἐναργήμασιν * οὐδέποτε συνήσεται ἀταραξίας γνήσιον μεταλαβεῖν q). ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης δύνασθαι μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ ὄφεσιν r), καθάπερ καὶ πᾶν ἥμῶν τοῦτο s) θεωρεῖται γινόμενον· καὶ δὴ καὶ ἐπιπροσθέσεσιν t) ἄλλων

o) καὶ κατὰ πάντας τρόπους — κεκτημένοι. Edit. Froben. et Eudocia p. 175. et 176. καὶ ὅσοι πάντα ἂν τρόπον θεωρῶνται τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις κεκτημένοι ἐπὶ πάντων etc. Codd. Veneti et Arund. καὶ ὅσοι πάντα ἂν τρόπον. Stephan. et Menag. καὶ ὅσοι πάντα ἂν τρόπον θεωρῶνται τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις κεκτημένοι. Aldobrandinus: *aliisque modis, quibus omnia sic spectantur, ut rerum consensionem apparentium obtineant.* Gassendus coni. καὶ ὅσοι πάντη ἂν τρόπῳ etc., Kuehnius καὶ ὅσοι πάντως ἂν τρόποι etc.. Quod cum Meibomio et Schneidero restitui expressit Ambrosius.

p) ἐπὶ πάντων γὰρ — οὐ προσθετέον. Edit. Froben. et Eudocia p. 176. (κεκτημένοι) ἐπὶ πάντων τῶν μετεώρων, omisso γάρ, quod deest etiam in codd. Venetis. Margo Sambuci προστέον. Ambrosius: *Namque in omnibus meteoris huiusmodi vestigare nequaquam admittendum est.* Aldobrandinus: *In omnibus enim his, quae in sublimi gignuntur, hanc ipsam ut investigemus, omittendum non est.* Gassendus coni. τὴν τοιαύτην ἰχνεύειν ὁδὸν προσθετέον. Schneiderus ἰχνεύειν δεῖ ὁδόν. Equidem ut in re incerta satius duxi corruptam lectionem relinquere neq nisi leviter castigare quamvis insigni castigatione dignum interpretem.

q) ἢν γάρ τισι μαχομένοις — μεταλαβεῖν. Edit. Froben. et Eudocia p. 176. ἢν γάρ τισι βαλλομένοις τοῖς ἐναργήμασιν οὐδέποτε etc., ut quod praebent βαλλομένοις confirment codd. Veneti et Arund.. Reliquae editiones habent ἢν γάρ τισι μαχομένοις τοῖς ἐναργήμασιν, οὐδέποτε etc.. Ambrosius: *Si enim aliquibus repugnare evidentiis contingat, nunquam vera tranquillitate poterimus frui.* Aldobrandinus: *Nam perspicuis rebus repugnantia si quis sequatur, nunquam germanae perturbationum vacuitatis compos fieri poterit.* Gassendus coni. ἢν γάρ τις μαχόμενος ᾖ. Schneiderus ἢν γάρ τις προσθῇται τοῖς μαχομένοις τοῖς ἐναργήμασιν. Posui cum Schneidero post τοῖς ἐναργήμασιν signum lacunae.

r) καὶ κατὰ σβέσιν. Aldobrandinus *illis extinctis.*

s) τοῦτο. Ambrosius *pleraque.*

t) καὶ δὴ καὶ ἐπιπροσθέσεσιν. Ante Meibomium legebatur καὶ ἤδη καὶ ἐπιπροσθέσεσιν. Meibom. et Schneider. καὶ δὴ καὶ κατ' ἐπιπροσθέσεσιν. Ambrosius *Iamque per interpositionem.* Aldobrandinus *potest et — oppositu.*

*his quae apparent concordiam habere. Namque in omnibus meteoris huiusmodi viam investigare nequaquam admittendum est: si enim aliquibus repugnantibus evidentiis * contingat, nunquam vera tranquillitate poterit frui. Solis ac lunae defectus potest quidem fieri et per exstinctionem, quemadmodum et apud nos hoc fieri videmus; porro per*

Digitized by Google

τιμῶν, ἢ γῆς ἢ οὐρανοῦ, ἤ τινος ἑτέρου χθονίου· καὶ ὧδε τοὺς οἰκείους ἀλλήλοις τρόπους συνθεωρητέον u) καὶ τὰς ἅμα συγκυρήσεις x) τινῶν, ὅτι οὐκ ἀδύνατον γίνεσθαι. [Ἐν δὲ τῇ δυωδεκάτῃ y) περὶ φύσεως ταῦτα λέγει, καὶ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν z) σελήνης ἐπιπορευούσης, σελήνην δὲ τοῦ τῆς γῆς
97. σκιάσματος a)· ἀλλὰ καὶ κατ' ἀναχώρησιν b). τοῦτο δέ c) καὶ Διογένης ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῇ πρώτῃ d) τῶν ἐκλέκτων e).] ἔτι τε τάξεις περιόδου f) καθάπερ ἔνια καὶ παρ' ἡμῖν τῶν τυχόντων g) γίνεται λαμβανέσθω καὶ ἡ θεία φύσις πρὸς ταῦτα μηδαμῇ h) προσαγέσθω, ἀλλὰ ἀλειτούργητος διατηρείσθω καὶ ἐν τῇ πάσῃ μακαριότητι i), ὡς εἰ τοῦτο μὴ

u) *συνθεωρητέον.* Edit. Froben. et Menag. cum Eudocia p. 176. *θεωρητέον.* Alterum commendant Stephan., Meibom. et Schneider. cum margine Sambuci.

x) *τὰς ἅμα συγκυρήσεις.* Legebatur *τὰς ἅμα συγκρίσεις.* Correxi cum Schneidero ex cod. Florentino. Nihil mutandum putabat Menagius.

y) *Ἐν δὲ τῇ δυωδεκάτῃ.* Edit. Froben. *ἐν δὲ τῇ δυοδεκάτῃ.*

z) *τὸν ἥλιον ἐκλείπειν.* Edit. Froben. *ἐκλίπειν.* Codd. Veneti *τὸν πρὸς ἥλιον ἐκλείπειν.*

a) *τοῦ τῆς γῆς σκιάσματος.* Meibom. *τοῦ τῆς γῆς σκιάσματος ἐμπίπτοντος,* quo nos additamento carere posse bene intellexerunt Kuehnius et Schneiderus. Ambrosius *terrae umbra se opponente.* Aldobrandinus *umbra terrae tectam.*

b) *ἀλλὰ καὶ κατ' ἀναχώρησιν.* Edit. Froben., Stephan. et Meibom. cum Ambrosio omittunt *καί*, quod Meibomium addi voluisse interpretatio testatur. Agnoscit illud Menag. et Schneider. expressitque Aldobrandinus *sed et ex recessu quoque deficere ait.* Gassendus addebat *πάλιν ἐκλάμπεσθαι.*

c) *δέ.* Ambrosius non expressit.

d) *ἐν τῇ πρώτῃ.* Edit. Froben. *ἐν τῇ πρώτῳ.*

e) [*Ἐν δὲ τῇ δυωδεκάτῃ — τῶν ἐπιλέκτων.*]. Eudocia p. 176. omittit, ego cum Schneidero delevi ut additamenta Diogenis.

f) *περιόδου.* Aldobrandinus *circulorum.*

g) *ἔνια — τῶν τυχόντων.* Aldobrandinus *quaevis multa.*

h) *μηδαμῇ.* Edit. Froben. *μηδαμή.* Eudocia p. 176. *μηδαμῶ.*

i) *καὶ ἐν τῇ πάσῃ μακαριότητι.* Ambrosius *in omni sua pleniseima beatitate*, non expresso *καί.*

oppositionem quorundam aliorum, aut terrae aut caeli aut cuiuslibet alterius eiusmodi. Atque ita aptos inter sese modos conciderandum est et coniunctos fieri casus impossibile non esse. [In duodecimo autem de natura haec dicit, obumbrantem luna solem, lunam vero terrae umbra se opponente deficere; verum etiam secundum recessum. Hoc vero et Epicureus Diogenes in primo Electarum opinionum tradit.] *Praeterea circuitionis ordo sic accipiatur sicuti et quaedam apud nos fiunt, divinaque ad haec natura nusquam admoveatur, sed immunis a ministerio et in omni sua beati-*

Digitized by Google

πραχθήσεται k), ἅπασα ἡ περὶ τῶν μετεώρων αἰτιολογία l) ματαία ἔσται. καθάπερ τισὶν m) ἤδη ἐγένετο n) οὐ δυνατοῦ τρόπου ἐφαψαμένοις, εἰς δὲ τὸ μάταιον ἐκπεσοῦσι τῷ καθ' ἕνα τρόπον οἴεσθαι γίνεσθαι μόνον o) τούς τε ἄλλους p) ἅπαντας τοὺς κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐμβάλλειν, εἰς τε τὸ ἀδιατύπωτον φερομένοις q) καὶ τὰ φαινόμενα ἃ δεῖ σημεῖα ἀποδέχεσθαι μὴ δυναμένοις συνθεωρεῖν r). μήκη νυκτῶν καὶ 98. ἡμερῶν παραλλάττειν s) καὶ παρὰ τὸ ταχείας ἡλίου κινήσεις

k) ὡς εἰ τοῦτο μὴ πραχθήσεται. Ambrosius: *Si minus autem hoc fiat.* Aldobrandinus: *Nisi enim hoc fiat.*

l) ἅπασα ἡ περὶ τῶν μετεώρων αἰτιολογία. Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 176. ἅπασα περὶ τῶν μετεώρων ἀντιλογία. Stephan. et Menag. cum cod. Palat. ἅπασα ἡ τῶν μετεώρων ἀντιλογία. codd. RRR et Veneti ἅπασα ἡ περὶ τῶν μετεώρων ἀντιλογία. Meibom. ἅπασα ἡ τῶν μετεώρων αἰτιολογία. Ambrosius *omnis de caelestibus — contradictio.* Aldobrandinus *omnis eorum quae in sublimi pignuntur, contra argumentatio.* Quod cum Schneidero restitui debetur Gassendo, probatum illud iam Menagio.

m) καθάπερ τισίν. Edit. Froben. καθὰ πέρ τισιν.

n) ἐγένετο. Legebatur ἐγίνετο. Correxit Schneiderus.

o) οἴεσθαι γίνεσθαι μόνον. Stephan. et Meibom. μόνον οἴεσθαι γίνεσθαι. Alterum commendant edit. Froben., Menag. et Schneider. cum codd. Venetis atque Eudocia p. 176.

p) τούς τε ἄλλους. Legebatur τοὺς δὲ ἄλλους. Menag. τοὺς ἄλλους. Quod recepi restituit Kuehnius expressitque Ambrosius.

q) φερομένοις. Ante Meibomium legebatur φερομένους. Correxit Meibomius ex emendatione Gassendi.

r) καὶ τὰ φαινόμενα — συνθεωρεῖν. Ante Meibomium legebatur καὶ τὰ φαινόμενα δὴ (Menag. ἃ δεῖ) σημεῖα ἀποδέχεσθαι μὴ δυναμένους (Stephan. et Menag. μὴ δυναμένους,) σὺν θεῷ χαίρειν Cod. Arund. φαινόμενα δεῖ σημεῖα etc.. Ambrosius: *Quae vero signa suscipere oportet cum non possimus valere sinamus.* Aldobrandinus: *nec apparentia quae oportet signa excipere, nec cum Deo laetari possunt.* Kuehnius coni. καὶ τὰ φαινόμενα ἃ δεῖ σημεῖα μὴ ἀποδέχεσθαι, δυναμένους σὺν θεῷ χαίρειν. Quod cum Meibomio Schneideroque restitui συνθεωρεῖν ipsi debetur Meibomio, dativum δυναμένοις praelvit Gassendus.

s) μήκη νυκτῶν καὶ ἡμερῶν παραλλάττειν. Legebatur παραλλάττοντα. Correxit Schneiderus. Ambrosius: *quae noctium ac dierum prolixitates immutant.* Aldobrandinus: *Noctium dierumque longi-*

tate servetur, ut si minus hoc fiat, omnis de caelestibus inanis futura sit caussarum investigatio, sicuti iam quibusdam fuit, qui modum attigere non possibilem, verum in vanitatem deciderunt, dum uno tantum modo arbitrantur haec fieri alioesque omnes possibiles excludunt, quique et ad id quod intelligi nequeat feruntur et quae signa suscipere oportet apparentia non possunt considerare. Noctium ac dierum prolixitates immutari propterea quod solis motus celeres fiunt

Digitized by Google

γίνεσθαι καὶ πάλιν βραδείας ὑπὲρ γῆς ε) παρὰ τὰ μήκη τόπων παραλλάττοντα u)· καὶ τόπους τινὰς περαιοῦσθαι τάχιον ἢ καὶ βραδύτερον, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν τινα θεωρεῖται x), οἷς συμφώνως δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν μετεώρων. οἱ δὲ τὸ ἓν λαμβάνοντες τοῖς τε φαινομένοις μάχονται καὶ τοῦ τί δυνατὸν γ) ἀνθρώπῳ θεωρῆσαι διαπεπτώκασιν. ἐπισημασίας z) δύνασθαι γίνεσθαι a) καὶ κατὰ συγκυρήσεις καιρῶν b), κα-

tudines vicissim mutari existimandum est. Gassendus coni. *ἐνδέχεται*, Meibomius *ἐνδέχεται γίνεσθαι*.

ε) *ὑπὲρ γῆς.* Gassendus coni. *ὑπέρ τε καὶ ὑπὸ γῆς.*

u) *παρὰ τὰ μήκη τόπων παραλλάττοντα.* Ante Meibomium legebatur *παρὰ τὸ μήκη τόπων παραλλάττοντα.* Meibom. *ἢ παρὰ τὸ μήκη τόπων παραλλάττοντα.* Ambrosius *pro locorum longitudine immutant.* Aldobrandinus *quodque locorum spatia immutentur.* Gassendus coni. *παρὰ τὸ τὰ μήκη τόπων παραλλάττειν.* Quod edidi *παρὰ τὰ μήκη τόπων παραλλάττοντα* restituit Schneiderus praeiveratque iam Kuehnius, sed praeposita particula *καί.*

x) *καὶ τόπους τινὰς — θεωρεῖται.* Ante Meibomium legebatur *καὶ τόπους τινὰς περαιοῦντα τάχιον, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἢ καὶ βραδύτερόν τινα θεωρεῖται.* Meibom. *καὶ τόπους τινὰς περαιοῦντα τάχιον, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν τάχιον, ἢ καὶ βραδύτερον τινὰ θεωρεῖται.* Ambrosius: *et loca quaedam celerius peragunt sive tardius: sicuti et apud nos quaedam conspiciuntur.* Aldobrandinus: *quodque spatia quaedam celerius conficiantur, quemadmodum apud nos quoque, vel tardius etiam quaedam spectantur.* Gassendus coni. *καὶ παρὰ τὸ τόπους τινὰς περαιοῦσθαι τάχιον ἢ βραδύτερον,* ὃς *καὶ παρ' ἡμῖν τινα θεωρεῖται.* cuius coniecturae praecipuam partem cum Schneidero adscivi. Kuehnius coni. *ὡς καὶ παρ' ἡμῖν τόπους τινὰς περιοῦντα τάχιον ἢ καὶ βραδύτερόν τινα θεωρεῖται.*

γ) *τί δυνατόν.* Ante Meibomium legebatur *εἰ δυνατόν.* Correxerunt Meibomius et Schneiderus. Gassendus coni. *ὃ δυνατόν.* Caeterum Ambrosius verba *οἱ δὲ τὸ ἓν λαμβάνοντες* et quae sequuntur usque ad *διαπεπτώκασιν* interpretatur *Qui autem unum assumentes his quae apparent reluctantur eo etiam exciderunt, quod inspicare homini possibile est.*

z) *ἐπισημασίας.* Edit. Froben. *ἐπισημασίαι.* Stephan., cod. Arund. et Eudocia p. 176. *ἐπεὶ σημασίαι*, quod expressit Ambrosius *Namque significationes.*

a) *γίνεσθαι.* Legebatur *γενέσθαι.* Correxit Schneiderus.

b) *κατὰ συγκυρήσεις καιρῶν.* Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 176. *κατὰ συγκρίσεις καιρῶν.* Ambrosius *per collationes temporum.* Quod dedi probatum Menagio Kuehnioque *συγκυρήσεις*

versumque tardiores super terram, prouti locorum longitudines immutantur; et loca quaedam celerius peragrari sive etiam tardius, sicuti et apud nos quaedam conspiciuntur, quibus consona de meteoris dicendum. Qui autem unum assumunt cum iis quae apparent reluctantur, tum illud ignorant quid sit quod homo contemplari possit. Significationes fieri possunt etiam per eventa temporum, sicuti in iis quae

Digitized by Google

φάπερ ἐν τοῖς ἐμφανέσι παρ' ἡμῖν ζώοις c), καὶ παρ' ἕτερα, ὡσεὶ καὶ ἀέρος μεταβολήν d). ἀμφότερα γὰρ e) ταῦτα οὐ μάχεται τοῖς φαινομένοις· ἔτι δὲ ποίοις παρὰ τοῦτο ἢ τοῦτο 99. *τὸ αἴτιον γίνεται f) οὐκ ἔστι συνιδεῖν. νέφη γίνεσθαι καὶ συνίστασθαι δύνανται καὶ παρὰ πιλήσεις ἀέρος καὶ πνευμάτων συνώσεις g), καὶ παρὰ περιπλοκὰς ἀλληλούχων ἀτόμων*

praestant Menag., Meibom. et Schneider. cum codd. Palat., Florent. et Sambuci idemque expressit Aldobrandinus. Conf. §. 115.

c) *καθάπερ ἐν τοῖς ἐμφανέσι παρ' ἡμῖν ζώοις.* Ambrosius *sicuti et in his* etc.. Aldobrandinus *quemadmodum manifeste apud nos in animalibus apparet.*

d) *καὶ παρ' ἕτερα, ὡσεὶ καὶ ἀέρος μεταβολήν.* Legebatur *καὶ παρ' ἑτέρους, ὡσεὶ* (edit. Froben. et Eudocia p. 176. ὡς εἰ) *ἀέρὸς καὶ μεταβολῆς.* Ambrosius *et in aliis sicut aeris et mutationis.* Aldobrandinus *et etiam apud alios, ut aeris et mutationis.* Correxi cum Schneidero de coniectura Casauboni, delentis praeterea alterum *καί.* Idem verius putabat aliquid deesse, quod et ipsum videbatur Menagio et ante eum Gassendo. Is vero supplementum dedit huiusmodi, *καὶ κατὰ συντύξεις αἰτίων τινῶν ἅμα ταῖς τῶν ἄστρων ἀνατολαῖς καὶ δύσεσι, τινὸς τοῦ ἀέρος μεταβολῆς.* Kuehnius coni. *καὶ κατ' ἀέρος μεταβολάς.*

e) *γὰρ.* Stephan. *καί.*

f) *ἔτι δὲ ποίοις παρὰ τοῦτο ἢ τοῦτο τὸ αἴτιον γίνεται.* Menag. *ἤδη δέ*, quod expressit Aldobrandinus. Ambrosius: *Qualitatibus praeterea si ab hoc aut ab illo fit causa.* Aldobrandinus: *Iam vero ex quibus praeter hoc aut hoc exsistat causa.* Gassendus coni. *ποῖον παρὰ τοῦτο ἢ τοῦτο αἴτιον*, unde Schneiderus reposuit *ποῖον.* Vulgatum sic interpretatur Kuehnius: *Iam vero quibus* (*subiectis*) *aut propter hanc* (*καιρῶν συγκυρήσεις*) *aut illam* (*ἀέρος μεταβολάς*) *causam obvehiat* (*ἐπισημασία*) *non licet animadvertere.*

g) *οὐκ ἔστι συνιδεῖν. νέφη — συνώσεις.* Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 176. *οὐκ ἔστι συνιδεῖν ἐφ' ᾗ γίνεσθαι καὶ συνίστασθαι δύνατα.* (Stephan. *δύνατα,*) *καὶ παρὰ πιλήσεις ἀέρος πνευμάτων συνώσεως.* Cod. Arund. *ἐφ' ᾗ.* Menag., Meibom. et Schneider. *οὐκ ἔστι συνιδεῖν. νέφη γίνεσθαι καὶ συνίστασθαι δύνατα καὶ παρὰ πιλήσεις ἀέρος πνευμάτων συνώσεως* (Meibom. *ἢ πνευμάτων συνώσεις.* Schneider. *πνευμάτων συνώσεις*). Ambrosius: *Neque valet sapere a qua fieri atque constare possunt et concretiones aeris impressionesque ventorum.* Aldobrandinus: *scire non licet. Fieri nubes et cogi possunt, et ab aeris concretione compellentibus ventis.* Iam quod Schneiderus edidit *πνευμάτων συνώσεως* speciosa est coniectura Gassendi, confirmata Aldobrandino; quod ego, Kuehnii confirmata Ambrosio.

apud nos videntur animantibus; et secundum alia, sicut et aeris mutationem: haec enim utraque iis quae videntur non repugnant: qualibus praeterea ab hac aut ab illa fiat causa non licet intelligere. Nubes fieri atque cogi possunt secundum condensationes aeris compressionesque ventorum atque secundum implicationes se invicem tenentium atomorum et

Digitized by Google

καὶ ἐπιτηδείων εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι h), καὶ κατὰ ῥευμάτων συλλογὴν ἀπό τε γῆς καὶ ὑδάτων· καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους πλείους αἱ τῶν τοιούτων συστάσεις οὐκ ἀδυνατοῦσι συντελεῖσθαι. ἤδη δ' ἀπ' αὐτῶν i) ἢ μὲν θλιβομένων, ἢ δὲ k) μεταβαλλόν-
100. των ὕδατα δύναται συντελεῖσθαι l). ἔτι δὲ ῥεύματα m) κατὰ ἀποφορὰν ἀπὸ ἐπιτηδείων τόπων n) δι' ἀέρος κινουμένων o), βιαιοτέρας p) ἐπαρδεύσεως γινομένης ἀπό τινων ἀθροισμάτων, ἐπιτηδείων εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιπέμψεις. βροντὰς ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ q) πνεύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἀντίληψιν r), καθάπερ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀγγείοις,

h) *εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι.* Edit. Froben. et Eudocia p. 176. *εἰς τοῦτο τελέσαι.* Codd. Veneti *εἰς τοῦτο τελέσας.* Arund. *τελέσας.*

i) *ἀπ' αὐτῶν.* Legebatur *ἐπ' αὐτῶν*, quod Ambrosius reddidit *in his.* Correxit Schneiderus et ante eum Kuehnius. Menagium *ἐξ αὐτῶν* legisse patet ex eius observatione. Aldobrandinus *horum partim conflictu, partim commutatione.*

k) *ἢ μὲν — ἢ δέ.* Edit. Froben. *ἡμὲν — ἠδέ.* Stephan., Menag. et Eudocia p. 176. *ἡ μὲν — ἡ δέ.* Correxerunt Kuehnius, Meibomius et Schneiderus.

l) *ὕδατα δύναται συντελεῖσθαι.* Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis et Eudocia p. 176. *δύνανται.* Ambrosius *aquae perfici* omisso *δύνανται.* Gassendus coni. *ὑετὸν* pro *ὕδατα*, quem satis refutavit Kuehnius.

m) *ἔτι δὲ ῥεύματα.* Legebatur *ἔτι τε πνεύματα.* Correxit Meibomius in adnotatione receptaque Schneiderus. Gassendus coni. *ἔτι δὲ πνεύματα γίνεσθαι δύναται.*

n) *κατὰ ἀποφορὰν ἀπὸ ἐπιτηδείων τόπων.* Stephan. *καὶ ἀποφορὰν* etc.. Ambrosius *per relationem ex locis idoneis.* Aldobrandinus *vaporibus aptis ex locis excitatis.*

o) *δι' ἀέρος κινουμένων.* Stephan., Menag. et Meibom. *καὶ δι' ἀέρος κινουμένων*, quod expresserunt interpretes, Ambrosius *Dumque per aerem moventur*, coniungens ille pariter ac Stephan. et Menag. cum *βροντὰς ἐνδέχεται γίνεσθαι*; Aldobrandinus *perque aerem motum conficientibus (exsistunt).* Gassendus ad *κινουμένων* supplet *ἀτόμων*, Kuehnius *ῥευμάτων.*

p) *βιαιοτέρας.* Edit. Froben. *τοτέρας.* Eudocia p. 176. *προτέρας.*

q) *κατά.* Edit. Froben. et Eudocia p. 176. omittant.

r) *ἀντίληψιν.* Eudocia p. 176. *ἀντλησιν.*

eorum quae ad hoc perficiendum idonea sunt, fluxumque ex terra aquisque collectionem: item modis aliis pluribus huiusmodi concretiones fieri impossibile non est. Iam vero ab iis partim se collidentibus, partim vero mutantibus pluviae perfici possunt; diuturnae item pluviae per delationem ex locis idoneis quae per aerem moventur, ubi inundatio vehementior ex quibusdam ad huiusmodi immissiones idoneis congregationibus facta fuerit. Tonitrus fieri possunt et per spiritus in concavis nubium revolutionem, sicuti in vasis nostris con-

Digitized by Google

καὶ παρὰ πυρὸς πεπνευματωμένου βόμβον ἐν αὐτοῖς, καὶ κατὰ ῥήξεις δὲ νεφῶν καὶ διαστάσεις s), καὶ t) κατὰ παρατρίψεις δὲ νεφῶν καὶ κατάξεις u) πῆξιν εἰληφότων κρυσταλλοειδῆ x). καὶ τὸ ὅλον καὶ τοῦτο τὸ μέρος πλεοναχῶς γίνεσθαι λέγειν ἐγκαλεῖται τὰ φαινόμενα y). καὶ ἀστραπαὶ δ' 101.
ὡσαύτως γίγνονται κατὰ πλείους τρόπους· καὶ γὰρ κατὰ παράτριψιν καὶ σύγκρουσιν νεφῶν ὁ πυρὸς ἀποτελεστικὸς σχηματισμὸς ἐξολισθαίνων ἀστραπὴν γεννᾷ, καὶ κατ' ἐκπιεσμὸν ἐκ τῶν νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων z) ἃ τὴν λαμπηδόνα ταύτην παρασκευάζει· καὶ κατ' ἐκπιασμόν, θλίψεως τῶν νεφῶν γινομένης, εἴθ' ὑπ' ἀλλήλων εἴθ' ὑπὸ πνευμάτων a)· καὶ

s) καὶ διαστάσεις. Aldobrandinus *distractisque nubibus*.

t) καί. Edit. Froben. et Eudocia p. 177. omittunt.

u) κατάξεις. Stephan. τάξεις, quod reddidit Ambrosius *ordines*. Codd. Palat. et Florent. λόξεις. Gassendus coni. κατάξεις, quod probabat Menagius.

x) κρυσταλλοειδῆ. Edit. Froben. κρυσταλοειδῆ.

y) καὶ τὸ ὅλον — τὰ φαινόμενα. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 177. omittunt πλεοναχῶς. Ambrosius: *Et totum ad hanc partem ut multis modis fieri dicere possumus: quae videntur inducunt.* Aldobrandinus: *et omnino totum istum locum multipliciter explicari posse* etc..

z) καὶ κατ' ἐκπιεσμὸν ἐκ τῶν νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων. Stephan. et Menag. καὶ κατ' ἐκπιεσμὸν ἐκ τῶν νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων τοιούτων σωμάτων. Meibom. καὶ κατ' ἐκπιεσμὸν ἐκ τῶν νεφῶν ὑπὸ πνευματωδῶν σωμάτων. Ambrosius: *flatumque ex nubibus talium corporum.* Aldobrandinus: *et ventorum quasi flabello ea ex nubibus corpora excitantur.* Gassendus ex Mss. coni. ὑπὸ πνευμάτων τῶν τοιούτων. Quod exhibui praestant edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 177. idemque dedit Schneiderus, sed ut secluderet praepositionem ὑπό.

a) καὶ κατ' ἐκπιασμὸν — ὑπὸ πνευμάτων. Edit. Froben. καὶ κατ' ἐπιασμόν. Eudocia p. 177. καὶ κατὰ πιασμόν. Meibom. καὶ κατ' ἐκπίεσμὸν de correctione Gassendi. Ambrosius: *et per pressuram aut collisionem nubium fit: sive ab se invicem sive a ventis.* Aldobrandinus: *et sive attritu inter se nubium, sive vi ventorum exprimuntur.*

tingit, atque ex ignis inspirati sonitu in ipsis, et per fractiones nubium atque dissidentias, item per confricationes nubium atque attritus quae concretionem crystalli instar acceperint. Et in universum etiam hanc partem ut multis modis fieri dicamus quae videntur inducunt. Coruscationes item eadem ratione modis pluribus fiunt: nam per confricationem collisionemque nubium figura illa ignis effectrix elabens coruscationem gignit et per elisionem ex nubibus a ventis factam qui hunc splendorem efficiant; et per pressuram, quum collisio nubium fit sive ab se invicem sive a ventis; et

Digitized by Google

κατ' ἐμπερίληψιν δὲ τοῦ ἀπὸ τῶν ἄστρων κατεσπαρμένου φωτός b), εἶτα c) συνελαυνομένου ὑπὸ τῆς κινήσεως νεφῶν τε καὶ πνευμάτων καὶ διεκπίπτοντος διὰ τῶν νεφῶν· ἢ κατὰ διήθησιν τῶν νεφῶν d) τοῦ λεπτομερεστάτου φωτός, ἢ τῷ ὑπὸ τοῦ πυρὸς νέφη συνειλέχθαι e) καὶ τὰς βροντὰς ἀποτελεῖσθαι· καὶ κατὰ τὴν τούτου κίνησιν f) καὶ κατὰ τὴν τοῦ πνεύματος ἐκπύρωσιν τὴν γινομένην διά τε συντονίαν φορᾶς
102. καὶ διὰ σφοδρὰν κατείλησιν g· καὶ κατὰ ῥήξεις δὲ νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων καὶ h) ἔκπτωσιν τῶν πυρὸς ἀποτελεστικῶν ἀτόμων καὶ τὸ τῆς ἀστραπῆς φάντασμα ἀποτελουσῶν i). καὶ

b) καὶ κατ' ἐμπερίληψιν δὲ τοῦ ἀπὸ τῶν ἄστρων κατεσπαρμένου φωτός. Stephan. et cod. Palat. κατὰ περίληψιν. Menag., Meibom. et Schneider. κατὰ ἐμπερίληψιν. Quod dedi praestant edit. Froben. et Eudocia p. 177. Deinde quod legebatur κατεσπειραμένου mutavi in κατεσπαρμένου, quod expressit Aldobrandinus et in adnotationibus commendavit Schneiderus. Ambrosius: *et per complexionem ea quae a sideribus manat se inserente luce.* Aldobrandinus: *Etiam ardoris interceptione ab astris disseminati.*

c) εἶτα. Ambrosius *sive.*

d) κατὰ διήθησιν τῶν νεφῶν. Aldobrandinus *ex — stillicidiis.* Schneiderus coni. διὰ τῶν νεφῶν.

e) ἢ τῷ ὑπὸ τοῦ πυρὸς νέφη συνειλέχθαι. Ante Meibomium legebatur ἢ ἀπὸ τοῦ πυρὸς νέφη συνειλέχθαι. Correxerunt Meibomius et Schneiderus. Schneiderus: „Hoc membrum equidem sanum esse non existimo, saltem non intelligo, quomodo nubes ab igne colligi et tonitru efficere dicantur."

f) καὶ κατὰ τὴν τούτου κίνησιν. Aldobrandinus cum praecedentibus coniuncta interpretatur *tonitruaque et huius ipsius motu efficiantur.* Schneiderus cum superioribus ἢ κατὰ διήθησιν τῶν νεφῶν τοῦ λεπτομερεστάτου φωτὸς coniungenda suspicatur.

g) καὶ κατὰ τὴν τοῦ πνεύματος ἐκπύρωσιν — κατείλησιν. Edit. Froben. et Eudocia p. 177. omittunt articulum τοῦ. Eudocia p. 177. διά τε συντονίας. Ambrosius: *et per ignis evaporationem quae fiat per constantiam* etc.. Aldobrandinus: *et vento vapore ideo ignem concipiente, quod et incitate feratur, et vehementius conturqueatur.*

h) καί. Addidi cum Meibomio et Schneidero.

i) καὶ κατὰ ῥήξεις δὲ νεφῶν — ἀποτελουσῶν. Ambrosius: *Fractiones quoque nubium a ventis casum esse efficientium ignis atomorum coruscationisque speciem peragentium.* Aldobrandinus: *Etiam*

per interceptionem a sideribus disseminatae lucis, deinde a motu nubium ventorumque compulsae et per nubes decidentis; sive per percolationem tenuissimi nubium luminis; sive eo quod ex igne colliguntur et tonitrua efficiuntur; item per huius motum et per spiritus inflammationem quae fit per contentionem motus volubilitatisque vehementiam; etiam per ruptiones nubium vi ventorum et quod excidunt atomi ignem efficientes coruscationisque speciem peragentes. Aliis item

Digitized by Google

φασ' ἄλλους δὲ πλείους τρόπους ῥᾳδίως ἔσεσθαι καθορᾶν ἐχόμενον καὶ τῶν φαινομένων καὶ τὸ τούτοις ὅμοιον δυνάμενον συνθεωρεῖν k). προτερεῖ δὲ ἀστραπὴ βροντῆς l) ἐν τοιῷδέ τινι m) περιστάσει νεφῶν καὶ διὰ τὸ ἅμα τῷ τὸ πνεῦμα ἐμπίπτειν n) ἐξωθεῖσθαι τὸν ἀστραπῆς ἀποτελεστικὸν σχηματισμόν, ὕστερον δὲ τὸ πνεῦμα ἀνειλούμενον τὸν βόμβον ἀποτελεῖν τοῦτον· καὶ κατ' ἔμπτωσιν δέ o) ἀμφοτέρων ἅμα τῷ τάχει p) συντονωτέρῳ κεχρῆσθαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀστραπήν, ὑστεροῦν δὲ τὴν βροντήν, καθάπερ ἐπ' ἐνίων ἐξ ἀποστήματος 108.
θεωρουμένων καὶ πληγάς τινας ποιουμένων. κεραυνοὺς ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ πλείονας q) πνευμάτων συλλογὰς καὶ κατ' αὐτῶν ἀνείλησιν r) ἰσχυράν τε ἐκπύρωσιν, καὶ κατὰ

disruptis e nubibus ventorum vi, atomi ignis effluentes evolvere possunt, fulguris speciem prae se ferentes.

k) *καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείους τρόπους — συνθεωρῶν.* Meibom. et Schneider. *καὶ ἄλλους δὲ πλείους ῥᾳδίως ἔσεσθαι καθορᾶν τὸν ἐχόμενον* (Schneider. omittit *τόν*) *καὶ τῶν φαινομένων* etc.. Aldobrandinus: *multisque aliis modis facile erit, quid apparentibus rebus consequens sit, videre, et quod earum similem quoque vim habeat, perspicere.*

l) *βροντῆς.* Menag. *τῆς βροντῆς.*

m) *ἐν τοιῷδέ τινι.* Edit. Froben. *ἐν τοιῷδέτινι.* Stephan. et Eudocia p. 177. *ἐν τοιῷδέ τινι.*

n) *καὶ διὰ τὸ ἅμα τῷ τὸ πνεῦμα ἐμπίπτειν.* Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 177. *καὶ διατέλμα· τῷ τὸ πνεῦμα ἐμπίπτειν.* Kuehnius coni. *ἐκπίπτειν.*

o) *καὶ κατ' ἔμπτωσιν δέ.* Edit. Froben. *κατέμπρασιν.* Meibom. *κατ' ἐκπύρωσιν.* codd. Veneti *κατ' ἔμπρωσιν.* Arund. *κατ' ἔμπροσιν.* Eudocia p. 177. *κατέμπρασιν.* Kuehnius coni. *κατ' ἔκπτωσιν.* Pro δὲ Meibom. et codd. Veneti *δι'*.

p) *ἅμα τῷ τάχει.* Ambrosius *ἅμα* non expressit, Aldobrandinus *utrisque simul evenientibus.* Schneiderus coni. *ἅμα διὰ τὸ τάχει.*

q) *καὶ κατὰ πλείονας.* Edit. Froben., codd. Veneti et Arund. atque Eudocia p. 177. omittunt *καί.* Ambrosius *ac secundum plurimos* (*ventorum conventus*). Aldobrandinus *et quamplurimorum* (*ventorum collectione*).

r) *καὶ κατ' αὐτῶν ἀνείλησιν.* Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia

modis pluribus facile erit observare si qui et quae apparent teneat iisque similia queat conspicari. Praecedit autem coruscatio tonitru in huiusmodi habitu nubium et quod simul atque flatus irruerit, emittatur figura coruscationis efficiens, postmodum vero spiritus involutus huiusmodi efficiat sonitum; item per utrorumque incidentiam coruscatio maiore ad nos celeritate utatur, postremo autem veniat tonitru, sicuti in quibusdam quae ex intervallo inspiciuntur ictusque quosdam efficiunt. Fulmina fieri possunt et secundum plures ventorum collectiones eorumque evolutionem validamque eva-

Digitized by Google

ῥῆξιν μέρους καὶ ἔκπτωσιν ἰσχυροτέραν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους ε), τῆς ῥήξεως γινομένης διὰ τὸ τοὺς ἑξῆς τόπους πυκνοτέρους εἶναι διὰ πίλησιν τῶν νεφῶν ζ), καὶ κατὰ ταύτην δὲ τὴν τοῦ πυρὸς ἔκπτωσιν ἀνειλουμένου η). καθὰ καὶ βροντὴν ἐνδέχεται γίνεσθαι πλείονος γενομένου πυρὸς κ) καὶ πνευματωθέντος ἰσχυρότερον καὶ ῥήξαντος τὸ νέφος, διὰ τὸ μὴ γ) δύνασθαι ὑποχωρεῖν εἰς τὰ ἑξῆς τῷ πίλησιν ε) γίνεσθαι τὸ μὲν πολὺ πρὸς ὄρος τι ὑψηλόν, ἐν ᾧ μάλιστα κεραυνοὶ
104. πίπτουσιν, ἀεὶ δὲ πρὸς ἄλληλα α). καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρό-

p. 177. καὶ κατείλησιν. quod probabat Menagius. Menag. καὶ κατ' εἴλησιν. Codd. Florent. et Veneti καὶ κατέλησιν. Arund. καὶ κατ' ἴλησιν. Ambrosius *et evolutiones*. Aldobrandinus *et incensione*. Correxerunt Meibomius et Schneiderus.

ε) καὶ κατὰ ῥῆξιν — τόπους. Ante Meibomium legebatur καὶ κατάῤῥηξιν. Correxerunt Meibomius et Schneiderus. Aldobrandinus: *et quia disrupta quaedam pars maiore vi inferiora in loca exciderit.*

ζ) τῶν νεφῶν. Schneider. tacite omittit articulum.

η) καὶ κατὰ ταύτην δὲ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ πυρὸς ἀνειλουμένου. Ante Meibomium legebatur καὶ κατὰ ταύτην δὲ τὴν τοῦ πυρὸς ἔκπτωσιν ἀνειλουμένου. Meibom. καὶ κατὰ ταύτην δὲ τὴν τοῦ πυρὸς ἔκπτωσιν ἀνειλουμένων. Transposuit Schneiderus et ante eum Kuehnius. Caeterum Aldobrandinus omittit haec verba.

κ) γίνεσθαι πλείονος γενομένου πυρός. Ante Meibomium legebatur πλείονας γίνεσθαι γενομένου, omisso πυρ'ς, quod expressum interpretibus addidi cum Meibomio et Schneidero. Cum iisdem et Kuehnio transposui γίνεσθαι.

γ) μή. Edit. Froben. et Eudocia p. 177. omittunt.

ε) πίλησιν. Ambrosius *huiusmodi concretio*.

α) τὸ μὲν πολὺ — πρὸς ἄλληλα. Ante Meibomium legebatur τὸ μὲν πολὺ — πίπτουσιν ἀεὶ πρὸς ἄλληλα. Meibomius verba τὸ μὲν πολὺ — πίπτουσιν supra reposuit post ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους ita ut scriberet τὸ μὲν πολὺ — πίπτουσιν· ἢ τῆς ῥήξεως etc.. Ego cum Schneidero inserta post ἀεὶ particula δὲ restitui oppositionem quam flagitare videretur quod praecedit τὸ μὲν πολύ. Ultima verba ἐν ᾧ μάλιστα κεραυνοὶ πίπτουσιν ἀεὶ πρὸς ἄλληλα Ambrosius interpretatur *ubi maxime fulmina cadunt ad invicem semper*, Aldobrandinus *in quem maxime fulmina mutuo cadunt*, Kuehnius coni. ἢ πρὸς ἄλλα,

porationem et secundum fractionem partis eiusque vehementiorem ad inferiora loca lapsum, fragore illo contingente quod consequentia loca densiora sunt ob implicitas nubes; item per hunc ignis involuti lapsum. Quemadmodum fieri potest ut tonitru quoque, quum ignis amplior fuerit inspiratusque vehementius perruperit nubem, quod in ea quae deinceps sunt loca procedere nequeat idcirco quod concretio fiat plurimum quidem ad excelsum aliquem montem, ubi maxime fulmina cadunt, semper autem ad invicem. Et aliis

Digitized by Google

πους πλείονας ἐνδέχεται περαινούς ἀποτελεῖσθαι, μόνον δὲ μῦθος ἀπέστω· ἀπέσται δέ, ἐάν τις καλῶς τοῖς φαινομένοις ἀκολουθῶν περὶ τῶν ἀφανῶν σημειῶται. πρηστῆρας ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ θέσιν b) νέφους εἰς τοὺς κάτω τόπους ἑλικοειδῶς c) ὑπὸ πνεύματος ἀθρόου ὠσθέντος d) καὶ διὰ τοῦ πνεύματος πολλοῦ φερομένου ἅμα καὶ τὸ νέφος εἰς τὸ πλησίον ὠθοῦντος τοῦ ἐκτὸς πνεύματος· καὶ κατὰ περίστασιν δὲ πνεύματος εἰς κύκλον ἀέρος τινὸς ἐπισυνωθουμένου ἄνωθεν e) καὶ ῥύσεως f) πολλῆς πνευμάτων γενομένης καὶ οὐ δυναμένης εἰς g) τὰ πλάγια διαρρυῆναι διὰ τὴν πέριξ τοῦ ἀέρος πίλησιν. καὶ ἕως μὲν γῆς τοῦ πρηστῆρος καθιεμένου 105.
στρόβιλος h) γίνονται, ὡς ἂν καὶ ἡ ἀπογέννησις κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ πνεύματος γένηται i)· ἕως δὲ θαλάττης δῖνος

b) *θέσιν.* Codex apud Sambucum *κάθεσιν.*

c) *ἑλικοειδῶς.* Legebatur *ἀλλοιοδῶς.* Emendavit Schneiderus.

d) *ἀθρόου ὠσθέντος.* Edit. Froben. et Eudocia p. 178. *ἀθρόου ὠθέντος.* Stephan. *ἀθρόῃ ὠσθέντος.*

e) *καὶ κατὰ περίστασιν δὲ — ἄνωθεν.* Aldobrandinus: *Etiam vento in orbem contorto, aeris superiori ex loco aliqua parte simul compulsa.*

f) *ῥύσεως.* Stephan. et Menag. *ῥήξεως.* Melbom. *ῥεύσεως.* Ambrosius *collisio.* Quod dedi *ῥύσεως* praeiverunt edit. Froben. et Schneider. confirmantque codd. RRR, Veneti et Arund. cum Eudocia p. 178. Idem expressit Aldobrandinus probavitque Menagius.

g) *εἰς.* Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 178. *ἐς.*

h) *στρόβιλος.* Vid. Lobeckius ad Pharynich. p. 396. et 397.

i) *ὡς ἂν καὶ ἡ ἀπογέννησις κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ πνεύματος γένηται.* Legebatur *ὡς ἂν — γίνηται.* Correxit Schneiderus ex Eudocia p. 178. Ambrosius: *ut generatio secundum motum spiritus fiat.* Aldobrandinus: *ut ipsa effectio consentanea ventorum motui sit.* Kuehnius: *prout fuerit natura venti cum primum moveri incepit.*

item modis pluribus fulmina fieri possunt, modo longe absit fabula: aberit autem si quis rite ea quae apparent sequens de iis quae sunt occultiora ad eam normam iudicarit. Presteres quoque et per positionem nubis ad inferiora loca gyrispecie a repentino impulsae flatu fieri possunt et per flatum qui una et feratur vehemens et nubem ad proxima impellat loca exterior flatus: praeterea et per circumstantiam spiritus, quum in circulum aer quidam superne compellitur vehemensque ventorum fluxio fit neque valet in transversa diffluere propter eam quae circa est aeris densitatem. Atque ad terram quidem usque presteres descendente turbines fiunt, ut generatio secundum motum spiritus fuerit: porro usque

Digitized by Google

ἐποτελοῦντας. σεισμοὺς ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ k) κατὰ πνεύματος ἐν τῇ γῇ ἀπόληψιν καὶ παρὰ μικροὺς ὄγκους αὐτῆς παράθεσιν καὶ συνεχῆ κίνησιν, ὅταν πράδανσιν l) τῇ γῇ παρασκευάζῃ m). καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἢ ἔξωθεν περιλαμβάνῃ ἐκ τοῦ πίπτειν ἐδάφη ἢ εἰς ἀντροειδῆς τόπους τῆς γῆς ἐμπνεύματοῖ τὸν περιλημμένον ἀέρα n). κατὰ ταύτην δὲ τὴν διάδοσιν τῆς κινήσεως ἐκ τῶν πτώσεων ἐδαφῶν πολλῶν καὶ

k) *καί.* Edit. Froben. et Eudocia p. 178. omittunt neque expressit Aldobrandinus.

l) *πράδανσιν.* Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis et Eudocia p. 178. *πραδαστόν.* Menag. *πράδαστον.* Meibom. *πραδασμόν*, quod est ex coniectura Casauboni probata Gassendo. Cod. Florent. *πράδανσιν*, quod recepit Schneiderus. Id ego ana auxi litera cum Hermanno: nam quod codex praebet non magis probandum quam ὄσφρασις, de quo Lobeckius dixit ad Phrynichum p. 117.

m) *σεισμοὺς ἐνδέχεται γίνεσθαι — παρασκευάζῃ.* Gassendus coni. *σεισμοὺς ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ πνεύματος ἐν τῇ γῇ ἀπόληψιν, καὶ παρὰ συχνοὺς πόρους αὐτῆς παρεῖσδυσιν καὶ συνεχῆ κίνησιν, ὅστε πραδασμὸν τῇ γῇ παρασκευάζει.*

n) *παρασκευάζῃ. καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο — τὸν περιλημμένον ἀέρα.* Ante Meibomium. legebatur *παρασκευάζῃ.* (Stephan. et Menag. *παρασκευάζῃ,*) *καὶ. τὸ πνεῦμα τοῦτο ἢ ἔξωθεν ἐμπεριλαμβάνῃ ἐκ τοῦ πίπτειν εἰς ἐδάφη, ἢ εἰς ἀντροειδεῖς τόπους τῆς γῆς ἐκ πνευμάτων τὸν περιλημμένον* (Menag. *περιλημμένον*) *ἀέρα.* Meibom. *παρασκευάζῃ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔξωθεν ἐμπεριλαμβάνῃ· ἢ ἐκ τοῦ πίπτειν εἰς ἐδάφη, ἢ — τὸν περιλημμένον ἀέρα.* Ambrosius: *parat hic ventus, aut exteriore ex parte complectitur, dum in fundamenta ruit, aut in abstrusa speluncae in morem terrae loca densatus a ventis aer.* Aldobrandinus: *afferat, quae quidem terra ventum istum, qui in pavimenta incidat, aut extrinsecus hauserit, aut ex ventis inclusum aerem antris quibusdam acceperit.* Gassendus coni. *παρασκευάζει. καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔξωθεν ἐμπεριλαμβάνειν ἐκ τοῦ πίπτειν εἰς ἐδάφη, ἢ εἰς ἀντροειδεῖς τόπους τῆς γῆς τὸν ἤδη ὑπὸ πνευμάτων ἄλλων περιλημμένον, καὶ διὰ τοῦτο ὁρμητικόν τε καὶ κινητικὸν γενόμενον ἀέρα.* Kuehnius *ἐκπνεύματοῖ* pro *ἐκ πνευμάτων.* Schneiderus ante *εἰς ἀντροειδεῖς τόπους* desiderabat *διὰ τὸ εἰςῆχθαι* vel similia. Ego Hermanni auctoritate exhibui *περιλαμβάνῃ ἐκ τοῦ πίπτειν ἐδάφη*, deleta *εἰς*, quam Schneiderus uncis seclusserat; item *ἐκπνευματοῖ* pro *ἐκ πνευμάτων*, occupatum Kuehnio. Confirmat has correctiones Epicuri interpres Lucretius VI. 578. et seqq., laudatus ille Schneidero.

ad mare vertigines fiunt. Terrae motus autem et quum se in terram recipit ventus fieri possunt et quum haec parvis corporibus perpetuoque motu se obiicit, quando agitationem terrae parat. Et hic quidem ventum aut extrinsecus complectatur ex ruina fundamentorum aut in speluncis similia terrae loca densatum exhalat aerem. Propter hanc autem distributionem motus ex lapsibus fundamentorum multorum

Digitized by Google

πάλιν ἀντεπόδοσιν o), ὅταν πυκνώμασι σφοδροτέροις τῆς γῆς ἀπαντήσῃ p), ἐνδέχεται σεισμοὺς ἀποτελεῖσθαι. καὶ κατὰ 106.
ἄλλους δὲ τρόπους πλείους q) τὰς κινήσεις ταύτας τῆς γῆς γίνεσθαι r). τὰ δὲ πνεύματα συμβαίνει γίνεσθαι κατὰ χρόνον s), ἀλλοφυλίας τινὸς ἀεὶ καὶ καιὰ μικρὸν παρεισδυομένης t), καὶ καθ' ὕδατος ἀφθόνου συλλογήν u)· τὰ δὲ λοιπὰ x) πνεύματα γίνεται καὶ y) ὀλίγων πεσόντων εἰς τὰ πολλὰ κοιλώματα, διαδόσεως τούτων γινομένης z). χάλαζα συντελεῖται καὶ κατὰ πῆξιν ἰσχυροτέραν, πάντοθεν δὲ πνευματωδῶν περίστασίν τινων· καὶ κατὰ μέρισιν καὶ πῆξιν μετριωτέραν ὑδατοειδῶν τινων, ὁμοῦ τῆξιν ἅμα τε σύνωσιν αὐτῶν ποιουμένην καὶ διάρρηξιν πρὸς τὸ κατὰ μέρη συνίστασθαι

o) ἀντεπόδοσιν. Edit. Froben. et Menag. cum Eudocia p. 178. ἀντεποδίδωσιν. Stephan. ἀντεπάδοσιν.

p) ὅταν πυκνώμασι σφοδροτέροις τῆς γῆς ἀπαντήσῃ. Aldobrandinus: *cum densiores res in terrae soliditatem ventus inciderit.*

q) πλείους. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis atque Eudocia p. 178. πλείονας.

r) γίνεσθαι. Aldobrandinus *possunt existere.* Schneiderus supplebat ἐνδέχεται.

s) τὰ δὲ πνεύματα συμβαίνει γίνεσθαι κατὰ χρόνον. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Eudocia p. 178. omittunt κατὰ χρόνον. Gassendus coni. τὰ δὲ νάματα συμβαίνει γίνεσθαι κατὰ κρουνῶν. Meibomius τὰ δὲ ῥεύματα.

t) τὰ δὲ πνεύματα — παρεισδυομένης. Edit. Froben. et Eudocia p. 178. παρεισδυμίνης. Aldobrandinus: *Ventos vero et tempestatum semper diversitate quadam excitari contingit, vel sensim irrepente.*

u) συλλογήν. Cod. Arund. συλλογή.

x) λοιπά. Meibom. ὀλίγα.

y) καί. Gassendus coni. ἐξ.

z) διαδόσεως τούτων γινομένης. Margo Sambuci διαλύσεως i. e. διαλύσεως. Aldobrandinus: *horum distributione facta.* Kuehnius: *et aliis alii succedunt.*

itemque redditionem, ubi condensationibus vehementioribus terrae obviarit, terrae motus perfici possibile est. Et aliis item modis pluribus hae terrae agitationes fieri. Porro ventos secundum tempus fieri contingit, quum semper sensimque subrepat aliena materia et per collectionem aquae copiosae: venti autem reliqui fiunt et quum pauci in concava irruerint multa, horum dum divisio fit. Grando perficitur et per concretionem vehementiorem, undique autem ventosis quibusdam circumstantibus; item secundum partitionem et leviorem concretionem quorundam aquae speciem praeferentium, simul liquefactionem una cum compulsione ipsorum facientem ac disruptionem, ut secundum partes consistant

Digitized by Google

107. πηγνύμενα καὶ κατὰ ἀθρόότητα a), ἡ δὲ περιφέρεια οὐκ ἀδυνάτως μὲν ἔχει γίνεσθαι, πάντοθεν τῶν ἄκρων ἀποτηκομένων b) καὶ ἐν τῇ συστάσει πάντοθεν, φῶ λέγε-

a) χάλαζα συντελεῖται — κατὰ ἀθρόότητα. Edit. Froben. et Eudocia p. 178. χάλαζα συντελεῖται, καὶ κατὰ πῆξιν ἰσχυροτέραν, πάντοθεν δὲ πνευματωδῶν περίστασιν τινῶν ὁμοῦ ῥῆξιν ἅμα τήν τε σύνωσιν αὐτῶν ποιουμένην (Eudocia ποιουμένην,) καὶ διάῤῥηξιν etc.. Stephan., Menag. et Meibom. χάλαζα συντελεῖται καὶ (Meibom. μὲν) κατὰ πῆξιν ἰσχυροτέραν· πάντοθεν δὲ πνευματωδῶν περίστασιν τινῶν καὶ καταμέρισιν, (Meibom. καταμέρισιν·) καὶ πῆξιν (Meibom. καὶ κατὰ πῆξιν) μετριωτέραν, ὑδατοειδῶν τινῶν ὁμοῦ ῥῆξιν, ἅμα (Meibom. omittit ἅμα) τήν τε σύνωσιν αὐτῶν ποιουμένην καὶ διάῤῥηξιν (Meibom. ποιουμένων, ἢ καὶ διὰ ῥῆξιν,) πρὸς τὸ κατὰ μέρη συνίστασθαι, (Meibom. συνίστασθαι·) πηγνύμενα καὶ (Meibom. πηγνύμενα δὲ) κατὰ ἀθρόότητα. Schneider. χάλαζα συντελεῖται καὶ κατὰ πῆξιν ἰσχυροτέραν, πάντοθεν δὲ πνευματωδῶν περίστασίν τινων· καὶ κατὰ μέρισιν (de coniectura Gassendi) καὶ τῆξιν (ita cod. Florent., Aldobrandinus et Gassendus) μετριωτέραν, ὑδατοειδῶν τινων . . . . ὁμοῦ ῥῆξιν ἅμα τήν τε σύνωσιν αὐτῶν ποιουμένην· καὶ διὰ ῥῆξιν, πρὸς τὸ κατὰ μέρη συνίστασθαι, πηγνύμενα καὶ κατὰ ἀθρόότητα. Codd. Veneti omittunt ποιουμένην καὶ. Ambrosius: *Grando perficitur et per concretionem vehementiorem. Undique autem ventoserum circumstantiam quorundam ac partitionem et moderationem quorundam pariter. Aquae praeferentium speciem eruptionem simul atque compulsionem ipsorum facientem, ac disruptionem ad id constare quod secundum partes concretas sit, et secundum soliditatem.* Aldobrandinus: *Grando fit, et vehementiori ex concretione circumstantibus undique anhelitibus quibusdam, et ex quorundam liquidorum partitione, moderatius liquescentium, ex qua simul et disrumpantur et compellantur, ut quae tota simul conglaciarint, partibus pluribus contineantur.* Gassendus coni. καὶ τὴν διάῤῥηξιν. Kuehnius: „Πάντοθεν δέ] Sequi debuit statim κατὰ πνευματωδῶν τινων περίστασιν καὶ καταμέρισιν.“ Schneiderus πάντοθεν πνευματωδῶν περιστεμένων τινῶν· καὶ κατὰ μέρισιν καὶ τῆξιν μετριωτέραν, ὑδατοειδῶν τινῶν περιστεμένων. aut κατὰ πῆξιν ἰσχυροτέραν νεφῶν, πάντοθεν πνευματωδῶν ἢ ὑδατοειδῶν τινῶν περιστεμένων, καὶ καταμέρισιν καὶ τῆξιν μετριωτέραν, τήν τε σύνωσιν αὐτῶν ὁμοῦ καὶ διάῤῥηξιν ποιουμένων, πρὸς τὸ κατὰ μέρη συνίστασθαι, πηγνύμενα κατὰ ἀθρόότητα. Horum extremum non magis probandum quam quod legitur ἀθρόότητα: scribendum enim ἀθροότητα. Ego expressi emendationem Hermanni, qua nihil potuit excogitari facilius, nihil simplicius.

b) ἀποτηκομένων. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia omittunt. Stephan. cum codd. Florent. et Palat. ἀποκομένων. codd. RRR ἀποπαυομένων. Ambrosius *conveniantibus*, quem Casaubonus ἀπτομένων legisse putabat. Casaubonus coni. ἀποκεκομμένων sive ἀποκοπτομένων, Gassendus item ἀποκοπτομένων, quod suscepit Schneiderus. Quod ego recepi ἀποτηκομένων praebent Menag. et Meibom. cum cod. Sambuci expressitque Aldobrandinus.

concreta et per totum. Verum etiam circumferentiam fieri impossibile non est, extremis undique liquescentibus et in concretione undique, ut dicitur, secundum partes aequabili-

Digitized by Google

καὶ ο), κατὰ μέρη d) ὁμαλῶς περιστεμφόντων εἴτε ὑδατοειδῶν τινων εἴτε πνευματωδῶν e). χιόνα δὲ ἐνδέχεται συνιστᾶσθαι καὶ ὕδατος λεπτοῦ ἐκχεομένου ἐκ τῶν νεφῶν διὰ πόρων συμμέτρων f) καὶ θλίψεως ἐπιτηδείων νεφῶν καὶ ὑπὸ πνεύματος φορᾶς g), εἶτα τούτου πῆξιν ἐν τῇ φορᾷ λαμβάνοντος διά τινα ἰσχυρὰν ἐν τοῖς κατώτερον τόποις h) τῶν νεφῶν ψυχρασίας περίστασιν i). καὶ κατὰ πῆξιν δ' ἐν τοῖς νέφεσιν ὁμαλὴν ἀραιότητα ἔχουσι τοιαύτη πρόεσις ἐκ τῶν νεφῶν γίνοιτο ἂν k)

c) ὡς λέγεται. Gassendus coni. ὡς λέλεκται, quod expresserunt interpretes *ut dictum est.*

d) κατὰ μέρη. Edit. Froben., Stephan. et Meibom. cum Eudocia p. 178. καὶ τὰ μέρη. Ambrosius καὶ τὰ μέρη ὁμαλῶς interpretatur *et partes et plane.* Quod dedi κατὰ μέρη praebet Menag. expressitque Aldobrandinus. Idem probavit Gassendus.

e) πάντοθεν τῶν ἄκρων — εἴτε πνευματωδῶν. Schneiderus coni. πάντοθεν τῶν ἄκρων ἀποκοπτομένων (vel ἀποτηκομένων) ἐν τῇ καταφορᾷ, ἢ καὶ ἐν τῇ συστάσει, πάντοθεν ὡς λέγεται τὰ μέρη ὁμαλῶς περιστεμφόντων εἴτε ὑδατοειδῶν τινων εἴτε πνευματωδῶν.

f) ἐκ τῶν νεφῶν διὰ πόρων συμμέτρων. Ante Meibomium legebatur ἐκ τῶν νεφῶν διαφορῶν (Menag. διαφόρων) συμμετρίας, quod expressit Aldobrandinus *diversis ex nubibus moderate* (*effusa*). Codd. RRR συμμετρίας, quod expressit Ambrosius *ex nubibus* (*funditur*) *variis commensionis.* Gassendus coni. δι' ἀφρῶν συμμετρίας. Kuehnius διὰ πόρων συμμετρίας. Correxit Meibomius cum eoque Schneiderus.

g) καὶ ὑπὸ πνεύματος φορᾶς. Ante Meibomium legebatur καὶ ὑπομνήματος σπορᾶς, quod Ambrosius reddidit *et ex seminis monumento*, Aldobrandinus *et seminis reliquiis.* Meibom. καὶ ὑπὸ πνεύματος σπορᾶς. Gassendus coni. καὶ ὑπὸ πνευμάτων σπορᾶς, Kuehnius καὶ ἀποστήματος φορᾶς. Adscivi cum Schneidero coniecturam Casauboni.

h) ἐν τοῖς κατώτερον τόποις. Edit. Froben., cod. Aruud. et Eudocia p. 178. ἐν τοῖς κατωτάτοις τόποις, quod repetiit Schneiderus. Codd. Veneti ἐν τοῖς κάτω ταύτοις τόποις. Quod recepi praebent Stephan., Menag. et Meibom. cum codd. Sambuci idemque reddiderunt interpretes.

i) εἶτα τούτου πῆξιν — περίστασιν. Aldobrandinus: *Quae quidem postea aqua in ipso motu conglaciet, propter vehementem quandam inferioribus in locis circumfusam nubium frigiditatem.*

k) καὶ κατὰ πῆξιν δ' — γίνοιτο ἄν. Edit. Froben. et Eudocia p. 178. καὶ κατὰ πῆξιν δ' ἐν τοῖς νέφεσιν ὁμαλὴν ἀραιότητα ἔχουσα τοιαύτη προαίρεσις ἐκ τῶν νεφῶν γίνοιτο ἄν (Eudocia γίγνοιτ' ἄν). Stephan.

ter sive aquosis quibusdam seu ventosis circumstantibus. Nix autem perfici potest et quum aqua tenuis ex nubibus funditur per meatus modicos et pressura nubium idonearum et venti motu, deinde dum fertur concretionem accipiente propter vehementiorem quandam in locis inferioribus nubium congelationis circumstantiam. Iam vero et per concretionem in nubibus aequabilem raritatem habentibus huiusmodi emissio ex nubibus fieri possit, dum se invicem collidunt quae

Digitized by Google

πρὸς ἄλληλα διαφερόντων ὑδατοειδῶν καὶ δ) συμπεφορημένων, ἃ οἱονεὶ σύνοσων ποιούμενα m) χάλαζαν ἀποτελεῖ· ὃ μάλιστα
108. γίνεται ἐν τῷ ἀέρι. καὶ κατὰ τρῖψιν δὲ νεφῶν πῆξιν εἰληφότων n) ἀποτέλεσιν ἂν λαμβάνοι τὸ τῆς χιόνος τοῦτο ἄθροισμα o). καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους ἐνδέχεται χιόνα συντελεῖσθαι. δρόσος συντελεῖται καὶ κατὰ σύνοδον πρὸς ἄλληλα ἐκ τοῦ ἀέρος τῶν τοιούτων, ἃ τῆς τοιαύτης ὑγρασίας ἀποτελεστικὰ p) γίνεται· καὶ κατὰ φορὰν δὲ ἢ ἀπὸ νοτερῶν τόπων q) ἢ ὕδατα κεκτημένων, ἐν οἷς τόποις r) μάλιστα

καὶ κατὰ πῆξιν δ' — ἀραιότητα ἔχουσα τοιαύτην προαίρεσις ἐκ τῶν νεφῶν γίνοιτο ἄν. Menag. καὶ κατὰ πῆξιν δ' — ἀραιότητα ἔχουσα τοιαύτη πρόεδις ἐκ τῶν νεφῶν γίνοιτο ἄν. Cod. Palat. τοιαύτην. Florent. τοιαύτη πρόεσις. Sambuci προίρσεις. Veneti προαίρεσις. Ambrosius: *Sed per concretionem huiusmodi lenem habens in nubibus raritatem, emissio haec (ex) nubibus fit.* Aldobrandinus: *Etiam aequabili in nubibus concretione, haec ipsa maturitatem habens e nubibus effusio extiterit.* Gassendus coni. ἔχουσα τοιαύτην πρόχυσις. Quod cum Schneidero dedi ἔχουσι restituit Meibomius.

l) ὑδατοειδῶν καί. Meibom. καὶ ὑδατοειδῶν. Schneiderus ὑδατοειδῶν supra post νεφῶν collocatum malebat.

m) ἃ οἱονεὶ σύνοσων ποιούμενα. Cod. Florent. ἃ λεῖον εἰς σύνοσιν, ἀλλὰ τὸ ἐκτενυπωμένον βέλτιον δοκεῖ ποιούμενα. Horum priorem partem ἃ λεῖον εἰς σύνοσιν etiam Sambucus adnotavit.

n) πῆξιν εἰληφότων. Edit. Froben. et Eudocia p. 178. omittunt. Sambucus addi iussit πῆξιν εἰληφότα.

o) ἀποτέλεσιν ἂν λαμβάνοι τὸ τῆς χιόνος τοῦτο ἄθροισμα. Ante Meibomium legebatur ἀπόπλαυν (Menag. ἀπόπλαυον) ἀναλαμβάνει τὸ τῆς χιόνος τοῦτο ἄθροισμα. Meibom. ἀποτέλεσιν ἀναλαμβάνει τὸ π. χ. τ. ἄ.. Codd. Veneti ἀπόπαλσιν ἀναλαμβάνοι et τοῦτο τὸ ἄθροισμα. Arund. ἀποπάλσιν. Ambrosius: *fit ut desiliat nivis iste congestus.* Aldobrandinus: *haec ipsa nivis congregatio vibratur.* Quod scripsi ἂν λαμβάνοι debetur Schneidero.

p) ὑγρασίας ἀποτελεστικά. Edit. Froben., Stephan. et Menag. ὑγρασίας ἀποτελετικά. Alterum commendatum Menagio admisi cum Stephan. Menagii, Meibom., Schneider. atque Eudocia p. 179. De voce ὑγρασία vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 116.

q) ἀπὸ νοτερῶν τόπων. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 179. ἀπονοτέρων τόπων. Cod. Arund. ἀπονοτέρων τόπων. Caeterum Ambrosius verba καὶ κατὰ φορὰν δὲ ἢ ἀπὸ νοτερῶν τόπων interpretatur *Sed enim et per loci mutationem aut ex humentibus locis.*

r) ἐν οἷς τόποις. Ante Meibomium legebatur ἐν τοῖς τόποις. Correxe-

aquae speciem praeferunt et quae his una adiacent, quae dum veluti compulsionem faciunt, grandinem efficiunt, id quod maxime in aere fit. Item per huiuscemodi collisionem nubium quae coagmentum acceperunt perficiatur nivis iste congestus. Et aliis item modis nix confici potest. Ros autem efficitur et per conventum ad invicem ex aere talium quae sint huiusce humoris efficientia; sed et quod aut ab humentibus locis aut aquas habentibus feratur, quibus in

Digitized by Google

δρόσος συντελεῖται· εἶτα σύνοδον τούτων εἰς τὸ αὐτὸ λαβόν- 109.
των καὶ ἀποτέλεσιν ὑγρασίας καὶ πάλιν φορὰν ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους e), καθάπερ ὁρῶμεν καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ πλειόνων f) συντελεῖται τοιαῦτά τινα. πάχνη δὲ συντελεῖται u) τῶν δρόσων τούτων πῆξίν τινα ποιῶν λαβουσῶν x) διὰ περίστασιν τινα ἀέρος ψυχροῦ. κρύσταλλος y) συντελεῖται z) καὶ κατ' ἔνθλιψιν μὲν τοῦ περιφεροῦς σχηματισμοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος a), σύνωσιν δὲ τῶν σκαληνῶν καὶ ὀξυγωνίων b) τῶν ἐν τῷ ὕδατι

runt Kuehnius, Meibomius et Schneiderus. Interpretes omittunt. Gassendus coni. ἐν τοῖς ἄνω τόποις, quod propter sequentia καὶ πάλιν φορὰν ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους probabat Menagius. Neque ego improbarem si modo sequentia omnino sana viderem.

e) εἶτα σύνοδον — ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους. Ambrosius: *Deinde cum haec in (id) ipsum convenere humiditatem peregerunt: motumque rursus ad inferiora loca.* Aldobrandinus: *His ipsis deinde unum in locum convenientibus humiditatemque gignentibus, atque inde inferiora ad loca descendentibus.* Schneiderus: „Ita vero causa rotunditatis nulla apparet, quam in grandine et roris guttis diligenter physici antiqui quaesiverunt. Humiditatis causam quaerere ineptum erat post illa superiora, κατὰ φορὰν ἀπὸ ὑστερῶν τόπων etc.. Aut igitur ὑγρασίας in μορφῆς mutandum, aut ἀποτέλεσιν vitiosum est." Hoc est coniectando modum excedere. Accedit quod quae proprie tentat Schneiderus ὑγρασίας et ἀποτέλεσιν sanissima sunt.

f) ἐπὶ πλειόνων. Edit. Froben. ἐπιπλειόνων. Stephan. et Menag. cum Eudocia p. 179. ἐπὶ πλειόνων. Correxerunt Meibomius et Schneiderus.

u) πάχνη δὲ συντελεῖται. Restitui cum Meibomio et Schneidero de iudicio Gassendi.

x) τῶν δρόσων — λαβουσῶν. Legebatur λαβόντων. Schneiderus: „Cum δρόσων antecesserit, λαβουσῶν expectabam." Hoc reposui.

y) ψυχροῦ, κρύσταλλος. Ante Meibomium commate distincta legebantur. Edit. Froben. κρύσταλος.

z) τῶν δρόσων τούτων — συντελεῖται. Ambrosius: *ubi humores hi roscidi concretionem quandam suae qualitatis acceperunt: ob circumstantem frigidum aerem efficitur glacies.* Aldobrandinus: *Hi vero rores cum ex aeris frigiditate circumstantis, glacie quadam concreverint, tum crystallus efficitur.*

a) καὶ κατ' ἔνθλιψιν μὲν τοῦ περιφεροῦς σχηματισμοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος. Aldobrandinus: *etiam expressione rotundarum ex aere figurarum.*

b) ὀξυγωνίων. Codd. Veneti ὀξυγωνίτων. Sambucus adnotavit lectionem ὀξυτονίων.

locis maxime perficitur ros: deinde quum haec in unum locum coagmentum accepere perfectionemque humiditatis et motum rursus ad inferiora loca, quemadmodum fieri et apud nos pleraque huiusmodi cernimus. Pruina vero efficitur ubi hi rores concretionem quandam qualem acceperunt ob circumstantem frigidum aerem. Glacies efficitur et per detritionem quidem globosae formationis ac rotundae ex aqua compulsionemque scalenorum et acutorum angulorum qui in aqua

Digitized by Google

ὑγραρχούσῃ· καὶ κατὰ τὴν ἔξωθεν c) δὲ τῶν τοιούτων πρόσκρισιν, ἃ συνελασθέντα d) πῆξιν τῷ ὕδατι παρεσκεύασε, ποσὰ τῶν περιφερῶν ἐκθλίψαντα e). Ἶρις γίνεται κατὰ πρόσλαμψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδατοειδῆ ἢ κατὰ φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος f), ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτων ἰδιώματα ποιήσει g) εἴτε πάντα εἴτε μονοειδές h), ἐφ' οὗ πάλιν ἀπολάμποντος τὰ ὁμορροῦντα τοῦ ἀέρος χρῶσιν λήψεται ταύτην i), οἷαν θεωροῦμεν κατὰ πρόσλαμψιν πρὸς
110. τὰ μέρη k). τὸ δὲ τῆς περιφερείας τοῦτο φάντασμα γίνε-

c) κατὰ τὴν ἔξωθεν. Ante Meibomium legebatur κατὰ ἔξωθεν. Meibom. κατὰ τὰ ἔξωθεν. Correxit Schneiderus.

d) συνελασθέντα. Gassendus corrigebat συνελαθέντα.

e) ποσὰ τῶν περιφερῶν ἐκθλίψαντα. Aldobrandinus: *rotundorum magnitudinem exprimentia.*

f) Ἶρις γίνεται — καὶ τοῦ ἀέρος. Edit. Froben. et Eudocia p. 179. Ἶρις γίνεται ἀέρος φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος. neglectis intermediis. Stephan. et Menag. Ἶρις γίνεται καὶ (Menag. κατὰ) πρόσλαμψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδατοειδῆ, ἢ κατ' ἀέρος φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος. Meibom. et Schneider. Ἶρις γίνεται — ἢ κατά τινα φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος. Ambrosius: *Iris fit — sive per aeris propriam naturam quae lucis et aeris propria est.* Aldobrandinus: *Iris fit, cum aër humescens solis fulgore adverso splendescit; vel ex aeris natura luminis aerisque propria.* Ego dedi ἢ κατὰ φύσιν ἰδίαν de correctione Gassendi probata Menagio. Schneiderus malebat abesse ὑπό.

g) ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτων ἰδιώματα ποιήσει. Ante Meibomium legebatur ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτου ἰδιώματα ποιήσει. Cod. Arund. τούτων. Ambrosius: *ex qua colorum huiusce proprietates fiunt.* Aldobrandinus: *quae istorum proprietates colorum — exprimit.* Hinc patet verum esse quod cum Gassendo, Meibomio et Schneidero restitui. Pronomen ἢ commendaverat etiam Kuehnius. Gassendus coni. ποιήσῃ.

h) μονοειδές. Ante Meibomium legebatur μονοειδᾶς. Correxi cum Meibomio et Schneidero. Gassendus coni. κυκλοειδές.

i) χρῶσιν λήψεται ταύτην. Edit. Froben. χρύσιν ταῦτα λήψεται. Stephan., Menag. et Meibom. χρῶσιν ταύτην λήψεται. Eudocia p. 179. χρῆσιν λήψεται ταῦτα. unde repetendum putavi id quod restituit Schneiderus.

k) οἷαν θεωροῦμεν κατὰ πρόσλαμψιν πρὸς τὰ μέρη. Ante Meibomium legebatur οἷον. Correxi cum Meibomio et Schneidero. Ambrosius haec cum sequentibus iuncta interpretatur *quo partes has circum-*

sunt; item per eam quae extrinsecus fit talium collisionem, quae compulsa ut aqua in concretionem transiret effecerunt, detritis rotundorum quantitatibus. Iris fit dum sol aquosum aera sua luce perstringit sive per propriam naturam lucis et aeris, ex qua colorum istorum proprietates fiunt, sive omnes sive una tantum species, ex qua iterum effulgente propinquiora quaeque aeris eum percipient colorem quo adversus partes has fulgore conspicimus. Fit autem huiusmodi par

Digitized by Google

ται l) διὰ τὸ διάστημα πάντοθεν ἴσον ὑπὸ τῆς ὄψεως θεωρεῖσθαι m) ἢ σύνωσιν τοιαύτην λαμβάνουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι ἀτόμων n) ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην o), ἀποφερομένων ἀτόμων, περιφέρειάν τινα καθίεσθαι εἰς p) τὴν σύγκρισιν ταύτην q). ἅλως περὶ τὴν σελήνην γίνεται καὶ παρὰ πυρὸς πάντοθεν προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην r) καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἀποφερόμενα ῥεύματα

ferentiae fulgere conspicimus. Fit autem huiusmodi visum etc.. Aldobrandinus: *quo luce in partes incidente fieri conspicimus.*

l) τὸ δὲ τῆς περιφερείας τοῦτο φάντασμα γίνεται. Ante Meibomium legebatur τὰ δὲ τῆς περιφερείας τοῦτο φάντασμα γίνεται. Correxerunt Meibomius et Schneiderus ex emendatione Gassendi. Aldobrandinus: *Huius vero rotunda idcirco species est.*

m) διὰ τὸ διάστημα πάντοθεν ἴσον ὑπὸ τῆς ὄψεως θεωρεῖσθαι. Ambrosius: *quod par omni ex parte intervallum luminis* (*luminibus*) *pateat.* Aldobrandinus: *propterea quod ex intervallo ab oculo pari undique cernitur.*

n) ἀτόμων. Ante Meibomium legebatur τομῶν. Correxerunt Meibomius et Schneiderus de iudicio Gassendi.

o) ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην. Kuehnius coni. (ἀπό) τοῦ αὐτοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν εἴλην, hoc sensu, *ab ipso aere solis fulgore obiecto.*

p) καθίεσθαι εἰς. Stephan. καθίεσθαι εἰς. Menag. καθίεσθαι τήν, margo Sambuci καθίεσθαι τήν, omissa εἰς.

q) ἢ σύνωσιν τοιαύτην — εἰς τὴν σύγκρισιν ταύτην. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 179. omittunt vv. ἀποφερομένων ἀτόμων — εἰς τὴν σύγκρισιν ταύτην. Ambrosius: *sive quod cum huiusce compulsionem recipiant* (*accipiant*) *sectiones quae vel in aere vel in nubibus sunt et ex eodem aere se ingerente: dum ad lunam referuntur atomi circumferentia quaedam in hanc concretionem demittatur.* Aldobrandinus: *vel incisionibus in aere eo modo in unum compulsis, vel in nubibus ab eodem aere lunae oblato delabentibus atomis, orbem quasi quendam hanc concretionem residere putandum est.* Gassendus coni. ἢ σύνωσιν τοιαύτην λαμβανουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀποφερομένων ἀτόμων, ὥστε εἰς σύγκρισίν τινα καθίεσθαι εἰς περιφέρειαν τοιαύτην. Schneiderus ἢ σύνωσιν τοιαύτην λαμβανουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀτόμων ἀπὸ τοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην, ὥστε περιφέρειάν τινα καθίεσθαι εἰς τὴν σύγκρισιν ταύτην.

r) ἅλως περὶ τὴν σελήνην — πρὸς τὴν σελήνην. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 179. omittunt. Stephan. et Menag. ἅλως περὶ (Menag. cum Sambuco κατά) τὴν σελήνην γίνεται, καὶ κατὰ πάντοθεν ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην. Correxerunt Meibomius

circumferentiae species eo quod par omni ex parte intervallum oculis cernitur sive quod huiusmodi compulsionem recipiant atomi quae in aere sunt aut in nubibus ex eodem aere lunae se ingerente, absistentibus atomis, circumferentia quaedam in hanc concretionem demittatur. Area circa lunam fit et dum ignis ex omni parte ad lunam refertur et qui ex ipsa manant fluxus

Digitized by Google

ὁμαλῶς ἀναστέλλοντος α) ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον τάχιον περιστήσῃ τὸ νεφοειδὲς τοῦτο καὶ μὴ τὸ παράπαν διακρίνῃ β) ἢ καὶ τὸν περιξ ἀέρα αὐτῆς ἀναστέλλοντος συμμέτρως πάντοθεν εἰς τὸ περιφερὲς τὸ περὶ αὐτὴν καὶ παχυμερὲς περιστῆσαι γ).

111. Ὃ γίνεται κατὰ μέρη τινὰ ἤτοι ἔξωθεν βιασαμένου τινὸς ῥεύματος δ) ἢ τῆς θερμασίας ἐπιτηδείων πόρων ἐπιλαμβανομένης εἰς τὸ τοῦτο ἀπεργάσασθαι ε). καμῆναι δ' αὐτέρας γίνον-

α) καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἀποφερόμενα ῥεύματα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντος. Ante Meibomium legebatur ἢ τὰ ἀπ' αὐτῆς ῥεύματα ἀποφερόμενα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντα. Ambrosius: *deinde qui ex ipsa manant fluxus leniter eatenus coercentes.* Aldobrandinus: *aut quae ab ea fluxiones manant, aequabiliter (eic) emittuntur.* Gassendus coni. ὅταν ἀπ' αὐτῆς ἀποφερόμενα ῥεύματα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντα. Kuehnius ἀναστέλλοντα Attice pro ἀναστέλλοντος dictum putabat. Correxi locum cum Schneidero de sententia Gassendi et Meibomii.

β) ἐφ' ὅσον — διακρίνῃ. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 179. ἐφ' ὅσον κύκλῳ περὶ τῆς εἰς τὸ νεφοειδὲς τοῦτο etc.. Menag. ἐφ' ὅσον κύκλῳ εἰς τὸ νεφοειδὲς τοῦτο etc.. Emendavit Meibomius cum eoque Schneiderus, confirmat emendationem Ambrosius. Aldobrandinus: *ut hoc ipsum, quod circa est caliginosum, non omnino tamen secernant.* Gassendus coni. ἐφ' ὅσον κύκλῳ περὶ αὐτῆς εἰς τὸ νεφοειδὲς τοῦτο, καὶ μὴ τὸ παράπαν, διακρίνῃ. Quod Schneiderus ἐφ' ὅσον ἂν κύκλῳ περιστήσῃ scriptum malebat refutavit Hermannus Diarii class. Num. LXX. p. 222. et seq., Opusc. vol. IV. p. 117. et 118.

γ) ἢ καὶ τὸν περιξ ἀέρα — περιστῆσαι. Meibom. ἢ καὶ τὸ περιξ ἀέρα αὐτῆς ἀναστέλλοντος συμμέτρως πάντοθεν, εἰς τὸ τὸ περιφερὲς περὶ αὐτὴν καὶ παχυμερὲς περιστῆσαι. Ambrosius: *sive eum — ad circumferentiam suam crassitudinemque constituente.* Aldobrandinus: *aut etiam aere, qui circa illam est, aequabiliter undique se ita attollente, ut rotundum illud, quod circa ipsam est, et crassius circumfundat.* Gassendus coni. ἢ καὶ τοῦ περιξ αὐτῆς ἀέρος ἀναστελλομένου συμμέτρως πάντοθεν. Kuehnius εἰς ὃ τὸ περὶ αὐτὴν περιφερὲς καὶ παχυμερὲς περιστήσαι. Schneiderus auctore Ambrosio ὥστε τὸ περὶ αὐτὴν παχυμερὲς εἰς τὸ περιφερὲς περιστῆσαι.

δ) ἤτοι ἔξωθεν βιασαμένου τινὸς ῥεύματος. Ambrosius: *sive extrinsecus fluxu aliquo impulso.* Aldobrandinus: *sive quibusdam extrinsecus fluxionibus cogentibus.*

ε) ἢ τῆς θερμασίας ἐπιτηδείων πόρων ἐπιλαμβανομένης εἰς τὸ τοῦτο ἀπεργάσασθαι. Meibom. ἐπιτηδείων αὐτοπορίων, quod iure asprevit Schneiderus. Aliud commentus est Trillerus Observatt. critt. II. 26. p. 148. et seq.. Schneiderus tacite correxit εἰς τὸ τοιοῦτο.

aequabiliter eatenus coercet quoad in gyro circa ipsam nubes consistat haec et non omnino dividat, sive etiam eum qui in circuitu est aerem ipsa undique cogente aequabiliter ad circumferentiam suam crassitudinemque circa constituendam: quod fit per partes quasdam, sive extrinsecus fluxu aliquo impellente sive calore idoneos poros ad id efficiendum nanciscente.

Digitized by Google

ἢ ἤτοι πυρὸς ἐκ τόπου τινὸς διὰ χρόνων ποιῶν ἐν τῷ μεταιώρῳ συστρεφομένου z) περιστάσεως γινομένης a) ἤτοι b) ἴδιαν τινὰ κίνησιν διὰ χρόνων τοῦ οὐρανοῦ ἴσχοντος πρὸς ἡμᾶς, ἅτε τὰ τοιαῦτα ἄστρα ἀναφαίνων, ἢ αὐτὰ c). ἐκ χρόνου τινὶν ὁρμῆσαι διά τινα περίστασιν καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους ἐλθεῖν d) καὶ ἐκφανῆ γενέσθαι. τήν τε ἀφάνισιν τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένας ταύταις αἰτίας, τινὰ τῶν ἄστρων ἀναστρέφεται αὐτοῦ, ὃ συμβαίνει e) οὐ μόνον 112. τῷ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἑστάναι f), περὶ ὃ τὰ λοιπὰ ἀναστρέφεται g), καθάπερ τινές φασιν, ἀλλὰ καὶ τῷ δίνην

Aldobrandinus: *sive caliditate aptis ad hoc cavitatibus excepta, quae hoc efficere possit.*

z) *συστρεφομένου.* Ante Meibomium legebatur *συστρεφομένου*, quod expressit Aldobrandinus *quod — alatur.* Correxerunt Meibomius et Schneiderus expressitque Ambrosius.

a) *περιστάσεως γινομένης.* Meibom. et Schneider. *ἢ καὶ περιστάσεως γινομένης.* Ambrosius: *cum efficitur casus circumstantiam (circumstantia).* Aldobrandinus: *casu ita ferente.*

b) *ἤτοι.* Addidi cum Gassendo, quum expressum viderem Ambrosio.

c) *αὐτά.* Schneiderus ante hanc vocem desiderabat *διὰ τό.*

d) *εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους ἐλθεῖν.* Ambrosius *ad loca nostra detinent (derivent).* Aldobrandinus *ad loca nobis adversa accedant.*

e) *τήν τε ἀφάνισιν τούτων — ὃ συμβαίνει.* Ante Meibomium legebatur *τήν τε ἀφάνισιν (Stephan. ἀφάνισιν) τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένας ταύταις αἰτίας τινὰ (Menag. ὅτι τινά) ἀναστρέφεται αὐτοῦ. ὃ συμβαίνει.* Codd. Veneti et Arund. omittunt *ὅτι.* Meibom. *τήν τε ἀφάνισιν τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένας ταύταις αἰτίας, ὅτι τινὰ ἀναστρέφεται αὐτῶν. ὃ συμβαίνει.* Ambrosius omittit verba *τινὰ ἀναστρέφεται αὐτοῦ.* Aldobrandinus: *Eorum occasum ex causis his oppositis exsistere putandum est, quod illius quaedam retroversantur. Quod contingit.* Gassendus post *τήν τε ἀφάνισιν τούτων* supplebat *ἐνδέχεται.* Idem coni. *οἷον ὅτι τινὰ ἀναστρέφεται αὐτοῖς.* Secutus sum Schneiderum, qui quod addidit *τῶν ἄστρων* uncis sepsit.

f) *οὐ μόνον τῷ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἑστάναι.* Edit. Frobn. *ἑστῶναι.* Ambrosius: *non modo quod pars mundi huius stet.*

g) *περὶ ὃ τὰ λοιπὰ ἀναστρέφεται.* Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 179. *περὶ ὃ τὸ λοιπὸν ἀναγράφεται.* Stephan. et Menag. cum codd. Venetis *περὶ ὃ τὸ λοιπὸν ἀναστρέφεται*, quod expressit

Cometae stellae fiunt sive igne quibusdam in locis temporibus suis in sublimi coalescente circumstantia facta, sive quod proprium quendam motum in tempore caelum supra nos habeat, ut huiusmodi appareant stellae, sive ipsae temporibus quibusdam per quandam moveantur caesum, atque ad loca nostra veniunt et manifestae omnibus fiant. Harum item defectus fieri propter his oppositas causas. Quaedam astrorum ibi revertuntur, quod contingit non modo quod pars haec mundi stet circum quam vertuntur reliqua, ut quidam

Digitized by Google

ἀέρος ἔγκυκλον αὐτοῖς προεστάναι h), ἢ καλυτικὴ γίνεται τοῦ περιπολεῖν i), ὡς καὶ τὰ ἄλλα· ἢ καὶ διὰ τὸ ἐξῆς μὲν αὐτοῖς k) ὕλην ἐπιτηδείαν μὴ εἶναι, ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ l) ἐν ᾧ κείμενα θεωρεῖται. καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους m) τοῦτο θυνατὸν συντελεῖσθαι, ἐάν τις δύνηται τὰ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις συλλογίζεσθαι, τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι, εἰ οὕτως ταῖς κινήσεσι χρώμενα συμβαίνει, τινὰ 113. δὲ μὴ κινεῖσθαι n). ἐνδέχεται μὲν καὶ περὶ τὰ κύκλῳ

Aldobrandinus *circa quam reliqua versatur.* Cod. Palat. ἀναφέρεται. Meibom. περὶ ὃ τὸ λοιπὸν περιστρέφεται. Gassendus coni. περὶ ὃ τὸ λοιπὸν στρέφεται. Quod cum Schneidero recepi expressit Ambrosius. Schneiderus malebat περὶ ὅν, referendum, ut ait, ad οὐρανοῦ.

h) ἀλλὰ καὶ τῇ δίνῃ ἀέρος ἔγκυκλον αὐτοῖς προεστάναι. Legebatur ἀλλὰ καὶ τῷ δίνῃ ἀέρος ἔγκυκλον αὐτῷ περιεστάναι, nisi quod Menag. praebet προεστάναι. Ambrosius: *sed quod aeris vertigo circularis ipsam circumstet.* Aldobrandinus: *sed quod aeris in orbem conversione caelum cingitur.* Expressi cum Schneidero correctionem Gassendi.

i) ἢ καλυτικὴ γίνεται τοῦ περιπολεῖν. Stephan. et Menag. ἢ. Gassendus addebat αὐτά.

k) αὐτοῖς. Edit. Froben., Stephan. et Meibom. cum cod. Arund. et Eudocia p. 179. αὐτῆς.

l) ἐπιτηδείαν μὴ εἶναι, ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ. Ante Meibomium legebatur ἐπιτηδείαν μὴ εἶναι. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ. Correxit Meibomius cum eoque Schneiderus. Gassendus coni. ὃς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.

m) θεωρεῖται. καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 179. et 180. θεωρεῖται, καὶ κατ' ἄλλους πλείονας τρόπους (Eudocia τόπους). Menag. θεωρεῖται, κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους. Meibom. θεωρεῖται. καὶ κατ' ἄλλους πλείονας τρόπους. Codd. Veneti et Arund. ut videtur καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους, quod cum Schneidero recepi. Ambrosius: *cernuntur. etiam aliis pluribus modis hoc fieri potest.* Aldobrandinus: *spectantur: atque etiam aliis hoc plurimis modis fieri potest.*

n) συλλογίζεσθαι, τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι — κινεῖσθαι. Legebatur συλλογίζεσθαι. τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι. Correxit Schneiderus confirmatque interpretatio Ambrosii. Deinceps Menag. omittit εἰ neque expressit Aldobrandinus. Ambrosius: *colligere (studeat) —, ut vaga quaedam sydera ferri contingat: si sic motibus suis utuntur: quaedam vero immota durare.* Aldobrandinus: *intueri*

aiunt, sed quod aeris vertigo circularis ipsis adstet, quae impedimento sit uti ne circumeant, sicut et stellae reliquae; sive etiam quod deinceps materia illis congrua non sit, sed hoc in loco ubi constitutae cernuntur. Etiam aliis pluribus modis hoc fieri potest, si quis colligere possit id quod est iis quae cernuntur congruens, vaga quaedam sidera ferri, si sic forte motibus suis utuntur, quaedam vero immota durare. Possibile est quidem etiam eo quod quae in circuitu moven-

Digitized by Google

πινούμενα ἐξ ἀρχῆς οὕτω κατηναγκάσθαι o) ὥστε τὰ μὲν κατὰ τὴν αὐτὴν δίνην φέρεσθαι ὁμαλὴν οὖσαν, τὰ δὲ κατὰ τὴν p) ἅμα τιθεὶν ἀνωμαλίαις χρωμένην· ἐνδέχεται δὲ καὶ καθ' οὓς τόπους q) φέρεται οὐ μὲν παρεκτάσεις ἀέρος εἶναι ὁμαλάς, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνεθούσας κατὰ τὸ ἑξῆς ὁμαλῶς τε ἐκταινούσας r)· οὐ δὲ ἀνωμαλεῖς οὕτως ὥστε τὰς θεωρουμένας παραλλαγὰς συντελεῖσθαι s). τὸ δὲ μίαν αἰτίαν τούτων ὑπο-

(possit). *Ex astris quaedam inerrare, motum sic conflctantis, quaedam minime moveri contingit.* Gassendus coni. κινεῖ δὲ καὶ πλανᾶσθαι, quod probabat Menagius.

o) ἐνδέχεται μὲν καὶ — κατηναγκάσθαι. Ante Meibomium legebatur ἐνδέχεται μὲν καὶ παρὰ τὸ κύκλῳ κινούμενα etc., quod tuentur codd. Veneti. Meibom. *ἐνδέχεται μὲν καὶ παρὰ τὰ κύκλῳ κινούμενα* etc. Cod. Florent. *καὶ παρὰ τὸ κύκλῳ κινούμενα*, quod idem conieceraat Kuehnius. Polet. *καὶ παρὰ τῶν*. Ambrosius: *possibile est quidem esse (ea) ab his quoque quae in circuitu sunt: ita ab initio coacta essent (esse).* Aldobrandinus: *Possunt etiam ab initio in orbem ita moveri coacta fuisse.* Gassendus coni. καὶ παρὰ τὸ τῷ κύκλῳ κινούμενα. Quod recepi restituit Schneiderus.

p) κατὰ τὴν. Meibom. κατ' αὐτήν.

q) καθ' οὓς τόπους. Ante Meibomium legebatur καθ' οὓς τρόπους. Illud expresserunt interpretes certatimque restituerant Gassendus, Kuehnius, Meibomius et Schneiderus.

r) οὐ μὲν παρεκτάσεις — ὁμαλῶς τε ἐκταινούσας. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. atque Eudocia p. 180. *οὐ παρεκτάσεις ἀέρος εἶναι ὁμαλὰς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνεθούσας κατὰ τὸ ἑξῆς ὁμαλῶς τὰς ἐκτεινούσας* (Eudocia ἐκτεινούσας). Stephan. *οὐ παρεκτάσεις — κατὰ τὸ ἑξῆς, ὁμαλῶς τε ἐκτεινούσας.* Menag., Meibom. et Schneider. *οὐ μὲν παρεκτάσεις — κατὰ τὸ ἑξῆς, ὁμαλῶς τε ἐκτεινούσας* (Schneider. ἐκτεινούσας). Ambrosius: *non. intentiones aeris esse planiores: quae in id ipsum deinceps compellant; leniterque et (ac) plane intendant.* Aldobrandinus: *alicubi quidem aerem aequabiliter extensum habere, qui et eundem in locum ea compellat, et aequabiliter calefaciat.* Gassendus coni. ὁμαλῶς τε κινούσας. Sed vehementer veteres ne verum sit quod interpretando expresit Ambrosius *intendant*, id quod propterea nonnisi leviter mutatum repetii.

s) οὐ δὲ ἀνωμαλεῖς — συντελεῖσθαι. Edit. Frobem. et Stephan. cum Eudocia p. 180. *οὐδὲ ἀνωμαλεῖς — συντελεῖσθαι.* Menag. et Schneider. *οὐ δὲ ἀνωμαλεῖς — συντελεῖσθαι.* Meibom. *οὐ δὲ ἀνωμάλους — συντελεῖσθαι.* Ambrosius: *neque ita inaequaliter ut et quae videntur immutationes fiant.* Aldobrandinus: *alibi vero inae-*

tur ita ab initio coacta sint ut alia quidem secundum eandem ferantur vertiginem quae aequalis sit, alia vero secundum eam quae simul inaequalitatibus quibusdam utatur; fieri autem etiam potest ut quibus feruntur locis alicubi extensiones aeris esse aequabiles, quae in eundem locum deincepe compellant aequabiliterque extendant; alibi vero ita inaequales ut quae videntur immutationes fiant. Enimvero unam

Digitized by Google

διδονᾶι, πλανωμένων ἐπαλειφόντων, μανικὸν καὶ οὐ καθηκόντως πραττόμενον ὑπὸ τῶν τὴν ματαίαν ἀστρολογίαν ἐζηλωκότων καὶ εἰς τὸ κενὸν δίκης τινῶν ἀποβλέπόντων, ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῆ λειτουργιῶν ἀνα-
114. τίθῃσι). ἅμα ἄστρα ἀπολειπόμενά τινων θεωρεῖσθαι συμβαίνει καὶ παρὰ τὸ βραδύτερον συμπεριφέρεσθαι τὸν αὐτὸν κύκλον περιόντα καὶ παρὰ τὸ τὴν ἐναντίαν κινεῖσθαι, ἀντιφερόμενα ὑπὸ τῆς αὐτῆς δίνης, καὶ παρὰ τὸ περιφέρεσθαι τὰ μὲν διὰ πλείονος νύκτα, τὰ δὲ διὰ ἐλάττονος τὴν αὐτὴν δίνην περικυκλοῦντα. τὸ δὲ ω) ἁπλῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ τούτων παθητόν ἐστι τῶν τεραστεύεσθαί τι πρὸς τοὺς πολλοὺς βουλομένων. οἱ λεγόμενοι ἀστέρες ἐκπίπτειν καὶ παρὰ μέρος καὶ παρὰ τρῖψιν ἑαυτῶν δύνανται συντελεῖσθαι καὶ παρὰ ἔκπτωσιν οὗ ἂν ἡ ἐκπνευμάτωσις γένηται x), καθάπερ
115. καὶ ἐπὶ τῶν οὐρανίων ἐλέγομεν· καὶ κατὰ σύνοδον δὲ ἀπο-

qualiter, sic, ut haec, quae videmus, mutationum varietates existere possint.

ω) ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῆ λειτουργιῶν ἀναλίσκων. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. atque Eudocia p. 189. ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῆ (edit. Froben. μηδαμή). λειτουργιῶν (Eudocia λειτουργικῶν) ἀναλίβασα. Stephan. ὅταν — ἀναλίσκων. Ambrosius: quandoquidem divinam naturam nunquam huiusce absolvunt ministeriis.

x) θέ. Menag. omittit.

x) καὶ παρὰ ἔκπτωσιν οὗ ἂν ἡ ἐκπνευμάτωσις γένηται. Legebatur γίνεται. Schneider. γίνηται. Aldobrandinus: et eius casu, ex quo vaporis expiratio reddita fuerit.

stantium rerum causam assignare, quum multiplices ea quae in conspectu sunt praebeant, insanum est et minime congrue ab iis fit qui vanam astrologiam profitentur inaniterque quorundam causas reddunt, quandoquidem divinam naturam nequaquam absolvunt ministeriis. Sidera quaedam aliis minora conspici contingit tum quia tardiore motu circumferuntur quum eundem orbem circumeant, tum quia contrario feruntur motu ab eadem abducta vertigine, tum etiam quia circumferuntur alia maiore loco, minore alia, quum eandem vertiginem ambiunt. Porro simpliciter de hisce definire illis convenit qui prodigia confingere apud plerosque volunt. Quae autem cadere dicuntur stellae et ex parte et ex collisione sua fieri possunt et quod illic excidant quocunque exspiratio fuerit, sicuti et de coruscationibus diximus; ex concursu quoque atomorum ignis efficientium, consensu facto ad

Digitized by Google

μων πνεῦς ἀποτελεστικῶν, συμφιλίας y) γενομένης εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι· καὶ παρὰ κίνησιν z) οὗ ἂν ἡ ὁρμὴ κατὰ τὴν σύνοδον ἐξ ἀρχῆς a) γένηται· καὶ κατὰ πνεύματος δὲ συλλογὴν ἐν πυκνώμασί τισιν ὁμιχλοειδέσι b), καὶ ἐκπύρωσιν τούτων διὰ τὴν κατέλησιν c), εἶτ' ἐπέκρηξιν d) τῶν περιεχόντων, καὶ ἐφ' ὃν ἂν τόπον ἡ ὁρμὴ γένηται, τῆς φορᾶς εἰς τοῦτον φερομένης e). καὶ ἄλλοι δὲ τρόποι εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι ἀμύθητοι εἰσιν. αἱ δ' ἐπισημασίαι αἱ γινόμεναι ἐπί τισι f) ζώοις κατὰ συγκύρημα g) γίνονται τοῦ καιροῦ· οὐ γὰρ τῶν ζῶα h) ἀνάγκην τινὰ προσφέρεται τοῦ ἀποτελεσθῆναι χειμῶνα, οὐδὲ κάθηταί τις θεία φύσις i) παρατηροῦσα τὰς τῶν

y) *συμφιλίας.* Margo Sambuci *συμβουλίας.* Knebnius coni. *συμφυλίας* comparato quod legitur §. 106. *ἀλλοφυλίας.*

z) *παρὰ κίνησιν.* Legebatur *κατὰ κίνησιν.* Tacite — Schneiderus.

a) *ἐξ ἀρχῆς.* Edit. Froben. et Eudocia p. 180. *ἐξαρχῆς.*

b) *ἐν πυκνώμασί τισιν ὁμιχλοειδέσι.* Schneider. *ἐν πυκνώμασιν τισὶν ὁμιχλοειδέσι.* Codd. Veneti *ἐν πυκνώμασι τισὶ ἐν ὁμιχλοειδέσι.* Edit. Froben. et Meibom. cum Eudocia p. 180. *ὁμιχλοειδέσι.*

c) *διὰ τὴν κατέλησιν.* Ante Meibomium legebatur *διὰ τὴν κατείλυσιν.* Codd. RRR *κατ' εἴλησιν.* Florent. *κατείλησιν,* probatum Gassendo. Quod dedi praebent cod. Arund. et margo Sambuci restitueruntque Meibomius et Schneiderus. Idem expressit Ambrosius coniecturaque occupavit Menagius.

d) *εἶτ' ἐπέκρηξιν.* Edit. Froben. et Eudocia p. 180. *εἶτ' ἔκκρηξιν.* Margo Sambuci *εἶτ' ἐπὶ ἔκρηξιν.* Ambrosius *sive eruptionem.*

e) *καὶ κατὰ πνεύματος — φερομένης.* Aldobrandinus: *Praeterea ex vaporum in quibusdam densitatibus nebulosis collectione, qui contorti inflammentur, perque circumstantia eo erumpent, quo motus impetu feruntur.*

f) *τισι.* Ambrosius *plerisque.*

g) *κατὰ συγκύρημα.* Ambrosius *per auctoritatem.* Aldobrandinus *casibus.*

h) *τὰ ζῶα.* Ambrosius *quaevis animalia.* ...

i) *οὐδὲ κάθηταί τις θεία φύσις.* Edit. Froben., Stephan. et Menag. *θεία.* Aldobrandinus: *nec in his divina quaedam insedit natura.*

hoc perficiendum; porro ex motu quocunque impetus a principio secundum conatuum fuerit; ex collectione item venti in condensationibus quibusdam nebulae praeferentibus speciem, secundum evaporationem horum per involutionem, tum eruptionem continentium et in quemcunque locum impetus fuerit, motu quoque in eum subsequente. Sunt et alii modi quibus hoc fiat innumerabiles. Porro significationes quae in quibusdam animalibus fiunt, per casum temporis fiunt: non enim animalia necessitatem aliquam afferunt ut hiems fiat, neque sedet aliqua natura divina quae horum animalium ob-

Digitized by Google

ὑπερχόντων· καὶ κατὰ τὴν ἔξωθεν c) θλάσιν τῶν τοιούτων πρόσκρισιν, ἃ συνελασθέντα d) πῆξιν τῷ ὕδατι παρεσκεύασε, ποσὰ τῶν περιφερῶν ἐκθλίψαντα e). Ἶρις γίνεται κατὰ πρόσλαμψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδατοειδῆ ἢ κατὰ φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος f), ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτων ἰδιώματα ποιήσει g) εἴτε πάντα εἴτε μονοειδές h), ἀφ' οὗ πάλιν ἀπολάμποντος τὰ ὁμορροῦντα τοῦ ἀέρος χρῶσιν λήψεται ταύτην i), οἵαν θεωροῦμεν κατὰ πρόσλαμψιν πρὸς
110. τὰ μέρη k). τὸ δὲ τῆς περιφερείας τοῦτο φάντασμα γίνε-

c) κατὰ τὴν ἔξωθεν. Ante Meibomium legebatur κατὰ ἔξωθεν. Meibom. κατὰ τὰ ἔξωθεν. Correxit Schneiderus.

d) συνελασθέντα. Gassendus corrigebat συνελαθέντα.

e) ποσὰ τῶν περιφερῶν ἐκθλίψαντα. Aldobrandinus: *rotundorum magnitudinem exprimentia.*

f) Ἶρις γίνεται — καὶ τοῦ ἀέρος. Edit. Froben. et Eudocia p. 179. Ἶρις γίνεται ἀέρος φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος. neglectis intermediis. Stephan. et Menag. Ἶρις γίνεται καὶ (Menag. κατὰ) πρόσλαμψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδατοειδῆ, ἢ κατ' ἀέρος φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος. Meibom. et Schneider. Ἶρις γίνεται — ἢ κατά τινα φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος. Ambrosius: *Iris fit — sive per aeris propriam naturam quae lucis et aeris propria est.* Aldobrandinus: *Iris fit, cum aër humescens solis fulgore adverso splendescit; vel ex aeris natura luminis aerisque propria.* Ego dedi ἢ κατὰ φύσιν ἰδίαν de correctione Gassendi probata Menagio. Schneiderus malebat abesse ὑπό.

g) ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτων ἰδιώματα ποιήσει. Ante Meibomium legebatur ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτου ἰδιώματα ποιήσει. Cod. Arund. τούτων. Ambrosius: *ex qua colorum huiusce proprietates fiunt.* Aldobrandinus: *quae istorum proprietates colorum — exprimit.* Hinc patet verum esse quod cum Gassendo, Meibomio et Schneidero restitui. Pronomen ἢ commendaverat etiam Kuehnius. Gassendus coni. ποιήσῃ.

h) μονοειδές. Ante Meibomium legebatur μονοειδῆς. Correxi cum Meibomio et Schneidero. Gassendus coni. κωνοειδές.

i) χρῶσιν λήψεται ταύτην. Edit. Froben. χρύσιν ταῦτα λήψεται. Stephan., Menag. et Meibom. χρῶσιν ταύτην λήψεται. Eudocia p. 179. χρῆσιν λήψεται ταῦτα. unde repetendum putavi id quod restituit Schneiderus.

k) οἵαν θεωροῦμεν κατὰ πρόσλαμψιν πρὸς τὰ μέρη. Ante Meibomium legebatur οἷον. Correxi cum Meibomio et Schneidero. Ambrosius haec cum sequentibus iuncta interpretatur *quo partes has circumsunt; item per eam quae extrinsecus fit talium collisionem, quae compulsa ut aqua in concretionem transiret effecerunt, detritis rotundorum quantitatibus. Iris fit dum sol aquosum aera sua luce perstringit sive per propriam naturam lucis et aeris, ex qua colorum istorum proprietates fiunt, sive omnes sive una tantum species, ex qua iterum effulgente propinquiora quaeque aeris eum percipient colorem quo adversus partes has fulgere conspicimus. Fit autem huiusmodi par*

Digitized by Google

τυεδ) διὰ τὸ διάστημα πάντοθεν ἴσον ὑπὸ τῆς ὄψεως θεωρεῖσθαι m) ἢ σύνεσιν τοιαύτην λαμβάνουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι ἀτόμων n) ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην o), ἀποφερομένων ἀτόμων, περιφέρειάν τινα καθίεσθαι εἰς p) τὴν σύγκρισιν ταύτην q). ἅλως περὶ τὴν σελήνην γίνεται καὶ παρὰ πυρὸς πάντοθεν προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην r) καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἀποφερόμενα ῥεύματα

ferentiae fulgere conspicimus. Fit autem huiusmodi visum etc.. Aldobrandinus: *quo luce in partes incidente fieri conspicimus.*

l) τὸ δὲ τῆς περιφερείας τοῦτο φάντασμα γίνεται. Ante Meibomium legebatur τὰ δὲ τῆς περιφερείας τοῦτο φάντασμα γίνεται. Correxerunt Meibomius et Schneiderus ex emendatione Gassendi. Aldobrandinus: *Huius vero rotundae idcirco species est.*

m) διὰ τὸ διάστημα πάντοθεν ἴσον ὑπὸ τῆς ὄψεως θεωρεῖσθαι. Ambrosius: *quod par omni ex parte intervallum luminis* (*luminibus*) *pateat.* Aldobrandinus: *propterea quod ex intervallo ab oculo pari undique cernitur.*

n) ἀτόμων. Ante Meibomium legebatur τομῶν. Correxerunt Meibomius et Schneiderus de iudicio Gassendi.

o) ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην. Kuehnius coni. (ἀπό) τοῦ αὐτοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν εἴλην, hoc sensu, *ab ipso aere solis fulgore obiecto.*

p) καθίεσθαι εἰς. Stephan. καθιέσθαι εἰς. Menag. καθίεσθαι τήν, margo Sambuci καθιέσθαι τήν, omissa εἰς.

q) ἢ σύνεσιν τοιαύτην — εἰς τὴν σύγκρισιν ταύτην. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 179. omittunt vv. ἀποφερομένων ἀτόμων — εἰς τὴν σύγκρισιν ταύτην. Ambrosius: *sive quod cum huiusce compulsionem recipiant* (*accipiant*) *sectiones quae vel in aere vel in nubibus sunt et ex eodem aere se ingerente: dum ad lunam referuntur atomi circumferentia quaedam in hanc concretionem demittatur.* Aldobrandinus: *vel incisionibus in aere eo modo in unum compulsis, vel in nubibus ab eodem aere lunae oblato delabentibus atomis, orbem quasi quendam hanc concretionem residere putandum est.* Gassendus coni. ἢ σύνεσιν τοιαύτην λαμβανουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀποφερομένων ἀτόμων, ὥστε εἰς σύγκρισίν τινα καθίεσθαι εἰς περιφέρειαν τοιαύτην. Schneiderus ἢ σύνεσιν τοιαύτην λαμβανουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀτόμων ἀπὸ τοῦ ἀέρος πρὸς φερομένου πρὸς τὴν σελήνην, ὥστε περιφέρειάν τινα καθίεσθαι εἰς τὴν σύγκρισιν ταύτην.

r) ἅλως περὶ τὴν σελήνην — πρὸς τὴν σελήνην. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 179. omittunt. Stephan. et Menag. ἅλως περὶ (Menag. cum Sambuco κατά) τὴν σελήνην γίνεται, καὶ κατὰ πάντοθεν ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην. Correxerunt Meibomius

circumferentiae species eo quod par omni ex parte intervallum oculis cernitur sive quod huiusce modi compulsionem recipiant atomi quae in aere sunt aut in nubibus ex eodem aere lunae se ingerente, absistentibus atomis, circumferentia quaedam in hanc concretionem demittatur. Area circa lunam fit et dum ignis ex omni parte ad lunam refertur et qui ex ipsa manant fluxus

Digitized by Google

ὁμαλῶς ἀναστέλλοντος ε) ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον κύκλῳ περιστῇ τὸ νεφοειδὲς τοῦτο καὶ μὴ τὸ παράπαν διακρίνῃ ζ) ἢ καὶ τὸν πέριξ ἀέρα αὐτῆς ἀναστέλλοντος συμμέτρως πάντοθεν εἰς τὸ περιφερὲς τὸ περὶ αὐτὴν καὶ παχυμερὲς περιστῆσαι η)·

111. ἢ γίνεται κατὰ μέρη τινὰ ἤτοι ἔξωθεν βιασαμένου τινὸς ῥεύματος θ) ἢ τῆς θερμασίας ἐπιτηδείων πόρων ἐπιλαμβανομένης εἰς τὸ τοῦτο ἀπεργάσασθαι ι). καμῆται αὐτέρεις γίνον-

et Schneiderus. Gassendus coni. καὶ τοῦ πάντοθεν ἀέρος περιφερομένου πρὸς τὴν σελήνην. Kuehnius ἢ κατὰ πάντοθεν etc..

ε) καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἀποφερόμενα ῥεύματα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντος. Ante Meibomium legebatur ἢ τὰ ἀπ' αὐτῆς ῥεύματα ἀποφερόμενα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντα. Ambrosius: deinde qui ex ipsa manant fluxus leniter eatenus coercentes. Aldobrandinus: aut quae ab ea fluxiones manant, aequabiliter (sic) emittuntur. Gassendus coni. ὅταν ἀπ' αὐτῆς ἀποφερόμενα ῥεύματα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντα. Kuehnius ἀναστέλλοντα Attice pro ἀναστέλλοντος dictum putabat. Correxi locum cum Schneidero de sententia Gassendi et Meibomii.

ζ) ἐφ' ὅσον — διακρίνῃ. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 179. ἐφ' ὅσον κύκλῳ περὶ τῆς εἰς τὸ νεφοειδὲς τοῦτο etc.. Menag. ἐφ' ὅσον κύκλῳ εἰς τὸ νεφοειδὲς τοῦτο etc.. Emendavit Meibomius cum eoque Schneiderus, confirmat emendationem Ambrosius. Aldobrandinus: ut hoc ipsum, quod circa est caliginosum, non omnino tamen secernant. Gassendus coni. ἐφ' ὅσον κύκλῳ περὶ αὐτῆς εἰς τὸ νεφοειδὲς τοῦτο, καὶ μὴ τὸ παράπαν, διακρίνῃ. Quod Schneiderus ἐφ' ὅσον ἂν κύκλῳ περιστῇ scriptum malebat refutavit Hermannus Diarii class. Num. LXX. p. 222. et seq., Opusc. vol. IV. p. 117. et 118.

η) ἢ καὶ τὸν πέριξ ἀέρα — περιστῆσαι. Meibom. ἢ καὶ τὸ πέριξ ἀέρα αὐτῆς ἀναστέλλοντος συμμέτρως πάντοθεν, εἰς τὸ τὸ περιφερὲς περὶ αὐτὴν καὶ παχυμερὲς περιστῆσαι. Ambrosius: sive eum — ad circumferentiam suam crassioremque constituente. Aldobrandinus: aut etiam aere, qui circa illam est, aequabiliter undique se ita attollente, ut rotundum illud, quod circa ipsam est, et crassius circumfundat. Gassendus coni. ἢ καὶ τοῦ πέριξ αὐτῆς ἀέρος ἀναστελλομένου συμμέτρως πάντοθεν. Kuehnius εἰς ὃ τὸ περὶ αὐτὴν περιφερὲς καὶ παχυμερὲς περιστήσαι. Schneiderus auctore Ambrosio ὥστε τὸ περὶ αὐτὴν παχυμερὲς εἰς τὸ περιφερὲς περιστῆσαι.

θ) ἤτοι ἔξωθεν βιασαμένου τινὸς ῥεύματος. Ambrosius: sive extrinsecus fluxu aliquo impulso. Aldobrandinus: sive quibusdam extrinsecus fluxionibus cogentibus.

ι) ἢ τῆς θερμασίας ἐπιτηδείων πόρων ἐπιλαμβανομένης εἰς τὸ τοῦτο ἀπεργάσασθαι. Meibom. ἐπιτηδείων συνιόντων, quod iure sprevit Schneiderus. Aliud commentus est Trillerus Observatt. critt. II. 26. p. 148. et seq.. Schneiderus tacite correxit εἰς τὸ τοσοῦτο.

aequabiliter eatenus coercet quoad in gyro circa ipsam nubes consistat haec et non omnino dividat, sive etiam eum qui in circuitu est aerem, ipsa undique cogente aequabiliter ad circumferentiam suam crassitudinemque circa constituendam: quod fit per partes quasdam, sive extrinsecus fluxu aliquo impellente sive calore idoneos poros ad id efficiendum nanciscente.

Digitized by Google

τῶν ἤτοι πυκνῷ ἐν τόποις τισὶ διὰ χρόνων τινῶν ἐν αὐτῷ μετεώροις συστρεφομένου z) περιστάσεως γινομένης a) ἤτοι b) ἰδίαν τινὰ κίνησιν διὰ χρόνων τοῦ οὐρανοῦ ἐκφέντος πρὸς ἡμᾶς, οἵαν τὰ τοιαῦτα ἄστρα ἀναφαίνεσθαι, ἢ αὐτὰ c). ἐν χρόνοις τισὶν ὁρμῆσαι διά τινα περίστασιν καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους ἐλθεῖν d) καὶ ἐκφανῆ γενέσθαι. τὴν τε ἀφάνισιν τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένας ταύταις αἰτίας. τινὰ τῶν ἄστρων ἀναστρέφεται αὐτοῦ, ὃ συμβαίνει e) οὐ μόνον 112. τῷ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἑστάναι f), περὶ ὃ τὰ λοιπὰ ἀναστρέφεται g), καθάπερ τινές φασιν, ἀλλὰ καὶ τῷ δίνην

Aldobrandinus: *sive caliditate aptis ad hoc cavitatibus excepta, quae hoc efficere possit.*

z) *συστρεφομένου.* Apte Meibomium legebatur *συστρεφομένου*, quod expressit Aldobrandinus *quod — alatur.* Correxerunt Meibomius et Schneiderus expressitque Ambrosius.

a) *περιστάσεως γινομένης.* Meibom. et Schneider. *ἢ καὶ περιστάσεως γινομένης.* Ambrosius: *cum efficitur casus circumstantiam* (*circumstantia*). Aldobrandinus: *casu ita ferente.*

b) *ἤτοι.* Addidi cum Gassendo, quum expressum viderem Ambrosio.

c) *αὐτά.* Schneiderus ante hanc vocem desiderabat *διὰ τό.*

d) *εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους ἐλθεῖν.* Ambrosius *ad loca nostra detinent* (*derivent*). Aldobrandinus *ad loca nobis adversa accedant.*

e) *τήν τε ἀφάνισιν τούτων — ὃ συμβαίνει.* Ante Meibomium legebatur *τήν τε ἀφάνισιν* (Stephan. *ἀφάνισιν*) *τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένας ταύταις αἰτίας τινὰ* (Menag. *ὅτι τινά*) *ἀναστρέφεται αὐτοῦ. ὃ συμβαίνει.* Codd. Veneti et Arund. omittunt *ὅτι.* Meibom. *τήν τε ἀφάνισιν τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένας ταύταις αἰτίας, ὅτε τινὰ ἀναστρέφεται αὐτῶν. ὃ συμβαίνει.* Ambrosius omittit verba *τινὰ ἀναστρέφεται αὐτοῦ.* Aldobrandinus: *Eorum occasum ex causis his oppositis existere putandum est, quod illius quaedam retroversantur. Quod contingit.* Gassendus post *τήν τε ἀφάνισιν τούτων* supplebat *ἐνδέχεται.* Idem coni. *οἷον ὅτι τινὰ ἀναστρέφεται αὐτοῖς.* Secutus sum Schneiderum, qui quod addidit *τῶν ἄστρων* uncis sepsit.

f) *οὐ μόνον τῷ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἑστάναι.* Edit. Froben. *ἑστάναι.* Ambrosius: *non modo quod pars mundi huius stet.*

g) *περὶ ὃ τὰ λοιπὰ ἀναστρέφεται.* Edit. Froben., cod. Arund. et Eudocia p. 179. *περὶ ὃ τὸ λοιπὸν ἀναγράφεται.* Stephan. et Menag. cum codd. Venetis *περὶ ὃ τὸ λοιπὸν ἀναστρέφεται*, quod expressit

Cometae stellae fiunt sive igne quibusdam in locis temporibus aute in sublimi coalescente circumstantia facta, sive quod proprium quendam motum in tempore casum supra nos habeat, ut huiusmodi appareant stellae, sive ipsae temporibus quibusdam per quendam moventur casum, atque ad loca nostra veniant et manifestae omnibus fiant. Harum item defectus fieri propter his oppositas causas. Quaedam astrorum illi reverti, quod contingit non modo quod pars haec mundi stet circum quam feruntur reliqua, ut quidam

Digitized by Google

ἄερος ἐγκυκλον αὐτοῖς προεστάναι h), ᾗ κωλυτικὴ γίνεται τοῦ περιπολεῖν i), ὡς καὶ τὰ ἄλλα· ἢ καὶ διὰ τὸ ἐξῆς μὲν αὐτοῖς k) ὕλην ἐπιτηδείαν μὴ εἶναι, ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ l) ἐν ᾧ καίμενα θεωρεῖται. καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους m) τοῦτο δυνατὸν συντελεῖσθαι, ἐάν τις δύνηται τὰ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις συλλογίζεσθαι, τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι, τὰ οὕτως ταῖς κινήσεσι χρώμενα συμβαίνει, τινὰ 113. δὲ μὴ κινεῖσθαι n). ἐνδέχεται μὲν καὶ παρὰ τὰ κύκλῳ

Aldobrandinus *circa quam reliqua versatur.* Cod. Palat. ἀναφέρεται. Meibom. περὶ ὃ τὰ λοιπὰ περιστρέφεται. Gassendus coni. περὶ ὃ τὰ λαπὰν στρέφεται. Quod cum Schneidero recepi expressit Ambrosius. Schneiderus malebat περὶ ὅν, referendum, ut ait, ad οὐρανοῦ.

h) ἀλλὰ καὶ τῷ δίνῃ ἀέρος ἔγκυκλον αὐτοῖς προεστάναι. Legebatur ἀλλὰ καὶ τῷ δίνην ἀέρος ἔγκυκλον αὐτῷ περιεστάναι, nisi quod Menag. praebet προεστάναι. Ambrosius: *sed quod aeris vertigo circularis ipsam circumstet.* Aldobrandinus: *sed quod aeris in orbem conversione caelum cingitur.* Expressi cum Schneidero correctionem Gassendi.

i) ᾗ κωλυτικὴ γίνεται τοῦ περιπολεῖν. Stephan. et Menag. ᾗ. Gassendus addebat αὐτά.

k) αὐτοῖς. Edit. Froben., Stephan. et Meibom. cum cod. Arund. et Eudocia p. 179. αὐτῆς.

l) ἐπιτηδείαν μὴ εἶναι, ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ. Ante Meibomium legebatur ἐπιτηδείαν μὴ εἶναι. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ. Correxit Meibomius cum eoque Schneiderus. Gassendus coni. ὃς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.

m) θεωρῶνται. καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους. Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 179. et 180. θεωρεῖται, καὶ κατ' ἄλλους πλείονας τρόπους (Eudocia τόπους). Menag. θεωρεῖται, κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους. Meibom. θεωρεῖσθαι. καὶ κατ' ἄλλους πλείονας τρόπους. Codd. Veneti et Arund. ut videtur καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείονας τρόπους, quod cum Schneidero recepi. Ambrosius: *cernuntur. etiam aliis pluribus modis hoc fieri potest.* Aldobrandinus: *spectantur: atque etiam aliis hoc plurimis modis fieri potest.*

n) συλλογίζεσθαι, τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι — κινεῖσθαι. Legebatur συλλογίζεσθαι. τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι. Correxit Schneiderus confirmatque interpretatio Ambrosii. Deincepa Menag. omittit εἰ neque expressit Aldobrandinus. Ambrosius: *colligere (studeat) —, ut vaga quaedam sydera ferri contingat: si sic motibus suis utuntur: quaedam vero immota durare.* Aldobrandinus: *intueri*

aiunt; sed quod aeris vertigo circularis ipsis adstet, quae impedimento sit uti ne circumeant, sicut et stellae reliquae; sive etiam quod deincepa materia illis congrua non sit, sed hoc in loco ubi constitutae cernuntur. Etiam aliis pluribus modis hoc fieri potest, si quis colligere possit id quod est iis quae cernuntur congruens, vaga quaedam sidera ferri, et sic forte motibus suis utuntur, quaedam vero immota durare. Possibile est quidem etiam eo quod quae in circuitu moven-

Digitized by Google

κινούμενα ἐξ ἀρχῆς οὕτω κατηναγκάσθαι o) ὥστε τὰ μὲν κατὰ τὴν αὐτὴν δίνην φέρεσθαι ὁμαλὴν οὖσαν, τὰ δὲ κατὰ τὴν p) ἅμα τισὶν ἀνωμαλίαις χωμένην· ἐνδέχεται δὲ καὶ καθ' οὓς τόπους q) φέρεται οὐ μὲν παρεκτάσεις ἀέρος εἶναι ὁμαλάς, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνεθούσας κατὰ τὸ ἐξῆς ὁμαλῶς τε ἐκταινούσας r)· οὐ δὲ ἀνωμαλεῖς οὕτως ὥστε τὰς φαινομένας παραλλαγὰς συντελεῖσθαι s). τὸ δὲ μίαν αἰτίαν τοιαύτην ὑπο-

(possit). *Ex astris quaedam inerrare, motum sic conficientia, quaedam minime moveri contingit.* Gassendus coni. τινὰ δὲ μὴ πλανᾶσθαι, quod probabat Menagius.

o) *ἐνδέχεται μὲν καὶ — κατηναγκάσθαι.* Ante Meibomium legebatur *ἐνδέχεται μὲν καὶ παρὰ τῷ κύκλῳ κινούμενα* etc., quod tuentur codd. Veneti. Meibom. *ἐνδέχεται μὲν καὶ παρὰ τὸ κύκλῳ κινούμενα* etc.. Cod. Florent. *καὶ παρὰ τὸ κύκλῳ κινούμενα*, quod idem conieceraat Knehnius. Pelat. *καὶ παρὰ τῶν.* Ambrosius: *possibile est quidem esse (ea) ab his quoque quae in circuitu sunt; ita ab initio coacta essent (esse).* Aldobrandinus: *Possunt etiam ab initio in orbem ita moveri coacta fuisse.* Gassendus coni. *καὶ παρὰ τὸ τῷ κύκλῳ κινούμενα.* Quod recepi restituit Schneiderus.

p) *κατὰ τὴν.* Meibom. *κατ' αὐτὴν.*

q) *καθ' οὓς τόπους.* Ante Meibomium legebatur *καθ' οὕς τρόπους.* Illud expresserunt interpretes certatimque restituerant Gassendus, Knehnius, Meibomius et Schneiderus.

r) *οὐ μὲν παρεκτάσεις — ὁμαλῶς τε ἐκταινούσας.* Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. atque Eudocia p. 180. *οὐ παρεκτάσεις ἀέρος εἶναι ὁμαλὰς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνεθούσας καὶ τὸ ἐξῆς ὁμαλῶς τὰς ἐκταινούσας* (Eudocia *ἐκτεινούσας*). Stephan. *οὐ παρεκτάσεις — κατὰ τὸ ἑξῆς, ὁμαλῶς τε ἐκταινούσας.* Menag., Meibom. et Schneider. *οὐ μὲν παρεκτάσεις — κατὰ τὸ ἑξῆς, ὁμαλῶς τε ἐκτεινούσας* (Schneider. *ἐκτρεούσας*). Ambrosius: *non intentiones aeris esse planiores quae in id ipsum deinceps compellant; leniterque et (ae) plane intendant.* Aldobrandinus: *alicubi quidem aerem aequabiliter extensum habere, qui et eundem in locum ea compellat, et aequabiliter calefaciat.* Gassendus coni. *ὁμαλῶς τε κινούσας.* Sed vehementer vereor ne verum sit quod interpretando expressit Ambrosius *intendant*, id quod propterea nonnihil leviter mutatum repetii.

s) *οὐ δὲ ἀνωμαλεῖς — συντελεῖσθαι.* Edit. Froben. et Stephan. cum Eudocia p. 180. *οὐδὲ ἀνωμαλεῖς — συντελεῖσθαι.* Menag. et Schneider. *οὐ δὲ ἀνωμαλεῖς — συντελεῖσθαι.* Meibom. *οὐ δὲ ἀνωμάλους — συντελεῖσθαι.* Ambrosius: *neque ita inaequaliter ut et quae videntur immutationes fiant.* Aldobrandinus: *alibi vero inae-*

qualiter ita ab initio coacta sint ut alia quidem secundum eandem ferantur vertiginem quae aequalis sit, alia vero secundum eam quae simul inaequalitatibus quibusdam utatur; fieri autem etiam potest ut quibus feruntur locis alicubi extensiones aeris esse aequabiles, quae in eundem locum deincepe compellant aequabiliterque extendant; alibi vero ita inaequales ut quae videntur immutationes fiant. Enimvero unam

Digitized by Google

διδόναι, πλανωμένως τῶν φαινομένων ἐκκαλουμένων, μανικὸν καὶ οὐ καθηκόντως πραττόμενον ὑπὸ τῶν τὴν ματαίαν ἀστρολογίαν ἐζηλωκότων καὶ εἰς τὸ κενὸν αἰτίας τινῶν ἀποδιδόντων, ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῇ λειτουργιῶν ἀπο-
114. λύωσιν). τινὰ ἄστρα ἀπολειπόμενά τινων θεωρεῖσθαι συμβαίνει καὶ παρὰ τὸ βραδύτερον συμπεριφέρεσθαι τὸν αὐτὸν κύκλον περιόντα καὶ παρὰ τὸ τὴν ἐναντίαν κινεῖσθαι, ἀντιφερόμενα ὑπὸ τῆς αὐτῆς δίνης, καὶ παρὰ τὸ περιφέρεσθαι τὰ μὲν διὰ πλείονος τόπου, τὰ δὲ διὰ ἐλάττονος τὴν αὐτὴν δίνην περιπυκλοῦντα, τὸ δὲ α) ἁπλῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ τούτων καθῆκόν ἐστι νεῖν νεγαρεύεσθαί τε πρὸς τοὺς πολλοὺς βουλομένους. οἱ λεγόμενοι ἀστέρες ἐκπίπτειν καὶ παρὰ μέρος καὶ παρὰ τρῖψιν ἑαυτῶν δύνανται συντελεῖσθαι καὶ παρὰ ἔκπτωσιν οὗ ἂν ἡ ἐκπνευμάτωσις γένηται x), καθάπερ
115. καὶ ἐπὶ τῶν ἀστραπῶν ἐλέγομεν· καὶ κατὰ σύνοδον δὲ ἀπό-

qualiliter, sic, ut hae, quas videmus, mutationum varietates exsistere possint.

t) ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῇ λειτουργιῶν ἀπολύωσι. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. atque Eudocia p. 180. ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῆ (edit. Froben. μηδαμή). λειτουργιῶν (Eudocia λειτουργιῶν) ἀπολάβωσι. Stephan. ὅταν — ἀπολύουσι. Ambrosius: *quandoquidem divinam naturam numquam huiusce absolvunt ministeriis.*

u) δὲ. Menag. omittit.

x) καὶ παρὰ ἔκπτωσιν οὗ ἂν ἡ ἐκπνευμάτωσις γένηται. Legebatur γίνεται. Schneider. γίνηται. Aldobrandinum: *et eius casu, ex quo vaporis expiratio reddita fuerit.*

stantium rerum causam assignare, quum multiplices ea quae in conspectu sunt praebeant, insanum est et minime congrue ab iis fit qui vanam astrologiam profitentur inaniterque quorundam causas reddunt, quandoquidem divinam naturam nequaquam absolvunt ministeriis. Sidera quaedam aliis minora conspici contingit tum quia tardiore motu circumferuntur quum eundem orbem circumeant, tum quia contrario feruntur motu ab eadem abducta vertigine, tum etiam quia circumferuntur alia maiore loco, minore alia, quum eandem vertiginem ambiunt. Porro simpliciter de hisce definire illis convenit qui prodigia confingere apud plerosque volunt. Quae autem cadere dicuntur stellae et ex parte et ex collisione sua fieri possunt et quod illic excidant quocunque expiratio fuerit, sicuti et de coruscationibus diximus; ex concursu quoque atomorum ignis efficientium, consensu facto ad

Digitized by Google

μὴν πνεῦσαι ἀποτελεστικῶν, συμφιλίας γ) γενομένης εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι· καὶ παρὰ κίνησιν ε) οὗ ἂν ἡ ὁρμὴ κατὰ τὴν σύνοδον ἐξ ἀρχῆς α) γένηται· καὶ κατὰ πνεύματος δὲ συλλογὴν ἐν πυκνώμασί τισιν ὁμιχλοειδέσι b), κατ' ἐκπύρωσιν τούτων διὰ τὴν κατέλλησιν c), εἴτ' ἐπέκρηξιν d) τῶν περιεχόντων, καὶ ἐφ' ὃν ἂν τόπον ἡ ὁρμὴ γένηται, τῆς φορᾶς εἰς τοῦτον φερομένης e). καὶ ἄλλοι δὲ τρόποι εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι ἀμύθητοι εἰσιν. αἱ δ' ἐπισημασίαι αἱ γινόμεναι ἐπί τισι f) ζώοις κατὰ συγκύρημα g) γίνονται τοῦ καιροῦ· οὐ γὰρ τὰ ζῶα h) ἀνάγκην τινὰ προσφέρεται τοῦ ἀποτελεσθῆναι χειμῶνα, οὐδὲ κάθηταί τις θεία φύσις i) παρατηροῦσα τὰς τῶν

γ) συμφιλίας. Margo Sambuci *συμβουλίας*. Kuehnius coni. *συμφυΐλας* comparato quod legitur §. 106. *ἀλλοφυΐλας*.

ε) παρὰ κίνησιν. Legebatur *κατὰ κίνησιν*. Tertio — — — vit Schneiderus.

α) ἐξ ἀρχῆς. Edit. Froben. et Eudocia p. 180. *ἐξαρχῆς*.

b) *ἐν πυκνώμασί τισιν ὁμιχλοειδέσι*. Schneiden. *ἐν πυκνώμασιν τισὶν ὁμιχλοειδέσι*. Codd. Veneti *ἐν πυκνώμασι τισὶ ἐν ὁμιχλοειδέσι*. Edit. Froben. et Meibom. cum Eudocia p. 180. *ὁμιχλοειδέσι*.

c) *διὰ τὴν κατέλλησιν*. Ante Meibomium legebatur *διὰ τὴν κατάλυσιν*. Codd. RRR *κατ' εὐθύνων*. Florent. *κατεύλησιν*, probatam Gassendo. Quod dedi praebent cod. Arund. et margo Sambuci restituerunt que Meibomius et Schneiderus. Idem expressit Ambrosius coniecturaque occupavit Menagius.

d) *εἴτ' ἐπέκρηξιν*. Edit. Froben. et Eudocia p. 180. *εἴτ' ἐκπύκρηξιν*. Margo Sambuci *εἴτ' ἐπὶ ἔκρηξιν*. Ambrosius *sive eruptionem*.

e) *καὶ κατὰ πνεύματος δὲ συλλογὴν — φερομένης*. Aldobrandinus: *Praeterea ex vaporum in quibusdam densitatibus nebulosis collectione, qui contorti inflammentur, perque circumstantia eo erumpent, quo motus impetu ferantur.*

f) τισι. Ambrosius *plerisque*.

g) κατὰ συγκύρημα. Ambrosius *per auctoritatem*. Aldobrandinus *casibus*.

h) τὰ ζῶα. Ambrosius *quaevis animalia*.

i) οὐδὲ κάθηταί τις θεία φύσις. Edit. Froben., Stephan. et Menag. *θεῖα*. Aldobrandinus: *nec in his divina quaedam insedit natura.*

hoc perficiendum; porro ex motu quocunque impetus a principio secundum conatuum fuerit; ex collectione item venti in condensationibus quibusdam nebulae praeferentibus speciem, secundum evaporationem horum per involutionem, tum eruptionem continentium et in quamcunque locum impetus fuerit, motu quoque in eum subsequente. Sunt et alii modi quibus hoc fiat innumerabiles. Porro significationes quae in quibusdam animalibus fiunt, per casum temporis fiunt: non enim animalia necessitatem aliquam afferunt ut hiems fiat, neque sedet aliqua natura divina quae horum animalium ob-

Digitized by Google

ζώων τούτων ἐξόδους k) κάπειτα τὰς ἐπισημάσεις ταύτας
116. ἀποτελεῖ l). οὐδὲ γὰρ εἰς τὸ τυχὸν ζῶον, κἂν μικρῷ χαριέστερον ᾖ, ἡ τοιαύτη μωρία ἐμπίπτει, μὴ ὅτι εἰς παντελῆ εὐδαιμονίαν κεκτημένον m). Ταῦτα δὴ πάντα, ὦ Πυθόκλεις n), μνημόνευσον· κατὰ πολύ τε γὰρ τοῦ μύθου ἐκβήσῃ καὶ τὰ ὁμοιοῦντα τούτοις συνορᾶν δυνήσῃ. μάλιστα δὲ σεαυτὸν ἄπόδος εἰς τὴν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀπειρίας καὶ τῶν συγγενῶν τούτοις θεωρίαν o), ἔτι τε κριτηρίων καὶ παθῶν p) καὶ οὗ ἕνεκεν ταῦτα ἐλογιζόμεθα· ταῦτα γὰρ μάλιστα συνθεωροῦμενα ῥᾳδίως τὰς περὶ q) τῶν κατὰ μέρος αἰτίας συνορᾶν ποιήσει. οἱ δὲ ταῦτα μὴ καταγαπήσαντες ἢ μάλιστα r) οὕτε

k) ἐξόδους. Aldobrandinus *progressiones*.

l) ἀποτελεῖ. Cod. Arund. ἐπιτελεῖ.

m) οὐδὲ γὰρ εἰς τὸ τυχὸν ζῶον — κεκτημένον. Menag. μωρία. Meibom. οὐδὲ γὰρ εἰς τὸ τυχὸν ζῶον, κἂν μικρῷ χαριέστερον ᾖ, εἰς τοιαύτην ἐμπίπτει ἐμπίπτει, μὴ ὅτι τὸ παντελῆ εὐδαιμονίαν κεκτημένον. Aldobrandinus: *Nonne in quodvis quidem animal, quod paulo elegantius fuerit, huiusmodi acciderit stultitia, nedum in id quod perfectam undique beatitudinem possideat.* Gassendus coni. ἐμπίπτει, μωρὸς εἰς τὸ παντελῆ εὐδαιμονίαν κεκτημένον. Horum ἐμπίπτει tacite adscivit Schneiderus, qui non debebat coniicere πάντως ἄν.

n) ὦ Πυθόκλεις. Addidi ὦ cum Meibomio et Schneidero. Menag. Πυθοκλεῖς.

o) μάλιστα δὲ σεαυτὸν ἀπόδος εἰς τὴν — θεωρίαν. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis et Eudocia p. 181. μᾶλλον (Stephan. μάλιστα) δὲ σεαυτῷ ἀποδώσεις τὴν — θεωρίαν. Idem repetiit Schneiderus. Cod. Arund. μᾶλλον. Quod recepi praestant Menag. et Meibom. expresseruntque interpretes.

p) ἔτι τε κριτηρίων καὶ παθῶν. Edit. Froben., codd. Veneti et Eudocia p. 181. omittunt.

q) περὶ Meibom. ὑπὲρ.

r) ἢ μάλιστα. Ante Meibomium legebatur ἢ μάλιστα. Meibom. ἢ μὴ μάλιστα. Schneider. μάλιστα deleto ἢ. Dedi correctionem Kuehnii.

servet exitus ac deinde huiusmodi efficiat signa. Neque enim in animal quodlibet, modo id sit modico gratiosius, huiusmodi fatuitas cadet, nedum in id quod plenissimam obtinet felicitatem. Haec igitur omnia, o Pythocles, memoriter tene: longe enim devitabis fabulam et quae his propinqua et similia sunt perspicere poteris. Maxime autem te ipsum dede ad principiorum et infinitatis et eorum quae his similia sunt cognitionem; iudiciorum praeterea et perturbationum et cuius gratia ista ratiocinamur. Haec enim in primis considerata causas quoque singularum rerum cognitu facilis reddent. Qui vero ista vel maxime amplexati non fuere, ne-

Digitized by Google

κόσια ταῦτα καλῶς συνθεωρήσαιεν s) οὔτε οὖν ἔφευγον δεῖ θεωρεῖν ταῦτα περιεποιήσαντο t).

Ταῦτα αὐτῷ καὶ περὶ τῶν μετεώρων u) δοκεῖ. Περὶ δὲ τῶν βιωτικῶν καὶ x), ὅπως χρὴ τὰ μὲν ἡμᾶς ἐκφεύγειν, τὰ δ' αἱρεῖσθαι y) οὕτωσὶ γράφει. πρότερον δὲ z) διέλθωμεν ἅτε αὐτῷ δοκεῖ περὶ τοῦ σοφοῦ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ a). βλάβας ἐξ ἀνθρώπων ἢ διὰ μῖσος ἢ διὰ φθόνον ἢ διὰ καταφρόνησιν γίνεσθαι, ὧν τὸν σοφὸν λογισμῷ περιγίνεσθαι b). ἀλλὰ καὶ τὸν ἅπαξ γενόμενον σοφὸν μηκέτι τὴν ἐναντίαν λαμβάνειν διάθεσιν μηδὲ πλάττειν ἑκόντα· πάθεσι μᾶλλον συσχεθήσεσθαι· οὐκ ἂν ἐμποδίσαι πρὸς τὴν σοφίαν c). οὐδὲ μὴν ἐκ πάσης σώματος ἕξεως σοφὸν XXVI. 117.

s) *συνθεωρήσαιεν.* Meibom. et Schneider. *συνθεωρήσαιεν ἄν.*

t) *οἱ δὲ ταῦτα μὴ καταγαπήσαντες — περιεποιήσαντο.* Eudocia p. 181. *περιποιήσαντο.* Gassendus coni. *περιποιήσασθαι.* Recte vulgatum tuitus est Schneiderus. Ambrosius: *Qui vero istis vel maxime contenti non fuere: ne ista quidem ipsa rite conspexerunt. Neque cuius rei gratia illa conspicienda erant consecuti sunt.* Aldobrandinus: *Qui vero haec omnino, aut maxime non amplexantur, hi neque haec ipsa recte perspexerunt, neque cuius gratia contemplari haec oporteat, id sibi comparaverint.*

u) *περὶ τῶν μετεώρων.* Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. omittit articulum.

x) *καί.* Ambrosius non expressit.

y) *τὰ μὲν ἡμᾶς ἐκφεύγειν, τὰ δ' αἱρεῖσθαι.* Codd. RRR *τὰ μὲν ἡμᾶς αἱρεῖσθαι, τὰ δ' ἐκφεύγειν*, quo ordine expressit Ambrosius quemque commodiorem dicit Menagius.

z) *πρότερον δέ.* Ambrosius *Primum itaque.*

a) *καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ.* Ambrosius omittit.

b) *βλάβας — περιγίνεσθαι.* Ambrosius: *Detrimenta quae — fiunt. Sapientem autumat ratione superare.* Aldobrandinus *γίνεσθαι* interpretatur *existere aiunt.*

c) *μηδὲ πλάττειν ἑκόντα· πάθεσι μᾶλλον συσχεθήσεσθαι· οὐκ ἂν ἐμ-*

que haec ipsa rite perspexerint neque cuius rei gratia illa inspicienda erant consecuti sunt.

Haec ille de caelestibus corporibus opinatus est. Caeterum de iis quae ad vitam degendam pertinent et quomodo repudianda sint alia et alia eligenda, sic scribit. Prius autem quid de sapiente opinetur ipse et qui ab eo profecti sunt exponamus. Detrimenta ex hominibus sive odii sive invidiae sive contemptus gratia fieri, quae sapientem ratione superare. Eum item qui semel fuerit sapiens, in contrarium habitum transire amplius non posse nec vero fingere sua sponte perturbationibus potius opprimi: non obmoliri quantum ad sapientiam. Neque tamen ex omni quidem corporis habitu neque in

Digitized by Google

118. γενέσθαι ἂν δι' οὐδ' ἐν παντὶ ἔθνει c). κἂν στρεβλωθῇ δ' ὁ σοφός f), εἶναι αὐτὸν εὐδαίμονα. μόνον τε χάριν ἕξειν τὸν σοφὸν φίλοις g) καὶ παροῦσι καὶ ἀποῦσιν ὁμοίως. ὁ δ' οὐχ ὅτε μὲν στρεβλοῦνται, ἔνθα καὶ μύξει καὶ οἰμώξει h). γυναικὶ

κοθῆναι πρὸς τὴν σοφίαν. Edit. Froben. μηδὲ πλάττειν ἐκόντα πάθεσι μᾶλλον συσχεθήσεσθαι οὐκ ἂν ἐμποδίσαι πρὸς τὴν σοφίαν. Stephan. et Menag. μ. π. ἐ. π. μ. συσχεθήσεσθαι, οὐκ ἂν ἐ. π. τ. σ.. Meibom. μηδ' ἐπιπλάττειν ἐκόντα, πάθεσι μᾶλλον συσχεθήσεσθαι· οὐδὲν ἐμποδισθήσεσθαι πρὸς τὴν σοφίαν. Cod. Arund. πλάττον. Ambrosius: *neque perturbationibus cedendo errare. Immo continendam ne quod ad sapientiam impedimentum patiatur.* Aldobrandinus: *Nec vero eam sponte fingere perturbationibus maioribus opprimi: id vero sapientiam minime impedire posse.* Isaacus Casaubonus coni. μηδὲ πλάναις ἑκόντα πάθεσιν ἀλλοφότοις συσχεθήσεσθαι. Meticus Casaubonus μηδὲ πλάττειν ἑκόντα. πάθεσι μᾶλλον συσχεθήσεσθαι, οὐκ ἂν etc., sed ut praeferret μηδὲν πράττειν ἄκοντα. Gassendus μηδὲν πλάττειν ἑκόντα, ἀληθέσι μᾶλλον συσχεθῆναί τε καὶ οὐκ ἂν ἐμποδίσαι πρὸς τὴν σοφίαν. Kuehnius μηδὲν πλάττειν. Sensum Epicuri egregie restituit coniectura Hermanni, μηδὲ πλάττειν ἑκόντα πάθεσι μᾶλλον συσχεθήσεσθαι ἢ οὐδὲν ἐμποδισθήσεσθαι πρὸς τὴν σοφίαν.

d) γενέσθαι ἄν. Meibom. γενήσεσθαι.

e) οὐδ' ἐν παντὶ ἔθνει, Menag. οὐδ' ἐν παντὶ ἔθει, quod expressit Aldobrandinus *neque in omni mora.*

f) κἂν στρεβλωθῇ δ' ὁ σοφός. Ambrosius: *sive autem crucietur excarnificetur que sapiens.*

g) μόνον τε χάριν ἕξειν τὸν σοφὸν φίλοις. Edit. Froben. cum codd. R et Venetis μόνον τε χάριν ἕξειν τὸν σοφόν, καὶ ἐπὶ φίλοις. Ambrosius: *gratiamque sodalibus amicis — habiturum sapientem.*

h) ὁμοίως. ὁ δ' οὐχ ὅτε μὲν στρεβλοῦνται, ἔνθα καὶ μύξει καὶ οἰμώξει. Edit. Froben. ὁμοίως διά τε ὀδοῦ. ὅτε μέν τις στρεβλοῦται, ἔνθα etc.. Stephan. ὁμοίως, διά τε ὀδοῦ. ὅτε μὲν τις στρεβλοῦται, ἔνθα etc., quod expressit Ambrosius *perque viam. Cum tamen cruciatur et ingemiscet et eiulabit.* Menag. ὁμοίως. ὁδ' οὐχ ὅτε μὲν στρεβλοῦται, ἔνθα etc., quod expressit Aldobrandinus confirmatque cod. Florent., sed ut pro μὲν cum cod. R praeberet μέντοι. Meibom. ὁμοίως. διά τε ὁδοῦ ὅτε μὲν τις στρεβλοῦται, ἔνθα etc.. Gassendus coni. ὁμοίως δὲ καὶ ἀποθανοῦσιν pro eo quod legebatur ὁμοίως διά τε ὁδοῦ; item infra ὅτε μέντοι στρεβλωθῇ, ποτὲ καὶ μύξειν καὶ οἰμώξειν, ut cum Gatakero ad Antonini lib. I. supra reponeret post εὐδαίμονα. Kuehnius ὁμοίως τε δ' ὅλου. Iacobus Rondellus in libello de vita et moribus Epicuri, edito Amstelodami a. 1693. 12., p. 105. et sq. διά τε ᾠδοῦ. Caeterum Casaubonus malebat ἰύξει καὶ οἰμώξει. Omnia nova luce collustrat Hermanni iudicium. Consignavit autem litteris haec: „Et sententia et iudicium mihi sanct as aliquid excidisse credamus. Lenissima videtur huiusmodi correctio esse: μόνον τε χάριν ἕξειν τὸν σοφόν, καὶ ἐπὶ φίλοις καὶ παροῦσι καὶ ἀπούσιν ὁμοίως [ἀληθεύσειν,] διότε οὐδ' ὅτε μέγιστον στρεβλοῦται ἴσθ' ἃ καὶ μύξει καὶ οἰμώξει." Conf.

omni gente fieri sapientem. Etiam si torqueatur sapiens, futurum nihilominus felicem. Solumque gratiam amicis praesentibus aeque et absentibus habiturum sapientem. Is vero non tum cum torquetur, illico et ingemiscet et eiulabit.

Digitized by Google

τε οὐ μιγήσεσθαι τὸν σοφὸν ἢ i) οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, ὡς φησι Διογένης ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Ἐπικούρου ἠθικῶν δογμάτων. τούς τε οἰκέτας κολάσειν k), ἐλεήσειν l) μέντοι καὶ συγγνώμην τινὶ ἕξειν τῶν σπουδαίων. ἐρασθήσεσθαι τὸν σοφὸν οὐ δοκεῖ αὐτοῖς· οὐδὲ ταφῆς φροντιεῖν m)· οὐδὲ θεόπεμπτον εἶναι τὸν ἔρωτα n), ὡς Διογένης ἐν τῷ δωδεκάτῳ φησίν o), οὐδὲ ῥητορεύσειν καλῶς. συνουσιάσειν p) δέ, φασίν, ὄψεσθαι μέν οὐδέποτε, ἀγαπητὸν δὲ εἰ μὴ καὶ ἔβλαψεν ἤδη q). καὶ μηδὲ γαμήσειν μηδὲ τεκνοποιήσειν τὸν σοφόν r)· ὡς 119.
Ἐπίκουρος ἐν ταῖς διαπορίαις s) καὶ ἐν ταῖς περὶ φύσεως· κατὰ περίστασιν δέ ποτε βίου γαμήσειν καὶ διατραπήσεσθαι

Euripides Supplicum v. 877. sq. ed. Markland., 891. sq. ed. Hermann. φίλους τ' ἐλεηθῆς ἢν φίλος, παρὼν τε καὶ μὴ παρούσιν.

i) ἢ. Cod. Arund. ἤ.

k) τούς τε οἰκέτας κολάσειν. Legebatur οὔτε κολάσειν οἰκέτας. Correxit Casaubonus probavitque Menagius.

l) ἐλεήσειν. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis ἐλεῆσαι.

m) οὐδὲ ταφῆς φροντιεῖν. Ambrosius: *neque sepulturae curam habiturum.* Aldobrandinus: *ne de sepultura quidem cogitaturum.*

n) οὐδὲ θεόπεμπτον εἶναι τὸν ἔρωτα. Gassendus et Gataker. ad Antonini libr. I. supra reponi volebant post ἐρασθήσεσθαι τὸν σοφὸν οὐ δοκεῖ αὐτοῖς, quod ita probabat Menagius ut pro inauditis advectisque ex VII. 130. habere mallet.

o) τῶν σπουδαίων. ἐρασθήσεσθαι — ἐν τῷ δωδεκάτῳ φησίν. Scribebatur ἐν τῷ ιβ'. Edit. Froben. cum interpretibus omittit. Ambrosius: *probos quoque amaturum sapientem negat — neque a deo amorem immitti Diogenes refert.*

p) συνουσιάσειν. Scribebatur συνουσίᾳ. Correxit Menagius.

q) οὐδὲ ῥητορεύσειν — ἔβλαψεν. Ambrosius: *Neque item oratoriae daturum operam: dicens illam nihil quidem unquam profuisse, plurimum vero etiam obfuisse.*

r) καὶ μηδὲ γαμήσειν μηδὲ τεκνοποιήσειν τὸν σοφόν. Legebatur καὶ μὴν καὶ γαμήσειν καὶ τεκνοποιήσειν τὸν σοφόν. Correxit Casaubonus cum Galesio probavitque Menagius.

s) ἐν ταῖς διαπορίαις. Aldobrandinus *in quaestionibus.*

Mulieri item non congressurum sapientem, quam leges interdicant, ut Diogenes in Epitome Epicuri dogmatum moralium ait. In servos animadversurum, miserturum tamen veniamque habiturum cuidam bonorum. Amaturum sapientem esse non videtur ipsis, nec de sepultura nimis sollicitum futurum: neque a deo amorem immitti, ut Diogenes refert in duodecimo: neque item oratoriae pulcre daturum operam. Concubitus, aiunt, nihil quidem unquam profuit, optabile vero si non nocuerit. Porro neque uxorem ducturum nec liberos procreaturum sapientem, ut Epicurus in Ambiguis et in libris de natura: caeterum pro vitae aliquando condi-

Digitized by Google

τινας t). οὐδὲ μὴν τηρήσειν ἐν μέθῃ φησὶν ὁ Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ u), οὐδὲ πολιτεύσεσθαι x), ὡς ἐν τῇ πρώτῃ περὶ βίων, οὐδὲ τυραννεύσειν· οὐδὲ κυνιεῖν y), ὡς z) ἐν τῇ δευτέρᾳ περὶ βίων, οὐδὲ πτωχεύσειν· ἀλλὰ καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις μεθέξειν αὐτὸν τοῦ βίου a), ὡς ἐν τῇ αὐτῇ φησι. καὶ λυπηθήσεσθαι δὲ τὸν σοφόν b), ὡς ὁ Διογένης ἐν τῇ πέμπτῃ c) τῶν ἐπιλέκτων· καὶ δικάσεσθαι d) καὶ συγγράμματα καταλείψειν, οὐ πανηγυριεῖν δέ e)· καὶ κτήσεως προ-

120.

t) κατὰ περίστασιν — διατραπήσεσθαί τινας. Meibom. κατὰ περίστασιν δὲ ποτὲ βίου οὐ γαμήσειν etc.. Ambrosius: *ceterum pro vitae interdum conditione ducturum uxorem aversurumque aliquos.* Aldobrandinus: *Pro vitae vero conditionibus aliquando sapientem uxorem ducturum, et quosdam aspernaturum.* Gassendus coni. γαμήσειν καὶ τεκνοποιήσειν.

u) οὐδὲ μὴν τηρήσειν ἐν μέθῃ φησὶν ὁ Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ. Meibom. οὐδὲ μῆνιν τηρήσειν ἐν μέθῃ, φησὶν ὁ Ἐπίκουρος ἐν τῷ συμποσίῳ. Ambrosius: *neque observaturum in ebrietate: ut epicurus in symposio.* Aldobrandinus: *Nec vero in ebrietate animadversurum. Epicurus in symposio ait.* Gassendus coni. οὐδὲ συντηρήσειν ἐν μέθῃ. Vulgatum, quod etiam Menagio mandosum videbatur, tuetur Kuehnius, cuius haec est ad h. l. observatio: „*Non observaturum in ebrietate, φαινόμενα* scilicet, vel *φαντάσματα. τὸ φάντασμα τῶν μετεώρων τηρητέον*, inquit Epicurus epistola ad Pythoclem. Huiusmodi τηρήσεις non faciet sapiens *ἐν μέθῃ*, ne a *phaenomeno*, id est, a sanae aberret.“ Ea vero non omnino delent corruptelae suspicionem.

x) πολιτεύσεσθαι. Codd. Veneti πολιτεύσεται.

y) κυνιεῖν. Ambrosius *dominaturum.*

z) ὡς. Edit. Froben. et Stephan. omittunt.

a) μεθέξειν αὐτὸν τοῦ βίου. Menag. et Meibom. μετέξειν αὐτὸν τοῦ βίου. Cod. Arnod. μετέξει. Gassendus addebat τύφλωσιν.

b) καὶ λυπηθήσεσθαι δὲ τὸν σοφόν. Ambrosius: *Moerore item non conficiendum sapientem.*

c) ὡς ὁ Διογένης ἐν τῇ πέμπτῃ. Edit. Froben. omittunt articulum ὁ. Cod. R *ἐν τῇ ιε*, quod reddidit Ambrosius *in XV.* et *in decimoquinto.*

d) καὶ δικάσεσθαι. Ambrosius *non litigaturum.*

e) οὐ πανηγυριεῖν δέ. Aldobrandinus: *non tamen in eo mercatu, qui habetur totius Graeciae celebritate, verba facturum.*

tione ducturum uxorem aversurumque aliquos. Nec vero observaturum in ebrietate ait Epicurus in Symposio, neque accessurum ad rempublicam, ut in primo de vitis, neque tyrannidem quaesiturum: neque Cynicorum rationem sequuturum, ut in secundo de vitis, neque unquam pauperem futurum: verum etiam, etsi illi eruantur oculi, vitae participatione fruiturum, ut in eodem ait. Moerore item affectum iri sapientem, ut ait Diogenes in quinto Electorum: porro litigaturum, item libros atque monumenta relicturum, non autem celebritatibus daturum operam: opibusque pro-

Digitized by Google

νοήσεσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος f). φιλαργήσειν g) τύχῃ τε ἀντιταξέσθαι φίλον τε οὐδένα ἀχθήσεσθαι h). εὐδοξίας ἐπὶ τοσοῦτον προνοήσεσθαι ἐφ' ὅσον μὴ καταφρονήσεσθαι i)· μᾶλλόν τε εὐφρανθήσεσθαι τῶν ἄλλων ἐν ταῖς θεωρίαις· ἁμαρτήματα ἄνισα εἶναι. καὶ τὴν ὑγείαν k) τισὶ μὲν ἀγαθόν, τισὶ δὲ ἀδιάφορον. τὴν δὲ ἀνδρείαν φύσει μὴ γίνεσθαι, λογισμῷ δὲ τοῦ συμφέροντος l)· καὶ τὴν φιλίαν διὰ τὰς χρείας· δεῖν μέντοι προκατάρχεσθαι m)· καὶ γὰρ τὴν γῆν σπείρομεν· συνίστασθαι δὲ αὐτὴν n) κατὰ κοινωνίαν ἐν ταῖς ἡδοναῖς. τὴν εὐδαιμονίαν διχῇ νοεῖσθαι, τήν τε ἀκροτάτην, 121.
οἷα ἐστὶ περὶ τὸν θεόν, ἐπίτασιν οὐκ ἔχουσαν o)· καὶ τὴν

f) καὶ κτήσεως προνοήσεσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος. Prius καὶ addidi ex codd. R et Venetis, commendatum iam Gassendo. Ambrosius: *acquirendi curam ac futuri providentiam non habiturum.*

g) φιλαργήσειν. Ambrosius omittit. Gassendus coni. οὐ φιλαργήσειν δέ.

h) φίλον τε οὐδένα ἀχθήσεσθαι. Legebatur φίλον τε οὐδένα κτήσεσθαι, nisi quod edit. Froben. habet φίλων τε οὐδὲν κτήσεσθαι, codd. Veneti et Arund. οὐδέν. Casaubono nihil mutandum, Meibomio aliquid excidisse videbatur. Gassendus coni. φίλον τε οὐ δεινὸν κτήσεσθαι, Menagius φίλον τε εἰ δέοι vel εἰ δεῖ κτήσεσθαι. Kuehnius φίλον τε οὐδένα ἀδικήσεσθαι. Recepi coniecturam Rondelli l. l. p. 104. et 105.

i) καταφρονήσεσθαι. Meibom. καταφρονηθήσεσθαι.

k) τὴν ὑγείαν. Meibom. τὴν ὑγίειαν.

l) λογισμῷ δὲ τοῦ συμφέροντος. Ambrosius *sed ratione commodique notatione.*

m) καὶ τὴν φιλίαν διὰ τὰς χρείας· δεῖν μέντοι προκατάρχεσθαι. Ambrosius: *Amicitiam usus gratia necessitatisque ineundam, a nobis tamen inchoandam.* Aldobrandinus: *Amicitiam utilitatum causa conciliatam, principem locum obtinere oportere.*

n) αὐτήν. Codd. Veneti et Arund. αὐτόν.

o) ἐπίτασιν οὐκ ἔχουσαν. Gassendus coni. ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν οὐκ ἔχουσαν.

viturum et futuro. Libenterque rari futurum fortunaeque reluctaturum amicumque nominem gravaturum. Bonae famae hactenus curam habiturum quoad contemptui non habeatur: plus autem aliis laetitia in speculationibus affectum iri. Peccata esse inaequalia. Porro sanitatem quibusdam conducere, quibusdam indifferentem esse. Fortitudinem per naturam non contingere, sed ratione utilitatis: amicitiam gratia utilitatum ineundam: a nobis tamen inchoandam: quippe et terram serimus: constare autem illam voluptatum consortio ac societate. Felicitatem bifariam intelligi, supremam illam quae in deo est, quae incrementum non admittat; adiectionemque et ablationem voluptatum.

Digitized by Google

προσθήκην καὶ ἀφαίρεσιν ἡδονῶν p). εἰκόνας τε ἀναθήσειν εἰ ἔχοι, ἀδιαφόρως ἂν σχοίης q). μόνον τε τὸν σοφὸν ὀρθῶς ἂν περί τε μουσικῆς καὶ ποιητικῆς ἁπλέξασθαι· ποιήματά τε ἐνεργεῖν, οὐκ ἂν ποιῆσαι r). εἶναί τε ἕτερον ἑτέρου σοφώτερον s)· χρηματίσασθαί τε, ἀλλ' ἀπὸ μόνης σοφίας, ἀπορήσαντα t). καὶ μόναρχον ἐν καιρῷ θεραπεύσειν καὶ ἐπιχαρίσασθαί τινα ἐπὶ τῷ διορθώματι u)· καὶ σχολὴν κατα-

p) καὶ τὴν προσθήκην καὶ ἀφαίρεσιν ἡδονῶν. Meibom. καὶ τὴν ἀνθρωπίνην, ἔχουσαν προσθήκην καὶ ἀφαίρεσιν ἡδονῶν. Aldobrandinus: *et eam quae ex adjectione detractioneque voluptatum fit.* Gassendus coni. τὴν δὲ ὑπάλληλον, οἷα ἐστὶ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἅτε ἔχουσαν καὶ προσθήκην καὶ ἀφαίρεσιν ἡδονῶν.

q) εἰκόνας τε ἀναθήσειν εἰ ἔχοι, ἀδιαφόρως ἂν σχοίης. Meibom. εἰκόνας τε ἀναθήσειν εἰ ἔχοι, ἀδιαφόρως ἔξειν ἂν μὴ σχολήν. Ambrosius: *Imagines quoque positurum si habeat indifferenter plane accipies.* Aldobrandinus: *Imagines positurum, si neutram in partem movebitur.* Gassendus coni. ἀδιαφόρως ἐν σπουδῇς, Kuehnius εἰκόνας τε ἀναθήσειν ἀδιαφόρως ἂν σχοίη, deleto εἰ ἔχοι ut interpretamento. Hermannus εἰκόνας τε, ἀναθήσειν εἰ ἔχοι ἀδιαφόρως, ἂν σχοίης.

r) ποιήματά τε ἐνεργεῖν, οὐκ ἂν ποιῆσαι. Edit. Froben. et codd. Veneti omittunt οὐκ ἂν ποιῆσαι. Ambrosius: *pangenda non fingenda poemata dixit.* Aldobrandinus: *poemata acturum, non facturum.* Gassendus coni. ποιήματά τε ἀγνοήσειν, οὐκ ἂν ποιήσειν. Menagius ποιήματα ἐνεργεῖν interpretatur *res agere*, ποιήματα ποιῆσαι *res fingere.* Hermannus coni. ποιήματα δὲ ἐνεργεῖν ποιῆσαι οὐχί, *ipsum opus carmina faciendi non aggredi.*

s) εἶναί τε ἑτέρου ἕτερον σοφώτερον. Edit. Froben. ἑτέρου σοφωτέρους, codd. Veneti ἑτέρου σοφωτέρους, omissis praecedentibus. Stephan. et Meibom. οὐ πεῖσαί τε ἑτέρου ἕτερον σοφώτερον. Menag. οὐκ εἶναί τε ἑτέρου ἕτερον σοφώτερον. Ambrosius: *Non movetur si alter altero dicatur fuisse sapientior.* Aldobrandinus: *alterum altero sapientiorem non esse.* Delevi negationem cum Gassendo et Kuehnio, quotum ille καὶ εἶναί τε scribi malebat.

t) χρηματίσασθαί τε, ἀλλ' ἀπὸ μόνης σοφίας, ἀπορήσαντα. Ambrosius: *sed ex sapientia sola si affluat rite appellandum sapientem putat.*

u) καὶ ἐπιχαρίσασθαί τινα ἐπὶ τῷ διορθώματι. Ambrosius: *gratulaturumque cuilibet recipiscenti.* Aldobrandinus: *cuidam propter correctionem gratificaturum.* Kuehnius coni. ἐπιχαρίσασθαι, hoc sensu, *gratulaturum alicui sapientem ob rem bene gestam.*

Imagines quoque positurum, si habeat, indifferenter accipies. Solumque sapientem recte de musica et poetica verba facturum: carminaque legere atque usurpare, minime autem facere. Alterum esse altero sapientiorem. Eundem inopia laborantem quaestum facturum, sed ex sola sapientia. Principem in tempore obsequio deliniturum, gratificaturumque cuilibet propter correctionem: scholam item habi-

Digitized by Google

συνιέναι, ἀλλ' ὁρᾷ ὥστε ὀχλαγωγῆσαι x)· καὶ ἀνατραπήσεσθαι ἐν πλήθει, ἀλλ' οὐχ ἑκόντα· δογματιεῖν τε καὶ οὐκ ἀποφήσειν y)· καὶ καθ' ὕπνους z) ὅμοιον ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ φίλου ποτὲ τεθνήξεσθαι a). Ταῦτα δοκεῖ αὐτοῖς· μεταιτέον δὲ ἐπὶ XXVII. τὴν ἐπιστολήν b).

Ἐπίκουρος Μενοικεῖ χαίρειν.

Μήτε νέος τις ὢν μελλέτω c) φιλοσοφεῖν μήτε γέρων 122.
ὑπάρχων κοπιάτω φιλοσοφῶν· οὔτε γὰρ ὥρος οὐδείς ἐστιν οὔτε πάρωρος πρὸς τὸ κατὰ ψυχὴν ὑγιαίνειν d). ὁ δὲ λέγων ἢ μήπω τοῦ φιλοσοφεῖν ὑπάρχειν τὴν ὥραν e) ἢ παρεληλυθέναι τὴν ὥραν ὁμοίως ἐστὶ τῷ λέγοντι πρὸς εὐδαιμονίαν ἢ μήπω f) παρεῖναι τὴν ὥραν ἢ μηκέτι εἶναι τὴν ὥραν g)·

x) ὥστε ὀχλαγωγῆσαι. Edit. Froben. et codd. Veneti σχολαγωγῆσαι. Arund. ὀσχολαγωγῆσαι. Ambrosius *ut turbas faciat*. Aldobrandinus *ut multitudinis dux futurus sit*.

y) οὐκ ἀποφήσειν. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. omittit negationem.

z) καθ' ὕπνους. Aldobrandinus *in somno*.

a) τεθνήξεσθαι. Edit. Froben. θνήξεσθαι.

b) Ταῦτα δοκεῖ αὐτοῖς. μεταιτέον δὲ ἐπὶ τὴν ἐπιστολήν. Codd. Veneti τὸ ἑξῆς. δοκεῖ δ' αὐτοῖς, ut verba μεταιτέον δὲ ἐπὶ τὴν ἐπιστολὴν supra reponant inter ἡδονῶν et εἰκόνας. Arund. τὸ ἑξῆς ταῦτα δοκεῖ.

c) μελλέτω. Ambrosius *negligat*.

d) οὔτε γὰρ ὥρος — ὑγιαίνειν. Edit. Froben. οὔτε γὰρ ὥρος οὐδείς ἐστιν, οὔτε πάρωρος πρὸς τὸ κατὰ ψυχὴν * ὥραν. Meibom. et Clemens Alex. Stromatum IV. p. 594. ed. Potter. ὑγιαίνειν. Aldobrandinus: *Nam neque praematura, neque intempestiva cuiquam est ad animi sanitatem contentio.*

e) ὁ δὲ λέγων ἢ μήπω τοῦ φιλοσοφεῖν ὑπάρχειν τὴν ὥραν. Addidi articulum τήν. Edit. Froben. * ὥραν, reliquis omissis. Clemens Alex. l. l. p. 594. omittit ἤ.

f) μήπω. Legebatur μή. Illud restitui ex Clemente Alex. l. l. p. 594., praelatum iam Menagio.

g) τὴν ὥραν. Addidi ex Clemente Alex. l. l. p. 594., probatum Menagio.

turum, non sane ut turbam duceret; recitaturumque in multitudine, sed non sponte: dogmata quoque illaturum et non dubitaturum: in somnis quoque sibi similem futurum ac pro amico quandoque moriturum. Ista illi opinantur. Sed transeundum ad epistolam est.

Epicurus Menoeceo salutem.

Neque iuvenis quispiam dum est, philosophari cunctetur, neque senex quum sit, philosophando fatigetur: neque enim intempestivus ullus est neque ad animae sanitatem tempus non habet idoneum. Qui autem dicit aut nondum philosophandi tempus esse aut tempus praeteriisse, ei similis est qui dicit ad beatam vitam aut nondum adesse tempus aut

Digitized by Google

ὥστε φιλοσοφητέον καὶ νέῳ καὶ γέροντι h), τῷ μὲν ὅπως γηράσκων νεάζῃ τοῖς ἀγαθοῖς διὰ τὴν χάριν τῶν γεγονότων, τῷ δὲ ὅπως νέος ἅμα καὶ παλαιὸς ᾖ διὰ τὴν ἀφοβίαν τῶν μελλόντων. μελετᾶν οὖν χρὴ τὰ ποιοῦντα τὴν εὐδαιμονίαν, εἴπερ παρούσης μὲν αὐτῆς, πάντα ἔχομεν· ἀπούσης δέ,
123. πάντα πράττομεν εἰς τὸ ταύτην ἔχειν. ἃ δὲ σοὶ συνεχῶς παρήγγελον i), ταῦτα καὶ πράττε καὶ μελέτα, στοιχεῖα τοῦ καλῶς ζῆν ταῦτ' εἶναι διαλαμβάνων k). Πρῶτον μὲν τὸν θεὸν ζῷον ἄφθαρτον καὶ μακάριον νομίζων l), ὡς ἡ κοινὴ τοῦ θεοῦ νόησις ὑπεγράφη, μηθὲν μήτε τῆς ἀφθαρσίας ἀλλότριον μήτε τῆς μακαριότητος ἀνοίκειον αὐτῷ πρόσαπτε· πᾶν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτοῦ δυνάμενον τὴν μετὰ ἀφθαρσίας μακαριότητα περὶ αὐτὸν δόξαζε. Θεοὶ μὲν γάρ εἰσιν· ἐναργὴς μὲν γάρ ἐστιν αὐτῶν ἡ γνῶσις· οἵους δ' αὐτοὺς οἱ πολλοὶ m) νομίζουσιν οὐκ εἰσίν· οὐ n) γὰρ φυλάττουσιν αὐτοὺς οἵους νομίζουσιν. ἀσεβὴς δὲ οὐχ ὁ τοὺς τῶν πολλῶν θεοὺς ἀναι-
124. ρῶν, ἀλλ' ὁ τὰς τῶν πολλῶν δόξας θεοῖς προσάπτων. οὐ γὰρ

h) καὶ νέῳ καὶ γέροντι. Meibom. καὶ γέροντι καὶ νέῳ. Clemens Alex. l. l. p. 594. et 595. καὶ νεωτέρῳ καὶ γέροντι.

i) παρήγγελον. Edit. Froben. παρήγγελλον.

k) ταῦτ' εἶναι διαλαμβάνων. Edit. Froben. ταῦτα διαλαμβάνων εἶναι.

l) νομίζων. Edit. Froben. νομίζειν. Ambrosius *puta*, Aldobrandinus *existimato*.

m) οἱ πολλοί. Ante Meibomium legebatur πολλοί. Illud restituit Meibomius commendatum iam Gassendo et Menagio. Idem expressit Ambrosius.

n) οὐκ εἰσίν· οὐ. Menag. οὐ εἶσιν; οὐκ.

non amplius esse tempus. Philosophandum igitur et iuveni et seni, illi quidem ut senescens in virtutibus vigeat praeteritorum gratia, huic ut iuvenis una et vetulus sit, quod futurorum careat metu. Meditandum ergo quae faciant beatam vitam, siquidem ei adsit illa, omnia suppetunt, sin autem absit, agimus omnia ut illam habeamus. Quae autem assidue te admonebam, ea et age et meditare, honeste vivendi elementa haec esse arbitrane. Primum quidem deum esse animal immortale ac beatum putans, sicut communis de deo dictat intelligentia, nihil illi aut ab immortalitate alienum aut a beatitudine applica: caeterum omne quod illius cum immortalitate beatitudinem servare possit, de eo opinare. Dii nempe sunt: certa enim est illorum cognitio: non autem eiusmodi sunt cuiusmodi eos plerique arbitrantur: neque enim eos quales putant observant. Impius autem est non qui tollit multitudinis deos, sed qui diis opiniones

Digitized by Google

προλήψεις τιθέν, ἀλλ' ὑπολήψεις ψευδεῖς αἱ τῶν πολλῶν ὑπὲρ θεῶν ἀποφάσεις o)· ἔνθεν αἱ μέγισται βλάβαι αἴτιαι τοῖς κακοῖς ἐκ θεῶν ἐπάγονται καὶ ὠφέλειαι τοῖς ἀγαθοῖς p). τοῖς γὰρ ἰδίοις οἰκειούμενοι διὰ παντὸς ἀρεταῖς τοὺς ὁμοίους ἀποδέχεσθαι, πᾶν τὸ μὴ τοιοῦτον ὡς ἀλλότριον νομίζοντες q). συνέθιζε δὲ ἐν τῷ νομίζειν μηθὲν r) πρὸς ἡμᾶς εἶναι τὸν θάνατον, ἐπεὶ πᾶν ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἐν αἰσθήσει, στέρησις δ' ἐστὶν αἰσθήσεως ὁ θάνατος. ὅθεν γνῶσις ὀρθὴ τοῦ μηθὲν εἶναι s) πρὸς ἡμᾶς τὸν θάνατον ἀπολαυστὸν ποιεῖ τὸ τῆς ζωῆς θνητόν t), οὐκ ἄπειρον u) προσκτιζοῦσα χρόνον, ἀλλὰ τὸν τῆς ἀθανασίας x) ἀφελομένη πόθον. οὐθὲν γὰρ ἔστιν ἐν 125.

o) *αἱ τῶν πολλῶν ὑπὲρ θεῶν ἀποφάσεις.* Ambrosius: *quae plurimi de diis sentiunt.*

p) *ἔνθεν αἱ μέγισται βλάβαι — τοῖς ἀγαθοῖς.* Ante Meibomium legebatur *ἔνθεν αἱ μέγισται βλάβαι, αἴτιαι τοῖς κακοῖς ἐκ θεῶν ἐπάγονται καὶ ὠφέλειαι.* Cum eo quod addidi *τοῖς ἀγαθοῖς*, expressit Ambrosius praeivitque Gassendus, cuius haec est coniectura, *ἔνθεν καὶ μεγίστας βλάβας τοῖς κακοῖς ἐκ θεῶν ἐπάγεσθαι, καὶ ὠφελείας τοῖς ἀγαθοῖς.* Idem comprobavit Kuehnius, qui quod coniecit *ἄτας* pro *αἰτίας* ita probabile videatur ut quod praecedit *βλάβας* eius interpretamentum putes. Aldobrandinus: *Hinc maximorum detrimentorum atque utilitatum causae ab improbis in deos conferuntur.*

q) *τοῖς γὰρ ἰδίοις — νομίζοντες.* Cod. Cantabr. *ταῖς γὰρ οἰκείαις.* Aldobrandinus: *propriis enim semper accommodati virtutibus, similes sibi deos recipiunt, quae talia non sunt, omnia aliena existimantes.* Kuehnius coni. *τοῖς γὰρ ἰδίοις οἰκειούμενοι διὰ παντὸς τοὺς ἀρεταῖς ὁμοίους ἀποδέχοντας.*

r) *μηθέν.* Legebatur *μηδέν.*

s) *τοῦ μηθὲν εἶναι.* Edit. Froben. omittit articulum.

t) *ἀπολαυστὸν ποιεῖ τὸ τῆς ζωῆς θνητόν.* Ambrosius: *id efficit ut mortale quod est: fruatur vita.*

u) *ἄπειρον.* Edit. Froben. et Stephan. *ἄπορον*, quod reddidit Ambrosius *ambiguum.* Alterum praebent Menag. et Meibom. cum cod. Florent. expressitque Aldobrandinus.

x) *τῆς ἀθανασίας.* Edit. Froben. et Stephan. omittunt articulum.

multitudinis applicat. Non enim sunt anticipationes, sed opinationes falsae plurimorum de diis enuntiationes: unde detrimenta maxima pessimis quibusque a diis inferantur, et commoda item probis. Quippe suis virtutibus per omnia delectati similes amplectuntur, omne quod huiusmodi non est alienum existimantes. Consuesce autem putare nihil ad nos pertinere mortem: bonum enim omne ac malum in sensu est, sensus autem privatio mors est. Unde recta cognitio quod nihil ad nos sit mors, iucundam efficit vitae mortalitatem, non infinitum adiiciens tempus, sed immortalitatis desiderium auferens. Nihil enim in vita malum est ei qui

Digitized by Google

τῷ ζῆν δεινὸν τῷ κατειληφότι γνησίως τὸ μηδὲν γ) ὑπάρχειν ἐν τῷ μὴ ζῆν δεινόν· ὥστε μάταιος ὁ λέγων δεδιέναι τὸν θάνατον, οὐχ ὅτι λυπήσει παρών, ἀλλ' ὅτι λυπεῖ μέλλων ε)· ὃ γὰρ παρὸν οὐκ ἐνοχλεῖ, τόδε προσδοκώμενον κενῶς λυπεῖ α). τὸ φρικωδέστατον οὖν τῶν κακῶν b) ὁ θάνατος οὐθὲν ε). πρὸς ἡμᾶς γ. ἐπειδήπερ ὅταν μὲν ἡμεῖς ὦμεν, ὁ θάνατος οὐ πάρεστιν d)· ὅταν δὲ ὁ θάνατος παρῇ, τόθ' ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν. οὔτε οὖν πρὸς τοὺς ζῶντας ἐστὶν οὔτε πρὸς τοὺς τετελευτηκότας e), ἐπειδήπερ περὶ οὓς μὲν f) οὐκ ἔστιν, οἱ δ' οὐκέτι εἰσίν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ g) τὸν θάνατον ὁτὲ μὲν ὡς μέγιστον τῶν κακῶν φεύγουσιν, ὁτὲ δὲ ὡς ἀνάπαυσιν τῶν ἐν
126. τῷ ζῆν κακῶν ποθοῦσιν h). οὔτε φοβεῖται τὸ μὴ ζῆν· οὔτε γὰρ αὐτῷ προσίσταται τὸ ζῆν· οὔτε δοξάζεται κακὸν εἶναι

γ) μηθέν. Legebatur μηδέν.
ε) μέλλων. Ambrosius *expectata et futura.*
α) ὃ γὰρ παρὸν οὐκ ἐνοχλεῖ, τόδε προσδοκώμενον κενῶς λυπεῖ. Edit. Froben. et Stephan. ὃ γὰρ παρὸν, οὐκ ἐνοχλεῖ· τὸ δὲ προσδοκώμενον κενῶς λυπεῖ. Menag. ὁ γὰρ παρὸν, οὐκ ἐνοχλεῖ, προσδοκώμενον κενῶς λυπεῖ. Meibom. ὃ γὰρ παρὸν, οὐκ ἐνοχλεῖ· προσδοκώμενον, κενῶς λυπεῖ. Codd. Veneti et Arund. ὁ γὰρ παρών. Illi etiam τὸ δὲ agnoscunt. Quod dedi τόδε expressit Aldobrandinus.
b) τὸ φρικωδέστατον οὖν τῶν κακῶν. Edit. Froben. τὸ φρικωδέστατον etc.. Ambrosius: *Itaque quod acerbissimum malorum est et omnino pavendum.*
c) οὐθέν. Legebatur οὐδέν.
d) οὐ πάρεστιν. Interpretes *non est.*
e) τετελευτηκότας. Edit. Froben. τελευτηκότας.
f) περὶ οὓς μέν. Gassendus coni. περὶ τοὺς μέν.
g) οἱ πολλοί. Aldobrandinus *multi.*
h) ὁτὲ δὲ ὡς ἀνάπαυσιν τῶν ἐν τῷ ζῆν κακῶν ποθοῦσιν. Ante Meibomium legebatur ὁτὲ δὲ ὡς ἀνάπαυσιν τῶν ἐν τῷ ζῆν. Meibom. ὅτε δὲ ὡς ἀνάπαυσιν τῶν ἐν τῷ ζῆν ζητοῦσιν. Aldobrandinus: *aliquando ut eorum quae in vita insunt, requietem quaerunt.* Quod restitui ex interpretatione Ambrosii supplevit Casaubonus.

vere comprehendit nihil esse in vitae privatione mali. Vanus ergo est qui mortem se timere dicit, non quia praesens moerore conficiat, sed futura contristet: nam quod praesens moerore nihil perturbat, id expectatum nequicquam conficit. Itaque maxime horrendum malorum mors nihil ad nos, quoniam quum nos sumus, mors non adest; quum vero mors adest, nos iam non sumus. Neque igitur ad viventes neque ad mortuos pertinet: nam iis qui sunt, illa non est; quibus vero adest, iam illi non sunt. Atqui plurimi mortem aliquando ut malorum maximum fugiunt, aliquando vero ut requiem eorum quae in vita sunt tristium cupiunt. Neque igitur non vivere metuit: nec enim illi vivere adiunctum est:

Digitized by Google

τὸ μὴ ζῆν i). ὥσπερ δὲ τὸ σιτίον οὐ τὸ πλεῖον πάντως k), ἀλλὰ τὸ ἡδιστον αἱροῦνται l), οὕτω καὶ χρόνον οὐ τὸν μήκιστον, ἀλλὰ τὸν ἥδιστον καρπίζεται m). ὁ δὲ παραγγέλλων τὸν μὲν νέον καλῶς ζῆν, τὸν δὲ γέροντα καλῶς καταστρέφειν, εὐήθως ἔοικεν οὐ μόνον διὰ τὸ τῆς ζωῆς ἀσπαστόν n), ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο o) τὴν αὐτὴν εἶναι μελέτην τοῦ καλῶς ζῆν καὶ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν. πολὺ δὲ χεῖρον p) καὶ ὁ λέγων, Καλὸν μὲν μὴ φῦναι,

φύντα δ' ὅπως ὠκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι q).

εἰ μὲν γὰρ πεποίθως τοῦτο φησί, πῶς οὐκ ἀπέρχεται ἐκ τοῦ 127.
ζῆν; ἕτοιμον γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἔστιν, εἴπερ ἦν βεβουλευμένον αὐτῷ βεβαίως· εἰ δὲ μαινόμενος, μάταιος ἐν τοῖς οὖσι

i) οὔτε φοβεῖται — τὸ μὴ ζῆν. Meibom. ὁ σοφὸς οὐν οὔτε φοβεῖται etc.. Cod. Florent. κακὸν εἶναί τι τὸ μὴ ζῆν. Aldobrandinus: *Nec vero aut id ipsum timetur, non vivere; non enim ipsi adjunctum est, vivere; aut malum quodpiam esse existimatur, non vivere.* Gassendus coni. μάτην δὲ φοβεῖ τὸ μὴ ζῆν· οὐ γὰρ αὐτῷ προσίσταται τὸ ζῆν, ἐν ᾧ δοξάζηται κακὸν εἶναί τι τὸ μὴ ζῆν. Kuehnius ἀλλ' οὔτις φοβεῖται τὸ μὴ ζῆν· οὐ γὰρ αὐτῷ προσίσταται τὸ ζῆν· οὔτε δοξάζεται κακὸν εἶναι τῷ μὴ ζῆν.

k) πάντως. Ambrosius non expressit.

l) αἱρεῖται. Interpretes *eligitur*.

m) οὕτω καὶ — καρπίζεται. Ambrosius: *ita et tempus non longissimum sed suavissimum capitur* (*cupitur*). Aldobrandinus: *sic quoque temporis non longissimi sed suavissimi fructus percipitur.*

n) διὰ τὸ τῆς ζωῆς ἀσπαστόν. Aldobrandinus: *quod vita optabilis per se ipsa est.*

o) διὰ τό. Cod. διὰ τοῦ.

p) χεῖρον. Meibom. χείρων, quod expressit Aldobrandinus *stultius.*

q) Καλὸν μὲν μὴ φῦναι — περῆσαι. Theognidea sunt, laudata etiam Sexto Empirico Pyrrhon. Hypotypos. III. 24. 231. p. 186. ed. Fabric. aliisque, sed ut Ἀχὴν exhibeant pro Καλόν. Vid. Wyttenbachius ad Plutarchi Moralia p. 769. et 770. ed. Oxon., vol. II. p. 87. ed. Lips..

neque opinatur mali aliquid esse non vivere. Quemadmodum vero cibum non plurimum omnino, sed suavissimum eligit, ita et tempore non longissimo, sed suavissimo fruitur. Porro qui iuvenem bene vivere, senem bene ex vita discedere admonet, fatuus est, non modo ob amorem vitae ac studium, verum etiam quod eadem sit meditatio bene vivendi ac bene moriendi. Longe autem deterius qui dicit, Bonum quidem non natum esse,

Natum vero quam celerrime intrare Inferni ianuas.

Nam si quod ita crederet hoc dixit, quomodo non discedebat ex vita? id quippe illi in promptu erat, siquidem haec illi fuisset rata sententia; sin autem ludens, vanus est in iis

Digitized by Google

ἐπιδεχομένους τ). μνημονευτέον δὲ ὡς τὸ μέλλον οὔτε ἡμέτερον ε) οὔτε πάντως οὐχ ἡμέτερον, ἵνα μήτε πάντως προσμένωμεν ζ) ὡς ἐσόμενον υ) μήτε ἀπελπίζωμεν ὡς πάντως οὐκ ἐσόμενον χ). ἀναλογιστέον δὲ ὡς τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσὶ φυσικαί, αἱ δὲ κεναί. καὶ τῶν φυσικῶν ψ) αἱ μὲν ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μόνον· τῶν δὲ ἀναγκαίων αἱ μὲν πρὸς εὐδαιμονίαν εἰσὶν ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἀοχλη-
128. σίαν ω), αἱ δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ ζῆν. τούτων γὰρ ἁπλανὴς θεωρία πᾶσαν αἵρεσιν καὶ φυγὴν ἀναπεμπτέον εἶναι ἐπὶ τὴν τοῦ σώματος ὑγείαν α) καὶ τὴν τῆς ψυχῆς β) ἀταραξίαν, ἐπεὶ τοῦτο τοῦ μακαρίως ζῆν ἐστὶ τέλος γ). τούτου γὰρ χάριν πάντα πράττομεν ὅπως μήτε ἀλγῶμεν μήτε ταρβῶμεν·

τ) αἱ δὲ μανόμενος, μάταιος ἐν τοῖς οὐκ ἐπιδεχομένοις. Ambrosius: *Sin autem invehens dum in his quae ratione carent inversatur.* Aldobrandinus: *si vero ludens, vanus est in his quae vanitatem non requirunt.*

υ) οὔτε ἡμέτερον. Edit. Froben. et Menag. cum codd. Venetis omittunt neque expressit Aldobrandinus.

φ) προσμένωμεν. Meibom. προσμένωμεν αὐτό.

υ) ἐσόμενον. Cod. Arund. ἐσομένου. Aldobrandinus *futura.*

χ) οὐκ ἐσόμενον. Aldobrandinus *non futura.*

ψ) αἱ μὲν εἰσὶ φυσικαί, αἱ δὲ κεναί. καὶ τῶν φυσικῶν. Edit. Froben. omittit.

ω) αἱ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἀοχλησίαν. Cod. Arund. ἀντοχλησίαν. Vid. Lobeck. Parerga ad Phrynich. p. 730. Gassendus coni. ἃς αἱ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἀοχλησίαν.

α) ὑγίειαν. Meibom. ὑγιείαν.

β) τῆς ψυχῆς. Edit. Froben. τοῦ σώματος.

γ) τούτου γὰρ ἁπλανὴς θεωρία — ἐστὶ τέλος. Ambrosius: *Horum quippe sine errore speculatio est, ut noverimus quid eligendum quidve fugiendum sit ad bonam corporis tuendam valetudinem corporisque quietem. hic enim finis est bene beateque vivendi.*

quae fieri non possunt. Memoria vero tenendum quod futurum est neque nostrum esse neque omnino non nostrum, ut ne tanquam futurum prorsus exspectemus neque item quasi non futurum desperemus. Reputandum praeterea concupiscentias partim esse naturales, partim inanes. Atque naturalium alias quidem necessarias, alias vero tantum naturales: necessarias vero quae sunt partim ad felicitatem, partim ad corporis tranquillitatem, partim ad vitam ipsam sunt necessariae. Horum quippe sine errore speculatio omnem electionem et fugam revocare novit ad bonam corporis valetudinem et animi perturbationum vacuitatem, quoniam hic finis est beate vivendi. Huius enim gratia omnia agimus ut neque doleamus neque perturbemur: ubi vero semel id

Digitized by Google

ὅταν δὲ ἅπαξ τοῦτο περὶ ἡμᾶς γένηται d), λύεται πᾶσα ὁ τῆς ψυχῆς χειμών, οὐκ ἔχοντος τοῦ ζώου βαδίζειν ὡς πρός τι ἐνδέον e) καὶ ζητεῖν ἕτερον ᾧ f) τὸ τῆς ψυχῆς καὶ τὸ g) τοῦ σώματος ἀγαθὸν συμπληρωθήσεται. τότε γὰρ h) ἡδονῆς χρείαν ἔχομεν, ὅταν δι' αὐτοῦ μὴ παρῶμεν τὴν ἡδονὴν ἀλγοῦντες· ὅταν δὲ μὴ ἀλγῶμεν i), οὐκέτι τῆς ἡδονῆς δεόμεθα. καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἡδονὴν ἀρχὴν καὶ τέλος λέγομεν εἶναι τοῦ μακαρίως ζῆν· ἐπίστην γὰρ ἀγαθὸν πρῶτον καὶ συγγενικὸν k) 129.
ἄγνωμεν καὶ ἀπὸ ταύτης πανάρχόμεθα πάσης αἱρέσεως καὶ φυγῆς καὶ ἐπὶ ταύτην κατανεύομεν l) ὡς πάσου τῷ πάθει χρώμενοι m) ἀγαθὸν κρίνοντες. καὶ ἐπεὶ n) πρῶτον ἀγαθὸν τοῦτο καὶ σύμφυτον, διὰ τοῦτο καὶ οὐ πᾶσαν ἡδονὴν αἱρούμεθα, ἀλλ' ἔστιν ὅτε πολλὰς ἡδονὰς o) ὑπερβαίνομεν, ὅταν πλείων

d) ὅταν δὲ ἅπαξ τοῦτο περὶ ἡμᾶς γένηται. Ambrosius: *Ubi vero id penitus consecuti erimus.*

e) οὐκ ἔχοντος τοῦ ζώου βαδίζειν ὡς πρός ἐνδέον τι. Aldobrandinus: *cum animal ipsum iam non possit aliquo tanquam ad id quod indigeat contendere.* Gassendus coni. οὐκ ἔχοντος τοῦ ζώου πρός τι ὡς ἐνδέον βαδίζειν.

f) καὶ ζητεῖν ἕτερον ᾧ. Edit. Froben. *καὶ ζητῶν ἕτερον. ὃν.*

g) τό. Addidi ex cod. Cantabr.

h) γάρ. Ambrosius omittit.

i) ὅταν δὲ μὴ ἀλγῶμεν. Addidi cum Meibomio praeeunte Gassendo. Kuehnius in sequentibus malebat καὶ ἐν pro οὐκέτι ἐν aut relicta vulgata praeponere παρούσης δέ.

k) συγγενικόν. Aldobrandinus *affine.*

l) ἐπὶ ταύτην κατανεύομεν. Stephan. *καὶ ταύτην κατανεύομεν.* Ambrosius *atque hanc occurrimus.*

m) πάθει. Ambrosius non expressit.

n) ἐπεί. Codd. Cantabr. et Arund. *ἐπί.*

o) ἔστιν ὅτε πολλὰς ἡδονὰς. Ambrosius *saepe plurasque.*

consequuti erimus, solvitur omnis tempestas animi, quum non possit animal tendere quasi ad minus aliquid et aliud quaerere qua animi corporisque consummetur bonum. Tunc enim voluptate nobis opus est, quum illam non adesse dolemus; quum autem non dolemus, non amplius voluptate indigemus. Quocirca voluptatem finem dicimus ac principium beatae vitae: hanc enim primum bonum atque ingenitum novimus atque ab hac electionem omnem ac devitationem inchoamus atque ad hanc delabimur, perturbatione tanquam norma bonum quodvis discernentes. Quoniam vero primum istud et insitum bonum est, idcirco non omnem voluptatem aligimus, verum interdum multas voluptates transgredimur,

Digitized by Google

ἡμῖν τὸ δυσχεραὲς ἐκ τούτων ἔκηται· καὶ πολλὰς p) ἀλγηδόνας ἡδονῶν κρείττους νομίζομεν, ἐπειδὰν μείζων ἡμῖν q) ἡδονὴ παρακολουθῇ r), πολὺν χρόνον ὑπομείναντας τὰς ἀλγηδόνας. πᾶσα οὖν ἡδονὴ s) διὰ τὸ φύσιν ἔχειν οἰκείαν t) ἀγαθόν, οὐ πᾶσα μέντοι αἱρετή· καθάπερ καὶ ἀλγηδὼν πᾶσα κακόν u), οὐ πᾶσα δὲ ἀεὶ φευκτὴ πεφυκυῖα x). τῇ μέντοι συμμετρήσει y) καὶ συμφερόντων καὶ ἀσυμφόρων βλέψει z) ταῦτα πάντα κρίνειν καθήκει· χρώμεθα γὰρ τῷ μὲν ἀγαθῷ κατά τινας χρόνους ὡς κακῷ, τῷ δὲ κακῷ τὸ ἔμπαλιν ὡς ἀγαθῷ. καὶ τὴν αὐτάρκειαν a) δὲ ἀγαθὸν μέγα νομίζομεν, οὐχ ἵνα πάντως τοῖς ὀλίγοις χρώμεθα, ἀλλ' ὅπως, ἐὰν μὴ ἔχωμεν τὰ πολλά, τοῖς ὀλίγοις χρώμεθα, πεπεισμένοι γνησίως ὅτι ἥδιστα πολυτελείας ἀπολαύουσιν οἱ ἥκιστα ταύτης δεόμενοι· καὶ ὅτι τὸ μὲν φυσικὸν πᾶν εὐπόριστόν ἐστι, τὸ δὲ κενὸν b) δυσπό-

p) πολλάς. Ambrosius *nonnullos.*

q) ἡμῖν. Edit. Froben. et codd. Veneti omittunt.

r) παρακολουθῇ. Cod. Cantabr. παρακολουθεῖ.

s) πᾶσα οὖν ἡδονή. Codd. Veneti πᾶσαν οὖν ἡδονήν.

t) διὰ τὸ φύσιν ἔχειν οἰκείαν. Aldobrandinus: *quia naturae est accommodata.*

u) καθάπερ καὶ ἀλγηδὼν πᾶσα κακόν. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Cantabr. κακή. Caeterum Ambrosius πᾶσα non expressit.

x) οὐ πᾶσα δὲ διὰ φευκτὴ πεφυκυῖα. Ambrosius: *non tamen omnis repudiandus est dolor.*

y) τῇ — συμμετρήσει. Aldobrandinus *comparatione.*

z) βλέψει. Ambrosius *discretione.*

a) τὴν αὐτάρκειαν. Aldobrandinus *se ipso contentum esse.*

b) τὸ δὲ κενόν. Ambrosius *nova vero.*

quando ex iis maior molestia sequitur; doloresque multos voluptatibus praestare arbitramur, quando ex diutina toleratiane dolorum maior nos voluptas sequitur. Omnis itaque voluptas eo quod naturam propriam habet bonum est, non tamen eligenda omnis; sicuti et dolor omnis malum est, non tamen omnis semper eam naturam habet ut sit fugiendus. Commensione itaque et utilium inutiliamque consideratione haec omnia iudicare convenit: utimur enim bono temporibus quibusdam ut malo, rursus autem malo tanquam bono. Frugalitatem praeterea magnum existimamus bonum, non ut semper utamur modicis, verum ut, nisi multa habeamus, utamur paucis, credentes verissime illos magnificentia frui suavissime qui illa minimum indigent: quodque naturale sit omne parabile, inane vero difficulter parari possit. Dapes

Digitized by Google

ἄρτον. οἵ τε λιτοὶ χυλοί c) ἧττον πολυτελεῖς d) ἡσθῆναι τὴν ἡδὺν οὐκ προσφέρουσιν e), ὅταν ἅπαν τὸ ἀλγοῦν σὺν ἐνδείᾳ ἐξωρισθῇ· καὶ μᾶζα f) καὶ ὕδωρ τὴν ἀκροτάτην ἀποδίδω- 131.
σιν g) ἡδονήν, ἐπειδὰν ἐνδέον τις αὐτὰ προσενέγκηται. τὸ συνεθίζειν οὖν ἐν h) ταῖς ἁπλαῖς καὶ οὐ πολυτελέσι διαίταις καὶ ὑγιείας ἐστὶ συμπληρωτικὸν i) καὶ πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρήσεις ἄοκνον ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοῖς πα- λυτελέσιν ἐν διαλειμμάτοις προσερχομένους πρείττον ἡμᾶς διατί- θησι k). καὶ πρὸς τὴν τύχην ἀφόβους παρασκευάζει. ὅταν οὖν λέγωμεν ἡδονὴν τέλος ὑπάρχειν, οὐ τὰς τῶν ἀσώτων ἡδονὰς καὶ τὰς ἐν ἀπολαύσει κειμένας λέγομεν l), ὡς τινες

c) οἵ τε λιτοὶ χυλοί. Ambrosius *saporos item simplices.* Aldobrandinus *tenuioremque victum.*

d) πολυτελεῖ. Codd. Cantabr. et Arund. πολυτέλειαν.

e) προσφέρουσιν. Ante Meibomium legebatur περιφέρουσιν, tacito ab ipso correctum. Ambrosius *ferre.* Aldobrandinus *afferre.*

f) μᾶζα. Non μᾶζα. Vid. Ludovicus Dindorfius ad Hesiodi O. et D. v. 588. p. 102. et 103.

g) ἀποδίδωσιν. Meibom. ἀποδιδοῦσιν. Lobeckius ad Phrynich. p. 244. „in Epicuri sententia Diog. La. X. 131. 657. ὕδωρ καὶ μᾶζα τὴν ἀκρο- τάτην ἀποδιδοῦσιν ἡδονήν, nihil veriari video.“ Talia cum aliis condones Lobeckio sola uso Wetsteniana.

h) ἐν. Menag. omittit.

i) καὶ ὑγιείας ἐστὶ συμπληρωτικόν. Ambrosius: *et salubritatis effi- ciens est.*

k) καὶ τοῖς πολυτελέσιν ἐν διαλειμμάτοις προσερχομένους πρείττον ἡμᾶς διατίθησι. Stephan. et Menag. προσερχομένους. Meibom. προσερ- χομένους, πρείττονας ἡμᾶς διατίθησι. Ambrosius: *magnificentio- ribusque si per intervalla sumantur nos commodius aptat.*

l) ὅταν οὖν λέγωμεν — κειμένας λέγομεν. Legebatur καὶ τὰς τῶν ἐν ἀπολαύσει κειμένας. Rossius l. l. §. LXXXVIII. p. 307. et 308. corr. καὶ τὰς ἐν ἀπολαύσει κειμένας vel καὶ τὰς τῶν ἐν ἀπολαύσει κει- μένων vel denique καὶ τὰς τῶν ἐν ἀπολαύσει. Horum ego prius re- stitui, id quod expressernnt interpretes. Aldobrandinus: *Ergo non luptatem finem esse dicimus, non asotorum; neque in fruendo positas voluptates dicimus.* Caeterum Stephan. ὅταν οὖν λέγωμεν,

item simplices aequam magnifico victui afferunt voluptatem, quando omne quod dolet per inediam sublatum sit: et panis ergo cibarius et aqua summam voluptatem afferunt, quum egens quis illa in cibum assumserit. Itaque simplicibus et non magnifice paratis cibis assuescere et sanitatem consum- mat et hominem ad vitae usus necessarios impigrum reddit; magnificentioribusque per intervalla accedentes nos melius afficit atque adversus fortunam intrepidos facit. Quum itaque dicamus voluptatem finem esse, non luxuriosorum volup- tates eosque quae in gestu sunt positae, ut quidam igno-

Digitized by Google

ἀμοσύνους καὶ οὐχ ὁμολογοῦντας ἢ κακῶς ἀκούοντας ἀσκεῖν φασιν, ἀλλὰ τὸ μήτε ἀλγεῖν καὶ σῶμα μήτε ταράττεσθαι καὶ ψυχήν. οὐ γὰρ πότοι καὶ κῶμοι συνεχεῖς n) οὐδ' ὑπολείψεις παίδων καὶ γυναικῶν οὐδ' ἰχθύων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα φέρει πολυτελὴς τράπεζα, τὸν ἡδὺν γεννᾷ βίον, ἀλλὰ νήφων λογισμὸς καὶ τὰς αἰτίας ἐξερευνῶν πάσης αἱρέσεως καὶ φυγῆς καὶ τὰς δόξας ἐξελαύνων ἃς ὧν o) πλεῖστος τὰς ψυχὰς ταράττει θόρυβος. ταύτων δὲ πάντων ἀρχὴ καὶ μέγιστον ἀγαθὸν φρόνησις p), ἐξ ἧς αἱ λοιπαὶ πᾶσαι πεφύκασιν ἡμῖν, διδάσκουσα q) ὡς οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως ἄνευ τοῦ ἡδέως r)· συμπεφύκασι γὰρ αἱ ἀρεταὶ

n) οὐ γὰρ πότοι καὶ κῶμοι συνεχεῖς. Meibom. οὐ γὰρ πότοι καὶ κῶμοι, omisso *συνεχεῖς* superioribusque addito *μήτε ταράττεσθαι κατὰ ψυχήν*. Ea vero tametsi non erat quod castigaretur ab Roeio l. l. p. 308. et 309. Ambrosius *Non enim crapulæ et commessationes, neglecto* συνεχεῖς. Aldobrandinus: *Non enim potus, et nocturnæ lucernarum cantantium commessationes.*

o) ὧν ὧν. Edit. Exhen. et mod. Cantabr. ἀφ' οὗ.

p) φρόνησις. Meibom. ἡ φρόνησις.

p) διὸ καὶ φιλοσοφίας τιμιώτερον ὑπάρχει φρόνησις. Meibom. διὸ καὶ φιλοσοφίας τὸ τιμιώτερον ὑπάρχει ἡ φρόνησις. Meibomius: „Verti ac si legeretur: διὸ καὶ τῶν ἐκ τῆς φιλοσοφίας ἀγαθῶν τὸ τιμιώτερον ἡ φρόνησις. Ita scripsisse puto." Rossius l. l. §. LXXXVIIII. p. 310. et seqq. coni. σοφίας pro φιλοσοφίας, valde probabiliter. Idem p. 312. et seq. castigavit Meibomium.

q) διδάσκουσα. Rossius l. l. p. 310. coni. διδασκούσης.

r) ὡς οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν — ἄνευ τοῦ ἡδέως. Ante Meibomium legebatur ὡς οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν, ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς, καὶ δικαίως ἄνευ τοῦ ἡδέως, quae expressit Aldobrandinus. Ambrosius:

rantes aut a nostra sententia dissentientes aut male accipientes arbitrantur, sed non dolere corpore animoque tranquillum esse et perturbatione vacare dicimus. Non enim compotationes et comessationes diuturnae, non puerorum mulierumque congressus, non piscium gustatus et asteriorum quae affert pretiosior mensa suavem gignit vitam, verum ratio sobria causasque parcentans cur quaeque vel eligenda vel fugienda sint, opinionesque expellens a quibus animi ut plurimum perturbantur. Horum omnium initium maximumque bonum prudentia est: quocirca philosophiam quoque prudentia aestimatione antevellit, ex qua reliquae virtutes omnes oriuntur, docentes non posse iucunde vivi, nisi prudenter, honeste et iuste vivatur; nec prudenter, honeste et iuste, nisi iucunde: quippe virtutes iucundae vitae conjunctae sunt

Digitized by Google

παρ' ἐμὲ ἡδέως καὶ τὸ ζῆν ἡδέως τοιοῦτον ὄντων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ πῶς νομίζεις εἶναι κρεῖττον τοῦ καὶ περὶ θεῶν ἄσκει 133.
διεξόδους καὶ περὶ θανάτου δεῖ παντὸς s) ἀφόβους ἔχοντος καὶ τὸ τῆς φύσεως ἐπιλελογισμένου t) τέλος καὶ τὸ μὲν τῶν ἀγαθῶν u) πόρρω ὡς ἔπος εἰπεῖν εὐσυμπλήρωτόν x) τε καὶ εὐπόρευτον διαλαμβάνοντος, τὸ δὲ τῶν κακῶν ὡς ἢ χρόνους ἢ πόνους ἔχει βραχεῖς, τὴν δὲ ὑπό τινων δεσπόζειν εἰσαγομένην πάντων ἀνάγκην ἀγγέλλοντος, ἃ μὲν ἀπὸ τύχης, ἃ δὲ παρ' ἡμᾶς y). δεῖ τὸ τὴν μὲν ἀνάγκην ἀνεπεύθυν-

ut non sit iucunde vivere: nisi prudenter honeste iusteque vivatur. Quae cum Meibomio addidi primus supplevisse videtur Henricus Stephanus in lexico Ciceroniano, laudatus ille propterea Menagio.

s) διὰ παντός. Scribebatur διαπαντός.

t) ἐπιλελογισμένου. Edit. Froben. et codd. Veneti ἐπιλελογισμένον.

u) τῶν ἀγαθῶν. Cod. Cantabr. περὶ τῶν ἀγαθῶν. Aldobrandinus *omnium — bonorum.*

x) εὐσυμπλήρωτόν. Codd. Veneti εὐσυμπληρώτατόν.

y) ὡς ἢ χρόνους — ἃ μὲν ἀπὸ τύχης, ἃ δὲ παρ' ἡμᾶς. Edit. Froben. ὡς ἢ χρόνους ἢ πόνους ἔχει. βραχίστην δὲ ὑπό τινων δεσπότιν εἰσαγομένην ἀγγέλλοντος etc.. Stephan. ὡς ἢ χρόνους ἢ πόνους ἔχει, βραχίστην δὲ ὑπό τινων δεσπότιν εἰσαγομένην πάντων ἀγγέλλοντος etc.. Menag. ὡς ἢ χρόνους ἢ πόνους ἔχει βραχεῖς· τὴν δὲ ὑπό τινων δεσπότιν εἰσαγομένην πάντων ἀγγέλλοντος etc.. Meibom. ὡς ἢ χρόνους ἢ πόνους ἔχει βραχεῖς· τὴν δὲ εἱμαρμένην ὑπό τινων δεσπότιν εἰσαγομένην πάντων, ἀγγέλλοντος, μὴ εἶναι· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ τύχης· τὰ δὲ παρ' ἡμᾶς. Codd. RRR. et Florent. βραχεῖς· τὴν δέ, commendatum Menagio Kuehnioque; Veneti πόνους ἔχειν βραχίστην δὲ ὑπό τινων δεσπότιν εἰσαγομένην ἀγγελόντος. ἃ δὲ ἀπὸ τυχης. ἃ δὲ παρ' ἡμᾶς. Arund. βραχίστην et ἃ δὲ ἀπὸ τύχης. Idem omittit πάντων. Ambrosius: *ut aut tempus aut dolorem brevem habeat: dominamque omnium ut a plerisque inducitur nunciat: partim vero a fortuna partim a nobis.* Aldobrandinus: *prout vel tempora, vel dolores breves habet, quique illam nunciet, quae a quibusdam domina omnium inducitur, partim quidem ex fortuna, partim ex nobisipsis pendere.* Gassendus coni. ὑπό τινων εἰσαγομένην πάντων ἀνάγκην, μὴ εἶναι τούτων ἀγγέλλοντος, ὧν ἔστι τὰ μὲν ἀπὸ τύχης, τὰ δὲ παρ' ἡμᾶς. quam coniecturam probavit Menagius. Kuehnius coni. ἀνειλόντος. Hermannus: „τὴν δὲ ὑπό τινων δεσπότιν εἰσαγομένην ἀνάγκην ἃ μὲν ἀπὸ τύχης, ἃ δὲ παρ'

incundaque vita separari a virtutibus nequit. Nam quem tu arbitraris eo praestantiorem esse qui et pie de diis opinatur mortemque nunquam maluit finemque naturae ratione habet subductum extremumque bonorum facile ad implendum parabilegue esse comprehendit, malorum autem finem aut tempora aut dolores breves habere, necessitatem vero a quibusdam dominam inductam omnium nunciat, partim a fortuna, partim penes nos esse, quod necessitatem nulli obnoxiam esse,

Digitized by Google

νον z) εἶναι, τὴν δὲ τύχην ἄστατον ὁρᾶν, τὸ δὲ παρ' ἡμᾶς a) ἀδέσποτον, ᾧ καὶ τὸ μεμπτὸν καὶ τὸ ἐναντίον παρακολου-
134. θεῖν πέφυκεν b); ἐπεὶ κρεῖττον ἦν τῷ περὶ θεῶν μύθῳ κατακολουθεῖν c) ἢ τῇ τῶν φυσικῶν εἱμαρμένῃ d) δουλεύειν· ὁ μὲν γὰρ ἐλπίδα παραιτήσεως ὑπογράφει θεῶν διὰ τιμῆς e), ἡ δὲ ἀπαραίτητον ἔχει τὴν ἀνάγκην. τὴν δὲ τύχην οὔτε θεὸν f), ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν g), ὑπολαμβάνειν h)· οὐθὲν i) γὰρ ἀτάκτως θεῷ πράττεται· οὔτε ἀβέβαιον αἰτίαν· οἴεται k) μὲν γὰρ ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἐκ ταύτης πρὸς τὸ μακα-

ἡμᾶς. scilicet εἶναι. ἀγχίλλοντος ex ἀνάγκην depravatum videtur, nisi scripsit ἀνάγκην ἀγχίλλοντος." Hoc exprimendum curavi.

z) ἀνυπεύθυνον. Edit. Froben. ὑπεύθυνον.

a) παρ' ἡμᾶς. Meibom. παρ' ἡμῶν.

b) διὰ τὸ τὴν μὲν ἀνάγκην — πέφυκεν; Hic reponere visum est signum interrogationis, quod Stephan. et Meibom. supra habent post ἐπιλελογισμένου τέλος, Aldobrandinus post ἄστατον ὁρᾶν, non habent edit. Froben. et Menag. cum Ambrosio. Ambrosius: *quod necessitas obnoxia non sit instabilisque fortuna. Quod autem a nobis est dominatu caret: quod querimonia et contrarietas solet est iugio (e vestigio) subsequi.* Aldobrandinus: *quoniam necessitatem quidem legibus solutam, fortunam vero inconstantem cernat? Quod autem in nobis id nullius paret dominationi, quod ipsum reprehensio, et contrarium, ut consequatur, natura comparatum est.*

c) κατακολουθεῖν. Edit. Froben. cum codd. Venetis, Cantabr. et Arund. ἀκολουθεῖν.

d) τῇ τῶν φυσικῶν εἱμαρμένῃ. Ambrosius *naturalium — fato.* Aldobrandinus *naturalium rerum fato.*

e) θεῶν διὰ τιμῆς. Ambrosius *honorem deorum.*

f) οὔτε θεόν. Edit Froben. omittit.

g) ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν. Edit. Froben. οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν. Ambrosius *ut plures suspicantur.*

h) ὑπολαμβάνων. Ambrosius *putat*, unde Menagius commendabat ὑπολαμβάνει; Aldobrandinus *arbitrare*, unde Gassendus coniecisse videtur ὑπολάμβανε.

i) οὐθέν. Stephan. οὐδέν.

k) οἴεται. Aldobrandinus *existimatur*, unde Gassendus coniecisse videtur οἴονται. Intelligitur sapiens ut supra §. 126.

instabilem autem fortunam cernat, quod autem a nobis est dominatu carere, id quod reprehensio et contrarium solet e vestigio subsequi? Praestat enim fabulam quae de diis traditur sequi quam physicorum servire fato: illa enim spem excusationis obtendit honore deorum, haec inevitabilem necessitatem habet. Fortunam vero neque deam, ut plurimi suspicantur, putans: nihil enim deus agit temere: neque instabilem causam: nempe arbitratur bonum sive malum ex hac ad beate vivendum hominibus non

Digitized by Google

ρίως l) ζῆν ἀνθρώποις μὴ δίδοσθαι m), ἀρχὰς μέντοι μεγάλων ἀγαθῶν ἢ κακῶν ὑπὸ ταύτης χορηγεῖσθαι n) · πρεῖττον 135.
εἶναι νομίζων o) εὐλογίστως p) ἀτυχεῖν ἢ ἀλογίστως q) εὐτυχεῖν· βέλτιον γὰρ τὸ πριθὲν ἐν ταῖς πράξεσι καλῶς ὀρθωθῆναι διὰ ταύτην r). ταῦτα οὖν καὶ τὰ τούτοις συγγενῆ μελέτα διὰ παντὸς s) ἡμέρας καὶ νυκτὸς πρὸς σεαυτὸν t) καὶ πρὸς τὸν ὅμοιον σεαυτῷ u), καὶ οὐδέποτε οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ x) διαταραχθήσῃ, ζήσῃ δὲ ὡς θεὸς ἐν ἀνθρώποις· οὐθὲν γὰρ ἔοικε θνητῷ ζώῳ ζῶν ἄνθρωπος ἐν ἀθανάτοις ἀγαθοῖς y).

l) *μακαρίως.* Meibomius: „Ceterum desunt voces ἢ ἀθλίως, in omnibus editionibus; quas requirunt praecedentes voces, ἢ κακόν." At desunt etiam in Meibomiana.

m) *μὴ δίδοσθαι.* Edit. Froben. et Stephan. cum Ambrosio omittunt negationem. Aldobrandinus *tributum non esse.*

n) *οὐθὲν γὰρ ἀτάκτως — χορηγεῖσθαι.* Ambrosius: *Nihil enim deus agit temere neque instabile: causam nempe arbitratur bonum sive malum: ex hac ad beate vivendum hominibus dari principia: tamen magnorum bonorum aut malorum ab ista donari.*

o) *πρεῖττον εἶναι νομίζων.* Ambrosius *praestat enim.*

p) *εὐλογίστως.* Edit. Froben. *εὐλόγως.*

q) *ἀλογίστως.* Edit. Froben. *ἀλόγως.*

r) *ὀρθωθῆναι διὰ ταύτην.* Meibom. *μὴ ὀρθωθῆναι διὰ ταύτης.*

s) *διὰ παντός.* Scribebatur *διαπαντός.* Ambrosius non expressit.

t) *πρὸς σεαυτόν.* Ante Meibomium legebatur *πρὸς ἑαυτόν.* Correxit Gassendus recepitque Meibomius.

u) *καὶ πρὸς τὸν ὅμοιον σεαυτῷ.* Ambrosius omittit.

x) *οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ.* Aldobrandinus *neque revera, neque in somnis.*

y) *οὐθὲν γὰρ ἔοικε θνητῷ ζώῳ ζῶν ἄνθρωπος ἐν ἀθανάτοις ἀγαθοῖς.* Edit. Froben. *οὐθὲν γὰρ ἔοικε θνητῷ, ζῶν ἄνθρωπος ἐν ἀθανάτοις ἀγαθοῖς.* Codd. Veneti, Cantabr. et Arund. *ζῶον ἄνθρωπος*, quod expressit Ambrosius *Nihil enim simile est mortali animanti animal homo immortalibus bonis inversatus.* Caeterum Meibomius coni. *οὕτως ζῶν ἄνθρωπος.*

dari, principia tamen magnorum bonorum aut malorum ab ista suppeditari. Praestare putans cum ratione esse infelicem quam absque ratione felicem: melius est enim in actionibus quod bene iudicatum est per eam digeri. Haec igitur atque his similia si tecum ipse et cum tui simili semper die noctuque meditere, nunquam per somnia insomniave perturbatione ulla capi poteris, verum quasi deus inter homines vives: nihil enim simile est mortali animanti vivens homo in immortalibus bonis.

Digitized by Google

Μαντικὴν δὲ ἄπασαν ἐν ἄλλοις ἀναιρεῖ καὶ ἐπὶ ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιτομῇ·) καὶ φησι· „Μαντικὴ ὡς ἀνύπαρκτος, εἰ δὲ καὶ ὑπαρκτή a), οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἴσχῃ τὰ γινόμενα b)." πρεσβύτερα καὶ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ ἐπὶ πλείω διείλεκται ἀλλαχόθι.

XXVIII, 136. Διαφέρεται δὲ πρὸς τοὺς Κυρηναϊκοὺς περὶ τῆς ἡδονῆς. οἱ μὲν γὰρ τὴν καταστηματικὴν οὐκ ἐγκρίνουσι, μόνην δὲ τὴν ἐν κινήσει· ὁ δὲ ἀμφοτέραν c), ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς φησιν ἐν τῷ περὶ αἱρέσεως e) καὶ φυγῆς καὶ ἐν τῷ περὶ τέλους f) καὶ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ βίων g) καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μιτυλήνῃ φιλοσόφους ἐπιστολῇ h). ὁμοίως δὲ

a) ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιτομῇ. Gassendus coni. ἐν τῇ μακρᾷ ἐπιτομῇ, quod probabat Menagius.

a) ὑπαρκτή. Edit. Froben. et Stephan. ὑπαρκτικὴ, cod. Arund. ὑπαρκτικαί.

b) καὶ φησι Μαντικὴ — οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἴσχῃ τὰ γινόμενα. Meibom. καὶ φησι, μαντικὴ ὡς ἀνύπαρκτος· εἰ δὲ καὶ ὑπαρκτή, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἴσχειν τὰ γινόμενα. Nota Meibomii praefert ἴσχοῦ. Ambrosius: *dicens eam carere substantia: et si inquit substantialis sit: nihil ad nos existimes pertinere quae fiunt.*

c) τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν βιωτικῶν καὶ ἐπὶ πλείω διείλεκται ἀλλαχόθι. Edit. Froben. διείλεκται. eadem cum Stephan. ἀλλαχόθεν. Meibom. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν βιωτικῶν· καὶ ἐπὶ πλείω διείλεκται ἀλλαχόθι. Ambrosius: *Ista et de his quae vitam informant, pluraque his aliis etiam in locis disserit.* Aldobrandinus: *Atque haec de his quae ad aptatam degendum pertinent, et plura his alibi disputata sunt.*

d) ἀμφοτέραν. Ante Meibomium legebatur ἀμφότερα. Correxit Meibomius expressumque interpretes. Gassendus coni. ἀμφοτέρας, quod probabat Menagius.

e) περὶ αἱρέσεως. Ambrosius *de electionibus.*

f) ἐν τῷ περὶ τέλους. Aldobrandinus *in libro de finibus.*

g) ἐν τῷ πρώτῳ περὶ βίων. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. ἐν τῷ περὶ βίων. Stephan. ἐν α' περὶ βίων. Menag. ἐν τῷ α' περὶ βίων. Correxit Meibomius. Ambrosius *in I. de vitis* et *in primo de vitis.* Aldobrandinus *in primo de vitis.*

h) ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μιτυλήνῃ φιλοσόφους ἐπιστολῇ. Legebatur ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μιτυλήνῃ φίλους ἐπιστολῇ. Ambrosius: *in epistola ad Myrtilenenses* (*Mitylenenses*) *amicos.* Aldobrandinus: *in ea*

Divinationem autem omnem in aliis tollit sicuti et in parva Epitome, dicitque: *Divinatio non subsistit, sin autem subsistit, nihil ad nos existimes pertinere quae fiunt.* Haec et de iis quae vitam informant pluraque his aliis etiam in locis disputata sunt. Dissentit autem a Cyrenaicis de voluptate. Illi enim non eam quae in statu est, sed eam solum quae in motu sit admittunt; hic autem utramque, animi scilicet corporisque, complectitur, ut ait in libro de electione et fuga et in libro de fine et in primo de vitis et in Epistola ad Mitylenenses philosophos. Similiter et Diogenes

Digitized by Google

καὶ Δημόκριτος ἐν τῇ ἐπταικαιδεκάτῃ k) τῶν ἐπιλέκτων καὶ Πύθοκλῆς ὁ Πυθοκλέους ὁ) ἐν τῷ Τιμοκράτει λέγουσιν οὕτως· „Νοουμένη δὲ ἡδονῆς l) τῆς τε m) κατὰ κίνησιν καὶ τῆς καταστηματικῆς. “ ὁ δὲ Ἐπίκουρος ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων οὕτω λέγει· „Ἡ μὲν γὰρ ἀταραξία καὶ ἀπονία καταστηματικαὶ τέτοιαι ἡδοναί, ἡ δὲ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη n) κατὰ κίνησιν ἐνεργείᾳ βλέπονται o).“ ἔτι πρὸς τούτοις Κυρηναϊκούς p)· οἱ μὲν γὰρ χείρους τὰς σωματικὰς ἀλγηδόνας εἶναι ψυχικῶν q)· κολάζεσθαι γοῦν τοὺς ἁμαρτάνοντας σώματι· ὁ δὲ τὰς ψυχικὰς τὴν γοῦν σάρκα τὸ παρὸν μόνον χειμάζειν r), τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὸ παρελθὸν s) καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. οὕτως οὖν καὶ μείζονας ἡδονὰς εἶναι τῆς ψυχῆς t). ἀποδείξει δὲ χρῆται XXIX. 137.

epistola — quam Mitylenas ad amicos misit. Correxit Gassendus probavitque Menagius, Conf. X. 7.

k) ἐν τῇ ἐπταικαιδεκάτῃ. Stephan. ἐν τῇ ἑπταιδεκάτῃ, quod expressit Ambrosius *in XVI.*

l) Μητρόδωρος. Menag. Δημόκριτος, quod reddidit Aldobrandinus. Illud commendatum Menagio tuentur reliquae editiones nec non Mss. plures apud Menagium cum cod. Arund. atque Ambrosio.

l) λέγουσιν οὕτως· „Νοουμένης δὲ ἡδονῆς. Ambrosius *dicunt ita intelligi voluptatem.*

m) τῆς τε. Cod. Arund. post hanc lacunam habet.

n) εὐφροσύνη. Menag. ἡ εὐφροσύνη.

o) κατὰ κίνησιν ἐνεργείᾳ βλέπονται. Ambrosius: *actio secundum motum videntur.* Aldobrandinus: *in motu reipsa inesse cernitur.*

p) Ἔτι πρὸς τοὺς Κυρηναϊκούς. Meibom. Ἔτι πρὸς τοὺς Κυρηναϊκοὺς διαφέρεται. Aldobrandinus: *Praeterea a Cyrenaicis dissentit.*

q) οἱ μὲν γὰρ — τῶν ψυχικῶν. Menag. τῶν φυσικῶν. Aldobrandinus: *Nam illi corporis dolores animi doloribus acerbiores aiunt.*

r) τὴν γοῦν σάρκα τὸ παρὸν μόνον χειμάζειν. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. σχηματίζειν. Meibom. τὴν γοῦν σάρκα διὰ τὸ παρὸν μόνον χειμάζειν. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 387. et seq.

s) τὸ παρελθόν. Meibom. διὰ τὸ παρελθόν.

t) οὕτως οὖν καὶ μείζονας ἡδονὰς εἶναι τῆς ψυχῆς. Ambrosius: *Ea ergo ratione maiores quoque animi quam corporis esse voluptates.*

in septimo decimo Electorum et Metrodorus in Timocrate dicunt ita, *Cum vero intelligatur voluptas et quae in motu sit et quae in statu.* Epicurus autem in libro de electionibus ita dicit, *Namque perturbationis doloris que vacatio constantes sunt voluptates, gaudium vero ac laetitia secundum motum actione videntur.* Item adversus Cyrenaicos: illi enim corporis dolores deteriores arbitrantur doloribus animi: corpore enim peccantes cruciari: hic autem animi dolores. Carnem igitur praesenti tantummodo dolore affici, animum vero et praeterito et praesenti et futuro. Ea ergo ratione maiores quoque animi esse voluptates. Demonstra-

Digitized by Google

τοῦ τέλος εἶναι u) τὴν ἡδονὴν τῷ x) τὸ ζῷα ἅμα τῇ γενηθῆναι τῇ μὲν y) εὐαρεστεῖσθαι, τῷ δὲ πόνῳ z) προσφεύγειν φυσικῶς καὶ a) χωρὶς λόγου. αὐτοπαθῶς οὖν φεύγομεν τὴν ἀλγηδόνα, ἵνα καὶ ὁ Ἡρακλῆς καταβιβρωσκόμενος ὑπὸ τοῦ χιτῶνος βοᾷ b)

Λάσιον, ἰύζων c)· ἀμφὶ δ' ἔστενον πέτραι d)
Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες e) Εὐβοίας τ' ἄκραι f).

XXX. 138. διὰ δὲ τὴν ἡδονὴν καὶ τὰς ἀρετὰς αἱρεῖσθαι g), οὐ δι' αὐτάς, ὥσπερ τὴν ἰατρικὴν διὰ τὴν ὑγίειαν· καθά φησι καὶ h) Δεο-

u) τοῦ τέλος εἶναι. Edit. Froben. τοῦ τέλους εἶναι.
x) τῷ. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. ℌ.
y) τῇ μέν. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis τὴν μέν.
z) τῷ δὲ πόνῳ. Ambrosius *illo*.
a) *καὶ*. Ambrosius omittit.
b) ἵνα καὶ ὁ Ἡρακλῆς καταβιβρωσκόμενος ὑπὸ τοῦ χιτῶνος βοᾷ. Apud Sophoclem Trachin. vv. 784. et 785. ed. Hermann.. Legebatur βοᾷ, ita quidem ut exitus esset primi eorum qui sequuntur versuum. Id secus esse iam Casaubonus vidit. Edit. Froben. et codd. Veneti omittunt βοᾷ. Aldobrandinus: *quandoquidem vel ipse Hercules, cum tunica laceraretur, inducitur.*
c) Λάσιον, ἰύζων. Edit. Froben. cum codd. Venetis omittit, reliquae Λάκνων, ἰύζων, nisi quod Romana habet ἰύζων. Aldobrandinus: *Clamans, eiulans.* Casaubonus coni. Λακῳόων, ἰύζων, Menagius Βοᾷ δεινῶς, ἰύζει, Wakefieldius ad Sophoclem vol. I. p. 290. ed. Erfurdt. mai. Λαχών, ἰύζων. Hinc cum Dobraeo ad Aristophanis Equitum v. 1015. p. 99. et seq. restitui Λάσιον, correctione probata Hermanno. Apud Sophoclem legitur βοῶν, ἰύζων.
d) ἀμφὶ δ' ἔστενον πέτραι. Apud Sophoclem legitur ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι.
e) Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες. Apud Sophoclem legitur Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες.
f) Εὐβοίας τ' ἄκραι. Sambucus ἄκραι. Idem legitur apud Sophoclem.
g) τὰς ἀρετὰς αἱρεῖσθαι. Edit. Froben. τὰς τέχνας. codd. Veneti omittunt τὰς ἀρετὰς habentque recentiori manu supra scriptum τὰς τέχνας.
h) *καὶ*. Aldobrandinus non expressit.

tione vero utitur, quod sit voluptas finis, quod animalia simulatque nata sunt, ista quidem deliniri, offendi contra dolore naturaliter et absque rationis adminiculo cernimus. Nostra ergo sponte dolorem fugimus, sicuti et Hercules ab tunica dum consumeretur, clamat

Frendens, eiulans: circa autem ingemiscebant saxa
Locrarumque montani vertices Euboeaeque promontoria.

Voluptatis vero causa virtutes quoque eligi, non propter se, sicuti et medicinam propter sanitatem, ut ait et Diogenes

Digitized by Google

γόνης ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἐπιλέκτων i), ὃς καὶ διαγωγὴν λέγει τὴν ἀρετήν k). ὁ δ' Ἐπίκουρος καὶ ἀχώριστόν φησι τῆς ἡδονῆς τὴν ἀρετὴν μόνην l), τὰ δ' ἄλλα χωρίζεσθαι m), ὕλην βροτὰ n). Καὶ φέρε οὖν δὴ νῦν τὸν κολοφῶνα, ὡς ἂν εἴπῃ XXXI. τις o), ἐπιθῶμεν τοῦ παντὸς συγγράμματος καὶ τοῦ βίου τοῦ φιλοσόφου, τοὺς αὐτοῦ δόξας παραθέμενοι καὶ αὐτοὺς τὸ πᾶν σύγγραμμα κατακλείσαντες, τέλει χρησάμενοι τῷ τῆς εὐδαιμονίας ἀρχῇ. [α'.] Τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε 139. αὐτὸ πράγματα ἔχει οὔτε ἄλλῳ παρέχει, ὥστε οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεται· ἐν ἀσθενεῖ γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον p). Ἐν ἄλλοις δέ φησι τοὺς θεοὺς λόγῳ θεωρητοὺς q), οὓς μέν r) κατ' ἀριθμὸν ὑφεστῶτας, οὓς δὲ s) κατὰ ὁμοειδίαν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπιρρύσεως τῶν ὁμοίων εἰδώλων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπο-

i) ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἐπιλέκτων. Edit. Froben. ἐν τῇ εἰκόστῃ ἐπιλέκτῳ. codd. Veneti ἐν τῇ ἐπιλέκτῳ κ.

k) ὃς καὶ διαγωγὴν λέγει τὴν ἀρετήν. Ante Meibomium legebatur ὃς καὶ διαγωγὴν λέγει τὴν ἀγωγήν. Ambrosius omittit. Aldobrandinus: *qui etiam vitae regulam oblectamentum dicit.* Correctionem Meibomii probasse videtur Hemsterhusius ad Thomam Mag. p. 213.

l) ὁ δ' Ἐπίκουρος καὶ ἀχώριστόν φησι τῆς ἡδονῆς τὴν ἀρετὴν μόνην. Edit. Froben. et codd. Veneti ὁ δ' ἐπίκουρος φησὶ τὴν ἡδονὴν μόνην τῆς ἀρετῆς. Stephan. et Menag. *μόνον.*

m) χωρίζεσθαι. Edit. Froben. *γνωρίζεσθαι.*

n) βροτά. Legebatur *βρωτά.*

o) ὡς ἂν εἴπῃ τις. Codd. Veneti et Arund. ὃς ἂν εἴποι τις.

p) ὥστε οὔτε ὀργαῖς — τὸ τοιοῦτον. Ambrosius: *Ita (Itaque) ne ira quidem neque gratia tangitur, quippe huiusmodi omnia infirmitatis insignia sunt.*

q) θεωρητοὺς. Meibom. *θεωρητοὺς εἶναι.*

r) οὓς μέν. Gassendus coni. *οὐ μέν*, quod probabat Menagius.

s) οὓς δέ. Gassendus coni. *ὡς δέ*, quod probabat Menagius.

in vigesimo Electorum, qui et oblectamentum dicit virtutem. At vero Epicurus inseparabilem quoque dicit esse a voluptate virtutem solam, cetera vero separari, quippe mortalia. Agedum igitur nunc colophonem addamus, ut ita dixerim, et totius operis et vitae philosophi, ratas ipsius sententias adiicientes hisque omne hoc opus nostrum concludentes, fine illo utentes qui felicitatis ac beatitudinis initium sit. [I.] Quod beatum atque immortale est neque ipsum negotia habet neque alii exhibet, ut neque ira neque gratia contineatur: quippe huiusmodi omnia imbecilla sunt. In aliis vero sit deos ratione perspici, alios quidem numero subsistentes, alios vero secundum speciei similitudinem ex perpetua similium imaginum affluentia quae in id ipsum per-

Digitized by Google

ἐπὶ τελεσμένων ἀνθρωποειδῶς). [β'.] Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναισθητεῖ, τὸ δὲ ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. [γ'.] Ὅρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἡ παντὸς τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαίρεσις x). ὅπου δ' ἂν τὸ ἡδόμενον ἐνῇ, παθ' ὃν ἂν χρόνον ᾖ, οὐκ ἔστι τὸ ἀλγοῦν ἢ τὸ
140. κοπτόμενον ἢ τὸ συναμφότερον. [δ'.] Οὐ χρονίζει τὸ ἀλγοῦν συνεχῶς ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄκρον τοῦ ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμβαίνει y). αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστιῶν πλεονάζον ἔχουσι τὸ ἡδόμενον ἐν τῇ σαρκὶ ὑπερ τὸ ἀλγοῦν z). [ε'.] Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως

t) ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀποτετελεσμένων ἀνθρωποειδῶς. Ante Meibomium legebatur ἀποτετελεσμένων ἀνθρωποειδεῖς. Meibom. ἀποτετελεσμένους ἀνθρωποειδῶς. codd. Veneti ἀποτετελεσμενον (?) ἀνθρωποειδεῖς. Aldobrandinus: *quae ad idem effectae sint, hominibus similes esse.* Kuehnius coni. ἀποτετελεσμένους ἀνθρωποειδεῖς. Interpretatus est hunc locum Heindorfius ad Ciceron. de Natura Deorum I. 19. p. 50. et 51.

u) διαλυθέν. Menag. διανυθέν.

x) ἡ παντὸς τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαίρεσις. Edit. Froben. ὑπεραίρεσις. Meibomius ad §. 145. p. 668. b. coni. ἡ παντὸς τοῦ ἀλγοῦντος καὶ λυπουμένου ὑπεξαίρεσις, propter sequentia, οὐκ ἔστιν τὸ ἀλγοῦν ἢ τὸ λυπούμενον ἢ τὸ συναμφότερον.

y) τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμβαίνει. Edit. Froben. τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον, reliquis omissis. codd. Veneti τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα, reliquis neglectis. Arund. ἐν τῇ σαρκί. Stephan. τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον, τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα, οὐ etc.. Menag. τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον. τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα, οὐ etc.. Meibom. τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα, οὐ etc.. Ambrosius: *Quod autem nimium solum delectat (nimium delectat: solum) secundum carnem non multos dies durare contingit.* Aldobrandinus: *alter solum longinquus est. Voluptas carnis haud multos contingit dies.* Gassendus coni. τὸ δὲ μονὴν ὑπερτεῖνον ἄνευ τοῦ ἡδομένου κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμβαίνει.

z) αἱ δὲ πολυχρόνιοι — ἢπερ τὸ ἀλγοῦν. Edit. Froben. τὸ ἡδόμενον ἐν τῇ σαρκί, εἰ περ τὸ ἀλγοῦν, ut omittat superiora. codd. Veneti

fectae sint humana specie. [II.] Mors nihil ad nos: quod enim dissolutum est sensu caret, quod autem sensu caret nihil ad nos. [III.] Terminus magnitudinis voluptatum omnis quod doleat sublatio est. Ubicunque vero fuerit voluptas, quamdiu ibi est, nihil est quod doleat aut afficiat moerore aut utrumque simul. [IV.] Non moratur perpetuo in carne quod dolet, sed summus dolor minimum tempus durat; alter qui solum superat id quod delectat carnem, non multos dies contingit. At diuturni morbi plus habent in carne quod oblectet quam quod doleat. [V.] Non potest

Digitized by Google

καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως ἄνευ τοῦ ἡδέως a). ὅτῳ δὲ μὴ ὑπάρχει ζῆν φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν b). [ς'.] Ἕνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων, μὴ κατὰ φύσιν ἀρχῆς καὶ βασιλείας ἀγαθοῦ, ἐξ ὧν ἄν ποτε τοῦτο οἷός τ' ᾖ παρασκευάζεσθαι c), ἔνδοξοι καὶ περίβλεπτοί τινες ἐβουλήθησαν γενέσθαι, 141.

ἧπερ (?) τὸ ἀλγοῦν, ut et ipsi negligant superiora. Stephan. ἧπερ. Menag. ἅπερ. Meibom. et cod. Arund. ἤπερ. Aldobrandinus: *Diuturni autem morbi etiamsi dolorem, voluptatem tamen habent carnis vehementiorem.*

a) Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν — ἄνευ τοῦ ἡδέως. Ante Meibomium legebatur οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν, ἄνευ τοῦ (Menag. τό) φρονίμως καὶ καλῶς· καὶ δικαίως, ἄνευ τοῦ ἡδέως. Quod cum Meibomio dedi restituit Menagius idemque accurate iam expressit Ambrosius.

b) ὅτῳ δὲ μὴ ὑπάρχει — ἡδέως ζῆν. Ante Meibomium legebatur ὅτῳ δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, οὐ ζῇ φρονίμως καὶ καλῶς· καὶ ᾧ δικαίως ὑπάρχει, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν. Meibom. ὅτῳ οὖν μὴ ὑπάρχει τὸ ζῆν φρονίμως, καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν: Ambrosius: *quod autem cuicunque* (*Quoto autem cuique*) *hoc non contingit: is non vivit prudenter atque honeste et cui iuste non evenit: non est hunc iucunde vivere.* Aldobrandinus: *in quo vero haec non insunt, is neque prudenter, neque honeste vivit: iuste autem qui vivit, is non potest ideo iucunde vivere* etc.. Scilicet interpretes cum edit. Froben., Stephan. et Menag. haec cum sequentibus arcte coniungunt. Idem fecerunt Kuehnius et Rossius l. l. §. CI. p. 316. et seq., qui coni. ὅτῳ δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, ζῆν φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν ἕνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων etc., quorum interpretationibus nihil vidi contortum magis. Recte igitur separavit auctoritate opinor Gassendi Meibomius. Caeterum Gassendus coni. ὥστε ὅτῳ μὴ ὑπάρχει τὸ ζῆν φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν. Kuehnius ᾧ μὴ δικαίως.

c) Ἕνεκα τοῦ θαρρεῖν — παρασκευάζεσθαι. Ante Meibomium superioribus iuncta legebantur ἕνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων, ἢ κατὰ φύσιν ἀρχῆς καὶ βασιλείας ἀγαθόν, ἐξ ὧν ἄν (Menag. οὐκ ἄν) ποτε τοῦτο οἷός τ' ᾖ παρασκευάζεσθαι. Meibom. Ἕνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων, ἐστὶ κατὰ φύσιν ἀρχὴ καὶ βασιλεία ἀγαθόν, ἐξ ὧν ἂν ποτε τοῦτο τις οἷός τ' ᾖ παρασκευάζεσθαι. Ambrosius: *eo quod confidat hominibus aut secundum naturam principatus regni* (*regnique*) *bonum ex quibuscunque potuerit hoc parari.* Aldobrandinus: *quia hominibus confidat, aut ex principatus natura, regnique bono, quibus ex rebus nunquam illud sibi comparaverit.* Gassendus coni. Ἕνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων (καὶ κατὰ φύσιν ἀρχῆς καὶ βασιλείας,

iucunde vivi, nisi prudenter et honeste ac iuste vivatur, neque prudenter et honeste ac iuste, nisi iucunde. Quoto autem cuique non contigerit vivere prudenter et honeste ac iuste, non licet hunc iucunde vivere. [VI.] Propter fiduciam securitatemque ab hominibus, non secundum naturam principatus et regni pro bono habiti, ex quibus potuerit aliquis hoc sibi parare, gloriosi atque conspicui quidam esse

Digitized by Google

τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀσφάλειαν οὕτω· νομίζοντες περιποιήσεσθαι. ὥστε εἰ μὲν ἀσφαλὴς ὁ τῶν τοιούτων βίος d), ἀπέλαβον τὸ τῆς φύσεως ἀγαθόν· εἰ δὲ μὴ ἀσφαλής, οὐκ ἔχουσιν οὐ ἕνεκα ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκεῖον ὡρέχθησαν e). [ζ'.] *Οὐδεμία καθ' ἑαυτὴν ἡδονὴ κακόν f), ἀλλὰ* τὰ g) *τινῶν ἡδονῶν ποιητικὰ πολλαπλασίους ἐπιφέρεται τὰς* 142. *ὀχλήσεις τῶν ἡδονῶν.* [η'.] *Εἰ κατεπανεῦτο πᾶσα ἡδονὴ καὶ χρόνῳ καὶ περὶ ὅλον τὸ ἄθροισμα ὑπῆρχεν ἢ τὰ κυριώτατα μέρη τῆς φύσεως, οὐκ ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί h).* [θ'.] *Εἰ τὰ ποιητικὰ τῶν περὶ τοὺς ἀσώτους*

ἐξ ὧν ἀγαθὸν τοῦτο εἶναι παραπεναίσεσθαι) ἔνδοξοι etc.. Kuehnius κατὰ φύσιν ἀρχῆς καὶ βασιλείας ἀγαθῶν. Negationem οὐκ tuebatur etiam Rossius l. l. §. CI. p. 317. Exhibui quod commendavit Hermannus, Ἕνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων, μὴ κατὰ φύσιν ἀρχῆς καὶ βασιλείας ἀγαθοῦ (scil. οὔσης), ἐξ ὧν ἂν ποτε τοῦτο οἷός τ' ᾖ (scil. τις) παραπεναίσεσθαι, ἔνδοξοι καὶ περίβλεπτοί τινες ἐβουλήθησαν γενέσθαι etc.. Verba enim ἔνδοξοι καὶ περίβλεπτοί τινες ἐβουλήθησαν γενέσθαι cum superioribus esse iungenda iam Gassendus perspexit. Conf. ab Hermanno collatus Lucretius V. 1119. seqq..

d) ὥστε εἰ μὲν ἀσφαλὴς ὁ τῶν τοιούτων βίος. Gassendus coni. οἱ δέ, εἰ μὲν ἀσφαλὴς ὁ τούτων βίος.

e) οὐκ ἔχουσιν οὗ ἕνεκα ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκεῖον ὡρέχθησαν. Meibom. παρὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκεῖον, quod ipse Meibomius in adnotatione reiecit. Ambrosius: *nihil habent cuius rei gratia principio secundum naturae proprietatem appetierunt.* Aldobrandinus: *quod illi ab initio naturae accommodatum appetierunt, non consequuntur.* Gassendus coni. τῆς ἀρχῆς, quod ita probabat Meibomius ut dubia ipsi lectio videretur.

f) *Οὐδεμία καθ' ἑαυτὴν ἡδονὴ κακόν.* Edit. Proben. οὐδὲ μία καθ' ἑαυτὴν ἡδονὴ κακή. Stephan. οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακή. Meibom. *Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν.* Dedi lectionem Menagianae, quam plane expresserunt interpretes.

g) τά. Edit. Proben. omittit.

h) *εἰ κατεπανεῦτο πᾶσα ἡδονὴ — αἱ ἡδοναί.* Ante Meibomium legebatur *εἰ κατεπανεῦτο πᾶσα ἡδονὴ καὶ χρόνῳ, καὶ περὶ ὅλον τὸ ἄθροισμα ὑπῆρχεν ἢ τὰ κυριώτατα μέρη τῆς φύσεως, οὐκ ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί.* eodd. Veneti *εἰ κατεπανεῦτο πᾶσα*

cupierunt, ita se, ut ab hominibus tuti essent, adepturos existimantes. Itaque si quidem tuta sit talium vita, naturae bonum receperunt; sin minus, nihil habent cuius rei gratia principio secundum naturae proprietatem appetierunt. [VII.] Nulla per sese voluptas malum est, sed efficientia quarundam voluptatum multiplices ingerunt voluptatum perturbationes. [VIII.] Si cumularetur voluptas omnis et tempore et per totam concretionem fieret aut maxime principales naturae partes, nequaquam a se invicem differrent voluptates. [IX.] Si ea quae sunt luxuriosis efficientia vo-

Digitized by Google

ἡδονῶν εἶναι τοὺς φόβους τῆς διανοίας i), τούς τε περὶ μετεώρων καὶ θανάτου καὶ ἀλγηδόνων, ἔτι τε k) τὸ πέρας τῶν ἐπεθυμιῶν ἐδίδασκεν, οὐκ ἄν ποτε εἴχομεν l) ὅτι μεμψαίμεθα αὐτοῖς πανταχόθεν m) εἰζπληρουμένοις τῶν ἡδονῶν, καὶ n) ουδαμόθεν οὔτε τὸ ἀλγοῦν οὔτε τὸ λυπούμενον ἔχουσιν, ὅπερ ἐστὶ τὸ κακόν. [ι'.] Εἰ μηθὲν ἡμᾶς o) αἱ περὶ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἠνώχλουν καὶ αἱ περὶ θανάτου μήποτε πρὸς

ἡδονὴ χρόνῳ καὶ περιόδου. Caeterum Stephan. et Menag. post καὶ ἡδοναὶ comma praeferunt, quam rationem secutus est Ambrosius. Meibom. Εἰ κατενηνοῦτο πᾶσα ἡδονή, καὶ χρόνῳ κατὰ περίοδον τὸ ἄθροισμα ὑπῆρχεν ἐπὶ τὰ κυριώτατα μέρη τῆς φύσεως, οὐκ ἄν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί. Ambrosius: *Si cumularetur voluptas omnis et temporé et ambitu congregatio fieret: aut maxime principales naturae partes nequaquam a se invicem differrent voluptates.* Aldobrandinus: *Voluptatem si omnem diutius frequentaremus, et earum coacervatio, aut potissimae naturae partes adessent, nunquam differentes inter se voluptates esse potuissent.* Gassendus coni. καὶ περιόδῳ ἄθροισμα ὑπῆρχεν καθὼ καὶ τὰ κυριώτατα μέρη τῆς φύσεως, καὶ οὐκ ἄν etc. Kuehnius τὸ ἄθροισμα οὐ περὶ ὁδόν, ut esset *voluptatis copia non invat aut hilum proficit.* Ego ὅλον rescripsi pro ὁδὸν cum Rossio l. l. §. CII. p. 320, et seqq., cuius haec est interpretatio, *Si semper voluptas conglobaretur, eaque diu, inque tota concretione, vel in praecipuis naturae partibus inesset, inter se nunquam voluptates differrent.*

i) Εἰ τὰ ποιητικὰ τῶν περὶ τοὺς ἀσώτους ἡδονῶν ἦν τοὺς φόβους τῆς διανοίας. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. εἰ τὸ ποιητὰ τῶν περὶ τοὺς ἀσωμάτους ἡδονῶν ἦεγε τοὺς φόβους τῆς διανοίας. Ambrosius: *si efficientia voluptatum luxuriosorum metus animi solverent.*

k) ἀλγηδόνων, ἔτι τε. Editiones ante Meibomium post ἀλγηδόνων punctum praefernut.

l) ἐδίδασκεν, οὐκ ἄν ποτε εἴχομεν. Edit. Froben. et cod. Arund. ἐδίδασκεν οὐκ ἄν ποτε εἴημεν. codd. Veneti ἐδίδασκεν, οὐκ ἄν εἴχομεν (?). Meibom. ἐδίδασκεν ἄν, καὶ οὐκ ἄν ποτε εἴχομεν. Castigavit Meibomium Rossius l. l. p. 322. et seqq..

m) πανταχόθεν. Edit. Froben. cum codd. Venetis πάντοθεν. Arund. πανόθεν.

n) καί. Meibom. δέ.

o) ὅπερ ἐστὶ τὸ κακόν. Εἰ μηθὲν ἡμᾶς. Edit. Froben. et Stephan. post κακὸν comma habent, infra post ἠνώχλουν punctum. Ambrosius: *Quod profecto malum est: si nihil nos* etc.

luptatum metus animi solverent, qui de caelestibus et de morte et de doloribus sunt, praetereaque si voluptatum doceret finem, nihil haberemus quo eos culpare possemus, undique voluptatibus hauriendis instantes nullaque ex parte nec quod doleret nec quod conficeret habentes, id quod est malum. [X.] Si nihil nos de caelestibus suspiciones perturbarent nec quae sunt de morte aliquid ad nos pertinerent,

Digitized by Google

ἡμᾶς, εἴ τι ἔτι τετόλμηκα νοεῖν τοὺς ὅρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, οὐκ ἂν προσεδεόμεθα φυσιολογίας p).

143. [ια'.] Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων, μὴ κατειδότα τίς ἡ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτευόμενόν τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους q)· ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀπεραίας r) τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν. [ιβ'.] Οὐθὲν ὄφελος ἦν τὴν κατ' ἀνθρώπους ἀσφάλειαν κατασκευάζεσθαι,

p) *Εἰ μηθὲν ἡμᾶς αἱ περὶ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἐνώχλουν — οὐκ ἂν προσεδεόμεθα φυσιολογίας.* Edit. Froben. *εἰ μηθὲν ἡμᾶς αἱ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἐνώχλουν. καὶ περὶ θανάτου μήποτε πρὸς ἡμᾶς εἴ τι. ἔτι τε τετόλμηκα* (sic) *νοεῖν. τοὺς ὅρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν οὐκ ἂν* etc.. Stephan. *εἰ μηθὲν ἡμᾶς αἱ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἐνώχλουν. καὶ περὶ θανάτου, μήποτε πρὸς ἡμᾶς εἴ τι. ἔτι τετόλμηκα νοεῖν. τοὺς ὅρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, οὐκ ἂν* etc.. Menag. et Meibom. *εἰ μηθὲν ἡμᾶς αἱ τῶν μετεώρων* (Meib. *περὶ τῶν μετεώρων*) *ὑποψίαι ἐνώχλουν, καὶ αἱ περὶ θανάτου, μήποτε πρὸς ἡμᾶς* (*εἴ τι ἔτι τετόλμηκα νοεῖν τοὺς ὅρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν*) *οὐκ ἂν* etc.. Codd. Veneti et Arund. *καὶ περὶ θανάτου.* Ambrosius: *si nihil nos caelestium suspiciones perturbarent neque mortis opinione forte sit aliquid ad nos. Adhuc cogitare audeo dolorum ac voluptatum fines. Non indigeremus physiologia.* Aldobrandinus: *Si nihil nos eorum, quae in sublimi gignuntur, mortisque suspiciones conturbarent, ne aliquo tempore ad nos pertinerent (nisi audacia est dolorum cupiditatumque fines intelligere) nihil physiologia indigeremus.* Gassendus ex Plutarchi libro adversus Colotem coni. *Εἰ μηθὲν ἡμᾶς αἱ ὑπὲρ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἐνώχλουν, ἔτι τε αἱ περὶ θανάτου, μήποτε πρὸς ἡμᾶς ἦν τι, ἔτι τ' ἐθυμούμεθα νοεῖν τοὺς ὅρους πρὸν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, οὐκ ἂν προσεδεόμεθα φυσιολογίας.* Kuehnius *μή ποτε πρὸς ἡμᾶς ἐστι· ἔτι τε ἀτολμῶμεν νοεῖν* etc.. Uterque probabiliter, sed ut non videantur emendasse: nam verba corrupta esse cuivis patet.

q) *Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον — τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους.* Meibom. *Οὐκ ἦν τὸν φοβούμενον ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων λύειν.* Horum *τὸν φοβούμενον* Gassendi coniectura est, refutata iam ab Rossio l. l. p. 325. et seq.. Menag. *τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους.* Ambrosius: *nec liceret de his quae maxime rata sunt metuentem solvere: nisi plane novisset quae sit totius natura: sed fabulosum aliquid suspicaretur.* ut et ipse legisse videatur *τὸν φοβούμενον.* Aldobrandinus: *Non potuit metu rerum liberari, qui non universi naturam cognovisset, sed ex fabulis aliquid suspicaretur.* Kuehnius coni. *μὴ κατειδότας* et *ἀλλ' ὑποπτευόμενα.*

r) *ἀπεραίας.* Codd. Veneti *ἀκεραίους*, bene quidem et recte, sed non ut debeat recipi.

si quid audeo intelligere dolorum ac voluptatum fines, non indigeremus physiologia. [XI.] Non liceret metum de iis quae maxime rata sunt excutere, nisi quis plane novisset quae sit totius natura, sed fabulosum aliquid suspicaretur: itaque non liceret absque physiologia accipere sinceras voluptates. [XII.] Nihil quidquam prodesset humanam sibi

Digitized by Google

τῶν ἄνωθεν ὑπόντων καθεστώτων s) καὶ τῶν ὑπὸ γῆς καὶ ἁπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ. [ιγ'.] Τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐξ ἀνθρώπων γινομένης μέχρι τινός, δυνάμει τε ἐξεριστικῇ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστάτῃ γίνεται ἡ ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐκ χωρήσεως τῶν πολλῶν ἀσφάλεια t). [ιδ'.] Ὁ τῆς φύσεως u) 144. πλοῦτος καὶ ὥρισται καὶ εὐπόριστός ἐστιν, ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν x) εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει. [ιε'.] Βραχεῖα σοφῷ τύχη παρεμπίπτει y), τὰ δὲ μέγιστα καὶ κυριώτατα ὁ λογισμὸς διώκησε z) καὶ κατὰ τὸν συνεχῆ χρόνον τοῦ βίου a) διοικεῖ καὶ

s) καθεστώτων. Edit. Froben. καθεστότων.

t) τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ. τῆς ἀσφαλείας — τῶν πολλῶν ἀσφάλεια. Ante Meibomium scribebatur τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ, τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐξ ἀνθρώπων γινομένης μέχρι τινός. δυνάμει τε ἐξεριστικῇ etc., Meibom. Τῆς ἀσφαλείας, τῆς ἐξ ἀνθρώπων, γινομένης μέχρι τινός· δυνάμει τε ἐξεριστικῇ etc.. Codd. Veneti χενομένης et εὐπορίαν. Ambrosius: *quae sunt in infinito cum humana securitas fuerit neque ad aliquid utriusque (virtusque) innixa et purissima foecunditas sit: quae ex quiete et a multis recedendo securitas provenit.* Aldobrandinus: *si quae in infinitate insunt — cum securitas ab hominibus quodantenus progrediatur. Detractionis ex facultate purissimique divitiis ea exsistit, quae ex quiete, multisque a rebus concedendo paratur securitas.* Gassendus coni. ἐξαιρετικῇ, quod probat Menagius; Kuehnius ἐξεργαστικῇ, quod interpretatur *facultatem facile implendi naturae desideria.*

u) τῆς φύσεως. Meibomius addi volebat ἀνθρωπίνης seu τῶν ἀνθρώπων.

x) ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν. Gassendus coni. ὁ δὲ ἐκ τῶν κενῶν δοξῶν.

y) *Βραχεῖα σοφῷ τύχη παρεμπίπτει.* Edit. Froben. et Stephan. *βραχέα σοφῷ τύχη παρεμπίπτει.* Menag. *βραχέα σοφῷ τύχῃ παρεμπίπτει.* Correxerunt Gassendus et Meibomius idemque expresserunt interpretes. Vid. Wyttenbachius ad Plutarchi Moralia p. 673. et 674. ed. Oxon., vol. II. p. 8. ed. Lips..

z) διώκησε. Ante Meibomium legebatur διώκει, quod expressit Aldobrandinus *persequitur.* Quod cum Meibomio reposui expressit Ambrosius. Gassendus coni. τὰ δὲ μέγιστα καὶ κυριώτατα ὁ λογισμὸς κατὰ τὸν τοῦ βίου συνεχῆ χρόνον διοικεῖ.

a) τοῦ βίου. Edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis omittunt.

parare securitatem, quum et superna et quae sub terra sunt suspecta essent ac simpliciter quae sunt in infinito. [XIII.] Quum humana securitas progrediatur usque ad aliquid, et facultate detrahendi et opulentia integerrima provenit ex quiete et abdicatione plurimorum securitas. [XIV.] Naturae opes et definitae et parabiles sunt, inanium autem opinionum divitiae in infinitum excidunt. [XV.] Brevis sapienti fortuna subincidit, quae vero sunt maxima et in primis rata disposuit ratio et perpetuo vitae tempore disponit

Digitized by Google

δεοικήσεις. [ις'.] Ὁ δίκαιος ἀταραχώτατος, ὁ δ' ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. [ιζ'.] Οὐκ ἐπαύξεται ἡ ἡδονὴ ἐν τῇ σαρκί, ἐπειδὰν ἅπαξ τὸ κατ' ἔνδειαν ἀλγοῦν ἐξωρισθῇ, ἀλλὰ μόνον ποικίλλεται. [ιη'.] Τῆς δὲ διανοίας τὸ πέρας τὸ κατὰ τὴν ἡδονὴν ἀπεγέννησεν ἥ τε τούτων αὐτῶν ἐπιλόγησις b) καὶ τῶν ὁμογενῶν τούτοις, ὅσα τοὺς μεγίστους φό-
145. βους παρεσκεύαζε τῇ διανοίᾳ c). [ιθ'.] Ὁ ἄπειρος χρόνος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονὴν καὶ ὁ πεπερασμένος, ἐάν τις αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ. [κ'.] Ἡ μὲν σὰρξ d) ἀπέλαβε τὰ πέρατα τῆς ἡδονῆς ἄπειρα, καὶ ἄπειρος αὐτὴν χρόνος παρεσκεύασεν e). [κα'.] Ἡ δὲ διάνοια f) τοῦ τῆς σαρκὸς τέλους καὶ πέρατος λαβοῦσα τὸν ἐπιλογισμὸν καὶ

b) ἐπιλόγησις. Io. Godofr. Presselius in libello *Beyträge zu Joh. Gottlob Schneiders Griechischdeutschem Wörterbuch*, p. 34. coni. ἐκλόγισις, collato ἐπιλόγισις; quae est valde probabilis coniectura.

c) Τῆς δὲ διανοίας τὸ πέρας — ὅσα τοὺς μεγίστους φόβους παρεσκεύαζε τῇ διανοίᾳ. Ambrosius: — *electio quaecunque maximos metus animo parat.* Aldobrandinus: *Cogitationis autem terminus id, quod est e voluptate generavit, atque horum ipsorum animadversio, et reliquorum eiusdem generis, quaecunque maximos menti timores afferebant.*

d) Ὁ ἄπειρος χρόνος — Ἡ μὲν σάρξ. Edit. Froben. ὁ ἄπειρος χρόνος — ὁ πεπερασμένος. ἐάν τις — τῷ λογισμῷ, ἡ μὲν σάρξ. Menag. ὁ ἄπειρος χρόνος — ὁ πεπερασμένος, ἐάν τις — τῷ λογισμῷ, ἡ μὲν σάρξ. Eam rationem secutus est Aldobrandinus: *Infinitum tempus aequalem habet, atque finitum voluptatem. Si quis illius fines ratione metiatur, caro quidem.*

e) Ἡ μὲν σὰρξ — παρεσκεύασεν. Meibom. Εἰ μὲν ἡ σάρξ. Ambrosius: *Quippe caro voluptatis fines acceperit infinitos: infinitumque ipsam efficit tempus.* Gassendus coni. Ἡ μὲν σὰρξ ἀπέλαβε τὰ πέρατα τῆς ἡδονῆς, ἀπείρατον δὲ ἀπείρου πόθος χρόνου παρεσκίασεν.

f) Ἡ δὲ διάνοια. Meibom. Εἰ δὲ ἡ διάνοια.

atque disponet. [XVI.] Iustus a perturbatione remotissimus, iniustus vero plurima perturbatione plenus est. [XVII.] Non crescit in carne voluptas, quum semel quod per indigentiam dolebat ablatum est, sed solum variatur. [XVIII.] Porro mentis finis finem qui secundum voluptatem est genuit horumque ipsorum et eorum quae his propinqua sunt investigatio, quae maximos quosque metus animo parabant. [XIX.] Infinitum tempus ac finitum aequam habet voluptatem, si quis voluptatis ipsius fines ratione metiatur. [XX.] Caro quidem voluptatis fines accepit infinitos, infinitumque ipsam effecit tempus. [XXI.] Porro mens carnis finem ac terminum ratione pertractans aeternique exuta ti-

Digitized by Google

τοὺς ὑπὲρ τοῦ αἰῶνος φόβους g) ἐλύσασα τὸν παντελῆ βίον παρεσκεύασε καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου χρόνου προσεδεήθημεν h)· ἀλλ' οὔτε ἔφυγε τὴν ἡδονήν, οὐδ' ἡνίκα τὴν ἔξαγωγὴν ἐκ τοῦ ζῆν τὰ πράγματα παρεσκεύαζεν, ἀλλ' ὡς ἐλλείπουσά τι τοῦ ἀορίστου βίου κατέστρεφεν i). [κβ'.] Ὁ τὰ 146.
πέρατα τοῦ βίου κατειδὼς οἶδεν ὡς εὐπόριστόν k) ἐστι τὸ τὸ ἀλγοῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιροῦν καὶ τὸ τὸν ὅλον βίον παντελῆ καθιστάν l)· ὥστε οὐδὲν προσδεῖται πραγμάτων ἀγῶνας κεκτημένων m). [κγ'.] Τὸ ὑφεστηκὸς δὲ ἐπιλογίζεσθαι καὶ πᾶσαν τὴν ἐνάργειαν, ἐφ' ἣν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν n)·

g) τοὺς ὑπὲρ τοῦ αἰῶνος φόβους. Meibom. τοὺς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου φόβους. Ambrosius *aeterniesque — timoribus.* Aldobrandinus *sempiterni aevi metum.*

h) καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου χρόνου προσεδεήθημεν. Edit. Froben. cum cod. Arund. τοῦ ἀπείρου βίου. Meibom. καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου χρόνου προσεδεήθη ἄν. Gassendus coni. ἡ δὲ διάνοια τοῦ τῆς σαρκὸς τέλους καὶ πέρατος λαβοῦσα τὸν ἐπιλογισμὸν, καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ αἰῶνος πόθους ἐκλείσασα, τὸν παντελῆ βίον παρεσκεύασε, καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου χρόνου προσεδεήθημεν.

i) ἀλλ' οὔτε ἔφυγε — ἀλλ' ὡς ἐλλείπουσά τι τοῦ ἀορίστου βίου κατέστρεφεν. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Arund. et Ambrosio omittunt ἀλλ', id quod reiiciebat etiam Kuehnius. Menag. ἀλλ' ὡς ἐλλείπουσά τι. Ambrosius: *sed neque voluptatem quidem effugit: ne tum quidem cum exitum ex vita molestiae nunciarent: quasi aliquid beatae vitae deficiat.* Aldobrandinus: *sed voluptatem ne tum quidem fugiebat, cum molestiae discessum e vita afferebant, sed aliquo carens ab incerta vita discedebat.*

k) εὐπόριστον. Edit. Froben. cum codd. Venetis ἀπόριστον.

l) τὸ τὸ ἀλγοῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιροῦν καὶ τὸ τὸν ὅλον βίον παντελῆ καθιστάν. Ante Meibomium legebatur τὸ ἀλγοῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιροῦν καὶ τὸ τὸν ὅλον βίον παντελῆ καθιστῶν. Correxit Meibomius, partim iam Casaubonus. Eius haec est nota: „Scribe τὸ ἀλγοῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιρεῖν, ut mox *καθιστᾶν.* vel lege ἐξαιροῦν et *καθιστάν.*" Caeterum Ambrosius *παντελῆ* non expressit.

m) ὥστε οὐδὲν προσδεῖται πραγμάτων ἀγῶνας κεκτημένων. Aldobrandinus: *Itaque rebus indiget nihil certaminis habentibus.*

n) Τὸ ὑφεστηκὸς δὲ ἐπιλογίζεσθαι καὶ πᾶσαν τὴν ἐνάργειαν, ἐφ' ἣν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν. Ante Meibomium legebatur τὸ ὑφεστηκὸς

moribus vitam omni ex parte consummatam fecit nihilque iam infinito tempore opus habuimus: sed nec voluptatem effugit, ne tum quidem quum exitum ex vita molestiae parabant, sed quasi relinquens aliquid ab infinita vita discessit. [XXII.] Qui vitae terminos novit non ignorat quam sit parabile id quod ex indigentia dolorem tollat omnemque vitam perfectam constituat: ut nihil negotiis opus sit quae certamina habent. [XXIII.] Subsistens vero versare animo oportet omnemque evidentiam ad quam ea quae opinamur refe-

Digitized by Google

εἰ δὲ μή, πάντα ἀκρισίας καὶ ταραχῆς ἔσται μεστά. [κδ'.] Εἰ μάχῃ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, οὐχ ἕξεις οὐδ' ἃς ἂν αὐτῶν φῇς διεψεῦσθαι, πρὸς τί ποιούμενος τὴν ἀναγωγὴν κρίνῃς o).

147. [κε'.] Εἴ τινα ἐκβάλλῃς ἁπλῶς αἴσθησιν καὶ μὴ διαιρήσεις τὸ δοξαζόμενον p) κατὰ τὸ προσμένον q) καὶ τὸ παρὸν ἤδη κατὰ τὴν αἴσθησιν r) καὶ τὰ πάθη καὶ πᾶσαν φαντασικὴν ἐπιβολὴν τῆς διανοίας, συνταράξεις καὶ τὰς λοιπὰς αἰσθήσεις τῇ ματαίᾳ δόξῃ, ὥστε τὸ κριτήριον ἅπαν ἐκβαλεῖς s).

δὲ τέλος ἐπιλογίζεσθαι, καὶ πᾶσαν τὴν ἐνάργειαν, ἐφ' ἣν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν. Meibom. Τὸ ὑφεστηκὸς δὲ τέλος δεῖ ἐπιλογίζεσθαι, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐνάργειαν, ἐφ' ἣν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν, quae sunt correctiones Gassendi. Ambrosius: (*quae* (*qui?*) *certamina habent*) *subsistentem finem versare animo opus* (*oportet*) *omnem evidentiam ad quam ea quae opinamur referamus.* Aldobrandinus: *Finem, id quod in re positum est, omnemque evidentiam esse cogita, ad quam ea, quae sentimus, revocantur.* Meibomius coni. τέλος τοῦ βίου aut τῆς φύσεως. Emendavit hunc locum Schneiderus ad Epicuri Physica et Meteorologica p. 53. et 54. delendo vocem τέλος scribendoque ex Ambrosio ἀνάγομεν.

o) οὐχ ἕξεις οὐδ' ἃς ἂν αὐτῶν φῇς διεψεῦσθαι πρὸς τί ποιούμενος τὴν ἀναγωγὴν κρίνῃς. Edit. Froben. et Menag. πρὸς τὶ ποιούμενος τὴν ἀναγωγὴν κρίνῃς. Stephan. πρὸς τὸ ποιούμενος τὴν ἀναγωγὴν κρίνῃς. Meibom. οὐδὲ πρός τι, ποιούμενος τὴν ἀναγωγήν, κρίνῃς. Ambrosius: *non habebis: neque quoslibet ipsorum mentiri dixeris: quo pacto iudices: aut ad quod te referas.* Aldobrandinus: *ne illos quidem, quos falsos esse dixeris, habebis quo referens disciplinam diiudicare possis.* Casaubonus coni. πρὸς ἃς τε ποιούμενος.

p) καὶ μὴ διαιρήσεις τὸ δοξαζόμενον. Legebatur καὶ μὴ διαιρῇς εἰς τὸ δοξαζόμενον. Illud expressum Ambrosio restitui ex codd. Sambuci cum Schneidero ad Epicuri Physica et Meteorologica p. 51. Gassendus coni. καὶ μὴ διαιρῇς τὸ δοξαζόμενον.

q) κατὰ τὸ προσμένον. Edit. Froben. cum codd. Venetis καὶ τὸ προσμένον. Arund. προσμένον. Stephan. κατὰ τὸ προγενόμενον vel potius προσγενόμενον, quod expresait Ambrosius *iuxta id quod accessit.* Menag. et Meibom. κατὰ τὸ προσμενόμενον, quod retinebat Gassendus. Quod reposui probavit Schneiderus l. l.

r) ἤδη κατὰ τὴν αἴσθησιν. Gassendus coni. ἴτι δὲ κατὰ τὰς αἰσθήσεις.

s) Εἴ τινα ἐκβάλλῃς ἁπλῶς αἴσθησιν — ὥστε τὸ κριτήριον ἅπαν ἐκ-

ramus: alioquin omnia rationem iudicii desiderabunt tumultuque plena erunt. [XXIV.] Si sensibus omnibus repugnas, ne illos quidem quos falsos esse dixeris habebis quorsum referendo diiudices. [XXV.] Si quem simpliciter eiicias sensum neque dividas id quod opinaris secundum id quod exspectat comprobationem quodque iam per sensum praesens est, in affectus insuper et omnem effectum imaginationis in animum, confundes etiam reliquos sensus opinione inani, ut

Digitized by Google

[κς'.] Εἰ δὲ βεβαιώσεις καὶ τὸ προσμένον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις καὶ τὸ μή, οὐκ ἐκλείψεις τὸ διεψευσμένον, ὡς τετηρηκὼς ἔσῃ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν καὶ πᾶσαν κρίσιν τοῦ ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς τ). [κζ'.] Εἰ μὴ παρὰ πάντα καιρὸν 148.

βαλεῖς. Cod. Arund. ἐκβάλλεις pro ἐκβαλεῖς. Ambrosius: *si quem simpliciter eiicias sensum: neque dividas quod opinaris iuxta id quod accessit: quodque iam per sensum praesens est. Affectus insuper et omnem imaginalem mentis intuitum confundens ac sensus reliquos opinione inani: ut qui iudicium eiicias omne.* Aldobrandinus: *Si omnino sensum aliquem repudiabis, neque eum in opinationem diviseris, et in id, quod sustinendum est, atque in id, quod sensu sensuumque motibus adesse sentitur, reliquos etiam sensus inani conturbabis opinione, sicque omne iudicium abiicies.* Schneiderus l. l. p. 51. et 52. *Si sensum unum aliquem simpliciter reiicias, neque eum dividas et segreges opinionem, in id quod expectat comprobationem, et in id quod sensus iam repraesentat, in affectus, atque in omnes effectus imaginationis in animum, etiam reliquos sensus inani opinione confundes, atque ita criterium omne tolles.*

τ) Εἰ δὲ βεβαιώσεις — ἢ μὴ ὀρθῶς. Edit. Froben. εἰ δὲ βεβαιώσεις, καὶ τὸ προσμένον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις, καὶ τὸ μή, τὴν ἐπιμαρτύρησιν οὐκ ἐκλείψεις τὸ διεψευσμένον ὡς τετηρηκώς, εἰς ἁπάσαν ἀμφισβήτησιν, καὶ πᾶσαν ῥῆσιν τοῦ ὀρθῶς, ἢ μὴ ὀρθῶς. Stephan. εἰ δὲ βεβαιώσεις καὶ τὸ προσμεν(μενον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις, καὶ τὸ μή, τὴν ἐπιμαρτύρησιν οὐκ ἐκλείψεις τὸ διεψευσμένον, ὡς τετηρηκὼς ἔσῃ πάσαν ἀμφισβήτησιν καὶ πᾶσαν κρίσιν τοῦ ὀρθῶς, ἢ μὴ ὀρθῶς. Menag. et Meibom. εἰ δὲ βεβαιώσεις καὶ τὸ προσμενόμενον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις, καὶ τὸ μή, (Meib. omittit comma) τὴν ἐπιμαρτύρησιν ἔχον οὐκ ἐκλείψεις (Meib. οὐκ ἐκλείψεις,) τὸ διεψευσμένον, (Meib τὸ διεψευσμένον·) ὡς τετηρηκὼς ἔσῃ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν καὶ πᾶσαν ῥῆσιν (Meib. ἐπίκρισιν) τοῦ ὀρθῶς, ἢ μὴ ὀρθῶς. Codd. Veneti et ut videtur Arund. τὸ προσμένον. Florent., Palat., Veneti et Arund. κρίσιν, id quod probavit etiam Gassendus et Kuehnius. Ambrosius: *porro si et quod exspectatur omne inopinabilibus (in opinabilibus?) notionibus firmes: idque quod attestationem non admittit: ut quod falsum sit non dimiseris: eris quasi omne certamen observans: omneque iudicium rectum sive non rectum.* Aldobrandinus: *si vero et quod sustinendum est, omne id in opinationis notionibus positum approbabis, neque quod testimonio non comprobatur, hoc falsum reliqueris, omnem quasi amphibologiam servabis, omneque id, quod vel recte, vel non recte dicitur, fluctuabit.* Gassendus post ἢ μὴ ὀρθῶς addebat δοξαζομένου. Kuehnius conl. εἰ δὲ βεβαιώσεις κατὰ τὸ προσμενόμενον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις καὶ τῷ μὴ τὴν ἐπιμάρτυρησιν ἔχειν ἐκπαλύψεις τὸ διεψευσμένον, ὡς τετηρηκὼς ἔσῃ etc., hoc sensu, *Si*

indicium eiicias omne. [XXVI.] Porro si et quod exspectat attestationem omne in opinabilibus notionibus firmes, idque quod attestationem non exspectat, quod falsum sit non effugies, quasi observans omnem dubitationem omneque iudicium recti sive non recti. [XXVII.] Nisi per omne tempus

Digitized by Google

ἐπανελεύσῃ ἔμπροσθεν τῶν προκειμένων ἐπὶ τὸ τέλος τῆς φύσεως, ἀλλὰ προσκαταστρέψεις εἴτε φυγὴν εἴτε δίωξιν ποιούμενος εἰς ἄλλο τι ω), οὐκ ἔσονταί σοι τοῖς λόγοις αἱ πράξεις ἀκόλουθοι κ). [κη'.] Ὧν ἡ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίου μακαριότητα, πολὺ μέγιστόν ἐστιν ἡ τῆς φιλίας κτῆσις γ). [κθ'.] Ἡ αὐτὴ γνώμη θαρρεῖν τε ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ μηθὲν αἰώνιον εἶναι δεινὸν μηδὲ πολυχρόνιον· καὶ

vero omne quod opinione complexus fueris in rem praesentem veniendo confirmaveris, etsi quod falsum est deteneris eo quod non habeat testimonium a perspicuitate, quam bene observabis omnem ambiguitatem et omnem diiudicationem recti et non recti. Schneiderus ad Epicuri Physica et Meteorologica p. 52. et 53. *εἰ δὲ βεβαιώσεις καὶ τὸ προσμένον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις καὶ τὸ μὴ τὴν ἐπιμαρτύρησιν* (scil. *προσμένον*), *οὐκ ἐκλείψεις τὸ διεψευσμένον, ὡς τετηρηκὼς ἅπασαν ἀμφιβήτησιν ἐκ πάσων κρίσεων τοῦ ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς.* hoc sensu, *Si vero omne id quod in notionibus ex opinione conceptis attestationem exspectat et quod non, ratum et firmum habueris, non effugies fraudem falsi, quasi de industria obtinens et servans dubitationis genus omne ad quodcunque veri et falsi iudicium.* Hanc ego Schneideri coniecturam ita probo ut et ipse verba illa vix dubitari posse putem quin corrupta sint. Illud autem affirmo, quod delevi *τὴν ἐπιμαρτύρησιν* nihil esse nisi temere inculcatum interpretamentum vocabuli *προσμένον*.

ω) *ἀλλὰ προκαταστρέψεις εἴτε φυγὴν εἴτε δίωξιν ποιούμενος εἰς ἄλλο τι.* Meibom. *προαναστρέψεις.* Ambrosius: *sed antea evertes sive fugam, sive insectationem in aliud aliquid faciens.* Aldobrandinus: *sed eas* (*actiones*) *antevertes, aliorsumque sive quod expetendum sive quod fugiendum est, diriges.*

κ) *αἱ πράξεις ἀκόλουθοι.* Ante Meibomium sequebantur haec, *τῶν ἐπιθυμιῶν ὅσαι μὴ ἐπ' ἀλγοῦν ἐκνεύουσαν* usque ad *βλάβης ἀπεργαστικαὶ δόξουσιν εἶναι.* Ea cum Meibomio infra reposui §. 149. post *ἀνδρώπων ἀνοθόους*, ab Gassendo et Menagio etiam inferius collocata, initio §. 150.

γ) *ἡ τῆς φιλίας κτῆσις.* Meibom. adnectit haec, *Καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς τοῖς ὡρισμένοις ἀσφάλειαν φιλίας μάλιστα κτήσει δεῖ νομίζειν συνειλεγμένην.* ut illa *Ἡ αὐτὴ γνώμη θαρρεῖν τε ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ μηθὲν αἰώνιον εἶναι δεινὸν μηδὲ πολυχρόνιον* sententiam faciant trigesimam.

quae geruntur singula ad naturae referas finem, sed antequam ad finem perveneris deficies sive fugam sive insectationem in aliud aliquid faciens, non erunt tibi verbis consentaneae actiones. [XXVIII.] Eorum quae ad totius vitae beatitudinem sapientia parat, longe maximum est amicitiae acquisitio. [XXIX.] Eadem sententia confirmavit animum ne quod aut sempiternum aut diuturnum timeret malum;

Digitized by Google

τὴν ἐν αὐτοῖς τοῖς z) ἀφοσιώσεως ἀσφάλειαν φιλίας a) μάλιστα πιστεῦειν εἶναι συντελουμένην b). [λ'.] Τῶν ἐπιθυ- 149.
μιῶν c) αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ ἐκ) καὶ οὐκ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι, ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γενόμεναι. φυσικὰς καὶ ἀναγκαίας ἡγεῖται ὁ Ἐπίκουρος τὰς ἀλγηδόνας ἀπολυούσας, ὡς ποτὸν a) ἐπὶ διψοῦς· φυσικὰς δὲ καὶ f) οὐκ ἀναγκαίας τὰς ποικιλίαν μόνον τὴν ἡδονὴν g), μὴ ὑπεξαιρουμένας δὲ τὸ ἄλγημα h), ὡς πολυτελῆ σιτία i)· οὔτε δὲ φυσικὰς οὔτε ἀναγκαίας, ὡς

z) τοῖς. Codd. Veneti τῆς.

a) φιλίας. Menag. φιλίαν.

b) Ἡ αὐτὴ γνώμη θαρρεῖν τε ἐπαίρειν — πιστεῦειν εἶναι συντελουμένην. Ante Meibomium legebatur πατεῖσθαι, quod Knehnius accipiebat pro πατεῖ φιλίαν. μάλιστα εἶναι συντελουμένην. Meibom. πίστει δεῖ νομίζειν. Totum hunc locum convertit Cicero de Finibus Bon. et Mall. I. 20, 68, cuius ipsa verba non dubitavi cum Aldobrandino repetere. Ambrosius: *eadem sententia confidentiam parit, quod dirum nihil fit aeternum neque diuturnum, et ea quae in ipsis diffinitis est amicitiae securitas consummata maxime confert.* Ciceronis igitur auctoritate H. Stephanus in Lexico Ciceroniano coni. πατανοῆσαι, quod probabat Menagius; Davisius πίστει εἶναι, Rathius πατεῖσθαι vel πατεῖσθαι, Meibomius χρᾶσθαι δεῖ νοῆσαι. Exhibui correctionem Goerenzii ad Ciceronis l. l. p. 97., probatam illam Carolo Beiero ad Ciceronis Offcc. III. 33, 118. vol. II. p. 412.

c) Τῶν ἐπιθυμιῶν. Ambrosius *Voluptatum.*

d) καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαί. Primus addidit Meibomius praeeuntibus H. Stephano in Lexico Ciceroniano et Menagio. Eadem vero dudum expresserat Ambrosius.

e) ποτόν. Legebatur ποτῶν. Illud praestant codd. Veneti et Arund. reddiderantque interpretes.

f) καὶ. Stephan. et Menag. cum Ambrosio omittunt. Agnoscunt edit. Froben. et Meibom. cum cod. Arund. et Aldobrandino.

g) μόνον τὴν ἡδονήν. Edit. Froben. et cod. Arund. μόνην τὴν ἡδονήν. Ambrosius *voluptates solum.*

h) τὸ ἄλγημα. Edit. Froben. τὸ ἄλγησμα, cod. Arund. τὸ ἄλγισμα.

i) σιτία. Edit. Froben. σιτία.

quae perspexit in hoc ipso vitae spatio amicitiae praesidium esse firmissimum. [XXX.] Cupiditatum aliae naturales et necessariae sunt, aliae naturales et non necessariae, aliae vero neque naturales neque necessariae sunt, sed circa inanem opinionem versantur. Naturales et necessarias existimat Epicurus eas quae dolores sedant, ut est in siti potus; naturales vero et non necessarias, quae voluptatem solum variant, non autem dolorem tollunt, ut sunt pretiosi cibi; neque naturales autem neque necessarias, ut sunt coronae

Digitized by Google

στ. φάνους καὶ ἀνδριάντων ἀναθέσεις. [λα'.] Τῶν ἐπιθυμιῶν k) ὅσαι μὴ ἐπ' ἀλγοῦν ἐπανάγουσιν, ἐὰν μὴ συμπληρωθῶσιν, οὐκ εἰσὶν ἀναγκαῖαι l), ἀλλ' εὐδιάχυτον m) τὴν ὄρεξιν ἔχουσιν, ὅταν δυσπόριστοι ἢ βλάβης ἀπεργαστικαὶ n) δόξωσιν εἶναι. [λβ'.] Ἐν αἷς τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν, μὴ ἐπ' ἀλγοῦν δὲ ἐπαναγουσῶν, ἐὰν μὴ συντελεσθῶσιν, ὑπάρχει ἡ σπουδὴ σύντονος, παρὰ κενὴν δόξαν o) αὗται γίνονται καὶ οὐ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν διαχέονται p), ἀλλὰ παρὰ q) τὴν τοῦ ἀνθρώπου κενοδοξίαν r). [λγ'.] Τὸ τῆς φύσεως δίκαιον

k) Τῶν ἐπιθυμιῶν. Ambrosius *voluptatum*.

l) ἀναγκαῖαι. Menag. ἀναγκαῖος.

m) εὐδιάχυτον. Edit. Proben. ἐυδιαδόχητον. Stephan. et Menag. ἐυδιάχυτον, quod expressit Aldobrandinus *intus perfusam*. Meibom. εὐδιάχυτον, id quod in Observationibus affert probatque Menagius. Idem commendavit Kuehnius explicuitque *facile diffundendum*. Codd. RRR ἀλλ' ἀδιάχυτον. Palat. ἀλλὰ διάχυτον. Arund. ἀλλ' ἐυδιάχυτον. Ambrosius *minus laetum*. Isaacus Vossius coni. ἀλλ' εὐδιάλυτον.

n) ἢ βλάβης ἀπεργαστικαί. Edit. Proben. ἢ βλάβης ἀπέργαστος. Ambrosius *auctoresque detrimenti*. Gassendus coni. ἢ καὶ βλάβης ἀπεργαστικαί.

o) παρὰ κενὴν δόξαν. Meibom. πρὸς κενὴν δόξαν.

p) καὶ οὐ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν διαχέονται. Ante Meibomium legebatur καὶ οὐ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν· οὐ διὰ χρείαν (Edit. Proben. χρεῖαν) τινά. Meibom. καὶ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν· (οὐ διὰ χρείαν τινά, deleta cum Gassendo negatione. Codd. RRR οὐ διαχέονται, quod commendabat Menag.; Arund. διαχέονται, omissa ut videtur negativa. Id ego quum expressum viderem interpretibus, non dubitavi restituere. Caeterum Meibomius verba οὐ διὰ χρείαν τινά, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κενοδοξίαν ab alio explicationis causa adscripta existimabat.

q) παρά. Meibom. πρός.

r) Ἐν αἷς τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν — ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κενοδοξίαν. Ambrosius: *Naturalium voluptatum quae dolorem non inferunt: nisi consummatae fuerint fit vehemens circa opinionem studium: neque circa naturam suam diffunduntur: sed circa inanem opinionem hominis.* Aldobrandinus: *Quibus in naturalibus illis quidem cupiditatibus, non tamen, nisi explean-*

et statuarum collocationes. [XXXI.] Cupiditatum quaecunque ad dolorem non inducunt, nisi impletae fuerint, non sunt necessariae, sed appetitum habent facile diffundendum, quoties paratu difficiles auctoresve detrimenti esse constiterit. [XXXII.] In quibus naturalium cupiditatum, sed quae dolorem non inferant, nisi consummatae fuerint, fit vehemens studium, hae inani ex opinione proficiscuntur et non ex ipsarum natura laetitia nos perfundunt, sed propter hominis vanam gloriam. [XXXIII.] Iustum naturae utilitatis

Digitized by Google

ἔστι σύμβολον s) τοῦ συμφέροντος εἰς τὸ μὴ βλάπτειν ἀλλήλους μηδὲ βλάπτεσθαι. [λδ'.] Ὅσα τῶν ζώων μὴ ἠδύνατο t) συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἄλληλα μηδὲ βλάπτεσθαι u), πρὸς ταῦτα οὐθέν ἐστιν οὐδὲ δίκαιον οὐδὲ ἄδικον. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν ὅσα μὴ ἠδύνατο ἢ μὴ ἐβούλετο x) τὰς συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν y) μηδὲ βλάπτεσθαι. [λε'.] Οὐκ ἦν τι καθ' ἑαυτὸ δικαιοσύνη, ἀλλ' z) ἐν ταῖς μετ' ἀλλήλων συστροφαῖς, καθ' ὁπηλίκους δή ποτε καὶ τόπους συνθήκη τις ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι a). [λς'.] Ἡ ἀδικία οὐ καθ' 151. ἑαυτὴν κακόν, ἀλλ' ἐν τῇ κατὰ τὴν ὑποψίαν φόβῳ εἰ μὴ

tur, dolorem afferentibus, flagrans inest studium, hae inani ex opinione proficiscuntur, neque ex propria quadam natura, sed propter inanem hominum gloriam laetitia nos perfundant.

s) *σύμβολον.* Ambrosius *signum.* Aldobrandinus *nota.* Secutus sum Kuehnium.

t) *ἠδύνατο.* Edit. Froben. *ἠδύνασο.*

u) *ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἄλληλα μηδὲ βλάπτεσθαι.* Ante Meibomium legebatur *ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν, ἀλλὰ μηδὲ βλάπτεσθαι.* Tacite correxit Meibomius de iudicio Gassendi. Ambrosius: *ut neque laedant mutuo neque laedantur.* Aldobrandinus: *ut neque laederent, neque laederentur.*

x) *ὅσα μὴ ἠδύνατο ἢ μὴ ἐβούλετο.* Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Arund. omittunt alterum *μή.* Ambrosius: *quae aut noluerit, aut nequeunt.*

y) *βλάπτειν.* Meibom. *βλάπτειν ἀλλήλους.*

z) *ἀλλ'.* Meibom. *ἀλλ' ἤ.*

a) *καθ' ὁπηλίκους δή ποτε καὶ τόπους συνθήκη τις ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι.* Legebatur *ἢ βλάπτεσθαι.* Quod dedi praestant codd. Veneti reddiderunt atque interpretes. Meibom. *καθ' ὁμιλίας δή ποτε ἴδει τόπους συνθήκην τινὰ ποιεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι.* Caeterum edit. Froben. *ὁπότε.*

est pactum ut neque invicem laedamus nos nec laedamur. [XXXIV.] Quaecunque animantes eo foedere iungi non possunt ut neque laedant mutuo neque laedantur, in his ius nullum aut iniuria est. Eadem est in gentibus ratio, quae aut non potuerunt aut noluerunt ita foederari ut neque laederent neque laederentur. [XXXV.] Iustitia nihil per se esset, verum in contractibus mutuis quibuslibet locis foedus aliquod initur ut non laedamus neque laedamur. [XXXVI.] Iniustitia per se malum non est, verum in suspicionis metu id malum situm est, ne forte non lateat eos

Digitized by Google

λήσει ὁ τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἐφεστηκότας κολαστάς b). [λζ'.] Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιοῦντα ὃν οἱ συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι d), πιστεύειν ὅτι λήσει, κἂν μυριάκις e) ἐπὶ τοῦ παρόντος f) λανθάνῃ· μέχρι γὰρ καταστροφῆς ἄδηλον εἰ καὶ λήσει. [λη'.] Κατὰ μὲν τὸ κοινὸν g) πᾶσι τὸ δίκαιον τὰ αὐτό· συμφέρον γάρ τι ἦν ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ· κατὰ δὲ τὸ ἴδιον, χώρας καὶ ὅσων δή ποτε αἰτιῶν, οὐ πᾶσι συνέπεται τὸ αὐτὸ δίκαιον
152. εἶναι h). [λθ'.] Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι συμφέρει ἐν ταῖς χρείαις τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας τῶν νομισθέντων εἶναι δικαίων, τὴν τοῦ δικαίου φύσιν ἔχει, ἐάν τε τὸ αὐτὸ

b) εἰ μὴ λήσει τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἐφεστηκότας κολαστάς. Addidi articulum τοὺς cum Kuehnio. Edit. Froben. εἰ μελήσει. Ambrosius: *nisi lateat quod huiusmodi sunt iniustitiae iudices.* Aldobrandinus: *si eos qui huiusmodi rebus animadvertendis praesunt, latere non poterit.*

c) ὧν. Meibomius legi volebat παρ' ἃ.

d) εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι. Edit. Frobn. et cod. Arund. εἰς τὸ μὴ βλάπτειν καὶ βλάπτεσθαι. Ambrosius: *ne laedantur aut laedant ipse.*

e) μυριάκις. Aldobrandinus *decies millies.*

f) ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ante Meibomium legebatur ὑπὸ τοῦ παρόντος. Correxit Meibomius cum Menagio.

g) Κατὰ μὲν τὸ κοινόν. Addidi articulum cum Meibomio, commendatum iam Gassendo et Menagio.

h) κατὰ δὲ τὸ ἴδιον — δίκαιον εἶναι. Edit. Froben., Menag. et Meibom. ὅσων δήποτε. Stephan.[2] ὁσωνδήποτε. Ambrosius: *privatim vero agri et quarumcunque causarum non omnibus idem consequitur ius esse.* Aldobrandinus: *proprietate tamen regionum innumerabiliumque causarum non sequitur, idem ut omnibus hominibus iustum sit.*

qui sunt huiusmodi rebus constituti vindices. [XXXVII.] Non est quod is qui clam aliquid facit contra id quod inter se constituerunt homines ne laedant se nec laedantur credat se latere posse etiam si millies impraesentiarum lateat: ad finem enim incertum est an latere possit. [XXXVIII.] Communiter quidem omnibus ius idem est: utilitatis enim aliquid confert in mutua societate; secundum proprium autem, ut regionis et quarumcunque causarum non omnibus idem consequitur iustum esse. [XXXIX.] Attestatione firmatum quod expediat in usu mutuae societatis eorum quae iusta putantur esse, iusti naturam habet, sive idem sit om-

Digitized by Google

πᾶσι γένηται· ἐὰν τε μὴ τὸ αὐτό i). [κ'.] Ἐάν τι νομοθετηθῇ τι, μὴ ἀποβαίνῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας, οὐδέτι τοῦτο τὴν τοῦ δικαίου φύσιν ἔχει k). πᾶν μεταπίπτῃ l) τὸ κατὰ τὸ δίκαιον συμφέρον, χρόνον δὲ

i) *Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον — ἐὰν τε μὴ τὸ αὐτό.* Edit. Froben. τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον, ὅτι σ. ἐν τ. χ. τ. π. ἀ. ν., τῶν νομισθέντων εἶναι, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι μὴ γένηται. Stephan. τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι σ. ἐν τ. χ. τ. π. ἀ. ν., τῶν νομισθέντων εἶναι, δίκαιον ἔχει, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται, ἐάν τε μὴ τὸ αὐτό. Menag. τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι σ. ἐν τ. χ. τ. π. ἀ. ν., τῶν νομισθέντων εἶναι, δίκαιον ἔχειν τοῦ δικαίου χώραν, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται, ἐάν τε μὴ τὸ αὐτό. Meibom. *Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι σ. ἐν τ. χ. τ. π. ἀ. ν., τῶν νομισθέντων εἶναι δικαίων ὄν, τοῦτο ἔχει τοῦ δικαίου χώραν, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γίνηται, ἐάν τε μὴ τὸ αὐτό.* Codd. Veneti *ἐὰν δὲ τὸ αὐτὸ πᾶσι μὴ γένηται.* Arund. *ἐὰν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι μὴ γένηται.* Ambrosius: *Aliud quidem omnium attestatione firmatum quod expediat in usu mutuae societatis eorum quae iusta putantur esse ius dicitur sive idem sit omnibus sive non idem.* Aldobrandinus: *Testimonium aliquid esse in usu communis inter se societatis utile, eorum, quae iusti loeum obtinere aequum esse existimata sint, illud est, si et idem omnibus, et idem non omnibus utile fuerit.* Quod exhibui *Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι συμφέρει ἐν ταῖς χρείαις τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας τῶν νομισθέντων εἶναι δικαίων, τὴν τοῦ δικαίου φύσιν ἔχει*, debetur emendationi Gassendi, ad quam proxime accedit Ambrosii interpretatio. Sed quod idem in fine sententiae tentabat *ἐὰν μὲν τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται· ἐὰν δὲ τὸ αὐτὸ μὲν δόξαι τισί*, id vero quam maxime improbandum est. Kuehnius coni. *τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον τῶν νομισθέντων εἶναι ὅτι συμφέρει δίκαιον, ἔχειν τοῦ δικαίου χώραν*, hoc sensu, *quod testimonio probatur quod sit inter legitima, eo quod in mutuis commerciis habeat usum, illud inter iusta censeri iustum est, sive unum idemque fuerit omnibus, sive non.*

k) *Ἐάν τι νομοθετῆται τι — τὴν τοῦ δικαίου φύσιν ἔχει.* Edit. Froben. *ἐὰν δὲ νομοθετῆται τί, μὴ ἀποβαίνῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον* etc.. Stephan. *ἐάν τε μόνον δόξαι τισί, μὴ ἀποβαίνει δὲ κατὰ τὸ συμφέρον* etc.. Menag. praecedentibus adnectit hoc modo, *ἐάν τε μὴ τὸ αὐτὸ μόνον δόξαι τίσι, μὴ ἀποβαίνῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον* etc.. Meibom. *Ἐάν νομοτεθῆται τι, μὴ ἀποβαίνῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον* etc.. Cod. Arund. *ἐὰν δὲ μόνον δόξαι τι.* Ambrosius: *porro si ponat tantum quispiam: non autem proveniat commoditas mutuae societatis: non iam hoc iuris naturam habet.* Aldobrandinus: *Quod si tantummodo positum quid sit, non tamen in communi societate utilis comperta fuerit, non haec iam amplius iusti naturam habet.* Gassendus coni. *ἐὰν δὲ τὸ αὐτὸ μὲν δόξαι τισί, μὴ ἀποβαίνῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον* etc.. Quod ex edit. Froben. restitui *νομοθετῆται τι* probavit etiam Kuehnius.

l) *πᾶν μεταπίπτῃ* etc.. Menag. atque interpretes praecedentibus iungunt.

nibus sive non idem. [XL.] Porro si quid lege sanciatur, non autem proveniat commoditas mutuae societatis, non iam hoc iusti naturam habet. Etiamsi intercidat commodum

Digitized by Google

εἶτα εἰς τὴν πρόληψιν ἐναρμόττῃ, οὐδὲν π) ἧττον ἐκεῖνον τὸν χρόνον π) ἦν δίκαιον τοῖς μὴ φωναῖς κεναῖς ἑαυτοὺς συντα-
153. ράττουσιν, ἀλλὰ πλεῖστα πράγματα βλέπουσιν. [μα'.] Ἔνθα μὴ καινῶν ρ) γενομένων τῶν περιεστώτων πραγμάτων, ἀνεφάνη μὴ ἁρμόττοντα εἰς τὴν πρόληψιν τὰ νομισθέντα δίκαια ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, οὐκ ἦν ταῦτα δίκαια ρ)· ἔνθα δὲ καινῶν γενομένων τῶν περιεστώτων πραγμάτων q), οὐκέτι συνέφερε τὰ αὐτὰ δίκαια κείμενα, ἐνταῦθα δὴ τότε μὲν ἦν δίκαια ὅτε συνέφερεν εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν τῶν συμπολιτευομένων r), ὕστερον δὲ οὐκ ἦν ἔτι δίκαια, ὅτε μὴ
154. συνέφερεν. [μβ'.] Ὁ τὸ θαρρεῖν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἄριστα

m) οὐδέν. Stephan. οὐδέ.

n) ἐκεῖνον τὸν χρόνον. Edit. Froben. ἐκείνων τῶν χρόνων, quod reddidit Aldobrandinus *illorum temporum.*

o) Ἔνθα μὴ καινῶν. Edit. Froben. κοινῶν. Stephan. et cod. Palat. κενῶν. Ambrosius *variae*, i. e. *vanae.* Casaubonus coni. ἔνθα μὲν κενῶν. Quod cum Menag. et Meibom. dedi, expressum idem Aldobrandino, veram lectionem esse iam Menagius vidit.

p) ἀνεφάνη μὴ ἁρμόττοντα — οὐκ ἦν ταῦτα δίκαια. Edit. Froben. cum codd. Venetis omittit. Menag. ἃ νομισθέντα δίκαια.

q) ἔνθα δὲ καινῶν γενομένων τῶν περιεστώτων πραγμάτων. Edit. Froben. cum codd. Venetis omittit. Stephan. ἔνθα δὲ κενῶν γενομένων τῶν περιεστώτων πραγμάτων, quae expressit Ambrosius *Ubi vero vanescentibus circumstantibus rebus.* Menag. ἔνθα δὲ καὶ τῶν γενομένων τῶν πραγμάτων, quae cum sequentibus sic expressit Aldobrandinus, *quae vero rebus transactis, easdem latae leges non amplius utiles sunt.* Correxit Meibomius. In Stephaniana haec sequuntur: ἀνεφάνη μὴ ἁρμόττοντα εἰς τὴν πρόληψιν τὰ νομισθέντα δίκαια ἐπὶ αὐτῶν τῶν ἔργων, οὐκ ἦν ταῦτα δίκαια· ἔνθα δὲ κενῶν γενομένων τῶν πραγμάτων. Eorum partem expressit Ambrosius: *visa sunt non congruere ad anticipationem quae existimata sunt iusta. Ubi vero vanescentibus rebus.*

r) τῶν συμπολιτευομένων. Edit. Froben. cum codd. Venetis et Arund. πολιτευομένων. Ambrosius *simul conversantium.*

iusti, aliquod autem tempus ad anticipationem congruat, nihilominus id temporis iustum erat iis qui non inanibus vocibus semet confundunt, sed res plurimas cernunt. [XLI.] Ubi quum non novae fuerint circumstantes res, non congruere ad anticipationem visa sunt quae putabantur iusta in ipsis rebus, ea insta non erant; ubi vero quum novae fuerint circumstantes res, iam non utilia erant eadem quae posita iura essent, tum quidem iusta fuere, quoniam erant utilia societati mutuae simul rem publicam administrantium, postea vero non iam fuerunt iusta, quando non utilia erant. [XLII.] Qui fiduciam securitatemque ab exteris optime sibi

Digitized by Google

συστησάμενος, οὗτος τὰ μὲν δυναιὰ ὁμόφυλα κατεσκευάσατο, τὰ δὲ μὴ δυνατὰ οὐκ ἀλλόφυλά γε, ὅσα μηδὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν ἀνεπίμικτος ἐγένετο καὶ ἐξωρίσατο ὅσα τοῦτο ἐλυσιτέλει πράττειν s). [μγ'.] Ὅσοι τὴν δύναμιν ἔσχον τοῦ τὸ θαρρεῖν μάλιστα ἐκ τῶν ὁμορούντων παρασκεύασασθαι, οὗτοι καὶ ἐβίωσαν μετ' ἀλλήλων ἥδιστον, βεβαιότατον πίστωμα ἔχοντες, καὶ πληρεστάτην οἰκειότητα ἀπολαβόντες οὐκ ἀθύροντο ὡς ἐλεεινὸν τὴν τοῦ τελευτήσαντος προκαταστροφὴν t).

s) Ὁ τὸ θαρροῦν — ὅσα τοῦτο ἐλυσιτέλει πράττειν. Edit. Froben. ὃ τὸ θαῤῥοῦν — τὰ δὲ μὴ δυνατά, οὐκ ἀλλόφυλά γε, ὅσα μηδὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν, ἀνεπίμικτος ἐγένετο, καὶ ἐξηρίσατο ὅσα τοῦ λυσιτελῆ πράττειν. Stephan. ὃ τὸ μὴ θαῤῥοῦν — τὰ δὲ μὴ δυνατά, οὐκ ἀλλόφυλά γε, ὅσα μηδὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν, ἀνεπίμικτος ἐγένετο, καὶ ἐξωρίσατο ὅσα τοῦτο ἐλυσιτέλει πράττειν. Menag. ὁ τὸ μὴ θαῤῥοῦν — τὰ δὲ μὴ δυνατά, ἀνεπίμικτος ἐγένετο, καὶ ἐξηρίσατο ὅσα τούτων λυσιτελεῖ πράττειν. Meibom. Ὁ τὸ μάλιστα θαῤῥοῦν — τὰ δὲ μὴ δυνατά, ἀλλόφυλα, οἷς ἀνεπίμικτος ἐγένετο, καὶ ἐξωρίσατο ὅσα τούτων μὴ λυσιτελεῖ πράττειν. Cod. Palat. τὸ μὴ θαῤῥοῦν et ἐξορίσατο. Veneti τὸ μὴ θαῤῥοῦν et τὰ δὲ μὴ δυνατὰ οὐκ ἀλλόφυλά γε ὅσα μὴ δὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν ἀνεπίμικτος (?) ἐγένετο καὶ ἐξηρίσατο ὅσα τοῦ λυσιτελῆ πράττειν. Arund. οὐκ ἀλλόφυλά γε ὅσα μηδὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν et ὅσα τοῦ. Ambrosius: *Quibus rebus externis minime confidere praeclare constituit. Hic ea quidem quae sunt possibilia propinqua et familiaria efficit. Quae vero huiusmodi non sunt non aliena sane. Quae autem non poterat eis se studuit non immiscere: exclusitque omnia quae agere non conducebat.* Aldobrandinus: *Qui optime animi confirmationem extrinsecus non petivit, is ea quae fieri possunt, affinia sibi comparavit; quae fieri non possunt, ad haec se minime admiscuit; atque hoc ipso quae ad agendum utilia sunt, elegit.* Gassendus coni. ὃ τὸ θαῤῥεῖν — καὶ ἀλλόφυλα ἡγήσατο· καὶ μὴν καὶ πολλοῖς δυνατοῖς ἀνεπίμικτος ἐγένετο, καὶ ἐξωρίσατο ὅσων τε οὐκ ἐλυσιτέλει πρατεῖν. Kuehnius ἐξηρήσατο, ὅσα τὰ λυσιτελῆ πράττειν, in prioribus recte secutus edit. Froben.. Eiusdem egregia est huius sententiae interpretatio.

t) Ὅσοι τὴν δύναμιν ἔσχον τοῦ τὸ θαῤῥεῖν — οὐκ ἀθύροντο ὡς ἐλεεινὸν

paravit, hic quos quidem potuit suae genti miscuit; quos non potuit, non alienos certe ab gente fecit; si ne hoc quidem potuit efficere, nulla cum illis exercuit commercia finibusque eiecit quantum hoc suis conduceret rationibus. [XLIII.] Quicunque facultatem habuerunt fiduciam securitatemque maxime ex finitimis sibi comparandi, hi etiam inter se vixere suavissimam vitam, firmissimam habentes fidem, ac consummata usi necessitudine lamentis tanquam miserandum prosequuti non sunt defuncti celeriorem obitum.

Digitized by Google

τὴν τοῦ τελευτήσαντος προκαταστροφήν. Edit. Froben. et Menag. τοῦ θαῤῥεῖν. Stephan. τοῦ τε θαῤῥεῖν. Correxit Meibomius. Infra edit. Froben. et Stephan. cum codd. Venetis et Arund. ὡς πλεον. Menag. et Meibom. ὡς πρὸς πλεον. Correxit Casaubonus. Ambrosius: *quicunque vim acceperunt ut se ex eis maxime ad confidendum pararent: quae sunt propinqua et finitimâ. Hi etiam adinvicem vixere suavissimam vitam firmissimam habentes fidem ac probationem certissimamque propinquitatem adsumentes lamentis prosecuti non sunt defuncti celeriorem obitum.* Aldobrandinus: *Quicunque sibi animi confirmationem maxime finitimis ex rebus parare potuerunt, hi et firmissimo fulti praesidio, quam suavissime inter se vixerunt, et cum uberrimos amicitiae fructus cepissent, ante occidentis amici mortem, non ut ad misericordiam, defleverunt.* Gassendus coni. Ὅσοι τὴν δύναμιν ἴσχυν τὸ θαῤῥεῖν μάλιστα ἐκ τῶν ὁμονοούντων παρασκευάσασθαι — οὐκ ὀδυρόμενοι εἶλοντο ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος προκαταστρέφειν. Idem Mss. praeferre narrat ὀδύρασθαι ὡς πρὸς σε δέον, unde Kuehnius efficiebat ὀδύρασθαι ὡς πρόσω δέον.

Digitized by Google

APPENDIX CRITICA.

Digitized by Google

Digitized by Google

Tituli operis Diogenei omnino hi feruntur. Edit. Froben. habet *Διογένους Λαερτίου περὶ βίων, δογμάτων καὶ ἀποφθεγμάτων τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων, βιβλία δέκα.* qui est Frobenii, et quem ipse repetendum curavi, *Διογένους Λαερτίου βίων καὶ γνώμων τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων, τῶν εἰς δέκα τὸ πρῶτον.* Stephan. *Διογένους Λαερτίου περὶ βίων, δογμάτων καὶ ἀποφθεγμάτων, τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων, Βιβλίον α' τῶν ι'.* Stephan. Menagii cum duobus codicibus bibliothecae regiae Parisiensis *Λαερτίου Διογένους* etc.. Ipse Stephanus hunc affert titulum, *Λαερτίου Διογένους βίοι καὶ γνῶμαι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων καὶ τῶν ἑκάστῃ αἱρέσει ἀρεσκόντων* (et ἀρεσάντων) *βιβλίον πρῶτον.* quem eumdem ex decurtato codice bibliothecae regiae Parisiensis profert Menagius. Menag. *Λαερτίου Διογένους βιβλίον πρῶτον.* Cod. Arund. *Λαερτίου Διογένους βιῶν καὶ γνωμῶν τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων. τῶν εἰς δέκα τὸ πρῶτον.* Monac. caret titulo, item in reliquis libris. Ambrosius: *Laertii Diogenis vitae et sententiae eorum qui in philosophia probati fuerunt.* Aldobrandinus: *Laertii Diogenis liber primus.*

LIBER I.

PROOEMIUM.

παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις. Codd. Stephani *καὶ*: 1. sed ἢ non solum libri tuentur ad unum omnes, sed expresserunt etiam interpretes.

παρά τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις. Ambrosius *Celtis seu Gallis*, quod retinendum putavi.

Σεμνοθέους. Casaubonus commemorat legere quosdam *Σαμοθέους*, sed frustra.

τοὺς καλουμένους Δρυΐδας — τῆς Διαδοχῆς. Ambrosius: *Druidae: et qui semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in magico et Sotion in XXIII. successionis libro, quod divini humanique iuris peritissimi: ac propterea religioni maxime dediti fuerunt. Semnothei quoque appellati sunt.*

Ὄχον. Menagius narrat plurimos viros doctos legendum existimasse *Μῶχον.* Kuehnius coni. *Ὦρον.* Sed *Ὄχον* agnoscit iam Suidas s. vv. *Ὄχος* et *Πάλαπος.*

ἐτῶν εἶναι — ἔτη ἑξήκοντα τρία. Scribebatur ἑξηκοντα- 2. τρία. Codd. Stephani et Arund. omittunt ἔτη, id quod propter

Digitized by Google

praecedens ἐτῶν probat Christianus Petersenius, doctor Hamburgensis, in censura voluminis primi Diogenis nostri, inserta Bibliothecae criticae Seebodianae a. 1829. num. 25. p. 97. Ambrosius: *fluxisse annos quadraginta et octo milia octingentos sexaginta tres.* Aldobrandinus: *XLVIII. millia annorum et octingentos sexaginta tres annos numerari.*

τριάκοντα δύο. Cod. R omittit.

ὧν. Cod. Monac. omittit.

Ἑρμόδωρος. Ambrosius *Hermodotus.*

Ξάνθος. Cod. Monac. ξανθός.

ξεκαιεξχίλια. Cod. Monac. ξεκαὸ. De emendatione ξεκαιεξχίλια dubitantius scripsit Fridericus Creuzerus ad Histor. Graecc. antiquiss. fragm. sect. III. p. 226.

Ἀστροψύχους. Ita iam Suidas. Cod. Monac. ἀστροψύχους. Ambrosius *Astropsycos* et *Astropsychos.*

Παζάτας. Cod. Monac. παζώτας.

8. ἀλλὰ καὶ γένος ἀνθρώπων. Ambrosius *verum id genus quoque hominum genus.*

Αἶνος. De hoc docte nuper disputavit Fridericus Theophilus Welckerus in Diurnis scholastt. Darmstadtinis a. 1830. sect. II. num. 2. et seqq. p. 9. et seqq..

ποιῆσαι. i. e. *scriptis versibus exposuisse.* Conf. II. 22. et Wesselingius ad Herodotum p. 129. et seq..

ἐξ ἑνὸς τὰ πάντα γίνεσθαι καὶ εἰς ταὐτὸν ἀναλύεσθαι. Plane eadem Hermodori testimonio usi tradunt Vives ad Augustin. de Civit. Dei XVIII. 14. et Natalis Comes Mythol. p. 351. [edit. Hanoviensis a. 1605.] ut Welckerus l. l. p. 36. et 37. Hermodori nomen excidisse crederet, provocans ad ea quae Schneiderus commentatus est in Wolfii Analectis.

Φαληροῖ. Aldobrandinus *Phalarae.*

ἐπιγεγράφθαι. Cod. Monac. ἐπιε γράφθαι.

Φαληρικόν. Sambucus affert lectionem Φαληρινόν.

Μουσαῖον φθιμένου σῶμ'. Recipienda erat emendatio Iacobsii *Μουσαίου φθιμένου σῶμ'*, probata illa etiam Nicolao Bachio, doctori Vratislaviensi, in censura voluminis primi Diogenis nostri, inserta Supplementis Diarr. litterarr. Halens. a. 1830. num. 13. p. 98.

τοῦ Μουσαίου. Cod. Monac. omittit articulum.

4. κοσμογονίαν. Cod. Arund. κοσμοφλογίαν.

καρπῶν γενέσεις. Ambrosius addit *notavisse*, Aldobrandinus *explicavisse.*

ἔφη. Cod. Monac. ἔφν.

Ὧδε. Lectionem Ἥδε, quae mihi quoque aliquanto magis placet altera, praefert iam Planudes.

ἀφ' Ἑλλήνων. Cod. Cantabr. ὑφ' ἑλλήνων.

Digitized by Google

ἤρξε. Codd. Stephani ἤρξατο.

περὶ θεῶν. Cod. Monac. περὶ θεόν. 5.

αἰσχρουργούμενα καί. Mericus Casaubonus καὶ deleri volebat.

ἐγὼ δέ, εἰ τὸν περὶ θεῶν — καὶ τῷ τῆς φωνῆς ὀργάνῳ. Ambrosius: *Equidem is qui de diis talia commentatus est: an philosophus appellandus sit nescio. Videant certe qui ita volunt quo sit censendus nomine: qui diis cuncta hominum vitia: et quae raro a turpibus quibusque flagitiosisque hominibus geruntur: impingit.* Aldobrandinus: *Ego vero, si philosophum vocare decet illum, qui de Diis talia in vulgus protulerit, haud scio quem appellare oportet eum, qui Diis non pepercerit, quominus illis omnes humanas perturbationes affingeret, eaque quae ab hominibus quibusdam raro vel ipso vocis instrumento turpiter aguntur.* Casaubonus coni. ἐγὼ δὲ εἰ τὸν περὶ θεῶν ἐξαγορεύσαντα τοιαῦτά χρὴ φιλόσοφον καλεῖν, οὐκ οἶδα. τίνα γὰρ δεῖ προσαγορεύειν etc.. Augustus Fridericus Guilielmus Rudolphus, gymnasii Zittaviensis olim director, Observationum Platonicarum particula III., edita Zittaviae a. 1805. 4., p. 18.: „Diogenes Laertius a Meibomio refictus, postquam commemorasset, esse, qui philosophiae origines ab Orpheo repetant, addidit: ἐγὼ δέ, εἰ τὸν περὶ θεῶν ἐξαγορεύσαντα τοιαῦτα χρὴ φιλόσοφον καλεῖν οὐκ οἶδα. τίνα γὰρ δεῖ προσαγορεύειν τὸν πᾶν τὸ ἀνθρώπειον πάθος ἀφειδοῦντα τοῖς θεοῖς προστρῖψαι etc. h. e. *ego vero an homo talia de diis effutiens non debeat philosophus appellari, haud scio; quo enim nomine appellandus est is, qui omnem perturbationem humanam largissime diis affricuit* etc.. Contortam esse hanc sententiam negabit nemo, qui animum adverterit. Bene se haberet, si dubitasset auctor, *quo nomine* Orpheum appellaret; sed quum dubitet, num dignus sit *philosophi* nomine, quae sequuntur aliena esse, apparet. Huic accedit, tali interrogatione locum ornatiorem reddi reliqua orationis superiori et inferiori, ac periodum ab initio attolli, ut statim languide frigideque exeat. Quamquam autem nemo haec in Diogene valde mirabitur, tamen ne Diogenes quidem ferre librariorum et editorum culpam debet. Nempe illud γάρ, quod efficit, ut sequentia videantur cum antecedentibus cohaerere, non a Diogene profectum sed e Casauboni coniectura a Meibomio inculcatum est; quod si abiecerimus, statim patet, non modo quomodo locus corruptus sit, sed etiam quomodo sanari possit. Verba enim sine nexu posita, τίνα δεῖ προσαγορεύειν, quae plane speciem habent admonitionis in margine collocatae ac textui male illatae, ipsa se separant a reliquis et quasi exiliunt; quibus omissis locus sanus est: ἐγὼ δέ, εἰ τὸν — καλεῖν, οὐκ οἶδα, τὸν πᾶν etc." Noli dubitare verum vidisse Rudolphum. Petersenius l. l. p. 98. οὐ ante δεῖ et εἰ ante τὸν πᾶν excidisse putat.

Digitized by Google

τὸ δ'. Cod. Monac. τὸ δέ.

ἐν Αἰῳ. Cod. Cantabr. ἐν ἰδίῳ. Aldobrandinus *apud Diam.*

Μακεδονίας. Cod. Monac. μακεδωνίας.

Ὀρφέα. Cod. Monac. addit τῆδε.

6. φασι. Ambrosius omittit.

οὐσίας. Cod. Monac. θυσίας.

7. λόγους. Codd. Stephani λόγον.

θάπτειν. Cod. Monac. θύειν.

μητρὶ ἢ θυγατρὶ μίγνυσθαι. Cod. Monac. μητρὶ μίγνυσθαι ἢ θυγατρί.

θεούς. Cod. Monac. θεοῖς.

κατὰ ἀπόρροιαν ὑπὸ ἀναθυμιάσεως. Cod. Monac. κατὰ ἀπόῤῥοιαν ὑπὸ ἀναθυμιάσεων. Ambrosius *tenuiter ac veluti ex evaporatione.* Aldobrandinus *a vaporibus defluentia.*

τῶν ὀξυδερκῶν. Recte Ambrosius *acutius cernentium.*

προκοσμήματά τε καὶ χρυσοφορίας. Kuehnius *dignitatis ornamenta et auratas vestes.*

ἐσθῆς. Cod. Monac. αἰθής.

λευκή. Menagius affert coniecturam λυτή.

φασί. Ambrosius omittit.

8. τὴν δὲ γοητικὴν μαντείαν. Ms. apud Menagium et codd. Stephani μαγείαν, quod agnoscere videtur Ambrosius. Aldobrandinus *Divinationem praestigiis plenam.*

Δείνων. Codd. Stephani Λίων. Conf. IX. 50.

Ζωροάστρην. Cod. Monac. ζωάστρην.

ἀστροθύτην. Toupii coniecturam ἀστροθέτην probat Creuzerus ad Fragmenta historr. Graecc. antiquiss. sect. III. p. 226.

Ἀριστοτέλης δ'. Cod. Monac. ἀριστοτέλης δέ.

Ὡρομάσδης. Cod. Monac. ὠνομάσδης. Ambrosius *Horomasdem.*

Ἄιδης. Codd. Stephani Ἄρης, quod probat Menagius. Monac. ἄδης.

Ἀρειμάνιος. Cod. Monac. ἀρειμάντιος.

9. ἔσεσθαι ἀθανάτους. Cod. Monac. ἀθανάτους ἔσεσθαι.

καὶ τὰ ὄντα ταῖς αὐτῶν ἐπικλήσεσι διαμενεῖν. Cod. Monac. ταῖς αὐτῶν ταῖς αὐτῶν. Ambrosius: *et quae sunt omnia illorum precationibus durare.* Aldobrandinus: *et ea quae sunt, suis quaeque vocabulis permansura.* Casaubonus: „Αὐτῶν pro αὑτῶν vel αὐταῖς. *omnia suas appellationes retenturas.*" Mericus Casaubonus Ambrosium sequebatur, sed ut ipse tamen coniiceret ἐπικηλήσεσι. Vir doctus apud eumdem, qui est Ludovicus Holstenius ad Porphyr. de Vita Pythag. c. 19. (25.) vol. II. p. 43. ed. Kiessling.; coni. ἐπικυκλήσεσι. In hoc acquiescendum erit vertendumque *et quae sunt revolutionibus permansura esse.* Conf. Diogenes VIII. 14.

καὶ Εὔδημος. Cod. Monac. omittit particulam.

Digitized by Google

γεννητούς. Cod. Monac. γενητούς.

κατ' αὐτούς. Ambrosius *secundum illum.*

καὶ τοὺς Γυμνοσοφιστάς. Ambrosius non expressit particulam.

ἐκ τούτων εἶναι. Ambrosius *horum esse nepotes tradunt.*

Ἡροδότου. Vid. Valckenarius ad Herodotum p. 430. b. edit. Wesseling..

οἱ τὰ περὶ Μάγων. Cod. Cantabr. οἱ περὶ μάγων.

εἰς τὸν ἥλιον. Cod. Monac. ἐς τὸν ἥλιον.

τὰ μέντοι ἀγάλματα εἰκότως καθαιρεῖν. Ambrosius: *Signa tamen et statuas ex disciplina avita hunc merito delesse.* Aldobrandinus: *Simulachra quidem iure sustulisse.* Hinc apparet vere coniecisse Menagium καθελεῖν.

φιλοσοφίαν εἶναι τοιαύτην. Cod. Monac. εἶναι τοιαύτην φιλοσοφίαν. 10.

ὑπὲρ δικαιοσύνης. Ambrosius *pro iustitia.*

φάσκειν τε. Ambrosius omittit.

ζῷά τινα. Codd. Stephani et Monac. ζῶα παντοῖα.

αἰνίττεσθαι. Aldobrandinus *sententias suas — obscure significare.*

καὶ ἱέρακος καὶ ἄλλων. Aldobrandinus *corvo reliquisque animalibus.*

κατασκευάζειν δέ. Codd. Stephani κατασκευάζειν δὲ καί. Casaubonus coni. κατασκευάζειν δὲ αὐτοῖς, sc. animalibus iis quae colebant.

γεννητόν. Cod. Monac. γενητόν.

καὶ ἐπιδιαμένειν. Cod. Monac. omittit particulam. 11.

τά τε ἄλλα φυσιολογεῖν. Aldobrandinus *caeterisque de rebus sic philosophari.*

ἐν τῇ. Cod. Cantabr. ἐν τῷ. 12.

θάττον. Cod. Cantabr. πρότερον, quod est interpretamentum alterius.

ὃς εἴη ἂν — ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. Ambrosius: *Quicunque ad summam animi virtutem excreverant, hos nunc honestiore vocabulo auctore pythagora philosophos hoc est sapientiae studiosos appellamus.* Aldobrandinus: *qui quidem ingenii solertia antecelleret* etc..

Ἀρχιλόχοις. Hoc praebent Menag. et codd. Stephani expressitque Aldobrandinus *Archilochiis.* Ἀρχιλόχῳ praeter edit. Froben. praeferunt Stephan. cum codd. Monac. et Arund. expressitque Ambrosius *archilocho.*

προσαριθμοῦσιν. Ambrosius addit *plerique*, quod cum aliis 13. similibus non delevi.

τὸν Σύριον. Ambrosius *Sirum* et *Syrum.* Aldobrandinus *Syrum.*

τὸν Κρῆτα. Codd. Stephani τὸν ἐκ κρήτης.

Digitized by Google

τὸν τύραννον. Cod. Monac. τῶν ἀθηναίων τύραννον.

οἱ σοφοί. Male addidi cum Menagio articulum. Adolphus Emperius meus in litteris ad me datis: „Non opus est articulo, quem interponebat Menagius. Opponuntur enim σοφοὶ et φιλόσοφοι. *Hi fuere sapientes* (non philosophi)."

Φιλοσοφίας δὲ δύο γεγόνασιν ἀρχαί. De philosophiae originibus ad hunc locum disputavit Ignatius Rossius Commentatt. Laertt. S. I. p. 1. et seqq..

διέτριψε. Hoc praeter edit. Froben. et Stephan. commendat cod. Cantabr.. Alteram lectionem ἐφιλοσόφησε confirmant codd. Stephani et Monac. (qui habet ἐφιλοσόφησεν) expressaruntque interpretes, Ambrosius *philosophatus sit*, Aldobrandinus *philosophatus esset*. In nostra interpretatione corrigatur *commoratus sit*.

14. καταλήγει. Codd. Stephani καταλύει, quod idem praefert edit. Froben..

ἡ μὲν εἰς Κλειτόμαχον. Corrigatur ἡ μὲν Ἰωνικὴ εἰς Κλειτόμαχον.

ἡ Ἰωνική. Haec deleantur.

ὁ τὴν ἠθικὴν εἰσαγαγών. Ambrosius *qui prior ethicen invexit*.

Σπεύσιππος. Cod. Monac. πεύσιππος.

καὶ ὧδε μὲν εἰς Κλειτόμαχον. Aldobrandinus omittit.

15. εἰς δὲ Χρύσιππον. Aldobrandinus *In Chrysippo*.

Κιτιεύς. Cod. Monac. κιττιεύς. Interpretes *Cittieus*.

Πλάτωνος Ἀριστοτέλης. Codd. Stephani πλάτων, ἀριστοτέλης.

Τηλαυγής. Corrigatur Τηλαύγης.

Ξενοφάνης. Cod. Cantabr. ξενοφάντης.

Ναυκύδης. Codd. Stephani ναυκλύδης. Monac. καυκύδιδης (sic). Ambrosius *Naucides*. Casaubonus: „Alibi Ναυκύδης."

16. πλείω Δημόκριτος. Cod. Monac. πλείω δὲ δημόκριτος.

17. Ἡλιακοί. Menag. Ἑλιακοί. Aldobrandinus *Heliaci*.

καὶ Ἐρετρικοί. Edit. Froben. omittit. Aldobrandinus *Eretriaci*. Caeterum nihil hic coniicit Menagius, sed narrat alios malle Ἐρέτριοι vel Ἐρετριακοί. Conf. II. 105.

Κυρηναϊκοί. Cod. Monac. κηρηναϊκοί.

οἱ Ἀκαδημαϊκοί. Cod. Cantabr. omittit articulum.

Στωϊκοί. Corrigatur ubique στωικοί.

σκωμμάτων. Cod. Monac. σκωμάτων.

Ἐλεγκτικοί. Nota ad hanc vocem corrigatur sic: Stephan. cum codd. RRR ἐκλεκτικοί, quod miror tueri Casaubonum.

Ἀναλογητικοί. Coniectura Stephani ἀναλογιστικοὶ nititur auctoritate codicum.

καὶ τὰ ὅμοια. Interpretes non expresserunt.

καταπρίβονται. Cod. Monac. καταγίνονται. Caeterum paullo ante post φυσικοί et ἠθικοὶ commata ponantur pro colis.

18. Ἡλιακή. Stephan. cum codd. Monac. et Arund. Ἑλιακή.

Digitized by Google

Κυρηναϊκῆς. Cod. Monac. *κηρηναϊκῆς.* 19.
Ἡλιακῆς. Cod. Monac. *ἡλειακῆς.*
Καρχηδόνιος. Stephan. *Καλχηδόνιος.* Menag. *Χαρχηδάνιος.* Ambrosius *calcedonensis.*
Κιτιεύς. Cod. Monac. *κιττιεύς.* Ambrosius *Citieus* et *Cittieus.*
Ἐρετρικήν. Casaubonus ex Suida affert lectionem *Ἐρετριακήν.*
Κυρηναϊκήν. Cod. Monac. *κυραναϊκήν.*
Ἡλιακήν. Cod. Monac. *ἡλειακήν.* 20.
Πυρρώνειον. Cod. Monac. *πυριώνειον.*
αἵρεσιν δέ. Etiam cod. Cantabr. *αἵρεσιν μὲν γάρ.*
φασί. Etiam cod. Cantabr. omittit.
[*ἀγωγήν*]. Pessime addidi. Rectissime Emperius meus: „Vereor, ut *ἀγωγὴν* cum Menagio addendum sit. Poterat sic loqui *αἵρεσίς ἐστι τὸ ἀκολουθοῦν*; sed licebat orationem ad genus v. *αἵρεσις* conformare: *Haeresis ea est, quae* etc." Neque agnoscit Suidas s. v. *αἵρεσις* negatque necessario addi Rossius I. l. §. III. p. 15.
ἔνιοι δὲ — ἀκολουθεῖν. Recte emendavit hunc locum Petersenius l. l. p. 98. hoc modo: *ἔνιοι δὲ κατά τι μὲν αἵρεσιν εἶναί φασιν αὐτήν, κατά τι δὲ οὔ. δοκεῖ δὲ αἵρεσις εἶναι· αἵρεσιν μὲν γὰρ λέγομεν τὴν λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσαν ἢ δοκοῦσαν ἀκολουθεῖν.* Ambrosius: *Hanc ipsam tamen plerique secundum aliquid sectam esse dicunt. secundum aliquid negant. Eam denique sectam dici aiunt. quae rationem aliquam iuxta id quod apparet: et in promptu est sequitur aut sequi videtur.* Aldobrandinus: *quam tamen nonnulli aliqua ex parte sectam esse volunt, ex aliqua parte negant. Secta quidem videtur, quia sectam eam appellamus, quae certam quandam visis congruentem rationem vel sequitur, vel sequi videtur.*
πρόσκλισιν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσιν. Cod. Monac. *πρόσκλισιν ἐν δόγμασιν.* Ἐν iam ante Menagium Casaubonus deleri volnerat. Suidas s. v. *αἵρεσις* habet *πρόσκλησιν*, quod expressit Ambrosius *appellationem ex his dogmatibus constantem.* Aldobrandinus *in consentientibus inter se decretis propensionem.* Cod. R habet *νοήμασιν* pro *δόγμασιν.*
διαδοχαί. Ambrosius *provectibus.*
ἐκλεκτική. Cod. Cantabr. *ἐλεγτική.* 21.
κριτήρια τῆς ἀληθείας εἶναι. Kuehnius ex Suida s. v. *αἵρεσις* affert lectionem *κριτήρια τἀληθῆ εἶναι.* Ambrosius *multiplex esse veritatis examen.*
τήν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν — καὶ ἐν ᾧ. Cum edit. Froben. consentiunt Stephan., codd. Cantabr., Arund. et Monac., cum Menagiana Suidas s. v. *αἵρεσις*, nisi quod is pro *τὸ ποιὸν* praefert *τὸ ποιοῦν.* Caeterum quod ed. Frob. et qui cum ea consentiunt libri habent *ποῦ* pro *ποίῳ* confirmant codd. RRR.

Digitized by Google

Ambrosius: *materiamque et qualitatem effectionemque ac locum ex quo scilicet et a quo et ubi et in quo.* Aldobrandinus: *materiam, qualia, effectionem, et locum. Est enim et id, ex quo quidque fit, et a quo, et quale, et in quo.* Recte lectionem Menagianae tuitus est Petersenius l. l. p. 99.

οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν καὶ τῶν ἐκτός. Ambrosius *non absque corporis naturalibus externisque bonis.* Aldobrandinus *non sine corporis bonis, quae sunt secundum naturam, et externis.*

THALES.

22. Λοῦρις. Cod. Monac. λοΐρις.

Ἔξαμίου. Cod. Arund. ἑξαμίνου. Ambrosius *Examyo.*

ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀναγραφῇ. Aldobrandinus *in commentario archontun.*

ἐπολιτογραφήθη δέ. Etiam cod. Cantabr. ἐπολιτογράφη δέ.

Νειλέῳ. Cod. Monac. νειλαίῳ. Ambrosius *Nelaeo.*

ὡς δ' οἱ πλείους φασίν. Cod. Monac. δέ. In interpretatione corrigatur *ut plerisque visum est.*

23. τῆς μικρᾶς. Codd. Stephani τῆς μερικῆς.

δύο μόνα. Cod. Monac. μόνα δύο.

κατά τινας. Ambrosius *plerique.* Corrigatur *quidam.*

Ξενοφάνης. Cod. Monac. ξενοφ.

Ἡρόδοτος. I. 74. Conf. Idelerus Manual. Chronolog. vol. I. p. 209. et seqq..

αὐτό. Codd. RRR confirmant. Menagius praeferebat αὐτῷ.

Χοιρίλος. Cod. Monac. χοιρίλλος. Ambrosius *Choerillus.*

24. πρός. Cod. Monac. πρῶτος.

τὸ τοῦ σεληναίου. Cod. Monac. τοῦ σεληναίου.

εἰκοστόν. Codd. Stephani εἰκοσιοστόν.

καὶ πρὸς τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος — ἀπεφήνατο κατά τινας. Coniectura Casauboni non mediocriter confirmatur interpretatione Ambrosii, *Solisque magnitudini Lunarem orbem comparatum septingentesimam et vicesimam illius partem esse prior ut quibusdam placet. dixit.* Aliter Aldobrandinus: *primus solem sexcenties ac vigesies maiorem esse quam lunam affirmavit*, omisso κατά τινας. Petersenius l. l. p. 99. reprobata coniectura Casauboni sic in hunc locum commentatus est: „*Vielmehr empfiehlt sich die Bemerkung de Canaye's in den Memoires de l'acad. des inscript. T. X. P. I., dass die überlieferte Zahl grade das Verhältniss der Sonne zu ihrer Bahn oder einem grössten Kreise am Himmel angebe, er verändert daher nur σεληναίου in ζωδιακοῦ und lies't πρῶτος τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος τοῦ ζωδιακοῦ etc., was wohl angeht, wenn man bedenkt, dass der Ge-*

Digitized by Google

danke des Thales mit den Worten eines spätern ausgedrückt sey, da bekanntlich erst Anaximander Ol. 58. die Lage des Thierkreises bestimmte, nach ihm Kleostratus die Zeichen von Thieren hineinsetzte, dass der Name jünger als Ol. 60. seyn muss. Indess scheint mir eine mehr sachgemässe Aenderung, wenn man σεληναίον stehen lässt und κύκλον hinzusetzt, dann hätte Thales den Thierkreis Mondesbahn genannt, was nicht unwahrscheinlich, da diese von den Griechen viel früher beobachtet und bestimmt war: denn σεληναῖος κύκλος konnte bei den Alten die Mondesbahn heissen nach Arist. de coelo II. 8. u. Stob. I. 27. p. 554. ed. Heeren. I. 39.“

τριακάδα. Cod. Cantabr. τρίτην εἰ κά.

διελέχθη. Cod. Monac. εἶπε καὶ διελέχθη.

ψυχάς. Codd. Stephani ψυχῆς.

Παμφίλη. Codd. Stephani πάμφιλος.

κύκλου. Cod. Cantabr. κύκλον.

ὀρθογώνιον. Ambrosius *rectis lateribus.*

Ἀπολλόδωρος. Cod. Monac. ἀπολλώδωρος. 25.

οὗτος. Codd. Stephani αὐτός.

προήγαγεν ἐπὶ πλεῖστον. Vere Emperius: „Πλεῖον et sententia flagitat et expressit interpres.“ Aldobrandinus *valde amplificavit.*

ἐν τοῖς ἰάμβοις. Ambrosius omittit.

ἃ φησι Καλλίμαχος — ὅσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας. Conf. Diodori Excerpta Vaticana p. 30. edit. Rom., p. 32. ed. Ludov. Dindorfii cum eiusdem Addendis.

τὸν Φρύγα. Cod. Cantabr. τὴν . . . . φρύγα.

βεβουλεῦσθαι. Cod. Cantabr. βουλεύεσθαι.

Κρόϊσον γάρ. Etiam codd. Arund. et Monac. γοῦν.

ἐπὶ συμμαχίᾳ. Codd. Stephani ἐπὶ συμμαχίαν.

Κλύτος. Cod. Monac. καὶ αὐτός.

Κλύτος δέ φησιν — ἰδιαστήν. Ambrosius: *Solitariam eum ac privatam vitam adamasse tradit Heraclides.* Aldobrandinus: *Ipse (ut Heraclides narrat) solitarium se privatamque vitam sequutum tradit.*

Κίβισσον. Codd. RRR κίδιστον, sed in uno supra adno- 26.
tatum κίβισσον. item Arund., quod expressit Ambrosius *Cidissum.* Cantabr. βίσσον. Monac. κίδισσον. Codd. Stephani κίβιστον, κύβιστον, κύβισθον, κύδιστον. Apud Plutarchum Solon. c. 7. in. dicitur Κύβισθος.

διὰ φιλοτεχνίαν. Ambrosius *quod filiorum amore non teneretur.*

Νὴ Δία. Codd. Arund. et Monac. omittunt.

ἐπειδὴ παρήβησεν. Ambrosius *emensa fere iuventa.*

Φησὶ καὶ ὁ Ῥόδιος Ἱερώνυμος. Codd. Stephani φησὶ καὶ ὁ ῥόδιος ἱερώνυμος et ἱερώνυμος καὶ ὁ ῥόδιος. Monac. φησὶ δὲ καὶ ἱερώνυμος καὶ ὁ ῥόδιος.

Digitized by Google

τῶν σποράδην ὑπομνημάτων. Ambrosius *commentariorum.* Aldobrandinus *variarum rerum commentario.* Casaubonus *Dictorum Collectaneorum.*

ῥᾷον. Carolus Fridericus Hermannus, doctor Heidelbergensis idemque amicus noster integerrimus, in censura voluminis primi Diogenis nostri, inserta Diurnis scholasticis Darmstadinis a. 1829. sect. II. num. 45. p. 373. correxit *ῥᾴδιον.*

ἐλαιῶν. Etiam cod. Monac. omittit neque expressit Ambrosius.

ἐλαιουργεῖα. Ambrosius *olearia.* Aldobrandinus *olearias officinas.* Menagius *trapeta, torcularia premendo oleo.*

συνεῖλε χρήματα. Cod. Monac. *συνῆξε.* C. F. Hermannus l. l. p. 373. correxit *συνέλεγε.* Emperius: „Vehementer ego de huius dictionis Graecitate dubito. *συναιρεῖν* quod sciam nusquam hac significatione usurpatur, immo contraria, curtandi. Potest hoc incommodum unius literae mutatione tolli, si pro *συνεῖλεν σύνεῖρεν* scribimus. Graecitatis auctor est Dio Chrysost. T. II. p. 48. Reisk. *τινὲς δὲ ταύτην ἐπιμέλειαν εἶναι νομίζοντες, ἂν χρήματα συμφορῶσι, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν. ὅπως δὴ θᾶττον συνείρωσι, μηδενὸς τἆλλα ἀμείνους ὄντες.“

27. *ὅτ'.* Cod. Monac. *ὅτι.* Ambrosius *in quantum.*

φησιν αὐτόν. Cod. Monac. *αὐτόν φησιν.*

παρατηρήσαντα. Cod. Monac. *παραμετρήσαντα.*

καθά φησί Μινύης. Scribebatur *καθά φησιν Μινύης.* Ambrosius *Minyes.* Aldobrandinus *Minyas.*

28. *Φοῖβον.* Cod. Monac. *βοῖβον.*

τίς. Quod Menagius malebat *ὅς* praeferunt Valerius Maximus IV. 1. et Scholiasta ad Aristophanis Pluti vs. 9.

σοφίῃ. Cod. Monac. *σοφίην.*

πάντων πρῶτος. Cod. Monac. *πρῶτος πάντων.*

τὶς σοφίῃ — αὐδῶ. Vid. Diodori Excerpta Vaticana p. 15. edit. Rom., p. 17. ed. Ludov. Dindorfii, ubi legitur

τίς σοφία πρῶτος πάντων; τούτῳ τρίποδ' αὐδῶ.

διδοῦσιν. Casaubonus coni. *διδόασιν.*

ἄλλῳ. Cod. Monac. *ἄλλος.*

Λεάνδρου. Etiam cod. Monac. *λεανδρίου.*

τῶν σοφῶν τῷ πρωτίστῳ. Codd. Stephani *τῶν σοφῶν τῷ ὀνηίστῳ.* Cantabr. *τῷ σοφῶν πρωτίστῳ.* Ambrosius *sapienti primo.*

ἐδόθη δέ. Cod. Monac. *ἐδόθη δή.*

κατὰ περίοδον. Vere Kuehnius ad I. 32. vol. II. p. 512. a. edit. Meibom. correxit *μετὰ πέρίοδον.*

29. *Διδυμαίῳ.* Codd. Stephani, Cantabr. et Monac. *δινδυμαίῳ.*

κατὰ τὸν Καλλίμαχον. Collectionis Bentleianae fragmento XCV.

μεδεῦντι. Ita etiam codd. RRR, Cantabr. et Monac..

Digitized by Google

Ἐξαμίου. Cod. Cantabr. *ἐξαμύω.* Monac. *ἐξ ἀμύου.* Ambrosius *examii* et *examyi.*

Διδυμιαίῳ. Cod. Monac. *δελφινίῳ*, quod defendit Kuehnius. Carolus Odofredus Muellerus autem in Aeginetieis p. 151. „Ego crediderim," inquit, „potius, Delphinia Milesiorum sensim cum Didymaeis confluxisse: ita ut Callimachus pro Delphinio notiorem Didymaeum significare maluerit."

Θυρίων. Ambrosius *Terion* et *Therion.*

Ἀλέξανδρος. Cod. Monac. *ἀλέξων.*

ἐννάτῳ. Cod. Monac. *ἐηνάτῳ.*

αὐτοῦ σοφώτερος. Cod. Monac. *σοφώτερος αὐτοῦ.* 30.

Μύσωνα. Cod. Monac. *σοφώτερον εἶναι Μύσωνα.*

περὶ οὗ λέξομεν. Cod. Monac. omittit.

Πλάτων δ'. Cod. Monac. omittit δ'. Locus Platonis est in Protagora p. 343. A. edit. Stephan.

ἀνεῖπεν. Cod. Monac. *ἂν εἶπεν.*

παραιδέσσιν. Cod. Monac. *παραιδέσσι.*

ὃ δ' ἐρωτήσας. Cod. Monac. *ὃ δὲ ἐρωτήσας.*

Δαίδακος. Codd. Stephani *δαίδαλος* et *δάνδαλος.* Cantabr. *δαίδαλος.* Caeterum etiam cod. Monac. *δαίδαχος.*

Ἀργείους. Cod. Monac. *ἄθλους ἀργείους.*

ποτέ φασιν. Cod. Monac. *ποτ'*, omisso *φασιν.* 31.

Ἀριστόδαμον. Cod. Monac. *ἀριστόδημον.* Caetera item vulgatam lectionem tuetur, *ὃν φασιν οὐκ ἀπάλαμνον ἐν σπάρτᾳ λόγον εἰπεῖν.*

ἐσθλός. Cod. Monac. *ἐσλός.*

[*οὐδὲ τίμιος*]. Cod. Monac. omittit. Et ipse quoque melius omisissem, de quo me admonuit Godofredus Hermannus in censura voluminis primi Diogenis nostri, inserta Diariis litterariis Lipsiensibus a. 1829. num. 30. p. 235.

Περιάνδρου. Cod. Monac. *περὶ ἄνδρου.*

τῷ Μιλησίων τυράννῳ. Cod. Monac. *τῶν μιλησίων τυράννῳ.*

τοῦ δέ. Cod. Monac. *τοῦτον δέ.*

ὕστερον εὑρεθῆναι. Cod. Monac. *εὑρεθῆναι ὕστερον.*

γενομένης ἐκκλησίας. Ambrosius *factaque contentione.*

Ἑλένῃ. Cod. Monac. *ἑλλένῃ.* 32.

ῥιφθῆναι. Cod. Monac. *ῥιφῆναι.*

πρὸς τῆς Λακαίνης. Cod. Monac. *πρὸ τῆς λακαίνης.*

Λεβεδίων. Etiam cod. Cantabr. *λεβεντίων.*

γρῖφον. Mss. duo apud Menagium *γρῖπον*, iam ab Salmasio de modo usurarum p. 353. commendatum. Codd. Monac. et Arund. *γρίπον.*

ἤνυττον. Corrigatur *ἤνυτον.*

μηνύουσιν. Cod. Monac. *μυνύουσιν.*

πρὸς τοὺς Κώους. Cod. Cantabr. *πρὸς τοῖς κώοις.*

Digitized by Google

ἐκπίπτει. Codd. Stephani ἐμπίπτει.

Θαλῆν. Codd. Stephani Θαλῆν.

μετὰ τὴν περίοδον. Ambrosius *postmodum*. Aldobrandinus *postea*. Recte Kuehnius interpretatur *postquam per manus sapientium in orbem ad se rediisset*.

Διδυμαίῳ. Codd. Cantabr. et Monac. διυδυμαίῳ.

Μὴ πρότερον. Codd. Stephani οὐ πρότερον.

ὃς δεδάηκε τά τ' ὄντα. Codd. Stephani ὃς σοφίᾳ τά τε ὄντα. Arund. ἐόντα.

33. Μὴ πρότερον λήξειν — τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα. Vid. Diodori Excerpta Vaticana p. 15. edit. Rom., p. 17. ed. Ludov. Dindorfii, ubi sic leguntur hi versus:

οὔποτε μὴ λήξῃ πόλεμος Μερόπων καὶ Ἰώνων
πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἥφαιστος κάμε τεύχων,
ἐκ μέσσου πέμψητε, καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἵκηται
ὃς σοφίᾳ τά τε ὄντα τά τ' ἐσσόμενα προδέδορκεν.

ὡς προείρηται. Cod. Monac. καὶ ὡς προείρηται.

ὑπό τινων. Confirmant codd. Monac. et Arund. expressitque Ambrosius. Alteram lectionem ὑπό τινος reddidit Aldobrandinus.

φησί. Expressit Ambrosius. Alteram lectionem φασὶ praefert etiam cod. Monac. redditque Aldobrandinus *ut ferunt*.

34. ἐκ τῆς οἰκίας. Cod. Monac. ὑπὸ τῆς οἰκίας.

τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴει. Cod. Monac. τὰ ἐν ποσὶν οἴῃ.

Οἷόν θ' ἑπτὰ — ἀστρονόμημα. Ambrosius omittit. Cod. Monac. οἷον ἔπειτα etc.. Conf. Lennepius ad Phalaridem p. 167. a.

φησι. Cod. Monac. omittit.

τάδε. Codd. Stephani et Monac. τόδε.

ἀστρολόγον. Cod. Monac. ἀστρολο ☽.

σοφίῃ. Cod. Monac. σοφία.

35. τάδε εἶναι. Cod. Monac. et Arund. εἶναι τάδε.

μάτευε. Confirmant codd. Monac. et Arund.. Codd. Stephani μάστευε. Ambrosius *divina*. Aldobrandinus *vaticinare*. Corrigatur *expete*.

κωτίλων. Cod. Monac. κωτίλλων.

γλώσσας. Cod. Monac. γλώττας.

φέρεται δὲ ἀποφθέγματα. Codd. Stephani et Monac. φέρεται δὲ καὶ ἀποφθέγματα.

δι' ἀπάντος. Cod. Monac. διαπαντός.

36. ἐγεγόνει. Cod. Monac. γεγόνει.

τί δὲ εὔκολον. Cod. Monac. τὸ δὲ εὔκολον.

χεῖρον πράσσοντας. H. Stephanus: „Ante χεῖρον insertum est ἔφη. quod legit et interpres.“ Ego retinui.

βλέποι. Cod. Monac. βλέπει.

ἐπιτιμῶμεν. Ambrosius addit *ait*, quod retinui.

37. Ὁ τὸ μὲν σῶμα. Ambrosius inserit *inquit*, quod servavi.

Digitized by Google

τὴν δὲ τύχην εὔπορος, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος, Codd. Stephani *τὴν δὲ ψυχὴν εὔπορος, τὴν δὲ φύσιν εὐπαίδευτος*. et *τὴν δὲ ψυχὴν εὔπορος, τὴν δὲ τύχην ἀπαίδευτος*. fortasse perperam pro *οὐκ ἀπαίδευτος*. Ipse Stephanus probat *τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος*. Gualterus Burlaeus c. 1. *animo copiosus: natura docilis*. Ambrosius *fortuna locuples: animoque non ignavus aut imperitus*. Aldobrandinus *animo dives, natura docilis*.

μεμνῆσθαί φησι. In interpretatione corrigatur ex ipso Ambrosio *memores debere esse ait*.

ἀλλὰ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν εἶναι καλόν. Aldobrandinus *sed moribus pulchrum esse decere*.

μηδὲ διαβαλλέτω. Cod. Monac. *μὴ διαβαλέτω*.

πίστεως. C. F. Hermannus l. l. p. 373. correxit *πιστῶς*.

μηδὲ διαβαλλέτω σε λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας. Ambrosius: *neque te in ius vocet sermo contra coniunctos tibi tanquam socios dictus*. Aldobrandinus: *quibuscum fidei communione iunctus es, apud eos te sermo non criminetur*. Casaubonus: *Cave sermo ullus tibi excidat, unde illius odium in te concitet, qui tuae fidei aliquid commiserat*.

πληθύνειν. Codd. Monac. et Arund. *πληθύειν*.

ἑβδομήκοντα ὀκτώ. In interpretatione corrigatur ex ipso Ambrosio *septuagesimo octavo*. Clinto in Fastis Hellenicis p. 7. et 9. edit. Oxon. alter. a. 1827. et p. 7. et 9. ed. Krueger. coni. *ἐνενήκοντα ὀκτώ, ἤ, ὡς Σωσικράτης φησίν, ἐνενήκοντα*. 38.

γάρ. Confirmant codd. Stephani.

περάσαι. Corrigatur *περᾶσαι*, quemadmodum scriptum est etiam in cod. Monac.

Καλλινικός. Hoc primus commendavit Casaubonus. Cod. Monac. *καλαντινιανός*.

κακόζηλος. Ambrosius non expressit. Aldobrandinus *ineptum imitatorem*.

Κριτικοῖς. In cod. Monac. fortasse fuit *χρητικοῖς*, sed ab eadem manu correctum *κριτικοῖς*.

ὀλίγον. Codd. Stephani *ὀλίγου*. 39.

τοῦτο. Cod. Monac. *τούτω*.

ὅρη. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. *ὄρει*. Casaubonus coni. *ὄρης*.

Ἡ ὀλίγον — ὅρη. Corrigatur

Ἡ ὀλίγον τόδε σῆμα — τὸ δὲ κλέος οὐρανόμακες —
τῷ πολυφροντίστατον τοῦτο Θάλητος ὄρη.

Dorica enim dialecto scriptum fuisse hoc epigramma verisimillimum est iudicium Gottfredi Hermanni l. l. p. 236.

παρ' ἡμῶν. Codd. Stephani *παρ' ἡμῖν*.

εἰς αὐτόν. Cod. Monac. *ἐς αὐτόν*.

ἔστι καὶ παρ' ἡμῶν — τόδε τὸ ἐπίγραμμα. Ambrosius omittit. Idem prius epigramma extremo altero reponit.

Digitized by Google

ἠέλιε. Casaubonus coni. Ἠλιέ aut Ἠλεῖε.

οὐκέθ'. Cod. Monac. οὐκ ἔθ'.

40. Περὶ δὴ τῶν ἑπτὰ — λόγοι φέρονται τοιοῦτοι. Ambrosius: *De VII. sapientibus. Hoc in loco generatim ipsorum facienda mentio est, quaenam fuerit de illis inter veteres et quanta discordia.*

πάντας ἐπιθέσθαι ποιητικῇ. Codd. Stephani et Monac. πάντα ἔπη θέσθαι ποιητικά. Arund. ἔπεα θέσθαι ποιητικά. Ποιητικῇ primus restituit Stephanus.

συνετοὺς. Ambrosius *sensatos*, Aldobrandinus *intelligentes*.

νομοθετικούς. Ambrosius *legum — latores*. Corrigatur *peritos*, ut interpretatur Aldobrandinus.

Συρακόσιος. Cod. Monac. συρακούσιος.

γέγραφε. Codd. Stephani et Monac. ἀναγέγραφε.

Κυψέλῳ. Cod. Monac. κυψέλιῳ.

Ἔφορος. Cod. Monac. εὔφορος. Ambrosius *Euphorus*.

41. ἀποφάσεις. Codd. Cantabr. et Arund. ἀπόφασιν.

Λέανδρος. Cod. Monac. λεάνδριος.

Πλάτων δ' ἐν Πρωταγόρᾳ. Cod. Monac. δέ. Locus Platonis est p. 343. A. edit. Steph. § 82. p. 582. sq. ed. Heindorf. Conf. I. 30.

Ἔφορος. Confirmat cod. Monac. reddiditque Ambrosius.

Πάμφιλον. Cod. Monac. πάμφυλον.

Χείλωνα. Cod. Monac. χίλωνα.

ἤ. Leonardus Spengelius: „in ras. ab alt. m."

Σκάβρα. Cod. Cantabr. σκάβα.

42. ἑπτακαίδεκά. Cod. Monac. ἑπτακίδεκα.

Χείλωνα, Μύσωνα, Κλεόβουλον. Cod. Monac. omittit Μύσωνα. Ambrosius *Cleobulum*, *Chilonem*.

Λειώφαντον. Cod. Monac. λεόφαντον.

Φερεκύδην. Cod. Monac. φερεκυδίδην.

Λάσων. Cod. Monac. λάσσον.

Φερεκύδει. Cod. Monac. φερεκυδίδῃ.

43. Πυνθάνομαί. Cod. Monac. πυνθάνονται ου.

Πυνθάνομαί σε. Corrigatur Πυνθάνομαι σέ.

ἡ γνώμη τοι. Corrigatur ἡ γνώμη τοί.

μᾶλλον. Etiam cod. Monac. καὶ μᾶλλον.

ἐφ' ὁποιοιζοῦν. Edit. Froben. ἐφ' ὁποιουζοῦν.

ἐφ' ὁποιοιζοῦν ἐπιτρέπειν χρῆμα εἰς οὐδὲν ὄφελος. Emporius: „Quae fateor, quid sibi velint, non satis me perspicere. Thales Pherecydis consilium laudare videtur, quo praecepta sua scripta in publicum ediderit, non ore tantum promulgaverit, ut ipse Thales. Quod si ita est, pro χρῆμα scribendum est ῥῆμα, ut γραφῇ opponatur ῥήματι." Ambrosius totam sententiam sic interpretatur: *Verum iustiore fortasse sententia inter quosque ea*

Digitized by Google

quae scriptoris leges quam passim quibuscumque permittas nullo illis emolumento futura. Aldobrandinus: *Et sane tu quidem scriptionem in commune conferendam putas, atque in hoc potius, quam in ea quae nullius utilitatis sunt, incumbendum.*

δή τοι. Cod. Monac. *δ' ἤτοι.* Corrigatur *δὴ τοί.*

ἐθέλω γενέσθαι λεσχηνωτής. Codd. Stephani *ἐθέλω λέσχην εἰπεῖν.* Monac. *ἐθέλω γενέσθαι λεσχηνώτης.*

περὶ ὅτεων. Edit. Froben. *περὶ ὅτεως.* Cod. Cantabr. *περὶ ὁτέως.* Monac. *περὶ ὧν* (sic) *ὅτεων.*

παρά σε. Corrigatur *παρὰ σέ.*

ἐς Σύρον. Etiam Stephan., Ms. apud Menagium, codd. Arund. et Monac. *ἐς οὖρον.* Ambrosius verba *παρὰ σὲ ἀφίξομαι ἐς Σύρον* interpretatur *ad te mature proficiscar.* Corrigatur *ad te profisciscar Syrum.*

ἦ γάρ. Edit. Froben. *ἢ γάρ.*

εἰ. Malim non addidissem. Agnoscit autem cod. Monac., quantum quidem ex Spengelii silentio colligo, nisi me oculi fefellerunt.

κατὰ τὴν κεῖθι ἱστορίην. Cod. Monac. *κατὰ τῶν κεῖθι ἱστορίην.* quo etiam magis confirmatur veritas coniecturae Menagianae.

ὁμιλήσοντες. Edit. Froben. et Stephan. *ὁμιλήσαντες.*

ἦν ἐπιτρέπῃς. Cod. Monac. *ἢν ἐπιτρέπεις.*

χωροφιλέων. Cod. Monac. *φιλοχωρέων.* 44.

οὐδέ σε. Corrigatur *οὐδέ σέ.*

ξείνων. Cod. Monac. *ξένων.*

ἡμέες. Cod. Monac. *ἡμεῖς.*

ἐνθαῦτά τοι. Cod. Monac. *ἐνταῦθα* omisso *τοι.* Corrigatur *ἐνθαῦτα τοί.*

τυραννεόμεθα. Cod. Monac. *τυραννεώμεθα.*

ἐχθαίρεις γὰρ πάντας αἰσυμνήτας. Aldobrandinus: *omnes enim tyrannos vel a populo lectos odisti.* Vid. Ioannes Fridericus Ebertus Dissertatt. Sicull. tom. I. p. 17. et seqq..

τέρποι. Corrigatur *τέρποιο.*

δέ τοι. Cod. Monac. *δέ σοι.* Corrigatur *δὲ τοί.*

παρά σε. Corrigatur *παρὰ σέ.*

SOLON.

Σαλαμίνιος. Cod. Monac. *σαλαμήνιος.* 45.

πρᾶξαι. Cod. Monac. *πράξαι.*

φανερὸν δὲ διὰ τί. ἔπειτα τοὺς λοιποὺς νόμους ἔθηκεν. Ambrosius: *hoc illi id quod minime obscurum est, foelix initium fuit ad caeteras condendas leges.*

κατέθετο. Cod. Arund. *κατέθησαν.*

τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σαλαμῖνος ἀμφισβητουμένης. Confirmant codd. Stephani et Monac.. Alteram lectionem, *τῆς πατρί-* 46.

Digitized by Google

δος αὐτοῦ ἀμφισβητουμένης, δηλονότι τῆς Σαλαμῖνος praefert cod. Cantabr..

εἰςέπεσεν. Emendetur εἰςέπλευσεν. Idem commendaverunt C. F. Hermannus l. l. p. 373. et Augustus Meinekius in litteris ad me datis.

Τὸ δὲ μέγιστον — ἐνίκων διὰ Σόλωνα. Ambrosius: *Est autem id ipsius factum vel celeberrimum cum de proprietate Salaminae ipsius patriae inter Atheniences: et Megarenses fermè usque ad interitum armis dimicatum esset: multisque cladibus acceptis: capitale apud Athenienses esse coepisset si quis legem de vindicanda insula ferre auderet sollicitus Solon ne vel tacendo parum Reipub. consuleret vel consulendo sibi noceret: subitam sibi dementiam simulat: cuius venia non dicturus modo prohibita: sed et facturus erat. Deformis habitu mone vecordium in publicum evolat: factoque concursu hominum: quo magis consilium dissimulet: in solitis sibi versibus* (sequuntur versus) *per praeconem suadere populo coepit quod vetabatur. Omniumque ita animos cepit: ut adversus Megarenses bellum extemplo decernerent: insulaque devictis hostibus Atheniensium fieret.* Accuratius Aldobrandinus: *Illud vero praeclarum, quod quum de Salamine patria sua inter Athienienses et Megareos certaretur, Athenienseque saepe bello victi decrevissent, si quis praeterea de Salamine pugnandum esse consuluisset, eum morte mulctari, futore simulato, conatus in forum irrupit; quo in loco elegia de Salamine per praeconem Atheniensibus recitata, eos sic concitavit, ut et bellum contra Megareos renovarent, et Solonis opera victores discederent.*

47. ἦν δὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ μάλιστα καταψυχόμενα τῶν Ἀθηναίων τοῦτα. Ambrosius omittit. Aldobrandinus: *Erat elegia, quae maxime Athenienses tangebat, haec.*

Σικινίτης. Cod. Monac. σικινήτης.

τῶν Σαλαμιναφετῶν. Codd. Stephani τῶν σαλαμῖν' ἀφέτων. Monac. τῶν σαλαμῖν' ἀφέκτων. Sambucus affert lectionem τὴν σαλαμῖνα φύγων. Ambrosius *quis fugitur Salamis.* Aldobrandinus *Salaminem prodeuntium.*

Σαλαμῖνα. Cod. Monac. σαλαμῖνα.

48. βία μόνον. Cod. Monac. μόνον βία.

Στῆσε δ' ἄγων. Casaubonus ante hunc versum inseri volebat ἐξῆς τόνδε στίχον.

49. Σωσικράτης. Cod. Monac. σωσιστράτης.

παρ' αὐτῶν. Etiam cod. Monac. πρὸς αὐτοῦ.

ἦξας γὰρ εἰς τινα ἐκκλησίαν. Cod. Arund. ἄξας γὰρ εἰς τινας ἐκκλησίας. Tanaqu. Faber coni. εἰς τὴν ἐκκλησίαν, non male profecto.

δάρατος. Confirmant codd. Stephani. Alteram lectionem θώρακος praefert cod. Monac.

Digitized by Google

δὴ μανίην. Cod. Cantabr. σημανίην.

ἐς μέσον. Cod. Monac. εἰς μέσον.

ἐλεγεῖα. Agnoscunt etiam codd. Stephani et Monac. 60.

ταῦτα ἦν. Leguntur in Diodori Excerptis Vaticanis p. 21. edit. Rom.; p. 23. et seq. ed. Ludov. Dindorfii, disticho auctiora hocce:

λείης δ' ἐξεράντα ῥαϊδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ πάντα νοεῖν.

Id Nicolaus Bachius in Diariis litterarr. Halenss. a. 1828. num. 290. p. 641. et seq. cum Passevio sic correxit:

λείην δ' ἐξάραντ' ἄρα ῥῇδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὕστερον· ἀλλ' ἤδη χρὴ [τάδε] πάντα νοεῖν.

φέρεται. Diodorus l. l. et Plutarchus Solon. c. 3. extr. πέλεται, recte praelatum Bachio l. l.

μένος. Confirmant etiam codd. Stephani et Monac.

βροντὴ ϛ'. Diodorus et Plutarchus ll. ll. βροντὴ δ'.

λαμπρῆς. Diodorus et Plutarchus ll. ll. λαμπρᾶς.

γίγνεται. Cod. Monac. cum reliquis Diogenis libris et Diodorus l. l. γίνεται.

ἀνδρῶν δ'. Diodorus l. l. omittit δ'.

μονάρχου. Diodorus XIX. l. τυράννου.

ἕδρις ἐών. Tuentur codd. Stephani expresseruntque interpretes. Cod. Monac. omittit. Veram lectionem ἀΐδρειῃ praebet edit. Froben. praestant Stephan., codd. Cantabr. et Arund. cum Diodoro, apud quem XIX. l. legitur ἀϊδρίῃ. Ἄϊδρις ἐών autem nihil esse nisi interpretamentum vocis ἀϊδρειῃ recte iudicavit Bachius in eximiae voluminis primi Diogenis nostri, inserta Supplementis Diarr. litterarr. Halenss. a. 1830. num. 13. p. 99.

ὅτε. Cod. Monac. ὅϑι.

Τέλλος. Ambrosius *Thelis* et *Telus*. Aldobrandinus *Telaum*.

ἤρετο. Cod. Monac. εἴρετο. 61.

ὦχισεν. Codd. Stephani et Arund. συνώχισεν. Monac. συνοίκισεν.

Σόλιοι. Cod. Monac. σόλοοι.

τάδε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Leguntur apud Diodorum Excerptt. Vatican. p. 21. et 22. edit. Rom., p. 24. ed. Ludov. Dindorfii et Plutarchum Solon. c. 30.

δεινά. Diodorus et Plutarchus ll. ll. λυγρά. 62.

μή τι θεοῖς τούτων. Diodorus l. l. μὴ θεοῖσι ταύτης

μοῖραν. Plutarchus l. l. μῆνιν.

τούτους. Codd. Stephani τούτοις, id ut eum ὀδύντες iungant.

ηὐξήσατε, ῥύσια ὀδύντες. Diodorus et Plutarchus ll. ll. ηὐξήσατ'. ἐρύματα ὀδύντες.

διὰ ταῦτα. Diodorus l. l. διὰ τοῦτο.

ἴσχετε. Cod. Monac. ἔχετε. Diodorus et Plutarchus ll. ll. ἔσχετε. Bachius l. l. p. 99. et 100. reprobat ἴσχετε.

Digitized by Google

δουλοσύνην. Cod. Monac. δουλοσύντην.

ὑμέων. Diodorus et Plutarchus ll. ll. ἡμῶν.

σύμπασιν. Cod. Monac. σύμπασι.

κοῦφος. Plutarchus l. l. χαῦνος.

εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός. Cod. Monac. εἰς ἔπος αἰόλου ἄνδρα. Plutarchus l. l. εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός. quod praefert Bachius l. l. p. 100.

γεγνόμενον. Cod. Monac. et Diodorus l. l. γινόμενον.

καὶ οὗτος μὲν ταῦτα. Ante haec verba apud Ambrosium leguntur haecce: *Inter alias haq clariores sunt eius sententiae. Quae non possisti non tollas. Ne mentiaris. Probitatem iureiurando certiorem habe. Principari noli nisi edoctus subeas, principi consule, non dulcivra, sed optima. Intellectum fac ducem ne male loquaris. Deos honora, et parentes reverere. Nihil equidem homini metuendum est nisi ne foelicitatem excludat. Nemo stultus tacere potest. populi rector prius se quam populum rectificare debet. pravi hominis lingua acutior est gladio. Si principes et maiores secundum leges vixerint, unaquaeque civitas optime regi poterit,*

58. τυραννίδι. Cod. Cantabr. τῇ τυραννίδι.

ὡς. Etiam codd. Stephani et Monac. omittunt.

Κοδριδῶν. Codd. Stephani Κεκροπιδῶν, quod sequitur Ambrosius.

ὁμόσαντες. Edit. Froben. ὀμώσαντες.

τά τε ἄλλα. Codd. Stephani τά γε ἄλλα.

ἁμαρτάνειν. Cod. Monac. ἁμαρτάνων.

τῆς τιμῆς. Post hanc vocem comma ponatur pro colo.

πρίν. Cod. Monac. omittit.

ἦν. Cod. Monac. τοῖς πρὶν ἦν.

αὐτοῦ. Ante Meibomium scribebatur αὐτοῦ, quod habet etiam cod. Monac..

ἀναλοῦν. Codd. Cantabr. et Arund. ἀναλογοῦν.

θυσίας δημοτελεῖς. Etiam cod. Arund. θυσίας τὰς δημοτελεῖς.

καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν κοινῶν. In interpretatione delenantur verba *aut si quid aliud ad rempublicam spectet.*

54. σοὶ δ'. Edit. Froben. et cod. Monac. σοὶ δέ.

διάνοιαν. Post hanc vocem pro commate ponatur colon.

κατὰ τὸ ἐμὸν ἔχθος. Cod. Arund. κατὰ τὸ ἐμοὶ ἔχθος. Monac. κατὰ ἐμὸν ἔχθος.

ἐμήνυες. Post hanc vocem ponatur comma pro colo.

ἔτι. Cod. Arund. ἔστι.

ἀμαθία. Cod. Cantabr. ἀμαθίαν. Monac. ἀμαθείᾳ.

ὁποίαν. Cod. Monac. ὁποῖάν.

καταστήσομαι. Cod. Monac. καταθήσομαι. Ambrosius verba ὁποίαν τινὰ ἐγὼ καταστήσομαι sic interpretatur, cuius-

Digitized by Google

modi ego Rex futurus essem: qui iusti rectique tenax abs te factum scio.

οὐδέ. Edit. Froben. *οὐ δέ.*

πιστεύων μοι. Cod. Cantabr. omittit *μοι.*

μηδέ. Cod. Monac. *μηδέν.*

τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν. Cod. Monac. *τῶν ἐμοὶ ἐχθρῶν.*

εἰ δὲ ἀξιώσῃς. Stephan. *ἢν δὲ ἀξιώσῃς.* cod. Monac. *εἰ δὲ ἀξιώσεις.*

τῶν ἐμῶν φίλων εἶς εἶναι. Codd. Stephani omittunt *εἶς.*

ἔσῃ ἀνὰ πρώτους. Corrigatur *ἔσει.* Mss. apud Menagium *ἔσῃ ἂν πρῶτος.* codd. Stephani *ἔσῃ ἂν ὁ πρῶτος.*

ἢ ἄπιστον. Cod. Cantabr. *καὶ ἄπιστον.*

ἕνεκα. Cod. Cantabr. *ἕνεκα.*

Νικίου. Hoc praebent praeter edit. Froben. et Stephan. codd. Cantabr., Arund. et Monac. expressitque Ambrosius *Niciam.* Aldobrandinus *Neicidem.* 55.

τόν τε ἡταιρηκότα. In interpretatione corrigatur *scortatorem.*

ἀνάλογον. Corrigatur *ἀνὰ λόγον.* Cod. Monac. *ἀνάλογον δέ.*

Κυναίγειρος. Codd. Arund. et Monac. *κυνέγειρος.* 56.

Μαραθωνομάχοι. Cod. Cantabr. *μαραθωμεναμάχοι.*

κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Fragm. Autolyci I. p. 100. edit. Matthiae.

Τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας. Ambrosius *pallia consumptis perit trama.* Aldobrandinus *Pallia relictis pereunt tramis.* Menagius *Pallia sic detrita, ut praeter tramam nihil sit reliquum.*

μετρίως αὐτοὺς ἀπεδέξατο. Cod. Monac. *ὑπεδέξατο.* Kuehnius interpretatur *honores illorum moderatus est.*

τῇ τῶν ὀρφανῶν μητρὶ μὴ συνοικεῖν. Menagius *pupillorum suorum matrem in uxorem non ducat.*

σφραγῖδα. Cod. Monac. *σφραγίδα.* 57.

ἀνέλῃ. Casaubonus corr. *ἀνέλου.*

Τά τε Ὁμήρου — τὸν ἐχόμενον. Vid. Friderieus Augustus Wolfius Prolegg. ad Homerum p. CXL. et seqq. et Gregorius Guilielmus Nitzschius Quaestione Homerica IV., edita Hannoverae a. 1828. 4., p. 28. et seqq. Is Dahlmanni suspicionem amplexus est, post *Πεισίστρατος* ea ipsa excidisse, quae (Nitzschii verbis utor) si exstarent, legeremus demum, et quo Pisistratus modo Homerum promulgaverit, et quid aut solum aut maxime testatus sit Dieuchidas.

[*μᾶλλον οὖν — Πεισίστρατος.*] Deleantur cancelli.

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον. Versus est Iliad. *B.* 546. Caeterum Ambrosius omittit haec verba et quae sequuntur *καὶ τὰ ἑξῆς.*

πεδιέων. Cod. Monac. *πεδίων.* 58.

παραλίων. Codd. Stephani, Cantabr., Arund. et Monac. *παράλων.*

Digitized by Google

ἐτάχθη. Cod. Monac. ἐτεύχθη.
τὴν σιγὴν δέ. Etiam cod. Monac. τὴν δὲ σιγήν, quod recipiendum.

59. ἄγειν καὶ. Cod. Arund. omittit.
ποτὲ δέ. Etiam cod. Monac. ὅτε δέ.
οὐκ ἔθηκε. Cod. Monac. οὐ τίθεικε.
„Εἰ ὅμοιος," ἔφη. Ambrosius omittit ἔφη.
Τὸν μέν κόρον. Corrigatur Τὸν μὲν κόρόν.
τὰς ἡμέρας. Cod. Monac. τὰς μὲν ἡμέρας.
τραγῳδίας ἄγειν καὶ διδάσκειν. Ambrosius *tragoedias docere.*

60. ἐκεῖθεν. Codd. Arund. et Monac. ἐκεῖ.
Ἀπολλόδωρος. Cod. Monac. ἀπολλώδωρος.
περὶ τῶν φιλοσόφων αἱρέσεων. Cod. Monac. omittit articulum.
καλοκἀγαθίαν. Cod. Monac. καλοκαγαθίων.
ἄριστα. Confirmant codd. RRR, Stephani et Monac.. Cod. Cantabr. κάλιστα.
τε. Codd. Stephani omittunt.

61. πείσεαι. Cod. Monac. πείσαιαι.
τοῦτο. Cod. Monac. τοῦτον.
λώϊον ἐφρασάμην. Cod. Monac. τοῖον ἐπεφρασάμην.
καὶ μεταποίησον θρασέως ταδί, ὧδε δ' ἄειδε. Cod. Monac. καὶ μεταποίη ὀγνιὰς ταδί. ὧδε δ' ἄοιδε. I. F. H. i. e. Ioannes Fridericus Herelius in Klotzii Actis litterariis vol. II. part. 1. p. 103. et seq. coni. γ' ὠκέως. Sed non opus coniecturis, ne ea quidem quam pro certa emendatione ab me habitam receptamque nihil esse nisi incertam suspicionem ipse me docuit egregius coniecturae auctor Godofredus Hermannus l. l. p. 235. Vulgata enim scriptura sanissima est exstititque eius defensor Augustus Fridericus Guilielmus Rudolphus, gymnasii Zittaviensis olim director, Observationum Platonicarum particula III., edita Zittaviae a. 1805. 4. p. 18. et 19. „In eodem auctore (Diogene Laertio) Soloni, Mimnermum de termino vitae male statuentem reprehendenti, hic versus tribuitur L. I. §. 61.

καὶ μεταποίησον λιγέως ταδί. ὧδε δ' ἄειδε.

Ita enim in editione Amstelodamensi Meibomius, quae fuit eius in mutando textu audacia, fidenter ex ingenio scripsit; nec aliter hunc versum repetiit Brunckius in Gnomicis p. 73. Illud λιγέως, quod *celeriter* vertunt, non Diogenis est, sed Meibomii. Nam Stephanica, Londinensis ac omnino antiquiores habent: κ. μ, ἀγνιὰς ταδί, quae lectio, haud dubie e codicibus repetita, suspecta fuit Menagio, nihil tamen mutanti. Codd. Cant. et Arund. exhibent, Galeo teste, ὄγδοα ἐς ταδί, unde genuinam lectionem olim arbitrabar erui posse. Sed bene habet antiqua scriptura, in qua fortasse solus accentus mutandus est. Nam quod Homerus penultimam vocalae produ-

Digitized by Google

cere solet (cf. Iliad. *E.* 642. *Y.* 254. Odyss. *B.* 388.), id casu factum videtur, ac dubitari non potest, quin *ν* ante vocalem potuerit corripi. Ἑρμαὶ autem sunt Hermae. Ulpianus ad Demosth. p. 359. ait: *ἑρμοὺς γὰρ τοὺς Ἑρμᾶς ἐκάλουν κατὰ στέρησιν, διὰ τὸ μὴ χεῖρας ἔχειν μηδὲ πόδας.* ut sensus sit, *sed refinge Hermas, quod ad haec* sc. verba *attinet.* Constat autem sapientum sententias fuisse in Hermis inscriptas. Vide Hipparch. T. V. p. 262. seq. sive Platonis hic est dialogus sive alius cuiusdam (conf. post Valckenarium Wolf. in Proleg. ad Homerum, p. CLIII. et N. Allg. Deutsche Bibl. T. LVIII. p. 472.), itaque hac coniectura manifesta quoque deleta sunt vestigia, unde spurios esse illos versus tantum non certissime concludi potest. Dubitari certe non potest, quin Hipparchus illa post Solonis demum mortem instituerit."

ἐστι. Edit. Froben. et cod. Monac. ἔστι. Stephan. et Menag. ἐστί.

ἄνδρα. Cod. Monac. ἄνδρα ἄνδρα.

μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίῃ. Sambucus affert lectionem ἐχθρὸς pro ἔγχος. Ilgenius Scoll. XXXIX. *μή, κρυπτὸν ἔχων, ἔγχος κραδίῃ.*

προςενέπῃ. Ilgenius l. l. *πρός σ' ἐνέπῃ*, quod probat Bachius in Diariis litterarr. Halenss. a. 1828. num. 290. p. 644. et Supplementis a. 1830. num. 13. p. 100.

οἱ. Cod. Cantabr. ἦ.

μελαίνας. Ilgenius l. l. *μελανῆς*, quod probant Bachius II. II, et Welckerus ad Theognidea p. 123.

Ἐπὶ δὲ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ. Cod. Monac. *αὐτῶ.* 62.

τεκνοῖ. Confirmat cod. Monac.. Arund. *κτενεῖ.*

τεφρώσαντας. Cod. Monac. *τεφρώσαντ.*

Χείρωσί. Cod. Monac. *χείρωσιν.*

Οἰκῶ. Scribebatur *Οἰκέω.*

ὁστέ' ἔχει. Cod. Monac. *ὁστᾶ δὲ ἔχει.* 63.

ἐς. Cod. Monac. *εἰς.*

εὖ γάρ. Iacobsius Anthol. Gr. VII. 87. coni. *ἦ γάρ.*

δέ, φασί. Cod. Monac. *δ' αὐτοῖς.*

δακρύοι. Cod. Monac. *δακρύη.*

δν ἡμεῖς οὐ παρειλήφαμεν. Ambrosius omittit.

ἀνύτεις. Etiam Stephan. et cod. Monac. *ἀνύττεις.*

ἀνύτω. Etiam Stephan. et cod. Monac. *ἀνύττω.*

Ἐπαγγέλλεις. Quod ex Mss. suis praeferebat Menagius 64. *ἀπαγγέλλεις*, idem iam antea non sine codicum suorum auctoritate maluerat Stephanus.

πολλούς τοι. Corrigatur *πολλοὺς τοί.*

φθίνοις. Cod. Cantabr. *φθίννοις.*

κἂν τῇ πόλει χάριν κατάθοιτο ἑξευρών, ἣν μὴ ὕποπτος

Digitized by Google

εἴης. Cod. Cantabr. εἰ μή. Ambrosius: *partim item civitati gratificari cupiens.* Aldobrandinus: *vel quod hanc inire gratiam a civitate velit, etiamsi ei suspectus non fueris.* Casaubonus coni. ᾖ pro ἦν. Mericus Casaubonus ἐξαίρων, ἵνα μὴ ὕποπτος εἴης. Godofredo Hermanno scribendum videtur κἂν τῇ πόλει χάριν κατάθοιτο ἕξενρὼν ᾖ μὴ ὕποπτος εἴης. Emperius haec ad me dedit: „Haud dubie haec corrupta sunt. Quae vide, ne ita sint emendanda — *κατάθοιτο ἐς ξυνόν, ᾧ ἄν μὴ ὕποπτος εἴης.* Dicitur enim ἐς τὸ κοινὸν et ἐς κοινὸν sine articulo, quod postremum satis frequens apud Demosthenem. *Is cui tu non sis suspectus i. e. qui sibi a te non timeat, qui igitur non sibi, sicut iis qui modo commemorati sunt, sed patriae tuae caede consulat.*"

ἔτι τοι δεινός. Corrigatur ἔτι τοὶ δεινός.

μηδέ. Edit. Froben. μὴ δέ.

ἐκποδών τινα. Cod. Monac. τινα ἐκποδών.

ἐπιπολύ. Corrigatur ἐπὶ πολύ.

τὴν πόλιν. Confirmat cod. Cantabr..

οὐ καθ' ἑαυτὰ δύνανται — γνώμης ἔχουσιν. Aldobrandinus: *civitates invere per se ipsi non possunt. Sed multitudinem qui semper regunt, hi quo, mente sint, permagni interest.*

οὕτω δὲ καί. Emperius: „Ante οὕτω δὲ καὶ non ego plene distinxerim. Videtur enim sic construendum ὅπως ἄν — οὕτως δέ, particula δὲ ex more repetita."

65. ἐμποδών. Cod. Cantabr. ἐκποδών.

οἱ δ' ἐπιτρέποντες — τυραννίδι. Cod. Monac. τυραννίδι. Kuehnius interpretatur *qui passi sunt et siverunt, respublicae nocuerunt, qui non obstiterunt Pisistrato tyrannidem invadenti.* Recte Aldobrandinus et Menagius οἱ δ' ἐπιτρέποντες τὸ κοινὸν intelligunt qui rem publicam curabant.

ἕτοιμός τοι. Corrigatur ἕτοιμος τοί. Stephan. ἕτοιμός τε.

ἄν. Cod. Monac. ἂν.

οὗτοι δὲ καὶ δορυφορούντων αὐτόν, εἴ τι βούλονται. Recte Aldobrandinus: *isti vero vel armati corpus illius custodiunto, si ita placet.*

66. ἐπ' Ἠλιαίαν. Ambrosius *in publicum.*

πεπονθέναι ταῦτα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Cod. Monac. πεπονθέναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα.

ἠξίουν. Edit. Froben. et cod. Cantabr. ᾐξίουν.

παρέσχον τοὺς ἄνδρας. Ambrosius *viros praebuerunt.*

κορυνηφόροι. Cod. Monac. κορηνηφόροι.

ἐνὶ δουλεύουσι. Cod. Monac. ἐνὶ πιστεύουσι καὶ δουλεύουσι.

ἦ μάτην ἔσπευδον — Πισιστράτῳ. Aldobrandinus: *Nae igitur ego frustra contendi tenuiores ex mercenaria ut eriperem servitute, qui nunc omnes uni serviunt Pisistrato.* Menagius: *Nae igitur illi frustra pauperes suos e mercenario ut eriperent servitute, contenderunt.*

Digitized by Google

Σόλων Πεισιστράτῳ. Cod. Monac. omittit.
ὑπὸ σοῦ. Confirmat cod. Cantabr. Cod. Monac. *ἐκ σοῦ.*
εἴτε δέ. Edit. Froben. omittit *δέ.*
πράσσεις. Cod. Monac. *πράττεις.* 67.
Κροίσῳ. Cod. Monac. *κρείσσω.*
Ἄγαμαί σε. Corrigatur *Ἄγαμαι σέ.*
παρὰ σοῦ. Etiam cod. Monac. *παρὰ σοί.*
βιοτή. Cod. Monac. *βιωτή.*
πᾶσι τά. Cod. Monac. *πᾶσίν ἐστιν.*
παρά σε. Corrigatur *παρὰ σέ.*
σπένδων τοι. Corrigatur *σπένδων τοί.*

CHILO.

ἐλεγεῖα. Etiam codd. Cantabr. et Monac. *ἐλεγεῖαν,* quod 68.
expressit Ambrosius *elegiam.*

πρόνοιαν περὶ τοῦ μέλλοντος — ἀρετήν. Ambrosius: *futurorum providentiam ratione comprehendi posse pro virtute viri.* Aldobrandinus: *rerum futurarum providentiam, quae ratiocinatione comprehendi potest, viri virtutem esse aiebat.* Casaubonus: *providentiam rerum futurarum ratione comprehensam esse viri virtutem.*

ἀδελφόν. Cod. Monac. *ἀδ*$\overline{\varphi}$.

δέ. Cod. Monac. *δ'*.

πεντηκοστὴν πέμπτην. Cod. Monac. $\overline{\nu\sigma\tau}$.

Παμφίλη. Cod. Monac. *παμφύλη.*

ἕκτην. Cod. Monac. $\overline{\sigma\tau}$.

παραζευγνῦναι. Scribebatur *παραζευγνύναι.*

Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. Confirmant codd. Stephani, Menagii et Monac. cum interpretibus. Locus Herodoti est cap. 59.

εἴη. Cod. Monac. *ποιῇ* (sic). 69.

τὰ δὲ ταπεινά. Cod. Monac. *τὰ ταπεινὰ δέ.*

ἔφη. Cod. Monac. omittit.

πορεύεσθαι. Codd. Stephani *φέρεσθαι.* 70.

ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελᾶν. Ambrosius *elato secundis rebus non arridendum.*

τῆς αὐτοῦ οἰκίας. Edit. Froben. *τῇ αὐτοῦ οἰκίας.*

τὴν χεῖρα. Cod. Cantabr. *τῶν χεῖρα.*

τῶν δὲ ἀδομένων. Aldobrandinus: *Inter ea quae in ere* 71.
omnium sunt.

ἐξετάζεται. Cod. Monac. *δοκιμάζεται.*

Ἐν λιθίναις ἀκόναις — ἔδειξ' ἔλεγχον. Welckerus in Prolegomenis ad Theognidis Reliqq. p. XCVIII. sic describit:

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς
ἐξετάζεται, οἰδοὺς βάσανον φανερόν·

Digitized by Google

ἐν χρυσῷ δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε
νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

C. F. Hermannus l. l. p. 371.:

Ἐν λιθίναις ἀκόναις
ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται,
[διδοὺς βάσανον φανεράν·]
ἐν δὲ χρυσῷ (sive cum Welckero ἐν χρυσῷ δ') ἀνέρων
ἀγαθῶν τε κακῶν τε
νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

Augustus Meinekius:

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται
διδοὺς βάσανον φανεράν·
ἐν χρυσῷ δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ'
ἔλεγχον.

Distinguendum cum Godofredo Hermanno:

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται
διδοὺς βάσανον φανεράν· ἐν δὲ χρυσῷ
ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

κρίνων γάρ ποτε φίλῳ — τηρήσῃ. Aldobrandinus: *quod cum in amicum iudicium secundum leges ille quidem tulisset, amico tamen persuaserit, ut ab se iudice provocaret; idque ut utrumque et amicum et legem servaret.* Godofredus Hermannus impertiit nobis litteras hasce: „Intelligi quidem potest vulgata, excepto αὐτοῦ, ut δὲ positum sit propter praegressum μέν, pro eo quod dici potuerat, κρίνων γάρ ποτε φίλῳ δίκην τὸν φίλον πείσειεν ἀποδικάσαι. Vereor tamen ne aliquid exciderit, scriptumque fuerit αὐτούς, quod referretur ad positum in omissis δικαστάς. Nam neque ἀποδικάσαι αὐτὸν videtur significare posse reiicere iudicem, neque quo pacto ἀποδικάσαι cum genitivo iungi possit perspicio." Mihi scribendum videtur partim cum Menagio τοὺς δὲ φίλους πείσειεν ἀποδικάσαι αὐτόν.

Κυθήρων. Confirmat cod. R. Stephan. Κυθήρας. Cod. Cantabr. κυθαίρου.

νήσου. Cod. Monac. omittit.

ἐγεγόνει. Etiam cod. Monac. γεγόνει.

72. πάμπολλα τοὺς Λακεδαιμονίους κακὰ διέθηκε. Non erat quod Augustus Meinekius hac constructione offenderet, coniiceretque κακῶς διέθηκε.

Βρύγχου δέ ἐστι, ὃς τὸ ἱερὸν ἔκτισε τὸ ἐν Βραγχίδαις. Ambrosius omittit. Stephan. habet Βράγχον pro Βράγχου. Caeterum iam Casaubono mutila videbantur haec verba: „Quod si coniectura me non fallit," inquit, „sententia loci integri haec fuit. Aristagoram Milesium conicisum et brevem stylum appellasse τρόπον Χειλώνιον, quum de Brancho loqueretur, qui tali dicendi genere usus fuerit. Branchum dico illum qui condidit, vel, ut

Digitized by Google

ait Strabo, praefuit templo Didymaei Apollinis, quod erat in eo loco agri Milesiaci, qui e re dictus est Branchidae."

πεντηκοστήν. Cod. Monac. νβ'.

ἐτελεύτησε δ'. Cod. Monac. ἐτελεύτησε δέ.

Πίση. Confirmat cod. Monac.. Stephan. cum codd. Cantabr. et Arund. Πίσση.

τὸν υἱὸν Ὀλυμπιονίκην ἀσπασάμενος πυγμῆς. Rectius Aldobrandinus: *in amplexu filii, Ludis Olympiacis in certamine victoris.*

ἔπαθε δέ. Cod. Monac. ἔπαθε δή.

ἐπίγραμμα ἡμῶν. Confirmant codd. Cantabr. et Arund.. Aldobrandinus non expressit ἐπίγραμμά.

σοί. Cod. Monac. σύ.

οὔνεκεν. Cod. Monac. οὕνεκα.

Χείλωνος. Iacobsius Anthol. Gr. VII. 88. Χίλωνος.

ἰδὼν τέκνον ἥμυσεν ἡσθείς. Iacobsius l. l. ἰδὼν ἥμυσεν ἡσθείς. Idem coni. ἰδὼν ἥμυσεν ἐφησθείς, sed ut genuinam putaret scripturam Diogenis.

τόδε. Cod. Monac. τάδε.

δορυστέφανος. Corrigatur δορισττέφανος.

Ἐγγύα. Cod. Cantabr. ἐγγύη.

ἄτα. Cod. Cantabr. ἄττα. Arund. ἄκτα. Monac. ἄτη.

Ἐπιστέλλεις ἐμὶν ἐκστρατεῖαν. Stephan. et cod. Monac. ἐπιστέλλεις ἐμὶν ἀστρατείαν.

ἐκδάπτως. Cod. Arund. ἐκ δάμιος.

ὡς αὐτὸς καὶ ἑξέπους. Unus R ὡς αὐτόσκα ἑξέποισαι τῶ δὲ δοκέω, alter ὡς αὐτόσκα ἑξέποις, ἐγὼν δὲ δοκέω. Arund. αὐτόσκα. unde patet vere correxisse Stephanum αὐτός κα. Nihil est coniectura Casauboni καὶ ὡς αὐτὸς ἑξέπους. Cod. Monac. ἑξέπεις.

Ἐπιστέλλεις — ἑξέπους. Ambrosius? *Iubes uti militia vacem exterrisque agam: quasi tu in tuto futurus sis.* Aldobrandinus: *Iubes exercitum peregre profecturum expectare, ut ipse quoque elabaris.* Ruehnius: *Scribis mihi te expeditionem susceptum contra peregrinos vel exteros, ita ut ipse quoque extra militiam.*

ἐγὼν δὲ δοκέω καὶ τὰ οἰκεῖα σφαλερὰ ἦμεν ἀνδρὶ μονάρχῳ. Aldobrandinus: *Ego vero et homini dominanti* (immo *dominanti*) *domestica sine periculo esse puto.*

τυράννων. Cod. Monac. μονάρχων.

ὅστις καί. Corrigatur ὅστις κα. Correxit C. F. Hermannus in litteris ad me perscriptis.

ἐξ αὐτὸς αὐτῶ. Stephan. ἐξ αὐτὸς αὐτοῦ. Ms. Menagii cum codd. Cantabr. et Monac. ἐξ αὐτὸς αὐτοῦ. Ruehnius etiam pro Menagio coni. αὐτὸς ἐξ αὐτῶ.

Digitized by Google

PITTACUS.

74. *Μιτυληναῖος.* Haec est constans per totum Diogenem librorum scriptura, abs qua perraro discedit diligentia eorum qui typis principum interpretationis Ambrosianae editionum praefuerunt.
οὗτος μετὰ τῶν Ἀλκαίου γενόμενος ἀδελφῶν Μελαγχρον καθεῖλε τὸν τῆς Λέσβου τύραννον. Vid. Welckerus in Iahnii Annall. philoll. a. 1830. vol. I. fasc. 1. p. 16. et 17.
δίκτυον. Cod. Monac. *δεικτυον.*
ὕστερον μέν τοί φησιν. Corrigatur *ὕστερον μέντοι φησίν.*
τοὺς Ἀθηναίους. Cod. Monac. omittit.
περὶ τοῦ χωρίου. Cod. Monac. *πρὸ τοῦ χωρίου.*
Μιτυληναίους. Cod. Monac. *μιτηληναίους.*
75. *Τότε.* Cod. Monac. *τότε.*
Πιττακόν. Cod. Monac. *πιτακόν.*
Μιτυληναῖοι. Cod. Monac. *ἀθηναῖοι.*
ἀποτεμόμενος. Cod. Cantabr. et Arund. *ἀποτνγανόμενος.* Monac. *ἀποτεγανόμενος.*
τἀδελφοῦ. Cod. Monac. *τοῦ παιδός.*
76. *Παμφίλη.* Cod. Monac. *παμφύλη.*
ἐν δευτέρῳ. Cod. Arund. *ἐν τῷ δευτέρῳ.*
Τυρραῖον. Stephan. *Πυῤῥαῖον.* cod. Cantabr. *τυρρανεῖον.* C. F. Hermannus l. l. p. 373. coni. *τὸν Ὑῤῥάδιον.* filium enim avo fuisse cognominem. conf. Eduardi Platneri symbolae ad Ius Atticum p. 126. Augustus Seidlerus in Musei Rhenani a. 1829. fascic. 2. p. 225. litteram *τ* in *Τυρραῖον* ortam censet ex digamma vel perperam intellecto vel male lecto, scribitque *Ϝυρραῖον.*
κουρείου. Cod. Cantabr. *μερείου.*
Ἡράκλειτος δέ φησιν — τιμωρίας κρείσσων. Cod. Monac. omittit.
λέγων. Cod. Monac. omittit.
Ἄνδρα ἀγαθὸν ἀληθέως γενέσθαι χαλεπόν, τὸ Πιττάκειον. Ambrosius omittit. Vid. Heindorfius ad Platonis Protagoram p. 597. et seqq. et Mitscherlichius ad Horatii Odd. I. 3, 3. p. 36. et seq.
77. *Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ.* P. 345. C. D. edit. Stephan. §. 87. p. 591. et seqq. ed. Heindorf.
οὐδέ. Etiam Stephan. *οὐ.*
δεῖν. Cod. Monac. *δεῖ.*
ἄνθρωπον. Cod. Monac. omittit.
ἀπονδαῖον. Cod. Monac. *ἀπονδαῖον ἄνδρα.*
78. *προνοῆσαι.* Cod. Monac. *προνῆσαι.*
γενόμενα. Cod. Monac. *γινόμενα.*
ἐᾷ θέσθαι. Ambrosius *aegre animo ferre.*
ὃ μέλλεις πράττειν. Ambrosius *Quod inquit facere intendis.*

Digitized by Google

ἀτυχίαν μὴ ἐπιθύζειν, νέμεσιν αἰδούμενον. Ambrosius: *infoelicitatem semini improperaveris: ne iustae querimoniae pateas.*

εὐσέβειαν ἀσκεῖν. σωφροσύνην φιλεῖν. Ambrosius: *pietatem cole: frugi esto: pudicitiam ama.*

Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε. Ambrosius: *Quae vero cecinit: maxime probantur. Haec sunt.* Aldobrandinus: *illius quae vulgus in ore sunt, haec maxime approbata sunt.*

δεῖ τόξα. Cod. Arund. χρῆ τόξον. Monac. χρὴ τόξον. Horum ultimum cur ab nobis mutatum sit negat se intelligere Bachius l. l. num. 13. p. 100. Quod miramur.

φαρέτρην. Scribebatur φαρέτραν.

ποτί. Confirmant membranae Sambuci. Stephan. cum codd. R et Monac. ἐπί, sed ut in margine prioris adnotatum sit ποτί.

διὰ στόματος λαλεῖ. In interpretatione corrigatur *loqui praevalet.*

ἔπη ἑξακόσια. Cod. Monac. ἑπτ' ἢ ἑξακόσια. 79.

καταλογάδην. In interpretatione corrigatur *soluta oratione* pro *carptim.*

τεσσαρακοστὴν δευτέραν. Cod. Monac. μβ.

ἐτελεύτησε δ'. Cod. Monac. ἐτελεύτησε δέ.

πεντηκοστῆς δευτέρας. Cod. Monac. πβ, Ambrosius *LI.*

ἑβδομήκοντα. Meursius de Archontibus Athen. I. 14. coni. ὀγδοήκοντα. quod probat Menagius.

τόδε. Cod. Monac. τάδε.

ἐνθάδε Λέσβος νιόν, Πιττακόν, Ὑρραδίου. Etiam Stephan. et cod. Monac. ἐνθάδε Πιττακὸν ἠδ' ἱερὰ Λέσβος. In interpretatione corrigatur:

patria Lesbos
Sacra suis natum, Pittacon, Hyrrhadii.

ἐν ἀπομνημονευμάτων πρώτῳ. Cod. Cantabr. omittit ἐν.

Δημήτριος. Cod. Monac. δημήτριος.

ἐν. Cod. Monac. omittit.

οὕτω. Confirmant cod. Monac. et Iacobsius Anthol. Gr. VII. 89. 80.

Ὑρραδίου. Viscontius in Museo Pio-Clement. tom. VI. p. 36. not. c. coni. Ὑρράδεω, quod probat Iacobsius Anthol. Gr. prioris vol. VII. p. 295. Conf. Augustus Seidlerus in Musei Rhenani a. 1829. fascic. 2. p. 222. et seqq.

γυνεῖ. Cod. Monac. γένει.

σύν. Cod. Cantabr. σύ.

ἄγω. Cod. Monac. ἄγομαι (sic).

σκίπωνα. Cod. Monac. σκήπανα.

ἤνιδε. Cod. Monac. ἠνίδε.

βέμβικας. Cod. Monac. μέμβηκας, repositum illud etiam ab Mitalerio in ora libri.

Digitized by Google

ἥκοντες. Menagius coni. ἐλθόντες.

αὐτὸν σαυτόν. Cod. Monac. καὶ σεσεῦ (sic).

ξεῖνος. Cod. Monac. ξένος.

κλῃδόνι. Cod. Monac. κληδόνι.

ὀλίγην ὡς. Cod. Monac. ὀλι, ut sequatur lacuna trium literarum.

ἐς οἶκον ἦγαγε νύμφην. Corrigatur ἐς οἶκον. Stephan. cod. Cantabr. et Monac. ἐς οἶκον ἤγετο νύμφην.

σύ γ' ἰών. Cod. Monac. σὺ δίων.

κατὰ σαυτόν. Cod. Monac. καταυτόν.

αὐτόν. Stephan. ἀυτόν. cod. Cantabr. αὐτῷ.

σάραπον. Cod. Cantabr. σύραπον.

ποσί. Cod. Monac. ποσίν.

ῥαφάδας. In interpretatione corrigatur *rimas* ex Aldobrandino.

γαύρηκα. Cod. Monac. γαύρικα.

ζοφοδορπίδαν. Cod. Monac. ζοφοδορπόδαν.

ἄλυχνον. Welckerus in Iahnii Annall. philoll. a. 1830. vol. I. fascic. 1. p. 46. corr. ἀλίχνον, ut esset *unleckerhaft*. Variae eorum verborum ζοφοδορπίδων ὡς ἄλυχνον interpretationes. Ambrosius: *zophodorpidem quoque quod obtusam haberet oculorum aciem.* Aldobrandinus: *sed et ζοφοδορπίδων, quasi qui lychno carens, in tenebris venaret.* Menagius: *tanquam eum, qui lucernam non accenderet, si quando de nocte cenaret.*

κέλεαί με. Cod. Monac. κελέμαι.

ὅπως σοι. Corrigatur ὅπως σοί.

ὁρεῖς. Cod. Cantabr. ὁρισθεῖς.

Μεμάτεω. Cod. Monac. ἀλυάτεω.

Σάρδεις. Codd. Arund. et Monac. σάρδεις.

δεύμεσθ'. Cod. Monac. δεύμεσθ'.

ἀλλ' ἆ. Cod. Monac. ἀλλά.

ἑταίροις. Cod. Monac. ἑτέροις. Scribendum est ἑτάροις.

ξεῖνος. Cod. Monac. ξένη.

γενοίμην τοι. Corrigatur γενοίμην τοί.

BIAS.

82. Τευτάμιον. Aldobrandinus *Teutamidis.*

πλούσιον — πάροικον. Utrumque ab aliis aliter tentatum sanissimum est. Alter est patricius, alter inquilinus itemque qui alias dicitur μέτοικος. Eius significationis exempla videas apud Boeckhium Corp. Inscriptt. num. 1625. lin. 45. et num. 1631. quae per litteras mecum communicavit C. F. Hermannus.

Φανόδικος. Vid. Gualterus Burlaeus c. 5. et Schneiderus apud F. A. Wolfium in Analectis Litt. fascic. III. p. 249. et seqq..

Μεσσηνίας. Cod. Monac. μεσηνίας.

Μεσσήνην. Cod. Monac. μεσήνην.

Digitized by Google

εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Cod. Cantabr. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Caeterum deleatur comma post hanc vocem.

οὐδέ. Cod. Monac. οὐ δέ.

εἰς Πριήνην. Cod. Monac. ἐς πριήνην.

Ἀλυάττου. Cod. Monac. ἀλυάτου. 83.

καταπλαγῆναι. Suidas s. v. πιήναντα addit τό, quod probat Kuehnius.

εὐθενίαν. Confirmat Eudocia in Villoisoni Anecdotis vol. I. p. 93. Cod. Arund. ἐνθένειαν. Monac. εὐθενείαν.

ἄγγελλον. Corrigatur ἄγγελον.

σωρούς. Cod. Monac. σορούς.

σῖτον. Cod. Monac. σίτον.

Ἀλυάττης. Cod. Monac. ἀλυάτης.

ἦκῃ. Cod. Monac. ἥκῃ.

Ἀλυάττῃ. Cod. Monac. ἀλιάττῃ.

ὁ Λέριος. Cod. Monac. ὁ ἀλείριος. 84.

κρίνων. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. τήνιον.

Ἱππώναξ. Cod. Monac. ἱππώναξ.

οὖν. Cod. Monac. γοῦν.

υἱοῦ. Cod. Monac. υἱούς.

Κλεινοῖς. Cod. Monac. κλεινῆς.

πέτρῃ. Cod. Monac. πέτρα. 85.

Τῇδε. C. F. Hermannus l. l. p. 373. coni. Γῇ δέ.

κέκευθα. Ita iam Stephanus correxit ex codicibus correctumque confirmant membranae apud Menagium et cod. Monac.

νιφόμενον. Cod. Monac. νηφόμενον.

ἐς ἀγκαλίδας. Cod. Monac. εἰς ἀγκαλίδας.

εὐδαιμονοίη. Cod. Monac. εὐδαιμονίη.

εὐδοκίμησε. Cod. Monac. εὐδοκί σε.

ἀμικεῖ. Cod. Monac. αἴκεν. Casaubonus coni. ᾗ κε, quod probat Mericus Casaubonus, reprobans ille Menagianum ἀμικεῖ. Ambrosius verba ἐν πόλει αἴκε μένῃς omittit.

ἄταν. Cod. Monac. ἄττην.

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν — ἐξέλαμψεν ἄταν. Restituenda est verissima scriptura et distinctio editionis Menagianae,

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἴκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

C. F. Hermannus l. l. p. 371. sic distinxit:

Ἀστοῖς ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει
αἴκε μένῃς· πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν.
αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι δὴ βλαβερὰν
ἐξέλαμψεν ἄταν.

δυνάσθαι. Corrigatur δύνασθαι. 86.

Digitized by Google

περιγίνεσθαι. Cod. Monac. περαγίνεσθαι (sic).
χειμάζομένης. Corrigatur χειμαζομένης.
αἴσθωνται. Cod. Monac. αἴσθονται.
πυνθάνῃ. Restituatur ex edit. Froben. πυνθάνει.

87. τε. Etiam cod. Monac. omittit.
βιωσομένους. Cod. Arund. βιωσίμους.

88. περὶ θεῶν λέγε, ὡς εἰσίν. In interpretatione corrigatur *De diis hoc dic, esse.*
Ἱππῶναξ. Cod. Monac. ἱππώνακτ.
ἐπῆνεσε. Cod. Monac. ἐπῆνεκε.
ἀπεφθέγξατο. Cod. Monac. ἀνεφθέγξατο.
Οἱ πλεῖστοι κακοί. Ambrosius *plures mali sunt* Aldobrandinus *Plerique homines mali.* Cæterum Ambrosius hæc addit: *Huius etiam feruntur esse sententiae. Quicquid proposueris firmiter servans persevera. Duo maxime contraria sunt consilio. scilicet ira et festinatio. Diu deliberatos amicos elige eosque uno affectu: non uno habeas merito. Amicos sequere quos non pudeat elegisse: amici vitam tuam puta gloriam.*

CLEOBULUS.

89. ῥώμῃ. Confirmant membranæ apud Menagium omnes, eodd. Cantabr. et Monac., Ambrosius et Suidas s. v. Κλεόβουλος. Alteram lectionem γνώμῃ expressit Aldobrandinus *sapientia.*
ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, πληθυντικῶς ἐπιγράψας. Aldobrandinus: *in fabula, quam de eius nomine Cleobulas inscripsit.*
ἀνανεώσασθαι αὐτόν. Ambrosius *illum instaurasse aiunt.* Aldobrandinus *instaurasse dicit.*
τὸ ἀπὸ Λαναρῦ. Cod. Monac. omittit.
Μίδου. Cod. Monac. μίδα.
ἔστ' ἄν. Cod. Monac. ὅφρ' ἄν.
ῥέῃ. Cod. Monac. νάῃ. quod fortiter restituendum est.

90. γε. Cod. Monac. omittit.
ἀναχλύζῃ. Cod. Monac. ἀναχλύζει.
πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ. Cod. Monac. πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου.
Σιμωνίδου. Cod. Cantabr. σιμωνίδους.
νόῳ. Cod. Monac. γῷ.
ἀενάοις. Confirmat cod. Monac. Vid. Hermannus ad Eurip. Ionem v. 117.
χρυσέως. Cod. Monac. χρυσᾶς.
ἀντιθέντα μένος στάλας. Cod. B ἀντιθέντα μένας στήλας. Monac. ἀντιθέντα μένος στήλας.
βρότειοι. Cod. Monac. βρότειον.
τὸ ἐπίγραμμα. Cod. Monac. τὸ πολίτικα ἢ τὸ ἐπίγραμμα.

91. παῖδες δὲ δυώδεκα. Codd. Stephani παῖδας δυοκαίδεκα.
τῶν. Cod. Monac. rasuram habet.

Digitized by Google

δέ γ'. Cod. Monac. omittit γ'. Vid. Godofredus Hermannus l. l. p. 236.

παῖδες δὶς τριάκοντα. Cod. Monac. παῖδες τριήκοντα. Stobaeus Eclogg. Physicc. p. 240. edit. Heeren. κοῦραι ἑξήκοντα, quod probabat Casaubonus. Caeterum in interpretatione corrigatur *Ter sunt cuique decem natae.*

δέ τ' ἐοῦσαι. Confirmat cod. Monac..

ἀποφθινυθοῦσιν. Cod. Monac. ἀποφθννύθουσιν.

εὐδοκίμησεν αὐτοῦ. Corrigatur αὐτοῦ εὐδοκίμησεν ex Suida cum Kuehnio.

μέρος. Cod. Monac. μερός.

λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὃ καιρὸς ἄρκέσει. Kuehnius coni. λόγων τε πλῆθος ἄλλο ὅ καιρὸς ἀρκέσει, ut esset, *et alium verborum copiam tempus dabit.*

μὴ μάταιος ἄχαρις γινέσθω. H. Stephanus coni. ἃ χάρις. Mericus Casaubonus μὴ μαθὼν ἄχαρις γινέσθω, hoc sensu, *gratus in illos esto a quibus didiceris.* Kuehnius μὴ ματαίως ἄχαρις γινέσθω, hoc sensu, *ne temere et sine sordida caussa odiosus fias.*

Ἄμουσία τὸ πλέον μέρος — ἄχαρις γινέσθω. Emperius repudiata distinctione Menagiana sic distinxit correxitque haec verba:

Ἄμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσι λόγων τε
πλῆθος· ἀλλ' ὃ καιρὸς ἀρκέσει
φρονεῖν τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἃ χάρις γενέσθω.

καιρὸν is intelligit vitae tempus a diis mortalibus concessum. Corrigatur distinguaturque:

Ἄμουσί' ἐν βροτοῖσι τὸ πλέον μέρος
λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὃ καιρὸς ἀρκέσει
φρόνει τι κεδνόν. μὴ μάταιος ἡ χάρις γινέσθω. Conf. Welckerus in Prolegomenis ad Theognidea p. XCVIII.

συνοικίζειν. Cod. Cantabr. συνεθίζειν.

τὸ φρονεῖν δέ. Stobaeus Florilegii vol. III. p. 44. edit. Gaisford. τὸ δὲ φρονεῖν.

ἢ μᾶλλον. Cod. Monac. μᾶλλον ἤ.

φίλον ποιεῖν. Cod. Cantabr. μᾶλλον φίλον ποιεῖν.

τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν. Cod. Monac. τὴν ἐπιβουλὴν δὲ τῶν ἐχθρῶν.

ἀμαθῆ. Corrigatur εὐμαθῆ. Emendavit C. F. Hermannus 92. l. l. p. 373.

φιλοφρονεῖσθαι. Deleatur comma post hanc vocem.

μηδέ. Cod. Monac. μὴ δέ.

παροινεῖν. Tanaqu. Faber coni. παρανδεῖν, quod expressit Ambrosius.

κτήσῃ τοὺς συγγενέας. Corrigatur κτήσει. Cod. Monac. τοὺς συγγενέας κτήσῃ.

ἀποῤῥήσας. Cod. Monac. ἀπορρήσας. 93.

πόντῳ ἀγαλλομένη. Cod. Monac. πότῳ ἀγαλομένη.

Digitized by Google

Ἄνδρα σοφὸν — ἀγαλλομένη. Ambrosius omittit.
Ἀπεφθέγξατο. Codd. Cantabr. et Monac. ἀπεφήνατο.
Ἀπεφθέγξατο· Μέτρον ἄριστον. Ambrosius omittit.
μέν τιν. Corrigatur μέν τίν.
ἑταῖροι. Cod. Monac. ἑτάροι. unde corrigatur ἑτάροι, id quod ex codd. adnotavit Stephanus.
πάντη. Corrigatur παντῇ. Ambrosius *singulis*. Aldobrandinus *omnibus his*.
ποτανεστάταν. Stephan. ποτ' ἀνιωτάταν. Mss. apud Menagium ποτανιωτάταν. codd. Cantabr. et Arund. ποτ' ἀνιοτάταν. Monac. ποτε ἀνιωτάταν. Ambrosius *commodissimam*. Aldobrandinus *maxime optabilem*. Suidas s. v. Κλεόβουλος ποτνιωτάταν. Scaliger et Stephanus coni. ποταινιωτάταν. Casaubonus ἀναινιωτάταν.
ἑταῖροι. Corrigatur ἑτάροι, id quod ex codd. adnotavit Stephanus.
ἑκαστόθεν. Cod. Monac. ἑκάστοθεν.
πάρ τιν. Corrigatur πὰρ τίν.

PERIANDER.

94. Κυψέλου. Confirmant codd. RRR. Stephan. cum cod. Arund. Κυψέλλου.
Ἐρισθενείας. Ambrosius *Euristeneae* et *Euristlieneae*.
τοῦ Ἀριστοδήμου. Cod. Monac. omittit articulum. Aldobrandinus *Aristomedis*.
ὑποβάθρῳ. Cod. Cantabr. ὑποβαράθρῳ.
Κέρκυραν. Cod. Monac. κερω (sic).
95. γήρᾳ. Cod. Cantabr. γηρείᾳ.
ὃν φθάσαντες οἱ Κερκυραῖοι διεχρήσαντο. Ambrosius: *Eius explorato consilio corcyrenses invicem interemerunt*.
ἔπεμψε. Cod. Monac. ἔπεμψαν.
ἱκετεύσαντες. Cod. Monac. ἱκετεύοντες.
Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. Cap. 20.
96. Ἀρίστιππος. Cod. Monac. ἀριστόβουλος.
φωρᾷ. Stephan. φορᾷ. Codd. Cantabr. et Arund. φορᾶ. Monac. χώρα.
τὸν κόσμον. Deleatur comma post hanc vocem.
τέτταρας. Deleatur comma post hanc vocem.
Κορίνθιοι δέ. Cod. Monac. Κορίνθιοι δ'.
σοφίης. Iacobsius Anthol. Gr. VII. 619. σοφίας.
97. ἀγχίαλος. Cod. Monac. ἀγχιάλοις.
Μὴ ποτε. Corrigatur Μήποτε.
λυπήσῃ. Cod. Monac. λυπήσει.
τινος. Ponatur comma post hanc vocem pro colo.
θεός. Ponatur colon post hanc vocem pro puncto.
ἀπέσβη. Cod. Monac. ἀπεβ' cum unius literae lacuna.

Digitized by Google

ἔτυχεν. Cod. Monac. ἔτυχε.

δεῖν γὰρ τὰ κερδαντὰ κερδαίνειν. Ambrosius: *Oportere enim modo qui honestus sit non lucrari.*

ἐποίησε δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

φέρει. Cod. Monac. φέρειν.

αἰσχρόν· — δημοκρατία. Cod. Arund. inter haec hiatum habet unius vocabuli, Monac. sex literarum.

Εὔφορος. Ἔφορος confirmant cod. Monac. et Aldobrandinus. 98.

τριακοστὴν ὀγδόην. Cod. Monac. λη.

ἐτυράννησεν. Cod. Monac. ἐτυράννευσεν.

τετταράκοντα. Cod. Monac. μ.

φασί. Cod. Monac. φησί.

τὸν μὲν τύραννον. Cod. Monac. καὶ τὸν μὲν τύραννον.

Ἀμβρακιώτην. Confirmant cod. Monac. et Aldobrandinus. Ambrosius *amphraciotem* et *ampraciotem.*

Νεάνθης. Cod. Monac. α ἀνθης (sic). In interpretatione 99. corrigatur *Hoc ipsum Neanthes quoque* etc.

Κυζικηνός. Cod. Monac. κυζικινός.

ἀνεψιούς τε. In interpretatione corrigatur *patruelesque.*

Πλάτων δὲ οὔ φησι. In Protagora p. 343. A. edit. Stephan. §. 82. p. 582. sq. ed. Heindorf.

διορύξαι. Ambrosius post hanc vocem habet, *Obiit autem octogenarius.*

Φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιστολή. Ambrosius: *feruntur duae istius epistolae huiusmodi.* Aldobrandinus: *Fertur autem et illius epistola.*

αὐτεῖ. Codd. Stephani ἀϋτεῖ.

ἠξοῦντι. Cod. Cantabr. ἤξοντι. Arund. ἠξοῦντι.

ἐμαί. Cod. Monac. ἐμ .

ὅτ' εἰς ἓν ἀλθύντας — ἐπιστολαί. Ambrosius: *quod in unum coactos epistolae meae repererunt: ipsaeque Corinthum ut confido perducent.* Aldobrandinus: *quod vos isthic congregatos literae meae Corinthum quoque sint perducturae.*

ἴσετε. Corrigatur ἴσατε.

παρὰ τὸν Λυδόν. Ambrosius *in Lydiam.*

φοιτῆν. Codd. Cantabr. et Arund. φοιτεῖν. Monac. φοιτᾶν.

τύραννον. Cod. Monac. τύρννον.

εἰς οἶκον. Cod. Monac. ἐς οἶκον.

τὸ ἄγος. Ambrosius *scelus.* 100.

με. Cod. Monac. omittit.

ἄπο θυμοῦ. Cod. Monac. ἀπὸ θυμοῦ.

τὺ δὲ ἑκὼν — ἀδικεῖς. Ambrosius: *tu autem sponte filio ingrato si quid egeris: iniuriosus es.* Aldobrandinus: *Tu autem si volens a me filium alienaveris, iniuriam facies.*

ἀπήνειαν. Edit. Froben. ἀπηνίαν, quod commendatum Casaubono restituendum erat.

Digitized by Google

ἐγώ τυ. Corrigatur ἐγὼ τύ. Codd. Stephani ἐγὼ τοῖα. Monac. ἐγώ τοι.

δή. Cod. Arund. δήν.

ἔτισα. Cod. Arund. ἐτίσαι.

τὴν τῇ θυγατρί. Cod. Monac. τήν τε θυγατρί.

αὐτᾷ καὶ τά. Cod. Monac. αὗται κατά.

Κορινθιᾶν. Cod. Monac. κορινθίων.

τὴν τῇ θυγατρὶ — εἵματα. Stephan. τήν τε θυγατρὶ καταχαύσας αὗται κατὰ πᾶσαν Κορινθίαν εἵμαθα. Ambrosius: *nam et ipse satis diu poenas dedit*, omissis quae sequuntur usque ad Θρασύβουλος Περιάνδρῳ.

ὑποκρινάμην. Confirmat cod. Arund.. Stephan. cum codd. Cantabr. et Monac. ὑπεκρινάμην. Ambrosius *dissimulavi*.

καί σοι. Corrigatur καὶ σοί.

ἀναγγελεῖ. Cod. Monac. ἀναγγέλειν.

αἰσυμνητείην. Codd. Cantabr. et Monac. αἰαυμνητίην. Vid. Iosnnes Fridericus Ebertus in Dissertatt. Siculis, vol. I. p. 17. et seqq..

ἐχθρός τοι. Corrigatur ἐχθρὸς τοί.

αἰσυμνήτη. Cod. Monac. αἰσυμνήτα.

ἑταίρων. Corrigatur ἑτάρων. Cod. Monac. ἑτερων.

ANACHARSIS.

101. Καδουΐδα. Cod. Monac. καδουΐδου. Ambrosius *Caduidi*. Aldobrandinus *Caduidem*.

τῶν τε παρὰ τοῖς Σκύθαις. In interpretatione corrigatur *et de iis quae apud Scythas*.

τοῖς Ἕλλησιν. Cod. Monac. τῶν Ἑλλησιν. Caeterum deleatur comma post hanc vocem.

ἔπη ὀκτακόσια. Cod. Monac. ἔπη ὦ. Ambrosius *ad noningentos versus*.

τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν. Confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac..

Λέγει δέ. Cod. Monac. λέγει δ'.

Ἀθήνας. Cod. Monac. ἀθῆνας.

τεσσαρακοστὴν ἑβδόμην. Cod. Monac. μζ.

ἀφικόμενον. Cod. Cantabr. ἀφικομένα.

θεάσασθαι. Deleatur comma post hanc vocem.

102. ἐκελεύθη. Cod. Monac. omittit.

εἰπεῖν αὐτῷ. Cod. Monac. ἐκελεύσθη εἰπεῖν αὐτῷ.

προςήκειν. Cod. Cantabr. προςήκει.

εἰςέφρησεν. Codd. RRR εἰςέφρικεν. Cantabr., Arund. et Monac. εἰςέφρηκεν.

διὰ μὲν τὸν λόγον — ἀπολέσθαι. De horum verborum sensu breviter disputavit Rossius l. l. §. VIII. p. 25. et sq..

ἐπιτελοῦντα. Confirmant codd. Stephani et Monac..

Digitized by Google

τὸν δ' ἔτι. Cod. Monac. τὸν δεῖ. 103.
βότρυς — ἡδονῆς — μέθης. Ponuntur commata post has voces pro colis.
ἀηδίας. Cod. Monac. ἀηδίας.
ἐν ταῖς καπηλείαις φανερῶς. Cod. Monac. καπηλοφανερῶς. 104.
In interpretatione corrigatur *in compotationibus exercendis*. Aldobrandinus *in mercaturis faciendis*.
χρατεῖν. Confirmant Ms. apud Menagium, cod. Cantabr. et Arund. Ambrosius *continendum est*. Aldobrandinus *continue*.
τίνα. Cod. Monac. τίνων.
πότεροι. Cod. Monac. ὁπότεροι.
ἔφη, ,,Γλῶσσα. Cod. Monac. γλῶσσα, ἔφη. 105.
ἀπατᾶν. Cod. Cantabr. ἀπαντᾶν.
καὶ πλεονεκτεῖν. In interpretatione corrigatur *et plus quam par esset lucrifaciendum*.
φέρῃς. Cod. Monac. φέρεις.
κεραμικόν. Cod. Monac. κεραμικὸν.
τροχόν. Cod. Monac. spatium huius vocis vacuum habet.
ἀφῖγμαι. Edit. Froben., Stephan. et Menag. ἔφιγμαι.
εἰς τήν. Ms. apud Menag. εἰς τὴν γῆν.
πρό. Cod. Monac. πρός.
τοι. Corrigatur τοί.

MYSON.

Μύσων. Cod. Monac. μύσων μέν. 106.
Στρύμωνος. Cod. Monac. στρυμόνος.
φασὶ δέ. Cod. Monac. φασὶ δ'.
σοφώτερος. Edit. Froben. σοφότερος.
εἰπεῖν. Etiam Kuehnius ad I. 30. cont. ἀνειπεῖν.
ἐν τῷ Θαλοῦ βίῳ. I. 30. Cod. Monac. ἐν τῷ Θαλλ βίῳ.
τινά φημι. Corrigatur τινα φημί.
Μύσων'. Cod. Monac. μύσωνα.
τινά φημι. Corrigatur τινα φημί. 107.
διαδοχαῖς. Cod. Monac. δια, ut lacunam habeat literis reliquis.
Ποντικοῦ. Deleatur comma post hanc vocem.
Κρήτης. Cod. Monac. κρήττης.
Ἱππῶναξ. Cod. Monac. ἱππώναξ.
Ὠπόλλων. Confirmant codd. Arund. et Monac. Legebatur ὃν Ἀπόλλων. Conf. Gaisfordius ad Hephaest. p. 254.
Ἀπημάντου. Cod. Cantabr. ἀπημάντην.
Δι' αὐτὸ τοῦτο. Cod. Monac. δι' αὐτὸν τρῶτον. 108.
φησὶ δ' Ἀριστόξενος. Cod. Monac. φασὶ δὲ ἀριστόξενος.
μηδέ. Cod. Monac. μὴ δέ.
πόλεως. Cod. Monac. κώμης.
κώμης. Cod. Monac. πόλεως.

Digitized by Google

οὗτος ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ. P. 343. A. edit. Stephan. §. 82. p. 582. sq. ed. Heindorf.

Ἔφασκε δή. Cod. Monac. ἔφασκε δέ.

ζητεῖν. Ponatur colon post hanc vocem pro puncto.

Κατέστρεψε δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

ἐννενήκοντα. Stephan. cum codd. Stephani ἑβδομήκοντα.

EPIMENIDES.

109. Φαιστίου. Suidas Φαίστου. Caeterum post hanc vocem comma ponatur pro colo, item post Δωσιάδου et Ἀγησάρχου.

Ἀγησάρκου. Ambrosius *Agesarchum*. Aldobrandinus *Agesarcho*. Suidas Ἀγιασάρχου.

Κρὴς τὸ γένος. Ante haec verba cum Casaubono inserenda sunt haecce, μητρὸς δὲ Βλάστας. Auctor est Suidas, apud quem est καὶ μητρὸς Βλάστας.

Κνωσσοῦ. Corrigatur Κνωσσοῦ. Ambrosius *Gnoso vico*.

καθέσει τῆς κόμης τὸ εἶδος παραλλάσσων. Ambrosius *effigiem immutasse perhibetur*, reliquis omissis. Aldobrandinus: *cuius habitatione vici effigiem oris vultumque mutavit*. Corrigatur *eo quod comam aleret* s. *promissis capillis effigiem immutans*.

εἰς ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον. Cod. Monac. ἐς. Aldobrandinus *ad gregem armentorum in agrum missus*.

εὗρισκε. Cod. Monac. εὕρισκεν.

μετεσκευασμένα πάντα. Etiam Stephan. omittit πάντα, sed agnoscunt interpretes. Stephanus interpretatur *omnia vasa alio translata*, *omnem suppellectilem alio translatam*.

ἦκεν. Cod. Monac. ἦκε.

εἶη. Ponatur comma post hanc vocem pro colo.

110. ὅθεν. Cod. Monac. ὅθεν καί.

λοιμῶ. Cod. Monac. λοιμῷ λιμῶ.

καθῆραι. Cod. Arund. καθῆρε.

τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ. Codd. apud Casaubonum ἑβδόμῃ. Ambrosius *XXVII*. Suidas μδ'.

τῷ προσήκοντι θεῷ. Ambrosius *propicio deo*. Aldobrandinus *proprio*.

λῆξαι. Aldobrandinus *desiisse aiunt*.

Κυλώνειον. Cod. Monac. κηλώνειον.

σημαίνοντα. Cod. Monac. σημαίνοντες, quod expressit Aldobrandinus. Σημαίνοντα vel σημαίνειν τε commendavit etiam Kuehnius.

Κτησίβιον. Ambrosius *lysimnium*.

111. ἐς Κρήτην. Cod. Monac. εἰς Κρήτην.

Κνωσσίων. Corrigatur Κνωσίων. Ambrosius *gnosiorum* et *gnossiorum*.

Φλέγων. Est haec lectio Menagianae, quam confirmant Sambucus et Aldobrandinus cum codd. Stephani, qui habent

Digitized by Google

φάγων et φλέγων. Stephan. cum codd. Cantabr., Arund. et Monac. Φάσγων, quod reddidit Ambrosius *phasgo*.

ἑνὸς δέοντος τριακόσια. Stephan. et cod. Monac. ἑνὸς δέοντα τριακόσια. quod restituendum. Codd. Stephani et Cantabr. ἑνὸς δέοντος τριακοσίων.

πεντήκοντα. Cod. Monac. $\bar{\nu}$.

Κόλχους. Aldobrandinus *Cholcos*.

Λόβων. Kuehnius coni. Λάμων. 112.

Εἰσὶ δ'. Cod. Monac. εἰσὶ δέ.

χρόνον τινὰ ἐκπατῆσαι. Suidas χρόνον ἕνα διεκπατῆσαι.

Δημήτριος. Cod. Monac. δημίτριος.

νέᾳ. Cod. Monac. ⸗ (sic).

εὗρον ἐπιστολήν. Cod. Monac. ἐπιστολὴν εὗρον.

αἳ. Scribebatur αἵ. 113.

θητευόντεσσιν. Cod. Arund. θητευόντεσιν.

ἐπεθήκατο. Cod. Arund. ἀπεθήκατο.

ἀνδραποδιζόμενος τὼς πολιήτας. Ambrosius omittit.

κακώς. Cod. Monac. κακῶς.

τοὶ μεμναιμένοι. Cod. Monac. τοὶ γὰρ μεμναμένοι.

ἀλγέοντι. Cod. Monac. ἀλγύοντι.

πέδα. Cod. Monac. παῖδας. Kuehnius coni. παιδῶν.

αἶκε. Corrigatur αἴ κε.

ἐλευθεριάξαντας. Stephan. ἐλευθεριάσαντας. Vid. Koenius ad Gregor. Cor. p. 327. et seq..

τύ. Cod. Monac. σύ.

ἄμμε. Ponatur colon post hanc vocem pro puncto.

ἐσεῖται τοι. Corrigatur ἐσεῖται τοί. Cod. Monac. τῖν.

αἳ δέ πη. Codd. Cantabr. et Arund. αἳ δ' ἔπη.

ἐπ' ἀλατείᾳ. Cod. Monac. πλατείῃ. Kuehnius coni. αἳ δὲ πῇ πλανυττείᾳ.

ἐγκύρσωντι. Cod. Monac. ἐγκύρσοντι.

ἐγκύρσωντί τοι. Corrigatur ἐγκύρσωντι τοί.

αἳ δέ πη — τοὶ φίλοι. Stephan. αἳ δέ πη πλατείῃ ἐγκύρσων τί τι τήνω τοι φίλοι.

μηδεμιᾷ. Cod. Monac. μὴ δὲ μιᾷ. 114.

πρῶτος. Casaubonus coni. πρῶτον.

αὐτόν. I. F. H. i. e. Ioannes Fridericus Herelius in Kletsii Actis litterariis vol. II. part. 1. p. 104. coni. ἐν ᾄδου.

ἐλήφθησαν. Cod. Arund. ἐλήφθεισαν. 115.

γηρᾶσαι. Cod. Monac. γηράσαι.

τοῦτό. Cod. Cantabr. οὕτω.

Δωριστί. Cod. Cantabr. δωρίδης. Monac. δωρὶδ ΗΣ.

Digitized by Google

PHERECYDES.

116. *Φερεκύδης Βάβυος.* Cod. Monac. *φερεκύδ φάδιος.* Spengelius: „Est rasura duarum vel trium literarum. Voluit *φερεκυδίδης.*" Ambrosius *Badis.* Aldobrandinus *Badys.*

Σύριος. Interpretes *Syrus.*

Ἕλλησι. Florens Christianus coni. *Ἑλληνιστί.* In interpretatione ante *scripsisse* inseratur *Graecis.*

παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Cod. Monac. *περὶ τὸν αἰγιαλόν.*

Σάμου. Stephan. et cod. Monac. *ψάμμου.*

εἰς Ὀλυμπίαν. Casaubonus coni. etiam *ἀπ' Ὀλυμπίας.*

Μεσσήνην. Cod. Monac. *μ* . Spengelius: „Rasura."

μετοικῆσαι. Stephan. et cod. Monac. *μετοικίσαι.*

πεισθῆναι. Ponatur comma post hanc vocem pro colo.

Μεσσήνην. Cod. Monac. *μεσήνην.*

Μεσσήνην δὲ ἁλωκέναι. Confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac..

117. *ἐν τοῖς Χαμμασίοις.* Cod. Monac. omittit articulum.

Φερεκύδη. Cod. Monac. *φερεκυδίδη.*

ἐφεστῶτος. Stephan. cum codd. Arund. et Monac. *συνεστῶτος.*

118. *Θάψαι." ἐπεσκηφέναι τε ταῦτα Φερεκύδην.* Corrigatur *Θάψαι ἐπεσκηφέναι τε ταῦτα Φερεκύδην."* Cod. Monac. *φερεκυδίδην.*

Φερεκύδην μεταλλάξαντα. Cod. Monac. *φερεκυδ λλάξαντα.* Spengelius: „Rasura."

αὐτόθι. In interpretatione ante *sepeliantes* inseratur *ibidem.*

διαβάλοντα. Corrigatur *διαβαλόντα.*

Χροΐ. Sic Menagiana. Stephan. *χρωτί.* Codd. Cantabr. et Arund. *χρῷ.* Monac. *χρῶ.* Ambrosius *χροΐ δῆλα* interpretatur *aperte inspice.*

φιλοσόφοις. Haec est lectio edit. Froben.. Stephan. et Menag. cum cod. Monac. *φιλολόγοις,* quod reddidit Aldobrandinus. Ambrosius *apud studiosos.*

119. *Φερεκύδας.* Cod. Monac. *φερεκυδίδας.*

Συρίους. Interpretes *Syros.* Corrigatur *Syrios.*

Βάβυος. Cod. Monac. *βάδυος.* Ambrosius *Badis.* Aldobrandinus *Badys.*

Ἑρατοσθένης. Apud Bernhardium p. 242. et seq..

Σύριον. Interpretes *Syri.* Corrigatur *Syrii.*

Χρόνος. Casaubonus coni. *Κρόνος.*

εἰς ἀεί. Edit. Froben. et Menag. *εἰς ἀεί,* quod expressit Aldobrandinus. Stephan. et, si fides Spengelio, cod. Monac. *εἰς ἀεί,* quod expressit Ambrosius et coniectura occupavit Casaubonus. Eamdem lectionem confirmat Damascius de principiis c. 14. in Io. Chph. Wolfii Anecdotis Graecis T. III. p. 257. et seq.. tuitusque est Dietericus Tiedemannus libri *Griechenlands*

Digitized by Google

erste Philosophen p. 173. et seqq.. Contra Wyttenbachium Disput. de unitate dei T. II. Opusce. p. 382. edit. Lugdun. Batav. a. 1821. „quod (εἰς) non esse mutandum in εἰςαεὶ cum Is. Casaubono, constat ex aliis qui hoc fragmentum laudant, quos memorat Galeus ad Hermiae Irris. c. 12."

Χθονίῃ — Γῇ. Corrigatur *Χθονὶ — Γῇ* cum C. F. Hermanno l. l. p. 373. Ambrosius: *terrenae autem nomen fuit terrae.* Aldobrandinus: *telluri autem nomen fuit terrae.* Ille ut posteriorem, hic priorem partem correctionis Hermanni confirmet.

γέρας. Quod Menagiana ante hanc vocem habet *γήν*, nihil est aliud nisi *γῆν*, quod expressit Aldobrandinus *quoniam ei Iupiter terram donum dederit.* Omittunt hanc voculam codd. Cantabr., Arund. et Monac. neque expressit Ambrosius.

Σύρα. Aldobrandinus *Syro*, quod idem restitui volebat Ludovicus Holstenius ad Porphyrium de vita Pythag. c. 1. p. 5. edit. Kiessling..

νήσῳ. Cod. Monac. *πόλει.*

ὄρων. Cod. Monac. *ἱερῶν.*

δ' ἔτι. Cod. Monac. *δέ τι.* 120.

Ὡς. Iacobsius ad Anthol. Gr. vol. VI. p. 316. coni. *Ζῶν.*

Πυθαγόρης. Cod. Monac. *πυθωγόρας.*

πολιήταις. Cod. Monac. *πολίταις.* 121.

εἴ. Cod. Monac. *ἦ.*

γέγονε δέ. Ambrosius ante haec verba habet haecce, *Aliorumque in eum feruntur epigrammata.*

πεντηκοστὴν ἐννάτην. Cod. Monac. *νθ.*

Φερεκύδης. Cod. Monac. *φερεκυδίδης.*

ὅταν τοι. Corrigatur *ὅταν τοί.* 122.

νοῦσος με. Corrigatur *νοῦσός με.*

καταλελάβηκε. Cod. Monac. *καταλελαβήκεε.*

ἔβρυον. Codd. Stephani, Cantabr., Arund. et Monac. *ἔθνον.* Aldobrandinus *ardebam.*

ὢν. Cod. Monac. *οὖν.*

οἰκιήτρσιν, ἐπήν. Cod. Monac. *οἰ=τ ἐπεί* (sic). Caeterum *οἰκιητῆσιν* confirmant codd. Cantabr. et Arund..

δοκιμώσῃς. Cod. Monac. *δοκιμάσῃς.*

δοκιμώσητε. Cod. Monac. *δοκιμάσητε.*

φήνης. Ponatur colon post hanc vocem pro puncto.

ἤνδανεν. Edit. Froben. *ἦνδανεν.*

πρηγμιάτων. Cod. Monac. *πραγμάτων.*

οὔτ' ἀληθές. Vere Emperius: „Scribendum est *τἀληθές. οὔτ'* facile apparet, quomodo natum sit. Nam apud librarios etiam — *praecedenti spectatur mantica tergo.*"

ὅσσα δ' ἂν — νοεῖν. Ambrosius: *forte quaedam de theologia reservavi, caetera intelligere oportet.* Aldobrandinus: *sed quae deligat is, qui de rebus divinis disserat: reliqua con-*

Digitized by Google

iicere oportet. Casaubonus interpretatur *Quaecunque leges ad deos pertinentia, allegorice sunt intelligenda.* Kuehnius coni. ἄλλῃ pro ἄλλα. Emperius: „Non possum Casauboni coniecturam non probare, etsi fortasse θεολογεόμενα quam θεολογέοντα praestat.“ Ego quoque non invenio quod Casauboni coniectura probem magis.

προεστεῶσι. Stephan. προεστῶσι. cod. Monac. προεστειῶσι.

ἐρομένοις. Edit. Froben. cum codd. Cantabr., Arund. et Monac. ἠρομένοις.

ὁκοῖόν τι. Edit. Froben. ὁκοῖον τί. cod. Monac. οἰκεῖόν τε. κληΐθρης. Cod. Monac. κλειήθρης.

ἐπὶ τὰς Φερεκύδεω ταφάς. Post haec in cod. Arund. sequuntur haecce, *Λαερτίου Διογένους τῶν εἰς δέκα τὸ δεύτερον*, deinde *Καὶ οὗτοι.*

Καὶ οὗτοι μὲν οἱ κληθέντες σοφοὶ — οὗ διήκουσεν Ἀναξίμανδρος. Cod. Monac. omittit, sed ut duo versus vacui extent, tum incipiat liber secundus.

LIBER II.

ANAXIMANDER.

1. ψευδοφαῆ. Edit. Froben. cum Mss. nonnullis apud Menagium, codd. Stephani atque Eudocia p. 55. ψευδοειδῆ.

σκιοθήρων. Cod. Monac. σκηοθήρων.

Ἰσημερίας. Cod. Monac. Ἱστορίας.

2. τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔκθεσιν. In interpretatione corrigatur *Placitorum autem suorum fecit sibi expositionem per capita.*

ἦπερ. Cod. Cantabr. ὥς περ. Arund. ὡς που. Monac. ὥς που. Ambrosius verba ἦπερ περιέτυχε καὶ omittit.

πεντηκοστῆς ὀγδόης. Cod. Monac. νη.

ἑξήκοντα τεσσάρων. Ante Meibomium scribebatur ἑξήκοντατεσσάρων. Cod. Monac. ξδ.

ἀκμάσαντά πη. Augustus Meinekius coni. ἀκμάσαντα δή.

τὰ παιδάρια. Cod. Monac. τὸ (sic) παιδάρια.

ANAXIMENES.

3. ὑπὸ γῆν. Cod. Cantabr. et Monac. ὑπὲρ γῆν.

ἑξηκοστῇ τρίτῃ. Cod. Monac. ξγ. Suidas s. v. Ἀναξιμένης πεντηκοστῇ πέμπτῃ. Petersenius l. l. p. 100. τετταρακοστῇ ὀγδόῃ. καὶ ἄλλοι δύο. Cod. Monac. δύο καὶ ἄλλοι.

ὃς ἀδελφῆς υἱὸς ἦν — γεγραφότος. Cod. Monac. ὃς ἀδελφὸς ἦν υἱὸς etc.. Ambrosius: *qui oratoris nepos Alexandri gesta conscripsit.*

Οὗτος δέ. Cod. Monac. οὗτος δή.

Ἑξαμίου. Cod. Monac. ἐκ καλοῦ.

Digitized by Google

ἐΐῶθεν. Cod. Cantabr. et Arund. ἔωθεν. Monac. ἔωθεν.

ἐθηεῖτο. In interpretatione corrigatur *secumus explorat* pro *secutus*.

ἐς μνήμην. Cod. Monac. εἰς μνήμην.

εἰς τὸ κρημνῶδες. Cod. Monac. ἐς τὸ κρημνῶδες.

ἐμβάς. Codd. Stephani, Arund. et Monac. ἐκβάς.

μὲν νῦν. Corrigatur μέν νυν cum Casaubono.

ἐπιδεξιούμεθα δ' ἔτι. Casaubonus coni. ἐπεὶ δεξιούμεθά γέ τι.

ἡμέες δὲ οἱ λεσχηνῶται — ἀναχείσθω. Ambrosius: *Caeterum liberique nostri tanti viri iugiter meminimus. atque in illius maxime doctrina acquiescimus: initiumque sermonis nostri Thaletem semper instituimus.*

Εὐβουλότατος. H. Stephanus coni. εὐβουλότερος, quod probare videtur Valckenarius ad Herodotum p. 269. a. edit. Wesseling. 5.

εἰς. Cod. Monac. ἧς.

Ἀλικές. Cod. Arund. αἰᾶκες.

ἄλαστα. Cod. Monac. ἄλλοις τά. Valckenarius ad Herodotum p. 269. a. edit. Wesseling. coni. ἄλγιστα vel μέγιστα. Schweighaeuserus ad eumdem III. 139. ἀνοιστά.

ἔρδουσι. Cod. Arund. ἔρδοισι. Monac. ἔρδοϊσι.

αἰσυμνῆται. Vid. Ioannis Friderici Eberti Dissertatt. Sicc. T. I. p. 17. et seqq..

οὐκ ἦν. Cod. Monac. οὐκῆνι.

καταστᾶσι. Cod. Monac. καταστᾶ.

σωτηρίης. Cod. Monac. σωτηρίας.

κῶς. Confirmant codd. Cantabr. et Arund.. Monac. πῶς.

ἂν οὖν. Cod. Monac. οὖν ἄν.

ἐπέχοι. Cod. Monac. ἐπέχει. Coniectura ἔτι ἔχοι debetur Valckenario ad Herodotum p. 269. a. edit. Wesseling..

δουλοσύνης. Cod. Monac. δουλωσύνης.

Κροτωνιήτῃσι. Cod. Arund. κροτωνιῆται. Monac. κροτωνιήταισι.

καταθύμιος δέ. Stephan. cum codd. Arund. et Monac. omittit. Agnoscit Menag., ex codd. commendata Casaubono.

τοῖσι ἄλλοισι. Cod. Monac. τοῖσιν ἄλλοισιν.

δέ τοι. Corrigatur δὲ τοί.

ANAXAGORAS.

οὕτω. Cod. Monac. οὕτως. 6.

ὃ ἔστιν ἡδέως. Cod. Monac. ὡς ἔστιν ἡδέος.

διεκόσμησε. Cod. Monac. διεκόσμησεν.

Τίμιον. Cod. Monac. τίμιον τοῦτο.

οὕτω. Cod. Monac. omittit.

Ἀναξαγόρην. Cod. Monac. ἀναξαγόρην.

Καί που — τεταραγμένα πρόσθεν. Apparet negligentius

Digitized by Google

haec conversa esse ab Ambrosio poeta. Sensus est is quem dedit Rossius l. l. §. VIII. p. 27. „Et Anaxagoram fuisse aiunt fortissimum heroa mentem nomine, quia mens ei (i. e. quia mentem is voluit esse), quae subito congregans omnia composuit perturbata prius.“

παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Cod. Monac. τοῖς οἰκείοις παρεχώρησεν.

7. αἰτιαθείς. Etiam cod. Cantabr. αἰτιασθείς.

Οὐδέν σοι μέλει. Cod. Monac. οὐδέν σοι μέλλει.

ἑβδομήκοντα δύο. In interpretatione post *septuaginta* inseratur *duos*.

ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης. Recipienda erat correctio Meursii ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης.

ἐπὶ Καλλίου. Recipienda erat correctio Meursii ἐπὶ Καλλιάδου.

εἴκοσιν. Eduardus Schaubachius Fragmm. Anaxagorae Claxom. p. 14. et 15. coni. τεττεράκοντα. Improbat censor eius in Diariis litterr. Halens. a. 1828. num. 243. p. 253.

Δημήτριος. Cod. Monac. δημῖτριος.

ἀναγραφῇ. Cod. Monac. ἐπιγραφῇ.

8. Οὗτος. Cod. Monac. στω.

τὸν ἥλιον. Cod. Monac. τὲν ἥλιον.

Τάνταλον. Ios. Scaliger ad oram libri coni. ἀτάλαντον, *aequalem*. Satis id refutant quae habet Casaubono laudatus Scholiastes Pindari ad Olymp. I. 97.

λέγομεν. Cod. Monac. λεγομένων. Correctionem Casauboni ex Suida petitam probat Menagius.

συγκεκρίσθαι. Cod. Monac. συγκεκράσθαι.

ὡς τὴν γῆν. Codd. Arund. et Monac. omittunt.

θάλάσσαν. Cod. Monac. θάλαττεν.

9. θολοειδῶς. Ambrosius *turbato et confuso motu*. Aldobrandinus *turbulente*. Corrigatur *in modum* seu *in formam tholi*.

ὕστερον δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν. Ed. Schaubachius Fragmm. Anaxagorae Claxom. p. 175. coni. τὴν γῆν ἔγκλισιν λαβεῖν.

καὶ τὸν γαλαξίαν — ἄστρων. Tota Aldobrandini correctio haec est, καὶ τὸν γαλαξίαν ἀνάκλασιν εἶναι τῶν ὑπὸ φωτὸς ἡλιακοῦ μὴ καταλαμπομένων ἄστρων, i. e. *circulumque lacteum reflexionem esse astrorum a lumine solis minime illuminatorum*.

τούς τε διάττοντας. Cod. Cantabr. διάπτοντάς. Male Ambrosius *eosque* scil. cometas. Corrigatur *traiicientesque* vel *transilientesque*, ut interpretatur Rossius l. l. §. X. p. 30. et sq.. Aldobrandinus *traiectiones stellarum, quasi scintillas, ab aere vibrari*.

λεπτυνομένου. Cod. Monac. λεπτυνομένους.

10. ποταμόν. Cod. Monac. ποταμὸν ποταμοὺς.

Digitized by Google

ὄν. Cod. Monac. ὁς.

ἐν τῷ Φαέθοντι. Fragm. I. p. 259. et 260. edit. Matthiae, conf. Porsonus ad Eurip. Orest. vs. 971. p. 88. ed. tertiae Lips.

δερματίνῳ. Kuehnius coni. δερματίῳ aut δερματινῷ.

ἐπιλίπῃ. Cod. Monac. ἐπιλίποι.

ὄντα. Cod. Monac. ὄντα ὄντα. 11.

ποιητοῦ. Cod. Cantabr. ποιητικοῦ.

πραγματείαν. Cod. Monac. πρὸς πραγματείαν.

ἐξέδωκε. Cod. Monac. δέδωκε.

Σιληνός. Cod. Cantabr. σεληνός. Monac. σηληνός.

ἀνιεθέντα. Cod. Cantabr. ἀνεχθέντα. 12.

Σάτυρος δ'. Cod. Monac. σάτυρος δέ.

ἀντιπολιτευσαμένου. Cod. Monac. ἀντιπολιτευομένου.

θανάτου. Cod. Monac. θάνατον.

προσαγγελθέντων. Cod. Cantabr. προσαγγελλόντων. 13.

κακείνων κάμοῦ. Cod. Monac. κἀμοῦ κακείνων.

κατεψηφίσατο. Cod. Monac. κατε φίσατο.

τοῦτο ἀναφέρουσιν. Cod. Monac. ἀναφέρουσιν τοῦτο.

ἄλλοι εἰς Ξενοφῶντα. Cod. Monac. εἰς ξενοφῶντα ἄλλοι.

Δημήτριός φησιν ὁ Φαληρεύς. Cod. Monac. θημίτριος ὁ φαληρεὺς φησιν.

ὅτι. Corrigatur ὅτι.

ἑαυτόν. Cod. Arund. αὐτόν. Monac. αὐτόν.

Ἱερώνυμος δέ. Cod. Monac. ἱερώνυμος δ'. 14.

διερρυηκότα. Cod. Monac. διερυηκότα.

ἐλέφ. Cod. Monac. ἐλαίφ.

Ἐνθάδε — Ἀναξαγόρας. Laudat Aelianus Var. Hist. VIII. 15. 19. de quo disputavit Rossius l. l. §. XI. p. 31. et seqq.. Caeterum Casauboni coniecturam non debebat probare Menagius.

αὐτόν. Cod. Monac. αὐτόν.

δὲ καὶ ἄλλοι. Cod. Monac. καὶ ἄλλοι δέ φασιν.

ὁ δ' ἀνδριαντοποιός. Cod. Monac. ὁ δὲ ἀνδριαντοποιός.

ARCHELAUS.

Μύθωνος. Codd. Stephani μύσωνος. Suidas Μίθωνος. 16.

λαβών. Cod. Arund. λαχών.

εἰς τὸ εὑρεῖν ὑπελήφθη. C. F. Hermannus tuetur comparatque eum formula ἐπαπατώσθαι εἴς τι. Vere scripsit Emperius: „Pro εἰς τὸ scribendum videtur αὐτός. Fingo enim αὐξήσειν αὐς scriptum fuisse (saepe enim syllabae super scriptae reperiuntur in libris vetustis), et facile apparet, quomodo in his εἰς τὸ nasci potuerit, in aliis τό. Αὐτός autem haud inepte vim v. εὑρεῖν augebit."

θερμιόν. Cod. Monac. θερμὸν καὶ ἡφόν.

Digitized by Google

ψυχρόν. Meibomii coniecturam *ὑγρὸν* non debebat commendare C. F. Hermannus l. l. p. 373. Vid. Heindorfius ad Platonis Sophist. §. 58. p. 365.

γεννηθῆναι. Cod. Monac. *γενέσθαι*.

ἀλλὰ νόμῳ. Cod. Monac. *ἀλλὰ θέσει καὶ νόμῳ*.

17. *περιρρεῖ*. Cod. Monac. *περρυρρεῖ* (sic).

γεννᾶν. Cod. Monac. *γενᾶν*.

ἡ μέν. Stephan. *οἱ μέν*.

φησι. Cod. Monac. *φασι*.

ποιῆσαι. Valde ingeniosa est coniectura C. F. Hermanni l. l. p. 373. *ποιῆσαι Προμηθέα*.

ἠθουμένην. Aldobrandinus *compulsum*, ut *ὠθουμένην* legisse videatur.

Διφυῆ. Codd. *διοφυῆ* praebentes sunt apud Menagium. Monac. *ἰδιοφυῆ*. Ambrosius *qui quae naturae sunt propria versu prodidit*. Aldobrandinus *qui ea quae singulis in locis propria significantur, explicavit*. Vid. Lobeckius Aglaophami p. 748. et seqq..

SOCRATES.

18. *ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησίν*. P. 149. in. edit. H. Steph., part. II. vol. I. p. 189. 11. ed. Bekker.

τῶν δήμων. Confirmant codd. Monac. et Lobeovic..

συμποιεῖν. Stephanus adnotavit lectionem *συμπονεῖν*. Aldobrandinus *una cum Euripide scribere*.

Εὐριπίδῃ. Cod. Monac. *εὐριπίδι*.

Μνησίμαχος. Cod. Monac. *μνησίλοχος*. Recipienda est coniectura Elmsleii *Τηλεκλείδης*, in Addendis ad volumen prius ab me laudata. Vid. Augustus Meinekius Quaestt. scenicc. spec. I. p. 29. sqq..

φησί. Cod. Monac. *φησίν*.

ταῦτ'. Ab librariis metri explendi caussa insertum esse significavit Godofredus Hermannus in dissert. de Aeschyli Prometheo Soluto p. 28.

ᾧ καὶ — Σωκράτης. Cod. Monac. *ᾧ καὶ σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθησι*.

Πεδήταις. Ambrosius omittit.

καὶ φρονεῖς. Codd. Cantabr. et Lobcov. *καταφρονεῖς*.

Ἀριστοφάνης. Cod. Monac. *ἀρι*.

Εὐριπίδης δ' — τὰς σοφάς. Valckenarius Distr. Eurip. p. 14. B. coni. *Εὐριπίδου* et *περιλαλήτους*. Valde probabilis est coniectura Godofredi Hermanni in Praefatione ad Aristophanis Nubes p. XVIII. et XIX. edit. alter. inserentis hos versus supra post *καὶ πάλιν* tribbeatisque Telecleidi, illa autem *Εὐριπίδης σωκρατογόμφους* adiungentis hoc modo: *καὶ πάλιν*

Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι, τὰς σοφάς,
τὰς σωκρατογόμφους.

Digitized by Google

Aristophanis Nubium vero nomen idem Hermannus suspicatur vel per errorem infra scriptum fuisse, vel intercidisse quod ex Nubibus allatum fuisset testimonium, id autem ex prioribus sumptum fuisse oportere.

φησὶν Ἀριστόξενος. Cod. Monac. φασὶν ἄλλοι τε καὶ ἀρι- 19.
στόξενος.

λιθοξόος. Sextus Empiricus adv. Mathem. VII. 8. p. 371. edit. Fabric. et Clemens Alexandr. Stromatum I. p. 353. ed. Potter. λαοξόος.

ἐννομολέσχης. Codd. Stephani et Vindobon. 106. εὐνομολέσχης. Monac. ἐναιμαλέσχης.

ῥητορόμυκτος. Cod. Vindobon. 106. ῥητορόμικτος. Monac. ῥητορομϊκτος.

ὥς φησι. Codd. Arund. et Monac. ὥς φησι καί. 20.

πρῶτος. Cod. Vindobon. 106. πρῶτον.

βαλλόμενον. Cod. Monac. βουλόμενον.

Κρίτωνα δ'. Cod. Monac. κρίτωνα δέ.

ἐρασθέντα. Ambrosius *admiratum*.

Δημήτριος. Cod. Monac. δημῆτριος.

βιαιότερον. Codd. Vindobon. 106. et Lobcov. βιαιότερος. 21.

διαλεγόμενον. Codd. Vindobon. 106., Lobcov. et Monac. διαλεγόμενος.

παρατίλλεσθαι. Ambrosius *crines vellere*. Aldobrandinus *pervelli*. Casaubonus *barbam vellere*.

θαυμάσαντος. Cod. Monac. λακτίσαντος.

αὐτὸν
αὐτῷ ἐλάγχανον. Cod. Lobcov. αὐτῶν.

Δημήτριος. Cod. Monac. δημῆτριος.

στρατεύεσθαι. Cod. Vindobon. 106. στρατεύσασθαι. 22.

αὐτῷ δόντα τοῦ Ἡρακλείτου σύγγραμμα. Cod. Cantabr. αὐτῷ δόντα τὰ τοῦ ἡρακλείτου συγγράμματα. Vindobon. 106. αὐτοῦ δόντα τῷ ἡρακλείτῳ σύγγραμμα.

συνῆκα. Ponatur comma post hanc vocem pro colo.

Δηλίου. Cod. Vindobon. 106. δολίου.

τηρῶν ἀμύνασθαι. Ambrosius *ulcisci observans*.

εἴ τις οἱ. Corrigatur εἴ τίς οἱ. 23.

τοῦ ἀριστείου. Confirmant cod. R et Monac.. Codd. Stephani τὰ ἀριστεῖα.

οὗ καί. Cod. Monac. omittit.

Πυθώδε. Cod. Monac. πυθῶδε.

φησίν. Agnoscunt codd. Cantabr., Arund. et Monac..

Σαλαμίνιον. Cod. Monac. σαλαμήνιον. 24.

πλούσιον ἄνδρα. Cod. Monac. ἄνδρα πλούσιον.

ἀποψηφίσασθαι. Cod. Monac. ἀποψήσασθαι.

ἀλλὰ καὶ μόνος ἀποψηφίσασθαι τῶν δέκα στρατηγῶν. Ambrosius: *soluesque adversus X. potentissimos duces sententias*

Digitized by Google

ferre aussus est. Aldobrandinus: *et solus decem imperatores suffragio liberavit.* In interpretatione corrigatur *solusque decem duces absolvit.*

Καί ποτε. Cod. Monac. *καί ποτε καί.*

Παμφίλη. Cod. Monac. *παμφύλη.*

οἰκοδομήσηται. Cod. Monac. *οἰκοδομήσεται.*

καὶ βύρσαν. Cod. Monac. omittit *καί.*

ἐμαυτῷ. Codd. Cantabr. et Lobcov. *ἐμαυτόν.*

ποιησαίμην. Cod. Monac. *ὑποδησαίμην καί.* in margine alia manu *ἐποιησαίμην.* Lobcov. *ποιήσωμαι.*

καταγέλαστος ἂν ἦν λαβών. Casaubonus coni. *μὴ καὶ καταγέλαστος ἂν ἦν λαβών;*

25. *πρὸς αὐτόν.* Cod. Monac. *πρὸς ἀὐτὸν.*

ἀργυρώματ'. Cod. Monac. *ἀργυρώματα.*

ἥτε. Corrigatur *ἤ τε.*

ὑπερεφρόνησε. Cod. Monac. *ὑπερφρόνησε.*

Σκόπα. Confirmat cod. Vindobon. 106. Monac. *σκώπα.*

Κρανωνίου. Cod. Arund. *κρανωνίου.* Ambrosius *Crannonium.*

Λαρισσαίου. Cod. Vindobon. 106. *λαρισαίου ὥ τῆς.* Ambrosius *laryseum* et *larisseum.* Aldobrandinus *Larissaei.*

διελτων. Corrigatur *δίαιταν.*

26. *Φησὶ δ'.* Cod. Monac. *φησὶ δέ.*

Μενέξενον. Casaubonus affert lectionem *Μενέδημον.*

Σωκράτην. Cod. Cantabr. *σωκράτης.*

27. *αὐτόν.* Etiam cod. Lobcov. omittit Bachmusque l. l. p. 102. ut glossema excludendum dicit.

ἥδιστα. Cod. Cantabr. *ἥκιστα.*

ὄψου. Cod. Cantabr. *ὀψων.*

ἥδεστα. Cod. Cantabr. *ἥκιστα.*

οἳ λανθάνουσιν. Cod. Monac. *ὃν λανθάνουσιν.*

Ὦ. Cod. Monac. *ὦ.*

Ἕλλησι. Cod. Monac. *ἄλλοις.*

διάξεις. Codd. Stephani *διαζήσει.* Monac. *διαζῇς.*

εἴ γὰρ μνήμων. Cod. Monac. *εἴτα μνήμων.*

νοὺκ ἔτι. Codd. Stephani *κ' οὔ τέ τι.* Vindobon. 106. *κοὐτέ τι.* Monac. omittit *κούκ.*

ἄχθει λίαν. Cod. Vindobon. 106. *ἄχθιλλιαν ἄχθη.* Monac. et Lobcov. *ἄχθη.*

οὔτ' ἀρίστων. Cod. Monac. *οὔτε ἀρίστων.*

ἀπέχει. Cod. Monac. *ἀπέχῃ.*

ἀδηφαγίας. Cod. Monac. *ἀδδηφαγίας.*

28. *παρεισάγων.* Cod. Monac. *παράγων*, quam vulgatam lectionem tuetur C. F. Hermannus l. l. p. 372.

αὐτὸν φησιν. Corrigatur *αὐτὸν φησίν.*

Digitized by Google

ὀλίγων. Cod. Cantabr. *ὀλιγολόγων*. Godefredus Hermannus Praefat. ad Aristoph. Nubes p. XXXVI. edit. alter. „— cur Meinekius in Quaest. scen. Spec. II. p. 44. *ὀλίγῳ* et *πολλῷ* scripserit, non intelligo: immo, si quidquam, verissima est librorum scriptura."

καρτερικός τ' εἶ. Corrigatur *καρτερικὸς τ' εἶ*;

πεινῶν. Cod. Monac. *πιγῶν*.

μεγαλόφρον. Cod. Vindobon. 106. *μεγαλόφρωνον*.

βρενθύει. Confirmant codd. Stephani. Monac. *βρενθύῃ*.

ταῖσιν. Confirmat cod. Arund..

παραβάλλεις. Codd. Stephani *παραβάλλει*.

κἀνυπόδητος. Cod. Monac. *κανυποδητοῖς* a prima manu, alia correxit *κανυποδητεῖς*.

κακὰ πόλλ' ἀνέχει. Cod. Vindobon. 106. *καὶ πάλλ' ἀνέχῃ*. Monac. *ἀνέχῃ*.

κἀφ' ἡμῖν. Cod. Monac. *καὶ ἐν ἡμῖν*.

σεμνοπροσωπεῖς. Cod. Vindobon. 106. *σεμνοπρεπεῖς*.

ξενοκτονίας. Cod. Monac. *ξενίας*. 29.

δίκην. Cod. Monac. omittit.

ἀπήγαγε. Cod. Monac. *ἀπήγαγεν*.

ὥς που καὶ Ξενοφῶν εἴρηκε. Memorabilium II. 2.

ὡς φησι Ξενοφῶν. Memorabilium III. 6. Codd. Vindobon. 106. et Lobcov. *ὡς φησιν ὁ ξενοφῶν*.

Ἰφικράτην. Cod. Monac. *Ἰφικράτη*. 30.

Μειδίου. Cod. Monac. *μίδου*.

θαῦμα τὸ μὲν ἕκαστον εἰπεῖν. Cod. Vindobon. 106. *θαύματα μὲν ἕκαστος εἰπεῖν*. Monac. *θαύματα*.

ἔχοι. Cod. Monac. *ἔχει*.

Ὦ Εὐκλείδη. Edit. Froben. *ὦ εὐκλήδη*.

γλισχρολογίαν. Confirmant Mss. apud Menagium, codd. Stephani, Vindobon. 106. et Monac.. Kuehnius coni. *ἀσχολίαν*.

ὡς καὶ Πλάτων ἐν Εὐθυδήμῳ φησί. P. 304. extr. ed. Stephan., II. 1. p. 458. 6. ed. Bekker.

προοδεύοιτο. Ambrosius *domum deduceretur*. Aldobrandinus *lucrifaceret*. 31.

τινος αὐτῷ. Cod. Monac. *αὐτῷ τινος*.

Κρέτωνι. Cod. Monac. *κρείτωνι*.

Ἀλλὰ καὶ λαρίζειν ἐμάνθανεν ὅτε καιρός. Suidas: *ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ Κόνῳ, γέρων ἤδη ὤν*. 32.

ὠρχεῖτο. Cod. Monac. *ὀρχεῖτο*.

ὡς καὶ Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ φησίν. Cap. 2. Cod. Monac. *ὡς καὶ ξενοφῶν φησιν ἐν συμποσίῳ*.

τό τε εὖ ἄρχεσθαι μικρὸν μὲν μὴ εἶναι, παρὰ μικρὸν δέ. Codd. Arund. et Monac. omittunt *ἄρχεσθαι*. Ambrosius: *ea bene incipere parvum non esse, sed maximum*. Aldobrandinus: *et*

Digitized by Google

bene incipere; non parvum illud quidem esse, sed parvo proximum. Kuehnius: *bene incipere non quidem rei est exigua, attamen exiguum est, quod facit ut bene incipiamus.*

πλὴν αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι. Ambrosius *praeter hoc ipsum quod nesciret.*

ἄωρα. Codd. Monac. et Lobcov. ὥρια. Vindobon. 106. ὦνια. Quod dedi ἄωρα expressit Ambrosius.

ἐωνημένους. Cod. Vindobon. 106. ἐνωνημένους.

ἔφασκέ τε. Cod. Monac. omittit τε.

μέχρι ἄν. Cod. Vindobon. 106. μέχρις ἄν.

33. Εὐριπίδου ἐν τῇ Αἴγῃ. Fragmm. p. 99. edit. Matthiae. Cod. Monac. ἐν τῇ αἰγῇ. Cantabr., Arund. et Vindobon. 106. ἐν τῇ αὐτῇ. Lobcov. ἐν τῇ αὐγῇ.

εἰπόντος. Cod. Monac. εἰπότος.

ἀφειμένα. Cod. Vindobon. 106. ἀφιμένα.

οὕτω ἐᾶν. Cod. Vindobon. 106. οὕτως ἐᾶν.

ποιήσῃς. Cod. Monac. ποιήσεις.

μεταγνώσῃ. Corrigatur μεταγνώσει.

ἔλεγέ τε. Cod. Vindobon. 106. omittit τε.

λιθίνους. Cod. Monac. λιθίνας.

κατασκευαζομένων. Cod. Vindobon. 106. κατασκευαζόντων.

αὐτῶν. Cod. Monac. αὐτῶν.

τῷ λίθῳ. Cod. Monac. τῇ λίθῳ.

τοὺς νέους. Cod. Vindobon. 106. τῆς νεώς.

συνεχῶς. Codd. Arund., Monac. et Vindobon. 106. συνεχές.

34. ἔλεγε. Cod. Monac. ἔλεγέ τε.

πρὸς τὸ οὐκ ἀξιόλογον πλῆθος. Ambrosius: *Ad haec vulgus ignobile et imperitam amplectentem plebem.* Emperius: „Sensu haec cassa sunt. Sed lenis erit emendatio, si reponimus κῷ πρὸς τὸ οὐκ ἀξιόλογον πλῆθος, *imperitiae multitudinis rationi (unserer Stellung zu dem gewichtlosen Pöbel) dicebat simile esse* etc.. Nam τὸ πρός τινα et positivum et negativum officium erga aliquem significat. Dativus referretur ad ὅμοιον."

εἶπεν. Cod. Monac. εἶπε.

αἰσθάνῃ. Corrigatur αἰσθάνει.

ὁπότε. Cod. Monac. ὁπόταν.

35. ἵν' ἐκείνῳ ἐναποθάνῃ. Praebent edit. Froben. et Stephan. Menag. ἵν' ἐν ἐκείνῳ ἐναποθάνῃ, quod restituendum videtur. Codd. Vindobon. 106. et Lobcov. ἵν' ἐκείνῳ ἀποθάνῃ.

36. ἔγωγ'. Cod. Monac. ἔγωγε.

τροχιλίας. Codd. Monac. et Lobcov. τροχηλέας. Vid. Car. Ern. Christph. Schneiderus ad Platonis Civitatem l. III. p. 397. A. vol. I. p. 249.

ἀνέχῃ. Corrigatur ἀνέχει.

Digitized by Google

λέγοι. Cod. Vindobon. 106. λέγῃ. Monac. λέγῃ: quod con- 37.
iectura invenit C. F. Hermannus l. l. p. 373., probavit Bachius l. l. p. 103.

Ταῦτα δὴ καί. Cod. Monac. omittit.

τοιαῦτα. Cod. Monac. τοιαῦτα δή.

καθάπερ ἀμέλει καὶ τὸν Ἄνυτον. Vehementer vereor ne 38.
vera sit lectio edit. Froben. καθάπερ Μέλητον καὶ Ἄνυτον, confirmata cod. Cantabr., probata H. Stephano. Codd. Monac. et Vindobon. 106. καθάπερ ἀμέλει καὶ ἄνυτον.

ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνός ἐστι Μένωνι. P. 95. in. edit. Stephan., II. 1. p. 378. 8. ed. Bekker.

γραφήν. Cod. Monac. γραφὴν κατηγορίας.

διαφθορᾶς. Cod. Vindobon. 106. διαφθοράς.

ὥς φησι. Cod. Monac. ὥς φασι.

Πλάτων ἐν Ἀπολογίᾳ. P. 23. extr. edit. Stephan., I. 2. 39.
p. 103. 3. ed. Bekker.

ὑπὲρ τῶν δημιουργῶν. Cod. Monac. περὶ τῶν δημιουργῶν.

ἀπομνημονευμάτων. Cod. Monac. ἀπομνημάτων.

Κόνωνος. Cod. Monac. κώνωνος.

ἔτεσιν. Cod. Monac. ἐν ἔτεσιν.

φησὶ Φαβωρῖνος. Edit. Froben. φησὶ φαβορῖνος. Cod. 40.
Monac. φασὶ φαβωρῖνος.

ἀνθωμολογήσατο. Recipi debebat coniectura Menagii ὡν-
τωμοσατο, occupata illa a Florente Christiano ad Aristoph. Vesp. v. 565., nuper tertium facta ab Schoemanno Litis Atticae p. 628. not. 15. Kuehnius tuetur vulgatum ex Suida s. v. ἀνθωμολογήσατο, interpretaturque coram professus est et candixit.

Σωκράτει. Corrigatur Σωκράτην cum Schoemanno l. l.

αὖ. Cod. Monac. οὖν.

οὐκ ἄν σοι ἁρμόττει; Corrigatur οὐκ, ἄν σοι ἁρμόττει; 41.
Cod. Monac. ἁρμόττοι. Vindobon. 106. σε ἁρμόττει. Kuehnius coni. ἁρμόττῃ.

κρινομένου δ'. Cod. Monac. κρινομένου δέ.

ἀποτίσαι. Corrigatur ἀποτῖσαι.

φησιν ἑκατόν. Cod. Cantabr. φησιν αὐτόν. Monac. ἑκατὸν φησιν.

ἄλλας. Cod. Monac. ἄλλους. 42.

κώνειαν. Cod. Monac. κώνιον.

καλά. Cod. Monac. omittit.

Ἄπολλον. Cod. Monac. ἄπολλων.

κλεινώ. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. κλεικώ. Vindobon. 106. κλεινά.

Διονυσόδωρος. Cod. Monac. διονυσόδορος. Aldobrandinus Dionysidorus.

ἐποίησε. I. e. versibus mandavit. Castigavit interpretes Rossius l. l. §. XII. p. 34.

Digitized by Google

43. *Σωκράτη.* Cod. Monac. *σωκράτει.*

πομπείῳ. Codd. Cantabr. et Arund. *πομπίῳ.* Vindobon. 106. *πομπίω.* Monac. omittit. In interpretatione corrigatur *Pompeo.*

ἐργασαμένου. Kuehnius coni. *εἰργασμένου.*

Τυρταῖον. Cod. Cantabr. *μυρταῖον.*

τῶν περὶ Αἰσχύλον. Ambrosius *ex ludo aeschyli.* Aldobrandinus *Aeschyli aequalem.*

καὶ Τυρταῖον — ἐτίμησαν. Cod. Monac. omittit.

44. *Εὐριπίδης — ἐν τῷ Παλαμήδει.* Fragm. VIII. p. 249. edit. Matthiae.

Ἐκάνετ', ἐκάνετε. Confirmat cod. Vindobon. 106. Lobeov. *κ̓άνετ'.*

τὰν πάνσοφον. Cod. Vindobon. 106. *τὸν πάνυ σοφόν.*

[ὦ Δαναοί,]. Cod. Monac. omittit.

ἀλγύνουσαν. Cod. Monac. *ἀλγύναισαν.*

Μουσᾶν. Codd. Monac., Vindobon. 106. et Lobeov: *μοῦσαν.*

Ἀφεφίωνος. Casaubonus affert scripturam *Ἀφεψίωνος.*

ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης. Cod. Monac. *οζ.*

Θαργηλιῶνος ἕκτῃ, ὅτε. Cod. Monac. omittit, haec habens *ἐγεννήθη ἐπὶ καλλιάδου καθαίρουσι* etc..

ἑβδομήκοντα. Cod. Monac. *ο.* Vindobon. 106. *ὀγδοήκοντα.* Vid. Clintonis Fasti Hellenici p. 91. edit. Oxon. alter. a. 1827. p. 99. ed. Krueger..

45. *Ἀμφότεροι δέ.* Cod. Monac. *ἀμφότεροι δ'.*

ἑβδομηκοστῆς πέμπτης. Cod. Monac. *οε.* Ambrosius *septuagesimae.*

ὅπου γε καὶ περὶ προνοίας τινὰ διαλέγεται. Cod. Monac. omittit.

καθά φησι καὶ Ξενοφῶν. Memorabilium I. 4.

ἠθικῶν. Cod. Monac. *φυσικῶν.*

αὐτόν. Cod. Monac. *αὐτῶν.*

Πλάτων ἐν Ἀπολογίᾳ. P. 26. edit. Stephan. I. 2. p. 108. et 109. ed. Bekker..

καταγνῶναι. Cod. Monac. *κατά τε ναι.*

46. *καὶ ἡμῶν εἰς αὐτόν.* Cod. Monac. *εἰς αὐτὸν καὶ ἡμῶν.*

Πῖνέ νυν. Cod. Monac. *πῖνε νῦν.*

θεός. Cod. Arund. *θεόν.*

πρὸς γὰρ — ἐδέξω. Salmasius ad Inscript. Herodis Attici p. 65. in omnibus exemplaribus hunc versum sic legi narrat, *πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω.* Confirmat id Suidas et quod cum Iacobsio restitui *σὺ* cod. Palatinus Anthologiae. Ipse Iacobsius coni. *σύ γ' ἐδέξω.* Vulgatum tamen *μὲν* tuentur Mss. Menagii omnes et cod. Monac..

Τούτῳ τις. Cod. Monac. *τούτων.*

Ἀντιόλοχος. Stephan. *Ἀντίοχός*, quod reddidit Ambrosius. Vid. ad VIII. 49.

Digitized by Google

τερατοσκόπος. Corrigatur *ὁ τερατοσκόπος.* Excidit articulus incuria typothetae.

Κύλων Κροτωνιάτης. Cod. Monac. *κύδων καὶ ὀνύτας.* Menagius ad VIII. 49. coni. *Κύδων* (seu *Κύλων*) *καὶ Νίνων Κροτωνιάται.* Kuhnius ad VIII. 40. *Κύλων καὶ Ὀνατᾶς.*

Κολοφώνιος. Cod. Vindobon. 106. *κολοφώνειος.*

Κῶος. Corrigatur *Κῶος.*

Σάλαρος. Codd. Arund., Monac. et Vindobon. 106. *σάλυρος.* Ambrosius *Saliro* et *Salyro.*

Εὐκλείδης. Cod. Monac. *εὐφλείδης.* 47.

ἐπεί. Cod. Monac. *ἔπειτα.*

οὖν. Cod. Monac. omittit.

Κῶος. Corrigatur *Κῶος.*

ἐπικλήσεις. Cod. Arund. *ἐπικλείσεις.* Aldobrandinus *cognomina.*

XENOPHON.

Ξενοφῶν. Cod. Monac. *ξενοφών.* 48.

Ἐρχιεύς. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. *ἀρχιεύς.*

Τούτῳ — παριέναι. Cod. Monac. *τοῦτον — σωκράτην.* In interpretatione corrigatur, *Huic in angiportu simul obviam Socratem praetendisse scipionem et ne transiret prohibuisse.* Vid. Rossius l. l. §. XIII. p. 34. et seqq..

ποῖ. Cod. Cantabr. *εἰ.* Monac. *οἷ.*

ἀποκρινομένου. Edit. Froben. et Menag. cum cod. Monac. *ἀποκρινομένου.*

Καὶ πρῶτος — ἤγαγεν. Accuratius Ambrosio interpretatur Aldobrandinus, *primusque ab eo dicta literis consignans, hominibus edidit.*

φησιν Ἀρίστιππος. Cod. Monac. *φασιν ἀρίστιππος.*

ταῦτα εἰπεῖν. Vid. Xenophon Convivii cap. IV. §. 12. 49.

πάντα. Xenophon l. l. *πάντα τά*, quod restituendum est.

πάντων. Casaubonus affert lectionem *πάντων παρόντων.*

Κλεινίου. Cod. Monac. *κλεινείου.*

ὄντος. Casaubonus affert lectionem *παρόντος.*

πάντων — ὄντος. Xenophon. l. l. *ἁπάντων μᾶλλον ἂν δεξαίμην εἶναι ἢ ἐκείνου ἑνὸς ὄντος.*

ἄχθομαι δέ. Xenophon l. l. *ἄχθομαί τε.*

φίλος. Cod. Monac. *φίλω.*

Βριώτιος. Cod. Monac. *βιώτιος.*

ἠτιᾶτο. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. *ἠτιάσατο.* 50.

αὐτοῦ. Cod. Monac. *αὐτοῦ.*

τὸν Λακεδαιμονίων. Cod. Monac. *τῶν λακεδαιμονίων.* 51.

Κύρῳ. Cod. Monac. *κύρω.*

ἀναθεῖναι. Cod. Arund. *ἀναθῆναι.*

ἦλθεν μετά. Nolui corrigere.

Digitized by Google

52. Σκιλλοῦντα. Codd. Cantabr. et Monac. κιλλοῦντα.
Δείναρχος. Ambrosius *Demarchus.*
ἐπεκαλοῦντο. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. ἐκαλοῦντο.
καθιερώσε. Corrigatur καθιέρωσε.
Σελινοῦς. Etiam Stephan. Σεληνοῦς, quod expresserunt interpretes.
τοὺς φίλους ἑστιῶν καί. Cod. Monac. omittit.
Δείναρχος. Ambrosius *Demarchus.*
53. Φιλοπίδαν. Codd. Arund. et Monac. φυλοπίδαν.
αὐτῷ. Cod. Monac. αὐτόν.
Σκιλλοῦντα. Cod. Cantabr. κιλλοῦντα.
ὑπεξελθεῖν. Codd. Cantabr. et Monac. ἐπεξελθεῖν.
στρατευσομένους. Cod. Monac. στρατευσαμένους.
54. ἐπεπαίδευντο. Codd. Stephani et Cantabr. ἐπαιδεύοντο. Monac. ἐπαιπαίδευντο.
αὐτόθι ἐν τῇ Σπάρτῃ. Cod. Monac. ἐν τῇ σπάρτῃ αὐτόθι.
Μαντίνειαν. Cod. Monac. τὴν μαντίνειαν.
πέμπτῃ. Cod. Monac. ε.
εἰκοστῇ. Ponatur comma post hanc vocem pro colo.
Κηφισοδώρου. Corrigatur Κηφισσοδώρου. Vid. G. Hermannus ad Sophoclis Oed. Col. vs. 693. p. 154.
ὦ
αὐτῷ. Cod. Monac. αὐτοῦ.
μαθόντα. Cod. Monac. μανθάνοντα.
ὅτι. Cod. Monac. τι.
55. ἔνιοι. Cod. Monac. ἔνι.
οὐδέ. Cod. Monac. οὐ.
Ἀριστοτέλης. Cod. Monac. ὁ ἀριστοτέλης.
ἐπιτάφιον. Cod. Monac. ἐπιτάφια, quod expresserunt interpretes.
συνέγραψαν. Stephan. et cod. Monac. συγγράψειαν. Arund. συνεγράψειαν.
Ἰσοκράτην. Cod. Monac. σωκράτη. Vir doctus quem in nota ad h. l. laudavi est Carolus Fridericus Weberus, professor Darmstadiensis, C. F. Hermannus l. l. p. 372. Σωκράτην ut suum Diogeni vitium relinquendum esse statuit.
Γρύλλου. Cod. Monac. ἐγκώμια γρύλλου.
ἐγκώμιον. Cod. Monac. omittit.
ἐν τούτοις. Cod. Monac. et Ambrosius omittunt.
οἷος. Haec est lectio Menagianae. Stephan. cum ed. Frob. ut videtur οἷος.
ἐπιπειθής. Cod. Arund. ἐπιπευθής. Monac. ἀπιθής.
γρύψαι. Codd. R, Arund. et Monac. γράψας.
Ἀσθενική τε — γράψαι. Ambrosius omittit.
τετάρτης. Suidas ὀγδόης.

Digitized by Google

ἐννενηκοστῆς. Edit. Froben. et Menag. ἐνενηκοστῆς, quod restituendum erat. Stephan. ἐννεηκοστῆς.

Ξεναινέτου. Cod. Monac. συνεαινέτου.

κατέστρεψε δέ. Cod. Arund. omittit δέ. 56.

ἑκατοστῆς. Cod. Monac. εἰκοστῆς.

Καλλιδημίδου. Cod. Monac. καλλιδημίδου. Ambrosius *Callidemede.*

Μακεδόνων. Ambrosius *macedonius.* Aldobrandinus *Macedo.*

ὡς 59.

ἱκανῶς. Cod. Monac. ἱκανὸς.

γεγονώς. Cod. Cantabr. γένηται.

ζηλώσας. Cod. Monac. ζηλώσας ἱκανὸς.

Παιδείαν. Cod. Monac. παιδείας. 57.

πόρων. Cod. Cantabr. σπόρων, quod expressit Ambrosius *seminibus.*

λέγεται δ'. Cod. Monac. λέγεται δέ.

ἤγαγεν. Cod. Cantabr. συνήγαγεν.

ζηλοτύπως. Cod. Cantabr. ζηλοτρόπως.

ὡς ἐν τῷ περὶ Πλάτωνος λέξομεν. III. 34.

ἡμῶν. Cod. Monac. ἧμιν.

εἰς Πέρσας. Cod. Monac. ἐς πέρσας. 58.

ἥτις. Cod. Monac. ἧτις.

φειδῶν. Cod. Monac. φιλήδον.

η

ἀρέσκῃ. Cod. Monac. ἀρέσκει.

ἔγνως. Εὗρον δέ. Cod. Monac. ἔγνως: κ ζ. εὗρον δέ.

ἐννάτην. Edit. Froben. et Stephan. ἐνάτην, quod restituendum erat. 59.

Πυθοστράτου. Expressit Ambrosius. Codd. Stephani νικοστράτου, quod expressit Aldobrandinus.

Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου. Cod. Cantabr. ἐπαμινώνδα καὶ πελόπιδος.

AESCHINES.

Χαρίνου. Cod. Cantabr. χαλίντρου. 60.

τοῦ ἀλλαντοποιοῦ. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. omittunt articulum. Cantabr. et Arund. ἀλαντοποιοῦ.

Λυσανίου. Aldobrandinus *Lysanii.*

φιλόπονος. Ambrosius *mirae indolis laborumque patientissimus.*

Σωκράτους. Cod. Monac. σωκράτης.

ὅθεν. Codd. Cantabr. et Monac. διὸ καί.

ἡμᾶς. Cod. Monac. omittit.

ἀλλαντοποιοῦ. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. ἀλαντοποιοῦ.

ὡς τοὺς πλείστους — ὑποβάλλοιτο. Ambrosius: *quod Socratis nomine dialogos complures invexerit.*

Digitized by Google

λαμβάνων περὶ Ξανθίππης. Ambrosius *quos a xantippe se accepisse memorat.*

εὐτονίαν. Codd. Stephani εὐποφίαν.

Πεισίστρατος. Ambrosius *Peristratus.*

61. Περσαῖος. Ambrosius *perseus.*

Ἑρετρικοῦ. Codd. Arund. et Monac. αἱρετικοῦ.

τὸν Ἡρακλέα. Codd. Arund. et Monac. omittit articulum.

ἐκκεκώφηται. Ambrosius *ab eo fuisse compilatas.*

62. Ἀθήναζε. Cod. Monac. ἀθήναδε.

καὶ Ἀριστιππον. Hesychius Miles. p. 2. edit. Orell. omittit.

ἀκροάσεις. Hesychius Miles. p. 2. ed. Orell. τὰς ἀκροάσεις.

ἐμμίσθους δὲ ἀκροάσεις ποιεῖσθαι. Ambrosius *auditores sibi sub mercede quaesivisse.* Recte Aldobrandinus *sermones habuisse mercenarios.*

Ἢ τ' Αἰσχίνου οὐκ ἐπιπειθὴς γράψαι. Cod. Monac. ἀπειθής. Ambrosius *quod ex persuadendo potens fuerit.* Aldobrandinus *Sive Aeschinis haud contumax scribere.*

αὐτῷ. Cod. Monac. αὐτόν.

Σωκράτη. Cod. Monac. σωκράτει.

ἐπιέζετο. Cod. Monac. ἐπιεζεῖτο.

παρ' ἑαυτοῦ δανείζεσθαι τῶν σιτίων ὑφαιροῦντα. Ambrosius: *ut a se ipso usuras exigeret sibi subducendo cibaria.* Aldobrandinus: *ut subductis suis Dialogis inde sibi cibaria mutuaretur.*

(ὑφαιροῦντα.) Τούτου — ὑπώπτευεν. Menag. (ὑφαιροῦντα) τούτου. τοὺς διαλόγους καὶ Ἀριστίππου ὑπώπτευεν. Aldobrandinus: — *quod Aristippus suspectus est.* Cod. Monac. τούτους τοὺς διαλόγους.

„Πόθεν σοι, λῆσον, ταῦτα;" Casaubonus ex aliquo poeta sumpta putat.

63. Μενδαῖος. Ambrosius *Mendesius.*

τραγῳδοποιόν. Cod. Monac. κωμῳδοποιόν, quem C. F. Hermannus l. l. p. 372. ut suum Diogeni errorem minime removendum censet.

Φαίακος. Aldobrandinus *Phaeacō.*

καὶ δι' ὧν μάλιστα μιμεῖται. Codd. Stephani καὶ τῆς δίωνος. μάλιστα δὲ μιμεῖται. Arund. et Monac. καὶ δίων.

γέγραφε. Codd. Stephani et Arund. συγγέγραφε.

64. ἀληθεῖς. Cod. Monac. ἀληθής.

πρῶτος αὐτός. Cod. Monac. αὐτὸς πρῶτος.

Ἰσοκράτους. Ambrosius *Socratis.*

Μιτυληναῖος. Ambrosius *Mytilenaeus* et *Mitylenaeus.*

ARISTIPPUS.

65. σοφιστεύσας. Ambrosius omittit.

Περιπατητικός. Corrigatur περιπατητικός.

Digitized by Google

μισθοὺς εἰςεπράξατο. Cod. Monac. μισθενεπράττετο.

Σωκράτους. Ambrosius omittit.

Ξενοφῶν τε εἶχε πρὸς αὐτὸν δυςμενῶς. Suidas Ξενοφῶντι δὲ εἶχε δυςμενῶς.

διὸ καὶ τόν. Cod. Cantabr. διὸ καὶ τό.

διὸ καὶ τὸν — περιτέθεικεν. Memorabilium II. 1.

Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. Initio Phaedonis.

ἁρμονίως. Stephan. ἁρμονίας, quod expressit Ambrosius convenientiae. Vulgatum, ab ipso Stephano non sine codicibus suis praelatum, soloecum videtur C. F. Hermanno l. l. p. 373. scribendumque ἁρμοδίως. 66.

διατιθέμενος. Florens Christianus coni. διαθέμενος.

ἀπέλαυε. Codd. Cantabr. et Monac. ἀπέλαβε.

Οἷά. Cod. Monac. οἵα.

τρυφερή. Cod. Monac. τρυφή.

εἰπὼν — ψεύδῃ. Ambrosius omittit.

ἐπρίω. Cod. Monac. ἐπριῶ.

πεντήκοντα. Cod. Monac. ν'.

χλαμύδα. Corrigatur χλανίδα cum C. F. Hermanno l. l. p. 373. 67.

προςπιτύσαντος. Cod. Monac. προςπτύσαντος, quod non debebam cum Schneidero mutare.

κράματι. Cod. Monac. κράμματι. Ambrosius exercitione. Aldobrandinus sputo. Ego quod dedi vino lymphato debetur Gualtero Burlaeo c. 31. Caeterum κράματι non Menagius correxit, sed Kuehnius. Menagius coni. χρέμματι, Kuehnius ῥάματι.

βλέννον. Codd. Stephani βέλτιον. Arund. et Monac. βλέσσον

ᾔδεις. Cod. Monac. εἴδεις. 68.

ἐρωτηθεὶς ποτε τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη — βιώσομεν. Ponatur signum lacunae post ἔφη. Explet eam Gualterus Burlaeus: *Interrogatus quid plus habeant philosophi caeteris hominibus, ait, Leges condere. Interrogatus quomodo omnes homines aequaliter possint vivere, ait, Si omnes legibus peremptae essent, omnes similiter viveremus.*

οἱ δὲ πλούσιοι. Corrigatur οἱ δὲ πλούσιοι. 69.

οἳ δὲ οὐκ ἴσασιν. Cod. Monac. οἱ δ' οὐκ ἴσασιν.

ὀνειδιζόμενός ποτ' ἐπὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν — καὶ κακῶς ζῆν. Stephan. cum codd. Arund. et Monac. atque Ambrosio infra reponunt §. 76. post διαβάλλουσιν.

ἑταίρας οἰκίαν. Cod. Monac. οἰκίαν ἑταίρας.

εἰςιὼν ποτε — ἐρυθριάσαντος. Gualterus Burlaeus l. l. *Ingressus est quandoque Aristippus domum meretricis et viso scorto confestim exiit. Cuidam vero puerorum erubescenti, qui cum eo erant, ait Aristippus.*

„Οὐ τὸ εἰςελθεῖν — τὸ μὴ δύνασθαι ἐξελθεῖν." Aldobrandinus: *Non est, inquit, introire, sed exire posse difficile.*

ἐπαίτην. Cod. Monac. ἐπαιτεῖν. 70

τὴν ἐξουσίαν ἔχεις. Cod. Monac. κύριος.

Digitized by Google

τοῦ δὲ μὴ ἀκούειν ἐγώ. Cod. Monac. τοῦ δὲ μὴ ἀκρύειν ἐγὼ τὴν ἐξουσίαν ἔχω.

διὰ τοῦτο. Codd. Arund. et Monac. παρὰ τοῦτο.

Ἕλοιτ'. Cod. Monac. Ἕλοιτο.

71. Ἡμεῖς μέν. Cod. Monac. ἡμεῖς μὲν οὖν.

ὁμοίως. In interpretatione corrigatur *aut simili.*

ἕκαστοι. Corrigatur ἑκάτερος cum C. F. Hermanno l. l. p. 373.

εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλέοντί ποτε — ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι. Plenius haec leguntur apud Gualterum Burlaeum l. l.: *Navigante eo quandoque Corinthum et tempestate facta nauseam passus est et expavit. Garrulus autem quidam tranquillitate reddita dixit, Quid est hoc quod nos quidem idiotae intrepidi sumus, vos autem philosophi trepidatis? Respondit, Quia non de simili anima studemus. Te etenim propter nequissimi nebulonis animam nequaquam decuit esse sollicitum. ego vero innoxius debui de philosophi morte dolere. nam et divites fures amplius quam inopes metuunt.* Et quominus haec Diogenea esse dubites impediunt quae addit Burlaeus haecce, *Haec omnia scripsit de Aristippo Laertius in libris de vitis philosophorum.*

72. καθεδεῖται. Cod. Monac. καθεδήσεται.

τινὸς αὐτῷ. Cod. Monac. αὐτῷ τινος.

ἀνδράποδον. Cod. Cantabr. ἀνδράποδα.

εἰδεῖεν. Cod. Monac. εἰδοῖεν.

73. πυνθάνῃ. Corrigatur πυνθάνει.

„Ἐνδοξότερον," φάναι. Cod. Cantabr. εὐδοξότερον αὐτὸν φάναι.

αἰσχύνῃ. Corrigatur αἰσχύνει.

γυμνοὺς ἀπόστειλον. Cod. Monac. ἀπόστειλον γυμνούς.

εἴσῃ. Corrigatur εἴσει.

74. εἶπεν. Cod. Monac. εἰπεῖν.

μηδείς. Cod. Arund. et Monac. μηδὲ εἷς, quod restituendum est.

μηδὲ εἷς. Cod. Monac. μηδείς.

Σωκράτη. Cod. Monac. σωκράτει.

αὐτῷ τινων. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 4. ed. Orell. τινῶν αὐτῷ.

ἐγὼ δέ. Cod. Monac. omittit.

75. Σὺ δ' οὐκ ἄν. Cod. Monac. σὺ δ' οὐκ ἄν, ἔφη.

ταῦτ' ἐπρίω; Cod. Monac. ταῦτα ἐπρίω.

76. ἄνθρωπος. Cod. Cantabr. ἄνθρωποι.

ἡμῶν. Casaubonus coni. ἡμῖν, quod expressit Ambrosius.

διαβάλλουσιν. Sequuntur in Stephan. et cod. Arund. haecce: ὀνειδιζόμενός ποτ' ἐπὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν ὑπὸ Πλάτωνος, ἔφη, Ἆρα φαίνεταί σοι Διονύσιος ἀγαθός; τοῦ δ' ὁμολογήσαντος, Καὶ μὴν (ἔφη) ζῇ ἐμοῦ πολυτελέστερον. ὥστ' οὐδὲν κωλύει καὶ πολυτελῶς καὶ καλῶς ζῆν. in Monac. πρὸς πλάτωνα ὀνειδίσαντα τὴν πολυτέλειαν ἄρα ἔφη φαίνεται σοι διονύσιος ἀγαθός;

Digitized by Google

τοῦ δ' ὁμολογήσαντος καὶ μὴν ἔφη ζῇ ἐμοῦ πολυτελέστερον. ὥστ' οὐδένα κωλύει καὶ πολυτελῶς καὶ καλῶς ζῆν. item apud Ambrosium: *Platone magnifici illum apparatus et pretiosae supellectilis insimulante, Num, ait, bonus tibi Dionysius videtur? fatente illo, atqui vivit inquit ille quam ego magnificentius. Nullo igitur impedimento est ad bene vivendum lautior victus.*

ἔφη. Cod. Monac. omittit.

ἔφη. Cod. Monac. φησι.

ἐν ταῖς Διατριβαῖς. Ambrosius omittit. 77.

οἱ δέ. Confirmant codd. Arund. et Monac.

διὰ ταῦτα. Cod. Monac. omittit διά.

παρὰ τὸν Σωκράτη. Cod. Cantabr. παρὰ τῷ σωκράτει. 78. Arund. παρὰ σωκράτῃ.

ἥκω. Cod. Monac. ἧκον.

σκοπούντων. Cod. Monac. οἰκούντων.

[ἄρρην — ἐξ ἄρρενος.]. Ipse Ambrosius omittit, addidit alius qui versibus Latine reddendis operam navavit. Ante Menagium addi volebat Casaubonus.

εὐστόχως. Codd. Stephani εὐστοχώτερον.

Καὶ γὰρ ἐν βαχχεύμασιν. Athenaeus XII. p. 544. E. κἀν βαχχεύμασιν.

οὐσ' ἥ γε σώφρων. Suidas ὁ νοῦς ὁ σώφρων.

τὰς ἀκοὰς ἔχων. Cod. Monac. ἔχων τὰς ἀκοάς. 79.

ὅτε. Cod. Monac. ὁπότε.

Πολυδώραν. Cod. Cantabr. πανδώραν.

καὶ τὰς ἄλλας θεραπαίνας. In interpretatione corrigatur *reliquasque ancillas.*

πάσας. Expressit Aldobrandinus *quamvis.* Sed restituatur πάντα ex edit. Froben., quod confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac. expressitque Ambrosius *et ancillas alias cunctasque.* Idem probavit Emperius. „Vide," inquit, „ne praestet Frobeninum πάντα. solenne enim πάντα μᾶλλον ἤ, *omnia magis quam.*"

τὸ δ' ὅμοιον. Menagii coniecturam τῷ δ' ὁμοίῳ confirmat 80. Aldobrandinus. Is interpretatur *Huic simile est illud.*

εἶπεν, „ἦλθον. Cod. Monac. ἦλθον εἶπε.

παιδιᾶς. Ambrosius *pecuniae egenus.*

ἐξ ὁμιλίας. Ambrosius non expressit.

τοσαῦτα. Cod. Monac. ταῦτα.

ἐξ αὐτοῦ. Cod. Monac. ἐξ ἑαυτοῦ. 81.

ῥίπτομεν. Cod. Monac. ῥιπτοῦμεν.

ζητῶμεν. Cod. Monac. ζητοῦμεν. 82.

ὑπολαβών — μολῇ. Cod. Monac. omittit.

λῃροῦντες. Cod. Cantabr. πληροῦντες.

εἶπεν. Cod. Monac. εἶπας. 83.

προσῆλθον. Codd. Cantabr. et Arund. προσῆλθε.

Digitized by Google

εἶπας. Cod. Monac. εἴπας.

φιλίας. Cod. Monac. φλναρίας.

Τοῦ δέ. Cod. Monac. τοῦ δή.

Διονναίῳ. Codd. Arund. et Monac. παρὰ διονναίῳ.

πέντε καὶ εἴκοσιν. Casaubonus suspectum habet numerum, quum trium tantum et viginti dialegorum sequantur indices.

84. πρὸς Λαΐδα περὶ τοῦ κατόπτρου. Ambrosius: *ad laidem: Item de speculo.*

Σωσικράτης. Cod. Cantabr. σωκράτης.

85. Ἡγησιακούς. Cod. Monac. ἠγϊσιακούς.

Ἀννικερείους. Cod. Monac. ἀννεικερείους.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ — ἔχειν οὕτως. Ambrosius: *Sed et illos nihilominus qui a Phaedone manarunt. ex quibus Eretricos nobilissimos dixere. Sic autem illorum seriem recenseamus.* Hinc restituatur manus Diogenis. Aldobrandinus: *Sed et a Phaedone quoque profectos explicemus; quorum qui principes Eretriaci sunt, hanc seriem esse aiunt.* Rossius l. l. §. XIV. p. 38. sic explicat: *Enimvero etiam orti a Phaedone, quorum principes Eretriaci, ita se habent.*

86. Πτολεμαεύς. Ambrosius *ptolemaeus.*

λείαν. Cod. Monac. λεῖαν.

λείαν κίνησιν. Deleatur comma post κίνησιν.

87. μηδὲ ἥδιόν τι εἶναι. Ambrosius *neque plus altera mulcere alteram.*

ἀνοχλησίαν. Cod. Monac. ἀοχλησίαν.

φασι. Ambrosius *finemque constituit*, quo niti videtur coniectura Menagii φάς.

88. δι' αὕτην. Cod. Monac. δι' αὐτήν.

δι' αὐτήν. Cod. Cantabr. ἀρετήν. Arund. δι' αὐτὴν αἵρετήν. Monac. δι' αὐτήν.

τέλος. Codd. Cantabr. et Arund. τέλους.

μηθέν. Cod. Monac. μηδέν.

τὴν ἐναντίαν αὐτῇ. Ambrosius *naturaliter.*

δι' αὐτήν. Cod. Monac. δι' αὐτήν.

89. ὑπεξαίρεσις. Cod. Monac. ὑπαιξέρεσις.

δύνασθαι δέ φασι. Cod. Monac. δύνασθαι φασι.

τινας μὴ αἱρεῖσθαι. Cod. Monac. μὴ αἱρεῖσθαί τινας.

ἥπερ. C. F. Hermannus l. l. p. 373. coni. ἥπερ seu ὥςπερ.

φασιν. Cod. Monac. φησιν.

90. ἐκλύεται. Coniecturam Causauboni ἐκλύεσθαι confirmat interpretatio Ambrosii *effluere.* Aldobrandinus *languescit.*

ἀηδονίαν. Codd. Stephani, Cantabr. et Arund. ἀηδίαν.

θάτερον. Cod. Cantabr. θανάτου.

καθ' αὑτήν. Expressit Aldobrandinus. Stephan. cum codd. Cantabr., Arund. et Monac. κατὰ ταύτην. Ambrosius omittit.

Digitized by Google

ὡς δυσκολώτατον — ποιούντων. Cod. Monac. δυσκολότατον — μὴ ποιοῦντα. Ambrosius: *ut difficillima vis videatur voluptatum congeries, quae beatam vitam efficere non possit.* Aldobrandinus: *ut ipsa voluptatum congregatio, beatam vitam efficientium, difficillima illis esse videatur.* C. F. Hermannus l. l. p. 373. ὃ καὶ δυσκολώτατον αὐτοῖς φαίνεσθαι τῶν ἀφθόνων τῶν ἡδονῶν εὐδαιμονίαν ποιούντων. *hoc sensu, was ihnen dann auch als die grösste Schwierigkeit erscheine bei der Annahme, dass die Glückseligkeit eine Anhäufung angenehmer Empfindungen sei.* Vid. Lobeckii Aglaophamus p. 216. et seqq.

ἐπανάγῃ. Cod. Monac. ἐπανάγει. Emperius: „Pro ἡδέως 91.
ἐπανάγῃ, quod intelligi nequit, rescribo ἐπαναλάβῃ, i. e. tollere et in usum suum conferre. Nam ἐπανάρῃ (ab ἐπαναίρω) facilius sane ad mutationem est, sed parum ea significatione, qua hic opus est, usitatum."

δι' αὐτόν. Edit. Froben., Menag., et cod. Monac. δι' αὐτάν. 92.

αὐτά. Ambrosius non expressit.

ἀφίσταντο δὲ καί. Cod. Monac. omittit καί.

τῶν δὲ λογικῶν. Ambrosius *Logicen.* Aldobrandinus *Disserendi vero rationem.*

δεισιδαιμονίας. Cod. Monac. δυς δαιμονίας.

ἐκφεύγειν τόν. Cod. Monac. τῶν. Casaubonus coni. τὸν τῶν.

οὐδὲν ἄτοπον πράξει. Vetus codex apud Sambucum οὐδένα 93.
τρόπον παραλλάξει.

εἶναι δὲ τὸν σοφὸν — ἐν τοῖς ἄλλοις. Cod. Monac. omittit ἐν. Ambrosius: *esse autem sapientem propositum eis ad profectum qui vel in philosophia vel in caeteris bonis et humanis artibus non satis promoverunt.* Aldobrandinus: *esse autem sapientem, atque etiam in philosophia et in aliis progressionem relinquunt.*

Ἡγησιακοί. Cod. Monac. ἡγίσιακοί.

τοὺς αὐτούς. Cadd. Cantabr. et Arund. καὶ αὐτούς.

αἱρεῖσθαι ἡμᾶς αὐτά. Menagio abundare videtur αὐτά.

αὐτάς. Cod. Monac. καὶ αὐτούς.

ὧν ἀπόντων μηδ' ἐκεῖνα ὑπάρχειν. Ambrosius: *ac propter eos, qui si sint, illa nec subsistere quidem.*

πάντα πράξειν. Cod. Monac. omittit πάντα. 95.

δοκῇ. Cod. Monac. δοκεῖ.

παρ' ἄλλου. Cod. Monac. παρ' αὐτοῦ. Ambrosius *ab eo.* Aldobrandinus *ex quopiam.*

τῶν τ' εὐλόγως φαινομένων πάντα πράττειν. Codd. Stephani ἀλόγως, quod reddidit Ambrosius *qui irrationabiliter agere omnia viderentur.* Aldobrandinus: *Omnes earum rerum gratia agere aiebant, quae sibi rationi consentanea apparerent.* Emperius: „Sententiam hanc esse apparet, Omnia ad opinionis quandam probabilitatem referebant. Quod efficitur, si pro πάντα

Digitized by Google

πρίασθαι reponimus πάντ' ἀπήρτων. ἀπαρτάω τινός, suspendere ex aliqua re, saepe etiam vi dicitur translata, qualem hic desideramus."

πιεζόμενον. Codd. Stephani et Monac. κατηναγκασμένον.

καὶ μὴ μισήσειν, μᾶλλον δὲ μεταδιδάξειν. Ambrosius: *Non odio quemquam habiturum, sed potius eruditurum.* Aldobrandinus: *nemirum osurum esse sapientem, sed eum potius vetera dediscere, novaque addiscere.* Recte Kuehnius: *nec odio eo habiturus (vocantem), sed meliora eum doctumos esse.*

96. Ἀννικέρειοι. Cod. Monac. ἀνικέρειοι. ἡ εὐδαιμονήσει. Codd. Monac. εὐδαιμονίσειν. περιγένηται. Cod. Monac. περιγίνηται. δι' αὐτήν. Cod. Monac. δι' αὐτήν.

97. ὧν ὑπολειπουσῶν μὴ ἐπιστρέφεσθαι. Ambrosius: *quae profecto si desint, non erit ille adversandus.* Aldobrandinus: *quibus defuturis eum negligi.*

Ἦν δέ. Cod. Monac. ἦν δ'. τὰ πλεῖστα λαβόντα. Cod. Monac. λαβόντα τὰ πλεῖστα.

98. μὴ ἐξαγαγεῖν. Hesychius Miles. p. 30. ed. Or. ὑπεξαγαγεῖν. ἀποβάλλειν. Confirmat cod. Arund..

99. εἶναι τούτων αἰσχρὸν φύσει. Cod. Monac. τούτων φύσει αἰσχρὸν εἶναι.

ἡ σύγκειται ἕνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων συνοχῆς. Ambrosius: *quae e stultorum imperatorumque plebecula conflata est.* Aldobrandinus: *quae insipientium conspiratione constaret.* Recte Menagius interpretatur *de qua ut imprudentes coerceret conventum est.*

Καὶ παῖς καὶ νεανίσκος. Addendum est γραμματικός.

Οὐκοῦν καὶ γυνὴ καλὴ χρησίμη ἂν εἴη παρ' ὅσον καλή ἐστι. Cod. Monac. omittit.

100. Ἔστι δὲ χρήσιμος πρὸς τὸ πλησιάζειν. Aldobrandinus omittit.

οὐ διαμαρτάνει. Cod. Cantabr. οὐ διαμαρτήσεται. Monac. οὐχ ἁμαρτάνει.

κάλλει χρήσαιτο. Cod. Monac. χρήσαιτο κάλλει.

διαμαρτήσεται. Cod. Monac. διαμαρτάνει.

κληθῆναι. Cod. Monac. εἶναι.

δ εἶναι φῄς. In interpretatione corrigatur *quod te esse dicis.*

ἐπινεύσαντος δέ, „Φῄς δ' εἶναι θεός;" Ambrosius omittit. Inserantur igitur in interpretatione post *dicaris* haecce, *ille autem annueret, Aisne te esse deum?* C. F. Hermannus l. l. p. 373. coni. Φῄς εἶναι θεούς, additis hisce, „*das Wortspiel, das sehon an sich frostig ist, muss aus einem Mittellaut zwischen o und u erklärt werden, wie er ja auch in der ältern Orthographie lag.*"

ὁμολογήσειας. Cod. Monac. ὁμολογοῖτο, sed ut litera τ deleta videatur.

Digitized by Google

Ἀσεβεῖς. Cod. Cantabr. *ἀσεβῆ.* Monac. *ἀσεβής.* 101.
ἀναχθῆναι πάγον. Hesychius Miles. p. 30. *πάγον ἀχθῆναι.*
αὐτὸν ὁ Φαληρεύς. Hesychius Miles. p. 30. *ὁ Φαληρεὺς αὐτόν.*
ἀπεστάλη. Cod. Monac. *ἀπεστάλλη.*
ἐξέβαλε. Cod. Monac. *ἐξέβαλλεν.* 102.
Μύθρου. Cod. Arund. *μίθρου.*
Μάγα. Cod. Monac. *μαρίῳ.* 103.
Ῥοῖκον. Codd. Cantabr. et Arund. *ῥοϊκμιον.*
νεώ. Hesychius Miles. p. 30. *ναοῦ.*
ὄντος. Hesychius Miles. p. 30. *ὄντος, ἔφη.*
ἔφη. Hesychius Miles. p. 30. omittit.
πάγκαλον. Stephan. cum codd. Cantabr. et Monac. *πώμαλον.* Ambrosius omittit. Quod recepi confirmant codd. Stephani, expressitque Aldobrandinus.
νομοποιῶν. Interpretes *legis* et *legumlatoribus.* 104.
Συρακόσιος. Cod. Monac. *συρακούσιος.*
ὁ ἀπὸ λόγων πολιτικῶν. Deleatur articulus. Vid. IX. 49. ubi nihil mutavit Menagius.
ἀνδριαντοποιός. Cod. Monac. *ἀνδριαντοποιός. δωδέκατος ἀνδριαντοποιός* (sic).
γράφει. Cod. Monac. *γεγράφει.*
Μηνόδοτος. In interpretatione corrigatur *Menodotus.*
ἑκκαιδέκατος. Cod. Monac. *ἑξκαιδέκατος.* Vid. Lobeckius ad Phrynich. p. 413. et seq..
γεγραφὼς περὶ ποιητῶν. Cod. Monac. *περὶ ποιητῶν γεγραφώς.*

PHAEDON.

ἠναγκάσθη — προὔτρεψε. Ambrosius: *coactus est intra* 105.
cellulam infami se quaestui addicere. Adiecto tamen ostiolo Socratis contubernio magistroque fruebatur quoad ipsum alcibiades seu crito Socrate monente redimeret. Aldobrandinus: *in lupanari sedere coactus. Sed addito ei parvo ostio, Socrate utebatur, quoad is Alcibiadem sive Critonem, ut captivum redimerent, hortatus est.* Caeterum cod. Monac. *θύριον.*
δισταζόμενον. Cod. Cantabr. *δισπάτας.*
Μήδιον. Confirmant cod. Monac. et Suidas. Sambucus *Μηδειόνον.* Interpretes *Medum.*
Πολυαίνου. Ambrosius *polymeni.*
καὶ τούτους. Stephanus deleri volebat *καί.*
μετάγοντες ἀπὸ Στιλπωνος. Emperius: „Scribe *μεταγνόντες*, qui mutata sententia a Stilpone defecerant. *μετάγοντες* ipsam tempus damnat. De re conf. p. 181. §. 126. tuae edit.“
Ἠλειακοί. Cod. Monac. *ἡλιακοί*, quod restituendum est. Conf. Prooemii §§. 17. 18. 19. et II. 126.

Digitized by Google

EUCLIDES.

106. *Παρμενίδεια.* Cod. Monac. *παρμενίδια.*
Διονύσιος ὁ Καρχηδόνιος. Vid. Rossius l. l. §. II. p. 7. et seqq..
Σωκράτους. Cod. Monac. *σωκράτην.*

107. *ἐξ ὁμοίων αὐτόν.* Cod. Monac. *ἐξ ὁμοίων αὐτῶν.*
ἢ οἷς ὅμοιά ἐστιν. Cod. Monac. *καὶ οἷς ὅμοια ἐστίν.*
ὅτις. Cod. Monac. *ὅστις.*
μέν. Cod. Monac. omittit.

108. *συνέγραψεν.* Cod. Monac. *συνέγραψε.*
Οὐριστικός. Cod. Monac. *ὁ ὑβριστικός.*
ψευδαλαζόσιν. Cod. Monac. *ψεύδ' ἀλαζόσι.*
ῥομβοστωμυλήθραν. Sambucus *ῥομβοστομυλήθραν.* cod. Monac. *ῥωβοστωμυλήθραν.* Ambrosius *rhonistomilithram.*
καὶ ῥωβικώτερος ὢν παύσασθαι. Ambrosius: *et cum ρ literam pronunciare vix posset emendasse ingi exercitio.*

109. *ἐγένετο Ἠλεῖος.* Cod. Monac. *ἐγένετο ἠλεῖος ἐγένετο* (sic bis).
Ὀλυμπιακήν. Cod. Monac. *ὀλυμπικήν.*

110. *Οὐκ ἄρα.* Cod. Monac. *οὐκ ἄρα.*
ἀτυχής τις. Cod. Monac. *ἀτυχής τι.*
περιέπειρέ πως. Codd. Stephani *περιεπείρετο.*
Θνῆσκε. Sambucus *ἔθανεν.*
νυγείς. Cod. Monac. *νυχθείς.*
Εὐβουλίδου δὲ καὶ Εὔφαντος γέγονεν ὁ Ὀλύνθιος. Casaubonus coni. *Εὐβ. δ. κ. Εὔφ. γέγονε γνώριμος Ὀλύνθιος.* vel *ἀπ' Εὐβ. δ. κ. Εὔφ. γέγονεν ὁ Ὀλύνθιος.*
Εὐβουλίδου. Edit. Froben. *εὐβολίδου.*

111. *οὗ Διόδωρος.* Confirmant codd. Stephani et Sambuci expressitque Aldobrandinus. Codd. R, Arund. et Monac. omittunt *οὗ.* Ambrosius *et diodorus.*
Ἀμεινίου. Ambrosius *amenii.* Aldobrandinus *Ameniae.*
καὶ δὴ καί. Cod. Monac. omittit alterum *καί.*
σχώμματος. Cod. Monac. *σχώματος.*

112. *Ἵν'.* Cod. Monac. *ἵνα.*
ἐκβάλῃς. Cod. Monac. *ἐκβάλλῃς.*
Ἔξω γε. Cod. Monac. *ἔξωθεν.*

STILPO.

113. *Τοσοῦτον.* Hesychius Miles. p. 52. ed. Orell. *τοιοῦτον.*
εὐρεσιλογίᾳ. Hesychius Miles. p. 52. *εὐρησιλογίᾳ.*
καὶ σοφιστείᾳ. Edit. Froben. omittit. Duo Mss. apud Stephanum *σοφίᾳ.* Vid. Wyttenbachius ad Plutarchi Moralia p. 575. edit. Oxon. T. I. p. 458. et seq. ed. Lips..
οὕτω. Cod. Monac. *οὕτως.*
Σιμίαν. Menag. *Σιμμείαν.* Cod. Monac. *σιμμίαν.*
Παιώνειον. Cod. Monac. *παιώνιον.*

Digitized by Google

Λίριλεν. Cod. Monac. *φίλον.*

ἐξ Ἐνετοῦ. Cod. Monac. *ἐξαικέτου*, quod non erat mutandum. Idem tuentur praeter libros scriptos et editos ut videtur omnes uterque interpres et Hesychius Miles. p. 52., porro defensitant uterque Casaubonus, Salmasius ad Solinum c. 44. atque C. F. Hermannus l. l. p. 372. Ab Meursii partibus stat Ionsius Hist. philos. II. 1. Caeterum Ambrosius *exagneti filium.* Aldobrandinus *Exagneti discipulum.*

ὅσους. Cod. Monac. *καὶ ὅσους.* 114.

καὶ δὴ καί. Cod. Monac. omittit alterum *καί.*

Συρακόσιος. Cod. Monac. *συρακούσιος.*

κατασχύνοι. Cod. Monac. *καταισχύνει.*

Ἀπεδέχετο δ'. Cod. Monac. *ἀπέσχετο δέ.* 115.

τἀργυρίου. Cod. Arund. *τἀριδίου.* Monac. *ταργυριδίου.* Hesychius Miles. p. 52. *τἀργυριδίου.*

Αἴγιναν. Cod. Monac. *αἴγιανον* (sic).

αὐτῷ. Hesychius Miles. p. 52. *αὐτοῦ.*

τῶν οἰκείων. Codd. Stephani et Hesychius Miles. p. 52. *τῶν ἰδίων.*

ἀπολωλεκέναι. Cod. Monac. *ἀπολωλέναι.* Illud praestat Hesychius Miles. p. 52.

εἶλεν. Cod. Monac. *εἶχεν.* Illud praestat iam Hesychius Mi- 116.
les. p. 52. Praeterea Stephanus affert lectionem *εἶδεν.*

εἶπεν. Cod. Monac. *εἰπεῖν.*

θεοὺς δέ. Cod. Monac. *θεοὺς δ'.*

ᾔδει. Cod. Monac. *εἴδει.*

Ἦν δ'. Cod. Monac. *ἦν δ' οὖν.* 117.

φθέγξῃ. Corrigatur *φθέγξει.*

ἐρώτημα. Cod. Monac. *ἐρωτήματα.* 118.

ἦν. Cod. Monac. omittit.

συγκεκαυμένον. Ios. Scaliger coni. *συγκεκαμμένον.*

ἔχειν. Cod. Monac. *ἔχεις.*

καὶ τὸν αἰδεσθέντα παρῳδῆσαι. Emperius: „Pudori hic nihil loci est; nec pudibundi, parodia se ulciscl. Dubitabimusne igitur *ἀχθεσθέντα* reponere?" Minime.

Καὶ μὴν καί. Hesychius Miles. p. 52. omittit alterum *καί.*

ἔχιδον. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 52. *εἰχεῖδον.*

Τυφωέος. Cod. Monac. *τυφωνέος.* Hesychius Miles. p. 52. *Τυφωέως.*

ἐρίζεσκεν. Cod. Monac. *ἐρίζεσκε.*

διώκοντες. Cod. Arund. et Hesychius Miles. p. 52. *διώκοντος.*

κατέτριβον. Hesychius Miles. p. 52. *κατέτριβεν.*

Δεινὸς δέ. Cod. Monac. *δεινὸς δ'.* 119.

καὶ ἔλεγε — οὔτε τόνδε. Casaubonus sic distinguebat: *καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄνθρωπον εἶναι μηδένα· οὔτε γὰρ τόνδε*

Digitized by Google

λέγειν οὔτε τόνδε. vel sic: καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄνθρωπον εἶναι, εἰπεῖν μηδένα· οὔτε γὰρ etc.

τὸ δ' ὄψον πεπράσεται. Ambrosius: *piscis autem venumdabitur nisi festinavero.*

120. προσενεγκάμενον. Cod. Monac. προσενεγκάμενος.

ἀποθάνῃ. Cod. Monac. ἀποθάνοι.

τὸν Στίλπωνα. Delendum esse articulum metri causa docuerunt me G. Hermannus l. l. p. 236., Augustus Meinekius et Emperius.

ἤλασε. Ponatur signum lacunae post hoc verbum. Deesse enim pedem docuerunt me G. Hermannus l. l. p. 236. et Meinekius.

προσεσκώφθη δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

Σωφίλου. Cod. Monac. φίλου. Coniecturam Aldobrandini Menagiique probat etiam Meinekius Quaestt. scenicc. spec. III. p. 59.

Γάμοι. Cod. Arund. γάμῳ. Monac. γάμου. Aldobrandinus *nuptiarum*, unde Kuehnius coni. γάμων. Genuinum est Γάμῳ, quod ex scriptura cod. R γάμων elicuit Meinekius Quaestt. scenicc. spec. III. p. 59.

βύσμαθ'. Stephan. βύσμα θ'.

προσεσκώφθη δὲ — ὁ Χαρίνου λόγος. Ambrosius omittit.

CRITO.

121. χρείαν. Cod. Monac. χρεῖαν.

Ἐπιγένης, Κτήσιππος. Ambrosius *Ctesippus, Epigenes.*

περὶ τοῦ καλοῦ. Ambrosius *de honesto, de deo.*

περὶ εὐθημοσύνης. Cod. Monac. περὶ εὐθυμοσύνης. Ambrosius *de fertilitate* (περὶ εὐθηνίας). Aldobrandinus *de animi securitate* (περὶ εὐθυμίας). Leopardus Emendatt. V. 2. *de recta rerum administratione.* Menagius *concinna rerum digestio, condecens rerum descriptio.* Praefero interpretationem Leopardi.

περὶ τοῦ θείου. Ambrosius omittit.

περὶ τεχνῶν. Ambrosius *de arte.*

περὶ τοῦ καλοῦ. Delendum videtur, ut quod iam supra restatum sit quoque deleto restituatur concinnitas numeri.

SIMON.

122. περὶ εὐπαθείας — περὶ ποιήσεως. Cod. Monac. omittit. In interpretatione post *de musica* inseratur *de poesi.*

123. τοὺς λόγους. Cod. Monac. omittit.

κατὰ Σέλευκον τὸν Νικάνορα. Cod. Arund. νικάψορα. Ambrosius *Selenci et Nicanoris necessarius.*

GLAUCON.

124. Φειδύλος. Cod. Monac. φειδύλος. Ambrosius *phedylus.*

Digitized by Google

SIMIAS.

Σιμίας. Cod. Monac. σιμμίας.

CEBES.

Ἑβδόμῃ. In interpretatione corrigatur *Septenario.* 125.

MENEDEMUS.

σκηνορράφον. Cod. Monac. σκηνοράφον. Aldobrandinus *scenarum pictorem.*

ψήφισμά τι. Cod. Monac. ψηφίσματι.

ψήφισμα. Hesychius Miles. p. 36. ed. Orell. ψηφίσματα.

τοῦ Φλιασίου. Cod. Monac. omittit articulum. 126.

πλεύσαντες. Codd. Stephani πλεύσαντες καὶ συγγενόμενοι.

Ἀγχιπύλῳ. Confirmant cod. Arund. et Ambrosius.

ἐν τῷ περὶ Φαίδωνος. II. 105.

Ἠλειακοί. Cod. Monac. ἁλιακοί, quod restituere debebam. Vid. II. 105.

ἐκλήθησαν. Cod. Monac. ἐκκλήθησαν.

ταῦρον. Florens Christianus coni. γαῦρον.

Λῆρον. Cod. Monac. λόγον.

ὀφρυωμένος. Cod. Monac. ὠφρυωμένος.

ἀφρυσιβόμβαξ. Hesychius Miles. p. 36. ἄφροσι βόμβαξ.

Κασανδρέα. Hesychius Miles. p. 36. Κασσανδρέα. Interpretes *Cassandreus.* 127.

Κλεϊπίδου. Cod. Monac. κλεϊπίδου.

ὑπό. Hesychius Miles. p. 36. ὑπ'.

Μενέδημος. Cod. Monac. μενέδημον.

καὶ ἐπικόπτης. Confirmant cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 36. Mss. apud Menagium, codd. Stephani et Arund. ἐπισκώπτης. Caeterum Hesychius Miles. p. 36. omittit καί.

ἀπηλλάχθη. Cod. Monac. ἀπηλάχθη.

ἐπὶ τοῦ Πειραιῶς. Pudet taedetque non recepisse lectionem Menagianae τοῦ ἐπὶ τοῦ Πειραιῶς. Conf. IV. 39. Cod. Monac. πειρεώς.

συνανακόπτοντος αὐτόν. Expressit Ambrosius. Cod. Monac. αὐτῷ. Lectionem Menagianaa συνανακόμπτοντος αὐτῷ, confirmatam codd. Stephani, probat Godofredus Hermannus l. l. p. 236. et 237.

ἐν Ἀμφιαράου. Codd. Arund. et Monac. ἐπὶ ἀμφιαράου.

ῥαφανίδες. Corrigatur ῥαφανῖδες. 128.

συμβουλευομένου εἰ. Cod. Monac. συμβουλευομένω. Hesychius Miles. p. 36. συμβουλευομένου τί ἐποιει. quod hic restitui volebat Menagius.

τἄλλα. Hesychius Miles. p. 36. τὰ ἄλλα.

πρὸς δέ. Hesychius Miles. p. 36. omittit δέ.

Digitized by Google

ἔχει. Hesychius Miles. p. 38. ἔχοι.

ἐπιμέλοῦ. Stephaniana tertia ἐπιτιμεῖ, ortum, ut videtur, ex prioris vitio typothetico ἐπιμεῦ.

καταφθεῖραι. Hesychius Miles. p. 38. διαφθεῖραι.

ἰδιώτην. Cod. Monac. omittit.

γήμαι. Cod. Monac. γήμοι. Corrigatur γήμῃ cum G. Hermanno l. l. p. 237.

129. πρὸς δέ. Hesychius Miles. p. 38. omittit δέ.

νομίζει. Hesychius Miles. p. 38. νομίζοι.

ἑκατόν. Cod. Monac. ἑκατῶν.

πολυτέλειαν. Cod. Monac. πολυτέλειων (sic).

ἐλαίας. Cod. Monac. ἐλάας.

δὴ οὖν. Cod. Monac. οὖν δή.

γίνεσθαι. Cod. Monac. γενέσθαι.

130. πρὸς δὲ τοῦτο. Cod. Monac. πρὸς δὴ τοῦτο.

αὐστηρότερον. Cod. Arund. αὐστηροτέρων. Cons. VI. 99.

ἐπὶ τῆς θυσίας. Interpretes ex sacrificio.

χρὴ πάντα. Cod. Monac. omittit.

χαιρόν. Cod. Monac. καὶ ρόν.

εἰ μή τις αὐλητὴς αὐτοὺς διεπέμψατο. Cod. Monac. omittit αὐλητής. Ambrosius: *nisi a tibicine admoniti: ac mele musico conventi fuissent.* Aldobrandinus: *nisi tibicen eos quodam dimisisset.*

φασί. Hesychius Miles. p. 38. omittit.

ἐκκλίτης. Hesychius Miles. p. 38. ἐκκλιτής. Ambrosius: *Erat autem ut fertur et simplici in docendo apparatu.* Aldobrandinus: *Ferunt eum negligentem fuisse, et in his quae scholae sunt, neutram in partem moveri solitum.*

οὔτε γοῦν. Hesychius Miles. p. 38. οὔτε γάρ.

τοῦτον τόν. Cod. Monac. habet in margine.

ἀλλ' οὗ ἂν ἕκαστος — διακειμένου. Ambrosius: *sed ut singulis aut sedere: aut stare: aut ambulare libitum erat in eum continuo transibat habitum.* Aldobrandinus: *sed in quem quisque locum incidisset, in eo vel ambulans vel sedens audiebat. Sed quamquam taliter affectus.*

131. πολιτεύεται. Cod. Monac. πολίτευος (sic).

Ἀγαμεμνόνειόν. Cod. Monac. ἀγαμεμνόνειόν.

132. σὺν γοῦν Ἀσκληπιάδῃ κατ' ἄγνοιαν. Hesychius Miles. p. 38. σὺν Ἀσκληπιάδῃ γοῦν ποτε κατὰ ἄγνοιαν.

ποτέ. Cod. Arund. et Hesychius Miles. p. 38. omittunt.

ἐπειδή. Hesychius Miles. p. 38. ἐπεί.

ἐναντία. Cod. Monac. ἐναντία.

αὐτῷ. Edit. Froben. et cod. Arund. αὐτόν.

ἠνόχλησεν. Edit. Froben. et cod. Monac. ἠνώχλησεν, quod restituendum est.

Digitized by Google

αὐτῷ ὡς οὐδέν — ἡ δὲ περὶ τούτων ὑπόνοια. Hesychius Miles. p. 38. αὐτῷ. ὡς δέ, εἰπῶν, ἠνώχλησεν αὐτῷ τὰ χρέα.

ἐπικεκαυμένος τὸ εἶδος, πίων τε καὶ τετριμμένος. Ambrosius: *adustus. Species ei pinguis et attrita fuit.*

ἐν Ἐρετρίᾳ. Cod. Monac. ἐρετριέως.

Ἦν δὲ καί. Hesychius Miles. p. 38. omittit καί. 133.

δευτερεῖον. Cod. Monac. δευτερεῖω. Hesychius Miles. p. 38. τὸ δευτερεῖον.

φασί. Cod. Monac. φησί.

προεφέρετο. Iam Hesychius Miles. p. 38. praestat προεφέρετο.

ἄρα. Cod. Monac. ἄρα.

αἰετός. Edit. Froben., cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 38. ἀετός.

πταίουσιν. Hesychius Miles. p. 38. προπταίουσιν. 134.

μηδὲν αὐτόν. Hesychius Miles. p. 38. αὐτὸν μηδέν.

τῆς Μηδείας τῆς Εὐριπίδου. Hesychius Miles. p. 38. τῆς Εὐριπίδου Μηδείας.

ἐτεθαυμάκει. Cod. Monac. τεθαυμάκει.

ποτε. Cod. Monac. ποτ'.

ἀγαθόν. Cod. Monac. habet in margine.

λέγων. Stephan. et cod. Monac. λέγων δέ. Casaubonus 135. coni. λέγω δέ.

Ἐχρῆν. Cod. Arund. ὡς χρή.

ναὶ ἢ οὔ. Corrigatur ναὶ ἢ οὔ.

ὥστε μηδὲ στηρίζειν ἐπί τινος δόγματος. Cod. Monac. 136. ὥστε μηδ' ἐπὶ δόγματός τινος στηρίζειν.

ὥστ' ὑπώπια φέρων ἀπῇει. Aldobrandinus: *ut etiam livoris signa ferens discederet.* Stephanus ὑπώπια interpretatur *sugillationes in facie.* Hinc corrigatur interpretatio Ambrosii. Caeterum Hesychius Miles. p. 38. ὡς pro ὥστ'.

πρῴτατος. Codd. Stephani πρακτικώτατος.

παραπέμψας. Scaliger coni. προπέμψας.

τριςχίλια. Hesychius Miles. p. 38. τριςχιλίας, id quod 137. Scaliger volebat reponi.

ἄρῃ. Hesychius Miles. p. 38. ἀρεῖ.

ἐτελεύτησε. Codd. Arund. et Monac. τελευτῆσαι. Hesychius Miles. p. 38. τελευτήσαι.

συζήσας τῷ Μενεδήμῳ σφόδρα εὐτελῶς. Ambrosius: *cum* 138. *una diu memorabili benivolentiae suavitate vixissent.*

ὥστε. Casaubonus coni. ὅτε, utpote commendatum usu Diogeneo.

Ἀσκληπιάδου. Cod. Monac. ἀσκληπιάδη.

Ἱππόνικός. Cod. Monac. ἱππώνικός.

Ἱππόνικος. Cod. Monac. ἱππώνικος.

καθά. Cod. Monac. omittit.

Ὠρωπίας. Cod. Monac. ὠρωπείας.

Digitized by Google

ἦσαν δὲ τρεῖς — γεγεννημέναι. Ambrosius: *Duxerat autem ut ait Heraclides ex Oropia uxores tris.*

139. Τὰ δὲ συμπόσια τοῦτον ἐποιεῖτο τὸν τρόπον. Casaubonus: „Totus hic locus pene ad verbum sumptus est ex Antigono Carystio, quod miror Diogenem praeter suum morem nos celasse.“ Non celavit, sat scio, bonus Diogenes, sed intercidérunt ea in quibus nominaverat auctorem Antigonum.

ἕως, Hesychius Miles. p. 40. ἐς ὅ.

καὶ πῶς ἔχοι τοῦ χρόνου. Ambrosius: *ac recens id esset nec ne.* Aldobrandinus: *et quae esset diei hora.*

λαχάνιον.. Athenaeus X. p. 419. F. λάχανον. Hesychius Miles. p. 40. λάχανον ἦν.

ταρίχιον. Athenaeus X. p. 419. F. τάριχος. Hesychius Miles. p. 40. τάριχον.

εἰσῆεσαν. Corrigatur εἰςῆεσαν.

αὐτῷ. Edit. Froben., Stephan. et Menag. αὐτῷ. Stephan. et cod. Monac. δ' αὐτῷ.

ἦν. Hesychius Miles. p. 40. omittit.

τράγημα θέρμος ἢ κύαμος. Athenaeus X. p. 420. A. τράγημα δὲ θέρμος μὲν ἢ κύαμος σύνεχῶς.

τῶν ὡρίων. Hesychius Miles. p. 40. omittit articulum. Athenaeus X. p. 420. A. τῶν ὡραίων.

ὤχροι. Hesychius Miles. p. 40. ὄχναι.

τράγημα θέρμος — ἢ μὴ Δι' ἰσχάδες. Ambrosius: *Bellaria illis fabae ac lupini. Interdum vero et pyra vel mala punica et huiusmodi cum matura tum praecocia saepe et caricae.*

140. ἐπρέσβευσε δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

τιμώμενος πανταχοῦ. Cod. Monac. τιμώμενος παρὰ πάντων καὶ πανταχοῦ.

ἀφεῖλε. Ambrosius *remisit*, quod reponatur.

141. ἀκούω πρὸς σέ — Αἰσχύλον. Ambrosius: *Audio tibi de nobis plurima fuisse narrata, per eam illum admonet ovvere unum ex his qui sibi essent infensi deschylum nomine.* Aldobrandinus: *Audio ad te delatum esse de nobis. fama est Aeschylum eum quendam adversarum sibi in Repub. partium designare.*

πρεσβεῦσαι πρὸς Δημήτριον. Cod. Monac. πρὸς δημήτριον πρεσβεῦσαι.

αὐτόν. Cod. Monac. αὐτοῦ.

142. εἶπον. Cod. Monac. εἶπαν.

ἰδίαν. Edit. Froben. et cod. Arund. ἠλείαν. Monac. ἠλεῖαν. Idem expressit Ambrosius *in Eliam.*

Ἀμφιάρεω. Cod. Monac. ἀμφιάραω.

παρεισδύς. Cod. Monac. παρεισδυείς.

143. τὴν πόλιν. Codd. Stephani et Hesychius Miles. p. 40. τὴν πατρίδα.

Digitized by Google

τύραννον ἐπαγομένων. Codd. Arund. et Monac. τυράννων ἐπαγόμενον.

πολλάκις ἐλευθερῶσαι — Δημήτριον. Ambrosius: *eretriam a tyrannis saepe liberasse demetrii viribus fretum.*

ἑπτά. Cod. Monac. ἑπτῶν.

μόνῳ δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

Περσαίῳ. Ambrosius *perseo.*

τοῖς λόγοις. Cod. Monac. ἐν λόγοις. 144.

καὶ δή. Cod. Monac. καὶ δὴ καί.

τοιοῦτος. Codd. Arund. et Monac. οὗτος. Idem affert Stephanus adiuncta interrogationis nota.

γενησομένων. Cod. Monac. γεννησομένων.

κάκιστος. Cod. Monac. κάλλιστος. Ambrosius: *sed vir omnium qui sunt aut fuerunt vel futuri sunt profecto nequissimus.*

Ἐτελεύτα δέ. Cod. Monac. ἐτελεύτα δή.

ἑβδομηκοστόν. Codd. Stephani ὀγδοηκοστόν, quod expressit Aldobrandinus.

ἔχον. Cod. Monac. omittit.

Μενέδημε. Corrigatur metri caussa ὦ Μενέδημε cum G. Hermanno l. l. p. 236. et Augusto Meinekio.

ἔσθων. Cod. Monac. ἐσθίων.

ἔρεξας. G. Hermannus l. l. p. 236. coni. μέγ' ἔρεξας. A. Meinekius μὲν ἔρεξας.

ἔπειγε. Cod. Monac. ἔπειγεν.

LIBER III.

PLATO.

Ποτώνης. Codd. Arund. et Vindobon. 106. πωτώνης. 1.

ἀνέφερεν. Cod. Cantabr. ἀναφέρει.

Δρωπίδης. Cod. Cantabr. δρωπόδης.

Κάλλαισχρος. Confirmant codd. Monac. et Vindobon. 106. Interpretes *Calabechrus.*

Περικτιόνη. Cod. Cantabr. et Monac. περικτιόνης.

Μελάνθου. Cod. Cantabr. μελάνθα.

Θρασύλου. Cod. Monac. Θράσυλον.

Σπεύσιππος. Cod. Monac. πεύσιππος. 2.

Πλάτωνος. Cod. Vindobon. 106. omittit.

περιδείπνῳ. Stephan. et cod. Cantabr. περὶ δείπνου, quod expressit Ambrosius *platonis de coena.*

Ἀναξιλίδης. Cod. Arund. ἀναξιάδου. Ambrosius *anaxides.*

φασὶν ὡς. Codd. Monac., Lobcovic. et Vindobon. 106. omittunt ὡς.

φυλάξαι. Cod. Cantabr. φυλάξας.

Δήλιοι. Codd. Cantabr., Arund., Lobcovic. et Vindobon. 106. δήλιον, quod probat Bachius l. l. p. 103.

Digitized by Google

ὡς φησιν Ἑρμιππος. Cod. Vindobon. 106. ὡς φασι Ἕρμιππος.

ἐν γάμοις. Clinto in Fastis Hellen. p. 139. edit. Oxon. altet., p. 149. ed. Krueger. coni. ἐν γενεθλίοις.

πρὸς τοῖς. Cod. Cantabr. πρὸς τύ.

3. ἐπὶ Ἀμεινίου. Ambrosius *sub amynio*. Aldobrandinus *Amenia Archonte*. Wesselingius ad Diodori Siculi XII. 46. germanum viri nomen Ἐπαμείνων esse coniecit probavitque Schweighaeuserus ad Athenaei V. p. 217. E. Animadverss. vol. III. p. 232.

Κολυττεύς. Cod. Cantabr. καλυτής. Monac. κωλλυτεύς. Vindobon. 106. κολλυτεύς. Ambrosius *collyteus*. Aldobrandinus *Collytto*.

Φειδιάδου. Interpretes *Phidiadis*.

ὡς φησι. Cod. Vindobon. 106. ὡς φασι.

Φαβωρῖνος. Cod. Monac. φαβαρῖνος.

Αἰγινῆται. Cod. Vindobon. 106. αἰγινῆται.

ἐχορήγησεν. Cod. Vindobon. 106. ἐχορήγησαν.

ἐν ὀγδόῳ περιπάτων. In nota nostra corrigatur „Cod. Cantabr. ἐν περιπάτῳ.“ Codd. Lobcovic. et Vindobon. 106. ἐν τῷ περιπάτων.

4. Ποτώνην. Codd. Arund., Monac. et Vindobon. 106. ποτιώνην.

Σπεύσιππος. Cod. Monac. πεύσιππος.

ἐν τοῖς. Cod. Monac. rasuram habet in mediis literis articuli.

ἐγυμνάσατο. Cod. Monac. ἐγυμνᾶτο.

πρότερον. Cod. Monac. πρῶτον.

πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον. Hesychius Miles. p. 44. ed. Orell. πλατὺς δὲ ὢν τὰ στέρνα ἢ τὸ μέτωπον Πλάτων προσηγορεύθη. unde Casaubonus Diogenem corrigi volebat.

5. πρῶτον μέν. Cod. Monac. post haec habet lacunam trium literarum.

φασίν, ἦν. Cod. Monac. ἦν, φασίν.

εἶδα. Scribebatur εἶδεν.

τὸν δὲ τοῦτον εἰπεῖν εἶναι τὸν ὄρνιν. Cod. Monac. τὸν δὲ εἶναι τὸν ὄρνιν εἰπεῖν τὸν σωκράτην.

τῷ περὶ τὸν Κολωνόν. Confirmat cod. Vindobon. 106. Cod. Monac. τὸν περὶ τὸν κολωνάν. Cantabr. κολωνόν.

Διονυσιακοῦ. Confirmant codd. Monac. et Vindobon. 106. expressitque Ambrosius. Cod. Lobcovic. ὀλυμπιακοῦ.

Σωκράτους ἀκούσας. Cod. Monac. ἀκούσας σωκράτους.

νύ τι. Cod. Monac. νύ τοι. Vindobon. 106. νότοι.

6. τεὐντεῦθεν. Cod. Monac. τεῦτ' ἐνθεν.

φασίν. Ambrosius omittit. Inseruntur igitur post *Hinc annum vicesimum* verba *ut aiunt*.

Κυρήνην. Cod. Monac. κηρήνην.

ὥς φασι καί. Cod. Monac. omittit καί.

Εὐριπίδην. Cod. Vindobon. 106. αἰσχύλον.

Digitized by Google

ἀκόλουθήσει. Cod. Monac. συνακολουθήσει.
ἀπολυθῆναι. Stephanus affert coniecturam ἀπολουσθῆναι, ἀλλὰ καί. Codd. Monac. et Vindobon. 106. omittunt καί. 7.
Ἐκαδήμιον. Stephan. cum codd. Cantabr., Arund. et Mosqu. ἀκαδήμιον, quod explexit Ambrosius. Hoc restituendum puto. Aldobrandinus *Ecademo.*
εὐσκίοις. Cod. Monac. εὐσκίης.
Ἀκαδήμου. Cod. Vindobon. 106. ἀσυρακούσου.
Τῶν πάντων δ'. Hesychius Miles. p. 44. omittit δ'.
πλατάνοστος. Codd. Cantabr., Arund. et Mosqu. πλατάνου κῶς. Vindobon. 106. πλατάνακος.
τέττιξιν. Cod. Monac. τέτιξεν. Hesychius Miles. p. 44. τέτιξι.
δένδρεσι ἐφιζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. In cod. Monac. obscura est terminatio vocabuli δένδρα; sed ut videtur δένδρα ἐφιζ . . . ἵεισι. Hesychius Miles. p. 44. δένδρῳ. Cod. Monac. ἐᾶσι. Hesychius Miles. p. 44. ἐφιᾶσι. Bachius l. l. p. 104. corr. ἰᾶσιν.
Τῶν πάντων — ἱεῖσι. Expressa sunt ex Homeri Iliad. Γ. v. 150. et seqq. 8.
γάρ. Cod. Cantabr. δέ.
Ἐκαδημία. Interpretes *Ecadomia.*
ἅπαξ μέν. Cod. Monac. omittit μέν.
ἐκ Δηλίων. Ambrosius *in delium.*
παρὰ Φιλολάου. Cod. Monac. πρὸς φιλολάου. 9.
φασίν. Cod. Monac. φησίν. Ambrosius omittit.
Ὀνήτωρ. Cod. Vindobon. 106. ὠνήτωρ.
κωμῳδοποιοῦ. Cod. Monac. κωμῳδιοποιοῦ.
ἐν τῷ πρώτῳ φησί. Cod. Monac. ἐν τῷ πρώτῳ φησὶ πρῶτόν φησι (sic bis).
μηδὲ ποσῷ. Cod. Monac. μηδὲ τῷ ποσῷ. 10.
ῥέον. Cod. Vindobon. 106. ῥέων.
οὔτε τινῶν. Cod. Monac. οὔτε τινῶν οὔτε τινῶν.
εἶναι. Cod. Monac. εἶναι εἶναι.
δ γε. Cod. Mosqu. δ γ'.
Ἐπίχαρμος. De versibus Epicharmi scripsit Carolus Iosephus Grysar Quaestt. de Doriensium comoedia vol. I. p. 105. ed seqq.. Putat eos ex eius Ulysse Navifrago petitos esse, auctore C. O. Muellero Doriensium vol. II. p. 359. Caeterum versus ipsos huius et undecimae paragraphi Ambrosius omittit.
χὠπέλιπον. Cod. Monac. καὶ ὑπέλιπον.
πρῶτον. Cod. Monac. πρῶτον. Vindobon. ὅτι πρῶτον. ος
πῶς δέ; ἠμιάχανόν γ'. Cod. Monac. πῶς δὲ καμήχανον γ',
εἶμεν. Cod. Monac. μηδέν.
τῶνδέ γ', ὧν ἔμμες νὺν ὧδε λέγομες. ἀλλὰ τῶδ' ἔχει. 11.
Cod. Monac. τῶνδ' ὧν ἄμες νὺν ὧδε λέγω, μᾶλλει καὶ' εἶναι.

Digitized by Google

Lobeovic. *τῶν δ' ὧν ἄμμες σὺν ὐδὲ λέγων, μέλλω νῦν' εἶναι.* Vindobon. 106. *τῶν δ' ὧν ἄμμες . . . λέγων.*

αἰ ποτ' ἀριθμόν — ἄρτιον. Cod. Monac. *ποτ' ἀριθμόν τις περισσόν, αἰ δὲ λῆς τὸν ἄρτιον.*

ποτεθέμεν. Codd. Cantabr., Arund., Monac., Lobeovic. et Vindobon. 106. *ποτὲ θέμεν.*

λῆ. Cod. Lobeovic. *λῆς.*

ψᾶφον. Cod. Monac. *ψάφον.*

ἦ δοκεῖ κά τοι τόχ' ἁπτὸς εἶμεν; B. οὐκ ἔμιν τάχα. Codd. Cantabr. et Arund. *δοκεῖ κά τοι. Cantabr. οὐ μὴν οὐκ ἔμην τάκα.* Monac. *κάτοι καὶ ὁ αὐτὸς εἶμεν.* Lobeovic. *ἦ δοκεῖν κάτοι καὶ ὁ αὐτὸς εἶμεν — τάλχβ.* Vindobon. 106. *δοκεῖν ἄτοι* (sic) *καὶ ὁ αὐτός· ἀλ μὲν οὐκ — ἔμεν, τάκα.*

(τάχα). οὐδὲ μὰν οὐδ' αἱ ποτὶ μέτρον παχυαῖον ποτθέμεν. Cod. Monac. *τάκαπιδὲ μαν οὐδ' ἀπὸ τι μέτρον παχὺ ἐὸν ποτθέμεν λῆ τις.* Cantabr. et Arund. *ποτ' ἐθεμεῖν.* Lobeovic. *οὐδὲ ποτὶ μέτρον παχὺ ἐὸν ποτ' ἐθέμεν λῆ τις.* Vindobon. 106. *οὐδὲ μάν· οὐδέ πότι μέτρον παχὺ ἐὸν πῳ ἔθέμεν.*

ἑτερὸν ἕτερον μᾶκος. In cod. Arund. voci *στερρὸν* superscriptum est *ἕτερον* quasi emendatio. Monac. omittit *στερρόν.* Lobeovic. *στερρὸν μᾶκος.*

χ' ὑπάρχοι. Vindobon. 106. *κ' ὑπάρχοι.*

τῆνο. Cod. Lobeovic. *κεῖνο.*

καὶ τὸς ἀνθρώπως. Cod. Monac. *ἀνους.* Lobeovic. *καὶ τὼς ἀνθρώπους.*

αὔξεθ', ὃ δέ γα μάν. Cod. Cantabr. *ὃ δέ γε.* Vindobon. 106. *αὔξεται γαμάν.*

κοὔποκ'. Cod. Cantabr. *οὔπωκ'.* Monac. *καὶ οὔποκ'.* Vindobon. 106. *συποκέν.*

ἐν ταὐτῷ. Cod. Vindobon. 106. *ταυτά.*

ἕτερον εἴη κ' αὐτὸ δῆτα ταῦ παρεξεστακότος. Codd. Arund. et Monac. *κατὸ δῆ.* Vindobon. 106. *ἕτερον εἴη· καὶ τοδί, τοῦ παρεξιστακότος.*

καὶ τύ. Cod. Cantabr. *καὶ τῷ.* Caeterum *ἀλλὰ* quod olim legebatur ante *ἕτερον*, omittunt etiam codd. Lobeovic. et Vindobon. 106.

δή. Cod. Monac. *δέ.*

κοὔποκ'. Cod. Arund. *οὔπεν.*

[*τελέθομες*]. Cod. Monac. omittit. Hanc Godofredi Hermanni emendationem incredibiliter gavisus eum quum mihi ante hoc biennium Berolinum visenti ante hos quattuordecim annos cum aliis pluribus a se factam et in adversariis suis perscriptam ostenderet Augustus Meinekius.

κατόν. Cod. Monac. *κατὰ τόν.* Vindobon. 106. *κατόν.*

ταὐτί. Cod. Monac. *ταυτοί.*

Digitized by Google

τὰς — ἀρχάς. Hesychius Miles. p. 44. τὴν — ἀρχήν.
ὁμοιότητα. Cod. Monac. ὁμοιότητας.
τρίτον. Hesychius Miles. p. 46. τρίτον δέ. 13.
διὰ τὸ μετέχειν. Cod. Monac. omittit.
ἐκείνοις. Hesychius Miles. p. 46. κείναις.
ὑπάρχοι. Codd. R et Monac. ὑπάρχει.
ἔν. Hesychius Miles. p. 46. omittit.
πρὸς τούτοις ἀπαθές. Cod. Monac. ἀπαθὲς πρὸς τούτοις.
ὁμοιώματα. Codd. Arund., Monac. et Vindobon. 106. ὁμοιότατα. Cantabr. ὁμοιότητα. Stephanus narrat legi etiam ὁμοιότητες.
καθεστῶτα. Cod. Monac. καθεστάναι.
ὧν. Hesychius Miles. p. 46. οὗν. 14.
ὧν. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 46. οὖν.
φέρ'. Cod. Monac. φέρα. Hesychius Miles. p. 46. φέρε.
τίς. Cod. Arund. τίθ'.
τοι. Cod. Cantabr. et Monac. τι.
δοκεῖ. Cod. Cantabr. δοκεῖν.
οὐ γάρ; Hesychius Miles. p. 46. γὰρ οὔ;
ὧν. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 46. οὖν.
οὐκ ὧν. Hesychius Miles. p. 46. οὐκοῦν.
τοι καὶ περὶ τἀγαθῶ; Cod. Monac. ταγαθοῦ. Hesychius Miles. p. 46. καὶ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ.
ἀγαθὸν τὶ πρᾶγμ'. Cod. Monac. ἀγαθὸν τόδε πρᾶγμ'. Hesychius Miles. p. 46. ἀγαθόν, τὸ δὲ πρᾶγμα.
αὖθ'. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 46. αὐτό.
δέ κα. Hesychius Miles. p. 46. δέκα.
εἰδῇ. Hesychius Miles. p. 46. εἴδῃ.
τῆν'. Hesychius Miles. p. 46. τῆνο.
ἤδη. Hesychius Miles. p. 46. omittit.
γίνεται. Hesychius Miles. p. 46. γίγνεται οὗτος.
γα τάν. Cod. Monac. γὰρ εἰ τήν.
μαθών. Cod. Vindobon. 106. μαθῶν.
ἢ ὄρχησιν. Cod. Monac. ἢ τὴν ὄρχησιν.
ὀρχηστάς. Cod. Monac. ὀρχῖστας.
ὅτι τὺ λῇς. Cod. Monac. ὅτι τοὶ λῇς. Vindobon. 106. ὅτι τοιλῇς.
οὐ χ' αὐτὸς εἴη χὰ τέχνα· τεχνικός γα μαν. Corrigatur οὐχ. Cod. Monac. γε. Vindobon. 106. οὐχ αὐτοὶ εἴη χ' ἀτέκνα φυσικῶς.
φυσικόν. Codd. Arund. et Monac. φυσικῶς. 15.
ὁποία. Edit. Froben. et cod. Monac. ὁποῖα.
ἐνδεικνύμενα. Casaubonus coni. ἐνδεικνύμενος.
νῦν δὲ μνημονεύει — ὁμοιότητος θεωρία. Ambrosius: *Meminerunt autem similitudinis et pabuli cuiusmodi illis est optime callentes: quod sit animalibus omnibus insita similitudinis intelligentia.* Aldobrandinus: *nunc vero et similitudinem et*

Digitized by Google

alimentum sibi propterea vindicandum, hoc pro indicantia, similitudinis contemplationem omnibus inditam esse impugnatione.

15. *Εὖμαιε.* Ambrosius omittit.

ὅσσα. Cod. Monac. *ὅσα.*

καὶ γάρ. Cod. Arund. *καὶ γά.*

ἐπώζει. Cod. Monac. *ἐπωάζει.*

ποιεῖ. Cod. Monac. *ποιεῖν.*

ψυχάν. Cod. Monac. *ψυχήν.*

πεπαίδευται. Cod. Monac. *παίδευται.*

αὖ ταύτας. Coniungitur *αὐτάς* cum Bonnano Tractu and Miscellaneous criticisms p. 277. edit. Kidd.

ἐστι. Codd. Cantabr., Arund., Monac. et Vindobon. 106. omittunt.

ἀνδάνειν. Edit. Froben. et cod. Arund. *ἀνδάνειν.*

ἀστοῖσιν ἀστούς. Revocanda est lectio vulgata *αὐτοῖσιν αὐτούς*: nihil enim Valckenarii coniectura excogitari potuit ineptius. Eamdem improbavit etiam C. F. Hermannus l. l. p. 372.

οὐδ' ἀνδάνειν — *πεφύκειν.* Cod. Monac. *καὶ ἀνδάνειν αὐτοῖσιν αὐτούς, καὶ δοκεῖν κἀλῶς πεφυκέναι.*

κάλλιστόν ἐστιν. Verbum primus inseruit Casaubonus.

17. *τεσσάρων.* Cod. Vindobon. 106. *τεττάρων.*

τὴν αὐτοῦ σοφίαν. Cod. Monac. *τὴν αὐτοῦ σοφίην.*

Ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, δοκέω γάρ, ὃ σαφὲς ἀμεῖν, τοῦθ', ὅτι. Cod. R. *δοκέων γὰρ σαφὲς ἄμι τοῦθ' ὅτι.* Monac. *ἄμι τοῦτο.* Lobeovic. *δοκέων γὰρ σαφὲς ἄμι τοῦθ' ὅτι.* Vindobon. 106. *δοκέω δοκεὼν γάρ.* Clinto in Fastis Hellen. p. XXXVII. edit. Oxon. alter. a. 1827. p. XXXIX. ed. Krueger. corr. *ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, δοκεῖ γε μὰν σάφ' ἄμμι τοῦθ' ὅτι.*

μνάμια. Cod. Lobeovic. *μνᾶμια.*

περιδύσας. Confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac..

δ. Cod. Monac. *ὃν.*

πορφυρᾶν λόγοισι ποικίλας καλοῖς. Cod. Arand. *ποικίλλας.* Monac. et Vindobon. 106. *πορφυρὰν λόγασι* (Mon. *λόγοισι*) *ποικίλλας ἀποφαίνει.*

ὧν, τὸς ἄλλως εὐπαλαίστως. Cod. Monac. *ὧν, τοὺς ἄλλους εὐπαλαίστους.* Etiam Clinto in Fastis Hellen. p. XXXVII. edit. Oxon. alter. a. 1827. p. XXXIX. ed. Krueger. corr. *αὐτός.*

ἀποφανεῖ. Cod. Cantabr. *ἀποφαίνει.* Lobeovic. *ἀποφαίνεῖ.*

18. *Δοκεῖ δέ.* Codd. Cantabr. et Arund. *δοκεῖ μέν.* Ambrosius omittit.

διακομίσαι. Cod. Vindobon. 106. *μετακομίσαι.*

πρὸς αὐτῶν. Cod. Cantabr. *πρὸς αὐτῷ.*

συμφέρει αὐτῷ. Codd. Cantabr., Lobeovic. et Vindobon. 106. *συμφέρον αὐτό*, praelatum Bachio l. l. p. 104.

γεροντιῶσι. In interpretatione pro *otiosorum senum sunt* corrigatur *senectutem sapiunt* vel *desipientem produnt.*

Digitized by Google

Σοῦ δέ γε. Cod. Monac. omittit *γε*.

Πόλλιδι. Ambrosius *pollidi.* 19.

ἀφιγμένῳ. Cod. Cantabr. *ἀφικομένῳ.*

ἐγράψατο αὐτῷ. Cod. Vindobon. 106. *ἐγράψατο αὐτό.*

Ἀθηναίων. Cod. Vindobon. 106. *ἀθηναῖόν.*

παιδιάν. Cod. Monac. *παιδείαν.*

τὸ ἀργύριον. Cod. Monac. *τἀργύριον.* 20.

προέσθαι. Cod. Monac. *προσέσθαι.*

Ἔνιοι δὲ καὶ Δίωνα — πρίασθαι. Ambrosius: *Alii dionem eam misisse pecuniam dicunt, illumque eam nulla ratione admisisse. Sed hortulum quoque in academia sibi comparasse.* Aldobrandinus: *nonnulli Dionem quoque pecuniam misisse aiunt, quam ille non dimiserit, sed hortulum ipsi quendam in Academia emerit.* Rossius l. l. p. 43. *Aliqui Dionem quoque ad eum (Annicerim) misisse perhibent, quam is non remiserit, sed ex ea ipsi (Platoni) hortulum in Academia comparaverit.*

Πόλλιν. Codd. Monac., Lobcovic. et Vindobon. 106. *πόλιν.* Ambrosius *pollidem.*

ὑπό τε. Cod. Monac. *ὑπάτε.*

χαβρίον. Codd. Lobcovic. et Vindobon. 106. *χαυρίον.*

ἐν Ἑλίκῃ. Ambrosius *in elice.* Aldobrandinus *in vortice* (*ἐν ἕλικι*).

ἀγορεύειν αὐτόν. Cod. Cantabr. *ἀναγορεύειν αὐτῷ.* Lobco- 21.
vic. *ἀναγορεύειν αυτ$\overset{ὸν}{ῷ}$.*

αὐτοῦ. Cod. Cantabr. *αὐτῷ.*

Θεώταν. Codd. Lobcovic. et Vindobon. 106. *ϑεώνταν.* Ambrosius *theotae.* Aldobrandinus *Theondam.*

Ἀπεστάλκαμες. Cod. Monac. *ἀπεστάλκαμεν.* 22.

ἀπολαμψόμενοι. Cod. Arund. *ἀπολαμψύμενοι.* Monac. *ἀπο-*
$\overset{οι}{υ}$λαμψ. Lobcovic. *ἀπολαψόμενοι.* Vindobon. 106. *ἀπολα-*
φημένοι.

καττάν. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *κατὰ τάν.*

πὰρ τίν. Cod. Monac. *παρὰ τίν.*

ὀρθῶς δὲ καὶ ποιεῖς. Confirmat cod. Cantabr. Lectionem *ποιοῖς* etiam Stephanus affert. Recte Emperius: „Pro *ὀρθῶς δὲ καὶ ποιεῖς* scribe meo periculo *δέ κα ποιοῖς*. Non enim de eo agitur, quid faciat Dionysius, sed quid ei faciendum sit.“

ἄμμε. Cod. Arund. *ἄμιμε.*

ποττάν. Cod. Vindobon. 106. *πό τάν.*

μέμνασο. Cod. Monac. *μέμνησο.*

ἀνθρωπίζειν. Cod. Cantabr. *κἀν ἀνθρωπίζειν.* Arund. et Monac. *καὶ ἀνθρωπίζειν.* Vindobon. 106. *κἀνθρώπίζειν.*

κἀποδιδῶμεν. Cod. Vindobon. 106. *κἀποδίδομεν.*

Digitized by Google

ἅμμιν. Codd. Cantabr. et Vindobon. 106. ἅμμας. Arund. ἀμῖς.
χαριῆ. Codd. Monac., Lobcovic. et Vindobon. 106. χαριζῆ.
23. Παμφίλη. Cod. Monac. παμφύλη.
Χαβρίᾳ. Cod. Cantabr. χαβρίας.
συνεῖπε. Cod. Monac. συνείπετο. Conf. Clinto in Fastis Hellen. p. 95. edit. alter., p. 101. et 103. ed. Krueger.. In interpretatione corrigatur *reum mortis defensitasse.*
24. Χαβρίᾳ. Cod. Vindobon. 106. χαυρίᾳ.
Κρωβύλος. Cod. Monac. κρώβυλος. Vindobon. 106. κρόβυλος.
συναγορεύων. Hesychius Miles. p. 46. συναγορεύσων.
Λεωδάμαντι. Cod. Vindobon. 106. λεοδάμαντι. Ambrosius *leodanti.*
Θασίῳ. Codd. Cantabr., Arund., Monac. et Vindobon. 106. θρασίῳ.
ἀντίποδα. Ambrosius *Antipodas.*
25. τοῦ Λυσίου. Confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac. cum interpretibus. Cod. Vindobon. 106. τὸν Λυσίου.
Φαίδρῳ. Cod. Monac. φαίδῳ.
φησὶ Νεάνθης. Cod. Monac. φησὶν ἀνθης. Vindobon. 106. φασὶν ἄνθης. Ambrosius *anthes.*
Ὀλύμπια. Cod. Cantabr. ὀλύμπον.
ἀνιόντος. Cod. Monac. ἀπιόντος.
στρατεύειν. Cod. Monac. στρατευο[Φ], ab eadem manu, i. e. στρατεύοντι et στρατεύειν.
Μιθριδάτης. Cod. Monac. μιθραδάτης.
τὴν Ἀκαδημίαν. Cod. Monac. omittit articulum.
ἀνέθετο. Cod. Monac. ἀνέθηκε.
26. νέως. Cod. Monac. νω[ ], i. e. νέος.
τοιοῦτος δ'. Hesychius Miles. p. 46. τοιοῦτος δέ.
Θεόπομπος. Confirmant codd. Stephani et Sambuci cum interpretibus. Cantabr., Arund. et Monac. Θεόπεμπτος.
Ἡδυχάρει. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. cum interpretibus αὐτοχάρει.
τὰ δέ. Confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac..
φησιν. Cod. Monac. φησι.
ὡς φησιν Πλάτων. Phaedon. §. 104. p. 177. edit. Heindorf..
Ἀναξανδρίδης ἐν Θησεῖ. V. Augustus Meinekius Quaestt. scenicc. spec. III. p. 26.
μορίας. Hesychius Miles. p. 46. μωρίας.
καὶ Πλάτων. Cod. Monac. omittit καί.
παραγραμματίζων. Ambrosius omittit.
ἀνέπλαττε. Cod. Monac. ἂν ἔπλασσε. Vindobon. 106. ἂν ἔπλασε. Primus correxit Aldobrandinus. Conf. Rossius l. l. §. XVII. p. 44. et 45.
27. οὐδέν. Hesychius Miles. p. 48. οὐδέν'.

Digitized by Google

Λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα. Cod. Monac. *οὐκ οἶσθα περὶ ὧν λέγεις.*

συγγενῶς. Hesychius Miles. p. 48. *συγγενοῦς.*

γνώσῃ. Corrigatur *γνώσει.*

λίτρον. Cod. Cantabr. *λύτρον.* Ambrosius *Lytrum.*

ποτ'. Cod. Monac. *ποτέ.*

Πλάτωνος. Hesychius Miles. p. 48. *τοῦ Πλάτωνος.* Omittunt articulum eodd. R, Cantabr., Arund. et Monac.

πρόσεχε δή. Hesychius Miles. p. 48. omittit.

ἐν δὲ Λεξιδημίδῃ. Cod. Monac. *ἐν δ' ἐξιδημήδῃ.* Vindobon. 28. 106. *ἐν δὲ ξιμήδῃ.* Ambrosius *endeximide.*

οἶσθα. Codd. Arund. et Monac. *ἴσθα.*

Ψευδυποβολιμαίῳ. Cod. Vindobon. 106. *ψευδυπη βολιμαίῳ.*

ὦδ'. Cod. Monac. omittit.

ἀθάνατον. Prima correpta. Vid. Elmsleius ad Aristoph. Acharn. vs. 47.

ἐξῆρε. C. F. Hermannus l. l. p. 373. corr. *ἐξῆξε.*

ἀδολεσχεῖν. Ambrosius *delirat.* Aldobrandinus *nugaris.*

κατὰ μόνας. Cod. Monac. *καταμόνας.*

Βοτρυλίωνι. Stephan. *Βωτρυλίωνι.* Vid. Augustus Meinekius Quaestt. scenicc. spec. III. p. 44. sq.

Κίρκῃ. Stephan. *Κέρκῳ.*

εἰςαθρεῖς. Cod. Vindobon. 106. *εἰςαθρεῖς.* 29.

οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν. Cod. Vindobon. 106. *ὀνός· ὄμμασιν,* omissis *ὡς πολλοῖς.*

ἐνί. Cod. Monac. *ἐν.*

Ἕῳος. Cod. Monac. *ἑῶος.*

Ἰλιάδεσσι. Cod. Monac. *ἰλιάδεσι.* 30.

εὐρυχόρῳ. Cod. Monac. *εὐρυχώρῳ.*

ἀστοῖς. Cod. Monac. *ἀστός.*

ἐκμήνας. Cod. Vindobon. 106. *ἐκμείνας.*

φησίν. Cod. Vindobon. 106. *φησὶν μνφασίν.*

μήν. Codd. Monac. et Vindobon. 106. omittunt. 31.

μηδέν. Cod. Monac. *μηδείς.*

εἴφ' ὅτι καλός. Cod. Vindobon. 106. *εἶθ' ὅτι καλόν.*

ὤπται. Stephanus affert lectionem *ὦ παῖ.*

εἶτ'. Cod. Cantabr. *εἶθ'.*

ἀνιήσεις. Stephanus et Mericus Casaubonus corr. *ἀνιήσῃ.*

Ἀρχεάνασσαν. Cod. Monac. *ἀρχαιάνασσαν.*

ἐταίρην. Cod. Monac. *ἑταῖραν.*

ἃ δειλοί. Codd. Cantabr. et Vindobon. 106. *εὖ δειλοί.*

διαβησομένη. Cod. Cantabr. *διαβλησομένη.* 32.

δεξαμένη. Cod. Cantabr. *εὐξαμένη.*

παρθενίης. Cod. Vindobon. 106. *παρθενίας.*

ὃ μὴ γίγνοιτο. Confirmat cod. Monac. Vindobon. 106. *ὅ μοι γίνοιτο.*

Digitized by Google

[καὶ ἄλλα]. Cod. Monac. omittit. Casaubonus: „Quis non videt distinguendum hoc distichum a superioribus?“

βάλλει. Mericus Casaubonus cont. βάλλοι.

33. πέταται. Cod. Monac. πέτεται.

ἔλιπεν. Cod. Monac. ἔλιπε.

ὁ χρυσόν. Cod. Monac. ὃ χρυσόν.

34. τοι Μόλων. Cod. Cantabr. νμιολέων.

ἐν τρίτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων. Cap. 6. in. Cod. Monac. omittit articulum.

35. Σάθωνα. Cod. Cantabr. Θάσωνα.

Σωκράτην. Cod. Monac. σωκράτη.

πολλά. Cod. Monac. πολλάκις.

κατεψεύδε͂θ'. Cod. Vindobon. 106. κατεψεύδε͂θ'.

36. καὶ πρὸς Αἰσχίνην. Ambrosius cum aeschine quoque si fertur socratis auditore.

δή. Cod. Monac. omittit.

συσταθῆναι. Cod. Monac. συστῆναι.

περιθεῖναι. Cod. Monac. θεῖναι.

αὑτοῦ. Codd. Monac. et Vindobon. 106. ἑαυτοῦ. Corrigatur αὐτοῦ.

οὐδαμόθι. Stephan. οὐδαμῶς.

Ἀπολογία. Ambrosius addit idque tenuiter.

37. εὑρῆσθαι. Cod. Cantabr. εὑρεθῆναι.

38. λόγον δέ. Corrigatur λόγος δέ. Auctor est Ambrosius: phaedrum primo illum scripsisse fama est.

αἰτιάσασθαι. Cod. Cantabr. αἰτιᾶσθαι.

ἀπομνημόνευμά τι. Cod. Monac. ἀπομνημονεύματα.

πολλὰ ἔσται. In interpretatione corrigatur tum multa futura. Ambrosius Tum plurima suppeditabunt.

μαστιγῶσαι. Cod. Monac. μαστίγωσον.

ὀργίζεσθαι. Cod. Monac. ἀργίσθαι.

39. Μεμαστίγωσο — ὠργιζόμην. Cod. Vindobon. 106. μεμαστίγωσο ἂν εἶπεν, εἰ μὴ ὀργιζόμην κομιδῇ μὲν οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος εἶναι τὲ ἥδιον.

ἀσχημοσύνης. Cod. Monac. ἀσχημοσύνης.

εἶναι δὲ ἥδιον. Edit. Froben. et Menag. cum cod. Monac. εἶναι τὲ ἥδιον. Stephan. εἶναι δὲ ἥδιστον. Cod. Cantabr. ἴδιον.

40. μόνιμον. Cod. Vindobon. 106. γάμιμον.

πείθειν. Corrigatur πείθειν.“

Θεόπομπος. Cod. Monac. et Vindobon. 106. θεόμιμπτος.

Μυρωνιανός. Cod. Vindobon. 106. μυρονιανός.

41. πρὸς τῶν αὐτόθι. Cod. Vindobon. 106. πρὸς τὸν αὐτόθι.

ἐν Ἡφαιστιάδων. Confirmant codd. Monac. et Vindobon. 106. Cantabr. ἐνηφαιστιάδων. Aldobrandinus Ἐπιφιστιαδεων.

οὐ

χωρίον. Cod. Vindobon. 106. χωρίω.

Digitized by Google

Κηφισίωσιν. Cod. Monac. *κηφισιάσιν.*

ἐν Ἡφαιστιάδων. Cod. Cantabr. *ἐνηφαιστιάδων.* Aldebrandinus *Eniphistiadum.*

Φρεάρριος. Cod. Monac. *φρεάριος.* Casaubonus corr. *Φρεάπριος.*

Χολλιδεύς. Cod. Monac. *χολιδεύς.* Ambrosius *chalidensis.* Aldobrandinus *Cholideus.*

εἰς τὸ δυνατόν. Ambrosius omittit.

ἐν Εἰρεσίδων. Menag. *Ἐνερισιάδων.* Ambrosius *Enerisia-* 42.
dumque. Aldobrandinus *Enerisiadaeum.* Cod. Monac. *ἐρισιάδων.*

βορρᾶθεν. Cod. Monac. *βορᾶθεν.*

Εὐρυμέδων. Cod. Vindobon. 106. omittit.

Μυρρινούσιος. Cod. Monac. *μυρινούσιος.*

Δημόστρατος Ξυπετεών. Ambrosius omittit.

νότοθεν δὲ — Εὐρυμέδων Μυρρινούσιος. Cod. Monac. omittit. Ambrosius *myrinusios.*

Κηφισός. Restituenda est omnium librorum, etiam cod. Monac. scriptura *Κηφισσός*, quod reddiderunt interpretes. Vid. G. Hermannus ad Sophoclis Oedip. Colon. vs. 693. p. 154.

ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε. Cod. Monac. *ρ' ξ' ε'.*

ἄγον. Cod. Vindobon. 106. *ἄγον με.*

τεσσαράκοντα πέντε. Cod. Monac. *μ' ε'.*

συνάμφω. Edit. Froben. *σὺν ἄμφω.*

τέσσαρας. Cod. Monac. *δ'.*

Βίκταν. Ambrosius *hyetam.* Aldebrandinus *Bictam.*

Ἀπολλωνιάδην. Ambrosius *appollinidem* et *apollinidem.*

οὐθέν. Cod. Vindobon. 106. *οὐδέν.* 43.

Σπεύσιππος. Cod. Monac. *πεύσιππος.*

Ἠγίας. Cod. Cantabr. *ἠγησίας.*

ἐνθάδε δή. Cod. Vindobon. 106. omittit *δή.*

καὶ ἄλλο δέ. Codd. Monac. et Vindobon. 106. omit- 44.
tunt *δέ.*

ἐς. Cod. Monac. *εἰς.*

δὲ γῆ γηγενές. Codd. Stephani et Monac. *δέ γε γηγενές.* Vindobon. 106. *δὲ γηγενές.*

γεγώς. Cod. Monac. *γεγονώς.* 45.

ποθ' ἑαυτῷ. Cod. Monac. *ποτε αὐτῷ.* Vindobon. 106. *ποτε ἔκτισε.* Libri quidam apud Casaubonum *αὑτῷ.*

Σπεύσιππος. Cod. Monac. *πεύσιππος.* 46.

Συρακόσιος. Cod. Monac. *συρακούσιος.*

Ἔραστος. Codd. Cantabr. et Vindobon. 106. *ἔρασχος.*

Εὐαίμων. Cod. Arund. *εὐδίνων.* Ambrosius *Eucon.*

Πείθων. Stephan. *Πίθων.*

Ἡρακλείδης. Corrigatur *Ἡρακλείδης.*

καὶ Κάλλιππος. Cod. Monac. omittit *καί.* Ambrosius *callippus.*

Digitized by Google

Χαμαιλέων. Cod. Vindobon. 106. *χαμαλέων.* Ambrosius *chlamaeleon.*

ἔνιοι δὲ καὶ Θεόφραστον — Λυκοῦργον. Interpungatur *ἔνιοι δὲ καὶ Θεόφραστον ἀκοῦσαί φασιν αὐτοῦ καὶ Ὑπερίδην τὸν ῥήτορα· Χαμαιλέων φησὶ καὶ Λυκοῦργον.* Auctor est Ambrosius: *Theophrastum item illius fuisse auditorem quidam referunt et hyperidem oratorem: chlamaeleon et lycurgum ait.*

47. *λέγει καὶ Μνησίστρατον.* Cod. Vindobon. 106. *λέγει μνησίστρ.*

παρατιθέμενος. Ambrosius omittit.

τετάρτῳ. Cod. Monac. *δ'.*

μελετητικῆς ὕλης. Ambrosius *de meditatione.* Aldobrandinus *meleteticorum locorum.*

φιλοτίμως ζητούσῃ. Cod. Vindobon. 106. *φιλοτίμως ζητοῦσῃ.*

ἠγησάμην. Cod. Vindobon. 106. *ἡγησαμένης.*

εἰ δέῃ σοι. Cod. Monac. *εἰ δεήσει.* Vindobon. 106. *δεήσοι.* Corrigatur cum C. F. Hermanno l. l. p. 373. *εἰ δέοι σοι.*

48. *περί.* Cod. Monac. habet in margine.

Τήϊον. Cod. Monac. *τνῖον.*

τοῦ καλοῦ. Confirmant codd. Monac. et Vindobon. 106. Quod praebet Menag. *τοῦ κάλλους* confirmant codd. Stephani expressitque Aldobrandinus. Idem coniectura occupaverat Casaubonus.

δοκεῖ δέ μοι Πλάτων — ἀποφέρεσθαι. Ambrosius: *Caeterum plato meo quidem iudicio id genus expolivit eatenus rude atque perfecit. Ita non solum ornatae et expolitae orationis: verum et ipsius inventionis dignissime sibi primatum vendicat.*

λόγος. Cod. Monac. omittit neque agnoscunt interpretes.

49. *τοῦ δὲ λόγου.* Codd. Monac. et Vindobon. 106. *τοῦ δὴ λόγου.* Nonne *τοῦ δὲ διαλόγου*?

δύο ἄλλους. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *ἄλλους δύο.*

ὁ μὲν θεωρηματικός. Cod. Monac. *μὲν ὁ θεωρηματικός.* Vindobon. 106. *θεωρητικός.*

γυμναστικοῦ. Cod. Arund. *γυμνασιαστικοῦ.*

50. *ἐκεῖνοι μέν.* Cod. Vindobon. 106. omittit *μέν.*

Σωφιστής. Corrigatur *Σοφιστής.* Cod. Monac. *ὁ σοφιστής.*

Μενέξενός τε. Cod. Monac. omittit.

Κλειτοφῶν. Cod. Monac. *ὁ κλειτοφῶν.*

Ἐπιστολαί. Cod. Monac. *αἱ ἐπιστολαί.*

Ἀντερασταί. Cod. Vindobon. 106. *ἀντεραστάς.*

Ἀτλαντικός. Cod. Monac. *ἀντλαντικός.* Ambrosius *antlanticus.*

51. *Ἀλκιβιάδαι.* Confirmant codd. Stephani et Monac. Ambrosius *alcibiades duo.*

Εὐθύφρων. Ambrosius omittit.

δόγμα δέ. Cod. Arund. *δόγματα δέ.* Monac. *δόγματα γενν.* Ambrosius *Porro dogmata sive decreta.*

Digitized by Google

ἑκατέρως. Cod. Vindobon. 106. ἑκατέρω. Ambrosius *indifferenter.*

ψευδῇ. Hesychius Miles. p. 48. ψεύδῃ. 52.

αὐτῷ. Cod. Vindobon. 105. αὐτό.

τεττάρων. Hesychius Miles. p. 48. τεσσάρων.

οἷον. Hesychius Miles. p. 48. omittit.

καὶ Καλλικλέα. Cod. Vindobon. 106. omittit *καί.*

Θρασύμαχον — Γοργίαν. Hesychius Miles. p. 48. Θρασύμαχον, Καλλικλέα, Πῶλον, Γοργίαν.

μονοτρόπῳ. Cod. Vindobon. 106. μονοτρόπω. 53.

εἰσι. Cod. Monac. omittit.

περὶ πᾶσαν ἀπόκρισιν. Edit. Froben. omittit ἀπόκρισιν. Cod. Vindobon. 106. περὶ πᾶσιν ἀπόκρισιν.

Εἰ μή ἐστε ξῶον ὁ ἄνθρωπος. Ambrosius *si animal homo est*, omissa negatione. 54.

εἴη ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶον καὶ κύων καὶ βοῦς. C. F. Hermannus l. l. p. 373. corr. εἴη δ' ἂν ὁ ἄνθρωπος, ζῶον ὄν, καὶ κύων καὶ βοῦς. Recte, modo sustuleris δ'.

οὗτος μέν. Stephan. καὶ οὗτος μέν.

ἐπὶ μέρους. Cod. Monac. ἐπιμέρους.

ὁ δὲ τὸ καθόλου διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους πιστούμενος. Stephan. ὁ δὲ πιστούμενος τοῦ καθόλου διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους. quae iam ab ipso Stephano sunt correcta. Cod. Monac. ἐπιμέρους. Monac. et Vindobon. 106. omittunt πιστούμενος.

ἀλλὰ περί. Edit. Froben. cum codd. Monac. et Vindobon. 106. omittunt περί. 55.

προαποδειχθέντος. C. F. Hermannus l. l. p. 374. corr. προαποδειχθέντος.

καὶ εἰ. Codd. Arund. et Monac. καὶ οἱ.

μόνος. Codd. Monac. et Vindobon. 106. omittunt. 56.

δεύτερον. Cod. Monac. δεύτερος.

οὕτως. Cod. Monac. οὕτω.

Θρασύλος. Confirmat cod. Vindobon. 106. Arund. Θράσυλος.

Χύτροις. Cod. Vindobon. 106. χήτροις.

φησίν. Ambrosius omittit. Aldobrandinus *ut aiunt.* In interpretatione corrigatur *inquit.* 57.

διαιρουμένης. Cod. Monac. διαιρεῖται (sic). Ambrosius *dividitur.*

Πρωταγόρα. Cod. Monac. πρωταγόραν.

βίος. Cod. Monac. φίος (sic).

διπλαῖς δέ. Cod. Monac. διπλαῖς τε.

δεύτερος. Cod. Monac. δεύτερον. 58.

ἠθικός. Cod. Vindobon. 106. ἠθετικός.

πρακτέον. Codd. Monac. et Vindobon. 106. πρακτοῦ.

ὀνομάτων. Cod. Monac. ὀνόματος.

Digitized by Google

59. *ἀνθρώπου φύσεως.* Cod. Monac. *φύσεως ἀνθρώπου.*
προσευχῆς. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *εὐχῆς.*
περὶ φιλοκερδοῦς. Confirmat cod. Vindobon. 106. Monac. *φιλοκερδής.*
Ἀντερασταὶ ἢ περὶ φιλοσοφίας, ἠθικός. Ambrosius omittit.
Ἐριστικός. Cod. Monac. *ἐραστικός* (sic).
Πρωταγόρας — ἀνατρεπτικός. Cod. Vindobon. 106. omittit.
60. *Ἱππίαι.* Cod. Monac. *ἱππεῖαι.*
πρῶτος. Cod. Monac. *δ.*
δεύτερος. Cod. Monac. *β.*
Κριτίας. Ambrosius *critias attractivus.*
Ἀτλαντικός. Ambrosius *antlanticus.*
ἠθικός. Stephanus affert lectionem *πολιτικός.*
Τίμαιος — Ἀτλαντικός, ἠθικός. Cod. Vindobon. 106. omittit.
νόμων, πολιτικός. Νόμοι ἢ περί. Cod. Monac. omittit.
ἢ νυκτερινὸς σύλλογος. Stephanus affert lectionem *ἢ νυκτερινός, πολιτικός, σύλλογος.* Cod. Arund. *νυκτερινός, σύλλογος.* Monac. *ἢ νυκτερὶς σύλλογος.*
61. *εὖ πράττειν.* Ambrosius *eudiagein.*
Ἐπίκουρος. Cod. Vindobon. 106. *ἐπικερδός.*
εὖ διάγειν. Ambrosius *euprattein.*
μία. Cod. Vindobon. 106. *μίαν.*
Ἀρχύταν. Menag. *Ἀρχίταν.* Aldobrandinus *Architam.*
καὶ Ἔραστον. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *πρὸς Ἔραστον*, quod expressit Aldobrandinus videturque restituendum.
πρὸς Δίωνα μία. Ambrosius omittit.
Περδίκκαν. Ambrosius *perdicam.* Caeterum *πρὸς Περδίκκαν μία* agnoscunt etiam codd. Arund. et Monac.
62. *τετάρτην.* Cod. Monac. *δ.*
πέμπτην. Cod. Monac. *ε.*
οἱ δ' ἀπὸ Θεάγους. Cod. Monac. *οἱ δὲ ἀπὸ Θεάγους.*
Ἱπποτρόφος. Confirmat cod. Vindobon. 106. quem eundem esse cum Lambeciano in nota ab me laudato recte animadvertit Bachius l. l. p. 105. Cod. Monac. *ἱπποστρόφος.*
Ἀκέφαλοι ἢ Σίσυφοι. Cod. Monac. *ἀκέφαλοι ἢ σίσυφος.* Ambrosius *acephalus sive sisyphus.*
Δημοδόκος. Cod. Monac. *δημόδοκος.* Vindobon. 106. *δημόδοχος.*
Χελιδών, Ἑβδόμη. Codd. Stephani *χελιδὼν ἑβδόμη.* In interpretatione corrigatur *Septenaria* pro *Septima.*
πέμπτῳ. Cod. Monac. *ε.*
63. *διαφερόντων.* Stephan. et cod. Monac. *διαφερόντως.*
Εὐριπίδῃ. Cod. Monac. *εὐριπίδι.*

Digitized by Google

Δικαιμπλῳ. Fragmento I. p. 299. edit. Matthiae. Cod. Vindobon. 106. *λαιμπλίῳ.*

ὁ γοῦν φαῦλος — οὕτωσί. Ambrosius: *denique apud illum etiam pro simplici ponitur sicut et apud euripidem.*

Φαῦλον — ἀτρίβωνα. Ambrosius omittit.

καλεῖ· ἔστι δ' ὅτε — ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ. Cod. Monac. 64. omittit.

ἐστὶν ἕκαστον. Cod. Monac. *ἕκαστόν ἐστιν.* 65.

παρατίθεται. Cod. Vindobon. 106. *παρατίθεται.*

X. Cod. Monac. $\overset{\eta}{X}$.

διπλῆ. Ambrosius $\overset{\eta}{X}$ *dupliciter.*

X. Cod. Monac. $\overset{\eta}{X}$. 66.

ἐκλογὰς καλλιγραφίας. Codd. Arund. et Monac. *ἐκλογὰς καὶ καλλιγραφίας.*

διπλῆ περιεστιγμένη. Ambrosius: *Duabus ex paribus punctis appositis.*

ὀβελός. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *ὀβολός.*

ὀβελὸς περιεστιγμένος πρὸς τὰς εἰκαίους ὑθετήσεις. Ambrosius: *X obelus cum punctis (? cum punctis) ad inania quaeque et vitia iugulanda praeponitur.*

ἀντίσιγμα περιεστιγμένον. Ambrosius *Antisigma Xς cum punctis.*

κεραύνιον. Codd. Stephani *κεράνιον.* Ambrosius *Ceranium Xι.*

ὀβελός. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *ὀβολός.*

ἐκδοθέντα εἴ τις. Cod. Monac. *ἐκδοθέντι, ἃ εἴ τις.* quod probatum Stephano nuper comprobabat Buchius l. l. p. 106. Vindobon. 106. *ἐκδοθέν τι· ἃ εἴτις ἀρχήν.*

ἄπερ — κεκτημένοις. Ambrosius: *(librarum numerus) ut Antigonus et carystius in libro quem nuper de xenone edidit refert. Ea si quis dignoscere ante voluisset mercedem his qui docerent pendebat.* Aldobrandinus: *(Libri vero tot sunt.) Quae quidem signa, ut ait Antigonus Caristius in libro de Zenone, nuper edito, si quis cognoscere voluisset, pretium habentibus solvebat.*

Ἔλεγε. Ambrosius omittit. 67.

σώματα. Cod. Arund. *σώματι.*

ἔχειν. Cod. Vindobon. 106. omittit.

ὡρίζετο δ'. Cod. Monac. *ὡρίζετο δέ.*

πάντῃ διεστῶτος. Ambrosius *penitus remoti.*

λογιστικόν. Confirmant codd. Stephani et Monac. Vindobon. 106. *λογικόν.*

καθιδρύσθαι. Corrigatur *καθιδρῦσθαι.*

τὸ δὲ θυμοειδές. Cod. Monac. omittit *δέ.*

τὸ ἧπαρ. Cod. Vindobon. 106. omittit articulum.

Digitized by Google

68. ὧν τὸν ἐντὸς κύκλον — ποιεῖν. Cod. Vindobon. 106. omittit.

ἐπ' ἀριστερά. Cod. Vindobon. 106. ἐπ' ἀριστερᾶ.

τὸν δὲ κατὰ πλευράν. Cod. Vindobon. 106. τὸ δὲ κατὰ πλευράν. In interpretatione post *Alterum vero* inseratur *a latere.*

διῃρῆσθαι. Cod. Vindobon. 106. διῃρεῖσθαι. Ambrosius *in pluris esse divisum.*

τοῦ ὅλου καὶ τάς. Cod. Cantabr. τοῦ ὅλου· καὶ τάς.

κύκλον. Cod. Monac. κύκλου.

ὀρθουμένου. C. F. Hermannus l. l. p. 374. corr. ὀρθούμενον.

λέγων — φοράς. Ambrosius: *dicens hanc quidem animi: illam vero universi esse motionem errantiumque siderum motus.* Secutus sum interpretationem Aldobrandini.

69. οὕτω δ' ἐχούσης — κατὰ τὸν ταὐτοῦ. Ambrosius: *Cum autem ita se habeat eaque ex medio sit scissio sibi ad extrema congruens atque coniuncta nosse quaeque sunt: atque aptare eo quod in utrisque per harmoniam elementa habeat: et opinionem quidem fieri secundum alterius circulum se subrigentem scientiam vero secundum alium qui sit eiusdem.* Secutus sum Aldobrandinum.

καὶ αἴτιον. Cod. Monac. καὶ αἴτιον καὶ αἴτιον.

70. τέτταρα. Cod. Monac. τὰ τέτταρα.

γεννᾶσθαι. Cod. Monac. γενᾶσθαι.

ἀμετάβολον. Codd. Stephani ἀμετάβλητον.

νομίζων. Ambrosius *putans.* Aldobrandinus *affert.*

71. ὑπὸ θεοῦ. Cod. Monac. ὑπὸ θεοῦ τε.

ὑποκεῖσθαι δημιούργημα. Cod. Monac. δημιούργημα ὑποκεῖσθαι.

ἄπειρον. Casauboni correctionem ἀπείρους probabat Menagius.

κατασκευάσθαι. Cod. Vindobon. 106. κατασκευάσθαι.

72. διαμένειν. Cod. Monac. διαμενειν. Casauboni correctionem διαμενεῖν probabat Menagius.

εἰς τὸν θεόν. Ambrosius *in deum.* False enim ut saepius de Ambrosio refert Casaubonus.

ἄριστον. Codd. Monac. et Vindobon. 106. omittunt omisumque vult Bachius l. l. p. 106. Ambrosius τὸ ἄριστον αἴτιον interpretatur *auctorem ipsum deum.* Aldobrandinus *ab optima causa artum fuisse.*

γεννητῶν. Menag. et cod. Vindobon. 106. γενητῶν.

οὐρανός. Cod. Monac. ὁ οὐρανὸς ὁ (sic repetitum).

γεννητῶν. Menag. et cod. Vindobon. 106. γενητῶν.

ἀλλ' ἤ. Cod. Monac. ἀλλ' ἦ.

73. ἀεὶ μένειν. Cod. Monac. μένειν ἀεί.

74. μετάσχῃ. Codd. Arund., Monac. et Vindobon. 106. μετάσχοι.

ἔχειν. Ambrosius *esse.*

τρία γένη τἄλλα. Cod. Monac. τἄλλα τρία γένη.

Digitized by Google

Ἵνα δὲ ὁ κόσμος — πεζῶν. Aldobrandinus: *ut autem mundus ad eius animantis, quod intelligentia comprehenditur, exemplum effectus perfectus esset, ideo caeterorum naturam animantium esse generatam: quae quidem quoniam illud in se haberet, coelum quoque habere oportere. Ac Deos quidem maiori ex parte igneos ipsum continere, sed esse tamen caetera genera tria, volatilia, aquatilia, et terrestria.* Rossius l. l. §. XVIII. p. 45. et seqq.: *Ut autem mundus ad eius animantis, quod intelligentia comprehenditur, exemplum effectus, perfectus esset, ideo caeterorum naturam animantium esse generatam: quae quidem quoniam mundus in se haberet, coelum quoque habere oportere. Habere igitur Deos* (hoc est *animantia divina*), *continentes ignis plurimum. Sed esse tamen caetera genera tria, volatilia, aquatilia et terrestria.* Hinc corrigatur interpretatio nostra.

διὰ νοῦν. Cod. Monac. *διαμενήν.* Merisus Casaubonus coni. *διὰ γνώμην.* 75.

ἐπεὶ δ' αἰτίαι εἰσὶ δύο — λεκτέον. Ambrosius: *quum vero causae inquit duae sunt: alia quidem constantiam ac firmitatem esse: alia vero necessaria ex causa creata dicendum.* In interpretatione corrigatur *per mentem* pro *constantiam ac firmitatem.*

ἐκ τῶν τριγώνων εἶναι. Cod. Monac. omittit *εἶναι.*

τὰ λεχθέντα δύο, ὧν παράδειγμα τὸν θεόν. Cod. Cantabr. *τὰ λεχθέντα· δύο μὲν οὖν παραδείγματα τὸν θεόν.* Monac. *δύο μέν.* 76.

γινόμενα. Codd. Cantabr. et Monac. *κινούμενα*, quod expressit Ambrosius.

ἐκ τῶν ἐνδεχομένων. Cod. Monac. omittit. Ambrosius non expressit. Aldobrandinus *ex his.*

γενέσθαι. Cod. Cantabr. *κινεῖσθαι.*

ἐπεὶ δ' ἤρξαντο — γενέσθαι. Ambrosius: *ac* (? *at*) *ubi species exhiberi coepta debitum ordinem et modum ex deo accepisse.*

ἐπειδή. Cod. Monac. *ἐπεί.* 77.

τὸν θεόν. Cod. Monac. *τῶν θεόν.*

διεστῶτα. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *συνεστῶτα*, quod expressit Ambrosius *consistunt.*

πολιτεύσεσθαι. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *πολιτεύεσθαι.* 78.

ἐὰν μὴ τέλεον — διαφορᾷ δήμου. Ambrosius: *Idque nisi per summam plebis dr̃iam operam suam reipublicae iudicarit inutilem fore.* Aldobrandinus: *nisi in summo populi discrimine facilem esse cernat administrandae Reipublicae rationem.*

ἅπαντα. Cod. Monac. *πάντα.* 79.

Digitized by Google

ὁμολογουμένου. Cod. Monac. ὡμολογημένου. Vindobon. 106. ὁμολογημένου.

διασωστῆσαι. Cod. Vindobon. 106. διασωστῆναι. Casaubonus coni. δοκεῖν συστῆσαι.

πράττειν, ἵνά μή. C. F. Hermannus l. l. p. 374. coni. πράττειν τινά, μή.

80. ἀπέχωνται. Cod. Vindobon. 106. ἀπέχωντων.

φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης. Codd. Monac. et Vindobon. 106. φησὶν ἀριστοτέλης.

81. τῆς φιλίας τρία εἴδη. Cod. Monac. addit ἐστί. Bene.

ἔκγονα. Cod. Monac. τέκνα.

τἆλλα. Cod. Monac. τὰ ἄλλα.

διὰ γραμμάτων. Cod. Vindobon. 106. διαγραμμάτων.

προστιθέασι δέ τινες τετάρτην ἐρωτικήν. Aldobrandinus omittit.

82. ἐστὶ δημοκρατικόν. Cod. Monac. ἐστιν δημοκρατικόν.

ἀριστοκρατία. Cod. Vindobon. 106. ἀριστοκρατεία.

πολιτική. Cod. Monac. πολιτή. Ambrosius *Annale*. Aldobrandinus *venale*.

83. τῆς ἄρα πολιτείας — ἡ δὲ τυραννίς. Ambrosius omittit.

δῆλον ὅτι. Cod. Monac. δηλονότι.

τῆς ἄρα δικαιοσύνης — τοὺς ἀπσιχομένους. Cod. Vindobon. 106. et Ambrosius omittunt.

84. τὸ δὲ ποιητικόν, τὸ δὲ θεωρητικόν. Cod. Monac. τὸ δὲ θεωρητικόν, τὸ δὲ ποιητικόν.

ἡ μὲν γάρ. Cod. Monac. omittit γάρ.

οἰκοδομική. Cod. Vindobon. 106. οἰκονομική.

ναυπηγική. Codd. Monac. et Vindobon. 106. ναυτική. Hic semper addit καὶ ἀστρολογική.

θεατόν. Codd. Stephani et Monac. θετόν.

καστρολογική. Cod. Monac. καὶ ἀστρολογική.

τῶν ἄρα ἐπιστημῶν — ποιητικαί. Ambrosius omittit.

85. ἀρρώστημα. Cod. Monac. ἀρώστημα.

ἀπαλλάττει. Cod. Monac. ἀπαλλάττειν.

86. ἡ δὲ βοηθητική. Νόμου. Cod. Monac. νόσου, reliquis omissis. Ambrosius verba τῆς ἄρα ἰατρικῆς — ἡ δὲ βοηθητικὴ omittit.

γενόμενος. Cod. Monac. γινόμενος.

οὐθείς. Cod. Vindobon. 106. οὐδείς.

τοῦ ἄρα νόμου ἐστὶν ὁ μὲν γεγραμμένος, ὁ δὲ ἄγραφος. Ambrosius omittit.

87. οἱ ἰδιῶται. Cod. Monac. οἰδαῖται.

τοῖς ἐρωτῶσι. Cod. Vindobon. 106. τοῖς ἐρωτῶσιν.

διαλέγονται. Codd. Monac. et Vindobon. 106. omittunt.

πέμπτη δέ. Cod. Monac. πέμπτη δὲ καλεῖται.

τοῦ λόγου ἄρα — τὸ δὲ τεχνικόν. Ambrosius omittit.

Digitized by Google

δεύτερον δέ. Cod. Monac. omittit δέ. 88.
καὶ τῶν χειρῶν. Cod. Monac. omittit καὶ τῶν.
τῆς ἄρα μουσικῆς — ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ambrosius omittit.
Ἓν μέν. Cod. Vindobon. 106. Ἓν μὲν γάρ.
τοὺς ἐκ τούτων. Cod. Vindobon. 106. καὶ γὰρ τοὺς ἐκ τούτων.
ἄλλο δὲ ἐάν. Cod. Monac. ἄλλο δὲ ἄν.
δεδυναστευκότες — ὦσιν οἱ πρόγονοι. Cod. Monac. omittit.
ἐὰν αὐτός. Cod. Monac. ἂν αὐτός. 89.
τῆς ἄρα εὐγενείας — τὸ δὲ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ καλοκἀγαθίας. Ambrosius omittit. Cod. Monac. τὸ δ' ἀπὸ τῆς αὐτοῦ καλοκἀγαθίας.
πρὸς χρῆσιν εἰσι. Cod. Vindobon. 106. πρὸς χρῆσιν ἐστί.
τὰ δὲ πρὸς νόμους. Cod. Monac. τὸ δὲ πρὸς νόμους.
τοῦ ἄρα κάλλους — πρὸς ὠφέλειαν. Ambrosius omittit.
αὐτῆς ἐστι. Cod. Monac. ἐστιν αὐτῆς. 90.
λογιστικόν. Confirmant codd. Stephani.
λογιστικόν. Confirmant codd. Stephani.
τῶν τοιούτων. Hoc expressit Ambrosius. Meneg. et cod. Monac. τῶν τοιούτων πάντων, quod reddidit Aldobrandinus.
λογιστικόν. Confirmant codd. Stephani. Vindobon. 106. λογικόν.
τῆς ἄρα ψυχῆς — θυμικόν. Ambrosius omittit.
Ἓν δέ. Confirmat cod. Arund..
τρίτον. Cod. Monac. ἄλλο δ'.
τοῦ πράττειν. Cod. Monac. τοῦ πράγματος πράττειν. 91.
καὶ φοβεροῖς. Cod. Monac. τε φοβεροῖς.
μὴ ἐξίστασθαι ποιεῖν. Emperius: „μὴ ἐξίστασθαι ποιεῖν. Postrema vox delenda videtur."
ἡ δὲ ἀνδρεία — ἀλλὰ μένειν. Ambrosius: *Fortitudinem autem (causam esse) ne inter pericula et terrores a iustitiae terrore deviemus efficere.* Aldobrandinus: *fortitudo (causa est), pericula propter metum non devitandi, sed expectandi.*
ὑπὸ μηδεμιᾶς ἡδονῆς. Codd. Cantabr., Arund., Monac. et Vindobon. 106. ἀπὸ μηδεμιᾶς ἡδονῆς.
τῆς ἀρετῆς ἄρα — σωφροσύνη. Ambrosius omittit.
ἀλλὰ κοσμίως ζῆν. Ambrosius *honesteque vivamus sua nobis lege praescribere.*
Ἡ ἀρχή. Cod. Monac. omittit articulum.
κατὰ βίαν. Cod. Monac. εἰς τὸ κατὰ βίαν.
ἄρρενες. Cod. Monac. ἄρενες. 92.
τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν πανταχοῦ. Cod. Monac. πανταχοῦ τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν.
οἷαν. Cod. Monac. οἷαν.
οἷαν. Cod. Monac. οἷαν.
καὶ ἐν Μακεδονίᾳ δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

Digitized by Google

τῆς ἀρχῆς ἄρα — κατὰ βίαν. Ambrosius: *haec quinaria principatus distributio.*

93. ὅταν δέ. Cod. Monac. ὅταν δ'.

μηδέ. Cod. Monac. μή.

τρίτον εἶδος. Cod. Monac. τρίτον εἶδός ἐστί.

μηθέν. Cod. Vindobon. 106. μηδέν.

τὸ δὴ τοιοῦτον. Cod. Monac. τὸ δὲ τοιοῦτον.

94. ἀποφαίνῃ. Cod. Vindobon. 106. ἀποφαίνηται.

τὸ μέν ἐστιν. Cod. Monac. ἔστιν τὸ μέν.

τῆς ἄρα ῥητορείας — τὸ δὲ ἀπολογία. Ambrosius omittit.

ἓν δὲ ὅσα δεῖ λέγειν — ἃ μὲν οὖν δεῖ λέγειν. Cod. Monac. omittit.

μὴ πλείω. Cod. Monac. μὴ δὲ πλείω.

95. ἁρμόττοντας δεῖ λέγεσθαι ὡς νεωτέροις. Cod. Monac. habet bis posita. Ambrosius haec verba interpretatur *maiore auctoritate utamur in dicendo.*

κακῶς. Confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac.. Codd. Stephani οὐκ ὀρθῶς.

τοῖς δὲ σώμασιν — παραβοηθῶσιν. Restituenda interpretatio Ambrosii haecce: *Corporibus res tanta agitur: cum se mutuo fovent homines et ab iniuria caedentiumque petulantia manu invicem vendicant.*

96. εὐεργετοῦσιν. Cod. Cantabr. εὐεργετῶσι.

ἄρα. Cod. Monac. omittit.

διὰ χρημάτων. Cod. Monac. omittit διά.

τῆς ἄρα εὐεργεσίας — τετάρτη διὰ λόγων. Ambrosius omittit.

τελέσῃ. Cod. Monac. i. e. τέλος.

ὁ ἐνιαυτός. Cod. Monac. ἡ νύξ.

κατὰ τέχνην δὲ — πλοῖα γάρ. Ambrosius: *Aut secundum artem finis obvenit. Architectus arte consummat aedificium: et navium fabricator arte itidem perficit navem.*

97. τοῦ τέλους ἄρα — κατὰ τύχην ἐστίν. Ambrosius: *Aut igitur legitimus est rerum finis: aut naturalis aut arte constat aut forte.*

τρίτον ὄ. Cod. Monac. τρίτον ὦ.

πάσχειν καὶ εὖ ποιεῖν καὶ κακῶς. Aldobrandinus: *pati, bene ac male nobiscum agi.*

ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Codd. Arund. et Monac. omittunt articulum.

τῆς ἄρα δυνάμεως — πάσχειν. Ambrosius: *Primam itaque potentiae speciem constare animo, secundam corpore, tertiam exercitu atque pecuniis, quartam in faciendo atque patiendo.*

98. φιλανθρωπίας. Cod. Monac. φιλανθρωπείας.

φιλανθρωπίας. Cod. Monac. φιλανθρωπείας.

Digitized by Google

φιλανθρωπίας. Cod. Monac. *φιλανθρωπείας*.

αὐτῆς. Cod. Monac. omittit.

μελῶν. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *μερῶν*, quod ex- 99.
pressit Aldobrandinus *partibus*.

ἀκούῃ. Cod. Monac. *ἀκούει*.

αἰσθάνηται. Cod. Monac. *αἰσθάνοιται* (sic).

αἰσθάνεσθαι. Cod. Monac. *αἰσθάνεται*.

τὸ δὴ τοιοῦτον εὐαισθησία. Ponatur punctum post *εὐαισθησία*.

ὥστε καί. Codd. Monac. et Vindobon. 106. omittunt.

ἐστὶ τὸ μὲν εὐβουλία. Cod. Monac. *τὸ μὲν εὐβουλία ἐστί*.

τὸ δὲ ὑγεία τοῦ σώματος. Stephan. cum codd. Arund. et Monac. *καὶ ὑγεία τοῦ σώματος*. Hoc restituendum est.

τῆς ἄρα εὐδαιμονίας — τὸ δὲ εὐπορία. Ambrosius omittit.

εἰς τρία διαιροῦνται. Cod. Monac. *διαιροῦνται εἰς τρία*. 100.

ἡ μὲν πρώτη, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη. Ambrosius omittit.

μεταλλευτική. Cod. Monac. *μεταλευτική*.

πρῶτον. Stephan. et cod. Monac. *πρότερον*.

τὸ δέ τι δεύτερον, τὸ δέ τι τρίτον. Cod. Monac. *τὸ δέ τι τρίτον, τὸ δέ τι δεύτερον*.

τῆς τέχνης ἄρα — τὸ δέ τι τρίτον. Ambrosius omittit.

ὧν μὲν ἓν. Cod. Vindobon. 106. *ἓν μὲν οὖν*. 101.

ἄλλο δὲ αὐτό. Cod. Monac. *ἄλλο δὲ αὐτήν*, quod genuinum est.

φαμεν εἶναι ἀγαθόν. Cod. Monac. *ἀγαθὸν εἶναι φαμέν*.

καὶ τὰ τοιαῦτα. Ambrosius *atque poetam*, i. e. *poeticam*, ut legisse videatur *καὶ ποιητικήν*. Id ego valde vereor ne restituendum sit.

ὑποκριτικήν. Stephan. cum cod. Monac. *ὑποκριτικὴν καὶ ποιητικήν*, quod et ipsum restituendum puto.

ἀγαθοῦ ἄρα — λέγομεν εἶναι. Ambrosius omittit.

ἀγαθά. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *καλά*. 102.

ἀκρασίαν. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *ἀκρισίαν*. Ambrosius *iudicii rationisque privatio*. Aldobrandinus *insciti am*.

ἢ ὅλως. Codd. Monac. et Vindobon. 106. cum Ambrosio omittunt *ἤ*.

τῶν ἄρα ὄντων — οὐδέτερα τούτων. Ambrosius omittit.

εὐνομίαν φαμὲν εἶναι. Ambrosius omittit. 103.

καὶ τοῦτό φαμεν εὐνομίαν εἶναι. Ambrosius omittit.

μὴ ὄντων. Cod. Vindobon. 106. omittit. Ambrosius: *Tertio si iuxta consuetudines ac studia quorumlibet positis legibus bene respublica administretur*.

ἐπιτηδεύματα. Cod. Vindobon. 106. *ἐπιτηδεύματι*.

καὶ τοῦτο εὐνομίαν προσαγορεύομεν. Ambrosius omittit.

ὧν ἓν μέν ἐστιν. Cod. Monac. *ὧν μὲν ἓν μέν ἐστιν*.

ἕτερον δὲ ἰάν. Codd. Monac. et Vindobon. 106. *ἕτερον δὲ ἄν*. 104.

Digitized by Google

τῆς ἄρα ἀνομίας — μηδεὶς ᾖ νόμος. Ambrosius omittit.

φαμὲν εἶναι — κακὰ δὲ κακοῖς ἐναντία. Cod. Monac. omittit.

πολὺ δὲ κακοῖς ἐναντία ἐστίν. Stephan. κακὰ δὲ κακοῖς ἐναντία εἶναι.

ἀσωτία. Corrigatur ἡ ἀσωτία. Excidit articulus incuria typothetae. Cod. Monac. ἀσωτεία.

ἀνελευθερία. Codd. Monac. et Vindobon. 106. ἐλευθερία.

οἷον ἡ ἀσωτία τῇ ἀνελευθερίᾳ. Stephan. τὴν ἀσωτίαν καὶ τὴν ἀνελευθερίαν.

καὶ τὸ ἀδίκως συρεβλοῦσθαι τῷ δικαίως συρεβλοῦσθαι. Ambrosius: *et iniusta poena iniustae impunitati.*

105. τὰ δὲ ὡς οὐδετέρως οὐδέτερα. Ambrosius: *partim ut neutra alteris media contraria dicuntur.*

Τῶν ἀγαθῶν γένη ἐστι τρία. Stephan. τῶν ἀγαθῶν γένη εἰσὶ τρία.

ὅσα ἐνδέχεται ἔχειν. Ambrosius *quae esse possunt.*

ὑγίεια. Cod. Monac. ὑγεῖα.

μετασχεῖν δὲ αὐτοῦ ἐνδέχεται. Stephan. omittit.

ὑπαρκτὰ δέ. Cod. Cantabr. ὑπαρκτικὰ δέ.

μήτε ἔχειν ἐνδέχεται. Stephan. post haec habet supra omissa μετασχεῖν δὲ αὐτοῦ ἐνδέχεται.

τὸ σπουδαῖον εἶναι. Cod. Arund. omittit articulum.

καὶ δίκαιον εἶναι. Cod. Monac. τὸ δίκαιον εἶναι.

οὔτε ἔχειν. Codd. Monac. et Vindobon. 106. οὔτε σχεῖν.

τὸ σπουδαῖον εἶναι Cod. Monac. omittit articulum.

106. τῶν ἀγαθῶν ἄρα — ὑπαρκτά. Ambrosius: *Et haec bonorum est distributio.*

Λακεδαιμόνιοι. Menag. οἱ Λακεδαιμόνιοι. Omittunt articulum etiam codd. Arund. et Monac.

τὰ μὲν οὖν ἐκ τῶν παροιχομένων — πιστεύσαντες. Ambrosius: *praeteritum tempus exemplo suppeditat: dum attenditur quid eur quaeque gens passa sit: ut caveamus: aut quid prudenter egerit: ut imitemur: utpote quid passi sint lacedaemonii dum confidunt.*

τὰ δὲ ἐκ τῶν παρόντων. Cod. Monac. τὰ δ' ἐκ τῶν παρόντων.

τείχη. Cod. Vindobon. 106. τύχη.

σῖτον ὀλίγον. Cod. Vindobon. 106. σῖτος ὀλίγος. Ambrosius addit *et caetera huiusmodi.*

τὰ δὲ ἐκ τῶν μελλόντων. Cod. Monac. τὰ δ' ἐκ τῶν μελλόντων.

τὰς πρεσβείας. Cod. Monac. ταῖς πρεσβείαις. Vindobon. 106. omittit verba τὰ δὲ ἐκ τῶν μελλόντων — τὰς πρεσβείας. Ambrosius: *Futurum prospicere suadet: uti ne quid fiat temere: habendam bonae opinionis rationem: ut non esse violandas suspicionibus legationes: ne graecia gloriam honestatis amittat.*

παροιχομένων. Cod. Vindobon. 106. ἀποικομένων.

Digitized by Google

τῆς ἄρα συμβουλίας — ἐκ τῶν μελλόντων. Ambrosius omittit.

φθόγγοι. Cod. Monac. φθογγή. 107.

τῆς ἐμψύχου φωνῆς. Codd. Monac. et Vindobon. 106. τῆς τοῦ ἐμψύχου φωνῆς.

τῆς ἄρα φωνῆς ἡ μὲν ἔμψυχος, ἡ δὲ ἄψυχος. Ambrosius omittit.

ἐγγράμματος — ἀγράμματος. Vid. Rossius l. l. §. XX. p. 50. et 51. interpretes castigans.

ἀμερῆ. Legendum videtur ἀμέριστα.

καὶ ὁμοιομερῆ μέν. Cod. Monac. ὁμοιομερῆ δέ, omisso καί. 108. Vindobon. 106. ὁμοιομερῆ, omisso καὶ et μέν.

ἐξ ὁμοίων. Corrigatur ἐξ ὁμοίων μερῶν.

τὸ χυτόν. Cod. Arund. τυχόν. Exterminanda est haec vox restituendumque quod ante Menagianam vel potius Aldobrandinianam legebatur πᾶν τὸ τοιοῦτον. Confirmat id interpretatio Ambrosii *et caetera huiusmodi*.

ἀμερῆ. Codd. Stephani ἀμέριστα, quod restituendum est.

τῶν ὄντων ἄρα — ἀνομοιομερῆ. Ambrosius omittit.

τούτων γὰρ οὐδὲν δι' ἑρμηνείας χωρεῖ. Vid. Rossius l. l. §. XXI. p. 51. et 52.

καὶ τὸ κάλλιον — τὸ θᾶττόν τινος. Cod. Monac. omittit. 109.

τὸ θᾶττόν τινός ἐστι. Ambrosius addit *et in hunc modum caetera*.

αὐτά. Cod. Monac. ἑαυτά.

τῶν ὄντων ἄρα — κρός τι. Ambrosius omittit.

διήρει. Cod. Vindobon. 106. διήρηται.

Γέγονε δὲ καί. Cod. Vindobon. 106. omittit δέ.

LIBER IV.

SPEUSIPPUS.

διειληφόσι. Cod. Monac. διειλήφασι. 1.

τῶν μὲν δήμων. Confirmant codd. Stephani, commendatum Casaubono.

ἦν. Ambrosius omittit, omissum iam edit. Froben., ut delendum videatur.

υἱὸς δέ. Confirmat cod. Arund.. Monac. omittit δέ.

Ποτώνης. Stephan. et cod. Monac. ποτώνης.

ἑκατοστῆς. Corrigatur ἑκατοστῆς.

οὐ μὴν τό γε ἦθος. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. οὐ μὴν (Mon. μέν) τὸ ἦθος. Vid. Lobeckius ad Phrynich. p. 364. et seqq..

Κασάνδρου. Ambrosius *Cassandri*.

Λασθένεια. Cod. Monac. λασθενία. 2.

Φλιασία. Cod. Monac. φλισία.

Digitized by Google

ἀτελεῖς. Cod. Monac. ἀτελής.

Καινεύς. Cod. Cantabr. καινεύς.

8. Ξενοκράτη. Hunc quoque errorem Diogeni, non librariis imputandum censet C. F. Hermannus l. l. p. 372.

ἐφ' ἁμαξίου αὐτὸν φερόμενον. Cod. Monac. αὐτὸν ἐπ' ἁμαξίου φερόμενον.

ὡς ἦν. Codd. Cantabr. et Monac. ὃς ἦν.

ἄν. Stephan. cum cod. R ἀλλὰ ἄν. Cantabr. ἂν ἀλλά. Arund. et Monac. omittunt ἀλλά. Rossius l. l. §. XXII. p. 53. et seq. corr. κάτθανεν ἄν, ἀλλ' ἂν διά τι σφόδρα μικρόν.

καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν — διά τι σφόδρα μικρόν. Ambrosius omittit.

4. Πλούταρχος δέ φησιν ἐν τῷ Λυσάνδρου βίῳ καὶ Σύλλα. I. e. Sullae cap. 36., sed ubi nostri libri Specusippi nomen prorsus ignorant.

διακεχυμένος. Cod. Monac. διακεχυμένον.

φησί. Ambrosius omittit.

ἀμόρφου. Deleatur comma post hanc vocem.

τούτου. Ambrosius *istac*. Aldobrandinus *hac — re*.

περὶ φιλίας α'. Cod. Cantabr. omittit.

πρὸς Κέφαλον. Confirmant codd. R, Cantabr. et Monac. cum Ambrosio. Idem probavit Menagius.

Λυσίας α'. Cod. Monac. omittit α'.

Γρύλλον. Codd. Cantabr. et Monac. γύλον. Arund. γύλλαν. Vid. Ioannis Friderici Eberti Σικελιῶν vol. I. part. 1. p. 91. et seqq..

Ἀρίστιππος. Cod. Monac. ἀρρίστιππος.

5. Τεχνικὸν α'. Ambrosius *Dialogi artificiales unum*.

τῶν περὶ τὴν πραγματείαν ὁμοίων. Ambrosius *earum rerum quae sunt in quaque re similes*.

Μανδρόβουλος. Cod. Monac. μανδρόβυλος.

τρεῖς καὶ τετρακισμύριοι τεσσαρακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε. Cod. Cantabr. μ' δ' δ' ο' ε'. Monac. μ' γ' δ' ο' ε'. Ambrosius *versus plurimos*. Aldobrandinus omittit numerum.

Ἡροφίλειος. Stephan. Ἠροφίλειος. Cod. Arund. ἠροφίλιος. Monac. ἠροφίλιος. Ambrosius *Exrophileus* et *Erophileus*. Aldobrandinus *Erophileus*.

XENOCRATES.

6. Ἀγαθήνορος. Cod. Florent. ἀγαθάνορος. Monac. ἀγαθόνορος.

Χαλκηδόνιος. Confirmant codd. R, Stephani et Monac. cum interpretibus. Stephan. Καρχηδόνιος. cod. Cantabr. χαρκηδόνιος.

ὥστε. Corrigatur ὥςτε.

τὸν Πλάτωνα. Cod. Monac. τόν τε πλάτωνα.

θύε. Corrigatur θῦε.

εἴποτε. Corrigatur εἴ ποτε.

ἐς ἄστυ. Cod. Monac. εἰς ἄστυ.

Digitized by Google

πάντας. Confirmant interpretes. Cod. Monac. omittit.

προυνείκους. Cod. Monac. πορνικούς. Aldobrandinus *mercenarios.*

αὐτοῦ. Cod. Monac. αὐτόν.

καὶ συχνόν. Cod. Monac. omittit *καί.* 8.

δεῖν. Cod. Monac. δεῖ.

τοῖς κατ' ἔτος Χουσὶ παρὰ Διονυσίῳ. Cod. Monac. τοῖς κατασχοῦσι παρὰ διονυσίῳ. Ambrosius: *ab his qui se continebant apud Dionysium.* Aldobrandinus *apud Dionysium bacchanalibus.* Kuehnius coni. τοῖς κατασχοῦσι παρὰ Διονυσίου, ut essent illi qui nave appulissent in Piraeum missi a Dionysio.

μαλθασομένους. Cod. Monac. μαλθασομένους.

ἤδη. Cod. Monac. ἤδει. 9.

καὶ τοὺς ἑτοίμους εἶναι — τιμῆσαι. Ambrosius: *et cum illi parata iam esset mulcta: comperto ex illo ut sese res haberet momento tunc maxime reip. curam habendam. Quippe philippum caeteros donis corrupisse, se vero nulla ratione inclinare ad suum consensum posse pervidisse.*

αἰχμαλώτων Ἀθηναίων. Cod. Cantabr. ἀθηναίω αἰχμαλώτων.

προηγέγκατο. Confirmat cod. Monac.

ἐναίσιμος. Cod. Monac. αἰνέσιμος.

πάσσασθαι. Cod. Monac. παάσασθαι.

ἑτάρους. Cod. Monac. ἑτέρους.

εὐστοχίαν. Cod. Monac. εὐωχίαν.

Βίωνος. Cod. Cantabr. δίωνος. 10.

σκωπτομένην. Cod. Monac. σκοπτομένην.

οὐ κνάπτεται. Cod. Monac. οὐκ ἅπτεται. Hieronymus Mercurialis Varr. Lectt. II. 11. coni. οὐ γναφεύεται.

αὐτοῦ. Cod. Monac. omittit. 11.

αὐτόν. Hesychius Miles. p. 42. τοῦτον.

διεμελέτα. Hesychius Miles. p. 42. ἐμελέτα.

περὶ σοφίας ς'. Stephan. cum cod. Palat. περὶ φιλοσοφίας, quod expressit Ambrosius.

περὶ τοῦ ἀορίστου α'. Ambrosius *de optimo unum.*

περὶ τοῦ ὠφελίμου α'. Cod. Monac. omittit articulum. 12.

ἑκουσίου. Cod. Cantabr. ἀκουσίου.

περὶ ἐπιεικείας α', περὶ τοῦ ἐναντίου α' β', περὶ εὐδαιμονίας α' β'. Ambrosius hic omissa infra praebet post περὶ μνήμης α'.

περὶ τοῦ ψεύδους α'. Cod. Monac. omittit articulum.

περὶ ἡδονῆς α' β'. Apud Ambrosium sequuntur haecce: *de anima duo, de scientia unum, politicum unum.* Eadem infra ubi in libris comparent repetit.

περὶ τῶν Παρμενίδου. Ambrosius *de parmenide unum.* 13.

Ἀρχέδημος. Cod. R ἀρχαίδημος. Ambrosius *archaedemus.*

ἢ περὶ δικαιοσύνης α'. Cod. Monac. omittit α'.

Digitized by Google

τῶν περὶ τὴν διάνοιαν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η'. Cod. Monac. omittit ζ'.

Λύσις τῶν περὶ τοὺς λόγους α' ι'. Cod. Monac. omittit articulum τούς. Ambrosius: *Solutio eorum quae accidunt orationi unum.*

φυσικῆς ἀκροάσεως α' β' γ' δ' ε' ς'. Ambrosius: *De physice vel de his quae de physicae ratione audiuntur sex.*

Κεφάλαιον α'. Ambrosius *capitula unum.*

Πυθαγόρεια. Cod. Monac. πυθαγορία. Ambrosius *pythagorica.* Aldobrandinus *Pythagorea.*

Θέσεων βιβλία κ' μ' γ'. Ambrosius *positionum libros* XXXIII. Aldobrandinus *Propositorum libri* XX. XXXX. III.

τῆς περὶ τὸ διαλέγεσθαι πραγματείας βιβλία ιδ' μ' α' β' ψ' μ'. Ambrosius *de ratione disserendi libros XIIII.* Aldobrandinus omittit numerum.

μετὰ τοῦτο βιβλία ιε' — ἄλλα βιβλία δύο. Ambrosius: *post haec libros XV. et alios XVI. de discipulis (disciplinis) eorum quae circa distinctionem versari possunt libros novem: eorum quae circa mentem sunt alios libros IIII. eorum quae circa disciplinas versantur libros sex: De his quae circa mentem libros duos alios.*

περὶ γεωμετρῶν βιβλία ε'. Cod. Cantabr. περὶ γεωμετρικῶν βιβλία ε'.

περὶ διαστημάτων α'. Cod. Monac. omittit περί.

14. στοιχεῖα πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ βασιλείας δ'. Ambrosius: *et elementa. Ad alexandrum: de regno libros quatuor.*

πρὸς Ἀρίβαν. Cod. Monac. πρὸς ἄρυβον.

πρὸς Ἡφαιστίωνα. Interpretes *ad Ephaestionem.*

στίχοι μ' κ' β' δ' σ' λ' θ'. Codd. Cantabr. et Arund. μ' κ' β' δ' σ'. Ambrosius *versus IIII. ducenti triginta novem.* Aldobrandinus omittit numerum.

ὄντα τοιοῦτον. Hesychius Miles. p. 42. τοιοῦτον ὄντα.

ἀπονοῦντα. Stephan. cum cod. Palat. ἀπονοῦντα. Monac. ἀδυνατοῦντα, quod expressit Aldobrandinus. Ambrosius: *ut eo modo in exilio positus frangeretur.* Hesychius Miles. p. 42. ἀπενοῦντα. Suidas s. v. μέτοικοι ἀποτονοῦντα. Tanaqu. Faber coni. ἀποκνοῦντα. Mericus Casaubonus ἀποροῦντα.

Ἀθηναίοις δὲ τὸ μετοίκιον. Ambrosius: *Atheniensibus vero imposita illi viro ab urbe tranemigratione satisfecit.*

ὁ Ἀμαστριανός. Ambrosius *amastrianus.*

Ἀνσιμαχίδου. Cod. Monac. λυσιμάχου, quod expressit Ambrosius.

Ἐτελεύτα δέ. Cod. Monac. ἐτελεύτα δή.

15. εἰς αὐτόν. Cod. Monac. εἰς τοῦτον.

γεγώς. Cod. R γεγωνώς. Monac. γεγονώς.

Digitized by Google

πέντε. Confirmat cod. Monac.. Improbat factas ab me propter numerum mutationes C. F. Hermannus l. l. p. 372. et 373.

καὶ ὁ συγγενὴς — ἀποθανούσης. Ambrosius coniungit cum *ὅ τε τακτικός*.

τρίτος. Confirmant cod. Monac. et Aldobrandinus. Ambrosius *alius*.

τέταρτος. Confirmat Aldobrandinus. Cod. Monac. *πέμπτος*. Ambrosius *Alius*.

πέμπτος ᾄσματα γεγραφώς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος. Cod. Monac. *ἕκτος*. Ambrosius *Postremus*. Friderieus Theophilus Welckerus in Iahnii Annalibus philoll. et paedagogg. a. 1829. fascic. II. p. 166. *„Aristoxenos nennt seine (des Xenokritos) Poesien unbestimmt ᾄσματα bei Diogen. Laert. IV. 15; denn es ist kaum zu zweifeln, dass Xenokritos zu verstehn sey, obgleich verschiedene des Namens Xenokrates zusammengestellt werden: Diogenes hat vermuthlich Ξενοκράτης verschrieben vorgefunden, so wie es auch in der eben angeführten Stelle des Pindarischen Scholiasten (Ol. X (XI). 17.) in einer Handschrift anstatt Ξενόκριτος sich findet.“*

POLEMO.

Φιλοστράτου. Ambrosius *philostrati*. Suidas addit *ἢ Φιλο-* 16.
κράτους.

Οἰήθεν. Ambrosius *Oeteus* et *Oesthens*. Aldobrandinus *Oaea*.

τριώβολον. Ambrosius *pecunia*.

τοῖς νέοις. Cod. Monac. *τοῖς νέοις μεθύων*.

μεθύων. Cod. Monac. omittit.

ἦξε. Corrigatur *ἦξε* cum Hemsterhusio ad Aristoph. Plutum vs. 732. p. 250. edit. Lips. et Meinekio. Idem expresserunt iam interpretes *irrupit*.

ὃ δὲ οὐδὲν διατραπείς. Ambrosius *Quo ille nihil aversus*. Aldobrandinus *qui ne conversus quidem*.

ἦρε τὸν λόγον ὁμοίως. Codd. Cantabr. et Arund. *ἦρε*. Ambrosius: *eam quam coeperat orationem ardentius quoque prosecutus est*.

ἀκοῦον δέ. Cod. Monac. *ἀκοῦον δή*.

ἕκτης καί. Cod. Cantabr. omittit.

ἁρματοτροφῆσαι. Cod. Cantabr. *ἁρμοτροφῆσαι*. 17.

καὶ δίκην. Kuehnius coni. *κατὰ δίκην*. Frustra.

λυττῶντος. Cod. Arund. *ἀττόντος*.

διασπάσαντος. I. F. H. i. e. Ioannes Friderieus Heroldus in Klotzii Actis litterarr. vol. II. part. 1. p. 105. coll. part. 3. p. 356. coni. *δεινῶς διασπάσαντος*.

ἐπὶ τῆς πόλεως. Cod. Cantabr. *ἀπὸ τῆς πόλεως*.

τὸ γεγονός. Cod. Monac. *τὸ γινόμενον*.

Digitized by Google

κυνὸς γοῦν λυττῶντος — ἄτρεπτον μεῖναι. Vid. Rossius l. l. §. XXIII. p. 60. et seqq..

18. *ἀναγινώσκοντός τι.* Cod. Monac. *ἀναγινώσκοντος τι.*

ἐν τοῖς. Cod. Monac. omittit.

φησὶ γάρ. In interpretatione corrigatur *Ait enim.*

καὶ ὅλως ἦν τοιοῦτος — κἀν τοῖς ἤθεσιν. Vid. Rossius l. l. §. XXIII. p. 62. et 63.

ἔφασκε δέ. Cod. Monac. *ἔφασκε δή.*

καὶ γενναῖος. Ambrosius *adiunota severa constantia.*

Ὀξακὰ καὶ σιλφιακά. Stephan. *Ὀξώτα καὶ Στιλφώτα.* Cod. Monac. *ὀξῶ καὶ στιλφῶτ.* Ambrosius: *acidum eum atque asperum vocans.*

καταπυγοσύνη. Cod. Monac. *καταπυγωσύνη.*

ταῦτ'. Cod. Monac. *ταὐτά.*

19. *ἅπερ — κρέας μέγα.* Ambrosius omittit.

φασί. Ambrosius omittit.

διὰ δὴ οὖν. Menag. *διὰ δὲ οὖν.*

φιλογενναῖον. Cod. Monac. *φιλογύνναιον.*

αὐτοῦ φησιν. Cod. Monac. *φησιν αὐτοῦ.*

οἱονεί. Cod. Monac. *οἷονεί.*

Ἀώριός τις οἰκονομία. Florens Christianus coni. *Ἀώριός τις ἁρμονία.* G. Hermannus: „Scribendum puto *Ἀωρίας τινὸς ἁρμονίας.*“

20. *κατὰ τὸν κωμικόν.* Stephan. et cod. Cantabr. *κατὰ τῶν κωμικῶν.*

συμποιεῖν. Ios. Scaliger coni. *συμπονεῖν.*

κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν Μολοττικός. Casaubonus ut versum distinguebat probabiliter.

κατὰ τὸν Φρύνιχον. Ex Musis Phrynichi petita esse suspicatur Augustus Meinekius Quaestt. scenicc. spec. II. p. 10.

Οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος. *Γλύξις* iam Stephanus affert. Cod. Monac. *γαῦξις.* Ambrosius: *non elatus: aut turbidus: sed mitis incedit atque placidus.* Aldobrandinus: *non distortus, neque subturbidus, sed placidus.* Casaubonus corr. *Οὐδὲ γλυκύς.*

ἆξεις. Cod. Monac. *ἆξει.*

ἀνθρώπων. Confirmat cod. Cantabr.. Monac. *ἀνθρώποις.*

Πολέμωνα. Cod. Monac. *πολλέμωνα.*

διαβαίνειν. Corrigatur *διαβαλεῖν* cum G. Hermanno l. l. p. 236.

θῆκεν. Cod. Monac. *θῆκε.*

CRATES.

21. *Κράτης.* Ambrosius *Crates athenienesis.*

τῶν δήμων. Cod. Florent. *τὸν δῆμον*, quod affert etiam Stephanus probatque ut solet Menagius.

Digitized by Google

ἀλλήλων. Cod. Monac. ἀλλήλους.

ὠφελείτην. Hesychius Miles. p. 32. ἐφιλήτην i. e. ἐφιλείτην, quod reddendum videtur Diogeni.

μέχρι. Cod. Monac. μέχρις.

ἐξωμοιούσθην. Cod. Monac. ἐξωμοιοῦσθαι. Hesychius Miles. p. 32. ἐξωμοιώτην.

ἐκοινωνείτην. Hesychius Miles. p. 32. κοινωνήτην.

ἔννεπε. Cod. Monac. ἔνεπε.

ἤισσεν. Cod. Florent. ἴησα. Monac. ἤεισεν. Quas editiones ἤισεν habere affirmat Casaubonus equidem ignoro.

αἰῶν' ἀστρέπτοις. Cod. Florent. αἰῶνα τρεπτοῖς. Monac. αἰῶνα στρεπτοῖς. Quod cum Iacobsio correxi expressit iam Ambrosius *veris certisque*.

τοῦ χρυσοῦ γένους. Hesychius Miles. p. 32. τῶν ἐκ τοῦ 22.
χρυσοῦ γένους.

Διονυσόδωρον. Aldobrandinus *Dionysiodorum*.

φασι τὸν αὐλητήν. Hesychius Miles. p. 32. τὸν αὐλητὴν φασίν.

σεμνυνόμενον. Cod. Palat. μὴ σεμνυνόμενον.

μηδένα. Cod. Cantabr. et Hesychius Miles. p. 32. μηδέν, quod expressit Ambrosius.

ἐπὶ τῷ μηδένα — Ἰσμηνίου. Ambrosius: *quod nihil ex suis pulsibus neque in trieris neque ad fontem unquam audivisset, sicut Ismenii.*

μήτ' ἐπὶ τριήρους — ὁ Ἀντίγονος. In cod. Monac. leguntur in margine, sed ab eadem manu scripta.

Λυσικλέους. Ambrosius *Lysidis*.

Τελευτῶν δέ. Cod. Monac. τελευτῶν δή. 23.

δημηγορικούς. Cod. Monac. δημηγορηκούς.

ἐχομένως Ἀρκεσιλάου. Ambrosius *suo loco*.

παφρωρύχος. Cod. Cantabr. ταφωρύχος.

CRANTOR.

εἰς μυριάδας. Cod. Monac. omittit εἰς. 24.

στίχων τρεῖς. Cod. Monac. τρεῖς στίχων.

οὐ διὰ νόσον. Ambrosius addit *eo consilio*. Aldobrandinus *ibi manere*.

Ἀρκεσίλαος. Cod. Monac. ἀρκεσίλαον.

συσταθῆναι. Ante Meibomium legebatur συστῆναι. Conf. II. 61. et III. 36. ὑπὸ δ' Ἀριστίππου συσταθῆναι. ubi cod. Monac. συστῆναι. IV. 38. Ἀρχίαν δὲ τὸν Ἀρκάδα Εὐμένει συστήσας.

Ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι. Cod. Monac. ἐν γῆς φίλοις μυχοῖσι. 25.
In correctionem Casauboni incidit etiam Porsonus ad Euripidis Phoenist. vs. 1464. p. 104. edit. tertiae Lips..

Digitized by Google

Ἤνδανεν. Cod. Monac. *ἤνδανεν* et infra *ἤνδανε.*

ὃ δ' ἐπὶ πλέον. Cod. Monac. *ὅδε. ἐπεὶ ἐπλέον.* Bachius l. l. p. 101. coni. *ὅς.*

ἦλυθεν οὔτι. Cod. Monac. omittit, sed ut ex superioribus repetat *περὶ αὐτοῦ* linea transfixum.

ὑπόδεξαι. Cod. Monac. *ὑποδέξῃ.*

κεῖθι ζώει. Cod. Monac. *ζώει κεῖθι.*

26. *ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου.* Fragm. XXIV. p. 114. edit. Matthiae.

λέγεται δὲ καὶ — φέρεσθαι ταυτί. Cod. Monac. *ἀντιγόραν τὸν ποιητὴν* et *πεποιημ*[illegible]. Ambrosius: *Antagoram quoque poetam fertur (ferunt) ut Crantoris ferri huiusmodi. Cranteris item in laudem versus referri in antagoram fama.* Aldobrandinus: *Fertur Antagoras poeta haec tanquam ipsius in amorem carmina protulisse.*

Ἐν δοιῇ μοι θυμός, ὅ τοι γένος ἀμφιβόητον. Cod. Monac. *ἐνδοίη μι.* Augustus Meinekius corr. *Ἐν δοιῇ μοι θυμός, ἐπὶ γένος ἀμφιβόητον*: versum enim aperte expressum esse ex Callimacho hymn. in lovem vs. 5.

ἤ σε. Cod. Monac. *ἦσε.*

Ἔρος. Cod. Monac. *ἔρως.*

πελάγεσσιν. Cod. Monac. *πελάγεσιν.*

27. *ἤ Ἀνέμων' τοῖος σύ.* Cod. Monac. *ἤ ἀνέμων τοι αἶσα.*

ἀλάλησαι. Cod. Monac. *ἀλάλῆσαι.*

ἀνθρώποις. Cod. Monac. *ἀνθρώπων.*

διφυόν. Corrigatur *διφύιον* cum G. Hermanno l. l. p. 236.

γοῦν. Confirmant codd. Arund. et Monac..

ἀπελέκητον. Confirmant cod. Monac. et Suidas cum Aldobrandino, idemque commendaverat Stephanus. Ambrosius *infractam.*

σκίφης. Cod. Monac. *σκίφθης.* Ambrosius non expressit verba *καί τινος ποιητοῦ σκίφης μεστοὺς εἶναι τοὺς στίχους.* Aldobrandinus omittit *σκίφης.* H. Stephanus coni. *στύφας μεστούς, stupa plenos*; Hadrianus Iunius ad Hesychium Milet. p. 152. edit. Orell. *σίλφης* aut *σκίφθης.* Kuehnius *σκίφης* interpretatur *minutiarum*, ut solus mentem scriptoris percepisse videatur Hemsterhusio ad Aristoph. Pluti Scholiast. vs. 590. p. 190. et seqq. edit. Lips..

Θεοφράστου. Cod. Monac. *θεοφράστους.*

πρό. Cod. Cantabr. *πρός.*

Κράντωρ. Cod. Monac. *κράντορ.*

ἢ νόσων. Cod. Monac. *ἢ νόσων ἢ νόσων.* Codd. Florent. et Stephani *ἢ νόσος*, quod expressisse videtur Ambrosius poeta.

λόγων δὲ τῶν σῶν Ἀκαδημία θ' ἕστηκε χήρη. Cod. Monac. *σῶν λόγων δὲ χώρη ἕστηκεν ἀκαδημία.*

Digitized by Google

ARCESILAUS.

Πιταναῖος. Codd. Stephani *πιτάνης*. 28.

τὰς ἀποφάσεις. Ambrosius *negationes*.

ὁμομητρίων. Codd. Stephani *ὁμοπατρίων*.

ὁμοπατρίων. Codd. Stephani *ὁμομητρίων*.

Μοιρέαν. Cod. Arund. *μυρέαν*. Monac. *μοιραῖαν*.

κατ' ἀρχάς. Cod. Monac. *καταρχάς*. 29.

διήκουσεν. Cod. Monac. *διήκουσε*.

ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου. Fragm. XII. p. 49. et 50. edit. Matthiae.

προενεγκάμενος. Cod. Monac. *προσενεγκάμενος*.

παρθέν'. Cod. Monac. *παρθένε*.

εἰ σώσαιμί σ', εἴσει. Cod. Monac. *εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ*. Caeterum haec verba notata sunt propter sigmatismum ab Porsono ad Eurip. Medeae vs. 476. p. 57. et seq. edit. tertiae Lips..

ξέν'. Cod. Monac. *ξένε*.

δμωιδ'. Affert iam Stephanus. Stephan. et cod. Monac. *δμῶτ'*.

Ἄγου με, ὦ ξέν', εἴτε δμωιδ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον. Corrigatur cum Matthiaeo l. l. *Ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε δμωιδ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον*. Herodianus apud Villoisonium Anecdott. Graecc. vol. II. p. 94. *Ἀγοῦ δέ με, ὦ ξεῖνε, εἴτε πρόςπολον θέλεις, εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωΐδα*. de quo vid. Porsonus Append. ad Toupii Emendatt. in Suidam vol. IV. p. 496. et seq., C. F. Hermannus l. l. p. 371. corr. *Ἄγε μ', ὦ ξέν', εἴτε δμωιδ' εἴτ' ἄλοχον θέλεις*.

Πῖσαν. Cod. Monac. *πίσσαν*. 30.

Πέργαμος — ἀνὰ ζαθέην. In interpretatione corrigatur:

Pergamus haud armis, sed equis quoque clara per orbem
Dicitur a Pisa quam coluere dei.

Θνατῷ. Confirmant interpretes.

ἔσσεται. Cod. Monac. *ἔσεται*.

εἰςαῦτις. Cod. Monac. *ἐςαῦθις*.

τὸν Εὐδάμου ἑνὸς τῶν συσχολαστῶν ἐρώμενον. In interpretatione corrigatur cum Rossio l. l. §. XXIIII. p. 65. *quem amavit Eudamus condiscipulus Arcesilae*.

ἱερή. Cod. Monac. *ἱεροῦ*. 31.

Καδανάδη. Cod. Cantabr. *κατανάσῃ*.

ὡς αἶνος ἀνδρῶν. Cod. Monac. *ὡς δεινὸς ἀνδρῶν*.

πενεστέων. Cod. Monac. *πενέστεων*.

Τηλοῦ μὲν Φρυγίη — προσφιλέστερος. Vid. Rossius l. l. §. XXIIII. p. 65. et seqq.. sic haec interpretans: *Procul est quidem Phrygia, procul et sacra Thyatira, ac, o Menodore, patria tua Cadena. Aet ad Acheronticm haud fandum sunt aequa itinera, ut ait vir sapiens, undique dimensa. Hunc*

Digitized by Google

tamen tumulum illustrem fecit tibi Eudamus, qui tu multis servis fuisti carior.

ὄρθρον. Cod. Monac. ὄρθρον, sed deletum eadem manu, nihil aliud vero additum.

ἐρώμενον. Cod. Monac. omittit.

Ἴωνα δὲ καὶ ἐχαρακτήριζε. Ambrosius: *Stilum etiam ionicum expressit.* Kuehnius: *Characterem stylumque Ionis expressit.* Id reponatur.

92. ἀποκαταστῆσαι. Cod. Monac. ἀποκαταστῆναι.

ἐκλιπόντος. Cod. Monac. ἐπιλειπόντος (sic).

ἐκχωρήσαντος. Cod. Cantabr. ἐγχωρήσαντος.

τὶ συνέγραψεν. Cod. Cantabr. τις ἐνέγραψεν.

ἐκδοῦναι. Ambrosius *non edidisse.*

93. Πύρρωνα. Cod. Monac. πύρωνα.

ἐπ' αὐτοῦ. Codd. Cantabr. et Arund. ὑπ' αὐτοῦ.

Πρόσθε. Cod. Monac. πρόσθεν.

ὄπιθεν. Cod. Monac. ὄπισθε δέ.

μέσσος. Cod. Monac. μέσος.

Μενεδήμου. Codd. Stephani et Monac. μενεδήμου, quod probat Rossius l. l. §. XXV. p. 68.

στέρνοισι. Cod. Monac. στερνῆσι.

μόλυβδον. Cod. Monac. μόλιβδον.

Θεύσεται εἰς Πύρρωνα. Cod. Monac. Θήσεται ἢ πύρρωνα. Quod Theodorus Canterus Varr. Lectt. I. 9. coni. ψεύσεται iam Casaubonus reprobavit. Rossius l. l. §. XXV. p. 68. corr. θεύσεται ἢ Πύρρωνα.

τὸ πάγκρεας. Cod. Monac. τὸ πᾶν κρέας. Illud probat etiam Rossius l. l. §. XXV. p. 69.

σχολιόν. Stephan. κολιόν.

καὶ διαλιπὼν — Διόδωρον. Cod. Monac. et Ambrosius omittunt.

ἀξιωματικώτατος. Cod. Monac. ἀξιοματικώτατος.

καὶ ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων. Ambrosius *atque in locutione ambiguus.* Aldobrandinus *et in loquendo verborum amplificatione utebatur.* ὡς

ἱκανῶς. Cod. Monac. ἱκανὸς.

94. Καὶ νέον οὐ λήσεις. Cod. Monac. καὶ νέον μὴ λήσῃς.

λήψεται. Codd. Stephani νίψεται.

ἀστραγάλῳ. Hesychius Miles. p. 10. ἀστραγαλωτί.

ἀνήνεγκεν αὐτῷ. Cod. Monac. omittit αὐτῷ.

Ἥμονος. Cod. Monac. ἦμονος, quod reddidit Ambrosius.

ἀειδοῦς. Cod. Monac. ἀηδοῦς.

ᾗ οὐ δοκεῖ. Cod. Monac. ἦ οὐ δοκεῖ.

ἔφη. Cod. Monac. bis positum habet.

πότερον ἐὰν οὐδὲ οὕτω. Codd. Stephani πότερον οὐδὲ ἂν οὕτω. Monac. πότερον ἀνδε ἂν οὕτω.

Digitized by Google

παρακίναιδος. Confirmant codd. R et Monac.,

Ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνι' ἢ σιγὴν ἔχειν; Cod. Monac. ἔξεστιν 35. ἐρωτᾶν πότνια σε, ἢ σιγὴν ἔχειν. Cantabr. et Arund. ποτνιάσε.

Γύναι — λαλεῖς; Distinguatur cum G. Hermanno l. l. p. 235. et Meinekio:

Γύναι, τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως
λαλεῖς;

Caeterum legebatur καὶ οὐκ.

ἀγεννοῦς. Cod. Cantabr. ἀγεννῶς.

Ἀκόλαστ'. Cod. Monac. ἀκόλαστα.

γίνεται. Corrigatur γίγνεται, quod praebet cod. Monac.

Ἀκόλαστ' — τέκνα. Vid. Fragm. Eurip. p. 393. edit. Matthiae.

οὐδὲ τίτθης. Mericus Casaubonus coni. οὐδὲν ἢ τίτθης.

τετυχηκέναι. Cod. Monac. τετυχεκέναι.

οὐδέ. Cod. Monac. omittit hic et post ἀπεκρίνετο ponit οὐδέν, quod expressit Ambrosius nihil.

φιλόλογον. Cod. Monac. φιλολόγον.

Πλήθουσι. Cod. Monac. λήθουσι.

κἀνέμων. Cod. Monac. καὶ ἀνέμων.

Ἀλεξίνειον. Cod. Monac. ἀλεξῖνον. Hesychius Miles. p. 10. 36. Ἀλεξίνιον.

κατ' ἀξίαν. Cod. Monac. καταξίαν.

τὸ Φιλοξένῳ. Hesychius Miles. p. 10. τῷ Φιλοξένῳ.

ι

πλινθιακούς. Cod. Monac. πληνθιακούς.

τὰ αὐτοῦ. Hesychius Miles. p. 10. τὰ αὐτοῦ.

ᾄδοντας. Cod. Cantabr. ᾀδοντούς.

αὐτός. Codd. Cantabr. et Monac. αὐτούς.

τὰς πλίνθους. Cod. Cantabr. τοὺς πλίνθους.

κἀγώ. Hesychius Miles. p. 10. οὕτω κἀγώ.

Ἤχθετο οὖν δή. Cod. Monac. omittit δή, sed ut ab eadem manu sit supra versum ante οὖν collocatum.

ἦν δὲ καί. Hesychius Miles. p. 10. omittit καί. 37.

πιστικός. Augustus Meinekius mavult scribi πειστικός, quod nunc confirmat cod. Monac.. Conf. VII. 161. Hesychius Miles. p. 10. πιστικώτατος, ubi H. Stephanus corr. πειστικώτατος. Vid. Car. Freder. Augustus Fritzsche in Commentariis in Evangelium Marci XIV. 3. p. 596. et 597.

πάνθ'. Hesychius Miles. p. 10. omittit.

ἀλλ' ἔφερον. Hesychius Miles. p. 12. ἀλλ' ὅμως ἔφερον.

κοινωνικώτατος. Cod. Monac. κοινωνικώτατος.

ἐγένετο. Hesychius Miles. p. 12. ἦν.

πρόχειρος ἦν. Hesychius Miles. p. 12. προχειρότατος, omisso ἦν.

λαθεῖν. Confirmant cod. Monac., Ambrosius atque Hesy-

Digitized by Google

ohius Miles. p. 12. Alteram lectionem λαβεῖν praestant etiam codd. Cantabr. et Arund. Aldobrandinus: *beneficiorumque ostentatione minime elatus.*

ἀτυφότατος. Cod. Monac. ἀτυφώτατος.

πρὸς Κτησίβιον. Hesychius Miles. p. 12. παρὰ Κτησίβιον.

φησί. Hesychius Miles. p. 12. ἔφη.

88. Εὐμένει. Cod. Monac. εὐμενεῖ.

καὶ ἀφιλαργυρώτατος εἰς τὰς ἀργυρικὰς δείξεις ἐπήνει πρῶτος. Ambrosius: *ipsamque liberalitatem suam argenteis in primis vasis praeferebat.*

καὶ ποτέ. Hesychius Miles. p. 12. omittit ποτέ.

ἀργυρώματα. Cod. Monac. ἀργυρώματος.

καὶ ἀποστερούντος. Ambrosius *cum vero is egenus esset.*

οὐκ ἀπῄτησεν οὐδὲ προσεποιήθη. Ambrosius *non repetiit.* Hesychius Miles. p. 12. προσεποιήσατο.

Εὐμένης. Cod. Monac. εὐμενής.

ὁ τοῦ Φιλεταίρου. In interpretatione corrigatur *a Philetaero adoptatus.* Vid. Rossius l. l. §. XXVI. p. 73. et seqq.

* * *

τούτῳ μόνῳ. Cod. Monac. τοῦτο μόνον.

βασιλέων. Cod. Cantabr. βασιλέα.

προσεφώνει. Ambrosius: *Quocirca et huic soli praeter ceteros studebat reges.* Aldobrandinus: *Quamobrem ad hunc solum ex omnibus regibus libres suos scribebat.* Rossius l. l. §. XXVI. p. 76. et sqq. *Ad ipsum solum ex omnibus regibus solitum Arcesilam litteras dare.*

89. ἑκάστοτε. Aldobrandinus *interdum*, reprehensus propterea ab Rossio l. l. §. XXVI. p. 78.

καὶ οὐκ ἐπέτυχε. Aldobrandinus *nec quidquam profecit.* Rossius l. l. §. XXVI. p. 78. et sq. *nec ipsum convenit.* Omnino recte.

40. ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Cod. Monac. τὸν (sic) τῇ ἀκαδημίᾳ.

Ἠλείαις. Edit. Froben. ἡλείαις. Codd. Cantabr. et Arund. ἡλιαις.

προσεφέρετο. Cod. Monac. προσεφέροντο.

41. τοῦ πλεύσαντος εἰς Κυρήνην. Vid. Rossius l. l. §. XXVI. p. 79.

ἐπὶ πλέον. Cod. Monac. ἐπιπλέον.

Κλεοχάρους. Cod. Monac. λεωχάρους.

κωμάσαντας. Cod. Monac. κωμώσαντας.

Τούτου δέ. Cod. Monac. τούτου γε.

Πυθοκλῆς ὁ τοῦ Βουγέλου. Codd. Stephani βουσῖλον, βουσελίου, βουσελέου et βουσόλου. Arund. πυθ ὁ τους τοὺς Monac. τοὺς τουβουσε. Ambrosius *beseli* et *beselii*. Aldobrandinus *Bugeli.*

Digitized by Google

οὓς καταλαβών. Aldobrandinus *quod cum accepisset*, notatus propterea Rossio l. l. §. XXVI. p. 79. et 80. Cod. Monac. καταβαλών.

ὑπ' ἀνεξικακίας. Hesychius Miles. p. 12. ὑπ' ἀνδρικακίας, quod olim probatum H. Stephano nunc ex Diogene Laertio correctum est.

παρά. Cod. Monac. ϖ.

Ἀλκυονέως. Stephan. Ἀλκυονέως, quod reddiderunt interpretes. Spiritum lenem tuetur Schaeferus ad Plutarchi vol. V. p. 92.

ἐπικυλικείους. Cod. Cantabr. ἐπὶ κιλικία. 42.

πρὸς Ἀρίδηλον. Codd. Arund. et Monac. μὴ πρὸς ἀρίδηλον.

ἀξιοῦντα εἰς αὐτό. Cod. Monac. εἰς αὐτὸ ἀξιοῦντα.

εἶπεν. Cod. Monac. εἰπεῖν.

τὸ καιρόν. Hesychius Miles. p. 12. τὸν καιρόν.

ἔνθα καὶ παραιτούμενος — ἐπίστασθαι. Rossius l. l. §. XXVI. p. 80. sic interpretatur; *Ubi, qui semper disputationes quae inter scyphos habentur, devitaret, Aridelo quaestionem quamdam proponenti ad eamque dicere iubenti, respondit; at enim hoc ipsum maxime philosophiae munus est, singularum rerum opportunitatem agnoscere.*

πέρι σπίζαι τερατοῦντο. Cod. Monac. περισπιζατερατοῦντο.

οὕνεκεν. Hesychius Miles. p. 12. οὕνεκα.

ὄχλῳ ἀρέσκεις. Stephan. cum cod. Monac. ὀχλοαρέσκης. Codd. Stephani et Ms. apud Menagium ὀχλοάρεσκος. Cantabr. ὀχλοαρέσκεις. ϵ

πλατύνεαι. Cod. Monac. πλατυνεαι.

ἦν. Cod. Monac. omittit.

τοῖς μαθηταῖς. Cod. Monac. ταῖς μαθηταῖς.

εὐαρεστουμένου. Codd. Stephani ἀρεσκομένου.

χάριεν δ'. Cod. Monac. χάριεν δέ. 43.

διὰ τί. Stephan. δι' ὅ,τι.

τὰ αὐτοῦ. Cod. Monac. αὐτοῦ, omisso articulo.

Μοιρέαν. Cod. Monac. μυρέαν.

ἀνθ' ὧν ἐς Χῖον — ἀπήγαγε. Cod. Monac. ἀπήγαγεν. Ambrosius: *quod in illum Chium olam moerens atque inde athenas deduxerat.*

εἰσηγάγετο. Stephan. cum cod. Monac. ἐπηγάγετο. Codd. Cantabr. et Arund. ἐπιγάγετο.

κομίσαι πρὸς σέ. Cod. Monac. πρὸς σὲ κομίσαι. 44.

ἀξιοπιστότατος. Cod. Monac. ἀξιοπιστώτατος.

δ' αἰεί. Emperius: „Ἀεὶ alienum est huic loco. Nam cum maxime transmittit testamentum. Ineptum igitur ἀεὶ πιστότατος τηρῶν (aliud esset si haberetur τηρεῖν). Quapropter δὲ εἰ rescribo."

τισι. Cod. Monac. τινι, quod expressit Ambrosius.

ε

Ἑρμιππος. Cod. Monac. Ἑρμηππος.

Digitized by Google

46. ἔστι καὶ εἰς τοῦτον ἡμῶν. Ambrosius omittit.
μοι. Cod. Monac. με.
Ἀρκεσίλαε — ἀφειδῶς. Porsonus in Appendice ad Toupii Emendatt. in Suidam vol. IV. p. 447. edit. Oxon. corr. Ἀρκεσί-λαε, τί μοι τοσσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς.
ὄλισθες. Cod. Monac. ὤλισθες.
ἐῶν. Cod. Monac. ἐῶν.
οὐ τόσσον. Cod. Monac. ἐπεί (sic).
δ' ἄρ'. Cod. Monac. γάρ.
τῶν ἐπίσημα τράγος. Cod. Monac. τῶν ἐπίσημ' ἄρατος. Quod Salmasius apud Menagium coni. τῶν ἐπίσημ' ἄροτος i. e. ἄροτρον, et Tanaqu. Faber τῶν ἐπίσημον Ἄρης, satis refutavit Menagius. Kuehnius coni. ἄκατος.
δ' ἐποίησεν. Cod. Monac. δεποίησεν.
Ἀρκεσίλας. Cod. Monac. ἀρκεσίλαος.
φησιν. Cod. Monac. φησιν ἀριστόδημος.

BION.

46. οἷαν. Cod. Monac. οἶαν.
γήμαι. Cod. Monac. γῆμαι.
τι. Cod. Arund. τις.
μεθ'. Cod. Monac. „ θ (sic).
47. γενεῆς τε. Cod. Monac. γενεῆς τοι.
ἐξ ἐμαυτοῦ. Cod. Monac. καὶ ἐξ αὐτά.
πλείστας. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. παῖς τάς.
περιέχοντα. Stephan. cum codd. Cantabr., Arund. et Monac. ἔχοντα.
ἀγκίστρῳ. Cod. Monac. ἁμίστρῳ.
48. γήμαι. Cod. Monac. γῆμαι.
καὶ τοῦτο εἰς αὐτόν. Cod. Monac. καὶ εἰς τοῦτον.
Ἐάν. Cod. Monac. ἄν.
ἕξεις ποινήν. Cod. Monac. ποινὴν ἕξεις.
τῶν κακῶν. Cod. Monac. κακόν.
ἐτῶν. Merious Casaubonus coni. ἀτῶν.
κατεγίνωσκε δὲ — ὡς ἀναισθήτους. Cod. Monac. omittit.
παρακαλούντων. Cod. Monac. παρακαόντων, quod reddidit Ambrosius *adurerent*. Aldobrandinus ut supra καταkαόντων *comburerent*. Gassendus coni. παρακλαιόντων, probatum Merico Casaubono. Gatakerus κατακλαιόντων vel ἐπικλαιόντων.
49. εἰς σῶμα. Cod. Monac. εἰς σῶμα ψυχήν.
ἀπάγοι. Cod. Monac. ἀπαγάγοι.
Πυροὺς ἐκόμισα καὶ κριθὰς πωλῶ. Edit. Froben., Menag. et Aldobrandinus cum interrogationis nota efferunt. Confirmat eam rationem H. Stephanus. Caeterum cod. Monac. πιπράσκω pro πωλῶ, lectionem etiam ab Stephano allatam.

Digitized by Google

τετρημένους. Stephan. τετριμένους. Codd. R, Palat. et Monac. μεμετρημένους. Cantabr. et Arund. μεμητρημένους. 50.

τὴν δὲ οἴησιν. Cod. Monac. omittit δέ.

πρὸς τὸν πλούσιον. Cod. Monac. omittit articulum.

τῇ μὲν ἀνδρείᾳ — ἀκμάζειν. Mutatio Wyttenbachii minime admittenda est.

ἄλλῳ. Cod. Monac. ἄλλο. 51.

δυσγένειαν. Cod. Monac. δυσσέβειαν. Welckerus Prolegg. ad Theognidis Reliqq. p. XCII. coni. εὐσέβειαν.

παρῃτῆσθαι. Cod. Cantabr. παρητεῖσθαι.

τὴν ἀρχὴν μέν. Cod. Monac. omittit μέν.

τὴν κυνικήν. Cod. Monac. repetit articulum.

Ἐρατοσθένην. Cod. Arund. ἐρατοσθένη. Vid. Collect. Bern- 52.
hardyanam p. 188. et 189.

ἀνθινά. Casaubonus coni. ἰανθινά.

ἔριδος. Cod. Monac. omittit.

Ὦ πέπον Ἀρχύτα — ἀνδρῶν. Vid. Rossius l. l. §. XXVIII. p. 81. et seqq..

οἰοθεσίας. Cod. Monac. ἰῶθεσίας. 53.

καί. Cod. Monac. omittit. Emperius: „Καὶ recte aberit.“

φίλαυτος. Cod. Monac. ἀφίλαυτος.

παρ' ὃ. Cod. Monac. παρό.

μαθητὴς αὐτοῦ. Cod. Monac. αὐτοῦ μαθητής.

Βητίων. Cod. Monac. βιττίων. Ambrosius *butio*. Aldobran- 54.
dinus *Bition*.

συνδέομαι. Stephan. συνδέωμαι. Cod. Cantabr. δέομαι. Caeterum hic deest folium in cod. Monac. exscissum. Quod sequitur folium incipit verbis §. 67. extremae (ἡμ)εῖς δὲ τοὺς Ἀκαδημαϊκούς.

λαβεῖν. Codd. Cantabr. et Arund. λαλεῖν.

νοσοκομούντων. Cod. Cantabr. νοσοδομούντων.

ἀλλὰ καὶ — ἠτιασάμεθα. Ambrosius: *sed hic quoque vita excessit. Illum nos ita accusati sumus.*

Σκυθὶς ὃν αἰ' ἔφυσεν. Cod. Cantabr. omittit ὃν. Hesychius 55.
Miles. p. 14. ὃν ἔφυσ' ἡ Σκυθὶς αἶα.

ὄντως. Confirmat cod. R. Hesychius Miles. p. 14. ὄντες.

μαχράν. Hesychius Miles. p. 14. μαχρήν.

οἳ τοῖς θεοῖς. Codd. Cantabr. et Arund. οἱ θεοῖς. 56.

σκυτίσιν. Cod. Cantabr. σύν τισιν.

πεπεισμένως. Probavit etiam Casaubonus.

ἤθελέν. Hesychius Miles. p. 14. ἤθελε. 57.

εἶπε. Cod. Cantabr. εἰπεῖν.

Συρίῳ. Ambrosius *syro*. Aldobrandinus *Syri*. 58.

δύο. Codd. Stephani addunt ἰάδι. Arund. ταδί.

γεγραφὼς· τρίτος ὁ αὐτὸς οὗτος. Codd. Stephani γεγραφὼς ἰάδι καὶ οὗτος. τρίτος ὁ εἰρημένος φιλόσοφος. Articulus ὁ videtur delendus esse.

Digitized by Google

μελικός. Ambrosius *lyricus*, pro quo reponatur *melicus*.

ἔνατος. Edit. Froben. ἔννατος. Stephan. ἔνατος, eo vitio, cuiusmodi non pauca continet haec editio.

LACYDES.

59. Κυρηναῖος. Suidas Κυρηναῖον.

ἐπειδὰν γάρ τι. Codd. Cantabr. et Arund. ἐπειδὰν γάρ τοι.

τὸν αὐτὸν τρόπον. Cod. Arund. omittit neque expressit Ambrosius.

εἰς τὴν στοάν. Ambrosius *in porticum*. Aldobrandinus *in portico*. Menagius *in sellam penariam*.

60. ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ. Ambrosius: *academiae scholam habebat*.

ζῶν. Ambrosius *iuvenis*.

Φωκεῦσι. Cod. Arund. φωκαεῦσι.

Ἡγησίνους. Ambrosius *Hesgesinus*.

„Εἶτα νῦν καιρός;" „Εἶτα μηδὲ νῦν." Valde probabiliter Emperius: „Orationem nimis abruptam iam Casaubonus tentavit. Equidem mihi persuadeo post καιρὸς excidisse καὶ ὅς, librario literarum similitudine decepto."

61. ἀρξάμενος τῷ τετάρτῳ ἔτει. In interpretatione corrigatur *coepisset quarto anno*, deleto commate post *coepisset*.

τῆς τετάρτης καὶ τριακοστῆς καὶ ἑκατοστῆς. Aldobrandinus *centesimae trigesimae*.

ἕξ. Cod. Cantabr. καὶ ἕξ.

Βάκχου. Vulgatum Βάκχον tuetur C. F. Hermannus l. l. p. 372.

μήτι Ἀναῖος. Confirmat cod. R. Aldobrandinus *consilium dissolvens*.

CARNEADES.

62. ὁ Κυρηναῖος. Articulus videtur delendus esse.

ἐπιμελέστατα. Confirmant codd. Stephani et interpretes.

63. ἑλόντα. Kuehnius coni. ἐλθόντα.

ἔχεις. Cod. Cantabr. ἔχειν.

64. τοὶ δ'. Stephan. καὶ δ'.

συνεχές. Cod. Cantabr. συνεχής.

65. δευτέρας. Aldobrandinus omittit.

πέντε. Cod. Arund. omittit.

Ἀριαράθην. Codd. Stephani ἀριανόν. Ambrosius *ariathem*.

λογαοιδικῷ. Confirmant codd. R et Arund. Cantabr. λογαδαοιδικῷ. Interpretes *logadico*.

66. ἔφησεν, „ἐμοί τι πιεῖν." C. F. Hermannus l. l. coni. p. 372. ἔφη, καὶ ἐμοί τι πιεῖν.

ἐς ᾅδην. Confirmat cod. R. Sed corrigatur ἐς Ἅιδην.

ὑποχυθῆναι. Cod. Cantabr. ἀποχυθῆναι.

ψυχρός. Ambrosius *parum probatus*.

Digitized by Google

CLITOMACHUS.

Ἀσδρούβας. Confirmant codd. Cantabr. et Arund. 67.

τετρακοσία. Ambrosius *quadraginta*.

ἡμεῖς δέ. His incipit novum folium cod. Monac. sic: (ἡ)μεῖς δέ.

τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος. Corrigatur τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος. Exciderunt enim priora incuria quadam typothetae meaque correctoris.

τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος περιπατητικούς. Deleantur verba ἀπὸ Πλάτωνος cum C. F. Hermanno l. l. p. 374.; sunt enim temere ex superioribus repetita.

ἡμεῖς δὲ — Ἀριστοτέλης. Haec faciunt in cod. Arund. initium libri quinti.

LIBER V.

ARISTOTELES.

Θαιστιάδος. Cod. Cantabr. φαιστιάδος. 1.

καὶ συνεβίω. Cod. Arund. omittit *καί*.

τραυλὸς τὴν φωνήν. Ambrosius *voce gracili*.

φασίν. Interpretes omittunt.

Ἑρπυλλίδος. Cod. Monac. ἑρπυλίδος. Aldobrandinus *Erpylide*.

παλλακῆς. Cod. Monac. παλακῆς.

ἐκάθισεν. Cod. Monac. ἐκάθησεν. 8.

Ἰσοκράτη. Cod. Monac. ξενοκράτη.

Αἰσχρὸν σιωπᾶν — λέγειν. Euripidis Philoctetae fragm. IX. p. 285. et sq. edit. Matthiae.

σπ

θέσιν. Cod. Monac. θεσῖν.

Ἑρμείαν. Aldobrandinus ubique *Hermeam*.

Ἀταρνέως. Cod. Cantabr. ἀταρνέων, quod reddidit Ambrosius *Atarnensium*.

ἀδελφιδῆν. Scribebatur ἀδελφιδήν.

Εὐβούλου. Cod. Monac. εὔβουλον.

γένει Βιθυνόν. Spengelius: „Cod. Monac. *γένει* Θυνῶν sic ut *συνῶν* et *θυνῶν* fort. postremae litterae —*ον*. est n. *ω* littera supra posita mendi signum.“

παλλακίδος. Cod. Monac. παλακίδος.

Ἐλευσινίᾳ. Cod. Monac. ἐλευσινί. Restituendum est Ἐλευ- 4.
σινίδι.

καὶ δὴ καὶ ἐγένετο. C. F. Hermannus l. l. p. 374. corr. 5.
ὃ δὴ καὶ ἐγένετο. Frustra.

ἀκόμιστος. Desiderius Heraldus ad oram libri sui corr. ἀκόσμητος.

πρὸς τοῖς δέκα. Cod. Arund. πρὸ τεῖς δέκα.

Digitized by Google

αὐτόν. Cod. Monac. habet in margine.

6. δολίον. Cod. Cantabr. δολίως, quod non spernendum.

ἐτελεύτησεν. Suidas et Auctor anonymus vitae Aristotelis addunt ἐν Χαλκίδι.

Εὔμηλος. Stephan. Εὔμολος, quod reddidit Ambrosius. Quod dedi Εὔμηλος confirmat cod. Monac. et Aldobrandinus. Cod. Cantabr. Ἑρμιππος.

πρὸς τοῖς ἑξήκοντα. Cod. Arund. πρὸ τοῖς ἑξήκοντα.

ἑπταικαιδεκέτης. Stephan. ἑπταικαίδεκα ἔτη. Cod. Cantabr. ἑπταικαιδεκ. Monac. ἑπταικαιδεκαέτης.

7. βίῳ. Cod. Monac. βίω, sed in quo ω ubique careat ι subscripto.

πέρι. Cod. Monac. περί.

ζαλωτός. Cod. Monac. ζηλωτός.

καρπόν τ' ἀθάνατον. Cod. Monac. καρπὸν εἰς ἀθάνατον.

κρείσσω. Cod. Monac. κρεῖσσον.

μαλακαυγήτοιό. Cod. Cantabr. μάλα καυγῆ τοῖοθ'. Monac. μαλακαυγῆ τοῖο θ'.

σεῦ δ' ἕνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης. Cod. Monac. σοῦ δ' ἕνεκ' ἐκ διὸς ἡρακλέης.

σὰν ἀγρεύοντες. Cod. Monac. ἀναγορεύοντες.

σοῖς δέ. Cod. Monac. σοῖς τε.

8. ἕνεκεν. Confirmant codd. Cantabr. et Monac.

καὶ Ἀταρνέος. Cod. Monac. ἀταρνέως, omisso καί.

ἔντροφος. Cod. Monac. ἔντροφον.

αὐγάς. Cod. Monac. αυγᾶς.

τοιγάρ. Cod. Monac. ποῖ γάρ.

ἀθάνατόν. Cod. Monac. ἀθάνατοι.

σέβας αὔξουσαι. Cod. Cantabr. σέβας· αὔξουσι.

ποτ' ἔμελλεν. Stephan. et cod. Monac. ποτὲ μέλλεν.

συκοφάσεις. Cod. Cantabr. συκοφάντεις.

9. Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ. Praefert iam Managiana. Cod. Monac. ὄγχνῃ ἐπ' ὄχνῃ.

γηράσκει. Stephan. γηράσκειν.

αὐτόν. Cod. Monac. omittit.

παραβαλεῖν. Cod. Arund. παραβαλῆν.

παρ' αὐτῷ. Cod. Monac. παρ' αὐτόν.

ἑπταικαιδεκέτη. Codd. Arund. et Monac. ἑπταικαιδεκάτη.

πρὸς Ἑρμείαν. Cod. Monac. εἰς ἑρμείαν.

10. πρὸς Φίλιππον. Cod. Monac. εἰς φίλιππον.

εἰς δ' Ἀθήνας. Cod. Monac. omittit δ'.

καὶ ἑκατοστῆς. Cod. Cantabr. omittit καί.

Καλαυρία. Cod. Monac. καλαβρία.

11. Ἀμβρύων. Cod. Monac. ἀρβρυων.

Ἑρμείου. Meinekius mavult scribi Ἑρμίου, coll. Etymolog. Magno p. 376. 25.

Digitized by Google

[ὃς διὰ τὴν — ἐν προχοαῖς.]. Cod. Monac. omittit.
ἐνετύχομεν. Confirmant codd. Cantabr., Arund. et Monac..
παντός. Cod. Monac. πάντων (sic).
Ἀριστομένη. Cod. Cantabr. ἀριστομένει. 12.
Ἵππαρχον. Agnoscit etiam Aldobrandinus.
Διοτέλη. Ambrosius *Cliotelem.*
ἐὰν βούληται. Confirmat cod. Monac..
Ἑρπυλλίδος. Cod. Monac. ἑρπυλίδος.
Νικάνωρ κύριος ἔστω — καὶ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν. Aldobrandinus omittit.
ἐπιμελείσθω δή. Cod. Monac. ἐπιμελείσθω δέ.
ἐὰν δέ τι. Cod. Monac. ἂν δέ τι.
ἐὰν μέν τι. Cod. Monac. ἂν μέν τι.
ἐὰν δὲ βούληται — πρὸς Νικάνορα. Cod. Monac. ἂν δὲ 13.
βούληται. Ambrosius: *Sin autem voluerit et Theophrastus puellae curam habeat.*
τοῦ παιδίου. Cod. Monac. τοῦ παιδός.
αὐτοῖς. Cod. Monac. omittit.
ἐπιμελεῖσθαι δέ. Cod. Monac. ἐπιμελεῖσθαι δὲ καί.
Ἑρπυλλίδος. Cod. Monac. ἑρπυλίδος.
τῶν τε ἄλλων. Ambrosius *caeterorumque omnium.* Post ἄλλων deleatur colon et in interpretatione corrigatur *tum reliquorum tum.*
Πυρραῖον. Ambrosius *pyreum.* Aldobrandinus *Pyraeum.*
καλῶς ἔχειν. Cod. Monac. καλῶς ἂν ἔχειν. 14.
Ἑρπυλλίδι. Cod. Monac. ἑρπυλίδι.
ἐπικομισθῇ. Cod. Monac. ἐπικοσμηθῇ.
Ἀμβρακίδα. Confirmant codd. Florent., Palat. et Monac.; Ambrosius *Ambracida*, nominandi casu. Menag. Ἀμβρακάδα, non Ἀβρακάδα. Aldobrandinus *Ambracae.*
Σίμωνι. Cod. Monac. σίμῳ. 15.
δοθέντος. Cod. Monac. omittit.
Τύχωνα. Ambrosius *Tachonem.*
Ὀλύμπιον. Corrigatur Ὀλύμπιχον de coniectura Meinekii.
Γρυλλίωνος. Cod. Monac. γρυλλίωνα. Lectionem Γρυλλίωνι iam Menagius attulit.
ἐπιτελεσθεῖσαι. Cod. Monac. ἐπιτελεσθῆσαι.
ἐκδορῦναι. Ambrosius *sculpendam.*
Νικάνορος. Cod. Monac. νικάνωρος.
τὴν μητρὸς τῆς ἡμετέρας τῇ Δήμητρι ἀναθεῖναι. Cod. 16.
Monac. τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας τὴν δημήτερα ἀναθεῖναι. quam vulgatam lectionem Petersenius l. l. p. 99. ita defendit ut τὴν Δήμητρα intelligat statuam. Caeterum in Graecis ante μητρὸς inseratur qui excidit articulus τῆς.
ἀνελόντας. Cod. Monac. ἀνελόντ.
σωτείρῃ. Cod. Monac. σωτήρῃ.

Digitized by Google

εὑρῆσθαι. Cod. Monac. ἰδρέσθαι.
αὐτόν. Cod. Monac. αὐτῶ.
βάλλεσθαι. Cod. Monac. βάλεσθαι.

18. γλυκεῖς, δὲ τοὺς καρποὺς. Confirmat Ambrosius. Cod. Monac. γλυκὺν δὲ τὸν καρπόν, quod reddidit Aldobrandinus.
εἰ μὴ λάβοι. Cod. Monac. εἰ μὴ λάβῃ.
ἀπολωλεκέναι. Cod. Monac. ἀπολωλέναι.
μετεωρίσας. Cod. Monac. μετεωρήσας.
μαστιγούτω. Cod. Monac. μαστιγούσθω.

19. εὐμορφίας. Quod Buhlius correxit εὐμορφίαν, debetur Merico Casaubono.
δεῖ. Cod. Monac. omittit.

20. Μία ψυχή. Cod. Monac. μία ψυχὴ ἐν διηρημένοις.
ἔλεγε. Cod. Monac. ἔλεγεν.
ζησομένους. Cod. Monac. ζῶζησομένους.
τοὺς δέ. Cod. Monac. τοὺς δ'.
καλοῖς. Cod. Monac. καλλοῖς.
τί ποτ'. Cod. Monac. τί ποτέ.
κατεφλυάρησα. Suidas κατηδολέσχησα.
Μὰ Δί'. Cod. Monac. μὰ δία.

21. διανεμητικήν. Cod. Monac. διανεμετικήν.
ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῶν Ἠθικῶν. Codd. Palat. et Stephani et Monac. ἐν τῷ ἠθικῷ τῶν ἑβδόμων. Cantabr. ἐν τῷ ἠθικῶν, τῶν ἑβδόμων. Arund. ἐν τῷ ἠθικῷ τῷ ἑβδόμῳ. Ambrosius omittit verba ἀλλὰ καὶ — ἐστι. Aldobrandinus: *quod etiam in septimo Ethicorum ait.* Menagius malebat ἐν τῷ τῶν Ἠθικῶν ἑβδόμῳ.
καὶ ταῦτα μέν. Cod. Monac. καὶ ταὐτὰ μέν.
ἅπερ. Codd. Arund et Monac. ἃ.
περὶ πάντας λόγους. Cod. Monac. habet praepositionem in margine.

22. ἢ Γρύλλος α'. Cod. Monac. omittit ἤ.
Ἐρωτικὸς α'. Cod. Monac. ante haec habet ἐρω ☞ α.
περὶ φιλίας α'. Codd. Stephani περὶ φιλοσοφίας α'.
περὶ ἐρωτικῶν α' β'. Codd. Stephani ἐρωτεκῶν.
περὶ εἰδῶν καὶ γενῶν α'. Cod. Monac. omittit numerum.

23. Ὑπομνήματα ἐπιχειρηματικὰ γ'. Cod. Monac. ὑπομνήματα ἐπιχειρητικὰ γ'.
Προτάσεις περὶ ἀρετῆς α' β' γ'. Cod. Monac. προτάσεις περὶ ἀρετῶν ᾱ β̄.
Ἐνστάσεις α'. Cod. Monac. ἔνστασις α'.
ἢ κατὰ πρόθεσιν α'. Cod. Monac. ἢ κατὰ πρόσθεσιν α'. Ambrosius: *sive secundum propositum quinque.*
Ἠθικῶν α' β' γ' δ' ε'. Cod. Monac. omittit ε'. Ambrosius *Moralium quattuor.* Aldobrandinus *Moralium I. II. III. IV.*
περὶ κινήσεως α' β'. Ambrosius *De motu unum.* Aldobrandinus *De motu I.*

Digitized by Google

προτέρων ἀναλυτικῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η'. Cod. Monac. addit *θ'*. Ambrosius *novem.*

περὶ προβλημάτων α'. Ambrosius omittit.

Ὅροι πρὸ τῶν τοπικῶν α' β' γ' δ' ε' ς' ζ'. Cod. Cantabr. *πρῶτον.* Monac. *πρῶ τ.* Ambrosius *Termini topicorum septem.*

Συλλογιστικὸν καὶ ὅροι α'. Cod. Cantabr. *συλλογικόν.* Quod Casaubonus correxit *Συλλογιστικῶν* confirmat Ambrosius *Syllogisticorum et diffinitiones unum.*

Προτάσεις α'. Adfuerunt iam supra §. 23. 24.

Θέσεις ἐπιχειρηματικαὶ πέντε καὶ εἴκοσι. Stephan., codd. Cantabr. et Monac. *Θέσεις ἐπιχειρητικαὶ* etc..

Θέσεις ἐρωτικαὶ τέτταρες. Ambrosius omittit. Codd. Arund. et Monac. omittunt *ἐρωτικαὶ τέτταρες.*

ἄλλη τέχνη α' β'. Cod. Monac. *τέχνη ἄλλα β.*

Τέχνης τῆς Θεοδέκτου εἰσαγωγῆς α'. Codd. Stephani et Monac. *συναγωγῆς.* Idem expresserunt interpretes.

Πραγματεῖα τέχνης ποιητικῆς α' β'. Cod. Monac. *πραγματεῖαι.* Ambrosius *Artis poeticae libros duos.*

Ἐνθυμημάτων διαιρέσεις α'. Codd. Stephani *ἐνθυμημάτων αἱρέσεις α'.*

Συναγωγῆς α' β'. Cod. Cantabr. *συναγωγῆς α' β' γ'.* Monac. *περὶ συναγωγῆς α' β'.* 25.

Ἀρχύτου. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. *ἀρχυτείου.*

πρὸς τὰ Ξενοφάνους α'. Cod. Monac. *ξενοκράτους.* Ambrosius *Adversus Xenocratis opera unum.*

ων

χειμώνων. Cod. Monac. *χειμῶνος.*

Ὀπτικόν. Ambrosius *Speculativus perspectivus.* 26.

Ἐπιτεθεαμένων προβλημάτων α' β'. In interpretatione corrigatur *Inspectorum problematum duo.*

Ἐξηγημένα. Cod. Monac. *ἐξηγμένα.*

Δικαιώματα α'. Codd. Cantabr. et Arund. omittunt numerum. H. Stephanus ex Eustathio corrigi volebat *Δικαιώματα πόλεων.*

Πυθιονικῶν ἔλεγχος α'. Cod. Monac. *πυθιονικῶν ἔλεγχοι α'.*

ἀριστοκρατικαί. Cod. Monac. *ἀριστοκρατορικαί.* 27.

Σηλυμβρίων — ἐννέα. Vetus codex apud Casaubonum: *καὶ τυραννικαὶ ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον. ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον. σιλυμβρίων ἐπιστολαί. πρὸς ἀλέξανδρον τέτταρες. πρὸς ἀντίπατρον ἐννέα.* Fortasse scribendum *Σηλυμβρίων ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀλέξανδρον τέτταρες, Ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀντίπατρον ἐννέα.*

Ἡφαιστίωνα. Interpretes *Ephaestionem.*

Θεμισταγόραν. Cod. Cantabr. *ἀρισταγόραν.*

μία. Cod. Monac. *α.*

πρὸς Δημόκριτον α'. Stephan., cod. Monac. et Ambrosius omittunt numerum.

Digitized by Google

πρέαβυσθ'. Confirmant codd. Stephani. Stephan. πρέσβευθ'. Cod. Cantabr. πρεσβυθες. Arund. πρέσβις. Monac. πρέσβις θ'.

ἑκατηβόλε. Cod. Cantabr. ἑκοτήβολέ. Ambrosius *Sancte deum*, reliquis omissis.

Ἐλεγεῖα. Cod. Monac. ἐλεγεῖαι.

Καλλιτέχνου. Cod. Monac. καλλιτέκνου.

γίνονται αἱ πᾶσαι μυριάδες — ἑβδομήκοντα. Ambrosius: *Fiunt versus omnes CCCCXLV. CCLXX.* Aldobrandinus: *Sunt autem omnia quadringenta quadraginta quinque millia versuum, et ducenti septuaginta.*

28. φιλοσοφίαν. Cod. Cantabr. φιλοσοφίας.

τόγ τε ἠθικόν. Hesychius Miles. p. 6. τό τε ἠθικόν.

οἶκον. Cod. Monac. οἴκων.

ὑπογεγράφθαι. Hesychius Miles. p. 6. γεγράφθαι.

οὗ τὸ λογικόν. Cod. Monac. omittit.

ἀληθές. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 6. τὸ ἀληθές.

οὐδὲν ὑπολειπόμενος. Hesychius Miles. p. 6. οὔτε ὑπολειπόμενος.

οὔτε μήν. Hesychius Miles. p. 6. οὔτε μέν.

29. τοπικά. Cod. Monac. ὀπτικά. Ambrosius: *res quae speculationi — inserviunt.*

πρὸς δέ. Hesychius Miles. p. 6. πρός τε.

χρῆσιν. H. Stephanus malebat κρίσιν, quod expressit Ambrosius *ad iudicandum.*

κριτήριον δέ. Cod. Monac. κρητήριον, omisso δέ.

τῶν περὶ πόλιν. Codd. Arund. et Monac. cum Hesychio Miles. p. 6. τὰ περὶ πόλιν.

περὶ νόμους. Cod. Monac. omittit περί.

30. ἔφη δὲ καί. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 6. omittunt καί.

ὑγείας. Hesychius Miles. p. 6. ὑγείας.

ἐκ τρίτων δὲ τῶν ἐκτός. Confirmat etiam Aldobrandinus interpretans *tertio externis.* Cod. Monac. τῶν δὲ ἐκτός.

τήν τε ἀρετήν. Hesychius Miles. p. 6. τὴν δὲ ἀρετήν.

ὡς. Hesychius Miles. p. 6. omittit.

κἂν ὅτι. Hesychius Miles. p. 6. καὶ ὅτι.

σῶμα. Hesychius Miles. p. 6. τὸ σῶμα.

κἂν ὅτι — σῶμα. Ambrosius: *quantumlibet corporis affluat bonis.*

31. ἀνταχολουθεῖν. Confirmant codd. Stephani et Monac.

ὁμοίως. Hesychius Miles. p. 6. omittit.

δίκαιον. Cod. Monac. ἄδικον.

ἔφη δέ. Hesychius Miles. p. 6. omittit δέ.

ὡρίζετο. Hesychius Miles. p. 6. ὥρισατο.

ἀντιστρόφου. Cod. Monac. ἀντίστροφον.

συγγενικήν. Hesychius Miles. p. 8. ξενικήν.

Digitized by Google

τὴν δὲ ἐρωτικήν. Hesychius Miles. p. 8. omittit.

ξενικήν. Hesychius Miles. p. 8. συγγενικήν.

καὶ ἐρασθήσεσθαι δέ. Cod. Monac. omittit δέ.

πολιτεύσεσθαι. Cod. Monac. πολιτεύεσθαι.

συμβιῶναι. Codd. Stephani et Hesychius Miles. p. 8. συμβιώσειν. Monac. συμβιῶσαι.

πρακτικοῦ, ἡδονικοῦ. Hesychius Miles. p. 8. ἡδονικοῦ, πρακτικοῦ.

προέκρινεν. Codd. Stephani, Cantabr., Arund. et Monac. ἐνέκρινεν. Hesychius Miles. p. 8. ἔκρινεν.

αἰτιολογικώτατος. Cod. Monac. αἰτιολογώτατος. Hesychius 32.
Miles. p. 8. αἰτιώτατος.

πάντων. Codd. Stephani et Monac. cum Hesychio Miles. p. 8. παρὰ πάντας.

τὰς αἰτίας. Hesychius Miles. p. 8. omittit articulum.

διισχυρίζειν. Confirmat cod. Monac.

ἀποκνεῖσθαι. Hesychius Miles. p. 8. κινεῖσθαι.

αἰθέρια. Cod. Palat. ϑηρία.

ἀλλοίαν δ'. Hesychius Miles. p. 8. ἀλλοίαν δέ.

κυκλοφορητικήν. Confirmant codd. Stephani et Hesychius Miles. p. 8.

καὶ τὴν ψυχὴν δέ. Hesychius Miles. p. 8. omittit δέ.

σώματος γάρ. Hesychius Miles. p. 8. σώματος γὰρ δυνάμει.

δυνάμει. Hesychius Miles. p. 8. omittit.

διττὴ δ' αὕτη ἐστί. Cod. Monac. διττὴ δέ ἐστιν αὕτη. He- 33.
sychius Miles. p. 8. διττὴ δ' ἔστιν αὕτη.

λέγει δ' ἐντελέχειαν. Cod. Monac. λέγει δὲ ἐντελέχειαν. Hesychius Miles. p. 8. λέγει δὲ τὴν ἐντελέχειαν.

ὁ Ἑρμῆς. Hesychius Miles. p. 8. omittit articulum.

ἔχοντι. Codd. Cantabr., Arund. et Monac. cum Hesychio Miles. p. 8. ἔχων.

ἡ ἀκοή. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 8. omittunt articulum.

ἐν ἑαυτῷ. Cod. Monac. et Hesychius Miles. p. 8. ἐν αὐτῷ.

τὸ δυνάμει δὲ διττόν, ἢ καθ' ἕξιν ἢ κατ' ἐνέργειαν. 34.
Stephan. et cod. Monac. τὸ δυνάμει δὲ ἧττον ἢ κατ' ἐνέργειαν. Hesychius Miles. p. 8. ἧττον ἢ κατὰ ἐνέργειαν.

κατ' ἐνέργειαν μέν. Cod. Monac. omittit κατά. Hesychius Miles. p. 8. κατὰ ἐνέργειαν.

κατὰ ἕξιν δ'. Hesychius Miles. p. 8. κατὰ ἕξιν δέ.

ὁ καθεύδων. Cod. Monac. omittit articulum.

οὖν καί. Cod. Monac. habet οὖν in margine, καὶ autem omittit.

τὸ δυνάμει. Cod. Monac. τῷ δυνάμει.

δικανικοί. Edit. Erotian. δικανσοί. 35.

Digitized by Google

THEOPHRASTUS.

36. Ἐρέσιος Μελάντα. Cod. Monac. μελάντα ἐρέσιος. Ambrosius melanti.
ὑγδόῃ. Cod. Monac. η.
Λευκίππων. Codd. Stephani ἀλκίππου. Monac. ἀλκίπου.
Παμφίλῃ. Codd. Stephani πάμφιλος. Aldobrandinus: ut est apud Pamphilium.
κωμικοῦ. Cod. Cantabr. ποιητοῦ.
37. φιλόλογος. Cod. Monac. φιλολόγος.
Ἀγωνίδης. Cod. Cantabr. ἀγωνίδης.
δικαστηρίου. Codd. Florent., Palat. et Stephani δικτηρίου. Monac. δικα .
ὠνόμακε. Cod. Monac. ὠνόμασε.
38. Ἀμφικλείδου. Cod. Monac. ἀμφικλέους. αν
νόμον εἰςενεγκόντος, μηδένα. Cod. Monac. νομ μήτος μηδένα.
Φιλίωνος. Confirmat cod. Monac.. Codd. Stephani φαλλίωνος. Φίλωνος, quod expressit Ambrosius, probavit Menagius commendavitque Clinto Fastt. Hellenn. p. 169. edit. Oxon. alter. a. 1827. p. 181. ed. Krüger..
τὸν νόμον μέν. Cod. Monac. omittit μέν.
Τύρταμον. Cod. Cantabr. τύταρμον.
τῆς φράσεως. Cod. Cantabr. τῆς φρονήσεως καὶ φράσεως.
39. ὕος. Corrigatur υἱέος.
ἐρωτικῶς. Cod. Monac. ἐρωτηθεὶ.
Θεοφράστου. Edit. Froben. Θεωφράστου.
καθ' ὑπερβολήν. Cod. Monac. καθυπερβολήν.
ὑπάρχοντος. Cod. Monac. τυγχάνοντος.
ἀποφθέγματα. Cod. Monac. omittit.
ἅδειν. Cod. Monac. omittit.
40. ἐν τῷ συμποσίῳ. Cod. Monac. omittit articulum.
εἰ. Cod. Monac. ἤ.
τῶν πάνων. Cod. Monac. τὸν πόνον.
τιν' ἐλέχθη. Cod. Monac. τινι λέχθη.
δὴ γάρ. Cod. Monac. δεῖ γάρ.
ἄπηρος. Cod. Monac. ἄπειρος. ος
πηρομελής. Cod. Monac. πηρὸ .
41. ἀρχόμεθα. Cod. Monac. ἠρχόμεθα.
οὐδὲν οὖν. Cod. Monac. οὐδέν τε.
αὐτῷ πρόσιτε. Emperius: „Scribe αὐτοῦ.“
ὑμεῖς δ'. Cod. Monac. ὑμεῖς δέ.
φασίν. Cod. Monac. omittit.
παρέπεμψαν ποσί, τὸν ἄνδρα τιμήσαντες. Cod. Monac. τὸν ἄνδρα παρέπεμψαν ποσὶ τιμήσαντες.

Digitized by Google

βιβλία καὶ αὐτός. Cod. Monac. *καὶ αὐτὸς βιβλία.* Ambro- 42.
sius *et ipse.* Aldobrandinus *eosque.*

ἄξιον ἡγησάμην. Cod. Monac. *ἡγησάμην ἄξιον.*

Ἀγωνιστικὸν τῆς περὶ τοὺς ἐριστικοὺς λόγους θεωρίας. Stephan. et cod. Monac. *ἀγωνιστικῶν.* Ambrosius: *Speculationis eorum quae circa contentiosam orationem versantur.* Aldobrandinus: *Concertatio eorum, quae spectant ad litigiosos sermones.*

πρὸς Ἀναξάγοραν α'. Corrigatur *πρὸς Ἀναξαγόραν α'.*

περὶ τῶν Ἀναξαγόρου α'. Ambrosius *de anaxagora unum.*

περὶ τῶν Ἀναξιμένους α'. Ambrosius *de anaximene unum.*

περὶ τῶν Ἀρχελάου α'. Ambrosius *de archelao unum.*

περὶ τῶν ἀνθρώπων α'. Cod. Monac. *περὶ τοῦ περὶ ἀν-* 43.
θρώπου α'.

Ἐρωτικὸς α'. Cod. Monac. *ἐρωτικὸς πρῶτος.*

περὶ εὐδαιμονίας α'. Cod. Monac. *περὶ εὐδαιμονίας πρῶτος.*

περὶ ἐπιλήψεως α'. Ambrosius *de caducis unum.*

περὶ ἑτεροφωνίας ζώων τῶν ὁμογενῶν α'. Cod. Monac. omittit.

ἀθρόων. Cod. Monac. *ἀθρῶον.*

φθονεῖν. Expresserunt etiam interpretes et nunc confirmat cod. Monac.

περὶ ἡδονῆς ὡς Ἀριστοτέλης α'. In interpretatione corri- 44.
gatur; *de voluptate secundum Aristotelem unus.*

Θέσεις κδ'. Cod. Cantabr. *κα.* Monac. *θέσεις εἰκοσιτέσσαρες.*

περὶ ἰλίγγων καὶ σκωτώσεων α'. Cod. Monac. *ἰλίγμων.* Ambrosius *de vertigine et obtenebratione unum.*

περὶ ἰδρῶτος α'. Cod. Monac. *περὶ ἰδρῶτος ἕν.*

περὶ μέλιτος α'. Cod. Monac. *περὶ μελητος α'.*

περὶ τῶν Μητροδώρου συναγωγῆς α'. Cod. Cantabr. *περὶ τῶν μητροδώρου συναγωγῶν α'.*

α β γ — ιη'. Cod. Monac. omittit. 45.

Νομοθετῶν α' β' γ'. Πολιτικῶν. Cod. Monac. omittit.

Πολιτικόν. Cod. Monac. *πολιτικῶν.*

Πολιτικῶν ἠθῶν α' β' γ' δ'. Cod. Monac. omittit *ἠθῶν.*

Προβλημάτων συναγωγῆς α' β' γ' δ' ε'. Cod. Monac. omittit *ε'.*

περὶ φυσικῶν α' — ιη'. Cod. Monac. *περὶ περὶ φυσικῶν α'* 46.
— ιη'. Caeterum excidit incuria typothetae numerus *ς'.*

περὶ φυτικῶν. Cod. Monac. *περὶ φυσικῶν.*

ἱστοριῶν. Cod. Arund. *ἱστορικῶν.*

Φυτικῶν αἰτιῶν. Cod. Monac. *φυσικῶν αἰτιῶν.*

περὶ τῶν ἀτέχνων πίστεων α'. Cod. Monac. omittit numerum. Ambrosius *de indubitata fide I.*

διαπορημάτων. Cod. Monac. *διαπορρημάτων.*

Δειλεῶν α' β'. Cod. Monac. *δειλιῶν α' β'.*

Digitized by Google

περὶ τῶν αὐτομάτων ζώων α'. Cod. Monac. omittit numerum.

περὶ ἐκκρίσεως α'. Cod. Monac. omittit numerum.

47. περὶ ἐνθυμημάτων α'. Cod. Monac. omittit numerum.

περὶ θορύβου α'. Codd. Arund. et Monac. omittunt numerum.

περὶ κολακείας α', περὶ θαλάττης α'. Cod. Monac. περὶ θαλάττης α', περὶ κολακείας α'. Eodem ordine expressit Ambrosius.

Κάσανδρον. Ambrosius *Cassandrum.*

περὶ μετεώρων α'. Cod. Monac. περιμέτρωνᾶ περὶ μετεώρων, omisso numero.

περὶ μουσικῆς α' β' γ'. Cod. Monac. habet περὶ in margine.

περὶ παρανόμων α'. Ambrosius *de iniquis legibus I.*

Προβλήματα πολιτικά, ἠθικά, φυσικά, ἐρωτικὰ α'. Cod. Monac. προβλήματα φυσικά, ἐρωτικά, πολιτικά, ἠθικὰ α'. Ambrosius: *problemata civilia naturalia amatoria moralia unum.*

48. Προβλημάτων συναγωγῆς α'. Adfuit supra §. 45.

περὶ ποιητικῆς ἄλλο α'. Cod. Cantabr. omittit ἄλλο.

περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν εἴδη ξα'. Cod. Cantabr. φράσεων ῥητορικῶν. Monac. περὶ τέχνης ῥητορικῆς εἴδη ζα. Ambrosius: *de artibus oratoriis species VII.* et *septem.*

περὶ ὑποκρίσεως α'. Ambrosius *de simulationibus I.*

Θεοφραστείων α' β' γ' δ' ε' ς'. Cod. Monac. Θεοφραστίων. Ambrosius *VII.* et *septem.*

[δοξῶν]. Cod. Monac. omittit. Caeterum deleantur uncі.

περὶ χάριτος α'. Cod. Cantabr. περὶ χαρακτῆρος α'.

Χαρακτῆρες ἠθικοί. Cod. Monac. χαρακτῆρες φυσικοὶ ἠθικοί.

Φυσικῶν δοξῶν α' — ις' — περὶ θεῶν α' β' γ'. Ambrosius omittit supra ab se reposita §. 47. post verba περὶ μουσικῆς α' β' γ'. Interpretatur autem sic: *Naturalium opinionum XVII. Naturalium epitome I. De gratia I. Morales figurae I. De falso et vero I. Historia eorum quae de deo dicuntur sex. De diis tres.*

49. Ἐπιτομῶν Ἀριστοτέλους — Ἐπιχειρημάτων α' β'. Cod. Cantabr. ἐπιτομῶν ἀριστοτέλους περὶ ζώων φρονήσεως καὶ ἤθους ᾱ. Ambrosius: *Epitome Aristotelis. de animalibus sex. de diis. epicherematum duo.*

Θέσεις γ'. Cod. Monac. θέσεις τρεῖς.

περὶ γενέσεως α' — πρὸς ὅρους α' β'. Cod. Monac. non habet in ipsa oratione, sed ab eadem manu extremo folio adiecta.

περὶ τῆς θείας εὐδαιμονίας α'. Codd. Arund. et Monac. omittunt numerum.

Πῶς ἄριστ' ἂν πόλις οἰκοῖτο α', Τὰ ὑπομνήματα α'. Cod. Monac. πῶς ἄριστ' ἂν πόλεις οἰκοῖντο ὑπομνήματα ά'. Articulum τὰ omittit etiam cod. Cantabr..

Digitized by Google

[*περὶ τῶν προβλημάτων φυσικῶν α'*]. Cod. Monac. omittit articulum *τῶν*.

πρὸς Αἰσχύλον α'. Ambrosius omittit. Cod. Monac. negligit numerum.

Ἐπιστολαὶ αἱ ἐπὶ τῷ Ἀστυκρίοντι. Cod. Monac. omittit *αἱ*. 50.

περὶ καιρῶν α' β'. In interpretatione corrigitur *de temporibus duo*.

περὶ οἰκείων λόγων α'. Cod. Monac. omittit numerum.

Ἄλλο διάφορον α'. Cod. Monac. omittit numerum. Ambrosius: *Alius differens de eadem re unum*.

Προτρεπτικὸς α'. Cod. Monac. *προτρεπτικὸς πρῶτος*.

Πολιτικῶν α' β'. Codd. Cantabr. et Monac. *πολιτικῶν α' β'*.

περὶ φύσεως. Ambrosius *de natura unum*.

περὶ ζώων. Ambrosius *et de animalibus*.

Μ' ξ' γ' Β' ω' η'. Cod. Cantabr. *Β' ω' ν'*. Monac. *μ' β' ω' ν'*. Ambrosius: *quae fiunt versus CCXXXII. DCCCCL.* Aldobrandinus: *quae continentur centum millibus versuum duobus atque octoginta*.

τῷδε. Cod. Cantabr. *τοῦδε*.

Ἔσται μὲν εὖ. Cod. Cantabr. *ἔσται μὲν οὖν εὖ*. 51.

Μελάντῃ. Cod. Monac. *μέλαντι*. Ambrosius *Melanti*. Aldobrandinus *Melantae*.

πρῶτον μέν. Etiam codd. Arund. et Monac. omittunt.

χεῖρον ἢ. Cod. Monac. *χείρονι*.

στοάν. Cod. Monac. *στωάν*.

ἴσην. Cod. Monac. *ἴσην ἔχειν*. 52.

πλάσεως. Codd. Stephani et Cantabr. *πράξεως*. Ambrosius: *Opus quidem praxiteli iniunctum est*.

τοῖς καί. Cod. Cantabr. *καὶ τοῖς*.

Στράτων. Codd. Stephani et Palat. *κράτων*, quod reddidit Ambrosius *Crate*. 53.

Καλλῖνος. Edit. Froben. et Stephan. cum cod. Monac. *καλλίνος*.

Μελάντης. Codd. R (vid. Menagius ad §. 36.) et Monac. *μέλαντις*.

Μητροδώρου. Cod. Monac. *μηδείου*. Ambrosius *Midiae*. Aldobrandinus *Mediae*.

ὅτι μάλιστα. Cod. Monac. *ὅττι μάλιστα*.

καὶ τὸν περίπατον θεραπευόμενα. Emperius: „Loci corruptela neminem latere potest. Sed Salmasii coniectura parum apta est. Si Harpocrationis locus ad hoc testamentum refertur, quod Diogenes nobis servavit, statuendum est maiorem lacunam irrepsisse, quae *ὀργεῶνας* hauserit. Nec alienum est in nostro loco lacunam illam quaerere. Fortasse tamen Harpocrationis locus non huc pertinet. Quod si admittimus, nihil offensioni est quam *τόῦτον* post *Πόμπυλον*, quod in *τούτων* mutandum erit (regitur enim a *συνεπιμελεῖσθαι*) et v. *θεραπευόμενα*, quod 54.

Digitized by Google

satis ad emendandum difficilius est. Sed quid in illo lateat, fortasse ex paginae huius primordio coniici potest, *τὸν περίπατον καὶ τὰς οἰκίας τὰς πρὸς τῷ κήπῳ*, aedium, inquam, mentio non erit absona. Quid igitur, si legatur *τά τε ἐχόμενα* (*τοῦ περιπάτου*), quae sita sunt prope ambulationem i. e. aedes propinquas ambulationi? Audacius habes ut in vitio desperato remedium."

Πομπύλον. Edit. Froben. et Stephan. *Πόμπυλον*.

αὐτούς. Cod. Monac. *αὐτόν*. Quod praebet Menag. *αὐτοῦ* expresserunt interpretes.

Θρέπτῃ. Codd. Arund. et Monac. *Θρέπῃ*.

Μελάντῃ. Codd. Cantabr. et Arund. *μέλαντα*. Monac. *μελάντι*. Ambrosius *Melanto* et *Melantae*. Aldobrandinus cum *Melanta*.

Σωματύλην τὴν παιδίσκην. Cod. Monac. *σωματήλην καὶ τὴν παιδίσκην*. Ambrosius *somatalem et ancillam*.

55. *καὶ Κίμωνα*. Particulam etiam Ambrosius agnoscit.

τῶν δὲ οἰκηματικῶν. Cod. Monac. *τῶν δ' οἰκηματικῶν*.

Καρίωνα. Cod. Monac. *καρυωνα*.

Εὔβιον. Cod. Monac. *εὔβοον*, quod reddidit Ambrosius *Euboum*. Meinekius coni. *Εὔβοιον* verissime.

δότω δ'. Cod. Monac. *δότω δ' δότω*. Scilicet *δότω δ'* in fine folii versi positum, *δότω* in novo folio repetitum.

Μελάντῃ δὲ καὶ Παγκρέοντι. Cod. Cantabr. *μέλαντα δὲ καὶ παγκρέοντα*. Monac. *πλ τα* (sic pro *Μελάντῃ*). Ambrosius *Melanti*. Aldobrandinus *Melantae*.

ἑωρῶμεν. Cod. Cantabr. *ὡρῶμεν*.

μετὰ Μελάντου. Ambrosius *cum Melanto*. Aldobrandinus *cum Melanta*.

56. *λαβεῖν*. Cod. Cantabr. *λαχεῖν*. Arund. *λαλεῖν*.

δότω Ἵππαρχος. Cod. Monac. *δότω δ' ἵππαρχος*.

Μελάντῃ. Ambrosius *Melanto*. Aldobrandinus *Melantae*.

τάλαντον. Cod. Monac. *τάλαντι*.

συμβέβηκεν Ἱππάρχῳ. Cod. Monac. *συμβέβηκεν ἵππαρχος*.

Ἱππάρχου τοῦτό ἐστιν. Corrigatur cum C. F. Hermanno l. l. p. 374. *Ἱππάρχου τοῦτο ἔστω*.

Καλλῖνος. Cod. Monac. *καλλίνος*.

Καλλισθένης. Ambrosius *Calisthenes*.

Κτήσαρχος. Cod. Palat. *κτήμαρχος*.

57. *ἀντίγραφα*. Cod. Cantabr. *ἀντιγραφαί*.

μία μὲν παρὰ Ἡγησίᾳ. Cod. Monac. *παρὰ ἡγησίᾳ μὲν μία*. Ambrosius: *apud Hegesiam condita sunt. Hipparchi testae*.

Κάλλιππος Παλληνεύς. Cod. Monac. *παλλανεύς*. Ambrosius *Calippus Pellaneus*.

Ὑβάδης. Cod. Palat. *ὑβαῖος*. Monac. *ὑβαίης*. Ambrosius *Hybaeus*. Aldobrandinus *Ybaeia*.

Digitized by Google

Φιλίων. Interpretes *Philon.*

Ἀδίμητος Κλεοβούλου. Cod. Cantabr. *ἀείμητος, κλεόβουλος.* Monac. *κλεοβόλου.*

Φίδωνος. Cod. Monac. *φείδωνος.*

Θησίππου. Cod. Cantabr. *Θησιδίππου.*

ἐκ Κεραμέων. Scribebatur *ἐκ κεραμέων.* Correxit Menagius. Ambrosius *a figulis.* Aldobrandinus *ex fictoribus.*

καὶ ἐκός. Ambrosius addit: *Successit autem illius scholae Straton.*

STRATO.

Διεδέξατο δ' αὐτοῦ τὴν σχολὴν Στράτων. Cod. Monac. *διεδέξατο τὴν σχολὴν αὐτὸν στράτων.* Ambrosius *Strato*, reliquis omissis. 58.

Ἀρκεσιλάου. Suidas addit *ἢ Ἀρκεσίλεω.*

φασί. Cod. Monac. *φή.*

βιβλία. Cod. Monac. omittit.

περὶ τἀγαθοῦ γ'. Cod. Monac. *περὶ τἀγαθοῦ τρία.*

περὶ θεῶν γ'. Cod. Monac. *περὶ θεῶν τρία.*

περὶ ἀρχῶν γ'. Cod. Cantabr. *περὶ ἀρχῆς γ'.* Monac. *περὶ ἀρχῆς τρία ἢ δύο.* Ambrosius: *de magistratibus tres sive duos*, non *seu duo.*

περὶ βίων. Ambrosius *de vitis unum.* 59.

περὶ εὐδαιμονίας. Ambrosius *de felicitate unum.*

περὶ φιλοσοφίας. Cod. Monac. *περὶ βασιλείας φιλοσοφίας.*

περὶ ἀνδρείας. Cod. Monac. omittit.

περὶ τοῦ κενοῦ. Cod. Cantabr. *περὶ τοῦ καινοῦ.*

περὶ τῶν μεταλλικῶν μηχανημάτων. Cod. Monac. *περὶ τῆς μεταλλικῆς μηχανῆς.*

περὶ λιμοῦ καὶ σκοτώσεων. Codd. Cantabr. et Monac. *περὶ λοιμοῦ.* Monac. *σκωτώσεων.* Ambrosius *de fame. de obtemperationibus.*

καὶ ὑστέρου. Cod. Monac. omittit. 60.

περὶ τοῦ προτέρου γένους, περὶ τοῦ ἰδίου, περὶ τοῦ μέλλοντος. Cod. Cantabr. omittit. Caeterum verbis *περὶ τοῦ ἰδίου* desinit cod. Monac.

εἰ μοὶ προσέχῃς, ἀπὸ χρισμῶν. Emendetur cum G. Hermanno l. l. p. 236. *ἢ μὴ προσεχής· ἀπόχρη μοι.*

Ἀριστοτέλης. Ambrosius *Aristoteles*, non *Aristoeles.* 61.

Ἄσχολοι. Aldobrandinus *otiosi.* 62.

Ἰρωίου. Cod. Florent. *ἰρώου.* Ambrosius *Hiroo* et *Hiraeo.* 63.

εὐσχήμων ᾖ. Meinekius coni. *εὐσχημονῇ.* Conf. V. 72. *ἵνα πολλὰ πεπονηκὼς μετ' ἐμοῦ βίον εὐσχήμονα ἔχῃ.*

Σιμίαν. Ambrosius *Simiam.*

ὁ Κεῖος. Ambrosius *ipsius necessarius*, non *eius necessarius.* 64.

Digitized by Google

διατρίψας. Cod. Arund. διατρέψας.
σπανδαιότερον. Ambrosius: *multorum praeclara ingenia exercuit. Successit huic Lycon.*

LYCON.

65. Τοῦτον διεδέξατο. Ambrosius omittit.
67. ἐπιφαίνων. Meinekius corr. ἐμφαίνων. Sed vid. II. 60., ut alias locos mittam.
ἐμπινής. Suidas ἐμποινής.
Ἤλεια. Cod. Cantabr. ἴλια, Arund. ἥλεια. Ambrosius *more patrio.* Aldobrandinus *Heleis certaminibus*, ut Ἠλεῖα legisse videantur.
Ἀντίγονος. Revocandum esse Ἀντίοχος monuit me Meinekius collato Euphorione suo p. 15.
68. ἐν τῷ Ἀρκεσιλάου βίῳ. I. IV. §. 41.
ἔτη τέτταρα πρὸς τοῖς τετταράκοντα. Ambrosius *annos XLIIII.*, non *annos duos supra quadraginta.*
καὶ ἔστιν καί. Edit. Froben. omittit alterum καί.
ἂν πρίν. Scaligeri coniecturam ὡς πρὶν probat etiam G. Hermannus.
70. συνδιατετριφέναι. Stephan. συνδιατριφέναι.
τοῖς βουλομένοις. Ambrosius omittit.
Βούλωνι. Ambrosius *Bulloni.*
ἀδελφιδῷ. Stephan. ἀδελφῷ.
περίεργος. In interpretatione corrigatur *luxuriosa.*
71. μερῶν. Scaliger ad oram libri coni. μορῶν.
παρ' ὧν ἃ προείληφα. Stephan. παρὼν ἃ προείληφα. Ambrosius *quam praedixi praesens.*
72. Ῥοδιακῶν. Codd. Stephani et Suidas ῥοιάκων. Conf. Schweighaeuserus ad Athenaeum XI. p. 496. F. vol. VI. p. 276.
ἀμφίκαπιν. Confirmant Mss. apud Menagium et codd. Stephani.
ἀμνημονοῦντες. Stephanus dedit ex codicibus.
Μικρόν. Corrigatur Μίκρον.
καὶ παιδευσάτω — Λύκων αὐτόν. Aldobrandinus omittit.
73. τὰ ἀνεγνωσμένα. Ambrosius *relictos.*
ἀνέκδοτα. Codd. Stephani ἀνάγνωστα.
αὐτῷ. Praetulit etiam Stephanus ex libris, ut videtur. Cod. Arund. αὐτόν.
Μικροῦ. Corrigatur Μίκρου.
Ποσειδώνιον. Ambrosius *possidonium.*
74. Κεῖος. Interpretes *Chius.*

DEMETRIUS.

75. τριακοσίαις. Codd. Stephani τετρακοσίαις.
αὐδέ. Ambrosius *ferme.*
76. ὧν. Ἦν γάρ. Corrigatur ὧν· ἦν γάρ.

Digitized by Google

εὐγενεῖ. Stephan. post hanc vocem colon habet.

Λαμίᾳ. Codd. Stephani λαμίδι.

Συμποσιακοῖς. Ambrosius *symposiis.*

Λαμπετώ. Aldobrandinus *Lampesium.*

ἀλλὰ τὸν ἰὸν ἀπήργυον εἰς τὸν χαλκόν, κατασπάσαντες 77.
αὐτοῦ τὰς εἰκόνας. Castigetur Ambrosius hoc modo: *sed virus in aes evomuerunt: deiectis enim ipsius imaginibus.*

κατακόψαντες εἰς ἀμίδας. Ambrosius: *in frusta concide-runt.* Aldobrandinus: *aliis ad conficiendas hydrias concisis.*

ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπέγραψαν ἀνομίας. Ambrosius: *Sed et imperii ipsius iudicia — violarunt.* Aldo-brandinus: *quinetiam eius, dum princeps fuit, acta eo nomine, quod contra leges gesta essent, accusaverunt.* Corrigatur *Sed et annum imperii ipsius — tanquam illegitimum accusarunt.* C. F. Hermannus l. l. p. 374. coni. *ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτη τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.* Emperius: „Aberravit interpres. Intellige ἔτος nota ellipsi. Nam Demetrius Phalereus etiam Archon fuerat, cum anno censum egit, ut ex Athenaeo discitur. Athenienses, cum Demetrius Poliorcetes Athenas occupasset, annum illum Archon-tis Demetrii *ἀνομίας* appellarunt, ut saepe ἔτος *ἀναρχίας* in fastis Atheniensium reperitur.“

Κασάνδρου. Ambrosius *Cassandri.* 78.

τὸν βίον μετέθηκε. Corrigendum cum Kuehnio et C. F. Hermanno l. l. p. 374. *τὸν βίον μεθῆκε.*

Διοσπόλεως. Codd. Cantabr. et Arund. *διοπόλεως.*

λόγων Αἰσωπείων. In interpretatione corrigatur *fabularum* 80. *Aesopiarum.*

Σωκράτης α'. In Stephan. sequitur *'Αριστόμαχος α'*, quod 81. expressit Ambrosius *Aristomachus unum.*

'Ιώνων. Cod. Cantabr. ἴνων.

περὶ μεγαλοψυχίας α'. Apud Ambrosium sequitur *de legi-bus unum.*

περὶ τοῦ δοκοῦ α'. Egregie iam explicavit hanc vocem Ros-sius l. l. §. XXX. p. 88. et seqq..

περὶ νόμων α'. Ambrosius omittit.

λόγον. Legi etiam δῶρον adnotavit Stephanus. 82.

„*'Ιδού*, ἔφη. Corrigatur „*'Ιδού*,“ ἔφη.

τετράγωνος Ἑρμῆς. Ambrosius *quadrata statua.*

πώγωνα. Corrigatur *πώγωνα.*“

τοσαῦτα καὶ εἰς τοῦτον ἀναφέρεσθαι δοκεῖ. Ambrosius omittit. 83.

Χαλκηδόνιος. Ambrosius *calcedonius*, non *Chalcedonius.*

Καλατιανός. Ambrosius *Callatianus.*

διὰ τὸ ἀδικῆσαί τι δοκεῖν περὶ τὴν Ἥραν. Hesychius 84. Miles. p. 18. *διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν 'Αλεξανδρείᾳ τῆς Ἥρας ἀγάλματος ἐφωράθη.*

ἐν τῇ Μνῷ. Stephan. *ἐν Τήμνῳ.*

Digitized by Google

HERACLIDES.

86. Εὐθύφρονος. Suidas Εὔφρονος.

ἀνὴρ πλούσιος. Ἀθήνῃσι δὲ παρέβαλε πρῶτον μὲν Σπευσίππῳ. Ambrosius: *eir dives athenas concessit. Ibique primum quidem Speusippo se in disciplinam dedit.*

καὶ περὶ ἀνδρείας. In interpretatione corrigatur: *ac de fortitudine.*

87. καὶ ἄλλο. Omittit etiam cod. Cantabr..

περὶ τῆς ἀρχῆς α'. Cod. Cantabr. περί τε ἀρχῆς α'.

περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ α'. Ambrosius *de coelis unum.*

88. πρὸς τὸν Δημόκριτον. Codd. Cantabr. et Arund. πρῶτον.

89. ἔστι δ' αὐτῷ. Cod. Arund. ἔστι δ' αὐτό.

διηρμένος. Correxit iam Stephanus ex codicibus.

90. Ἡρακλείδην. Stephan. τὸν Ἡρακλείδην.

91. καταλευσθέντες. Correxit Kuehnius.

92. Χαμαιλέων τε — γράψαι. In interpretatione corrigatur: *Chamaeleon quoque ait illum* etc..

Αὐτόδωρος. Menagius ad X. 8. corr. Ἀντίδωρος.

εἴς τε τῶν ἰδίων συγγραμμάτων. In interpretatione ex Ambrosio corrigatur: *in aliquo suorum operum.*

93. εἶχε. Edit. Froben. εἶπε.

Πάγκαλον. Corrigatur Πάγκαλος ex cod. Farnes., quod cum Casaubono Menagioque probavit G. Hermannus.

αἰσθόμενος δ' ὁ Διονύσιος — „Καὶ ταῦτα εὑρήσεις. Ambrosius: *Id sentiens illo negante et non credente misit ex exemplari videndos versus: et ita per omnia habebat. Amabat autem iste Dionysium. Verum ille neque ita fidem accommodans forte aiebat ei casu fieri posse: ut ita se haberet. rursus ad illum scripsit Dionysius: et haec profecto comperies.*

Γέρων — ἀλίσκεται. Corrigatur cum C. F. Hermanno:

A. Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ;
B. Ἁλίσκεται μέν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.

πρὸς τούτοις. Codd. Stephani πρὸς ταῦτα.

ἐπίσταται. Codd. Stephani ἐπέστειλεν.

πολίτης. In interpretatione corrigatur *civis huius.*

94. τῶν ἀπὸ Ἰκεσίου. Ambrosius *Icesius.*

ἀνδριαντοποιός. Ambrosius *sculptor.*

LIBER VI.

ANTISTHENES.

1. καὶ ἀττελέβων. Ambrosius non expressit.

2. φησὶ δ' Ἕρμιππος — ἀφιγμένους. De hoc loco sic disputavit G. E. Lessingius in Reliquiis philologicis additis vitae eius vol. III. p. 273. et 274. editae Berolini a. 1795. 8. „*Dem Stelle bedarf offenbar einer Verbesserung. — Wenn Antisthe-*

Digitized by Google

nes die Athenienser, Thebaner und Lacedaemonier zugleich hat loben und tadeln wollen, sehe ich nicht, warum ihn die Gegenwart derjenigen, die seine Rede gerade das Meiste anging, davon hätte abhalten können. Possen! Diogenes will sagen, Hermippus melde, dass Antisthenes bei den Isthmischen Spielen einst die Athenienser in einer öffentlichen Rede habe tadeln und bestrafen, die Thebaner und Lacedaemonier aber loben wollen: da er aber gesehen, dass von den beyden letztern allzu viele zugegen gewesen, so habe er es unterlassen, aus Beysorge ohne Zweifel, nicht sowohl für einen Sittenrichter der erstern, als für einen Schmeichler der letztern gehalten zu werden. Diese neue Auslegung gründet sich darauf, dass, wie man aus Laertius sieht, Antisthenes mit den Athenienern sehr unzufrieden gewesen. Da sich hingegen die Lebensart der Spartaner und Thebaner zu der seinigen viel besser schickte. Sein Schüler Diogenes war der nehmlichen Gesinnungen.“

ἐρωτώμενος διὰ τί — ῥάβδῳ. Lessingius l. l. p. 274. et 275. „*Dieses heisst in der Lateinischen Uebersetzung: interrogatus cur pauces haberet discipulos? Quod, inquit, argentea illos virga non eiicio. Casaubonus billigt die Negation. Ich finde auch ohne sie einen sehr guten Verstand. Ich glaube nehmlich, Antisthenes hat weiter nichts damit sagen wollen, als: weil ich sie wegprügle. Dass er dieses wirklich that, erhellt aus dem Exempel des Diogenes (S. Laertius in dessen Leben 21.). Aber mit einem silbernen Stecken? Sollte er wohl auf den Caduceus des Mercur alludirt haben? Er war es der zuerst den philosophischen Mantel, den Stecken und die Tasche aufbrachte* (n. 7.). *Und so wie Diogenes diesen Stecken mit einem Scepter vergleicht; so wollte ihn Antisthenes vielleicht im Scherze mit der Ruthe Mercurs verglichen, von dem auch Horaz sagt* (Lib. 1. Od. 10.): — *virgaque levem coercet aurea turbam — χρυσόῤῥαπις war daher ein Beynahme des Mercurs.*“

„*Ἐχθρῶν παῖδες.*“ Ambrosius *inimici.* 8.

ἀψύχῳ. Ambrosius *cum inanimis.* 9.

σαξάμενος. Ambrosius *onerans.*

διδαχτήν. Beniamin Weiskius Excursu ad Xenoph. Conviv. II. 12. Opp. vol. V. p. 102. seqq. coni. *οὐ διδαχτήν.* 10.

οὐδ' ἅπο. I. F. H. i. e. Iohannes Fridericus Herelius in Kletzii Actis litterariis vol. II. part. 1. p. 105. coni. *οὐδ' αἰπύ.* 12.

πρῶτον. Cod. Arund. *πρῶτος.* 13.

Ἰαογραφή. Ambrosius *Isographae.* 15.

Πηνελόπης. Cod. Arund. addit *περὶ χυνός.* 17.

Πηνελόπης καί. Ambrosius omittit *καί.* 18.

Ἀίδην. Corrigatur *Ἀΐδην.* 19.

Digitized by Google

DIOGENES.

20. περὶ αὐτοῦ. Scribebatur περὶ αὐτοῦ.

22. πόρον ἔξεῦρε τῆς περιστάσεως. Ambrosius: *statue sui rationem adinvenit.*

23. διὰ παντός. Scribebatur διαπαντός.

ἔπειτα μέντοι — καθ' ὁδόν. Aldobrandinus: *quod tamen postea et opaculum semper gestabat, non ille quidem in urbe, sed in itinere.*

24. πάλιν. Ambrosius non expressit.

καὶ τοὺς προσέχοντας τούτοις. Ambrosius *vel huiusmodi caeteros.*

26. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν τὸν Πλάτωνα τὸν κύνα. Ambrosius: *hoc illi dixisse Platonem Cynicum.* Aldobrandinus: *hoc ipsum — illi Platonem canem dixisse.*

ἀποχρινεῖ; Signum interrogandi primus posuit Meibomius.

27. ἔλεγέ τε — οὐδένα. Ambrosius: *Aiebat homines, ut alios foderent et calcitrarent, omnes, de bonitate vero neminem decertare.*

28. ζηλούντων δὲ τοὺς πολυχρηματίας. Ambrosius: *pecuniosos autem imitari satagebant.*

29. τοὺς παιδοτροφεῖν καὶ μὴ παιδοτροφεῖν. Ambrosius: *pueros habituri in deliciis se continerent.*

30. καὶ γὰρ ἰατρὸς — ἂν αὐτῷ. Ambrosius: *Nam et medicus et gubernator si servus sit, utique sibi paretur.*

Εὔβουλος. Ambrosius *Eusebulus.*

ἀλλ' αὐτὸς ἐρυθήματος χάριν καὶ εὐεξίας. Ambrosius: *sed ipse coloris ducendi et valetudinis causa exercebat.*

31. γηράσαι. Corrigatur γηρᾶσαι. Vid. Buttmanni Gramm. Graec. max. vol. II. p. 97.

32. Ἄπολις — τοὐφήμερον. Euripidi vindicavit Valckenarius ad Eurip. Hippol. vs. 1029. Hinc legitur apud Matthiaeum in fragmentis dubiis p. 448. et 449.

ἐν τῷ Κρανείῳ. Ambrosius omittit.

42. ἰμᾶντας. Sed vid. Guil. Dindorfius ad Aristoph. Acharn. vs. 724. vol. I. p. 36. ed. a. 1830.

43. Οὗτος μὲν δὴ ἀνδράποδα. Ambrosius *hic, ait, mancipia.* Aldobrandinus *Iste quidem, inquit, mancipia.*

44. ἤξιους. Corrigatur ἤξιου, quae est omnium librorum lectio. Aldobrandinus: *illud ut potius minitatus esses, te quamvis sine me beatam tamen vitam acturum.* G. Hermannus coni. ἤξιουν, hoc sensu, „ich dachte er würde vielmehr drohen, dass er auch ohne mich glücklich leben könnte."

μελίπηκτα. Ambrosius *mulsum.*

τὸν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου ὑποδούμενον. Aldobrandinus *quem servus induebat.*

Digitized by Google

ἔκαπτε. Ambrosius *se incurvabat.* Aldobrandinus *inam-* 48.
bulabat.

ἐρωτηθεὶς τί τῶν θηρίων. Ambrosius omittit ἐρωτηθείς. 51.

ἀπολωλεκέναι. Ambrosius *perisse.* 54.

δύνασθε. Ambrosius non expressit. 55.

Ὅτι χωλοὶ μὲν — οὐδέποτε. Aldobrandinus: *Quoniam,* 56.
inquit, ne claudi caecique fiant, metuunt; ut philosophentur nunquam metuunt.

Κρατεροῦ. Corrigatur Κρατέρου. 57.

Κρατερῷ. Corrigatur Κρατέρῳ.

ἀπόβλητ'. Edit. Froben. ἀπόβλητα. 66.

Μούσας. Scribebatur μούσας. 69.

οὕτως. Scribebatur οὕτω. 71.

καὶ ὄγκων. Aldobrandinus non expressit. 73.

καὶ ὑπνηλός. Ambrosius: *sed ex instituto suo durare per-* 77.
vigil consuetus.

τῶν γνωρίμων. Ambrosius non expressit. 78.

Ἄιδος. Corrigatur Ἄϊδος. 79.

δοκεῖ. Fortasse scribendum δοκέει. 81.

CRATES.

ἔμαρψε. Corrigatur ἔμαρψεν. 86.

χοῖνιξ. Scribebatur χοίνιξ.

δυσχεράναντα. Stephan. δυσχεράναντα. Vid. Buttmanni 91.
Gramm. Graec. max. vol. I. p. 454.

Ἄιδαο. Corrigatur Ἄϊδαο. 92.

θυγατέρα. Scribebatur θυγατέρ'. 93.

METROCLES.

παραμυθησάμενος. Ambrosius non expressit. 94.

MENIPPUS.

ἐξενεχυριάζειν. Ambrosius *pignori accipere.* Aldobrandinus 99.
alienare pignora. Correxi cum Salmasio de modo usurarum p. 558.

MENEDEMUS.

Ἐριννύος. Corrigatur ex edit. Froben. Ἐρινύος. Vid. Her- 102.
mannus Praefat. ad Sophoclis Antig. p. XIX. et seqq. edit. tertiae.

LIBER VII.

ZENO.

Μνασέου. Recte Aldobrandinus *Mnaseae.* 1.

καὶ Ἐρατοσθένης. Interpretes non expresserunt *καί.* 5.

σε. Corrigatur σέ. 7.

Digitized by Google

8. *Ἀποδέχομαί σου.* Corrigatur *Ἀποδέχομαι σοῦ.*
9. *δύναμαί σοι.* Corrigatur *δύναμαι σοί.*
Φιλονίδην. Fortasse scribendum *Φιλωνίδην*, ut IV. 47. ubi sola edit. Froben. *φιλονίδης.*
10. *Ξυπεταιών.* Corrigatur *Ξυπετεών.*
12. *κοῖλον ἐπίθημα τῇ ληκύθῳ.* Ambrosius: *vasculo cavo operculum.*
13. *παιδαρίοις τε — παιδισκαρίῳ τινί.* Repugnant quae narrat Antigonus Carystius in libro de vita Zenonis apud Athenaeum XIII. p. 563. E. *οὐδέποτε γυναικὶ ἐχρήσατο, παιδικοῖς δ' ἀεί.* Ea sic concilianda putabat Schweighaeuserus ad Athenaeum vol. VII. Animadvv. p. 36. ut scriberet hoc loco: *παιδαρίοις τε ἐχρῆτο· σπανίως, ἅπαξ ἢ δίς που παιδισκαρίῳ τινί.*
αὐτοῦ. Kuehnio latere videbatur *Ἀντιγόνου*, quod bona fide bono Ambrosio restituit Meibomius. Iam legas et videas Schweighaeuseri notam ad Athenaeum XIII. p. 607. E. vol. VII. Animadvv. p. 299. et sq. „— Ubi praeter rationem, ut nobis videtur, et interpres latinus et Kuehnius in Notis, *καὶ Ἀντιγόνου* pro *καὶ αὐτοῦ* legendum censuerunt.“
15. *Καὶ Φοίνισσαν — σκιαδαφοῖο.* Ambrosius: *Et Phoenicem vidi aniculam in adumbrato fastu cunctorum avidam. Fluebat autem eius sensim semen, mentemque coelo habuit minorem.*
21. *Καφησίου.* Corrigatur *Καφισίου* et in interpretatione *Caphisiae.*
23. „*Ἄλλος ἐγώ.*“ Ambrosius addit *inquit*, Aldobrandinus *respondit.*
28. *ἑβδομήκοντα — εἴκοσι.* Clinto Fastt. Hellenn. p. 368. edit. alter. a. 1827. p. 379. sq. ed. Krueger. coni. *ἐνενήκοντα.*
29. *ὃς πότ'.* Edit. Froben. *ὅς ποτ'.*
δὲ πότ'. Edit. Froben. *δέ ποτ'.*
36. *Ἀλκυονέως.* Conf. IV. 41.
37. *Φανίου.* Ambrosius *Phanii.*
51. *τῶν ἄλλων.* Ambrosius omittit.
54. *Βόηθος.* Scribebatur *Βοηθός.*
61. *ποιόν.* Ambrosius *aliquid faciens.*
ποιόν. Ambrosius *aliquid faciens.*
ὡς ἄν. Fortasse scribendum *ὡςάν.*
65. *τοῦ ἀξιοῦσθαι ἢ ἀθετεῖσθαι.* Ambrosius: *quod affirmet vel neget.*
67. *Καλός γ' ὁ παρθενών.* Vid. Porsoni Miscellanea critica p. 230. et Gaisfordus ad Hephaestionem p. 216.
71. *μέν ἐστιν, ὡς.* Stephan. *μέν ἐστι, ὡς.*
72.73. *ἐστι. διασαφοῦν.* Stephan. *ἐστιν. διασαφοῦν.*
81. *μέντοι.* Confirmat interpretum *tamen.*
88. *τὴν αὐτοῦ.* Edit. Froben. et Menag. *τὴν αὐτοῦ.*
89. *αἰρετήν.* Ambrosius *virtutem.*

Digitized by Google

ἀεί. Ante Meibomium scribebatur *αἰεί.* 98.

ἐπιβολὴ φιλοπονίας. Ambrosius: *insidiatrix industriae et studii.* 113.

διὰ τὴν ἀνομοιότητα. Ambrosius: *ob naturae dissimilitudinem.* 129.

δόγμασι. Scribebatur *δόγμασιν.* 131.

τὸ ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον. Aldobrandinus: *accipiens et quasi patiens.* 134.

τὸ μὲν οὖν πάσχον. Aldobrandinus: *Quod autem accipit et quasi patitur.*

ἐπὶ πλέον. Scribebatur *ἐπιπλέον.* 142.

πολύν, βλαιον. Ante Meibomium scribebatur *πολὺν βλαιαν.* 154.

οὐκέτι. Scribebatur *οὐκ ἔτι.* 159.

ARISTO.

πειστικός. Conf. IV. 37. ubi cum Meinekio corrigatur *πειστικός.* 161.

CLEANTHES.

Ἀρίσταρχον. Est Aristarchus Samius mathematicus. Vid. Wyttenbachius ad Plutarchi Moralia p. 31. D. p. 267. edit. Oxon., vol. I. p. 199. ed. Lips.. 174.

αὐτῷ. Scribebatur *αὐτῷ.* 176.

SPHAERUS.

εὔλογόν ἐστι. Stephan. *εὔλογόν ἐστιν.* 177.

CHRYSIPPUS.

περὶ τῶν ἀρίστων ἀξιωμάτων. Fortasse scribendum *περὶ τῶν ἀορίστων ἀξιωμάτων.* 190.

πρὸς Γυμνασίαν. Fortasse verum est quod expresserunt interpretes *πρὸς γυμνασίαν.* 197.

LIBER VIII.

PYTHAGORAS.

τὴν μίθην ἓν ἀνθ' ἑνὸς βλάβην καλεῖ. G. Hermannus: Recte scribi puto *τὴν μίθην ἓν ἀνθ' ἑνὸς βλάβην καλεῖ.* Acumine, quod M. Casaubonus requirebat, nihil opus. Illud *ἓν ἀνθ' ἑνὸς* est *simpliciter*, idem quod *ἀντικρύς.* 9.

δαδίῳ θᾶκον μὴ ἀμόργνυσθαι. In interpretatione corrigatur: *facula podicem non abstergendam.* 17.

ὡς προείρηται. Ambrosius omittit. 21.

Ἐριννύων. Corrigatur *Ἐρινύων.* Conf. VI. 102. 31.

ἥρωσιν. Corrigatur *ἥρωσι.* 33.

τὴν ἔγνων. Simon Karstenius ad Xenophanis Colophonii Reliquias p. 56. et sqq. corr. *τῆς ἔγνων.* 36.

Digitized by Google

89. λαλῆσαι. I. F. H. i. e. Ioannes Fridericus Herelius in Klotzii Actis litterariis vol. II. part. 1. p. 107. coni. ἀλαλῆσαι, sed ut non prorsus sperneret vulgatam explicaretque *crimen insimulatum purgare*. Sed ibid. part. 3. p. 357. correctionem praefert explicationi.

EMPEDOCLES.

52. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν Χρονικοῖς. Quo modo Meinekius disposuit versus, eodem disposîti leguntur apud Clintonem Fastt. Hell. p. 53. et 55. edit. Oxon. a. 1827., p. 57. ed. Krueger., nisi quod vs. 4. οὐκ ἔτ' relictum; praeterea etiam quae praecedunt in versus redacta sunt hac ratione:

ἦν μὲν Μέτωνος υἱός, εἰς δὲ Θουρίους
αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
Γλαῦκος . . . ἐλθεῖν φησίν —.

53. ὑπομνήμασι. Edit. Froben. et Stephan. ὑπομνήμασιν. τοῖς θεωροῖς. Interpretes *spectatoribus*.

60. Ἀρίστιππος καὶ Σάτυρος. Ambrosius *Satyrus et Aristippus*.

64. ἡσύχασε. Fortasse scribendum est ἡσύχαζε.

76. Ἄλλοτε. Apud Gaisfordum Poett. minorr. Graecc. vol. III. p. 286. edit. Lips. legitur Ἀλλ' ὅτε.

φορεύμενα. Apud Gaisfordum l. l. legitur φορούμενα.

ARCHYTAS.

80. ἥξει τοι. Fortasse scribendum ἥξει τοί.

81. ἀπέσταλκά σοι. Fortasse scribendum ἀπέσταλκα σοί.

83. μαθηματικαῖς. Probavit hanc Kuehnii emendationem Nicolaus Theodorus Reimerus in Historia problematis de cubi duplicatione sive de inveniendis duabus mediis continue proportionalibus inter duas datas, edita Gottingae apud Io. Christ. Dieterich a. 1798. 8.

EUDOXUS.

89. αὐτῶν. Edit. Froben. et Menag. αὐτῶν.

LIBER IX. *)

HERACLITUS.

1. ἐδίδαξε. Triller. Obss. Critt. p. 147. sq. coni. ἐτώθαξε vel potius ἐτώθασε, *salse deridebat, subsannabat*. pessime.

---

*) Hic substitit beati Huebneri manus, qui praematura morte Diogeni suo, de quo tam praeclare meruit, ereptus est, quod monendum h. l. mihi videbatur, quia, quum a bibliopola, Viro Honestissimo, provincia opus absolvendi mihi demandata sit, quae

Digitized by Google

ξερᾶσαι. Menagio ἐξερᾶσαι veram scripturam iudicanti adstipulantur Schweighaeus. ad Athen. VI. p. 225. D. vol. III. p. 295. et Orell. ad Hesych. Miles. p. 140. 4.

Κατακολυμβητῇ. Triller. l. l. p. 124. sq. coni. κατωκολυμβητής. 12.

ὑπάρχει σοι. Fortasse ὑπάρχει σοὶ. 14.

XENOPHANES.

γέγραφε δὲ καὶ — Ὁμήρου. Vid. de h. l. Simon Karsten in Xenophanis Colophonii Reliquiis editis nuper Bruxellis a. 1830. 8. p. 19. sqq. 18.

ἐῤῥαψῴδει. Non intellexit hunc locum Rossius. vid. Fr. Aug. Wolf. Proleg. ad Homer. p. XCVIII. laudatus a S. Karstenio l. l. p. 11.

κόσμους δ' ἀπείρους,' ἀπαραλλάκτους δέ. Simon Karstenius l. l. p. 177. sq. coni. κόσμους ἀπείρους, οὐκ ἀπαραλλάκτους δέ, hoc sensu: *mundos infinitos quidem numero, sed ordine et figura mutabiles.* 19.

τὰ νέφη συνίστασθαι τῆς ἀφ' ἡλίου ἀτμίδος ἀναφερομένης καὶ αἰρούσης αὐτὰ εἰς τὸ περιέχον. Karstenius l. l. p. 173. coni. τὰ νέφη συνίστασθαι ὑφ' ἡλίου, τῆς ἀτμίδος ἀναφερομένης καὶ αἰρούσης αὐτὰ εἰς τὸ περιέχον, h. e. *nubes effici a sole eductis vaporibus, qui eas in coelum cogunt.*

ἧττω. νοῦ εἶναι. Karsten. l. l. p. 140. coni. ἧττω τοῦ ἑνὸς εἶναι.

πλανώμενος. Karsten. l. l. p. 191. „Quid sibi velit istud πλανώμενος, non satis perspicuum; si Sotionis errorem arguere voluit Diogenes, rationem certe addidisset. Dubitavi, num ortum esset illud πλανώμενος ex πλὴν μόνου τοῦ ἑνός." 20.

πεφωρᾶσθαι. Karsten. l. l. p. 14. sq. coni. τετράφθαι, *Xenophani victum ab illis expeditatum esse.*

PARMENIDES.

ἐξ ὕλυος. Vid. Aug. Fr. Guil. Rudolph. ad Ocell. Luc. p. 260. sq. 22.

πολύδηριν. Cf. Pressel l. l. p. 79.

LEUCIPPUS.

διαττόμενα. Schneiderus ad Epicuri Physica et Meteorologica p. 91. coni. διαττώμενα, *cribro discreta.* 31.

---

iam sequuntur ab Huebnero nondum ita perscripta erant, ut prelo excudenda dari possent. Nonnumquam etiam ipse aliquid de meo addidi. Plura hac de re monebo in praefatione ad vol. II. commentariorum, quod brevi prodibit.

Carolus Jacobitz, Lusatus.

Digitized by Google

62. ἐπέχρυσιν. Schneider. l. l. coni. ἐπίχρισιν. Cf. Fresael l. l. p. 38. Caeterum errore typographico, quem miror ab Huebnero non emendatum esse, in not. legitur Kuehnium coniecisse κατὰ τὴν ἐπέχρισιν, quum Kuehnius proposuerit κ. τ. ἐπέγχρισιν.

DEMOCRITUS.

34. Ἡρόδοτος. Fr. Aug. Guil. Rudolph, praeceptor meus desideratissimus, coniecturam Valckenarii ad Herodot. *Μητρόδωρος* in nota margini exemplaris Steph., quod possideo, adscripta probavit, neque, ut mihi videtur, inutria.

39. ἀναγνῶναι αὐτοῖς τὸν μέγαν Διάκοσμον. Ambrosius addit *donatat*.

41. ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τεττεράκοντα. Conf. §. 34.

44. καὶ τὴν ψυχὴν ὁμοίως κ. τ. λ. Wyttenbach. disput. de immortalitate animi tom. II. opusc. p. 548. „Democrito placuit, animam ex rotundarum atomorum compage consistere: et animam animumque unum idemque esse. Hic est sensus huius loci, in quo ceterum aliquid labis inest.“

PROTAGORAS.

50. Ἔνδοθι κ. τ. λ. Conf. Dobr. ad Aristoph. Plut. v. 965. p. 119. add. Grauert diss. philol. de Aesopo etc. p. 23.

58. φορμοφόρος. Ita optime, non φορτοφόρος. Vid. Casaubon. et Schweighaeus. ad Athen. VIII. p. 354. C. vol. IV. p. 626. sq. Conf. infra X. 8.

54. οὗ τὴν ἀρχὴν ἄνω παρεθέμεθα. §. 51.

55. Δίκη ὑπὲρ μισθοῦ. Ambrosius: *de causa, de mercede.* Εὐριπίδην ἐν τῷ Ἰξίονι. Fragm. V. p. 207. edit. Matth.

56. ὅ,τι — ὅ,τι. Deleatur hypodiastole, item infra §§. 65. et 77.

ANAXARCHUS.

58. Μητρόδωρος δὲ Νέσσου. Fortasse *Μητρόδωρον δέ. Νέσσου.* Hanc per duplex σ scripturam probatam iam Hemsterhusio ad Luc. tom. I. p. 489. (Char. c. I. vol. III. p. 423. ed. Lehm.) probat etiam Ludov. Dindorf. apud Dioder. Sic. IV. 36. vol. I. p. I. p. 354.

59. Πτίσσε. Quod coniecit Huebn. *Πτίσσε, πτίσσε* confirmant loci a Menagio laudati.

PYRRHO.

69. ἀπορρίψας. Probat hoc etiam Luzac. Lect. Att. p. 201. ἀπόσχολον αὐτολαλητήν. Scribebatur *ἀπόσχολον, αὐτολαλητήν.*

71. ἐπεὶ καὶ τὰ. Fortasse ἔπειτα καὶ τά. Non assentior Huebnero, vid. Iacobs. ad Achill. Tat. p. 983. sq.

ἂν σὺ τυγχάνῃς. Conf. Gaisford. ad Hephaest. p. 85.

Digitized by Google

Τίς δ' οἶδεν κ. τ. λ. Citantur hi versus etiam a Platone 73.
Gorg. p. 492. E.

P. 407. v. 1. dele primum ἐξ. 79.

μόνα δὲ τὰ πάθη γινώσκομεν. i. e. *solum illud intelligi-* 163.
mus, nos affici rebus extra nos positis.

Τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ γλυκὺ οὐ τίθημι. Praeclara est Rudolphi 165.
in nota ad marginem adposita emendatio: Τὸ μέλι ὅτι ἐστὶ γλυκὺ οὐ τίθημι. Et ita scribendum esse vidit iam Fabricius ad Sext. Empir. Pyrrhon. Hypotyp. I. 10. pag. 7. not. R. Miror hanc Fabricii emendationem fugisse diligentiam Huebneri. Rudolphi autem opes, quas multas ad Diogenem, cuius edendi consilium ceperat, reliquit, spes est, fore, ut ad vol. II. annotationum corollarii instar adiici possint. Sed de his in praefatione ad illud vol.

Ἀπελλᾶς. Conf. Meinek. ad Euphor. p. 81. sq. 166.

TIMON.

Ἀτταγᾶς. Vid. de huius vocis inclinamentis variis Lobeck. 114.
in Wolf. Anall. litt. fascic. III. p. 60. sq. ad Phrynich. p. 117. sq..

LIBER X.

EPICURUS.

τῶν δήμων. Cf. Guil. Dindorf. praefat. ad Demosth. p. XII. 1.
Schaefer. Appar. crit. ad Demosth. tom. V. p. 20.

μακάριε, φεῦγε. Gassendi coniecturam μακάριε, φεῦγε 6.
τὸ ἀκάτιον ἀράμενος probat Wyttenbach. ad Plut. Moral. p. 175. sqq. ed. Oxon., tom. I. p. 121. sq. ed. Lips..

Διονυσοκόλακας. Ita recte. vid. Schweighaeus. ad Athen. 8.
VI. p. 249. F. vol. III. p. 472. sq. Conf. Pressel. l. l. p. 28.

ἄσωτον, καταφαγόντα. Huebnero post ἄσωτον excidisse videtur ὄν, quod recipere debebat.

Ληρόκριτον. Vid. Pressel. l. l. p. 58.

καὶ νηρίθμους ἀρχὰς ἀπολύουσα. Schaeferus, Vir Egre- 9.
gius, quem de hoc loco consului, me monuit nihil esse in his verbis emendandum. Verbum ἀπολύειν h. l. est Lat. *devolvere*, nostr. *abwickeln*. De v. ἀρχή vid. Valcken. ad Herodot. IV. 60. e cuius nota apparebit, quomodo vox nostro l. intelligenda sit.

Not. g) vers. 4. lege χυδαίου pro χυθαίου. 11.

ἰδιωτάτη. Menagii coniecturam ἰδιοτικωτάτη (ita male 13.
etiam Huebn. l. ἰδιωτικωτάτη) iure probavit Schweighaeus. ad Athen. V. p. 187. C. vol. III. p. 42. Bakius ad Cleomedis Meteora II. 1. p. 426. corr. ἰδιωτική.

Ἕρμαρχον. Vid. §. 24. 15.

ἡμέρας — τετταρακαιδέκα. Vid. censur. in Ephem. litt. Ienenss. a. 1818. Supplem. n. 43. p. 340. sq..

Digitized by Google

18. ἅστε καὶ. Scr. ὡς καί. Vid. Schaefer. ad Long. p. 333. et in ind. p. 460. ad schol. Par. in Apoll. Rhod. p. 30. Fugit hoc Huebnerum.

21. δοῦναι Ἀμυνόμαχον καὶ Τιμοκράτην, ὅπως ἂν — προσόδων. In his verbis vitii omnino nihil inest, neque debebat in iis haesitare beatus Huebnerus. Pone comma post τῶν ἀναγκαίων, et videbis omnia recte procedere. Verbum δοῦναι coniungendum est cum vv. ἀπὸ τῶν καταλελειμμένων ὑφ' ἡμῶν προσόδων. Neque offendent aliquem, ut puto, genitivi εὐτακτούντων αὐτῶν.

22. Τὴν μακαρίαν ἄγοντες κ. τ. λ. Quod Huebnerus de Davisii coniectura restituit, expresserunt iam interpretes. Ambrosius: *Cum ageremus vitae beatum et eumdem supremum diem scribebamus haec.*

Ἀθηναῖον καὶ Τιμοκράτην καὶ Σάνδην Λαμψακηνόν. Hermannus haec verba pro additamento lectoris habet.

26. πάντας ὑπερβαλλόμενος πλήθει βιβλίων· κύλινδροι μὲν γὰρ πρὸς τοὺς τριακοσίους εἰσί. Coraës ad Plut. Anton. c. 58. apud Schaefer. vol. V. p. 426. pro ὑπερβαλλόμενος coni. ὑπερβαλόμενος, et pro πρὸς τοὺς τριακοσίους εἰσί scribendum censet: πρὸς τριακοσίοις εἴκοσίν εἰσι. quam postremam coniecturam merito improbavit Schaefer. laud. Lobeck. ad Phryn. quem Huebn. iam attulit.

27. καὶ ἀδιόρθωτα εἶλκε τῷ ἐπείγεσθαι. Hermannus praeclare emendat haec verba ita: καὶ ἀδιορθώτα, εἰκότως, τῷ ἐπείγεσθαι.

περὶ φύσεως λζ'. Scribatur ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ut pag. 467., pro λζ'.

33. Not. e). Errore typographico dicitur Giphan. coniecisse τὸ δοξαστόν, quum coniecerit τὸ δοξασθέν. Mirandum talia effugisse Huebneri diligentiam.

37. παρεγγυώντων συνεχὲς — τῶν ὅλων δοξῶν. Hermannus constructionem interruptam censet hoc modo: παρεγγυώντων συνεχὲς ἐνέργημα ἐν φυσιολογίᾳ (καὶ τῷ τοιούτῳ μάλιστα ἐγγαληνιζόντων βίῳ) ποιήσασθαι etc.,

καὶ μὴ ἄκριτα πάντα ἡμῖν εἰς ἄπειρον ἀποδεικνύωσιν. Nihil mutandum esse, sed ad ἀποδεικνύωσιν intelligendum οἱ φθόγγοι praeclare monuit Hermannus.

39. οὐκ ὄντων τῶν. Articulus τῶν delendus mihi videtur. Pro διελεύετο lege διελύετο.

42. τὰς ἀνακοπάς. Ita etiam Bake ad Cleomed. Meteor. I. 1. p. 274.

43. τὴν ἕξιν. Vid. Pressel. l. l. p. 33.

46. τὴν ἑξῆς θέσιν καὶ βάσιν διατηροῦσαι. Carol. Rosinius in libro: Epicuri fragmenta librorum II. et XI. de natura in volum. papyrac. ex Herculano erutis reperta, probabil. rest. lat. versa, schol. et comm. ill. a Carolo Rosinio emendatius ed.

Digitized by Google

I. C. Orellius Lips. 1818. pag. 30. probat Gassendi in animadv. in libr. X. Laërtii p. 129. coniecturam τάξιν pro βάσιν. Gassendus ita: „*Repono τάξιν pro eo, quod vulgo habetur βᾶσιν: nam et brevi post* (§. 48.) *licet iterum legere θέσιν καὶ τάξιν. Et cum Epicurus ibi iam loquatur de simulacris, quae ex solidorum superficiebus deripiuntur, constat velle ipsum nihil aliud, quam huiusmodi simulacra a corporibus avolantia servare eundem positum ordinemque partium, quem in ipsa sui dereptione in superficiebus corporum habebant.*“

ἀνταναπλήρωσιν. Cf. Lobeck. parerg. ad Phrynich. p. 763. 46.

ἀλλοιοσχήμονας. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 383. 74.

προςκατανοήσεως. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 352. Pressel. l. l. p. 81. 79.

ἀντέξωσιν. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 352. 93.

τὸν μοναχῆ τρόπον. Vid. Pressel. l. l. p. 66. 94.

ἐπαρδεύσεως. Cf. Lobeck. l. l. 100.

ἡ ἀπογέννησις. Cf. Lobeck. l. l. 105.

ἀποτέλεσιν. Pressel. l. l. p. 14. defendit v. ἀπόπλασιν. 108.

πρόςλαμψιν. Cf. Lobeck. l. l. 109.

ἐπέκρηξιν. Cf. Lobeck. l. l. 115.

φιλαγρήσειν. Cf. Pressel. l. l. p. 98. et Kühn. in Observv. ad h. l. 126.

λύεταί πως ὁ τῆς ψυχῆς χειμών. Lege λύεται πᾶς ὁ τῆς ψυχῆς χειμών. 128.

ἐκλόγησις. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 352. 144.

προκαταστρέψεις. Cf. Pressel. l. l. p. 81. 148.

ADDENDA. *)

LIB. I.

Prooem. §. 2. καὶ ὀκτακισχίλια. καὶ omittit Par. B.

ὀκτακόσια ἔτη. ἔτη omittunt Par. A. B.

τριάκοντα δύο. δύο om. Par. A. B.

Ζωροάστρην τὸν Πέρσην, Ἑρμόδωρος. Par. C. Ζωρ. τὸν περὶ Ἑρμόδωρος.

---

*) Invitus addendorum copiam augeo, sed quum nonnulla non prorsus inutilia reperisse mihi videar, quae Huebnerum latuerunt, huius rei veniam a lectoribus me facile impetraturum esse spero. Alia ad volumen seq. adiiciam. Prae ceteris memorandae mihi videbantur lectiones trium codd. Par. usque ad §. 44., quas Huebnerus ad marginem editionis suae, nescio unde, adscripsit.

Digitized by Google

ἑξακισχίλια. Parisini tres ἑξακοσχίλια.

3. Λίνος. Hic et in seqq. Parisini B. C. Λῖνος.
Ἀθηναίοις. Paris. B. Θηβαίοις.

4. Ἦν. deest in Paris. C. est tamen lacuna.
ἐϋστεφάνου. Edit. Longol. ἐϋστέφανον.

5. Particulam γάρ quae vulgo post τίνα legitur omittit etiam Paris. A. Confirmant autem codd. Paris. distinctionem Huebneri.
καὶ τῷ τῆς. καί om. Par. B.

6. Θεῶν καὶ γενέσεως. Par. B. καὶ θεῶν γενέσεως.

7. εὐτελής. Par. C. εὐτέλεια.
τοῦ τυροῦ. om. Par. B.

8. Ἀριμάνιος. Codd. Paris. Ἀριμάνιος.

9. ἀναβιώσεσθαι. Par. C. vitiose ἀναιμώσεσθαι.
ἔσεσθαι ἀθανάτους. Codd. Paris. inverso ordine ἀθανάτους ἔσεσθαι.
γεννητούς. Recentior manus in Par. A. corr. γεννητικούς.

13. Ἀναξιμάνδρου. Hic et in seqq. Ἀνεξιμάνδρου vitiose Par. B.
διέτριψε. Codd. Par. ἐφιλοσόφησε.

14. Ἀναξιμένης. Par. B. vitiose Ἀνεξιμένης.
Πλάτων. Vitiose Paris. C. Πλούτων.

15. Τηλαυγής. Paris. C. Τηλαύγης. Ita etiam VIII. 43. cod. B. exhibet Τηλαύγης. et §. 55. Τηλαύγους pro Τηλαυγοῦς.

16. Πύρρων. Paris. B. Πύρον.
Μέλισσος. Codd. Paris. Μέλισος.

17. Ἐλεγκτικοί. Unus tantum Parisinus, qui est pessimus, C. exhibet ἐκλεκτικοί.
Ἀναλογητικοί. Conf. Pressel. l. l. p. 7. sq.
περὶ τὰ ἤθη σχολῆς ἠθικοί. Vox ἤθη excidit in Paris. A., sed addita a secunda manu. In Par. B. verba ita exhibentur: περὶ τὰ οἰκεῖα σχ. οἴκοι.

19. μὲν οὖν. Particula οὖν deest in Par. A. a prima manu.
ὁ Ἀθηναῖος. ὁ deest in Paris. C.

20. Πυρρώνειον. Par. C. una littera ρ.
καθ' ὅ. Desunt hae voces in Par. A. B.
πρόσκλισιν δόγμασιν. Par. B. προσκλῖζῖμοήμασῖν.

21. κριτήρια τῆς ἀλ. In edit. Meibom. legitur δύο κριτ. τῆς ἀλ. notatque Huebner. illud δύο omissum esse in Paris. A. C.
τὸ ποιοῦν. Parisini codd. τὸ ποιόν.
καὶ πολῳ καὶ ἐν ᾧ. Paris. C. καὶ ποῦ καὶ ἐν ᾧ.

THALES.

22. Ἔξαμίου. Paris. C. Ἐξαμύου.
Νειλέῳ. Codd. Paris. Νειλαῖῳ. Stanley histor. philos. p. I. c. 1. legit: ἐπολιτογραφήθησαν δὲ ἐν Μιλήτῳ, ὅτε ἦλθον σὺν Νειλέῳ ἐκπεσόντι. Tiedemann. vero Griechenl. erst. Philos. p. 104. ἐκπεσόντες.

Digitized by Google

ἰθαγενής. Paris. A. B. perperam ἠθαγενής.
δύο μόνα. Parisini libri μόνα δύο. 23.
εἰπεῖν φασιν. Paris. B. φασὶν εἰπεῖν. 24.
Χοιρίλος. Paris. C. vitiose Χοιρῖχος.
σεληναῖον. Stanley, propter Appulei locum in Florid. IV. p. 29. corr. ζωδιακοῦ.
σκαληνὰ καὶ τρίγωνα. In ed. Meibom. legitur σκαληνὰ τρί- 25.
γωνα. Notatum est a Huebnero in codd. Paris. A, C. legi: σκαληνὰ καὶ τρίγωνα.
Κρόνου γάρ. Paris. C. Κρόνου γοῦν.
Ἔνιοι δέ. Particula δὲ omissa est in Paris. A. B. 26.
Κίβισσον. Codd. Paris. Κίδισθον.
Νὴ Δία. Mss. Paris. A. C. omittunt.
φησὶ καὶ ὁ Ῥόδιος Ἱερώνυμος. Libri Parisini φησὶ δὲ (ita cod. B.) Ἱερώνυμος καὶ ὁ Ῥόδιος.
ἐλαιῶν. Etiam codd. Paris. omittunt.
Ἑξαμίου. Parisini codd. Ἑξαμύου. 29.
Ἀλέξανδρος. Paris. A. B. Ἀλέων. Conf. Schweighaeus. ad Athen. IV. p. 182. C. vol. II. p. 667.
ὁ δ' ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρσις. Vide de his verbis virum 30.
doct. in Allgem. Literatura. a. 1792. n. 34. p. 270.
γρῖφον. Paris. B. et A. a prima manu γρίφον. 32.
τῷ Διδυμαίῳ. Paris. B. et A. a prima manu Διδυμεῖ. Paris. C. Δινδυμαίῳ.
Οἷόν θ' ἑπτά. Paris. C. οἷον ἔπειτα. 34.
ἀστρονόμημα. Vid. Preusei. l. l. p. 17. sq. Codd. Paris. A. B. ita: ἀστρονομήματα εὖ. γεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ· φησὶ Δόβων.
ἐπιγεγράφθαι. Paris. B. ἐπιγεγραφέσθαι.
τάδε. Libri Parisini τόδε.
τάδε εἶναι. Libri Parisini εἶναι τάδε. 35.
Οὔ τι τὰ πολλὰ ἔπη. Meibom. Οὔ τι νὰ πολλά γ' ἔπη, notavitque Huebner. in Paris. A. C. deesse γ'.
φέρεται δὲ ἀποφθέγματα. Parisini tres φέρεται δὲ καὶ ἀποφθέγματα.
ἐγεγόνει. Codd. Par. A. C. γεγόνει. 36.
ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. Paris. B. ἄλλων ὑποτίθεσθαι.
τεθεαμένος — βλέποι. Paris. B. τεθεαμένος; ἔφη, εἰ τοὺς ἐχθροὺς χεῖρον πράσσοντας βλέπεις. Verba γέροντα — φέρει desunt, sed in margine sunt posita.
τύχην. Paris. A. B. ψυχήν. 37.
εὐπαίδευτος. Iidem codd. ἀπαίδευτος.
μηδὲ διαβαλλέτω. Codd. Paris. μὴ δὲ διαβαλέτω.
Θαλαῖ. Par. B. Θαλαί. 38.
Καλαστανός. Paris. B. et A. a secunda manu Καλανστανός.

Digitized by Google

39. οὐρανόμηκες. Codd. Paris. οὐρανόμακες.
τῶ πολυφροντίστω. Paris. A. B. τῷ δὲ πολυφροντίστῳ. C. ἐπολυφροντίστω.
παρ' ἡμῶν εἰς αὐτόν. Paris. A. B. παρ' ἡμῖν ἐς αὐτόν.
ἠέλιε Ζεῦ. Paris. B. ἠέλιε Ζ. A. ἠείλιε Ζ. C. ἤελιε Ζ.
Θαλῆν. Par. A. B. Θαλῆ.
αἰνέω ὅττι μὶν ἐγγύς. Par. C. αἰνέω ὅπως ἥμιν ἐγγύς.
40. ἐπιμνησθῆναι. Paris. C. ἐμνησθῆνει.
ἐπιθέσθαι ποιητικῆ· ὁ δὲ Δικαίαρχος. Paris. B. ἐπιθέσθαι· ποιητικῆς δὲ Δικαίαρχος. Recentior manus in A. et ita in C. ποιητικὰ, ὁ δὲ Δ.
γέγραφε. Mati Paris. ἀναγέγραφε.
παρὰ Κυψέλῳ. Par. B. περὶ Κυψέλῳ.
περιτυχεῖν. Idem codex παρατυχεῖν.
Πανιωνίῳ. Paris. A. B. Πανωνίῳ. C. Πανιονίῳ.
41. ἀποφάσεις αὐτῶν. Par. C. ἀποφάνη αὐτῶν.
Πάμφιλον. Libri Paris. Πάμφυλον.
42. Λίνον. Mati Paris. Λῖνον.
43. τὸ ξυνόν. Paris. A. B. τὸ κοινόν.
μᾶλλον ἤ. Par. A. a secunda manu et C. καὶ μᾶλλον ἤ. B. omittit μᾶλλον.
ἐς Σύρον. Par. A. a sec. m. et C. εἰς οὖρον.
ἢ γάρ. Par. A. B. ἤ γάρ.
εἰ πλώσ. εἰ non exhibent Parisini.
ἡμέες. Parisini ἡμεῖς.
44. ἀριοδιώτατα. Deest haec v. in A. B.
Ἀθηνέων. Parisini Ἀθηναίων.
ἐνθαῦτα. Iidem ἐνταῦθα.
τέρποιο. Paris. A. B. τρέπειο.
καταβιούς. C. καταβίους.
63. ὁστέ' ἔχει. De his verbis Vir Summus, *G. H. Schaeferus* haec mecum benevole communicavit: „Scribendum ὁστὰ δ' ἔχει —. ὁστὸν bene grascum esse et adiectivum ὄστεως arguit et manifesto docet satis amplus numerus vocum cum illo compositarum. Quid quod hac forma utitur Oppianus, cuius locum a me indicatum videbis in Stephanicis c. 7039. D.: unde simul obiter disces Wakefieldio in Diogene placuisse ὄστα δ' ἔχει —, accentu minus probabili, vid. Arcadius p. 137, 14.*)"
81. ἀγάσυρτον. Conf. Pressel. l. l. p. 1. sq.
86. ἀμνημόνευτον. Idem l. l. p. 6. ἀμνημονεῦτον scribendum iudicat propter activam vocis significationem.

---

*) Ibidem legas τὰ κανὰ τῶν κανῶν. ut etiam κανὸν, quod Musurus in Hesychium T. II. c. 136. intulit, in usu fuisse videatur. *G. H. Schaefer.*

Digitized by Google

φωρᾷ. Id. p. 101. sq. 96.

μανίας φάρμακον. i. e. unde vesania efficitur. Vid. Wyt- 104.
tenbach. ad Boissonadii Eunapium vol. II. p. 35. sq. quem contulit Tafel. Dilucc. Pind. p. 687. sq..

ἐλήφθησαν. Wesseling. ad Diodor. Sic. l. XIV. p. 693. 58. 115.
(p. 770. in. ed. Dind.) iure scribendum censuit ἐλείφθησαν, *victi sunt*. Latuit hoc beati Huebneri diligentiam.

LIB. II.

ἐπιδεξιολιμεθα. Pressel. l. l. p. 39. 4.

φιλοκύνηγος. De huius v. accentu vid. Schaef. ad schol. 56.
Par. in Apoll. Rhod. p. 171.

βλέννον. Conf. Pressel. l. l. p. 21. sq.. 67.

κερατίνην. Id. p. 53. 108.

Οὐ ριστικός. Hoc probat etiam Lobeck. ad Soph. Ai. p. 222.

LIB. III.

Διονυσίοις — χύτροις. Conf. Wolf. Prolegom. ad Homer. 56.
p. CXI. Casaubon. de sat. poes. p. 125.

φαῦλον, ἄκομψον. Vid. Schweighaeus. ad Athen. III. p. 82. 63.
B. vol. II. p. 52.

ὀβελὸς περιεστιγμένος πρὸς τὰς εἰκαίους ἀθετήσεις. Pres- 66.
sel. l. l. p. 67, sq. coni. ὀβελὸς περιεστιγμένος πρὸς τὰς εἰκαίου s. εἰκαίων ἀθετήσεις.

LIB. IV.

ὄχλῳ ἀρέσκεις. De voce ὀχλοαρέσκης vid. Pressel. l. l. p. 73. 42.

LIB. V.

Πυθιονικῶν κ. τ. λ. Conf. C. F. Rankii Commentat. de Ari- 26.
stophanis vita p. CXXXVII. sq. qui coni. περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων.

ἀμνημονοῦντες. Conf. C. F. Hermann. ad Luc. de Conscr. 72.
Hist. p. 126.

διηρμένος. Ita coniecerat etiam Rudolphus cll. Luc. de 89.
Conscr. Hist. c. 45.

Digitized by Google

INDICES.

[Pr. denotat proœmium, numerus maior librum, minor proximus caput, n. numeros Longolianos.]

INDEX I.

RERUM ET VERBORUM IN LAERTIO NOTATU DIGNORUM.

A.

Abdera: philosophi alique hinc oriundi IV. 7, n. 11. IX. 4, n. 1. 6, n. 1. 7, n. 1. 9. 8, n. 1. 10, n. 1. 11, n. 7.

Abus a Stratone manumissus V. 3, n. 7.

Academia: unde dicta III. n. 9. locus Athenis IV. 3, n. 1. 5, n. 7. VII. 1, n. 9. X. n. 1. ubi Arcesilaus vixit IV. 6, n. 15. Plato philosophiam didicit III. n. 8. 9. philosophiam docuit IV. 1, n. 3. sepultus est III. n. 30. Platonis statua locabatur III. n. 20. Speusippus Gratias collocavit IV. 1, n. 3. unde orta secta Academicorum: media Academia: eius auctor Arcesilaus Pr. n. 10. 13. IV. 6, n. 2. nova Academia: eius auctor Lacydes Pr. n. 10. 13. IV. 8, n. 1. eius successores: Carneades Pr. n. 10. IV. 8, n. 4. Clitomachus Pr. n. 10. Euander IV. 8, n. 4. Hegesinus IV. 8, n. 4. Telecles IV. 8, n. 4. vetus Academia: eius auctor Plato Pr. n. 10. 13. III. n. 30. eius successores: Crantor Pr. n. 10. Crates Pr. n. 10. Polemon Pr. n. 10. Speusippus Pr. n. 10. Xenocrates Pr. n. 10. V. 1, n. 4.

Academici philosophi Pr. n. 12. IV. 10, n. 3. IV. extr. VII. 2, n. 6. a Platone IV. extr.

Academus, a quo Academia dicta III. n. 9.

Acamantis demus VII. 1, n. 9.

Accipiter Aegyptiis cultus Pr. n. 7.

Accusatio quid III. n. 59.

Accusativus casus VII. 1, n. 47.

Achaeus satyricus II. 18, n. 10.

Acharna VII. 1, n. 9.

Acheron IV. 6, n. 3.

Achilles V. 1, n. 7.

Achillis argumentatio IX. 3, n. 4. 5, n. 7.

Achillitidis regionis certamen I. 4, n. 1.

Acragas, v. Agrigentum.

Acron medicus VIII. 2, n. 9.

Actis VIII. 8, n. 3.

Acusilaus septem sapientum numero habitus I. 1, n. 14.

Adfectus: Cyrenaicorum duo, dolor et voluptas II. 8, n. 8. quibus dii obnoxii Pr. n. 4. quid VII. 1, n. 63. X. n. 24. quot VII. 1, n. 63. X. n. 23. 27. 31. [§. 149. Meibom.]

Adhortatio quid III. n. 59.

Adiaphora a Cynicis statuebantur VI. extr. Pyrrhonis principium IX. 11, n. 3. 6. quae VII. 1, n. 60. quotuplicia VII. 1, n. 61.

Digitized by Google

Adimantus Platonis frater III. n. 4. eius filius III. n. 80.
Adimantus V. 2, n. 14.
Adiunctum enunciatum quid VII. 1, n. 48.
Adolescens audacius loquens VII. 1, n. 19. curiosior aetate VII. 1, n. 19. loquacior VII. 1, n. 19.
Adpellatio VII. 1, n. 89.
Adramytum V. 5, n. 11.
Adulator belua mordens VI. 2, n. 6. corvo peior VI. 1, n. 4. deserit suos VI. 5, n. 9.
Aeacidae infesti Milesiis II. 2, n. 4.
Aegina II. 12, n. 4. III. n. 3. 14. 24. V. 4, n. 9. VI. 2, n. 5. 9. 10. 4, n. 1. 3.
Aegos flumen II. 3, n. 5.
Aegyptii Pr. n. 6. eorum dii Pr. n. 7. inventa Pr. n. 7. Vulcanum auctorem philosophiae putant Pr. n. 1. medici III. n. 8. philosophi Pr. n. 1. eorum placita Pr. n. 7. sepeliunt cadavera IX. 11, n. 9.
Aegyptus aditur a Thalete I. 1, n. 3. 6. 15. a Solone I. 1, n. 15. 2, n. 4. a Cleobulo I. 6, n. 1. a Platone III. n. 8. ab Euripide III. n. 8. a Pythagora VIII. 1, n. 1. 2. ab Eudoxo VIII. 8, n. 2. 6. a Democrito IX. 7, n. 2.
Aemulatio quid VII. 1, n. 64.
Aenesidemus IX. 11, n. 12. 12, n. 7. eius discipulus IX. 12, n. 7. patria IX. 12, n. 7. praeceptor IX. 12, n. 7. scripta IX. 12, n. 7.
Aenigma anni I. 6, n. 3.
Aequalitas in mundo VIII. 1, n. 19.
Aer: elementum Platoni III. n. 41. Stoicis VII. 1, n. 68. 69. Empedocli VIII. 2, n. 12. Diogeni Apolloniatae IX. 9, n. 1. idolorum plenus Pr. n. 6. principium Anaximenis II. 2, n. 1.
Aeschines Arcas II. 7, n. 9.
Aeschines Atheniensis II. 5, n. 5. seqq. 8, n. 4. eius adversarius III. n. 24. dialogi II. 7, n. 3. 9, n. 2. III. n. 24. dicta II. 7, n. 4. epistola ad Dionysium Siciliae II. 7, n. 6. migrationes II. 7, n. 3. 4. III. n. 24. orationes II. 7, n. 4. pater II. 7, n. 1. patria II. 7, n. 1. praeceptor II. 5, n. 5. 26. 7, n. 2. studia II. 7, n. 7.
Aeschines Eudoxi pater VIII. 8, n. 1.
Aeschines Milesius II. 7, n. 9.
Aeschines Mitylenaeus II. 7, n. 9.
Aeschines Neapolitanus II. 7, n. 9.
Aeschines rhetor II. 7, n. 9.
Aeschines rhetoricae scriptor II. 7, n. 9.
Aeschines statuarius II. 7, n. 9.
Aeschrion Lysaniae pater VI. 2, n. 3.
Aeschylus II. 5, n. 23. satyricus II. 18, n. 10. secundum histrionem adiecit antiquae tragoediae III. n. 84.
Aesculapius: ei Diogenes percussorem sacrat VI. 2, n. 6.
Aesculapius Machaonis pater V. 1, n. 1.
Aesopus cum Chilone colloquitur I. 3, n. 2. quando floruit I. 3, n. 5.
Aestas unde VIII. 1, n. 19.
Aethalides: in eo Pythagorae anima fuit VIII. 1, n. 4.
Aethiopia IX. 7, n. 2.
Aethiops Aristippi auditor II. 8, n. 7.
Aethlius Chrysippi pater VIII. 8, n. 4.
Aetna VIII. 2, n. 11.
Agamemnon VII. 1, n. 48. 2, n. 1.
Agamemnonius dictus Menedemus II. 18, n. 7.
Agathenor Xenocratis pater IV. 2, n. 1.
Agathon Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
Agathon a Socrate aditur II. 5, n. 11. amasius Platonis III. n. 23.
Agemarchus Hermarchi pater X. n. 9. 10.
Agenor I. 1, n. 1.
Agesarchus I. 10, n. 1.
Agesilaus VIII. 8, n. 1. Lacedaemoniorum rex II. 6, n. 7. 10. VI. 2, n. 6. eius amicus Xenophon II. 6, n. 7.
Agetor Menedemi fautor II. 18, n. 14.

Digitized by Google

Agnoides Theophrasti accusator V. 2, n. 5.
Agrigentum VIII. 1, n. 21. 23. 2, n. 1. 6. 9. 11. exstruitur VIII. 2, n. 10.
Agrippae modi sententiarum IX. 11, n. 10.
Aiax I. 2, n. 15. V. 1, n. 7. ex Salamine naves duxit I. 2, n. 2.
Alacensis VII. 2, n. 9.
Alba vestis Chaldaeorum I. 7, n. 6.
Album bonum omen VIII. 1, n. 19.
Alcaeus Pittaci aemulus I. 4, n. 3. II. 5, n. 25. eius fratres I. 4, n. 1.
Alcibiades amatus a Socrate II. 5, n. 7. 13. IV. 7, n. 3. eius dicta II. 5, n. 1. culpatus a Bione IV. 7, n. 3. largitur Socrati aream ad construendam domum II. 5, n. 9. redimit Phaedonem II. 9, n. 1.
Alcidamus quot partes orationis statuit IX. 8, n. 4.
Alcimus rhetor II. 12, n. 2. Stilponis discipulus II. 12, n. 2.
Alcmaeon VIII. 5, n. 1. seqq. eius patria VIII. 5, n. 1. 2. placita VIII. 5, n. 1. 2. praeceptor VIII. 5, n. 1. scripta VIII. 5, n. 1.
Alcyon Antigoni filius IV. 6, n. 17. VII. 1, n. 31.
Alexamenus III. n. 32.
Alexander Lacydis pater IV. 8, n. 1.
Alexander Magnus VI. 2, n. 6. 4, n. 2. 5, n. 11. VII. 3, n. 1. IX. 10, n. 2. 3. X. n. 1. ad quem a Vulcano Nili quot anni Pr. n. 2. Cratetis domum destruxit VI. 5, n. 4. ei Aristoteles praefectus V. 1, n. 4. 6. deinde Callisthenes V. 1, n. 6. eius aetas V. 1, n. 7. eum Harpalus fugit V. 5, n. 2. in eum coniuratio V. 1, n. 6. Liber pater ab Atheniensibus decernitur VI. 2, n. 6. magnifice excepit Callisthenem VI. 2, n. 6. mortuus Babylone VI. 2, n. 1. ab eo Diogenes Cynicus petit nolit sibi umbram facere VI. 2, n. 6. [§. 38. Meibom.] scripsit ad Antipatrum VI. 2, n. 6. vult Diogenes esse VI. 2, n. 6. Xenocrati mittit pecuniam IV. 2, n. 5.
Alexandria V. 3, n. 6. 5, n. 7. 11. 6, n. 5. VI. 8, n. 5. VII. 1, n. 31. 2, n. 9. 6, n. 2. IX. 12, n. 7. X. n. 15.
Alexandrinae pecuniae VIII. 7, n. 4. quibus eruditorum sermones similes VII. 1, n. 19.
Alexinus II. 10, n. 5. eius colloquium cum Menedemo II. 18, n. 12. dicta II. 18, n. 12. IV. 6, n. 11. discipulus VII. 4, n. 3. mors II. 10, n. 5. patria II. 10, n. 5. praeceptor II. 10, n. 5. scripta II. 10, n. 5. uxor II. 10, n. 5. Olympicae sectae auctor II. 10, n. 5.
Alexinus dialecticus IV. 6, n. 11.
Alexis Platonis amasius III. n. 23.
Alopece demus Atticae II. 5, n. 1. 19. V. 2, n. 14.
Alpheus fluvius II. 10, n. 5. IX. 11, n. 7.
Altaria deo anonymo posita I. 10, n. 8.
Alyattes Croesi pater I. 4, n. 10. Prienen obpugnat I. 5, n. 2.
Amanda quae, scit sapiens VI. 1, n. 5.
Amasides VIII. 1, n. 8.
Amatoria amicitia III. n. 46.
Ambiguitates Scepticorum quot IX. 11, n. 9.
Ambracis V. 1, n. 9.
Ames ut osurus I. 5, n. 5.
Amicitia quid V. 1, n. 13. VII. 1, n. 64. quotuplex III. n. 46. V. 1, n. 13.
Amicus quid V. 1, n. 11. VII. 1, n. 19. ab eo repetimus quod petimus VI. 2, n. 6. adest in utraque fortuna V. 5, n. 10. bonum Platoni III. n. 45. bonus multis praestat I. 8, n. 5. beneficiis fovendus I. 6, n. 4. cuicunque eundem te praebe I. 7, n. 4. eo ac inimico utendum VI. 2, n. 6. eum nominare difficillimum II. 5, n. 12. expetendus qua re II. 8, n. 8. 9. 10. 13. non paretur cito I. 2, n. 12. partus non reiiciatur I. 2, n. 12. quales nos erga illos V. 1, n. 11.

Digitized by Google

eorum casibus adcurrendum I. 3, n. 2. calumnia fugienda I. 6, n. 4. omnia communia VIII. 1, n. 8. praesentium et absentium memor esto I. 1, n. 9. inter eos iudicare difficile I. 5, n. 5. servandus IV. 7, n. 3. virtute praeditus VI. 1, n. 5.
Aminias pater Diodori Iasei II. 11, n. 1.
Aminias archon Atheniensium III. n. 2.
Aminias V. 3, n. 7.
Aminias Parmenidem ad quietam vitam ducit IX. 3, n. 1.
Amor quid VII. 1, n. 64. quotuplex V. 1, n. 13. unde VII. 1, n. 66.
Amphiaraus a terra absorptus IV. 7, n. 3. eius fanum II. 18, n. 3. 17.
Amphibolia quid VII. 1, n. 44.
Amphiclides Sophoclis pater V. 2, n. 5.
Amphicritus, apud quem Arcesilaus testamentum deposuit IV. 6, n. 19.
Amphimenes Cous Pindari aemulus II. 5, n. 25.
Amphion V. 4, n. 9.
Amphipolis II. 5, n. 7.
Amyclas Platonis III. n. 31. IX. 7, n. 8.
Amynomachus X. n. 10.
Amyntas rex Macedoniae V. 1, n. 1. cum quo vixit Aristoteles V. 1, n. 1.
Anacaea demus VII. 1, n. 9.
Anacharsis I. 1, n. 7. 8, n. 1. sq. sapiens Pr. n. 9. ex septem sapientibus I. 1, n. 14. ab eo Scythicum dicendi genus I. 8, n. 2. eius colloquium cum Mysone I. 9, n. 1. Solone I. 8, n. 3. dicta I. 8, n. 5. epistola ad Croesum I. 8, n. 7. inventa I. 8, n. 6. mors I. 8, n. 1. parentes I. 8, n. 1. patria I. 8, n. 1. placita Pr. n. 3. scripta I. 8, n. 2.
Analogetici philosophi Pr. n. 12.
Anaphlystus VII. 1, n. 9.
Anaxagoras grammaticus II. 3, n. 11.
Anaxagoras rhetor II. 3, n. 11.
Anaxagoras sapiens I. 1, n. 14. IX. 7, n. 5. 9. 9, n. 1. X. n. 7. eius aemulus II. 5, n. 25. aetas II. 3, n. 2. damnatio II. 3, n. 9. 10. defensio II. 3, n. 9. dicta II. 3, n. 2. 6. discipuli II. 5, n. 3. 24. VIII. 2, n. 2. IX. 7, n. 2. filii II. 3, n. 9. IX. 2, n. 4. mors II. 3, n. 3. 10. pater II. 3, n. 1. patria II. 3, n. 1. placita II. 3, n. 1. 4. 7. 10. IX. 7, n. 2. praeceptor Pr. n. 10. praedictiones II. 3, n. 5. scripta Pr. n. 11. I. 3, n. 8.
Anaxagoras statuarius II. 3, n. 11.
Anaxarchus IX. 10, n. 1. seqq. 11, n. 4. eius aetas IX. 10, n. 2. cognomen IX. 10, n. 2. dicta IX. 10, n. 1. 2. 3. discipulus IX. 11, n. 2. inimicus IX. 10, n. 2. mors IX. 10, n. 2. patria IX. 10, n. 1. praeceptores IX. 10, n. 1.
Anaxicrates archon Atheniensium X. n. 2.
Anaximander historicus II. 1, n. 5.
Anaximander philosophus II. 1, n. 1. seqq. IX. 2, n. 2. eius aetas II. 1, n. 3. discipuli IX. 3, n. 1. dictum II. 1, n. 4. inventa II. 1, n. 3. mors II. 1, n. 4. pater II. 1, n. 1. patria II. 1, n. 1. placita II. 1, n. 2. praeceptor Pr. n. 10. scripta II. 1, n. 3. secta Pr. n. 10. successor Pr. n. 10.
Anaximenes historicus II. 2, n. 2.
Anaximenes philosophus II. 2, n. 1. seqq. V. 1, n. 8. VI. 2, n. 6. eius discipulus IX. 9, n. 1. epistolae II. 2, n. 3. 4. mors II. 2, n. 1. ortus II. 2, n. 1. pater II. 2, n. 1. patria II. 2, n. 1. placita II. 2, n. 1. praeceptor Pr. n. 10. II. 2, n. 1. ad eum Pythagorae epistola VIII. 1, n. 26.
Anaximenes rhetor II. 2, n. 2.
Anchipylius discipulus Phaedonis II. 18, n. 2.
Anchitus VIII. 2, n. 6.
Ancora inventum Anacharsidis I. 8, n. 6.
Andron Argivus IX. 11, n. 9.
Androsthenes Onesicriti VI. 2, n. 10.
Androsthenes Theophrasti V. 2, n. 14. [§. 57. Meibom.]
Angor quid VII. 1, n. 64.

Digitized by Google

Anima: eius cura Cyrenaicis minor II. 8, n. 8. immortalitas I. 1, n. 3. III. n. 40. VIII. 5, n. 2. quot partes III. n. 56. VII. 1, n. 68. transmigratio Pr. n. 7. vincula VIII. 1, n. 19. unde VIII. 1, n. 19. IX. 5, n. 8. humana quotuplex VIII. 1, n. 19. impervestigabilis IX. 1, n. 6. inanimatis etiam inest I. 1, n. 3. quarum omnia plena IX. 1, n. 6. aer plenus VIII. 1, n. 19. quid Platoni III n. 40. Aristoteli V. 1, n. 13. Pythagorae VIII. 1, n. 19. Empedocli VIII. 2, n. 12. Xenophani IX. 2, n. 3. Parmenidi IX. 3, n. 2. Protagorae IX. 8, n. 3. Epicuro X. n. 24. quo modo sentiat IH. n. 12. simul cum corpore patitur II. 8, n. 9.

Animal ab Aegyptiis pro numine cultum Pr. n. 7. ad quod homini nullum ius VII. 1, n. 66. comedere non iniustum Diogeni Cynico VI. 2, n. 6. non vult Pythagoras VIII. 1, n. 12. quo modo natum II. 3, n. 4. 4, n. 3. VIII. 1, n. 19. X. n. 24. quotuplex III. n. 41. se ipsum tueri a natura trahitur VII. 1, n. 51.

Animus: ei inscripta non pereunt VI. 1, n. 4.

Anniceri Pr. n. 13. II. 8, n. 7. 9. eorum placita II. 8, n. 10.

Anniceris II. 8, n. 7. eius discipulus Theodorus II. 8, n. 12. Platonis redemtor III. n. 14.

Annulario sigillum annuli venditi non licet retinere I. 2, n. 9.

Annus: eius tempora unde VIII. 1, n. 19. in CCCLXV. dies descriptus a Thalete I. 1, n. 6. per aenigma I. 6, n. 3.

Antagoras Rhodius II. 18, n. 10.

Antidicus Socratis adversarius VIII. 1, n. 25.

Antidorus X. n. 4.

Antigenes pater Cratetis IV. 4, n. 1.

Antigonus rex II. 7, n. 12. IX. 12, n. 1. ab Archelao spretus IV. 6, n. 14. ad eum Zenonis Citiei epistola VII. 1, n. 8. Bioni mittit, qui infirmum curent IV. 7, n. 10. colloquitur cum Menedemo II. 18, n. 3. eius epistola ad Zenonem Citieum VII. 1, n. 8. filius Alcyon IV. 6, n. 17. discipulus Euphanti II. 10, n. 6. Menedemi II. 18, n. 17. Zenonis Citiei VII. 1, n. 8. in Cleanthem munificus VII. 5, n. 2. metuitur a Demetrio Phalereo V. 5, n. 8. Zenonis Citiei amicus VII. 1, n. 8. 14. 16. 31.

Antimenides Pittaci aemulus II. 5, n. 25.

Antiochus Laodicenus: eius discipuli IX. 12, n. 7. praeceptor IX. 12, n. 7.

Antiochus Lyconis fautor V. 4, n. 4.

Antiolochus Lemnius aemulus Socratis II. 5, n. 25.

Antipater: ad eum Alexandri epistola missa VI. 2, n. 6. ad eum Xenocrates legatus IV. 2, n. 5. Athenas proficiscitur IV. 2, n. 7. Diogeni Cynico donat pilliolum VI. 2, n. 6. Xenocrati mittit pecuniam IV. 2, n. 7.

Antipater curator testamenti Aristotelis V. 1, n. 9.

Antipater Cyrenaeus: eius discipulus II. 8, n. 7. praeceptor II. 8, n. 7.

Antipater Tarsensis VII. 1, n. 64.

Antiphon prodigiorum interpres II. 5, n. 25.

Antipodes a Platone nominati primum III. n. 19. a Pythagora deinde VIII. 1, n. 19.

Antiquissimum quid Thaleti I. 1, n. 9.

Antisigma quid Platoni III. n. 39.

Antisthenes Antisthenis pater VI. 1, n. 11.

Antisthenes Atheniensis II. 5, n. 16. VI. 1, n. 1. seqq. VII. 1, n. 54. IX. 1, n. 11. eius animi indoles VI. 1, n. 8. auditorium VI. 1, n. 8. cognomen VI. 1, n. 6. cultus VI. 1, n. 7. dicta VI. 1, n. 1. seqq. 10. 9, n. 3. VII. 1, n. 19. discipuli VI. 1, n. 4. mater II. 5, n. 14. VI. 1, n. 1. mors VI. 1, n. 10. pater VI. 1, n. 1. patria VI. 1, n. 1. placita VI. 1, n. 5. IX. 8, n. 4.

Digitized by Google

praeceptores Pr. n. 10. VI. 1, n. 2. scripta II. 7, n. 3. III. n. 24. VI. 1, n. 2. 8, 9. dialogi II. 7, n. 8. secta Pr. n. 13. VI. 1, n. 3. extr. stilus VI. 1, n. 2. successor Pr. n. 10. Socraticorum princeps II. 5, n. 6. Stoicorum auctor VI. 1, n. 8.
Antisthenes Ephesius VI. 1, n. 11.
Antisthenes Heracliti VI. 1, n. 11.
Antisthenes Rhodius VI. 1, n. 11.
Anxius maxime cupiens esse felix IV. 7, n. 3.
Anytus Socratis adversarius II. 5, n. 18. 23. in exsilium pulsus VI. 1, n. 4.
Ἀπάθεια VI. 1, n. 8.
Apemantus [fortasse Adimantus] I. 9, n. 2.
Apis VIII. 8, n. 6.
Apollo Pr. n. 3. I. 5, n. 1. 7, n. 7. VIII. 1, n. 4. 9. 12. eius patria VI. 2, n. 1. Delius II. 5, n. 22. Delphinius I. 1, n. 7. Didymaeus I. 1, n. 7. in somnis visus III. n. 1. quo die natus III. n. 2.
Apollodorus Archelai pater II. 4, n. 1.
Apollodorus VII. 1, n. 33.
Apollodorus obtulit pallium morituro Socrati II. 5, n. 16.
Apollodorus κηπουρανος X. n. 15.
Apollonia VI. 2, n. 13. IX. 9, n. 1.
Apolloniades Platonis famulus III. n. 30.
Apollonides: ei Xenophon inimicus II. 6, n. 6.
Apollonides Nicaeus IX. 12, n. 1.
Apollonius Chrysippi pater VII. 7, n. 1.
Apollonius Cronus auditor Eubulidis II. 10, n. 7.
Apollonius Solensis V. 5, n. 11.
Apollothemis IX. 9, n. 1.
Apologetici philosophi Pr. n. 12.
Aporetici qui IX. 11, n. 8.
Apsephio archon Atheniensium II. 5, n. 23.
Aqua: principium Thaleti omnium rerum I. 1, n. 6. elementum Platoni III. n. 4. Stoicis VII. 1, n. 68. 69. Empedocli VIII. 2, n. 12.
Aratus poeta II. 18, n. 10. VII. 4, n. 3. IX. 12, n. 6.
Arcadia I. 1, n. 7. 7, n. 1.
Arcadius pileus VI. 9, n. 2.
Arcana reticere difficile I. 3, n. 2.
Arcesilaus comoediae antiquae poeta IV. 6, n. 21.
Arcesilaus elegiae poeta IV. 6, n. 21.
Arcesilaus philosophus IV. 6, n. 1. seqq. VII. 2, n. 6. 5, n. 4. IX. 12, n. 6. eius aetas IV. 6, n. 20. 21. amici IV. 4, n. 3. 5, n. 5. 14. 15. amores IV. 6, n. 16. coelibatus IV. 6, n. 19. dicendi genus IV. 6, n. 2. dicta IV. 4, n. 2. 6, n. 11. 17. VII. 5, n. 4. frater IV. 16, n. 3. gloriae studium IV. 6, n. 17. liberalitas IV. 6, n. 12. 13. mater IV. 6, n. 3. moderatio IV. 6, n. 18. mors IV. 6, n. 20. pater IV. 6, n. 1. 3. patria IV. 6, n. 1. praeceptores IV. 4, n. 5. 6, n. 3. 5. scripta IV. 6, n. 4. 7. stilus IV. 6, n. 8. studia IV. 6, n. 8. testamenta IV. 6, n. 19. heres Crantoris IV. 5, n. 5. auctor mediae Academiae Pr. n. 10. 13. IV. 5, n 2. VII. 7, n. 6. successor Cratetis Pr. n. 10. IV. 6, n. 6.
Arcesilaus sculptor IV. 6, n. 21.
Arcesilaus heres Stratonis V. 3, n. 7.
Archaeanassa amica Platonis III. n. 23.
Archagoras IX. 8, n. 5.
Archecrates IV. 6, n. 13.
Archelaus chorographus II. 4, n. 4.
Archelaus Macedo II. 4, n. 4.
Archelaus physicus Pr. n. 13. II. 4, n. 1. seqq. 5, n. 3. IX. 2, n. 2. 7, n. 9. X. n. 7. eius discipuli II. 4, n. 1. X. n. 7. pater II. 4, n. 1. placita II. 4, n. 3. praeceptor Pr. n. 10. II. 4, n. 1. IX. 7, n. 9. studia II. 4, n. 2.
Archelaus poeta II. 4, n. 4.
Archelaus rhetor II. 4, n. 4.
Archepolis Menedemo et Asclepiadi munus designat II. 18, n. 13.
Archestratus III. n. 30.
Archias Eumeni ab Arcesilao commendatus IV. 6, n. 12.

Digitized by Google

Archilochus IX. 1, n. 2. 11, n. 8.
Archinomus VIII. 2, n. 1.
Archontes Atheniensium: Aminias III. n. 2. Anaxicrates X. n. 2. Apsephio II. 5, n. 23. Aristomenes I. 4, n. 6. Arrhenidas VII. 1, n. 9. Callias II. 5, n. 24. Callidemides II. 6, n. 14. Damasias I. 1, n. 1. Dimylus [?] II. 3, n. 8. Eubulus II. 6, n. 15. V. 1, n. 7. Eucrates I. 8, n. 3. Lysimachides IV. 2, n. 11. Lysimachus III. n. 2. Pytharatus X. n. 9. Pythodotus V. 1, n. 7. Sosigenes X. n. 9. Theophilus V. 1, n. 7. Xenaenetus II. 6, n. 11. quorum novem congregari instituit Solon I. 2, n. 9.
Archytas agriculturae scriptor VIII. 4, n. 5.
Archytas architectus VIII. 4, n. 5.
Archytas epigrammatarius VIII. 4, n. 5.
Archytas musicus VIII. 4, n. 5. eius dictum VIII. 4, n. 5.
Archytas Pythagoricus IV. 7, n. 6. VIII. 4, n. 1. seqq. ad eum Platonis epistola VIII. 4, n. 4. eius discipulus VIII. 8, n. 2. epistola ad Dionysium III. n. 15. VIII. 4, n. 2. epistola ad Platonem VIII. 4, n. 4. inventa VIII. 4, n. 7. magistratus VIII. 4, n. 3. pater VIII. 4, n. 1. patria VIII. 4, n. 1. praeceptor IV. 7, n. 6. VIII. 1, n. 21. 4, n. 1. numquam superatus VIII. 4, n. 6.
Areopagus I. 10, n. 3. II. 8, n. 15. 12, n. 5. VII. 5, n. 2.
Arete Aristippi filia II. 8, n. 4. 7. audivit Aristippum II. 8, n. 7. eius filius et auditor Aristippus metrodidactus II. 8, n. 5. 7.
Arieus IX. 12, n. 7.
Argentum non honorandum I. 11, n. 3.
Argivus I. 1, n. 7. 8. 14. IX. 11, n. 9.
Argumentationum species Eubulidis II. 10, n. 4. argumentationes Stoicorum VII. 1, n. 49.
Ariarathes rex Cappadociae IV. 9, n. 8. ad eum epistolae Carneadis IV. 9, n. 8.
Aridelus elusus ab Arcesilao IV. 6, n. 17.
Aridum generationis causa IX. 5, n. 8.
Arimanius Magorum malus daemon Pr. n. 6.
Arimnestus: eius imago V. 1, n. 9.
Arimnestus Cleobuli filius V. 2, n. 14.
Aristagoras filius Eudoxi VIII. 8, n. 4.
Aristides: eius discipulus Paeonius II. 12, n. 2. filia Socratis uxor II. 5, n. 10.
Aristides Stratonis testamenti curator V. 3, n. 7.
Aristippus Academicus II. 8, n. 5.
Aristippus historicus II. 8, n. 5.
Aristippus metrodidactus II. 8, n. 5. 7. filius Aretae II. 8, n. 7. auditor eiusdem II. 8, n. 7.
Aristippus Socraticus II. 5, n. 26. 7, n. 2. 3. 4. 8, n. 1. seqq. VI. 1. extr. alter Arcesilaus dictus IV. 6, n. 16. aurum iactat in mare II. 8, n. 4. canis regius dicitur II. 8, n. 3. commendabat Aeschinem Dionysio III. n. 24. eius adversarii II. 8, n. 2. III. n. 24. amica II. 8, n. 4. animi indoles II. 8, n. 3. dicta II. 8, n. 4. VI. 2, n. 4. discipuli II. 8, n. 7. filia II. 8, n. 4. nepos II. 8, n. 5. patria II. 8, n. 1. praeceptor II. 8, n. 4. scripta II. 8, n. 7. IV. 6, n. 16. secta Pr. n. 13. philosophatus est primus quaestu II. 8, n. 2.
Aristobulus Epicuri frater X. n. 2.
Aristocles prius nomen Platonis III. n. 5. 30.
Aristocles citharoedus VII. 1, n. 14.
Aristocratia III. n. 47.
Aristodemus sapientissimus Graecorum I. 1, n. 7. ex septem sapientibus I. 1, n. 14. pater Periandri I. 7, n. 1.
Aristogiton I. 2, n. 8. VI. 2, n. 6. IX. 5, n. 5.
Aristomachus V. 4, n. 9.
Aristomenes archon Atheniensium I. 4, n. 6.

Digitized by Google

Aristomenes Dionysii tyranni amicus, Platonis discipulus III. n. 14.
Aristomenes Nicanoris tutor V. 1, n. 9.
Ariston Alaeensis VII. 2, n. 9.
Ariston Alexandrinus VII. 2, n. 9.
Ariston Argivus palaestrita III. n. 5.
Ariston Atheniensis VII. 2, n. 9.
ARISTON Chius Pr. n. 11. V. 4, n. 9. VI. 9, n. 3. VII. 1, n. 31. 2, n. 1. seqq. 7, n. 4. eius cognomen VII. 2, n. 1. dicta II. 8, n. 4. VII. 2, n. 6. 5, n. 4. epistolae Pr. n. 11. mors VII. 2, n. 8. pater VII. 1, n. 31. patria VII. 2, n. 1. placita VII. 1, n. 31. 2, n. 1. seqq. praeceptores VII. 1, n. 19. 2, n. 6. scripta VII. 2, n. 7. secta VII. 2, n. 5.
Ariston Iulietes VII. 2, n. 9.
Ariston Lyconis V. 4, n. 9.
Ariston Platonis pater III. n. 1.
Ariston tragicus poeta VI. 2, n. 9.
Aristophanes in Socratem incitatus II. 5, n. 18.
Aristoteles Atheniensium V. 1, n. 14.
Aristoteles Cyrenaicus V. 1, n. 14. eius praeceptores II. 12, n. 2. scripta V. 1, n. 14.
Aristoteles grammaticus V. 1, n. 14.
Aristoteles Iliados Homeri scriptor V. 1, n. 14.
Aristoteles Midiae Pythiadisque filius V. 2, n. 14.
Aristoteles mythus II. 7, n. 7. V. 1, n. 14.
Aristoteles Siculus V. 1, n. 14.
ARISTOTELES Stagirites Pr. n. 13. V. 1, n. 1. seqq. VIII. 1, n. 25. X. n. 1. 4. Athenas ex Macedonia discedit V. 1, n. 7. eius aetas V. 1, n. 7. adversarius II. 10, n. 4. apophthegmata V. 1, n. 11. 2, n. 8. concubina V. 1, n. 3. 5. 9. corporis habitus V. 1, n. 2. cultus V. 1, n. 2. discipuli V. 1, n. 4. 6. 15. 2, n. 2. 6, n. 2. filii V. 1, n. 3. 9. 2, n. 7. VIII. 8, n. 2. genus V. 1, n. 1. imago V. 2, n. 14. legatio ad Philippum V. 1, n. 4. leges V. 1, n. 6. mors V. 1, n. 7. 2, n. 9. parentes V. 1, n. 1. 9. patria V. 1, n. 1. 9. placita V. 1, n. 13. praeceptor Pr. n. 10. III. n. 31. V. 1, n. 1. 7. recessus a Platone V. 1, n. 4. remedium adversus somnum V. 1, n. 10. scripta Pr. n. 11. V. 1, n. 5. 7. 12. secta Pr. n. 13. V. 1, n. 4. successor Pr. n. 10. V. 2, n. 2. testamenta V. 1, n. 9. de eo Platonis iudicium IV. 2, n. 2. in Alexandri offensionem incidit V. 1, n. 8.
Aristoxenus VIII. 1, n. 24.
Arithmetica ab Aegyptiis inventa Pr. n. 7.
Arrhenidas archon Atheniensium VII. 1, n. 9.
Ἀρρηφία quid IX. 11, n. 8.
Ars quotuplex III. n. 65.
Artaphernes II. 8, n. 4.
Artemon Protagorae pater IX. 8, n. 1.
Artifex iudicatur ab iis, qui non sunt iudices I. 8, n. 5.
Asclepiades VIII. 2, n. 6.
Asclepiades Phliasius II. 9, n. 3. 18, n. 6. amicus Menedemi II. 18, n. 4. 6. 8. 13. 14. VI. 5, n. 7. eius mors II. 18, n. 14. praeceptor II. 18, n. 2. uxor II. 18, n. 14.
Asclepianum IV. 5, n. 4.
Asclepion III. n. 30.
Ascondus [? Ascondas] Cratetis pater VI. 5, n. 1.
Asdrubal dictus Clitomachus IV. 10, n. 1.
Asia I. 5, n. 15. II. 6, n. 7. 8, n. 4. eius bella III. n. 8.
Assus VII. 5, n. 1. 3.
Assyrii, quorum sunt Chaldaei Pr. n. 1.
Asteriscus quid Platoni III. n. 39.
Aston VIII. 1, n. 5.
Astra quae VII. 1, n. 71. quid IX. 6, n. 3. dii VIII. 1, n. 19.
Astrampsychi Pr. n. 2.
Astrologia ab Aegyptiis inventa Pr. n. 7. quid III. n. 49. non necessaria VI. 2, n. 8.
Astronomia culta a Chaldaeis Pr. n. 6. a Thalete I. 1, n. 7. 8.
Astyanax Lyconis frater V. 4, n. 9.
Astyanax Lyconis pater V. 4, n. 1.

Digitized by Google

Astydamas damnatur ab Atheniensibus II. 5, n. 23.
Astypalea VI. 4, n. 1.
Atarna urbs I. 4, n. 8. eius tyrannus Hermias V. 1, n. 5. 7.
Athanes V. 3, n. 7.
Athenae Pr. n. 3. 13. I. 1, n. 1. 15. 16. 2, n. 2. 4. 5. 6. 11. 18. 19. 3, n. 4. 5, n. 1. 8, n. 3. II. 3, n. 3. 6. 4, n. 1. 2. 5, n. 1. 7. 9. 11. 16. 19. 23. 24. 6, n. 1. 5. 10. 11. 13. 16. 7, n. 1. 4. 8, n. 19. 12, n. 6. 13, n. 1. 14, n. 1. 15. III. n. 9. IV. 6, n. 15. 19. 7, n. 1. 10, n. 2. V. 1, n. 7. 8, n. 7. 4, n. 9. 5, n. 2. 7. VI. 1, n. 12. 2, n. 3. 6. 10. 5, n. 7. VII. 1, n. 3. 5. 27. 2, n. 1. 7, n. 11. VIII. 1, n. 1. 2, n. 1. 8, n. 2. IX. 1, n. 10. 2, n. 2. 5, n. 6. 7, n. 5. 8, n. 3. 5. 7. 9, n. 1. X. n. 1. 9. 12, n. 1. ad Lacedaemonem relatae alunt viros feminas VI. 2, n. 6. Alexandrum pro Baccho colunt VI. 2, n. 6. de Salamine cum Megarensibus pugnant I. 2, n. 2. de Sigeo cum Mitylenaeis certant I. 4, n. 1. Eleusiniae Cereri sacra faciunt V. 1, n. 5. legem habent de philosophis V. 2, n. 5. polygamia II. 5, n. 10. sisachthia I. 2, n. 1. mortuos quam in partem vertant I. 2, n. 2. eas Socratis damnati poenitet II. 5, n. 23. Zenonem colunt VIII. 1, n. 7. 26.
Athenaeus Epicuri discipulus X. n. 11.
Athenaeus Theodori praeceptor medicus II. 8, n. 19.
Athenocritus Democriti pater IX. 7, n. 1.
Athenodorus Stoicus VII. 1, n. 29. 31. eius patria VII. 1, n. 31. praeceptor VII. 1, n. 31.
Athenodorus Polyaeni pater X. n. 12.
Atheus quis VII. 1, n. 64.
Athletae cur nihil sentiant VI. 2, n. 6. quibus licet se invicem ferire I. 8, n. 5. quo modo a Pythagora tractati VIII. 1, n. 12. eorum apud Graecos nimii honores I. 2, n. 8. praemia a Solone moderata I. 2, n. 8.
Athlia VI. 2, n. 6.
Atlas Libycus Pr. n. 1.
Atomi omnium principia IX. 6, n. 2. 7, n. 12. X. n. 24.
Atrides VII. 1, n. 48.
Attages IX. 12, n. 6.
Attalus IV. 6, n. 4. 8, n. 5. eius hortus Athenis IV. 8, n. 4.
Attalus Lyconis fautor V. 4, n. 4.
Attica I. 1, n. 7. 2, n. 2. 8, n. 5. VI. 4, n. 4.
Attica dialectus VII. 1, n. 38.
Attici V. 6, n. 3.
Auctumnus quid VIII. 1, n. 19.
Audiamus plura quam loquamur VII. 1, n. 19.
Audiendi magis studiosus sis I. 6, n. 4.
Auditus unde X. n. 24.
Auditor intentus VIII. 1, n. 19.
Aures in pedibus II. 8, n. 4.
Aurum cur pallet VI. 2, n. 6. interdicunt Magi Pr. n. 6. Lydius hominum lapis I. 3, n. 2. non honorandum I. 11, n. 3.
Autolycus: eius discipulus IV. 6, n. 3. patria IV. 6, n. 3. studia IV. 6, n. 3.
Avaritia quid VII. 1, n. 64.
Avarus a divitiis possidetur, non possidet eas IV. 7, n. 3. pecuniam culpat, quam summe diligit VI. 2, n. 4.
Axioma quid VII. 1, n. 47. 48.
Axiothea audivit Platonem III. n. 31. IV. 1, n. 5.

B.

Babylon VI. 2, n. 1. 18.
Babylonii habent Chaldaeos Pr. n. 1.
Baculus a quo philosopho primum gestus VI. 1, n. 7. 2, n. 3.
Badys Pherecydis pater I. 11, n. 1. 6.
Balneum sordidum VI. 2, n. 6.
Barbari an auctores philosophiae Pr. n. 1. seqq.
Barbarismus quid VII. 1, n. 40.
Bargylia V. 6, n. 3.
Basilides Dionysii successor X. n. 15.
Bathycles phialam reliquit I. 1, n. 7. eius filius Thyrion I. 1, n. 7.

Digitized by Google

Bathyllus VIII. 5, n. 2.
Bate demus X. n. 10.
Batis X. n. 11.
Baton dominus Menippi VI. 8, n. 1.
Beatissimum quid VI. 1, n. 4.
Bellaria in Menedemi coena quae fuerint II. 18, n. 10.
Bellum: eius socii quales VI. 1, n. 5.
Beneficentia quotuplex III. n. 60.
Beneficia in amicos I. 6, n. 4. merens aeque ac dans laudandus VI. 2, n. 6.
Benevolentia imperium tutissimum I. 7, n. 4.
Berenice Ptolemaei V. 5, n. 8.
Bias I. 5, n. 1. seqq. ad eum tripus delatus I. 1, n. 7. 5, n. 1. eius aemulus II. 5, n. 25. beneficentia in Messenios I. 5, n. 1. dicta I. 5, n. 5. 6. mors I. 5, n. 4. pater I. 5, n. 1. 2. 6. patria I. 5, n. 1. 2. 6. sacellum Teutamium I. 5, n. 6. strategema in obsessione Prienes I. 5, n. 2. ex septem sapientibus Pr. n. 9. I. 1, n. 14. 5, n. 1. orator I. 5, n. 3.
Bibens multum cui similis II. 8, n. 4.
Bicta servus Platonis III. n. 30.
Bion Abderites IV. 7, n. 11.
Bion Borysthenites II. 17, n. 12. 2, n. 6. 7, n. 1. seqq. atheus IV. 7, n. 10. eius amores IV. 7, n. 9. animi indoles IV. 7, n. 2. dicta I. 2, n. 4. IV. 7, n. 3. docendi methodus IV. 7, n. 5. morbus IV. 7, n. 10. mors IV. 7, n. 10. ostentatio IV. 7, n. 10. parentes IV. 7, n. 1. patria IV. 4, n. 5. 7, n. 1. 10. praeceptores IV. 4, n. 5. 7, n. 4. scripta IV. 7, n. 3. versus IV. 7, n. 6. geometra IV. 7, n. 7. musicus IV. 7, n. 7. Rhodi docebat IV. 7, n. 8.
Bion Clazomenius IV. 7, n. 11.
Bion lyricus IV. 7, n. 11.
Bion Milesius IV. 7, n. 11.
Bion Proconnesius IV. 7, n. 11.
Bion rhetoricus IV. 7, n. 11.
Bion Solensis IV. 7, n. 11.
Bion Syracusanus IV. 7, n. 11.
Bion poeta Tarsicus IV. 7, n. 11.
Bithynia: inde oriundi II. 5, n. 27. V. 1, n. 5. 5, n. 11.
Biton I. 2, n. 4.
Blyson Heracliti pater IX. 1, n. 1.
Boeotia: Proxenus genere Boeotius II. 6, n. 5. Crates Thebanus in Boeotia sepultus VI. 7, n. 4.
Boëthetica quid III. n. 50.
Boethus VII. 1, n. 37.
Bonum ad deos referendum I. 5, n. 5. omne etiam honestum VII. 1, n. 19. quid III. n. 12. VII. 1, n. 55. quod VI. 1, n. 5. quot eius genera III. n. 66. quotuplex III. n. 45. 70. VII. 1, n. 56. seqq. unum multis nominibus expressum II. 10, n. 2.
Bonus qui fias VI. 1, n. 4. amore maxime dignus VI. 1, n. 5. deorum imago VI. 2, n. 6. res difficilis I. 4, n. 4.
Borysthenites IV. 4, n. 5. 7, n. 1. 10.
Bos ob inventum immolatus I. 1, n. 3. arator non comedendus VIII. 1, n. 18.
Bosporus: Diphilus Bosperianus II. 12, n. 2. Sphaerus Bosporianus VII. 6, n. 1.
Boton Xenophanis praeceptor IX. 2, n. 2.
Branchidae VIII. 1, n. 4. earum templum I. 3, n. 2.
Branchus I. 3, n. 5.
Brevitas quid VII. 1, n. 40.
Brontinus VIII. 1, n. 22. 5, n. 2. praeceptor Empedoclis VIII. 2, n. 2.
Bryson Pr. n. 11. praeceptor Cratetis VI. 5, n. 1.
Bugelus Pythoclis pater IV. 6, n. 17.
Bulon amicus Lyconis V. 4, n. 9.
Busirites nomos Aegypti V. 5, n. 8.
Byzantium: inde oriundi II. 5, n. 5. 8, n. 19. V. 5, n. 11.

C.

Caba I. 1, n. 14.
Cadanade IV. 6, n. 4.
Cadavera cremare impium Magis Pr. n. 6.

Digitized by Google

Cadmus Phoenix VII. 1, n. 26. Thelidarum auctor I. 1, n. 1.
Caduidas Anacharsidis frater I. 8, n. 1.
Caelum: Anaxagorae patria II. 8, n. 2. unde constet VII. 2, n. 8. eius quae forma II. 2, n. 4. VIII. 2, n. 12. eius inspiciendi causa natus Anaxagoras II. 3, n. 6. generationis causa III. n. 41. mundus VIII. 1, n. 25. praestantissimum Platoni III. n. 41. quid VII. 1, n. 70.
Cecrops II. 6, n. 14.
Calabria V. 1, n. 7.
Calaeschrus: filius Critiae III. n. 1. pater Critiae III. n. 1.
Calatianus I. 1, n. 11. V. 5, n. 11. 6, n. 8.
Calidum generationis causa II. 4, n. 3. IX. 5, n. 8.
Callias II. 5, n. 12. archon Atheniensium II. 5, n. 24.
Callias a Theophrasto manumissus V. 2, n. 14.
Callicrates IV. 6, n. 13.
Callicratides VIII. 2, n. 1.
Callidemides archon Atheniensium II. 6, n. 11.
Callimachus I. 2, n. 8.
Callimachus Platoni vendidit praedium III. n. 30.
Callinicus Hercules VI. 2, n. 6.
Callinus V. 2, n. 14. 4, n. 9. accipit legatum a Theophrasto V. 2, n. 14. eius filius V. 4, n. 9. uxor V. 4, n. 9.
Callinus Hermioneus V. 4, n. 9.
Callippus Corinthius VII. 1, n. 31.
Callippus Pellaneus V. 2, n. 14.
Callippus Platonis discipulus III. n. 31.
Callisthenes Olynthius V. 1, n. 6. 2, n. 14. VI. 2, n. 6. Alexandri Magni praeceptor post Aristotelem V. 1, n. 6. 8. coniurat in Alexandrum V. 1, n. 6. eius indoles V. 2, n. 8. punitur V. n. 6.
Calumnia amicorum fugienda I. 6, n. 4.
Canes amabantur a Xenophonte II. 6, n. 12. venatorii VI. 2, n. 6.
Canonicon pars philosophiae Epicuri X. n. 19.
Canopus VII. 1, n. 64.
Caphesias VII. 1, n. 19.
Cappadocia: eius rex Ariarathes IV. 9, n. 8.
Caria: inde oriundi I. 6, n. 1. VI. 8, n. 5.
Carion Theophrasti servus V. 2, n. 14.
Carneades philosophus Pr. n. 11. IV. 9, n. 1. seqq. X. n. 5. Chrysippi scripta refutavit IV. 5, n. 2. cui successit Pr. n. 1. IV. 8, n. 4. eius aetas IV. 5, n. 7. dicta IV. 9, n. 6. 7. V. 1, n. 11. discipuli IV. 9, n. 7. epistolae IV. 9, n. 8. mors IV. 9, n. 7. oculi IV. 9, n. 9. pater IV. 9, n. 1. patria IV. 9, n. 1. studia IV. 9, n. 3. 5. successores Pr. n. 10. IV. 9, n. 10, n. 2. vox IV. 9, n. 4.
Carneades poeta elegiacus IV. 9, n. 11.
Carthago: inde oriundi Pr. n. 13. IV. 10, n. 1. V. 5, n. 11. VII. 3, n. 1.
Cassander nuptias in Macedonia facit IV. 1, n. 4. occiditur V. 5, n. 8. Theophrastum suspicit V. 2, n. 5.
Cassius VII. 1, n. 29.
Castratio I. 7, n. 2.
Casus obliqui VII. 1, n. 47.
Catana IX. 2, n. 1.
Καθῆκον VII. 1, n. 21. quid VII. 1, n. 62.
Causale enuntiatum quid VII. 1, n. 48.
Cautio quid VII. 1, n. 64.
Cavendum a se ipso I. 3, n. 2.
Cebes II. 17. eius patria II. 17. scripta II. 17.
Cecrops IX. 8, n. 7.
Celtarum Druidae Pr. n. 1.
Centauri VI. 2, n. 6.
Ceos: Prodicus Ceus IX. 8, n. 1.
Cephisias III. n. 30.
Cephisidorus II. 6, n. 10.
Cephissus III. n. 30.
Ceramicum VI. 2, n. 6. VII. 1, n. 3. 9. 16. 26.
Κερατίνη modus argumentandi VII. 1, n. 85. a quo inventus II. 10, n. 4. 11, n. 1.
Cerasuntum quid Platoni III. n. 39.

Digitized by Google

ercops Hesiodi aemulus II. 5, n. 25.
ires V. 1, n. 9. VI. 2, n. 6.
eius sacra V. 1, n. 5.
X- quid Platoni III. n. 39.
iabrias morte damnatus III. n. 18. Polidem superavit III. n. 14.
iaeredemus Epicuri frater X. n. 2.
αἴρεσιν praeponebat Cleon epistolis suis III. n. 36.
haerephon II. 5, n. 18.
iaerestrate Epicuri mater X. n. 1.
haeronia VI. 2, n. 6.
halcedon: inde oriundi IV. 2, n. 1. V. 4, n. 9. Chalcedone philosophiam exercebat Timon IX. 12, n. 1.
halcis V. 1, n. 7. 9. 2, n. 2. 14. IX. 1, n. 24. X. n. 1.
haldaei Pr. n. 1. VIII. 1, n. 3. praeceptores Democriti IX. 7, n. 2. eorum placita Pr. n. 6.
haos primum III. n. 12.
hares a Lycone manumissus V. 4, n. 9.
harinus II. 12, n. 9. Aeschinis pater II. 7, n. 1.
harmander Platonis accusator III. n. 14.
harmandrides Charmandri pater III. n. 14.
harmantides I. 1, n. 14.
harmides II. 5, n. 12. 18.
harondas II. 8, n. 4. VIII. 1, n. 15.
harybdis VI. 2, n. 6.
heneus Pr. n. 9. I. 1, n. 7. 9, n. 1.
hersonesus I. 2, n. 2.
HILON I. 3, n. 1. seqq. ad eum tripus pervenit I. 1, n. 7. eius aetas I. 3, n. 5. dicta I. 1, n. 13. 14. 3, n. 3. epistola I. 3, n. 6. filius I. 3, n. 5. praedictiones I. 3, n. 1. 4. ephorus I. 3, n. 1. ex septem sapientibus Pr. n. 9. I. 1, n. 7. 14.
hilonius dicendi modus I. 3, n. 5.
hirurgica quid III. n. 50.
hius: inde oriundi I. 11, n. 7. II. 8, n. 19. IV. 6, n. 11. insula n. 19. inde oriundi 7, n. 11. V. 4, n. 9. VII. 2, n. 1. IX. 7, n. 14. 10, n. 1.
Choenix quid VIII. 1, n. 17. super ea non sedendum VIII. 1, n. 17.
Cholidae III. n. 30.
Chonuphis Heliopolitanus VIII. 8, n. 6.
Chremonides VIII. 8, n. 19.
Chrysippus Aethlii VII. 1, n. 4. eius praeceptor VIII. 8, n. 4.
Chrysippus Georgicorum scriptor VII. 7, n. 10.
Chrysippus medicus Cnidius VII. 7, n. 10. discipulus Eudoxi VIII. 8, n. 2.
Chrysippus medicus Erasistrati discipulus VII. 7, n. 10.
Chrysippus medicus Ptolemaei VII. 7, n. 10.
CHRYSIPPUS philosophus VII. 7, n. 1. seqq. eius corpus VII. 7, n. 4. dicta VII. 7, n. 4. 5. discipuli VII. 7, n. 7. 9. indoles VII. 7, n. 1. 5. methodus VII. 7, n. 11. mors VII. 7, n. 7. pater VII. 7, n. 1. VIII. 8, n. 3. praeceptores Pr. n. 10. VII. 7, n. 1. 6. VIII. 8, n. 3. scripta Pr. n. 10. IV. 9, n. 2. VII. 7, n. 3. 12. X. n. 3. 17. vitae genus VII. 7, n. 8. in eum desiit Ionica secta Pr. n. 10.
Cibissus filius Thaletis I. 1, n. 4.
Cicuta in capitalibus suppliciis bibebatur II. 5, n. 21.
Cilices latrociniis gaudent IX. 11, n. 9.
Cilicia I. 2, n. 4.
Cimon a Theophrasto manumissus V. 2, n. 14.
Circe IV. 2, n. 5.
Circulus planarum pulcerrima figura VIII. 1, n. 19.
Citharae similes recta dicentes nec facientes VI. 2, n. 6.
Citharoedus VI. 2, n. 6.
Cittium Pr. n. 10. 13. VI. extr. VII. 1, n. 1. 7. 8. 9. 10. 26. 31. IX. 5, n. 10.
Civitati optima consulenda I. 6, n. 4.
Claxomene II. 3, n. 1. IV. 7, n. 11.
CLEANTHES VII. 1, n. 19. 31. 5, n. 1. seqq. 7, n. 5. 8. IX. 1,

Digitized by Google

n. 11. eius aetas VII. 5, n. 7. cognomina VII. 5, n. 2. dictum VII. 5, n. 2. 4. discipuli VII. 6, n. 1. 7, n. 1. 2. indoles animi VII. 5, n. 3. morbus VII. 5, n. 7. mors VII. 5, n. 7. pater VII. 1, n. 31. 5, n. 1. patria VII. 1, n. 31. 5, n. 1. praeceptor VII. 1, n. 31. 5, n. 1. 2. 7. scripta VII. 5, n. 6. victus VII. 5, n. 2. quot ei partes philosophiae VII. 1, n. 33. successor Zenonis VII. 1, n. 31. 5, n. 5.
Cleippides II. 18, n. 3.
Cleobis I. 2, n. 4.
Cleobulina vates I. 6, n. 1.
Cleobulina Cleobuli filia I. 6, n. 1.
Cleobulina Thaletis mater I. 1, n. 1.
CLEOBULUS I. 6, n. 7. 6, n. 1. seqq. eius aenigma I. 6, n. 3. aetas I. 6, n. 5. dicta I. 6, n. 4. epigramma in Midam I. 6, n. 2. epistola I. 6, n. 6. filia I. 6, n. 1. genus I. 6, n. 1. mors I. 6, n. 5. patria I. 6, n. 1. 2. 3. profectio I. 6, n. 1. ex septem sapientibus Pr. n. 9. I. 1, n. 14. Minervae templum instauravit I. 6, n. 1.
Cleobulus Arimnesti pater V. 2, n. 14.
Cleochares Myrleanus amasius Arcesilai IV. 6, n. 16.
Cleomenes: eius discipuli VI. 6, n. 5. praeceptor VI. 6, n. 5.
Cleomenes rhapsodus VIII. 2, n. 8.
Cleon II. 8, n. 9. epistolis suis χαίρειν praeponebat III. n. 36.
Cleon X. n. 25.
Cleonymus VIII. 1, n. 1.
Clientela susceptos non pati calumnia proscindi I. 1, n. 4.
Clinias Pythagoricus IX. 7, n. 8.
Clinias Xenophontis amasius II. 6, n. 4.
Clinomachus II. 11, n. 3. eius patria II. 11, n. 5. scripta II. 11, n. 5.
CLITOMACHUS IV. 10, n. 1. seqq. Asdrubal dictus IV. 10, n. 1. eius patria IV. 10, n. 1. placita IV. 10, n. 3. praeceptor Pr. n. 10. IV. 10, n. 2. scripta IV. 10, n. 2. secta Pr. n. 11. in eum Ionica secta desiit Pr. n. 10.
Cnidus: inde oriundi I. 1, n. 7. VII. 7, n. 10. VIII. 8, n. 1.
Cnossus: Aenesidemus Cnosius IX. 12, n. 7.
Codridis regnum ademerunt Athenienses I. 2, n. 6.
Codrus I. 2, n. 6. eius e posteris Pisistratus I. 2, n. 6. Melanthi filius III. n. 1.
Coena modica II. 5, n. 16.
Cogitatio quid VII. 1, n. 24.
Colloqui secum philosophiae locum VI. 1, n. 4.
Colonus locus Athenis III. n. 1.
Colophon X. n. 1. inde oriundi II. 5, n. 25. III. n. 23. VI. n. 4. IX. 2, n. 1. 12, n. 2. Colophonis aedificatio, carmen Xenophanis IX. 2, n. 3.
Colotes Epicuri discipulus X. n. 15.
Colytius demus Atticae III. n. 1.
Cometae quid II. 3, n. 4. VII. 1, n. 31. X. n. 24.
Concupiscentia quid VII. 1, n. 64.
Confusio quid VII. 1, n. 64.
Coniunctio quid VII. 1, n. 33.
Coniunctum enunciatum quid VII. 1, n. 48.
Conon: ex eius familia Demetrius Phalereus V. 5, n. 3.
Conon restituit Athenienses muros II. 5, n. 18.
Consequi quod velis suavissimum I. 1, n. 9.
Consilium quid VII. 1, n. 58. quotuplex III. n. 71.
Consternatio quid VII. 1, n. 64.
Consuetudo non parva res III. n. 26. ea iustum ac turpe est II. 8, n. 8. IX. 11, n. 3.
Consulenda quae I. 2, n. 12.
Contentio quid VII. 1, n. 64.
Continentes qui VI. 2, n. 4.
Contrarietate fiunt omnia IX. 1. n. 6. 8, n. 3.
Contrarium quotuplex III. n. 6.
Conturbatio quid VII. 1, n. 64.
Conversari fidenter facit philosophia II. 8, n. 4.
Convivium quo modo adparandum II. 5, n. 16.

Digitized by Google

Cor non edendum quid VIII. 1, n. 17. 18.
Corcyra I. 7, n. 1. 2.
Corinthus I. 1, n. 14. 7, n. 1. 3. 6. 7. 8. II. 5, n. 22. 6, n. 9. 11. 14. 8, n. 17. 12, n. 1. VI. 2, n. 9. 11. 3, n. 1. 5, n. 7. VII. 1, n. 31. oppugnata III. n. 10.
Coriscus discipulus Platonis III. n. 31.
Corpus quid III. n. 40. VII. 1, n. 38. 68. X. n. 24. eius Cyrenaicis maior cura II. 8, n. 8. exercitatio confert ad virtutem II. 8, n. 8. exercendum I, 6, n. 4. multiplex V. 1, n. 13. X. n. 24. unde VIII. 1, n. 19.
Cos I. 1, n. 7. II. 5, n. 25. 6, n. 16. VIII. 3, n. 1. eius incolis quod responsum de tripode aureo datum I. 1, n. 7.
Cotys IX. 11, n. 5.
Cranaus rex Atheniensium II. 6, n. 14.
Cranium gymnasium Atheniense VI. 2, n. 6.
Cranium gymnasium ante Corinthum VI. 2, n. 11.
Cranonius II. 5, n. 9.
Crantor IV. 5, n. 1. seqq. eius amici IV. 4, n. 3. dicta IV. 5, n. 3. 5. 6. discipulus IV. 6, n. 8. morbus IV. 5, n. 7. mors IV. 5, n. 7. patria IV. 5. n. 1. praeceptor Pr. n. 10. IV. 3, n. 4. 5, n. 1. scripta IV. 5, n. 2. 6.
Cratea I. 7, n. 2.
Craterus VI. 2, n. 6.
Crates IX. 1, n. 7.
Crates Academicus Atheniensis IV. 4, n. 1. seqq. a Nicostrato ad commiserationem movetur IV. 3, n. 1. eius amicitia IV. 4, n. 1. 2. 3. animi indoles IV. 4, n. 2. discipuli IV. 4, n. 5. 7, n. 4. VI. 3, n. 1. mors IV. 4, n. 4. pater IV. 4, n. 1. patria IV. 4, n. 1. praeceptor Pr. n. 10. II. 12, n. 2. IV. 4, n. 1. scripta IV. 4, n. 4. sepulcrum IV. 4, n. 2. successor IV. 6, n. 6. successor Polemonis IV. 4, n. 1. veteris Academiae Pr. n. 10.
Crates Academicus Tarsensis IV. 4, n. 6.
Crates antiquae comoediae scriptor IV. 4, n. 6.
Crates cuniculorum effossor IV. 4, n. 6.
Crates Cynicus VI. 5, n. 1. seqq. eius aetas VI. 5, n. 3. cognomen VI. 6, n. 2. colloquium cum Stilpone II. 12, n. 5. 6. 7. dicta II. 18, n. 3. VI. 1, n. 3. 5, n. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 7, n. 2. discipuli VI. 6, n. 1. 7, n. 1. 9, n. 3. VII. 1, n. 3. 11. 19. 27. divitiae VI. 5, n. 4. domus VI. 5, n. 4. filii VI. 5, n. 5. frater VI. 5, n. 6. mors VI. 5, n. 7. pater VI. 5, n. 1. patria VI. 5, n. 1. 11. poemata VI. 5, n. 2. potus VI. 5, n. 7. praeceptores Pr. n. 10. VI. 5, n. 1. principium continentia VI. 1, n. 8, scripta VI. 7, n. 4. successor Pr. n. 10. vestitus VI. 5, n. 7. uxor VI. 5, n. 5. 7, n. 2.
Crates epigrammatum poeta IV. 4, n. 6.
Crates geometra IV. 4, n. 6.
Crates grammaticus IV. 4, n. 6.
Crates peripateticus IV. 4, n. 6.
Crates rhetor IV. 4, n. 6.
Crateus VIII. 1, n. 25.
Cratino mortuo desiit pestis I. 10, n. 3.
Cratistoteles VII. 1, n. 9.
Cratylus: eius discipulus III. n. 8. praeceptor III. n. 8.
Creophilus Hermodamantis avus VIII. 1, n. 2.
Creta I. 1, n. 15. VI. 2, n. 9. VIII. 1, n. 3. inde oriundi Pr. n. 9, I. 1, n. 14. Menippus Creticus canis VI. 8, n. 3. VIII. 1, n. 3.
Critias II. 5, n. 8. filius Dropidis III. n. 1. pater Calaeschri III. n. 1.
Critias praecedentis nepos III. n. 1. pater Glauconis III. n. 1. unus e triginta tyrannis III. n. 1.
Crito II. 5, n. 5. 14. 7, n. 2. 13, n. 1, seqq. eius liberi II. 13, n. 2, patria II. 13, n. 1. praeceptor II. 13, n. 2. scripta II. 13, n. 3. Phaedonem redimit II. 9, n. 1.
Criton Chalcedonensis V. 4, n. 9.

Digitized by Google

Critobulus: Critonis filius II. 13, n. 2.
Crobylus III. n. 18. Socratis auditor II. 13, n. 2.
Croesus I. 4, n. 4. 7, n. 2. ad eum convèniunt sapientes I. 1, n. 14. venit Solon I. 2, n. 4. epistolae Anacharsidis I. 8, n. 7. Pittaci I. 4, n. 10. Solonis I. 2, n. 20. eius pecuniam Pittacus non accipiebat I. 4, n. 2. 10. Halyn quo pacto traiiciat I. 1, n. 10. phialam mittit Pittaco I. 1, n. 7. rogat Milesios socios I. 1, n. 3.
Croton II. 2, n. 4. VII. 5, n. 1. 2. VIII. 1, n. 3. 19. 21. 22. 25. 7, n. 1. 2. IX. 1, n. 7.
Ctesarchus V. 2, n. 14.
Ctesibius ab Arcesilao dona accipit IV. 6, n. 12. eo mortuo desiit pestis I. 10, n. 3.
Ctesippus Critonis filius II. 13, n. 2. Socratis auditor II. 13, n. 2.
Cumae I. 4, n. 3. V. 6, n. 8.
Cupidus non est sapiens II. 8, n. 8.
Cupressinum sceptrum Iovis VIII. 1, n. 8.
Curator pupillorum matrem non ducat uxorem I. 2, n. 9. non sit ad quem post pupillorum mortem hereditas veniat I. 2, n. 9.
Cyclops VII. 1, n. 36.
Cylon Crotoniates Pythagorae adversarius II. 5, n. 25. VIII. 1, n. 25.
Cylonium facinus I. 10, n. 3.
Cynaegirus I. 2, n. 8.
Cynici philosophi Pr. n. 12. 13. II. 5, n. 26. 8, n. 17. IV. 7, n. 4. VI. 1, n. 3. extr. 3, n. 1. 8, n. 1. 9, n. 3. VII. 1, n. 19. 64. eorum auctor VI. 1, n. 3. extr. eorum placita VI. 9, n. 3. unde dicti VI. 1, n. 6.
Cynosarges gymnasium VI. 1, n. 6. VII. 2, n. 5.
Cyprus I. 2, n. 4. 13. II. 18, n. 4. VII. 1, n. 1. IX. 10, n. 2. 12, n. 7.
Cypselus Lysiae oratoris pater III. n. 19.
Cypselus Periandri pater I. 7, n. 1. pater sequentis I. 7, n. 1 apud eum septem sapientes congrediuntur I. 1, n. 14.
Cypselus filius antecedentis I. 7, n. 1.
Cyrenaici philosophi Pr. n. 12 II. 8, n. 6. 7. III. n. 14. VII 4, n. 3. X. n. 4. 28. ab Aristippo Pr. n. 12. II. 8, n. 7. eorum placita II. 8, n. 8. VII. 4, n.
Cyrene Pr. n. 13. I. 1, n. 14. II 8, n. 1. 18. 19. III. n. 8. IV. 6, n. 16. 8, n. 1. 9, n. 1. V. 5 n. 11. IX. 12, n. 7.
Cyrus VI. 1, n. 3. cum Xenophonte amicitiam coluit II. 5 n. 5. 14. VI. 4, n. 2. non talis qualis a Xenophonte scriptus III. n. 24. victor I. 1, n. 5.
Cytherae Graecis infestae I. 4, n. 4.
Cyzicum I. 7, n. 6. VIII. 2, n. 11 8, n. 2. IX. 1, n. 3. 7, n. 6 X. n. 4.

D.

Daemon bonus et malus Pr. n. 6 Platoni est III. n. 42. iis mundus plenus I. 1, n. 6. IX. 1 n. 6.
Daemonium futura praedicit Socrati II. 5, n. 16.
Daippus V. 3, n. 7.
Damagetus Chilonis pater I. 3 n. 1.
Damasias archon Atheniensium I. 1, n. 1.
Damasippus Democriti pater IX. 7, n. 1.
Damastes Democriti frater IX. 7, n. 7.
Damnum potius quam turpe lucrum eligendum I. 3, n. 2.
Damo Pythagorae filia VIII. 1, n. 22.
Damon Socratis magister II. 5, n. 3.
Danaus templum Minervae Lindi aedificavit I. 6, n. 1.
Dardania II. 6, n. 8.
Darius Hystaspis IX. 1, n. 3. eius ad Heraclitum epistola IX. 1, n. 9.
Dativus casus VII. 1, n. 47.
Deae et Dii II. 12, n. 5.

Digitized by Google

Decima a Pisistrato Atheniensibus imposita I. 2, n. 6.
Declarans enunciatum quid VII. 1, n. 48.
Decorum in dictione quid VII. 1, n. 40.
Defensio quid III. n. 59.
Definitio quid VII. 1, n. 42.
Definitum enuntiatum quid VII. 1, n. 48.
Dehortatio quid III. n. 59.
Delectatio quid VII. 1, n. 64.
Deliciae fugiendae VI. 1, n. 4.
Delium II. 5, n. 7. 22. 23. III. n. 2. VIII. 1, n. 4. 12. Apollinis patria VI. 2, n. 1. oppugnatum III. n. 10.
Delius Apollo II. 5, n. 22. natator II. 5, n. 7. IX. 1, n. 7.
Delphi urbs I. 1, n. 7. 14. II. 6, n. 5. 7. V. 1, n. 7. VI. 2, n. 1. VIII. 1, n. 19. 2, n. 11.
Delphinius Apollo I. 1, n. 7.
Delphis Eudoxi filia VIII. 8, n. 3.
Delus VIII. 1, n. 21.
Demaratus Theophrasti V. 2, n. 14.
Demaratus Xerxi dat consilium I. 8, n. 4.
Demeas Zenonis Citiei pater VII. 1, n. 1.
Demetrius Adramytenus V. 5, n. 11.
Demetrius Alexandrinus VI. 6, n. 5.
Demetrius Amphipolites discipulus Platonis III. n. 31.
Demetrius Antigoni II. 12, n. 4. ad eum Menedemi epistola II. 18, n. 16. ad eum Menedemus legatus ibid. Demetrium Phalereum damnare iubet V. 5, n. 8. servat domum Stilponis Megarae II. 12, n. 4.
Demetrius Aspendius V. 5, n. 11.
Demetrius Bithynius V. 5, n. 11.
Demetrius Byzantius historicus V. 5, n. 11.
Demetrius Byzantius peripateticus V. 5, n. 11.
Demetrius Calatianus V. 5, n. 11.
Demetrius Carthaginiensis V. 5, n. 11.
Demetrius poeta comoediae antiquae V. 5, n. 11.
Demetrius Cyrenaeus V. 5, n. 11.
Demetrius epicus V. 5, n. 11.
Demetrius Erythraeus V. 5, n. 11.
Demetrius graphicus V. 5, n. 11.
Demetrius iambicus V. 5, n. 11.
Demetrius Lacon X. n. 15.
Demetrius Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
Demetrius Persei pater VII. 1, n. 31.
Demetrius Phalereus V. 5, n. 1. seqq. VI. 5, n. 7. Arcesilai amasius IV. 6, n. 16. Athenas regit V. 5, n. 2. eius amica V. 5, n. 4. damnatio V. 5, n. 8. fuga V. 5, n. 8. genus V. 5, n. 3. mors V. 5, n. 8. oculi V. 5, n. 6. 7. paeanes V. 5, n. 7. pater V. 5, n. 1. patria V. 5, n. 1. patruelis V. 5, n. 3. praeceptor V. 5, n. 2. scripta V. 5, n. 9. stilus V. 5, n. 9. Cyrenen navigans IV. 6, n. 16. Lampeto dictus V. 5, n. 6. Theodorum deum ab Areopago liberat II. 8, n. 15. Theophrasti familiaris V. 2, n. 9. Xenocratem emit IV. 2, n. 10.
Demetrius Platonis III. n. 30.
Demetrius scepticus V. 5, n. 11.
Demetrius sculptor V. 5, n. 11.
Demetrius Smyrnaeus V. 5, n. 11.
Demetrius sophista V. 5, n. 11.
Demetrius satyricus Tarsicus V. 5, n. 11.
Demochares Lachetis IV. 6, n. 17. VII. 1, n. 16.
Democratia I. 7, n. 4. III. n. 47.
Democritus Abderita IX. 4, n. 1. 7, n. 1. seqq. 11, n. 6. X. n. 4. eius aetas IX. 7, n. 9. 11. dicta IX. 7, n. 2. 5. 11, n. 8. discipuli Pr. n. 10. IV. 7, n. 11. IX. 8, n. 2. 4. hereditas IX. 7, n. 3. indoles IX. 7, n. 7. migrationes IX. 7, n. 5. mors IX. 7, n. 11. pater IX. 7, n. 1. patria IX. 7, n. 1. pertinax industria IX. 7, n. 4. placita IX. 7, n. 12. 11, n. 8. Plato nullam mentionem fecit III. n. 19. praeceptores Pr. n. 10. IX. 7, n. 2. X. n. 7. scientia IX. 7, n. 10. scripta Pr. n. 11. IX. 7, n. 6. 7. 13. X. n. 2. sepultura IX. 7, n. 7. vitae genus IX. 7, n. 7.

Digitized by Google

Democritus Chius IX. 7, n. 14. 10, n. 1.
Democritus epigrammatarius IX. 7, n. 14.
Democritus Pergamenus IX. 7, n. 14.
Democritus scriptor IX. 7, n. 14.
Democritus sculptor IX. 7, n. 14.
Demonstratio a Pyrrhoniis sublata IX. 11, n. 11.
Demophilus Aristotelis accusator V. 1, n. 7.
Demophon IX. 11, n. 9.
Demosthenes Aeschinis aemulus II. 7, n. 9. eius mors V. 1, n. 7. praeceptores II. 7, n. 4. III. n. 31. qualis VI. 2, n. 6.
Demostratus III. n. 30.
Demotimus V. 2, n. 14.
Depositum redde I. 4, n. 4.
Descriptio quid VII. 1, n. 42.
Deus: ad deos referendum quidquid boni facis I. 5, n. 5. an sit IX. 8, n. 3. adfectibus humanis non obnoxius Pr. n. 4. III. n. 41. an precibus et adoratione gaudeat II. 12, n. 5. antiquissimum omnium I. 1, n. 9. colendus Pr. n. 5. quo modo VIII. 1, n. 19. ei sacrum homo non gustet VIII. 1, n. 19. eius figura quae Platoni III. n. 71. imago in annulo non circumferenda VIII. 1, n. 17. providentia primum a Platone in philosophia nominata III. n. 19. substantia quae Xenophani IX. 2, n. 3. cuncta scit I. 1, n. 9. cur Theodorus cognominatus II. 8, n. 11. deos negasse Socrates accusatur II. 5, n. 19. genitus Pr. n. 6. honorandus I. 2, n. 12. hostia cruenta non colendus VIII. 1, n. 19. humana cernit III. n. 42. igneus III. n. 42. Magorum quis Pr. n. 6. mundus VII. 1, n. 70. nominis varii VII. 1, n. 68. non definiendus IX. 4, n. 3. nullo indiget VI. extr. principium rerum Platoni III. n. 41. Stoicis VII. 1, n. 68. qualis X. n. 27. quid I. 1, n. 9. V. 1, n. 18. VII. 1, n. 68. quo modo de diis loquendum I. 5, n. 5.
Dexius Xenophanis pater IX. 2, n. 1.
Dextra non facile inicienda VIII. 1, n. 17.
Diaetetica quid III. n. 50.
Diagoras Melius: eius dictum VI. 2, n. 6.
Διαλανθάνον modus argumentandi II. 10, n. 4.
Dialectica IV. 6, n. 9. eius varii modi ab Eubulide inventi II. 10, n. 4. inventa a quonam III. n. 19. 34. VIII. 2, n. 3. IX. 5, n. 4. neglecta a Cyrenaicis II. 8, n. 8. ab Epicuro X. n. 20. pars philosophiae Pr. n. 13. VII. 1, n. 33. partes eius quaenam VII. 1, n. 35. quid Pr. n. 13. III. n. 32. VII. 1, n. 34. 45. similis cui VII. 2, n. 3.
Dialectica secta Pr. n. 13.
Dialectici philosophi Pr. n. 12. II. 10, n. 1. 12, n. 2. X. n. 4.
Dialectus quid VII. 1, n. 38.
Dialogi a quibus primum scripti III. n. 19. 32.
Diana II. 6, n. 22. 6, n. 7. eius fanum IX. 1, n. 2. 5. quo die nata II. 5, n. 23.
Diana a Platone manumissa III. n. 30.
Dictio quid VII. 1, n. 38.
Didymaeus Apollo I. 1, n. 7.
Didymon VI. 2, n. 6.
Dies longitudinis diversae unde X. n. 25. nocte posterior I. 1, n. 9. secundum lunae cursum descripti I. 2, n. 11.
Difficile quid Chiloni I. 3, n. 2. Thaleti I. 1, n. 9.
Digitus: propter eum homines insaniunt VI. 2, n. 6.
Dii homines VI. 2, n. 6. sidera VIII. 1, n. 19.
Dimylus [?] archon Atheniensium II. 3, n. 8.
Diochetas IX. 3, n. 1.
Diocles Pythagoricus VIII. 1, n. 24.
Diocles Stratonis servus manumissus V. 3, n. 7.
Diocles Stratonis testamenti curator V. 3, n. 7.
Diodorus Aspendius quo modo cultus VI. 1, n. 7.

Digitized by Google

ODORUS Iaseus II. 10, n. 1. seqq. IV. 6, n. 9. eius discipulus VII. 1, n. 20. mors II. 10, n. 1. scripta II. 10, n. 1. Cronus dictus II. 11, n. 1.
odorus Xenophontis filius II. 6, n. 8. 10.
odorus grammaticus IX. 1, n. 11.
ogenes VII. 1, n. 39.
OGENES Apolloniates VI. 2, n. 13. IX. 9, n. 1. seqq. eius pater IX. 9, n. 1. patria IX. 9, n. 1. placita IX. 9, n. 2. praeceptor IX. 9, n. 1. studia IX. 9, n. 1.
ogenes Babylonius VI. 2, n. 13.
ogenes Ptolemaeensis VII. 1, n. 33.
ogenes Seleucius VI. 2, n. 73.
iogenes Sicyonius VI. 2, n. 13.
IOGENES Sinopensis Cynicus VI. 1, n. 4. 2, n. 1. seqq. 9, n. 3. VII. 1, n. 54. eius aetas VI. 2, n. 9. ἀπάθεια VI. 1, n. 8. apophthegmata VI. 2, n. 4. 6. auctio VI. 1, n. 7. 2, n. 4. 6. canis VI. 2, n. 6. colloquium cum Speusippo IV. 1, n. 8. cultus VI. 2, n. 3. dicta II. 8, n. 14. 17. V. 1, n. 11. VI. 2, n. 4. 7. 8. discipuli VI. 2, n. 5. 9. 10. 3, n. 1. 4, n. 1. 3. 5, n. 1. 4. VII. 1, n. 26. domus VI. 2, n. 3. eloquentia VI. 2, n. 10. exsilium VI. 2, n. 1. methodus VI. 2, n. 5. mors VI. 2, n. 11. nitor VI. 2, n. 14. pater VI. 2, n. 1. patria VI. 2, n. 1. 11. praeceptor Pr. n. 10. VI. 2, n. 2. scripta II. 11, n. 2. VI. 2, n. 1. 7. 12. sepultura VI. 2, n. 6. 11. statuae VI. 2, n. 11. studia VI. 2, n. 8. successor Pr. n. 10. tolerantia VI. 2, n. 3. tragoediae VI. 2, n. 5. vitae genus VI. 2, n. 3.
iogenes Tarsensis VI. 2, n. 11. eius praeceptor X. n. 15. scripta X. n. 15.
iomedon IX. 5, n. 5.
iomenes Anaxarchi praeceptor IX. 10, n. 1.
ion VII. 1, n. 48. 49.
ion III. n. 8. 14. ad liberandam Siciliam a Platone excitatus III. n. 15. 20. ad eum scribit Plato III. n. 11. VIII. 7, n. 1. amasius Platonis III. n. 23. discipulus Platonis III. n. 31. eius epitaphium Syracusis III. n. 23. reconciliandus cum Dionysio III. n. 16. Syracusas redit II. 7, n. 6.
Dion Lyconis manumissus V. 4, n. 6.
Dion Paeanieus VII. 1, n. 9.
Dionysiaca certamina quae ex Diogenis Cynici sententia VI. 2, n. 4.
Dionysius interpres Heracliti IX. 1, n. 11.
Dionysius Colophonius VI. 8, n. 4.
Dionysius dialecticus II. 8, n. 12.
Dionysius Dioscoridis pater V. 2, n. 14.
DIONYSIUS Metathemenus VII. 1, n. 19. 31. 4, n. 1. seqq. eius morbus VII. 4, n. 1. mors VII. 4, n. 4. pater VII. 4, n. 2. patria VII. 1, n. 31. 4, n. 2. placita VII. 1, n. 31. 4, n. 1. praeceptores VII. 4, n. 3. scripta VII. 4, n. 5.
Dionysius Platonis famulus III. n. 30.
Dionysius Platonis praeceptor III. n. 5.
Dionysius Polystrati successor X. n. 15.
Dionysius Syracusanus senior II. 7, n. 3. 6. IV. 1, n. 3. X. n. 4. fautor Aeschinis III. n. 24. fautor Aristippi II. 8, n. 3. 4. III. n. 24. munificus in Platonem III. n. 11. 14. VIII. 7, n. 4. reconciliandus cum Dione III. n. 16. ad eum epistola Aeschinis II. 7, n. 6. Platonis III. n. 14.
Dionysius Syracusanus iunior IV. 2, n. 4. 5. 6. ab eo Plato terram postulavit, quam formaret ad leges suae reipublicae III. n. 15. amicos quo modo tractet VI. 2, n. 6. scribit ad Speusippum IV. 1, n. 5. ad eum epistola Archytae III. n. 15. VIII. 4, n. 2.
Dionysius VI. 2, n. 6. VII. 5, n. 4. Semeles filius II. 8, n. 16.

Digitized by Google

Dionysodorus tibicen IV. 4, n. 2.
Diophantus a Stratone mannmissus V. 3, n. 7. 9.
Dioscorides Dionysii filius V. 2, n. 14.
Dioscorides Timonis discipulus IX. 12, n. 6. 7.
Diospolis V. 5, n. 8.
Dioteles Nicanoris curator V. 1, n. 9.
Diotimus Stoicus X. n. 8.
Dioxippus VI. 2, n. 6.
Diphilus Aristonius VII. 2, n. 5.
Diphilus Bosporianus: eius filius V. 5, n. 11. praeceptores II. 12, n. 2.
Discere quod nescis non est turpe II. 5, n. 15.
Disciplina quae maxime necessaria VI. 1, n. 4.
Discipuli quo modo proficiant V. 1, n. 11.
Disiunctum enuntiatum quid VII. 1, n. 48.
Disputaturus qualis esse debeat VII. 1, n. 19.
Dissimilia quae III. n. 78.
Ditari male noli I. 1, n. 9.
Dium Macedoniae Pr. n. 4.
Dives indoctus quid VI. 2, n. 6.
Dividua quae III. n. 73.
Divinatio non exsecranda I. 3, n. 2. honoranda VIII. 1, n. 19.
Divisio quid VII. 1, n. 43.
Divitiae: bonum Platoni III. n. 45. caecae V. 5, n. 10. causa malorum II. 5, n. 14. causa voluptatis II. 8, n. 8. nihil ad voluptatem faciunt II. 8, n. 9. nocent, nisi quis digne utatur VI. 6, n. 3. non sunt bonum VII. 1, n. 60. propter eas nemo laedendus I. 5, n. 5. earum causa indignum non laudes I. 5, n. 5. cupiditas causa malorum VI. 2, n. 6. quid IV. 7, n. 3.
Doctus ab indocto quo modo differat II. 8, n. 4. V. 1, n. 11. nihil perdit II. 12, n. 4. qui verus II. 8, n. 4.
Dogma quid III. n. 33.
Dogmatici quae statuerunt IX. 11, n. 8. 13.
Dolor quid Cyrenaicorum II. 8, n. 8. Epicuri II. 8, n. 8. X. n. 29. Hegesiacorum II. 8, n. 8. Stoicorum VII. 1, n. 64. qui gravior, eo brevior X. n. 3. (4.) quotuplex VII. 1, n. 64. sapientis II. 8, n. 8.
Domus: suae recte praecepta discendum I. 3, n. 2. ea prius quam exeas, apud te pertractes, quid acturus sis I. 6, n. 4.
Donax Theophrasti servus V. 2, n. 14.
Doricus modus in musica IV. 3, n. 6.
Dosiades Epimenidis pater I. 14, n. 1.
Draco pro numine cultus Aegyptiis Pr. n. 7.
Draco: eius lex I. 2, n. 7.
Draco Penthili filius I. 4, n. 8.
Dropides Solonis frater III. n. 2.
Druidae Pr. n. 1. eorum placita Pr. n. 5.
Dryso IX. 11, n. 2.
Duo rerum humanarum genera VIII. 5, n. 1.
Dux ineptus VI. 1, n. 4.

E.

Ebrietas, quam adversus quod remedium I. 8, n. 5. III. n. 2. quid Pythagorae VIII. 1, n. 6.
Ebrius: eius duplex poena I. 4, n. 3. motus deterret ab ebrietate I. 8, n. 5. III. n. 26. famulus non puniendus I. 6, n. 4. non esto III. n. 26. princeps deprehensus morte multandus I. 2, n. 9.
Echecles VI. 6, n. 5. eius patria VI. 6, n. 5. praeceptores VI. 6, n. 5.
Echecrates VIII. 1, n. 24.
Eclectica secta Pr. n. 14.
Edendum ut vivas II. 5, n. 15.
Educatio qualis Diogeni Cynico VI. 2, n. 5. qualis sit V. 4, n. 1.
Effeminatus quid facit VI. 2, n. 6.
Egere qui nullis, qui minimis soleant VI. 9, n. 3.
Elea Pr. n. 10. 13. IX. 2, n. 3. 5. 6. 6, n. 1.
Electra argumentandi modus II. 10, n. 4.

Digitized by Google

lementum a Platone in philosophia primum nominatum III. n. 19. diversum a principio Stoicis VII. 1, n. 68. duplex IX. 3, n. 2. infinitum Anaximandri II. 1, n. 2. quatruplex Pr. n. 7. III. n. 41. V. 1, n. 13. VII. 1, n. 68. 69. VIII. 2, n. 12. IX. 2, n. 3. quincuplex V. 1, n. 13. quod IX. 9, n. 2.
enctici philosophi Pr. n. 13.
eusinia sacra V. 1, n. 6.
iaca secta Pr. n. 18.
iaca I. 2, n. 18.
ienses philosophi Pr. n. 12. II. 9, n. 8. 18, n. 2.
is Pr. n. 13. II. 6, n. 8. 9. 9, n. 1. 3. 10, n. 5. VIII. 1, n. 25. IX. 3, n. 1. 5, n. 1. 8. 11, n. 1. 4. 7. 12, n. 1.
issus VI. 2, n. 11.
oquentia quid valeat V. 5, n. 0.
othales Epicharmi pater VIII. , n. 1.
EPEDOCLES VIII. 1, extr. 2, n. 1. seqq. eius aetas VIII. 2, n. 1. amasius VIII. 2, n. 6. lictum IX. 11, n. 8. discipuli VIII. 2, n. 8. genus VIII. 2, n. 1. inventum VIII. 2, n. 3. X. 5, n. 4. magia VIII. 2, n. mors VIII. 2, n. 10. 11. pater VIII. 2, n. 1. placita VIII. , n. 12. praeceptores VIII. 1, xtr. 2, n. 2. scripta VIII. 2, . 3. 6. 13. sepulcrum VIII. 2, . 11. IX. 3, n. 3. studia VIII. , n. 3. tyrannidem a se amoit VIII. 2, n. 9.
pedocles Empedoclis avus III. 2, n. 1.
tio quotuplex VI. 6, n. 3.
ελυμμένος modus argumendi II. 10, n. 4. 11, n. 1. II. 1, n. 35. 49.
quotuplex III. n. 73. seq. II. 1, n. 60.
elechia V. 1, n. 18.
nciatio quid VII. 1, n. 46. 7.
minondas VI. 2, n. 6. eius ors II. 6, n. 10. praeceptor III. 1, n. 5.
ectici qui Pr. n. 11. IX. 11, . 8.
Ephesus I. 1, n. 14. 11, n. 7. II. 6, n. 7. 7, n. 3. 8, n. 19. VI. 1, n. 11. 6, n. 5. IX. 1, n. 1. 2. 10. 4, n. 1. eius templo carbones subiiciuntur II. 8, n. 19.
Ephorus quis? quid? et quando? I. 3, n. 1.
Ephorus historicus II. 10, n. 6.
Ἐπιχαιρεκακία quid VII. 1, n. 64.
EPICHARMUS VIII. 3, n. 1. seqq. a quo Plato multa III. n. 12. eius aetas VIII. 3, n. 3. mors VIII. 3, n. 3. pater VIII. 3, n. 1. patria VIII. 3, n. 1. praeceptor VIII. 3, n. 1. scripta III. n. 12. VIII. 3, n. 1. 2. sapiens I. 1, n. 14.
Epicomus Carneadis pater IV. 9, n. 1.
Epicrates V. 3, n. 7.
Epicurea secta Pr. n. 13.
Epicurei philosophi Pr. n. 12. X. n. 2. 15. 20. cur non ad alias sectas transeant IV. 6, n. 18.
EPICURUS Atheniensis VIII. 1. extr. IX. 11, n. 4. X. n. 1. seqq. cui successit Pr. n. 10. eius adversarii X. n. 3. aetas X. n. 1. 2. 9. discipuli X. n. 11. seqq. dolor II. 8, n. 8. X. n. 29. epistolae X. n. 3. 18. 24. seqq. indoles animi X. n. 5. mors X. n. 9. parentes X. n. 1. patria X. n. 1. philosophiae divisio X. n. 19. placita X. n. 31. praeceptores IX. 11, n. 7. X. n. 7. schola X. n. 2. scripta Pr. n. 11. VII. 7, n. 3. X. n. 8. 17. 19. scriptorum epitome X. n. 18. secta Pr. n. 13. X. n. 2. stilus X. n. 8. successor X. n. 9. testamentum X. n. 10. voluptas quae II. 8, n. 8. epistolis suis quae praeposuit III. n. 36. X. n. 8. in eum desiit Italica secta Pr. n. 10. sumsit multa ex Theodoro de diis II. 8, n. 12.
Epicurus Leontei X. n. 16.
Epicurus Magnesius X. n. 16.
Epicurus Metrodori filius X. n. 10.
Epicurus pugil X. n. 16.
Epidaurium I. 7, n. 1.

Digitized by Google

Epigenes, Critonis filius II. 13, n. 2. Socratis auditor II. 13, n. 2.
Epimenides genealogicus I. 10, n. 13.
Epimenides historicus I. 10, n. 13.
EPIMENIDES sapiens Pr. n. 9. I. 10, n. 1. VIII. 1, n. 3. IX. 2, n. 3. ad eum Solonis epistola I. 2, n. 18. eius aetas I. 10, n. 4. 12. corpus servabant Lacedaemonii I. 10, n. 12. divinationis peritia I. 10, n. 11. epistolae I. 10, n. 8. 9. mors I. 10, n. 4. nomen apud Cretenses I. 10, n. 11. pater I. 10, n. 1. patria I. 10, n. 1. reditus in patriam I. 10, n. 4. scripta I. 10, n. 5. somnus septem quinquaginta annorum I. 10, n. 2. 7. victus I. 10, n. 10. ex septem sapientibus I. 1, n. 14. fanum apud Athenienses exstruit I. 10, n. 6. peste liberat Athenienses I. 10, n. 8. pro deo a Cretensibus cultus I. 10, n. 11.
Epitimedes Cyrenaeus: eius auditor II. 8, n. 7. patria II. 8, n. 7. praeceptor II. 8, n. 7.
Equus pro superbo VI. 1, n. 4.
Erasistratus auditor Theophrasti V. 2, n. 15. praeceptor Stratonis medici V. 3, n. 6.
Erastus Platonis discipulus III. n. 31.
Ercheia demus Atticae II. 6, n. 1.
Eresus II. 8, n. 2. V. 2, n. 1.
Eretria II. 7, n. 3. 9, n. 3. 18, n. 1. IV. 6, n. 19. eius excidium I. 18, n. 3. in eam Menedemi merita II. 18, n. 17.
Eretrica secta Pr. n. 13.
Eretrici philosophi Pr. n. 12. IV. 6, n. 9. a quonam II. 8, n. 7. 9, n. 3. 18, n. 2.
Eretrienses: in eos epigramma Platonis III. n. 23.
Erineus Chrysippi Cnidii pater VIII. 8, n. 3.
Erisiadum fundus III. n. 30.
Eristhenes I. 7, n. 1.
Eristici philosophi II. 10, n. 1. 2.
Erotium X. n. 3.
Eruditio: ei adquirendae quid obsit VII. 1, n. 19. eius usus VI. 2, n. 6. VII. 1, n. 66. inutilis VII. 1, n. 28. quid V. 1, n. 11. tempore adquiritur VI. 6, n. 3. VII. 1, n. 19.
Erythinus non comedendus VIII. 1, n. 18.
Erythrae V. 5, n. 11.
Erythreum mare IX. 7, n. 2.
Etea I. 9, n. 1.
Etesiae I. 1, n. 9. VIII. 2, n. 5.
Ethica inventa a quonam Pr. n. 10. II. 4, n. 2. 5, n. 5. 6. III. n. 34. philosophiae pars Pr. n. 13. V. 1, n. 13. VII. 1, n. 33. X. n. 19. qualis Stoicorum VII. 1, n. 51. seqq. quid Pr. n. 13. VII. 1, n. 33. X. n. 19. sublata ab Aristone VII. 2, n. 2.
Ethici philosophi Pr. n. 12.
Εὖ διάγειν praeponebat Epicurus epistolis suis III. n. 36.
Εὖ πράττειν praeponebat Plato epistolis suis III. n. 36.
Euaeon Platonis discipulus III. n. 31.
Euageras Cleobuli pater I. 6, n. 1.
Euander Phocensis IV. 8, n. 4. ei successit Hegesinus IV. 8, n. 4. successor Lacydis IV. 8, n. 4.
Euathlus Protagorae accusator IX. 8, n. 5. Protagorae discipulus IX. 8, n. 8.
Eubius Theophrasti servus V. 2, n. 14.
Euboea Pr. n. 3. X. n. 29.
Eubulides II. 10, n. 4. eius discipuli II. 10, n. 5. 6. 7. interrogationes VII. 7, n. 11. patria II. 10, n. 4. Euclidis successor II. 10, n. 4. inventor variorum dialectices modorum II. 10, n. 4. R litteram a Demosthene didicit, pronuntiare II. 10, n. 4. reprehendit Aristotelem II. 10, n. 4.
Eubulus Anaxagorae pater II. 3, n. 1.
Eubulus archon Atheniensium II. 6, n. 15. V. 1, n. 7.
Eubulus: eius servus Hermias V. 1, n. 5.

Digitized by Google

clides II. 10, n. 1. seqq. eius discipuli II. 10, n. 1. 12, n. 1. III. n. 8. VI. 5, n. 6. patria II. 10, n. 1. placita II. 10, n. 2. praeceptor II. 5, n. 26. scripta II. 10, n. 2. dialogi II. 7, n. 8. secta Pr. n. 13. II. 10, n. 1. 8. 12, n. 1. studium forensium causarum II. 5, n. 12.
clides lapicida Platonis debitor III. n. 30.
crates archon Atheniensium .. 8, n. 3.
daemonici Pr. n. 12.
damus Menodori pater IV. 6, n. 4.
doxus Cnidius VIII. 8, n. 1. seqq. eius aetas VIII. 8, n. 6. iliae VIII. 8, n. 3. pater VIII. 8, n. 1. patria VIII. 8, n. 1. praeceptores VIII. 8, n. 2. scripta VIII. 8, n. 3. studia VIII. 8, n. 1.
doxus Cnidius alius VIII. 8, n. 5.
doxus Rhodius VIII. 8, n. 5.
doxus Siculus VIII. 8, n. 5.
menes Philetaeri filius IV. 6, n. 14. Arcesilai patronus IV. 6, n. 14. ei Archias ab Arcesilao commendatur IV. 6, n. 12.
menes Stratonis fautor V. 4, n. 4.
molpides Atheniensium Pr. n. 3.
molpus, Musaei pater Pr. n. 3.
nomus Pythagorae frater VIII. 1, n. 1.
nuchus malum VI. 2, n. 6.
onymos V. 2, n. 14.
phantus II. 10, n. 6. eius discipuli II. 10, n. 6. 12, n. 2.
nors II. 10, n. 6. patria II. 10, n. 6. scripta II. 10, n. 6.
phorbus VIII. 1, n. 4. 23. quae invenit I. 1, n. 8.
phorion IX. 8, n. 9.
phranor Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
phranor Seleucius IX. 12, n. 7.
Eubuli praeceptor IX. 12, n. 7.
ripides IV. 3, n. 4. 5, n. 6. IX. 1, n. 7. 11, n. 8. adiuvatur a Socrate II. 5, n. 2. Anaxagorae auditor II. 5, n. 24. domus IX. 8, n. 5. Medea II. 18, n. 10. VII. 7, n. 3. mortuus quando II. 5, n. 23. proficiscitur in Aegyptum III. n. 8.
Euryclides II. 8, n. 11. eius dicta II. 8, n. 11.
Eurydice Ptolemaei uxor V. 5, n. 8.
Eurylochus Larissaeus II. 5, n. 9. 18, n. 3.
Eurylochus Pyrrhonis discipulus IX. 11, n. 7.
Eurymedon III. n. 30. eius filius Speusippus IV. 1, n. 2.
Eurymedon Aristotelis accusator V. 1, n. 7.
Eurymenes VIII. 1, n. 12.
Eurytus: eius discipuli III. n. 8. VIII. 1, n. 24.
Euthycrates VI. 5, n. 7.
Euthydemus I. 3, n. 1.
Euthyphron Heraclidis frater V. 6, n. 1. 6.
Euthyphron Pythagorae atavus VIII. 1, n. 1.
Euthyphron Socratis auditor II. 5, n. 12.
Eutychides II. 8, n. 4. [§. 74. ed. Meibom.]
Evidentia quid VII. 1, n. 40.
Exaenetus Empedoclis filius VIII. 2, n. 1.
Exaenetus Empedoclis pater VIII. 2, n. 1.
Exaenetus Myrmecis pater II. 12, n. 2.
Examius Thaletis pater I. 1, n. 7. II. 2, n. 3.
Excandescentia quid VII. 1, n. 64.
Exccestides Solonis pater I. 2, n. 1.
Exercitatio ad virtutem facit VI. 2, n. 6. corporis ad virtutem facit II. 8, n. 8. corpus ad tolerantiam firmat VII. 1, n. 64. duplex Diogeni Cynico VI. 2, n. 6. potest omnia I. 7, n. 6.

F.

Fabae qua matura VIII. 1, n. 19. interdicuntur a Pythagora VIII. 1, n. 18. 19.
Facies non ornanda I. 1, n. 9.

Digitized by Google

in quam Diogenes sepeliri voluit VI. 2, n. 6.
Facile quid Thaleti I. 1, n. 9.
Facula podicem non abstergendam VIII. 1, n. 17.
Fastus VII. 1, n. 9.
Fatum VIII. 1, n. 19. IX. 4, n. 6.
Felicitas perfecta in hoc aevo impossibilis II. 8, n. 8. 9 quid V. 1, n. 13. quotuplex III. n. 64.
Felix quis I. 1, n. 9. esse cupiens omnium maxime anxius IV. 7, n. 3.
Festinandum non est in via I. 3, n. 2.
Figuli rota inventum Anacharsidis I. 8, n. 6.
Figurae quae pulcerrimae VIII. 1, n. 19.
Filiae quales elocandae I. 6, n. 4. quibuscum misceri fas Pr. n. 6. IX. 11, n. 9.
Filius bonus ut impetretur, non immolatur VI. 2, n. 6.
Fines: in iis peregrinanti non redeundum VIII. 1, n. 17.
Finis quis II. 8, n. 8. 10. 13. VII. 2, n. 1. 3, n. 1. IX. 7, n. 12. quotuplex III. n. 61.
Fixae stellae quae VII. 1, n. 71.
Fluvius unde Pr. n. 7.
Formosus VII. 1, n. 19.
Fortis sit mansuetus I. 3, n. 2. ii pauci praestant multis imbellibus VI. 1, n. 5.
Fortissimum quid Thaleti I. 1, n. 9.
Fortitudo exercenda Pr. n. 5. iuvenum IV. 7, n. 3. quid III. n. 57. VII. 1, n. 65.
Fortuna caeca V. 5, n. 10. quaecumque ferenda I. 6, n. 4. 7, n. 4.
Forum quid I. 8, n. 5.
Fratrum concordia quanta VI. 1, n. 4.
Frigidum generationis causa II. 4, n. 3. IX. 5, n. 8.
Frugalitas bonum Platoni III. n. 45.
Fulgur unde X. n. 25.
Fulmen unde X. n. 25.
Fures magni parvum ducunt VI. 2, n. 6.
Futurum celandum I. 4, n. 4. eius eventus obscurus I. 4, n. 4.

G.

Galatarum Druidae Pr. n. 1.
Galaxia quid II. 3, n. 4.
Gallus albus cui sacer VIII. 1, n. 19. pulcer natura I. 2, n. 4.
Gamelion mensis X. n. 9. 10.
Gargettus demus Atticae X. n. 1.
Gaudium quid VII. 1, n. 64.
Gela VIII. 2, n. 6.
Geleus II. 10, n. 1.
Generationis causae II. 4, n. 3.
Generis nobilitas causa malorum II. 5, n. 14.
Genitivus casus VII. 1, n. 47.
Genus logicum quid VII. 1, n. 42.
Geometria: ei quousque operam danda II. 5, n. 16. inventa ab Aegyptiis Pr. n. 7. I. 1, n. 3. non necessaria VI. 2, n. 8. perfecta a Pythagora VIII. 1, n. 11. quid III. n. 49. tollitur a Cynicis VI. 9, n. 3.
Getae VIII. 1, n. 1.
Glacies unde X. n. 25.
Gladium acutum avertendus VIII. 1, n. 17. eo ignis non fodiendus VIII. 1, n. 17.
Glaucon II. 15. eius liberi III. n. 1. pater III. n. 1. patria II. 15. scripta II. 15. Platonis frater II. 5, n. 12. III. n. 4.
Glaucus IX. 11, n. 8.
Gloria quid IV. 7, n. 3. eius privatio bonum VI. 1, n. 5.
Gnomon a quo inventus II. 1, n. 3.
Gnurus Anacharsidis pater I. 8, n. 1.
Gobryae Magi Pr. n. 2.
Gorgias Leontinus II. 6, n. 5. 7, n. 7. VIII. 2, n. 3. eius discipulus VI. 1, n. 2. praeceptor VIII. 2, n. 3. scripta VIII. 2, n. 3.
Gorgylus V. 3, n. 7.
Gorsias I. 1, n. 14.
Graecia Pr. n. 3. I. 1, n. 7. 1. 2, n. 6. 3, n. 4. 8, n. 1. 4. 5. 7. 11, n. 7. II. 5, n. 4. 11. 6, n. 7. 13. 14. VII. 1, n. 26. 44

Digitized by Google

VIII. 8, n. 8. IX. 1, n. 7. 9. 1, n. 9. X. n. 5. a quo mensura et pondera accepit VIII. 1, n. 18. auctores inde humani generis Pr. n. 8. philosophiae Pr. n. 8. eius sapientissimus II. 1, n. 7.
aecismus VII. 1, n. 40.
ammatica: eius vim primum Plato speculatus est III. n. 19.
ammatici a Diogene Cynico irrisi VI. 2, n. 4.
ando unde X. n. 5.
atia cito consenescit V. 1, n. 11.
atiae a Socrate sculptae II. 5, n. 4. in Academia a Speusippo collocatae IV. 1, n. 3.
ryllio sculptor V. 1, n. 9.
ryllus Xenophontis filius II. 6, n. 1.
ryllus Xenophontis pater II. 6, n. 8. 10.
ymnosophistae Pr. n. 1. IX. 7, n. 2. 11, n. 2. Magorum prosapia Pr. n. 6. eorum placita Pr. n. 5.

H.

alicarnassus IX. 1, n. 13.
alo unde X. n. 25.
alys consilio Thaletis sine ponte traiectus I. 1, n. 10.
laplocyon dictus Antisthenes Cynicus VI. 1, n. 6.
larmodius I. 2, n. 8. VI. 2, n. 6.
larmonia fiunt omnia VIII. 1, n. 19. 7, n. 3.
larmonis quid III. n. 49.
larpalus Alexandrum fugit V. 5, n. 2.
lecademia pro Academia III. n. 9.
lecademus pro Academus III. n. 9.
lecataeus IX. 1, n. 2. 11, n. 7.
lector VI. 2, n. 6.
lecuba III. n. 28.
ledia X. n. 8.
legesaeus: eius cognomen VI. 4, n. 2. patria VI. 4, n. 3. praeceptor VI. 4, n. 8.
legesiaci II. 8, n. 9. eorum placita II. 8, n. 9.
legesias VI. 2, n. 6. eius praeceptor II 8, n. 7.
legesias Hipparchi filius V. 2, n. 14.
legesibulus Anaxagorae pater II. 8, n. 1.
legesinus Pergamenus IV. 8, n. 4. ei successit Carneades IV. 8, n. 4. successor Euandri IV. 8, n. 4.
legesipolis dictus Menedemus II. 18, n. 7.
legesistratus Democriti pater IX. 7, n. 1.
legias III. n. 30.
lelenae crater I. 1, n. 7.
lelicae III. n. 14.
leliopolis VIII. 8, n. 6.
leliotropion Pherecydae I. 11, n. 6.
lellenismus quid VII. 1, n. 40.
lellespontus IX. 12, n. 1.
lemon Chius ab Arcesilao delusus IV. 6, n. 11.
lephaestiades III. n. 30.
leracion IX. 5, n. 1.
leraclea Ponti V. 6, n. 1.
leracleotae II. 5, n. 28.
leracleum III. n. 30.
leraclia VII. 4, n. 2.
leraclidarum gens I. 7, n. 1.
leraclides Aenius discipulus Platonis III. n. 31.
leraclides Alexandrinus Lembus V. 6, n. 8.
leraclides Alexandrinus Persicarum proprietatum scriptor V. 6, n. 8.
leraclides astrologiae scriptor V. 6, n. 8.
leraclides Bargyleites V. 6, n. 8.
leraclides Calatianus V. 6, n. 8.
leraclides Cumanus rerum Persicarum scriptor V. 6, n. 8.
leraclides Cumanus rhetor V. 6, n. 8.
leraclides Demetrii filius V. 4, n. 9.
leraclides epigrammatarius V. 6, n. 8.
leraclides Hicesius V. 6, n. 8.
leraclides Magnesius V. 6, n. 8.
leraclides Phocensis V. 6, n. 8.
leraclides poeticus V. 6, n. 8.
HERACLIDES Ponticus philosophus V. 6, n. 1. seqq. VIII. 2, n. 11.

Digitized by Google

IX. 1, n. 11. eius corporis habitus V. 6, n. 3. corporis cultus V. 6, n. 3. discipulus VII. 4, n. 3. draco V. 6, n. 6. pater V. 6, n. 1. patria V. 6, n. 1. 3. VII. 4, n. 3. poena ab Apolline V. 6, n. 6. praeceptores III. n. 31. V. 6, n. 2. scripta V. 6, n. 4. stilus V. 6, n. 4.
Heraclides Ponticus pyrrhichicarum scriptor V. 6, n. 8.
Heraclides Ptolemaei auditor IX. 12, n. 7. praeceptor Aenesidemi IX. 12, n. 7.
Heraclides Tarentinus V. 6, n. 8.
Heraclides Tarsensis VII. 1, n. 64.
Heraclitei III. n. 10. VI. 1, n. 11. IX. 1, n. 5.
Heraclitus citharoedus IX. 1, n. 13.
Heraclitus elegiacus IX. 1, n. 13.
Heraclitus Lesbius IX. 1, n. 13.
Heraclitus lyricus IX. 1, n. 13.
Heraclitus philosophus VIII. extr. IX. 1, n. 1. seqq. 4, n. 1. X. n. 4. ad eum Darii epistola IX. 1, n. 9. eius aetas VIII. 2, n. 1. IX. 1, n. 1. 3. dicta IX. 1, n. 2. 4. 8. discipuli VI. 1, n. 11. epistola ad Darium IX. 1, n. 9. indoles IX. 1, n. 2. 4. 5, n. 6. mors IX. 1, n. 3. partes in sensibus tuebatur Plato III. n. 10. pater IX. 1, n. 1. patria IX. 1, n. 1. placita IX. 1, n. 6. scripta II. 5, n. 7. IX. 1, n. 5. 7. scriptorum interpretes IX. 1, n. 11.
Heraclius V. 4, n. 9.
Hercules I. 5, n. 2. VI. 1, n. 3. 2, n. 6. VII. 1, n. 26. 5, n. 4. alter Cleanthes VII. 5, n. 2. eius e posteris Cleobulus I. 6, n. 1. Iovis filius V. 1, n. 7.
Herillus VII. 1, n. 31. 3, n. 1. seqq. eius amores VII. 3, n. 3. patria VII. 1, n. 31. 3, n. 1. placita VII. 1, n. 31. 3, n. 1. praeceptor VII. 1, n. 31. scripta VII. 3, n. 2. 4.
Hermarchus Democriti praeceptor X. n. 7.
Hermarchus Epicuri successor X. n. 9. eius mors X. n. 18. pater X. n. 9. 10. 18. patria X. n. 18. praeceptor X. n. 3. scripta X. n. 18. successor X. n. 16.
Hermias Atarnensium tyrannus V. 1, n. 5. 7.
Hermias Eubuli servus V. 1, n. 5.
Hermias Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
Hermione I. 1, n. 14. V. 4, n. 9.
Hermodamas Pythagorae praeceptor VIII. 1, n. 2.
Hermodorus Epheso electus IX. 1, n. 2.
Hermogenes auditor Parmenidis III. n. 8. filius Critonis II. 13, n. 2. praeceptor Platonis III. n. 8. Socratis II. 18, n. 2.
Hermolaus coniurat in Alexandrum Magnum V. 1, n. 6.
Hermotimus VIII. 1, n. 4.
Herodotus Ariei IX. 12, n. 7. eius discipulus IX. 12, n. 7. pater IX. 12, n. 7. patria IX. 12, n. 7. praeceptor IX. 12, n. 7.
Herodotus X. n. 3. ad eum Epicuri epistola X. n. 18. 24.
Heroes qui VIII. 1, n. 19. quo modo colendi VIII. 1, n. 19.
Herpylis concubina Aristotelis V. 1, n. 3. 9. eius filius Nicomachus V. 1, n. 3.
Hesiodus Pr. n. 9. I. 1, n. 11. V. 6, n. 7. VIII. 1, n. 25. IX. 2, n. 3. 3, n. 3. eius aemulus Xenophanes Colophonius II. 5, n. 25. praeceptor IX. 1, n. 2. sophista dictus Pr. n. 9.
Hesperus idem ac Phosphorus VIII. 1, n. 14. IX. 3, n. 3.
Hestiaeus auditor Platonis III. n. 31. pater Archytae VIII. 4, n. 1.
Hicesia V. 6, n. 8.
Hicesias Diogenis Cynici pater VI. 2, n. 1.
Hicetas Syracusanus VIII. 7, n. 3.
Hiems unde VIII. 1, n. 1.
Hierocles Pisaei praefectus II. 17, n. 3. IV. 6, n. 14.
Hieromnemones magistratus VI. 2, n. 6.
Hieronymus peripateticus I. 6, n. 17. 18. V. 4, n. 4. IX. 1, n. 5.

Digitized by Google

lara Lyconis V. 4, n. 9.
PPARCHIA VI. 7, n. 1. seqq.
ius disputatio cum Theodoro
itheo VI. 7, n. 3. domus VI.
5, n. 4. filius VI. 5, n. 5.
rater VI. 6, n. 1. 7, n. 1.
naritus VI. 5, n. 5. 7, n. 2.
patria VI. 7, n. 1.
pparchus Hegesiae pater V. 2,
1. 14. Theophrasti familiaris
V. 2, n. 14.
pparchus Nicanoris curator V.
, n. 9.
ppasus Empedoclis praeceptor
VIII. 2, n. 2.
ppasus Lacon VIII. 6, n. 4.
PPASUS Metapontinus VIII. 6,
1. 1. seqq. eius patria VIII. 6,
1. 1. placita VIII. 6, n. 2.
cripta VIII. 1, n. 5. 6, n. 3.
ppasus Pythagorae avus VIII.
, n. 1.
ppocentaurus VII. 1, n. 36.
ppocrates IX. 4, n. 1. 7, n. 10.
1, n. 8.
ppocrates Pisistrati pater I. 3,
1. 1.
ppocrates Stratonis testamenti
curator V. 3, n. 7.
ppon VII. 1, n. 9.
pponicus Arcesilai praeceptor
V. 6, n. 5. Menedemi fautor
I. 18, n. 14.
ppothales Platonis discipulus
II. n. 31.
rundo non sub eodem tecto
iabenda VIII. 1, n. 17.
strio inventus secundus ab
Aeschylo III. n. 34. tertius a
Sophocle III. n. 34. unus a
Thespi III. n. 84.
merus Pr. n. 9. I. 1, n. 11.
I. 18, n. 10. IV. 5, n. 6. V. 6,
1. 7. VIII. 2, n. 8. IX. 1, n. 2,
, n. 1. 3. 11, n. 6. 8. 12, n. 3.
ab Arcesilao magni aestimatus
V. 6, n. 4. eius admirator VI.
, n. 3. aemuli: Sagaris II. 5,
1. 25. Xenophanes Colophonius
II. 5, n. 25. anima VIII. 4, n.
19. poemata collecta cura So-
lonis et Pisistrati I. 1, n. 9.
περὶ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης II. 3,
n. 7. damnatur ab Atheniен-
sibus II. 5, n. 28. scepticae
sectae auctor IX. 11, n. 3. so-
phista dictus Pr. n. 9.
Homo adspectu emitur VI. 2, n.
14. ei cum diis cognatio VIII.
1, n. 19. eius carne vesci non
iniustum VI. 2, n. 6. VII. 1,
n. 64. vita facilis VI. 2, n. 6.
gignitur unde IX. 3, n. 2. 5,
n. 3. Platonicus VI. 2, n. 6.
primus Graecus Pr. n. 3. quae-
situs a Diogene Cynico VI. 2,
n. 6. quem reviviscere statue-
bant Magi Pr. n. 6. quo nihil
sapientius et stultius VI. 2, n. 4.
Honestum nullum IX. 11, n. 3.
quid III. n. 42. VII. 1, n. 59.
quotuplex VII. 1, n. 59. solum
bonum VII. 1, n. 59.
Horoscopium Anaximandri in-
ventum II. 1, n. 3. eui usui VI.
9, n. 3.
Hospitalis amicitia quae III. n.
46.
Hostia cruenta diis non offeren-
da VIII. 1, n. 19.
Humanitas quotuplex III. n. 63.
Humidum generationis causa IX.
5, n. 3.
Hybaees V. 2, n. 14.
Hyle IX. 5, n. 6.
Hymni VIII. 1, n. 19.
Hyperides Platonis discipulus III.
n. 31.
Hyperborei VIII. 1, n. 9.
Hypsicrates VII. 7, n. 12.
Hyrradius Pittaci pater I. 4, n.
1. 3.
Hystaspis filius IX. 1, n. 9.

I.

Ichthyas Metalli filius II. 11, n.
2. ad eum Diogenes Cynicus
librum scripsit II. 11, n. 2.
Idaeum antrum VIII. 1, n. 3.
Idea quibus nominibus Platoni
III. n. 38. quid Platoni III. n.
12. 38. 41. VI. 2, n. 6.
Idomeneus X. n. 3. 10. eius prae-
ceptor X. n. 15. uxor X. n. 11.
Ignis: elementum Platoni III. n.
41. Stoicis VII. 1, n. 68. 69.
Empedocli VIII. 2, n. 12. He-
raclito IX. 1, n. 6. Parmenidi
IX. 3, n. 2. ex eo constant
omnia IX. 1, n. 6. gladio non

Digitized by Google

fodiendus VIII. 1, n. 17. levis II. 8, n. 4.
Iliacum certamen V. 4, n. 8.
Imbellis: iis multis praestant pauci fortes VI. 1, n. 5.
Immortalis quo modo sias VI. 1, n. 4.
Immortalitas animae statuta a quibus primum I. 1, n. 3. a Platone III. n. 39.
Immunda loca ingredientes non faciunt immundos VI. 2, n. 6.
Imperativum quid VII. 1, n. 48.
Imperitia dominatur I. 6, n. 4.
Imperium benevolentia muniendum I. 7, n. 4. quaenam eius forma optima VII. 1, n. 66. quodnam maximum I. 4, n. 4.
Impietas pessimus contubernalis IV. 7, n. 3.
Impossibile amare morbus animi I. 5, n. 5. enunciatum quid VII. 1, n. 48. non adpetendum I. 3, n. 2.
Inachus VII. 1, n. 48.
Inanimata habent etiam animam I. 1, n. 3.
Incestus Magis licitus Pr. n. 6.
Incipere bene quantum II. 5, n. 16.
Incomprehensibilis omnia IX. 2, n. 8.
Incorporeum quid VII. 1, n. 70.
Indefinitum enunciatum quid VII. 1, n. 48.
Indi IX. 11, n. 4. eorum Gymnosophistae Pr. n. 1. IX. 7, n. 2. 11, n. 2.
Indigentia quid VII. 1, n. 64.
Individua quae III. n. 73.
Indoctus deterior mendico II. 8, n. 4. in quo a docto differat II. 8, n. 4. V. 1, n. 11. lapis II. 8, n. 4. mancipium II. 8, n. 4.
Inductio quid III. n. 83.
Infans quo modo crescat in utero matris VIII. 1, n. 19.
Infelicitas quo modo prudenti et forti feratur I. 4, n. 1. tolerabilior fiat I. 1, n. 9. eam qui ferre nescit infelix I. 5, n. 5.
Infelix nullus irridendus I. 3, n. 2. 6, n. 4.
Infernus VI. 5, n. 10. facilis descensu IV. 7, n. 3.
Inflatum omne IX. 6, n. 2. principium omnium II. 1, n. 1. quid Archelao II. 4, n. 3.
Ingratus ne sis I. 6, n. 4.
Inimicitia solvenda I. 6, n. 4.
Inimicus beneficiis reddendus amicus I. 6, n. 4. fiat amicus VIII. 1, n. 19. observandus cur VI. 1, n. 5. qui virtuti non studet VII. 1, n. 28. eorum insidiae fugiendae I. 6, n. 4. inter eos iudicare facilius I. 5, n. 5.
Initiati qui et quod iis commodum VI. 2, n. 6.
Iniuria: ab ea quo modo homines arcentur I. 2, n. 10. difficile toleratur I. 3, n. 2. quid X. n. 31. (37.)
Iniustitia fugienda I. 6, n. 4.
Iniustum nullum IX. 11, n. 3.
Inscitia unicum malum II. 5, n. 14.
Insidiae inimicorum fugiendae I. 6, n. 4.
Insipiens VI. 2, n. 6. etiam quasdam virtutes habet II. 8, n. 8. non semper in dolore est II. 8, n. 8.
Insuave nihil natura II. 8, n. 9.
Intelligentia quid VII. 1, n. 56.
Intelligibile quid Platoni III. n. 12.
Interrogatio quid VII. 1, n. 48.
Invectum quid VII. 1, n. 49.
Inventa quae non posueris, ne tollas I. 2, n. 9.
Invidia quid VIII. 1, n. 64.
Invidus ab invidia consumitur VI. 1, n. 4. non est sapiens II. 8, n. 8. quid IV. 7, n. 3.
Ionia Pr. n. 10. I. 1, n. 7. 8. 15. 5, n. 4. 5. II. 2, n. 1. 4. 4, n. 1. 5, n. 7. X. n. 5.
Ionica dialectus VII. 1, n. 38.
Ionica secta VIII. 1, n. 1. eius princeps Thales Pr. n. 10. I. extr. VIII. 1, n. 1. successores Pr. n. 10. Anaxagoras Pr. n. 10. Anaximander Pr. n. 10. I. extr. Anaximenes Pr. n. 10. Archelaus Pr. n. 10. Socrates Pr. n. 10. desinit in Clitomachum, Chrysippum et Theophrastum Pr. n. 10. dicta unde Pr. n. 10.

Digitized by Google

ıicrates dux II. 6, n. 1.
ı cohibenda I. 3, n. 2. potentium non commovenda VIII. 1, n. 17. ea non punias III. n. 26. nihil dicas aut facias VIII. 1, n. 19. quid VII. 1, n. 64.
ıcundia quid VII. 1, n. 64.
ıeus V. 3, n. 7.
s unde X. n. 25.
ıidendus nullus infelix I. 8, n. 2. 6, n. 4.
ısio a quo VI. 2, n. 6.
dorus rhetor VII. 1, n. 29.
s luna dicta Pr. n. 7.
ocrates: eius discipulus II. 7, n. 9. natus quando III. n. 2. Platonis amicus III. n. 9.
nenias tibicen IV. 4, n. 2. VII. 1, n. 64.
hmionicae honor I. 2, n. 8.
hmus VI. 2, n. 11. eius luctatores III. n. 5. ludi VI. 1, n. 2.
eum Periander voluit perfodere I. 7, n. 6.
lia Pr. n. 10. VIII. 1, n. 8. 15. 21. 26. IX. 2, n. 8.
lica secta VIII. 1, n. 1. eius auctor Pythagoras Pr. n. 10. VIII. 1, n. 1. desiit in Epicurum Pr. n. 10. dicta unde Pr. n. 10.
nere quo modo utendum VIII. 1, n. 19.
ıagenes Melissi pater IX. 4, n. 1.
liaei Magorum prosapia Pr. n. 6.
iex et amicus quo modo in Chilone simul I. 3, n. 3.
licandi instrumentum quod Stoicis VII. 1, n. 37.
ietes VII. 2, n. 9.
no I. 7, n. 2. VII. 7, n. 12. VIII. 2, n. 12. terra VIII. 2, n. 12.
ppiter I. 1, n. 12. 3, n. 2. 11, n. 6. II. 6, n. 14. III. n. 30. VI. 1, n. 6. 10. 3, n. 2. VII. 1, n. 25. 41. 51. 7, n. 12. VIII. 2, n. 12. IX. 10, n. 2. 11, n. 8.
onus daemon Magis Pr. n. 6.
si gallus albus sacer VIII. 1, n. 19. eius filia Minerva II. 12, n. 5. filius Hercules V. 1, n. 7.
porticus Athenis VI. 2, n. 3.
ceptrum VIII. 1, n. 8. Eleus I. 1, n. 12. faciat quid I. 3, n. 1. iguis VIII. 2, n. 12. iurator VIII. 1, n. 19. servator V. 1, n. 9.
Iuramentum iustum VIII. 1, n. 19. non sit per deos VIII. 1, n. 19. eo probitas fidelior I. 2, n. 12.
Iustitia bonum Platoni III. n. 45. quotuplex III. n. 48. quid III. n. 57. V. 1, n. 11. VII. 1, n. 54. 65. ubi X. n. 31. [§. 150. Meibom.]
Iustum natura VII. 1, n. 66. non natura sed lege II. 4, n. 3. 8, n. 8. non transgrediendum VIII. 1, n. 17. nullum IX. 11, n. 3. Thaleti quid I. 1, n. 9.
Iustus cui praeferendus VI. 1, n. 5.
Iuvenis est fortitudo IV. 7, n. 8. luxuriosus cui similis V. 5, n. 10. qualis sit VII. 1, n. 19. eum quos revereri oportet V. 5, n. 10. virtus quae II. 5, n. 16.
Iuventus quid VIII. 1, n. 19.

L.

Lacaena I. 1, n. 7.
Lacedaemon I. 1, n. 14. 3, n. 1. 4. 5. 11, n. 3. II. 6, n. 7. 8. VI. 1, n. 2. 3. 2, n. 6. VII. 5, n. 4. VIII. 6, n. 4. X. n. 11. eius cives ex sententia Diogenis Cynici pueri VI. 2, n. 4. viri VI. 2, n. 6. reges quo modo fiant III. n. 47. 58. quid fidem habeantes passi III. n. 71.
Laches Democharis IV. 6, n. 17. VII. 1, n. 16.
Lacydes IV. 8, n. 1. seqq. a servis delusus IV. 8, n. 8. Academiae novae auctor Pr. n. 10. 13. IV. 8, n. 1. Arcesilai successor Pr. n. 10. IV. 8, n. 1. VII. 7, n. 6. eius aetas IV. 8, n. 6. animi indoles IV. 8, n. 2. dicta IV. 8, n. 5. morbus IV. 8, n. 6. mors IV. 8, n. 7. pater IV. 8, n. 1. patria IV. 8, n. 1. V. 2, n. 12. res familiaris IV. 8, n. 8. schola ubi IV. 8, n. 4. successores IV. 8, n. 4.
Lacydium unde IV. 8, n. 4.
Laedendum nihil VIII. 1, n. 19.

Digitized by Google

Laetitia immodica mortuus Chilon I. 8, n. 5.
Lagus Ptolemaei pater II. 8, n. 16.
Lais meretrix II. 8, n. 4. 6. IV. 2, n. 8.
Lamia Demetrii Phalerei amica V. 5, n. 4.
Lamiacum bellum IV. 2, n. 5.
Lamiscus III. n. 15.
Lamprocles Socratis filius II. 6, n. 10. 12.
Lampsacus II. 2, n. 2. 3, n. 5. 7. 10. V. 2, n. 14. 3, n. 1. X. n. 9. 11. 12. 14. 15.
Lampyrion Stratonis heres V. 3, n. 7.
Laodicea IX. 12, n. 7.
Laomedon VIII. 4, n. 4.
Lapis e caelo lapsus II. 3, n. 5. 8.
Laqueus ad vitam parandam VI. 2, n. 4.
Larissa II. 6, n. 9.
Lasthenia Platonem audivit III. n. 31. IV. 1, n. 5.
Lasus sapiens I. 1, n. 14.
Laudatio a malo profecta quae VI. 1, n. 4. caute accipienda VI. 1, n. 4. quid III. n. 59.
Lebedos I. 1, n. 7. 14.
Lectuli Menedemi qui II. 18, n. 15.
Leda: eius filii V. 1, n. 7.
Legenda quae II. 8, n. 4.
Lemma quid VII. 1, n. 49.
Lemnus II. 5, n. 25.
Lenaica VIII. 8, n. 5.
Leodamas Thasius III. n. 19.
Leon II. 5, n. 8.
Leon Alcmaeonis amicus VIII. 5, n. 2.
Leon Phliasiorum tyrannus Pr. n. 5. VIII. 1, n. 6.
Leon Themisiae maritus X. n. 3.
Leontarium X. n. 3.
Leonteus: eius patria X. n. 14. praeceptor X. n. 14. uxor X. n. 14.
Leontium X. n. 3. 11.
Leophantus ex septem sapientibus I. 1, n. 14.
Lepreum Peloponnesi II. 6, n. 9.
Leptines IX. 11, n. 8.
Lesbus I. 4, n. 1. 6. VIII. 1, n. 1. IX. 1, n. 13. 2, n. 5. vino abundat I. 4, n. 1. 8.
Leucippus X. n. 7. praeceptor Theophrasti V. 2, n. 2.
Leucippus IX. 6, n. 1. seqq. eius discipulus Pr. n. 10. IX. 7, n. 2. patria IX. 6, n. 1. placita IX. 6, n. 2. 3. praeceptor Pr. n. 10. IX. 6, n. 2.
Lex: qua iustum ac turpe II. 8, n. 8. sine ea etiam philosophus recte vivit II. 8, n. 4. eae aranearum telis similes I. 2, n. 10. iis auxilium ferendum VIII. 1, n. 19. neglectis quo modo respublica male administratur III. n. 68. obtemperandum I. 3, n. 2. quibus modis respublica bene administratur III. n. 68. quotuplex III. n. 51. reipublicae necessaria VI. 2, n. 6.
Liber solus sapiens VII. 1, n. 74.
Liberi degeneres II. 8, n. 4. erudiendi I. 6, n. 4. mortales sunt II. 3, n. 9.
Libertas quid VII. 1, n. 74.
Libya Pr. n. 1. II. 8, n. 18. IX. 11, n. 9.
Lignum: ei leges olim incidebantur I. 2, n. 1. in quo maximum imperium I. 4, n. 4.
Lindus I. 6, n. 1. 5. 6.
Linea quid VII. 1, n. 68.
Lingua continenda I. 3, n. 2. homini bona et mala I. 8, n. 5. non sit celerior mente I. 3, n. 2. maledica I. 6, n. 4.
Linus sapiens I. 1, n. 14. eius epitaphium Pr. n. 3. mors Pr. n. 3. parentes Pr. n. 3. patria Pr. n. 3. scripta Pr. n. 3.
Lipara IX. 5, n. 5.
Littera quid VII. 1, n. 38.
Livens VII. 1, n. 19.
Locris X. n. 29.
Locus honoratur ab eo, qui ibi est II. 8, n. 4. maximum I. 1, n. 9.
Logica philosophiae pars V. 1, n. 18. VII. 1, n. 33. quae eius partes VII. 1, n. 33. quid VII. 1, n. 33. sublata ab Aristone VII. 2, n. 2. tractata a Cyrenaicis II. 8, n. 8.
Λογότροπος quid VII. 1, n. 49.
Loquax homo V. 1, n. 11. VII. 1, n. 19.

Digitized by Google

Loquendum non cito I. 5, n. 5. 6, n. 4. parum VII. 1, n. 19. inter loquendum secreta non enunties I. 7, n. 4.
Loquens indecore decorus VI. 2, n. 6.
Loxias VIII. 1, n. 20.
Lucani VIII. 1, n. 15. 4, n. 4.
Lucrum delectat I. 5, n. 5. turpe I. 3, n. 2. 7, n. 4.
Ludicra hominibus magis quam seria grata VI. 2, n. 4.
Luna cur III. n. 41. deficit Pr. n. 7. IX. 6, n. 3. X. n. 25. mortuo Carneade IV. 9, n. 7. deus Pr. n. 7. VIII. 1, n. 19. habitatur II. 3, n. 4. lucet lumine alieno II. 1, n. 2. VIII. 1, n. 19. minor sole VIII. 2, n. 12. quanto I. 1, n. 8. quid VIII. 2, n. 12. sempiterna natura VIII. 5, n. 1. terrae proxima IX. 6, n. 3.
Luxuriosus similis cui VI. 2, n. 6.
Lyceum VII. 1, n. 9. IX. 8, n. 5. Aristotelis schola V. 1, n. 4. 7.
Lycomedes V. 4, n. 9.
Lycon Epicuri servus X. n. 10.
Lycon epicus V. 4, n. 8.
Lycon epigrammaticus V. 4, n. 8.
Lycon Lyconis frater V. 4, n. 9.
Lycon Lyconis patruelis V. 4, n. 9.
Lycon peripateticus V. 4, n. 1. seqq. consultus ab Atheniensibus V. 4, n. 2. eius amicitiae V. 4, n. 4. corporis habitus V. 4, n. 3. dicta V. 4, n. 1. docendi methodus V. 4, n. 1. eloquentia V. 4, n. 1. fratres V. 4, n. 9. inimicitiae V. 4, n. 4. morbus V. 4, n. 7. mors V. 4, n. 7. pater V. 4, n. 1. patria V. 4, n. 1. praeceptores V. 3, n. 7. 4, n. 1. 6. schola V. 3, n. 7. 4, n. 9. scripta V. 4, n. 9. successor V. 3, n. 7. 9. testamentum V. 4, n. 9. Glaucon dictus V. 4, n. 1. Stratonis testamenti curator V. 3, n. 7.
Lycon Pythagoricus V. 4, n. 8.
Lycon Socratis accusator II. 5, n. 18.
Lycophron Periandri filius I. 7, n. 1.
Lycophron tragicus II. 18, n. 10.
Lycurgus I. 4, n. 11. III. n. 31.
Lycus IX. 12, n. 7.
Lydia Pr. n. 2. I. 4, n. 10. 7, n. 7. 8, n. 7.
Lyra tractata Socrati II. 5, n. 15.
Lysander Hybaeus V. 2, n. 14.
Lysanias Aeschinis pater II. 7, n. 1.
Lysanias Aeschrionis filius VI. 2, n. 3.
Lysias X. n. 13.
Lysias II. 5, n. 20. Cephali filius III. n. 19. contra Aeschinem scripsit II. 7, n. 7. ei a Platone contradicitur III. n. 19.
Lysias pharmacopola VI. 2, n. 6.
Lysicles IV. 4, n. 3.
Lysidе Periandri uxor I. 7, n. 1.
Lysimachia urbs, ad quam Antigonus barbaros fudit II. 18, n. 17.
Lysimachides archon Atheniensium IV. 2, n. 11.
Lysimachus archon Atheniensium III. n. 2.
Lysimachus X. n. 3. ad eum legatus Menedemus II. 18, n. 16. Theodorus deus a Ptolemaeo Lagi II. 8, n. 15. apud eum Theodorus et Hipparchia in convivio disputant VI. 7, n. 3.
Lysiphanes praeceptor Epicuri X. n. 7.
Lysippus statuarius II. 5, n. 23.
Lysis Socratis auditor II. 5, n. 12.
Lysis Tarentinus VIII. 1, n. 5. cum Pythagora occisus VIII. 1, n. 21.
Lysistratus Philonis filius V. 2, n. 14.

M.

Macedonia Pr. n. 2. 4. II. 5, n. 9. V. 1, n. 6. VII. 1, n. 8. IX. 1, n. 13. X. n. 1. eius reges: Alexander Magnus, v. Alexander Magnus. Amyntas, v. Amyntas. Antigonus, v. Antigonus. Philippus, v. Philippus. quo modo fiant III. n. 47. 58.
Machaon pater Nicomachi, avi Aristotelis V. 1, n. 1.

Digitized by Google

Macandrius Protagorae pater IX. 8, n. 1.
Magas Cyrenaeorum II. 8, n. 18.
Magi Pr. n. 1. 2. II. 5, n. 24. III. n. 8. VIII. 1, n. 3. IX. 7, n. 2. 11, n. 3. Aegyptiis antiquiores Pr. n. 6. eorum placita Pr. n. 6. princeps Zoroaster Pr. n. 2. prosapia Gymnosophistae et Iudaei Pr. n. 6. studia Pr. n. 6. vitae genus Pr. n. 6.
Magnanimitas quid VII. 1, n. 54.
Magnesia V. 6, n. 8. 11. 13. X. n. 16.
Μαιμακτηριών VII. 1, n. 9.
Male audire, cum bene feceris, regium est VI. 1, n. 4.
Maledicere non licet mortuo I. 8, n. 2. proximo I. 3, n. 2. quid Aristoteli V. 1, n. 11. solent, qui loqui non didicerunt II. 5, n. 16. spernendum quare II. 5, n. 16. tolerandum quo modo VI. 1, n. 4. VII. 1, n. 19.
Malum alienum sit VI. 1, n. 5. mali alieni non meminisse est morbus animi I. 5, n. 5. dediscere disciplina maxime necessaria VI. 1, n. 4. fugiendo bonus sis VI. 1, n. 4. magnum non ferre malum IV. 7, n. 3. non faciendum Pr. n. 5. quid VII. 1, n. 55. quod VI. 1, n. 5. quotuplex VII. 1, n. 56. seqq.
Malus: ei quid fiat I. 4, n. 5. eo congredi non turpe VI. 1, n. 4. ne congrediaris I. 2, n. 12. malis purganda respublica VI. 1, n. 4. [§. 6. Meibom.] eorum plures sunt I. 5, n. 6.
Manes Diogenis servus VI. 2, n. 5.
Manes a Theophrasto manumissus V. 2, n. 14.
Mansuetudo quem deceat I. 8, n. 2.
Mantineensis pugna II. 6, n. 10.
Manus inter loquendum non agitanda I. 3, n. 2. quo modo ad amicos extendenda VI. 2, n. 4.
Marathon I. 2, n. 8.
Mare infidum I. 4, n. 4. quid II. 4, n. 8. salutare III. n. 8.
Marina curatio III. n. 8.
Marmacus VIII. 1, n. 1.
Marmarium X. n. 3.
Maronea VI. 7, n. 1.
Massagetae uxores habebant communes IX. 11, n. 9.
Mater: ei misceri fas Magis Pr. n. 6. cum ea concubuit Periander I. 7, n. 2.
Mater deum VI. 1, n. 1.
Materia rerum principium Pr. n. 7. III. n. 41.
Mathematici a Diogene Cynico irrisi VI. 2, n. 4.
Mausoli sepulcrum II. 3, n. 6. VIII. 8, n. 2.
Maximum quid Thaleti I. 1, n. 3.
Medi VIII. 1, n. 26. eorum cum Iunibus bellum II. 2, n. 4.
Medici Aegyptii III. n. 8. imparendum VI. 2, n. 4. 6. sapientissimi animalium VI. 2, n. 4. servi VI. 2, n. 4.
Medicina quotuplex III. n. 58.
Medon VII. 1, n. 9.
Megabyzus Dianae Ephesiae sacerdos II. 6, n. 7. 8.
Megaclides IX. 8, n. 5.
Megara Pr. n. 13. II. 7, n. 5. 10, n. 1. 11, n. 4. 12, n. 1. 2. 4. III. n. 8. VII. 7, n. 11. VIII. 2, n. 11. 3, n. 1. IX. 12, n. 1 bellat cum Atheniensibus I. 2 n. 2. oves pellibus tegit filios nudos relinquens VI. 2, n. 5
Megarica secta Pr. n. 13.
Megarici philosophi Pr. n. 12 quae statuant VII. 2, n. 4 unde dicti II. 10, n. 1. 2.
Melancher tyrannus Lesbi I. 4, n. 1.
Melantas Leontis filius Theophrasti heres V. 2, n. 14.
Melantas Theophrasti pater V. 2, n. 1.
Melantes V. 2, n. 14.
Melantho Penelopis ancilla II. 5, n. 4.
Melanthus Rhodius: eius discipulus II. 7, n. 9.
Melanurus non edendus VIII. 1, n. 18.
Meleager vixit Menippi temporibus VI. 8, n. 2.
Melissa Periandri uxor I. 7, n.
Melissus IX. 4, n. 1. seqq. n. 2. eius aetas IX. 4, n. animi indoles IX. 4, n.

Digitized by Google

pater IX. 4, n. 1. patria IX. 4, n. 1. placita IX. 4, n. 3. praeceptor IX. 4, n. 1. scripta Pr. n. 11.
Melitaeus canis VI. 2, n. 6.
Melite X. n. 10.
Melitus accusavit Socratem II. 5, n. 18. 19. morte damnatur II. 5, n. 23. VI. 1, n. 4.
Melius IX. 6, n. 1.
Memoria exercenda VIII. 1, n. 19.
Memphis VIII. 8, n. 6.
Menander comicus a Theophrasto institutus V. 2, n. 4. capitis periculum incurrit V. 5, n. 8.
Menander Drymus discipulus Diogenis Cynici VI. 4, n. 3.
Mendax quid lucretur V. 1, n. 12.
Mendaeus II. 7, n. 5.
Mendicus melior est indocto II. 8, n. 4.
Menedemus Coloti VI. 9, n. 1. seqq. eius discipuli VI. 6, n. 5. praeceptor VI. 9, n. 1. ex inferno venire simulat VI. 9, n. 2.
Menedemus Eretrius Pr. n. 11. II. 18, n. 1. seqq. IV. 6, n. 9. anxius II. 18, n. 7. contemtui primum, deinde in summa admiratione habitus II. 18, n. 16. convivia egit quo modo II. 18, n. 15. eius adversarius II. 7, n. 8. aetas II. 18, n. 18. amicus II. 18, n. 4. 6. 8. 13. 14. VI. 5, n. 7. corporis habitus II. 18, n. 9. dicta II. 18, n. 3. discipuli II. 18, n. 17. VII. 4, n. 8. docendi modus II. 18, n. 5. epistola ad Demetrium II. 18, n. 16. exsilium II. 18, n. 17. militia II. 18, n. 2. filiae II. 18, n. 14. mors II. 18, n. 17. pater II. 18, n. 1. patria II. 18, n. 1. praeceptores II. 18, n. 2. 11. scriptum ad Antigonum II. 18, n. 17. secta Pr. n. 13. vitae genus II. 18, n. 1. uxores II. 18, n. 14. gloriae avidus II. 18, n. 6. legatus ad varios II. 18, n. 16. orator acerrimus II. 18, n. 12. Persaeo adversator II. 18, n. 17. Plistani successor II. 9, n. 3. superstitiosus II. 18, n. 8.
Menelaus I. 1, n. 7. VIII. 1, n. 4.
Menexenus Socratis filius II. 5, n. 10.
Menippus Cynicus VI. 6, n. 5. 8, n. 1. seqq. eius conditio VI. 8, n. 1. genus VI. 8, n. 1. 3. mors VI. 8, n. 3. scripta VI. 8, n. 2. 4, 6.
Menippus Lydorum scriptor VI. 8, n. 5.
Menippus pictor uterque VI. 8, n. 5.
Menippus sculptor VI. 8, n. 5.
Menippus sophista VI. 8, n. 8.
Menodora Lyconis V. 4, n. 9.
Menodorus IV. 6, n. 4.
Menodotus: eius discipulus IX. 12, n. 7. patria IX. 12, n. 7. praeceptor IX. 12, n. 7. studia IX. 12, n. 7.
Menoeceus: ad eum Epicuri epistola X. n. 18. 27.
Menon: ei Xenophon inimicus II. 6, n. 6.
Mens composuit ex materia hoc universum II. 3, n. 1. hominis solius est VIII. 1, n. 19. idem ac anima IX. 3, n. 2. initium motus II. 3, n. 4. velocissimum I. 1, n. 9.
Mensa quae deciderint, non gustato VIII. 1, n. 19.
Mensis aenigmate descriptus I. 6, n. 8. ei quid sacrum VIII. 1, n. 19. eius qui ultimus dies I. 1, n. 3.
Mentiri noli I. 2, n. 12.
Mentiuntur qui vetant I. 8, n. 5.
Mentor Bithynus IV. 9, n. 6. Carneadis auditor IV. 9, n. 6.
Mercurius I. 5, n. 4. V. 1, n. 3. Aegyptiorum legum auctor Pr. n. 7. animarum imperator VIII. 1, n. 19. eius cognomina VIII. 1, n. 19. filius Aethalides VIII. 1, n. 4. statua IV. 2, n. 5.
Meretrix II. 8, n. 4.
Meropes I. 1, n. 7.
Messana VIII. 2, n. 11.
Messapii VIII. 1, n. 15.
Metagitnion mensis X. n. 10.
Metallus pater Ichthyae II. 11, n. 2.

Digitized by Google

Metapontum VIII. 1, n. 15. 21. 6, n. 1.
Metathemenus VII. 1, n. 19. 4, n. 1.
Μετεμψυχωσις Platonis III. n. 40. Pythagorae VIII. 1, n. 4.
Meteora quae X. n. 25. unde X. n. 24.
Methodica V. 1, n. 13.
Meton VIII. 2, n. 1. 11.
Metrocles Cynicus: eius colloquium cum Theodoro deo II. 8, n. 17. dicta VI. 6, n. 2. 3. discipuli VI. 6, n. 5. mors VI. 6, n. 4. patria VI. 7, n. 1. praeceptores VI. 6, n. 1. scripta VI. 6, n. 2. soror VI. 6, n. 1.
Metrodorus Carthaginiensis V. 5, n. 11.
Metrodorus Chius IX. 10, n. 1. eius discipulus IX. 10, n. 1. patria IX. 10, n. 1. praeceptor IX. 10, n. 1.
Metrodorus Lampsacenus II. 3, n. 7. X. n. 3. 10. eius aetas X. n. 11. animi indoles X. n. 11. filiae X. n. 10. filius X. n. 10. frater X. n. 3. 11. mors X. n. 11. praeceptor X. n. 11. scripta X. n. 11. soror X. n. 11.
Metrodorus Stratonicensis X. n. 5.
Metroon Athenis VI. 2, n. 3. X. n. 10.
Metus quid VII. 1, n. 64. sapientis II. 8, n. 8.
Micrus: eius mater a Lycone manumissa V. 4, n. 9.
Micythus VII. 1, n. 9.
Midas II. 5, n. 12. eius Mausoleum I. 6, n. 2. quando vixit I. 6, n. 2.
Midas medicus V. 4, n. 9.
Midias Aristotelis pater V. 2, n. 14.
Midias Diogenem colaphis caedens VI. 2, n. 6.
Miletus Pr. n. 10. I. 1, n. 1. 7. 8. 16. 3, n. 5. II. 1, n. 5. 2, n. 1. 8. 4. 4, n. 1. 7, n. 9. 8, n. 19. IV. 7, n. 11. VIII. 1, n. 1. 26. IX. 7, n. 1. eius cives rogantur a Croeso socii I. 1, n. 3. tripodem dedicant I. 1, n. 7.
Milon VIII. 1, n. 21.
Miltiades I. 2, n. 8.
Miltiades Aristonis pater VII. 1, n. 31.
Miltiades Aristonius VII. 2, n. 5.
Mimnermus I. 2, n. 13.
Minas nemini intendas I. 3, n. 1.
Minerva Lindi templum habet I. 6, n. 1. Phidiae II. 12, n. 5. servatrix V. 1, n. 9.
Misericordia quid VII. 1, n. 61.
Mithra Lysimachi X. n. 3.
Mithridates Persa Platonis statuam in Academia locavit III. n. 20.
Mitylene I. 4, n. 1. II. 7, n. 1. V. 1, n. 7. X. n. 3. 9. 10. eius certamen cum Atheniensibus I. 4, n. 1. 2.
Mnaseus Zenonis Cittiei pater VII. 1, n. 1. 9. 27.
Mneme VI. 1, n. 8.
Mnesagoras Archytae pater VIII. 4, n. 1.
Mnesarchus Pythagorae pater VIII. 1, n. 1.
Mnesigenes V. 3, n. 7.
Mnesistratus VII. 6, n. 2. Platonis discipulus III. n. 31.
Modus optimus I. 6, n. 6. emotionis quid VII. 1, n. 49.
Moechus VI. 1, n. 4.
Moereas Arcesilai frater IV. 5, n. 3. 19.
Moeris VIII. 1, n. 11.
Moeror quid VII. n. 11.
Mollis unde cognitus VII. 5, n. 4.
Molon: eius dictum in Platonem III. n. 24.
Molossicus canis IV. 3, n. 7. VI. 2, n. 6.
Monas Pythagorae principium VIII. 1, n. 19.
Monimus VI. 3, n. 1. seqq. eius animi indoles VI. 3, n. 2. patria VI. 3, n. 1. praeceptores VI. 3, n. 1. scripta VI. 3, n. 3.
Morbus quid VIII. 1, n. 19.
Mores ex specie VII. 5, n. 4.
Mori felicem beatissimum VI. 2, n. 4.
Mors contemnitur a Gymnosophistis Pr. n. 5. eadem omnibus II. 3, n. 6. nihil a vita differt I. 1, n. 9. non malum VI. 2, n. 6. X. n. 27. 31. 32.
Mortuus: ei non maledicendum

Digitized by Google

I. 3, n. 2. ei concolor optime vivit VII. 1, n. 3.
Moschus Phaedonis discipulus II. 18, n. 2.
Mullus non edendus VIII. 1, n. 18.
Mundus animatus I. 1, n. 6. VII. 1, n. 70. corruptioni obnoxius Pr. n. 7. VII. 1, n. 70. IX. 7, n. 12. X. n. 24. finitus VIII. 6, n. 2. IX. 1, n. 6. forma qua X. n. 24. genitus Pr. n. 7. III. n. 41. VII. 1, n. 70. IX. 7, n. 12. infinitus IX. 2, n. 3. 7, n. 12. 9, n. 2. multiplex IX. 5, n. 8. natus unde III. n. 41. IX. 6, n. 2. 3. 9, n. 2. pulcerrimum I. 1, n. 9. quid VII. 1, n. 70. X. n. 25. quotuplex VII. 1, n. 70. sphaeroides Pr. n. 7. VII. 1, n. 70. IX. 11, n. 13. temporis causa Platoni III. n. 41. variabilis IX. 2, n. 8. unus IX. 1, n. 6.
Munychia IV. 6, n. 14. de ea Epimenidis vaticinium I. 10, n. 11.
Mures Diogenis parasiti VI. 2, n. 6.
Murus animi VI. 1, n. 5. tutissimus prudentia VI. 1, n. 5.
Mus Epicuri servus X. n. 2. 5. 10.
Musa Pr. n. 3. II. 6, n. 14. III. n. 23. IV. 5, n. 6. V. 1, n. 7.
Musaeus Pr. n. 3. eius mors Pr. n. 3. pater Pr. n. 3. placita Pr. n. 3. scripta Pr. n. 3.
Musica non necessaria VI. 2, n. 8. quotuplex III. n. 53. tollitur a Cynicis VI. 9, n. 8.
Musici egregii inconcinnis moribus VI. 2, n. 4.
Mutatio fertur difficile I. 5, n. 5.
Mydon Archelai pater II. 4, n. 1.
Myndus I. 1, n. 7. VI. 2, n. 6.
Myraeus VIII. 4, n. 4.
Myrlea urbs IV. 6, n. 16.
Myrmex: eius praeceptores II. 12, n. 2.
Myrmex Aristotelis puer V. 1, n. 9.
Myrrhinusius III. n. 30. IV. 1, n. 2.
Myrto Socratis uxor II. 5, n. 10.
Myson I. 9, n. 1. seqq. ei poculum missum I. 1, n. 7. 9, n. 1. eius dictum I. 9, n. 3. mors I. 9, n. 4. pater I. 1, n. 7. 9, n. 1. patria I. 1, n. 7. 9, n. 1. ex septem sapientibus Pr. n. 9. I. 1, n. 14. 9, n. 1. hominum osor I. 9, n. 2.
Mythrus II. 8, n. 16.

N.

Natalis celebratus IV. 6, n. 17.
Natare quae gloria II. 8, n. 4.
Natura iustum VII. 1, n. 66. nihil iustum aut turpe II. 4, n. 8. 8, n. 8. 13. nihil bonum aut malum IX. 11, n. 11. nihil suave vel insuave II. 8, n. 9. secundum eam vivere quid Stoicis VII. 1, n. 52. seqq.
Naturalis amicitia quae III. n. 46. lex quae III. n. 51.
Naucydes Democriti successor Pr. n. 10.
Nausiphanes IX. 11, n. 4. 12. discipulus Pyrrhonis IX. 11, n. 7. praeceptor Epicuri X. n. 4. 8. successor Democriti Pr. n. 10.
Navigantes neque vivis neque mortuis accensendi I. 8, n. 5. parum a morte absunt I. 8, n. 5.
Navis quae secura I. 8, n. 5.
Neanthes Cycizenus: eius scripta VIII. 2, n. 11.
Neapolis II. 7, n. 9.
Nearchus IX. 5, n. 5.
Necessarium enuntiatum quid VII. 1, n. 48.
Necessitas fortissimum I. 1, n. 9. directrix omnium VIII. 7, n. 3. IX. 7, n. 12. ne a diis quidem superatur I. 4, n. 4.
Nectanabis VIII. 8, n. 2.
Negativum enuntiatum VII. 1, n. 48.
Neleus I. 1, n. 1. ab eo Solon III. n. 1.
Neleus accipit legato Theophrasti libros V. 2, n. 14. familiaris Theophrasti V. 2, n. 14.
Nemea V. 1, n. 9. VI. 2, n. 6.
Neocles Epicuri frater X. n. 2.
Neocles Epicuri pater X. n. 1. 6.

Digitized by Google

Neophron poeta II. 18, n. 10.
Neptunus: ab eo Solon III. n. 1.
Nestis VIII. 2, n. 12. aqua VIII. 2, n. 12.
Nessus IX. 10, n. 1.
Nicanor: eius imago V. 1, n. 9. mater V. 1, n. 9. gener Aristotelis V. 1, n. 9. heres Aristotelis V. 1, n. 9.
Nicanor Epicuri X. n. 10.
Nicarete Stilponis amica II. 12, n. 8.
Nicias dux Atheniensium I. 3, n. 4.
Nicias servus Epicuri X. n. 10.
Nicidium X. n. 3.
Nicippus V. 2, n. 14.
Nicocreon Cypri tyrannus II. 18, n. 4. IX. 10, n. 2.
Nicolaus X. n. 3.
Nicolochus IX. 12, n. 7.
Nicomachus filius Aristotelis V. 1, n. 3. 9. 2, n. 7. VIII. 8, n. 2. eius imago V. 2, n. 14.
Nicomachus filius Machaonis V. 1, n. 1. sequentis Nicomachi pater V. 1, n. 1.
Nicomachus pater Aristotelis V. 1, n. 1.
Nicomedes IX. 1, n. 11.
Nicomedia IX. 12, n. 7.
Nicostratus Clytaemnestra IV. 3, n. 4.
Nigrum mali ominis VIII. 1, n. 19.
Nihil definire quorum IX. 11, n. 8.
Nihil magis quorum IX. 11, n. 8.
Nihil ab etesiis contrariis excrescit I. 1, n. 9.
Nilus Vulcani pater Pr. n. 1.
Nimium nihil I. 1, n. 14. 2, n. 16. II. 5, n. 16. IX. 11, n. 8.
Nives unde X. n. 25.
Nobilitas quotuplex III. n. 54. virtus est VI. 1, n. 5.
Noctua Athenas III. n. 32.
Noemon Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
Nomen: eius rectitudo III. n. 43. quid VII. 1, n. 39. unde X. n. 24.
Noscere se ipsum I. 1, n. 13. difficile I. 1, n. 9.
Nosognomonica quid III. n. 50.
Nox longitudinis diversae unde X. n. 25. prior die I. 1, n. 9.
Nubes unde IX. 2, n. 3. X. n. 25.
Numenius IX. 11, n. 12. 12, n. 6.

O.

Obelus quid Platoni III. n. 39.
Obtrectator fera belua mordens VI. 2, n. 6.
Ocellus VIII. 4, n. 4.
Ochus Pr. n. 1.
Octoginta anni vitae terminus I. 2, n. 13.
Oculus effossus qua poena I. 2, n. 9.
Odae VIII. 1, n. 19.
Odium erga neminem II. 8, n. 9. quid VII. 1, n. 64.
Odoratus unde X. n. 24.
Odrysorum rex Seuthus II. 6, n. 7.
Oea demus Atticae IV. 3, n. 1.
Oenopides IX. 7, n. 5. 9.
Oetaicus vicus Laconicus I. 1, n. 7. 9, n. 1.
Officium, v. *Καθῆκον*.
Oleae ubi VI. 2, n. 4.
Oleum vesaniae pharmacum I. 8, n. 5.
Oligarchia III. n. 47.
Olympia II. 10, n. 5. III. n. 20. VI. 2, n. 6. VIII. 1, n. 25. 2, n. 9. iis canebatur VIII. 2, n. 8. victori quod praemium I. 2, n. 8.
Olympicae sectae philosophicae auctor Alexius II. 10, n. 5.
Olympius V. 3, n. 7.
Olympius ab Aristotele manumissus V. 1, n. 9.
Olympiodorus V. 2, n. 14.
Olympus VII. 1, n. 26.
Olynthus II. 10, n. 6.
Omni ratione quorum IX. 11, n. 8.
Onesicritus VI. 4, n. 1. seqq. eius filii VI. 2, n. 80. militia VI. 4, n. 2. patria VI. 4, n. 1. praeceptor VI. 2, n. 8. 4, n. 1. scriptum VI. 4, n. 2. similitudo cum Xenophonte VI. 4, n. 2. stilus VI. 4, n. 2.
Onus una tollendum non imponendum VIII. 1, n. 17.

Digitized by Google

Ophelion Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
Opinio quid III. n. 33. X. n. 22. de se quid IX. 1, n. 6. in omnibus IX. 7, n. 12.
Optimum quid Pittaco I. 4, n. 4.
Orare pro se nemini permittit Pythagoras VIII. 1, n. 6.
Oratio: eius virtutes VII. 1, n. 40. vitia VII. 1, n. 40. quid VII. 1, n. 38. 49. quotuplex VII. 1, n. 39. 49. IX. 8, n. 4.
Orestades IX. 2, n. 4.
Orestes III. n. 46.
Orion Epicuri discipulus X. n. 15.
Ornatus in dictione quid VII. 1, n. 40.
Oromasdes Magorum bonus daemon Pr. n. 6.
Oropus II. 18, n. 16. 17.
Orpheus VIII. 1, n. 5. an philosophus dicendus Pr. n. 4. eius mors Pr. n. 4. sapiens I. 1, n. 14.
Orphica mysteria VI. 1, n. 4.
Orthomenes Xenophanis pater IX. 2, n. 1.
Osiris sol dictus Pr. n. 7.
Ossa VII. 1, n. 26.
Ostanae Magi Pr. n. 2.
Otium honestum, v. Quies.
Otium puniebatur I. 2, n. 7. recte dispensare difficile I. 3, n. 2.

P.

Paean X. n. 8.
Paeanium V. 4, n. 9. VII. 1, n. 9.
Παιδεραστεῖν punitum I. 2, n. 7.
Paeones submergunt cadavera IX. 11, n. 9.
Paeonius: eius praeceptores II. 12, n. 2.
Palamedes IX. 5, n. 3.
Pallium duplicatum cui philosophorum primum VI. 1, n. 7. 2, n. 3.
Pamphilus Platonicus X. n. 8.
Panaetius VII. 1, n. 33. eius discipulus V. 5, n. 11.
Pancreon filius Leontis heres Theophrasti V. 2, n. 14.
Panionium I. 1, n. 14.
Panis cur frangendus VIII. 1, n. 19.
Panthea VIII. 2, n. 11.
Panthoedus Lyconis praeceptor V. 4, n. 6.
Paraebates discipulus Epitimedis II. 8, n. 7. 18, n. 11. praeceptor Hegesiae II. 8, n. 7. 18, n. 11.
Παράλιος I. 2, n. 9.
Parentes honorandi prae ceteris hominibus VIII. 1, n. 19. qui magis V. 1, n. 11. non sustentantes puniti I. 2, n. 7. quibus quae feceris a liberis exspecta I. 1, n. 9.
Paris I. 1, n. 7. II. 8, n. 3. IX. 12, n. 6.
Parium II. 6, n. 16.
Parius lapis VI. 2, n. 11.
Parmenides philosophus VIII. 2, n. 2. IX. 3, n. 1. seqq. cui successit Pr. n. 10. eius aemulus VIII. 2, n. 2. aetas IX. 3, n. 3. discipuli Pr. n. 10. VIII. 2, n. 2. IX. 4, n. 1. 5, n. 2. inventa IX. 3, n. 4. 5, n. 7. pater IX. 3, n. 1. patria IX. 3, n. 1. placita VIII. 1, n. 25. IX. 3, n. 2. praeceptores IX. 3, n. 1. scripta Pr. n. 11. II. 10, n. 1. VIII. 2, n. 2. IX. 3, n. 3.
Parmenides rhetor IX. 3, n. 5.
Parmenides Zenonis Eleatis pater IX. 5, n. 1.
Parmeniscus IX. 2, n. 4.
Parrhesia inter homines optimum VI. 2, n. 6.
Parricida lege non notatus I. 2, n. 10.
Partitio quid VII. 1, n. 43.
Pasicles Cratetis filius VI. 5, n. 5.
Pasicles Cratetis frater VI. 5, n. 6.
Pasiphontis dialogi II. 7, n. 3.
Pasiphontis Luciani scripta VI. 2, n. 7.
Pasithemis V. 4, n. 9.
Pater: eum despiciens filius VI. 2, n. 6.
Patria Anaxagorae caelum II. 3, n. 2. ei bene consulendum I. 5, n. 5. eius felicitas bonum III. n. 45. quae gloria V. 1, n. 11. pro qua moriendum II. 7, n. 10. non morienduum II. 8, n. 13.
Patrimonii dilapidator punitur I. 2, n. 7.

Digitized by Google

Patroclus IX. 11, n. 6.
Paupertas nihil ad voluptatem facit II. 8, n. 9.
Pausanias Empedoclis amasius VIII. 2, n. 6. 11, eius scriptum VIII. 2, n. 6.
Pausanias Heraclitista IX. 1, n. 11.
Pavo natura pulcer I. 2, n. 4.
Pazatae Magi Pr. n. 2.
Peccandi voluntas punitur I. 7, n. 4.
Peccatum: ei cur venia danda II. 8, n. 9.
Pecunia: eius gratia nihil faciendum I. 7, n. 4. egeatne sapiens II. 8, n. 4. ex arte sumta II. 5, n. 5. multis fortè obvenit I. 5, n. 5. pereat servando homini II. 8, n. 4.
Pedaei I. 2, n. 19.
Pelion VII. 1, n. 26.
Pella V. 2, n. 14.
Peloponnesiacum bellum I. 3, n. 4.
Peloponnesus VIII. 2, n. 10. 11.
Pelops I. 1, n. 7.
Penelope II. 8, n. 4.
Penthilas Draconis pater I. 4, n. 8.
Pera a quo philosopho primò gesta VI. 1, n. 7.
Percontatio VII. 1, n. 48.
Perdiccas VI. 2, n. 6. sub eo Atheniensium res adflictae X. n. 1.
Perdix L. drachmis Aristippo emta II. 8, n. 3.
Pergamum IV. 6, n. 4. 8, n. 4. VII. 1, n. 29. IX. 7, n. 14.
Periander Ambraciota I. 7, n. 6.
Periandra Corinthius Pr. n. 9. I. 1, n. 7. 7, n. 1. seqq. ad eum epistolae Chilonis I. 3, n. 6. Solonis I. 2, n. 17. Thrasybuli I. 7, n. 9. concubuit cum matre I. 7, n. 2. Corcyraeos castrandos in Lydiam mittit I. 7, n. 2. ejus dicta I. 7, n. 4. 6. epistolae I. 7, n. 7. seqq. filii I. 7, n. 1. genus I. 7, n. 1. imperandi ratio I. 7, n. 5. mors I. 7, n. 2. pater I. 7, n. 1. uxor I. 7, n. 1. ex septem sapientibus Pr. n. 9. I. 1, n. 14. 7, n. 6. imperavit quando et quamdiu I. 7, n. 6. Isthmum voluit perfodere I. 7, n. 6. iudex inter Athenienses et Mitylenaeos I. 4, n. 1. mulieribus ornatum ademit I. 7, n. 2. sepulcrum suum quo modo celaverit I. 7, n. 8.
Pericles Anaxagorae discipulus ac defensor II. 3, n. 9. 10. eius servus quis IX. 11, n. 9. mortuus quando III. n. 2. Simonem adlicit frustra II. 14, n. 8.
Periction Platonis mater III. n. 1.
Perilaus I. 11, n. 2.
Peripatetica secta Pr. n. 13.
Peripatetici philosophi Pr. n. 12. II. 5, n. 27. 8, n. 2. IV. 10, n. 3. extr. V. 5, n. 9. 11. VII. 1, n. 65. 2, n. 7. 9. 5, n. 4. IX. 12, n. 5. dicti unde V. 1, n. 4. eorum princeps IV. extr. V. 1, n. 4.
Periurium scelere deterius I. 1, n. 9.
Persae Pr. n. 2. II. 6, n. 14. 8, n. 4. V. 1, n. 7. IX. 1, n. 9. filiabus misceri fas putant IX. 11, n. 9. eorum Magi Pr. n. 1. regni interitus per Alexandrum Magnum Pr. n. 2.
Persaeus: eius scripta VII. 1, n. 31. filius Demetrii VII. 1, n. 8. 31. Menedemo inimicus II. 18, n. 17. mittitur ad Antigonum VII. 1, n. 8. Zenonis discipulus VII. 1, n. 31. 2, n. 6. Zenonis familiaris VII. 1, n. 8. 13.
Persaeus historicus IV. 7, n. 1.
Persephone VIII. 2, n. 6. IX. 10, n. 2.
Perseus adversus Romanos pugnavit V. 3, n. 6.
Persuadendo accipe I. 5, n. 5.
Perturbatio, v. Adfectus.
Pestis quo modo ab Epimenide coercita I. 10, n. 3.
Phaedon II. 8, n. 4. 9, n. 1. seq. 10, n. 2. VI. 1. extr. eius genus II. 9, n. 1. patria II. 9, n. 1. scripta II. 7, n. 8. 9, n. 2. secta Pr. n. 13. II. 8, n. 7. successores II. 9, n. 2. philosophus II. 9, n. 1. redemtus II. 5, n. 14. 9, n. 1. servus II. 9, n. 1. Socraticus II. 5, n. 26.
Phaedrion Epicuri X. n. 16.

Digitized by Google

Phaedrus Anaphlystius VII. 1, n. 9.
Phaedrus Platonis amasius III. n. 23. quid scripserit III. n. 25.
Phaenarete Socratis mater II. 5, n. 1.
Phaestias Aristotelis mater V. 1, n. 1.
Phaestius Epimenidis pater I. 10, n. 1.
Phaestus I. 10, n. 1.
Παλαιρός modus argumentandi II. 10, n. 4.
Phalanthum VII. 2, n. 1.
Phalerae Pr. n. 3. I. 1, n. 1. II. 5, n. 28. 8, n. 3. 9. V. 5, n. 1.
Phanius [f. Phanias] Cleanthis pater VII. 5, n. 1.
Phanostratus pater Demetrii Phalerei V. 5, n. 1.
Phantasma quid VII. 1, n. 36. X. n. 24.
Phantasia quid VII. 1, n. 36. quotuplex VII. 1, n. 35. 36.
Phanton VIII. 1, n. 24.
Pharmaceutica quid III. n. 50.
Pharsalia II. 6, n. 6.
Phasianus natura pulcer I. 2, n. 4.
φίλος quo sensu Platoni III. n. 38.
Phemonoe: eius dictum I. 1, n. 13.
PHERECYDES I. 11, n. 1. seqq. VIII. 1, n. 1. ad eum Thaletis epistola I. 1, n. 15. eius aemulus II. 5, n. 25. aetas I. 11, n. 7. IV. 7, n. 11. dictum I. 11, n. 3. discipulus I. 11, n. 6. VIII. 1, n. 1. 2. morbus I. 11, n. 5. 7. 8. mors I. 11, n. 4. 5. pater I. 11, n. 1. 6. patria I. 11, n. 1. 6. IV. 7, n. 11. praeceptor Pr. n. 10. I. 11, n. 1. scripta I. 11, n. 2. 6. sepultura VIII. 1, n. 21. vaticinia I. 11, n. 2. sapiens Pr. n. 9. I. 1, n. 14.
Pherecydae plures I. 11, n. 6.
Phidiae Minerva II. 12, n. 5.
Phidiades Athenaeensis III. n. 3.
Phidon V. 2, n. 14.
Philadelphus V. 5, n. 8.
Philaete Arcesilai amica IV. 6, n. 16.
Philaidae V. n. 1.
Philalethae philosophi Pr. n. 12.
Philesia Xenophontis uxor II. 6, n. 8.
Philetaerus Eumenis pater IV. 6, n. 14.
Philion Sophocli diem dicit V. 2, n. 5.
Philion Alopecensis V. 2, n. 14.
Philippus Cholidensis III. n. 30.
Philippus Macedoniae rex VI. 2, n. 6. ad eum Athenienses legatos mittunt IV. 2, n. 5. legatus Aristoteles V. 1, n. 4. Xenocrates IV. 2, n. 5. Alexandrum Aristoteli in disciplinam tradit V. 1, n. 6. Hipparchiae domum destruit VI. 5, n. 4. Macedonibus imperavit quando II. 6, n. 11. Stagiram evertit, restituit V. 1, n. 6.
Philippus cum Romanis bella gessit V. 8, n. 6.
Philippus Opuntius auditor Platonis III. n. 31. quae scripsit III. n. 25.
Philippus philosophus Pr. n. 11.
Philiscus VI. 2, n. 7. eius pater VI. 2, n. 10. praeceptor VI. 2, n. 10. 4, n. 8. scripta VI. 2, n. 12.
Philista soror Pyrrhonis IX. 11, n. 6.
Philistion VIII. 8, n. 2. eius discipulus VIII. 8, n. 2. 3.
Philocles VII. 1, n. 9.
Philocomus Carneadis IV. 9, n. 1.
Philocrates Timaei filius V. 3, n. 7.
Philocrates X. n. 10.
PHILOLAUS III. n. 11. VIII. 1, n. 15. 2, n. 2. 7, n. 1. seqq. amicus Democriti IX. 7, n. 6. eius discipuli III. n. 8. VIII. 1, n. 24. mors VIII. 7, n. 2. patria VIII. 7, n. 1. placita VIII. 7, n. 3. scripta VIII. 1, n. 15. 7, n. 4.
Philomelus V. 2, n. 14.
Philon VI. 3, n. 2.
Philon Aristotelis servus manumissus V. 1, n. 9.
Philon dialecticus VII. 1, n. 17.
Philon Pyrrhonis discipulus IX. 11, n. 7.
Philonides IV. 7, n. 1.

Digitized by Google

Philonides Thebanus VII. 1, n. 31.
Philopidas II. 6, n. 8.
Philosophia a quolibet tractanda X. n. 27. ad res adversas hominem praeparat VI. 2, n. 6. animae pulcritudo VI. 2, n. 6. eius nomen Pr. n. 3. 4. 5. 8. origo Pr. n. 1. 3. partes Pr. n. 13. sectae Pr. n. 11. 12. 13. successiones Pr. n. 10. negligentes quibus similes II. 8, n. 4. quae eius incrementa III. n. 34. quae veteribus III. n. 35. quo modo a Platone definita III. n. 38. quousque VI. 5, n. 9. quod inde lucrum V. 1, n. 11. VI. 1, n. 4. quotuplex V. 1, n. 13. VII. 1, n. 32. IX. 3, n. 2. X. n. 19.
Philosophus: ad omnem fortunam paratus VI. 2, n. 6. animam curat II. 8, n. 4. ei cur nemo quid largitur VI. 2, n. 6. eius dicta brevia VII. 1, n. 19. sine legibus etiam recte vivit II. 8, n. 4. medicus II. 8, n. 4. quis primum dictus Pr. n. 8. sapientissimus animalium VI. 2, n. 4. tempus cuiusque rei scit IV. 6, n. 17.
Philostratus Polemonis pater IV. 8, n. 1.
Philoxenus IV. 6, n. 11.
Philtis VIII. 8, n. 3.
Phlius Pr. n. 8. II. 9, n. 3. VI. 5, n. 7. VIII. 1, n. 1. 6. 24. IX. 11, n. 7. 12, n. 1.
Phocaicus I. 4, n. 4.
Phocion Diogenis auditor VI. 2, n. 10.
Phocis IV. 8, n. 4. IX. 5, n. 6.
Phocus I. 1, n. 2.
Phoebus I. 1, n. 7. III. n. 30.
Phoenices Pr. n. 1. I. 1, n. 2. VI. 8, n. 1. VII. 1, n. 1. 26.
Phoenicia VII. 1, n. 3. 20.
Phoenissa VII. 1, n. 17.
Pholegandrius I. 2, n. 2.
Phosphorus I. 3, n. 5. idem ac Hesperus VIII. 1, n. 14. IX. 3, n. 3.
Photidas III. n. 15.
Phrasidemus II. 12, n. 2. eius praeceptor II. 12, n. 2.
Phreatrius demus Atticae III. n. 30.
Phrygia I. 1, n. 3. 5, n. 1. II. 8, n. 4. IV. 6, n. 4. VI. 1, n. 1.
Phryne scortum Venerem auream obtulit Delphis VI. 2, n. 6. Xenocratem tentabat IV. 2, n. 3.
Phrynon monomachia a Pittaco victus I. 4, n. 1.
Phthia II. 5, n. 16.
Physica neglecta ab Aristone VII. 2, n. 2. a Cyrenaicis II. 8, n. 8. philosophia sola olim Pr. n. 13. philosophiae pars Pr. n. 13. V. 1, n. 13. VII. 1, n. 33. X. n. 19. quid Pr. n. 13. VII. 1, n. 33. X. n. 19. Stoicorum qualis VII. 1, n. 67. seqq.
Physici philosophi Pr. n. 12.
Picentes VIII. 1, n. 15.
Pietas colenda VIII. 1, n. 19. nihil ad impium I. 5, n. 5.
Pigritia quid VII. 1, n. 64.
Pindarus: eius aemulus Amphimenes II. 5, n. 25. elogium IV. 6, n. 4.
Pinguedo fugienda VIII. 1, n. 19.
Piraeeum II. 18, n. 3. IV. 6, n. 14. 15. VI. 1, n. 2. VII. 1, n. 3. 9. VIII. 8, n. 2.
Pirithus Alcmaeonis VIII. 5, n. 2.
Pisae I. 3, n. 5. IV. 6, n. 4.
Pisces diis sacri VIII. 1, n. 19.
Pisianactia VII. 1, n. 6.
Pisianactis ager VIII. 2, n. 11.
Pisistratus I. 6, n. 6. ad eum Solonis epistola I. 2, n. 19. ei Mysonis tribuuntur I. 9, n. 2. tyrannidem Athenis paranti resistit Solon I. 2, n. 3. eius epistola ad Solonem I. 2, n. 6. genus I. 2, n. 6. septem sapientibus adscribitur Pr. n. 9. I. extr. Solonis leges servat I. 2, n. 6.
Pitane Aeolidis urbs IV. 6, n. 1. 13.
Pithon Platonis discipulus III. n. 31.
Pithus demus Atticae II. 5, n. 19.
Pittacia regio I. 4, n. 2.
Pittacus legislator I. 4, n. 7.
Pittacus Mitylenaeus ex septem sapientibus Pr. n. 9. I. 1, n. 14. 4, n. 1. seqq. ad eum mittitur

Digitized by Google

phiale I. 1, n. 7. eius aemuli II. 5, n. 25. aetas I. 4, n. 7. auditor Pr. n. 10. I. 11, n. 1. dicta I. 4, n. 4. 5. 6. 8. filius I. 4, n. 3. mors I. 4, n. 7. scripta I. 4, n. 5. uxor I. 4, n. 8. dictus quo modo I. 4, n. 9. Mitylenaeorum dux I. 4, n. 1. seqq. molebat I. 4, n. 9. pecunias sibi a Croeso missas sperrit I. 4, n. 2. Phrynonem vincit I. 4, n. 1.

Placere civibus suis I. 5, n. 5.

Planarum quae pulcerrima figura VIII. 1, n. 19.

Planetae cur III. n. 41. quae VII. 1, n. 71. unde X. n. 25.

Plantae animatae VIII. 1, n. 19.

Plato Atheniensis II. 8, n. 3. 4. III. tot. IV. 6, n. 9. VI. 1, n. 4. VIII. 2, n. 2. 7, n. 1. X. n. 4. ab Epicharmo multa sumsit III. n. 12. Academiam frequentat III. n. 9. veterem instituit Pr. n. 10. 13. II. 5, n. 26. IV. extr. ad Euclidem venit II. 10, n. 1. ad eum Archytae epistola VIII. 4, n. 4. Antistheni maledixit VI. 1, n. 4. Arcadum civitatem formaturus III. n. 17. conviciis a comicis proscissus III. n. 22. eius adversarii III. n. 24. aetas III. n. 2. amicus Isocrates III. n. 9. amores III. n. 23. colloquium cum Dionysio seniore III. n. 14. VIII. 7, n. 4. cupido memoriam sui relinquendi III. n. 27. dicendi genus IV. 6, n. 2. dicta II. 7, n. 8. III. n. 14. 26. IV. 2, n. 2. 3. 6. V. 1, n. 4. 11. 2, n. 4. 8. discipulae III. n. 31. IV. 1, n. 5. discipuli Pr. n. 10. II. 10, n. 11. III. n. 31. V. 1, n. 2. 4. 7. 2, n. 2. VIII. 8, n. 2. divisiones III. n. 45. seqq. divitiae III. n. 11. fratres II. 5, n. 12. III. n. 4. genus a Solone III. n. 1. honoratus ab Arcesilao IV. 6, n. 8. ideae III. n. 12. inventa III. n. 19. iudicium de Aristotele et Xenocrate IV. 2, n. 2. militia III. n. 10. mors III. n. 2. 29. X. n. 9. nativitas III. n. 2. nomen unde III. n. 5. parentes III. n. 1. 3. patria III. n. 1. placita III. n. 67. seqq. V. 1, n. 13. VII. 1, n. 28. praeceptores II. 8, n. 19. III. n. 5. 7. 8. principia ex variis mixta III. n. 10. in civilibus a Socrate III. n. 10. intelligentia a Pythagora III. n. 16. sensibus ab Heraclito III. n. 10. profectio in Aegyptum III. n. 8. trina in Siciliam III. n. 14. 16. 24. redemtio II. 8, n. 7. III. n. 14. reditus Athenas III. n. 9. risus modicus III. n. 21. scripta III. n. 24. 25. 34. seqq. IX. 3, n. 3. dialogi II. 7, n. 8. III. n. 32. 33. 36. 37. IX. 3, n. 6. quos primus introduxit III. n. 19. epigrammata III. n. 23. epistolae III. n. 36. VIII. 4, n. 4. quibus τὸ κράτιστον praeponebat III. n. 36. poemata III. n. 6. postmodum ab eodem exusta III. n. 6. eorum notae III. n. 39. sepultura III. n. 30. soror III. n. 4. IV. 1, n. 2. status III. n. 20. stilus III. n. 25. studia III. n. 6. 6. successor IV. 1, n. 2. testamentum III. n. 39. venditio III. n. 14. vox III. n. 7. Democriti commentaria combusturus IX. 7, n. 8. dialecticen philosophiae addidit III. n. 34. Dionem cum Dionysio reconciliaturus III. n. 16. loca mutat frequenter III. n. 28. philosophiam didicit ubi III. n. 8. decem sectarum auctor II. 5, n. 26. Siciliam liberandi causa sollicitaverit quosdam III. n. 15. 20. Socraticorum princeps II. 5, n. 26. 7, n. 2. 3. 4. Socratis defensor II. 5, n. 10. terram a Dionysio iuniore petit III. n. 15. Thebanorum civitatem formaturus III. n. 17.

Plato peripateticus III. n. 74.

Plato poeta antiquae comoediae III. n. 75.

Plato Praxiphanis III. n. 75.

Plato Rhodius III. n. 75.

Platonicus I. 1, n. 7. X. n. 8.

Plistanus: ei Menedemus successit II. 9, n. 3. successor Phaedonis II. 9, n. 3.

Digitized by Google

Plistarchus Pyrrhonis pater IX. 11, n. 1.
Pluto IV. 5, n. 7. 7, n. 10. VIII. 1, n. 20. 2, n. 12. IX. 8, n. 7. aër VIII. 2, n. 12. malus daemon Magis Pr. n. 6.
Pocula in conviviis primum parva deinde magna I. 8, n. 5.
Podex: facula non abstergenda VIII. 1, n. 17.
Poema primum in philosophia a Platone nominatum III. n. 19. quid VII. 1, n. 41.
Poena post mortem Platoni statuta III. n. 44.
Poesis quid VII. 1, n. 41.
Poetica quae III. n. 49.
Polemon IV. 3, n. 1. seqq. VII. 1, n. 19. 7, n. 12. eius aetas IV. 3, n. 1. amator Cratetis IV. 4, n. 3. commilito IV. 5, n. 1. constantia IV. 3, n. 4. discipuli IV. 4, n. 1. 5, n. 5. VII. 1, n. 3. 19. 2, n. 6. docendi methodus IV. 3, n. 4. 5. mors IV. 3, n. 8. pater IV. 3, n. 1. 2. patria IV. 3, n. 1. scripta IV. 3, n. 8. successores Pr. n. 10. uxor IV. 3, n. 8. philosophiae quo modo factus cultor IV. 3, n. 1. Sophoclis studiosus IV. 3, n. 7. successor Xenocratis Pr. n. 10. IV. 3, n. 1. 6. voluptuosus IV. 3, n. 1.
Polites IX. 12, n. 7.
Politica philosophiae pars V. 1, n. 13. quid III. n. 49.
Pollis Lacedaemonius venditor Platonis III. n. 14.
Polyaenus X. n. 10. eius dialogi II. 9, n. 2. indoles X. n. 12. pater X. n. 12. patria X. n. 12.
Polycrates Samiorum tyrannus II. 1, n. 4. VIII. 1, n. 3.
Polyerates sophista II. 5, n. 18.
Polydora II. 8, n. 4.
Polyeuctus II. 5, n. 18.
Polygnotus pictor VII. 1, n. 6.
Polymnestus VIII. 1, n. 24.
Polystratus Hermarchi successor X. n. 15.
Polyxenus sophista II. 8, n. 4.
Polyzelus I. 2, n. 8. IX. 8, n. 5.
Polyzelus Pythodori pater IX. 8, n. 5.
Pompylus servus et auditor Theophrasti V. 2, n. 3. 14.
Pontus I. 7, n. 1. II. 6, n. 7. V. 6, n. 1. 3. VI. 1, n. 4. 8, n. 1. IX. 1, n. 11.
Portae urbis modicae magnificae VI. 2, n. 6.
Posideon mensis X. n. 10.
Posidonius Alexandrinus VII. 1, n. 31. 33.
Posidonius Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
Posidonius Stoicus X. n. 3.
Possibile enuntiatum VII. 1, n. 48.
Potamon X. n. 10. eius secta Pr. n. 14.
Potentia quotuplex III. n. 62.
Potidaea II. 5, n. 7.
Potone Platonis mater III. n. 1. IV. 1, n. 2.
Potone Platonis soror III. n. 4.
Practica quae III. n. 49.
Praecipere alii facile I. 1, n. 9.
Praeclara studiose meditare I. 2, n. 12.
Praedicativum enuntiatum quid VII. 1, n. 48.
Praedicatum quid VII. 1, n. 47. quotuplex VII. 1, n. 47.
Praesens agere optimum I. 4, n. 4.
Praxiades Anaximandri pater II. 1, n. 1.
Praxiphanes Epicuri praeceptor X. n. 7.
Praxiteles fictor V. 2, n. 14.
Praylus IX. 12, n. 7.
Prester unde X. n. 25.
Pretiosissima minimo pretio VI. 2, n. 6.
Priene I. 1, n. 16. 5, n. 1. 4. II. 5, n. 25. colonia Thebanorum I. 5, n. 2. obsidione Alyattae liberata I. 5, n. 2.
Princeps ebrius morte multandus I. 2, n. 9. quotuplex III. n. 58. sapientissimum animalium VI. 2, n. 4.
Principatus virum declarat I. 4, n. 4. ex natura X. n. 31. (6.)
Principium Anaxagorae II. 3, n. 4. Anaximandri II. 1, n. 2. diversum ab elemento Stoicis VII. 1, n. 68. Platonis III. n. 41. Stoicorum VII. 1, n. 68.

Digitized by Google

Thaletis I. 1, n. 6. Zenonis Eleatis IX. 5, n. 8.
Privativum enuntiatum VII. 1, n. 48.
Probabile enuntiatum quid VII. 1, n. 48.
Proceres principum calculis similes I. 2, n. 10.
Proclis occisorum praemium I. 2, n. 8.
Procles Melissae pater I. 7, n. 1. ad eum Periandri epistola I. 7, n. 6.
Proconnesus IV. 7, n. 11.
Prodicus IX. 8, n. 1.
Prodigus VI. 2, n. 6.
Προλήψις quid Epicuro X. n. 21. Stoicis VII. 1, n. 37.
Prophetae Aegyptiorum philosophi Pr. n. 1. III. n. 8.
Propontis VIII. 6, n. 2. IX. 12, n. 1.
Proprium mihi VIII. 1, n. 19.
Protagoras Abderita IX. 7, n. 9. 8, n. 1. seqq. X. n. 4. eius accusatores IX. 8, n. 3. aetas IX. 8, n. 7. discipuli IX. 8, n. 5. 8. exsilium IX. 8, n. 3. inventa IX. 8, n. 7. mors IX. 8, n. 7. pater IX. 8, n. 1. patria IX. 8, n. 1. placita IX. 8, n. 3. 4. praeceptor IX. 8, n. 2. scripta IX. 8, n. 3. 5. 6.
Protagoras astrologus IX. 8, n. 2.
Protagoras Stoïcus IX. 8, n. 9.
Providentia dei primum a Platone in philosophia nominata III. n. 19.
Proxenus Aristotelis V. 1, n. 9.
Proxenus Xenophontis amicus II. 6, n. 5.
Prudens non est multorum verborum I. 1, n. 9.
Prudentia: ei quid proprium I. 5, n. 5. differt a reliquis virtutibus IV. 7, n. 3. diligenda I. 5, n. 5. expetenda an propter se ipsam II. 8, n. 8. quid III. n. 57. VI. 1, n. 5. VII. 1, n. 54. 65. senum est IV. 7, n. 8.
Prulna unde X. n. 25.
Πρυτανεία VII. 1, n. 9.
Prytaneum II. 5, n. 2.
Ψευδόμενος modus argumentandi II. 10, n. 4.
Ptolemaeus Alexandrinus uterque, niger et albus, Epicuri discipulus X. n. 25.
Ptolemaeus Cyrenaeus IX. 12, n. 7.
Ptolemaeus Ebudi auditor IX. 12, n. 7. eius discipuli IX. 12, n. 7.
Ptolemaeus Lagi: ad eum Menedemus legatus II. 18, n. 16. eius legatus ad Lysimachum Theodorus deus II. 8, n. 15. ad Zenonem Citieum VII. 1, n. 19. Theophrastum arcessivit V. 2, n. 4.
Ptolemaeus Philadelphus V. 3, n. 3. IX. 12, n. 1. discipulus Stratonis V. 3, n. 3.
Ptolemaeus Philopator VII. 6, n. 2. 7, n. 3.
Ptolemaeus Soter II. 11, n. 1. 12, n. 4. V. 5, n. 3. consilium quodnam a Demetrio Phalereo tulit V. 5, n. 3. eius filii V. 5, n. 3. uxor V. 5, n. 3. Philadelpho regnum concessurus V. 5, n. 3.
Ptolemais II. 8, n. 7.
Pudenda Diogenes Cynicus palam faciebat VI. 2, n. 6.
Pudor quid VII. 1, n. 64.
Pueri educandi quo modo VI. 2, n. 5. quibus discenda, quae viris usui futura II. 8, n. 4. quae necessaria V. 1, n. 11.
Pulcrum quod VI. 1, n. 5.
Pulcritudo aestimatur cur V. 1, n. 11. bonum Platoni III. n. 45. quid V. 1, n. 11. VII. 1, n. 19. quotuplex III. n. 55.
Punctum quid VII. 1, n. 68.
Pygmaeus VII. 1, n. 36.
Pylades II. 18, n. 13. III. n. 46.
Pylades Arcesilai frater IV. 6, n. 3. 13. testamento omnia Arcesilai accepit IV. 6, n. 19.
Pyres Parmenidis pater IX. 3, n. 1.
Pyrithus Zenonis Eleatis pater IX. 5, n. 1. [sed vid. adnotatio nostra.]
Pyrrhaeus Aristotelis pars V. 1, n. 9.
Pyrrho Pr. n. 11. IV. 6, n. 9. IX. 11, n. 1 seqq. X. n. 4. eius aemuli IX. 11, n. 5. aetas IX. 11, n. 3. dicta IX. 11, n. 4.

Digitized by Google

discipuli IX. 11, n. 7. 12. honor IX. 11, n. 5. imitator IV. 6, n. 8. indoles animi IX. 11, n. 4. inventum IX. 11, n. 8. pater IX. 11, n. 1. patria IX. 11, n. 1. placita IX. 11, n. 8. 8. scripta nulla IX. 11, n. 12. soror IX. 11, n. 6. studia IX. 11, n. 2. 8.
Pyrrhonia secta Pr. n. 13.
Pyrrhonii qui IX. 11, n. 8. eorum placita IX. 11, n. 8. seqq.
Pyrrhus VIII. 1, n. 4.
Pythagorei V. 6, n. 2.
Pythagoras Crotoniata VIII. 1, n. 25.
Pythagoras Dericus scriptor VIII. 1, n. 25.
Pythagoras medicus VIII. 1, n. 25.
Pythagoras Philasius VIII. 1, n. 25.
Pythagoras Rheginus VIII. 1, n. 25.
Pythagoras rhetor VIII. 1, n. 25.
Pythagoras Samius philosophus Pr. n. 11. I. 11, n. 6. VIII. 1, n. 1. seqq. IX. 2, n. 3. 7, n. 6. eius aemuli II. 5, n. 25. aetas VIII. 1, n. 23. amictus VIII. 1, n. 18. cognomen VIII. 1, n. 19. dicta VIII. 1, n. 6. 8. 10. discipulae VII. 1, n. 21. 22. discipuli VIII. 2, n. 2. 3, n. 1. 5, n. 1. 6, n. 1. epistola VIII. 1, n. 26. femina VIII. 1, n. 9. filia VIII. 1, n. 22. filius Pr. n. 10. VIII. 1, n. 22. 2, n. 1. fratres VIII. 1, n. 1. indoles animi VIII. 1, n. 18. inventa I. 1, n. 3. VIII. 1, n. 11. 13. 14. trianguli in circulo descripti I. 1, n. 3. μετεμψύχωσις VIII. 1, n. 4. migrationes II. 2, n. 4. VIII. 1, n. 13. mores VIII. 1, n. 18. 20. mors VIII. 1, n. 21. 23. pater VIII. 1, n. 1. 5. patria VIII. 1, n. 1. placita X. n. 6. praeceptores VIII. 1, n. 1. 2. 2, n. 2. IX. 1, n. 2. principia de intelligentia secutus Pythagoras III. n. 10. scripta III. n. 11. VIII. 1, n. 5. secta VIII. 1, n. 1. 24. studia VIII. 1, n. 1. successor Pr. n. 10. I. 11, n. 1. symbola VIII. 1, n. 16. 17. victus VIII. 1, n. 18. uxor VIII. 1, n. 22. ex septem sapientibus I. 1, n. 14. philosophum se primus dixit Pr. n. 8. VIII. 1, n. 6. successionum generalium alterius origo Pr. n. 10. successit Pherecydi Pr. n. 10. I. 11, n. 1.
Pythagoras Samius sculptor VIII. 1, n. 25.
Pythagoras Zacynthius VIII. 1, n. 25.
Pythagoricus III. n. 8. 10. 15. VIII. 1, n. 5. 15. 24. extr. 2, n. 2. 6, n. 1. 7, n. 1. extr. IX. 2, n. 4. 3, n. 1. 7, n. 6.
Pytharatus archon Atheniensium X. n. 9.
Pythia I. 9, n. 1. 10, n. 8. II. 5, n. 18. V. 6, n. 6.
Pythias Aristotelis V. 1, n. 9.
Pythias uxor Midiae et mater Aristotelis V. 2, n. 14.
Pythius I. 1, n. 7. 7, n. 7. VIII. 1, n. 19.
Pytho II. 5, n. 7. X. n. 6.
Pythocles adolescens X. n. 3. ad eum Epicuri epistola X. n. 18. 25.
Pythocles Bugeli filius IV. 6, n. 17.
Pythodorus IX. 8, n. 5.
Pythodotus archon Atheniensium V. 1, n. 7.
Python V. 4, n. 9.
Pythostratus: eius scriptum II. 6, n. 16.

Q.

Quies amanda I. 3, n. 2. bona res I. 7, n. 4. II. 5, n. 14.
Quisque probe observandus I. 2, n. 14.

R.

R. aegre pronuntiare poterat Eubulides II. 10, n. 4.
Radii solis VIII. 1, n. 19.
Ratio dux I. 2, n. 12. facit ad vitam parandam VI. 2, n. 4. recte iudicandi instrumentum VII. 1, n. 37.
Recta dicentes nec facientes citharae similes VI. 2, n. 6.

Digitized by Google

Rege quam primum obediens I. 2, n. 12.
Regnum quotuplex III. n. 47.
Respublica; eius quinque species III. n. 47. eam sapiens accedit III. n. 42. V. 1, n. 13. quando perit VI. 1, n. 4. sine lege non perstat VI. 2, n. 6.
Rex est qui fortissimus est virtibus I. 2, n. 10.
Rhegium VIII. 1, n. 24. IX. 7, n. 6.
Rhetores a Diogene carpti VI. 2, n. 4.
Rhetorica; eius inventor VIII. 2, n. 3. IX. 5, n. 4. philosophiae pars VII. 1, n. 33. quid VII. 1, n. 34. quotuplex III. n. 59.
Rhodus Pr. n. 6. II. 5, n. 10. 7, n. 9. IV. 7, n. 8. V. 5, n. 11. VI. 1, n. 11. VII. 1, n. 19. VIII. 8, n. 9. IX. 12, n. 7.
Rhoecus: eius filius II. 8, n. 19.
Ridens non nisi in deserto I. 9, n. 2.
Risui non indulgendum VIII. 1, n. 19.
Romani bella gesserunt cum Philippo et Perseo V. 3, n. 6. adeunt studiorum causa Pythagoram VIII. 1, n. 15. comburunt cadavera IX. 11, n. 9.
Ros unde X. n. 25.
Rubor virtutis color VI. 2, n. 6.

S.

Sacerdotes Aegyptiorum philosophi Pr. n. 1. III. n. 8.
Sagaris Homeri aemulus II. 5, n. 25.
Sagittarius imperitus VI. 2, n. 6.
Sal cur adponatur VIII. 1, n. 19.
Salamis I. 2, n. 1. 2. II. 5, n. 8. de ea inter Megarenses et Athenienses lis I. 2, n. 2. ubi ossa Solonis I. 2, n. 15.
Salarus Biantis aemulus II. 5, n. 25.
Saltatio ad sanitatem II. 6, n. 15.
Samothracia, ubi multa donaria VI. 2, n. 6.
Samus I. 1, n. 2. 7, n. 2. II. 1, n. 4. 2, n. 4. 5, n. 7. 8, n. 19. VIII. 1, n. 1. 2. 25. IX. 4, n. 1. X. n. 1. 2. 8.
Sandes Epicuri discipulus X. n. 11.
Sanitas bonum Platoni III. n. 45. laeditur, dum pro ea sacra fiunt VI. 2, n. 4. non est bonum VII. 1, n. 60. quid VIII. 1, n. 19.
Sapiens I. 5, n. 1. ad quam normam vioturus VI. 1, n. 5. agat quibus de caussis II. 8, n. 9. quid II. 8, n. 8. 9. 10. 13. III. n. 42. X. n. 26. amaturus V. 1, n. 13. VI. 1, n. 5. beatus etiam in molestiis II. 8, n. 10. beatus etiam, si quae ei desunt III. n. 42. contentus se ipso VI. 1, n. 5. ei peregrinum nihil VI. 1, n. 5. eius omnia VI. 2, n. 6. differt ab insipiente in que II. 8, n. 4. dolet II. 8, n. 8. liber VII. 1, n. 74. metuit II. 8, n. 8. miles V. 1, n. 13. non cupidus II. 8, n. 8. non invidiosus II. 8, n. 8. non semper in voluptate II. 8, n. 8. non superstitiosus II. 8, n. 8. peccatis non obnoxius VI. extr. peritus alicuius rei III. n. 38. philosophus post ea dictus Pr. n. 9. qualis VII. 2, n. 1. rarus IX. 2, n. 3. rempublicam administraturus III. n. 47. V. 1, n. 13. sophista Pr. n. 9. Stoicorum qualis VII. 1, n. 64. uxorem ducturus V. 1, n. 13. cur VI. 1, n. 5.
Sapientes septem I. 1, n. 1. ad eos Periandri epistola I. 7, n. 7. qui Pr. n. 9. I. 1, n. 14. sceptici IX. 11, n. 8.
Sapientia illustre I. 6, n. 4. quid Platoni III. n. 38. viaticum I. 5, n. 5.
Sardes I. 4, n. 10. 7, n. 7. II. 6, n. 5. IV. 6, n. 8. captae quando II. 2, n. 1.
Sarpedo Ptolemaei auditor IX. 12, n. 7.
Satietas unde I. 2, n. 10.
Saturninus Cythenas IX. 12, n. 7. discipulus Sexti Empirici IX. 12, n. 7.
Scabra I. 1, n. 14.

Digitized by Google

Scalena trigona inventum Euphorbi I. 1, n. 3.
Scarabeus pro numine cultus Aegyptiis Pr. n. 7.
Sceptica secta Pr. n. 13.
Sceptici IX. 11, n. 8.
Scientia quid Herillo VII. 3, n. 1. Platoni III. n. 38. quotuplex Platoni III. n. 49. unicum bonum II. 5, n. 14.
Scillus Elidis II. 6, n. 8.
Scire quod nihil scias II. 5, n. 16.
Scirpalus pirata VI. 2, n. 9.
Scopas II. 5, n. 9.
Scortum formosum cui simile VI. 2, n. 6. ei supplicans miser VI. 2, n. 6. eius filii pater VI. 2, n. 6. potens VI. 2, n. 6.
Sculptores lapides homini adsimilando se ipsos homines facere negligunt II. 5, n. 16.
Scythia Pr. n. 9. I. 8, n. 1. 5. 5. IV. 7, n. 10. IX. 12, n. 5. eius leges I. 8, n. 2. eius rex Caduida I. 8, n. 1. nullas habet tibias et vites I. 8, n. 6.
Scythicum dicendi genus I. 8, n. 2.
Scythici Simonis dialogi dicti II. 9, n. 2.
Scythinus poeta IX. 1, n. 11.
Scythus Arcesilai pater IV. 6, n. 1.
Secreta ne enunties I. 7, n. 4.
Secta quid Pr. n. 18. quotuplex Pr. n. 10. seqq.
Σκεπτόμενοι quid I. 2, n. 1.
Seleucia VI. 2, n. 18. IX. 12, n. 7.
Selinus fluvius II. 6, n. 8.
Selinus oppidum VIII. 2, n. 11.
Semele Bacchi mater II. 8, n. 16.
Semen quid VIII. 1, n. 19. unde X. n. 24.
Semnothei Pr. n. 1.
Senectus honoranda I. 6, n. 2. VIII. 1, n. 19. malorum portus IV. 7, n. 3. non exprobranda IV. 7, n. 3. prudens IV. 7, n. 3. quid VIII. 1, n. 19.
Senex egenus miser VI. 2, n. 6.
Sensibile quid Platoni III. n. 12. 38.
Sensio principium omnis cognitionis X. n. 20.
Sensus animantibus omnibus est VIII. 1, n. 19. non semper veri II. 8, n. 8. quid VII. 1, n. 36. VIII. 1, n. 19.
Septuaginta anni vitae terminus I. 2, n. 7.
Sepultura quae variarum gentium IX. 11, n. 9. qualem Diogenes Cynicus voluerit VI. 2, n. 6.
Serapion pater Heraclidis VIII. 1, n. 5.
Serapis V. 5, n. 7. VI. 2, n. 6.
Seria hominibus ingrata VI. 2, n. 4.
Sermo II. 12, n. 7. ad gratiam instructus luculens VI. 2, n. 6. operis imago I. 2, n. 10. quotuplex III. n. 52. vilentio assignandus I. 2, n. 10.
Serva promissa I. 7, n. 4.
Servus cupiditatum VI. 2, n. 6. quem miratur Diogenes Cynicus VI. 2, n. 4. solus pravus VII. 1, n. 74.
Seuthus Arcesilai pater IV. 6, n. 1.
Seuthus Odrysorum rex II. 6, n. 6.
Sex mensium nox et dies a quo primum statutae IV. 7, n. 11.
Sexaginta anni vitae terminus I. 2, n. 13.
Sextus Empiricus: eius discipulus IX. 12, n. 7. praeceptor IX. 12, n. 7. scripta IX. 12, n. 7.
Sicilia III. n. 14. 24. VI. 2, n. 4. VIII. 2, n. 1. 3, n. 1. 7, n. 4. 8, n. 2. 3. 5. IX. 8, n. 7.
Siciliates I. 2, n. 2.
Sicyon Pr. n. 8. I. 1, n. 11. VI. 2, n. 13. eius tyrannus Leon Pr. n. 8.
Sidera dii VIII. 1, n. 19. motu quo X. n. 25. moventur non supra sed circa terram II. 2, n. 1. qua forma in caelo sint constituta II. 2, n. 4. quanta X. n. 25.
Sidon VII. 1, n. 7. X. n. 15.
Silanion statuarius III. n. 20.
Silentium quam difficile I. 8, n. 2.
Similem deo fieri finis Platoni III. n. 42.
Similia quotuplicia III. n. 73. eorum disputatio sublata per Eubulidem II. 10, n. 2.

Digitized by Google

Simmias II. 16. eius patria II. 16. praeceptores II. 12. n. 2. scripta II. 16. uxor II. 12. n. 3.
Simon Aristotelis domesticus V. 1. n. 9.
Simon medicus II. 14. n. 4.
Simon philosophus II. 14. n. 1. seqq. eius ars II. 14. n. 1. dictum II. 14. n. 3. patria II. 14. n. 1. praeceptor II. 14. n. 1. scripta II. 14. n. 3.
Simon rhetor II. 14. n. 4.
Simon sculptor II. 14. n. 4.
Simonides: eius aemulus Timocreon II. 5. n. 25.
Simplex enuntiatum quid VII. 1. n. 48.
Simus II. 8. n. 4.
Sinope VI. 2. n. 1. 9. 4. n. 3. 6. n. 5.
Siren Aristonis cognomen VII. 2. n. 1.
Sisymbrinus I. 1. n. 14.
Smyrna V. 5. n. 11. IX. 10. n. 1.
Socialis amicitia quae III. n. 46.
Socrates Pr. n. 11. II. 5. n. 1. seqq. VI. 1. n. 4. 5. 9. n. 3. VII. 1. n. 36. 39. 42. 47. 54. 3. n. 1. IX. 1. n. 7. 7. n. 5. 9. eius adversarii II. 5. n. 18. VIII. 1. n. 25. aemuli III. 5. n. 25. aetas II. 5. n. 23. amasius II. 5. n. 7. IV. 7. n. 3. consilium Xenophonti datum II. 6. n. 5. constantia II. 5. n. 3. continentia II. 5. n. 9. damnatio II. 5. n. 5. 19. 21. defensio II. 5. n. 20. dialogi ab Aeschine pro suis suppositi II. 7. n. 3. dicendi genus IX. 8. n. 4. dicta II. 5. n. 6. 7. 9. 11. 12. 14. 16. 17. III. n. 24. V. 1. n. 11. VI. 1. n. 1. VII. 1. n. 22. discipuli II. 5. n. 3. 24. 7. n. 2. 8. n. 4. 18. n. 2. III. n. 8. VI. 1. n. 2. filii II. 5. n. 10. iuramentum VII. 1. n. 27. matrimonium II. 5. n. 10. 17. militia II. 5. n. 7. mors II. 5. n. 23. 8. n. 4. 10. n. 1. III. n. 18. 24. parentes II. 5. n. 1. 19. patria II. 5. n. 1. 19. peregrinationes II. 5. n. 7. praeceptores Pr. n. 10. scripta II. 5. n. 22. 6. n. 10. VII. 1. n. 27. servitus II. 5. n. 4. somnium de Platone III. n. 7. successores Pr. n. 10. II. 5. n. 26. definitionibus mathematicis usus VIII. 1. n. 25. Ethices inventor Pr. n. 10. II. 4. n. 2. 5. n. 5. 6. III. n. 34. Euripidem poetam iuvat II. 5. n. 2. formam Alcibiadis adspernatur II. 5. n. 18. furens VI. 2. n. 6. futura edoctus a daemonio II. 5. n. 16. hortator et dehortator II. 5. n. 12. in carcerem coniectus II. 5. n. 7. musicus II. 5. n. 15. non accipit donatos servos II. 5. n. 18. non adulans II. 5. n. 11. orator II. 5. n. 5. saltator II. 5. n. 15. sapientissimus II. 5. n. 18. sculptor II. 5. n. 4. vindicatus II. 5. n. 28. vituperii contemtor II. 5. n. 11.
Socrates Cous II. 5. n. 27.
Socrates historicus II. 5. n. 27.
Socrates peripateticus II. 5. n. 27.
Socrates poeta II. 5. n. 27.
Socratici Pr. n. 10. 12. II. 5. n. 25. 26. III. n. 8. 10. VIII. 8. n. 2.
Socratides IV. 6. n. 6.
Sol: ad eum converso vultu non mingendum VIII. 1. n. 17. eius III. n. 4. cursu quo I. 1. n. 8. deficit unde IX. 6. n. 2. X. n. 25. deus Pr. n. 7. VIII. 1. n. 19. luna maior VIII. 2. n. 12. magnitudinis cuius X. n. 25. maximum siderum Archelao II. 4. n. 3. motu quo I. 1. n. 3. IX. 6. n. 2. 3. quanto maior luna Thaleti I. 1. n. 3. qualis VII. 1. n. 71. IX. 11. n. 9. quid Anaxagorae II. 3. n. 4. 9. 10. Anaximandro II. 1. n. 2. Empedocli VIII. 2. n. 12. Parmenidi IX. 3. n. 2. tanta quanta cernitur IX. 1. n. 6.
Soleis qui I. 2. n. 4.
Solertia quid VII. 1. n. 54.
Soli Pr. n. 6. V. 5. n. 11. VII. 7. n. 1. a Solone conditi I. 2. n. 4. patria Athenodori VII. 1. n. 31. Crantoris IV. 5. n. 1. 7.
Solidarum quae pulcerrima figura VIII. 1. n. 19.
Solos I. 2. n. 4.
Solonsium I. 2. n. 4.

Digitized by Google

Solecismus quid VII. 1, n. 40.
Solon Pr. n. 9. I. 1, n. 15. 2, n. 1. seqq. 6, n. 6. ad imperandum postulatur I. 2, n. 3. ad eum epistola Cleobuli I. 6, n. 6. Epimenidis I. 10, n. 9. 10. Pisistrati I. 2, n. 6. Thaletis I. 1, n. 16. eius aetas I. 2, n. 15. colloquium cum Anacharside I. 8, n. 3. dicta I. 2, n. 3. 4. 10. 11. 12. 14. 16. II. 3, n. 9. filius, quem defunctum luget I. 2, n. 16. frater III. n. 1. genus III. n. 1. leges Atheniensibus datae I. 2, n. 1. 7. 8. 9. de σεισαχθείᾳ I. 2, n. 1. mors I. 2, n. 15. pater I. 2, n. 1. patria I. 1, n. 15. 2, n. 1. peregrinationes I. 2, n. 4. scripta I. 2, n. 3. 14. epistolae I. 2, n. 17. seqq. sepultura I. 2, n. 15. de Homero bene meretur I. 2, n. 9. ex septem sapientibus Pr. n. 9. I. 1, n. 14. Pisistrati tyrannidi resistit I. 2, n. 3. 4. 5. 16. Salaminem Atheniensibus recuperat I. 2, n. 2. tripodem accipit I. 1, n. 7. vitae terminum quem statuit I. 2, n. 13.
Somatale Theophrasti V. 2, n. 14.
Somnia rimantes VI. 2, n. 6. eorum interpretes stultissimi VI. 2, n. 4.
Somnus nimius vitiosus III. n. 26. quinquaginta septem annorum I. 10, n. 2. unde X. n. 24.
Sophismata VII. 1, n. 35.
Sophista pro poeta Pr. n. 9. pro sapiente Pr. n. 9. quo quidem uti sed hominibus non poteris II. 5, n. 12.
Sophocles Amphiclidae accusatus V. 2, n. 5. legem de philosophis Athenis tulit V. 2, n. 5.
Sophocles poeta II. 18, n. 10. V. 6, n. 7. eius studiosus Polemon IV. 3, n. 7. histrionem tertium adiecit veteri tragoediae III. n. 34.
Sophron: eius Mimographos Plato Athenas invexit III. n. 13.
Sophroniscus Socratis filius II. 5, n. 16.
Sophroniscus Socratis pater II. 5, n. 1. 19.
Sorites argumentatio II. 10, n. 4. VII. 1, n. 3. 5. 49.
Sosibius aemulus Anaxagorae II. 5, n. 25.
Sosigenes archon Atheniensium X. n. 9.
Sositheus poeta VII. 5, n. 4.
Sosthenes Platonis III. n. 30.
Sparta I. 1, n. 7. II. 6, n. 10.
Species quid VII. 1, n. 42.
Speculum quo modo utiliter inspicitur II. 5, n. 16.
Spes bona facit differentiam peritorum ab imperitis I. 3, n. 2. dulcissimum I. 5, n. 5. somnium vigilantis V. 1, n. 11.
Speusippus medicus IV. 1, n. 12.
Speusippus philosophus IV. 1, n. 2. seqq. eius colloquium cum Diogene IV. 1, n. 3. corporis habitus IV. 1, n. 9. dicta IV. 1, n. 3. 10. discipulus V. 6, n. 2. executor testamenti Platonis III. n. 30. inventa IV. 1, n. 6. morbus IV. 1, n. 7. 9. mores IV. 1, n. 4. mors IV. 1, n. 9. parentes III. n. 4. IV. 1, n. 2. patria IV. 1, n. 2. scripta IV. 1, n. 11. studia IV. 1, n. 6. successor IV. 1, n. 7. 2, n. 11. in Macedoniam ad Casandri nuptias proficiscitur IV. 1, n. 4. Platoni successit Pr. n. 10. III. n. 31. IV. 1, n. 2.
Sphaera inventum Anaximandri II. 1, n. 2. solidarum pulcerrima figura VIII. 1, n. 19.
Sphaerus VII. 6, n. 1. seqq. IX. 1, n. 11. eius dicta VII. 6, n. 2. patria VII. 1, n. 31. 6, n. 1. profectio ad Ptolemaeum Philopatorem VII. 6, n. 2. 7, n. 8. scripta VII. 6, n. 3.
Spintharus Aristoxeni pater II. 5, n. 5.
Spondere pro alio periculosum I. 3, n. 6. IX. 11, n. 8.
Spuere in faciem magnificae domus professoris II. 3, n. 4. 2, n. 6.
Stagira urbs Macedoniae Pr. n. 18. V. 1, n. 1. 9. restituta V. 1, n. 6. ubi Theophrasti fundus V. 2, n. 14.

Digitized by Google

Stateram non transiliendum VIII. 1, n. 17.
Statuae nullae deorum apud Persas Pr. n. 6.
Statuarius sui ipsius negligens II. 5, n. 16.
Stella amasius Platonis III. n. 23.
Stellae influunt in terrestria Pr. n. 7. quid Pr. n. 7.
STILPON Pr. n. 11. II. 9, n. 3. 12, n. 1. seqq. bene a Ptolemaeo Sotere et Demetrio Antigoni excipitur II. 12, n. 4. eius amica II. 12, n. 3. animi indoles II. 12, n. 3. 6. dicta II. 8, n. 14. 12, n. 4. 5. discipuli II. 12, n. 2. 9. 18, n. 2. 11. VII. 1, n. 3. 19. IX. 12, n. 1. filia II. 12, n. 3. mors II. 12, n. 10. patria II. 11, n. 4. 12, n. 1. VI. 2, n. 8. placita II. 12, n. 7. praeceptor II. 11, n. 4. 12. VI. 2, n. 10. quaestiones Theodorus solvere non potest II. 11, n. 1. scripta II. 12, n. 8. uxor II. 12, n. 8.
Stilpon Drysonis pater IX. 11, n. 2.
Stoica secta Pr. n. 10.
Stoici Pr. n. 12. II. 8, n. 19. IV. 9, n. 2. 10, n. 3. V. 5, n. 11. VI. 1. extr. 2, n. 13. 9, n. 3. VII. 1, n. 26. 28. 29. 37. 38. 47. 49. 50. VIII. 1, n. 25. IX. 8, n. 9. 11, n. 9. X. n. 3. dicti unde VII. 1, n. 7. eorum auctor Antisthenes Cynicus VI. 1, n. 8. Zenon Cittieus VII. 1, n. 32. placita VII. 1, n. 32. seqq. 2, n. 6. 4. extr.
Stragula habenda colligata VIII. 1, n. 17.
Strategema Biantis I. 5, n. 2.
Straton epigrammatum poeta V. 3, n. 6.
Straton historicus V. 3, n. 6.
Straton Isocratis auditor V. 3, n. 6.
STRATON Lampsacenus II. 3, n. 3. V. 2, n. 14. 3, n. 1. seqq. eius animi indoles V. 3, n. 5. corporis habitus V. 3, n. 5. discipulus V. 3, n. 3. pater V. 2, n. 14. 3, n. 1. 5. scripta V. 3, n. 4. studia V. 3, n. 2. 3. successor V. 3, n. 7. 4, n. 1. testamenta V. 3, n. 7. physicus V. 3, n. 2.
Straton medicus V. 3, n. 6.
Straton medicus alius V. 3, n. 6.
Straton peripateticus V. 3, n. 6.
Stratonicea VI. 3, n. 5.
Strymon Mysonis pater I. 9, n. 1.
Studia amaras radices sed dulces fructus habent V. 1, n. 11. celebritatem pariunt V. 1, n. 11. iis exornatus praeclarus I. 1, n. 9. intentus sis I. 6, n. 4.
Suavissimum quid Thaleti I. 1, n. 9.
Subdivisio quid VII. 1, n. 48.
Superbia impedimentum profectuum IV. 7, n. 3.
Supercilia non parva res V. 5, n. 10.
Superficies quid VII. 1, n. 68.
Superstitiosus non est sapiens II. 8, n. 8.
Susae III. n. 23.
Syllogismi VII. 1, n. 35.
Syllogistica VII. 1, n. 49.
Sypalettus demus Atticae VII. 1, n. 9.
Syra insula I. 11, n. 6. 7.
Syracusae I. 1, n. 14. II. 7, n. 6. 8, n. 19. IV. 7, n. 11. VI. 2, n. 4. 3, n. 1. VIII. 1, n. 21. 2, n. 1. 3, n. 1. 7, n. 3.
Syria Pr. n. 9. VIII. 1, n. 2.
Syrius Lyconis manumissus V. 4, n. 9.

T.

Taceus VII. 1, n. 19. iure an iniuria V. 2, n. 10.
Tachon [Tychon] Aristotelis servus V. 1, n. 9.
Tanagra VI. 1, n. 1. oppugnata III. n. 10.
Tantalus: eius dictum II. 3, n. 4.
Tarentum V. 6, n. 3. VIII. 1, n. 5. 21. 4, n. 1.
Tarsicus IV. 7, n. 11.
Tarsus VI. 2, n. 13. VII. 1, n. 33. 64. 7, n. 1. IX. 12, n. 7. X. n. 15.
Tegeates VI. 2, n. 6.
Telauges VIII. 1. extr. eius dicta VIII. 1, n. 22. epistola VIII. 2, n. 2. 11. mater VIII.

Digitized by Google

1, n. 22. pater Pr. n. 10. VIII. 1, n. 22. 2, n. 1. praeceptor Pr. n. 10. VIII. 1, n. 22. successor Pythagorae Pr. n. 10. VIII. 1, n. 22.
Telecles Phocensis IV. 8, n. 4. successor Lacydis IV. 8, n. 4.
Telesphorus defendit Menandrum V. 5, n. 8.
Teleutagoras Zenonis Eleatis pater IX. 5, n. 1.
Tellus Atheniensis I. 2, n. 4.
Temeritas periculosa I. 7, n. 4.
Temperantia quid III. n. 57.
Templum: ex eo aliquid accipere non iniquum VI. 2, n. 6. non ingrediatur sordidum VI. 2, n. 6.
Tempus gratissimum I. 4, n. 4. nosce I. 4, n. 6. quid Platoni III. n. 41. quotuplex VII. 1, n. 70. sapientissimum I. 1, n. 9.
Teos IX. 8, n. 1. 11, n. 7.
Terpander II. 8, n. 19.
Terra: elementum Platoni III. n. 41. Stoicis VIII. 1, n. 68. 69. Empedocli VIII. 2, n. 12. Parmenidi IX. 3, n. 2. fidelis I. 4, n. 4. figura qua IX. 6, n. 19. globosa VIII. 1, n. 25. IX. 3, n. 2. gravis II. 3, n. 4. immutabilis III. n. 41. motum quem habeat II. 3, n. 4. movetur in orbem VIII. 7, n. 3. IX. 6, n. 2. ordine quo IX. 9, n. 2. quid Anaximandro II. 1, n. 2.
Terror quid VII. 1, n. 64.
Tetradrachmae Atticae VII. 1, n. 19.
Teutamium Prienes I. 5, n. 6.
Teutamus Biantis pater I. 5, n. 1. 6.
Thales I. 1, n. 11.
Thales Aristotelis domesticus V. 1, n. 9.
Thales iunior I. 1, n. 11.
Thales pictor I. 1, n. 11.
Thales rhetor I. 1, n. 11.
Thales sapiens Pr. n. 9. 18. I. 1, n. 1. seqq. IX. 2, n. 3. ad eum epistola Pherecydis I. 11, n. 8. II. 5, n. 25. astronomiae studiosus I. 1, n. 2. 8. caelebs I. 1, n. 4. eius aemulus II. 5, n. 25. aetas I. 1, n. 10. apophthegmata I. 1, n. 9. 18. dicta I. 1, n. 3. 4. 7. discipulus Pr. n. 18. I. extr. epitaphium I. 1, n. 12. filii I. 1, n. 4. III. n. 3. genus I. 1, n. 1. inventa I. 1, n. 2. 3. mors I. 1, n. 10. 12. parentes I. 1, n. 1. 7. patria I. 1, n. 1. placita I. 1, n. 3. 6. 9. scripta I. 1, n. 2. epistolae I. 1, n. 15. 16. studia I. 1, n. 2. 3. 8. uxor I. 1, n. 4. ex septem sapientibus I. 1, n. 14. Ioniae sectae princeps I. extr. VIII. 1, n. 1. olearia conduxit I. 1, n. 5.
Thales senior I. 1, n. 11.
Thargelion mensis Atheniensium II. 5, n. 23. III. n. 2.
Tharsus V. 6, n. 11.
Thasus V. 2, n. 14.
Thaumasias adservat Arcesilai testamentum IV. 6, n. 19. ad eum Arcesilai epistola IV. 6, n. 19.
Theaetetus Socratis auditor II. 5, n. 12.
Theano VIII. 1. extr. eius dicta VIII. 1, n. 22. filius VIII. 1, n. 22. maritus VIII. 1, n. 22. pater VIII. 1, n. 22. scripta VIII. 1, n. 22.
Thebae Pr. n. 3. 10. I. 5, n. 2. II. 6, n. 7. 10. 8, n. 19. 16, n. 17. VI. 1, n. 2. 5, n. 7. 8, n. 1. 3. VII. 1, n. 31. VIII. 1, n. 5. IX. 12, n. 1. 6.
Thelidae I. 1, n. 1.
Themista X. n. 3. uxor Leontei X. n. 14. ad eam epistolae Epicuri X. n. 3. 14.
Themistocles VIII. 1, n. 5. 19.
Theocritus: eius dictum V. 1, n. 11.
Theodas IX. 12, n. 7.
Theodosia secta Pr. n. 13.
Theodorii II. 8, n. 7. 11. IV. 4, n. 5. 7, n. 4.
Theodorus Atheniensis II. 8, n. 19.
Theodorus atheus Pr. n. 11. II. 8, n. 7. eius cognomen II. 8, n. 7. 14. damnatio II. 8, n. 14. dicta II. 8, n. 14. VI. 2, n. 6. discipuli III. n. 8. IV. 7, n. 4. disputatio cum Hipparchia VI. 7, n. 3. exsilium II. 8, n. 16.

Digitized by Google

18. legatio ad Lysimachum II. 8, n. 14. VI. 7, n. 3. mors II. 8, n. 14. placita II. 8, n. 18. praeceptor II. 8, n. 7. 11. IV. 4, n. 5. profectio Corinthum II. 8, n. 17. Cyrenen II. 8, n. 18. secta II. 8, n. 11. IV. 4, n. 5.
Theodorus Byzantius II. 8, n. 19.
Theodorus Byzantius alius II. 8, n. 19.
Theodorus Chius II. 8, n. 19.
Theodorus Cyrenaicus II. 8, n. 19.
Theodorus deus II. 8, n. 14.
Theodorus Ephesius II. 8, n. 19.
Theodorus epigrammatarius II. 8, n. 19.
Theodorus medicus II. 8, n. 19.
Theodorus Milesius II. 8, n. 19.
Theodorus ταμνοκόλλων scriptor II. 8, n. 19.
Theodorus pictor II. 8, n. 19.
Theodorus poetarum scriptor II. 8, n. 19.
Theodorus Romanarum rerum scriptor II. 8, n. 19.
Theodorus Samius II. 8, n. 19.
Theodorus Stoicus II. 8, n. 19.
Theodorus Syracusanus II. 8, n. 19.
Theodorus Thebanus II. 8, n. 19.
Theodorus vocis exercendae scriptor II. 8, n. 19.
Theodota Arcesilai amica IV. 6, n. 4.
Theodotus IX. 8, n. 5.
Theologia philosophiae pars VII. 1, n. 33.
Theombrotus: eius discipuli VI. 6, n. 5. praeceptor VI. 6, n. 5.
Theomedon VIII. 8, n. 2.
Theon Lyconis manumissus V. 4, n. 9.
Theon Tithoreus IX. 11, n. 9.
Theophantus Dionysii pater VII. 4, n. 2.
Theophilus archon Athaniensium V. 1, n. 7.
THEOPHRASTUS V. 2, n. 1. seqq. Aristotelis gener futurus V. 1, n. 9. Atheniensibus carus V. 2, n. 5. eius aetas V. 2, n. 11. amasius V. 2, n. 7. animi indoles V. 2, n. 4. 6. apophthegmata V. 2, n. 10. dicta IV. 6, n. 8. V. 1, n. 11. 2, n. 9. 10. 11. discipuli II. 12, n. 2. IV. 6, n. 8. 7, n. 4. V. 2, n. 8. 4. 15. 5, n. 1. epistola V. 2, n. 5. fautores V. 2, n. 4. hortus V. 2, n. 9. mors V. 2, n. 11. nomen V. 2, n. 6. pater V. 2, n. 1. patria V. 2, n. 1. praeceptores III. n. 31. V. 1, n. 15. 2, n. 2. seqq. schola V. 2, n. 5. scripta V. 1, n. 12. 2, n. 13. senectus V. 2, n. 12. sepultura V. 2, n. 11. successor V. 3, n. 1. testamentum V. 2, n. 14. vestitus VI. 5, n. 7. Ionicae sectae Pr. n. 10. Nicanoris curator V. 1, n. 9. visitur ab Arcesilao IV. 4, n. 2.
Theoretica scientia quae III. n. 49.
Theotas excitatus a Platone in Dionysium III. n. 15.
Thersites VII. 2, n. 1.
Thesippus filius V. 2, n. 14.
Thesippus pater V. 2, n. 14.
Thesmophoria IX. 7, n. 11.
Thespis tragoedus I. 2, n. 11. V. 6, n. 7. histrionem invenit III. n. 34.
Thracia Pr. n. 14. I. 2, n. 2. 4, n. 1. II. 5, n. 14. VI. 1, n. 1. VIII. 1, n. 24. IX. 11, n. 5.
Thrasippus exsecutor testamenti Platonis III. n. 30.
Thrason filius VII. 1, n. 9. 16.
Thrason pater VII. 1, n. 9.
Thrasonides VII. 1, n. 66.
Thrasybulus Milesiorum tyrannus I. 1, n. 6. 7.
Thrasybulus scribit ad Periandrum I. 7, n. 9.
Thrasymachus Corinthius praeceptor Stilponis II. 12, n. 1. V. 5, n. 11.
Threptes Theophrasti libertus V. 2, n. 14.
Thria demus Atticae IV. 4, n. 1.
Thucydides accusat Anaxagoram II. 3, n. 9.
Thurium II. 11, n. 3. VIII. 2, n. 1. IX. 8, n. 1.
Thyrion I. 1, n. 7.
Tiberius Caesar IX. 12, n. 1.
Timaeus VIII. 7, n. 4.

Digitized by Google

Timagoras Theophrasti discipulus II. 12, n. 2.
Timarchus Cleomenis discipulus VI. 6, n. 5.
Timarchus Timonis pater IX. 12, n. 1.
Timocrates X. n. 3. 10. discipulus Epicuri X. n. 11.
Timocreon Simonidis aemulus II. 5, n. 25.
Timolaus Platonis discipulus III. n. 31.
Timon misanthropus IX. 12, n. 4.
Timon philosophus IX. 11, n. 7. 12, n. 1. seqq. eius dicta IX. 12, n. 6. discipuli IX. 12, n. 1. 6. 7. filii IX. 12, n. 1. indoles animi IX. 12, n. 2. mors IX. 12, n. 3. pater IX. 12, n. 1. patria IX. 12, n. 1. peregrinationes IX. 12, n. 1. praeceptor IX. 11, n. 7. 12. 12, n. 1. scripta IX. 11, n. 7. 12. 12, n. 2. 6. secta IX. 12, n. 7. studia IX. 12, n. 1. uxor IX. 12, n. 1.
Timor quid VII. 1, n. 64.
Tisameuus Philocratis pater V. 3, n. 7.
Tithorea IX. 11, n. 9.
Tityus VII. 1, n. 36.
Tolerantia quid VII. 1, n. 54.
Tollas non, quod non posuisti I. 2, n. 9.
Tonitru quid II. 3, n. 4. unde X. n. 25.
Topica V. 1, n. 13.
Tragoedia Athenis a Solone prohibita I. 2, n. 11. veterum quae et quo modo III. n. 34.
Triangulus rectangulus in circulo primum descriptus I. 1, n. 3.
Tribuum nomina sepulcris inscribere Atheniensibus proprium I. 2, n. 2.
Tricesima dies primo a Thalete dicta I. 1, n. 3. quo modo dicta Soloni I. 2, n. 9.
Triginta tyranni II. 5, n. 16. VII. 1, n. 6.
Tripus sapientum I. 1, n. 7. 5, n. 1.
Tristitia quid VII. 1, n. 64. ei non indulgendum VIII. 1, n. 19.
Troas IX. 12, n. 7.
Troezene VIII. 2, n. 11.
Troia V. 4, n. 1. VIII. 1, n. 4. 4, n. 4. eius excidium quando Pr. n. 2. IX. 7, n. 9.
Tropici inventi a Thalete I. 1, n. 3.
Tumultus quid VII. 1, n. 64.
Turpe non natura sed lege II. 4, n. 3. 8, n. 8. 18. nullum IX. 11, n. 3. quid VII. 1, n. 59. quod VI. 1, n. 5. quotuplex VII. 1, n. 59.
Tutor pupilli matrem ducere Athenis non poterat I. 2, n. 9. non fieri poterat pupilli futurus heres I. 2, n. 9.
Tychon Platonis famulus III. n. 30.
Tyrannis III. n. 47.
Tyrannus quo modo tractandus IX. 2, n. 3. senex rarus I. 1, n. 9.
Tyrrhaeus Pittaci filius I. 4, n. 3.
Tyrrheni VIII. 1, n. 1.
Tyrrhenus Pythagorae frater VIII. 1, n. 1.
Tyrtaeus ab Atheniensibus damnatus II. 5, n. 23.
Tyrtamus dictus Theophrastus V. 2, n. 4.

U.

Ulysses VI. 2, n. 4.
Unguentum adscendit VI. 2, n. 6. eius usus II. 8, n. 4. eo delibuta VII. 1, n. 19. delibutus VI. 2, n. 6.
Unguibus recurvis aves non nutriendae VIII. 1, n. 17.
Unitas Pythagorae principium VIII. 1, n. 19.
Universum quale IX. 4, n. 3. 6, n. 2. 3. quid VII. 1, n. 70.
Uraniae Musae filius Linus Pr. n. 3.
Ursa minor inventa a Thalete I. 1, n. 2.
Utis captiosa oratio VII. 1, n. 49.
Uxor an sapienti ducenda II. 18, n. 3. communis VII. 1, n. 28. Diogeni Cynico VI. 2, n. 6. Massagetis IX. 11, n. 9. sapienti VII. 1, n. 66. ducenda qualis I. 3, n. 2. 4, n. 3. 6, n. 4. IV. 7, n. 3. VI. 1, n. 4. quando VI. 2, n. 6. ducere et non

Digitized by Google

ducere poenitet II. 5, n. 16. manda a viro quando VIII. 1, n. 22. ornata quo iure VI. 1, n. 4. plures ducere lege II. 5, n. 10. praesentibus aliis neque amanda neque obiurgada I. 6, n. 4. ea congredi nolentes cruciantur VIII. 1, n. 19. qualis VIII. 1, n. 22. toleranda, quia liberos parit II. 5, n. 17.

V.

Vacuum infinitum IX. 9, n. 2. nullum VII. 1, n. 70. IX. 5, n. 8.
Vasa accurate inspiciuntur, vita leviter II. 8, n. 4.
Vates stultissimi VI. 2, n. 4.
Velocissimum quid Thaleti I. 1, n. 9.
Venerea quando VIII. 1, n. 6.
Venter vitae Charybdis VI. 2, n. 6.
Ventus unde II. 8, n. 4. X. n. 25.
Venus VI. 2, n. 6. aurea Delphis dedicata VI. 2, n. 6.
Ver quid VIII. 1, n. 19.
Verbum propter res I. 9, n. 3. ea non multa prudentis indicium sunt I. 1, n. 9. iis incompositis quae fides V. 2, n. 10. quid VII. 1, n. 39. eorum multitudo dominatur I. 6, n. 4.
Verecundia colenda VIII. 1, n. 19.
Verisimile enuntiatum quid VII. 1, n. 48.
Veritas III. n. 26. ei stude I. 4, n. 4.
Vestis utrique sexui eadem VII. 1, n. 25.
Via publica: extra eam non eundum VIII. 1, n. 17.
Viaticum sapientia I. 5, n. 5. V. 1, n. 11. VI. 1, n. 4.
Victoria sine sanguine adquirenda I. 4, n. 4.
Victus facilior VIII. 1, n. 12.
Vinum quanto melius, tanto deterius VI. 2, n. 6.
Vir nullus in Graecia VI. 2, n. 4. principatu declaratur I. 4, n. 4.
Virgo educanda quo modo I. 6, n. 4. pulcher V. 4, n. 1.
Virtus ad felicitatem non sufficit V. 1, n. 18. arma, quae telli nequeunt VI. 1, n. 5. augetur etiam corporis exercitatione II. 8, n. 8. connexa est inter se invicem VII. 1, n. 65. eius quot species III. n. 57, VII. 2, n. 4. doctrina adquiritur VI. 1, n. 5. ei, qui secundum naturam vivit VII. 1, n. 51. est alienum vitio I. 6, n. 8. indiget nulla re VI. 1, n. 5. iuvenis quae II. 5, n. 16. non emittitur VI. extr. non omnes simul V. 1, n. 18. propter se ipsam expetenda VII. 1, n. 53. qua praeditus amicus VI. 1, n. 5. nobilis VI. 1, n. 5. quaedam etiam insipienti II. 8, n. 8. quid VII. 1, n. 54. 55. quo modo adquirenda VI. extr. sufficit ad beate vivendum III. n. 42. VI. 1, n. 5. virorum ac mulierum eadem VI. 1, n. 5.
Vis: ea nihil agendum I. 6, n. 4.
Visus quid VIII. 1, n. 19.
Vita: eius genus quotuplex VII. 1, n. 66. gradus qui VIII. 1, n. 7. differt ab anima VIII. 1, n. 19. omnibus VIII. 1, n. 19. ea excedentes quales sint VIII. 1, n. 17. quae agatur optima I. 1, n. 9. X. n. 31. (5.) quibus annis terminetur I. 2, n. 7. 13. quibus modis optima obtineatur VII. 1, n. 8. quo modo metienda I. 5, n. 5. paranda VI. 2, n. 4. similis cui rei VIII. 1, n. 6.
Vitis non est in Scythia I. 8, n. 5. quot fructus ferat I. 8, n. 5.
Vitium homines infelices reddit V. 1, n. 18. eo alienum esse est virtuti proprium I. 6, n. 4.
Vivere an malum VI. 2, n. 6.
Voluptas an ab animalibus adpetatur VII. 1, n. 51. corruptibilis I. 7, n. 4. finis Epicuri X. n. 27. seqq. frenanda I. 6, n. 4. non est bonum VII. 1, n. 60. quid Cyrenaicis II. 8, n. 8. X. n. 28. Epicuro II. 8, n. 8. X. n. 31. (3.) Hegesiacis II. 8, n. 9. Stoicis VII. 1, n. 64. quotuplex VII. 1, n. 64.
Vox quid II. 4, n. 3. VII. 1, n. 38. quotuplex III. n. 72.

Digitized by Google

Vulcanus I. 1, n. 7. III. n. 8.
Vulcanus filius Nili auctor philosophiae in Aegypto Pr. n. 1.
Vulgus quid II. 5, n. 16.
Vulva non comedenda VIII. 1, n. 18.

X.

Xanthippe III. n. 23. uxor Socratis II. 5, n. 10. 16. 17. 7, n. 3.
Xanthus musicus IV. 6, n. 3. eius discipulus IV. 6, n. 3. patria IV. 6, n. 8.
Xanthus Timonis filius IX. 12, n. 1.
Xenaenetus archon Atheniensium II. 6, n. 11.
Xeniades Diogenis emtor VI. 2, n. 4. 5. 6. 9. VI. 3, n. 1. eius filiorum praeceptor Diogenes Cynicus VI. 2, n. 5. 6.
Xenocrates elegiae scriptor IV. 2, n. 13.
Xenocrates philosophus III. n. 26. IV. 2, n. 1. seqq. 3, n. 1. V. 1, n. 8. Academicus V. 1, n. 4. X. n. 1. eius aetas IV. 2, n. 12. animi indoles IV. 2, n. 2. 3. 7. V. 2, n. 3. dicta IV. 2, n. 6. discipuli II. 18, n. 11. IV. 6, n. 1. VII. 1, n. 3. X. n. 7. leges V. 1, n. 6. mors IV. 2, n. 12. patria IV. 2, n. 1. praeceptor IV. 2, n. 1. scripta IV. 2, n. 9. verbis summa fides IV. 2, n. 4. emtus IV. 2, n. 10. liberatus IV. 2, n. 10. pecuniae negligens IV. 2, n. 5. severus IV. 2, n. 3. successor Speusippi Pr. n. 10. III. n. 31. IV. 1, n. 7. 2, n. 11. venditus IV. 2, n. 10.
Xenocrates odarum scriptor IV. 2, n. 13.
Xenocrates statuarius IV. 2, n. 13.
Xenocrates tacticus IV. 2, n. 13.
Xenophanes Colophonius IX. 2, n. 1. seqq. 12, n. 2. aemulus Homeri et Hesiodi II. 5, n. 25. eius aemulus VIII. 2, n. 2. aetas IX. 2, n. 2. 3. dictum IX. 11, n. 8. discipuli Pr. n. 10. IX. 1, n. 4. 8, n. 1. filii IX. 2, n. 4. pater IX. 2, n. 1. patria IX. 2, n. 1. praeceptor Pr. n. 10. IX. 1, n. 2. 2, n. 2. scripta Pr. n. 11. VIII. 2, n. 2. IX. 2, n. 3. 3, n. 3. studia IX. 11, n. 8.
Xenophanes Lesbius IX. 2, n. 5.
Xenophilus VIII. 1, n. 15. 24.
Xenophon Atheniensis II. 6, n. 1. seqq. ad eum Proxeni epistola II. 6, n. 5. eius aemulatio cum Platone II. 6, n. 14. III. n. 24. aetas II. 6, n. 11. amasius II. 6, n. 4. amicitia cum Agesilao II. 6, n. 7. cum Cyro II. 6, n. 5. 14. VI. 4, n. 2. animi indoles II. 6, n. 12. damnatio II. 6, n. 7. 14. dicta II. 3, n. 9. 6, n. 2. filii II. 6, n. 8. 9. 10. forma II. 6, n. 1. inimici II. 6, n. 6. mors II. 6, n. 11. pater II. 6, n. 1. patria II. 6, n. 1. profectio Corinthum II. 6, n. 9. 10. Ephesum, ubi aurum deponit II. 6, n. 7. in militiam contra Thebanos II. 6, n. 7. Lepreum II. 6, n. 9. Scilluntem II. 6, n. 9. scripta II. 6, n. 8. 5. 13. III. n. 24. VI. 4, n. 2. VII. 1, n. 3. dialogi II. 7, n. 8. similitudo cum Onesicrito VI. 4, n. 2. uxor II. 6, n. 8. equo delapsus a Socrate adprehensus II. 5, n. 7. Musa Attica dictus II. 6, n. 14. quo modo in Socratis disciplinam venit II. 6, n. 2. Socraticorum princeps II. 5, n. 26. Thucydidis scripta edit. II. 6, n. 13.
Xenophon Atheniensis alius II. 6, n. 16.
Xenophon Cous II. 6, n. 16.
Xenophon historicus II. 6, n. 16.
Xenophon Parius II. 6, n. 16.
Xenophon poeta II. 6, n. 16.
Xenophon prodigiorum scriptor II. 6, n. 16.
Xerxes I. 3, n. 4. IX. 7, n. 2. eius transitus in Europam quando Pr. n. 1. VIII. 2, n. 3. de eo quae Herodotus narrat notantur Pr. n. 6.
Xypeteon III. n. 30. VII. 1, n. 9.

Digitized by Google

Z.

cynthus VIII. 1, n. 25.
leucus legislator VIII. 1, n. 5.
molxis Pr. n. 1. Pythagorae ervus VIII. 1, n. 1. Getis prò Saturno cultus VIII. 1, n. 1.
ncla IX. 2, n. 1.
λοιμὸς VII. 1, n. 64.
nodotus Diogenis discipulus VII. 1, n. 26.
non Chrysippi discipulus VII. , n. 30.
NON Citieus VI. 9, n. 3. VII. , n. 1. seqq. 3, n. 3. 5, n. 2. . IX. 5, n. 10. communis VII. , n. 14. ei honor ab Athenensibus habetur VII. 1, n. 9. ius aetas VII. 1, n. 25. 5, n. . corporis habitus VII. 1, n. 2. ultus VII. 1, n. 18. 23. dialectica VII. 7, n. 2. dicta VII. , n. 19. 20. 21. 22. IX. 11, n. . discipuli VII. 1, n. 31. 4, n. . 5, n. 1. 2. 6. 7. 6, n. 1. 7, n. 1. docendi locus VII. 1, n. 6. lomestici VII. 1, n. 13. fautor ntigonus VII. 1, n. 16. iurandentum VII. 1, n. 27. morbus VII. 1, n. 16. 25. 26. obiurgandi modus VII. 1, n. 19. opes VII. 1, n. 11. oris habitus VII. , n. 18. pater VII. 1, n. 1. patria VII. 1, n. 1. 9. 10. 26. placitum VII. 2, n. 4. praeceptores VI. 9, n. 3. VII. 1, n. 5. 11. 19. 20. 27. sanitas VII. , n. 25. scripta Pr. n. 11. VII. , n. 4. 21. 29. epistola ad Antigonum VII. 1, n. 8. secta Pr. n. 13. VII. 1, n. 7. studium VII. , n. 17. successor Pr. n. 10. VII. 1, n. 31. 4. extr. 5, n. 5. victus VII. 1, n. 12. 23. vitia VII. 1, n. 28. non popularis VII. 1, n. 14. successor Cratetis Pr. n. 10.

ZENON Eleates VII. 1, n. 30. IX. 5, n. 1. seqq. eius aetas IX. 5, n. 10. dicta IX. 5, n. 5. 9. discipulus IX. 6, n. 2. indoles animi IX. 5, n. 6. inventa IX. 5, n. 4. 7. mors IX. 5, n. 5. odium in tyrannos IX. 5, n. 5. pater IX. 5, n. 1. patria IX. 5, n. 1. placita IX. 5, n. 8. praeceptor Pr. n. 10. II. 12, n. 9. VIII. 2, n. 2. IX. 5, n. 2. principium VI. 1, n. 8. statura IX. 5, n. 3. studia IX. 5, n. 4. 11, n. 8. successor Pr. n. 10. dialogorum primus scriptor III. n. 32. Stoicorum princeps II, 12, n. 9.

Zenon grammaticus VII. 1, n. 30.
Zenon Herophileus medicus VII. 1, n. 30.
Zenon historicus VII. 1, n. 30.
Zenon iunior VII. 1, n. 17.
Zenon Phoenix II. 12, n. 2. eius praeceptor II. 12, n. 2.
Zenon Rhodius VII. 1, n. 30.
Zenon Sidonius VII. 1, n. 30. 31. X. n. 15. eius praeceptor X. n. 15. scripta X. n. 15.
Zenon Tarsensis VII. 1, n. 33.
Zenonii qui VII. 1, n. 7.
Zetetici qui IX. 11, n. 8.
Zeuxippus: eius discipulus IX. 12, n. 7. praeceptor IX. 12, n. 7.
Zeuxis: eius cognomen IX. 12, n. 7. discipulus IX. 12, n. 7. praeceptor IX. 12, n. 7.
Zoilus VIII. 1, n. 1.
Zopyrus: eius scripta VI. 8, n. 4. IX. 12, n. 6.
Zoroaster astrorum cultor Pr. n. 6. Magorum princeps Pr. n. 2.

Digitized by Google

INDEX II.

SCRIPTORUM ET OPERUM, QUORUM AUCTORITATE DIOGENES LAERTIUS USUS EST.

A.

Ἀθήναιος ὁ Ναυκρατίτης VI. 1, n. 8. VII. 1, n. 26. X. n. 6.
Ἀθηνόδωρος VII. 1, n. 48. 64. *ἐν ὀγδόῃ περιπάτων* III. n. 5. *ἐν ὀγδόῃ περιπάτων* V. 2, n. 1. VI. 2, n. 14. IX. 7, n. 16.
Ἀθηνόδημος IX. 11, n. 8. 9. 13. *ἐν τῷ περὶ ζητήσεως* IX. 11, n. 13. *ἐν τῶν Πυρρωνείων λόγων ἀ.* IX. 11, n. 13. *ἐν τῇ εἰς τὰ Πυρρώνεια ὑποτυπώσει* IX. 11, n. 8.
Αἰσχίνης II. 8, n. 1.
Ἀλέξανδρος VIII. 1, n. 19. *ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διαδοχαῖς* I. 11, n. 1. II. 5, n. 3. 10, n. 1. III. n. 5. 8. IV. 9, n. 1. VII. 7, n. 1.
Ἀλκὶς Ἀγκυλίωνι III. n. 22. *Μίσωνι* III. n. 22. *Ὀλυμπιοδώρῳ* III. n. 22. *Παράσιτῳ* III. n. 22.
Ἄλκων ὁ Μύνδιος *ἐν μυθικῶν ϛ'.* I. 1, n. 7.
Ἀλκιδάμας *ἐν τῷ φυσικῷ* VIII. 2, n. 2.
Ἀλκιμος *ἐν ταῖς πρὸς Ἀμύνταν* III. n. 12.
Ἀλκμαίων VIII. 5, n. 2.
Ἀλκαῖος I. 1, n. 7. 4, n. 8.
Ἀμβρίων *ἐν τῷ περὶ Θεοπόμπου* V. 1, n. 8.
Ἀμεψίας II. 5, n. 11.
Ἀμφικράτης *ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν* II. 8, n. 15.
Ἄμφις Ἀμφικράτει III. n. 22. *Δεξιδημίδῃ* III. n. 22.
Ἀναξαγόρας II. 3, n. 1.
Ἀνεξανδρίδης *ἐν Θησεῖ* III. n. 22.
Ἀναξίλαος I. 9, n. 1.
Ἀναξίλας Βοτρυλλίωνι III. n. 22. *Κίρκῃ* III. n. 22. *Πλουσίαις* III. n. 22.
Ἀναξιλίδης *ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ φιλοσόφων* III. n. 1.
Ἀναξιμένης I. 1, n. 19.
Ἀνδρων ὁ Ἐφέσιος I. 11, n. 6. *ἐν τῷ Τρικόρῃ* I. 1, n. 7.
Ἀντάγορας IV. 4, n. 2. 5, n. 6.
Ἀντίγονος IV. 4, n. 3. IX. 7, n. 14.
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος II. 18, n. 12. 17. V. 4, n. 3. VII. 1, n. 10. IX. 11, n. 8. 12, n. 2. *ἐν τοῖς βίοις* IV. 3, n. 1. *ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος* III. n. 39. *ἐν τῷ περὶ Πύρρωνος* IX. 11, n. 4.
Ἀντισθένης *ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀλεξάνδρου* VIII. 1, n. 11.
Ἀντιφάνης *ἐν δευτέρῳ περὶ χρόνων* III. n. 3.
Ἀντίοχος ὁ Λαοδικεὺς IX. 11, n. 13.
Ἀντίπατρος περὶ λέξεων καὶ τῶν λεγομένων VII. 1, n. 39. *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὅρων* VII. 1, n. 42.
Ἀντίκαρος ὁ Σιδώνιος VII. 1, n. 26.
Ἀντίπατρος ὁ Τύριος *ἐν τοῖς περὶ κόσμου* VII. 1, n. 70. *ἐν ἑβδόμῳ περὶ κόσμου* VII. 1, n. 72. *ἐν ὀγδόῳ περὶ κόσμου* VII. 1, n. 70. *ἐν δεκάτῳ περὶ κόσμου* VII. 1, n. 70. *ἐν δευτέρῳ περὶ οὐσίας* VII. 1, n. 77. *ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς* VII. 1, n. 84.
Ἀντισθένης IX. 7, n. 6. 7. 8, n. 1. *ἐν ταῖς διαδοχαῖς* I. 1, n. 13. II. 5, n. 18. 8, n. 12. VI. 2, n. 11. 5, n. 3. VII. 5, n. 1. IX. 1, n. 5. 5, n. 5. 7, n. 2.
Ἀντισθένης ὁ κύων Ἡρακλεῖ VI. 9, n. 8. *Σάθωνι* III. n. 24.
Ἀντιφῶν *ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν ἀρετῇ πρωτευσάντων* VIII. 1, n. 3.
Ἀπελλᾶς *ἐν τῷ Ἀγρίππᾳ* IX. 11, n. 13.
Ἀπολλόδωρος II. 2, n. 1. IX. 2, n. 1. 4, n. 4. 8, n. 1. 7. *ἐν τῇ ἠθικῇ* VII. 1, n. 60. 64. 66. *ἐν*

Digitized by Google

Ἀριστίππῳ περὶ παιδοποιΐας I. 2, n. 9. ἐν τῷ περὶ φιλοσόφων αἱρέσεως I. 2, n. 12. ἐν τῇ φυσικῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν VII. 1, n. 65. 68. 70. ἐν τοῖς χρονικοῖς I. 1, n. 10. 4, n. 1. II. 1, n. 4. 3, n. 8. 5, n. 23. 18, n. 12. III. n. 2. IV. 9, n. 7. V. 1, n. 7. 3, n. 3. VII. 7, n. 7. VIII. 2, n. 1. 3. 8, n. 5. IX. 5, n. 1. 7, n. 9. II. n. 2. X. n. 7. 9. ἐν τρίτῳ τῶν χρονικῶν IV. 2, n. 4. 6, n. 1.

Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν δογμάτων VII. 7, n. 8.

Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐπικούρειος X. n. 5. 7. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Ἐπικούρου βίου X. n. 2.

Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐφέλλος VII. 1, n. 33. 37. 47. 51.

Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνὸς IX. 7, n. 6.

Ἀπολλόδωρος ὁ λογιστικὸς I. 1, n. 3. VIII. 1, n. 11.

Ἀπολλοφάνης VII. 1, n. 54. ἐν τῇ φυσικῇ VII. 1, n. 70.

Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς Σίλλους ὑπομνημάτων IX. 12, n. 1.

Ἀπολλώνιος VII. 1, n. 25.

Ἀπολλώνιος ὁ Τύριος VII. 1, n. 2. 3. 19. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ζήνωνος VII. 1, n. 3.

Ἀριστάγορας Pr. n. 7.

Ἀριστογόρας ὁ Μιλήσιος I. 3, n. 5.

Ἀρίστιππος VIII. 2, n. 6. περὶ τῆς ἡδονῆς X. n. 3. ἐν πρώτῳ περὶ παιδικῆς τροφῆς I. 7, n. 2. V. 1, n. 5. ἐν τετάρτῳ περὶ παιδικῆς ἀγωγῆς II. 5, n. 7. 6, n. 4. III. n. 28. IV. 3, n. 6. V. 2, n. 7.

Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος ἐν τῷ περὶ φυσιολογίων VIII. 1, n. 19.

Ἀριστόξενος I. 1, n. 14. II. 5, n. 3. III. n. 10. 25. VIII. 1, n. 1. 5. 8. 4, n. 1. 6. ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι IX. 7, n. 8. ἐν δεκάτῃ παιδευτικῶν νόμων VIII. 1, n. 15. ἐν τῷ Πλάτωνος βίῳ V. 1, n. 14. ἐν τῷ περὶ Πυθαγόρου καὶ τῶν γνωρίμων αὐτοῦ I. 11, n. 5. ἐν ταῖς ἀποφάσεσι I. 9, n. 2.

Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς V. 6, n. 7. VIII. 1, n. 13.

Ἀριστόξενος ὁ Σπινθάρου II. 5, n. 3.

Ἀριστοτέλης I. 1, n. 3. 7, n. 5. II. 5, n. 7. 10. 24. III. n. 25. V. 3, n. 6. VIII. 1, n. 18. 19. 2, n. 1. 9. 11. IX. 5, n. 4. 8, n. 5. 11, n. 9. X. n. 17. ἐν Ἡλίου πολιτείᾳ VIII. 1, n. 12. ἐν ἐπιτομῇ τῶν φυσικῶν II. 8, n. 19. ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν ἠθικῶν V. 1, n. 11. ἐν τῷ περὶ τῶν νόμων VIII. 1, n. 19. ἐν τῷ μαγικῷ Pr. n. 4. 8. ἐν τῷ περὶ παιδείας IX. 8, n. 4. ἐν τρίτῳ περὶ ποιητικῆς II. 5, n. 25. ἐν τῷ περὶ τῶν ποιητῶν VIII. 2, n. 3. ἐν πρώτῳ περὶ ποιητῶν III. n. 32. ἐν τῷ σοφιστῇ VIII. 2, n. 3. ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας Pr. n. 6.

Ἀριστοφάνης II. 5, n. 5. 11. IV. 3, n. 4. Ἥρωσι VIII. 1, n. 19. Νεφέλαις II. 5, n. 2.

Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς III. n. 87. X. n. 8.

Ἀριστοφὼν Πυθαγορειστὴς VIII. 1, n. 20.

Ἀρίστων IV. 6, n. 9. ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείων IX. 1, n. 4.

Ἀρίστων ὁ Κῖος V. 3, n. 7.

Ἀρίστων ὁ Κῶος IV. 5, n. 16. VI. 9, n. 3.

Ἀρκεσίλαος ἐν ἐπιστολῇ V. 2, n. 12.

Ἀρτεμίδωρος ὁ βιβλιοπώλης ἐν τῷ πρὸς Χρύσιππον IX. 8, n. 4.

Ἀρχέδημος VII. 1, n. 88. 48. 51. 58. ἐν πρώτῳ περὶ στοιχείων VII. 1, n. 68. ἐν τῇ περὶ φωνῆς VII. 1, n. 88.

Ἀρχέτιμος ὁ Συρακούσιος I. 1, n. 14.

Ἀρχίλοχος IX. 11, n. 3.

Ἀσπάσιος ὁ Ἀβδηρίτης IX. 11, n. 3.

Αὐτόδωρος [lemma Αὐτίδωρος] ὁ Ἐπικούρειος V. 6, n. 7.

Ἀχαιὸς ἐν τραγῳδίαις VI. 3, n. 1.

Ἀχαιὸς ἐν τῇ σατυρικῇ Ὀμφάλῃ II. 18, n. 10.

B.

Βίων ἐν ταῖς διατριβαῖς II. 3, n. 4.

Βίωνος ἐν ἐνθυμήμασι περὶ αἱμορροΐδος VII. 1, n. 74. ἐν τῇ περὶ φύσεως VII. 1, n. 72.

Γ.

Γλαῦκος VIII. 2, n. 1.

Γλαῦκος ὁ Ῥηγῖνος IX. 7, n. 6.

Digitized by Google

A.

Διόδωρος ὁ Πασσανιεύς I. 1, n. 7.
Δόμων ὁ Κυζικηνός I. 1, n. 14.
Δίονυχος ἐν τῷ πρὸς Κινοφῶντα ἀποστασίου II. 6, n. 8.
Δείων ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν Pr. n. 6. *ἐν Περσικοῖς* IX. 8, n. 1.
Δημήτριος IX. 7, n. 7.
Δημήτριος ὁ Βυζάντιος II. 5, n. 5. 6.
Δημήτριος ὁ Μάγνης II. 6, n. 8. 11. 13. VI. 4, n. 1. IX. 7, n. 3. X. n. 7. *ἐν τοῖς ὁμωνύμοις* I. 1, n. 11. 4, n. 8. 10, n. 10. V. 1, n. 5. 5, n. 2. 6, n. 5. VI. 2, n. 11. 5, n. 5. VII. 1, n. 27. 5, n. 2. 7, n. 8. 9. VIII. 6, n. 3. 7, n. 4. IX. 1, n. 10. 5, n. 5. 7, n. 2.
Δημήτριος ὁ Φαληρεύς II. 5, n. 23. *πρὸς τῇ τῶν ἀρχόντων ἀναγραφῇ* I. 1, n. 1. II. 3, n. 3. *ἐν τῷ περὶ γήρως* II. 3, n. 9. IX. 2, n. 4. *ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ* IX. 1, n. 10. 9, n. 1.
Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος ἐν τῷ κατὰ σοφιστῶν βιβλίῳ VIII. 2, n. 11.
Δημόδικος ὁ Ἀλείριος I. 5, n. 8.
Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης I. 1, n. 2. IX. 11, n. 8. 13. *περὶ ἀτόμων* X. n. 3. *ἐν τῷ μικρῷ διακόσμῳ* IX. 7, n. 9.
Δίδυμος ἐν συμποσιακοῖς V. 5, n. 6.
Διευχίδας ἐν πέμπτῳ Μεγαρικῶν I. 2, n. 9.
Δικαίαρχος I. 1, n. 14. III. n. 25. 31. VIII. 1, n. 21. *ἐν πρώτῳ περὶ βίων* III. n. 5.
Διοφάνης VII. 1, n. 51. 53.
Διογένης ὁ Βαβυλώνιος VII. 1, n. 33. 38. 39. *ἐν τῇ διαλεκτικῇ τέχνῃ* VII. 1, n. 48. *ἐν τῇ περὶ φωνῆς τέχνῃ* VII. 1, n. 38. 39.
Διογένης ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ πρώτῃ τῶν ἐπιδέκτων X. n. 25. [§. 97. edit. Meibom.] *ἐν τῇ πέμπτῃ* X. n. 26. *ἐν τῇ εἰκοστῇ* X. n. 30. *ἐν τῷ δωδεκάτῳ* X. n. 26. *ἐν τῇ ἑπταιδεκάτῃ* X. n. 28. *ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Ἐπικούρου ἠθικῶν δογμάτων* X. n. 26.
Διογένης ὁ κυνικὸς VII. 1, n. 66. *ἐν τῷ Παρθένῳ* VI. 2, n. 1.
Διόδοτος IX. 1, n. 7.
Διόδωρος ἐν ἀπομνημονευμάτων πρώτῳ IV. 1, n. 6.
Διόδωρος ὁ Ἐφέσιος VIII. 2, n. 11.
Διοκλῆς VI. 1, n. 5. 7. 2, n. 1. 6. 5, n. 4. 7. 8, n. 1. 9, n. 3. VII. 4, n. 3. 7, n. 1. 3. IX. 11, n. 1. 5. X. n. 7. *ἐν τοῖς βίοις τῶν φιλοσόφων* II. 6, n. 10. 6, n. 4.
Διοκλῆς ὁ Μάγνης ἐν τῇ ἐπιδρομῇ τῶν φιλοσόφων VII. 1, n. 36. 2, n. 6. *ἐν τῇ τρίτῃ τῆς ἐπιδρομῆς* X. n. 6.
Διονύσιας VIII. 1, n. 25.
Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς X. n. 8.
Διονύσιος ὁ Καρχηδόνιος II. 10, n. 1.
Διονύσιος ἐν Κριτικοῖς I. 1, n. 9.
Διονύσιος ὁ Μεταθέμενος V. 6, n. 7.
Διονύσιος ὁ Σκύθαρος V. 6, n. 7.
Διονύσιος ὁ Στωικὸς VII. 2, n. 6.
Διονυσόδωρος II. 5, n. 22.
Διοσκουρίδης ἐν τοῖς ἐπομνημονευομένοις I. 2, n. 16.
Διότιμος ὁ Στωικὸς X. n. 8.
Δοῦρις I. 1, n. 1. 4, n. 1. 5, n. 1. 6, n. 1. M. 5, n. 4. *ἐν τῷ περὶ ζωγραφίας* I. 1, n. 11. *ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἱερῶν* I. 11, n. 7.

E.

Ἐκαταῖος Pr. n. 6. 7. *ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῆς Αἰγυπτίων φιλοσοφίας* Pr. n. 7.
Ἐκάτων VII. 1, n. 8. 54. 7, n. 8. *ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ ἀγαθῶν* VII. 1, n. 65. *τῷ τρίτῳ* VII. 1, n. 59. *τῷ ἑνεπαιδεκάτῳ* VII. 1, n. 60. *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἀρετῶν* VII. 1, n. 54. *ἐν τῷ τρίτῳ* VII. 1, n. 65. *ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ παθῶν* VII. 1, n. 63. *ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ περὶ παραδόξων* VII. 1, n. 64. *ἐν τῷ περὶ τελῶν* VII. 1, n. 62. *ἐν ἑβδόμῳ περὶ τέλους* VII. 1, n. 60. *ἐν ταῖς χρείαις* VI. 1, n. 4. VII. 5, n. 4. *ἐν τῷ πρώτῳ* VI. 2, n. 6. 6, n. 2. *ἐν τῷ δευτέρῳ* VII. 1, n. 22.
Ἑλίκων ἐν τῷ περὶ Ἀχιλλέως I. 1, n. 7.
Ἐμπεδοκλῆς IX. 11, n. 8. *ἐν τοῖς καθαρμοῖς* VIII. 2, n. 1. 12.
Ἐπίκουρος IX. 8, n. 4. 11, n. 12. *ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων* X. n. 28. *ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων καὶ φυγῆς* X. n. 28. *ἐν τῇ πρώτῃ περὶ βίων* X.

Digitized by Google

n. 26. 28. ἐν τῇ δευτέρᾳ X. n. 26. ἐν ταῖς διαπορίαις X. n. 26. ἐν ἐπιστολαῖς VIII. 1, n. 7. 8. X. n. 4. 6. 7. πρὸς Εὐφράνορα X. n. 8. πρὸς Θέμιστον X. n. 3. πρὸς Ἰδομενέα X. n. 10. πρὸς Λεόντιον X. n. 3. πρὸς τοὺς ἐν Μιτυλήνῃ φιλοσόφους X. n. 3. 28. πρὸς Πυθοκλέα X. n. 3. ἐν ἐπιτομῇ πρὸς Ἡρόδοτον X. n. 20. μεγάλῃ X. n. 24. μικρᾷ X. n. 25. 27. ἐν τῷ κανόνι X. n. 20. ἐν ταῖς κυρίαις δόξαις X. n. 20. ἐν τῷ πρώτῳ Μετροδώρῳ X. n. 11. ἐν τῷ περὶ τῆς ῥητορικῆς X. n. 7. ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν στοιχειώσεων X. n. 24. ἐν τῷ συμποσίῳ X. n. 26. ἐν τῷ περὶ τέλους X. n. 3. 28. ἐν τῷ τρίτῳ Τιμοκράτει X. n. 11. ἐν τοῖς περὶ φύσεως X. n. 25. 26. ἐν ταῖς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα βίβλοις ταῖς περὶ φύσεως X. n. 24. ἐν τῇ πρώτῃ X. n. 24. ἐν τῇ δευτέρᾳ X. n. 24. ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ X. n. 25. ἐν τῇ δωδεκάτῃ X. n. 24. 25. ἐν τῇ τετταρακαιδεκάτῃ X. n. 24. ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ X. n. 24.

Βαλικηνὸς X. n. 3.

Ἐπίχαρμος κωμῳδοποιὸς III. n. 12.

Ἐρασίστρατος VII. 7, n. 10.

Ἐρατοσθένης I. 11, n. 6. VI. 5, n. 5. VIII. 1, n. 25. ἐν ὀγδόῃ περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας VII. 1, n. 7. ἐν τοῖς πρὸς Βάτωνα VIII. 8, n. 3. ἐν τοῖς Ὀλυμπιονίκαις VIII. 2, n. 1. ἐν τῷ περὶ πλούτου καὶ πενίας IX. 11, n. 6.

Ἑρμαρχος ἐν ἐπιστολαῖς X. n. 9.

Ἕρμιππος I. 3, n. 5. 8, n. 3. 9, n. 1. 11, n. 4. II. 6, n. 18. 19, n. 5. 12, n. 9. III. n. 2. IV. 6, n. 20. V. 2, n. 12. 5, n. 8. 6, n. 6. VI. 1, n. 2. 8, n. 2. VII. 9, n. 7. VIII. 1, n. 1. 21. 2, n. 1. 2. 11. 7, n. 4. IX. 1, n. 3. 5, n. 5. 7, n. 11. X. n. 2. 9. ἐν τῷ περὶ Ἀριστοτέλους V. 1, n. 1. ἐν τοῖς βίοις I. 1, n. 7. II. 3, n. 9. V. 1, n. 4. ἐν τῷ περὶ Θεοφράστου II. 6, n. 10. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ μάγων Pr. n. 6. ἐν δευτέρῳ περὶ Πυθαγόρου VIII. 1, n. 8. ἐν τῷ περὶ τῶν σοφῶν I. 1, n. 14. ἐν τετάρτῃ περὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν VIII. 8, n. 3.

Ἑρμόδωρος Pr. n. 6. II. 10, n. 1. III. n. 8.

Ἑρμόδωρος ὁ Πλατωνικὸς ἐν τῷ περὶ μαθημάτων Pr. n. 2.

Εὐάνθης ὁ Μιλήσιος I. 1, n. 7.

Εὐβουλίδης II. 5, n. 21. ἐν τῷ περὶ Διογένους VI. 2, n. 1.

Εὔβουλος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Διογένους πράξει VI. 2, n. 6.

Εὔδημος VII. 1, n. 33. ἐν τῇ περὶ τῶν ἀστρολογουμένων ἱστορίᾳ I. 1, n. 2.

Εὔδημος ὁ Ῥόδιος Pr. n. 6.

Εὔδοξος ἐν γῆς περιόδῳ Pr. n. 6. I. 1, n. 7. VIII. 8, n. 5. ἐν τῇ πρώτῃ τῆς περιόδου IX. 11, n. 9.

Εὔδρομος VII. 1, n. 33. ἐν τῇ ἥλιχῃ στοιχειώσει VII. 1, n. 33.

Εὐθύφρων ὁ Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ I. 9, n. 1.

Εὔμηλος ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν V. 1, n. 7.

Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύταις III. n. 9. ἐν Κόλαξι IX. 8, n. 1.

Εὐριπίδης I. 2, n. 3. VIII. 1, n. 29. IX. 11, n. 3. ἐν Ἀνδρομάχῃ IV. 6, n. 3. Αἰγεῖ II. 5, n. 18. Βελλεροφόντῃ IV. 5, n. 6. Ἴωνι IX. 8, n. 7. Δικτυουλκοῖς III. n. 38. Παλαμήδει II. 5, n. 28. Φαέθοντι II. 3, n. 5.

Εὔφαντος ἐν ἱστορίαις II. 18, n. 16.

Εὔφορίων III. n. 23.

Ἐφορος I. 1, n. 14. 7, n. 2. 5. ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ II. 6, n. 20.

Ζ.

Ζεῦξις ἐν τῷ περὶ δικτῶν λόγων IX. 11, n. 13.

Ζηνόδοτος ὁ Στωικὸς VII. 1, n. 35.

Ζήνων ὁ Ἐλεάτης IX. 11, n. 3.

Ζήνων ὁ Κιτιεὺς VII. 1, n. 51. 63. 64. VIII. 1, n. 25. X. n. 17. ἐν τῷ περὶ ἀνθρώπου φύσεως VII. 1, n. 51. ἐν τῷ περὶ λόγου VII. 1, n. 33. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἕλου VII. 1, n. 68. 70. ἐν τῷ περὶ οὐσίας VII. 1, n. 68. ἐν τῷ περὶ παθῶν VII. 1, n. 63. ἐν πολιτείᾳ VII. 1, n. 64. 66.

Ζήνων ὁ Τυρσεὺς VII. 1, n. 51.

Ζωΐλος ὁ Περγαῖος VI. 2, n. 6.

Digitized by Google

Ἡρακλείδης ὁ Ἀλεξανδρεύς I. 1, n. 3. 2, n. 6. II. 5, n. 23. 12, n. 1. 9. 18, n. 14. IV. 18. III. n. 21. ἐν τῷ περὶ ἀνόμων Pr. n. 8. VIII. 2, n. 11. ἐν τῇ περὶ ἀρχῆς I. 7, n. 1. ἐν τῷ ἐπιτόμῳ τῶν περὶ Σωτίωνος βίων VIII. 1, n. 21. IX. 5, n. 5. ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν περὶ Σωτίωνος V. 5, n. 8. VIII. 2, n. 1. X. n. 1. ἐν τοῖς περὶ νόμων IX. 8, n. 1. ἐν τῷ περὶ τόνων VIII. 2, n. 7. 6.

Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς VIII. 1, n. 4.

Ἡρακλείδης ὁ τοῦ Σεραπίωνος ἐν τῇ Σωτίωνος ἐπιτομῇ VIII. 1, n. 5. 23. 2, n. 8.

Ἡρακλείδης ὁ Ταρσεύς VII. 1, n. 64.

Ἡράκλειτος I. 1, n. 2. 4, n. 3. 5, n. 6. III. n. 8. VIII. 2, n. 6. IX. 11, n. 8.

Ἡρακλείτειος ὁ φυσικὸς VIII. 1, n. 8.

Ἡρόδοτος Pr. n. 6. I. 1, n. 1. 2. n. VIII. 1, n. 2. IX. 7, n. 2. ἐν τῷ πρώτῃ I. 3, n. 14. 7, n. 1.

Ἡρόδοτος ἐν τῷ περὶ Ἐπικούρου ἐμφάσεως X. n. 8.

Ἡσίοδος VII. 1, n. 21. X. n. 3.

Θ.

Θεαίτητος ὁ ποιητὴς IV. 5, n. 6. VIII. 1, n. 25.

Θεμιστόκλειοι ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι αὐτοῦ IX. 12, n. 8.

Θεόδοτος ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν πρὸς Ἐπίκουρον X. n. 3.

Θεόδωρος ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων II. 8, n. 2.

Θεόκριτος ὁ Χῖος V. 1, n. 8.

Θεόπομπος ἐν Ἡθικῷ III. n. 22.

Θεσσαλικὴ I. 10, n. 1. 11, n. 2. III. n. 29. VI. 1, n. 8. ἐν τοῖς Θεσσαλικοῖς I. 10, n. 11. 11, n. 18. ἐν τῇ ἀγόδῳ τῶν Φιλιππείων Pr. n. 6.

Θεσπέσιος ἐν τῷ περὶ γραφικῆς II. 8, n. 19.

Θεόφραστος VIII. 1, n. 25. 2, n. 2. IX. 1, n. 5. ἐν τῇ ἐπιτομῇ IX. 9, n. 1. ἐν τῷ Μεγαρικῷ VI. 2, n. 8. ἐν τῇ πρὸς Φαίδωνα ἐπιστολῇ IV. 9, n. 5. ἐν τοῖς φυσικοῖς IX. 8, n. 2.

Θρασύλλος III. n. 1. 35. 36. IX. 7, n. 5. 6. 18. ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ Δημοκρίτου βιβλίοις IX. 7, n. 9.

Ι.

Ἰδομενεὺς II. 5, n. 5. 7, n. 2. III. n. 24. ἐν τῷ περὶ τῶν Καισαρείων II. 5, n. 5.

Ἱερώνυμος I. 1, n. 6. VIII. 1, n. 19. 2, n. 5. IX. 1, n. 11. ἐν τῷ περὶ ἐποχῆς II. 9, n. 1. ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σποράδην ὑπομνημάτων I. 1, n. 4. II. 3, n. 9.

Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος II. 5, n. 10.

Ἰούστος Τιβεριεὺς ἐν τῷ στιγμικῷ II. 5, n. 20.

Ἵππαρχος IX. 7, n. 11.

Ἱππίας I. 1, n. 3.

Ἱππόβοτος V. 6, n. 6. VI. 5, n. 1. 9, n. 2. VII. 1, n. 20. 31. VIII. 1, n. 22. 2, n. 1. 11. IX. 1, n. 4. 7, n. 7. 12, n. 7. ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων Pr. n. 13. II. 8, n. 8. ἐν τῇ τῶν φιλοσόφων ἀναγραφῇ I. 1, n. 14.

Ἱπποκράτης IX. 11, n. 8.

Ἱππώναξ I. 5, n. 3. 6. 9, n. 2. IV. 7, n. 11.

Ἰσίδωρος ὁ Περγαμηνὸς VII. 1, n. 29.

Ἴστρος II. 6, n. 15.

Ἴων ὁ Χῖος I. 11, n. 7. II. 5, n. 7. ἐν τοῖς τριαγμοῖς VIII. 1, n. 5.

Κ.

Καινεὺς IV. 1, n. 6.

Καλλίας ἐν Πεδήταις II. 5, n. 2.

Καλλίμαχος IX. 6, n. 3. ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι I. 4, n. 8. IX. 1, n. 13. ἐν τοῖς ἰάμβοις I. 1, n. 1. 3. 7. ἐν τοῖς ψόγοις VIII. 8, n. 2.

Καρνεάδης X. n. 17.

Κάσσιος ὁ σκεπτικὸς VII. 1, n. 28. 29.

Καρυάτις ὁ Μεγαλοπολίτης ἢ Κρὴς ἐν τοῖς μιμήμασι VI. 2, n. 11.

Κλεάνθης VII. 1, n. 51. 53. 54. 65. 70. ἐν τῷ περὶ τῶν στάσεων VII. 1, n. 68. ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς VII. 1, n. 53. ἐν τῷ περὶ χαλινοῦ VII. 1, n. 159.

Digitized by Google

Κλέαρχος I. 1, n. 7. *ἐν τῇ Μιλτιάδου ἐγκωμίῳ* III. n. 4.
Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ παιδείας Pr. n. 6.
Κλέαρχος ὁ φιλόσοφος I. 4, n. 9.
Κλεισάρχος ἐν τῇ διαλέκτῳ Pr. n. 5.
Κλειτόμαχος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν αἱρέσεων II. 8, n. 4.
Κλεομένης ἐν τῷ παιδαγωγικῷ VI. 2, n. 9.
Κλεώνυμος I. 1, n. 8.
Κράτης ὁ Ἀθηναῖος II. 16, n. 6.
Κρατῖνος [ὁ πρεσβύτερος] Ἀρχιλόχοις Pr. n. 9. *Κλευβουλίναις* I. 6, n. 1. *Χείρωνι* I. 2, n. 15.
Κρατῖνος [ὁ νεώτερος] Πυθαγορίζουσι VIII. 1, n. 20. *Ταρασίτοις* VIII. 1, n. 20. *Ψευδοβολιμαίῳ* III. n. 22.
Κρίνις VII. 1, n. 43. 48. *ἐν τῇ διαλεκτικῇ τέχνῃ* VII. 1, n. 48. 49.
Κρότων ἐν τῷ Κατακολυμβητῇ IX. 1, n. 7.
Κωμικῶν τις II. 16, n. 4. IV. 8, n. 7.

Λ.

Λέανδρος ὁ Μιλήσιος I. 1, n. 7. 14.
Λάβων ὁ Ἀργεῖος ἐν τῷ περὶ ποιητῶν I. 1, n. 8. 10, n. 6.
Λυκόφρων ἐν ᾠνύμοις οὓς Μενέδημον ἐπέγραψε II. 18, n. 15.
Λύκων V. 1, n. 10.
Λυσανίας ὁ Λαοχρίνιος VI. 2, n. 3.
Λυσίας ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ Σωκρώτους II. 5, n. 20. *ἐν τῷ κατὰ Νικίου* I. 2, n. 7.
Λύσις ὁ Ταραντῖνος ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Ἵππαρχον VIII. 1, n. 22.

Μ.

περὶ περὶ Μίκωνα γράψαντες Pr. n. 6.
Μάνεθως ἐν τῇ τῶν φυσικῶν ἱστορίᾳ Pr. n. 7.
Μελάνθιος ὁ ζωγράφος ἐν τοῖς περὶ ζωγραφικῆς IV. 8, n. 4.
Μελάγχρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ δοξῶν II. 8, n. 8.
Μένανδρος ὁ κωμικὸς Ἐπιτρέπων VI. 5, n. 2. *Ἱπποκόμῳ* VI. 3, n. 2.
Μένιππος ἐν τῇ Διογένους πράσει VI. 2, n. 4.
Μηλόδοτος II. 8, n. 19. IX. 12, n. 7.
Μητρόδωρος ἐν τῷ περὶ εὐγενείας X. n. 1. *ἐν τῇ Τιμοκράτει* X. n. 28.
Μητροκλῆς ἐν τοῖς χρείαις VI. 2, n. 6.
Μίμνερμος I. 2, n. 13.
Μίνως I. 1, n. 6.
Μνησίλοχος II. 5, n. 2.
Μνησίμαχος Ἀλκμαίωνι VIII. 1, n. 20.
Μυρωνιανὸς ὁ Ἁμαστριανὸς ἐν τοῖς ἱστορικοῖς κεφαλαίοις X. n. 2. *ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστορικῶν ὁμιλιῶν παραλείπει* IV. 2, n. 10. V. 2, n. 3. *ἐν Ὁμοίοις* I. 10, n. 12. III. n. 29. IV. 2, n. 5.

Ν.

Νεάνθης III. n. 2. 5. VI. 1, n. 7. VIII. 2, n. 2. 8.
Νεάνθης Κυζικηνὸς I. 7, n. 6. III. n. 20. VIII. 2, n. 11. IX. 1, n. 8.
Νικόλαος X. n. 8.
Νικόμαχος VIII. 8, n. 2.
Νουμήνιος IX. 11, n. 6.

Ξ.

Ξάνθος ὁ Λυδὸς Pr. n. 2.
Ξάνθος ἐν τοῖς περὶ Ἐμπεδοκλέους VIII. 2, n. 9.
Ξενοφάνης I. 1, n. 2. IX. 11, n. 8. *ἐν Ἐλεγείᾳ* VIII. 1, n. 20.
Ξεναφάνης ὁ Κολοφώνιος I. 10, n. 4.
Ξενοφῶν II. 5, n. 12. 24. *ἐν τῶν ᾠθικῶν ἀπομνημονευμάτων* III. n. 24. *ἐν τρίτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων* III. n. 24. *ἐν Κύρου παιδείᾳ* III. n. 24. *ἐν Συμποσίῳ* II. 5, n. 14. 15. III. n. 24. *ἐν Σωκράτους ἀπολογίᾳ* III. n. 24.

Ο.

Ὀλυμπιόδωρος ὁ Ἀθηναίων προστάτης VI. 2, n. 3.
Ὄμηρος I. 6, n. 2. III. n. 3. VIII. 2, n. 11. IX. 11, n. 6. 8.
Ὀνήτωρ II. 12, n. 8. *ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰ χρηματιεῖται ὁ σοφὸς* III. n. 11.

Digitized by Google

II.

Παμφίλη I. 1, n. 3. 8, n. 1. *ἐν ὑπομνήμασι* I. 6, n. 8. *ἐν δευτέρῳ τῶν ὑπομνημάτων* I. 4, n. 8. *ἐν τῷ πέμπτῳ* I. 7, n. 6. *ἐν τῷ ἑβδόμῳ* II. 5, n. 9. *ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ* III. n. 17. *ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ* V. 2, n. 4.

Παναίτιος II. 7, n. 8. 8, n. 6. III. n. 25. VII. 1, n. 54. 65-70. 2, n. 7. *ἐν τῷ περὶ τῶν αἱρέσεων* II. 8, n. 8.

Παναίτιος ὁ Στωικὸς ἐν τῷ περὶ εὐθυμίας IX. 2, n. 4.

Παῤμενίδης VIII. 1, n. 14.

Πασιφῶν ὁ Ἐρετριεὺς II. 7, n. 3.

Πεισίστρατος ὁ Ἐφέσιος II. 7, n. 8.

Περσαῖος II. 7, n. 8. VII. 1, n. 64. *ἐν ταῖς ἑῴαις σχολαῖς* VII. 1, n. 25. *ἐν ὑπομνήμασι συμποτικοῖς* VII. 1, n. 2.

οἱ περὶ Πυθέαν γράψαντες VII. 7, n. 22.

Πλάτων I. 1, n. 1. 7, n. 6. II. 5, n. 12. VII. 1, n. 66. IX. 7, n. 8. 11, n. 8. *ἐν Ἀντερασταῖς* III. n. 5. IX. 7, n. 5. *ἐν Εὐθυδήμῳ* II. 5, n. 12. IX. 8, n. 4. *ἐν ἠθικοῖς ἀπομνημονεύμασι* III. n. 24. *ἐν Θεαιτήτῳ* II. 5, n. 6. IX. 8, n. 8. *ἐν Λύσιδι* III. n. 24. *ἐν Μένωνι* II. 5, n. 18. *ἐν Νόμοις* III. n. 24. *ἐν Παρμενίδῃ* IX. 6, n. 8. *ἐν Πολιτείᾳ* III. n. 4. VIII. 4, n. 7. *ἐν Πρωταγόρᾳ* I. 1, n. 14. 4, n. 4. 9, n. 2. IX. 8, n. 1. *ἐν τῷ Σοφιστῇ* IX. 5, n. 3. *ἐν Συμποσίῳ* II. 5, n. 11. III. n. 24. *ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ* II. 5, n. 18. 24. III. n. 24. *ἐν Φαίδρῳ* III. n. 19. *ἐν Φαίδωνι* II. 5, n. 21. *ἐν τῷ περὶ ψυχῆς* II. 8, n. 2. III. n. 24.

Πλούταρχος IX. 10, n. 8. *ἐν τῷ Δημοσθένους βίῳ καὶ Σύλλα* IV. 1, n. 9.

Πολέμων II. 8, n. 19. III. n. 31. IV. 7, n. 11. V. 5, n. 11.

Πολύαρχος ὁ Μανδαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν περὶ Διονύσου II. 7, n. 6.

Πολύευκτος ὁ ῥήτωρ VI. 2, n. 8.

Ποσείδιππος VII. 1, n. 24. *ἐν Μεταφερομένοις* VII. 1, n. 24.

Ποσειδώνιος VII. 1, n. 35. 45. 58. 60. 65. 70. IX. 11, n. 6. *ἐν δευτέρῳ περὶ εἱμαρμένης* VII. 1, n. 74. *ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ ἠθικοῦ λόγου* VII. 1, n. 54. *ἐν τῷ περὶ θεῶν* VII. 1, n. 70. *ἐν πρώτῳ* VII. 1, n. 72. *ἐν τριακαιδεκάτῳ* VII. 1, n. 70. *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ καθηκόντων* VII. 1, n. 64. 66. *ἐν πρώτῳ περὶ κόσμου* VII. 1, n. 70. *ἐν τῷ περὶ κριτηρίου* VII. 1, n. 37. *ἐν τῇ περὶ λέξεως εἰσαγωγῇ* VII. 1, n. 41. *ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ μαντικῆς* VII. 1, n. 75. *ἐν τῇ μετεωρολογικῇ στοιχειώσει* VII. 1, n. 70. 81. *ἐν τρίτῳ περὶ μετεώρων* VII. 1, n. 68. *ἐν τῇ ἱρώμῃ* VII. 1, n. 72. *ἐν τοῖς προτρεπτικοῖς* VII. 1, n. 54. 66. *ἐν τῷ περὶ τελῶν* VII. 1, n. 53. *ἐν πρώτῳ τοῦ φυσικοῦ λόγου* VII. 1, n. 70. *ἐν δευτέρῳ* VII. 1, n. 68. 70. *ἐν τῷ ὄντι* VII. 1, n. 71. *ἐν τῷ ὀγδόῳ* VII. 1, n. 81. *ἐν τῷ δυωδεκάτῳ* VII. 1, n. 75. *ἐν πεντεκαιδεκάτῳ* VII. 1, n. 70.

Πραξιφάνης III. n. 9.

Πρωταγόρας ἐν Ἀντιλογικοῖς III. n. 25.

Σ.

Σαβῖνος ἐν τετάρτῳ μελετητικῆς ὕλης III. n. 81.

Σάτυρος I. 5, n. 1. II. 5, n. 10. III. n. 11. VIII. 2, n. 4. 6. *ἐν τοῖς βίοις* II. 8, n. 9. VIII. 2, n. 1. 8. *ἐν τῷ τετάρτῳ* VI. 2, n. 12.

Σέλευκος ὁ γραμματικὸς IX. 1, n. 7. *ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας* III. n. 75.

Σέξτος IX. 11, n. 9.

Σειληνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν II. 3, n. 8.

Σιμωνίδης I. 4, n. 4. 6, n. 2. IV. 6, n. 21. VIII. 2, n. 9.

Σόφυλος ἐν Γάμοις II. 12, n. 9.

Σοφυλλὶς VII. 1, n. 19. *Οἰδιπόδῳ* IV. 6, n. 11.

Σπεύσιππος ἐν τῷ Πλάτωνος παιδείᾳ III. n. 1. *ἐν τῷ περὶ φιλοσόφων* IX. 8, n. 4.

Στησιχλείδης ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων καὶ Ὀλυμπιονικῶν ἀναγραφῇ II. 6, n. 11.

Σφαῖρος VII. 1, n. 35.

Digitized by Google

Σωσίβιος ὁ Λάκων I. 10, n. 12.
Σωτίθεος ὁ ποιητὴς VII. 5, n. 4.
Σωσιπάτης I. 1, n. 10. 2, n. 3. 3, n. 1. 4, n. 2. 7, n. 2. 8, n. 3. 9, n. 1. VII. 2, n. 7. ἐν Διαδοχαῖς I. 9, n. 1. VIII. 1, n. 6. ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Διαδοχῆς VI. 2, n. 12. ἐν τρίτῃ Διαδοχῶν VI. 1, n. 7.
Σωσιπάτης ὁ Ῥόδιος II. 8, n. 6.
Σωτίων I. 7, n. 6. IX. 1, n. 4. 2, n. 2. 3. 3, n. 1. 12, n. 7. ἐν Διαδοχαῖς τῶν φιλοσόφων II. 3, n. 9. V. 6, n. 2. VIII. 8, n. 2. ἐν δευτέρᾳ τῶν Διαδοχῶν II. 8, n. 4. 6. ἐν τῷ τετάρτῳ VI. 2, n. 4. ἐν τῷ ἑβδόμῳ VI. 2, n. 12. ἐν τῷ ὀγδόῳ VII. 7, n. 6. ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ IX. 12, n. 1. 3. ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς Pr. n. 1. 6. ἐν τῷ δυοδεκάτῳ τῶν ἐπιγραφομένων Διοκλείων X. n. 3.

T.

Τηλαύγης ἐν τῇ πρὸς Φιλόλαον ἐπιστολῇ VIII. 2, n. 2. 11.
Τηλεκλείδης II. 5, n. 2.
Τίμαιος VIII. 1, n. 8. 2, n. 9. 11. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν VIII. 2, n. 9. ἐν τῇ δευτέρᾳ I. 10, n. 10. VIII. 2, n. 9. ἐν τῇ τετάρτῃ VIII. 2, n. 11. διὰ τῆς ἑβδόμης VIII. 2, n. 2. ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ VIII. 1, n. 10. ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῶν ἱστοριῶν VIII. 2, n. 1. ἐν τῇ δεκατεσσαρεσκαιδεκάτῃ VIII. 2, n. 5.
Τιμόθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ βίων III. n. 7. IV. 1, n. 9. V. 1, n. 2. VII. 1, n. 2.
Τιμοκράτης X. n. 3. ἐν τῷ Δίωνι VII. 1, n. 3. ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις εὐφραντοῖς X. n. 3.
Τίμων II. 6, n. 10. 7, n. 4. 8, n. 3. 10, n. 2. 18, n. 3. III. n. 9. 22. IV. 6, n. 9. 11. 17. extr. V. 1, n. 8. VI. 1, n. 9. VII. 1, n. 18. 2, n. 6. 5, n. 3. VIII. 2, n. 10. IX. 1, n. 5. 2, n. 1. 8, n. 3. 5, n. 2. 7, n. 3. 8, n. 4. 11, n. 7. 13. ἐν τοῖς περὶ αἱρέσεων IX. 11, n. 13. Ἀρκεσιλάου περὶ δείπνου IX. 12, n. 6. ἐν τοῖς Ἰάμβοις IX. 12, n. 1. ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς IX. 11, n. 5. 13. πρὸς Πύθωνα IX. 11, n. 6. ἐν τῷ Πύθωνι IX. 11, n. 5. 8. 13. ἐν Σίλλοις I. 1, n. 8. II. 3, n. 1. 5, n. 4. VII. 1, n. 17. VIII. 1, n. 20. IX. 11, n. 5. X. n. 2.

Φ.

Φαβωρῖνος III. n. 25. V. 2, n. 12. IX. 5, n. 7. 11, n. 9. ἐν ἀπομνημονεύμασι III. n. 42. VIII. 2, n. 1. 8. 11. 8, n. 6. ἐν πρώτῳ I. 4, n. 7. 11. 5, n. 7. 18. 19. III. n. 14. 20. V. 5, n. 3. 4. IX. 2, n. 4. ἐν δευτέρῳ IV. 1, n. 11. V. 5, n. 5. VI. 5, n. 7. ἐν τρίτῳ III. n. 29. VIII. 1, n. 12. ἐν πέμπτῳ III. n. 37. IX. 3, n. 3. ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ II. 1, n. 3. 3, n. 7. 5, n. 5. 18. III. n. 3. 14. IV. 7, n. 10. 9, n. 6. V. 1, n. 7. 5, n. 3. VI. 2, n. 4. 7. VIII. 1, n. 15. 5, n. 1. IX. 3, n. 4. 7, n. 2. 8, n. 2. ἐν ὀγδόῃ III. n. 19. VIII. 1, n. 12. 25.
Φανίας ὁ Ἐρέσιος II. 8, n. 2. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περιπατητικῶν σχολῶν VII. 1, n. 33. ἐν τῷ περὶ τῶν Σωκρατικῶν VI. 1, n. 4.
Φανόδικος I. 1, n. 7. 5, n. 1.
Φιλήμων ὁ κωμικὸς VI. 5, n. 4. ἐν Φιλοσόφοις VII. 1, n. 24.
Φίλιππος ὁ Μεγαρικὸς II. 12, n. 2.
Φιλόδημος X. n. 12. ἐν δεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως X. n. 2.
Φιλόχορος II. 5, n. 23. IX. 8, n. 7.
Φίλων III. n. 29.
Φίλων ὁ Ἀθηναῖος IX. 11, n. 6.
Φλέγων ἐν τῷ περὶ μακροβίων I. 10, n. 4.
Φρύνιχος IV. 3, n. 7.
Φύλαρχος IX. 12, n. 7.
Φυσικῶν τις X. n. 25.

X.

Χαμαιλέων III. n. 31. V. 6, n. 7.
Χοιρίλος I. 1, n. 3.
Χρύσιππος VII. 1, n. 43. 49. 51. 53. 54. 60. 65. 66. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἀρετῶν VII. 1, n. 65. ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρχαίων φυσιολόγων συγγράμματι VII. 7, n. 12. ἐν πρώτῳ περὶ βίων VII. 1, n. 64. 66. ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ βίου καὶ πορισμοῦ VII. 7, n. 12. ἐν ταῖς

Digitized by Google

διαλεκτικαῖς VII. 1, n. 48. ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς ὅροις VII. 1, n. 48. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ δικαιοσύνης VII. 1, n. 66. ἐν τῷ τρίτῳ περὶ δικαίου VII. 7, n. 12. ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' ἑαυτὰ αἱρετῶν VII. 7, n. 12. ἐν τοῖς περὶ εἱμαρμένης VII. 1, n. 74. ἐν τῷ περὶ ἔρωτος VII. 1, n. 66. ἐν τοῖς περὶ ἡδονῆς VII. 1, n. 60. ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν ἠθικῶν ὑπομνημάτων VII. 1, n. 64. ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ περὶ θεῶν VII. 1, n. 72. ἐν τοῖς περὶ τοῦ καλοῦ VII. 1, n. 59. ἐν τῷ περὶ πενοῦ VII. 1, n. 70. ἐν τῷ περὶ τοῦ κυρίως κεχρῆσθαι ζήνωνα ὀνόμασι VII. 1, n. 64. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ λόγου VII. 1, n. 33. 37. ἐν τῷ ἕκτῳ περὶ μακαριότητος VII. 1, n. 75. ἐν τῷ περὶ ὅρων VII. 1, n. 42. ἐν τῷ περὶ παθῶν VII. 1, n. 64. ἐν τῷ πρώτῳ παραινετικῶν VII. 1, n. 2. ἐν τῷ περὶ πολιτείας VII. 1, n. 29. 66. 7, n. 12. ἐν τοῖς περὶ προνοίας VII. 1, n. 70. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ προνοίας VII. 1, n. 70. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελῶν VII. 1, n. 52. 53. 54. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν φυσικῶν VII. 1, n. 38. 67. 70. 76. ἐν τῇ δευτέρᾳ VII. 1, n. 38. 84. ἐν τῇ τρίτῃ VII. 1, n. 78. ἐν τῇ δωδεκάτῃ VII. 1, n. 37. ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρχαίων φυσιολόγων συγγράμματι VII. 7, n. 12. ἐν τῇ δωδεκάτῃ περὶ ψυχῆς VII. 1, n. 36.

Digitized by Google

ADDITAMENTUM.

De codice Monacensi, cuius lectiones Huebnerus cum lectoribus communicavit, L. Spengelius, qui eum excussit, haec monuit *). „Contali editionem principem Froben. cum codice Monacensi CLIX, „bombycino, fol. mutilo multis foliis vacuis saec. XIV. Praeter „Diogenem Hieroclis inest comment. in Pythag. tum comment. in „Stob. math. denique magna pars Sexti Empirici.“ Diog. Laert.

lib. I. II. Menedemum sequitur lib. X. Epicurus folio verso, sine titulis qui omnes desunt, cuius postrema verba ὅτων μηθὲν μὴ δὲ ἐκείνοις ἀντικόπτῃ, quibus finitur fol. 84. tum tria folia vacua sequuntur.

Incipit Plato usque ad IV. 54. συνδίομαι.

folium integrum excissum, prima quae sequuntur verba sunt (ἢ)μεῖς δὲ τοὺς usque ad Stratonis vitam cuius ultima haec leguntur fine folii recti 62. περὶ τοῦ ἰδίου.

folium versum vacuum aliaque hoc tria item vacua excipiunt.

„Iota neque subscriptum neque adscriptum apparet et librarii „negligentia multa desiderantur, cuius oculi ab una voce ad aliam „similem vel eandem mediis omnibus neglectis aberrarunt.“ Haec Vir Clariss. Spengelius.

Volumen alterum Commentariorum, quod iam typis exscribitur, propediem prodibit cum indice locupletissimo.

Addam hoc loco, quae mecum communicavit insignis Schaeferi, viri cui permulta debeo, liberalitas de aliquot Laertii locis.

Lib. II. 43. ἐπιδημήσαντα] Coraës Proleg. ad Xen. Memorab. Socr. cal. mà: „Τὸ λείμμον τοῦ Διογένους δὲν εἶναι καθαρόν· ἴσως ἐγράφετο ἐπιδημήσαντα Ἡρακλείᾳ.“ Non opus. Heracleam enim intelligi ostendit quod statim sequitur Ἡρακλεώτου. G. H. Schaefer.

*) Invenimus haec in schedis beati Huebneri.

Digitized by Google

Lib. IV. 14. *καὶ ἐκάτερον ἀποκτίσηται·*] Corae ad Lycurg. p. 90. f. censet scribendum *ἑκατέροις* referens ad *Ξενοφάντει* et *Ἀθηναίοις*. Quidni *ἑκάτερον* tenentes referamus ad *τὴν ἐλευθερίαν* et *τὸ μετοίκιον*? Interpres locum perperam vertit. *G. H. Schaefer.*

Lib. VII. 11. *μερίσαι*] F. *πορίσαι*. Iam monui alio loco, nisi memoria me fallit [appar. ad Demosth. tom. V. p. 679.]. Demosthenes p. 49, 17. *τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταὶ γενόμενοι*. ubi iuncta sunt *ταμίας* et *ποριστὴς*, ut hic continuo sequitur *τὸν ἐπὶ τῆς διοικήσεως*. V. Is. Casaubonus. *δοῦναι τὸν ταμίαν* in simili negotio habet psephisma de Lycurgo servatum in Pseudoplutarcheis Tom. IV. p. 418. Wytt. *G. H. Schaefer.*

Lib. VIII. 20. *ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργεῖν.*] Vir Praestantissimus me monuit pro *πελαργεῖν* scribendum esse *πεδαρτᾶν*, quam emendationem omnibus gratam fore certo scio. Librarii doricam hanc praepositionis *μετὰ* formam saepius perperam mutarunt. Conf. Valcken. ad Eurip. Phoeniss. v. 1034. *Πεδαρτᾶν* i. e. quod *μεθαρμόζειν*. Vid. Viri Egregii notam ad Iambl. de Pyth. Vit. p. 219. ed. Kiessl. Obiter h. l. monendum est, editorem Steph. thes. Angl. p. 2226. haud dubie errore calami in describenda illa Schaeferi nota male dedisse *παιδαρτᾶν*.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

SEP 13 1915
OCT - 8 1915
JAN 7 1916
APR 20
4/11/21

form 410

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google